INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDITAE

VOLVMEN VII

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCII

INSCRIPTIONES
MEGARIDIS ET BOEOTIAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

GVILELMVS DITTENBERGER

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCXCII

CORPVS

INSCRIPTIONVM GRAECARVM

GRAECIAE SEPTENTRIONALIS

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE
BORVSSICAE

EDITVM

VOLVMEN PRIMVM

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM
MDCCCLXXXXII

INSCRIPTIONES GRAECAE

MEGARIDIS OROPIAE BOEOTIAE

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

GVILELMVS DITTENBERGER

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXXXII

PRAEFATIO.

Inscriptionum Atticarum collectione paene absoluta cum Academia Regia Borussica reliquarum quoque regionum titulos Graecos quotquot adhuc reperti essent colligere constituisset, praeter Italiae et Siciliae inscriptiones, quarum sylloge Georgii Kaibelii opera confecta superiore anno prodiit, nullam illius paene infiniti operis partem magis desiderari persuasum habebat, quam eam quae praeter Atticam Boeckhiani Corporis volumine primo continebatur, titulos Graeciae continentis dico. Ex quibus rursus Peloponnesiacos in praesentia omittere satius visum est, ut restarent omnes Graeciae gentes quae ab Isthmo ad Olympum et Ceraunios montes pertinebant. Sed his adiungere placuit nationes barbaras, quae Graeciam a septentrionibus attingunt, ita ut totius paeninsulae quae mari Adriatico et Ponto Euxino terminatur monumenta epigraphica Graeco sermone concepta haec sylloge amplecteretur. Cuius quod nunc in publicum emittitur volumen primum, id Megaridis, Oropiae, Boeotiae inscriptiones habet; altero continebuntur Delphicae, tertio reliquarum mediae quam dicimus Graeciae regionum cum insulis maris Ionii itemque Thessalicae et Epiroticae, quartum denique monumenta Macedoniae, Thraciae, Illyrici ceterarumque terrarum septentrionalium exhibebit.

Iam de hoc quod editur volumine id ante omnia lectores docendos existimo, si quid utilitatis in eo sit, eius longe maximam partem H. G. Lollingii eximiae assiduitati, diligentiae sollertiaeque deberi. Nam quum editorum titulorum exempla secundum regiones et civitates digesta, additis adnotationibus sicubi de lectione dubitabam, ad eum misissem, ille anno huius saeculi octogesimo quinto et eis qui proxime insecuti sunt omnem illam regionem peragrans non modo schedis meis cum lapidibus collatis lectionem titulorum editorum multifariam emendavit, sed mirificam monumentorum ineditorum copiam felici industria indagavit, quorum exempla insigni diligentia et fide confecta ad me misit.

De opera a me ipso in his reliquiis supplendis et enarrandis collocata non est quod fusius exponatur. Nam quid in ea re sequi debuerim, nemo ex eis, quorum usui eiusmodi collectio destinatur, ignorabit; quid vero praestiterim, non meum est diiudicare. At de dispositione, quoniam vereor ut rationes meae ab omnibus primo aspectu recte intellegantur et comprobentur, pauca praemonenda existimo. Ac primum quidem in ea re locorum rationem habendam esse nemo facile negaverit. Ne id quidem per se dubium est, quin is modo locus in censum veniat, ubi quisque titulus antiquitus fuit, non ubi nunc forte fortuna asservatur. Nam sane nemo monumentum, quod in Boeotia effossum esse certis testimoniis constet, propterea in Atticorum numerum referre malet, quia nunc Athenis est. Verum enimvero haud exiguus est eorum titulorum numerus, quorum de origine perquam lubricum sit iudicium. Etenim compluribus Boeotiae locis, atque omnium maxime Thebis, multi lapides asservantur, qui utrum ibidem reperti an aliunde illuc translati sint nullius testis fide constet, sed ex ipsorum titulorum argumento disceptandum sit. Qua in re hanc mihi proposui normam, ut eos quidem, quos plane certis argumentis probaretur non posse antiquitus ibi collocatos fuisse, ubi nunc exstarent, antiquae patriae restituerem, at ubicunque vel minimus relinqueretur dubitationi locus, titulum inter eius civitatis monumenta referrem, cuius in agro nunc est. Qua in re me in adnotatione dubitandi rationes diligenter exposuisse, vix est quod dicam. Non temere igitur epigramma n. 2531 Thebis inventum inter titulos Thebanos reliqui; nam etsi Kaibelii coniecturam de origine Tanagraea non modo ingeniosam existimo sed etiam perquam probabilem, tamen fieri potuisse, ut homo Heracleota dum Thebis inter peregrinos commoratur subita morte abriperetur, nemo prudens infitias ibit. Quod contra hospitii publici decreta Tanagraea (n. 525. 526. 527), Plataeensia (n. 1664. 1665), Thespiensia (n. 1728), etsi Thebis inventa sunt, tamen quin recentiore demum aetate illuc pervenerint, nulla ex parte dubium est.

Sed illud quod supra dixi, locum ubi quisque titulus antiquitus fuisset respiciendum esse in eiusmodi corpore adornando, ita accuratius definiendum est, ut primum quidem regionum ratio habeatur, in unaquaque autem regione singularum civitatium tituli coniunctim proponantur. Qua de re aliter sensisse nonnullos ex eis, qui ante me illarum Graeciae partium titulos secundum locorum ordinem dispositos ediderint, non me fallit; neque enim, ut hoc potissimum utar, Leuctricos titulos a Thespiensibus separaturos fuisse Larfeldium, Meisterum, Cauerum manifestum est, si illam rationem probassent. At quaecunque monumenta Ascrae, Eutresi, Leuctris, Creuside, in delubro Musarum Heliconio eruta sint, ea Thespiensia esse non minus quam quae ex ipsius oppidi prope *Erimocastro* vicum hodiernum siti parietinis extracta sint, nemo iuris publici Graecorum non plane rudis ignoraverit. Cuius arctissimae necessitudinis, quae inter omnia eiusdem civitatis monumenta intercedit, vestigia luculentissima usquequaque occurrunt in ipsorum titulorum argumento, in hominum nominibus, in institutorum sacrorum et profanorum vocabulis, in deorum cognomentis multisque aliis in rebus. Quare qui nolet ea quae sua natura coniunctissima sunt violenter divellere, ei uniuscuiusque civitatis tituli coniungendi sunt nulla locorum intra agrum oppidi, ubi quisque ex eis repertus est, ratione habita.

At hic quoque legem quae in universum valeat scribere multo facilius est, quam eam ubique diligenter observare. Etenim ut nulla res humana vicissitudinis expers est, sic perfrequenter quae partes fuerunt pagique unius civitatis, eae postea ipsae civitates quae suo iure uterentur factae sunt, aut vice versa oppida quaedam cum aliis in unam civitatem confusa pristinam dignitatem amiserunt. Qua in re fabularum quidem, quae de antiquissima gentium Graecarum condicione circumferuntur, cur in collectione inscriptionum ratio haberetur non erat; sed quaecunque oppida unquam per ea tempora, quorum certa memoria exstet, sui iuris fuerunt, eorum titulos separatim proposui; veluti Aegosthenitanis, Pagaeis, Siphensibus suum locum assignavi, etsi Siphas Thespiensium, Aegosthena et Pagas Megarensium pagos aliquando fuisse probe scio; ac fieri sane potest, ut nonnulli ex titulis superstitibus eius aetatis sint; sed eos a reliquis eiusdem oppidi disiungere omnium ineptissimum foret. Alia difficultas non tanta est, quanta videri possit; nempe finium, quibus vicinarum civitatium agri dividebantur, accuratiore cognitione sane caremus. Sed tamen vix usquam in titulorum origine definienda id ullam ambiguitatem habet, praeter unum locum, quem silentio praeterire nolo. Etenim in angulo septentrionali Boeotiae antiquae prope vicum hodiernum *Martino* relliquiae oppiduli antiqui inventae sunt. Cyrtonas (Paus. IX, 24, 3. Steph. Byz. s. v.) fuisse consentiens est hominum doctorum opinio, quae mihi quoque plane probatur. At civitatem Cyrtoniorum nemo veterum novit, neque cuiquam homini apud scriptores aut in titulis ethnicum quod est Κυρτώνιος tribuitur; Stephani vero testimonio nemo utetur qui sciat quot sint apud illum ethnica plane ficticia. Potest sane illud silentium de civitate, quae utique perquam exigui momenti fuit, ad merum casum redire; sed probabilius est, illud oppidulum in finibus Hyettiorum civitatis fuisse, ut Delium in agro Tanagraeo, Harma in Thebano, Ascram in Thespiensi. Quare inscriptiones illius loci (n. 2839. 2841. 2842. 2844. 4165—4171) omnes inter Hyettias recipiendas existimavi.

Restat ut de nonnullis titulis dicam, quos non recepi, etsi ab antiquioribus in Megaricorum, Oropiorum, Boeoticorum numerum relati sunt. Ac primum quidem, cur campi Crommyonii inscriptiones, quas sane inde a Boeckhio homines docti Megaricis adiungere solent, secluserim, nemo quaeret qui ea quae supra disputavi reputaverit. Nam fabulosam quidem aetatem non curamus; postea vero illa regio semper Corinthiorum fuit, non Megarensium, ut titulos illic repertos Peloponnesiacorum corpori reservandos fuisse sponte pateat. Alia est causa eorum titulorum qui illarum regionum monumentis immixti sunt mero editorum priorum errore aut neglegentia; quo nomine inprimis Rangabéus, homo ceteroqui de doctrina epigraphica insigniter meritus, nonnumquam culpandus est. Qui quod tres titulos in ecclesia S. Lucae sita in Helicone inventos dicit (*Ant. Hell.* 2108. 2109. 2110), qui deinde in eas quae omnium in manibus versantur inscriptionum Boeoticarum collectiones receptae sunt (K. Keil Zur Sylloge Inscriptionum Boeoticarum p. 594. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 18 n. 40. 41. 42 et ap. Collitz *Sammlung griechischer Dialektinschriften* I p. 266 n. 824. 825. 826. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 252 *b c*), in ea re deceptus est duorum fanorum cognominum confusione. Nam in nobilissimo eiusdem S. Lucae monasterio, quod est Stiride Phocensium, unum ex illis titulis iam L. Rossius exscripserat (Inscr. Gr. fasc. I p. 34 n. 77), ibidemque omnes tres hodie quoque exstare testatur Lolling. Idem cadit in Eumenis regis titulum honorarium, quem unus omnium Rangabéus in Amphiaraio Oropiorum se repperisse narrat (*Ant. Hell.* 1228), cum I. Schmidtius Delphis exscripserit inscriptionem ita cum Rangabéi exemplo consentientem, ut versuum divisio vel ubi medium vocabulum discinditur utrobique plane eadem sit. Quo minus dubitabis, quin idem lapis sit, quocunque modo error Rangabéi in loci definitione natus est. Denique de monumento Lebadensi (*Ant. Hell.* 1313) ipse Rangabéus dubitanter loquitur: *cette inscription se trouve, autant que je sais, à Lévadie.* Quod quoniam illic inter magistratus praeter hipparchum recensetur nauarchus, mediterraneae Lebadensium civitatis inscriptionem non esse apparet; neque omnino ullum inest originis Boeoticae vestigium. Quare haec quidem omisi; sed hic quoque eos modo titulos removendos existimavi, quos ab omni parte certum esset aliarum regionum esse, dubios vero retinui. Nam num plebiscitum Atticum n. 2411 re vera Thebis lapidi incisum fuerit, aut dedicatio victoris cuiusdam Clazomenii n. 3102 Lebadeae, me magnopere dubitare profiteor, sed id ad liquidum perduci vix unquam poterit. Quare quum utique praestet superflua recipi quam necessaria excludi, recepi; et fortasse recipere debebam quem sane non neglegentia sed consulto omisi titulum Thebanum ex uno Pocockii apographo notum C. I. G. 1681. Quem Boeoticum non esse sane etiamnunc mihi quidem plane persuasum est propter munerum publicorum vocabula λειτορεύσ[ας] et ἀρχεύσας, ex quibus illud adhuc non inventum est nisi in Thessalia (Collitz *Griechische Dialektinschriften* I p. 383 n. 1329. p. 385 n. 1332), hoc apud Dorienses insularum orientalium maris Aegaei (Paton and Hicks, *Inscriptions of Cos* p. 101 n. 44. p. 236 n. 367. p. 273 n. 384). Sed hic tamen dissensui locum relinqui confitendum est, ut me tituli non recepti paeniteat.

Ceterum monitos velim lectores, quum iam collectio inscriptionum cum addendis integra et haud exigua pars indicum typis exscripta essent, plus quam duorum mensium intermissionem intercessisse, quia Academia Regia constituerat suo typographeo sublato omne hoc negotium ad officinam typographicam imperii Germanici transferre. Quo factum est, ut nonnullorum, quae hoc temporis spatio edita sunt, ne in addendis quidem ratio haberi posset; sed ea perpauca fuere.

Denique facere non possum quin ex animi sententia gratias agam cum Adolfo Kirchhoffio, qui cum plagulas emendandi negotium ex parte suscepisset, in hoc quoque volumine passim consilio et doctrina sua me benigniter adiuvit, tum Paulo Foucarto, qui ad titulos Megarenses, Pagaeos, Thespienses adnotationes utilissimas mecum per litteras communicavit, quas in addendis publici iuris feci.

Scribebam Halis Saxonum mense Augusto
a. MDCCCLXXXXII.

Guilelmus Dittenberger.

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC VOLVMINE CONTINENTVR.

PARS PRIMA.

INSCRIPTIONES MEGARICAE.

I.

MEGARA.

1 Lapis leucophaeus cum aëtomate, Megaris erutus ex muro Iovis Olympii, nunc inaedificatus ad prelum olearium Costae Castanis, septentrionem versus a colle, qui Cariam, alteram arcem Megarensium, tenebat. Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VIII (1883) p. 183 n. 2. Contulit Lolling.

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΟΥΕΥΦΡΟΝΙΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣ
ΚΑΙΔΑΜΟΥΔΑΜΕΑΣΔΑΜΟΤΕΛΕΟΣΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΔΑΜΟΤΕΛΗΣ
ΔΑΜΕΑΦΩΚΙΝΟΣΕΥΑΛΚΟΥΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣΘΕΔΩΡΟΣ
ΠΑΓΧΑΡΕΟΣΠΡΟΘΥΜΟΣΖΕΥΞΙΟΣΤΙΜΩΝΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΕΠΕΙΔΗΤΟΙΑΙΓΟΣΤΕΝΙΤΑ///ΑΝΑΓΓΕΛΛΟΝΖΩΙΛΟΓΚΕΛΛΑΙΝΟΥΒΟΙΩΤΙΟΝ
ΤΟΝΕΠΙΤΟΙΣΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙΣΤΟΙΣΕΝΑΙΓΟΣΤΕΝΟΙΣΤΕΤΑΓΜΕΝΟΝΥΠΟΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΟΣΔΑΜΑΤΡΙΟΥΑΥΤΟΝΤΕΕΥΤΑΚΤΟΝΕΙΜΕΝΚΑΙΤΟΥΣΣΤΡΑΤΙΩ
ΤΑΣΠΑΡΕΧΕΙΝΕΥΤΑΚΤΟΥΣΚΑΙΤΑΛΛΑΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΑΙΚΑΛΩΣΚΑΙΕΥ
ΝΟΩΣΚΑΙΑΞΙΟΥΝΑΥΤΟΝΔΙΑΤΑΥΤΑΤΙΜΑΘΗΜΕΝΥΠΟΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ
ΖΩΙΛΟΓΚΕΛΑ'''ΟΥΒΟΙΩΤΙΟΓΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤΟΜΠΟ
ΛΙΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΕΙΜΕΝΔΕ
ΑΥΤΩΙΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΜΠΑΣΙΤΟΙΣΑΓΩΣΙΟΙΣΑΠΟΛΙΣΤΙΘΗΤΙΑΓΓΡΑΨΑΙ
ΔΕΤΟΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΓΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΥΔΑΜΟΥΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝ
ΚΑΙΑΝΘΕΜΕΝΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝΟΠΩΣΕΙΔΩΝΤΙΠΑΝΤΕΣΟΤΙΟΔΑΜΟΣ
/////ΕΓΑΡΕΩΝΤΙΜΗΤΟΥΣΑΓΑΘΟΝΤΙΠΡΑΣΣΟΝΤΑΣΗΛΟΓΩΙΗΕΡΓΩΙ
ΥΠΕΡΤΑΣΠΟΛΙΟΣΗΥΠΕΡΤΑΓΚΩΜΑΝ

Ἐπὶ *βασιλέος* Ἀπολλοδώρου τοῦ Εὐφρονίου, γραμματεὺς βουλᾶς | καὶ δάμου Δαμέας Δαμοτέλεος, ἐστρατάγουν Δαμοτέλης | Δαμέα, Φωκῖνος Εὐάλκου, Ἀριστότιμος Μενεκράτεος, Θέδωρος | Παγχάρεος, Πρόθυμος Ζεύξιος, Τίμων Ἀγάθωνος.

ἐπειδὴ τοὶ Αἰγοστενῖτα[ι] ἀνάγγελλον Ζωΐλογ Κελαίνου Βοιώτιον, | τὸν ἐπὶ τοῖς στρατιώταις τοῖς ἐν Αἰγοστένοις τεταγμένον ὑπὸ τοῦ | βασιλέος Δαματρίου, αὐτόν τε εὔτακτον εἶμεν καὶ τοὺς στρατιώ|τας παρέχειν εὐτάκτους, καὶ τἆλλα ἐπιμελεῖσθαι καλῶς καὶ εὐ|νόως, καὶ ἀξίουν αὐτὸν διὰ ταῦτα τιμαθῆμεν ὑπὸ τᾶς πόλιος, | ἀγαθᾷ τύχ̣ᾳ, δεδόχθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, στεφανῶσαι | Ζωΐλογ Κελαίνου Βοιώτιογ χρυσέῳ στεφάνῳ καὶ εἶμεν αὐτὸμ πο|λίταν τᾶς πόλιος τᾶς Μεγαρέωγ καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ· εἶμεν δὲ | αὐτῷ καὶ πρ̣οεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσι οἷς ἁ πόλις τίθητι. ἀγγράψαι | δὲ τόδε τὸ δόγμα τὸγ γραμματέα τοῦ δάμου εἰς στάλαν λιθίναν | καὶ ἀνθέμεν εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον, ὅπως εἰδῶντι πάντες ὅτι ὁ δᾶμος | [ὁ Μ]εγαρέων τιμῇ τοὺς ἀγαθόν τι πράσσοντας ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ | ὑπὲρ τᾶς πόλιος ἢ ὑπὲρ τᾶγ κωμᾶν.

Quattuordecim senatus populique Megarensium decreta, quibus primum locum in hac collectione tribuendum existimavimus, omni ex parte tam similia sunt inter se, ut eorum originem ad unam eandemque aetatem referendam esse appareat. Sed id discriminis inter ea intercedit, ut septem (n. 1—7), quae trium diversorum annorum sunt, senos, reliqua septem (n. 8—14), item tribus annis composita, quinos praetores habeant. Iam Foucartus haec illis paullo antiquiora esse demonstrasse sibi visus est, assensumque tulit cum aliorum tum Gustavi Gilberti *Griech. Alterthümer* II p. 71. Sed eius argumentatio Boeckhii opinione nititur, qui quinque praetorum numerum — quem ipse unum cognoverat ex titulo n. 11 — ita explicavit, ut singulos ex singulis pagis, quos quinque fuisse Plutarchus Quaest. Gr. c. 17 testatur, creatos esse sumeret. Iam cum ex eis titulis, in quibus seni praetores enumerantur, tres certe (n. 1. 5. 6) Demetrio Poliorceta regnante compositi sint, Foucartus idem, quod Athenis accidisse constat, etiam Megaris factum suspicatus est, ut honoris Demetrii causa nova tribus institueretur ex eaque sextus praeturae locus illis antiquis accederet. At manifestum est, hic plane inter se confundi tribus (φυλῆς) et pagi (κώμης) notiones. Utramque populi divisionem Megaris fuisse constat. Tribus fuerunt tres illae Doricae, cuius rei testimonium praeter titulos aetatis Hadrianae (n. 70. 71. 73) nunc tenemus inscriptionem in Asclepieo Epidauriorum inventam de arbitrio Megarensium, quo illi ex auctoritate Achaeorum litem de finibus inter Corinthios et Epidaurios exortam diremerunt (Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1887 p. 10). Pagos non fuisse tribuum partes, iam ex numerorum ratione apparet, neque dubium est quin plane diversum fuerit utriusque divisionis fundamentum, ita ut tribus ad gentem et cognationem, pagi ad locum ac domicilium referrentur. Neque magis obscurum est, in distribuendis totius populi muneribus atque honoribus tribuum modo, non pagorum rationem habitam esse; namque in illo titulo quinquageni sunt ex singulis tribubus arbitri, quibus ut numerus impar fieret centesimus quinquagesimus unus additus est e Pamphylorum tribu, sine dubio sorte electus. Contra pagi concilia quidem habebant quibus de suis cuiusque rebus sacris et profanis deliberarent (cf. titulos 1 et 43), sed in totius reipublicae administratione ullas earum partes fuisse ne tenuissimo quidem vestigio indicatur. Quare pro certo licet pronuntiare Megarenses si Demetrium eiusmodi honore afficere voluissent, non quinque pagis sextum, sed tribus tribubus quartam addituros fuisse, ut postea re vera Hadriani honoris causa fecerunt (cf. titulos 72. 74), et si omnino praetores non promiscue ex universo populo creati essent, tribuum potius quam pagorum rationem habendam fuisse, ut re vera in arbitris illis eligendis factum est.

Iam quum omnis illa ratio, quam inter pagos et praetores intercedere statuerunt, refutata sit, denuo oritur quaestio, utrum quinarius an senarius huius collegii numerus antiquior habendus sit. Quod etsi non potest plane certa ratione diiudicari, tamen id tenendum est, de quinque praetoribus qui ante Demetrii aetatem fuerint nullum usquam testimonium exstare, at posteriori tempori eum numerum vindicari titulorum 27. 28 auctoritate, qui quinos polemarchos, et tituli 41, qui quinque damiurgos habet. Nam nomina quidem magistratuum hic ex Achaeorum, illic ex Boeotorum institutis recepta esse, quorum foederi tunc Megarenses se adiunxerant, per se patet; at numerum ex proprio Megarensium more retentum esse eo certius est, quia in omnibus reliquis foederis Boeotici civitatibus terni, non quini polemarchi fuerunt. Qua re cum efficiatur medio fere saeculo a. Chr. tertio utique quinque praetores Megaris fuisse, nonne praestat titulos 8—14 paullo post Demetrium incisos statuere, quam duplicem pro simplici, quam testatam habemus, numeri mutationem fingere? Imminuti numeri causa latet: saeculo tertio oppidum Aegosthenitarum, quod imperio Demetrii etiamtum pagum civitatis Megarensium effecerat (v. infra), sui iuris factum est (cf. titulum 207 et eos qui sequuntur); idem in Pagaeos cadere videtur (cf. n. 188. 189. 190). Quae res, etsi nullam pagorum rationem habitam vidimus in praetoribus eligendis, tamen propter contractum civium numerum collegio imminuendo ansam dare poterat; sed nolo hic quicquam pro certo adfirmare.

Demetrius Poliorcetes, quem in titulis 1. 5. 6 commemorari rectissime iudicarunt editores — neque enim de Antigoni Gonatae filio cogitari potest — Megarensium oppidum, quod Cassandri praesidio tenebatur, expugnavit anno 307 a. Chr. (Droysen *Geschichte des Hellenismus* II, 2 p. 117). Sed regis nomen (cf. Droysen l. c. II, 2 p. 136) nullum ex his titulis anno 306 antiquiorem esse indicio est. At quod huic ipsi anno aut titulum 1 aut 5 et 6 se vindicare posse opinati sunt editores, quia beneficia quae Megarenses tantis honoribus remunerati essent, non posseut non per ipsam expugnationis occasionem in eos collata esse, hoc argumentum ea ipsa re refellitur, quod aequo iure his tribus titulis accommodari potest, quos tamen non eodem anno compositos esse diversa magistratuum eponymorum nomina docent. Neque verba διατρίβων παρὰ τὸμ βασιλέα Δαμάτριον (n. 5. 6) hanc coniecturam adiuvare videntur, quibus id potius indicatur, illos homines apud absentem regem Demetrium Megarensium res favore et benevolentia adiuvisse. Ut igitur Apollodorum Euphronii f., Eucliam, Theomantum magistratus eponymos proximae post annum 306 a. Chr. aetatis esse constat, ita quo ordine se exceperint aut quo potissimum anno unusquisque in munere fuerit, definiri nequit.

Eosdem sex praetores ubique in his trium annorum decretis redire iam a Foucarto aliisque observatum est. Sed nemodum aliud inde collegit, nisi licuisse praetores anno magistratus elapso in proximum refici, ut Athenis licuit. Quod mihi sufficere non videtur, immo tum temporis Megarensium praetores in tempus longius annuo, veluti in quinquennium creatos existimo. Quod iudicium ordine nominum confirmatur, qui ubique idem est nisi quod Damoteles Dameae f. Apollodoro rege (n. 1. 2. 3) primum, duobus reliquis annis tertium locum tenet; quae res sine dubio inde repetenda, quod illo anno scriba senatus populique, qui haec incidenda curabat, Dameas Damotelis f. fuit, illius praetoris sine dubio aut pater aut filius. Quae res indicare videtur, idem collegium, cuius certus ordo erat fortasse ex suffragiorum numero quibus electi erant constitutus, per plures annos mansisse, non eosdem homines casu identidem refectos esse. Memorabile est, ea aetate, qua quinarius erat praetorum numerus (tit. 8—14), ne unum quidem nomen in duorum annorum collegiis idem esse; quare una cum numero etiam tempus magistratus mutatum videtur ita ut e quinquennali annuus fieret. Nam tres illi anni quorum tituli exstant utique non magno intervallo inter se distant.

Quo tempore haec decreta sunt, Aegosthena etiamtum ut antea (Xen. Hell. V, 4, 18 τῆς Μεγαρικῆς ἐν Αἰγοσθένοις. VI, 4, 26 εἰς Αἰγόσθενα τῆς Μεγαρικῆς) pagus Megarensium erat; eo spectant in fine tituli verba τοὺς ἀγαθόν τι πράσσοντας ὑπὲρ τᾶς πόλιος ἢ ὑπὲρ τᾶγ κωμᾶν. Singularem esse scripturam Αἰγόστενα et Αἰγοστενῖται, quum praeterea tituli aeque ac scriptores ad unum omnes consona aspirata utantur, recte monet Korolkow. Sed iniuria tenuem ex aspirata ortam statuit provocans ad Creticum Πύτιος. Immo hic tenemus antiquissimam formam nominis sine dubio angustias sive saltus caprarum significantis, quae notio loci naturae accommodatissima est. Praesidium, cui Zoilus praeerat, sine dubio a Demetrio statim anno 307 a. Chr. Aegosthenis collocatum est. Sed quamdiu ibi manserit, latet, ita ut ne ab hac quidem parte plebisciti annus accuratius definiri possit.

2 Megaris in muro substructionum Olympiei. Edd. Pittakis Eph. 1327. Rangabé *Ant. Hell.* 695. Accuratius, sed minus plene Lebas-Foucart *Inscr.* II 34. Nunc lapis aut latet aut periit.

[ΕΠΙΒ]ΑΣΙΛΕΟΣΑΠΟΛΛΟΔ[ΩΡΟΥ]ΤΟΥΕ[ΥΘΡΟΝ]ΙΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙΔΑΜΕΑΔΑΜΟΤΕΛΕΟΣ   ΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝ
ΔΑΜΟΤΕΛΗΣΔΑΜΕΑΦΩΚΙΝΟΣΕΥΑΛΚΟΥΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣΜΕΝΕ
ΚΡΑΤΕΟΣΘΕΔΩΡΟΣΠΑΓ[ΧΑ]ΡΕΟΣΠΡΟΘΥΜΟΣΖΕΥΞΙΟΣΤΙΜΩΝΑΓΑ
[ΘΩΝΟΣ]ΕΠΕΙΔΗΑΓΑΘΩΝΑΡΧΙΟΥ.ΡΓ.ΙΟΣΕΥΝΟΥΣΚΑΙΧΡΗΣΙ
ΜΟΣΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΩΙΔΑΜΩΙ[ΑΓΑΘΑΙΤ]ΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙ
ΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙ[ΕΠ]ΑΙΝ[ΕΣ]ΑΙ[ΤΕ]ΑΥΤΟΝΑ[ΡΕ]ΤΑ[Σ]ΕΝΕΚ[Α]
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΚΑΙΕΙΜ[ΕΝΑ]ΥΤΟ[ΝΚΑΙΕ]ΚΓΟΝΟΥΣΠΡ[Ο]ΞΕΝ[ΟΥΣ]
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΑΣΠ[Ο]ΛΙΟΣΚΑΙ[Ε]Ι[Μ]Ε[Ν]Α[Υ]ΤΩΙΓΑΣΚΑΙ
[ΟΙΚ]ΙΑΣΕ[.Α.Χ]ΑΓΚΑ[ΙΠΡ]Ο[Ε]ΔΡ[ΙΑ]Ν[ΕΜΠΑΣΙ]Τ[ΟΙ]ΣΑ[ΓΩ]ΣΙΟΙΣ
ΑΠΟΛΙΣΤΙΘΗΤΙΚ[ΑΙΑ]ΤΕΛΕΙΑ[ΓΚΑΙ]Α[ΣΥΛ]ΙΑ[Ν]ΕΙΠΟ[ΛΕ]
ΜΩΙΚΑΙΕΙΡΑΝΑΙ[Κ]Α[ΙΚΑ]ΤΑ[Γ]ΑΓ[Κ]Α[ΙΚΑ]ΤΑΘΑ[ΛΑΣΣΑΝ]
ΑΓΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΓΓ[ΡΑ]ΜΜΑ[Τ]ΕΑΤΟΥΔ[ΑΜΟΥ]
ΕΙΣΣΤΑΛΑΝΚΑ[Ι]ΑΝΘΕΜΕΝΕΙΣΤΟΟ[ΛΥΜ]ΠΙΕΙΟΝ......
ΝΕΡΟΝΗΙΟΤΙΟΔΑΜΟΣΟΜΕΓΑ[ΡΕΩΝ..]ΜΗΤΟΥΣ.Υ....
ΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΥΣΑΥΤΩΙ

Var. lect. Lebasii exemplum accurate repraesentavi, additis intra uncos ex Pittakis exemplo eis litteris, quas ille non iam legit. Vs. 1 med. ΕΥΘΡΟΝΙΟΥ Pitt. ΕΡΜ.ΙΟΥ.. Lebas. Hic quum Pittakis lectio, etsi ipsa quoque vitiosa est, tamen multo proprius accedat ad verum (cf. n. 1), vix diiudicari potest, uter v. 5 rectius legerit, ubi patris nomen apud Leb. ΑΡΧΙΟΥ, apud Pitt. ΑΣΤΙΟΥ est. At reliqua, quae Pittakis in eis quae Lebasius quoque legit, ab illo discrepantia exhibet, enumerari operae pretium non est; nam ei omnes manifesti errores sunt, plerumque plane gemini eorum quos in titulo 3 (Eph. 1328) exscribendo commisit.

Ἐπὶ βασιλέος Ἀπολλοδώρου τοῦ Εὐ[φ]ρονίου, γραμματεύοντος | βουλᾷ καὶ δάμῳ Δαμέα Δαμοτέλεος, ἐστρατάγουν | Δαμοτέλης Δαμέα, Φωκῖνος Εὐάλκου, Ἀριστότιμος Μενε|κράτεος, Θέδωρος Παγχάρεος, Πρόθυμος Ζεύξιος, Τίμων Ἀγά|θωνος. ἐπειδὴ Ἀγάθων Ἀρχίου [Ἀ]ργ[ε]ῖος εὔνους καὶ χρήσι|μος ἐὼν διατελεῖ τῷ δάμῳ, ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδόχθαι τᾷ | βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, ἐπαινέσαι τε αὐτὸν ἀρετᾶς ἕνεκα | καὶ εὐνοίας, καὶ εἶμεν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους προξένους | καὶ εὐεργέτας τᾶς πόλιος, καὶ εἶμεν αὐτῷ γᾶς καὶ | οἰκίας ἐ[π]α[ρ]χὰγ καὶ προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσι, οἷς | ἁ πόλις τίθητι, καὶ ἀτέλειαγ καὶ ἀσυλίαν ἐ[μ] πολέ|μῳ καὶ εἰράνᾳ καὶ κατὰ γᾶγ καὶ κατὰ θάλασσαν. | ἀγγράψαι δὲ τόδε τὸ δόγμα τὸγ γραμματέα τοῦ δάμου | εἰς στάλαν καὶ ἀνθέμεν εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον, [ὅπως φα]|νερὸν ἦ ὅτι ὁ δᾶμος ὁ Μεγαρέων [τι]μῆ τοὺς [ε]ὔ[νους] | καὶ χρησίμους αὐτῷ.

Et hic v. 10 et in titulo 3 v. 12 admodum mirae sunt vocabuli, quod volgaris ἔγκτησις aut Dorici ἔππασις locum tenet, reliquiae ab editoribus Graecis enotatae. Sed cum Foucarti testimonio constet terminationem ...αγ fuisse, illorum certe neutrum fuit, quumque ἐ[ππασί]αν, quod is proposuit, non magis ullo praeterea exemplo probetur, quam ἐπαρχάν, quod Rangabé et Pittakis ex reliquiis quas ipsi exscripserunt necessario suppleverunt, ut in re incertissima hoc retinere malui.

3 Megaris quondam in muro substructionum Olympiei. Ed. Pittakis Eph. 1328. Nunc aut periit aut latet.

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΩΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΟΥΕΥΘΡΟΝΙΟΥΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣΚΑΙΔΑΜΟΥΔΑΜΕΑΣΔΑΜΟΤΕΛΕΟΣ
ΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΔΑΜΟΤΕΛΗΣΔΑΜΕΑΦΩΚΙΝΟΣΕΥΑ
ΛΚΟΥΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣΘΕΟΔΩΡΟΣΠΑΓΧ
ΡΕΩΣΠΡΟΘΥΜΟΣΖΕΥΞΙΟΣΤΙΜΩΝΑΓΑΘΩΝΟΣΕΠΕΙ
ΑΛΕΞ // ΕΥΣ
ΕΥΝΟΥΣΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΣΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΥΤΟΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΚΑ
ΕΙΜΕΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤΩΙΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΠ.ΡΧ.ΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΜΠΑΣΙΤΟΙΣΑΓΩΣΙΟΙΣ
ΑΝΑΠΟΛΙΣΤΙΘΗΣΙΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝ
ΚΑΙΕΝΠΟΛΕΜΩΙΚΑΙΕΝΕΙΡΑΝΑΙΚΑΙΚΑΤΑΓΑΓΚΑΙ
ΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΔΟΓΜΑ
ΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΥΔΑΜΟΥΕΣΣΤΑΛΑΝΚΑΙ
.ΝΘΕΜΕΝΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ

Ἐπὶ βασιλέ[ο]ς Ἀπολλοδώρου τοῦ Εὐ[φ]ρονίου, γραμμα|τεὺς βουλᾶς καὶ δάμου Δαμέας Δαμοτέλεος, | ἐστρατάγουν Δαμοτέλης Δαμέα, Φωκῖνος Εὐά|λκου, Ἀριστότιμος Μενεκράτεος, Θέ⟨ο⟩δωρος Παγχ[ά]|ρε[ο]ς, Πρόθυμος Ζεύξιος, Τίμων Ἀγάθωνος· ἐπει[δὴ] | Ἀλεξ........ ...εὺς | εὔνους καὶ χρήσιμος ἐὼν διατελεῖ τῷ δάμῳ, | ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδόχθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, | ἐπαινέσαι αὐτὸν ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας, κα[ὶ] | εἶμεν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους προξένους καὶ εὐεργέ|τας τᾶς πόλιος, καὶ εἶμεν αὐτῷ γᾶς καὶ οἰκίας | ἐπ[α]ρχ[ὰγ] καὶ προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσι οἷς | ⟨ἂν⟩ ἁ πόλις τίθη[τ]ι, καὶ ἀτέλειαν καὶ ἀσυλίαν | καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰράνᾳ καὶ κατὰ γᾶγ καὶ | κατὰ θάλασσαν. ἁ[γγ]ράψαι δὲ τόδε τὸ δόγμα | τὸν γραμματέα τοῦ δάμου ἐς στάλαν καὶ | [ἁ]νθέμεν εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον.

Attici sermonis vestigia, quae in exemplo Pittakis satis frequentia sunt, ipsius neglegentiae deberi eo certius est, quod eosdem plane errores etiam in titulo 2 commisit, cuius accuratius apographum apud Lebasium est.

4 Megaris quondam in muro substructionum Olympiei. Edd. Ross *Monatsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1844 p. 159. Pittakis Eph. 1334. Rangabé *Ant. Hell.* 700. Lebas-Foucart *Inscr.* II 33. Nunc aut latet aut periit.

ΣΔΙΑΤΡΙΒΩΝ
ΕΠΕΙΔΗΜΥΣΠΡΩΤΕΑΕΡΕΣΙΟΣΕΥΝΟΥΣΕΩΝ
ΚΑΙΠΡΑΣΣΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕ
ΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕ
ΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΝΜΕΓΑΡΕΩΝΚΑΙΕΙ
ΜΕΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣ..Σ
ΠΟΛΙΟΣΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΝΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤΟΙΣ
ΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΕΝΠΟΛΕΜΩΙ
ΚΑΙΕΝΕΙΡΑΝΑΙΚΑΙΚΑΤΑΓ·ΑΓΚΑΙΚΑΤΑΘΑ
ΛΑΣΣΑΝΑΓΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΥΔΑΜΟΥ.ΝΣΤΑΛΑΙΚΑΙΑΝΘ.
ΜΕΝΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΥΚΛΙΑΣ
ΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΦΩΚΙΝΟΣΕΥΑΛΚΟΥΑΡΙΣΤΟΤΙ....
ΝΕΚΡΑΤΕΟΣΔΑΜΟΤ.ΛΗΣΔΑΜΕΑΘΕΔΩΡΟΣ
ΠΑΓΧΑΡΕΟΣΠΡΟΘΥΜΟΣΖΕΥΞΙΟΣΤΙΜΩΝΑΓΑ..
ΝΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣΚΑΙΔΑΜΟΥ
ΕΥΠΑΛΙΝΟΣΟΜΟΦΡΟΝΟΣ

Inde a versu secundo titulus sic se habet:

Ἐπειδὴ Μῦς Πρωτέα Ἐρέσιος εὔνους ἐὼν | καὶ πράσσων τὰ συμφέροντα τῷ δάμῳ | τῷ Μεγαρέων διατελεῖ, ἀγαθᾷ τύχᾳ, δε|δόχθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, ἐπαινέ|σαι τε αὐτὸν ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας | τᾶς εἰς τὸν δᾶμον τὸν Μεγαρέων, καὶ εἶ|μεν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους προξένους [τᾶ]ς | πόλιος τᾶς Μεγαρέων· εἶμεν δὲ αὐτοῖς | ἀτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἐν πολέμῳ | καὶ ἐν εἰράνᾳ καὶ κατὰ γᾶγ καὶ κατὰ θά|λασσαν. ἀγγράψαι δὲ τόδε τὸ δόγμα τὸν | γραμματέα τοῦ δάμου [ἐ]ν στάλᾳ καὶ ἀνθ[έ]|μεν εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον. βασιλεὺς Εὐκλίας, | ἐστρατάγουν Φωκῖνος Εὐάλκου, Ἀριστότι[μος Με]|νεκράτεος, Δαμοτ[έ]λης Δαμέα, Θέδωρος | Παγχάρεος, Πρόθυμος Ζεύξιος, Τίμων Ἀγά[θω]|νος, γραμματεὺς βουλᾶς καὶ δάμου | Εὐπαλῖνος Ὁμόφρονος.

Quid sibi velint litterae .....ς *διατρίβων* (v. 1) non liquet. Sed haud improbabilis est Foucarti coniectura, similem formulam atque 5, 1. 6, 1 est (*διατρίβων παρὰ τὸμ βασιλέα Δαμάτριον*), hic quoque addendam fuisse lapicidae, sed eius socordia omissam esse. Quem errorem deinde supra versum additis verbis emendare conatus est, sed aut spatii angustiis coactus aut alia nescio qua de causa participium exarasse satis habuit.

---

5. 6 Lapis ex substructionibus Olympiei evolsus atque inaedificatus ad prelum olearium Constantini Castanis septentrionem versus ab oppido Megarensium. n. 5 edd. Pittakis Eph. 1332. Rangabé *Ant. Hell.* 698. Lebas-Foucart *Inscr.* II 31. — n. 6 edd. Pittakis Eph. 1333. Rangabé *Ant. Hell.* 698. Lebas-Foucart *Inscr.* II 32. Duos primos versus cum parte tertii neglegenter exhibet Pittakis Eph. 1339. Tituli 5 versus primos, titulum 6 integrum cum lapide contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

5 Ἐπειδὴ Κλέων Κλέωνος Ἐρυθραῖος διατρίβων παρ[ὰ | τ]ὸμ βασιλέα [Δαμ]άτριο[ν εὔ]νου[ς ἐὼ]γ καὶ πρ[άσ|σ]ω[ν] τὰ συμ[φέ]ροντα τῷ δάμῳ τῷ Μεγαρέων [δια]|τελ[εῖ, ἀγα]θᾷ τύχᾳ, δεδόχθαι τᾷ βο(υ)λᾷ καὶ | τῷ δάμῳ, ἐπαινέσαι αὐτὸν ἀρετᾶς ἕνεκα | καὶ εὐνοίας τᾶς εἰς τὸν δᾶμον τὸν Μεγ[αρέω]ν, |[κ]αὶ [εἶμεν] αὐτὸγ καὶ ἐκγόν[ου]ς προξένους τᾶς | πόλιο[ς] τᾶ[ς] Μεγαρέων· εἶμεν [δ]ὲ [αὐ]τῷ [κ]αὶ ἀτέ|λει[αγ] καὶ [ἀσυ]λίαγ καὶ [ἐμ π]ολέμῳ καὶ ἐ[ν] εἰρά|νᾳ καὶ κατὰ [γ]ᾶ[γ κ]αὶ κατὰ θάλασσαν· ἀγγρά|[ψαι] δὲ τόδε τὸ δόγμα τὸν γραμματέα τοῦ δάμου | [ἐν στάλᾳ καὶ] ἀνθέμεν εἰς τὸ Ὀλυμπιέον, ἀγ|[γράψ]αι δὲ αὐτὸγ καὶ εἰς στάλαν ἔ[νθαπερ καὶ οἱ | ἄ]λλοι πρόξενοι. βασιλεὺς [Εὐ]κλίας, ἐ[σ]τρατάγουν | Φωκῖνος Εὐάλκου, Ἀριστότιμος [Μ]ε[νεκράτεος,] | Δαμ[οτέλη]ς Δαμέα, Θ[έ]δωρος Παγχά[ρεος, | Πρό]θυμος Ζεύξιος, Τίμων Ἀγά[θω]νος, [γρ]αμμα|[τεὺς] βουλᾶς καὶ δάμου Εὐπαλῖνος [Ὁμό]φρο[νος].

6 Ἐπε[ιδὴ] Φίλ[ω]ν Κλέωνος Ἐρυθραῖος διατρίβων παρὰ | τὸμ βασιλέα [Δα]μάτρι[ο]ν εὔνους ἐὼγ καὶ πράσ|σων τὰ συμφέροντα τῷ δάμῳ τ[ῷ] Μεγαρ[έων] | διατελεῖ, ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδ[ό]χ[θαι τᾷ β]ουλ[ᾷ] | καὶ τῷ δάμῳ, ἐπαινέσα[ι α]ὐτὸν ἀρετᾶς ἕν[ε]|κα καὶ εὐνοίας [τ]ᾶς εἰς τὸν δᾶμον τὸν Μεγα|ρέωγ, καὶ εἶμεν αὐτὸγ καὶ ἐκγόνους [προ]ξένου[ς] | τᾶς πόλιος τᾶς Μεγαρέων· εἶμεν δὲ αὐτῷ καὶ | ἀτέλειαγ καὶ ἀσυλίαγ καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ ἐ|ν εἰράνᾳ καὶ κατὰ γᾶγ καὶ κατὰ θάλ[α]σσαν· | ἀγγράψαι δὲ τόδε τὸ δόγμα [τὸν] γραμματέα | τοῦ δάμου ἐν στάλᾳ καὶ ἀνθέμεν εἰς τὸ Ὀλυμ|πιεῖον· ἀγγράψαι δὲ αὐτὸγ καὶ ε[ἰ]ς [στάλαν, ἔνθα]|περ καὶ οἱ ἄλλοι πρόξενοι. βασιλεὺς Εὐκλίας, | ἐστρατάγουν Φωκῖνος Εὐάλ[κ]ο[υ, Ἀριστότιμος | Μ]ενεκράτεος, Δαμοτέλ[ης Δαμ]έα, Θέδωρος | Παγχάρεος, Πρόθυμος Ζεύξιος, Τί[μ]ω[ν Ἀγά]|θωνος, γραμματεὺς βου[λ]ᾶς καὶ δάμου | Εὐπαλῖνος Ὁμόφρονος.

Quum adhuc duo eiusdem decreti exempla unum iuxta alterum in eodem lapide exarata statuissent homines docti, quae res non modo inaudita sed etiam sua natura absurda atque incredibilis est, Lollingii lectione edocemur, duorum hominum arctissima necessitudine inter se coniunctorum honores hic una incisos esse, aut patris et filii, aut, id quod mihi etiam veri similius videtur, fratrum.

(5)

ΕΠΕΙΔΗΚΛΕΩΝΚΛΕΩΝΟΣΕΡΥΘΡΑΙΟΣΔΙΑΤΡΙΒΩΝΠΑΡ.
.ΟΜΒΑΣΙΛΕΑ...ΑΤΡΙΟ...ΝΟΥ...ΓΚΑΙΠΡ..
.Ω.ΤΑΣΥΜ..ΡΟΝΤΑΤΩΙΔΑΜΩΙΜΕΓΑΡΕΩΝ...
ΤΕΛ.....ΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΛΑΙΚΑΙ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΥΤΟΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΑΣΕΙΣΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΝΜΕΓ....Ν
.ΑΙ.....ΑΥΤΟΓΚΑΙΕΚΓΟΝ..ΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΤΑΣ
ΠΟΛΙΟ.ΤΑ.ΜΕΓΑΡΕΩΝΕΙΜΕΝ.Ε..ΤΩΙ.ΑΙΑΤΕ
ΛΕΙ..ΚΑΙ..ΛΙΑΓΚΑΙ...ΟΛΕΜΩΙΚΑΙΕ.ΕΙΡΑ
ΝΑΙΚΑΙΚΑΤΑ.Α..ΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΑΓΓΡΑ
...ΔΕΤΟΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΥΔΑΜΟΥ
...........ΑΝΘΕΜΕΝΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΟΝΑΓ
....ΑΙΔΕΑΥΤΟΓΚΑΙΕΙΣΣΤΑΛΑΝΕ.........
.ΛΛΟΙΠΡΟΞΕΝΟΙΒΑΣΙΛΕΥΣ..ΚΛΙΑΣΕ.ΤΡΑΤΑΓΟΥΝ
ΦΩΚΙΝΟΣΕΥΑΛΚΟΥΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣ.Ε.........
ΔΑΜ.....ΣΔΑΜΕΑΘ.ΔΩΡΟΣΠΑΓΧΑ....
...ΘΥΜΟΣΞΕΥΞΙΟΣΤΙΜΩΝΑΓΑ..ΝΟΣ...ΑΜΜΑ
....ΒΟΥΛΑΣΚΑΙΔΑΜΟΥΕΥΠΑΛΙΝΟΣ...ΦΡΟ...

(6)

ΕΠΕ//////////ΡΙΑ////ΝΚΛΕΩΝΟΣΕΡΥΘΡΑΙΟΣΔΙΑΤΡΙΒΩΝΠΑΡΑ
ΤΟΙΙΒΑΣΙΛΓΛ.\ΜΑΤΡΙ.ΝΕΥΝΟΥΣΕΩΓΚΑΙΠΡΑΣ
ΣΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΩΙΔΑΜΩΙΤ..ΜΕΓΑΡ...
ΔΙΑΤΕΛΕΙΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔ.Υ//////////ΟΥΑ///////
ΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑ..ΥΤΟΝΑΡΕΤΑΣΕΝ.
ΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ.ΑΣΕΙΣΤΟΝΔΑΜΟΝΜΕΓΑ
ΡΕΩΓΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤΟΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ...ΞΕΝΟΥ.
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΝΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙ
ΑΤΕΛΕΙΑΓΚΑΙΑΣΥΛΙΑΓΚΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙΚΑΙΕ
ΝΕΙΡΑΝΑΙΚΑΙΚΑΤΑΓΑΓΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛ.ΣΣΑΝ
ΑΓΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΔΟΓΜΑ...ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΤΟΥΔΑΜΟΥΕΝΣΤΑΛΑΙΚΑΙΑΝΘΕΜΕΝΕΙΣΤΟΟΛΥΜ
ΠΙΕΙΟΝΑΓΓΡΑΨΑΙΔΕΑΥΤΟΓΚΑΙΕ.Σ........
ΠΕΡΚΑΙΟΙΑΛΛΟΙΠΡΟΞΕΝΟΙΒΑΣΙΛΕΥΣΕΥΚΛΙΑΣ
ΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΦΩΚΙΝΟΣΕΥΑΛ.Ο............
.ΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣΔΑΜΟΤΕΛ....ΙΕΑΘΕΔΩΡΟΣ
ΠΑΓΧΑΡΕΟΣΠΡΟΘΥΜΟΣΞΕΥΞΙΟΣΤΙ.Ω....
ΘΩΝΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΑΑΣΚΑΙΔΑΜΟΥ
ΕΥΠΑΛΙΝΟΣΟΜΟΦΡΟΝΟΣ

7 Megaris in domo privata prope peribolum Olympiei. Edd. A. Conze *Philol.* XIV (1859) p. 151. Ex ectypo et apographo suo P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 33*a* (P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 107). Periisse videtur.

ΕΠΕΙΔ.ΕΡΜΩΝΑΞΕΡΜΟΓΕΝΕΟΣΤΡΟΙΑΝΙΟΣΔΙΑΤΕΛΕΙΕΥ
ΝΟΥΣΕΩΝΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΝΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕ
ΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΝΚΑΙΕΚ
ΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΓΚΑΙ
ΑΣΥΛΙΑΓΚΑΙΚΑΤΑΓΑΓΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝ
ΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΜΠΑΣΙΝ
ΑΓΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΓΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΥ
ΔΑΜΟΥΕΝΣΤΑΛΑΙΚΑΙΑΝΘΕΜΕΝΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙ
ΒΑΣΙΛΕΥΣΘΕΟΜΑΝΤΟΣΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΦΩΚΙΝΟΣΕΥ
ΑΛΚΟΥΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣΔΑΜΟΤΕΛΗΣ
ΔΑΜΕΑΘΕΔΩΡΟΣΠΑΓΧΑΡΕΟΣΠΡΟΘΥΜΟΣΙΕΥΞΙΟΣ
ΤΙΜΩΝΑΓΑΘΩΝΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣΚΑΙΔΑ
ΜΟΥΠΑΣΙΩΝΔΩΡΟΘΕΟΥ

Ἐπειδὴ Ἑρμῶναξ Ἑρμογένεος Τροζάνιος διατελεῖ εὔ|νους ἐὼν τῷ δάμῳ τῷ Μεγαρέων, ἀγαθᾷ τύχᾳ, δε|δόχθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, πρόξενον εἶμεν | καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος τᾶς Μεγαρέων καὶ ἐκ|γόνους αὐτοῦ· εἶμεν δὲ αὐτῷ καὶ ἀτέλειαγ καὶ | ἀσυλίαγ καὶ κατὰ γᾶγ καὶ κατὰ θάλασσαν | καὶ πολέμου καὶ εἰράνας, καὶ οἰκίας ἔμπασιν. | ἀγγράψαι δὲ τόδε τὸ δόγμα τὸγ γραμματέα τοῦ | δάμου ἐν στάλᾳ καὶ ἀνθέμεν εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖ[ον]. | βασιλεὺς Θεόμαντος, ἐστρατάγουν Φωκῖνος Εὐ|άλκου, Ἀριστότιμος Μενεκράτεος, Δαμοτέλης | Δαμέα, Θέδωρος Παγχάρεος, Πρόθυμος Ζεύξιος, | Τίμων Ἀγάθωνος, γραμματεὺς βουλᾶς καὶ δά|μου Πασίων Δωροθέου.

---

8. 9 Lapis a. 0,44, l. 0,52, Megaris quondam in muro substructionum Olympiei, nunc ante demarchiam. Titulum 8 edd. Ross *Monatsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1844 p. 160. Rangabé *Ant. Hell.* 701. Pittakis Eph. 1336. Quinque primos versus habet idem Eph. 1338. — Titulum 9 edd. Pittakis Eph. 1335. Rangabé *Ant. Hell.* 702. Utriusque exemplum accuratissimum est apud Lebas-Foucart *Inscr.* II 29. 30. (Titulum 8 repetivit P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 106.) Ectypum chartaceum misit Lollingius, ex quo litterarum formas expressi et addidi litteras nonnullas quae apud Lebasium non sunt.

(8)

ΕΠΕΙΔΗΑΓΑΘΟΚΛΗΣΑΡΧΙΔΑΜΟΥ
ΒΟΙΩΤΙΟΣΕΥΝΟΥΣΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΟΥΔΑΜΟΥΤΟΥ
ΜΕΓΑΡΕΩΝΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟ
ΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΑΥΤΟΝΕΙΜΕΓΚΑΙΕΚ
ΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣ
ΜΕΓΑΡΕΩΓΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝΕΙΜΕΝ
ΔΕΑΥΤΩΙΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΜΠΑΣΙΝ
ΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΜΠΑΣΙΤΟΙΣΑΓΩ
ΣΙΝΟΙΣΑΠΟΛΙΣΤΙΘΗΤΙΑΓΓΡΑΨΑ
ΤΩΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΥΣΤΟΥΔΑΜΟΥΕΝΣΤΑΛΑΙΛΙΘΙ
ΝΑΙΚΑΙΑΝΘΕΤΩΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΣΠΑΣΙΑΔΑΣΕΣΤΡΑΤΑ
ΓΟΥΝΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΥΡΡΙΔΑΔΑΜΕ
ΑΣΜΑΤΡΟΚΛΕΟΣΑΝΤΙΦΙΛΟΣΣΜΑ
ΧΟΥΜΝΑΣΙΘΕΟΣΠΑΣΙΩΝΟΣΕΡΚΙΩι
ΤΕΛΗΤΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣ
ΚΑΙΔΑΜΟΥΙΠΠΩΝΠΑΓΧΑΡΕΟΣ

(9)

ΕΠΕΙΔΗΔΙΟΚΡΙΤΟΣΔΙΟΚΡΙΤΟΥΑΛΙ
ΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣΕΥΝΟΥΣΕΩΝΔΙΑΤΕ
ΛΕΙΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΝΚΑΙ
ΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕ
ΝΟΙΣΑΕΙΜΕΓΑΡΕΩΝΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑ
ΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΓΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΝΑΥΤΟΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΤΑΣΠΟ
ΛΙΟΣΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΝΕΙΜΕΝΔΕΑΥ
ΤΩΙΑΣΥΛΙΑΓΚΑΙΚΑΤΑΓΑΓΚΑΙΚΑ
ΤΑΘΑΛΑΣΣΑΓΚΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙ
ΚΑΙΕΝΕΙΡΑΝΑΙΤΟΔΕΔΟΓΜΑΤΟΔΕ
ΑΓΓΡΑΨΑΤΩΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΟΥΔΑ
ΜΟΥΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΓΚΑΙΑΝ
ΘΕΤΩΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΠΑΣΙΑΔΑΣΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΔΙΟΝΥ
ΣΙΟΣΠΥΡΡΙΔΑΔΑΜΕΑΣΜΑΤΡΟ
ΚΛΕΟΣΑΝΤΙΦΙΛΟΣΣΜΑΧΟΥΜΝ
ΑΣΙΘΕΟΣΠΑΣΙΩΝΟΣΕΡΚΙΩΝΤΕ
ΤΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣΚΑΙ
ΜΟ///ΙΠΠΩΝΠΑΓΧΑΡΕΟΣ

8 Ἐπειδὴ Ἀγαθοκλῆς Ἀρχιδάμου | Βοιώτιος εὔνους ἐὼν διατελεῖ | καὶ εὐεργέτας τοῦ δάμου τοῦ | Μεγαρέων, ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδό|χθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, | πρόξενον αὐτὸν εἶμεγ καὶ ἐκ|γόνους αὐτοῦ τᾶς πόλιος τᾶς | Μεγαρέωγ καττὸν νόμον· εἶμεν | δὲ αὐτῷ καὶ οἰκίας ἔμπασιν | καὶ προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶ|σιν οἷς ἁ πόλις τίθητι. ἀγγραψά|τω δὲ τὸ δόγμα τόδε ὁ γραμμα|τεὺς τοῦ δάμου ἐν στάλᾳ λιθί|νᾳ καὶ ἀνθέτω εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον. | βασιλεὺς Πασιάδας, ἐστρατά|γουν Διονύσιος Πυρρίδα, Δαμέ|ας Ματροκλέος, Ἀντίφιλος Σμά|χου, Μνασίθεος Πασίωνος, Ἑρκίω[ν] | Τέλητος, γραμματεὺς βουλᾶς | καὶ δάμου Ἵππων Παγχάρεος.

9 Ἐπειδὴ Διόκριτος Διοκρίτου Ἁλι|καρνασσεὺς εὔνους ἐὼν διατε|λεῖ τῷ δάμῳ τῷ Μεγαρέων καὶ | χρείας παρέχεται τοῖς δεομέ|νοις ἀεὶ Μεγαρέων, ἀγαθᾷ τύχᾳ, | δεδόχθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δά|μῳ, πρό-

ξενον εἶμεγ καὶ εὐεργέ|ταν αὐτὸγ καὶ ἐκγόνους τᾶς πό|λιος τᾶς Μεγαρέων· εἶμεν δὲ αὐ|τῷ ἀσυλίαγ καὶ κατὰ γᾶγ καὶ κα|τὰ θάλασσαγ καὶ ἐμ πολέμῳ | καὶ ἐν εἰράνᾳ. τὸ δὲ δόγμα τόδε | ἀγγραψάτω ὁ γραμματεὺς τοῦ δά|μου εἰς στάλαν λιθίναγ καὶ ἀν|θέτω εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον. βασιλεὺς | Πασιάδας, ἐστρατάγουν Διονύ|σιος Πυρρίδα, Δαμέας Ματρο|κλέος, Ἀντίφιλος Σμάχου, Μν|ασίθεος Πασίωνος, Ἑρκίων Τέ[λη]|τος, γραμματεὺς βουλᾶς καὶ [δά]|μο[υ] Ἵππων Παγχάρεος.

Plebiscita Pasiada, Diogene, Apollonida regibus conscripta (n. 8—14) commodissime initiis tertii a. Chr. saeculi tribuemus si reputaverimus et ea quae ad titulum 1 de numero praetorum disputata sunt et summam similitudinem, quae his decretis cum septem prioribus intercedit. Utique haec omnia antiquiora sunt anno 243 a. Chr. Nam Megarensibus in foedus Achaicum receptis nomina magistratuum mutata esse titulus 41 docet. Quaenam temporis ratio inter hos tres annos intercedat, ignoramus.

---

10 In eodem lapide atque n. 43, Megaris quondam in domo Stamatis Furtulaki. Ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 30*b*. Periisse videtur.

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΟΣΠΑΣΙΑΔΑ
ΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙΙΠΠΩΝΠΑΓ
ΧΑΡΕΟΣΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΥΡΡΙΔΑ
ΔΑΜΕΑΣΜΑΤΡΟΚΛΕΟΣΑΝΤΙΦΙΛΟΣΣΜΑΧΟΥ
ΜΝΑΣΙΘΕΟΣΠΑΣΙΩΝΟΣΕΡΚΙΩΝΤΕΛΗΤΟΣ
ΕΠΕΙΔΗΤΕΛΕΣΙΑΣΤΑΥΡΙΩΝΟΣΠΕΙΘΑΝΟΡΙΔΑΣ
ΝΙΚΑΙΘΟΥΦΛΕΙΑΣΙΟΙΕΥΝΟΟΙΕΟΝΤΕΣΔΙΑΤΕΛΟΥΝ
ΤΙΤΩΙΔΑΜΩΙ·ΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΓΚΑΙΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕ
ΧΟΜΕΝΟΙΑΕΙΤΩΙΔΕΟΜΕΝΩΙΤΩΜΠΟΛΙΤΑΝΕΜ
ΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙ
ΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΜΕΝΑΥ
ΤΟΥΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΜΕΓΑΡΕ
ΩΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΩΝΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΚΑΙΤΑΛ
ΛΑΠΑΝΤΑΑΥΤΟΙΣ.ΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕ
ΝΟΙΣΥΠΑΡΧ.ΝΤΑΕΣΤΙΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝΑΓΓΡΑΨ
....ΤΟΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΓΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΥΔΑ
ΜΟΥΕΙΣΣΤΑΛΑΓΚΑΙΑΝΘΕΜΕΝΕΙΣ..ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ

Ἐπὶ βασιλέος Πασιάδα, | ἐγραμμάτευε βουλᾷ καὶ δάμῳ Ἵππων Παγ|χάρεος, ἐστρατάγουν Διονύσιος Πυρρίδα, | Δαμέας Ματροκλέος, Ἀντίφιλος Σμάχου, | Μνασίθεος Πασίωνος, Ἑρκίων Τέλητος· | ἐπειδὴ Τελεσίας Ταυρίωνος, Πειθανορίδας | Νικαίθου Φλειάσιοι εὔνοοι ἐόντες διατελοῦν|τι τῷ δάμῳ τῷ Μεγαρέωγ καὶ χρείας παρε|χόμενοι ἀεὶ τῷ δεομένῳ τῶμ πολιτᾶν ἐμ | παντὶ καιρῷ, ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδόχθαι τᾷ | βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, προξένους εἶμεν αὐ|τοὺς καὶ εὐεργέτας τᾶς πόλιος τᾶς Μεγαρέ|ωγ καὶ ἐκγόνους αὐτῶν, ὑπάρχειν δὲ καὶ τἆλ|λα πάντα αὐτοῖς, [ὅ]σα καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ|νοις ὑπάρχ[ο]ντά ἐστι καττὸν νόμον. ἀγγράψ|[αι δὲ] τόδε τὸ δόγμα τὸγ γραμματέα τοῦ δά|μου εἰς στάλαγ καὶ ἀνθέμεν εἰς [τὸ] Ὀλυμπιεῖον.

---

11 Lapis Dawkinsianus Megaris Oxonium delatus. Ed. Chandler Marm. Ox. II, 28 (Boeckh C. I. G. 1052). Nonnullis locis Boeckhii exemplum denuo cum lapide contulit H. Roehl *Beiträge zur griechischen Epigraphik*. Berolini 1876. p. 5.

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΟΣΠΑΣΓΑΔΑΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΒΟΥΛΑΙ
ΚΑΙΔΑΜΩΙΙΠΠΩΓΠΑΓΧΑΡΕΟΣΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΥΡΡΙΔΑΔΑΜΕΑΣΜΑΤΡΟΚΛΕΟΣ
ΑΝΤΙΠΑΣΕΥΜΑΧΟΥΜΝΑΣΙ.ΘΕΟΣΠΑΣΙΩΝΟΣ
ΕΡΚΙΩΝΤΕΛΗΤΟΣ
ΕΠΕΙΔΗΜΕΝΑΝΔΡΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣΜΕΓΑΛΟ
ΠΟΛΙΤΑΣΔΙΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣΕΩΓΚΑΙΠΡΑΣΣΩΝ
ΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥ
ΤΟΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑΚΑΙ..ΝΟΙΑΣΚΑΙΕΙΜΕΝ
ΑΥΤΟΜΠΡΟΞΕΝΟΓΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΕΙΜΕΝ
ΔΕΑΥΤΩΙΑΤΕΛΕΙΑΓΚΑΙΑΣΥΛΙΑΓΚΑΙΚΑΤΑ
ΓΑΓΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝ..ΓΡΑΨΑΤΩΔΕ
ΤΟΔΕΤΟΔΟΓΜΑΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΟΥΔΑΜΟΥ
ΕΙΣΣΤΑΛΑΓΚΑΙΑΝΘΕΤΩΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ

Ad primos duos versus Roehlius haec adnotavit: 'Vs. 1 nomen proprium accurate discerni nequit; neque vero ea quae cognoscuntur lectioni Boeckhii adversantur. Vs. 2 certissime in lapide est ΙΠΠΩΓΠΑΓΧΑΡΕΟΣ' (sic iam Chandler). Versus 3 lectio quam exhibui Roehlio debetur. Chandlerus legerat ΑΝΤΙΜΑΟΣΕΜΑΧΟΥΜΕΛΑΣΙΟΣΟΣΠΑΣΙΩΝΟΣ.

Ἐπὶ βασιλέος Πασ[ι]άδα, ἐγραμμάτευε βουλᾷ | καὶ δάμῳ Ἵππω[ν] Παγχάρεος, ἐστρατάγουν | Διονύσιος Πυρρίδα, Δαμέας Ματροκλέος, | Ἀντί[φιλο]ς [Σ]μάχου, Μναςίθεος Πασίωνος, | Ἑρκίων Τέλητος.
Ἐπειδὴ Μένανδρος Καλλικράτεος Μεγαλο|πολίτας διατελεῖ εὔνους ἐὼγ καὶ πράσσων | τὰ συμφέροντα τῷ δάμῳ, ἐπαινέσαι τε αὐ|τὸν ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ [εὔ]νοίας, καὶ εἶμεν | αὐτὸμ πρόξενογ καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος | τᾶς Μεγαρέωγ καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ· εἶμεν | δὲ αὐτῷ ἀτέλειαγ καὶ ἀσυλίαγ καὶ κατὰ | γᾶγ καὶ κατὰ θάλασσαν. [ἀγ]γραψάτω δὲ | τόδε τὸ δόγμα ὁ γραμματεὺς τοῦ δάμου | εἰς στάλαγ καὶ ἀνθέτω εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον.

---

12. 13 Megaris in lapide substructionum Olympiei. n. 12 edd. Ross *Monatsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1844 p. 156. Pittakis Eph. 1329. Rangabé *Ant. Hell.* 693. — n. 13 edd. Ross l. c. p. 157. Pittakis Eph. 1330. Rangabé *Ant. Hell.* 694. Accuratiora utriusque tituli exempla edita sunt apud Lebas-Foucart *Inscr.* II 27. 28. (Titulum 12 repetivit P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 105.) Nunc lapis aut latet aut periit.

(12)

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΟΣΔΙΟΓΕΝΕΟΣΕΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΥΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙΕΛΙΞΟΣΕΥ
..ΜΟΥΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΠΑΓΧΑΡΗΣΔΙ
ΟΔΩΡΟΥΕΡΙΜΝΟΣΘΕΜΝΑΣΤΟΥΕΥΦΑΜΟΣ
ΕΥΚΛΕΙΩΝΟΣΤΕΙΣΙΩΝΑΜΦΙΑΜΕΓΥΛ
ΛΟΣΣΙΛΑΝΟΥΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙ
ΕΠΕΙΔΗΙΠΠΙΑΣΠΕΡΙΚΛΕΟΣΑΚΑΡΝΑΝ
ΕΞΑΣΤΑΚΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣΕΩΝ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΓΚΑΙΧΡΕΙΑΣ
ΑΕΙΤΩΙΔΕΟΜΕΝΩΙΤΩΜΠΟΛΙΤΑΝΠΑΡΕΧ.
ΤΑΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΜΕΝΑΥΤΟΓΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΑΓ
ΓΡΑΨΑΤΩΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΔΕΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΤΟΥΔΑΜΟΥΕΙΣΣΤΑΛΑΓΚΑΙΑΝΘΕΤΩΕΙΣΤΟ
ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ

(13)

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΟΣΔΙΟΓΕΝΕΟΣΕΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΥΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙΕΛΙΞΟΣΕΥ
ΔΑΜΟΥΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΠ.Γ.ΑΡΗΣ..
ΟΔΩΡΟΥΕΡΙΜΝΟΣΘΕΜΝΑΣΤΟΥ..ΦΑΜ...
ΕΥΚΛΕΙΩΝΟΣΤΕΙΣΙΩΝΑΜΦΙΑΜΕΓΥΛ
ΛΟΣΣΙΛΑΝΟΥΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜ..
ΕΠΕΙΔΗΝΙΚΑΤΑΣΑΡΧΕΔΑΜΟΥΕΠΙΔΑΥ
ΡΙΟΣΕΥΝΟΥΣΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΩΙΔΑΜΩΙ
ΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΝΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕ....
ΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΠΡΟΞΕΝ..
ΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚ..
ΝΟΥΣΑΥΤΟΥΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΜΕΓΑΡ...
ΚΑΤΑΤ..ΝΟΜΟΝΕΙΔΕΚΑΔΟΞΗΙΑΓΓΡΑΨ...
ΑΥΤΟΝΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΟΥΔΑΜΟΥΕ....
ΛΑΙΛΙΘΙΝΑΙΚΑΙΑΝΘΕΤΩΕΙΣΤΟΟΛΥΜ...

12 Ἐπὶ βασιλέος Διογένεος, ἐγραμμά|τευε βουλᾷ καὶ δάμῳ Ἕλιξος Εὐ|[δά]μου, ἐστρατάγουν Παγχάρης Δι|οδώρου, Ἕριμνος Θεμνάστου, Εὔφαμος | Εὐκλείωνος, Τεισίων Ἀμφία, Μέγυλ|λος Σιλανοῦ, ἔδοξε βουλᾷ καὶ δάμῳ· | ἐπειδὴ Ἱππίας Περικλέος Ἀκαρνὰν | ἐξ Ἀστακῶν διατελεῖ εὔνους ἐὼν | τῷ δάμῳ τῷ Μεγαρέωγ καὶ χρείας | ἀεὶ τῷ δεομένῳ τῶμ πολιτᾶν παρέχ[ε]|ται φιλοτίμως, ἀγαθᾷ τύχᾳ, πρόξενον | εἶμεν αὐτὸγ καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος | τᾶς Μεγαρέωγ καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ. ἀγ|γραψάτω δὲ τὸ δόγμα τόδε ὁ γραμματεὺς | τοῦ δάμου εἰς στάλαγ καὶ ἀνθέτω εἰς τὸ | Ὀλυμπιεῖον.

13 Ἐπὶ βασιλέος Διογένεος, ἐγραμμά|τευε βουλᾷ καὶ δάμῳ Ἕλιξος Εὐ|δάμου, ἐστρατάγουν Π[α]γ[χ]άρης [Δι]|οδώρου, Ἕριμνος Θεμνάστου, [Εὔ]φαμ[ος] | Εὐκλείωνος, Τεισίων Ἀμφία, Μέγυλ|λος Σιλανοῦ, ἔδοξε βουλᾷ καὶ δάμ[ῳ·] | ἐπειδὴ Νικάτας Ἀρχεδάμου Ἐπιδαύ|ριος εὔνους ἐὼν διατελεῖ τῷ δάμῳ | τῷ Μεγαρέων, ἀγαθᾷ τύχᾳ, δε[δόχθαι] | τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, πρόξεν[ον] | εἶμεν καὶ εὐεργέταν αὐτὸν καὶ ἐκ[γό]|νους αὐτοῦ τᾶς πόλιος τᾶς Μεγαρ[έων] | κατὰ τ[ὸν] νόμον. εἰ δέ κα δόξῃ, ἀγγραψ[άτω] | αὐτὸν ὁ γραμματεὺς τοῦ δάμου ἐ[ν στά]|λᾳ λιθίνᾳ καὶ ἀνθέτω εἰς τὸ Ὀλυμ[πιεῖον].

---

14 In muro occidentali substructionum Olympiei. Edd. Pittakis Eph. 1331. Rangabé *Ant. Hell.* 697. Omnium accuratissime Lebas-Foucart *Inscr.* II 26.

ΕΠΙ..ΣΙ.Ε..ΑΠ.Λ.ΩΝΙΔΑΕΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΥΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑ.ΩΙΧΡΥΣΑΝΘΙΔΑΣ
ΑΠΟΛ.ΟΔΩ.ΟΥΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΠΥΘΟ
.ΛΗ.ΕΥΓΕ.ΤΑΠΑ.Τ.ΚΛΗΣΝΙΚΟΔΑΜΟΥ
ΣΤΡΑΤΟΠΕΙΘΗΣΑ.ΠΟΚΡΑΤΕΟΣΠΑΣΙΑΔΑΣ
ΗΡΟΔΩ..ΣΔΙΩΝΟΣ
ΕΠΕΙΔΗΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣΘΑΡΓΗΛΙΟΥΑΛΙ
ΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣΕΥΝΟΥΣΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΝΚΑΙΧΡΕΙΑΣ
.ΑΡΕΧΕΤΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΑΕΙΜΕΓΑΡΕ
ΩΝΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙ
ΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΓΚΑΙΕΥΕΡ
ΓΕΤΑΝΑΥΤΟΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩ......ΔΕΑΥΤΩΙΑΣΥΛΙΑΓ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΑΓΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΓΚΑΙΕΜ
ΠΟΛΕΜΩΙΚΑΙΕΝΕΙΡΑΝΑΙ.ΑΙΟ.ΚΙΑΣΕΜΠΑ
ΣΙΝΤΟΔΕΔΟΓΜΑΤΟΔΕΑΓΓΡΑΨΑΤΩΟΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΥΣΤΟΥΔΑΜΟΥΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝ
ΚΑΙΑΝΘΕΤΩΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ

Ἐπὶ [βα]σι[λ]έ[ος] Ἀπ[ο]λ[λ]ωνίδα, ἐγραμμά|τευε βουλᾶ καὶ δά[μ]ῳ Χρυσανθίδας | Ἀπολ[λ]οδώ[ρ]ου, ἐστρατάγουν Πυθο|[κ]λῆ[ς] Εὐγε[ί]τα, Πα[ν]τ[α]κλῆς Νικοδάμου, Στρατοπείθης Ἀ[ρ]ποκράτεος, Πασιάδας, Ἡρόδω[ρο]ς Δίωνος.

Ἐπειδὴ Ἀρίστανδρος Θαργηλίου Ἁλι|καρνασσεὺς εὔνους ἐὼν διατελεῖ | τῷ δάμῳ τῷ Μεγαρέων καὶ χρείας | [π]αρέχεται τοῖς δεομένοις ἀεὶ Μεγαρέ|ων· ἀγαθᾷ τύχᾳ, πρόξενον εἶμεγ καὶ εὐερ|γέταν αὐτὸγ καὶ ἐκγόνους τᾶς πόλιος | τᾶς Μεγαρέω[ν· εἶναι] δὲ αὐτῷ ἀσυλίαγ | καὶ κατὰ γᾶγ καὶ κατὰ θάλασσαγ καὶ ἐμ | πολέμῳ καὶ ἐν εἰράνᾳ [κ]αὶ ο[ἰ]κίας ἔμπασιν. τὸ δὲ δόγμα τόδε ἀγγραψάτω ὁ γραμ|ματεὺς τοῦ δάμου εἰς στάλαν λιθίναν | καὶ ἀνθέτω εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον.

15 Megaris quondam in domo Antonii Saltas. Edd. ex Velseni schedis E. Curtius *Archäol. Anzeiger* XI (1851) p. 381 n. 1; ex eiusdem Velseni apographo alteroque suo W. Vischer *Archäologisches und Epigraphisches aus Korkyra und Athen* p. 13 n. 29. *Epigr. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 42 (*Kleine Schriften* II p. 64) n. 47. C. Bursian in epistula ad Henzenum *Bullettino dell' Instituto arch. Rom.* 1855 p. XXII. Lapide denuo collato omnium accuratissime ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 35*a* (W. Dittenberger Sylloge Inscr. Gr. 218. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 108). Lapis Athenas translatus esse dicitur, sed nunc latet.

ΣΥΝΑΡΧΙΑΙΠΡΟΕΒΟΥΛΕΥΣΑΝΤΟΠΟΤΙΤΕΤΟΥΣΑΙΣΙΜΝΑΤΑ
ΒΟΥΛΑΝΚΑΙΤΟΝΔΑΜΟΝΕΠΕΙΔΕΙΚΕΣΙΟΣΜΗΤΡΟΔ
ΕΦΕΣΙΟΣ ΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΕΠΑΙΓΙΝΑΣ ΥΠ
ΙΛΕΟΣΕΥΜΕΝΕΟΣΔΙΑΤΕΛΕΙΤΑΝΠΑΣΑΝΣ . . . ΔΑΝ
ΤΟΥΔΑΜΟΥΤΟ . Μ . ΓΑΡΕΩΝ . ΥΘΕΝ
ΤΩ

Συναρχίαι προεβουλεύσαντο ποτί τε τοὺς αἰσιμνάτα[ς καὶ τὰν] | βουλὰν καὶ τὸν δᾶμον· ἐπειδ[ὴ] Ἱκέσιος Μητροδ[ώρου] | Ἐφέσιος ὁ κατασταθεὶς ἐπ' Αἰγίνας ὑπ[ὸ τοῦ βα|σ]ιλέος Εὐμένεος διατελεῖ τὰν πᾶσαν σ[που]δὰν [ποιεό|μενος ὑπὲρ] τοῦ δάμου το[ῦ] Μ[ε]γαρέων, οὐθὲν [ἐλλείπων . . . .].

Eumenis regis mentione, qui annis 197—159 a. Chr. regnavit, tituli aetatem definiri adnotavit Foucartus. Sed idem monuit, ex forma reipublicae, qualem hic videmus, apparere, haec decreta esse postquam Megarenses a Boeotorum societate ad foedus Achaicum rediissent; quod anno fere 192 a. Chr. factum esse constat (cf. Polyb. XX, 6, 7). Extremis Eumenis annis non iam Hicesium, sed Cleona Stratagi f. Pergamenum Aeginae iussu regis praefuisse, ex C. I. G. 2139*b* discimus. De synarchiis cf. Foucarti adnotationem ad hunc titulum; de scriptura *αἰσιμνᾶται* Megarensium colonorumque propria testimonia composui Sylloges 218 not. 2.

16 Fragmenta duo marmoris albi, inventa Megaris, in museum Britannicum intulit P. Clinton Viscount Strangford. *a* a dextra integrum, a reliquis partibus fractum, alt. 1′ 5″, lat. 6″. — *b* fractum undique, alt. 1′ 3¼″, lat. 6¼″. Ex Broendstedii apographo ed. Boeckh C. I. G. 1052*b* (Add. vol. I p. 920). Accuratius C. T. Newton *Greek Inscriptions in the British Museum* II p. 1 n. CXXXVI.

a

ϽΝΟΙΟΣ
ϽΞΕΤΑΙΠΟΛΕΙ
ΤΑΝΕΙΟΝΕΠΙΤ
ΝΑΥΤΟΙΣΕΚΕΧΕΙ
ΚΑΙΠΡΟΞΕΝΟΥΣ
ΙΩΝΑΔΙΟΝΥΣΑΝ
ΑΦΙΣΜΑΕΙΤΟΙΧ
ΕΔΙΩΝΙΩΝ

ΡΕΣΒΕΥΤΑΓΚΙ
ΩΝΟΙΝΟΠΙΩΝΟΣ
ΑΣΘΥΣΙΑΣΚΑΙ
ΔΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΥ
ΚΕΣΘΑΙΤΑΝΕΚΕ
ϽΣΚΑΙΑΝΑΝΕΩΣ
ΛΕΚΑΙΤΑΝΧΩΡ
ΤΩΝΚΑΙΑΣΥΛΟΙ
ΝΤΙΚΟΙΝ
ΟΥΜΕΝ
ΤΕΤΩ
Τ

b

Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ϲ
Σ Ε Ν Κ
Κ Ε Χ Ε Ι Ρ
ΙΚΟΣΙΚΑΙΤΟΙΣ
ΡΑΙΩΝ
ΙΛΟΙΟΝΤΕΣΚ
ΣΟΙΝΟΠΙΩΝΑ
ΝΘΟΔΗΜΟΝΠ
ΣΤΕΙΡΟΥΚΑΙΤΟ
ΤΑΙΣΩΤΕΙΡΑΙ
ϽΥΝΚΑΙΤΑΝΠϹ
ΟΣΧΡΗΣΜΟΣ
ϽΥΣΤΟΙΣΕΝΤΟΙ
ΑΝΤΕΣΥΝΓΕ
ΑΤΑΠΡΟΓΕΓΡ
ΣΙΝΑΥΤΑΣΚΑΙΚ
ΙΠΕΠΟΙΕΙΜΕΝ
ΤΟΣΦΙΛΙΠΠ

Quae difficultates in his miseris laciniis tractandis priores editores torserunt, earum me quoque exiguam modo partem extricare potuisse non me fugit. De argumento sane paullo accuratius et certius iudicari posse confido, quam illi fecerint. Nam primum quidem apparet trium decretorum dialecto Dorica compositorum reliquias hic exstare (*a*, 1—8. *a*, 9—20. *b*), sed ea ab eadem civitate atque eadem de re lata esse, id quod cum vocabulo *ἐκεχειρία* in omnibus redeunte (*a*, 4. 13. *b*, 3), tum eiusdem legati Oenopionis nomine (*a*, 6. 10. *b*, 7) demonstratur. Porro ad ea quae alia quaedam civitas per legatos postulaverat, his decretis responderi manifestum est. Ac non modo *ἐκεχειρίας* vocabulum, quod in solemni actorum publicorum sermone non fere usurpatur nisi de indutiis feriarum causa institutis (cf. P. Graetzel de pactionum inter Graecas civitates factarum ad bellum pacemque pertinentium appellationibus, formulis, ratione. Halis 1885. p. 7), sed etiam alia vestigia (*θυσίας* *a*, 11. *ἄσυλο[ν]* *a*, 16. *χρησμός* *b*, 12) indicant, de sacris rebus hic agi summamque argumenti necessitudinem huic titulo cum eis intercedere, quibus sacra cum certaminibus coniuncta, quae civitas quaedam aut nova instituit aut instauravit aut amplificavit, rogatu illius ab aliis civitatibus probantur aut recipiuntur. Inprimis memorabilis in hoc genere est titulus Sylloges meae 215, decretum Aetolorum continens de Nicephoriis ab Eumene rege institutis, cuius ea potissimum, quae hic *a*, 9—16 scripta sunt, simillima fuisse videntur (cf. ibi vs. 5. 6 *κέκρικε [τιθέναι] ἀγῶνας καὶ θυσίας τᾷ Ἀθανᾷ τᾷ Νικαφόρῳ*, vs. 7. 8 *παρακαλεῖ δὲ καὶ τοὺς Αἰτωλούς — ἀποδέξασθαι τοὺς ἀγῶνας*, vs. 15 *ἀποδέχεσθαι δὲ καὶ τοὺς ἀγῶνας*, vs. 17 sq. *καὶ καθάπερ ὁ βασιλεὺς Εὐμένης ἀνα[καλεῖ] τὸ τέ[μενος τᾶς Ἀθα]νᾶς τᾶς Νικαφόρου τὸ ποτὶ Περγάμῳ ἄσυλο[ν] καθώς κα ὁρίξῃ, συναποδεδέχθαι καὶ τοὺς Αἰτω[λοὺς | ἄσυλον] εἶμεν*). Ut illic coniunctim de feriis recens institutis et de iure asyli agitur, sic hic quoque factum esse apparet.

Sed cuiusnam civitatis hoc decretum sit, et unde legati illi missi sint, difficile est diiudicatu. Qua in re cave Medioniorum nomini, quod *a*, 8 sine dubio scriptum fuit, etsi nemo adhuc agnovit, quicquam tribuas. Nam collato versu septimo apparet, commemorari hic alterum decretum Medioniorum causa factum, cum quo hoc in eodem lapide incidatur. Sequitur ut a Medioniis — quos Acarnanas (Polyb. II, 2, 5. 3, 6. 4, 1) intellegendos puto, quia Phocidis oppidum per ε scribi solet — distinguenda sit et ea civitas quae haec decrevit, et ea, cuius legatis hoc plebiscito respondetur. Alterutram Megarensium fuisse paret, quia aliter non intellegitur, cur ibi decreta lapidi incisa sint. Sed legatos Megarenses non fuisse nomina indicare videntur; immo quod unius ex iis nomen *b*, 8 .... *νθόδημος* scribitur in titulo ceteroquin dialecto Dorica exarato, Ionicam civitatem indicat, ac fortasse quis *Οἰνοπίωνα* nomen homini Chio optime convenire iudicaverit, etsi ipsum illum fabulosum heroa, Bacchi et Ariadnae filium, quem Boeckhius agnoscere sibi visus est, ab huius tituli argumento alienissimum esse apparet. Relinquitur, ut Megarensium haec decreta esse statuamus. Cui sententiae praeter dialectum favet *b*, 10 *τᾷ Σωτείρᾳ*, quo cognomine Dianam Megaris cultam Newtonius monet provocans ad tituli 112 et Pausaniae I, 40, 2. 44, 7 testimonia (cf. etiam n. 44). Silentio praeteriri sane non debet, formulam [*ἔδ*]*οξε τᾷ πόλει* (*a*, 2) a reliquis Megarensium plebiscitis, quae aetatem tulerunt, alienam esse.

Primum decretum (*a*, 1—8) praeter primi versus reliquias nimis ambiguas sic fere restitui potest: [... *ἔδ*]*οξε τᾷ πόλει [καλέσαι τοὺς πρεσβευτὰς εἰς τὸ πρυ]τανεῖον ἐπὶ τ[ὰν κοινὰν ἑστίαν τοῦ δάμου, καὶ εἶμε]ν αὐτοῖς ἐκεχει[ρίαν καθάπερ αἰτοῦνται· εἶμεν δὲ] καὶ προξένους [τᾶς πόλιος τοὺς πρεσβευτὰς Οἰνοπ]ίωνα, Διονυσᾶν, [............· ἀγγράψαι δὲ τόδε τὸ ψ]άφισμα εἰ[ς] τοῖχ[ον, ἔνθαπερ καὶ τὸ γενόμενον περὶ τῶν Μ]εδιωνίων.*

Alterius decreti (*a*, 9—20) haec agnoscuntur: *[παραγενομένων π]ρεσβευτᾶγ κ....|...............ων Οἰνοπίωνος, [Διονυσᾶ, ..., περὶ τ]ᾶς θυσίας καὶ [τοῦ ἀγῶνος ......|......... καὶ] διαλεγομένου [.......|.... ἀποδέ]χεσθαι τὰν ἐκε[χειρίαν |...........]ος καὶ ἀνανεώσ[ασθαι τὰν φιλίαν, ἀποδέχεσθαι] δὲ καὶ τὰν χώρα[ν .... ἱερὰν αὐ]τῶν καὶ ἄσυλο[ν .....]*. Reliqua obscurissima sunt.

Tertii decreti (*b*) paucae modo voces legi possunt: Vs. 1 [Δ]*ιονύσιο[ς]* aut alius eiusdem nominis casus, vs. 3 [*ἐ*]*κεχειρ[ί]α*, vs. 4 ... ..*ικόσι* (dativus part. perf.) *καὶ τοῖς* ...., vs. 5 ....*ραίων* (fortasse ethnici cuiusdam genetivus plur., veluti *Κορκυραίων*), vs. 6 [..*φ*]*ίλοι ὄντες κ[αὶ σύμμαχοι]*, vs. 7. 8 [*τοὺς πρεσβευτὰ*]*ς Οἰνοπίωνα, [Διονυσᾶν, ..., Ἀκα]νθόδημον*. Postremi nominis supplementum Newtonius proposuit, dubitans ipse. Possunt etiam alia cogitari, veluti mihi in mentem venit [*Κυ*]*νθόδημον* aut [*Ξα*]*νθόδημον*, sed haec omnia sine exemplo sunt. Vs. 10 [*τᾷ Ἀρτέμιδι*] *τᾷ Σωτείρᾳ*, vs. 11 ... *οὖν καὶ τὰν πό[λιν]*, vs. 12 ....*ος χρησμός*, vs. 13 ....*ους τοῖς ἐν τοῖ[ς ...]*, vs. 14. 15 *τ]άν τε συγγέ[νειαν καὶ τὰν φιλίαν κατ]ὰ τὰ προγεγρ[αμμένα*, vs. 16 .... *σιν αὐτὰς καὶ κ*...., vs. 17 *πεποιειμέν[ους* aut alius casus. Mira sane diphthongus *ει* in dialecto Dorica Megarensium; sed cf. Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1887 p. 10 v. 63, ubi inter arbitros Megarenses recensetur *Θόγνειτος* (i. e. *Θεόγνειτος*, v. adn. ad tit. 39) *Ἀμφικράτεος*. V. 18 [*γραμματεύον*]*τος* (?) *Φιλίππ[ου]*.

---

17 Fragmentum inventum Megaris prope ecclesiam *ἁγίας Παρασκευῆς*. Ed. Lebas *Inscr.* II 36. Ex Lebasii ectypo haud paucis locis lectionem emendavit et commentarium addidit P. Foucart *Explication des inscr.* II p. 26. Periisse videtur.

[*Textum vide pag. seq.*]

Repraesentavi Lebasii exemplum a Foucarto emendatum; paucas litteras quas ille habet, cum hic eas in ectypo non videatur agnovisse, uncis circumdedi.

Quae agnoscuntur haec sunt:

.... *ὅμοια π........|...... ρα[..... κ]ατάδικοι ἐν ...|... .ατο, μη[δὲ δηλ]ῶσαι μηδὲ γράψ[ασθαι ... | ἐποικοδομε]ῖν τοῖς θε[μελίοις] ὀχυρώματα κ[.... | εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τ]ὸν ἐπὶ Ἑρμαγ[όρα ἀπο]μισθωσάντων [..........|...... ἔ]γραψαν Ἀστ.....τωνος ἀδίκω[ς ....|.....ο]υς αὐτὸς α........ ἀντιπεποί[ηται .... ..|.....] τοῦ τείχεος [τᾶς σκ]απέδου [..........|...... προσή]κε[ι] λογίσ[ασθαι] τὰν τῶγ καιρῶν [...........|....... κα]τεσκευώθ[η τὰ τείχε]α τᾷ πόλει ....|.....εθ[.. λ]ο[γίσασθ]αί τε τᾷ πόλει [........|...... τοί]χου ὅ κα ἀν[οικοδομ]ῆσαι ὡς ἴδι[ον ....|...... ἐπὶ ......χ]άρευς εἰς τὰ[ς ......]ιά[σ]εις ἐδόθη ....|..... πάσαις ....ετος νικα......|...... δίκαν συλῇ ......τα πε[π]ολισ[μένα (?) ...|......] Καλλίδαμ[ος Καλ]λικρατίδα ε[.......|..... κα]τὰ τὸν νό[μον συ]λάσῃ, ἐνη... ...|.....οντες τῷ .... ἐν ἄστ[ει ......|........] τᾶν σκ[απέδ]ων δαμοσία[ι ....|..... ἕν]εκεν ὀχυ[ρώμα]τος καὶ ....| ..... τ]οῦ χαράγ[ματος τ]ειχέων καὶ [........|..... το]ῦ ἐγκλήματος [κρίνωντι] δαμόσιοι καὶ ....|... πε...το[... φι]λο[τ]ιμε[ῖν ......]ει τοῦ ὀχυ[ρώματος ....|......... το]ῦ τείχεος τᾶς σκαπέδου ....ίας καὶ χωρίων .... | ...... ἐλθόντων δὲ ἡμῶν ἐπὶ τοὺς [τόπους] καὶ παρα[δ]ε[ξαμένων τὰ ἔργα ....].*

	ΟΜΟΙΑΠ
ΡΑ	ΑΤΑΔΙΚΟΙΕΝ
ΙΑΤΟΜΗ	ΩΣΑΙΜΗΔΕΓΡΑΨ
ΙΝΤΟΙΣΘΕ	ΟΧΥΡΩΜΑΤΑΚ
[Ο]ΝΕΠΙΕΡΜΑΓ	ΜΙΣΘΩΣΑΝΤΩΝ
ΓΡΑΨΑΝΑΣΤ	ΤΩΝΟΣΑΔΙΚΩ
ΥΣΑΥΤΟΣΑ	ΑΝΤΙΠΕΠΟΙ
ΤΟΥΤΕΙΧΕΟΣ	ΑΠΕΔΟΥ..Ι.
ΚΕ.ΛΟΓΙΣ	[Ο]ΤΑΝΤΩΓΚΑΙΡ
ΤΕΣΚΕΥΩΘ	.ΑΤΑΙΠΟΛΕΙ[Ι].
ΕΘ...ΟΙ	ΑΙΤΕΤΑΙΠΟΛΕΙ
ΧΟΥΟΚΑΑΝ	..ΗΣΑΙΩΣΙΔΙ
.ΑΡΕΥΣΕΙΣΤΑ	ΙΛ.ΕΙΣΕΔΟΘΗ
ΠΑΣΑΙΣ	ΕΤΟΣΝΙΚΑ
ΔΙΚΑΝΣΥΛΗ	ΤΑΓΕΠΟΛΙΣ
ΚΑΛΛΙΔΑΜ	ΛΙΚΡΑΤΙΔΑΕ
ΤΑΤΟΝΝΟ	ΛΑΣΗΙΕΝΗ
ΟΝΤΕΣΤΩ	..ΕΝΑΣΤ..
..ΤΑΝΣΚ	ΩΝΔΑΜΟΣΙΑ
.ΕΚΕΝΟΧ[Υ]	ΤΟΣΚΑΙΠΡΟ
ΟΥΧΑΡΑΓ	ΕΙΧΕΩΝΚΑΙ
ΥΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣΙ	ΔΑΜΟΣΙΟΙΚΑΙ
ΠΕ ΤΟΗ ΛΟ.ΙΜΕ	ΕΙΤΟΥΟΧΥ
ΥΤΕΙΧΕΟΣΤΑΣΣΚΑΠΕΔΟΥ..	[Ι]ΑΣΚΑΙΧΩΡΙΩΝ
ΕΛΘΟΝΤΩΝΔΕΗΜΩΝΕΠΙΤΟΥΣ	ΚΑΙΠΑΡΑ.Ε..

Et in argumento definiendo et in verbis restituendis sagaciter et, ut in tam laceris reliquiis, feliciter elaboravit Foucartus, cuius pleraque supplementa recepi; nonnullis locis paullum ab eis recedendum existimavi, veluti vs. 3. 7. 10. 13. 17, alibi plura quam ille restituere ausus sum, ut vs. 4. 5. 9. 11. 23. 25. Sed praeter versum postremum haec omnia nequaquam certa esse me non fugit.

Titulum spectasse ad opus quoddam publicum elocatum, de quo controversia orta erat, atque illud opus in oppidi munitionibus exstruendis aut reficiendis versatum esse vidit Foucartus, qui ter vocabuli *σκάπεδος* certas reliquias exstare monuit, quod etsi praeterea inauditum esset, tamen summa probabilitate cum glossa Hesychiana *σκάπετος· τάφρος* conferri. Eiusmodi tenuis et mediae commutationes nequaquam inauditae sunt in dialectis linguae Graecae.

Quale sit tituli genus, difficile est diiudicatu. Cogitaveris de plebiscito; sed cum ea sententia pugnat versus postremus. Foucartus sane hunc initium esse existimat sententiae a iudicibus prolatae. Sed particula *δέ*, qua haec annectuntur, indicio est, pergi hic in tenore eiusdem instrumenti, non incipi novum. Neque de iudicibus haec mihi intellegenda videntur, sed de iis magistratibus, a quibus illa opera probari debebant.

---

18 Tabula marmoris albi, alt. 0,67, lat. 0,16 a superiore parte, 0,20 ab inferiore, cr. 0,08 a superiore parte, 0,11 ab inferiore, litterae altae 0,007—0,010. A sinistra exstat margo, infra vacuum spatium. Megaris in domo privata quam possidet Georgios Kamáros. Ed. A. Stschukareff Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 225 n. 1. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Haec sic fere restituenda videntur:

. . . α[ντ]ος [τ]ὰ α[ὐτ]ὰ [. . . . . . . οὔτε πόνον οὔ]|τε κακοπαθίαν πε[φευγὼς οὐδεμίαν, φα]|νερὰν δὲ ποιῶν τὰ[ν φιλοτιμίαν ἂν ἔχει] | εἰς τὰ κοινὰ τᾶς πόλ[ιος πράγματα· ὅπως ἂν οὖν οἱ] | σύνεδροι καὶ ὁ δᾶμ[ος φαίνωνται ἀποδιδόν]|τες χάριτας [καὶ τιμῶντες τοὺς . . . . . .]|δ[ο]υς [κ]α[ὶ φιλανθρώ]πους [τῶν πολιτᾶν, δεδόχθαι] | τ[ῷ δάμῳ]ι καὶ τοῖς σ[υνέδροις, ἐπαινέσαι . . . .] | Ἡ[ρίων]ος ἐ[πὶ] τᾷ πρ[ονοίᾳ καὶ σπουδᾷ ἂν ἔχει] | εἰς τὸν δᾶμον καὶ ε[ἰς τὰ κοινὰ τᾶς πόλιος πρά]|γματα, καὶ ἐπὶ τῷ το[ύτου ἄξιον κριθῆναι ὑπὸ] | τᾶς συνκλήτου τᾶς [Ῥωμαίων καὶ ὑπὸ] | Μαάρκου Καλειδίου [στρατηγοῦ ὑπάτου Ῥωμαί]|ων, καθὼς διὰ τοῦ ψα[φίσματος δηλοῦται, ἔτι δὲ] | ἐπὶ τᾷ καλοκαγαθία[ι καὶ εὐνοίᾳ τᾷ εἰς τοὺς πολί]|τας, καὶ στεφανῶσαι α[ὐτὸν χρυσέῳ στεφάνῳ, καὶ ἀ]|ναθέμεν τὰν εἰκόνα [ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τό]|πῳ τᾶς πόλιος, ἐν [ᾧ]ι ἂν [αὐτὸς ἀξιώσῃ, ἐπι]|γράψαντας ὅτι „Ὁ δᾶ[μος ὁ Μεγαρέων . . . .] | Ἡρίων[ος] ἀνέθηκε ἀρ[ετᾶς ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας] | ἃς ἔχω[ν] διατελεῖ εἰς [αὐτόν“. ἀνειπεῖν δὲ παρ᾽ ἡ]|μᾶς τὸ[ν στ]έφανον ἐν τ[οῖς ἀγῶσι πᾶσιν οἷς ἁ πό]|λις τίθ[ητι, κ]αὶ ἐν τοῖς Π[υθίοις καὶ Ἰσθμίοις καὶ] | Νεμείοις [καὶ] Ἀσκλαπιε[ίοις καὶ τοῖς ἄλλοις στε]|φανίτα[ις ἀγῶ]σιν, ὅπως [ἂν ἀκούοντες προτρέπωνται] | καὶ ἄλλοι ἀ[γ]αθο[ὶ] πρὸς τ[ὸν δᾶμον γίγνεσθαι. ἀναγράψαι] | δὲ καὶ τὸν ἐπιμ[ελη]τὰν [τόδε τὸ ψάφισμα καὶ ἀναθέ]|μεν παρὰ τὰν εἰκό[να]. ἀνα . . . . | καταστᾶσαι δὲ . . ἄνδρ[α . . . .] | τὰν ἐπιμέλειαν [π]ερὶ τᾶ[ς στάλας καὶ τᾶς ἀναγραφᾶς, ὅπως] | ἐγδοθῇ κατὰ τοὺς νόμους . . . .] | ἐπιστάμων. μνάμων· [ὁ δεῖνα].

Plura supplere conatus sum quam Stschukareffius, qui solos versus 15. 18. 21 totos restituit, reliquos aut intactos reliquit aut singula modo verba redintegrare conatus est. Non omnia certa esse non ignoro, sed enuntiatorum structuram et conexionem maxima ex parte me assecutum esse confido.

Megarensem hominem hic a suis civibus honore affici ex vs. 8. 20 apparet. Nam utrobique post patris nomen non additum fuit patriae; atqui id, si aut honores peregrino cuidam a Megarensibus decretos hic haberemus, aut Megarensi a civitate nescio qua peregrina, alterutro loco omitti licuit, utroque vero nullo modo licuisse apparet. Quare reiciendum est Stschukareffii supplementum ceteroquin ingeniosum ἐν Οἰανθείᾳ vs. 18 et levis potius lapicidae error statuendus. Megarensem vero hominem fuisse patris quoque nomen indicio est (cf. n. 28 Ἡρίων Ἰάρωνος. Ἐφ. ἀρχ. III, 1887 p. 10 v. 75 Ἡρίων Ἀπολλοδώρου). Ille autem inprimis legationibus suscipiendis de patria optime meritus videtur, qua de causa ad senatus Romani et M. Calidii praetoris aut proconsulis testimonium de eius laudibus provocatur. Quae res simul temporis definiendi ansam praeberet, si certum esset, M. Calidium eum qui unus apud scriptores commemoratur, praetorem a. 57 a. Chr. (cf. Orelli Onom. Tull. s. v.) hic indicari. Cui sententiae dialectus Dorica huius decreti nequaquam obstat, qua vel Caesaris dictatoris et Augusti aetate Megarenses publice usos esse tituli 62. 63 doceant, et satis recentem aetatem scriptura Καλείδιος indicare cuipiam videatur. At productam vocalem *i* (produci vero eam in hoc nomine neque id ab adiectivo *calīdus* derivari satis constat, cf. Ritschelii Opusc. IV p. 358) iam altero a. Chr. n. saeculo passim litteris ει exprimi certum est, neque neglegendum est, antiquiorem M. Calidium, illius fortasse patrem, ex nummis notum esse, quos Th. Mommsen (*Histoire de la monnaie Romaine, trad. par le duc de Blacas* II p. 358) quartae periodo, quam ab a. 114 ad 104 a. Chr. pertinere vult, ascribit. Utique ex Megarensium decretis, quae aetatem tulerunt, hoc recentissimum est.

ΑΙΗΟΣΙΑΛΙΙΑ
ΤΕΚΑΚΟΠΑΘΙΑΝΠΕ
ΝΕΡΑΝΔΕΠΟΙΩΝΤΑ
ΕΙΣΤΑΚΟΙΝΑΤΑΣΠΟΛ
ΣΥΝΕΔΡΟΙΚΑΙΟΔΑΜ
ΤΕΣΧΑΡΙΤΛ‾//////////////
Δ///Υ˹ΙΛ//////////////////ΠΟΥΣ
Τ///////////////////ΙΚΑΙΤΟΙΣ˴//
Η////////////ΙΟΣΕ/////ΤΑΙΠΡ///
ΕΙΣΤΟΝΔΑΜΟΝΚΑΙΕ///
ΓΜΑΤΑΚΑΙΕΠΙΤΩΙΤΟ
ΤΑΣΣΥΝΚΛΗΤΟΥΤΑΣ
ΜΑΑΡΚΟΥΚΑΛΕΙΔΙΟ˴///
ΩΝΚΑΘΩΣΔΙΑΤΟΥΨΑ////
ΕΠΙΤΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑ
ΤΑΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ/
ΝΑΘΕΜΕΝΤΑΝΕΙΚΟΝΑ
ΠΩΤΑΣΠΟΛΙΟΣΕΝΟΙΑΝ
ΓΡΑΨΑ///Ι‾ΑΣΟΤΙ ΟΔΑ
ΙΙΡΙΩΝ///////ΑΝΕΘΗΚΕΑΡ
ΑΣΕΧΣ///ΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣ
ΜΑΣΤΟΙ///////////‾ΦΑΝΟΝΕΝΤ
ΛΙΣΤΙΘΙ///////////ΛΙΕΝΤΟΙΣΠ
ΝΕΜΕΙΟΙΣ///////ΑΣΚΛΑΠΙΕ
ΦΑΝΙΙΤΑ/////////////////ΣΙΝΟΠΩ˹
ΚΑΙΑΛΛΟΙΑ///ΑΘC////˥ΡΟΣΤ
ΔΕΚΑΙΤΟΝΕΠΙΜ/////////ΙΤΑΝ
ΜΕΝΠΑΡΑΤΑΝΕΙΚΟ//////ΑΝΑ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙΔΕΙ/////ΝΑΝΔ
ΤΑΝΕΠΙ///ΙΕΛΕΙΑΝ////ΕΡΙΤΑ
ΕΓΔΟΘΗΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟ
ΕΠΙΣΤΑΜΩΝ ΜΝΑΜΩΝ

19 Tabula marmoris albi inaedificata Megaris in domo Costae Stendumis, iuxta introitum cellae. A sinistra exstat margo. Exscripsit Lolling.

ΝΕ
ΣΤΕΦΑΝΩΣΑ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΟΤΤΙΔ
ΠΕΡΙΑΥΤΩΤΟΙΣΤΡΑ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΝΓ
ΤΩΣΥΝΠΡΑΓΜΑΤΕΥΘΗΝ
sic ΠΟΛΙΟΙΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑ
ΤΑΝΔΕΑΝΑΓΓΕΛΙΑΝΤΩΝΣΙ
ΚΑΙΠΡΥΤΑΝΕΙΣΟΠΩΣΔΕΚΑΙΜΕ
ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΞΑΙΠΡΕΣ///ΕΥΤΑΝΤ
ΑΝΕΝΕΓΚΑΝΤΑΠΡΟΣΜΕΓΑΡΕΑΣ
ΑΣΕΧΕΙΠΟΤΑΥΤΟΝΟΔΑΜΟΣΚΑΙΤΑ
ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝΑΥΤΟΙΣΕΠΙΜΕΛΕΣ
ΚΑΙΠΑΡΑΥΤΟΙΣΑΝΑΓΟΡΕΥΘΕΩΣ
ΣΤΑΛΑΝΚΑΙΑΝΑΤΕΘΗΕΝΤΩ
ΑΥΤΟΙΣΟΤΤΙΕΠΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ‾///
ΣΩΝΤΑΙΤΩΔΑΜΩΧΡΟΝΟΣΑΜ
vac.

Huic fragmento summa intercedit similitudo cum titulo Aeolico Erythris invento, cuius accuratissimum exemplum exhibet F. Bechtel ap. H. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 86 n. 215. Decernitur illic de honoribus populi Erythraeorum, qui civitati Mytilenaeorum petenti duos iudices et scribam miserat; adiunguntur, ut moris est, horum ipsorum hominum laudes cum coronarum honore. Idem argumentum huius tituli esse, nisi quod unum modo a Megarensibus iudicem missum ex vs. 4 (περὶ αὐτῶ) et vs. 12 (ποτ' αὐτόν) cognoscitur, manifestum est. Sed omnium formularum similitudo tanta est, ut sola argumenti similitudine explicari nequeat; immo eiusdem civitatis utrumque decretum esse statuendum est; atque hoc a Megarensi lapicida, aut scriba potius qui lapicidae tradidit, conversum quidem est in dialectum Doricam, sed ita ut certissima Aeolismi vestigia relinquerentur vs. 3. 16 ὅττι (sed vs. 9 ὅπως), vs. 6 συνπραγματεύθην, quod eo memorabilius est, quia vel illius

Aeolici decreti quadratarius volgarem formam πραγματευθῆναι substituit vs. 39, quum tamen illud unum dialecto conveniat (cf. ἀνατέθην, στεφανώθην, εἰσενέχθην aliaque id genus exempla apud Meisterum *Gr. Dial.* p. 190) vs. 13 αὐτοίς accusativo casu. Alia ambigua sunt, veluti πρός vs. 11 (contra ποτ᾽ αὐτὸν versu proximo), quia hoc etiam sermonis volgaris ex Attica dialecto derivati est. Doricum τοὶ vs. 4 certum est a Megarensi illatum esse, item haud pauca volgaria, pro quibus titulus Erythraeus vere Aeolica retinet; hic dativi in -οις cadunt (vs. 14. 16), illic in -οισι, hic παρακαλεῖν (vs. 13) legitur, illic παρακάλην (vs. 52), hic στάλαν (vs. 15), illic στάλλαν (vs. 54). Alia sane, ut στραταγοί pro στρόταγοι, πρυτάνεις pro πρυτάνιες, in utroque titulo aeque abhorrent a severa lege sermonis Aeolici, quod non mirum est, quia ille quoque a lapicida eius dialecti ignaro incisus est. Quae cum ita sint, neque psilosin et accentum Aeolicum restituere, neque in supplementis quicquam ex ea dialecto quod in superstite fragmento non sit recipere volui. Sic igitur lego:

...... | στεφανῶσα[ι αὐτὸν τοῖς Διονυσίοις χρυσέῳ] | στεφάνῳ, ὅττι δ[ικαίως προέστα τᾶν δικᾶν, καθὼς] | περὶ αὐτῶ τοὶ στρα[ταγοὶ εἰσάγγειλαν εἰς τὸν δᾶμον·] | ἐπαινέσαι δὲ τὸν γ[ραμματέα .... ἐπὶ] | τῷ συνπραγματεύθην φ[ιλοτίμως καὶ ἀξίως ἑκατέρας τᾶς] | πόλιο⟨ι⟩ς, καὶ στεφανῶσαι α[ὐτὸν τοῖς Διονυσίοις χρυσέῳ στεφάνῳ·] | τὰν δὲ ἀναγγελίαν τῶν σ[τεφάνων ποιείσθων οἱ βασιλεῖς] | καὶ πρυτάνεις· ὅπως δὲ καὶ Με[γαρεῖς εἰδέωσι τὰ δεδογμένα,] | χειροτονῆσαι πρεσ[β]ευτάν, τ[ὸν δὲ αἱρεθέντα τό τε ψάφισμα] | ἀνενέγκαντα πρὸς Μεγαρέας [καὶ ἐμφανίσαντα περὶ τᾶς εὐνοίας] | ἃς ἔχει ποτ᾽ αὐτὸν ὁ δᾶμος καὶ τὰ [ᾠκονομημένα ὑπὸ τῶ δικαστᾶ,] | παρακαλεῖν αὐτοὶς ἐπιμελὲς [ποήσασθαι ὅπως οἱ στέφανοι] | καὶ παρ᾽ αὐτοῖς ἀναγορευθέωσ[ι καὶ τὸ ψάφισμα ἀναγραφῇ εἰς] | στάλαν καὶ ἀνατεθῇ ἐν τῷ [ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ· ἐμφανίζειν δὲ] | αὐτοῖς, ὅττι ἐπακολουθήσαντ[ες ταύτᾳ τᾷ παρακλήσι μεγάλα χαρί]|σ[ο]νται τῷ δάμῳ. χρόνος· Ἀμ[........ πρυτάνιος].

De eis quoque supplementis, quae ex altero illo titulo peti non poterant, veluti vs. 4. 9. 16. 17 vix quicquam dubitationis relinquitur. In fine ille legati nomen habet, hic temporis notam, quae non ut alibi fieri solet, praemissa, sed subiuncta etiam in alio titulo Aeolico invenitur, sed formula diversa est (*Griech. Dialektinschr.* I p. 115 n. 311 vs. 54 sqq.).

---

20 Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,39, l. 0,44. Litterarum altitudo 0,007—0,010. Primos sedecim versus ed. I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VI (1881) p. 352 n. 46. Postea ex lapide a superiore parte magis mutilato totum titulum exscripsit A. Stschukareff et edidit Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 228 n. 2.

[υ]
[ΜΟΥΣΤΕΣ]
[ΤΑΝΑΓΡΑΙΩΙ]
[ΦΑΝΩΙΚΑΙΕ]ΙΚΟ
[ΞΑΠΟΣΤ]ΟΛΗΣΤ
[ΧΟΥ///ΑΙ]ΣΤΕΦΑΝΩ./
[Σ]ΥΝΗΗΠΕΠΟ/////////ΑΙΠ/
ΚΑΙΤ[Ο]ΝΓ[Ρ]ΑΜ[ΙΜ]ΑΤΗΔΙ[Κ]
ΠΙΤΩΙΣΥΝΠΡΑΓΜΑΤΕΥ[Θ]Η
ΣΑΙΔΕΤΟΥΣΣΤΕΦΑΝΟΥΣΕ[Ν]
ΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΕΝΤΩΙΑΓΩΝΙΤ[ΩΣΙ]
ΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝΙΤΩΙΔΗΛΙΩΙΕΙΝ[Α]Ι[Δ]Ε
ΩΣΗΜΩΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΚΑ[Ι]ΕΚΓΟΝΟΥΣ[Δ]
ΚΑΙΙΣ[ΟΤ]ΕΛΕΙΑ[Ν.ΑΙ]Π[Ο]ΛΕΜΟΥΚΑ[ΙΕΙΡ]
ΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑ......ΚΛΙΤ...ΑΠΑΝΤ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤ[Λ...Η]ΙΣΠΟ[Λ]ΕΩΣΥΙΙ..ΧΕΙ
ΠΡΟΣΤΕΤ//ΥΝ/////////////////ΑΙ
ΡΩΜΑΙΟΥΣΑΙΙ.ΓΡΛ.Λ///////////////////////////////////////ΟΝΙ/////ΟΙ
ΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΕΝΤΩΙ//////////////ΕΣΤΑΤΩΙ..ΠΩΙΤΗ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝΙΑΙΤΟΝ...ΟΝΜΕΓΑΡΕΩ////////ΙΑΙΠΛΙ
ΤΟΨΗΙ////////////ΙΑΑΝΑΓΡ...ΙΠΑΡΑΥΤΟΙΣΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑ
ΛΕΩΣ·:ΚΑΙΟΠΩΣΟΙΣΤΕ..Ν//////ΑΓ..ΕΥ.ΩΣΙΝΕΝΤΩ
ΔΟΥΝΛΙΔΓΑΥΤΟΙΣΚΑΙΞΕΝ..ΤΑ////////////////ΕΚΤΩΝΝΟΜ
ΠΙΞΕΝΙΑΕΙΣ.Ο.Ρ.ΤΑΝΕΙΟΝΕ.Ι////////ΙΙ'/////Τ///////Ο

Var. lect. Uncis inclusi quae quum a Schmidtio lecta essent Stschukareffius non iam invenit in lapide. Praeterea vs. 6 fin. ΣΤΕΦΑΝΩ./ Stschuk., ΣΤΕΙΑΝΔ//// Schmidt. || Vs. 11 fin. ΑΓΩΝΙΤ Stschuk., ΑΓΩΝΙΩΣΙ Schmidt. || Versum 15 ex Schmidtii apographo expressi. Stschukareff haec habet: ΚΑΙΤΑΛΛΑΦΙ/////////Ο///ΩΠΑΚΑΙΤΙ//////ΑΠΑΝ.

Duorum primorum versuum reliquiae obscurae sunt, reliqua sic fere se habuisse videntur:

[ἔδοξε τῷ δήμῳ τῷ] | Ταναγραίω[ν, στεφανῶσαι τὸν δῆμον τὸν Μεγαρέων χρυσῷ στε]|φάνῳ καὶ εἰκό[νι χαλκῇ, ὅτι προθύμως ἐπεμελήθη τῆς ἐ]|ξαποστολῆς τ[οῦ δικαστοῦ· ἐπαινέσαι δὲ καὶ Ὑβρίαν Πρατί]|χου [κ]αὶ στεφανῶ[σ]α[ι χρυσῷ στεφάνῳ ἐπ᾽ ἀρετῇ καὶ δικαιο]|σύνῃ ᾗ πεπο[ίητ]αι πα[ρὰ πᾶσαν τὴν δικαιονομίαν· ἐπαινέσαι δὲ] | καὶ τὸν γραμματῆ Δικ[............................ ἐ]|πὶ τῷ συνπραγματευθῆ[ναι αὐτῷ φιλοτίμως· ἀναγορεῦ]|σαι δὲ τοὺς στεφάνους ἔν [τε τοῖς .... καὶ τοῖς ....,] | ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ σ[υντελουμένῳ κατ᾽ ἐνιαυτὸν] | τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. εἶναι δὲ [αὐτοὺς προξένους τῆς πόλε]|ως ἡμῶν καὶ αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους, δ[εδόσθαι δὲ αὐτοῖς ἀσυλίαν] | καὶ ἰσοτέλειαν [κ]αὶ πολέμου καὶ εἰρ[ήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ] | κατὰ θάλασσα[ν,] καὶ τ[ἄλλ]α πάντ[α, ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις] | καὶ εὐεργέτα[ις τ]ῆς πόλεως ὑπ[άρ]χει, [πλὴν εἴ τινα ἄλλως] | προστέτ[ακται ἡμῖν ἐν ταῖς σ]υν[θήκαις τ]αῖ[ς γενομέναις πρὸς] | Ῥωμαίους. ἀν[α]γρά[ψ]α[ι δὲ τὸ γενόμεν]ον [ψή]φι[σμα εἰς

στήλην] | καὶ ἀναθεῖναι ἐν τῷ [ἐπιφαν]εστάτῳ [τό]πῳ τῆ[ς πόλεως. πρὸς δὲ τὸ] | συνέδριον [κ]αὶ τὸν [δῆμ]ον Μεγαρέω[ν γράψ]αι, παρ[ακαλοῦντας ὅπως] | τὸ ψή[φισμ]α ἀναγρ[αφῆ]ι παρ' αὐτοῖς ἐν τῷ [ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ τῆς πό]|λεως, καὶ ὅπως οἱ στέ[φα]ν[οι ἀν]αγ[ορ]ευ[θ]ῶσιν ἐν τῶ[ι θεάτρῳ Διονυσίοις·] | δοῦναι δ[ὲ] αὐτοῖς καὶ ξέν[ια] τὰ [μέγιστα] ἐκ τῶν νόμ[ων, καὶ καλέσαι αὐτοὺς ἐ]|πὶ ξένια εἰς [τ]ὸ [π]ρ[υ]τανεῖον ἐ[π]ὶ [τὴ]ν [ἑσ]τ[ίαν τ]ο[ῦ δήμου].

Supplementa nonnulla praeivit Stschukareff, reliqua mea sunt. Vs. 6 initio - χου patronymici terminationem esse manifestum est, sed num recte reposuerim nomen hominis, quem ad aliam civitatem Boeoticam item arbitrum missum esse ex titulo 21 discimus, dubitari licet. Memorabile est quod vs. 13—15 legitur; sane supplementa mea incerta esse me non fugit, sed vix alia ratione explicari potest Romanorum nomen accusativo casu hoc potissimum loco scriptum. Inde simul apparet, saeculo altero a. Chr. n. titulum antiquiorem non esse. Utrum sermone volgari ab ipsis Tanagraeis scriptum sit plebiscitum, an Megaris ex dialecto Boeotica translatum (cf. n. 19), in medio relinquendum est. Quae Tanagrae exstant (n. 504—527. 529. 531. 532) sermonem Boeoticum habent.

---

21 Tabula marmoris albi, a. 0,95, l. 0,51, c. 0,12, quae nunc mensae sacrae vice fungitur Megaris in ecclesia ἁγίας Παρασκευῆς. Edd. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 19 n. IV*b* ex Rossii apographo. Ex eodem M. H. E. Meier *Die Privatschiedsrichter und die öffentlichen Diaeteten Athens* p. 48. Pittakis Eph. 1337. Rangabé *Ant. Hell.* 703. Lebas-Foucart *Inscr.* II 35. Partem tabulae, quatenus cera qua illita est removeri poterat, contulit Lolling.

ΕΥΡΥΦΑΩΝΕΥΘΥΜΟΥΕΛΕΞΕΕΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙ
.ΩΙΔΑΜΩΙ ΕΠΕΙΔΗΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΩΝΑΜΩΝΠΡΕΣΒΕΙΣ
.ΣΜΕΓΑΡΑΠΕΡΙΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝΑΙΤΗΣΙΟΣΜΕΓΑΡΕΙΣΔΕΒΟΥΛΟΜΕΝ..
.ΙΑΤΗΡΕΙΝΤΑΝΔΙΑΠΡΟΓΟΝΩΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΦΙΛΙΑΝΤΑΙΣΠΟΛΕΣ..
..Τ^ΛΛΑΛΑΣΕΔΩΚΑΝΔΙΚΑΣΤΑΣΚΑΙΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΑΑΝ
ΔΡΑΣΚΑΛΟΥΣΚΑΙΑΓΑΘΟΥΣΟΙΤΙΝΕΣΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙΤΑΝΤ.
ΠΑΡΕΠΙΔΑΜΙΑΝΚΑΙΑΝΑΣΤΡΟΦΑΝΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΑΞΙΩΣΕΚΑΤ.
ΡΑΝΤΑΝΠΟΛΙΩΝΚΑΙΤΟΥΣΕΧΟΝΤΑΣΤΑΣΔΙΚΑΣΣΥΝΕΛΥΣΑΝΚΑ.
ΕΙΣΟΜΟΝΟΙΑΝΚΑΤΕΣΤΑΣΑΝΣΠΟΥΔΑΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΟΥΘΕΝ
ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΕΣΑΣΔΕΚΑΙΔΙΕΔΙΚΑΞΑΝΔΙΚΑΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΔ///
ΤΑΣΚΡΙΣΕΙΣΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΑΙ
ΚΑΤΑΤΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑΑΞΙΩΣΤΑΣΕΝΧΕΙΡΙΣΘΕΙΣΑΣΑΥΤΟΙΣΠΙΣΤΙΟ.
ΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΟΡΧΟΜΕΝΙΟΙ///ΑΝΕΡΟΙ///ΩΝΤΙΤΙΜΑΣΚΑΙΧΑΡΙΤΑΣ
ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΕΣΤΑΣΚΑΤΑΞΙΑΣ ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑ.
ΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΝΜΕΓΑΡΕΩΝΕΦΗΕΧΕΙ
ΕΥΝΟΙΑΙΠΟΤΙΤΑΝΠΟΛΙΝΟΡΧΟΜΕΝΙ.Ν Σ¯ΕΦΑΝΩΣΑΙΔ.
ΑΥΤΟΝΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΔΙΚΑΣΤΑ.
ʹΒΡΙΑΝΠΡΑΤΙΧΟΥΙΘ^ΛΙΟΝΑΠΕΛΛΕΑΚΑΙΤΟΝΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΕΥΚΛΗΝΕΥΚΛΕΟΣ ΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΕΚΑΣΤΟΝΑΥΤΩΝΧΡΥΣΕ.
ΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝΑΣΑΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟ
ΕΝΤΑΙΔΙΚΑΙΟΝΟΜΙΑΙΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤΟΥΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΤΑΣΠΟΛΙ..
ΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣΙΣΟ
ΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣΟΥΣΑΣΚΑΙ..
ΤΑΓΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙ.
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΟΡΧΟΜΕΝΙ..
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΚΑΛΕΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΠΙΞΕΝΙΑΕΙΣΠΡΥΤΑΝΕ..
ΕΠΙΤΑΝΚΟΙΝΑΝΕΣΤΙΑΝΑΝΑΓΡΑΨΑΤΩΣΑΝΔΕΤΟΙΠΟΛΕΜΑ....
ΤΟΔΕΤΟΨΑΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙ.......ΙΑΝΑΘΕΤΩΣΑΝ
ΕΝΑΓΟΡΑΙΕΙΣΤΟΝΕΠΙΦ.....................ΙΚΑ.ΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΙ
ΑΝΑΛΩΜΑΔΟΤΩΟΤΑΜ:.....................ΡΧΟΜΕΝΙΩ.
ΚΑΙΤΑΝΠΟΛΙΝΜΕΓΑΡΕΩΝΤ.....Η...ΤΗ¯...ΤΑΣΚΑΙΑΝΑΓΡΑ
ΨΑΝΤΑΣΤΟΔΕΤΟΨΑΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΑΝΑΘΕΜΕΝ
ΕΙΣΤΟΝΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΝΤΟΠΟΝΕΠΑΓΟΡΕΥΣΑΙΔΕΤΟΥΣΣΤΕ
ΦΑΝΟΥΣΕΝΤΟΙΣΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣΟΙΣΣΥΝΤΕΛΟΥΝΤΙΜΕΓΑΡΕΙΣ
ΤΟΚΑΡΥΓΜΑΤΟΔΕΑΠΟΛΙΣΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙΤΟΝΔΑΜΟΝ
ΤΟΝΜΕΓΑΡΕΩΝΧΡΥΣΕΩΙΣΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΔΙ
ΚΑΙΟΣΥΝΑΣΤΑΣΕΙΣΑΥΤΑΝΣΤΕΦΑΝΟΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΔΙΚΑΣΤΑΣ
ΚΑΙΤΟΥΣΔΙΚΑΣΤΑΣ ΥΒΡΙΑΝΠΡΑΤΙΧΟΥΘΑΛΙΟΝΑΠΕΛΛΕΑ
ΚΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΕΥΚΛΗΝΕΥΚΛΕΟΣΕΚΑΣΤΟΝΑΥΤΩΝ
ΧΡΥΣΕΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝΑΣ
ΤΑΣΕΙΣΟΡΧΟΜΕΝΙΟΥΣ

Εὐρυφάων Εὐθύμου ἔλεξε· δεδόχθαι τοῖς συνέδροις καὶ | [τ]ῷ δάμῳ· ἐπειδὴ ἀποστειλάντων ἁμῶν πρέσβεις | [ἐ]ς Μέγαρα περὶ δικαστηρίων αἰτήσιος, Μεγαρεῖς δὲ βουλόμεν[οι | δ]ιατηρεῖν τὰν διὰ προγόνων ὑπάρχουσαν φιλίαν ταῖς πόλεσ[ιν | πο]τ' ἀλλάλας ἔδωκαν δικαστὰς καὶ ὑπογραμματέα ἄν|δρας καλοὺς καὶ ἀγαθούς, οἵτινες παραγενόμενοι τάν [τ]ε | παρεπιδαμίαν καὶ ἀναστροφὰν ἐποιήσαντο ἀξίως ἑκατ[ε]|ρᾶν τᾶν πολίων, καὶ τοὺς ἔχοντας τὰς δίκας συνέλυσαν κα[ὶ] | εἰς ὁμόνοιαν κατέστασαν σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν | ἐλλείποντες, ἃς δὲ καὶ διεδίκαξαν δίκας, ἐποιήσαντο δ[ὲ] | τὰς κρίσεις κατὰ τοὺς νόμους τᾶς πόλιος Ὀρχομενίων καὶ | κατὰ τὸ διάγραμμα ἀξίως τᾶς ἐνχειρισθείσας αὐτοῖς πίστιο[ς·] | ὅπως οὖν καὶ Ὀρχομένιοι [φ]ανεροὶ [ἔ]ωντι τιμὰς καὶ χάριτας | ἀποδιδόντες τὰς καταξίας, δεδόχθαι τοῖς συνέδροις κα[ὶ] | τῷ δάμῳ, ἐπαινέσαι τὸν δᾶμον τὸν Μεγαρέων ἐφ' ᾗ ἔχει | εὐνοίᾳ ποτὶ τὰν πόλιν Ὀρχομενί[ω]ν, στεφανῶσαι δ[ὲ] | αὐτὸν χρυσέῳ στεφάνῳ· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς δικαστά[ς,] | Ὑβρίαν Πρατίχου, Θαλίον Ἀπελλέα, καὶ τὸν ὑπογραμματέα | Εὐκλῆν Εὐκλέος, καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν χρυσέ[ῳ] | στεφάνῳ ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ δικαιοσύνας ἃς ἐποιήσαντο | ἐν τᾷ δικαιονομίᾳ. εἶμεν δὲ αὐτοὺς προξένους τᾶς πόλι[ος] | Ὀρχομενίων καὶ αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶμεν αὐτοῖς ἰσο|τέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας οὔσας καὶ [κα]|τὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖ[ς] | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τᾶς πόλιος Ὀρχομενί[ων] | γέγραπται· καλέσαι δὲ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ ξένια εἰς πρυτανε[ῖον] | ἐπὶ τὰν κοινὰν ἑστίαν. ἀναγραψάτωσαν δὲ τοὶ πολέμα[ρχοι] | τόδε τὸ ψάφισμα εἰς στάλαν λι[θίναν κα]ὶ ἀναθέτωσαν | ἐν ἀγορᾷ εἰς τὸν ἐπιφ[ανέστατον τόπον·] κα[ὶ] τὸ γενόμενο[ν] | ἀνάλωμα δότω ὁ ταμ[ίας. παρακαλεῖ δὲ ἁ πόλις Ὀ]ρχομενίω[ν] | καὶ τὰν πόλιν Μεγαρέων τ . . . . η . . . τή[σαν]τας καὶ ἀναγρά|ψαντας τόδε τὸ ψάφισμα εἰς στάλαν λιθίναν ἀναθέμεν | εἰς τὸν ἐπιφανέστατον τόπον, ἐπαγορεῦσαι δὲ τοὺς στε|φάνους ἐν τοῖς Διονυσίοις, οἷς συντελοῦντι Μεγαρεῖς, | τὸ κάρυγμα τόδε· Ἁ πόλις Ὀρχομενίων στεφανοῖ τὸν δᾶμον | τὸν Μεγαρέων χρυσέῳ στεφάνῳ ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ δι|καιοσύνας τᾶς εἰς αὐτάν, στεφανοῖ δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς | ⟨καὶ τοὺς δικαστὰς⟩ Ὑβρίαν Πρατίχου, Θαλίον Ἀπελλέα | καὶ τὸν γραμματέα Εὐκλῆν Εὐκλέος ἕκαστον αὐτῶν | χρυσέῳ στεφάνῳ ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ δικαιοσύνας | τᾶς εἰς Ὀρχομενίους.

Supplementa priorum editorum recepi, praeter vs. 30. 31; atque in priore quidem versu Keilius ἀξιῶσαι δὲ τὸν δᾶμον] Ὀρχομενίων, Foucartus δεῖσθαι δὲ τὰν πόλιν Ὀ]ρχομενίων. Altero vero versu Keilii supplementum καὶ τὰν πόλιν Μεγαρέων τ[ιμᾶσαι τοὺς ἄνδρ]ας, quod sane sententiae aptissimum est, Foucartus retinuit, etsi cum litterarum ductibus a Lebasio enotatis conciliari nequit.

Orchomenii qui haec decreverunt utrum Arcades intellegendi essent an Boeoti quum disceptatum esset, iam argumentis a Meiero, Keilio, Foucarto allatis Boeotiae civitati hoc plebiscitum vindicatum est. In quam cum formula ὁ δεῖνα ἔλεξε (n. 3166 sqq.), tum συνέδρων (n. 3200) et πολεμάρχων (n. 3177 sqq.) vocabula optime quadrant. Quibus pauca addenda videntur de nominibus. Etenim non modo Εὐρυφάων, id quod iam Keilius monuit, Orchomenium nomen est (Καλλικρῶν Εὐρυφαόντιος n. 3206. Εὐρουφάων Δαμοτέλιος n. 3173), sed etiam Εὔθυμος ter in illius oppidi titulis invenitur (Εὔθουμος Τελεσι[ῆος] n. 3175, Εὔθουμος Πουθανγέλω n. 3180, Ἀθανόδωρος Εὐθιούμω n. 3193). Ac si quis huic rei non multum tribuat, quia neutrum nomen admodum rarum sit in Graecia, commemorandum est originem tituli etiam contractione vocalium in nomine Εὐρυφάων omissa prodi. Quae res ab Arcadica certe dialecto aliena est (cf. Κολοιφῶν Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 346 n. 1214, Ξενοφῶν ibid. p. 339 n. 1181), neque usquam quantum scio in Graecia invenitur praeter Boeotiam; ibi vero in titulis antiqua dialecto conscriptis — in Δημοφῶν n. 2444 iam primae syllabae vocalis sermonem volgarem prodit — nullum exstat contractionis exemplum; cf. praeter Orchomenios illos titulos Tanagraeum n. 585 (Καφισοφάων), Thespienses n. 1888 (Καλλιφάων) et n. 2115 (Ἁνιόχα | Δαμοφάοντος | χρειστά), Thebanum n. 2434 (Πιθόλαος Εὐρυφαόντιος).

Quae Boeckhium moverunt, ut Orchomeniis Arcadibus inscriptionem tribuere mallet, a Keilio et Foucarto refutata sunt. Nam etsi verum est, Ἐρχομενός Boeoticam esse nominis formam, tamen apud ipsos cives recentiore aetate alteram quoque in usu fuisse titulus 3223 docet; dialectus vero etsi pauca habet, quae discrepent a Megarensium more, tamen non impedit, quominus Boeoticum iudicemus titulum, quia decreta aliarum civitatium cum Megaris inciderentur ad normam sermonis ibi usitati immutata esse titulus 19 luculentissime demonstrat.

Quo tempore iudices arbitros a Megarensibus petiverint Orchomenii non constat. Id sane ex Polybii XX, 6, 1 testimonio de summa rerum iudicialium apud Boeotos perturbatione probabiliter coniecit Keilius, per ea ipsa tempora, id est aliquanto postquam Megarenses Boeotorum foederi accessissent (a. 223 a. Chr.), hoc factum esse. Sed utrum factum sit antequam rursus ad Achaeorum societatem redirent (a. 192 a. Chr., cf. Polyb. XX, 6, 7), ut ipse Keilius vult, an paullo post, quo tempore non frustra operam dederunt, ut Boeotos et Achaeos inter se conciliarent (Polyb. XXII, 4, 17), quae est Foucarti sententia, diiudicari vix poterit. Initio igitur alterius a. Chr. n. saeculi titulum vindicasse satis habebimus.

---

22 Marmor Pentelicum, a. 1,10, l. 0,64, c. 0,19, supra et infra integrum, sed sic ut quondam in alio lapide imposito superior paginarum *A* et *B* pars scripta fuerit, inventum a. 1860 Megaris in foro antiquo, translatum Athenas in stoam Hadriani. Ex Francisci Lenormanti apographo ed. Waddington ad Lebas *Inscr.* III 535*a*. Pittakis Eph. 3803.

[*Textum vide pagg. seqq.*]

Var. lect. Perpauca quae a Lenormanti apographo absunt, ex Pittakiano intra uncos addidi. Reliquis in rebus exempla mirum in modum consentiunt.

Fragmenta edicti Diocletiani de pretiis rerum venalium (n. 22. 23) recipienda putavi, ne qua inscriptio Graeca Megaris inventa in hac sylloge desideraretur. Sed ea enarrare aut cum fragmentis Latinis Graecisque alibi erutis, quae easdem edicti partes continent, comparare huius loci non est. Qui accuratius de ea re edoceri volet, ei editiones Th. Mommseni (*Das Edict Diocletians de pretiis rerum venalium vom Jahre 301.* Lipsiae 1851) et W. H. Waddingtoni (Ph. Lebas *Voyage archéologique. Inscriptions Vol. II. Explication* p. 145 sqq. n. 535) adeundae erunt.

A

	Mommsen
[C ∧ ∪ I \]	
ЄΧЄΙΝΟΥΝЄΑΡΟΥΚΑΘΑΡΟ	V, 7
ЄΧЄΙΝΟΥΠΑϹΤΟΥΛΛ ✱ Ρ	
ϹΦΟΝΔΥΛΟΙΘΑΛΑϹϹΙΟΙΡ✱Ν	V, 10
ΤΥΡΟΥΞΗΡΟΥΛΛ✱ΙΒ	
ϹΑΡΔѠΝΗΤΟΙϹΑΡΔЄΙΝѠΝΛΛ✱Ιϛ	V, 12
ΚΙΝΑΡΑΙΠΡѠΤЄΙΑΙ̅ЄΜ. . ΑΛΛΑΙ✱Ι	VI, 1
ϹΦΟΝΔΥΛΟΥϹΚΙΝΑΡѠΝ . ✱ϛ	
ΙΝΤΟΥΒΟΙΠΡѠΤЄΙΟΙΙ̅✱Ι	
ΙΝΤΟΥΛΟΙΔЄΥΤЄΡΟΙΙ̅✱Δ	
ΜΟΛΟΧΟΙΠΡѠΤЄΙΟΙЄ̅✱Δ	VI, 5
ΜΟΛΟΧΟΙΒ̅Є✱Δ	
ΘΡΙΔΑΚѠΝΠΡѠΤЄΙѠ̅Є̅✱Δ	
ΘΡΙΔΑΚѠΝΔЄΥѠΝΙ̅✱Δ	
ΚΡΑΜΒѠΝΠΡѠΤЄΙѠΝЄ̅✱Δ	
ΚΡΑΜΒѠΝΔЄΥΤЄΡЄΙѠΝΙ̅✱Δ	VI, 10
ΟΡΜЄΝΟΥΔЄϹΜΗΜΙΑ✱Δ	
ΠΡΑϹΑΠΡѠΤЄΙΑЄ̅✱Δ	
ΠΡΑϹΑΔЄΥΤЄΡΙΑΙ̅✱Δ	
ϹЄΥΤΛѠΝΠΡѠΤЄΙѠΝЄ̅✱Δ	
ΔЄΥΤЄΡЄΙѠΝΚ̅✱Δ	VI, 15
ΓΟΝΓΥΛѠΝΗΤΟΙΜΟΥΝΙΑΔΙΜЄΓΑΛΙ̅✱Δ	
ΓΟΝΓΥΛѠΝΔЄΥΤЄΡЄΙѠΝΚ̅✱Δ	
[ᴰ] ΑΦΑΝѠΝΜЄΓΑΛѠΝΙ̅✱Δ	
. ЄΥΤЄΡЄΙѠΝΚ̅✱Δ	
. ΡΟΜΜΥѠΝΞΗΡѠΝΜ̊Α✱Ν	VI, 20
. ΡΟΜΜΥѠΝΧΛѠΡѠΝΜЄΓΑΛѠΝΚ̅Є̅✱Δ	
ΔЄΥΤЄΡЄΙѠΝΚΡΟΜΜΥѠΝΧΛѠΡѠΝΝ̅✱Δ	
ϹΚΟΡΔѠΝΙΤΑΛΜ̊Α✱Ξ	
ϹΙϹΥΝΒΡΙѠΝЄΝΑΡΙΘΜѠ̅ΔЄϹΚ̅✱Ι	
ΚΑΚΠΑΡЄѠϹΙΤΑΛΜ̊Α✱Ρ	VI, 25
ΚΟΛΟΚΥΝΘΑΙΜЄΓΑΛΑΙΙ̅✱Δ	
ΚΟΛΟΚΥΝΘΑΙΔЄΥΤЄΡЄΙΑΙΚ̅✱Δ	
ϹΥΚΥѠΝΠΡ . . ЄΙѠΝΙ̅✱Δ	

B

	Mommsen
Π Ι [C]	
ΚЄΚΟϹΜЄΝΟΝΑ	VII, 53
ΚΟΡΘ . . . ΟΡΙΥΠЄΡЄΙΜΑΤΙΟΥΓΥΝΑΙΚΙΟΥ	VII, 54
ѠΝΚΟΥ✱ϛΙΑΠΟΧΡΗϹЄѠϹ✱Ι	VII, 55
ΠΧΗΑΠΟΙϹΤΟΥ✱ΙΑΠΟΧΡΗϹЄѠϹ✱ϛ	
ΑΠΑΙΔΙΚΟΥΚΑΙΝΟΥ✱ϛΠΑΙΔΙΚΟΥΑΠΟ✱Β	
ϹΑΓΟΥΗΡΚΑΙΝΗϹ✱ΙϛΑΠΟΧΡΗϹЄѠϹ✱ϛ	VII, 60
ΥΠΟΤΑΒΗΤΟϹΚΑΙΝΟΥ✱ΚΔΑΠΟΧΡΗϹЄ	
ѠϹ✱ΙΚΗΡѠΜΑΤЄΙΤΗΥΠЄΡЄΚΑϹΤΟΥΜΑΘΗ	
ΤΟΥΜΗ✱ΝΠΑΙΔΑΓѠΓѠΥΠЄΡЄΚΑϹΤΟΥΠ	VII, 65
ΠΑΙΔΟϹΜΗ✱ΝΧΑΜΑΙΔΙΔΑϹΚΚΑΛѠΥΠЄ	
ΡЄΚΑϹΤΟΥΠΑΙΔΟϹΜΗΝΙΑΙΑ✱Ν	
ΚΑΥΚΟΥΛΑΤΟΡΙΥΠЄΡЄΚΑϹΤΟΥΠΑΙΔΟϹΜΗ	
✱ . Є ΝΟΤΑΡΙѠΙΥΠЄΡЄΚΑϹΤΟΥΠΑΙΔΟϹ	
ΜΗ✱ΟЄ Α . . . ΑΡΙѠΗΤΟΙΑΡΧΑΙΟΛΟΓѠ	
ΜΗ✱Ν ΓΡΑΜΜΑΤΙΚѠЄΛΛΗΝΙΚѠ	VII, 70
ΗΤΟΙΡѠΜΑΙΚѠΗΓЄѠΜЄΤΡΗΥΠЄΡЄΚΑ	
ϹΤΟΥΠΑΙΔΟϹ ΜΗ✱Ϲ ΡΗΤΟΡΙΗΤΟΙϹΟΦΙ	
ϹΤΗΥΠЄΡЄΚΑϹΤΟΥΠΑΙΔΟϹΜΝ✱ϹΝ	
ΔΙΚΟΛΟΓѠΗΤΟΙΝΟΜΙΚѠΜΙϹΘΟΥ	
ЄΝΤЄΥΞЄѠϹ✱ϹΝΔΙΑΓΝѠϹЄѠϹ	
✱ ΑΑΡΧΙΤЄΚΤΟΝΙΔΙΔΑϹΚΑΛѠΚΑ	
ΘЄΚΑϹΤΟΝΠΑΙΔΑ ✱Ρ	
ΚΑΨΑΡΙѠΠΑΡЄΚΑϹΤΟΥ✱Β	VII, 75
ΤѠΒΑΛΑΝЄΙΠΡЄΙΟΥΑΤΟΥΠΑΡЄ	
ΚΑϹΤΟΥ✱Β ΠЄΡΙΔЄΡΜΑΤѠΝ	VIII, 1
ΒΑΒΥΛѠΝΙΚѠΝΗΤΟΙΤΡΑΛΛΙΑΝѠΝ	
ΗΤΟΙΦΟΙΝЄΙΚѠΝ ΔЄΡΜΑΒΑΒΥΛѠΝΙ	
ΚΟΝΠΡѠΤΗϹΦΟΡΜ✱ΦΔЄΥΤЄΡΑϹΦΟΡ	
✱ΥΔЄΡΜΑΤΡΑΛΛΙΑΝΟΝ✱Ϲ	
ΔЄΡΜΑΛΑΧΑΙΝΟΥ✱ΤΔЄΡΜΑΤΟϹΦΟΙΝЄΙ	VIII, 5
ΚΟΥ✱ΡΠЄΡΙΒΥΡϹѠΝΒΟΙѠΝ ΒΥΡϹΑ	
ΒΟΙΑΑΝЄΡΓΑϹϹΤΟϹΠΡѠΤΗϹΦѠΡΜ✱Φ	

ΜΗΛΟΠΕΠΟ . . ΝΜΕΓΑΛΑΒ✱Δ VI, 30
ΜΗΛΟΠΕΠΟ . . ΝΔΕΥΔ✱Δ
ΠΕΠΟΝΩΝ . . . ✱Δ
ΠΑCΙΟΛΩΝ . . CΜΗΕΧΟΥCΑΚΛΩΝΟΥC . Ε✱Δ
ΑCΠΑΡΑΓΟΥC . ΑΡΤΟΥΔΕCΜΗΕΧΟΥCΑΚΛΩΚΕ✱ϛ
ΑCΠΑΡΑΓΟΥ . . ΡΙΟΥΚΛΩΝΟΙΝ̄✱Δ VI, 35
ΒΡΥΑΚΛΩΝΟ . . ✱Δ
ΕΡΕΒΙΝΘΟΥΧΛΩΡΟΥΔΕΜΑΤΙΑΔ̄✱Δ
. ΦΑ . ΑΤΟCΧΛΩΡΟΥΚΕΚΑΘΑΡΜΕΝΟΥΙΤΑΜ̊✱Δ
ΠΑ . ΙΟΛΟΥΧΛΩΡΟΥΚΑΘΑΙΤΑΜ̊Α✱Δ

ΕΙΡΓΑCΜΕΝΗΕΙCΚΑCCΥΜΑΤΑΥΠΟΔΕ . .
ΤΙΩΝ✱ϒΝΕΙCΛΩΡΑΜΕΝΤΑΚΑΙ
ΤΑΛΟΙΠΑ✱ΧΒΥΡCΑΔΕΥΤΕΡΑC
ΦΟΡΜΗCΑΝΕΡΓΑCΤΟC✱ΤΝ
ΕΙΡΓΑCΜΕΝΗCΔΕΥΤΕΡΑCΦΟΡΜΗ✱ . . VIII, 10
ΔΕΡΜΑΑΙ . ΕΙΟΝΠΡΩΤΕΙΟΝΑΝΕΡ . ✱Ν
ΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΞΔΕΡΜΑΠΡΟΒΑ
ΤΕΙΟΝΑΝΕΡΓΟΝ✱ΚΕΙΡΓΑCΜΕΝ✱Λ
ΔΕΡΜΑΠΡΩΤΕΙΟΝΠΟΙΟΝΕΙCΠΕΙ VIII, 15
ΛΙΟΝ✱Ρ

C

ΠΕΙΛΙΟΝΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΝ✱CΔΕΡΜΑΕΡΙΦΕΙΟΝΑΝΕΡΓΑCΤΟΝ✱Ι — Mommsen
ΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΙϚΔΕΡΜΑΥΑΙΝΗCΑΝΕΡΓΑCΤΟΝ✱ΜΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱Ξ VIII, 20
ΔΕΡΜΑΔΟΡΚΕΙΟΝΑΝΕΡΓΑCΤΟΝ✱ΙΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΙΕΔΕΡΜΑΕΛΑΦΕΙΟΝ
ΠΡΩΤΗΦΟΡΑΝΕΡΓ✱ΟΕΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΔΕΡΟΒΙΦΟΡΟCΑΝΕΡΓΑCΤ . . VIII, 25
ΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΚΕΔΕΡΜΑΛΥΚΕΙΟΝΑΝΕΡΓΟΝ✱ΚΕΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱Μ
ΔΕΡΜΑΜΕΛΙΝΗCΑΝΕΡΓΟΝ✱ΙΑΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΙΕΔΕΡΜΑΚΑCΤΟΡΙΟΝΑΝΕΡ✱ . . VIII, 30
ΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΛΔΕΡΜΑΑΡΚΕΙΟΝΠΡΩΤΕΙΟΝΑΝΕΡ✱ΡΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝΟΝ✱ΡΝ VIII, 34
ΔΕΡΜΑΛΥΚΟΥΚΕΡΑCΤΟΥΑΝΕΡΓΟΝ✱ΜΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΞΔΕΡΜΑΜΟCΧΟΥΘΑ VIII, 35
ΛΑCCΙΟΥΑΝΕΡΓΟΝ✱ΑCΝΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΑΦΔΕΡΜΑΛΕΟΠΑΡΔΟΥΑΝΕΡ✱Α VIII, 40
ΕΙΡΓΑCΜΕΝΟΝ✱ΑCΝΔΕΡΜΑΛΕΟΝΤΟCΑΝΕΡΓΟΝ✱[/.]CΤΕΓΕCΤΡΟΝΔΕΡΜΑΤΩΝ
ΑΙΓΕΙΩΝΠΡΩΤΕΙΩΝΗ✱ΧCΤΕΓΕCΤΡΙΟΥΚΑΘΑΡΕΙΟΥΠΟΥΛΙΚΑΡΙΟΥ✱Χ
ΠΕΡΙΦΟΡΜΩΝΚΑΛΟΠΟΔΑΡΙΩΝΚΑΛΟΠΟΥCΠΡΩΦΩΡ✱Ρ IX, 1
ΚΑΛΟΠΟΔΟCΒΦΩΡ✱ΠΓΥΝΑΙΚΙΟΥΚΑΛΟΠΟΔΟC✱ΞΠΑΙΔΙΚΟΥ
ΚΑΛΟΠΟΔΟC✱Λ ΠΕΡΙΚΑΛΙΚΙΩΝΜΟΥΛΙΩΝΙΚΩΝΠΡΦΗΤΟΙΙΔΙΩΤΙ IX, 5
ΚΗC✱CΚΚΑΛΙΚΩΝ CΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝΑΝΗΛΩΤΩΝ✱ΡΚΑΛΤΙΩΠΑ
Τ . ΙΚΙΑΤΩ✱ΡΝΚΑΛΤΙΩΝCΥΝΚΛΗΤΙΚΩΝ✱ΡΚΑΛΤΙΩΝΙΠΠΙΚΩΝ✱Ο
. ΑΛΙΚΩΝΓΥΝΑΙΚΙΩΝ✱ΞΚΑΜΠΑΓΩΝΕCCΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ✱ΟΕ IX, 10
. . ΝΔΑΛΙΩΝΚΑΙΤΡΟΧΑΔΙΩΝΤΡΟΧΑΔΙΑΑΝΔΡΙΑΔΙΠΕΛΜΑΙΔΙΩΤΙ✱Π

In columna prima (*A*) hae partes capitum Mommsenianorum quinti et sexti exstant:

		Mommsen
ἐχείν[ου]	[* . .]	V, 7
ἐχείνου νεαροῦ καθαρο[ῦ]	[* . . .]	V, 8
ἐχείνου παστοῦ λ. α′	* ρ′	V, 9
σφονδύλοι θαλάσσιοι ρ′	* ν′	V, 10
τυροῦ ξηροῦ λ. α′	* ιβ′	V, 11
σαρδῶν ἤτοι σαρδεινῶν λ. α′	* ιϛ′	V, 12
κινάραι πρωτεῖαι ε′ μ[εγ]άλαι	* ι′	VI, 1
σφονδύλους κιναρῶν . .	* ϛ′	VI, 2
ἴντουβοι πρωτεῖοι ι′	* ι′	VI, 3
ἴντου[β]οι δεύτεροι ι′	* δ′	VI, 4
μόλοχοι πρωτεῖοι ε′	* δ′	VI, 5
μόλοχοι β ε′	* δ′	VI, 6
θριδάκων πρωτείω(ν) ε′	* δ′	VI, 7
θριδάκων δευ(τερεί)ων ι′	* δ′	VI, 8
κραμβῶν πρωτείων ε′	* δ′	VI, 9
κραμβῶν δευτερείων ι′	* δ′	VI, 10
ὀρμένου δέσμη μία	* δ′	VI, 11
πράσα πρωτεῖα ε′	* δ′	VI, 12
πράσα δευτερεῖα ι′	* δ′	VI, 13
σεύτλων πρωτείων ε′	* δ′	VI, 14
δευτερείων κ′	* δ′	VI, 15
γογγύλων ἤτοι μουνιαδι(κῶν) μεγάλ(ων) ι′	* δ′	VI, 16
γογγύλων δευτερείων κ′	* δ′	VI, 17
[ῥ]αφάνων μεγάλων ι′	* δ′	VI, 18
[δ]ευτερείων κ′	* δ′	VI, 19
[κ]ρομμύων ξηρῶν μο. α′	* ν′	VI, 20
[κ]ρομμύων χλωρῶν μεγάλων κε′	* δ′	VI, 21
δευτερείων κρομμύων χλωρῶν ν′	* δ′	VI, 22
σκόρδων Ἰταλ. μο. α′	* ξ′	VI, 23
σισυνβρίων ἐναρίθμω[ν] δέσ(μαι) κ′	* ι′	VI, 24
κα[π]πάρεως Ἰταλ. μο. α′	* ρ′	VI, 25
κολοκύνθαι μεγάλαι ι′	* δ′	VI, 26
κολοκύνθαι δευτερεῖαι κ′	* δ′	VI, 27
συκυῶν πρ[ωτ]είων ι′	* δ′	VI, 28
μηλοπεπό[νω]ν μεγάλ(ων) β′	* δ′	VI, 30
μηλοπεπό[νω]ν δευ(τερείων) δ′	* δ′	VI, 31
πεπόνων [δ′]	* δ′	VI, 32
πασιόλων [δέ]σμη ἔχουσα κλώνους [κ]ε′	* δ′	VI, 33
ἀσπαράγου σ[π]αρτοῦ δέσμη ἔχουσα κλώ(νους) κε′	* ϛ′	VI, 34
ἀσπαράγου [ἀγ]ρίου κλῶνοι ν′	* δ′	VI, 35
βρύα, κλῶνο[ι ξ′]	* δ′	VI, 36
ἐρεβίνθου χλωροῦ δεμάτια δ′	* δ′	VI, 37
φά[β]ατος χλωροῦ κεκαθαρμένου Ἰτα. μο.	* δ′	VI, 38
πα[σ]ιόλου χλωροῦ καθα(ροῦ) Ἰτα. μο. α′	* δ′	VI, 39

In superiore lapide, qui periit, alterius columnae *B* initium posteriorem partem capitis sexti (VI, 40—96) et priorem septimi (VII, 1—51) continuisse manifestum est. Tum sequebantur haec:

		Mommsen
[. . . . . ἱπ-]		VII, 52
πι[κὸν . . . .]		
κεκοσ(μη)μένον ἀκ[έστρα . . . .]		VII, 53
κορθ[. άτ]ορι ὑπὲρ εἱματίου γυναικ(ε)ίου | . . . . ων κ(αιν)οῦ	* ϛι	VII, 54
ἀπὸ χρήσεως	* ι′	VII, 55
[ἐν στί]χῃ ἀπὸ ἱστοῦ	* ι′	VII, 56
ἀπὸ χρήσεως	* ϛ′	VII, 57
παιδικοῦ καινοῦ	* ϛ′	VII, 58
παιδικοῦ ἀπὸ (χρήσεως)	* β′	VII, 59
σάγου ἢ ῥ(α)καίνης	* ιϛ′	VII, 60
ἀπὸ χρήσεως	* ϛ′	VII, 61
ὑποτάβητος καινοῦ	* κδ′	VII, 62
ἀπὸ χρήσε|ως	* ι′	VII, 63
κηρωματείτῃ ὑπὲρ ἑκάστου μαθη|τοῦ μη(νιαῖα)	* ν′	VII, 64
παιδαγωγῷ ὑπὲρ ἑκάστου | παιδὸς μη(νιαῖα)	* ν′	VII, 65
χαμαιδιδασκάλῳ ὑπὲ|ρ ἑκάστου παιδὸς μηνιαῖα	* ν′	VII, 66
καυκουλάτορι ὑπὲρ ἑκάστου παιδὸς μη(νιαῖα) |	* [ο]ε′	VII, 67
νοταρίῳ ὑπὲρ ἑκάστου παιδὸς | μη(νιαῖα)	* οε′	VII, 68
[λιβρ]αρίῳ ἤτοι ἀρχαιολόγῳ | μη(νιαῖα)	* ν′	VII, 69
γραμματικῷ Ἑλληνικῷ | ἤτοι Ῥωμαϊκῷ ἢ		VII, 70
γεωμέτρῃ ὑπὲρ ἑκά|στου παιδὸς μη(νιαῖα)	* σ′	
ῥήτορι ἤτοι σοφι|στῇ ὑπὲρ ἑκάστου παι-		VII, 71
δὸς μην(ιαῖα)	* σν′	
δικολόγῳ ἤτοι νομικῷ μισθοῦ | ἐντεύξεως	* σν′	VII, 72
διαγνώσεως |	* ͵α′	VII, 73
ἀρχιτέκτονι διδασκάλῳ κα|θ᾽ ἕκαστον παῖδα	* ρ′	VII, 74
καψαρίῳ παρ᾽ ἑκάστου	* β′	VII, 75
τῷ βαλανεῖ πρειουάτου παρ᾽ ἑ|κάστου	* β′	VII, 76
περὶ δερμάτων | Βαβυλωνικῶν ἤτοι Τραλλιανῶν | ἤτοι Φοινείκων		VIII, 1
δέρμα Βαβυλωνι|κὸν πρώτης φόρμ(ης)	* φ′	
δευτέρας φόρ(μης) |	* υ′	VIII, 2
δέρμα Τραλλιανόν	* σ′	VIII, 3
δέρμα λαχαίνου	* τ′	VIII, 4
δέρματος Φοινεί|κου	* ρ′	VIII, 5
περὶ βυρσῶν βο(ε)ίων		VIII, 6
βύρσα | βο(ε)ία ἀνέργασστος πρώτης φώρμ(ης)	* φ′	
εἰργασμένη εἰς κασσύματα ὑποδε[μα]|τίων	* ψν′	VIII, 7
εἰς λωραμέντα καὶ | τὰ λοιπά	* χ′	VIII, 8
βύρσα δευτέρας | φόρμης ἀνέργαστος	* τν′	VIII, 9
εἰργασμένης δευτέρας φόρμη(ς)	* [υ′]	VIII, 10
δέρμα αἴ[γ]ειον πρωτεῖον ἀνέρ(γαστον)	* ν′	VIII, 11
εἰργασμένον	* ξ′	VIII, 12
δέρμα προβά|τειον ἄνεργον	* κ′	VIII, 13
εἰργασμέν(ον)	* λ′	VIII, 14
δέρμα πρωτεῖον οἴ[ει]ον εἰς πεί|λιον	* ρ′	VIII, 15

		Mommsen
C πείλιον γεγενημένον	* σ′	VIII, 16
δέρμα ἐρίφειον ἀνέργαστον	* ι′	VIII, 17
εἰργασμένον	* ιϛ′	VIII, 18
δέρμα ὑαίνης ἀνέργαστον	* μ′	VIII, 19
εἰργασμένον	* ξ′	VIII, 20
δέρμα δόρκειον ἀνέργαστον	* ι′	VIII, 21
εἰργασμένον	* ιε′	VIII, 22
δέρμα ἐλάφειον, | πρώτη φόρ(μη), ἀνέργ(αστον)	* οε′	VIII, 23
εἰργασμένον	* [ρ′]	VIII, 24
δέρ(μα) ὀβίφορος ἀνέργαστ[ον]	[* .]	VIII, 25
εἰργασμένον	* κε′	VIII, 26
δέρμα λύκειον ἄνεργον	* κε′	VIII, 27
εἰργασμένον	* μ′	VIII, 28
δέρμα μελίνης ἄνεργον	* ια′	VIII, 29
εἰργασμένον	* ιε′	VIII, 30
δέρμα καστόριον ἀνέρ[γαστον]	* [κ′]	VIII, 31
εἰργασμένον	* λ′	VIII, 32
δέρμα ἄρκειον πρωτεῖον ἀνέργ[αστον]	* ρ′	VIII, 33
εἰργασμένον	* ρν′	VIII, 34
δέρμα λύκου κεράστου ἄνεργον	* μ′	VIII, 35
εἰργασμένον	* ξ′	VIII, 36
δέρμα μόσχου θα|λασσίου ἄνεργον	* ͵ασν′	VIII, 37
εἰργασμένον	* ͵αφ′	VIII, 38
δέρμα λεοπάρδου ἄνερ(γον)	* ͵α	VIII, 39
εἰργασμένον	* ͵ασν′	VIII, 40
δέρμα λέοντος ἄνεργον	[* ͵α]	VIII, 41
στέγεστρον δερμάτων | αἰγείων πρωτείων	* χ′	VIII, 42
στεγεστρίου καθαρείου πουλικαρίου	* χ′	VIII, 43
περὶ φορμῶν καλοποδαρίων		IX, 1
καλόπους πρώ(της) φώρ(μης)	* ρ′	
καλόποδος β′ φώρ(μης)	* π′	IX, 2

		Mommsen
γυναικ(ε)ίου καλόποδος	✳ ξ΄	IX, 3
παιδικοῦ | καλόποδος	✳ λ΄	IX, 4
περὶ καλικίων		IX, 5
μουλιωνικῶν πρ(ώτης) φ(ώ)ρ(μης) ἤτοι ἰδιωτι|κῆς	✳ σν΄	
καλικῶν στρατιωτικῶν ἀνηλώτων	✳ ρ΄	IX, 6
καλτίω(ν) πα|τ[ρ]ικιάτω[ν]	✳ ρν΄	IX, 7

		Mommsen
καλτίων συνκλητικῶν	✳ ρ΄	IX, 8
καλτίων ἱππικῶν	✳ ο΄	IX, 9
[κ]αλικῶν γυναικ(ε)ίων	✳ ξ΄	IX, 10
καμπαγῶνες στρατιωτικοί	✳ οε΄	IX, 11
[σ]ανδαλίων καὶ τροχαδίων		IX, 12
τροχάδια ἀνδρ(ε)ῖα δίπελμα ἰδιωτικά	✳ π΄	

23 Tabula marmoris albi, a. 1,20, l. 0,48, c. 0,15, in monasteriolo S. Hierothei quod vocatur *Kyparissi*, sito sesquihorae intervallo occidentem versus ab oppido Megarensium. Lapis liminis vico fungitur in porta, qua ex narthece in ipsam ecclesiolam intratur. Scriptura pedibus transeuntium magna ex parte extrita est. Apographum et ectypum chartaceum misit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Huius lapidis pagina sinistra (*A*) et dextrae (*B*) pars superior nulli ex eis fragmentis edicti Diocletiani respondet, quae iam aliunde nota erant. Inferior modo paginae alterius particula (vs. 19—27) ea continet quae apud Mommsenum XVI, 91—97 sunt ex exemplo Carystio. Atque illa quidem priora tam lacera sunt ac magna ex parte evanida, ut in integrum restitui nequeant, etsi confido hominem harum rerum peritiorem paullo plura enucleaturum esse, quam mihi contigit.

Col. *A* vs. 1 Δελματική (cf. XVI, 11. 13. 14. 65—68 Mommsen). — Vs. 2 . . . . ων ὑποβ[λάττ]ης(?), cf. XVI, 88. — Vs. 3 . . . . ολανῶν συψ[η]ρι[κ]όν, cf. XVI, 100. — Vs. 4 Δελματικὴ [ὁ]λοσειρικ[ή]; sic in hoc exemplo ubique scribitur, quum in Carystio rectius ὁλοσηρικός sit (XVI, 45. 50. 53. 54. 68. 70. 99). — Vs. 5 init. [ἡμ]ιλείτρου. — Vs. 6 . . . . υ λευκός. — Vs. 7 . . . . νη γεγενημένος. — Vs. 8 . . . . ου [γ]εν[ομ]ένου τῆς β[α]φῆς. — Vs. 9 . . . . χη ὁλοσειρικὸς . . . — Vs. 10 . . . . . . μος ὁλοσειρικὸς ✳ μ(υριάδας) ε΄. — Vs. 11 [κ]ατὰ τὴν [λ]ειότητα (an [π]οιότητα?) τ[ῆς] ἐρε[ᾶς . . . . . .]. — Vs. 12 . . . . . ίου χρυσοῦ καὶ τ . . . . — Proximorum versuum reliquiae obscurae. — Vs. 17 . . . μοτονησ[ίας], cf. XVI, 46. 47. 56. 71—73. — Vs. 18 [. . φιβ]ουλ[α]το[ρίου?] cf. XVI, 73. 74. — Vs. 20 ἁπλοῦν ἔχο[ν]. — Vs. 21 [. . . Δα]δ[ι]κηνῶν, ἔχ[ον] ἁπλο[ῦν . . .]. — Quae sequuntur, obscurissima sunt praeter paucas voces, ut vs. 22 ἐρίων, vs. 24 . . . . ινον ἔχ[ο]ν, vs. 40 Δελμα[τ]ι[κά], vs. 42 [Δελμ]ατικοῦ. Deinde a versu 45 sequuntur varia genera βίρρων, i. e. sagorum (cf. Mommsen p. 88), sed vocabula, quibus ea inter se distinguebantur, restitui nequeunt. Denique vs. 57—60 sic fere se habuisse videntur:

αν . ιλίων [κά]λλιστ[ος] | Μ[αι]δικός	✳ χ΄
[αν .]ιλίω[ν] | Βεσσός	✳ χ΄
[π]ενούλ[η] | καλλίστη	✳ ͵ε

Nomen appellativum quod vs. 57 init. et 58 fin. scriptum fuit, idem esse certum mihi videtur, sed quale fuerit, me non assequi fateor. Ethnicum vs. 58 init. utrum recte intellexerim necne, in turbata illius aetatis orthographia difficile est diiudicatu. Cogitaverit aliquis de [Νου]μεδικός, coll. XVI, 81 (βίρρων Ἄφρων ἢ Ἀχαϊκῶν), sed quia vs. 59 docet apud Bessos idem genus opificii fuisse, ad Maedos, quae item est Thraciae gens, referre malui. Vs. 59 neque latinum vocabulum *paenula* in versione Graeca retentum (cf. Mommsen p. 55) neque scriptura quicquam offensionis habet.

Columnae *B* initio haec leguntur:

εἰς ἔργον δευτε[ρεῖον]	[✳ . .]	cf. XVI, 49. 51
περὶ φουλλων[ικῆς]		
[ὑ]πὲρ χλανίδος τῶ[ν ἀπὸ χρήσεως]	[✳ . .]	
καινῆς	✳ . .]	

Quae sequuntur, rursus plane incerta sunt usque ad vs. 18. Reliqua sic se habent:

		Mommsen
πορφύρ[ας . . . .]		
πορφύρα[ς κ]αλλι[στης Μιλη]|σίας διβά[φο]υ		XVI, 91
ἀλη[θινῆς λί(τρα) α΄]	[✳ μυρ. ϛ΄]	
πορφύρας Μειλησίας β΄ [λί(τρα) α΄]	[✳ μύρια]	XVI, 92
[πο]ρφύρας Νεικαϊνῆς [κ]ο[κ|κηρ]ᾶς λ(ίτρα) α΄	✳ ͵αφ΄	XVI, 93
ἰσ[γί]νης π[ρω|τεία]ς ἀρτεινησίας λ(ίτρα) α΄	✳ χ΄	XVI, 94
[ἰσγίν]ης πρωτείας δευτέρα[ς | λ(ίτρα)] α΄	✳ φ΄	XVI, 95
[ἰσγ]ίνης φώρμ[ης γ΄ λ(ίτρα) α΄]	[✳ υ΄	XVI, 96
ἰσ[γ]ίνης φώρμ(ης) δ΄ λ(ίτρα) α΄	✳ τ΄	XVI, 97

A

ΔЄΛΜΑ ι /// ι
ΛѠΝΥΠΟΒΑΛΙΙΙ ι ᴗ /
ΟΛΑΝѠΝϹΥΨϹΡΙΛΟΝЄΥ
ΔЄΛΜΑΤ.ΙΚΙ' /// ΛΟϹϹΙΡΙΙ'
ΑΙΛЄΙΤΡΟΥ //////// Ϲ ι /// ΔЄ
ΥΛЄΥΚΟϹϹ /// Λ ' // ΒΛ /// Ϲ ///
ΙΙΙ //////// ΝΗΓЄΓЄΝΗΜϹΝΟϹ /
ϽΥ ι ЄΚϹ /// ЄΝΟΥΤΗϹΒΛΦΗϹϹ /// ⁻ Ι
Ι / ЄΙ'ΧΗΟΛΟϹЄΙΡΙΚΟϹϹΧΟΥΡΑΡΛΙ
ΜΟϹΟΛΟϹЄΙΙΚΟϹ ⁎ Μ Є ΗΛϹΙ
ΛΤΛΤΗΝ /// ΣΙΟΤΗΤΑΤ '' // ЄΡЄ
Є⁻Λᴗ /// ᴗΥΙΟΥΧΡΥϹΟΥΚ ^ ' Τ
ΙΝϹ /// ϹѠΙ⁻ΙΙΤΡΛ /// Ν Γ //////////////// ΡЄ
ΊΛ ' Ϲ ^ ` ϹΛΛΠΟ // ΟΥ ///////// ΓЄ
Ν ///// ι //// ЄΤЄ /// ΙϹΠ /// Ι
/ ΙΚΑ⁻ΑΤΗΝ // ΙΛΡ
ΙΝΥΜΟΤΟΝΗϹ
ΟΥΛ /// ΤϬ // Ν
Γ //// \ /// Ν ΙΒ
^ΠΛΟΥΝЄΧΟΙ
\ /// ΚΗΝѠΝЄΧ ///// ΛΠΛϹ
ΠΛ ЄΡ'ѠΝ // Α⁻ι Ν
Λ⁻ϹΓ: /// ΡΑ
ΙΝΟΝЄΧ⁻Ν
Ι/ΙΝΗ /// ᴗΝΧ //////////// ΛΠΛ
' \ //// \ ΥΓϹΡΛϹ
^Ϲ ^ Λ
ΗϹ ΙΟ Ν
ΤΛ
ΤΟΥ
/ / Ν
Ϲ /// Є
ΠΛϹ
Χ
Ϲ \ Δ Ϲ \ Ι Κ
Ϲ /// ΝΟΥϹΙΟΤΗΠ
ΙΝΓΙ
Ν ΙΓ Ϲ Υ
Λ ϹΙϹ ΙϹΛΟΗ //
ΔЄΛΜΑ /// Ι /// ' Λ_
ΓΙΑ\ΟΥϹΛΓ'Ϲ /// ' /// ΙΗϹ ι ' ΟΙ
/ Λ⁻ιΚ^ΥΛΦ
ΙΠϹΓΙΙΗϹΠΟΡΟΝΡΑ
Ϲ⁻ /////// ΚϹЄ //// ϹѠΝ^Υ
Β Λ // ϽΟ⁻Λ^ΤΡΙ
⁻ // Ͻ Є //////// Η /////// ϹΥ /// ' //// ΒΙΡΡ
/ ϽΟϹ //// Є /// ΛΝ //// ΚΟ //// ⁎-S
ΙЄϹϹ⁎-S ΒΙΡΡΟϹЄΛ
ΤϹϹ ///// ΤѠΝΟϹ ⁎Λ
ЄΛϹ ΒΙΡΡΟ //////////
Κ / //////// ` ΔΑ
ѠΡ ////////// ΙΑΙ
ι ϹΑ /////// ΡΟϹ ⁎ΙϹ
//////////////////// ΒЄΝ /////////// ΝѠ
ΑΝ /////// ΤΛ //////////////////
Χ /// ΤΙ //// Χ ΙѠΝΛ
\ΝΙΙΛΙѠΝ ////////// ΛΛΙϹΤ ////
ΜЄΔΙΚΟϹ⁎Χ ////////// ΓΙΛΙϹ ///
ΒЄϹϹΟϹ⁎Χ ιι ᴗ ΝΟΥΝ
ΑΛΛΙϹΤΗ⁎Є

vac.

B

ΟΝΙΙΙ /// ΟΙ
ЄΙϹЄΡΓΟΝΔЄΥΤЄ
ΠЄΡΙΦΟΥΛΛѠΝ
ΠЄΡΧΛΛΝΙΔΟϹ ΤѠΙ
ΚΛΙΝΗϹ⁎Ν
' ΑΔΟ
ΟΙ
^
Ϲ
/
ΛΙ Υ
ΛΦЄ // Ι
Ρ /// ΟΥ
ΛΙΝΗϹ
⁻ϽΛϹΧ
ΔϹ
ϽΚϹ

Mommsen

ΠΟΡΦΥΡ
ΠΟΡΦΥΡΑ /// ΛΛΛΙ XVI, 91
ϹΙΛϹΔΙΒΛ /// ϹΥΛΛΗ
ΠΟΡΦΥΡΑϹΜЄΙΛΗϹΙΛϹΒΛ
///// ᴰ ΦΥΡΛϹΝ /// ЄΙΚΛΙΝΗϹΚᴗ
/////// ΛϹΛΛ⁎ ' ΙΑΦ //// ΙϹΗΝΗϹΓ
/////// ϹΛΡΤЄΙΝΗϹΙΛϹΛΑ⁎Χ
/////// ΗϹ'ΤΡѠΤЄΙΛϹΔЄΥΤЄΡΛ XVI, 95
//// \ ΑΧΦ // \ ЄΙΙΝΗϹΦѠΡΜ
ΙϹΙΙΝΗϹΦѠΡΝΛΑΙΙ⁎Τ

24 'In agro Megarensi'. Ex Fourmonti schedis ed. Osann Syll. II, 53, ex earundem schedarum apographo Bekkeriano Boeckh C. I. G. 1086. Postea lapis Aeginam translatus est, ubi exscripsit Lebas et edidit *Inscr.* II 38; ex ectypo ab eodem confecto nonnulla emendavit et commentarium adiecit P. Foucart *Expl. des Inscr.* II p. 27.

. ΠΕΡϹΩΤΗΡΙΑϹΚΑΙΝ . . . ΗϹ . . . . . ΩΝΙΟΥΔΙ . . ΜΟΝ . .
. . ΙΔΕϹΠΟΤΩΝΤΗϹ . . ΚΟΥΜ . . ΗϹΦΛ^S ΑΡΚ . . ΙΟ .
ΚΑΙΦΛ^S ΟΝΩΡΙΟΥϏΦΛ^S ΘΕΟΔΟϹΙΟΥΤΩ' . \Ι . ΩΝΙϹ . . ϏΤΡ
ΠΕΟΥΧΩΝΑΥΓΓΓΔΙΕΤΥΠΩΘΗΜΕΤΑΞΥΤΩΝΕ . ΛΗΝΙΔ
ΠΟΛΕΩΝΕΙϹΤΑΥΤΟϹΥΝΕΛΘΟΥϹΩΝΕΝΤΗΚΟΡΙΝΘΙΩΝΜΗΤΡΟ
ΠΟΛΕΙΕΠΙΤΟΥΛΑΜ'ϏΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕϹΤΑΤ . . . ΝΘ^S ΚΛ^S ΒΑΡΙΟΥΟΠ
ΧΡΗΕΚΑϹΤΗΝΠΟΛΙΝϏΓ[ΠΟ . Ε . .]ΤΗΝΟΡΡΕΟΠΡΑΙΠΟϹΙΤΙΑΝΥΕΙΝΤ
ΜΕΝΒΟΙΩΤΙΑΚΩΝϏΕΥΒΟΙΚΩΝϏΤΗϹΑΙΤΩΛΙΑϹΠΟΛΕΩΝΕΙϹ
ΤΗΝϹΚΑΡΦΙΑΙΩΝΠΑΡ[ΕΟΥ]ϹΩΝΤΩΝΔΕΠΕΛΟΠΟΝΗϹϹΙΑΚΩΝ
ΕΙϹΤΗΝΚΟΡΙΝΘΙΩΝϏΕϹΤΙΝΗΓΝΩϹΙϹΚΑΘΩ . . ΠΟΤΕΤΑΚΤΑΙ
ΕΙϹΤΑΚΑΤΑϹΚΑΡΦΙΑΝΟΡΡΙΑΕΠΙΤΗϹΕΙ'ΕΠΙ

Var. lect. Quae uncis inclusi, ea quum in Lebasii apographo sint, in ectypo non distincte perspici testatur Foucart. Praeterea Lebasii exemplum cum Foucarti emendationibus ex ectypo petitis expressi.

[῾Υ]πὲρ σωτηρίας καὶ ν[είκ]ης [καὶ αἰ]ωνίου δι[α]μον[ῆς | τῶν] δεσποτῶν τῆς [οἰ]κουμ[έν]ης Φλ(αβίου) Ἀρκ[αδ]ίο[υ] | καὶ Φλ(αβίου) Ὁνωρίου καὶ Φλ(αβίου) Θεοδοσίου τῶ[ν] αἰωνί[ων] καὶ τρο|π[αι]ούχων Αὐγ(ούστων) διετυπώθη μεταξὺ τῶν Ἑλ[λ]ληνίδ[ων] | πόλεων εἰς ταὐτὸ συνελθουσῶν ἐν τῇ Κορινθίων μητρο|πόλει ἐπὶ τοῦ λαμ(προτάτου) καὶ μεγαλοπρεπεστάτ[ου ἀ]νθ(υπάτου) Κλ(αυδίου) Βαρίου, ὁπ[όσα] | χρὴ ἑκάστην πόλιν καὶ πό[τ]ε [εἰς] τὴν ὀρρεοπραιποσιτίαν [λ]ύειν τῶ[ν] | μὲν Βοιωτιακῶν καὶ Εὐβοϊκῶν καὶ τῆς Αἰτωλίας πόλεων εἰς | τὴν Σκαρφιαίων παρεουσῶν, τῶν δὲ Πελοποννησσιακῶν | εἰς τὴν Κορινθίων, καὶ ἔστιν ἡ γνῶσις καθὼ[ς ὑ]ποτέτακται·

εἰς τὰ κατὰ Σκάρφιαν ὅρρια ἐπὶ τῆς ιε' ἐπι[νεμήσεως . . . .].

Aetas tituli accuratissime definita est Waddingtoni sagacitate, qui quum vs. 11 ἐπι[νεμήσεως] reposuisset, qua voce non in titulis quidem, qui Latinum vocabulum retinere solent, sed in Iustiniani imperatoris novellis atque apud scriptores Byzantinos *indictionis* notio exprimitur, intra trium qui hic enumerentur Augustorum coniunctum imperium (a. 402—408 p. Chr.) indictionem quintamdecimam ab initio mensis Septembris a. 401 usque ad finem m. Augusti a. 402 p. Chr. patuisse monet. Tum γνῶσιν illam factam, ipsum titulum sine dubio brevi post incisum esse.

Versu 6 extr. ὅπ[ως] scripsit Foucart, sed ni fallor ante omnia definiendum erat, quantum quisque conferret, deinde quo tempore. Quare hic ὁπ[όσα] rescripsi, vs. 7, quem locum ille intactum reliquit, πό[τ]ε. Hoc iam K. Keilio in mentem venerat, sed is spatium sufficere negabat. At nihil impedit, quominus pro illius aetatis more ἰς pro εἰς exaratum fuisse statuamus. De *horreorum praepositis*, quorum a nomine hic derivatur inauditum praeterea vocabulum ὀρρεοπραιποσιτία, Waddingtonus apud Foucartum provocat ad Cod. Theodos. XII, 6, 5. 8. 24. 25.

---

25 Basis inventa Megaris, ubi exscripsit Koehler. Ex eius schedis ed. Boeckh C. I. G. 1079*b* (Add. vol. I p. 922). Postea lapis translatus est Aeginam et collocatus ante orphanotropheum. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II 37. De Mustoxydis apographo rettulit K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 494.

[ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ]
[ϹΤΡ]ΑΤΗΓΟϹΤΗϹΛΑΜ
ΑΡΕΩΝΠΟΛΕΩϹΜΑΡΑΥΡ
ϽΟϹΕΥΟΔΙΑΝΟΥΛΕΓΕΙ
ΛΛΩΝΚΑΙΜΕΓΑΛΩΝΜΕΜΝΗΜ
ΕΝΟϹΤΕΙΜΩΝΤΟΥϹΕΜΝΟ
. ΑΤΟΥΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΥΤΑϹΚΑ
. ΕΔΡΑϹΤΑϹΕΝΑΥΤΩΕΚ
ΤΩΝΕΜΩΝΕΠΟΙ
ΗϹΑ

Vs. 1. 2 quae uncis inclusi Lebasius non habet; praeterea eius exemplum expressi Koehleri erroribus non enotatis. Primum versum etiam a Mustoxydis apographo abesse testatur Keilius.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | [῾Ο] στρατηγὸς τῆς λαμ(προτάτης) | [Μεγ]αρέων πόλεως Μᾶρ(κος) Αὐρ(ήλιος) | [Οὐῆ]ρος Εὐοδιανοῦ λέγει· | [Πο]λλῶν καὶ μεγάλων μεμνημ|ένος τειμῶν τοῦ σεμνο|[τ]άτου βουλευτηρίου τὰς κα|[θ]έδρας τὰς ἐν αὐτῷ ἐκ | τῶν ἐμῶν ἐποί|ησα.

Antoninorum aetate hanc inscriptionem antiquiorem non esse nomina praetoris qui hic verba facit indicant. Recte Foucartus monuit, plane singulare esse, quod formula ὁ δεῖνα λέγει, a qua edicta imperatorum et magistratuum Romanorum incipere solent (cf. Waddington ad Lebas III, *Expl.* p. 148. 633. Bruns Fontes iur. Rom. ed. 5 p. 224 n. 2), hic usurparetur a magistratu municipali civitatis Graecae.

26 Lapis inventus Megaris prope ecclesiam Beatae Virginis, postea translatus Aeginam. Edd. Chandler Inscr. P. II p. 79 n. 130. Villoison *Mém. de l'Acad.* T. XLVII p. 341. Ex schedis Fourmonti Osann Syll. II p. 52 n. 295. Ex Trézelii apographo *Expédition de Morée* III p. 69 n. 17. A. Kirchhoff C. I. G. 8622. Lebas-Foucart *Inscr.* II 39.

ΕΡΓΟΝΚΑΙΤΟΥΤΟΤΟΥΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕϹΤΑΤΟΥΚΟΜΗΤΟϹΔΙΟΓΕΝΟΥϹΤΟΥΠΑΙΔΟϹ
ΑΡΧΕΛΛΟΥΟϹΤωΝΕΛΛΗΝΙΔωΝΠΟΛΕωΝωϹΤΗϹΙΔΙΑϹΟΙΚΙΑϹΚΗΔΟΜΕΝΟϹ
ΠΑΡΕΣΧΕΝΚΑΙΤΗΜΕΓΑΡΑΙωΝΕΙϹΜΕΝΠΥΡΓωΝΚΑΤΑϹΚΕΥΗΝΕΚΑΤΟΝΧΡΥϹΙΝΟΥϹ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΔΕΚΑΙΕΚΑΤΟΝΕΤΕΡΟΥϹ·ΔΙϹΧΙΛΙΟΥϹΤΕΚΑΙΔΙΑΚΟϹΙΟΥϹ
ΠΟΔΑϹΜΑΡΜΑΡΟΥΕΙϹΤΗΝΑΝΑΝΕωϹΙΝΤΟΥΛΟΥΤΡΟΥΤΙΜΙωΤΕΡΟΝ
ΟΥΔΕΝΗΓΟΥΜΕΝΟϹΤΟΥΤΟΥϹΕΛΛΗΝΑϹΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝ
ΑΝΑΝΕΟΥΝΤΕΤΑϹΠΟΛΕΙϹ ❦

Ἔργον καὶ τοῦτο τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος Διογένους τοῦ παιδὸς | Ἀρχελάου, ὃς τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ὡς τῆς ἰδίας οἰκίας κηδόμενος | παρέσχεν καὶ τῇ Μεγαρ[έ]ων εἰς μὲν πύργων κατασκευὴν ἑκατὸν χρυσίνους, | πεντήκοντα δὲ καὶ ἑκατὸν ἑτέρους δισχιλίους τε καὶ διακοσίους | πόδας μαρμάρου εἰς τὴν ἀνανέωσιν τοῦ λουτροῦ, τιμιώτερον | οὐδὲν ἡγούμενος τοῦ τοὺς Ἕλληνας εὐεργετεῖν | ἀνανεοῦν τε τὰς πόλεις.

Eiusdem Diogenis comitis titulus Chersonesi inventus est C. I. G. 8621, quem Kirchhoffius anno 472 p. Chr. incisum esse demonstravit. Idem monuit, Diogenem anno 494 p. Chr. ab Anastasio imperatore cum exercitu contra rebelles Isauriae missum esse (Theophanes I p. 138, 10 de Boor.). Quibus rebus etiam huius tituli aetas aliquatenus definitur.

---

27 Megaris ante deversorium Costae Kastánis. In eodem lapide etiam tituli 28 et 29 sunt, atque is quidem, quem hic edimus, sinistrum, n. 28 medium, n. 29 dextrum locum tenet. Ex ectypo et apographo suo ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 34*a*. Hanc inscriptionem nunc totam latere refert Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΚΛΕΙΜΑΧΟΥ
ΕΝΔΕΟΓΧΗΣΤΩΙΠΟΤΙΔΑΙΧΟΥ
ΕΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΚΝΙΦΑ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ
ΑΛΚΑΙΟΣΤΕΛΕΣΙΑ
ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΕΥΔΑΜΟΥ
ΤΟΙΔΕΑΠΗΛΘΟΝΕΞΕΦΗΒΩΝ
ΕΙΣΤΑΤΑΓΜΑΤΑ
ΑΓΕΛΑΟΣΗΡΟΤΙΜΟΥ
ΑΡΙΣΤΩΝΜΥΡΤΙΛΟΥ
ΜΕΓΥΛΛΟΣΚΟΡΟΙΒΟΥ
ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΙΔΑΣΘΕΔΩΡΟΥ
ΑΓΟΛΑΟΣΑΡΙΓΝΩΤΟΥ
ΑΣΚΛΑΠΙΩΝΝΙΚΩΝΟΣ
ΧΑΡΙΔΑΜΟΣΔΙΟΔΩ..Υ
Η.ΟΔΟΤΟΣΘΕΔΩΡΟΥ
ΜΑΤΡΟΔΩΡΟΣΑΝΤΙΦΙΛΟΥ
ΑΓΕΜΑΧΟΣΧΑΡΙΛΑΟΥ
......ΟΣΠΑΙΑΝΙΧΟΥ
ΜΕΛ...ΙΩΝΦΙΛΛΕΑ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΟΛΥΜΠΙΧΟΥ
ΔΙΟΚΛΕΙΔΑΣΧΑΡΙΔΑΜΟΥ
ΜΕΛΙΣΣΙΩΝΜΑΤΡΟΞΕΝΟΥ
ΣΩΚΛ.ΑΣΗΡΑΚΩΝ..

Ἄρχοντος Κλειμάχου, | ἐν δὲ Ὀγχηστῷ Ποτιδαΐχου, | ἐπολεμάρχουν | Ἡράκλειτος Κνιφᾶ, | Ἀπολλόδωρος Φίλωνος, | Ἀριστόνικος Ἀγαθοκλέος, | Ἀλκαῖος Τελεσία, | Δαμάτριος Εὐδάμου, | τοίδε ἀπῆλθον ἐξ ἐφήβων | εἰς τὰ τάγματα· | Ἀγέλαος Ἡροτίμου, | Ἀρίστων Μυρτίλου, | Μέγυλλος Κοροίβου, | Πολυδευκείδας Θεδώρου, | Ἀγόλαος Ἀριγνώτου, | Ἀσκλαπίων Νίκωνος, | Χαρίδαμος Διοδώ[ρο]υ, | Ἡ[ρ]όδοτος Θεδώρου, | Ματρόδωρος Ἀντιφίλου, | Ἀγέμαχος Χαριλάου, | ......ος Παιανίχου, | Μελ[ισσ]ίων Φιλλέα, | Ἀπολλόδωρος Ὀλυμπίχου, | Διοκλείδας Χαριδάμου, | Μελισσίων Ματροξένου, | Σωκλ[ί]ας Ἡράκων[ος].

Magistratuum (ἄρχων, πολέμαρχος) nominibus non minus quam formula *τοίδε ἀπῆλθον ἐξ ἐφήβων εἰς τὰ τάγματα* demonstrari, hunc catalogum ea aetate incisum esse, qua Megarenses cum Boeotis foedere coniuncti essent (a. 223—192 a. Chr., v. adn. ad n. 21), Foucartus vidit. Qui cum in commentario ad hunc titulum etiamtum Boeckhium (Opp. VI p. 366) secutus de Onchestiorum civitate cogitasset, cui Megarenses et Aegosthenitae (n. 209—218. 220—222) tum attributi fuissent, postea ipse certissimis argumentis demonstravit, longe aliam esse vocabulorum *ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ* vim. Nempe quia conventus civitatium foederis Boeotici Onchesti haberi consuevissent, communem omnium Boeotorum archonta Megaris et Aegosthenis semper, sed perraro etiam in ipsa Boeotia (Thespiis n. 1747. 1748) illa formula significatum esse, quum praeterea ubique *ἄρχων Βοιωτοῖς* aut *ἐν κοινῷ Βοιωτῶν* audiret. Quae res eisdem nominibus archontum cum utroque appellationis genere coniunctis (v. indicem) demonstrata est (*Bulletin de correspondance Hellénique* IV (1880) p. 83 sqq.).

28 In eodem lapide cum titulis 27 et 29. Ex ectypo et apographo suo ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 34*b*. Superiorem partem contulit Lolling, inferiorem nunc latere testatur idem.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΟΜΟΦΡ.ΝΟΣ
ΕΝΔΕΟΓΧΗΣΤΩΙΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝΤΩΝ
ΚΑΛΛΙΑΤΟΥΕΥΠΑΛΙΝΟΥ
ΗΡΙΩΝΟΣΤΟΥΙΑΡΩΝΟΣ
ΔΙΟΚΛΕΙΔΑΤΟΥΗΡΟΓΕΙΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΟΥΦΙΛΩΝΙΔΑ
ΠΟΛΥΔΩΡΟΥΤΟΥΗΡΕΑ
ΤΟΙΔΕ
ΑΠΗΛΘΟΝΕΞΕΦΗΒΩΝ
ΕΙΣΤΑΤΑΓΜΑΤΑ
ΣΩΣΙΚΛΗΣΧΑΙΡΙΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΟΣ
ΝΙΚΙΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΥΦΡΟΝΙΟΥ
Ε ı | ı . ΝΙΟΣΑΡΙΣΤΕΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΑ...ΩΝΟΣ
......ΣΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ
ΟΝΑΣΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΕΥΦ...ΝΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΝΕΑΣΝΕΑΝΙΑ
ΠΑΛΛΕΑΣΠΑΛΛΕΑ
ΑΡΙΣΤΩΝΕΡΥΩΝΟΣ
ΜΝΑΣΙΘΕΟΣΘΕΔΩΡΟΥ
ΞΕΝΟΔΙΚΟΣΑΙ.ΛΛ.Δ.ΤΟΥ
Ε..ΥΚΛΕΙΔΑΣΠΟΥΛΥΔΑΜΑ
Ε..ΧΑΡΗΣΠ..ΛΥΧΑΡΕΟΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΟΣΗΡΕΑ
ΑΥΤΟΛ.ΚΟΣΜΝΑΣΙΘΕΟΥ
......Α...ΟΚΛΕΟΣ
ΠΛΕΥΝΙΚΟΣΠΡΑΥΑΡΧΟΥ
ΕΥΝΟΜΟΣΣΩΠΑΤΡΟΥ
ΚΛΕΩΝΥΜΟΣΑΝΔΡΟΜΕΝΕΟΣ
ΖΩΠΥΡΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣ

Ἄρχοντος Ὁμόφρ[ο]νος, | ἐν δὲ Ὀγχηστῷ Ἀριστοκλέος, | πολεμαρχούντων | Καλλία τοῦ Εὐπαλίνου, | Ἡρίωνος τοῦ Ἰάρωνος, | Διοκλείδα τοῦ Ἡρογείτου, | Ἀπολλοδώρου τοῦ Φιλωνίδα, | Πολυδώρου τοῦ Ἡρέα, | τοίδε | ἀπῆλθον ἐξ ἐφήβων | εἰς τὰ τάγματα· | Σωσικλῆς Χαιρίωνος, | Ἀριστοτέλης Ἀριστοτέλεος, | Νικίας Ἀπολλοδώρου, | Ἀπολλώνιος Εὐφρονίου, | Ε[ὐφρό]νιος Ἀριστέος, | Ἡρακλείδας Ἀ . . . ωνος, | . . . . . . ς Πολυστράτου, | Ὄνασος Ἀφροδισίου, | Εὐφ[ρίω]ν Ἀριστίωνος, | Νέας Νεανία, | Παλλέας Παλλέα, | Ἀρίστων Ἐρύωνος, | Μνασίθεος Θεδώρου, | Ξενόδικος Ἀ[πο]λλ[ο]δ[ό]του, | Ε[ὐρ]υκλείδας Πουλυδάμα, | Ἐ[πι]χάρης Π[ου]λυχάρεος, | Λύσανδρος Ἡρέα, | Αὐτόλ[υ]κος Μνασιθέου, | . . . . . . Ἀ[γαθ]οκλέος, | Πλεύνικος Πρα[τ]άρχου, | Εὔνομος Σωπάτρου, | Κλεώνυμος Ἀνδρομένεος, | Ζώπυρος Μενεκράτεος.

De aetate cf. quae dixi ad n. 27. Aristocles Boeotorum archon etiam in titulo Aegosthenitano n. 217 est. Vs. 31 malui lenissima medela Πρατάρχου restituere, praesertim cum etiam alia nomina a *πρᾶτος* descendentia Megaris inveniantur (Πρατίων Ἐφ. ἀρχ. III, 1887 p. 10 vs. 71, Πράτιχος supra n. 21), quam cum Foucarto inauditum nomen Πραυάρχου retinere.

---

29 Iuxta n. 28 in eodem lapide. Ex ectypo et apographo suo ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 34*c*. Contulit Lolling.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΕ///////////
ΜΟΥΕΠΙΔΙΚΑΣΤΑ///////
ΠΟΡΟΥΓΥΜΝΑΣΙΑ/////
ΤΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΤΟΥ////
ΚΛΕΙΔΑΕΦΗΒΟΙΟΙΔΕ
ΕΝΕΚΡΙΘΗΣΑΝ
ΦΙΛΙΣΤΟΣΕΥΠΑΛΙΝΟΥ
ΑΡΧΙΛΟΧΟΣΗΡΟΔΑ/////////
ΧΕΙΡΙΑΣΠΑΣΙΩΝΟ⁻
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΚΑΛΛΙΝΑΣ....ΕΛΛΙΔΑ
ΜΑΤΡΩΝΔ....\ΧΑΡΕΟΣ
Ε..ΤΡΑΤΟΣΕΡΑΣ.ΚΛΕΙΔΑ
ΠΕΡΙΓΕ///ΝΗΣ....ΕΙΔ...
ΚΑΛΛΙ///ΑΔΑ.ΜΝΑΣΙΘΕΟΥ
ΑΠΕΛΛΕΑΣΣ.ΛΣΩΝΟΣ
ΕΥ[ΒΑ]ΤΟΣΜΕ...ΛΟΥ
ΜΕΛΙΣΣΙΩΝΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΑΣΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΕΥ[ΚΛΕ]ΩΝ....ΛΕΙΔΑ
ΖΩΤΙΧΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙ...
........ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
.......ΙΔΑΣΟΝΑΣΙΜΟΥ
ΜΕΝ..ΤΡΑΤΟΣ...........
....
.......ΑΤΟΣΕΙ..ΝΙΩΝΟΣ
...............ΟΚΛΕΟΣ
...ΘΙΑΣΕΡΙΜΝΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ
ΜΑΤ...ΩΡΟΣΜΝΑΣΩΝΟΣ
Δ...........ΥΑΝΔΡΟΥ
ΞΕΝΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΚΛΕΟΝΙΚΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ

Uncis inclusi, quae Foucartus habet, cum Lollingius non iam invenerit in lapide. Qua in re commemorandum est, vs. 17 Lollingium ΕΥΙ////////ΤΟΣ legisse, maiore intervallo, quam ut unam modo litteram et dimidiatam periisse statuas. Quare nescio an ΕΥ[ΚΡΙ]ΤΟΣ potius fuerit. Vs. 20 idem adnotat, quintam litteram fortasse Σ potius quam Ε fuisse.

Ἐπὶ γραμματέ[ος τοῦ δά]|μου Ἐπιδικαστᾶ [τοῦ Εὐ]|πόρου, γυμνασια[ρχοῦν]|τος Ἡρακλείτου τοῦ [Διο]|κλείδα, ἔφηβοι οἵδε | ἐνεκρίθησαν· | Φίλιστος Εὐπαλίνου, | Ἀρχίλοχος Ἡροδά[μου,] | Χειρίας Πασίωνο[ς,] | Ἀπολλόδωρος Ἀριστίωνος, | Καλλίνας . . . . ελλίδα, | Ματρώνδ[ας Λ]αχάρεος, | Ε[ὔσ]τρατος Ἐρασ[ι]κλείδα, | Περιγένης [Εὐκλ]είδ[α,] | Καλλιάδα[ς] Μνασιθέου, | Ἀπελλέας Μ[νά]σωνος, | Εὔβατος (? cf. var. lect.) Με[γύλ]λου, | Μελισσίων Ἡρακλείτου, | Ἀριστέας Διοδώρου, | Εὐκλέων [Διοκ]λείδα, | Ζώτιχος Διονυσίου, | Διονύσιος Ἡρακλεί[του,] | . . . . Ἀπολλοδώρου, | . . . . ίδας Ὀνασίμου, | Μεν[έσ]τρατος . . . ., | . . . ., | . . . . ατος Εἰ[ρα]νίωνος, | . . . . οκλέος, | . . . θίας Ἐρίμνου, | Ἀριστόνικος Ἀριστονίκου, | Ματ[ρόδ]ωρος Μνάσωνος, | Δ[. . . . . Ε]ὐάνδρου, | Ξένων Ἀρίστωνος, | Κλεόνικος Ἀρίστωνος.

Hic quoque titulus cum eis qui proxime insequuntur eius aetatis est, qua Megarenses Boetorum foederis participes erant (a. 223—192 a. Chr.). In praescriptis restituendis Foucartum sequendum non iudicavi, qui scripsit Ἐπὶ γραμματέ[ος . . . .]|μου, ἐπὶ δικαστᾶ . . . . |γόνου, γυμνασια[ρχοῦν]|τος Ἡρακλείτου κτλ., et ex iudicis mentione coniuncta cum verbo ἐνεκρίθησαν collegit, ephebos *in iudicio* probatos esse. At in ἐγκρίνειν vocabulo iudicii notio non aliter inest, quam ubique ubi quid eligitur aut probatur; quare iudicem illi epheborum probationi interfuisse ex hoc certe verbo non iure colligas. Ipsa vero Foucarti sententia duplicem habet gravissimam offensionem: Primum

nusquam apud Graecos unus iudex invenitur qui magistratu aliquo fungatur ita ut eius nomen litteris publicis praescribi soleat; deinde vero haec anaphora praepositionis ἐπί, praesertim sine particula δέ, a sermone sollemni abhorret; exspectaveris ex more Ἐπὶ γραμματέος τοῦ δεῖνος, δικαστᾶ δὲ τοῦ δεῖνος. Denique in titulo 31 ceteroquin simillimo scribae modo et gymnasiarchi nomina praemittuntur. Quibus difficultatibus ut me expedirem, nomen proprium agnovi, quod ipsum quidem nusquam praeterea invenitur, sed aliorum similitudine defenditur. Etenim vi ac notione prope accedit ad talia, qualia sunt Λόχαγος, Στράταγος, Πολέμαρχος, forma autem ad Ποριστής, quod item rarissimum est, sed certum (Harpocratio s. v. Ἀσπασία).

---

30 Megaris ante deversorium Epaminondae Vlakos. Ex ectypo et apographo suo ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 34*d*. Periisse videtur.

ΠΥΘΟΔΩΡΟΣΠΥ . . . ΛΕΙΔΑ
ΑΓ . . . .
. . . .
. . . .
. . . .
Α . . . ΤΑΣΔΩΡΟΘΕΟΥ
Μ . . . . ΝΗΣΚΑΠΙΣΟΥ
Α . . . ΙΑΣΔΙΩΝΟΣ
ΘΕ . . . ΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣΑΡ . . . ΑΡΧΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΘΡΑΣΥΜΑΧΟΣ . Υ . . . .

Vs. 1. 2 Πυθόδωρος Πυ[θοκ]λείδα, | Ἀγ . . . . . .

Vs. 6 sqq. Ἀ[μύν]τας Δωροθέου, | Μ . . . . νης Καπίσου (?), | Ἀ . . . ίας Δίωνος, | Θέ[δωρ]ος Διονυσίου, | Ἀριστοφάνης Ἀρ[ιστ]άρχου, | Ἡρακλείδας Ἀπολλοδώρου, | Θρασύμαχος . υ . . . .

---

31 Infra n. 30 in eodem lapide. Ex ectypo et apographo suo ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 34*e*. Periisse videtur.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣΤΩΝΣΥΝΕΔΡΩΝ
ΑΛΚΙΔΑΜΟΥΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣΔΕ
ΕΝΟΛΥΜΠΙΕΙΩΙΜΑΤΡΟΞΕΝΟΥ
ΤΟΥΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΕΦΗΒΟΙΟΙ
ΔΕΕΝΕΚΡΙΘΗΣΑΝ
ΕΡΜΑ . ΙΛΟΣ
ΔΙΝ . . . . . .
ΦΙΛΩΝ
ΑΘΑΝΑΔΑΣ
ΜΝΑΣΙΩΝ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ
ΑΓΗΜΩΝ
ΔΙΟΝΥΣ . . .

Ἐπὶ γραμματέος τῶν συνέδρων | Ἀλκιδάμου, γυμνασιαρχοῦντος δὲ | ἐν Ὀλυμπιείῳ Ματροξένου | τοῦ Ἀπολλοδώρου, ἔφηβοι οἵ|δε ἐνεκρίθησαν· | Ἑρμά[φ]ιλος, | Δ[ιν]ίας], | Φίλων, | Ἀθανάδας, | Μνασίων, | Ἀγαθοκλῆς, | Ἀγήμων, | Διονύσ[ιος].

---

32 Iuxta titulos 30 et 31 a dextra in eodem lapide erant duae columnae quas dicunt nominum, sed ex eis perpauca legi poterant. Ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 34*f*.

Εὐφρόνιος Πασίων[ος]
Ἡρακλείδας Ἡ . . . . . .

33 Megaris in lapide. Cyriacus p. XVII n. 123. Ex suis schedis Muratori T. II p. DLXXI. 3 (Boeckh C. I. G. 1082). Periisse videtur.

ΓΕΟΡΓΕΩΕΣΥΩΝ
ΣΑΤΥΡΟΣΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΦΩΚΙΑΔΗΣΤΕΙΣΙΟΥ
ΚΑΛΛΕΝΙΚΟΣΕΥΘΥΜΟΥ

Var. lect. Vs. 1 fin. ΕΝΕΣΤΩΗ Muratori.

[Οἵδ]ε ὀργεῶ[ν]ες [τ]ῶν [θεῶν·]
Σάτυρος Φιλίππο[υ]
Φιλοκράτης Φιλίππου
Φωκιάδης Τεισίου
Καλλένικος Εὐθύμου.

Primum versum restituere conatus sum. Boeckhius ibi quoque proprium nomen agnoscere sibi visus est, cum scriberet Γε[ώ]ργ[ιος Ε]ὐωνύ[μου]. Sed haec supplendi ratio aliquanto violentior est, quam mea, neque nomen quod est Γεώργιος huius tituli aetate iam usitatum fuisse putaverim. Nam eum, maxime propter accuratam vocalium ῑ et ει distinctionem, imperatorum Romanorum dominatione antiquiorem existimo. Nomina deorum addi non necesse fuit, quia in eorum delubro lapidem collocatum fuisse probabile est.

---

34 Megaris. Ed. Pouqueville Itin. T. IV p. 128 (Boeckh C. I. G. 1083). Paullo accuratius exscripsit Mustoxydis, cuius ex apographo lectiones discrepantes enotavit K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 496.

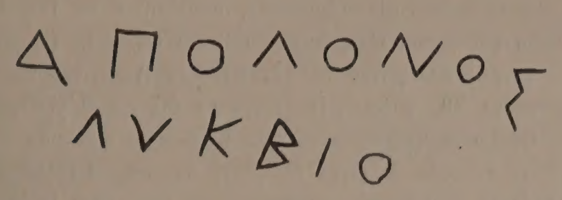
ΙϹΥϹ
ΕΥΜΟΛΠΟ
ΝΕΙΚΩΝΟϹ
ΝΕΙΚΙΑϹ
ΕΡΜΕΙΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΤΟΙ
ΕΙϹΙΔΩΡΟΥ
ΕΡΜΟΓΕΝΗ
ΕΡΜΕΙΟ

Var. lect. Ϲ ubique Must., Σ Pouq. Praeterea Pouq. vs. 1 ΣΩ . ΥΣ || Vs. 6 in. idem ΔΕΙΤΟΝ (fuit sine dubio ΟϹ) || Vs. 8 ΕΡΜΙΕΙΟ.

. . . .
. . . . ους
Εὔμολπο[ς]
Νείκωνος
Νεικίας
Ἑρμείου
[Ἐπ]αφρόδειτο[ς]
Εἰσιδώρου
Ἑρμογένη[ς]
Ἑρμείο[υ].

De Nicia et Hermogene Hermiae filiis cf. quae adnotavi ad titulum 102. Inde apparet, hoc catalogi fragmentum Hadriani aetate non esse antiquius. Cuius generis hominum recensum hic habeamus, incertum est, sed putaverim epheborum esse.

35 Titulus grandibus litteris incisus in lapide rudi, in Megaridis vico *Mazi* sito sub ruderibus montium *Makri-plagi*. Ed. Lebègue de oppidis Megaridis p. 37 (P. Foucart *Bulletin de correspondance Hellénique* II (1878) p. 515. Roehl I. G. A. 11. A. Kirchhoff *Studien zur Geschichte des griech. Alphabets* ed. 4 p. 112. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 100. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 139 n. 113).

Ἀπόλλωνος | Λυκείω.

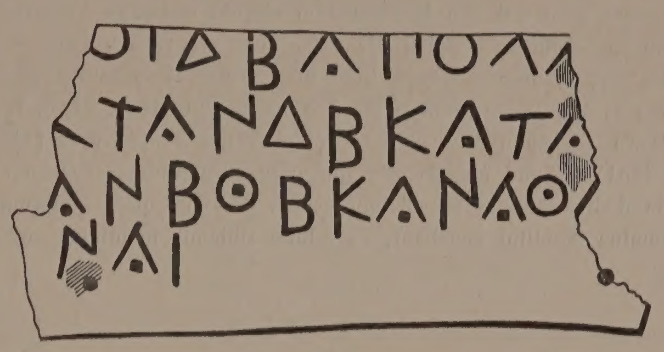
36 Basis marmoris albi, inventa Megaris. Ex Trézelii apographo editus est titulus *Expédition de Morée* III p. 69 n. 18. Deinde lapis translatus est Aeginam in orphanotropheum, ubi exscripsit Lebas, qui edidit *Inscr.* II 25; notas adiecit Foucart.

ΜΟΥΣΩΝΚΑΙΘΕΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΚΑΙΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΘΕΟΥΥΙΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΜΟΥΣΕΙΟΥ

Μουσῶν καὶ Θεοῦ Καίσαρος | καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος | Θεοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ | Ἀπόλλωνος Μουσείου.

Corinthi quoque (Lebas *Inscr.* II 89) et Alabandis (Lebas-Waddington *Inscr.* III 549) Caesarem Augustum Apollinis nomine divinis honoribus affectum esse adnotavit Foucart.

37 Tabella ahenea inventa in horto sito sesquihorae intervallo ab oppido Megarensium in eam regionem, quae spectat inter septentriones et occidentem solem. A dextra et a sinistra aes fractum est, sed ita ut tamen utrimque exstent anguli inferiores. Prope sinistrum angulum inferiorem foramen rotundum, cui alterum respondebat in angulo dextro, cuius vestigia exstant. Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VIII (1883) p. 181 n. 1 (inde repetiverunt A. Kirchhoff *Studien zur Gesch. d. griech. Alphabets* ed. 4 p. 113. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 139 n. 113 *a*).

[Τ]οίδ' ἀπὸ λα[ία]ς τὰν δεκάτα[ν] ἀνέθηκαν Ἀθ[ά]νᾳ.

Quum haec verba versum hexametrum efficere appareat, certe non *λαΐας* legendum est, sed aut *λαίας* aut *λᾴας*. Utrum praestaret, iam Ahrensius Diall. II p. 142 dubitavit, neque facile diiudicatur. Nam ut apud Iones et Atticos *λῄα* et *λεία* inveniuntur, sic apud Dorienses et *λᾴα* et *λαία* usitatum fuisse potest. Nomina eorum qui dedicaverant infra tabulam aheneam in ipsa basi lapidea incisa fuisse coniecit editor haud improbabiliter.

---

38 Duo lapides, a. 0,28, c. 0,80, alter (*a*) l. 1,27, alter (*b*) l. 1,26, qui cum aliis eiusdem formae, sed litteris carentibus, inventi sunt Megaris ante domum Christi Penkos, sitam ad radices septentrionales collis occidentalis, in campo, eo loco qui dicitur *Kamari*. Prior versus multo maioribus litteris exaratus. Ed. E. Loewy *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* X (1885) p. 148.

a | *b*

Θ Η Ρ Α Μ Ε Ν Η Σ Τ Ι Μ Ο | Ξ Ε Ν Ο Υ Α Ν Ε Θ Η Κ Ε
ΛΥΣΙΓΓΟΣΕΓΟΙΕΙ

Θηραμένης Τιμοξένου ἀνέθηκε. | Λύσιππος ἐποίει.

Nullam esse satis gravem causam, cur artificem diversum iudicaremus a nobilissimo illo Lysippo Sicyonio, Loewyus accurata disputatione probavit. Quare sub finem quarti a. Chr. saeculi titulum incisum esse veri simillimum est, qua aetate Lysippum etiamtum inter vivos fuisse et artem statuariam exercuisse scimus (Loewy *Inschr. der griech. Bildhauer* p. 74. 95. 318. 384).

---

39 Lapis fractus supra et a dextra parte, a. 0,22, l. 0,72, gradus vice fungens Megaris in ecclesia S. Demetrii ante portam quae spectat inter meridiem et orientem solem. Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VIII (1883) p. 189 n. 3. Nunc frustulum *a* periit, reliqua contulit Lolling.

a
ΑΓ | ΟΛΛΩΝΙΓΡΟΣΤΑΤΗΡΙΩΙΘΕΑΡΟΙΑΝΕΘΗΚ
ΜΕΛΙΔΩΡΟΣΗΡΟΔΩΡΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΣΕΥΚΛΕΙΔΑ
ΗΡΕΑΣΑΛΕΙΟΥ ΕΡΙΜΝΟΣΘΕΟΜΝΑΣΤΟΥ
ΓΑΝΙΣΘΟΚΛΕΙΔΑ ΔΙΟΚΛΕΙΔΑΣΚΛΕΙΜΗΛΟΥ
ΑΥΛΙ////////////ΑΣΑΓΛΩΝΙΚΟΣΟΝΥΜΑ

Ἀπόλλωνι Προστατηρίῳ θεαροὶ ἀνέθηκ[αν]
Μελίδωρος Ἡροδώρου   Αἰσχύλος Εὐκλείδα
Ἡρέας Ἀλείου   Ἔριμνος Θεομνάστου
Πάνις Θοκλείδα   Διοκλείδας Κλειμήλου
αὐλ[ητ]ὰς Ἀγλώνικος Ὀνυμᾶ.

Et hic titulus et n. 40 initio saeculi a. Chr. tertii incisi sunt. Nam hic inter theoros est Erimnus Theomnasti f., qui in plebiscitis n. 12. 13 praetoris munere fungens commemoratur, illic vero Amphias Smachi f., quem fratrem fuisse probabile est Antiphili praetoris (n. 8. 9. 10. 11). Vocem θεαροί hic non, ut plerumque apud Graecos, legatos publice ad sacra solemnia alius civitatis missos significare manifestum est; immo Megarenses sunt qui deo Megarensium aliquid dedicant. Quare magistratum hic significare debet illa vox, quae res rara quidem sed non inaudita est; Mantineae θεωροί inter magistratus recensentur apud Thucydidem V, 47, Tegeae θεαροί apud Xenophontem Hell. VI, 5, 7, Naupacti vero vel eponymus civitatis magistratus θεαρός erat (C. I. G. 1758. 2351). Apud Megarenses quaenam eorum officia fuerint, latet; sed his dedicationibus sacrificium ansam dedisse, quod quotannis populi nomine Apollini faciebant, ex addita tibicinis mentione conieceris.

Apollinis Prostaterii templum in urbe prope forum situm commemorat Pausanias I, 44, 2.

Scripturam Θοκλείδα cave ad errorem lapicidae rettuleris. Nam etsi paucos abhinc annos nullum dum huius generis exemplum notum erat, nunc ex indice illo Megarensium arbitrorum Epidaurio (Ἐφ. ἀρχ. III, 1887 p. 10) quid rei esset didicimus. Etenim ibi passim quidem nominum a θεός stirpe incipientium integrae formae leguntur (Θεόγνειτος vs. 90. Θεόδωρος vs. 74. 77. 79. 89. 90. Θεόξενος vs. 50), sed ubicunque omnino hyphaeresis vocalis admittitur, constanter ea lex tenetur, ut ante simplicem consonam Θε-, ante duplicem Θο- sit. (Θέγειτος Δίωνος vs. 58. 59. Ἀπελλέας Θεγείτου vs. 42. Θέδωρος Ἀμφινίκου vs. 45. Θέδωρος Καλλιγείτου vs. 39. Θέδωρος Πυθίωνος vs. 60. — Θόγνειτος Ἀμφικράτεος vs. 63. Θοκλείδας Φιλοτίμου vs. 55. Εὐθυμίδας Θοκλείδα vs. 78. Θοκρίνης Διογένεος vs. 64. Διογένης Θοκρίνεος vs. 54. Διοκλείδας Θοκρίνεος vs. 63). Atque in universum quidem eadem lex etiam in Megarensium ipsorum titulis servatur (Θέγειτος n. 209. Θέδωρος n. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 27. 28. 30. 56. 188. Θέτιμος n. 209. — Θοκλείδας n. 39. Θοκλῆς n. 40). Sed unum sane exstat exemplum neglecti illius discriminis, in duobus eiusdem lapidis titulis n. 12. 13, qui Θέμναστος exhibent.

---

40 Lapis leucophaeus, a. 0,14, l. 0,96, inaedificatus Megaris in muro cellae alicuius. Posteriore tempore lapide in alium usum vocato tituli 64. 65 incisi sunt. Edd. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 7 p. 63 n. 5 (Boeckh C. I. G. 1070); accuratius D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VIII (1883) p. 189 n. 4. Exscripsit Lolling.

ΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙ///ΙΘΕΑΡΟΙΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΟΣΜΑΤΡΟΚΛΕΟΣ   ΑΓΕΑΣΠΑΣΕΑ
ΝΟΥΡΓΟΥ   ΘΟΚΛΗΣΔΕΞΩΝΟΣ
ΛΚΙΑ   ΑΜΦΙΑΣΣΜΑΧΟΥ
ΚΑΛΛΕΥΤΑ   ΑΥΛΗΤΑΣΑΓΛΩΝΙΙΟΞΟΝΥΜΑ

[Ἀπόλλωνι] Προστατηρί[ω]ι θεαροὶ ἀνέθηκαν
. . . . ος Ματροκλέος   Ἀγέας Πασέα
. . . . νούργου   Θοκλῆς Δέξωνος
[. . . . . Ἀ]λκία   Ἀμφίας Σμάχου
. . . . Καλλεύτα   αὐλητὰς Ἀγλώνι[κ]ος Ὀνυμᾶ.

De aetate et argumento ac de scriptura nominis Θοκλῆς (vs. 3) vide quae adnotavi ad titulum 39.

---

41 Lapis, a. 0,39, l. 0,21, inventus in parietinis domus aetate recentiore exstructae. Latus utrumque laevigatum, planicies superior et postica non item; in superficie foramen. Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VIII (1883) p. 191 n. 5.

ΔΑΜΙΟΡΓΟΙΑΦΡΟΔΙΤΑΙ
ΕΥΑΝΔΡΟΣΝΙΚΟΛΑ
ΔΕΚΑΝΩΝΔΙΟΚΛΕΙΔΑ
ΠΟΛΥΒΙΣΜΥΡΤΙΛΟΥ
ΔΙΩΝΕΛΛΑΝΙΚΟΥ
ΝΙΚ⌒ΝΕΥΚΤΗΜΟΝΟΣ
ΓΡΑΜ.ΑΤΕΥΣ
ΧΕΡΡΙ///ΣΠΥΘΟΔΩΡΟ///

Δαμιοργοὶ Ἀφροδίτᾳ | Εὔανδρος Νικόλα, | Δεκάνων Διοκλείδα, | Πολύβις Μυρτίλου, | Δίων Ἑλλανίκου, | Νίκων Εὐκτήμονος· | γραμ[μ]ατεὺς | Χερρί[α]ς Πυθοδώρο[υ].

Damiorgorum magistratus indicat, rempublicam Megarensium tum, cum haec incisa sint, ad exemplar civitatium Achaicarum constitutam fuisse; de numero cf. quae exposui ad titulum 1. Bis Achaeorum foederis participes fuisse Megarenses, primum ab eo tempore, quo Aratus Corinthum Macedonum dominatione liberaverat (a. 242 a. Chr.), usque ad annum 223 a. Chr., quo ad Boeotos transierunt, deinde ab anno 192 a. Chr. usque ad funestum foederis Achaici interitum (a. 146 a. Chr), constat. Sed priori aetati hanc dedicationem vindicandam esse ex litteratura comparata cum eis titulis qui initio alterius a. Chr. saeculi incisi sunt (n. 15. 21) apparet. Veneris duo templa Megaris fuisse, alterum Ἐπιστροφίας in arce Caria (Paus. I, 40, 6), alterum Πράξιος iuxta fanum Bacchi (Paus. I, 43, 6) monuit Korolkow.

42 Marmor leucophaeum, a. 0,28, l. 0,49, inaedificatum Megaris ad domum privatam quam possidet Μεγακλῆς Παπακωνσταντάκου. Litterae altae 0,004, versuum intervalla 0,007. Ed. Ch. Bayet *Revue archéologique* N. S. XXX (1875) p. 19. Lapide denuo collato nonnulla addidit N. Novosadski 'Εφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 127. Plura etiam, quae utrumque illorum fugerunt, Lollingius adiecit.

ΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝΙΤΟΝΝΑΟΝ
ΕΠΕΣΚΕΥΩΣΑΝ
Τ.ΡΨΙΩΝΜΑΤΡΟΔΩΡΟΥ
¯ΙΜΟΞΕΝΟΣΜΑΤΡΟΔΩΡΟΥ
Μ=ΛΑΝΘΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΑΣΚΛΑΠΩΝ///////////
ΠΟΥΛΥΑΣΜΕΛΙΣΣΙΩΝΟΣ
.ΝΑΞΙΜΕΝΗΣΣΑΜ///ΩΝΔΑ
.ΝΦΙΚΛΗΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΗΡΑΚΩΝΟΣ
ΘΕΩΝΙΧΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΔΙΟΚΛΕΙΔΑΣΠΑΣΙΩΝΟΣ
ΕΥΞΕΝΟΣΑΜΥΜΟΝΟΣ
ΠΑΣΙΩΝΜΕΛΙΣΣ///ΩΝΟΣ
ΦΙΛΩΝΑΠΟΛΛ..ΙΔΑ
ΘΕΩΝΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΕΥΔΑΜΟΣΜΑΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΘΗΒΑΔΑΣΝΟΜΙΑΔΑ
ΑΠΕΛΛΕΑΣΙΠΠΩΝΟΣ
ΑΛΚΙΑΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ
ΕΥΞΙΑΣΠΡΑΣΙΩΝΟΣ
ΒΟΣΠΩΝΙΠΠΩΝΟΣ
ΙΕΥΞΙΣΑΠΕΛΛΕΑ
ΑΓΑΘ.ΝΥΜΟΣΡΟΔΩΝΟΣ
ΠΑΡΜΕΝΩΝΕΥΠΑΛΙΝΟΥ
ΙΩΠΥΡΟΣΠΙΣΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΩΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΤΙ///ΕΑΣΠΟΛΥΧΑΡΕΟΣ
ΙΡ///ΝΙΣΚΑΛΛΙΑ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ
......ΔΩΡΟΣΑΜΦΙΑΡΙΔΑ
.......ΝΙΚΩΝΟΣ
ΝΙΚΩΝΔΙΟΝΥΣΟΔΟΤΟΥ
ΜΥΡΤΙΛΟΣΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ
ΠΑΓΧΑΡΗΣΚΙΣΣΟΥ
ΦΙΝΤΩΝΑΣΤΕΡΙΩΝΟΣ
ΣΙΛΑΝΙΩΝΘΕΩΝΙΧΟΥ
ΔΙΟΔΩΡΟΣΜΑΤΡΙΟΣ

Vs. 8 nulla evanuit littera, sed locum lapidis iam tunc laesum vacuum reliquit lapicida.

Τῷ 'Απόλλωνι τὸν ναὸν | ἐπεσκεύωσαν
Τ[ε]ρψίων Ματροδώρου
[Τι]μόξενος Ματροδώρου
Μέλανθος 'Αθανοδώρου
'Ηράκλειτος 'Ασκλάπων[ος]
Πουλύας Μελισσίωνος
['Α]ναξιμένης Σαμώνδα
['Α]νφικλῆς 'Αρίστωνος
Μενεκράτης 'Ηράκωνος
Θεώνιχος 'Απολλοδώρου
Διοκλείδας Πασίωνος
Εὔξενος 'Αμύμονος
Πασίων Μελισσ[ί]ωνος
Φίλων 'Απολλ[ων]ίδα
Θέων Διοδώρου
Εὔδαμος Ματροδώρου
Θηβάδας Νομιάδα
'Απελλέας Ἵππωνος
'Αλκίας 'Ηρακλείτου
Εὐξίας Πρασίωνος
Βόσπων Ἵππωνος
Ζεῦξις 'Απελλέα
'Αγαθ[ώ]νυμος 'Ρόδωνος
Παρμένων Εὐπαλίνου
Ζώπυρος Πίστου
'Αρίστων Καλλιστράτου
Τι[μ]έας Πολυχάρεος
Ἶρ[α]νις Καλλία
'Απολλόδωρος 'Ηρακλείτου
['Απολλό]δωρος(?) 'Αμφιαρίδα
[Πανέας] Νίκωνος
Νίκων Διονυσοδότου
Μυρτίλος 'Ηρακλείτου
Παγχάρης Κίσσου
Φίντων 'Αστερίωνος
Σιλανίων Θεωνίχου
Διόδωρος Μάτριος.

Proximis post medium saeculum a. Chr. tertium decenniis hanc dedicationem factam esse apparet collato titulo cum indice arbitrorum Megarensium Epidauri invento ('Εφ. ἀρχ. III, 1887 p. 10). Nam is cum praescripto Aegialei praetoris Achaeorum nomine, tum toto argumento indicat, arbitrium illud de finibus Corinthiorum et Epidauriorum ad Megarenses delatum esse ea aetate, qua omnes hae civitates foederi Achaeorum interessent. Neque vero de eis temporibus, quibus Megarenses a Boeotis defecerunt ac rursus se ad Achaeos applicaverunt (a. 192—146 a. Chr.), cogitare licet multis de causis. Restat igitur ut annorum 242—223 terminis illius tituli originem circumscribamus. Atqui aetate supparem esse, quem hic edimus, iam illius editor Stais coniecit, neque dubitari potest nominibus quae utrobique sunt diligenter collatis. Tres homines qui hic sunt, illic redeunt: 'Ηράκλειτος 'Ασκλάπωνος vs. 41, Τιμέας Πολυχάρεος vs. 34, Ζώπυρος Πίστου vs. 26. Quartus accedit Πανέας Νίκωνος vs. 64, cuius nomen Stais coniecturam secutus hic v. 32 reposui. Deinde illic vs. 81 'Ηράκλειτος 'Απολλοδώρου est, hic vs. 30 'Απολλόδωρος 'Ηρακλείτου, pater sine dubio cum filio. Etiam quod illic coniunctim commemorantur 'Απολλωνίδας Εὐφρονίου, Εὐφρόνιος Φίλωνος vs. 80, hic vero Φίλων 'Απολλωνίδα est vs. 15, arctissimam inter hos tres homines necessitudinem indicare videtur. Quod pleraque patrum nomina, quae hic legimus, etiam illic inveniuntur, ei rei in universum quidem propterea non multum tribuendum est, quia pleraque ex eis, velut 'Απολλόδωρος, 'Ηράκλειτος, Ἵππων, Καλλίας admodum volgaria sunt. Sed quod hic Διόδωρος Μάτριος, illic vs. 32 'Αριστοκλῆς Μάτριος, hic Τερψίων, Τιμόξενος, Εὔδαμος Ματροδώρου, illic vs. 63 Καλλίων Ματροδώρου, hic Διοκλείδας Πασίωνος, illic vs. 37. 39. 46 Εὐάρ[ατος], Καλλίας, Τιμέας Πασίωνος sunt, hos fratres esse si non certum at valde probabile est.

Apollo utrum 'Αρχηγέτης intellegendus esset (Paus. I, 42, 5) an Προστατήριος (Paus. I, 44, 2. tit. 39. 40), definiri non posse recte dixit Bayetus. Idem Doricae verbi formae σκευοῦν pro σκευάζειν duo affert exempla, ex titulo Megarico n. 17 [κατ]εσκευώθ[η], et ex Theraeo C. I. G. 2448 κατασκευωθῇ. Quibus addi potest decretum Argivum Lebas-Foucart *Inscr.* II 116*a*, ubi identidem repetuntur κατασκευωθῆναι, κατασκευωθῇ, κατασκευωθῶσιν.

43 In eodem lapide ac n. 10, ad dextram illius tituli. Ex apographo et ectypo suo ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 25*a*.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝΑΡΕΤΗΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥΠΟΣΕΙ
ΔΩΝΙΩΙΚΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΑΙΓΟΣΘΕΝΙΤΩΝ
ΤΟΥΚΗΠΟΥΤΟΗΜΥΣΥΑΓΟΡΑΣΑΣΑΠΑΡΑ
ΤΩΝΑΙΓΟΣΘΕΝΙΤΩΝΔΡΑΧΜΩΝΧΙΛΙΩΝ
ΤΟΠΡΟΣΘΑΛΑΣΣΑΝΚΑΙΠΟΕΙΤΕΜΕΝΟΣ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΝΤΟΥΔΕΤΕΜΕΝΟΥΣΤΟΥΤΟΥ
. . . . ΦΟΡΟ . Λ . . . . ΝΟΝ . . ΣΟΙ
ΑΙΓΟΣΘΕΝΙΤΑΙΠΡΟΣΤΙΘΕΤΩΣΑΝΠΡΟΣΤΟ
Α . ΓΥ . ΙΟ . . ΟΕΙΣΤΗΝΘΥΣΙΑΝ . ΝΑΛΙΣΚΟ
ΜΕΝΟΝΗ . . ʼΤΟΙΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΙΕΙΣΙΝ
ΘΥΕΙΝΠΟΣΕΙΔΩΝΙΩΙΚΑΙΠΡΟΣΤΟΝΑΓΩΝΑ
ΤΟΝΤΙΘΕΜΕΝΟΝΕΝΤΗΙΘΥΣΙΑΙΤΗΙΠΟΣΕΙ
ΔΩΝΙΟΥΚΑΙΠΟΙΟΥΝΤ . . ΑΝΤΗΝΤΕΘΥΣΙΑΝ
ΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟΝ

Ἀγαθῆ τύχῃ. | Ἀνατίθησιν Ἀρέτη Ἀριστάνδρου Ποσει|δωνίῳ καὶ τῷ κοινῷ τῶν Αἰγοσθενιτῶν | τοῦ κήπου τὸ ἥμυσυ, ἀγοράσασα παρὰ | τῶν Αἰγοσθενιτῶν δραχμῶν χιλίων, | τὸ πρὸς θάλασσαν, καὶ ποεῖ τέμενος | Ποσειδώνιον. τοῦ δὲ τεμένους τούτου | [τὸν γιγνόμενον] φόρο[ν] λ[αμβά]νον[τε]ς οἱ | Αἰγοσθενῖται προστιθέτωσαν πρὸς τὸ | ἀ[ρ]γύ[ρ]ιο[ν τ]ὸ εἰς τὴν θυσίαν ἀν[α]λισκό|μενον, ἥ[ν α]ὐτοὶ ἐψηφισμένοι εἰσὶν | θύειν Ποσειδωνίῳ καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα | τὸν τιθέμενον ἐν τῇ θυσίᾳ τῇ Ποσει|δωνίου, καὶ ποιούντ[ωσ]αν τήν τε θυσίαν | καὶ τὸν ἀγῶνα λαμπρότερον.

Argumentum huius tituli gravissimis dubitationibus obnoxium est. Nam quod vs. 6. 7 legitur τέμενος Ποσειδώνιον, id per leges sermonis Graeci non potest aliter accipi, quam ut significet locum sacratum Neptuno. Atqui per totum titulum is cui ille ager dedicatur, Ποσειδώνιος vocatur. Quam nominis formam pro Ποσειδῶν usitatam fuisse nullo certe alio testimonio constat. Nam quod apud Sophoclem Oed. Col. 1494 legitur ἐναλίῳ Ποσειδαονίῳ θεῷ, etsi satis inusitate dictum est, tamen nequaquam sufficit ad vindicandum substantivum nominis Ποσειδώνιος usum. Quare Foucartus maluit hominem intellegere, cui Posidonio nomen fuisset. At ex eis quae affert, ut probet iam tertio a. Chr. saeculo, cui hic titulus propter litteraturam tribuendus est, homines divinis honoribus affici solitos esse, pleraque non satis idonea sunt. Neque enim inde, quod solemnia quaedam honoris hominis cuiusdam causa celebrantur et eius nomine significantur, statim sequitur, illi homini ipsi sacra facta esse. Veluti quae ipse primo loco nominat Alcesippea Delphorum, de eis in titulo apud Wescher-Foucart 436 haec leguntur: ἀνέθηκε Ἀλκέσιππος | Βουθήρα Καλυδώνιος τῷ θεῷ καὶ τᾷ πόλει τᾷ Δελφῶν χρυσοῦς ἑκατὸν τρι|άκοντα καὶ ἀργυρίου μνᾶς εἴκοσι δύο στατῆρας τριάκοντα, εἴ τι κα πάθῃ | Ἀλκέσιππος, ὥστε θυσίαν καὶ δαμοθοινίαν συντελεῖν τὰν πόλιν τῶν Δελφῶν | τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ κατ' ἐνιαυτόν, ποτονομάζοντες Ἀλκεσίππεια. Alia aliis de causis ab hac quaestione removenda fuerunt. Unum restat exemplum Diogenis, cui ab ephebis Atheniensibus sacra facta esse sane constat. Sed item scimus quam singulare beneficium civitas ei acceptum retulerit (cf. Koehler Hermae VII p. 3 sqq.). Similem causam Posidonii illius prorsus ignoti fuisse mihi quidem nequaquam probabile videtur.

Versus noni initio Foucartus supplevit [τὸ προσπῖπτον διά]φορο[ν], quem sequi nolui propter merum genetivum τοῦ τεμένεος τούτου qui neque a προσπῖπτον pendere potest, neque a διάφορον, quae vox non *reditus*, sed *pecuniam* significat. Cf. Syll. Inscr. Gr. 388, 45: τὰ δὲ πίπτοντα διάφορα ἐκ τῶν μυστηρίων. Vocabulo ambiguo φόρος hic significatur quod alibi accuratius μίσθωσις dicitur.

---

44 Fragmenta duo marmoris albi, inventa Megaris cum fundamenta iacerentur domus Constantini Archondarae. Ex ectypo et apographo suo ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 24*a* (P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 102).

ˎΟΣΝΙΚΩΝΟΣΑʾΤΑΜΙΤΙ

. . . . . ος Νίκωνος Ἀρτάμιτι.

Domum privatam, cuius in fundamentis hoc monumentum inventum est, prope gymnasium antiquum situm ad introitum oppidi (Paus. I, 44, 2) esse refert Foucart; quare non dubitandum esse, quin illic fuerit templum Ἀρτέμιδος Σωτείρας, quod inter illud gymnasium et Olympieum viderit Pausanias I, 40, 3. Cf. praeterea titulos 16 et 112.

45 Megaris in muro periboli ἁγίας Παρασκευῆς. Ed. C. Bursian in epistula ad Henzenum data *Bullettino dell' Instituto arch. Rom.* 1855 p. XXIII. Periisse videtur.

. ΤΤΑΛΛΟΥ
. . . . . ΕΩΣ
. . . . . ΩΣΙ

Nescio an haec sic restituenda sint:

[Ἀ]ττάλου
[βασιλ]έως
[θεοῖς ἥρ]ωσι.

Ac duorum quidem primorum versuum restitutio certa est; tertio vero Latinum *Dis Manibus* reddi existimo. Nam Romanum hominem

regis Graeci Romanorum amicissimi manibus in civitate Graeca monumentum dedicasse in eaque re Graeco sermone usum esse neutiquam improbabile iudico. Neque quod in titulis sepulcralibus imperatorum demum aetate illud *Dis Manibus* inscribi solet (Th. Mommsen ap. Sybel *Histor. Zeitschrift* LVII p. 387. L. Preller *Röm. Mythologie* ed. III cur. Iordan II p. 66) huic coniecturae obstare videtur, quia hic titulus non sepulcralis est, sed dedicatorius. Denique ipsa vocabula Graeca, quibus illa Latina redduntur, aptissima sunt; constat posteriore tempore eadem vi *θεοῖς δαίμοσι* dici (cf. Dorville ad Charitonem p. 308 ed. 2). Daemonum vero et heroum natura simillima est. Porro apud Dionysium Ant. Rom. IV, 14 Romanorum Lares *ἥρωες* vocantur; quod nomen magis etiam in Manes defunctorum quadrare inde apparet, quod perfrequenter ipse defunctus in titulis sepulcralibus Graecorum *ἥρως* appellatur. Regem Attalum primum, qui anno 197 obiit, intellegendum puto, sed id incertum est.

46 Tabula marmoris albi, a. 0,25, l. 0,63; superior planicies laevigata, sed non accurate. Inaedificatus lapis Megaris iuxta scalas domus Anagnostis Menidatis. Exscripsit Lolling.

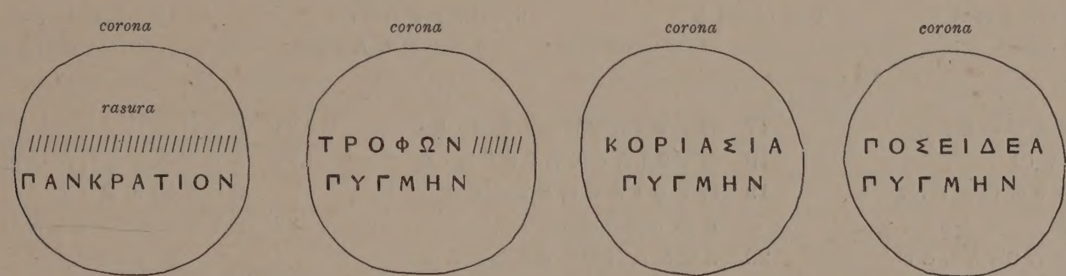
Ξ Τ Ι Τ Ο Υ Υ Ι Ο Σ Κ

[Τίτο]ς Τίτου υἱὸς Κ[οΐγκτιος στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων ἀνέθηκεν].

Supplere conatus sum. Praenomen patris inter filii praenomen et nomen interiectum eiusdem T. Quinctii Flaminii cos. a. 198 a. Chr. titulo Gytheatico C. I. G. 1325 (Syll. I. G. 199) defenditur, vocabulum *υἱός* additum, quod sane illa aetate etiamtum plerumque omittitur, catalogo proxenorum Delphicorum ap. Wescher-Foucart Inscr. Delph. 18 (Syll. I. G. 198) vs. 112: Τίτος Κοΐγκτιος Τίτου υἱὸς Ῥωμαῖος.

---

47 Fragmentum epistylii lapidis Hymettii, inventum anno 1842 Megaris. Partes sinistra et inferior mutilatae, reliquae duae integrae. Ed. Pittakis Eph. 2563 (inde C. Bursian Mus. Rhen. N. S. XI (1857) p. 339 et P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 42*c*).

. . . . | παγκράτιον
Τροφών[ια] | πυγμήν
Κοριάσια | πυγμήν
Ποσείδεα | πυγμήν.

Trophonia Lebadensium sunt, reliquorum ludorum locus incertus. De veritate nominis *Κοριάσια* cum dubitaret Bursianus, *Κοινὰ Ἀσίας* rescribendum iudicavit. Ac sane paullo insolentius *Κοριάσια* a *Κόρη* derivari concedendum est; sunt tamen similia, veluti *Διάσια*, *Ἑκατήσια*. Accedit quod hic titulus antiquior videtur, quam ut illorum ludorum a Romanis in provincia Asia institutorum mentionem continere possit. Quare mihi iure Bursiani coniecturam reiecisse videtur Foucartus, qui mentionem facit feriarum Proserpinae quae apud Clitorios Arcades celebrari consuevissent (*Κόρεια* Schol. Pind. Olymp. VII p. 153).

---

48 Epistylium lapidis Pentelici, a. 0,40, l. 1,08, c. 0,30, a dextra fractum, a reliquis partibus integrum, inventum Megaris; tituli intra coronas oleagineas. Edd. Pittakis Eph. 2558 (inde Bursian Mus. Rhen. N. S. XI (1857) p. 330); accuratius P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 42*b*. Periisse videtur.

ΠΥΘΑΕΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΟΜΟΛΩΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΑΕΝΔΑΡΙ⁻ ΠΥΓΜΗΝ	ΕΡΩΤΙΔΕΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΑΕΝΛΑΡΙΣΗ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ	ΗΡΑΙΑ ΠΥΠΜΗΝ
ΗΡΑΚΛΕΙΑ .Α...... ΠΥΓΜΗΝ	ΠΥΘΑΕΙΑ ....ΣΤΕ.. .ΑΓΚΡΑΤΙΟΝ	ΑΜΦΙΑΡΑΙΑ ΕΝΩΡΩΠΩ ΠΥΓΜΗΝ	ΗΡΟΦΑΝΕΙΑ ΠΥΓΜΗΝ	ΡΩΜΑΙΑ ΕΝΧΑΛΚΙΔΙ ΠΥΓΜΗΝ	ΗΡΟΦΑΝΕΙΑ ΠΥΓΜΗΝ

Πυθάεια | πυγμήν
Ὁμολώϊα | πυγμήν
Ἐλευθέρια | τὰ ἐν [Λ]αρίσ[η] | πυγμήν
Ἐρωτίδεια | πυγμήν
Ἐλευθέρια | τὰ ἐν Λαρίση | παγκράτιον
Ἥραια | πυγμήν.

Ἡράκλεια | [τ]ὰ [ἐν Θήβαις] | πυγμήν
Πυθάεια | [τὰ ἐν ἄ]στε[ι | π]αγκράτιον
Ἀμφιαράϊα | ἐν Ὠρωπῷ | πυγμήν
Ἡροφάνεια | πυγμήν
Ῥωμαῖα | ἐν Χαλκίδι | πυγμήν
Ἡροφάνεια | πυγμήν.

Hunc titulum anno 196 a. Chr., quo Thessali a Macedonum dominatione liberati sunt, recentiorem esse Eleutheria Larisae celebrata docent; eodem pertinent Ῥωμαῖα τὰ ἐν Χαλκίδι. Ex altera parte non modo imperatorum aetatis nullum inest vestigium, sed etiam Ἀμφιαράϊα ἐν Ὠρωπῷ non additis καὶ Ῥωμαῖα demonstrant, ante illos ludos a Sulla restitutos et amplificatos (v. infra tit. 413 vs. 48) hanc victoriam reportatam esse. Quare nolui cum Foucarto in corona octava rescribere [Σεβα]στε[ῖα]. Ludi fere omnes noti sunt, neque de eis quidem, quibus definita loci significatio adiungitur, verba facere opus est. Πυθάεια Megaris acta titulus 106 docet; sine dubio Ἀπόλλωνος Πυθαέως sacra, ut multa alia, Megarenses cum Corinthiis Argivis Lacedaemoniis (Paus. II, 35, 2. 36, 5. III, 10, 8. 11, 9) communia habebant. Homoloia Thebanorum, Erotidia Thespiensium sunt, Heraea incerta, etsi haud improbabiliter Bursianus ad vicinam insulam Aeginam rettulit, quia illa nobilissima Argivorum Heraea in titulis agonisticis aliis nominibus (Ἑκατόμβαια, ἡ ἐξ Ἄργους ἀσπίς) significarentur. Una Ἡροφάνεια nusquam praeter hunc titulum comparent. Ac Bursianus quidem Plataeensium Δαίδαλα sub hoc nomine latere suspicatus est, quia eorum quae de illarum feriarum origine narrarentur (Plutarch. ap. Euseb. praep. ev. III, 2. Pausanias VIII, 3, 1) summa ea esset, Iunonem quum diu latuisset subito advenisse (φανῆναι). Quam coniecturam non minus probabilem quam ingeniosam iniuria a Foucarto spretam existimo; neque enim quicquam miri aut insoliti habet, eadem sacra duobus nominibus indicari.

49 'Megaris in sacello quadrato sine tecto, trium tantum pedum altitudine, in duobus lapidibus ad dextram et sinistram introëuntis; eo fere loco, ubi olim porta per quam ad portum ibatur'. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 221. Misc. erud. antiq. X, 102 p. 364 (inde Gronovius Thes. Antiq. Gr. VII p. 869). Wheler Itin. p. 433 (inde Muratori T. II p. DCXLVIII. 1. Particulam descriptam ex Spon. et Mur. dedit Corsinus Fast. Att. II p. 113). Meletius Geogr. p. 347. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 7 p. 63 n. 6. 7. Varietates lectionis ad Sponii Misc. attulit Chandler Syll. p. XXXII. Ex his omnibus Boeckh C. I. G. 1068. Nunc cum ipso sacello, cuius nullum exstat vestigium, etiam hic lapis periit.

1 ΟΛΥΜΠΙΑ
ЄΝΠЄΙCΗ
2 ΠΥΘΙΑЄΝ
ΔЄΛΦΟΙC·Β·
3 ΝЄΜЄΙΑЄΝΑΡ
ΓЄΙ·Γ·
4 ΙCΘΜΙΑΒ·
5 ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ
ЄΝΑΘΗΝΑΙC·Β·
6 ΟΛΥΜΠΙΑЄΝΑ
ΘΗΝΑΙC
7 ΠΑΝЄΛΛΗΝΙΑ
ЄΝΑΘΗΝΑΙC
8 ЄΛЄΥCЄΙΝΙΑ
ЄΝΑΘΗΝΑΙCΓ·
9 ΗΡΑΚΛЄΙΑ
ЄΝΘΗΒΑΙC
10 ΤΡΟΦΩΝЄΙΑ
ЄΝΛЄΒΑΔЄΙΑ·Β
11 ЄΛЄΥΘЄΡЄΙΑ
ЄΝΠΛΑΤЄΑΙC
12 ΤΗΝЄΞΑΡΓΟΥC
ΑCΠΙΔΑΓ
13 ΠΥΘΙΑЄΝΜЄΙ
ΛΗΤΩ
14 ΠΥΘΙΑЄΝΜΑΓΝΗ
CΙΑ
15 ΚΟΙΝΑΑCΙΑCЄΝ
ΦΙΛΑΔЄΛΦЄΙΑ
16 ΑΚΤΙΑЄΝΝЄΙΚΟ
ΠΟΛЄΙΒ·
17 ΠΥΘΙΑЄΝCΙΔΗ·Β·
18 ΠΥΘΙΑЄΝΠЄΡΓΗ·Δ
19 ΠΥΘΙΑЄΝΘЄCCΑ
ΛΟΝЄΙΚΗ
20 ΑCΚΛΗΠΙΔЄΙΑЄΝ
ЄΠΙΔΑΥΡΩ
21 ΚΑΠЄΤΩΛΙΑЄΝΡΩΜΗΓ
22 ΑΘΗΝΑCΠΡΟΜΑΧΟΥ
ЄΝΡΩΜΗ·Δ
23 ЄΥCЄΒЄΙΑЄΝΠΟΤΙΟ
ΛΟΙC
24 CЄΒΑCΤΑЄΝΝЄΑΠΟΛЄΙ

Ὀλύμπια | ἐν Πείσῃ
Πύθια ἐν | Δελφοῖς β'
Νέμεια ἐν Ἄρ|γει γ'
Ἴσθμια β'
Παναθήναια | ἐν Ἀθήναις β'
Ὀλύμπια ἐν Ἀ|θήναις
Πανελλήνια | ἐν Ἀθήναις
Ἐλευσείνια | ἐν Ἀθήναις γ'
Ἡράκλεια | ἐν Θήβαις
Τροφώνεια | ἐν Λεβαδείᾳ β'
Ἐλευθέρεια | ἐν Πλατεαῖς
Τὴν ἐξ Ἄργους | ἀσπίδα γ'
Πύθια ἐν Μει|λήτῳ
Πύθια ἐν Μαγνη|σίᾳ
Κοινὰ Ἀσίας ἐν | Φιλαδελφείᾳ
Ἄκτια ἐν Νεικο|πόλει β'
Πύθια ἐν Σίδῃ β'
Πύθια ἐν Πέργῃ δ'
Πύθια ἐν Θεσσα|λονείκῃ
Ἀσκληπίδεια ἐν | Ἐπιδαύρῳ
Καπετώλια ἐν Ῥώμῃ γ'
Ἀθηνᾶς Προμάχου | ἐν Ῥώμῃ δ'
Εὐσέβεια ἐν Ποτιόλοις
Σεβαστὰ ἐν Νεαπόλει.

Titulus Antonini Pii aetate non antiquior est, a quo Εὐσέβεια, quae Puteolis celebrabantur, Hadriani defuncti honoris causa instituta esse docent Spartianus Hadr. c. 27 et Artemidorus Onirocr. I, 26 a Boeckhio ad hunc titulum allati. De reliquis ludis verba facere non opus est, quia pleraque notissima sunt.

50 Basis marmoris nigri inventa Megaris. Ed. Pittakis Eph. 2883. Periisse videtur.

ΤΕΑ
ΤΟΥΓΥΝΗ
ΥΠΕΡΕΑΥΤΗΣΚΑΙ
ΤΩΝΤΕΚΝΩΝΚΑΙ
ΤΟΥΑΝΔΡΟΣΚΑΙ
ΤΩΝΘΡΕΜΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

......τεα | ......του γυνὴ | ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ | τῶν τέκνων καὶ | τοῦ ἀνδρὸς καὶ | τῶν θρεμμάτων | ἀνέθηκεν.

51 Megaris. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II 24.

Α . . . . Ν . . . . . ΑΝΕΘΗΚΕ

Ἀ . . . . ν . . . . . ἀνέθηκε.

---

52 Marmor anno 1769 in valle Megarensi repertum ad ianuam Graeci pauperculi, ubi portae apertae retinendae inserviebat. Inde sublatum nauta Gallus *De Bassinet d'Augard* dono dedit Calveto, medico Avenionensi, qui rursus museo publico donavit, unde in museum Napoleonis et postea in museum publicum nummarium pervenit. Edd. Calvet Mag. encyclop. VI (1800) T. III p. 536 sq. (Iacobs Anthol. Paralip. Comm. Vol. III P. III p. 796. Anthol. Palat. T. II p. 843, cf. nott. T. III p. 945). Gail ed. Xenoph. T. VII P. II in calce. Boeckh Prooem. Lect. Univ. Berol. aest. 1822 (Mus. crit. Cantabr. Vol. II fasc. 8 p. 631 sqq. Boeckh *Kl. Schr.* IV p. 173). C. I. G. 1050 (Kaibel Epigr. Gr. p. 843). Cf. quae de titulo disputavit Engelbertus Schneider de dialecto Megarica, Gissae 1882, p. 7 sqq.

ΟΡΡΙΠΠΩΜΕΓΑΡΗΣΜΕΔΑΙΦΡΟΝΙΤΗΔΕΑΡΙΔΗΛΟΝ
ΜΝΑΜΑΘΕΣΑΝΦΑΜΑΔΕΛΦΙΔΙΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙ
ΟΣΔΗΜΑΚΙΣΤΟΥΣΜΕΝΟΡΟΥΣΑΠΕΛΥΣΑΤΟΠΑΤΡΑ
ΠΟΛΛΑΝΔΥΣΜΕΝΕΩΝΓΑΝΑΠΟΤΕΜΝΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΑΤΟΣΔΕΛΛΑΝΩΝΕΝΟΛΥΜΠΙΑ ΕΣΤΕΦΑΝΩΘΗ
ΓΥΗΝΟΣΖΩΝΝΥΗΕΝΩΝΤΩΝΠΡΙΝΕΝΙΣΤΑΔΙΩ

Ὀρρίππῳ Μεγαρῆς με δαΐφρονι τῇδ' ἀρίδηλον
μνᾶμα θέσαν, φάμᾳ Δελφίδι πειθόμενοι·
ὃς δὴ μακίστους μὲν ὅρους ἀπελύσατο πάτρᾳ
πολλὰν δυσμενέων γᾶν ἀποτεμνομένων,
πρᾶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθη
γυμνός, ζωννυμέμων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Orsippum Megarensem — hac enim nominis forma scriptores utuntur, cum titulus cx legibus dialecti Doricae (cf. Ahrens *Diall.* II p. 102) Ὄρριππος habeat — Olympiade quinta decima (a. 720 a. Chr.) stadio vicisse, neque quicquam tribuendum esse testimoniis scholiorum Venetorum Homeri Ψ, 683 et Etymologici Magni p. 242, quae eam rem ad tricesimam alteram demum Olympiadem referrent, Boeckhius ad hunc titulum disputatione doctrinae atque acuminis plena effecit. Epigramma non illa ipsa antiquissima aetate compositum esse inter omnes convenit. Sed Boeckhius satis antiquo tempore, fortasse ab ipso Simonide compositum esse, postea vero cum evanuisset, quinto aut sexto p. Chr. saeculo restitutum coniecit, eiusque in sententiam pedibus ivit Kaibelius. Contra Iacobsius falsarium quendam primum et tertium distichon ex scholio Thucydideo I, 6 transscripsisse, medium ex eis quae Pausanias I, 44, 1 de Orsippo narrat ipsum confinxisse coniecit, eamque suspicionem nuper Schneiderus recoxit. Sed quae is contra Boeckhium disputat, non magni momenti sunt; veluti quod negat discrepantias scripturae genuinam originem huius lapidis probare, vehementer errat. Nam cum apud scholiastam Thucydideum, ut ubique in litteris Graecis, Ὀρσίππῳ traditum sit, unde tandem illum falsarium Byzantinum veram formam Ὄρριππος sumpsisse iudicabimus? Aut quis non videat, Μεγαρῆς με δαΐφρονι quae in lapide sunt multo aptiora esse quam illa Μεγαρεῖ μεγαλόφρονι apud scholiastam? Denique in illo medio disticho quod discrimen in verbi ἀποτέμνεσθαι usu inter Pausaniam et epigrammatis auctorem intercedit, facillimam explicationem habet, si periegetam carmen non satis diligenter inspexisse statuimus, sin autem epigramma per fraudem ex ipsa Pausaniae narratione confectum arbitrabimur, plane nullam. Quare in Boeckhii sententia acquiescemus, praesertim cum luce clarius sit, cur scholiasta Thucydidis mediam partem omiserit. Id unum dubitare licet, num recte Boeckhius hoc antiqui carminis exemplum quinto aut sexto demum saeculo lapidi incisum statuerit. Nam litterarum formae graciles quas hic habemus iam inde ab Hadriani aetate passim inveniuntur, neque neglegendum est ne unum quidem vel levissimum errorem hic commissum esse in vocalibus et diphthongis scribendis, quae res quanti momenti sit intelleges collata barbarie tituli 53. Quare nescio an is qui inscriptionem vetustate evanidam restituendam curavit, propius ab Hadriani quam a Iustiniani aetate afuerit.

---

53 In loco *Palaeochori* sito dimidio horae septentrionem versus ab urbe Megaris, ubi sunt complures ecclesiae desertae, exstructae ex ruderibus aedificiorum antiquiorum (cf. Bursian Geogr. Gr. I p. 376 not. 1). Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh Prooem. Lect. Univ. Berol. aestiv. 1818 (Mus. Cantabr. II n. 8 p. 616 sqq. *Kl. Schriften* IV p. 125). C. I. G. 1051. (Kaibel Epigr. Gr. 461). Periisse videtur. Cf. quae adnotavit H. Roehl *Jahrb. f. Philol.* 1876 p. 401. 1878 p. 600.

[*Textum vide pag. seq.*]

Τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων κ[αὶ] κει[μέ]νω[ν] | ἐντα[ῦ]θα ἡρώων· ἀπ[ολ]όμενον δὲ τῷ χ[ρ]όνῳ Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[εσ]κ[εύασεν].

[Ἐπεὶ ἔδοξε τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντας ἐνταῦθα | τα]φῆναι, τοῦ[το τὸ ἐπίγραμμα ἐπ]οί[ησεν] ἐπὶ [τιμῇ] τῶν [κ]ειμένων καὶ τῆς πόλεως Σιμωνίδης.

[Ἑλ]λάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἆμαρ ἀέξ[ε]ιν
[ἱ]έμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα,
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐ[β]οίᾳ κ[ω]παχ[έϊ,] ἔνθα κ[αλ]εῖτ[αι]
ἁγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφό[ρ]ου τέμενος,
τοὶ δ' ἐν ὄρει Μ[υ]κάλας, τοὶ δ' ἔνπροσθε(ν) Σαλαμεῖνος
[νηῶν Φοινισσῶν ἐξολέσαντες Ἄρη·]

ΤΟϾΠΙΓΡΑΜΜΑΤѠΝϾΝΤѠΠϾΡϹΙΚѠΠΟΛϾΜѠΑΠΟΘΑΝΟΝΤѠΝΚϾΚϾΙΛΙΟΝѠ.
ΕΝΤΑΟΛΗΡѠѠΝΑΠΑΔΟΜϾΝΟΝΔϾΤѠΧΤΟΝѠϾΛΛΑΔΙΟϹΟΑΡΧΙϾΡϾΥϹϾΠΙΙΙΠΚΙΚ

ΦΗΝΛΙϹΤΟΥ...ΝΝΙΟΙ...ϾΠΙΔΙѠΝϹϾΙΜϾΝѠΝΚΑΙΤΗϹΠΟΛϾѠϹϹΙΜѠΝΙΔΗϹ

ΚΑΛΛΑΔΙΚΑΙΜϾΓΑΡϾΥϹΙΝϾΛϾΥΘϾΡΟΝΑΜΑΡΑϾΞΙΝ
ΠϾΜϾΝΟΙΘΑΝΑΤΟΥΛΟΙΡΑΝϾΔϾΞΑΜϾΘΑΜϾ
ΤΟΙΜϾΝΥΠϾΥΡΟΙΑΚΙΠΑΧѠϾΝΘΑΚΛΑϾΙΤϾ
ϾΑΓΝΑϾΑΡΤϾΜΙΔΟϹΤΟΞΟΦΟΙΟΥΤϾΜϾΝΟϹ
ΤΟΙΔϾΝΟΡΙΜΟΙΚΑΛΛΑϹΤΟΙΔϾΝΠΡΟϹΘϾϹΑΛΑΜΕΙΝΟϹ
ΤΟΙΔϾΚΑΙϾΝΠΑΙΔΙѠΒΟΙΟϹΤ.ѠΟΙΤΙΝϾϹϾΤΛΑΝ
ΧϾΙΡΑϹϾΠΑΝΘϾѠΠΟΥϹΙΠΠΟΜΑΧΟΥϹΙϾΝϾ
ΑϹΤΟΙΔϾΑΜΜΙΤΟΔϾΓϾΡΑϹΟΜΦΑΔѠΑΑΦ.ΙΙ
ΝϾΙϹϾѠΝϾϹΤΟΡΟΝΛΜΟΔΟΚѠΝΓΟΡѠ
ΔϾΧΡΙϹϾΦΗΜѠΝΔϾΗΠΟΛΙϹΤΑΤΑΥΡΟΝϾΝΝΓΖϾΝ

τοὶ δὲ καὶ ἐν π[ε]δίῳ Βοι[ω]τ[ί]ῳ, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνϑ[ρ]ώπους ἱππομάχους ἱέν[αι.]
ἀστοὶ δ' ἄμμι τόδε [Μεγαρῆς] γέρας ὀμφα[λ]ῷ ἀ[μ]φὶ
Νεισ[αί]ων ἔ[π]ορον λ[α]οδόκων ἀγορῶ[ν].
[μ]έχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις [κ]α[ὶ] ταῦρον ἐν[ή]γ[ι]ζεν.

Quae versu tertio scripta sunt, ea supplere et emendare conatus sum ita, ut cum Boeckhio ex spatio unius versus, quod inter vs. 2 et 3 vacuum reliquit Fourmontus, colligerem illic totum versum propter evanidam scripturam ab eo omissum esse. Singula verba me nolle praestare non est quod dicam; sed tamen iusto audacius me egisse non existimo; nam in lacunarum ambitu indicando summam fuisse Fourmonti neglegentiam constat. In carmine restituendo Boeckhium secutus sum praeter versum 6, ubi Roehlii lectionem, quae etsi non caret offensione, tamen proxime accedit ad traditam scripturam, recepi, et postremum distichon, quod Bergkii, Schneidewini, Kaibelii ope longe melius restitutum est quam Boeckhio contigerat. Versus 13 emendatio Blomfieldio debetur. Ceterum Helladium recte quarto aut quinto p. Chr. saeculo vixisse statuit Kaibel; nam antiquior titulus propter vocalium confusionem esse nequit, recentiorem autem esse quominus iudicemus impedimento est vocabulum ἀρχιερεύς, quod necessario de paganarum caerimoniarum antistite accipiendium esse recte dixit Boeckhius.

---

54 Basis marmoris inventa in loco *Marmaria Spilaia* et translata Megara, ubi exscripsit P. Foucart et edidit *Bulletin de l'école Française d'Athènes* I p. 3 n. 1 (inde G. Hirschfeld Tituli statuariorum 35*c*) et ad Lebas *Inscr.* II 23*a* (E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 88 n. 110). Periisse videtur.

\ΙΩΝΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΥ ΟΚΛΕΙΑΑΡΙΣΤ..ΕΙΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΣΔΙΩΝΟΣΑΝΕΘΗΚΕ
ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ ΤΙΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Δίων Ἀριστογείτου, [Δι]όκλεια Ἀριστο[γ]είτου. | Ἀριστόγειτος Δίωνος ἀνέϑηκε. | Κηφισόδοτος Τίμαρχος Ἀϑηναῖοι ἐποίησαν.

Artifices filios esse Praxitelis Foucartus vidit, quos Ol. 121 (a. 296 a. Chr.) floruisse refert Plinius N. H. XXXIV, 51. Ei aetati cum litteratura convenit — de qua sane ex Lebasii exemplo typis exscripto non licet confidenter iudicare — tum forma tituli; nam nominativus casus in huiusmodi statuarum subscriptionibus a recentioribus temporibus alienus est. Ceterum artificum signaturam versum hexametrum efficere Benndorfio (*Göttinger Gel. Anzeigen* 1871 p. 603) non credo.

---

55 Errore Eleusine inventum lapidem dicit Babinus, qui titulum pessime exscriptum edidit *Rélation de l'état présent de la ville d'Athènes* p. 100, quo ex libro rarissimo expressit F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 390 n. 229. Manifesto ex Babini exemplo, cuius librum ipse typis expressum a. 1684 in publicum emiserat, non ex lapide dedit Spon Itin. T. III P. II p. 139 (inde Boeckh C. I. G. 429). Megaris extra urbem, inter rudera ecclesiae desertae, se invenisse profitetur Fourmont, cuius ex schedis exemplum Babiniano illo multo melius ed. Boeckh C. I. G. 1094. Cf. quae exposuit Th. Bergk *Archäol. Zeitung* XVII (1859) p. 59 n. I, qui tamen non perspexit eundem esse lapidem. Periisse videtur.

Fourmont:

ΠΥΘΩΝ ΤΥΣΙΚΡΑΤΕΙΑ
ΑΝΑΞΙΩΝΟΣ ΑΝΑΞΙΩΝΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΙΟΝΑΜΑΤΗΡΑΝΕΘΗΚΕΝ

Babin:

ΥΣΙΚΡΑΤΕΣΑΝΑΞΟΝΟΣ
ΑΝΑΞΙΩΝΟΣΚΑΛΙΣΣΟ
ΙΩΝΑΜΑΤΗΡΑΝΕΘΗΚΕ

Sponius cum Babino ubique, etiam in manifestis erroribus, consentit, nisi quod initio ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ habet, quam apparet correcturam esse facillimam, quam tamen falsam esse e Fourmonti exemplo discimus.

Πύϑων [Λ]υσικράτεια
Ἀναξίωνος. Ἀναξίωνος.
Καλλίστιον ἁ μάτηρ ἀνέϑηκε.

De origine tituli Fourmontum rectius quam Babinum rettulisse nomen Ἀναξίων indicio est; quod cum in Attica plane inauditum sit (nam C. I. A. III, 785 hominis Argivi est), Megaris non admodum rarum fuisse videtur, cum index arbitrorum centum quinquaginta unius Megarensium (Ἐφ. ἀρχ. III, 1887 p. 10) duo eius exempla exhibeat, vs. 48 Φιλωνίδας Ἀναξί[ω]νος, vs. 55 Ἀπολλωνίδας Ἀναξίωνος. Praeterea cf. infra n. 122. Mulieris nomen Ἀναξίς in titulis 60. 121 est. Etiam Πύθων et in titulis ipsius Megaridis aliquotiens invenitur (n. 188. 216. 221), et bis in illo catalogo Epidaurio (vs. 50 Ἀπολλόδωρος Πύθωνος, vs. 71 Πυθόδωρος Πύθωνος).

Aetas tituli aliquo modo ea re definitur, quod unus praeter n. 54 antiquiorem formam habet, ex qua nominativo casu statuis subscribuntur nomina, deinde sine ulla conexione dedicationis formula adiungitur. Contra reliqui omnes, etiam qui antiquiores Romanorum aetate sunt, accusativum a dedicandi verbo pendentem habent, sive a civitate publice positae sunt statuae (n. 56—59), sive privatim a propinquis (n. 60. 61). Quare hunc titulum illis paullo antiquiorem et ei qui proxime antecedit aetate supparem iudicaverim, ut saeculi a. Chr. quarti exitu aut ineunte tertio incisus videatur.

---

56 Basis lapidis nigri, Megaris in angulo ecclesiae Ὑπαπαντῆς. In fronte titulus recentior n. 90, in latere dextro angustiore hic antiquior, excisus cum lapis in alium usum vocaretur, ita ut nunc difficulter legatur. Exscripsit Lolling.

ΟΟΙΝΙΩΝΑΘΕΔΩΡΟΥ
ΟΔΑΜΟΣΑΝΕΘΗΚΕ

Θοινίωνα Θεδώρου | ὁ δᾶμος ἀνέθηκε.

57 Lapis leucophaeus quadratus, Megaris in impluvio domus quam possidet Katzikas. Exscripsit Lolling.

ΟΔΑΜΟΣΑΝΕΘΗΚΕ
ΑΡΙΣΤΩΝΑΜΟΣΧΟΥ

Ὁ δᾶμος ἀνέθηκε | Ἀρίστωνα Μόσχου.

---

58 Columna marmoris leucophaei, Megaris in ecclesia Ὑπαπαντῆς. Ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II 39*a* (G. Hirschfeld *Archäol. Zeitg.* XXX (1872) p. 25. E. Loewy *Inschr. Gr. Bildhauer* p. 164 n. 222). Partem ecclesiae collapsam et restitutam esse refert Lolling, quam per occasionem hunc quoque lapidem aut periisse aut alio translatum esse suspicatur.

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΝΧΑΡΙΛΑΟΥ
Ο Δ Α Μ Ο Σ Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Ν
ΕΥΧΕΙΡ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Διονυσόδωρον Χαριλάου | ὁ δᾶμος ἀνέθηκεν | ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας | τᾶς εἰς αὐτόν. | Εὔχειρ Ἀθηναῖος ἐποίησεν.

Euchir Atheniensis Foucarto et Loewyo idem esse videtur, cuius nomen in compluribus statuarum Atticarum basibus (Loewy n. 223. 224. 225. 226. 227) una cum Eubulidis filii nomine coniunctum invenitur. Ex quibus titulis unius certe (n. 223) aetas satis certa ratione definita est (cf. quae Loewyus adnotavit p. 165), ita ut circiter a. 150 a. Chr. patrem una cum filio in statuis sculpendis elaborasse appareat. Hunc vero titulum, qui unus filii nomine careat, illis paullo antiquiorem esse consentaneum est, ut fere annorum 170—160 esse existimandus sit. Idem Euchir hieromnemo Delphicus post annum 189 a. Chr. (*Bulletin de correspondance Hellénique* VI p. 237 n. 72), eius pater Eubulides proxenia Delphorum a. 191 a. Chr. (Syll. I. G. 198, 73) honoratus et Athenis circa idem tempus (Kumanudis Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι I p. 29 n. 49) epimeletae munere functus est. Cf. Loewy p. 370 sqq.

---

59 In via Scironia in confiniis Corinthiae et Megaricae terrae, ad portam Scironiam in lapide magno candido. Edd. Clarkius Itin. P. II S. II p. 765. Ex hoc et schedis Guil. Gellii a Rosio sibi transmissis Boeckh C. I. G. 1101.

ΟΔ
ΙΟΙΟΝΑΘΗΝΑΩΙΟΙ

Ὁ δ[ᾶμος | . . . . .]ιοιον Ἀθηναῖο[υ] (?)

---

60 Megaris in ara ecclesiae Christi. Ex Fourmonti schedis, qui hunc titulum perperam cum n. 100 in unum conflavit, ed. Boeckh C. I. G. 1056. Accuratius Lebas-Foucart *Inscr.* II 23 (cf. K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 491). Contulit Lolling.

ΑΝΑΞΙΣΑΛΚΙΑΤΟΝ
ΚΑΙΦΙΛΟΝΑΣΚΑΙΦΙΛΟΚΛΕΙΑΟΙΗΡΑΚ . . . ΤΟ
ΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝΛΥΣΙΑΝΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ
Θ Ε Ο Ι Σ

Ἀναξὶς Ἀλκία τὸν [υἱὸν] | καὶ Φιλονᾶς καὶ Φιλόκλεια οἱ Ἡρακ[λεί]το[υ] | τὸν ἀδελφὸν Λυσίαν Ἡρακλείτου | θεοῖς.

Nomen quod est Φιλονᾶς editores ferendum non iudicarunt. Nam quum Boeckhius, quem Keilius secutus est, Φιλ[ω]νᾶς emendavisset, Foucartus definite quidem testatur, in ectypo litteram ο certissime agnosci, sed lapicidam peccavisse statuit. At non video quid impediat, quominus Φιλονᾶς hypocoristicum nomen esse statuamus derivatum a Φιλοναύτης aut Φιλόνικος aut Φιλόνομος, ut Ἰσιγᾶς ab Ἰσιγένης, Πατροβᾶς a Πατρόβιος multaque similia.

61 Nisaeae in pariete castelli. Edd. Villoison Act. Acad. Inscr. T. XLVII p. 339. Ex eiusdem schedis Osann Syll. p. 292. Boeckh C. I. G. 1085. Periisse videtur.

Δ Η Μ Α Σ Π Ε
Κ Α Ρ Ε Τ Α Ν Τ Α Ν Ι Δ Ι Α Ν Θ Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α
Θ Ε Ο Ι Σ

Δημᾶς Πε . . . . . | [Νι]*καρέταν τὰν ἰδίαν θυγατέρα* | *θεοῖς.*

---

62 Tabula marmorea, a. 1,00, l. 1,49, c. 0,15, Megaris in cella deversorii, quod possidet Epaminondas Vlachos, prope ecclesiam S. Athanasii. Ed. K. D. Mylonas *Bulletin de correspondance Hellénique* III (1879) p. 507. Nunc pars inferior lapidis latet; quae dispici poterant, exscripsit Lolling.

Mylonas:

Ο Δ Α . . .
Γ Α Ι Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Γ Α Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Α Κ Α . . . .
. . . . Α Ν Κ Α Ι Σ Ω Τ Η Ρ Α

Lolling:

Ο Δ Α
Γ Α Ι Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν Γ Α Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Α Ρ Χ Ι Ε
hanc lapidis partem nunc latere testatur Lolling

Ὁ *δᾶ[μος]* | Γ*άιον* Ἰ*ούλιον* Γ*αΐου υἱὸν* Κ*αίσαρα ἀρχιερέα κα[ὶ δικτάτορα, τὸν ἑαυτοῦ* | *εὐεργέτ]αν καὶ σωτῆρα.* Supplevit Mylonas ex C. I. A. III 428.

---

63 Megaris. Ed. Spon Misc. erud. ant. X, 14 p. 327 (Boeckh C. I. G. 1069).

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι
Σ Α Ρ Α Θ Ε Ο Υ Υ Ι Ο Ν
Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν
Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ

Ὁ *δᾶμος* | Α*ὐτοκράτορα* Κ*αί|σαρα θεοῦ υἱὸν* | *ἀρετᾶς ἕνεκεν* | *καὶ εὐεργεσίας.*

Quum Augusti nomen non addatur, statuam intra annorum 30 et 27 a. Chr. spatium erectam esse probabile est.

---

64. 65 In eodem lapide, qui habet titulum 40, hi duo postea incisi sunt litteris 0,026 altis, sic ut tit. 64 et tituli 65 prior versus inter versus duo priores antiquioris inscriptionis collocarentur, praeter sex extremas litteras, quae ad dextram in planicie scriptura antiquiore vacante incisae sunt. Tituli 65 versus alter sic collocatus est, ut prima illius littera ipsas postremas versuum tertii et quarti antiquioris inscriptionis attingat. Ex Pocockii exemplo (Inscr. ant. P. I c. 5 s. 7 p. 63 n. 5) et Villoisoni schedis ed. Boeckh C. I. G. 1070. Plenius et accuratius D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VIII (1883) p. 190 n. 4. Exscripsit Lolling.

(64)

Δ Η Μ Ο Σ

(65)

Η Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ
Ι Ο Υ Λ Ι Α Ν

64 [Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ*] *δῆμος* | [Μ*ᾶρκον* Ἀ*γρίππαν*].
65 Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ δῆμος* | Ἰ*ουλίαν.*

Supplementum tituli 64 incertum est, quia dubitari licet, quaenam Iulia titulo 65 significetur. At id certe quod Boeckhius coniecit, Liviam Augusti uxorem designari, improbabile est propter omissum nomen Augustae, quod ei simul cum adoptione, qua in gentem Iuliam transibat, tributum est testamento mariti (Tac. ann. I, 8).

---

66 Basis marmoris albi, a. 0,27, l. 0,70, c. 0,70. In superficie magnum foramen, in parte antica titulus. Inaedificatus lapis Megaris in maceria impluvii apud Demetrium Panagum. Exscripsit Lolling.

Ι Ο Υ Λ Ι Α Ν Θ Ε Α Ν Σ Ε Β Α Σ Τ Η Ν

Ἰουλίαν Θεὰν Σεβαστήν.

Livia post mortem Augusti ‛in familiam Iuliam nomenque Augustum adsumebatur’ Tac. ann. I, 8. Post annum 14 p. Chr. igitur utique haec statua dedicata est. Sed cave ex addito Θεὰν collegeris, id post eius mortem (a. 29 p. Chr.) aut adeo post consecrationem (Claudio imperante), demum factum esse. Nam cum omnino apud Graecos vocabula Θεός et Θεά de superstitibus imperatoribus nequaquam inaudita sunt, tum inde quod Θεά hic neque praemittitur nomini, et Σεβαστή adiungitur, satis apparet eam vocem non solemni vi usurpari.

---

67 Marmor album quadratum, a. fere 0,25, l. 1,20, c. 0,80, inaedificatum Megaris ad scalas cellae iuxta tabernam (*café*) quam possidet Georgius Dallas. Ed. A. Stschukareff Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 231 n. 3. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝΓ...
ΑΡΧΙΕΡΕΑΜΕΓΙΣΤΟΝΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΤΕ
ΕΒΔΟΜΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΟΔΩΔΕΚΑΤΟΝΥΠΑ
ΤΟΝΤΟΤΕΤΑΡΤΟΝΠΑΤΕΡΑΠΑΤΡΙΔΟΣ

[Τιβέριον Κλαύ]διον Καίσαρα Σεβαστὸν [Γερμανικόν,] | ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ⟨τε⟩ | ἕβδομον, αὐτοκράτορα τὸ δωδέκατον, ὕπα|τον τὸ τέταρτον, πατέρα πατρίδος.

Supplevit Stschukareff, qui monuit honorum enumerationes accurate quadrare in annum 47 p. Chr. Idem τε illud in fine versus alterius positum, cum particula copulativa ab eo loco quam alienissima esset, ad errorem lapicidae ad consulatus numerum aberrantis rettulit summa cum probabilitate.

---

68 Basis marmoris nigri. Olim fuit Megaris, in pariete ecclesiae Beatae Virginis secundum schedas Fourmonti et Villoisoni, supra collem, circa quem aedificatum est oppidum, ex Sponii testimonio. Edd. Spon Misc. erud. ant. X, 15 p. 327. Ex hoc et schedis Fourmonti et Villoisoni Boeckh C. I. G. 1071. Ex lapide *Expédition de Morée* T. III p. 67 n. 4. Lebas-Foucart *Inscr.* II 47.

ΝΕΡΩΝΑΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΤΙΒΕΡΙΟΥΚ
ΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙ

Νέρωνα Κλαύδιον Καί[σαρα Σεβαστὸν] | Γερμανικόν, Τιβερίου Κ[λαυδίου Καίσαρος] | Σεβαστοῦ Γερμανι[κοῦ υἱὸν ἡ πόλις].

---

69 Fragmentum columnae marmoris albi, in summo colle occidentali qui quondam arcem Alcathoi sustinebat, olim inaedificatum in turri medio aevo in summo colle exstructa, nunc ad domum quam possidet Kotzos Vlasis. Ed. P. Foucart *Bullettino dell' Instituto arch. Rom.* 1868 p. 140 et ad Lebas *Inscr.* II 47*a*. Contulit I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VI (1881) p. 350 n. 43. Exscripsit Lolling.

ΚΑΙΣΑΙΟΛΟ : ΙΡΑ
ΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥ
ΥΙΟΣΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑ-
ΥΙΩΝΟΣΤΡΑΙΑΝΟΣ-
ΑΔΡΙΑΝΟΣΣΕΒΑΣ,
ΑΡΧΙΕΡΕΥΣΜΕΓΙΣ,
ΔΗΜΑΡΧΙΚ,ΕΞΟΥ
ΤΟΘ·ΥΠΑΤΟΣΤΟΓ

[Αὐτοκράτωρ] | Καῖσα[ρ, Θ]εο[ῦ Τ]ρα|ϊανοῦ Παρθικοῦ | υἱός, Θεοῦ Νέρουα | υἱωνός, Τραϊανὸς | Ἁδριανὸς Σεβασ(τὸς) | ἀρχιερεὺς μέγισ(τος) | δημαρχικῆς ἐξου(σίας) τὸ Θ', ὕπατος τὸ γ'.

Titulum hic collocavi, quia nihil nisi imperatoris nomen exstat. Quod cum nominativum casum habeat, sane inscriptionem honorariam non esse certum est, sed cuinam potissimum generi adscribenda sit, latet. Foucartus aut rescripti imperatoris aut dedicationis ab eo factae initium agnoscere sibi visus est, cui obloquitur Schmidtius probabiles sane rationes afferens, ex lapidis forma et scripturae dispositione petitas, propter quas ipse miliarium potius esse vult. Vestigia numeri, quae infra medium versum octavum observare sibi visus est, Lollingius sane nulla vidisse videtur. Annus est 125 p. Chr.

---

70 Fragmenta duo marmoris albi. *a* a. 0,64, l. 0,60, Megaris exscripsit P. Foucart. *b* Aeginam translatum. Edd. *Expédition de Morée* T. III p. 67 n. 5. Lebas *Inscr.* II 48. Coniunxit Foucart *Explication* ad Lebas *Inscr.* II p. 33. Post eum fragmentum *a* Megaris in domo privata quam possidet Georgius Panágos, exscripserunt A. Stschukareff, qui totum titulum edidit Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 233 n. 4, et Lolling, cuius exemplum exprimimus.

a

ΤΟΝΔΙΣΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝΠ
ΤΟΝΕΑΥΤΩΝΚΤΙΣΤΗΝΚ
ΥΠΟΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΙC
ΤΙΣΤΟΥΑΝΘΥΠΑΤΟΥΣΤ
ΤΟΥΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ·Δ

b

ΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑ
ΟΝΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ
ΟΜΟΘΕΤΗΝΚΑΙΤΡΟΦΕ
ΟΥΚΑΝΔΙΤΟΥΤΟΥΚΡΑ
ΗΓΟΥΝΤΟΣΑΙΣΧΡΩΝΟΣ
ΑΝΕΣ

Τὸν δὶς αὐτοκράτορα Κ[αίσαρα Τρ]αϊανὸν Ἀδρια[νὸν] | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον Π[ύθι]ον Πανελλήνιον, | τὸν ἑαυτῶν κτίστην κ[αὶ ν]ομοθέτην καὶ τροφέ[α,] | ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν Ἰο[υλί]ου Κανδίτου τοῦ κρα|τίστου ἀνθυπάτου, στ[ρατ]ηγοῦντος Αἴσχρωνος τοῦ Δαμοκράτους, Δ[υμ]ᾶνες.

Octo fuisse statuas, quattuor Hadriani, quattuor Sabinae, singulas a singulis tribubus dedicatas apparet, ex quibus quinque (n. 70—74) aetatem tulerunt. Simillima igitur haec honoris gratiarumque significatio est ei, cuius vestigia Athenis exstant in theatro (C. I. A. III, 466—469). Etiam in nova tribu Hadrianidarum instituenda Megarenses Atheniensium exemplum secuti esse videntur. Has statuas posterioribus demum Hadriani imperii annis (130—138 p. Chr.) erectas esse ex cognomine Olympii cognoscitur.

---

71 Basis marmoris albi, a. 0,48, l. 0,77, c. 0,60, Megaris in impluvio domus Panusis Koropulis. Exscripsit Lolling.

ΡΟΦΕ
ΙΜΕΛΕΙΑΝΙΟΥ
ιυΥιΟΥΚΡΑΤΙΣΤΟΥΑΝ
ΠΑΤΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΑΙΣ
ΧΡΩΝΟΣΤΟΥΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ

[Τὸν δὶς αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραιανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλύμπιον Πύθιον Πανελλήνιον, τὸν ἑαυτῶν κτίστην καὶ νομοθέτην καὶ τ]ροφέ|[α Ὑλλεῖς (aut Πάμφυλοι), ὑπὸ τὴν ἐπ]ιμέλειαν Ἰου|[λίου Κανδίτ]ου [τ]οῦ κρατίστου ἀν|[θυ]πάτου, στρατηγοῦντος Αἴσχρωνος τοῦ Δαμοκράτους.

---

72 Basis marmoris leucophaei, venis caeruleis distincti, olim Megaris 'in domo archontis', postea translata Aeginam. Mutilum exhibet Cyriacus p. XVII n. 122 et ex eius suisque schedis Muratorius T. I p. CCXXXVI. 1. Integrum primus edidit Clarkius Itin. P. II S. II p. 768. Ex schedis Akerbladii a Muentero missis Boeckh C. I. G. 1072. Ex apographis Trézelii et Virleti, qui lapidem etiamtum Megaris viderunt, *Expédition de Morée* T. III p. 67 n. 5. Lebas-Foucart *Inscr.* II 49.

ΤΟΝΔΙΣΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝΠΥΘΙΟΝ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝΤΟΝΕΑΥΤΩΝΚΤΙΣΤΗΝΚΑΙΝΟ
ΜΟΘΕΤΗΝΚΑΙΤΡΟΦΕΑ ΑΔΡΙΑΝΙΔΑΙ.ΥΠΟ
ΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΙΟΥΛΙΟΥΚΑΝΔΙΤΟΥΤΟΥ
ΚΡΑΤΙΣΤΟΥΑΝΘΥΠΑΤΟΥ.ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝ
ΤΟΣΑΙΣΧΡωΝΟΣΤΟΥΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ

Τὸν δὶς αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανὸν | Ἀδριανὸν Σεβαστὸν Ὀλύμπιον Πύθιον | Πανελλήνιον, τὸν ἑαυτῶν κτίστην καὶ νο|μοθέτην καὶ τροφέα Ἀδριανίδαι, ὑπὸ | τὴν ἐπιμέλειαν Ἰουλίου Κανδίτου τοῦ | κρατίστου ἀνθυπάτου, στρατηγοῦν|τος Αἴσχρωνος τοῦ Δαμοκράτους.

---

73 Basis marmorea, quam Fourmontus vidit Megaris 'viginti a pomoerio passibus, in via quae Eleusina ducit'; postea Aeginam translata est. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 223. Misc. erud. ant. X, 18 p. 328. Wheler Itin. p. 423 (Muratori T. I p. CCXXXVII. 1). Meletius Geogr. p. 346. His omnibus adhibitis ed. Boeckh C. I. G. 1073. Ex ipso lapide *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 6. Lebas-Foucart *Inscr.* II 50.

ΣΑΒΕΙΝΑΝΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝΣΕΒΑΣΤΗΝΝΕΑΝΔΗΜΗΤΡΑΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΓΥΝΑΙΚΑΠΑΜΦΥΛΟΙΥΠΟΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΙΟΥ
ΛΙΟΥΚΑΝΔΙΤΟΥΤΟΥΚΡΑΤΙΣΤΟΥΑΝΘΥΠΑΤΟΥΣΤΡΑΤΗ
ΓΟΥΝΤΟΣΑΙΣΧΡωΝΟΣΤΟΥΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ

Σαβεῖναν βασίλισσαν Σεβαστήν, νέαν Δήμητρα, Αὐτοκράτορος | Ἀδριανοῦ γυναῖκα, Πάμφυλοι, ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν Ἰου|λίου Κανδίτου τοῦ κρατίστου ἀνθυπάτου, στρατη|γοῦντος Αἴσχρωνος τοῦ Δαμοκράτους.

74 Lapis inventus prope Megara ad viam qua Athenas itur, fere anno 1850. Edd. Pittakis Eph. 3794. F. Lenormant *Recherches archéologiques à Éleusis* p. 35. Lapide denuo examinato Lenormantii lectionem confirmavit P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II p. 35 n. 50*a*.

ΣΑΒΕΙΝΑΝΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝΣΕΒΑΣΤΗΝΝΕΑΝΔΗΜΗΤΡΑ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΑΔΡΙΑΝΟΥΓΥΝΑΙΚΑΑΔΡΙΑΝΙΔΑΙΥΠΟ
ΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΙΟΥΛΙΟΥΚΑΝΔΙΤΟΥΤΟΥΚΡΑΤΙΣΤΟΥ
ΑΝΘΥΠΑΤΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣΑΙΣΧΡΩΝΟΣΤΟΥ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ

Σαβεῖναν βασίλισσαν Σεβαστὴν νέαν Δήμητρα, | Αὐτοκράτορος Ἁδριανοῦ γυναῖκα, Ἁδριανίδαι, ὑπὸ | τὴν ἐπιμέλειαν Ἰουλίου Κανδίτου τοῦ κρατίστου | ἀνθυπάτου, στρατηγοῦντος Αἴσχρωνος τοῦ | Δαμοκράτους.

---

75 Basis marmoris albi, Megaris quondam in impluvio eparchiae, nunc in museo. In inferiore planicie duo pedum vestigia, ex quibus apparet, lapidem, quum olim aliam statuam sustinuisset, versum esse ut haec M. Aurelii imponeretur. Ed. P. Foucart *Bull. dell' Inst. arch. Rom.* 1868 p. 140. Idem ad Lebas *Inscr.* II 50*b*. Contulit Lolling.

ΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΟϹΚΑΙϹΑΡΟϹ⁻ιιυΥΑΙΛΙΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥϹΕΒΑϹΤΟΥ
ΥΙΟΝΥΠΑΤΟΝΗ▫ΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟϹ
ЄΠΙϹΤΡΑΤΗΓΟ///ЄΥΝΟΜΟΥΤΟΥ
ΑΦΡΟΔЄΙϹΙΟΥЄΠΙΜЄΛΗΘЄΝΤΟϹ
ΠЄΙϹΑΝΔΡΟΥΤΟΥΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Μᾶρκον Αὐρήλιον Καίσαρα, Αὐτο|κράτορος Καίσαρος [Τίτ]ου Αἰλίου | Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ | υἱόν, ὕπατον, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, | ἐπὶ στρατηγο[ῦ] Εὐνόμου τοῦ | Ἀφροδεισίου, ἐπιμεληθέντος | Πεισάνδρου τοῦ Ἀσκληπιάδου.

Post M. Aurelii adoptionem (a. 138 p. Chr.), sed ante Antonini Pii mortem (a. 161) hunc titulum scriptum esse sponte patet. Accuratius definiri liceret, si certum esset, quod saltem veri simillimum est, hic ὕπατος non addito numero iterationem indicante primum consulatum significare, quem in annum 140 p. Chr. incidere iam Foucartus monuit.

---

76 Fragmentum basis marmoris albi, Megaris in impluvio domus privatae quam possidet Katzikos. Ex apographo Mustoxydis ed. K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 496 n. 5. Exscripsit Lolling.

ↄΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
ↄΥΥΙΟΝ////////////////

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκ]ον Αὐρήλιον [Σεβαστόν, θεοῦ Ἀντωνείν]ου υἱὸν ......

Non plane certum est hunc titulum ad M. Aurelium Antoninum philosophum spectare; nam in hoc exiguo fragmento nihil est, quod ad aliquem ex eis qui postea eodem nomine usi sunt referri vetet. Utique improbanda est Keilii coniectura, qui et hunc titulum et n. 78 fortasse lapidis n. 77 fragmenta esse existimavit. Nam praeter litterarum formam huic opinioni obstat versuum collocatio.

---

77 Megaris in via ad mare. Ab Anglorum consule acceptum titulum edidit Spon Misc. erud. ant. X, 20 p. 329. Ex hoc exemplo et schedis Fourmonti Boeckh C. I. G. 1074. (Cf. K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 592).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙϹΑΡΑШΑΡΚΟΝ	ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙϹΑΡΑΛΟΥΚΙΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΝϹЄΒΑϹΤΟΝΘЄΟΥ	ΑΥΡΗΛΙΟΝϹЄΒΑϹΤΟΝΘЄΟΥ
ΑΝΤΩΝЄΙΝΟΥΥΙΟΝΘЄΟΥ	ΑΝΤΩΝЄΙΝΟΥΥΙΟΝΘЄΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΥΙΩΝΟΝΘЄΟΥ	ΑΔΡΙΑΝΟΥΥΙΩΝΟΝΘЄΟΥ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥЄΚΓΟΝΟΝ	ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥЄΚΓΟΝΟΝ
ΘЄΟΥΝЄΡΟΥΑΑΠΟΓΟΝΟΝ	ΘЄΟΥΝЄΡΟΥΑΑΠΟΓΟΝΟΝ

Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟϹ
ΥΠΟЄΠΙΜЄΛЄΙΑΝΤΟΥϹΤΡΑΤΗΓΟΥΒΙΟΝΑϹΙΚΛЄΟΥϹ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον | Αὐρήλιον Σεβαττόν, Θεοῦ | Ἀντωνείνου υἱόν, Θεοῦ | Ἁδριανοῦ υἱωνόν, Θεοῦ | Τραϊανοῦ Παρθικοῦ ἔκγονον, | Θεοῦ Νέρουα ἀπόγονον

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον | Αὐρήλιον Σεβαστόν, Θεοῦ | Ἀντωνείνου υἱόν, Θεοῦ | Ἁδριανοῦ υἱωνόν, Θεοῦ | Τραϊανοῦ Παρθικοῦ ἔκγονον, | Θεοῦ Νέρουα ἀπόγονον

ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | ὑπὸ ἐπιμέλειαν τοῦ στρατηγοῦ Βι(τελλλίου) Ὀνασικλέους.

Marci et Lucii fratrum Augustorum statuae in una basi coniunctae a Megarensibus proximo post imperii initium (a. 161 p. Chr.) tempore erectae videntur; nullum enim ex cognominibus victoriarum gloriam indicantibus hic additum invenimus.

---

78 Megaris, duo fragmenta exscripsit Mustoxydis, cuius ex schedis ed. K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 496 n. 5.

Α Υ Ρ Η
ω Ν Ε Ι Ν
Ϡ Τ Ρ Α Ι Α Ι
\ Α Π ᴖ

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μᾶρκον] Αὐρή[λιον | Σεβαστὸν Γερμανικόν, Θεοῦ Ἀντ]ωνείν[ου υἱ]όν, Θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱωνόν, Θεο]ῦ Τραϊα[νοῦ | Παρθικοῦ ἔκγονον, Θεοῦ Νέρου]α ἀπό[γονον ....].

Cave cum Keilio hoc frustulum ad inscriptionem n. 77 retuleris (cf. adn. ad n. 76). Spatii rationibus accurate perpensis apparet vs. 2 cognomen quoddam fuisse, quod ab illo lapide abest. Quod si modo ex eorum numero fuit, quibus victoriarum laudes continentur, vix aliud fuisse potest ac Γερμανικός, quod reposui. Nam ex reliquis (*Medicus*, *Parthicus*, *Sarmaticus*) nullum est, quod per se solum scribi poterat; duobus vero cognominibus reponendis spatium nullo modo sufficit. Quare annorum 172 et 175 p. Chr. terminis huius monumenti origo circumscribenda videatur. Sed etiam Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν pro eo quod est Σεβαστὸν Γερμανικὸν suppleri potest.

---

79 Megaris ad viam quae ex urbe ad mare fert. Ex Mustoxydis apographo ed. K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 504.

Ɔ Ν C
Ɔ Ν Ο Ν Θ Ε C
Ρ Ο Υ Α Π
Η Μ Ο C

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Αὐρήλι]ον, Θ[εοῦ Ἀντωνείνου | Εὐσεβοῦς υἱόν, Θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱω]νόν, Θεο[ῦ Τραϊα|νοῦ Παρθικοῦ ἔκγονον, Θεοῦ Νέ]ρουα [ἀ]π[όγονον, | Σεβαστόν, ὁ δ]ῆμος.

Exemplum proposui, quomodo haec restitui possent, sed certa non sunt supplementa cum aliis de causis, tum quia definiri nequit, utrum M. Aurelii an L. Veri titulum teneamus.

---

80 Megaris in via ad urbem. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 7 p. 63. Spon Misc. erud. ant. X, 21 p. 329. Plenius et accuratius exscripsit Fourmont, cuius ex schedis ediderunt Osann Syll. II, 51 et Boeckh C. I. G. 1075. Maxima parte lapidis deleta particulam exiguam (*a*) invenit Trézelius, cuius ex apographo edita est *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 7 (Lebas-Foucart *Inscr.* II 51).

b *a* *b* *a* *b*

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι Ϲ Α Ρ Α Μ̄ Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν Α Ν Τ Ω Ν
Ϲ Є Β Α Ϲ Τ Ο Ν Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Ϲ Κ Α Ι Ϲ Α Ρ Ο Ϲ Λ̄ Ϲ Є Π
Ϲ Є Ο Υ Η Ρ Ο Υ Ϲ Υ Ϲ Є Β Ο Υ Ϲ Π Є Ρ Τ Ι Ν Α Κ Ο Ϲ Ϲ Є Β Α Ϲ Τ Ο
Β Ι Κ Ο Υ Α Δ Ι Α Β Η Ν Ι Κ Ο Υ Π Α Ρ Θ Ι Κ Ο Υ Μ Є Γ Ι Ϲ Τ Ο Υ Κ Α Ι Ι Ο Υ
Ϲ Є Β Α Ϲ Τ Η Ϲ Μ Η Τ Ρ Ο Ϲ Ϲ Τ Ρ Α Τ Ο Π Є Δ Ω Ν Υ Ο Ν Η Π Ο Λ
Η Μ Є Γ Α Ρ Є Ω Ν Τ Ο Ν Є Υ Є Ρ Γ Є Τ Η Ν

Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον Ἀντων[εῖνον] | Σεβαστόν, Αὐτοκράτορος Καίσαρος Λ(ουκίου) Σεπ[τιμίου] | Σεουήρου Εὐσεβοῦς Περτίνακος Σεβαστο[ῦ Ἀρα]|βικοῦ Ἀδιαβηνικοῦ Παρθικοῦ μεγίστου καὶ Ἰου[λίας] | Σεβαστῆς μητρὸς στρατοπέδων ὑόν, ἡ πόλ[ις] | ἡ Μεγαρέων τὸν εὐεργέτην.

Titulus M. Antonino imperatori, qui volgo Caracalla vocatur, vivo etiamtum patre positus. Augusti dignitas Caracallae tributa est anno 198, Septimius Severus vita defunctus anno 211 p. Chr.

---

81 Megaris in arce occidentali. Iuxta hunc titulum a sinistra in eodem lapide n. 82. Ed. Lebas *Inscr.* II 53. Ex ectypo a Lebasio confecto eius lectionem emendavit P. Foucart ad Lebasii *Inscr.* II *Explic.* p. 36. Lollingius frustra quaesivit.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α [. . . Ο . . Μ]
Γ Α Λ Λ Ι Η Ν Ο Ν   Η Π Ο Λ Ι C

Var. lect. Vs. 1 quae uncis inclusi Lebas habet; Foucart in ectypo illic nihil certi dignosci testatur.

Αὐτοκράτορα [Πόπλι]ο[ν Λικί]νν[ιον] | Γαλλιηνὸν ἡ πόλις.

82 Megaris in arce occidentali. Iuxta hunc titulum a dextra in eodem lapide n. 81. Edd. ex Mustoxydis apographo K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 503. Lebas *Inscr.* II 52. Ex ectypo Lebasii lectionem emendavit P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II p. 35. Periisse videtur.

ΗΜΩΝΜΕΓΙϹΤΟΝΚΑΙΘΕΙΟΤΑΤΟΝ
ΑΚΑΙϹΑΡΑΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝΚΛΑΥ
ϹΤΟΝ ΗΠΟΛΙϹ

[Τὸν κύριον] ἡμῶν μέγιστον καὶ θειότατον | [Αὐτοκράτορ]α Καίσαρα Μᾶρκον Αὐρήλιον Κλαύ|[διον Σεβα]στὸν ἡ πόλις.

---

83 Megaris. Edd. K. W. Göttling *Gesammelte Abhandlungen* I p. 124. Ex Welckeri schedis K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 505.

ΑΡΕΩΝΠΟΛΕ
ΤΗϹΠΑΤΡΩΝΑ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

[Τὸν δεῖνα ἡ Μεγ]αρέων πόλ[ις, | τὸν ἑαυ]τῆς πάτρωνα | [καὶ] εὐεργέτην.

---

84 Fragmentum basis lapidis leucophaei, Megaris in domo privata cuius dominus est Katzikas. Exscripsit Lolling.

ΤΟΚΡΑ-//

[Αὐ]τοκρά[τορα ......].

85 Fragmentum marmoris albi undique mutilum, Megaris in domo Kostis Kastánis. Exscripsit Lolling.

ΤΑΟΥΙΟΝΙ

[..... Ὀκ]τάουιον ......

---

86 Megaris. Ex apographo quodam, quod acceperat Virlet, titulus editus est *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 11 (Lebas-Foucart *Inscr.* II 54). Aliud exemplum in Mustoxydis schedis esse testatur K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 505, consentiens illud quidem cum Lebasiano, nisi quod versuum initia recta linea unum infra alterum scripta exhibet.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΤΙΤΟΝΣΤΑΤΙΛΙΟΝΤΑΥΡΟΝ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Τίτον Στατίλιον Ταῦρον | ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ εὐεργεσίας.

Eum potissimum T. Statilium Taurum, qui annis 37 et 26 a. Chr. consul, inde ab anno 25 a. Chr. praefectus urbi fuisset, hic designari Keilius statuit. Sed recte Waddingtonius apud Foucartum monuit, non minore probabilitate etiam ad consules annorum 11 et 44 p. Chr. titulum referri posse.

---

87 Megaris quondam ad domum Papae s. Presbyteri Basilii, ad aedem S. Demetrii; postea lapis translatus Aeginam. Edd. Spon Misc. erud. ant. X, 17 p. 328, tertium quartumque versum Villoison Act. Acad. Inscr. T. XLVII p. 341. Varietatem lectionis notavit Chandler Inscr. Syll. p. XXXII. Ex his et schedis Fourmonti et Villoisoni ed. Boeckh C. I. G. 1076. Ex apographo Trézelii, qui lapidem etiamtum integrum vidit, ed. *Expédition de Morée* T. III p. 67 n. 3. Paullo post fractus est in quattuor particulas, quas exscripsit Virlet; ex eis *a* postea periit, reliqua exscripsit Lebas et ed. *Inscr.* II 55.

a *b* *c*

ΠΟΠΛΙΟ|ΝΜΕΜΜΙΟΝΡΗ|ΓΛΟΝΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΤΙΒΕ
ΡΙΟΥΚΛΑΥ|ΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣ|ΣΕΒΑΣΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
ΓΝ|ΑΙΟΣΟΥΙΤΕΛΛ|ΙΟΣΓΝΑΙΟΥΥΙΟΣ
ΚΡΙ|ΣΠΟΣΤΟΝΕΑ|ΥΤΟΥΞΕΝΟΝ

d

Πόπλιον Μέμμιον Ῥῆγλον, πρεσβευτὴν Τιβε|ρίου Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ, Γναῖος Οὐιτέλλιος Γναίου υἱὸς | Κρίσπος τὸν ἑαυτοῦ ξένον.

P. Memmius Regulus cos. suff. a. 31 p. Chr., legatus pro praetore Moesiam provinciam obtinuit coniunctam cum Macedonia et Achaia, quae tum ad tempus a senatu ad imperatorem translatae sunt, ab anno 36 usque ad Claudii imperatoris initia (a. 41 p. Chr.). Mortuus est anno 61 p. Chr. Haec statua ei per occasionem legationis provincialis erecta videtur ut eae, quarum bases Athenis erutae sunt (C. I. A. III, 613—618).

88 Megaris in moenibus urbis, prope ecclesiam Beatae Virginis. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 221. Misc. erud. antiq. X, 11 p. 321. Wheler Itin. p. 377. Melet. Geogr. p. 347 (Fleetwood Syll. p. 331. 1. Olearius ad Philostratum p. 545). Ex his et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 1077. Periisse videtur.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟϹ
ΤΙΒ·ΚΛΑΥΔΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝ
ΥΠΑΤΟΝЄΠΙЄΥЄΡΓЄϹΙΑΙϹ
ΚΑΙЄΥΝΟΙΑΤΗΠΡΟϹΤΗΝ
ΠΟΛΙΝ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Τιβ(έριον) Κλαύδιον Ἀττικὸν | ὕπατον ἐπὶ εὐεργεσίαις | καὶ εὐνοίᾳ τῇ πρὸς τὴν | πόλιν.

Ad Herodis Attici consulatum (a. 143 p. Chr.) rettulit Boeckhius. Quae sententia probabilis quidem est, sed non certa, quia etiam patrem illius, cui Ti. Claudio Attico nomen fuit, consulatu bis functum esse scimus (Philostratus vit. Soph. II, 1, 1).

---

89 Megaris. Ex Virleti apographo ed. *Expédition de Morée* T. III p. 69 n. 20 (Lebas-Foucart *Inscr.* II 57). Postea lapis Athenas delatus est in stoam Hadriani, ubi exscripsit Koehler, cuius ex apographo edidi Ephem. epigr. I p. 251 n. 10.

-ΙΟΥΙ·
··ΛΙΟΝΝΑΤΑ/
ΝΟΥΗΡΟΝΤΡΙ/
ΝΧΙΛΙΑΡΧΟΝΤ
ΩΝΟΣΠΡΩΤΗ
ΥΔΙΑΣ›ΙΔ›ΝΙΚΗΦ
ΥΑΔΡΙΑΝΟΥΚΑ
ΥΤΩΚΑΙΡΩΠΡΙ
ΥΠΑΤΡΟΣΑΝϹ
ΙΟΙΚΗΣΕ···

.... | [Λ. Μιν]ίκιον Νατᾶλ[ιν Κουα|δρώνιο]ν Οὐῆρον, τρία[νδρον | μονητᾶλι]ν, χιλίαρχον [πλατύση|μον λεγε]ῶνος ιδ′ νικηφ[όρου, τα|μίαν θεο]ῦ Ἀδριανοῦ κα[νδιδᾶτον, | καὶ τῷ αὐ]τῷ καιρῷ πρ[εσβευτὴν | τοῦ ἑαυτο]ῦ πατρὸς ἀνθ[υπάτου | Ἀφρίκης δ]ιοικήσεως [Καρχηδονίας .....].

Pater L. Minicius Natalis consul suffectus fuit anno 106, proconsul Africae circiter a. 119 p. Chr., filii honores cum in hoc titulo enumerantur, tum in compluribus Latinis, in quibus integer exstat unus Tiburtinus (Orelli-Henzen 6498). Ex eo hic a Foucarto et a me suppletus est, qui aliquo ex primis Antonini Pii annis incisus videtur.

---

90 Basis lapidis nigri, in fronte hic titulus, in latere dextro antiquior n. 56; Megaris in angulo ecclesiae Ὑπαπαντῆς. Edd. Spon Misc. erud. ant. X, 16 p. 327 (Vandale Diss. p. 416). Ex suis schedis Muratori T. II p. DXLV. 2). Varietatem lectionis notavit Chandler Inscr. Syll. p. XXXII. Ex his exemplis et schedis Fourmontianis, St.-Martinianis, Akerbladianis Boeckh C. I. G. 1079. *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 11. Lebas-Foucart *Inscr.* II 58. Contulit Lolling. Exiguum tituli fragmentum ex Welckeri schedis ed. K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 505.

ΗΒΟΥΛΗ ΚΑΙΟΔΗΜΟϹ
Μ›ΑΙΜΙΛΙΟΝϹΑΤΟΡΝЄΙΝΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝ
ΤΟΝЄΑΥΤωΝΜЄΓΑΝЄΥЄΡΓЄΤΗΝЄΠΙΜЄ
ΛΗΘЄΝΤΟϹΤΟΥϹΤΡΑΤΗΓΟΥΤΗϹΠΟ
ΛЄωϹΑΡΙϹΤωΝΟϹΤΟΥΔΙΟΝΥϹΙΟΥ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Μ(ᾶρκον) Αἰμίλιον Σατορνεῖνον ἀνθύπατον, | τὸν ἑαυτῶν μέγαν εὐεργέτην, ἐπιμε|ληθέντος τοῦ στρατηγοῦ τῆς πό|λεως Ἀρίστωνος τοῦ Διονυσίου.

Foucartus hunc eundem iudicat cum M. Aemilio Macro Saturnino legato pro praetore provinciae Numidiae intra annorum 172—175 p. Chr. spatium (C. I. L. VIII, 2546. 2654. 2731. 4209. 4210). Sed ea sententia nequaquam certa videtur cum propter omissum hic alterum cognomen quod est *Macer*, tum quia ex solis litterarum formis collegit, titulum Antonini — Pium intellegere videtur — imperio recentiorem esse, quod argumenti genus admodum lubricum est.

---

91 Basis marmoris albi, Megaris. Edd. Ross *Monatsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1844 p. 153. Pittakis Eph. 3797. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* XIII (1855) p. 74* n. 2 (cf. quae ad huius apographum adnotavit W. Vischer ibidem p. 118*). Lebas-Foucart *Inscr.* II 56. Periisse videtur.

ΤΥΧΗΙ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΥΠΑΤΙΚΟΝΚΑΙ
ΕΠΑΝΟΡΘΩΤΗΝ
ΓΝ΄ΚΛ΄ΛΕΟΝΤΙΚΟΝ
ΕΡΕΝΝΙΟΣΠΤΟΛΕ
ΜΑΙΟΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

[Ἀγαθῇ] τύχηι. | Τὸν λαμπρότατον | ὑπατικὸν καὶ | ἐπανορθωτὴν | Γν(αῖον) Κλ(αύδιον) Λεοντικὸν | Ἑρέννιος Πτολε|μαῖος τὸν ἑαυτοῦ | καὶ τῆς πόλεως | εὐεργέτην.

Titulum huius simillimum, in Asclepieo Epidauriorum inventum, edidit Kabbadias Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1884 p. 30 n. 76. Qui etsi sub finem mutilatus est, tamen cognoscitur, praeter eius qui dedicavit nomen nihil illic fuisse, quod ab hoc discreparet, nisi verba τῆς Ἀχαίας post ἐπανορθωτὴν addita. Aetas accuratius definiri nequit, sed tamen commemorandum est, honoris vocabulum ὁ λαμπρότατος non videri in usu fuisse ante tertium p. Chr. saeculum. Certe ex magna copia titulorum hominum Atticorum omnes qui illud habent, quorum quidem aetas omnino investigari possit, aut eius ipsius saeculi sunt (C. I. A. III, 709) aut eorum quae insecuta sunt (C. I. A. III, 173. 635. 3513). Ex altera parte vix multum ultra medium saeculum tertium descendere licet, quia ea aetate praenominum usus magis magisque in desuetudinem venit.

92 Megaris. Ed. Spon Misc. erud. ant. X, 23 p. 330. Ex eo et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 1078.

Η Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Ϲ
Τ Ο Ν Κ Ρ Α Τ Ι Ϲ Τ Ο Ν Є Π Ι Τ Ρ Ο Π Ο Ν Τ Ω Ν
Ϲ Є Β Α Ϲ Τ Ω Ν Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Ν Υ Μ Є Ν Ν Ο Ν
Α Ν Τ Ι Π Ο Λ Λ Ω Ν Κ Α Ι Μ Є Γ Α Λ Ω Ν Τ Ο Ν
Є Υ Є Ρ Γ Є Τ Η Ν Υ Π Ο Τ Η Ν Є Π Ι Μ Є Λ Є Ι
Α Ν Κ Ο Μ Μ Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ Κ Ο Μ Μ Ο Δ Ο Υ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | τὸν κράτιστον ἐπίτροπον τῶν | Σεβαστῶν Αὐρήλιον Ὑμέν[αι]ον | ἀντὶ πολλῶν καὶ μεγάλων τὸν | εὐεργέτην· ὑπὸ τὴν ἐπιμέλει|αν Κομμόδου τοῦ Κομμόδου.

Nomen emendavit K. Keil Anal. epigr. et on. Lips. 1842 p. 36. Eandem emendationem etiam C. Cavedoni Adnotation. ad Corpus Inscr. p. 36 protulit (cf. K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 504).

---

93 Lapis insertus muro septentrionali ecclesiae *ἁγίας Παρασκευῆς* in oppido Megarensium. Ex Fourmonti schedis edd. Osann Syll. II, 49 et Boeckh C. I. G. 1081 (G. Kaibel Epigr. Gr. 913). Postea lapide mutilato *a* et *c* edd. *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 13. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 60. Particulae *b* et *d*, quae perierant, unius Fourmonti testimonio notae sunt. Cf. quae de titulo exposuit K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 493. Nunc ea quoque fragmenta, quae Lebasius etiamtum vidit, interciderunt.

a *b* *c* *d*

Є Ρ Κ Ο Λ Ι Ο Ν Τ | Ο Ν Є | Π Λ Ρ Χ Ο Ν Λ Ν Є Ϲ Τ Η / Ϲ Λ Ν Μ Є Γ Λ Ρ Η Ϲ
Π Λ Ν Τ Ο Ι Ω (. . . . Ι Ϲ Ω \ Κ Λ Ι Π Ο Λ Є Ω Ν Φ Υ Λ Λ Κ Λ
Τ Є Ι Χ Є Λ Δ Є Ι Μ Α Ι ◡ Ι Α Ι . Ο Ν Є Μ Π Є Δ Ο Ν Ω Π Λ Є Ν Υ Μ Φ
Λ Ϲ Τ Є Λ Κ Λ Ι Β Ο Υ / Λ Α Ϲ Π Λ . Ϲ Ϲ | Β Ρ Ο Τ Ω Ν / Ϲ Ο Φ Ι Η

Ἑρκόλιον τὸν ἔπαρχον ἀνέστησαν Μεγαρῆ[ες]
παντοίω[ν νή]σω[ν] καὶ πόλεων φύλακα.
τείχεα δείμα[τ]ο [κ]αὶ [πόρ]ον ἔμπεδον ὦπα[σ]ε Νύμφ[αις],
ἄστεα καὶ βουλὰς πλ[ῆ]σ[ε] βροτῶν σοφίῃ.

Versu 2 medio et 3 altera parte in Osanni, Boeckhii, Kaibelii, Foucarti ratione acquiescendum non putavi, quia a traditis litterarum vestigiis nimis recedit. Inprimis illud *βροτῶν*, de quo Lebasii testimonio constat, emendatione tollendum esse admodum improbabile est. Herculium urbes et concilia hominum sapientia implevisse sane non eleganter dicitur, sed videtur id in illius aetatis carmine tolerari posse. Asyndeton vero enuntiatorum cum vs. 3 initio certissimum sit, nihil impedit quominus proximo versu idem statuamus.

Herculium praefectum praetorio dioecesis Illyrici, cuius Achaia provincia partem efficiebat, imperatore Theodosio II annis 408—412 p. Chr. fuisse testimoniis codicis Iustiniani X, 48, 1 et codicis Theodosiani XI, 22, 5. XII, 1, 172. XV, 1, 46 demonstravit Waddingtonus apud Foucartum ad hunc titulum. Eiusdem tituli honorarii duo item metro elegiaco compositi Athenis exstant (C. I. A. III, 637. 638), a Plutarcho (n. 94. 95) et Aproniano sophistis dedicati.

---

94. 95 Basis inaedificata olim Nisaeae in pariete castelli, postea translata Aeginam. Edd. Taylor (ex Vernonii schedis) ad Demosth. de falsa leg. p. 459 ed. Reisk. (Brunck Nott. ad Theognidis vs. 751 p. 296. Iacobs Paralip. Anthol. II, 20 p. 770. Anth. Pal. App. n. 163). Villoison Act. Acad. Inscr. T. XLVII p. 336. 337. Ex his et Fourmonti schedis Osann Syll. II, 45. Boeckh C. I. G. 1080. Bröndstedtii apographum inter Linckii schedas esse rettulit K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 493, et unius loci (n. 93 vs. 3) lectionem inde notavit. Edd. *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 12 et omnium accuratissime Lebas-Foucart *Inscr.* II, 59 (G. Kaibel Epigr. Gr. 909).

(94)

Є Κ Γ Є Ν Є Η Ϲ Π Є Ρ Ι Β Ω Τ Ο Ν Λ Π Λ Ν Θ Υ Π Λ Τ Ω Ν Κ Υ Π Λ Ρ Χ
Π Λ Ο Υ Τ Λ Ρ Χ Ο Ν Κ Λ Θ Λ Ρ Η Ϲ Ι Ν Λ Ο Ι Δ Ι Μ Ο Ν Є Υ Ν Ο Μ Ι Η Ϲ Ι Ν
Π Ρ Ο Φ Ρ Ο Ν Є Ω Ϲ Μ Є Γ Λ Ρ Η Є Ϲ Λ Є Ι Μ Ν Η Ϲ Τ Ο Ι Ϲ Є Π Ι Є Ρ Γ Ο Ι Ϲ
Є Ι Κ Ο Ν Ι Λ Λ Ι Ν Є Η Ϲ Τ Η Ϲ Α Ν Λ Γ Α Ϲ Ϲ Α Μ Є Ν Ο Ι

(95)

Π Λ Ν Τ Η Π Λ Ο Υ Τ Λ Ρ Χ Ο Ι Ο Κ Λ Є Ο Ϲ Π Λ Ν Τ Η Δ Є Τ Є Θ Λ Υ
Π Λ Ν Τ Η Δ Є Υ Ν Ο Μ Ι Η Ϲ Є Υ Χ Ο Ϲ Λ Π Є Ι Ρ Є Ϲ Ι Ο Ν
Υ Є Ο Ϲ Є Υ Λ Γ Ρ Ι Ο Ι Ο Τ Ο Ν Α Λ Κ Α Θ Ο Ο Υ Ν Λ Є Τ Η Ρ
Π Ο Λ Λ Ω Ν Λ Ν Τ Λ Γ Λ Θ Ω Ν Λ Μ Φ Ι Δ Ι Κ Η Ϲ Τ Є Ν

Versus n. 94, 1 et n. 95, 1. 3. 4 Fourmontus in fine integros exhibet, sed videtur eos coniectura supplevisse. Certe iam apud Villoisonum mutili sunt.

94

Ἐκ γενεῆς περίβωτον ἀπ᾽ ἀνθυπάτων κ(αὶ) ὑπάρχ[ων]
Πλούταρχον, καθαρῆσιν ἀοίδιμον εὐνομίῃσιν,
προφρονέως Μεγαρῆες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις
εἰκόνι λαϊνέῃ στῆσαν ἀγασσάμενοι.

95

Πάντῃ Πλουτάρχοιο κλέος, πάντῃ δέ τε θαῦ[μα],
πάντῃ δ᾽ εὐνομίης εὖχος ἀπειρέσιον,
υἱέος Εὐαγρίοιο, τὸν Ἀλκαθόου ναετῆρ[ες]
πολλῶν ἀντ᾽ ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίκης τε[μένει].

Plutarchum sophistam recte intellexit Foucartus, quem ex titulo C. I. A. III, 637 Herculii (n. 93) aequalem atque amicum fuisse intellegimus. Ipsius vero Plutarchi monumentum a populo Atheniensium dedicatum C. I. A. III, 776 tumidas cum eloquentiae et sapientiae, tum munificentiae (πλοῦτον ὅλον προχέας) laudes continet. Similem vim habere videntur, quae hic minus sane distincte dicuntur ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις et πολλῶν ἀντ᾽ ἀγαθῶν.

---

96 Basis marmorea Megaris Aeginam translata. Ed. Lebas *Inscr.* II, 61 (K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 502). Commentarium addidit Foucart ad Lebas *Expl.* II p. 38 (G. Kaibel Epigr. Gr. 914).

. ΩCΦΟΡΙΟΥΜЄΓΛΡΗЄCΛΡΙCΤΟΝΟΟΙΟΚΛΜΟΝΤЄC
ЄΙΚΟΝΛΛΛΙΝЄΗΝCΤΗCΛΝЄΠЄΥΔΙΚΙЄCϚ
ΟΥΝЄΚΛΠΥΡΓΩCΛCΠΟΛΙΛCΚΡΛΤЄΡΛΛΓЄΛΘΟΥΡΟ .
ΤЄΥΞЄΝΛΤΛΡΒΗΤΟΝΔΗΙΟΝЄΝΝΛЄΤЄCϚ

[Φ]ωσφορίου Μεγαρῆες ἀριστονόοιο καμόντες
εἰκόνα λαϊνέην στῆσαν ἐπ᾽ εὐδικί[αι]ς,
οὕνεκα πυργώσας πόλιας κρατεραλγέα θοῦρο[ν]
τεῦξεν ἀτάρβητον δήϊον ἐνναέτ[αι]ς.

Foucartus L. Aurelium Avianium Symmachum, patrem Symmachi scriptoris nobilissimi, intellegit, cui cognomen Phosphorii tribuit titulus anno 377 p. Chr. dedicatus apud Wilmannsium Exempla Inscr. Lat. 641. Is praefectus urbi fuit a. 364, consul suffectus circiter a. 376 p. Chr. Quae sententia si non certa, at in summa illius cognominis raritate probabilis est.

97—99 Basis lapidis leucophaei, Megaris ad introitum oppidi prope scholam. In superficie fuerunt supra singulos titulos bina pedum vestigia, sed nunc ex eis quae ad Demetrii statuam (n. 99) spectabant alterum modo exstat. Edd. Spon Misc. erud. ant. X, 19 p. 328. 24 p. 330. Wheler Itin. p. 434 (Boeckh C. I. G. 1053. 1054. 1055). Tum dexter angulus (*b*) periit, reliqua (*a*) ed. Lebas *Inscr.* II, 40. 41. 42 (cf. quae exposuit K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 490). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

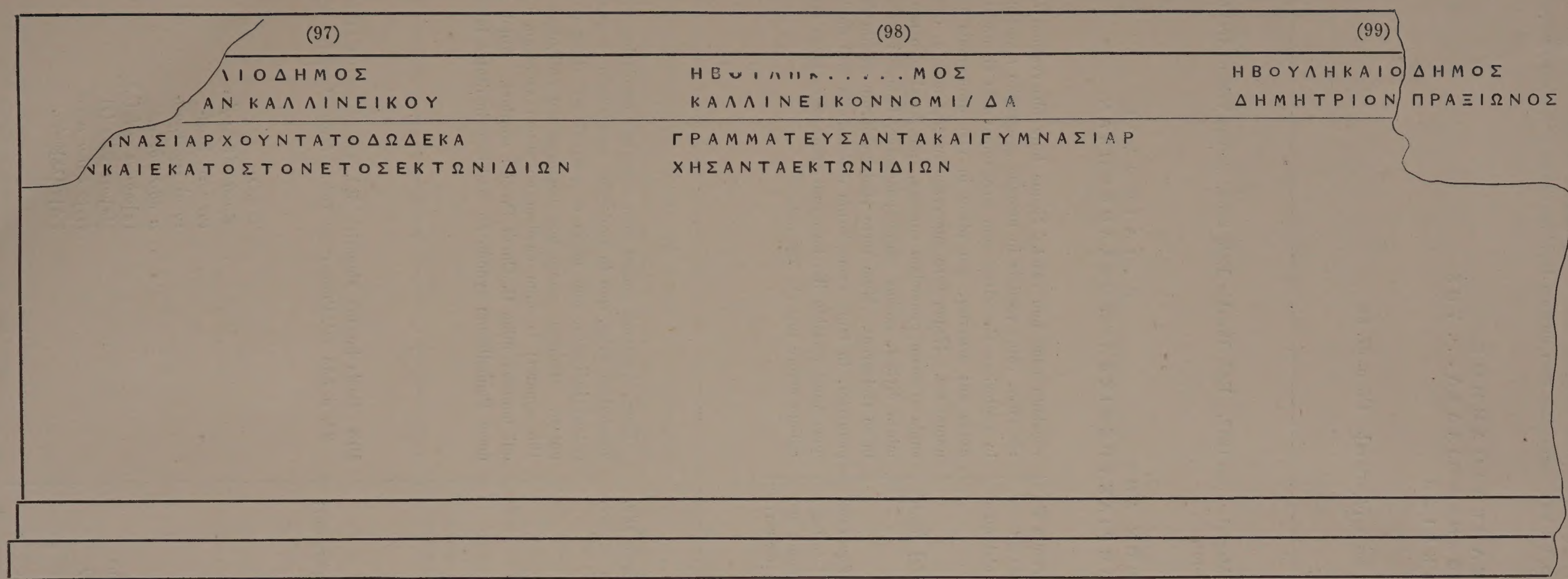
97 [Ἡ βουλὴ κ]αὶ ὁ δῆμος | [Νομιάδ]αν Καλλινείκου | [γυ]μνασιαρχοῦντα τὸ δωδέκα|[το]ν καὶ ἑκατοστὸν ἔτος ἐκ τῶν ἰδίων.

98 Ἡ βο[υ]λὴ κ[αὶ ὁ δῆ]μος | Καλλίνεικον Νομιάδα | γραμματεύσαντα καὶ γυμνασιαρ|χήσαντα ἐκ τῶν ἰδίων.

99 Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Δημήτριον Πραξίωνος.

Annum centesimum duodecimum (n. 97) a provincia Achaia constituta (a. 146 a. Chr.) computandum esse, quum iam Boeckhius dubitanter coniecisset, probare conatus est P. Foucart ad titulum Argivum Sylloges Lebasianae 116*a*. Sed etsi is satis magno exemplorum numero docuit, provinciae Achaiae annos ab illo tempore numerari, inde nequaquam sequitur, etiam Megaris eum morem fuisse. Nam non in omnibus provinciarum civitatibus aeram quam dicunt provincialem usurpari certissimis argumentis docuit Th. Mommsenus *Röm. Staatsrecht* III, 1 p. 707. 756. Quare in unaquaque urbe testimoniis accurate examinatis definiendum est, utrum in ea re communem provinciae normam secutae sint an peculiarem quendam numerandi morem habuerint. Ac de Megarensibus quidem huius modo tituli et n. 110 testimonia tenemus. Quod si Foucarti computationem sequimur, hic titulus anno 34 a. Chr. incisus est. Cui aetati ille quidem optime convenire iudicavit sermonem volgarem, quia recentissimum exemplum Doricae dialecti in publicis Megarensium litteris esset plebiscitum n. 15, priore parte alterius a. Chr. n. saeculi rogatum. Sed ut taceam de Caesaris dictatoris titulo n. 62, quem ille nondum noverat, miror eum immemorem fuisse inscriptionis honorariae n. 63 primis Augusti annis (30 — 27 a. Chr.) incisae. Neque tamen ea plane refelli putaverim Foucartianam aetatis

a b

definitionem, quia fieri potuit, ut vel in litteris publicis paullisper fluctuaretur. Ac certe inde a medio Augusti principatu constanter sermo volgaris usurpatur in monumentis publicis Megarensium (n. 64. 65. 66. 67. 68. 86. 87). Sed multo maioris momenti est litteratura quae ex Lollingii apographo demum accurate cognoscitur; nempe litterae ἦτα haec forma Ͱ, ut est Megaris neutiquam rara (n. 69. 70. 71. 75. 76. 108. 109. 110. 111), tamen non invenitur ante initium alterius p. Chr. saeculi. Atque eius quidem temporis quod inter Neronis et Hadriani imperium intercedit nullus fere exstat titulus, sed usque ad Claudii principatum tam frequentes sunt, ut constans antiquioris formae usus nequeat ad merum casum referri. Iam alter titulus n. 110 annum ducentesimum quinquagesimum alterum habet, qui ex Foucarti rationibus a. 106 p. Chr. est. Atque in universum quidem nihil est, quod ei tempori repugnet; nam recentiorem scripturam Λικίννιος, Λικιννία iam primo p. Chr. saeculo in usum venisse satis constat. Solum vocabulum honoris ἡ λαμπροτάτη πόλις, quod civitas de se ipsa usurpat, melius tertio quam initio alterius p. Chr. saeculi convenire existimaverim. Nam in civitatibus hoc omnino rarissimum est, in hominum vero appellatione, ubi multo frequentius invenitur, tamen non ante finem saeculi secundi occurrit (cf. quae adnotavi ad titulum 91). Quare etsi haec tota quaestio nequit ita diiudicari, ut omnis dubitatio tollatur, tamen multo veri similius existimo, Megarenses a victoria Actiaca (a. 31 a. Chr.) annos numerasse, fortasse quia Augustus urbem post saevam fortunam quam per belli civilis Pompeiani tempora perpessa erat (G. Hertzberg *Geschichte Griechenlands unter der Herrschaft der Römer* I p. 457) quasi denuo condiderat (cf. titulos 36. 62). Sic huius inscriptionis annus 80 p. Chr., illius vero 221 p. Chr. erit.

100 Megaris. Fourmontus in schedis, ex quibus Boeckhius C. I. G. 1056 edidit titulum n. 60, hos tres versus adiunctos habet. At Foucartus et Lollingius illo lapide examinato infra versum quartum neque quicquam scriptum esse neque unquam fuisse testantur. Quare quum hoc additamentum non a Fourmonto fictum esse appareat (cf. n. 97. 98), perspicitur eum duorum lapidum titulos perperam coniunxisse.

Η Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ
Ν Ο Λ Λ Ι Α Δ Α Ν Ν Ο Μ Ι Α Δ Α Λ . . . Τ Η Σ
Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Σ Ω

Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ δῆμος* | Νο[*μ*]*ιάδαν* Νο*μιάδα ἀ*[*ρε*]*τῆς* | *ἕνεκεν καὶ σω*[*φροσύνης*]. Cf. n. 97. 98.

---

101 Basis marmoris nigri, a. 0,25, l. 1,50, c. 0,60, inventa Megaris anno 1847. Edd. Pittakis Eph. 2562. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1854 p. 423 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 42*a*). Periisse videtur.

. . . Α Ν Ν Ι Ω Ν Ν Ι Σ Ι Ω Ν Ο Σ Α Ν Σ Ε . Ι Δ Ι Ω Ν Α Ρ Ε
. . . Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Δ Ω Ρ Ι Α Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ Ε Α Υ Τ Ο Υ Σ Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν

Var. lect. Repetivi Velseni exemplum. Pittakis primum versum sic exhibet: Α Ν Ν Ι Ο Ν Ξ Α C Ν Ι Σ Ι Ο Ν . . Ε Ι Ν . \ Α Μ Δ Α . . . Ν Ι Δ Ι Ω Ν Α Ρ Ε Τ Η. In alterius versus lectione cum Velseno consentit nisi quod Φ Ι Λ Ο Δ Ο Ξ Ι Α Σ et Α Ν Ε Θ Η Κ Ε habet.

[Τ*υρ*]*αννίων*[*α*] Ν*ισίωνος* Ἁ[*δρι*]*α*[*νί*]*δα*[*ι ἐκ τῶ*]*ν ἰδίων ἀρε*|[*τῆς*] *ἕνεκεν καὶ φιλοδωρίας τῆς εἰς ἑαυτοὺς ἀνέθηκαν.*

Alteram versus prioris partem, quam editores intactam reliquerunt, supplere conatus sum. Utique constat a tribu aut pago aut collegio quodam hanc dedicationem profectam esse; nam si privatus homo suo nomine Tyrannionis illius imaginem erigendam curasset, *φιλοδωρίας* certe vocabulo usus non esset. Neque huic observationi obstat formula *ἐκ τῶν ἰδίων*, cuius vestigia in utroque apographo agnoscuntur. Nam *ἴδιος* in posteriore Graecitate non privatum modo significare, ut opponatur *κοινὸς* aut *δημόσιος*, sed plane in vim pronominis possessivi abiisse notum est. Neque vero supervacuum erat addere, tribules de sua pecunia statuam ponendam curasse, quia haud raro usu veniebat ut homines divites, quibus statua ponebatur, honore contenti sumptum ipsi in se reciperent. Num recte Hadrianidarum tribum (cf. n. 72. 74) reposuerim, in tanta exemplorum discrepantia ipse dubito; sed ea certe quae apud Pittakin illo loco sunt, huic coniecturae favent, quia Μ facillimo errore pro Ν Ι legi poterat.

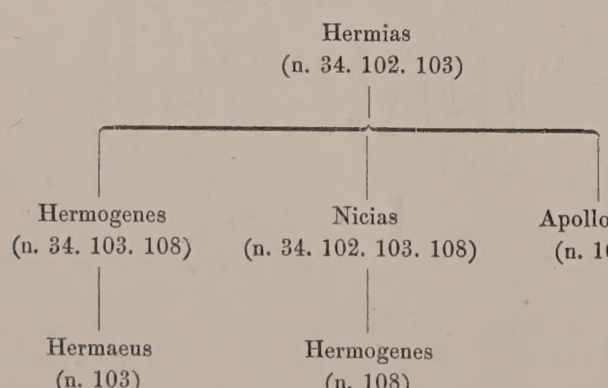
---

102 Palaeochorii in porta ecclesiae Beatae Virginis. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 224. Wheler Itin. p. 435 (Vandale Diss. p. 209. Boeckh C. I. G. 1057). Periisse videtur.

Η Β Ο Υ Λ Η
Ν Є Ι Κ Ι Α Ν Є Ρ Μ Є Ι Ο Υ
Β Α C Ι Λ Є Υ C Α Ν Τ Α
Α Ρ Є Τ Η C Χ Α Ρ Ι Ν

Ἡ *βουλὴ* | Ν*εικίαν* Ἑ*ρμείου* | *βασιλεύσαντα* | *ἀρετῆς χάριν.*

Eiusdem familiae homines in titulis 34. 103. 108 commemorantur; quibus ex titulis haec parentelarum ratio apparet:

Unum Apollonii nomen num recte huc rettulerim, dubitari licet, quia vocabulum *θεῖος*, quo in titulo 103 necessitudo ei cum Hermaeo intercedens indicatur, non modo de patruo, sed etiam de avunculo accipi potest. Hadriani aetate hos homines non antiquiores esse ex titulo 108 apparet; is enim eundem antistitem sacrorum habet ac n. 107, qui honores filiae C. Curtii Proculi continet. Atqui hunc titulus 106 docet Panhellenum synodo ab Hadriano institutae interfuisse.

---

103 Basis inventa Megaris. Ed. Ἐ*φημερὶς τῶν* Φ*ιλομαθῶν* 1865 Μ*αρτ.* 23, n. 555 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 46*d*). Periisse videtur.

Ἡ *πόλις*
Ἑ*ρμαῖον* Ἑ*ρμογέν-*
ους υἱόν, Ν*εικί-*
ου δὲ τοῦ Ἑ*ρμεί-*
α ἀδελφιδοῦν,
[*π*]*αιδείας χάρι*[*ν,*]
[*ἐπ*]*ιμεληθέντο*[*ς*]
[*το*]*ῦ θείου αὐτοῦ*
[Ἀ]*πο*[*λλ*]*ωνίου.*

Cf. quae adnotavi ad titulum 102.

104 Megaris. Edd. Pococke Inscr. ant. T. I c. 5 s. 7 p. 64 n. 11. Ex Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 1061. Postea cum lapis fractus esset, sinistram partem (*a*) exscripsit Lebas *Inscr.* II, 44, dextram W. Vischer invenit inaedificatam in pariete domus in via qua ex arce Alcathoi in oppidum descenditur, et testatus est, Fourmonti apographum recte se habere, *Epigr. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 46 (*Kleine Schriften* II p. 69). Lollingius frustra quaesivit.

a | *b*

ΗΒΟΥΛΗ ΚΑ | ΙΟΔΗΜΟϹ
Τ·ΦΛΑΒΙΟΝЄ | ΥΒΙΟΤΟΝ
ЄΥΝΟΙΑϹ | ЄΝЄΚΑ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Τ(ίτον) Φλάβιον Εὐβίοτον | εὐνοίας ἕνεκα.

---

105 Megaris in ecclesia Beatae Virginis. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 1060. Periisse videtur.

ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΜΑΓΝΟΝΚΟ
ΓΝΙΤΟΥ
ΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Ἡ βουλὴ | καὶ ὁ δῆμος | Μάγνον Κο|γνίτου | ἀρετῆς | ἕνεκεν | ἀνέθηκαν.

---

106 Basis marmoris albi, Megaris quondam in aede Beatae Virginis. Edd. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 7 p. 63 (Osann Syll. p. 212). Ex Fourmonti schedis Raoul-Rochette *Antiquités du Bosphore* p. 195 tab. XIV n. 2. Ex eisdem et Pocockii exemplo Boeckh C. I. G. 1058. *Expédition de Morée* III p. 68 n. 10. Plenissime et accuratissime Lebas-Foucart *Inscr.* II, 43. Lollingius frustra quaesivit.

ΝΠΡΟΚΛΟΙ
ΟΥΡΤΙΟΥΠΡΟΚΛΟΥ
ΟΝ·ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ΜΟϹΑΓΩΝΟΘЄΤΗΝΠΥ
ΘΑΗΩΝΚΑΙ.ΥϹΤΡΑΤΗΓΟΝ
ΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΟΝΦΙΛΟ
ΤЄΙΜΗϹΑΜЄΝΟΝΜΟΝΟ
ΜΑΧΩΝΖЄΥΓΗΚ·ΚΑΙΒΟΙ
ΩΤΑΡΧΗϹΑΝΤΑ·ΑΠΟΤΗϹ
ΠΑΤΡΙΔΟϹΤΟ·Β·ΚΑΙΑΜΦΙ
ΚΤΥΟΝЄΥϹΑΝΤΑΤΟ·Γ·ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΝΠΑΝЄΛΛΗΝΑΡΗ
ΤΟΡΑΠΡΟϹΤΑΤΗΝΔΙΑΒΙΟΥ
ΥΙΟΝΤΗϹΠΟΛЄΩϹΚΑΙΠΑΤЄ
ΡΑΒΟΥΛΗϹΑΡЄΤΗϹЄΝЄΚЄΝ
ΚΑΙΤΗϹΠΡΟϹΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ
ЄΥΝΟΙΑϹ

[Γαΐον Κούρτιο]ν Πρόκλο[ν, | Γαΐου Κ]ουρτίου Πρόκλου | [υἱ]όν, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ|μος ἀγωνοθέτην Πυ|θαήων καὶ [σ]υστράτηγον | καὶ ἀγορανόμον, φιλο|τειμησάμενον μονο|μάχων ζεύγη κʹ, καὶ Βοι|ωταρχήσαντα ἀπὸ τῆς | πατρίδος τὸ βʹ καὶ ἀμφι|κτυονεύσαντα τὸ γʹ καὶ | πρῶτον Πανέλληνα, ῥή|τορα, προστάτην διὰ βίου, | υἱὸν τῆς πόλεως καὶ πατέ|ρα βουλῆς, ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα | εὐνοίας.

Singula enarrare huius loci non est. Temporis indicium certissimum inest in Panhellenum mentione vs. 17, unde apparet Proculum non ante Hadrianum fuisse. Sed cave *πρῶτον Πανέλληνα* de eo intellegas, qui tempore primus a Megarensibus in concilium Panhellenum missus sit. Immo hoc principem concilii significat, ut πρῶτος ἄρχων frequenter de principe collegii dicitur.

---

107 Lapis inventus Megaris prope ecclesiam Beatae Virginis, atque inde translatus Aeginam, ubi est ante orphanotropheum. Edd. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 7 p. 63 n. 4. Pouqueville Itin. T. IV p. 128 (Boeckh C. I. G. 1059). Plenius ex Trézelii et Virleti apographis *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 9 (Lebas-Foucart II, 46).

ΑΓΑΘΗ ❦ ΤΥΧΗ ❦
Ψ Β
ΦΛΑΒΙΑΝΛΑΙΔΑΤ̄ΦΛΑΒΙΟΥΜΑΞΙ
ΜΟΥΓΥΝΑΙΚΑΘΥΓΑΤЄΡΑΔЄΓ̄ΚΟΥΡ
ΤΙΟΥΠΡΟΚΛΟΥΚΑΙΦΛΑΒΙΑΝΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΑΝΘΥΓΑΤЄΡΑΜΑΞΙΜΟΥΚΑΙΛΑΙ
ΔΟϹΤΟΠΑΛΑΙΟΝΒΑΚΧЄΙΟΝЄΥΝΟΙΑϹ
ΧΑΡΙΝ ЄΠΑΡΧΙЄΡЄΩϹΖΩϹΙΜΟΥ
ΤΟΥΝΥΜΦΑ..Υ

Ἀγαθῇ τύχῃ. | ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς). | Φλαβίαν Λαΐδα, Τ(ίτου) Φλαβίου Μαξί|μου γυναῖκα, θυγατέρα δὲ Γ(αΐου) Κουρ|τίου Πρόκλου, καὶ Φλαβίαν Ἀπολ|λωνίαν, θυγατέρα Μαξίμου καὶ Λα|ΐδος, τὸ παλαιὸν Βακχεῖον εὐνοίας | χάριν. ἐπ' ἀρχιερέως Ζωσίμου | τοῦ Νυμφα[ίο]υ.

Quum Boeckhius *τὸ παλαιὸν Βακχεῖον* thiasum Bacchicum interpretatus esset, Foucartus nullam aliam sane interpretationis viam patere, sed sine exemplo *τὸ Βακχεῖον* neutro genere de sodalitate cultorum Bacchi dici adnotavit. Postea vero aliud eius usus exemplum inventum est, titulum Perinthium dico ex Cyriaci Anconitani apographo editum ab A. Dumont *Archives des missions* Ser. III T. III (1876) p. 149 n. 72*c*, ubi vs. 10—13 haec leguntur: Μᾶρκος Ὥρου τὸν τελαμῶνα | τῷ Βακχείῳ Ἀσιανῶν ἐκ τῶν ἰδί|ων ὑπὲρ τῆς εἰς αὐτὸν ἀεὶ τιμῆς | καὶ εὐνοίας ἀνέθηκεν.

De C. Curtio Proculo Flaviae Laïdis patre cf. n. 106. Pontificem (ἀρχιερέα) non synodi Bacchicae esse, sed publicum civitatis Megarensium, recte statuunt Boeckh et Foucart.

---

108 Megaris. Ex Virleti apographo *Expédition de Morée* T. III p. 69 n. 22 (Lebas-Foucart *Inscr.* II, 45). Periisse videtur.

Ι ΓΡΑΙΙΙΙ
ЄΙΟΥϹΤΟΥΝЄ..
ΥΠЄΠΙΜЄΛΗΤΗΙ
ЄΖΩϹΙΜΩΙΝΥΜΦΑΙΟΥ

.... γραμμ[ατέως Ἑρμογ]|έ[ν]ους τοῦ Νει[κίου,] | ὑπ' ἐπιμελητῇ [ἀρχιερ]|ε[ῖ] Ζωσίμῳ Νυμφαίου.

Duos priores versus supplevi ex titulis 102. 103, tertii et quarti supplementa Foucarti sunt, qui vidit hic eundem sacerdotem commemoratum fuisse qui in titulo 107 est.

109 Lapis a. 0,63, l. 1,49, c. 0,46, inscriptus litteris altis 0,023, versibus distantibus inter se 0,006. Dextra pars fracta est, a sinistra spatium scriptura vacans l. 0,62. Infra hunc titulum duo antiquiores deleti. Megaris iuxta parietem occidentalem ecclesiae *τῆς ἁγίας Παρασκευῆς*, intra peribolum. Edd. S. N. Dragumis Παρνασσὸς ἔτ. 1882 σελ. 856. N. Novosadski Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 127 (cf. Dragumis ibid. p. 160). Exscripsit Lolling.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΙΤΕΛΛ///ΛΝ..\/ΝΟΙ
ΣΑΒΕΙΝΟΥΤΟΥΚΟΙΡΑΝΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩΣΑΝΕΘΗΚΑΝΙΕΡΕΙΑ
ΝΟΙΑΤΗΠΡΟΣΤΗΝΠΟΛΙΝΚΑΙΕΠΙΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΕΝΔΙΑΝΟ

locus tituli antiquioris excisi ΠΟΛΛΑΚΙ *locus tituli antiquioris excisi*

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Ο[ὐ]ιτελλ[ί]αν [Φ]ίλαν, θυ[γατέρα Οὐιτελλίου] | Σαβείνου τοῦ Κοιράνου ἀρχιερέως ἀνέθηκαν, ἱέρεια(ν) τ[ῆς Ἀρτέμιδος(?) ἐπὶ εὐ]|νοίᾳ τῇ πρὸς τὴν πόλιν καὶ μεγαλοψυχίᾳ ἐν διανομ[αῖς] | πολλάκι.

---

110 Megaris. Ex schedis suis (e Cyriaci collectione derivatis) ed. Muratori T. II p. DLIX. 1 (Boeckh C. I. G. 1062).

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ΗΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΜΕΓΑΡΕΩΝΠΟΛΙΣ
ΛΙΚΙΝΝΙΑΝΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙΑΝΤΗΝ
ΙΕΡΕΙΑΝΕΠΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗ
ΚΑΙΤΑΙΣΕΙΣΑΥΤΗΝΦΙΛΟΤΙΜΙΑΙΣ
ΕΤΟΥΣΒΗC

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἡ λαμπροτάτη Μεγαρέων πόλις | Λικιννίαν Τιμοκράτειαν τὴν | ἱέρειαν ἐπὶ σωφροσύνῃ | καὶ ταῖς εἰς αὐτὴν φιλοτιμίαις· | ἔτους β[ν]σ'.

Annus ducentesimus quinquagesimus alter a victoria Actiaca, a qua Megarenses annos numerasse videntur (cf. quae disputavi ad titulum 97), a. 221 p. Chr. est.

---

111 Basis marmoris albi, Megaris ante tabernam (*café*) Ioannis Tzákonae ad viam quae dicitur *Platea*. Edd. C. Bursian in epistula ad Henzenum *Bull. dell' Inst. arch. Rom.* 1855 p. XXII. Accuratius P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 46*b*. Contulit Lolling.

Ψ Β
ΤΗΝΑΡΧΙΕΡΕΙΑΝΤΩΝ
CΕΒΑCΤΩΝΔΙΑΒΙΟΥ
ΠΟΛΥΜΝΕΙΑΝΤΕΙΜΟ
ΞΕΝΟΥΑΡΕΤΗCΕΝΕ
ΚΕΝΚΑΙCΩΦΡΟCΥΝΗC
ΚΑΙΤΩΝΕΙCΤΗΝΠΑΤΡΙ
ΔΑΦΙΛΟΤΕΙΜΙΩΝ

Ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) | τὴν ἀρχιέρειαν τῶν | Σεβαστῶν διὰ βίου | Πολύμνειαν Τειμο|ξένου ἀρετῆς ἕνε|κεν καὶ σωφροσύνης | καὶ τῶν εἰς τὴν πατρί|δα φιλοτειμιῶν.

Alterius aut tertii p. Chr. saeculi esse videtur; accuratius aetas definiri nequit, nam *ἀρχιέρεια τῶν Σεβαστῶν* non necessario ad duos Augustos qui una imperaverint referendum est (cf. Hermae XIII p. 72).

112 Basis marmoris candidi inaedificata in angulo septentrionali et occidentali ecclesiae S. Demetrii, quae est in medio fere clivo collis occidentalis qui olim sustinebat arcem Alcathoi. Ex schedis Cyriaci Ambrosianis ed. Muratori T. I p. CLXIII. 5, ex suis idem T. II p. DLVI. 5 (Boeckh C. I. G. 1063). Ed. A. Stschukareff Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 233 n. 5. Exscripsit Lolling. Exiguum tituli fragmentum ex schedis Mustoxydis exhibuit K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 497.

ΑΓΑΘΗΤΥΧ.. ///
////// \ΛΗΚΑΙΟΔΗ ///
////////////////// ΥCΤΕΙΝ ///
////////////////// ΕΙΝΟΥΙΕ ///
//////// .Ν ω ΑΡΤΕΜΙ ///
////// ΩΤΕΙΡΑCΕΥC ///
ΒΕΙΑCΕΝΕΚΕΝ ///
ΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜ ///
//
//

Var. lect. Expressi Lollingii apographum Stschukareffiano paullo plenius, sed ceteroquin accuratissime cum eo consentiens. Quae Muratorius pleniora habet, sive quia lapis nondum adeo mutilatus erat, sive pro arbitrio suppleta, haec sunt: Vs. 3. 4 ΦΑΥΣΤΕΙΝΑΝ ΦΑΥΣΤΕΙΝΟΥ. || Vs. 4. 5 ΙΕΡΑΝ Murat. T. I, ΙΕΡΕΙΑΝ id. T. II. || Vs. 5. 6 ΑΡΤΕΜΙΔΟΣΣΩΤΕΙΡΑΣ. || Vs. 6. 7 ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. || Vs. 8 fin. ΦΙΛΟΤΕΙΜΙΑΣ.

Ἀγαθῇ τύχῃ· [ἡ | βο]υλὴ καὶ ὁ δῆ|[μος Φα]υστεῖν[αν | Φαυστ]είνου ἱέ[ρ|ει]αν Ἀρτέμι[δ|ος Σ]ωτείρας εὐσ[ε]|βείας ἕνεκεν | καὶ φιλοτειμ[ίας].

113 Megaris in basi statuae mulieris stola demissa indutae, sine capite, quam emit Rich. Worsley. Ed. Viscontus Monum. Gab. p. 151 ex schedis Worsleii, item in descriptione Musei Worsleiani, unde excerpsit Müllerus. Praeterea dedit Villoisonus Act. Acad. Inscr. T. XLVII p. 334 cum notis aliquot (Iacobs Anthol. Palat. T. III, Add. p. XCIV. Boeckh C. I. G. 1064. G. Kaibel Epigr. Gr. 870).

ΑΖΟΜΕΝΗΚΟΥΡΗΝΛΗΤΩΙΔΑΕΙΟΧΕΑΙΡΑΝ
ΑΡΤΕΜΙΝΟΡΘΩΣΙΗΝΠΟΛΕΩΣΠΕΡΙΤΕΙΧΕΑΠΑΝΤΑ
ΕΙΜΙΙΕΡΗΙΣΕΓΩΑΣΚΛΗΠΙΑΣΕΚΔΕΤΟΚΗΩΝ
ΠΑΤΡΟΣΕΥΚΤΙΜΕΝΟΥΑΣΚΛΗΠΙΑΔΑΟΓΕΝΕΣΘΗΝ
ΜΗΤΡΟΣΣΕΜΝΟΤΑΤΗΣΝΕΙΚΗΦΟΡΙΔΟΣΓΕΝΟΣΕΣΘΛΟΝ
ΟΙΔΕΥΓΕΙΝΑΜΕΝΟΙΜΕΔΟΣΑΝΙΕΡΗΙΔΑΤΗΔΕΘΕΑΙΝΗ
ΒΟΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣΠΕΡΕΜΕΙΟ

Ἁζομένη κούρην Λητωΐδα εἰοχέαιραν
Ἄρτεμιν Ὀρθωσίην πόλεως περὶ τείχεα πάντα
εἴμ' ἱερῆϊς ἐγὼ Ἀσκληπιάς, ἐκ δὲ τοκήων
πατρὸς Εὐκτιμένου Ἀσκληπιάδαο γενέσθην,
μητρὸς σεμνοτάτης Νεικηφορίδος γένος ἐσθλόν.
οἱ δ' εὖ γεινάμενοι μ' ἔδοσαν ἱερηΐδα τῆδε θεαίνῃ
βουλῆς καὶ δήμου ψηφισαμένης περ' ἐμεῖο.

---

114 Fragmentum tenue lapidis albi, Megaris iuxta domum Κωστᾶ Κίκκη. Ed. S. N. Dragumis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 158. Exscripsit Lolling.

////////// . ΗΣΡΑΓ
///// ΔΑΛΙΟΥΚΕΛΕΥ
///// ΚΥΚΛΕΙΜΑΘΙ ////
/// ΑΙΡΕΙΜΡΡΟΣΕΙΡ
ΕΥΤΥΧΩΜΡΑΙ ////

vac.

Carminis sepulcralis trimetris iambicis conscripti has esse reliquias apparet, sed pauca agnoscuntur: Vs. 2 Δαλίου κελεύ[σμασιν], vs. 3 κυκλεῖ μαθή[ματα], vs. 4 [χ]αίρειμ προσειπ[ών], vs. 5 εὐτυχῶμ παί[δων πατήρ (?)].

---

115. 116 Megaris. Primum versum in duos divisum et quintam fere partem secundi ed. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 7 p. 63 n. 9. Totus titulus est in schedis Fourmonti, unde ediderunt Osann Syll. II, 48 et Boeckh C. I. G. 1066 (G. Kaibel Epigr. Gr. 462*ab*. Cf. quae adnotavit K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 506).

(115) (116)

ΤΟΝΠΑΣΙΝΗΛΙΚΕΣΣΙΜΕΙΛΙΧΩΤΑΤΟΝΤΟΝΤΟΙΣΚΑΛΟΙΣΙΧΡΗΣΤΟΝΔΥΣΗΕΝΗΚΑΚΟΙΣ)(ΕΙΚΟΣΙΣ·ΑΝΥΣΑΝΤΑΔΙΣΝΥΙΙΝΟΙΣΣΝΙ·ΤΟΥ
ΔΟΞΕΣΔΕΝΑΣΑΣΤΕΙΜΥΡΙΕΣΑΥΙΟΥΜΕΝΟΝΑΣΤΟΙΣΙΚΑΙΣΙΝΟΙΣΙΝΟΙΣΥΝΣΥΝΣΝ ΟΝ)(ΦΙΛΑΝΤΡΟΠΟΣΚΛΩΘΩΝΙΚΟΚΙΛΙΗΝΒΙΟΤΟΥ
ΜΑΡΨΑΣΑΜΟΙΡΑΣΩΜΑΤΗΚΙΔΥΠΟΧΘΟΙΙΑ)ΔΙΔΩΚΙΝΗΤΟΡΔΟΝΡΑΝΩΜΤΓΛ/·ΙΟΝ)(ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΝΚΛΥΤΟΜΗΤΙΝΛΦΑΙΜΑΤΟΣΑΡΧΙΤΡΙΩΝ
ΤΟΙΟΥΤΟΙΩΠΙΛΛΑΣΝΙΚΟΚΡΑΤΟΥΣΒΙΩΝ)(ΠΑΠΠΟΥΝΙΚΟΚΡΑΤΟΥΕΥΕΑΚΑΛΛΙΤΥΧΟΥ

115

Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι μειλιχώτατον,
τὸν τοῖς καλοῖσι χρηστόν, δυσ[μ]ενῆ κακοῖς,
δόξ[αι]ς δ' ἐν ἄστει μυρί[αι]ς [γ]αυ[ρ]ούμενον,
ἀστοῖσι καὶ [ξε]ίνοισιν οἷσιν [ε]ὔν[ομ]ον
μάρψασα μοῖρα σῶμα τή[ν]δ' ὑπὸ χθό[ν]α
δ[έ]δωκ[ε]ν, ἦτορ δ' ο[ὐ]ρανῷ μ[ετάρσ]ιον·
τοιοῦτο[ν ἴσθι π]ά[ντα] Νικοκράτους βί[ο]ν.

116

Εἰκοσι[ὲξ] ἀνύσαντα δ[υ]σηνύ[στ]ο[υ]ς [ἐ]νι[αυ]τού[ς]
[ε]ἷλ' ἄτροπος Κλωθὼ Νικοκ[ράτ]ην βιότου,
Νικοκράτην κλυτόμητιν [ἀ]φ' αἵματος ἀρχι[ε]ρ[ή]ων,
πάππου Νικοκράτου[ς,] υἷεα Καλλιτύχου.

Quae Kaibelius partim a prioribus editoribus accepit partim ipse sagaciter excogitavit ad haec duo carmina restituenda, ea omnia recepi praeter n. 115 vs. 3 extr., ubi G. Hermanni emendationem praetuli Boeckhiano αὐξούμενον a Kaibelio recepto (Keilius αἰνούμενον aut αὐχούμενον proposuit), quia legibus sermonis Graeci accommodata est neque multo remotior a litteris traditis quam illud.

117 Fragmentum basis rotundae marmoris leucophaei striis candidis distincti, quod arae tabulam superiorem efficit Megaris in ecclesia S. Nicolai. Edd. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 7 p. 63 n. 8. Ex schedis Fourmonti Osann Syll. II, 48 (Boeckh C. I. G. 1067. Welcker Syll. Epigr. Gr. p. 23 n. 22). Lebas-Foucart *Inscr.* II, 67 (G. Kaibel Epigr. Gr. 462 *c.* Cf. quae adnotavit K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 508). Apographum et ectypum chartaceum misit Lolling.

ΝΙΚΟΚΡΑΤΟΥϹΛΑΓΟΝΕϹϹΙΝΥΠΟΧΘΟΝΙΑΙϹΙΚΕΚΡΥΠΤΕ3
ϹΩΜΑΚΕΑΡΔΑΝΟΡΟΥϹΕΠΡΟϹΑΙΘΕΡΑΔΙΑΝΑΕΡΘΕΝ3
ϹΟΙΔΕΧΑΡΙϹΠΛΟΥΤΕΑΚΑΚΗΘΕΟΙFΙΝΕΚΑΜΟΙΡΗϹ3
ΠΡΗΥΝΙΑΙΓΛΥΚΥΘΥΜΟΝΑΓΑΛΛΟΜΕΝΟΝΜΑΛΑΠΑϹΙΝ
ΥΙΟΝΚΑΛΛΙΤΥΧΟΙΟΜΕΙΙϹΙΑΤΙΙΙϹΦΑΟϹΑΛΛΟ3
ΠΡΙΝϹΤΥΓΕΡΟΝΙΙΙΡΟΙιιΟΙΝΗΑΘΑΝΑΤΟΙϹΙΙΙΝϹϹΘΕ3

Νικοκράτους λαγόνεσσιν ὑπὸ χθονίαισι κέκρυπτ[αι]
σῶμα, κέαρ δ' ἀνόρουσε πρὸς αἰθέρα δῖαν ἀερθέν.
σοὶ δὲ χάρις, Πλουτε(ῦ), ἀκάκῃ θε[ῶ]ι, εἵνεκα μοίρης·
πρηῢν [κ]αὶ γλυκύθυμον, ἀγαλλόμενον μάλα πᾶσιν
υἱὸν Καλλιτύχοιο μέ[ν]ει ⏑⏑ — φάος ἄλλο
πρὶν στυγερὸν ⏑⏑ — ⏑⏑ ἀθανάτοισι ⏑⏑ — ⏑

Versus duo postremi, quos priores editores frustra tentaverunt, ne Lollingii quidem exemplo expediti sunt. Vs. 5 med. δ[ῖον] Boeckh, Foucart, Kaibel; sed huic supplemento non favent litterarum reliquiae superstites, quae potius genetivum substantivi in -ης cadentem indicare videntur. In fine versus sexti ἀθανάτοισι γ[ε]νέσθ[αι] restituerem, si viderem quomodo haec cum totius enuntiati sententia et structura conciliari possent. Ceterum hos tres Nicocratis titulos (n. 115. 116. 117), ut propter barbaram orthographiam titulorum 53. 96 simillimam saeculo quarto non antiquiores, sic propter manifesta religionis paganae indicia quinto non recentiores putaverim.

118 In loco *Palaeochori* inter rudera. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 1100 (G. Kaibel Epigr. Gr. 958. Cf. quae disputaverunt K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 508 et G. Kaibel Hermae XI p. 383). Periisse videtur.

Π Ο Ι Ϲ Ι
Λ Ο Ε Μ Ε Π Ι Ο Ρ Ο Ϲ Η Μ Υ Ο Ϲ Λ
Α Ι Π Ο Υ Ϲ Λ Ι Ϲ Π Ο Ε Λ Ο Ν Ι Ι Ι Α Γ Ε Ν
Ε Ι Κ Α Ι Ε Υ Γ Ε Ν Ι Η Ο Υ Π Ο
Μ Α Ο Α Ι Ο Ϲ Π Ι Ν Υ Τ Η Ν Δ Α Κ Α Χ Ο Ι
Θ Ε Ϲ Ο Α Ν Ε Υ Ξ Ε Ν Ω Ν Μ Ε
Μ Π Λ Ε Α Ν Ε Π Ι Φ Ι Λ Ο Ϲ Η Ε Ν Α Π Λ
Ι Ι Η Ϲ Ζ Α Θ Ε Ο Ν Β Ρ Ε Τ Α Ϲ Ο Ϲ · Ο
Ε Ι Ο Γ Ε Ν Ο Υ Ϲ Ε Ι Ν Ε Ι Κ Λ Λ Ε Ι Ψ
Φ Ι Λ Ι Η   Λ Υ Κ Ε Ρ Ω Τ Ε Ρ Ο Ν Α Ν
Ε Ν Ε Υ Ν Α Ϲ Ι Ε Ν Ω Ο Μ Ε Ν Ο Ϲ Φ
Τ Α Δ Ε Γ Ρ Α Ψ Ε Τ Ε Ο Ϲ Φ Ι Λ Ο Ϲ Α Λ
Ν Χ Ε Ο Ν Ω Ν Ο Ι Ν Ο Ν Α Λ Ϲ Ε Ι Ψ Α Ι

His reliquiis, in quibus Boeckhius et Keilius pauca modo vocabula agnoverant, lucem attulit Kaibelii sagacitas, collato titulo Attico, Herode archonte (a. 126 p. Chr.) inciso, qui in ipsius sylloge epigrammatum n. 957 est. Eosdem ephebos Marcianum et Diogenem, quorum amicitiam illud epigramma testatur, hic quoque agnoscit, atque hunc titulum imagini subscriptum fuisse statuit, quam Marcianus Diogeni Megaris, ubi uterque hospitii iure commorabatur, vita defuncto amicitiae causa posuisset. In primis versibus non multa verba agnoscuntur (vs. 2 init. λιπούσαις, vs. 3 ....σι καὶ εὐγενίῃ οὔπο[τε ...], vs. 4 πινυτὴν δ' ἀκάχοι[το (?)]. Reliqua vero sic restituere conatus est Kaibelius:

[........ὁ]εσ[σ]αν ἐϋξε[ί]νων Με[γαρήων]
[ἣν ἀρετὴν διὰ] π[ᾶσ]αν, ἐπ[ε]ὶ φίλος ἦεν ἅπα[σιν].
[ἀλλὰ χάριν μνήμ]ης ζάθεον βρέτας ὅς [τ]όδ' [ἔθηκεν,]
[ζωὴν Δ]ειογένους εἵνεκ' ἀ[μ]ειψ[αμένου,]
[οὐδὲν ἰδὼν τούτου] φιλίη[ς γ]λυκερώτερον ἀν[δρός,]
[τῆς δ'] ἐν [γ]υ[μ]νασί[οις μ]νωόμενος φ[ιλίης]
[Μαρκιανὸς] τάδ' ἔγραψε τεὸς φίλος, ἀλ[λὰ φίλει με,]
[καὶ κρυερὸ]ν χ[θ]ον[ί]ων ὅ[ρμ]ον ἀ[μ]ειψά[μενος].

In his unum quod paullo graviorem dubitationem moveat, est ζάθεον βρέτας de hominis defuncti statua ab amico posita. Qua de causa suspicetur quispiam, votum potius pro salute amici aegroti suscepisse Diogenem eiusque voti damnatum deo simulacrum dedicasse. Sed alia insunt quae cum ea interpretatione vix conciliari possint.

119 Megaris in ecclesia S. Demetrii. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 1087. Periisse videtur.

Ν Ε Ι Ο Χ Ο Υ ////////////////////
Τ Ο Ν Ι Χ Λ Ε Ι Ν Ο Ν /////////
Μ Ε Ν Ο Ν Ο Ι Κ Ο //////////

In his reliquiis ceteroquin obscurissimis alter quidem versus poëtici sermonis speciem prae se fert; nam ibi ni fallor τὸν [κ]λεινὸν .... fuit, quod adiectivum a pedestris sermonis usu alienum est.

120 Stela marmoris albi, Megaris. Ex Trézelii apographo ed. *Expédition de Morée* T. III p. 69 n. 25 (Lebas-Foucart *Inscr.* II, 65).

ΑΓΕΛΑΕ
ΓΕΛΑΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ἀγέλαε | [Ἀ]γελάου | χαῖρε.

---

121 Marmor album quadratum, a. 0,625, l. 0,475, litterae altae 0,025, Megaris ante domum Michaelis Pappafranku. Ed. A. Stschukareff Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 234 n. 6. Exscripsit Lolling.

Α Ν Α Ξ Ι Σ
ΑΘΑΝΙΩΝΟΣ

Ἀναξὶς | Ἀθανίωνος.

Nomen mulieris Ἀναξὶς etiam n. 60 est.

---

122 'Megaris ad aedem D. Nicolai. Ex Spon. Misc. erud. ant. X, 26 p. 330, qui in lemmate erravit; sed collatis titulis ibi a Sponio editis hunc quoque Megarensem esse patet' Boeckh C. I. G. 1088. Periit.

ΑΝΑΞΙΩΝ
ΕΥΜΗΤΙΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Ἀναξίων | Εὐμητίωνος | χαῖρε.

Nomen Εὐμητίων apud Megarenses usitatum fuisse etiam catalogus ille Epidaurius arbitrorum Megarensium (Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1887 p. 10 vs. 77) docet. De Ἀναξίων nomine cf. quae adnotavi ad titulum 55.

---

123 Tabella quadrata marmoris albi, inventa in coemeterio antiquo Megarensium sito ad viam quae Thebas fert. Ed. F. Lenormant *Revue archéologique* N. S. IX (1864) p. 123 n. 1 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 76*e*).

ΑΝΤΙΦΩΝ
ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ

Ἀντιφῶν | Πλαταιεύς.

---

124 Palaeochorio in columna paene deleta. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. G. 1089.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ

Ἀριστοτέλ[ης] | Διοδότου.

125 Megaris. Edd. Pittakis Eph. 2560. A. v. Velsen *Archäol. Anzeiger* XI (1853) p. 381 n. 3. C. Bursian *Bullettino dell' Instituto arch. Rom.* 1855 p. XXIII (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 65*h* et 65*i*, v. infra).

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΑΡΙΣΤΙΟΥ

Litterarum formas dedi ex Velseno. Bursian Α pro Α, Pittakis Σ pro Σ habet.

Ἀφροδισία | Ἀριστίου.

Foucartus duos titulos habet, alterum (65*h* Ἀφροδισία Διονυσίου) ex Velseno, alterum (65*i* Ἀφροδισία Ἀριστίου) ex Pittaki et Bursiano. Sed quum Velsenus plane eadem atque illorum uterque exhibeat, mirus sane Foucarti error statuendus est.

---

126 Marmor candidum cubi figura, Megaris in impluvio domus, quam possidet Matadulias. Exscripsit Lolling.

Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ο Σ Ο Σ
Α Φ Ρ ⌒ Λ ΝC ΙΟΥΣ

Recentior titulus manifesto Ἀφροδίσιος | Ἀφροδισίου est. Antiquioris deleti solae terminationes ....ος | ......νους dispiciuntur.

---

127 Basis lapidis qui πῶρος vocatur, a. 0,25, l. 0,50, c. 0,40, inventa Megaris anno 1848. Ed. Pittakis Eph. 2561 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 76*b*). Periisse videtur.

ΔΑΜΑΡΕΤΑ
ΑΙΓΙΝΑΙΑ

Δαμαρέτα | Αἰγιναία.

---

128 Prope Nisaeam. Cyriacus p. XVII n. 120. Ed. Muratorius ex Cyriaci schedis T. II p. MLXX. 1, ex suis T. III p. MDCLXV. 12 (Boeckh C. I. G. 1090). Periisse videtur.

ΔΑΜΑΤΡΙΑΓΛΑΥΚΙΑ
ΧΑΙΡΕ

Δαματρία Γλαυκία | χαῖρε.

---

129 Tabula marmoris albi, a. 0,07, l. 0,22, c. 0,04, quae olim immissa erat operculo sepulcri. Megaris in domo quam possidet Ioannes Bravos (Μπρᾶβος). Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΚΡΑΤΗϹ *sic*
ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΟΣ

Δαμοκράτης | Σωσικράτεος.

130 Megaris. Edd. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* XI (1853) p. 382. C. Bursian *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1855 p. XXIII (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 65*e*).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΠΡΑΞΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Var. lect. Repraesentavi Velseni exemplum. Bursianus vs. 1 primam litteram omittit et vs. 2 sic collocat ut littera initialis Χ infra Ο vocis ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ sit. Praeterea is utroque loco Α pro Α habet.

Δημήτριος Πράξωνος | χαῖρε.

Idem homo videtur, cuius honores titulus 99 anno 80 p. Chr. incisus continet. Ibi sane *Πραξίωνος* est, sed in alterutro titulo exscribendo erratum videtur.

---

131 Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,08, c. 0,035, quod ex more apud Megarenses olim immissum fuisse operculo sepulcri ex lapide qui *πῶρος* vocatur confecto monuit Lolling, inventum Megaris in vinea Constantini Moraïtis, apud quem etiamnunc exstat. Ed. I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VI (1881) p. 351 n. 44. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΓ
ΔΙΟΤ

Διογ[ένης] | Διοτ[ίμου].

---

132 Cippus Megaris repertus, cum anaglypho virum et feminam valedicentes exhibente. Ex Musei Worsleiani descriptione ed. Boeckh C. I. G. 1091.

ΩΝΑΡΙΔΙΟΚΛΕΙΑ

////////////////////////// ΚΑΛΑΙ
ΚΑΦΙΣΙΩΝ

Agnoscuntur nomina *Διόκλεια, Καλ[λ]ι. . . . .*, *Καφισίων*. Reliqua obscura, neque certum est titulum sepulcralem esse.

---

133 Stela sepulcralis inventa in colle *Karia.* Ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 76*a*.

ΔΙΟΚΛΗϹ
ΕΠΙΚΡΑΤΗ

Διοκλῆς | Ἐπικράτη.

Foucartus commate distinxit, ut duo nomina essent, viri et mulieris. At *Ἐπικράτη* nomen femininum non sine offensione est. Quare malim hic eam formam genetivi nominum in *-ης* cadentium agnoscere, quam apud recentiores Graecos usitatam esse constat. Nam eam iam recentioribus antiquitatis Graecae temporibus hic illic in usu fuisse testimonium tituli Apteraei *Bull. de corr. Hell.* III (1879) p. 431 n. 6 probat, ubi *Πολυκλῆς | Ἀμφιχάρη Πάριος* est. Quem titulum dialecti et litteraturae rationes ante initium aerae Christianae incisum indicant. Cf. praeterea n. 152.

134 Marmor album cubi figura; quattuor postremae litterae consulto deletae. Megaris ad domum Georgii Mavrokákis. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟϹΙΛΑ

Διο[φ]ίλα.

---

135 Lapis inaedificatus ad ecclesiolam S. Nicolai quae est in colle qui quondam tenebat arcem Alcathoi. Ed. Lebas *Inscr.* II, 73. Plenius et accuratius exscripsit Lolling.

ıı ıı ΛΟΣ
ΚΟΡΙΙΙΘΙΟΣ

[Εὔ]μηλος | Κορί[ν]θιος. Supplevit Lolling.

---

136 Tabula marmoris albi cum anaglypho, cuius inferior modo pars exstat a dextra arae, a sinistra viri stantis reliquias exhibens, inaedificata Megaris ad domum Ioannis Pantuzis sitam ad clivum occidentalem arcis quae vocatur Caria, prope Olympieum. Infra anaglyphum titulus, quem exscripsit Lolling.

ΖΩΠΥΡΙΩΝ
ΑΣΚΛΑΠΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Ζωπυρίων | Ἀσκλάπωνος | χαῖρε.

---

137 Lapis Megaris translatus Athenas in museum societatis archaeologicae. Edd. Kumanudis Philistor. I p. 326. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 65*c*.

ΙΟ̣ΠΥΡΟ̣Σ
ΑΧΕΛΟΙΟΔΩΡΟΥ

Ζώπυρ[ο]ς | Ἀχελοιοδώρου.

Primo versu in vocali terminationis exaranda erratum esse apparet. Sed in altero versu contrarium errorem statuere nolui, quia in indice arbitrorum Megarensium Epidaurio (*Ἐφ. ἀρχ.* III, 1887 p. 10 vs. 74) *Ἀ⟨ρ⟩χελοιοδώρου* est correptaque vocalis ex simili vicinorum Boeotorum consuetudine aliquid defensionis habet.

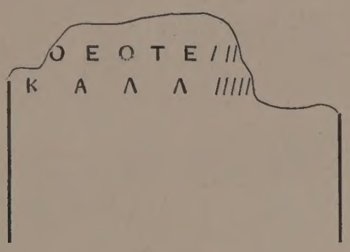
---

138 Megaris. Ex Trézelii apographo ed. *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 15 (Lebas-Foucart *Inscr.* II, 68).

ΗΡΑΚΑ.

Ἡρακ[λ. . .].

139 Tabula marmoris albi, quondam in ecclesiola S. Ioannis sita occidentem versus ab arce Alcathoi, nunc humi iacens ante ecclesiolam. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 64. Exscripsit Lolling.

Θεοτέλ[ης] | Καλλ[ίου].

---

140 Megaris prope ecclesiam ἁγίας Παρασκευῆς. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 74.

ΙΠΠΩ
ΔΙΟΝΥ

Ἵππω[ν] | Διονυ[σίου].

---

141 Lapis albus, impositus puteo quem anno 1885 prope domum suam in oppido Megaris fodiendo invenit Κωστᾶς Κίκκης, apud quem etiamnunc est; infra titulum foramen rotundum est. Ed. S. N. Dragumis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 159. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
Η Ρ Ε Α

Καλλικράτης | Ἡρέα.

---

142 In marmore polito, ad arcem Nisaeae. Cyriacus p. XVII n. 121. Muratori T. II p. MLXX. 1 (Boeckh C. I. G. 1092). Periisse videtur.

ΚΑΛΛΙΚΙΤΑ ΦΩΚΙΣ

Καλλικ[ρ]ίτα Φωκίς.

---

143 Megaris. Ed. Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν n. 555 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 76*c*). Periisse videtur.

Λέπτα Θηβαία.

---

144 Megaris. Ed. Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν n. 555 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 76*g*). Periisse videtur.

Μᾶρκος Λικίνιος Κλήμης.

145 Megaris. Ex schedis Fourmonti (n. 459) ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 62*b*.

Λύσανδρος Ἡρέα.

Lysander Hereae f. ephebus fuit ea aetate, qua Megarenses Boeotorum foederi se adiunxerant (cf. n. 28), i. e. intra annorum 223 et 192 a. Chr. spatium.

---

146 Lapis inventus Megaris, translatus Athenas in museum societatis archaeologicae, ubi exscripsit P. Foucart et edidit ad Lebas *Inscr.* II, 65*b*.

ΜΑΤΡΩΙ
ΔΙΩΝΔΑ

Ματρῷ | Διώνδα.

Foucartus emendavit Μάτρω[ν] sine idonea causa.

---

147 Tabella quadrata marmoris albi (cf. n. 129. 131), inventa in coemeterio antiquo Megarensium prope viam quae Thebas fert. Ed. F. Lenormant *Revue archéologique* N. S. IX (1864) p. 123 n. 3 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 76*f*).

ΜΑΤΡΩΝΑ

Ματρώνα.

---

148 Lapis inventus Megaris. Infra titulum columba ramum rostro tenens, quam recentiore demum tempore additam esse refert Lolling. Edd. ex Virleti apographo *Expédition de Morée* T. III p. 69 n. 26 (Lebas-Foucart *Inscr.* II, 76). F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 391 n. 233. Exscripsit Lolling.

/////////// Ν Α Λ Κ Η Σ
///////////// Λ Α Ι Ο ///

[Με]νάλκης | . . . λαίο[υ].

---

149 Stela sepulcralis marmoris albi, Megaris. Ex Trézelii apographo ed. *Expédition de Morée* T. III p. 69 n. 24 (Lebas-Foucart *Inscr.* II, 63).

ΝΑΣΙΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ

[Μ]νασὶς | Διοδώρου. Foucartus supplevit [Ὄ]νασις, quod sane item ferri potest.

---

150 Megaris. Ex Fourmonti schedis (n. 473) ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 62*c*.

Μνασίων Εὐκλία.

151 Megaris ad aedem S. Nicolai. Edd. Spon Misc. erud. antiq. X, 25 p. 330. Villoison Act. Acad. Inscr. T. XLVII p. 341 (Boeckh C. I. G. 1093). Periisse videtur.

ΝΙΚΩΝΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Νίκων Ἀγάθωνος | χαῖρε.

---

152 Stela marmoris albi, orientem versus ab urbe Megaris. Edd. Pittakis Eph. 711. Rangabé *Ant. Hell.* 2027 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 70*a*). Ex Landroni apographo Lebas-Foucart *Inscr.* II, 70. Eundem lapidem esse, quod iam Foucartus suspicatus est, mihi quidem plane certum videtur.

Ν Ι Κ Ω [Ν]
Ο Ε Ο [Τ] Ε Λ Η

Var. lect. Repraesentavi Landroni exemplum, additis intra uncos duabus litteris ab eo non lectis ex Pitt. Rang., qui vice versa duas primas alterius versus litteras omittunt.

Νίκων | Θεοτέλη. De genetivi forma cf. quae adnotavi ad titulum 133.

---

153 Stela sepulcralis magna marmoris albi, ornata acroterio et duabus rosis, Megaris quondam in impluvio eparchiae, nunc in museo. Ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 76*h*. Exscripsit Lolling.

ΝΟΥΜΗΝΙΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΑΙΕ
ΛΕΥΘΕΡΙΟΥΘΥΓΑ
ΤΗΡΛΕΥΚΙΟΥΔΕΓΥ
5 ΝΗ ΧΑΙΡΕ

Νουμηνὶς | Διονυσίου καὶ Ἐ|λευθερίου θυγά|τηρ, Λευκίου δὲ γυ|νή, χαῖρε.

---

154 Fragmentum basis, Megaris. Ed. Pittakis Eph. 2559.

ΕΝΕΑΣΓΛ

[Ξ]ενέας Γλ......

---

155 Tabella quadrata marmoris albi, inventa in coemeterio antiquo Megarensi ad viam quae Thebas fert. Edd. F. Lenormant *Revue archéologique* IX (1864) p. 123 n. 2. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 76*d*.

ΞΕΝΙΑΣ
ΘΗΒΑΙΑ

Ξενιὰς | Θηβαία.

---

156 Palaeochorio in columna sepulcrali. Ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 1099. Periisse videtur.

Ξ Ε Ν ω Ν
ΜΟΥϹΑΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ξένων | Μουσαίου | χαῖρε.

---

157. 158 Stela sepulcralis marmoris albi, Megaris. Ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 65*d*.

In fronte:

(157) . ΝΥΜΑΚΛΗΣ

In parte postica:

(158) ΞΥΦΡΑΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

157 [Ὀ]νυμακλῆς.

158 Εὐφραῖος | Ἀπολλοδώρου.

---

159 Magnum marmor album quadratum, Megaris in museo. Exscripsit Lolling.

ΠΥΘ ////// ΩΡ /////
ΗΡΑΚ Λ Ε Ι Τ Ο ///
Χ Α Ι Ρ Ε

Πυθ[όδ]ωρ[ος] | Ἡρακλείτο[υ] | χαῖρε.

---

160 Stela sepulcralis marmoris leucophaei, in ecclesiola S. Blasii ad dextram viae quae Eleusine Megara fert. Ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 65*a*. Exscripsit Lolling.

ΣΙΜΑΙΘΑ
ΦΙΛΩΝΟΣ

Σιμαίθα | Φίλωνος.

Nomen Megaricum Σιμαίθα notum ex Aristophane Acharn. 524.

---

161 Stela sepulcralis; infra titulum rosae duae, infra has in planicie quadrata excavata anaglyphum, ex quo nunc nihil restat nisi superior pars viri stantis. Edd. Boeckh ex Fourmonti schedis C. I. G. 1095. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 62. Exscripsit Lolling.

Σ Ω //Ι Α Ι Η Σ
Ζ Ω Π Υ Ρ Ο Υ
Χ Α Ι Ρ Ε

Σω[κρ]άτης | Ζωπύρου | χαῖρε.

162 Megaris. Ex Fourmonti schedis edd. Osann Syll. II, 54. Boeckh C. I. G. 1096. Periisse videtur.

ΤΙΜΕΑΣ
ΑΒΙΑΝΤΟΥ
ΑΙΓΙΑΝΤΑΣ

Τιμέας | Ἀβιάντου | Αἰγι[νά]τας.

Nomen Ἀβίαντος ab eo quod est Ἀμίαντος mihi non diversum videtur. Neque tamen errorem Fourmonti statuo, praesertim cum litterarum B et M formae dissimillimae sint, sed pronuntiatione haec elementa, ut passim factum est in dialectis Graecis, commutata iudico.

163 Basis marmoris albi, Megaris ad domum Georgii Manolis. Ex Mustoxydis apographo ed. K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 505 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 62*a*). Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΘΕ
ΑΓΗΣΙΠΠ

Τιμόθεο[ς] | Ἀγησίππ[ου].

---

164 Pars superior stelae sepulcralis marmoris albi cum aëtomate, intra quod clypeus, Megaris in impluvio domus quam possidet Ghikas demarchus. Ed. A. Stschukareff Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 235 n. 7. Exscripsit Lolling.

ΤΕΙΜΩ·ΕΒΑΦΡΙΩΝΟϹ
ΧΑΙΡΕ

Τειμὼ Ἐβαφρίωνος | χαῖρε.

---

165 Megaris. Edd. Pittakis Eph. 2677. Ex Trézelii apographo *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 16 (Lebas-Foucart *Inscr.* II, 69). Ex Mustoxydis schedis K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIV (1859) p. 504.

ΤΙΤΑΝ
ΛΕΟΜΕΝΟΥΣ

Primam versus alterius litteram solus Mustoxydes habet.

Τιτὰν | [Κ]λεομένους.

166 Palaeochorio 'in columna ecclesiae Beatae Virginis'. Edd. ex Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 1097. C. Bursian in epistula ad Henzenum *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1854 p. XXXIV. Periisse videtur.

ΦΙΛΙΣΤΟΣ
ΕΥΠΑΛΙΝΟΥ

Φίλιστος | Εὐπαλίνου.

Philistus Eupalini f. ephebus recensetur in laterculo n. 29 inciso ea aetate, qua Megarenses Boeotici foederis participes fuerunt (a. 223—192 a. Chr.).

---

167 Megaris ad aedem S. Athanasii. Ed. Spon Misc. erud. antiq. X, 27 p. 330. Varietatem lectionis ad Sponii exemplum dedit Chandler Inscr. Syll. p. XXXII. Ex his et Fourmonti schedis Boeckh C. I. G. 1098. Pittakis Eph. 272. Ex Virleti apographo *Expédition de Morée* T. III p. 68 n. 14 (Lebas-Foucart *Inscr.* II, 66). Periisse videtur.

ΔΗΜΥΛΑϹ·ΠΡΕΙΜΟΥΚΑΙΖΩΠΥΡΑϹ·'ΚΑ
ΤΕϹΚΕΥΑϹΑΝΕΑΥΤΟΙϹΗΡΩΙΝΕΧΕΙΝ
ΔΕΕΠΙΒΑϹΙΝΖΗΝΑϹΚΑΙΕΙϹΙΑϹΟΝΤ
ΑΔΕΛΦΟΥϹ·ΚΑΙΔΗΜΗΤΡΙΑΝ

Δημυλᾶς Πρείμου καὶ Ζωπυρᾶς) κα|τεσκεύασαν ἑαυτοῖς ἡρῷιν· ἔχειν | δὲ ἐπίβασιν Ζηνᾶς καὶ Εἰσιάς, ὄντ[ας] | ἀδελφούς, καὶ Δημητρίαν.

Nominativi Ζηνᾶς καὶ Εἰσιάς (aut Εἰσίας, nam utrum vir an femina intellegenda sit diiudicari nequit) vs. 3 usurpati pro accusativis infimae aetatis barbariem produnt.

---

168 Megaris. Ed. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 4 p. 64 (Boeckh C. I. G. 1085*b*).

ΧΙΣΝΙΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΚΑΙΥΠΤΙΙΔΕΠΟΑΠΠΗ
.ΙΤΗΛΗΕΑΝΟΤΑΤΩΚΑΜΙΟΥΕΥΘΙΣΔΗΝΑ

Vs. 1 ....*νίου θυγατέρα.* Vs. 2 Boeckhius agnovit vestigia formulae [δῶσε]ι τ[ῷ ἱερω]τάτῳ [τ]αμ[ε]ί[ῳ] εὐθ[ὺ]ς δηνά[ρια ..], in qua tamen adverbii εὐθύς usum insolitum esse adnotat.

169 Tabula marmoris albi, Megaris in domo Georgii Papalexandropuli. Exscripsit Lolling.

ΚΥΜΗΤΗΡΙ
ΟΝΕΥΤΥΧΙΟΥΛΕ
ΚΛ̄ΤΗΦΚΛΙΤΗϹΛΥ
ΤΟΥΓΛΜΕΤΗϹΔΗ
ΜΙΤΡΙΛϹ+

Κυμητήρι|ον Εὐτυχίου Λε|κα[π]η[ν]οῦ (?) καὶ τῆς αὐ|τοῦ γαμετῆς Δη|μ[η]-τρίας.

---

170. 171 Megaris supra portam domus, lapis a. 0,25, l. 0,50. Ed. Ch. Bayet *Bulletin de correspondance Hellénique* II (1878) p. 167 n. 64 (Tab. III, 2).

(170)	(171)
ΚVΜΗΤΗΡΙΟΝ	ΚΥΜΗΤΗΡΙ
ΛΝΛϹϹΤΛϹΙΟΥ	ΟΝΕΙΡΗΝΗϹ
ΤΥΡΙΟΥΝΟϹΚΕ	ΚΛΙΙΩΛΝΝΗ
ΤΗϹΓΛΜΕΤΗϹΛΥ	ΚΛΙ ΛΝΔΡΕ
ΤΩΚΛΛΟΚΕΡΙΛϹ	+ΟΥ+

170 Κυμητήριον | Ἀνασστασίου | Τυρίουνος κ[αὶ] | τῆς γαμετῆς αὐ|τῷ Καλοκ[αι]ρίας.

171 Κυμητήρι|ον Εἰρήνης | καὶ Ἰωάννη | καὶ Ἀνδρέ|ου.

---

172 Megaris in domo rustici cuiusdam sita iuxta ecclesiam ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου. Ed. F. Lenormant *Revue archéol.* N. S. XI (1865) p. 439 n. 3.

☧ ΚΥΜΙΤ
ΘΕΟΔΩ

Κυμ[η]τ[ήριον] | Θεοδώ[ρου].

---

173 Megaris in muro ex parte diruto periboli qui cingit ecclesiam ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου. Ed. F. Lenormant *Revue archéologique* N. S. XI (1865) p. 439 n. 2.

☧ ΚΟΙΜ
ΑΘΑΝ

Κοιμ[ητήριον] | Ἀθαν[ασίου].

---

174 Megaris lapis inaedificatus in muro ecclesiae ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου. Ed. F. Lenormant *Revue archéologique* N. S. XI (1865) p. 439 n. 1.

☧ ΚΥΜΗΤ
ΡΙΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΚΕΥΧΑΡΙϹ
ΤΟΥΡ

Κυμητ[ή]|ρι(ον) Κυριακοῦ | κ(αὶ) Εὐχαρίσ|του.

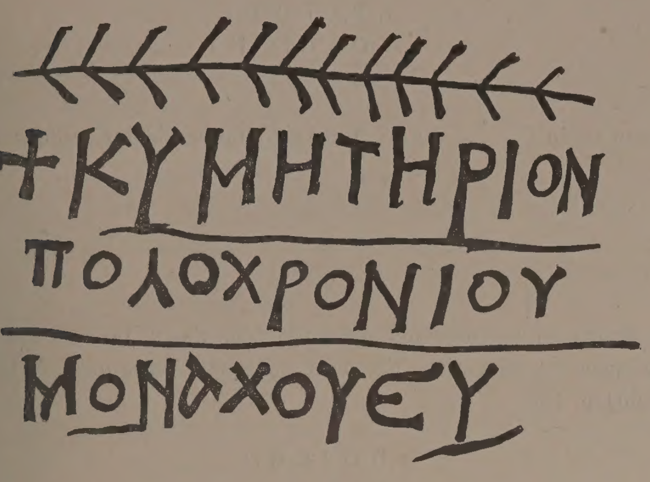
---

175 Lapis altus 0,40, latus 0,54, inventus Megaris; exstat Athenis in museo societatis archaeologicae. Edd. Miller *Comptes-rendus de l'Académie des inscriptions* 1867 p. 248. Ch. Bayet *Bulletin de correspondance Hellénique* II (1878) p. 167 n. 63 (Tab. III, 1).

+ΚΥΜΗΤΙΡΙΟΝΔΙΛΦΕΡΟΝΛΟΥΚΛ
ΚΛΙΚΥΡΙΛΚΗΛΘΗΝΛΙΟΙϹΤΟΙϹΥΠΟ
ΠΛΥΛΟVΤΟΥΤΗΝΛΟΓΙΛΝΜΝΗΜ (S above M)
ϹΧΚΛΙΘΕΙΟΥΔΙΚΛϹΤΟΥΓΕΝΛ (O above X)
ΜΕΝΟΥΕΚΥΜΗΘΗΕΝΕΙΡΗÑΟΛΥ
ΤΟϹΤΗϹΜΛΚΛΡΙΛϹΜΝΗΜΗϹΛΟΥΚΛϹ
ΜΝΟΕΜΒΡSΕΝΔΕΚΛΤΗΙΝΔSΕΒΔΟΜΗ+ (H above M)

+ Κυμητίριον διαφέρον Λουκᾷ | καὶ Κυριακῇ Ἀθηναίοις, τοῖς ὑπὸ | Παύλου τοῦ τὴν λογίαν μνήμην (?) | σχο(λα-στικοῦ) καὶ θείου δικαστοῦ γενα|μένου. Ἐκυμήθη ἐν εἰρήν(ῃ) ὁ αὐ|τὸς τῆς μακαρίας μνήμης Λουκᾶς μη(νὸς) Νοεμβρ(ίου) ἑνδεκάτῃ, ἰνδ(ικτιῶνι) ἑβδόμῃ +

176 Parva tabula marmoris albi, inventa Megaris in colle *Karia*. Ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr*. II, 72*i*.

Κυμητήριον | Πολοχρονίου | μοναχοῦ εὐ(σεβοῦς).

---

177 Megaris. Ed. Pococke Inscr. antiq. P. I c. 5 s. 5 s. 4 p. 63 (Boeckh C. I. G. 1084).

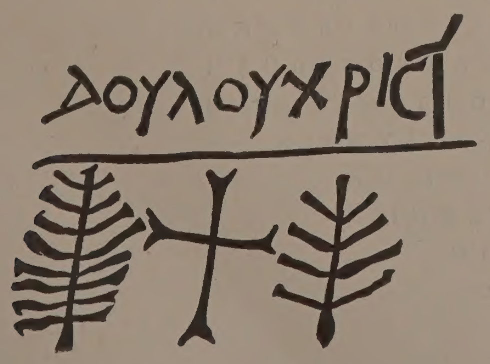
ΚΥΝΗΤΡΙΟΥ
ΝΙΑΝΑΡΕΟΥΡΟ
ΔΩΝΟΣΚΑΙΠ
ΣΙΑΝΙΝΗΣΑΥΠ
ΥΒΙΖΑΣ

Κυ[μ]ητ[ή]ριο[ν] | 'Αν[δ]ρέου, 'Ρό|δωνος καὶ Π[α]|σιαν⟨ιν⟩ῆς ...|.. ἱ[σ-σ]ας.

Boeckhius statuae mulieris dedicationem esse ratus vs. 1 [Δημ]ητρίου agnoscere sibi visus est. Sed ni fallor titulum sepulcralem Christianorum hunc esse pro certo licet pronuntiari, etsi de singulis nominibus restituendis dubitari potest.

---

178 Tabula marmoris albi, inventa Megaris in colle *Karia*. Ed. P. Foucart ad Lebas *Inscr*. II, 76*i*.

[.....]|δούλου Χριστ(οῦ).

179 Inter Nisaeam et Megara, duobus ab oppido milibus passuum. Ex Fourmonti schedis ed. Boeckh C. I. 1065. Periisse videtur.

ΑΡΧΗΕΡΕΥCΟΛ⟆ΕΛΛΩΝΟCΠ
ΓΑΡΕΩΝΠΟΛΙ'ΟΑΔΕCΙΝΕΖ
ΝΤΙΚΟΝΤΑΕΠΙΔΕΤΙΙΚΑΡΥ
ΤΟΥΚΑΠΙΔΩΠΑCΑΝΤΑΧΑ
ΝΚΑΙϢΙΠΛΑΝΕΩCΑCΩ
ΩCΚΕΝ··CΤΡΕΤΕΟΥΝΚΑΙΜΜΙ
ΙΟΛΤΟΝΓΑΡΥΜΑΩΒΟΑΓΩΔ
ΟΥΤΟΠΑΡΑΠ̄ΝΟΔΟΙΕΤ∠ΝΗΔΕ
ΤΗΜ··ΕΝ'Ι'Ι'ΙΚΑΙΜΕΤΑΟΔΗΠ

Huius tituli forma et argumentum propter miram foedorum mendorum multitudinem, quibus Fourmonti exemplum inquinatum est, agnosci nequit, sed singillatim nonnullae voces aut locutiones dispiciuntur. Vs. 1 ὁ ἀρχ[ι]ερεὺς [τ]ο[ῦ] 'Α[π]έλλωνος Boeckhius scripsit, cum sumeret antiquam Doricam nominis formam a Megarensibus diutius retentam esse. At hic titulus certe imperatorum Romanorum aetate incisus est, quum non desint testimonia, quibus iam quinto (n. 35) et tertio a. Chr. saeculo (n. 39. 40. 42) Megarenses ex volgari consuetudine 'Απόλλων scripsisse demonstretur. Eandem scripturam Augusti aetate exhibet titulus 36. Quare Boeckhii sententia abicienda est. Putaverim rescribendum esse [ὁ] ἀρχ[ι]ερεὺς Φλ(άβιος) 'Ελλ[άδι]ος, collato titulo 53. — Vs. 2 [τῇ Με]γαρέων πόλει. — Vs. 3 [πεντή]κοντα, ἐπὶ δὲ τῇ Καρ.... legit Boeckhius, de pecuniis erogatis dici statuens ac postremo quidem loco Cariae, alterius Megarensium arcis, munitionem commemorari. Quae vs. 7 exstare videntur vocabuli βοαγῶν reliquiae, eis nullam fidem habendam recte iudicavit Boeckhius. Reliqua omnia obscurissima sunt.

---

180 Aëtoma parvum marmoris albi, Megaris in ecclesia S. Nicolai. Edd. Lebas-Foucart *Inscr*. II, 71. Periisse videtur.

ΤΛ.....ΙΕΝΕΙΟΣ

---

181 Megaris. Ed. Lebas *Inscr*. II, 75.

Δ Ι
ΕΠΙ
Ρ

---

182 Fragmentum basis, Megaris. Ed. Pittakis Eph. 2559.

ΔΕΙΚΛΕΩΝΚΕΥ...

Coniecerit aliquis, hanc esse exiguam partem tituli 5 (['Επει]δ[ὴ] Κλέων Κ[λ]έ[ωνος 'Ερυθραῖος κτλ.), sed sic sumendum esset, Pittakin mera neglegentia paucas illius plebisciti litteras exhibuisse tamquam si in frustulo quodam scriptae essent. Etenim ille quidem lapis hodie quoque integer exstat.

---

183 Megaris. Ed. Lebas *Inscr*. II, 72.

ΟΠΟΤ⁻
ΑΣΤ

184 Fragmentum marmoris albi quadrati, inaedificatum Megaris ad domum Kostae Kallipétsis. Exscripsit Lolling.

/// I ////////
N I ///
vac.

185 Fragmentum magnum marmoris inaedificatum in maceria aulae Σπύρου Γκίκα in urbe Megaris. Ed. I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VI (1881) p. 351 n. 45.

ˈˈ
ϹЄΝ
ΑϹ
ΙΑ Є
ΝЄΙΚΟ
ЄΙ ΒΙ

186 Megaris. Ed. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* XI (1853) p. 381 n. 2.

ΟΡΙΩΙΚΑΙ
ΑΤΑΤΟΤΤ
ΥΤΟΥΔΙΟΝΥ

Versu tertio [...... ο]υ τοῦ Διονυ[σίου] fuisse videtur, reliqua obscura sunt.

187 Fragmentum insertum muro ecclesiae ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου quae est Megaris. Ed. F. Lenormant *Revue archéol.* N. S. XI (1865) p. 439.

ΛΟΙϹΕΝ
ϹΥΝΠΟϹ
ωΝΧΑΡΙϹ
ΛΕΠΙ

II.
PAGAE.

188 Lapis inventus Pagis, unde a Prokeschio delatus est. Ubi nunc sit, ignoratur. Edd. Ross *Monatsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1844 p. 162. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 17.

Α Ρ Ι
ΑΣΙΛΕΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΜΗΝΟΣΠΑΝ
ΑΤΕΟΣΤΟΙΣΑΧΑΙΟΙΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΜΗ
ΟΥΘΕΔΩΡΟΥΘΠΥΘΩΝΟΣΤΟΥΠΥΘΟΔΩΡΟΥ
ͻΣΤΟΥΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΥ ΕΠΕΙΔΗΑΝ.
ΝΤΟΥΤΕΛΙΜΕΝΟΣΤΟΥΠΑΝΟΡΜΟΥΚΑΙ
ΑΝΟΙΤΕΑΧΑΙΟΙΚΑΙΟΙΒΟΙΩΤΟΙΠΟΤΙΤΑ
ΜΩΝΟΠΩΣΑΠΟΣΤΕΙΛΩΝΤΙΕΚΑΤΕΡΟΙ
‾ΟΥΣΠΛΟΥΤΙΝΔΑΚΑΙΑΡΙΣΤΙΝΔΑΟΙΤΙΝΕ
ˉΕΡΙΤΩΝΤΟΠΩΝΩΝΑΝΤΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΑΙ
ΟΙΤΕΘΥΡΡΕΙΣΚΑΙΟΙΚΑΣΣΩΠΑΙΟΙΤΟΥΣΑΒΙ
ΩΝΔΕΤΩΝΑΧΑΙΩΝΕΠΙΤΑΓΚΡΙΣΙΝΤΟΥΣΤΑΙ
ΟΣΤΡΑΤΟΝΝΙΚΑΝΔΡΟΥΑΙΝΗΣΙΩΝΑΜΕΝ
ˆΑΝΤΙΦΙΛΟΝΔΙΟΚΚΕΟΣΔΑΜΟΤΙΩΝΑΜ
ͻΑΧΑΙΩΝΚΑΙΑΝΔΡΑΣΟΙΤΙΝΕΣΔΙΑΒ
‾ΑΙΩΝΚΑΙΒΟΑΘΟΗΣΟΝΤΙΑΥΤΟΙΣ
ΙΟΥΦΕΙΔΟΛΑΟΝΔΑΙΤΙΦΑΝ
ΤΟΥΑΡΕΑΝΠΕΥΘΕΑΕΠΙ
ΥΜΝΑΣΙΚΛΗΕΠΙΜ
ΟΙΣΚΟΝΟΝΑΣΙΜΟˀ
ΓΚΙΣΚΟΥΑΙΓ
ΔΑΜΩΝΠΟ
ΙΣΜΑΤ
ΝΙ

Quae haud improbabili ratione restitui posse videantur, haec fere sunt:

[Χ]άρι[τες. | Ἐπὶ β]ασιλέος Ἀπολλωνίδα, μηνὸς Παν[άμου ...., ἐπὶ δὲ | γραμμ]ατέος τοῖς Ἀχαιοῖς Στράτωνος, μη-[νὸς ...., δαμιοργούντων ...|... τ]οῦ Θεδώρου, Πύθωνος τοῦ Πυθοδώρου, [........ τοῦ ...., ...|.....]ος τοῦ Καλ-λιγείτου· ἐπειδὴ ἀν[τιποιησαμένου τοῦ κοινοῦ τῶν | Αἰτωλῶ]ν τοῦ τε λιμένος τοῦ Πανόρμου καὶ [...................... | ἔπεμψ]αν οἵ τε Ἀχαιοὶ καὶ οἱ Βοιωτοὶ ποτὶ τὰ[ν πόλιν .... | ...... ἁ]μῶν ὅπως ἀποστείλωντι ἑκάτεροι [δικαστὰς .... ἄν|δρας αἱρε]τοὺς πλουτίνδα καὶ ἀριστίνδα, οἵτινε[ς συνελθόντες ἐνθάδε διαδι|κάσοντι] περὶ τῶν τόπων, ὧν ἀντεποιήσαντο Αἰ[τωλοί .... | ....] οἵ τε Θυρρεῖς καὶ οἱ Κασσωπαῖοι τοὺς Ἀβι[.... .... | ἀποστειλάντ]ων δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τὰγ κρίσιν τοὺς τα................ | ....όστρατον Νικάνδρου, Αἰνησίωνα Μεν[................ | ....ο]υ, Ἀντίφιλον Διοκ[λ]έος, Δα-μοτίωνα Μ[................. | .... πα]ρ' Ἀχαιῶν καὶ ἄνδρας οἵτινες διαβ[ουλεύσονται μετὰ Θυρρέων | καὶ Κασσωπ]αίων καὶ βοαθήσοντι αὐτοῖς, ... | ....ίου, Φειδόλαον Δαιτιφάν[του, ... | ....]του, Ἀρέαν Πευθέα, Ἐπι[......................... | ....ο]υ, Μνασικλῆ Ἐπιμ[........................ | .... Β]οΐσκον Ὀνασίμου, [.......................... | .... Λ]υκίσκου, Αἰγ......................... ... | .... Δάμων Πο[........................... .... | .... ψαφ]ίσματ[α (?) .... | .....]νι .....

Megarensium hoc plebiscitum esse Foucartus sumpsit, non probavit. Etenim in verbis ipsius decreti nihil est, unde origo cognoscatur; at Pagis inventum lapidem constat, neque ulla causa excogitari potest, cur decretum senatus populique Megarensium illic potius quam ut reliqua omnia Megaris collocatum sit. Iam quum aliorum titulorum testimoniis (n. 190. 193. 195) demonstretur, Pagaeorum civitatem, quae initio sane pagum Megarensium efficiebat, posteriore aetate sui iuris fuisse, pro certo habendum est, Pagaeorum decretum hic haberi. Quare Foucarti supplementum, qui versu primo [Μεγ]αρέ[ων] reposuit, reiciendum est, praesertim cum etiam aliis nominibus magnopere displiceat. Apollonidae regis nomen sane etiam in titulo Megarico n. 14 est, sed praetorum nomina, id quod ipse Foucartus animadvertit, nequaquam eundem utrobique annum designari demonstrant. Non igitur est, cur utrumque titulum eidem civitati vindicemus.

Gratiarum nomen versu primo confidenter restitui. Nam etsi plerumque in eiusmodi titulis aut Bona Fortuna aut dei in universum commemorari solent, tamen certorum quorundam deorum, quorum numen ad argumentum decreti maxime spectare videatur, nomina nonnunquam praescripta inveniuntur (Διόσκοροι, Ζεὺς Ἐλευθέριος, Ζεὺς Σωτήρ cf. Franz Elementa Epigr. p. 318. Παρθένος C. I. A. II, 66). Neque abhorret a plebiscito, quod gratiarum actiones continebat, illarum dearum mentio, quae Athenis coniuncta cum populo sacra habebant (ἱερεὺς δήμου καὶ Χαρίτων C. I. A. III, 661. ἱερέως δήμου καὶ Χαρίτων καὶ Ῥώμης C. I. A. III, 265), quod institutum Wilamowitzius iure meritoque rettulit ad gratum populi Atheniensium animum quem plebiscita formula ὅπως εἰδῶσι πάντες ὅτι ὁ δῆμος ἐπίσταται χάριτας ἀποδιδόναι testentur. Similem formulam Pagis quoque usitatam fuisse tituli n. 189. 190 indicant. Iam ex hoc primi versus supplemento rectius quam Foucartus fecerat definire licebit, quanta pars tituli utrimque perierit; accurata computatione instituta apparet, a sinistra versu altero quattuor, decimo octo, vigesimo quattuordecim, a dextra versu altero duodetriginta, decimo viginti, vigesimo duodetriginta fere litteras periisse, ita ut per singulos versus litterarum numerus fere inter quinquaginta quattuor et sexaginta fluctuet. Has rationes secutus sum in supplementis.

Ad controversiam de finibus inter populos quosdam ortam haec spectare apparet; sed iniuria si quid video Foucartus Thyrrhenses et Cassopaeos, qui vs. 11 commemorantur, inter se litigare statuit; neque enim vs. 10 post ἀντεποιήσαντο quicquam aliud scriptum fuisse potest quam populi nomen. Ac propter vicinitatem locorum atque assiduas contentiones, quas inter Aetolos et vicinos Acarnaniae Epirique populos intercessisse constat, illius gentis nomen haud cunctanter restitui. Hanc litem ut dirimerent, utrique gentem amicitia secum coniunctam adierunt, Aetoli Boeotos, Thyrrhenses et Cassopaei Achaeos. Sic facillime explicatur, quod hic vs. 15 sq. legimus, ab Achaeis praeter iudices arbitros etiam alios homines missos esse, qui harum civitatium legatos consilio adiuvarent. Quaenam necessitudo Pagaeorum civitati cum illo iudicio intercesserit, non plane perspicitur, quia in superstite lapidis parte nihil de ea re scriptum est; sed vix aliter res expediri poterit, nisi ut Pagis, quia loco et Achaeis et Boeotis oportuno sitae erant, iudicium habitum esse statuamus.

De aetate tituli Foucartus sic iudicavit, ut ex mentione scribae Achaeorum (vs. 3) colligeret, eum ante a. 255 a. Chr. incisum esse, fretus testimoniis Polybii II, 43, 1. 2 et Strabonis VIII, 7, 3 p. 385 *C*. Sed horum uterque primo singulos quotannis scribas cum binis praetoribus Achaeorum res administrasse refert, tum vero viginti quinque aut viginti annis elapsis uni praetori summam rerum permissam esse. At quibusnam magistratuum nominibus quoque tempore anni significari consueverint, neuter dicit. Quam rem simul cum illa numeri praetorum mutatione item mutatam esse per se quidem haud improbabilis est coniectura, sed ea refellitur tituli Aegosthenitani n. 223 testimonio, qui ut hic scribae Achaeorum nomen praemissum habet. Nam illic quidem ea res aliter intellegi nequit, nisi ut Aegosthenitas tum Achaeorum societatis participes fuisse statuamus. Atqui id ante annum 255 a. Chr. atque adeo ante Corinthum ab Arato liberatam (a. 242 a. Chr.) nullo modo fieri potuisse sponte patet. Id igitur utique certum est, etiam post unius praetoris magistratum institutum nonnunquam factum esse, ut scripta publica ad Achaeorum res spectantia scribae, non praetoris nomine significarentur. Sed quando et qua de causa id factum sit, adhuc ignoramus. Iam in hoc quem tractamus titulo dicat quispiam mentionem scribae non ideo factam esse, quia Pagaei tum temporis Achaeorum concilio interessent, sed quia de iudicio ab Achaeis et Boeotis constituto hic ageretur. At sic etiam Boeotorum magistratum eponymum commemorandum fuisse apparet, neque Foucartus dubitavit, quin eius nomen lacuna haustum esset. Sed quum iam de lapidis condicione et partis deletae ambitu accuratiora didicerimus, pro certo pronuntiari licet, spatium ei supplemento neutiquam sufficere. Iam quum praeter ipsius Pagaeorum civitatis magistratus unus scriba Achaeorum commemoretur, sine dubio haec cum inciderentur Pagaei Achaeorum foederi se adiunxerant. Atque etsi de hac civitate singillatim nihil traditum habemus, tamen non est quod dubitemus quin eadem cum vicinis Megarensibus sorte usa sit, ita ut bis Achaeorum concilio interfuerit, primum annis 242—223, iterum 192—146 a. Chr. (cf. adn. ad n. 41). Hunc vero titulum cum propter litteraturam, tum quia Romanorum in contentionibus civitatium Graecarum componendis nullae dum partes fuisse videntur, quum haec decreta sunt, priori quam posteriori ex his duabus aetatibus tribuere malim.

189 Tabula lapidea effossa Pagis. Ex ectypo chartaceo Athenas transmisso ed. Kumanudis Ἀθηναίου II p. 479. Nunc et lapis et ectypum aut latent aut perierunt.

. . ⁝ I . . . .
. . Λ [. . . . . ὁ δᾶ-]
μος τῶ(?)[ν . . . .
το δικ[α]σ[τάς (?) . . . . , οἵτινες . . . . βου-]
λεύσουσ[αι . . . .]
πε (?) περὶ τὸν . . . .
Στράτιον Λα . . . .
Λασθένεος . . . .
Ξίδαν Σατύρο[υ . . . .]
Ἄρχιππον Ἀριστα[. . . . . , Σθέ-]
νωνα Σθένωνος, Καλ[. . . . .]
τας δὲ τῶν Σικυωνίων . . . .
ξενον Σωτίμου διὰ τὰν ὑ[πάρχουσαν φιλίαν καὶ εὔνοιαν Σικυωνί-]
[οι]ς ποτὶ τὰμ π[ό]λιν ἁμῶν [. . . . . τοὺς τό-]
πους τοὺς ἀντιλεγομένους . . . .
τὰν εὔνοιαν τᾶι πόλει ἁμῶν δ . . . .
καὶ τᾶς πόλιος τῶν Σικυωνίων σω (?) . . . .
τῶν ἀνδρῶν δικαίως καὶ εὐόρκως, ἔδοξ[ε τῶι δάμωι, ἐπαινέσαι τοὺς]
ἄρχοντας τῶν Ἀχαιῶν καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς [ὅτι τοὺς φίλους καὶ εὐνο-]
οῦντας τῶι ἔθνει οὐκ ἐνκαταλείποντι, [ἀλλὰ . . . . καὶ]
διασώιζοντι ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνο[ις· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὰν]
πόλιν τῶν Σικυωνίων ὅτι διαμένει καὶ δι[ατελεῖ τηροῦσα τὰν φιλίαν]
καὶ ευνοιαν διὰ παντὸς ποτὶ τὰν πόλιν ἁμ[ῶν· ὡσαύτως δὲ ἐπαινέσαι]
καὶ τοὺς ἀποσταλέντας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν καὶ [τῶν Σικυωνίων καὶ]
βοαθήσαντας τ[ᾶι πό]λει εὐνόως κατὰ τὸ δίκαιον κ[αὶ . . . .]
ειαν καὶ ἀναγράψαι ἐν τὰν αὐτὰν στάλαν ἐν ἇι κα[ὶ αἱ τιμαὶ τοῖς Ἀκαρ-]
[νά]νεσσι. εἶ[μεν δὲ αὐ]τοῖς καὶ ἀτέλειαν ὧν τε [εἰσάγοντι καὶ ὧν ἐξά-]
[γον]τι, καὶ ἐν τοῖς ἀ[γ]ῶσι προεδρίαν καὶ ἐξουσία[ν τοῦ συναγω-]
[νίζεσθαι πάντεσσιν, οἷς τίθεντι] Πα[γαῖ]οι. δίδοσθαι δὲ [αὐτοῖς καὶ]
[ἀντίγραφον τοῦδε τοῦ ψαφίσματο]ς, ὅπως εἰ[δῶντι οἵ τε Ἀχαιοὶ]
[καὶ οἱ Σικυώνιοι, ...]

Non exiguam huic titulo cum n. 188 argumenti similitudinem intercedere iam Kumanudis observavit. Sed ne temporis quidem intervallum magnum esse ex versibus 26. 27, si modo recte eos supplevi, haud improbabiliter collegeris. Nam Acarnanas, quorum honoribus in eadem tabula hoc plebiscitum subiungere iubetur scriba, Thyrrhensium legatos intellego, qui illius litis causa Pagas venerant. Fuit adeo cum suspicarer haec duo eiusdem lapidis fragmenta esse. At id utique in medio relinquendum est; certe causa alia est, ad quam hoc decretum spectat. Etenim hic ipsi Pagaei cum alia nescio qua vicina civitate, fortasse Megarensibus aut Aegosthenitanis, de quadam agri parte litigant, illic de contentionibus Aetolorum cum finitimis Acarnaniae et Epiri civitatibus dicitur. Supplementa, praeter pauca quae Kumanudis praeivit (vs. 2. 3 extr. 4 init. 14. 18. 27 extr.), mea sunt.

---

190 Fragmenta duo tabulae lapideae inventae Pagis (*Alepuchori*). Ex ectypo chartaceo Athenas transmisso ed. Kumanudis Ἀθηναίου II p. 481. Nunc et lapis et ectypum aut latent aut perierunt.

[*Textum vide pag. seq.*]

Vix dubitari licet, quin hic titulus primi a. Chr. natum saeculi sit. Nam usque ad imperatorum Romanorum aetatem descendere non licet cum aliis de causis tum propter dialectum Doricam et hic et in Sotelis statuae subscriptione (n. 193) usurpatam (cf. adn. ad n. 97). At ne multo antiquiorem quidem esse inscriptionem litterae ῖ et ει non aliquando, sed fere ubique per totum titulum confusae (ἰς, ἐδίπνισε, ἐπανγίλατο, θλείβεται, πολείτας) indicio sunt. Supplementa nonnulla addidit Kumanudis, reliqua mea sunt, neque opus esse existimo singillatim de eis exponere. Versus 33 extremam partem ex titulo honorario 193 suppletam moneo. Vs. 17, ubi ἐγλύκισεν restitui, Kum. ΞΛΥ;ΚΙΣΕΙ habet, vs. 18 post ξένους nihil nisi . . . . . Κ . . ε, unde spatiorum rationibus accurate observatis effeci [πολλά]κ[ι δ]έ. Emendatione uno loco opus fuit, vs. 29, ubi apud Kumanudem nulla neque lacunae suppletae neque dubiae lectionis significatione addita legitur [ὅπω]ς οὖν καὶ ἕτεροι πολεῖται γίνωνται τῶν [τοιο]ύτων, quod verum esse non posse non est quod dicam.

. . . .
. . . . ους παν . . . . ου . . . .
. . . . ἀμενος [ποτὶ τὸ] συνέδριον . . . .
. . . . αν πρόνοι[αν πεπο]ίηται χρ[ημάτων συναγωγᾶς . . . .]
[. . . . . εἰς τὰν] οἰκονομία[ν ἔχρησ]ε ἄτοκο[ν ἀργύριον . . . .]
. . . . εἰσπορευϑεὶς π[οτὶ τ]ὰν ἀρχὰν . . . .]
[. . . . . ἀγόντων] ἁμῶν πυρρίχαν ἐ[ν τ]ᾶ ϑυσίᾳ τῶν Σ[ωτηρίων (?) . . . .]
[. . . . . μηδε]νὸς ϑέλ[ο]ντος [εἰς τ]οὺς διδασκά[λους . . . .]
. . . . ν τοῖς ἰδίοις δα[π]ανάμασιν τοῖς τ . . . .
[. . . . . ἐ]χοράγησε ἔλαιον λευκὸν ἐπὶ πάντα τ[ὸν ἐνιαυτὸν . . . .]
[. . . . . μεγαλοπρεπ]ῶς τε αὐτοὺς ἐπεδέξατο, ἐβουϑύτ[ησε δὲ . . . .]
[. . . . . καὶ δεῖπν]ον ἐποίησε τοῖς τε [π]ολίταις καὶ παρ[οίκοις καὶ Ῥωμαίοις τοῖς]
[παρεπιδαμοῦσι . . . . καὶ τ]οῖς τούτων ὑοῖς κα[ὶ δο]ύλοις πᾶσι καὶ . . . .
[. . . . . κ]αὶ παροίκοις καὶ δούλο[ις κ]αὶ κορασίοις . . . .
. . . . Μεγ]αρέων τοὺς παρεπιδαμοῦντας καὶ Αἰγοσ[ϑενιτᾶν . . . .]
. . . . εἰς τὰν [δαπάναν τ]ὰν τᾶς ϑυσίας εἰς τὸ δ[εῖπ]νον [ο]ἶνον τοῖς τε π[ο-]
λίταις καὶ παροίκοις καὶ Ῥωμαί[οις τοῖς πα]ροικοῦσι καὶ δούλοις πᾶ[σιν], ἐν δὲ τᾷ ἑτέρ[ᾳ]
μετὰ τῶν παίδων εἰσπορευ[ϑεὶς εἰς τ]ὸ ϑέατρον καὶ ἀγωνιζ[ομ]ένων [ἐγ]λύκισε[ν τοὺς πολίτας πά-]
ντας καὶ τὰς γυναῖκας πάσας καὶ [τοὺς παρε]πιδαμοῦντας ξένους. [πολλά]κ[ι δὲ] μὴ ἀγό[ντω-]
ν ἁμῶν τὰς πυρρίχας διὰ τὸ στενο[χωρεῖ]σϑαι τὰ κοινὰ πράγματ[α τᾶς π]ό[λιος αὐτὸ-]
[ς] ἐπανγίλατο δραχμὰς Ἀλεξανδρ[είας] χιλίας διακοσίας καὶ [εἴκοσι] π[έντε, ὅπως ἀ-]
[ν] ἀπὸ τοῦ τόκου τῶν χρημάτων τού[των ἰσ]άγηται ἁ πυρρίχα ἐ[φ' ἕκαστο]ν ἐνιαυτόν· [ἐπὶ δὲ]
[τ]ούτοις ἅπασι ϑελόντων ἁμῶν τιμ[ὰν δό]μεν Σωτέλει καὶ [ἀνδρι]άντα στᾶσαι αὐ[το-]
[ῦ], παρὼν ἐν τῷ συνεδρίῳ Σωτέλης κα[ὶ] ϑεωρῶν ὅτι ϑλείβετ[αι τὰ κ]οινὰ τῆς πόλεω[ς]
πράγματα, ἐπανγίλατο τάν τε εἰς τὸν ἀ[ν]δριάντα δαπάναν [καὶ εἰ]ς τὰν ἀνάστασιν [αὐ-]
τοῦ ποιήσασϑαι ἐκ τοῦ ἰδίου βίου, ϑέλων διὰ παντὸς ἀρέσκε[ιν τοῖς] πολείταις. ὅπως [δὲ μη-]
[δ]ὲν εἰς αὐτὸν ἀνάλωμα ἁ πόλις ποιεῖ, τόν τε ἀνδριάντα ἀ[ναστήσα]ς ἔϑυσε πᾶσι το[ῖς ϑ-]
εοῖς καὶ ἐδίπνισε τοὺς πολείτας πάντ[ας κ]αὶ παροίκους καὶ τοὺς [παρεπιδ]αμοῦντας Ῥωμαίων
καὶ τοὺς πάντων τούτων δούλους [καὶ το]ὺς υἱοὺς αὐτῶν κα[ὶ τὰ δ]οῦλα παιδάρι[α· ὅπω-]
ς οὖν καὶ ἕτεροι [ζα]λ[ω]ταὶ γίνωνται τῶν [τοιο]ύτων ἐπὶ τῷ συνφέρ[οντι τ]ᾶς πόλιος, ἔδ[οξε το-]
[ῖ]ς ἄρχουσι καὶ συνέδροις τοῖς ἐκ πάντω[ν τ]ῶν ἐτέων καὶ τῷ δάμ[ῳ], ἐπαινέσαι [Σωτέ-]
[λ]η Καλλινίκου ἐπί τε τᾷ εὐνοίᾳ καὶ καλοκά[γαϑίᾳ] ᾇ ἔχων διατελεῖ εἰς [τὰν] πόλιν ἀπ[ὸ τᾶς πρά-]
[τα]ς ἀλικίας, στᾶσαι δὲ καὶ τὸν ἀνδριά[ντα οὗ ἂ]ν αὐτὸς ϑέλῃ ἐν τῷ ἐ[πιφανεστάτῳ τᾶς]
[ἀ]γορᾶς, καὶ ἐπιγράψαι ὅτι "ὁ δᾶμος ὁ Πα[γαίων Σ]ωτέλην Καλλινίκου [τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέταν]
[ἀρ]ετᾶς ἕνεκε καὶ εὐνοίας ϑεοῖς", ὅπως [εἰδῶντι πάντες ὅτι Παγαῖοι ἐπίστανται τιμᾶν το-]
[ὺς] καλοὺς καὶ ἀγαϑοὺς ἄνδρας εἰς αὐτ[οὺς γιγνομένους. καλείτω δ' αὐτὸν ὁ κῆρυξ τῶν συνέ-]
[δρ]ων ἰς προεδρίαν καὶ ἐγγόνους αὐ[τοῦ . . . .]
. . καὶ ὅταν ἁ πυρρίχα ἰσάγηται με . . . .]
[ὁ ἐπι]μελητὰς ἐν ἀγο[ρᾷ] ἐν τᾷ ϑυσίᾳ τῶ[ν . . . .]
. . . . τω ὁ ἐπιμελητὰς εἰς τὰ . . . .
. . . . ε δὲ καὶ τὰν δαπά[ναν . . . .]

---

191 Lapis inaedificatus Pagis (*Alepuchori*) in muro ecclesiae Παναγίας. Edd. Lebas-Foucart Inscr. II, 15. Periisse videtur.

Π
ΑΓΑΘΗ
ΦΕΙΔΩ
ΣΤΡ
ΜΝΙ
ΑΙ
ΕΙ
Θ
Ρ

Decreti alicuius has reliquias esse non improbabile est. Vs. 2 sine dubio Ἀγαϑῇ [τύχῃ] fuit, vs. 3 Φείδω[νος] aut alius huius nominis casus, vs. 4 fortasse στρ[ατηγούντων]. Reliqua omnia obscurissima sunt.

---

192 Pagis (*Alepuchori*). Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 16. Ex Schillbachii apographo K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 507 n. IV.

ΙΛΝΕΛΛΗ
ΚΟΡΑΝΟϹ
\ΟϹΚΑΙΗR
ΟϹΗΡΑΚΛΕΙ
ΙϹ ΙΕΡΑϹΥΝ
ΤΩΝΗRΑΚΛ
ΤΩΝΠΡΟΙΚ
ΟΝΗRΑΚΛΕΑ
ΕΤΗϹΑΝ

Apographa plane consentiunt, nisi quod λλ et tribus locis R apud Keilium est, cum Lebas ubique Α et Ρ et praeter vs. 1 Λ exhibeat. Vs. 5 duas primas litteras omittit Lebas.

[Οἱ Π]ανέλλη[νες] | Κορανὸς . . . . . | . ος καὶ Ἡρ[άκλειτ]ος Ἡρακλεί[του | τῇ] ἱερᾷ συν[όδῳ] | τῶν Ἡρακλ[εϊσ]|τῶν προῖκ[α τ]|ὸν Ἡρακλέα [ἀνέ]|στησαν.

Foucarti restitutionem, qui ipse plerisque locis Keilium sequitur, recepi, praeter vs. 5, ubi illorum uterque [καὶ ἡ] ἱερὰ σύν[οδος] scribit. Sed sic praeter morem omnino taceretur, cui illa Herculis statua dono data esset.

193 Lapis a. 0,23, l. 0,87, cr. 0,70, Pagis (*Alepuchori*) prope ecclesiam Panagiae. Ed. F. Durrbach *Bulletin de correspondance Hellénique* IX (1885) p. 321 n. 5. Frustra quaesivit Lollingius.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
ΣΩΤΕΛΗΝΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥΤΟΝΕΑΥΤΟΥ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΘΕΟΙΣ

Ὁ δᾶμος | Σωτέλην Καλλινίκου, τὸν ἑαυτοῦ | εὐεργέταν, ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ | εὐνοίας θεοῖς.

Cf. titulum 190 cum adnotationibus.

---

194 Marmor album quod olim summam partem basis efficiebat, a. 0,17, l. 0,85, inventum Pagis (*Alepuchori*) prope ecclesiam Panagiae, ubi etiamnunc exstat. Ed. F. Durrbach *Bulletin de correspondance Hellénique* IX (1885) p. 321 n. 6. Contulit Lolling.

. Α Μ Ο Σ
. ΑΤΡΟΔΩΡΟΝΠΥΘΟΔΩΡΟΥ
ΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
Θ Ε Ο Ι Σ

[Ὁ] δᾶμος | Ματρόδωρον Πυθοδώρου | ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας | θεοῖς.

---

195 Pagis. Ed. Rayet *Bulletin de correspondance Hellénique* IV (1880) p. 66. Lollingius frustra quaesivit.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΙΒ..ΙΟΝΚΑΙCΑΡΑΘΕΟΝ
ΘΕΩΝCΕΒΑCΤΩΝΥΙΟΝCΕΒΑCΤΟΝ
ΠΟΠΛΙΟCΟΚΚΙΟCΑΝΤΕΡΩCΚΑΙΑΡΙC
ΤΩΝΤΕΙΜΟΞΕΝΟΥΠΑΓΑΙΟΙΑΝΕΘΗ
..ΝΚΑΘΩCΔΙΕΤΑΞΑΤΟΑΥΤΟΙCΕΝΤΗΔ
....ΚΗΙΑΡΙCΤΩΝΠΑΓΑΙΟC

Αὐτοκράτορα Τιβ[έρ]ιον Καίσαρα θεὸν | θεῶν Σεβαστῶν υἱόν, Σεβαστὸν | Πόπλιος Ὄκκιος Ἀντέρως καὶ Ἀρίσ|των Τειμοξένου Παγαῖοι ἀνέθη|[κα]ν, καθὼς διετάξατο αὐτοῖς ἐν τῇ δ|[ιαθή]κῃ Ἀρίστων Παγαῖος.

---

196 Basis lapidis calcarii leucophaei, Pagis (*Alepuchori*) in ecclesiola Panagiae. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 18. Ex Schillbachii apographo K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 508 n. V. Exscripsit Lolling.

ΤΟΝΚΥΡΙΟΝΗΜΩΝΤΟΝΕΠΙ
ΦΑΝΕCΤΑΤΟΝΚΑΙCΑΡΑΦΛ-
ΟΥΑΛΕΡ-ΚΩCΤΑΝΤΙΟΝ

Η Π Ο Λ Ι C

Τὸν κύριον ἡμῶν τὸν ἐπι|φανέστατον Καίσαρα Φλ(άβιον) | Οὐαλέρ(ιον) Κωστάντιον | ἡ πόλις.

Constantium Chlorum, qui a. 292 p. Chr. a Diocletiano Caesar nominatus est, intellegendum esse monuit Keilius.

197 Marmor sepulcrale cubi figura, Pagis (*Alepuchori*). Ed. Rayet *Bulletin de correspondance Hellénique* IV (1880) p. 67. Lollingius frustra quaesivit.

Α Μ Φ Ι
Κ Λ Ε Ι Α

Ἀμφί|κλεια.

---

198 Marmor sepulcrale cubi figura, Pagis (*Alepuchori*). Ed. Rayet *Bulletin de correspondance Hellénique* IV (1880) p. 67. Lollingius frustra quaesivit.

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΣ
ΗΡΟΔΩΡΟΥ

Ἀριστόγειτος | Ἡροδώρου.

---

199 Pars superior stelae magnae sepulcralis lapidis calcarii leucophaei cum aëtomate, intra quod clypeus anaglypho expressus, Pagis (*Alepuchori*) inaedificata in exteriore pariete domus Ioannis Angelu. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΩΝ
Α Μ Α ΤΡΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ἀρίστων | [Δ]αματρίου | χαῖρε.

---

200 Columna magna sepulcralis, in valle septentrionem versus a Pagis. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 20.

Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν
Σ Ω Τ Ε Λ Ε Ο Σ
Χ Α Ι Ρ Ε

Ἀρίστων | Σωτέλεος | χαῖρε.

---

201 Pagis in ecclesia Παναγίας. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 22*a*. Periisse videtur.

Θ Ε Α Ν Ω
Λ Γ Ι Δ Ι Χ Ο

Θεανὼ | [Κ]λειδί[κ]ο[υ].

Foucartus patris nomen Ἀγ[ε]δί[κ]ου legit, sed versuum dispositio suadere videtur, ut a sinistra ante Λ aliam litteram periisse statuamus.

202 Lapis insertus pavimento ecclesiolae Panagiae, quae est Pagis (*Alepuchori*). Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 505 n. I. Accuratius Lebas-Foucart *Inscr.* II, 19. Exscripsit Lolling.

ΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΟΝΑΣΙΜΟΥ

[Μ]ενεκράτης | Ὀνασίμου.

---

203 Columna sepulcralis; infra titulum mulier sedens anaglypho expressa. Edd. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 506 n. II (ex Schillbachii apographo). Lebas-Foucart *Inscr.* II, 21. Periisse videtur.

ΞΕΝΩ
ΙΔΑ
ΧΑΙΡΕ

Ξενὼ | Ἴδα | χαῖρε.

---

204 Pagis in ecclesia Panagiae, liminis vice fungens in fenestra parietis septentrionalis. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 22. Ex Schillbachii apographo K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 506 n. III. Exscripsit Lolling.

ΠΑΡΑΜ////////
ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Παραμ[όνα] | χρηστὴ | χαῖρε.

---

205 Marmor sepulcrale figura cubi, Pagis (*Alepuchori*). Ed. Rayet *Bulletin de correspondance Hellénique* IV (1880) p. 67. Lollingius frustra quaesivit.

ΤΗΡΗΣ

Τήρης.

---

206 Marmor sepulcrale cubi figura, Pagis (*Alepuchori*). Ed. Rayet *Bulletin de correspondance Hellénique* IV (1880) p. 67. Lollingius frustra quaesivit.

ΦΙΛΙCΤΑ
ΠΥΘΙΩΝΟC

Φιλίστα | Πυθίωνος.

III.

AEGOSTHENA.

207—209 Lapis Aegosthenis (*Porto Germano*) in porta ecclesiae τῆς Παναγίας sic inaedificatus, ut limen superius efficiat. Edd. P. Forchhammer Halkyonia p. 33. Lebas *Revue archéol.* 1844 p. 169. *Inscr.* II, 1. 2. 3. Utriusque exemplo usus Boeckhius *Monatsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1857 p. 483 (Opuscula VI p. 363) verba tituli repetivit observationibus de dialecto adiectis. Lebasii exemplum Foucartus ex ectypo chartaceo aliquot locis supplevit et emendavit, et commentarium doctrinae plenum adiecit (*Expl. des Inscr.* II p. 1—3). Cf. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 509 n. VI. Titulum 207 repetiverunt R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 51 n. 6 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 309 n. 1145. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 p. 192 n. 283, omnes tres W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. p. 219 Append. n. 1. 2. 3. Contulit Lolling, qui monuit omnium huius lapidis titulorum (n. 207—218) versus inter lineas rectas incisos esse.

[*Textum vide pag. seq.*]

Var. lect. Quae uncis inclusi, Lollingius non repperit in lapide. Versu 8 extrema vocis ΟΠΩΤ littera unius Lebasii fide nititur, nam neque Forchhammer neque Lollingius illic quicquam viderunt.

207 Νικίας Διονυσίου ἔλεξε· προβεβωλευμένον | [ε]ἶμεν αὐτοῖ, ἐπιδή ἐστι τῆ πόλι Σιφείων προ|[ϋ]πάχωσα εὔνοια ἐκ προγόνων, κὴ ἐν προεδρίαν | καλῖ ἁ πόλις Ἡγοσθενιτάων ὁπόττοι κα παρί|ωνθι Σιφείων, κατὰ ταὐτὰ δὲ κὴ τοὶ Σιφεῖες τὰς | αὐτὰς τιμὰς ἐκτεθήκανθι Ἡγοσθενίτης, κὴ ἐ|[π]ὶ τὰς κοινὰς συνόδως καλέονθι τὼς παργι|νυ|μένως· ὅπω[ς] ὦν φανερὸν ἴει ὅτι τὰν ὁμόνοι|αν διαφυλάττι τὰν ἐκ τῶν προγόνων παρδοθεῖ|σαν ἁ πόλις Ἡγοσθενιτάων πὸτ τὰν πόλιν Σιφε|ίων, δεδόχθη τοῖ δάμοι, ὁπόττοι κὰ παργινύ|ωνθη Σιφείων ἐν τὰς κοινὰς θυσίας ἃς δαΐζοι ἁ πό|[λ]ις, ὑπαρχέμεν αὐτοῖς, καθάπερ κὴ τοῖς πολ|ίτης· τοὶ δὲ πολέμαρχοι, ἐπί κα τὸ ψάφισμα κου|[ρ]ωθείει, ἀνγραψάνθω τὸ ψάφισμα ἐν στάλαν ἐ[ν] | τοῖ Μελαμποδείοι.

208 Νικίας Διονυσίου ἔλ[ε]|ξε· προβεβωλευμένον εἶμεν αὐτοῖ, ἐπειδὴ Πολέμα[ρ]|χος Μένωνος Χαλεὺς εὐεργέτας ἐὼν διατελῖ | τᾶς πόλιος Αἰγοσθενιτᾶν, δεδόχθαι τῷ δά|μῳ, πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέταν

(207) ΝΙΚΙΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΛΕΞΕΠΡΟΒΕΒΩΛΕΥΜΕΝΟΝ
.ΙΜΕΝΑΥΤΟΙΕΠΙΔΗΕΣΤΙΤΗΠΟΛΙΣΙΦΕΙΩΝΠΡΟ
.ΠΑΡΧΩΣΑΕΥΝΟΙΑΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝΚΗΕΝΠΡΟΕΔΡΙΑΝ
ΚΑΛΙΑΠΟΛΙΣΗΓΟΣΘΕΝΙΤΑΩΝΟΠΟΤΤΟΙΚΑΠΑΡΙ
ΩΝΘΙΣΙΦΕΙΩΝΚΑΤΑΤΑΥΤΑΔΕΚΗΤΟΙΣΙΦΕΙΕΣΤΑΣ
ΑΥΤΑΣΤΙΜΑΣΕΚΤΕΘΗΚΑΝΘΙΗΓΟΣΘΕΝΙΤΗΣΚΗΕ
.ΙΤΑΣΚΟΙΝΑΣΣΥΝΟΔΩΣΚΑΛΕΟΝΘΙΤΩΣΠΑΡΓΙΝΥ
ΜΕΝΩΣΟΠΩ[Τ]ΩΝΦΑΝΕΡΟΝΙΕΙΟΤΙΤΑΝΟΜΟΝΟΙ
ΑΝΔΙΑΦΥΛΑΤΤΙΤΑΝΕΚΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΠΑΡΔΟΘΕΙ
ΣΑΝΑΠΟΛΙΣΗΓΟΣΘΕΝΙΤΑΩΝΠΟΤΤΑΝΠΟΛΙΝΣΙΦΕ
ΙΩΝΔΕΔΟΧΘΗΤΟΙΔΑΜΟΙΟΠΟΤΤΟΙΚΑΠΑΡΓΙΝΥ
ΟΝΘΗΣΙΦΕΙΩΝΕΝΤΑΣΚΟΙΝΑΣΘΥΣΙΑΣΑΣΔΑΙΞΟΙΑΠΟ
.ΙΣΥΠΑΡΧΕΜΕΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΟΙΣΠΟΛ
ΙΤΗΣΤΟΙΔΕΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΕΠΙΚΑΤΟΨΑΦΙΣΜΑΚΟΥ
.ΩΘΕΙΕΙΑΝΓΡΑΨΑΝΘΩΤΟΨΑΦΙΣΜΑΕΝΣΤΑΛΑΝΕ.
(208) ΤΟΙΜΕΛΑΜΠΟΔΕΙΟΙ   ΝΙΚΙΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΛ.
ΞΕΠΡΟΒΕΒΩΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΕΠΕΙΔΗΠΟΛΕΜΑ///
ΚΟΣΜΕΝΩΝΟΣΧΑΛΕΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣΕΩΝΔΙΑΤΕΛΙ
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΙΓΟΣΘΕΝΙΤΑΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΑ
ΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙ
ΟΣΑΙΓΟΣΘΕΝΙΤΑΝΥΠΑΡΧΕΙΝΔΕΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡ
ΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤ..
ΔΕΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΕΠΕΙΚΑΤΟΨΑΦΙΣΜΑΚΥΡΩΘΕ..
ΑΝΓΡΑΨΑΝΤΩΕΙΣΣΤΑΛΑΝΕΝΤΟΙΜΕΛΑΜΠΟ
(209) ΔΕΙΟΙ   ΚΑΦΙΣΙΑ.ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΟΓΧΗ
ΣΤΟΙΕΠΙΔΕΠΟΛΙΟΣΚΛΕΟΔΡΟΜΟΥΤΟΙΔΕΕΞΕ
ΕΞΕΦΗΒΩΝ   ΑΠΕΛΛΕΑΣΚΑΛΛΗΝΟΣ ΠΙΣΩΝ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΗΡΩ.ΗΡΟΔΩΡΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΘΕΓΕΙΤΟΥΠΥΘΙΩΝΟΝΑΣΙΩΝΟΣΘΕΤΙΜΟΣ
ΠΟΤΙ[Δ]ΑΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΥΘΟΔΩΡΟΥΕΥΓΕΙ
ΤΟΣΕΥΓΕΙΤΟΥΧΑΡΙΔΑΜΟΣ ΔΙΝΙΑ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΣΙΛΑΝΙΩΝΟΣΤΟΝΟΠΛΙΤΑΝΕΝΙ
ΚΑΣΕΕΥΓΕΙΤΟ   ΣΔΙΟΤΙΜΟΥ

τᾶς πόλι|ος Αἰγοσθενιτᾶν, ὑπάρχειν δὲ αὐτῷ, καθάπερ | καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις· τ[οὶ] | δὲ πολέμαρχοι, ἐπεί κα τὸ ψάφισμα κυρωθέ[ηι], | ἀνγραψάντω εἰς στάλαν ἐν τοῖ Μελαμπο|δείοι.

209 Καφισία[ο] ἄρχοντος ἐν Ὀγχη|στοῖ, ἐπὶ δὲ πόλιος Κλεοδρόμου, τοίδε ⟨ἐξε⟩ | ἐξ ἐφήβων· Ἀπελλέας Καλλῆνος, Πίσων | Ἡρακλεί-του, Ἧρω[ν] Ἡροδώρου, Διονύσιος | Θεγείτου, Πυθίων Ὀνασίωνος, Θέτιμος | Ποτιδάου, Διονύσιος Πυθοδώρου, Εὔγει|τος Εὐγείτου, Χαρίδαμος Δινία, | Φιλιστίων Σιλανίωνος. τὸν ὁπλίταν ἐνί|κασε Εὔγειτος Διοτίμου.

Decreta 207 et 208 nullam habent temporis significationem, sed non est, cur dubitemus, quin eodem fere tempore cum catalogo n. 209 incisa sint, quem eius temporis esse, quo Aegosthenitae Boeotorum foederis participes erant, ex formula ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ (cf. quae adnotavi ad n. 27) perspicitur. Atque etsi de Aegosthenitis singillatim nihil eiusmodi traditum est, tamen eos in hac re ut in omni reipublicae forma atque administratione cum Pagaeis vicinae Megarensium civitatis, cuius per multa saecula pars fuerant, exemplum secutos esse consentaneum est. Megarenses vero ab anno 223 a. Chr. usque ad a. 192 a. Chr. Boeotorum foederi interfuisse constat. Iam in titulo 209 et eis qui sequuntur usque ad n. 218 novem archontes Boeoticos habemus; quorum ordo sane utrum continuus sit necne non potest diiudicari, sed ex dispositione scripturae certe apparet, qui inferiore loco sint recentiores esse, quam qui superiore, et angustioris lateris inscriptionem posteriorem quam latioris. Inde apparet, Caphisiam archonta (n. 209) non posse anno 201 a. Chr. recentiorem esse, neque vero

anno 223 antiquiorem. Eiusdem anni aut paullo prioris decreta 207 et 208 esse videntur.

Plebiscitum n. 207 Boeotica dialecto compositum est. Quod utrum Aegosthenitae fecissent, ut Siphensibus Boeotis gratificarentur, an quia ipsi tum Boeotorum societati ascripti essent, Boeckhius quidem (Opp. VI p. 365) dubitabat. Sed eos populos, qui cum natione Boeoti non essent per aliquod temporis spatium foederis Boeotici participes erant, nequaquam propterea in actis publicis sermone Boeotico usos esse cum ex reliquis Aegosthenitarum titulis et nonnullis Megarensium (n. 27. 28. 29) tum ex permagno numero decretorum Oropiorum apparet, quae ad unum omnia Attica dialecto composita sunt (n. 237 sqq.). Restat igitur prior Boeckhii interpretatio; etsi haec quoque res satis inusitata est, tamen aliquot eius generis exempla exstant, veluti decretum Arcadum quo Phylarchus Atheniensis honoribus afficitur (Syll. Inscr. Gr. 167) ipsum quidem sermone Attico compositum, cum index nominum subiunctus dialecti Arcadicae formas habeat.

Non omnia severe ad normam sermonis Boeotici directa esse iam Boeckhius animadvertit, neque id mirum est; nam fieri non poterat quin lapicida eius dialecti ignarus neglegentia nonnulla ex patrio sermone admisceret. Quo in genere iam Boeckhius commemoravit ἐπιδή pro ἐπιδεί vs. 2 et δαΐζοι pro δαΐδδοι vs. 12. Sed sine dubio de ἐκτεθήκανθι (vs. 6) idem dicendum est. Boeckhius sane hanc formam plane miram iudicavit, quia vel ipsi Athenienses τέθεικα, non τέθηκα dixissent. At in titulis certe Atticis ubique τέθηκα legitur antiquiore tempore (K. Meisterhans *Grammatik der attischen Inschriften* p. 82), ut appareat scripturam τέθεικα Romanorum demum aetate ex eis dialectis, quae ubique ει pro η habebant (Boeoticam dico et Thessalicam) in volgarem sermonem transiisse. Quare quin Aegosthenitae Dorienses tertio a. Chr. saeculo etiamtum τέθηκα pronuntiaverint non est quod dubitemus. Contrarium vitium, sed item ex ignoratione dialecti natum, in coniunctivo ἴει (vs. 8) deprehendere mihi videor, qui εἶ esse debebat; pluralis forma ἴωνθι errori ansam dedit (cf. quae disputavi in prooemio indicis lect. univ. Halensis aest. 1888 p. IX). Paullo alia ratio esse videtur genetivi Διονυσίου, qui Boeotice in -ω cadere debebat. Nam in hoc civis nomine consulto patrius sermo retentus videtur, ut n. 21 in plebiscito Orchomeniorum ceteroquin dialecto Megarica composito eius qui rogavit nomen more Boeotico Εὐρυφάων scribitur sine contractione. Etiam genetivorum Καφισίαο n. 209 et Ἱππίαο n. 211 eandem rationem esse putaverim.

Vice versa in decreto Dorico n. 208 nonnulla Boeotica insunt, quae in animo scribae ex eis quae paullo ante exaraverat haesisse videntur (vs. 17 προβεβωλευμένον et αὐτοῖ, vs. 18 διατελῖ, vs. 24. 25 ἐν τοῖ Μελαμποδείοι).

---

210. 211 Aegosthenis in eodem lapide infra n. 209. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 4. 5 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. Append. p. 220 n. 4. 5). Contulit Lolling.

(210) ΟΝΑΣΙΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΟΓΧΗΣΤΩΙΕΞΕ..
ΒΩΝΕΝΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΑΠΕΓΡΑΨΑΤΟΑΛΚΙΑΣ
(211) ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΙΠΠΙΛΟΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΕΝΟΓΧΗΣΤΩΙ...Ε.ΗΒΩΝΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑ
ΑΠΕΓΡΑΨΑΤΟΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΑΣΙΚΛΕΟΣ

210 Ὀνασίμου ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ, ἐξ ἐ[φή]|βων ἐν πελτοφόρας ἀπεγράψατο Ἀλκίας | Ἀπολλοδώρου.
211 Ἱππίαο ἄρχοντος | ἐν Ὀγχηστῷ, [ἐξ] ἐ[φ]ήβων ἐμ πελτοφόρα[ς] | ἀπεγράψατο Διονύσιος Πασικλέος.

Onasimi magistratum annorum 222—200, Hippiae 221—199 a. Chr. terminis contineri ex eis quae ad titulum 209 adnotavimus apparet.

212—214 Aegosthenis in eodem lapide infra n. 211. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 6. 7. 7*a* (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. Append. p. 220. 221 n. 6. 7. 7*a*).

[*Textum vide pag. seq.*]

212 .....λλου ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ, ἐπὶ δὲ πόλιος Κ[α]λ|......, [τ]οίδε ἐξ ἐφήβων· Ἀλ[εξί]νασς Χρονοτ[ίμου, | Σω]σᾶς [Ξ]ένωνος, Τει[ρ]εσ[ί]α[ς] Ἀγ[ησ]ία, Διο[.....|......ο]ς, Δαμάτ[ρ]ιος Καλλικλέο[ς].

213 Διόδωρος Ὀνασί[μου | ἔλεξεν], αὐτῷ [προβεβωλευμέ]νο[ν] εἶ[μ]εν· ἐπειδὴ Θεόφαν|[τος] Εὐ[λ]αΐδο[υ] Σι[κυ]ώνιος εὔνοιαν ἔχων διατε|[λεῖ ε]ἰς τὰν πόλιν το[ὺς] τε παραγ[ι]νομένους | [εὖ ποιῶν], δεδόχθαι τ[ῶ]ι δάμῳ, Θε[ό]φαντον | [Ε]ὐ[λαΐδου] Σι[κ]υώνιον πρόξενον εἶμεν | [καὶ] ε[ὐ]εργέταν τᾶς πόλιος Αἰγοσθενιτᾶν | [κ]αὶ [αὐ]τὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶμεν αὐτοῖς | ἀτέλειαν καὶ κατὰ γᾶν καὶ [κ]ατὰ θάλατ|ταν [ἐν εἰράνᾳ καὶ ἐν π]ο[λέμ]ῳ [καὶ] τἄλλα πάν|τ[α], ὅσα[π]ε[ρ] κα[ὶ τ]οῖς ἄ[λ]λοις π[ρ]οξένοις καὶ εὐ|εργέταις. [δοῦν]αι [δὲ] κα[ὶ τόπ]ο[ν ἐν] τῷ Ἡρακλε|ίῳ .... ἀπο......ντων ...|.... κατὰ τὸν [νόμ]ον. [ἐπειδὰν δὲ τὸ] ψήφισμα κ[υρω]θεῖ, ἐξαγγειλάντων [τοὶ π]ο[λέ]μαρχοι | ....|.... Κα[λλ]ικλέ[ο]ς τοῦ Διονυσίου, Ἀρέτωνος τοῦ | δὶς Νέωνος, Θέωνος τοῦ Ἡρακλείδου, Ἥρωνος | [τοῦ Ξ]ενοκλείδα τοῦ δὶ[ς]

(212) .....ΛΛΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΟΓΧΗΣΤΩΙΕΠΙΔΕΠΟΛΙΟΣΚ.Λ
.......ΟΙΔΕΕΞΕΦΗΒΩΝΑΛ....ΝΑΟΣΧΡΟΝΟΤ....
..ΣΑΣ.ΕΝΩΝΟΣΤΕΙ.ΕΣ.Α.ΑΓΙ..ΙΑΔΙΟ.....

(213) ....ΣΔΑΜΑΤ.ΙΟΣΚΑΛΛΙΚΛΕΟ.ΔΙΟΔΩΡΟΣΟΝΑΣΙ
.......ΑΥΤΩΙ..........ΝΟ.ΕΙ.ΕΝΕΠΕΙΔΗΘΕΟΦΑΝ
...ΕΥΔΑΙΔΟ.ΣΙ..ΩΝΙΟΣΕΥΝΟΙΑΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕ
....ΙΣΤΑΝΠΟΛΙΝΤΟ..ΤΕΠΑΡΑΓ.ΝΟΜΕΝΟΥΣ
.......ΔΕΔΟΧΘΑΙΤ.ΙΔΑΜΩΙΘΕ.ΦΑΝΤΟΝ
.Υ..........ΣΙ.ΥΩΝΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝ
...Ε.ΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΙΓΟΣΘΕΝΙΤΑΝ
..ΑΙ..ΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣ
ΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΑΝΚΑΙ.ΑΤΑΘΑΛΑΤ
ΤΑΝ.........Ο....Ω..ΤΑΛΛΑΠΑΝ
Τ.ΟΣΑ.Ε.ΚΑ.ΟΙΣΑ.ΛΟΙΣΠ.ΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥ
ΕΡΓΕΤΑΙΣ....ΑΙ..ΚΑ....Ο..ΤΩΙΗΡΑΚΛΕ
ΙΩΙ.Λ........Ε...ΑΠΟ......ΝΤΩΝ...
.Ε..ΚΑΤΑΤΟΝ...ΟΝ........ΨΗΦΙΣΜ.
ΑΚ...ΘΕΙΕΞΑΓΓΕΙΛΑΝΤΩΝ....Ο..ΜΑΡΧΟΙ
..................ΜΙ..Δ..ΕΟ.ΚΑΙΟ..ΩΝ
...ΚΑ..ΙΚΛΕΩΣΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΡΕΤΩΝΟΣΤΟΥ
ΔΙΣΝΕΩΝΟΣΘΕΩΝΟΣΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΗΡΩΝΟΣ
.....ΕΝΟΚΛΕΙΔΑΤΟΥΔΙΟΝΕΟΣ........
....ΕΙΣΤΑΝ.....Ν....Ο..ΑΝΤΙ.....ΔΟ
...............ΕΙΜ..........Β...
...............ΤΑΝΑ....Δ....ΑΡΤ

(214) ..ΟΝΙΔΟΥΑ....Τ..ΕΝΟΓΧΗ.ΤΩΙΕΠΙΔΕΠΟΛΙΟΣ..ΟΔΩ
ΕΝΠΕ...Φ.ΡΑΣΑΠΕ..ΑΨΑΝΘΟΕΥΘΥΜΙΑΣ
......ΟΛΛ....Α...Ν.ΚΑΛΛΙ......
...............ΠΑΙΑΝΙΧΟ....ΕΝ...Ν
...............:.ΠΠΟΝΙΚ...Ν..ΤΟΥΝΑ
......................Ο......
....................ΚΑ.....

Νεο[στράτου· τὸ δὲ ἀνάλωμα | τὸ] εἰς τὰν [στάλα]ν [καὶ τ]ὸ ἀντί[γραφον] δό|[τω ὁ ταμίας τᾶς πόλιος].

214 *..ονίδου ἄ[ρχον]τ[ος] ἐν Ὀγχη[σ]τῷ, ἐπὶ δὲ πόλιος [Δι]οδώ[ρου], | ἐν πε[λτο]φ[ό]ρας ἀπε[γρ]άψανθο Εὐθυμίας | [....., Ἀπ]ολλ... ...., Καλλι......., | ...., Παιάνιχο[ς ... .]έν[ους (?). ...|............, Ἱ]ππόνικ[ος ....].*

Lapide admodum detrito multorum versuum tam exiguae exstant reliquiae, ut de restituendis verbis plane desperandum sit. Foucarti supplementa, probabilia quidem sed ut ipse probe sciebat nequaquam certa omnia, recepi praeter paucos locos, ubi aut paullo plura restituere posse mihi videbar, aut certis de causis ab illius ratione recedendum iudicabam.

Catalogi n. 212 annus neque prior quam 219, neque posterior quam 198 a. Chr. esse potest (cf. adn. ad n. 209), n. 214 intra annorum 218 et 197 a. Chr. terminos exaratus est. Plebiscitum n. 213, quum nomen archontis praemissum non habeat, ad eundem annum cum eo qui proxime antecedit titulo n. 212 referendum videtur.

Versibus sexto et nono Foucartus *Εὐδαίδου* scripsit, cuius nominis originem ex more Sicyoniorum a Pausania II, 7, 5 commemorato repetere studet. Sed vereor ut hoc nomen secundum leges sermonis formatum sit, quare praetuli lenissimam emendationem *Εὐ[λ]αΐδου*, quod nomen hominis Oropii in titulo n. 294 est.

215 Aegosthenis in angustiore eiusdem lapidis latere summo loco. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 8 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. Append. p. 221 n. 8).

ΧΑΡΙΛΑΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΟΓΧΗΣ......
ΔΕΠΟΛΙΟΣΑΧΕΛΩΝΟΣΤΟΙΔ...
ΕΦΗΒΩΝΜΕΔΩΝΤΡΕΨΙΩΝΟΣΣ.
ΣΙΚΛΗΣΔΑΜΑΤΡΙΟΥΗΡΟΔΩ.ΟΣ...
ΝΥΣΙΟΥΜΑ...ΑΧΟΣΔΑΜ...
.Α.ΣΗΡΟΤ.........Λ..
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΓ.....ΠΑΙΩΝΙΧΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Χαριλάου ἄρχοντος ἐν Ὀγχησ[τῷ, ἐπὶ] | δὲ πόλιος Ἀχέλωνος, τοίδ[ε ἐξ] | ἐφήβων· Μέδων Τρεψίωνος, Σ[ω]|σικλῆς Δαματρίου, Ἡρόδω[ρ]ος [Διο]|νυσίου, Μα... αχος Δαμ..., | ..... ας Ἡροτ[ίμου, ...], | Διονύσιος Διογ[ένους], Παιώνιχος | Διονυσίου.
De aetate tituli (a. 217—196 a. Chr.) cf. quae adnotavi ad n. 209.

---

216 Aegosthenis in eodem lapidis latere infra n. 215. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 9 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. Append. p. 222 n. 9).

ΜΝΑΣΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΟΓ
ΧΗΣΤΩΙΕΠΙΔΕΠΟΛΙΟΣΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΔΑΤΟΙΔΕΕΞΕΦΗΒΩΝΜΑ
ΤΡΩΝΜΕΛΑΜΠΟΔΩΡΟΥΕΥΝΟΣΤ
ΔΑΜΟΚΛΕΟΣΠΡΟΚΡΙΤΟΣΚΑΛΛΙΚΛΕ
ΟΣΕΥΝΙΚΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΜΑ
ΤΡΩΝΑΧΕΛΩΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΜΑΤΡΩ
ΝΟΣΜΕΛΑΜΠΟΔΩΡΟΣΜΕΛΙΣΣΙΩ
ΝΟΣΑΡΜΕΝΟΣΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΗΡΑΚΩΝ
ΗΡΑΚΩΝΟΣΠΥΘΩΝΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ
ΔΙΟΧΑΡΗΣΓΕΛΩΝΟΣ ΤΟΝΟΠΛΙ
ΤΑΝΕΝΙΚΑΣΕ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΗΡΕΑ

Μνάσωνος ἄρχοντος ἐν Ὀγ|χηστῷ, ἐπὶ δὲ πόλιος Ἀπολ|λωνίδα, τοίδε ἐξ ἐφήβων· Μά|τρων Μελαμποδώρου, Εὔνοστ[ος] | Δαμοκλέος, Πρόκριτος Καλλικλέ|ος, Εὔνικος Ἀπολλοδώρου, Μά|τρων Ἀχέλωνος, Διονύσιος Μάτρω|νος, Μελαμπόδωρος Μελισσίω|νος, Ἄρμενος Ἀριστίωνος, Ἡράκων | Ἡράκωνος, Πύθων Ἡρακλείτου, | Διοχάρης Γέλωνος. τὸν ὁπλί|ταν ἐνίκασε Διονύσιος Ἡρέα.
De aetate tituli (a. 216—195 a. Chr.) cf. quae adnotavi ad n. 209.

---

217 Aegosthenis in eodem lapidis latere infra n. 216. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 10 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. Append. p. 222 n. 10).

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝ
ΟΓΧΗΣΤΩΙΕΠΙΔΕΠΟΛΙΟΣΚΑΛΛΙΓΕΝ
ΕΟΣΤΟΙΔΕΕΞΕΦΗΒΩΝΕΥΝΟΣΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΦΥΛΑΚΙΔΑΣΑΠΟΛ
ΛΟΝΙΔΑΣΩΚΡΑΤΗΣΗΡΑΚΩΝΟΣΑΠΟΛ
ΛΟΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥΕΧΕ
ΚΛΕΙΔΑΣΕΥΠΕ.ΘΩΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΕΡΙ.
ΝΟΣΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΣΙΛΑ
ΝΟΣΗΡΑΚΩΝΟΣ ΤΟΝΟΠΛΙΤΑΝΕΝΙ
ΚΑΣΕΔΙΟΝΥΣΙΟΣΗΡΑΚΩΝΟΣ

Ἀριστοκλέος ἄρχοντος ἐν | Ὀγχηστῷ, ἐπὶ δὲ πόλιος Καλλιγέν|εος, τοίδε ἐξ ἐφήβων· Εὔνοστος | Διονυσίου, Φυλακίδας Ἀπολ|λ[ω]νίδα, Σωκράτης Ἡράκωνος, Ἀπολ|λόδωρος Διονυσοδώρου, Ἐχε|κλείδας Εὐπε[ί]θω, Ἀριστοκλῆς Ἕρ[μω]|νος, Χρυσόγονος Διονυσίου, Σιλα|νὸς Ἡράκωνος. τὸν ὁπλίταν ἐνί|κασε Διονύσιος Ἡράκωνος.
De aetate tituli (a. 215—194 a. Chr.) cf. quae adnotavi ad n. 209.

218 Aegosthenis in eodem lapidis latere infra n. 217. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 11 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. Append. p. 222 n. 11).

ΘΕΟΤΙΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΟΓΧΗΣΤΩΙ
ΕΠΙΔΕΠΟΛΙΟΣΗΡΑΚΩΝΟΣΤΟΙΔΕ
ΕΞΕΦΗΒΩΝΔΙΟΚΛΕΙΔΑΣΞ.ΝΩΝΟΣ
..ΙΘΩΝΜΕΝΩΝΟΣΜΝΑΣΑΡΕΤΟΣΔΙΟΔΩ
ΡΟΥΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΚΛΕΟΔΡΟΜΟΥΜΕΛΙΣΣ
ΙΩΝΔΙΟΤΙΜΟΥΤΙΜΩΝΤΙΜΩΝΟΣ
ΤΟΝΟΠΛΙΤΑΝΕΝΙΚΑΣΕΔΙΟΓΕΙΤΟΣ
ΑΛ.ΙΜΩ

Θεοτίμου ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ, | ἐπὶ δὲ πόλιος Ἡράκωνος, τοίδε | ἐξ ἐφήβων· Διοκλείδας Ξ[έ]νωνος, | [Πε]ίθων Μένωνος, Μνασάρετος Διοδώ|ρου, Ἡράκλειτος Κλεοδρόμου, Μελισσ|ίων Διοτίμου, Τίμων Τίμωνος. | τὸν ὁπλίταν ἐνίκασε Διόγειτος | Ἀλ[κ]ίμω.

De aetate tituli (a. 214—193 a. Chr.) cf. quae adnotavi ad n. 209.

219—222 Lapis a. 0,20, l. 0,40, c. 0,26, inventus Aegosthenis in valle orientali in domo Nicolai Giorgiaki Bithani. In angustiore lapidis latere hic titulus, in latiore n. 224. Ed. F. Durrbach *Bulletin de correspondance Hellénique* IX (1885) p. 317 n. I. Contulit Lolling.

(219) ΑΡΙΣΤΟΚΡ ιιεΕΛΕΞΕΠ
ΔΗΠΑΡΓΕΝΟΜΕΝΟΣΠΕΡΙΓΕΝ
ΜΕΛΑΜΠΟΔΟΣΑΓΩΝΙΣΤΑΙΑΞΙΩΣΤΟΥΘ
ΔΑΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΙΓΟΣΘΕΝΙΤΑΝΚΑΙΚΑ
ΝΙΟ ΣΔΙΔΟΣΘΑΙΔΕΚΑΙ//////ΜΕΡΙΔΑΕΚ
ΚΑΙΚΑΤΕΝΙΑ..ΟΝΕΚΑΣΤΟΝΑΠΟΤΑ
ΟΣΟΝΚΑΧΡΟΝΟΝΕΜ[Β]ΟΙΩΤΙΑΙΕΠΙΔΑΜ
(220) ΔΑΜΑΤΡΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΟΓΧΗΣΤΩΙΕ
ΒΩΝΑΓΑΠΩΝΘΕΟΞΕΝΟΥΑΓΗΣΟΣΗΡΙΔ
(221) ΑΛΕΞΙΠΠΟΣΙΔΙΩΝΟΣ ΚΟΜΑΔΔΟΥΑ
ΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΤΟΙΔΕΞΕΝΩΝ Μ
ΜΟΝΟΣΚΑΛΛΙΡΡΟΟΣΔΙΟΔΩΡΟΥΜΑΤΡΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΥΘΩΝΗΡΑΚΩΝ
(222) ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΟΓΧΗΣΤΩΙΕΠΙΔΕ
ΧΟΣΗΡΟΔΩΡΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΧΟΣΦ:ΥΝ
Ω Σ/ ΕΥΝ ΙΟΥ ΔΑΜΑΤΡΙΟ

Expressi Lollingii exemplum addita intra uncos una littera quae apud eum desideratur, cum a Durrbachio lecta sit. Vs. 6 inter ΚΑΙ et ΜΕ nihil intercidisse, sed spatium trium fere litterarum iam antequam titulus incideretur laesum testatur Lolling.

219 ..... Ἀριστοκρ[άτ]ε[υ]ς ἔλεξε· ἐπ[ει]|δὴ παργενόμενος Περιγέν[ης εἰς τὰν ἑορτὰν τοῦ] | Μελάμποδος ἀγώνισται ἀξίως τοῦ Θ[εοῦ, δεδόχθαι τῷ] | δάμῳ, πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέταν [καὶ πολί]|ταν τᾶς πόλιος Αἰγοσθενιτᾶν καὶ κα[λεῖσθαι εἰς προεδρίαν .....]|νίο[ι]ς. δίδοσθαι δὲ καὶ μερίδα ἐκ .... | καὶ κατ' ἐνια[υτ]ὸν ἕκαστον ἀπὸ τᾶ[ς θυσίας], | ὅσον κα χρόνον ἐμ Βοιωτίᾳ ἐπιδαμ[ῇ].

220 Δαματρίου αρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ, ἐ[πὶ δὲ πόλιος ......, τοίδε ἐξ ἐφή]|βων· Ἀγάπων Θεοξένου, Ἄγησος Ἡρίδ[α, ..., | Ἀλέξιππος Ἰδίωνος.

221 Κομάδδου ἄ[ρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ, ἐπὶ δὲ πόλι]|ος Ἀρίστωνος, τοίδε· Ξένων ....., ...|μονος, Καλλίρροος Διοδώρου, Μάτρων ...., ..., | Διονύσιος Διονυσίου, Πύθων Ἡράκων[ος].

222 .... | ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ, ἐπὶ δὲ [πόλιος ......, τοίδε ἐξ ἐφήβων· ....]|χος Ἡροδώρου, Ἀπολλώνιχος Φρυν[ίχου, ..., | ....ω[νο]ς, ... Εὐν[όμ]ου, Δαμάτριο[ς ....].

Hos quoque titulos eius aetatis esse, qua Aegosthenitae Boeotorum concilio intererant (a. 223—192 a. Chr.), ex formula ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ (n. 220. 222) apparet. Accuratius tempus definiri nequit.

223 Lapis fuit olim in ecclesia Sancti Georgii haud procul a *Palaio-Vilia* in vicinia Aegosthenorum, ubi exscripsit Leake et edidit *Travels in Northern Greece* II p. 405. Deinde translatus est Athenas. Edd. Welcker *Bull. dell' Inst. arch. Rom.* 1843 p. 169 (*Kleine Schriften* III p. 242). Rangabé *Ant. Hell.* 704. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 12 (P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 104).

ΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΕΠΙΓΡΑΜΜ..ΕΩ.
ΕΠΙΔΕΒΑΣΙΛΕΩΣΕΝΑΙΓΟΣΘΕ
ΚΩΝΟΣΜΗΝΟΣΤΡΙΤΟΥΣΥΝΑΡΧΙ
ΕΒΟΥΛΕΥΣΑΝΤΟΠΟΤΙΤΑΝΒΟΥ/
ΚΑΙΤΟΝΔΑΜΟΝΕΠΕΙΔΗΑΠΟΛ
ΡΟΣΑΛΚΙΜΑΧΟΥΜΕΓΑΡΕΥΣΕΥ
ΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΩΙΔΑΜΩΙΤ
ΓΟΣΘΕΝΙΤΑΝΚΑΙΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕ
ΚΑΙΚΟΙΝΑΙΚΑΙΚΑΘΙΔΙΑΝΤΟΙΣΔΕ
ΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΑΝΑΕΙΤΙΝΟΣΑ
.Ι∧'....ΟΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣΑΓΑΘΑΙΤΥΧ
ΧΘΑΙΤΑΙ........ΙΤΩΙΔΑΜΩΙΠΡΟ
ΝΟΝΕΙΜΕΝΑΥΤΟΝΚΑΙ..ΓΟΝ...
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΙΓΟΣΘΕΝΙΤΑΝΕΙ.
ΑΥΤΩΙΕΓΚΤΗΣΙΝΓΑΣΚΑΙΟΙΚΙΑ
ΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛ
Π.ΟΞΕΝΟΙΣΟ..ΜΟ.ΚΕ.ΕΥΕΙΕΙΜΕ
ΑΥΤΩΙΚΑΙΕΠΙΝΟΜΙΑΝΕΠΕΙΔΕΚΑ
ΙΗΑΝΑΓΡΑΨΑΝΤΩΘΙΔ..ΙΟΡΓΟΙΕΙ
ΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΕΝΤΩΙΙ....ΤΟΥΜΕ
ΠΟΔΟΣΔΙΔΟΣΘΑΙΔΕ...ΜΕΡΙΔΑΑ
ΚΤΩΝΜΕΛΑΜΠΟΔΕΙΩΝΚΑΙΚΑΛ
ΑΥΤΟΝΕΙΣΠΡΟΕΔΡΙΑΝΚΑΘΑΠΕΡ
..ΟΥΣΑΛΛΟΥΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣ

Ἀγαθᾷ τύχᾳ. Ἐπὶ γραμμ[ατ]έως ....], | ἐπὶ δὲ βασιλέως ἐν Αἰγοσθέ[νοις Ἡρά]|κωνος, μηνὸς τρίτου, συναρχί[αι προ]|εβουλεύσαντο ποτὶ τὰν βουλ[ὰν] | καὶ τὸν δᾶμον· ἐπειδὴ Ἀπολ[λόδω]|ρος Ἀλκιμάχου Μεγαρεὺς εὔ[νους] | ἐὼν διατελεῖ τῷ δάμῳ τ[ῷ Αἰ]|γοσθενιτᾶν καὶ χρείας παρέ[χεται] | καὶ κοινᾷ καὶ καθ' ἰδίαν τοῖς δε[ομέ]|νοις τῶν πολιτᾶν ἀεί τινος ἀ[γαθοῦ | π]α[ραίτι]ος γενόμενος, ἀγαθᾷ τύχ[ᾳ, δεδό]|χθαι τᾷ [βουλᾷ κα]ὶ τῷ δάμῳ, πρό[ξε]|νον εἶμεν αὐτὸν καὶ [ἐκ]γόν[ους] | τᾶς πόλιος Αἰγοσθενιτᾶν· εἶ[μεν δὲ] | αὐτῷ ἔγκτησιν γᾶς καὶ οἰκία[ς καὶ] | τὰ ἄλλα πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλ[οις] | π[ρ]οξένοις ὁ [νό]μο[ς] κε[λ]εύει· εἶμε[ν δὲ] | αὐτῷ καὶ ἐπινομίαν. ἐπεὶ δέ κα [δό|ξ]ῃ, ἀναγραψάντω οἱ δ[αμ]ιοργοὶ εἰ[ς στά]|λαν λιθίναν ἐν τῷ ἱ[ερῷ] τοῦ Με[λάμ]|ποδος· δίδοσθαι δὲ [καὶ] μερίδα α[ὐτῷ ἐ]|κ τῶν Μελαμποδείων καὶ καλ[εῖσθαι] | αὐτὸν εἰς προεδρίαν, καθάπερ [κα|ὶ τ]οὺς ἄλλους προξένους.

Scribam, qui initio tituli commemoratur, Achaeorum esse, Foucartus luculenter demonstravit refutatis aliorum opinionibus. Sed quod inde colligit, huius decreti tempus annorum 280—255 a. Chr. terminis contineri, id quidem probare nequeo. Nam recte quidem dicit, Polybii testimonium de Megarensibus post Corinthum liberatam demum foederi Achaeorum ascriptis per se non spectare ad Aegosthenitas, quos tum sui iuris fuisse constet. At quomodo fieri potuerit, ut Aegosthenitae Achaeis se adiungerent donec Corinthus Macedonum praesidio tenebatur, nequaquam demonstravit neque id ullo modo credibile est. Accedit quod ad n. 188 exposui Polybii et Strabonis testimonia non ad morem annos magistratuum nominibus indicandi spectare. Videmus igitur ex hoc titulo, etiam post unum praetorem summae rerum praepositum tamen nonnumquam scribae nomen praescriptum esse. Nam anno 242 a. Chr. utique hoc plebiscitum recentius est. Sed utrum conscriptum sit priusquam Aegosthenitae Boeotis se adiungerent (a. 242—223 a. Chr.) an postquam ab eis ad Achaeos redierunt (a. 192—146 a. Chr.) paullo difficilius est diiudicare. Sed si reputaverimus, hunc titulum et litteratura et reipublicae forma atque institutis accuratissime congruere cum decreto Megarensium n. 15, priori alterius a. Chr. n. saeculi parti potius quam alteri tertii saeculi tribuemus.

224 In latere latiore eiusdem lapidis, qui in angustiore habet titulos n. 219—222. Exscripsit Lolling.

Ι Ο ∠
Ο Σ
Ͻ Δ Ι

......ιος | ....ος | [Μελάμπ]οδι. Supplevit Lolling.

225 Aegosthenis, *'dans une cabane, sur un tertre au nord des murs de la ville'*. Edd. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 14.

ΑΥΡΗΛΙΟΙΖΗΝΩΝΚΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑCΥΝΤΟΙC
ΤЄΚΝΟΙCΚΑΤΑЄΥΧΙ
ΤΟΠΡΟΝΑΪΟΝΤΟΙC
ΘЄΟΙCЄΚΤΩΝΙΔΙ
ΩΝЄΠΟΙΗCΑΝ

Αὐρήλιοι Ζήνων καὶ | Ἀπολλωνία σὺν τοῖς | τέκνοις κατὰ εὐχ[ὴν] | τὸ προνάϊον τοῖς | θεοῖς ἐκ τῶν ἰδί|ων ἐποίησαν.

---

226 Lapis calcarius durus leucophaeus, inaedificatus ad domum A. Papangeli sacerdotis iuxta antiquas munitiones Aegosthenorum. Ex ectypo chartaceo ed. S. N. Dragumis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 159. Plenius exscripsit Lolling.

ι Ρ Ν Η ////////
Ο Ν C Ρ
Ͻ Ν ΗΠΟΛΙ
\ ΤΗCΟΙΚΟΥΜ
ΗΘЄΝΤΟCΤΟ
\ Υ ΖΩCΙΜΟΥ

Primi versus reliquiae obscurae sunt, reliqua sic fere se habuerunt: .....ον Σ[εουῆ]ρ[ον | Σεβαστ]ὸν ἡ πόλι[ς | τὸν σωτῆρ]α τῆς οἰκουμ[έ|νης ἐπιμελ]ηθέντος το[ῦ | στρατηγοῦ] Αὐ(ρηλίου) Ζωσίμου. Quisnam potissimum ex eis imperatoribus intellegendus sit, qui cognomen Severi gesserunt, definiri nequit.

---

227 Fragmentum lapidis quadrati leucophaei, inaedificatum Aegosthenis in parte exteriore domus privatae, quam possidet Anastásios Dedes, sitae ad litus maris meridiem versus a muro oppidi antiqui. Titulus consulto deletus, sed nonnullae litterae etiamnunc leguntur. Exscripsit Lolling.

ΚΑΙCΑΡ/
CЄΒΑCΤ
/////////////////
ΗΠΟΛΙC

.... Καίσαρα ...... Σεβαστ[ὸν ....] ἡ πόλις.

---

228 Fragmentum lapidis calcarii leucophaei oblongi, inaedificatum in maceria prope ecclesiolam S. Georgii quae est intra summam partem arcis Aegosthenitarum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΣΤΟΚΛΕΙΑ
ΔΙΩΝΟΣ

Ἀριστόκλεια | Δίωνος.

---

229 Lapis leucophaeus inaedificatus ad casam quandam sitam septentrionem versus a munitionibus antiquis oppidi Aegosthenitarum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΜΕΝΟ
Γ ∩ ///////////

Ἅρμενο[ς] | Ε[ὐ]θ[ύμου]. Supplere conatus sum, etsi patris nomen incertissimum esse me non fugit. Ἅρμενος Ἀριστίωνος ephebus Aegosthenita est n. 216.

---

230 Lapis quadratus leucophaeus, inaedificatus in muro casae cuiusdam sitae prope domum A. Papangelis sacerdotis septentrionem versus a reliquiis veteris Aegosthenitarum oppidi. Exscripsit Lolling.

ΕΡΜΩΝ

Ἕρμων.

---

231 Cippus sepulcralis, Aegosthenis. Ed. Ross Inscr. inedd. fasc. I p. 21 n. 65 tab. IV (Rangabé *Ant. Hell.* 2134. Lebas-Foucart *Inscr.* II, 13*a*). Exscripsit Lolling.

ΕΥΘΥΜΙΣΗΡΑΚΩΝΟΣ

Εὐθυμὶς Ἡράκωνος.

---

232 Lapis calcarius leucophaeus cubi figura, inaedificatus Aegosthenis in sinistra parte parietis antici ecclesiae Panagiae. Edd. Ross Inscr. inedd. fasc. I p. 21 n. 64 tab. V (Rangabé *Ant. Hell.* 2133). Forchhammer Halkyonia p. 32. Plenius et accuratius Lebas-Foucart *Inscr.* II, 13. Exscripsit Lolling.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΩΡΑ
ΑΧΕΛΩΝΟΣ

Μελαμποδώρα | Ἀχέλωνος.

233 Pars superior tabulae crassae marmoris albi, quae erat inaedificata in pariete Byzantinorum aetate exstructo intra turrim arcis Aegosthenorum quae spectat inter meridiem et orientem solem; nunc humi iacet iuxta turrim. Ed. S. N. Dragumis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 160. Exscripsit Lolling.

ΜΕΛΙ<Σ\
ΜΕΛΩΝΟ///

Μέλισσα | Μέλωνο[ς].

234 Stela lapidis calcarii leucophaei inaedificata Aegosthenis in domo N. G. Bethanis sinistram versus a porta. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΙΣΤΑ
ΝΙΚΩΝΟΣ

Φιλίστα | Νίκωνος.

PARS ALTERA.

INSCRIPTIONES OROPIAE.

235 Tabula marmoris albi fracta in tres partes, a. 1,49, l. 0,43—0,46, c. 0,095. In superiore fragmento *a*, in medio pauca litterarum vestigia (*b*) exstant, inferius adeo detritum est, ut ne illud quidem liqueat, fueritne aliquando aliquid in eo scriptum necne. In Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*). — *a* ed. B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 93 n. 1 (U. von Wilamowitz-Möllendorff Hermae XXI p. 91 sqq.). Adhibito ectypo chartaceo, quod a Georgiu acceperat, ed. F. Bechtel *Die Inschriften des ionischen Dialekts* p. 10 n. 18. Contulit Lolling et ectypum chartaceum misit versus 1—12 continens. — *b* exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Θεοί. | Τὸν ἱερέα τοῦ Ἀμφιαράου φοιτᾶν εἰς τὸ ἱερὸ|ν ἐπειδὰν χειμὼν παρέλθει μέχρι ἀρότου ὥρ|ης, μὴ πλέον διαλείποντα ἢ τρεῖς ἡμέρας, καὶ | μένειν ἐν τοῖ ἱεροῖ μὴ ἔλαττον ἢ δέκα ἡμέρα|ς τοῦ μηνὸς ἑκ[ά]στο[υ], καὶ ἐπαναγκάζειν τὸν ν|εωκόρον τοῦ τε ἱεροῦ ἐπιμελεῖσθαι κατὰ τὸ|ν νόμον καὶ τῶν ἀφικνε(ο)μένων εἰς τὸ ἱερόν.

ἂν δέ τις ἀδικεῖ ἐν τοῖ ἱεροῖ ἢ ξένος ἢ δημότ|ης, ζημιούτω ὁ ἱερεὺς μέχρι πέντε δραχμέων | κυρίως καὶ ἐνέχυρα λαμβανέτω τοῦ ἐζημιωμ|ένου· ἂν δ' ἐκτίνει τὸ ἀργύριον, παρεόντος τοῦ | ἱερέος ἐμβαλέτω εἰς τὸν θησαυρόν. δικάζει|ν δὲ τὸν ἱερέα ἄν τις ἰδίει ἀδικηθεῖ ἢ τῶν ξέ|νων ἢ τῶν δημοτέων ἐν τοῖ ἱεροῖ μέχρι τριῶν | δραχμέων· τὰ δὲ μέζονα ἧχοῖ ἑκάστοις αἱ δίκ|αι ἐν τοῖς νόμοις εἴρηται, ἐντοῦθα γινέσθων.

προσκαλεῖσθαι δὲ καὶ αὐθημερὸν περὶ τῶν ἐ|ν τοῖ ἱεροῖ ἀδικιῶν, ἂν δὲ ὁ ἀντίδικος μὴ συνχ|ωρεῖ, εἰς τὴν ὑστέρην ἡ δίκη τελείσθω. ἐπαρ|χὴν δὲ διδοῦν τὸμ μέλλοντα θεραπεύεσθαι ὑ|πὸ τοῦ θεοῦ μὴ ἔλαττον ἐννεοβόλου δοκίμου ἀργ|υρίου, καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸν θησαυρὸν παρε|όντος τοῦ νεωκόρου. κατεύχεσθαι δὲ τῶν ἱερῶν καὶ ἐπ|ὶ τὸν βωμὸν ἐπιτιθεῖν, ὅταν παρεῖ, τὸν ἱερέα, | ὅταν δὲ μὴ παρεῖ, τὸν θύοντα. καὶ τεῖ θυσίει α|ὐτὸν ἑαυτοῖ κατεύχεσθαι ἕκαστον, τῶν δὲ δη|μορίων τὸν ἱερέα, τῶν δὲ θυομένων ἐν τοῖ ἱε|ροῖ πάντων τὸ δέρμα [λαμβάνειν]. θύειν δὲ ἐξ|εῖν ἅπαν ὅτι ἂν βούληται ἕκαστος, τῶν δὲ κρεῶ|ν μὴ εἶναι ἐκφορὴν ἔξω τοῦ τεμένεος. τοῖ δὲ ἱε|ρεῖ διδοῦν τοὺς θύοντας ἀπὸτοῦ ἱερήου ἑκ|άστου τὸν ὦμον, πλὴν ὅταν ἡ ἑορτὴ εἶ· τότε δὲ ἀπ|ὸ τῶν δημορίων λαμβανέτω ὦμον ἀφ' ἑκάστου | τοῦ ἱερήου. ἐγκαθεύδειν δὲ τὸν δειόμενο|ν, πειθόμενον τοῖς νόμοις. τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκαθεύδον|τος, ὅταν ἐμβάλλει τὸ ἀργύριον, γράφεσθαι τ|ὸν νεωκόρον καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς πόλεος καὶ ἐκ|τιθεῖν ἐν τοῖ ἱεροῖ γράφοντα ἐν πετεύροι σ|κοπεῖν [τ]οῖ βουλομένοι· ἐν δὲ τοῖ κοιμητηρίο|ι καθεύδειν χωρὶς μὲν τοὺς ἄνδρας, χωρὶς | δὲ τὰς γυναῖκας, τοὺς μὲν ἄνδρας ἐν τοῖ πρὸ ἠ|οῦς τοῦ βωμοῦ, τὰς δὲ γυναῖκας ἐν τοῖ πρὸ ἑσπέ|[ρης .... τὸ κοι]μητήριον τοὺς ἐν|[καθεύδοντας.

Hunc titulum et argumenti gravitate et sermonis genere insignem enarrare huius loci non est; neque omnino post Wilamowitzii disputationem doctrinae et acuminis plenam quicquam quod interpretatione egeret relictum est. Sed in temporis definitione nequeo plane assentiri homini doctissimo. Qui cum ex temporum praescriptionibus (vs. 18. 20) iure meritoque collegisset, iudicia hic significari civitatis Oropiorum, propterea alia aetate quam qua illa civitas sui iuris esset haec constitui potuisse negavit. Id autem nunquam per ea tempora, ad quae omnino hic titulus propter sermonis et litteraturae genus referri posset, usu venisse, nisi sub finem belli Peloponnesiaci (a. 411—402 a. Chr.), et deinde post pacem Antalcidae (a. 387 a. Chr.) usque ad id tempus, quo Oropii se denuo Atheniensibus adiunxissent, id quod constaret fieri non potuisse post annum 377 a. Chr. Priori ex his duobus temporis spatiis hanc legem ascripsit. Sed primum quidem nullum affert argumentum, cur non eodem iure alteri, quod incipit a pace Antalcidea, tribui possit; deinde vero argumentatio, qua horum duorum temporum spatium excedere vetamur, non ab omni parte accommodata est ad persuadendum. Sane tum, quum haec decreta sunt, sua iudicia habuerunt Oropii. At num inde necessario sequitur, civitatem sui iuris fuisse? Nonne Chalcidensibus quum bello subacti essent foedus datum est (C. I. A. IV, 27*a*. Syll. I. G. 10) ea condicione, ut parerent quidem populo Atheniensium, sed de eis quae cives deliquissent ipsi iudicarent? Quidni idem Athenienses, quum Oropii paucis post pacem Antalcideam annis *sua sponte* (Isocr. XIV, 20) eis se applicarent, illis concessisse statuamus? Ac sunt sane, quae suadeant, ut hanc legem quarto potius quam quinto a. Chr. saeculo incisam statuamus. Etenim foedus Eretriensium et Histiaeensium (Eph. nov. 417. Cauer Delectus ed. 2 n. 553) Wilamowitzius recte negat alia aetate quam a. 410—390 a. Chr. fieri potuisse. At illius lapidis litteratura paullo antiquior est; etenim illic constanter ᑭ scribitur, hic P. Dialectus sane plerisque in rebus accuratissime congruit, sed unum est

a

ΘΕΟΙ
ΤΟΝΙΕΡΕΑΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΦΟΙΤΑΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟ
ΝΕΠΕΙΔΑΝΧΕΙΜΩΝΠΑΡΕΛΘΕΙΜΕΧΡΙΑΡΟΤΟΥΩΡ
ΗΣΜΗΠΛΕΟΝΔΙΑΛΕΙΠΟΝΤΑΗΤΡΕΙΣΗΜΕΡΑΣΚΑΙ
ΜΕΝΕΙΝΕΝΤΟΙΙΕΡΟΙΜΗΕΛΑΤΤΟΝΗΔΕΚΑΗΜΕΡΑ
ΣΤΟΥΜΗΝΟΣΕΚ///ΣΤΟ:ΚΑΙΕΠΑΝΑΓΚΑΞΕΙΝΤΟΝΝ
ΕΩΚΟΡΟΝΤΟΥΤΕΙΕΡΟΥΕΠΙΜΕΛΕΙΣΘΑΙΚΑΤΑΤΟ
ΝΝΟΜΟΝΚΑΙΤΩΝΑΦΙΚΝΕΜΕΝΩΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝ
ΑΝΔΕΤΙΣΑΔΙΚΕΙΕΝΤΟΙΙΕΡΟΙΗΞΕΝΟΣΗΔΗΜΟΤ
ΗΣΞΗΜΙΟΥΤΩΟΙΕΡΕΥΣΜΕΧΡΙΠΕΝΤΕΔΡΑΧΜΕΩΝ
ΚΥΡΙΩΣΚΑΙΕΝΕΧΥΡΑΛΑΜΒΑΝΕΤΩΤΟΥΕΞΗΜΙΩΜ
ΕΝΟΥΑΝΔΕΚΤΙΝΕΙΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΠΑΡΕΟΝΤΟΣΤΟ
ΙΕΡΕΟΣΕΜΒΑΛΕΤΩΕΙΣΤΟΝΘΗΣΑΥΡΟΝ:ΔΙΚΑΞΕΙ
ΝΔΕΤΟΝΙΕΡΕΑΑΝΤΙΣΙΔΙΕΙΑΔΙΚΗΘΕΙΗΤΩΝΞΕ
ΝΩΝΗΤΩΝΔΗΜΟΤΕΩΝΕΝΤΟΙΙΕΡΟΙΜΕΧΡΙΤΡΙΩΝ
ΔΡΑΧΜΕΩΝΤΑΔΕΜΕΞΟΝΑΗΧΟΙΕΚΑΣΤΟΙΣΑΙΔΙΚ
ΑΙΕΝΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΕΙΡΗΤΑΙΕΝΤΟΘΑΓΙΝΕΣΘΩΝ
ΠΡΟΣΚΑΛΕΙΣΘΑΙΔΕΚΑΙΑΥΘΗΜΕΡΟΝΠΕΡΙΤΩΝΕ
ΝΤΟΙΙΕΡΟΙΑΔΙΚΙΩΝΑΝΔΕΟΑΝΤΙΔΙΚΟΣΜΗΣΥΝΧ
ΩΡΕΙΕΙΣΤΗΝΥΣΤΕΡΗΝΗΔΙΚΗΤΕΛΕΙΣΘΩ:ΕΠΑΡ
ΧΗΝΔΕΔΙΔΟΥΝΤΟΜΜΕΛΛΟΝΤΑΘΕΡΑΠΕΥΕΣΘΑΙΥ
ΠΟΤΟΥΘΕΟΥΜΗΕΛΑΤΤΟΝ[ΕΝΝΕΟΒΟΛΟΥΔΟΚΙ]ΜΟΥΑΡΓ
ΥΡΙΟΥΚΑΙΕΜΒΑΛΛΕΙΝΕΙΣΤΟΝΘΗΣΑΥΡΟΝΠΑΡΕ
ΟΝΤΟΣΤΟΥΝΕΩΚΟΡΟΥ[//////////]
[//////////]ΚΑΤΕΥΧΕΣΘΑΙΔΕΤΩΝΙΕΡΩΝΚΑΙΕΠ
ΙΤΟΝΒΩΜΟΝΕΠΙΤΙΘΕΙΝΟΤΑΝΠΑΡΕΙΤΟΝΙΕΡΕΑ
ΟΤΑΝΔΕΜΗΠΑΡΕΙΤΟΝΘΥΟΝΤΑΚΑΙΤΕΙΘΥΣΙΕΙΑ
ΥΤΟΝΕΑΥΤΟΙΚΑΤΕΥΧΕΣΘΑΙΕΚΑΣΤΟΝΤΩΝΔΕΔΗ
ΜΟΡΙΩΝΤΟΝΙΕΡΕΑ ΤΩΝΔΕΘΥΟΜΕΝΩΝΕΝΤΟΙΙΕ
ΡΟΙΠΑΝΤΩΝΤΟΔΕΡΜΑ[//////////]ΘΥΕΙΝΔΕΕΞ
ΕΙΝΑΠΑΝΟΤΙΑΝΒΟΛΗΤΑΙΕΚΑΣΤΟΣΤΩΝΔΕΚΡΕΩ
ΝΜΗΕΙΝΑΙΕΚΦΟΡΗΝΕΞΩΤΟΥΤΕΜΕΝΕΟΣ ΤΟΙΔΕ
ΙΕΡΕΙΔΙΔΟΥΝΤΟΣΘΥΟΝΤΑΣΑΠΟΤΟΥΙΕΡΗΟΥΕΚ
ΑΣΤΟΤΟΝΩΜΟΝΠΛΗΝΟΤΑΝΗΕΟΡΤΗΕΙΤΟΤΕΔΕΑΠ
ΟΤΩΝΔΗΜΟΡΙΩΝΛΑΜΒΑΝΕΤΩΩΜΟΝΑΦΕΚΑΣΤΟΥ
ΤΟΥΙΕΡΗΟΥ ΕΓΚΑΘΕΥΔΕΙΝΔΕΤΟΝΔΕΙΟΜΕΝΟ
Ν[//////////]
[ΥΑΥ//////////]ΠΕΙΘΟΜ
ΕΝΟΝΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣ ΤΟΟΝΟΜΑΤΟΥΕΓΚΑΘΕΥΔΟΝ
ΤΟΣΟΤΑΝΕΜΒΑΛΛΕΙΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΓΡΑΦΕΣΘΑΙΤ
ΟΝΝΕΩΚΟΡΟΝΚΑΙΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΣΠΟΛΕΟΣΚΑΙΕΚ
ΤΙΘΕΙΝΕΝΤΟΙΙΕΡΟΙΓΡΑΦΟΝΤΑΕΝΠΕΤΕΥΡΟΙΣ
ΚΟΠΕΙΝΙΟΙΒΟΛΟΜΕΝΟΙΕΝΔΕΤΟΙΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ
ΙΚΑΘΕΥΔΕΙΝΧΩΡΙΣΜΕΝΤΟΣΑΝΔΡΑΣΧΩΡΙΣ
ΔΕΤΑΣΓΥΝΑΙΚΑΣΤΟΥΣΜΕΝΑΝΔΡΑΣΕΝΤΟΙΠΡΟΗ
Ο-ΤΟ\ΡΟΜΟΥΤΑ<ΑΕΓΥΝΑΙΚΑΣΕΝΤΟΙΠΡΟΗΣΠΕ
ΙΙ ΙΙ -ΗΡΙΟΝΤΟΥΣΕΝ
ΟΓΟΝ

b

```
O L ////////////////////////////////////////
P H Σ //////////////////////////////////////
K A Θ //////////////////////////////////////
  Γ Ϝ ////////////////////////////////// Θ
  E Ξ ////////////////////////////////// Θ
O P O //////////////////////////////////////
H M E //////////////////////////////////// E
P O Ω //////////////////////////////////////
I Λ M //////////////////////////////////////
I O Y //////////////////////////////////////
N B O / ////////////////////////////////////
```

Post hunc versum nihil amplius scriptum fuisse videtur Lollingio.

discrimen quod Wilamowitzius item commemoravit, sed mihi paullo aliter de eo iudicandum videtur. Nempe illic unumquodque σίγμα inter vocales in ῥῶ convertitur, hic id in una modo voce δημόρια usu venit. Sed infeliciter accidit, quod praeterea unum modo vocabulum in hac tabula est, ubi eadem mutatio locum habere potuerit, sed neglegatur, Θησαυρός. Quare Wilamowitzius quidem hoc ita interpretatur, ut paullatim gliscente mutatione sermo primo horridum illum sonum, qui bis intra brevissimum spatium repetita littera canina (Θηραυρός) oreretur, etiamtum sperneret, deinde ei assuesceret, ita ut in illo titulo Eretriensi etiam ἄρχουριν legeretur. At sic vel antiquiorem dialecti condicionem hic titulus Oropius proderet, quam ille Eretriensis, id quod propter scripturae genus nullo modo probare possum. Atque alia praesto est explicandi via. Notum est in vocibus sollemnibus quae ad instituta sacra et publica spectent, haud raro antiquitatem quandam sermonis conservari; quare tum cum haec inciderentur in universum quidem rhotacismum Oropiorum evanuisse, sed vocabulum δημόριον etiamtum retentum iudico. Idem in nominibus propriis tertio etiamtum a. Chr. natum saeculo, quum ceteroquin sermone mere Attico uterentur Oropii, usu venisse Λυρανίας (n. 276. 277. 285) testimonio est, quam Eretricam nominis notissimi Λυσανίας formam esse nemo facile negaverit. Similis nominis vestigium sine dubio servatum est in vocabulo δαμαρίππεως fici quoddam genus significante (Eupolis apud Hesychium s. v. Meineke F. C. G. II p. 572. Th. Kock F. C. A. I p. 362 n. 408. Bekker Anecd. p. 1197, 27), quod quin Δαμασίππειος sit eo minus dubito, quia etiam alia ficorum genera ab hominibus qui primi ea severant nomina accepisse constat (Ἀράτειος Athen. III, 77*A*. Plinius N. h. XV, 70). Ceterum non nego, Wilamowitzii de vocis Θησαυρός scriptura sententiam per se cum sermonis natura non pugnare, etsi non debebat ad Boeotorum nominis scripturam provocare. Etenim neque ab omni parte verum est, eos nunquam Βυωτοὺς se appellasse (cf. n. 2864), neque si verum esset hic in censum veniret, quia summa in litterarum οι et υ usu inconstantia, quae in titulis Boeoticis cernitur, hoc scripturae, non pronuntiationis discrimen esse indicat, quod in ρ et σ certe non cadit. Sed ut ad propositum redeam, hunc titulum proximo post pacem Antalcideam aetate, sive cum civitas Oropiorum etiamtum sui iuris esset, sive cum Atheniensibus se adiunxisset, incisum existimo. Cui tempori etiam scriptura δειόμενον (vs. 36) melius quam quinto a. Chr. saeculo convenire videtur.

Rasuras, quas vs. 22. 24. 25. 30. 37. 38 invenimus, Wilamowitzius vidit ad mutata legis praecepta pertinere, et uno certe loco, vs. 22, eximia sagacitate id quod initio scriptum fuit, recuperavit. Nam quum hic undecim litterae exsculptae sint, sed quattuor primas vocis δοκίμου non deletas manifestum sit nisi ut eis arctius collocatis vocabulo ἐννεοβόλου incidendo spatium sufficeret, sequitur ut septem litterarum vocabulum erasum sumamus, quod δραχμῆς fuisse nemo opinor erit quin Wilamowitzio credat. Versu 30 quae restant sensu cassa sunt; quare cum hic utique error commissus sit, quidni in ea ipsa re erratum statuamus, quod erasa sunt quae non debebant? Restitui igitur λαμβάνειν, eo confidentius, quia etiam alibi haud raro corium victimae inter praemia sacerdotis principem locum tenet (Syll. I. G. 371, 13. 376, 1. Aristoph. Thesm. 758).

Partis *b* reliquiae tam exiguae sunt, ut non modo restitui nequeant, sed ne de argumento quidem quicquam coniecturae fieri possit.

236—243 Basis marmorea, a. 0,79, l. 0,54, c. 0,42, a tribus lateribus inscripta. Titulum statuarii (n. 238) ex ectypo a Mylona misso ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 113 n. 153*a*, eundem cum reliquiis tituli honorarii (n. 236) ex Leonardi apographo litteris minusculis idem Add. p. 389. Omnia exscripsit Lolling.

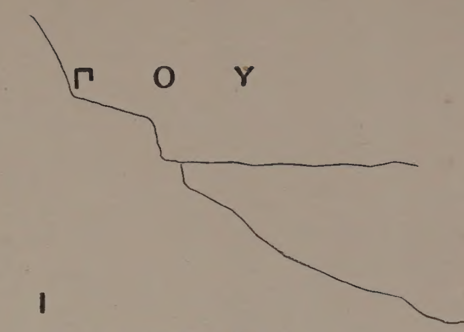
[*Textum vide pagg. seqq.*]

Tituli 241 vs. 1—6 ab alia manu profundius quam ea quae sequuntur incisa testatur Lolling; inde simul intellegi, cur a vs. 7 subito forma litterae alpha mutetur.

Componimus hic (n. 236—401) lapides fragmentaque lapidum, qui ad bases monumentorum honorariorum pertinebant, sed labente tempore tribus titulorum generibus inscripti sunt. Primum enim cum ipsa monumenta erigerentur, ex quibus antiquissima altera parte quarti a. Chr. n. saeculi dedicata sunt, recentissima circiter medio saeculo tertio, ex solemni more tituli dedicatorii incisi sunt. Sed ex his pauci aetatem tulerunt (n. 249. 250. 259. 271. 272. 279. 297. 327. 336. 374. 375); in aliis nonnullis lapidibus, cum dedicatio ipsa deleta sit, artificis signatura mansit aut sola (n. 315. 332. 350. 382. 384) aut cum temporis definitione (n. 266. 267) aut aliis exiguis tituli reliquiis (n. 236,

In fronte:

(236)

Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

(237) ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΕΥΕΡΓΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΦΑΝΟΣΤΡΑΤΟΥΠΟΛΥΝΙΚΟΣΠΑΝΔΑ
ΡΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΕΡΓΟΚΛΗΣΧΑΡΙΔΑΜΟΥΕΥΝΟΥΣΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝ//////Ο Ι ///ΕΙΚ///ΙΔΙΑΙΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΡΓΟΚΛΕΑΧΑΡΙΔΗΜΟΥΧΑΛΚΙΔΕΑ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑ///
ΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛ/// ///
/////ΙΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
//////ΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(238) Σ Ι Μ Α Λ Ο Σ Ε Π Ο Η Σ Ε

(239) ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΧΑΡΙΔΑΜΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΔΙΟΔΩΡΟΥΠΟΛ///
ΝΙΚΟΣΠΑΝΔΑΡΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩ///
ΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙ////
ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΝΑΝΤΙΦΑΝΤΟΥΚΑΡΥΣΤΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙ///
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛ////
ΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(240) ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΕΥΕΡΓΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΦΑΝΟΣΤΡΑΤΟΥΠΟΛΥΝΙΚΟΣΠΑΝΔΑΡΟΥΕΙΠΕΝ
ΕΠΕΙΔΗΚΑΛΛΙΑΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙ///
///ΙΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΚΑΛΛΙΑΝΘΕΩΡΟΥΚΑΡΥΣΤΙΟΝΠΡΟΞΕ///
ΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙ
ΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑ
ΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

In latere dextro:

(241) ΗΡΑΚΩΝΚΡΑΤ ΕΙΣ
ΤΟΝΘΕΟΦΙΛΟΙΛΟΗΗΝΑΙΟΝΕΥΝΟΥΝ
ΠΙΩΝΚΑΙΤΩΙ ΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕ
ΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΝ
ΛΕΙΚΑΙΤΩΙ ΔΗΜΩΙΣΩΣΙΚΡΑΤΟΝΠΡ
ΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑ
ΕΙΝΑΙΑΥ ΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΙΣΟΤΕΛ ΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ///
ΚΑΙΚΑ ΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑ/////
ΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙ
//////// ΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠ
///ΚΑΙΕΥΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠ

(242) ΙΑΚΩΝΚΡΑΤΙΠΠΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΑΡΙΣ
ΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚ
ΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟ
ΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΡ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣΚΑΡΥΣΤΙΟΝΠΡ(Ο)ΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩ///
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙ
ΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙ
ΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

In parte postica:

(243) ΑΡΤΕΜ/////ΔΟΣ

238). His vero monumentis deinde multa Oropiorum decreta de hospitio publico peregrinis deferendo insculpta sunt, ex parte certe proxima post ipsas statuas dedicatas aetate (cf. n. 271 sqq. 297 sqq.). At primo a. Chr. saeculo plerisque antiquioribus imaginibus detractis Romanorum hominum nobilium inde a Sulla usque ad M. Agrippam statuae (n. 244. 264. 268. 305. 311. 331. 349. 372. 380. 383. 428) impositae sunt, dedicationibus antiquis deletis, sed servatis proxeniarum decretis. Iam qui in eisdem lapidibus sunt tituli argumento et aetate magnopere inter se discrepantes, eos divellere cum multis de causis nollem, necessario in horum monumentorum serie constituenda ordo temporum quibus singula plebiscita incisa sunt observandus fuit. Per se sane rectius fuit, ipsorum monumentorum aetates sequi, sed eae magna ex parte propter titulos dedicatorios excisos accurate explorari nequeunt. At si secundum recentissimum inscriptionum genus, titulos honorarios hominum Romanorum dico, haec monumenta disposuissem, quantum ea res incommodi habitura fuerit non est quod dicam. Quod quoniam ordinis horum monumentorum fundamentum esse volui tempora decretorum, consequens erat ut et ea plebiscita Oropiorum eiusdem aetatis, quae non in basibus statuarum, sed in tabulis aliisve lapidibus incisa essent (veluti n. 303. 371. 393. 395. 396. 397) suo quodque loco illis interponerem, et vice versa subscriptiones statuarum, quibus forte fortuna nullum insculptum erat plebiscitum, etsi ceteroquin illorum simillimae erant (n. 425. 426. 428. 429. 430. 431. 432. 434), tamen ab eis segregarem.

Huius igitur lapidis inscriptiones sic se habent:

236 . . . . που | Ἀμφιαράῳ.

237 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Εὐέργου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Φανοστράτου, Πολύνικος Πανδά|ρου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἐργοκλῆς Χαριδάμου εὔνους διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν | πολιτῶν τοῖς χρείαν ἔχουσιν [καὶ κ]οι[ν]εῖ κ[αὶ] ἰδίᾳ ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον | πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἐργοκλέα Χαριδήμου Χαλκιδέα | πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι α[ὐ]|τοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλ[ει|αν] καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα | [κα]θάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

238 Σίμαλος ἐπόησε.

239 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Χαριδάμου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Διοδώρου, Πολ[ύ]|νικος Πανδάρου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀπολλόδωρος εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίω[ν] | καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι [τεῖ] | βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀπολλόδωρον Ἀντιφάντου Καρύστιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπί[ων] | αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλ[ει]|αν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

240 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Εὐέργου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Φανοστράτου, Πολύνικος Πανδάρου εἶπεν· ἐπειδὴ Καλλίας εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρείαν ἔχουσι[ν | ἐμ] παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Καλλίαν Θεώρου Καρύστιον πρόξε[νον] | εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ | ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθά|περ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

241 Ἡράκων Κρατ[ίππου εἶπεν· ἐπ]ειδ[ὴ . . . . Σωσίστρα]|τον Θεοφίλου Ἀθηναῖον εὔνουν [εἶναι τεῖ πόλει Ὠρω]|πίων καὶ τῶ[ν] πολιτῶν τοῖς χρε[ίαν ἔχουσιν ἐμ παν]|τὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττειν, [δεδόχθαι τεῖ βου]|λεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Σωσίστρατον πρ[όξενον εἶναι τῆς] |

πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν κα[ὶ ἐκγόνους, καὶ] | εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας [ἔνκτησιν καὶ] | ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν [καὶ ἀσυλίαν] | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά[λατταν καὶ] | πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ [τἆλλα πάντα] | καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις π[ροξένοις] | καὶ εὐεργέταις γέγραπ[ται].

242 [Ἡρ]άκων Κρατίππου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀρίστ[ων εὔ]|νους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων κ[αὶ τῶν πολι]τῶν τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ [συμφέρον] | πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀρ[ίστωνα] | Ἀρίστωνος Καρύστιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεω[ς καὶ] | αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκί[ας ἔν]|κτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλ[ειαν] | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ [εἰρή]|νης, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις [καὶ] | εὐεργέταις γέγραπται.

243 Ἀρτέμ[ι]δος.

Tituli antiqui reliquiae (n. 236) tam exiguae sunt, ut in tempore monumenti definiendo nulla sit eorum utilitas, neque multum adiuvamur subscriptione artificis (n. 238). Nam is nusquam commemoratur nisi hic et in titulo n. 382, cuius aetas aeque incerta est. Litteraturae genus sane non pugnat cum ea aetate cui reliqua omnia id genus monumenta tribuenda videntur (a medio saeculo a. Chr. quarto ad medium tertium), sed accuratiori definitioni non apta est. Ex decretis subiunctis colligi licet, monumentum anno 260 a. Chr. utique non esse recentius, sed etiam aliquanto antiquius esse probabile est.

Nam de plebiscitis n. 237. 239. 240 aliquanto certius iudicari licet. Ac primum quidem apparet, ex duobus archontibus, quorum annos hic habeamus, Charidamum priorem esse. Sane eius plebiscitum utrimque circumdatur eis quae Euergi magistratu lata sunt; sed ab inferiore parte nullo spatio interposito adiungitur n. 240, quod fieri non poterat, nisi n. 239 iam incisum erat. Contra nihil miri habet, quod spatium inter dedicationem n. 236 et artificis signaturam n. 238 tum demum scriptura completum est, quum ab inferiore parte nullus amplius locus vacaret. Iam horum archontum tempus accuratius definitur titulo 271, ubi Diodoro Mnaseae f., quem Charidamo archonte sacerdotem Amphiarai fuisse n. 239 docet, propter hoc ipsum sacerdotium gestum filius statuam erigit. Apparet igitur, omnia plebiscita, quae illi basi insculpta sint (n. 273—278) anno Charidami recentiora esse. In eo vero numero duo sunt Dionysio Boeotorum archonte rogata, quem intra annorum 270—246 a. Chr. spatium in magistratu fuisse titulus n. 298 docet. Atqui inter Charidami et Dionysii annos etiam aliquot archontes intercedere certum est. Praeter Euergum, de quo supra verba feci, hic in censum venit Philo, quippe cuius anno plebiscitum n. 273 rogatum sit incisum in basi Diodori ideoque Charidami anno certe recentius, sed supra decretum n. 274, quod Dionysii magistratu latum est. Porro huc pertinet alter Philonis annus (n. 247) et Hipparchi (n. 261. 295), quos cum illo Philonis magistratu summa temporum propinquitate coniunctos tituli Hyettii n. 2813. 2814. 2815 demonstrant. Atque Hipparchum quidem Dionysio priorem esse etiam titulorum n. 295. 296 in eodem lapide incisorum positura arguit. Huc accedunt nonnulli archontes, quos Dionysio quidem antiquiores esse certum est, Charidamo vero recentiores probabile, Apollodorus (n. 246), Aristomachus (n. 254), Artylaus (n. 291. 292. 307), Nico (n. 251), Protomachus (n. 245), Philoxenus (n. 289. 290). Quibus reputatis, praesertim cum admodum improbabile sit eos annos quorum decreta ad nos pervenerunt, continua serie se excipere, certum iudicabimus Charidami magistratum anno 260 a. Chr. non esse recentiorem, sed non sine probabilitate eum etiam aliquot lustris priorem existimabimus. Titulorum n. 241. 242 aetas definiri nequit. Eos, quia consentaneum est, anticam partem prius quam latus dextrum inscriptam esse, Charidami et Euergi annis paullo recentiores iudicaverim.

Recentissimam huius lapidis inscriptionem n. 243 imperatorum Romanorum demum aetate incisam esse litterarum formae arguunt.

---

244. 245 Marmor quadratum, a. 0,92, l. 0,84, c. 0,38, quod anticam partem efficit monumenti ex quattuor eiusmodi lapidibus compositi, in Amphiaraio Oropiorum. In fronte infra titulum honorarium P. Servilii (n. 244) sequebantur quattuor decreta proxeniae, ex quibus nunc quartum modo (n. 245) legi potest. In latere dextro n. 246. 247. Titulum Servilii ed. B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 66 n. 22. Et hunc et plebiscitum n. 245 exscripsit Lolling.

(244)

ΟΔΗΜΟΣΩΡΩΠΙΩΝΠΟΠΛΙΟΝ
ΣΕΡΟΥΙΛΙΟΝΓΑΙΟΥΥΙΟΝ
ΙΣΑΥΡΙΚΟΝΥΠΑΤΟΝ ΑΥ
ΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΟΝΕΑΤΟΥΕΥ
ΕΡΓΕΤΗΝΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

tria decreta quae nunc legi nequeunt

(245)

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΠΡΩΤΟΜΑΧΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ
ΑΡΧΙΛΟΧΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΞΕΝΩΝΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΚΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΑΕΙ
ΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΞΕΝΩΝΑ
ΠΑΣΙΞΕΝΟΥΧΕΡΣΟΝΗΣΙΤΗΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑ
ΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΟΥΣΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝ
ΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

244 Ὁ δῆμος Ὠρωπίων Πόπλιον | Σερουΐλιον Γαΐου υἱὸν | Ἰσαυρικὸν ὕπατον, αὐ|τοκράτορα, τὸν ἑατοῦ εὐ|εργέτην, Ἀμφιαράῳ.

245 Ἄρχοντος ἐν τῷ κοινῷ Πρωτομάχου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἀριστίππου, Ἀντίπατρος | Ἀρχιλόχου εἶπεν· ἐπειδὴ Ξένων εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει κοὶ τοῖς δεομένοις ἀεὶ | τῶν πολιτῶν παρέχεται χρείας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Ξένωνα | Πασιξένου Χερσονησίτην πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, | καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κα|τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης οὔσης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν | αὐτῷ καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις τῆς πόλεως γέγραπται.

Protomachum (n. 245) Apollodoro (n. 246), Apollodorum Philone (n. 247) antiquiorem esse ordo quo decreta in lapide disposita sunt demonstrat; neque vero magnum temporis discrimen inter haec omnia plebiscita intercedere inde collegeris, quod idem Antipater Archilochi f., qui rogationem n. 245 tulerat, n. 247 contionem in suffragium misit.

P. Servilius C. f. M. n. Vatia (n. 244) consulatu functus est a. 79 a. Chr., de Isauris triumphavit a. 75 a. Chr. ac tum Isaurici cognomen accepit; mortuus est a. 44 a. Chr.

246—248 In dextro latere lapidis qui in fronte habet titulum P. Servilii Isaurici (n. 244). Ed. B. Leonardus Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 66 n. 22α′ β′. Exscripsit Lolling.

(246)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΓΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΠΑΥΣΑΝΙΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΜ
ΦΙΑΡΑΟΥΓΛΑΥΚΩΝΟΣΜΗΝΟΣΟΜΟΛΩΙΟΥ
ΕΒΔΟΜΕΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΩΡΩΠΟΔΩΡΟΣΘΕΟΖΟΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΜΕΝΕΚΡΑ
ΤΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝ
ΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΜΠΑΝ
ΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙ
ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΜΕΝΕΚΡΑΤΗΝΙΠΠΑΡΧΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙ
ΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣ
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥ
ΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑ
ΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(247)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΓΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΦΙΛΩΝΟΣΙΕΡΕΩΣ
ΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΘΕΟΔΩΡΟΥΜΗΝΟΣΑΓΡΙΩΝΙΟΥ
ΠΕΜΠΤΕΙΕΠΙΔΕΚΑΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ
ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ
ΜΕΙΛΙΧΟΣΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙ
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥ
ΣΙΝΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΗΡΑΚΛΕΙΤΟΝ
ΕΥΑΝΔΡΟΥΚΑΣΣΑΝΔΡΕΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥ
ΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣ
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑ
ΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑ
‾ΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
ΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

Tabula quae huic adiuncta erat ad dextram item unum certe proxeniae decretum habebat, quod incipiebat a verbis

(248) ΜΕΛΑΝΤΑΣΑΜΕΙΝΟΤΕΛΟΥ///////////

sed lapide nondum e terra eruto plura legi nunc non possunt.

246 Ἄρχοντος ἐγ κοινῷ Βοιωτῶν Ἀπολλοδώρου, | ἐπὶ δὲ πόλεως Παυσανίου, ἱερέως τοῦ Ἀμ|φιαράου Γλαύκωνος, μηνὸς Ὁμολωΐου | ἑβδόμει ἱσταμένου·

Ὠρωπόδωρος Θεοζότου εἶπεν· ἐπειδὴ Μενεκρά|της εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων | καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἐμ παν|τὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ | βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Μενεκράτην Ἱππάρχου | Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπί|ων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς | καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ|λίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα | πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις | καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

247 Ἄρχοντος ἐγ κοινῷ Βοιωτῶν Φίλωνος, ἱερέως | δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Θεοδώρου, μηνὸς Ἀγριωνίου | πέμπτει ἐπὶ δέκα, ἐπεψήφιζεν Ἀντίπατρος | Ἀρχιλόχου·

Μείλιχος Ἀριστογείτονος εἶπεν· ἐπειδὴ | Ἡράκλειτος εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει | Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρείαν ἔχου|σιν ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἡράκλειτον | Εὐάνδρου Κασσανδρέα πρόξενον εἶναι καὶ | εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐ|τὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς | καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφά|λειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ | γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα | ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Tituli 248 nihil exstat nisi Μελάντας Ἀμεινοτέλου[ς], sine dubio eius qui plebiscitum rogavit nomen.

De horum decretorum archontibus cf. quae adnotavi ad n. 237. 245. Philonis annum (n. 247) distinguendum esse ab eo quo omnes reliqui tituli incisi sunt, qui hoc archontis communis Boeotorum nomen habent (n. 255. 273. 278), sacerdotis Amphiarai nomen demonstrat, qui illic Nicippus est, hic Theodorus (cf. etiam n. 300). Quod discrimen cave sic interpreteris, ut intra eiusdem anni spatium alterum ex his decessisse aut sacerdotio se abdicasse, alterum suffectum esse statuas. Nam ea sententia evertitur duobus catalogis militaribus Hyettiorum (n. 2813. 2815), quorum uterque praescriptum habet Φίλωνος ἄρχοντος Βοιωτῦς, cum tamen archontis Hyettii, polemarchorum, ipsorum denique tironum qui recensentur nomina utrobique diversa sint. Sed quia in uno eodemque lapide, uno Hipparchi (n. 2814) catalogo interposito, uterque titulus exaratus est, apparet exiguum inter hos annos intervallum intercedere. Quare malim unius hominis iteratum magistratum statuere quam duos archontes cognomines, praesertim cum sic melius intelligatur, cur in nullo titulo neque Oropio neque Hyettio accuratior distinctio addatur, etsi id sic quoque mirum est.

249. 250 Monumentum simile illius quod Diodori honoris causa erectum erat (n. 271 sqq.), a. 0,74, l. 1,93, c. 0,30, dextram versus a monumento Democrites (n. 374. 375). In fronte hi duo tituli, et infra n. 249 tria decreta proxeniae (n. 251. 252. 253), infra n. 250 item tria (n. 254. 255. 256), in latere sinistro duo (n. 257. 258). Exscripsit Lolling.

(249)

///////ΣΤΟΝΙΚΗΦΙΛΟΚΥΔΟΥ
ΤΟΝΑΝΔΡΑ
///ΤΩΙΩΝΑΣΚΥΘΡΙΩΝΟΣ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

(250)

ΤΙΜΑΓΟΡΑΠΤΩΙΩΝΟΣ
ΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΗΝΦΙΛΟΚΥΔΟΥ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

249 [Ἀρι]στονίκη Φιλοκύδου | τὸν ἄνδρα | [Π]τωΐωνα Σκυθρίωνος | Ἀμφιαράῳ.

250 Τιμαγόρα Πτωΐωνος | τὴν μητέρα | Ἀριστονίκην Φιλοκύδου | Ἀμφιαράῳ.

Priore parte tertii a. Chr. n. saeculi (fere a. 300—270 a. Chr.) hoc monumentum erectum esse summam probabilitatem habet cum propter titulos in eo insculptos (n. 251—258) tum propter summam similitudinem quae ei cum monumento Diodori (n. 271 sqq.) intercedit. Qua cum re optime convenit quod in indice rerum sacrarum Amphiarai conflatarum qui aliquot decenniis post confectus est (n. 303) versu octogesimo altero recensentur Πτωΐωνος τετράχμα ἑπτά. Philocydes Sophili f., qui populum suffragium inire iubet n. 258, eius quem hic habemus, Aristonices patris, nepos ex altera filia fuisse videtur (cf. adn. ad n. 263). Ceterum non indignum videtur quod commemoremus, eas potissimum bases, quae binorum hominum coniunctas statuas sustinebant (n. 249. 250. 271. 272. 374. 375) spretas esse ab eis quae posteriore aetate haec monumenta in alium usum vocabant. Nam etsi inter dedicationes Romanas bis binae sunt ad maritum et uxorem spectantes, L. Sullae et Caeciliae Metellae (n. 264. 372), Cn. Pisonis et Paullae Popilliae (n. 268. 305), tamen hae statuae separatim singulae in singulis basibus collocatae erant.

251—253 In monumento Aristonices infra titulum n. 249. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

251 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Νίκωνος, ἱερέως δὲ Ἀμφιαράου Ἐξηκεστίδου, | Ὠρωπόδωρος Θεοζότου εἶπεν· ἐπειδὴ Θεόφιλος εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ τῶν πολιτῶν ἀεὶ | τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Θεόφιλον Φαιδίμου | Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη|σιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ

(251)
rasura
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΝΙΚΩΝΟΣΙΕΡΕΩΣΔΕΑΜΦΙΑΡΑΟΥΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ[ΙΧΙΙΣ]
ΩΡΩΠΟΔΩΡΟΣΘΕΟΞΟΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΘΕΟΦΙΛΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΑΕΙ
ΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΘΕΟΦΙΛΟΝΦΑΙΔΙΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗ
ΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΟΥΣΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝ
ΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

(252)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ
ΚΛΕΟΜΑΧΟΣΜΕΙΛΙΧΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΣΩΠΑΤΡΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣ
ΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΣΩΠΑΤΡΟΝΞΗΝΩΝΟΣΗΡΑΚΛΕΙΩΤΗΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩ
ΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(253)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΕΠΙΚΡΑΤΟΥ
ΚΛΕΟΜΑΧΟΣΜΕΙΛΙΧΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΓΕΝΝΑΙΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΙΔΙΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣ
ΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΓΕΝΝΑΙΟΝΚΛΕΩΝΟΣΕΛΑΤΕΑΠΡΟ
ΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟ
ΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑ
ΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩΙΟΣΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης οὔσης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν | αὐτῷ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως.

252 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Διονυσίου, ἐπὶ δὲ πόλεως Νικοκλέους, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Δημοκράτου, | Κλεόμαχος Μειλίχου εἶπεν· ἐπειδὴ Σώπατρος εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας | ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Σώπατρον Ζήνωνος Ἡρακλειώτην πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρω|πίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου | καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

253 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικράτου, | Κλεόμαχος Μειλίχου εἶπεν· ἐπειδὴ Γενναῖος εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν τοῖς | δεομένοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Γενναῖον Κλέωνος Ἐλατέα πρό|ξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσο|τέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα | πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

De horum plebiscitorum temporibus cf. quae disputata sunt ad n. 237. Stratonem Dionysio, Dionysium Nicone recentiorem esse hic videmus, sed hos annos non nimio spatio inter se distare cum aliis de causis probabile est, tum quod Nicone archonte Theophilus, Stratone archonte (n. 276) Chaerites Phaedimi f. Atheniensis proxeniae honore affectus est, quos fratres fuisse admodum probabile existimo. Praeterea de Dionysii et Stratonis aetate cf. adn. ad n. 298. 304.

254—256 In monumento Aristonices infra n. 250. Exscripsit Lolling.

(254)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΚΤΗΣΩΝΟΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑ
ΡΑΟΥΠΙΡΓΟΥ ΩΡΩΠΟΔΩΡΟΣΘΕΟΞΟΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΣΤΡΑΤΩΝΕΥΝΟΥΣΩΝΤΥΝΧΑΝΕΤΗΙ
ΠΟΛΕΙΚΑΙΔΙΑΤΕΛΕΙΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΩΝΚΟΙΝΗΙΤΕΠΑΣΙΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΚΑΙΙΔΙΑΙ
ΕΚΑΣΤΩΙΚΑΘΟΑΝΗΙΔΥΝΑΤΟΝΑΥΤΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΣΤΡΑΤΩΝΑΑΧΑΙΟΥ
ΣΕΛΕΥΚΕΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥ
ΤΟΙΣΕΝΚΤΗΣΙΝΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑ
ΑΛΛΑΥΠΑΡΧΕΙΝΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(255)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΦΙΛΩΝΟΣΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΘΕΟΤΙΜΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΑΜΦΙΑΡΑΟΥΝΙΚΙΠΠΟΥ
ΩΡΩΠΟΔΩΡΟΣΘΕΟΞΟΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΕΥΠΟΛΕΜΟΣΕΥΝΟΥΣΕΣΤΙΝΤΗΙΠΟΛΕΙΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝ
ΑΕΙΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΙΑΤΕΛΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΥΠΟΛΕΜΟΝΓ////
ΔΗΜΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤ///////
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚ///////////
ΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(256)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΕΠΙΚΡ///////
ΚΛΕΟΜΑΧΟΣΜΕΙΛΙΧΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΚΑΛΛΙΑΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΙΔΙΑΙ///
ΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΣ
ΛΙΑΝΝΙΚΩΝΟΣΕΛΑΤΕΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝ///////
ΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝ///////
ΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙ///
ΣΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

254 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἀριστομάχου, ἐπὶ δε πόλεως Κτήσωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφια|ράου Πίργου, Ὠρωπόδωρος Θεοζότου εἶπεν· ἐπειδὴ Στράτων εὔνους ὢν τυνχάνει τῇ | πόλει καὶ διατελεῖ ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττων κοινῇ τε πᾶσι τοῖς πολίταις καὶ ἰδίᾳ | ἑκάστῳ, καθ᾽ ὃ ἂν ᾖ δυνατὸν αὐτῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Στράτωνα Ἀχαιοῦ | Σελευκέα πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐ|τοῖς ἔνκτησιν γῆς καὶ οἰκίας καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ | ἄλλα ὑπάρχειν ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

255 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Φίλωνος, ἐπὶ δὲ πόλεως Θεοτίμου, ἱερέως δὲ Ἀμφιαράου Νικίππου, | Ὠρωπόδωρος Θεοζότου εἶπεν· ἐπειδὴ Εὐπόλεμος εὔνους ἐστὶν τῇ πόλει καὶ λέγων καὶ πράττων | ἀεὶ τὰ συμφέροντα ἐμ παντὶ καιρῷ διατελεῖ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Εὐπόλεμον [Εὐ]|δήμου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτ[ῷ γῆς] | καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κ[αὶ τἆλ]|λα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

256 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικρ[άτου], | Κλεόμαχος Μειλίχου εἶπεν· ἐπειδὴ Καλλίας εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει καὶ ἰδίᾳ [τῶν] | πολιτῶν τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμω[ι, Καλ]|λίαν Νίκωνος Ἐλατέα πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως αὐτὸν καὶ ἐκγόν[ους, καὶ] | εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν [καὶ πολέ]|μου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχει[ν αὐτῷ, ὅ]|σαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

De horum decretorum aetate in universum cf. quae disputavi ad n. 237, de Philone ad n. 247, de Stratone ad n. 298. 304.

257. 258 In monumento Aristonices (n. 249 sqq.), in sinistro lapidis latere. Exscripsit Lolling.

(257)

Π //ι Ν Α
-ΝΕΠΕΙΔΗΔΙΟΝΥ
ΙΚΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝ
ιΡΕΙΑΣΕΝΠΑΝΤΙΚ/
ΔΗΜΩΙΔΙΟΝΥΣΙΟΝΗ
ΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕ *vac.*
ΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙ
ΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑ
ΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝ
ΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡ
ΑΙΣ

(258)

Μ Α Χ Ο Υ
ΕΠΕΙΔΗΣΩΦΑΝΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝ///
ΔΕΟΜΕΝΟΙΣΑΕΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΓ///////
ΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙ-//////
///ΥΣΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡ
ΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥ
ΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑ
ΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙ
///ΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ
ΙΛΟΚΥΔΗΣΣΩΦΙΛΟΥ

hic alia adiuncta erat tabula quae initia versuum continebat

257 [.............. μηνὸς] Π[α]νά|[μου, ... εἶπε]ν· ἐπειδὴ Διονύ|[σιος εὔνους ἐστὶ τῇ πόλει Ὠρωπίων] καὶ τοῖς δεομέν|[οις τῶν πολιτῶν παρέχεται χ]ρείας ἐν παντὶ κα|[ιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ] δήμῳ, Διονύσιον Ἡ|[.............. πρόξενον εἶ]ναι καὶ εὐεργέ|[την τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν κ]αὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι | [αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσο]τέλειαν καὶ ἀσυλία|[ν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλ]ατταν καὶ πολέμου ὄν|[τος καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα ὑπ]άρχειν αὐτῷ καθάπερ | [τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτ]αις.

258 [Ἐπὶ ἱερέως Κλεο]μάχου | .... ἐπειδὴ Σωφάνης εὔνους ὢν | [διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τοῖς] | δεομένοις ἀεὶ τῶν πολιτῶν [πα|ρέχεται χρείας ἐμ παντὶ κ]αιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ [τῷ | δήμῳ, Σωφάνη Διον]υσίου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐερ|[γέτην τῆς πόλεως Ὠ]ρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐ|[τοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκ]|τησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφά|[λειαν καὶ κατὰ γῆν κα]ὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ | [εἰρήνης, καὶ τἆλλα π]άντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ τοῖς | [ἄλλοις προξένοις καὶ] εὐεργέταις. | [ἐπεψήφιζεν Φ]ιλοκύδης Σωφίλου.

Si modo recte n. 258 vs. 1 supplevi Cleomachi sacerdotis nomen — ac certe ex eis quae nota sunt nominibus nullum aliud huc quadrat — huius lateris inscriptiones aliquanto recentiores sunt eis quae in antica lapidis parte incisae sunt (n. 251—256). Nam illum in munere fuisse scimus quo anno Caphisias communis Boeotorum archontis magistratu functus est (n. 302); hunc vero intra annorum 222—200 a. Chr. spatium fuisse ex titulo Aegosthenitano n. 210 apparet. Quae sententia etiam diversa litterae alpha figura aliquatenus comprobatur, etsi hoc argumentum si solum per se spectes valde lubricum est. De Philocyde Sophili f. cf. quae dixi ad n. 249. 263.

259—262 Lapides duo quadrati (*A B*) marmoris albi, qui inter se commissi basin monumenti alicuius efficiebant, in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*). In antica parte per ambos lapides scripti fuerunt tituli n. 259. 260. 261, in dextro lapidis *B* latere (*BB*) est titulus n. 262. Postea lapis *A* fractus est in duas partes (*a* et *bc*), ex quibus et *a* et minoris fragmenti particula sinistra (*b*) periit, exstat solum frustulum *c*. Lapide *B* item fracto particula *d* nunc periit, maior pars (*e* et *BB*) aetatem tulit. — Fragmentum *a* et *e* superiorem partem usque ad finem prioris decreti coniuncta ediderunt L. Preller *Berichte der Königl. sächs. Gesellsch. der Wissensch. Phil.-hist. Classe* IV (1852) p. 157 n. 4. Rangabé *Ant. Hell.* 678 p. 252. — *b c* edd. Preller p. 156 n. 3. Rangabé n. 678*a* p. 258. — *d* edd. Pittakis Eph. 1324 et multo accuratius Rangabé n. 678. Omnia quae in antica parte lapidis exstant usque ad finem prioris decreti coniuncta exhibent Pittakis Eph. 1310. Rangabé n. 678 p. 259. — Inferius lateris antici decretum (n. 261), quod scriptum est in lapidibus *a* et *e*, edd. Preller p. 158 n. 5. Pittakis n. 1311. Rangabé n. 679. — Decretum quod exstat in latere lapidis *B* (n. 262) edd. Preller p. 162 n. 8. Pittakis Eph. 1312. 2673. Rangabé n. 687. Quae aetatem tulerunt fragmenta *Ac, Be, BB* exscripsit Lolling.

	A (b, c)	B (d, e)
(259)	Φ Ι Λ Ο Ν Ι	Υ [Τ] Η Ν Ε Ρ Μ Ο
	Γ Ε Ν Ο Υ Κ Α	Λ Λ Ι Γ Ε Ι Τ Ω Ν
	Π Υ Θ Ω Ν C	Σ Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι
(260)	. . ΛΛΙΓΕΙΤΩΝΑΡΙΣΤ[ΑΝΔ]ΡΟΥ	. ΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΣΩΣΙΓΕΝΗΣΕΥΝΟΥΣ
	. . . . ΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙ[ΩΝ]	. ΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
	[Σ]ΩΣ[Ι]ΓΕΝΗΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ[ΑΘΗΝΑ]	[Ι]ΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤ
	ΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙ	ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙ
	ΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝ	[ΚΑ]ΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
	[ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑ]	[ΘΑ]ΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗ
a	ΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΠΕΡ	[Κ]ΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ
	ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ	
(261)	ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΙΠΠ	ΑΡΧΟΥΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΕΡΜΟΔΩΡΟΥ
	ΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡ	ΑΟΥΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ
	ΚΑΛΛΙΓΕΙΤΩΝΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥΕΙΠ	ΕΝΕΠΕΙΔΗΦΑΝΟΣΚΑΙΚΛΕΟΞΕΝΟΣ
	ΕΥΝΟΥΣΟΝΤΕΣΔΙΑΤΕΛΟΥΣΙΤΗΙΠΟ	ΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝ
	ΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡ	ΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΟΥΣΙΝ
	ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΦΑ	ΝΟΝΚΑΙΚΛΕΟΞΕΝΟΝΑΓΑΣΙ
	ΚΛΕΟΥΣΧΑΛΚΙΔΕΙΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙ	ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥ
	ΤΟΥΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗ	ΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙ
	ΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙ	ΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑ
	ΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗ	ΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙ
	ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗ	ΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
	a	*e*

BB

(262)

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣΑΝΤΙΔΟΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΗΔΥΛΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝ
ΑΕΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΧΡΕΙΑΝΠΑΡΕΧΕΤΑΙΕΝΠΑΝ
ΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΗΔΥΛΟΝΕΥΠΟΛΕΜΟΥΘΗΡΑΙΕΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙ
ΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗ
ΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥ
ΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝ
ΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

5 'sic' *Lolling*

Quae uncis inclusi, ea nusquam comparent nisi in eis Pittakis et Rangabei exemplis, qui totos titulos n. 259. 260 exhibent. Atque etsi nonnulla ex eis addita esse videntur fragmentis lapidis denuo accuratius examinatis, tamen non abest suspicio, quin alia coniectura facillima suppleta sint.

259 Φιλοναύτην Ἑρμο|γένου Καλλιγείτων | Πύθωνος Ἀμφιαράῳ.

260 [Κα]λλιγείτων Ἀριστάνδρου [ε]ἶπεν· ἐπειδὴ Σωσιγένης εὔνους | [ὢν δι]ατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων, [δε]δόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, | Σωσιγένην Διονυσίου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτ|ην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι | αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν | καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρή|νης, καὶ τἆλλα πάντα ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ | εὐεργέταις γέγραπται.

261 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἱππάρχου, ἐπὶ δὲ πόλεως Ἑρμοδώρου, | ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Δημοστράτου, | Καλλιγείτων Ἀριστάνδρου εἶπεν· ἐπειδὴ Φᾶνος καὶ Κλεόξενος | εὔνους ὄντες διατελοῦσι τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν | τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττουσιν, | δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Φᾶνον καὶ Κλεόξενον Ἀγασι|κλέους Χαλκιδεῖς προξένους εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ|τοὺς καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰ|σοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά|λατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα καὶ | τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως Ὠρωπίων γέγραπται.

262 Καλλίστρατος Ἀντιδότου εἶπεν· ἐπειδὴ | Ἡδύλος εὔνους ὢν διατελεῖ καὶ τῶν πολιτῶν | ἀεὶ τοῖς δεομένοις χρείαν παρέχεται ἐν παν|τὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, | Ἡδύλον Εὐπολέμου Θη[β]αιέα πρόξενον εἶναι καὶ | εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ | ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη|σιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου | ὄντος καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν | αὐτῷ καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ | εὐεργέταις.

Cum hoc monumento arctissima necessitudine coniunctum est n. 434. Nempe Pytho soceri et uxoris statuas una Amphiarao dedicavit. Hominum, quibus Aristander, Calligito, Pytho nomina fuerunt, perfrequens est memoria in titulis Oropiorum. De quorum aetate quo melius iudicaretur, commodissimum visum est hic eam parentelae rationem, quae mihi veri simillima videretur, stemmate descriptam proponere:

1. Calligito

2. Pytho n. 3207 (?) — 3. Aristander n. 269

4. Calligito n. 259. 434 — 5. Calligito n. 260. 261

6. Pytho n. 333. 335. 338. 342. 348. 356. 357 — 7. Aristander n. 337. 339

Ut ab eo quod certissimum est proficiscamur, extremis alterius a. Chr. n. saeculi annis duo plebiscita rogata sunt ab Aristandro, septem a Pythone, utroque Calligitonis filio. Quorum patres hic (n. 259. 260. 261) agnosco cum propter nominum rationes tum propter temporis intervalla. Nam Hipparchum archonta (n. 261) illo tempore fere triginta aut quadraginta annis antiquiorem esse constat (cf. adn. ad n. 237). Qui vero n. 269 est Aristander Calligitonis f., eum cave confundas cum iuniore illo quem tituli n. 338. 339 habent. Nam dimidii fere saeculi aut adeo aliquanto maius intervallum inter hos titulos intercedit; quod quoniam n. 269 vel hoc plebiscito n. 261 aliquanto antiquius est, non dubito illic huius Calligitonis patrem agnoscere. Admodum ambiguum est iudicium de Pythone Calligitonis f. Oropio qui in titulo Orchomenio n. 3207 commemoratur; is aut idem habendus est cum eo qui sub finem saeculi a. Chr. tertii tot plebiscita rogavit, aut cum eius avo, Calligitonis, qui has soceri et uxoris imagines (n. 359. 434) dedicavit, patre. Illi sententiae favet Larfeldii (Syll. Inscr. Boeot. 15) observatio, omnibus nominibus illius tituli patrum nomina genetivo casu, non adiectiva patronymica, adiungi. Sed dubito num hoc temporis indicium tam certum sit, quam illi visum est. Id unum addiderim, nihil obstare, quominus Pythonem (6) et Aristandrum (7), qui in recentissimo huius parentelae genere sunt, fratres germanos potius fuisse statuamus, aut Calligitonis Pythonis f. (4) aut Calligitonis Aristandri f. (5) filios.

In plebiscito n. 262 vs. 5 Θηβαιέα quam Θηραιέα legere malui, etsi Lollingius superiorem modo litterae B arcum in lapide apparere monuit. Etenim Θηραιεύς quidem plane inauditum est, Θηβαιεύς vero a Stephano Byzantio s. v. Θήβη affertur. Dubito sane, num is recte ad Thebas Boeotiae hanc ethnici formam rettulerit. Nam vix credibile est in frequentissima eius populi memoria nullum aliud eius usus vestigium mansurum fuisse. Contra si Thebani Phthiotidis, qui sane ipsi quoque alibi Θηβαῖοι vocantur, tamen per aliquod tempus peculiari nominis formatione a civitate multo nobiliore se distinguebant — ut Ἀθηνῖται Euboeae ab Atheniensibus — huius rei memoriam paene totam intercidisse pro illius oppiduli obscuritate non mirum est. Quae suspicio hominis ipsius patrisque nomine confirmatur; nam utrumque in illis regionibus invenitur, Εὐπόλεμος Narthacii (*Bulletin de correspondance Hellénique* VI p. 580 n. 2), Ἁδύλος Thaumacis (*Revue archéologique* N. S. XXVI (1873) p. 52). Thebae Boeotiae vero etiam ea de causa hic in censum non veniunt, quia civitates foederis Boeotici suis invicem civibus proxeniam tribuere non solebant; certe inter tot Oropiorum decreta nullum hominis Boeoti honores continet, quum permulta reliquorum vicinorum, i. e. Atheniensium et Euboeensium, sint.

263—267 Monumentum compositum ex tribus marmoribus candidis, quae olim imposita erant basi marmoris leucophaei; ex quibus duo sine scriptura, quae latera efficiebant, adhuc suum locum tenent, tertium cum titulis, quod olim in fronte collocatum erat, humi inventum est, sed nunc in basi repositum. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*), ad dextrum templi angulum. Titulum Sullae honorarium cum inscriptione artificis (n. 264. 267) edd. minusculis litteris K. D. M(ylonas) Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1884 p. 100. H. G. L(olling) *Deutsche Litteraturzeitung* 1884, Oct. 18 p. 1556 (inde E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* Add. p. 385), maiusculis Leonardus Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 103 n. 5. Solam artificis signaturam (n. 267) maiusculis litteris iam ediderat Loewy p. 96 n. 120*a*. Hos titulos denuo contulit, plebiscita honoraria primus exscripsit Lolling.

(263)

ΙΕΡΕΩΣΑΣΩΠΩΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΕΙΟΥΣΩΦΙΛΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΕΙΠΕΝ//////////
ΔΗΠΟΛΥΖΑΛΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛ//////
ΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑ////////////////
ΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΟΛΥΖΑΛΟΝΑΝ////////////////////////////////////
ΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝ////////////////////////Ο////////////////////////////////
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤ//
ΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ///
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ///

(264)

ΟΔΗΜΟΣΩΡΩΠΙΩΝΛΕΥΚΙΟΝΚΟΡΝΗΛΙΟΝΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΝ
ΣΥΛΛΑΝΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΝΤΟΝΕΑΤΟΥΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

(265)

ΙΕΡΕΩΣΦΑΝΟΥΑ//ΕΠΕΙΔΗΔΗΜΗΤΡΙΟΣ////////////////ΕΙΕΥΝΟΥΣΩΝ
ΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙ//////////////////////////////ΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝΖΩΙΛΟΥΟΛΥΝΘΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚ
ΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛ
ΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(266)

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΦΡΥΝΙΧΟΥ

(267)

ΤΕΙΣΙΚΡΑΤΗΣΘΟΙΝΙΟΥΕΠΟΙΗΣΕ

Sequitur decretum proxeniae, quod nunc quidem legi non potest.

263 Ἱερέως Ἀσώπωνος, Ἀλαλκομενείου, Σώφιλος Δημητρίου εἶπεν· [ἐπει]|δὴ Πολύζαλος εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολ[ι]|τῶν τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πρά[ττει, δεδό]|χθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Πολύζαλον Ἀν[. . . . . πρόξε]|νον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν [καὶ ἐκγόν]ο[υς, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς] | καὶ οἰκίας ἔνκτ[ησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ] | κατὰ θάλατταν [καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα ὑπάρχειν καθάπερ τοῖς ἄλλοις] | προξένοις [καὶ εὐεργέταις].

264 Ὁ δῆμος Ὠρωπίων Λεύκιον Κορνήλιον Λευκίου υἱὸν | Σύλλαν Ἐπαφρόδιτον, τὸν ἑατοῦ σωτῆρα καὶ | εὐεργέτην, Ἀμφιαράῳ.

265 Ἱερέως Φάνου, Α[. . . . . εἶπεν·] ἐπειδὴ Δημήτριος [διατε-λ]εῖ εὔνους ὢν | τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ [τοῖς δεομένοις] πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, | Δημήτριον Ζωΐλου Ὀλύνθιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκ|γόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ | ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλ|λα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

266 Ἐπὶ ἱερέως Φρυνίχου.

267 Τεισικράτης Θοινίου ἐποίησε.

Asopo sacerdos Amphiarai (n. 263) antiquior fuit Diodoro (cf. n. 269. 270), quem certe anno 260 a. Chr. non recentiorem, sed fortasse etiam aliquot lustris antiquiorem esse demonstratum est ad n. 237. Illo rursus aliquanto prior est Phrynichus (n. 266) cuius anno hoc monumentum erectum est. Qua cum definitione temporis ex sacerdotum nominibus repetita optime conveniunt, quae aliunde de Tisicrate Thoeniae f. Sicyonio statuario nota sunt. Etenim E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 96 testimoniis accurate perpensis Tisicratem fere ab Olympiade centesima quinta decima usque ad centesimam vicesimam quartam (a. 320—284 a. Chr.) artem statuariam exercuisse statuit. Neque quicquam in Loewyi de hoc artifice eiusque filio (n. 384. 431) disputatione emendandum est praeter ea quae de scriptura Boeotica Τεισικράτης dicit (p. 96. 97). Quam miram existimat in subscriptionibus monumentorum in Boeotia repertorum quae tamen constanter ἐπόησεν, non ἐπόεισεν haberent. Magis etiam mirari debebat formam Boeoticam in titulis Oropiis aut adeo in Delio p. 385 n. 122. At omnino hic nullum est Boeoticae dialecti vestigium, quae ΐ pro ει habebat, non vice versa. Atqui in aoristo ἔτεισα et in eiusmodi nominibus qualia sunt Τεισίας, Τείσανδρος, Τεισαμενός diphthongum legitimam esse neque usquam praeter ipsam Boeotiam Τισικράτης scribi potuisse ante Romanorum aetatem iampridem demonstratum est (cf. K. Meisterhans *Grammatik der attischen Inschriften* p. 24 et libros ibi allatos).

Sophilus Demetrii f., qui plebiscitum n. 263 rogavit, sine dubio alios quosdam homines Oropios, qui in his titulis commemorantur, satis arcta necessitudine attingit. Reputatis nominum et temporum rationibus magna cum probabilitate hanc parentelarum descriptionem proponere posse mihi videor:

Demetrius — Philocydes — Scythrio

Sophilus ⌣ filia — Aristonice ⌣ Ptoïo
n. 263 — n. 249. 250 — n. 249. 250

Demetrius n. 319. 320. 321 — Philocydes n. 258 — Timagora n. 250

Phani sacerdotis (n. 265) monumentum a tribus filiabus dedicatum habes n. 437. Sed ex illo titulo nihil omnino de eius tempore colligi licet, ex hoc vero eum Asoponi et Diodoro aetate supparem fuisse conicias.

Sullae monumentum (n. 264) quibus de causis ab Oropiis dedicatum sit, apparet ex titulo n. 413. Cognomen Ἐπαφρόδιτος paucos abhinc annos solis scriptorum (Diodor. XXXVIII, 15. Plutarch. Sull. 34. Appian. Civ. I, 97) testimoniis notum erat, sed nunc praeter inscriptiones Oropias duas quas modo commemoravi et tertiam Metellae uxoris (n. 372) etiam in ipsius epistula ad Stratonicenses data *Bull. de corr. Hell.* IX (1885) p. 437 inventum est, cuius initium sic se habet: [Λεύκιος Κορνήλιος Λ]ευκίου [υἱὸς] Σύλλας Ἐπαφρόδιτος [δικτάτωρ Στρατονι]κέων ἄρ[χο]υσι βουλῇ δήμῳ χαίρειν. Qua re accuratissime confirmantur Plutarchi verba αὐτὸς δὲ τοῖς Ἕλλησι γράφων καὶ χρηματίζων ἑαυτὸν Ἐπαφρόδιτον ἀνηγόρευε.

268—270 Basis marmoris albi a. 0,95, l. 0,70, c. 1,77, composita ex tribus lapidibus (*a b c*), iuxta monumentum Paullae Popilliae (n. 305) a sinistra parte. In fronte lapidis *a* titulus n. 268 et infra eum decreta proxeniarum quae legi nunc quidem nequeunt. In dextro latere lapidum *a* et *b* tituli n. 269 et n. 270. In eadem planicie lapidis *b* ad dextram eorum quae nunc eduntur duorum plebiscitorum tertium fuit, quod nunc legi non potest. Titulum n. 268 ed. B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 64 n. 21. Omnia exscripsit Lolling.

In fronte:

(268) ΟΔΗΜΟΣΩΡΩΠΙΩΝΓΝΑΙΟΝ
ΚΑΛΠΟΡΝΙΟΝΓΝΑΙΟΥΥΙΟΝΠΙΣΩΝΑ
ΤΟΝΕΑΥΤΟΥΠΑΤΡΩΝΑΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

In latere dextro:

	a	*b*
(269)	ΙΕΡΕΩΣΑΣΩΠΩΝΟΣΑΡΙΣΤΑ	//ΝΔΡΟΣΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝΟΣ
	ΕΙΠΕΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤ	ΩΙΔΗΜΩΙΘΕ///ΙΤΗΤ(///////
	ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡ	ΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
	ΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ	ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣ
	ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟ	ΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝ
	ΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟ	ΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝ
	ΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙ	ΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ
	ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚ/	ΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ
(270)	ΙΕΡΕΩΣΔΙΟΔΩΡΟΥΟΜΟΛΩΙΟ	
	ΠΥΡΡΙΔΗΜΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΝ	
	ΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙ	
	ΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡ	*Hoc decretum tam leviter insculptum est, ut posteriores versuum partes, quae in lapide b fuerunt, plane evanuerint.*
	ΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜ(	
	ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙ	
	ΝΟΥΜΗΝΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΜ	
	ΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΓ	
	ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑ	
	ΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙ	
	ΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΙ//	
	ΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ	
	ΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡ	

268 Ὁ δῆμος Ὠρωπίων Γναῖον | Καλπόρνιον Γναίου υἱὸν Πίσωνα, | τὸν ἑαυτοῦ πάτρωνα, Ἀμφιαράῳ.

269 Ἱερέως Ἀσώπωνος, Ἀρίστανδρος Καλλιγείτονος | εἶπε· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Θε[α]ίτητο[ν] | Κηφισοφῶντος Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως | Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς | καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν | καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν | καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ | τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

270 Ἱερέως Διοδώρου, Ὁμολωΐο[υ, ...] | Πυρριδήμου εἶπεν· ἐπειδὴ Ν[ουμήνιος] | εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ [πόλει Ὠρωπίων] | καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρ[είαν ἔχουσιν] | ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέ[ρον πράττει], | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ [τῷ δήμῳ,] | Νουμήνιον Διονυσίου Ἀμ[ισηνὸν πρόξενον] | εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπ[ίων καὶ αὐτὸν] | καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι α[ὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας] | ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλει[αν καὶ ἀσυλίαν] | καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γ[ῆν καὶ κατὰ θάλατταν] | καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, [καὶ τἆλλα πάντα] | καθάπερ τοῖς ἄλλοις πρ[οξένοις καὶ εὐεργέταις].

De Asopone et Diodoro Amphiarai sacerdotibus cf. quae disputata sunt ad n. 237. 263, de Aristandro Calligitonis f. ad n. 259.

Cn. Piso Cn. f. si modo inter homines aliunde iam notos quaerendus est, hic unus in censum venit Cn. Calpurnius Cn. f. Cn. n. (sic vocatur in titulo C. I. L. I, 598), qui cum Catilina a. 65 a. Chr. coniuravit ac deinde in Hispania, quam provinciam quaestor pro praetore ex senatusconsulto obtinebat, ab equitibus Hispanis occisus est (cf. Drumann Hist. Rom. II p. 87 n. 35). Nam is qui cum Augusto consulatu functus est a. 23 a. Chr., quem illius filium fuisse summa cum probabilitate statuit Borghesius *Oeuvres* V p. 305, ab hoc titulo alienus est cum propter aetatem, tum quia usque ad consulatum omnino a re publica se abstinuit (Tac. II, 43). Quem vero ab his duobus distinguit Drumannus II p. 90 n. 26 Cn. Pisonem Cn. f. legatum Pompei bello Mithridatico, is nullus fuit. Etenim scriptorum quidem testimonia (Appian. Mithr. 95. Ioseph. Ant. XIV, 4, 2) ad M. Pupium Pisonem cos. a. 61 a. Chr. referenda esse demonstravit Borghesius VI p. 401, nummus vero Cn. Pisonis Cn. f. aut ad Catilinarii illius Pisonis legationem bello praedonum, non Mithridatis susceptam referendus est, quae est Borghesii sententia, aut recentiori aetati tribuendus cum Mommseno, ut omnino hic in censum non veniat.

---

271. 272 Marmor album a. 0,76, l. 2,10, c. 0,23, quod olim cum aliis lapidibus a postica parte adiunctis magnam basim efficiebat. In antica planicie tituli n. 271. 272 et infra illum n. 273. 274, infra hunc n. 276. 277, medio inter utrosque loco n. 275; sinistrum latus titulum n. 277 habebat, cuius priores versuum partes in alio adiuncto lapide erant, cuius exiguum modo frustulum aetatem tulit. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

(271)

Μ Ν Α Σ Ε Α Σ Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Τ Ο Ν Π Α Τ Ε Ρ Α Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Ν
Μ Ν Α Σ Ε Ο Υ Ι Ε Ρ Ε Α Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν
Α Μ Φ Ι Ε Ρ Α Ω Ι Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

(272)

Μ Ν Α Σ Ε Α Σ Ν Ι Κ Α Ι Α Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Τ Η Μ Μ Η Τ Ε Ρ Α
Φ Α Ν Ο Σ Τ Ρ Α Τ Η Ν Α Ρ Γ Ε Ι Ο Υ
Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

271 Μνασέας Διοδώρου | τὸν πατέρα Διόδωρον | Μνασέου, ἱερέα γενόμενον | Ἀμφιεράῳ ἀνέθηκεν.
272 Μνασέας, Νικαία Διοδώρου | τὴμ μητέρα | Φανοστράτην Ἀργείου | Ἀμφιαράῳ.

De Diodoro sacerdote, qui Charidamo archonte (ante a. 260 a. Chr.) in munere fuit, cf. quae adnotavi ad n. 237.

---

273. 274 In monumento Diodori (n. 271. 272) in sinistra parte frontis infra titulum ipsius Diodori (n. 271). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

273 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Φίλωνος, ἐπὶ δὲ πόλεως Θεοφίλου, | ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Νικίππου, | Εὔβουλος Ἀμύντου εἶπεν· ἐπειδὴ Αὐτοκράτης εὔνους ἐστὶν | καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα ἐν παντὶ καιρῷ | διατελεῖ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Αὐτοκράτην Νικοκλέους | Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν | καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ | ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρή|νης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐ|εργέταις γέγραπται.

274 Ἐπὶ ἱερέως Δημοκράτους, | Δημόστρατος Εὐδήμου εἶπεν· ἐπειδὴ Νικίας Ἐπιμενίδου | εὔνους ἐστὶν τῇ πόλει καὶ λέγων καὶ πράττων | διατελεῖ τῇ πόλει τὰ συμφέροντα ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι | τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Νικίαν Ἐπιμε[ν]ίδου Ἀθηναῖον πρόξε|νον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι | αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ | ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ | εὐεργέταις γέγραπται.

De Philone Boeotorum archonte (n. 273) cf. quae exposui ad n. 247. Manifesto errore Oropiorum archon hic vocatur Θεόφιλος, quum in duobus reliquis eiusdem anni titulis (n. 255. 278) Θεοτίμου scribatur. Democrates (n. 274) sacerdotio functus est Dionysio archonte Boeotorum, cuius de tempore cf. adn. ad n. 237. 298.

(273) ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΦΙΛΩΝΟΣΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΝΙΚΙΠΠΟΥ
ΕΥΒΟΥΛΟΣΑΜΥΝΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΑΥΤΟΚΡΑΤΗΣΕΥΝΟΥΣΕΣΤΙΝ
ΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΥΤΟΚΡΑΤΗΝΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙ
ΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗ
ΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥ
ΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(274) ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣΕΥΔΗΜΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΝΙΚΙΑΣΕΠΙΜΕΝΙΔΟΥ
ΕΥΝΟΥΣΕΣΤΙΝΤΗΙΠΟΛΕΙΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΝΙΚΙΑΝΕΠΙΜΕΛΙΔΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕ
ΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑ̣ΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

---

275 In monumento Diodori in media parte planiciei anticae inter n. 273. 274 a sinistra et n. 276. 277 a dextra. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ
ΠΥΘΟΚΡΙΤΟΣΑΝΘΕΩΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΚΛΕΟΝΙΚΟΣΟΤΡΑΓΩΙΔΟΣ
ΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΚΟΙΝΗΙΚΑΙΙΔΙΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕ
ΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡ///ΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟ
ΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΚΛΕΟΝΙΚΟΝΚΛΕΟΚΡΑΤΟΥΡΟΔΙΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙ
ΙΣΟΤΕ̣ΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣ
ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑ
ΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

Ἐπὶ ἱερέως Δημοκράτου, | Πυθόκριτος Ἀνθέως εἶπεν· ἐπειδὴ Κλεόνικος ὁ τραγῳδὸς | εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τοῖς δεομέ|νοις τῶν πολιτῶν παρέχεται χρ[εί]ας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδό|χθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Κλεόνικον Κλεοκράτου Ῥόδιον | πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῇ πόλει Ὠρωπίων αὐτὸν | καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ | ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος | καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα | ὑπάρχειν αὐτοῖς ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

De Democrate sacerdote cf. adn. ad n. 274.

---

276. 277 In monumento Diodori in dextra parte planiciei anticae infra titulum Phanostrates (n. 272). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

276 ῎Αρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικράτου, | μηνὸς Προστατηρίου τριακάδι, | Χαιρέας Λυρανίου εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τὸν δῆ|μον, ἐπειδὴ Χαιρίτης εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ τε πόλει καὶ τῶν πολι|τῶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ λέγων καὶ | πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Χαιρίτην Φαιδίμου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρω|πίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν | καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά|λατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθά|περ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

277 Χαιρέας Λυρανίου εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τὸν δῆ|μον, ἐπειδὴ Ποσείδιππος εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ τε πόλει καὶ τῶν |

(276) ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΕΠΙΚΡΑΤΟΥ
ΜΗΝΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙΟΥ ΤΡΙΑΚΑΔΙ
ΧΑΙΡΕΑΣΛΥΡΑΝΙΟΥΕΙΠΕΝΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΠΡΟΣΤΟΝΔΗ
ΜΟΝΕΠΕΙΔΗΧΑΙΡΙΤΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΤΕΠΟΛΕΙΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙ
ΤΩΝΑΕΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙ
ΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΧΑΙΡΙΤΗΝ
ΦΑΙΔΙΜΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩ
ΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝ
ΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑ
ΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑ
ΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(277) ΧΑΙΡΕΑΣΛΥΡΑΝΙΟΥΕΙΠΕΝΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΠΡΟΣΤΟΝΔΗ
ΜΟΝΕΠΕΙΔΗΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΤΕΠΟΛΕΙΚΑΙΤΩΝ
ΠΟΛΙΤΩΝΑΕΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΚΑΙ
ΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗ
ΜΩΙΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣ
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

πολιτῶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ | λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή|μῳ, **Ποσείδιππον Διονυσίου** *Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέ|την τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς | καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ | γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν | αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.*

De Stratonis archontis aetate cf. adn. ad n. 298. 304, de nomine quod est Λυρανίας ad n. 235, de Theophilo et Chaerite Atheniensibus Phaedimi filiis ad n. 251.

---

278 Dextra tituli pars (*b*) in monumento Diodori (n. 271 sqq.), in lapidis latere sinistro. Exscripsit Lolling. A sinistra alius adiunctus erat lapis, cuius fragmentum (*a*), item a Lollingio exscriptum, adiunxi.

a	*b*
ΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΦΙΛΣ	ΝΟΣΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΘΕΟΤΙΜΟΥ
Δ Ε Τ Ο Υ Λ Ι Ι d	Ι Ε Ρ Α Ο Υ Ν Ι Κ Ι Π Π Ο Υ
ΥΜΠΙΧΟΥΕΙΠΓ	\ΗΚΗΦΙΣΟΦΩΝΕΥΝΟΥΣΥΠΑΡΧΕ//
	‑ΤΩΝΥΠΕΡΑΥΤΗΣΔΙΑΤΕΛΕΙΤΑ
	‑ΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑ
	ΣΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΙΔΗ
	ΙΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥ
	ΣΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙ
	ΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙ
	ΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑ
	ΕΙΝΑΥΤΩΙΟΣΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ

[Ἄρχοντος ἐν κ]οινῷ **Βοιωτῶν Φίλωνος,** *ἐπὶ δὲ πόλεως* **Θεοτίμου,** *| [ἱερέως] δὲ τοῦ* **[Ἀμ]φιεράου Νικίππου,** *| [. . . . . Ὀλ]υμπίχου εἶπε[ν· ἐπειδ]ὴ* **Κηφισοφῶν** *εὔνους ὑπάρχε[ι | τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ πρά]ττων ὑπὲρ αὐτῆς διατελεῖ τὰ | [συμφέροντα καὶ ἰδίᾳ ἀεὶ] τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις πα|[ρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ], | δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή|[μῳ,* **Κηφισοφῶντα** *. . . . . . Ἀθην]αῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐ|[εργέτην τῆς Ὠρωπίων πόλεω]ς αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι | [αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν κ]αὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ | [ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος κ]αὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κα|[τὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα ὑπάρχ]ειν αὐτῷ ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις | [προξένοις καὶ εὐεργέταις].*

279—282 Basis marmorea ornata, a. 0,75, l. 0,68, c. 0,53, inventa in Amphiaraïo Oropiorum prope monumentum Lentuli (n. 311). Artificis titulum (n. 279 vs. 7) ex ectypo a Mylona accepto ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 83 n. 103*a*, totum titulum honorarium (n. 279) cum artificis signatura ex apographo Leonardi minusculis idem in Addendis p. 384, maiusculis ipse Leonardus Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 102 n. 3. Haec cum lapide contulit et decreta proxeniarum (n. 280. 281. 282) exscripsit Lolling.

(279)

ΒΑΣΙΛΕΥΣΛΥΣΙΜΑΧΟΣ
ΑΔΕΙΑΝΤΗΝΑΥΤΟΔΙΚΟΥ
ΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΑΥΤΟΝ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

ΣΘΕΝΝΙΣΗΡΟΔΩΡΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝ

(280)

ΑΝΤΙΓΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΛΥΣΑΝΔΡΟΣΜΕΙΛΙΧΩΩΡΩΠ////ΘΕΟΜΝΑΣΤΟΣ
sic ΕΥΝΟΟΣΕΩΝΔΙΑΤΕΔΙΤΟΙΚΟΙΝΟΙΒΟΙΩΤΩΝΚΗΠΑΡΕ////ΜΕΝΟΙΣ
///ΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΟΙΔΕΔΟΧΘΗΤΟΙΔΑΜΟΙΘΕΟΜΝΑΣΤΟΝΣΚΥΛΑΚΟΣΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΙΑΠΡΟ
ΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΩΚΟΙΝΩΒΟΙΩΤΩΝ////ΜΕΝΑΥΤ
ΟΙΓΑΣΚΗϜΟΙΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗΑΣΥΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑ////ΑΤΑΘΑΛΑ
///ΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΙΟΝΤΟΣΚΗΕΙΡΑΝΑΣΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑ ΚΑΘΑΚΗΤΟΙ//
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

(281)

ΕΥΒΟΥΛΟΣΑΜΥΝΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΕΚΑΤΑΙΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥΜΕΣΗΜ
ΒΡΙΑΝΟΣΔΙΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣΩΝΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΣΤΕΙΠΟΛΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩ///
ΕΙΝΑΙΑΥΤΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ////ΚΑΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΔΕΔΟΣΘΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣ////ΚΑΙΑΣΦΑΛΕ///
ΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ////ΑΘΑΛΑΤΤΑΝ
ΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑ////ΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(282)

sic ΕΥΒΟΥΛΟΣΑΜΥΜΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΠΛΑΤΩΝΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΑΕΙΤΟΙΣΔΕ
ΟΜΕΝΟΙΣΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΛΑΤΩΝΑΕΠΙ
ΚΑΔΟΥΔΙΜΑΛΛΙΤΗΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟ
ΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑ
ΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩΙ
ΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

279 Βασιλεὺς Λυσίμαχος | Ἁδεῖαν τὴν Αὐτοδίκου | τοῦ ἀδελφοῦ γυναῖκα | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ | εὐνοίας τῆς εἰς αὐτὸν | Ἀμφιαράῳ.
Σθέννις Ἡροδώρου Ἀθηναῖος ἐποίησεν.

280 Ἀντίγωνος ἄρχοντος, Λύσανδρος Μειλίχω Ὠρώπ[ιος ἔλεξεν· ἐπιδεὶ] Θεόμναστος | εὔνοος ἐὼν διατε[λ]ῖ τοῖ κοινοῖ Βοιωτῶν κὴ παρέ[χετη χρίας τοῖς αἲ δειο]μένοις | [ἐ]ν παντὶ καιροῖ, δεδόχθη τοῖ δάμοι, Θεόμναστον Σκύλακος Ἁλικαρνασσεῖα πρό|ξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τῶ κοινῶ Βοιωτῶν [αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶ]μεν αὐτ|οῖ γᾶς κὴ ϝοικίας ἔππασιν κὴ ἀσυλίαν κὴ ἀσφά[λιαν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κ]ατὰ θάλα|[ττ]αν κὴ πολέμω ἰόντος κὴ εἰράνας, κὴ τὰ ἄλλα πάντα [ὑπαρχέμεν αὐτοῖ], καθὰ κὴ τοῖ[ς] | ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

281 Εὔβουλος Ἀμύντου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἑκαταῖος Νουμηνίου Μεσημ|βριανὸς διατελεῖ εὔνους ὢν καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμω[ι], | εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως [Ὠρωπίων] καὶ αὐτὸν | καὶ ἐκγόνους, καὶ δεδόσθαι αὐτῷ γῆς [καὶ οἰκίας ἔγκτησιν] καὶ ἀσφάλε[ι]|αν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης [καὶ κατὰ γῆν καὶ κατ]ὰ θάλατταν | καὶ ἰσοτέλειαν, καὶ τἆλλα πάντα [καθάπερ τοῖς ἄλλοις π]ροξένοις καὶ | εὐεργέταις.

282 Εὔβουλος Ἀμύ[ν]του εἶπεν· ἐπειδὴ Πλάτων εὔνους ὢν διατελεῖ καὶ τῶν πολιτῶν ἀεὶ τοῖς δε|ομένοις χρείας παρέχεται ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Πλάτωνα Ἐπι|κάδου Διμαλλίτην πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγό|νους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν κα|τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ | καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Lysimachus regio nomine usus est a. 306—281 a. Chr. Fratris uxor nusquam quantum scio commemoratur, ipsum fratrem Arrianus apud Photium bibl. cod. 92 p. 72*a*, 14 anno 321 a. Chr. ab Antipatro cum tribus aliis regi Philippo Aridaeo corporis custodem datum esse refert. Atque ibi quidem Αὐτόλυκον τὸν Ἀγαθοκλέους traditur; sed iniuria Loewyus ex Photio hunc titulum emendandum esse dicit; immo ex titulo vera forma Photii vel potius librariorum culpa depravata restitui debet.

Plebiscita Oropiorum non nimio temporis spatio a Philonis anno eo, quo Nicippus sacerdos erat, distare nomen Eubuli Amyntae f. indicio est, qui et haec et n. 273 rogavit. Confirmatur ea res etiam communi Boeotorum decreto n. 280 lato a Lysandro Milichi f. Oropio, fratre ni fallor Cleomachi, cuius nomen praescriptum est plebiscitis n. 252. 253. 256 Dionysio et Stratone archontibus rogatis.

283—286 Basis oblonga marmoris nigri, a. 0,32, l. 1,22, c. 0,62. In superficie ad dextram foramina duo, ad sinistram (qua in parte lapidis est titulus *a*) vestigia pedum statuae. In latere angusto sinistro *a*, in fronte *b*. Exscripsit Lolling.

a

(283)

ΞΕΝΟΔΟΚΟΣΜΝΑΣΙΧΑΡΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΟΣΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΩΚΥΝΩΒΟΙΩΤΩΝΔΡΑΚΟΝΤΙΔΑΝ
ΕΥΘΟΥΚΡΑΤΙΟΣΑΘΑΝΗΟΝΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣΚΗ
ΓΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗϜΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΑΣΣΦΑΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕ
ΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΥΣ
ΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ·

b

(284)

ΔΩΡΟΘΕΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙ///ΗΑΛΕΞΙΝΟΣΚΑΙΣΤιΒΑΝΔΡΟΣΕΥΝΟΙΟΝΤΕΣ
ΣΙΜΟΙΔΙΑΤΕΛΟΥΣΙΝΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΝΚΑΙΣΤΙΒΑΝΔΡΟΝΘΙ//////////////////////ΡΟΥΚΑΡΥΣΤΙΟΥΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ιιΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ
ΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(285)

ΜΥΝΝΙΧΟΣΛΥΡΑΝΙΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΙΕΡΟΚΛΗΝΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥΣΑΜΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙ///ΣΟΤΕΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑ///ΛΛΑΠΑΝΤΑ
ΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝ////ΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(286)

ΜΟΣΧΙΩΝΔΩΡΟΘΕΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧ///ΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΔΡΟΜΩΝΑΣΤΡΑΤΩΝΟΣΣΕΛΓΕΑΠΡΟΞΕΝΟΝ////////ΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝ/////////ΚΑΙΕΙ//////////////////////////ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝ///ΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣ/////////ΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
////////////////////////ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ//ΘΑΛ//////////////////ΝΚΑΙ/////////////////////////////////////ΛΟ/////////////////ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝ/////////////////////////////////////

283 Ξενόδοκος Μνασιχάριος Ταναγρῆος ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, | πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τῶ κυνῶ Βοιωτῶν Δρακοντίδαν | Εὐθουκράτιος Ἀθανῆον αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ | [Ϝ]υκίας ἔππασιν κὴ Ϝισοτέλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ ἀσσφάλιαν κὴ πολέ|μω κὴ ἰράνας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τῦς | ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

284 [Μοσχίων] Δωροθέου εἶπεν· ἐπει[δ]ὴ Ἀλεξῖνος καὶ Στίβανδρος εὖνοι ὄντες | [καὶ χρή]σιμοι διατελοῦσιν τῇ πόλει Ὠρωπίων, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, | [Ἀλεξῖνο]ν καὶ Στίβανδρον Θ.......ρου Καρυστίους προξένους εἶναι αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους | [τῆ]ς πόλεως Ὠρωπίων, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν | καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, | καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

285 Μύννιχος Λυρανίου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Ἱεροκλῆν Ἀπολλωνίδου Σάμιον πρόξενον εἶναι | τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ [ἰ]σοτέλειαν | καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ [ἄ]λλα πάντα | καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξέν[οι]ς καὶ εὐεργέταις.

286 Μοσχίων Δωροθέου εἶπεν· δεδόχ[θ]αι τῷ δήμῳ, Δρόμωνα Στράτωνος Σελγέα πρόξενον ε[ἶναι] τῆς πόλεως | Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόν[ους], καὶ εἶ[ναι αὐτῷ] γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ [ἰ]σοτέλειαν | καὶ ἀσ[υλία]ν καὶ ἀσφάλειαν | [καὶ πολέμου] καὶ εἰρήνης [καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ] θάλ[αττα]ν, καὶ [τὰ ἄλλα πάντα κ]αθ[άπερ τοῖς] ἄλλοις προξέν[οις καὶ εὐεργέταις].

Hic potissimum hos titulos collocandos putavi, quia Mynnichus Lyraniae f. (n. 285) sine dubio frater fuit Chaereae, qui plebiscita n. 276. 277 rogavit.

---

287. 288 Lapis fractus in duas partes (*a b*), inventus in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). — *a* edd. L. Preller ex Rangabei apographo *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften. Phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 164 n. 10 (nobis n. 287) et p. 165 n. 11 (nobis n. 288). Rangabé *Ant. Hell.* p. 254 n. 262 (nobis n. 287) et n. 261 (nobis n. 288). Pittakis Eph. 1315 (n. 287 cum primorum quattuor versuum inferioris plebisciti n. 288 initiis). 1316 (n. 288). — *b* separatim ed. Pittakis Eph. 1321. — *a* et *b* coniuncta Rangabé p. 260 (n. 681. 682). Periisse videntur.

a *b*

(287) ΑΡΙΣΤΩΝΝΙΚΟΣΤ
ΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕ[Ι]
ΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤ[Ε] ΛΕΙΚ
ΘΙΔΙΑΝΕΚΑΣΤΩΙΚΑΘΑΑΝΔΥΝΑΤΟΣΕΙ ΕΔΟΧ
ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΔΑΜΑΝΤΑΔΙΩ ΝΟΣΑΙ
ΑΠΟΜΕΛΙΤΕΙΑΣΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣ ΠΟΛΕΩ
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝ ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ ΚΑΙΕ
ΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣ ΟΤΕΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚ \ΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤ
ΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝ ΤΑΟΣΑΚΑΙΤ
ΛΟΙΠΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑ ΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΥΠ
(288) ΑΡΙΣΤΩΝΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΠΟΛΕΜΟΚ ΡΑΤΗΣΕΥ
.ΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩ..ΩΠΙΩΝΚΑΙΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩ ΤΟΣΥΜΦ
..ΑΤΤΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΕΚΑΣΤΩΙΚΑΘΑΑΝΔΥΝ ΑΤΟ
..ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΟΛΕΜΟΚΡΑΤΗΝΞΩΙΛΟΥΘ
..ΑΣΤΗΣΦΘΙΩΤΙΔΟΣΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓ[ΚΤ]
ΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤ[Α]
ΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΥΠΑΡΧΕΙ

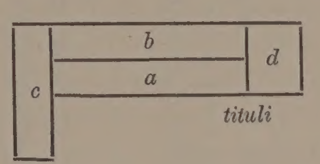
Var. lect. Expressi alterum Rangabei exemplum, paucis litteris, quae a priore eius exemplo et a Prelleriano absunt, uncis circumdatis. Ceterum neque prioris illius exempli menda neque Pittakis errores et interpolationes enotare operae pretium duxi. Litterarum formae hic quoque ut in aliis eiusdem generis titulis diversae sunt, ΑΣΠ apud Prellerum, ΑΣΓ apud Rang. et Pitt.

287 Ἀρίστων Νικοστ[ράτου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀδάμας] | εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ [πόλει Ὠρωπίων καὶ ἐν παντὶ] | καιρῷ τὸ συμφέρον πράττε[ι τεῖ πό]λει κ[αὶ κα]|θ' ἰδίαν ἑκαστῷ καθὰ ἂν δυνατὸς εἶ, [δ]εδόχ[θαι τεῖ] | βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀδάμαντα Δίωνος Αἰ[τωλὸν] | ἀπὸ Μελιτείας πρόξενον εἶναι τῆς πόλεω[ς] | Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ ε[ἶναι] | αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν | καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ[ταν] | καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα ὅσα καὶ τ[οῖς] | λοιποῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως ὑπ[άρχει].

288 Ἀρίστων Νικοστράτου εἶπεν· ἐπειδὴ Πολεμοκράτης εὔ[νους ὢν | δ]ιατελεῖ τεῖ πόλει Ὠ[ρω]πίων καὶ ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφ[έρον | πρ]άττει τεῖ πόλει καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὰ ἂν δυνατὸ[ς εἶ, δεδόχθαι | τεῖ] βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Πολεμοκράτην Ζωΐλου Θ[ηβαῖον ἐξ Ἀχ|αΐ]ας τῆς Φθιώτιδος πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρ[ωπίων] | αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτ[ησιν καὶ] | ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ [θάλ]|ατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα ὅσα καὶ τοῖς | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως ὑπάρχει.

In his duobus decretis restituendis imprimis significatio patriae hominum, quibus proxenia decernitur, difficultates quasdam habet. Sed eae in titulo n. 287 vs. 5. 6 plane expeditae sunt C. Buecheri sagacitate (de gente Aetolica amphictyoniae participe p. 32 not. 5), qui vidit nihil hic scriptum fuisse posse nisi Αἰ[τωλὸν] | ἀπὸ Μελιτείας. Qua re simul refellitur supplementum tituli n. 288 vs. 4. 5 a Prellero propositum Πολεμοκράτην Ζωΐλου Θ[ετταλὸν ἀπὸ Μελιτεί]|ας τῆς Φθιώτιδος, quod sane etiam aliis nominibus improbabile est. Certe eiusdem aetatis esse hos titulos manifestum est, neque eadem aetate Melitenses et Aetolos et Thessalos vocari potuisse. Contra in meo supplemento nihil statuendum est, nisi illa aetate partem quidem civitatium Achaiae Phthiotidis, inter quas Melitea erat, iam Aetolorum fuisse, alias, veluti Thebanos, non item. Iam dicat quispiam, ea ipsa re tituli aetatem accuratius demonstrari. Etenim quum apud Polybium V, 97. 99—100 narretur anno 217 a. Chr. Philippum regem Meliteam quidem frustra conatum esse Aetolis eripere, Thebis Phthioticis vero potitum esse, commodissime proximo post id tempus has rogationes latas statui. At primum quidem Polyb. V, 100, 8 Thebas tum civibus sub corona venditis Macedonibus colonis concessas mutatoque nomine Philippopolim vocatas refert, deinde vero post a. 217 a. Chr. demum haec decreta esse propterea incredibile est, quia idem Aristo Nicostrati f. decretum n. 289 rogavit Philostrato archonte, qui certe anno 250 a. Chr. recentior non est. Quare haec ad initia potius eius temporis, per quod Aetolorum foederi adiuncti erant Achaei Phthiotae, referenda existimo. Atque hoc quomodo et quando factum sit, nusquam traditur, etsi probabilis est Freemanni sententia, qui fere a. 240 a. Chr. factum statuit (W. Feldmann Analecta epigraphica ad historiam synoecismorum p. 110). Sed per se veri simillimum est, non uno tempore omnes Phthiotidis populos ad Aetolos accessisse, sed quo quaeque urbs propior esset Aetoliae finibus, eo priore tempore ab eis occupatam esse. Atqui satis propinqui eis fuerunt Melitenses, omnium vero remotissimi Thebani in angulo Phthiotidis orientali et septentrionali ad sinum Pagasaeum habitantes. Quo minus mirum est, hos etiamtum sui iuris fuisse, quum illi iam Aetoli essent. Ceterum nolui ex n. 262 Θηβαιέα reponere, quia Thebanos Phthiotas ipsos quoque Θηβαίους vocatos esse satis constat, neque tam singulares formas ubi non servatae sunt coniectura restituendas iudico.

289—296 Monumentum compositum ex compluribus lapidibus, ex quibus exstant quattuor (*a b c d*), dextram versus a monumento Aristonices (n. 249 sqq.). Tituli n. 289—294 in fronte lapidis *a* atque in dextra quidem frontis, quae ad meridiem spectat, parte, n. 295. 296 iuxta hos in fronte lapidis *d*. Exscripsit Lolling. Cf. delineationem Lollingii infra appositam.

[*Textum vide pagg. seqq.*]

289 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Φιλοξένου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου | Δημαινέτου, Ἑρμαΐου, Ἀρίστων Νικοστράτου εἶπεν· ἐπει|δὴ Ἑρμογένης εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων | καὶ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν ἑκάστῳ παρέχεται χρείας ἐμ παν|τὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἑρμογένην Ἀ|πολλωνίου Μυριναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πό|λεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς | καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλ|ειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήν|ης, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις κ|αὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

290 Φιλοξένω ἄρχοντος, μεινὸς Πανάμω, ἐπεψάφιδδε | Κλέων Εὐμάρωνος Ταναγρῆος, Ὀλυμπίων Ἀρχελαΐ|δαο Ταναγρῆος ἔλεξε, δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξενον | εἶμεν κὴ εὐεργέταν.

291 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Ἀρτυλάου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Πυροκλείδου, | Σθενέδημος Δεξισθένου εἶπεν· (ἐπειδὴ) Χοιρύλος εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ | πόλει Ὠρωπίων καὶ ἰδίᾳ παρέχεται χρήας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βου|λεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Χοιρύλον Χοιρύλου Δήλιον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς | πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας | ἔνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς | καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

292 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Ἀρτυλάου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Πυροκλείδου, Παράμυθος Κρατίνου | εἶπεν· ἐπειδὴ Γεννικὸς καὶ Κριτόδημος εὔνους εἰσὶν τεῖ πόλει καὶ ἰδίᾳ παρέχεται χρήας ἐμ παντὶ | καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Γεννικὸν καὶ Κριτόδημο[ν] Λεώνδου Μεσσηνίους | προξένους εἶναι καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς | γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης | [οὔσης] καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς κα|θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

293 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, | ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἐπικράτου τοῦ δευτέρου, | Παράμυθος Κρατίνου εἶπεν· ἐπειδὴ Πυθῶναξ | εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει Ὠρωπίων | καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρείαν ἔχουσι ἐμ παν|τὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πρά(τ)τει, δεδόχθαι τῇ βου|λῇ καὶ τῷ δήμῳ, Πυθώνακτα Δαμασίππου Λαμ|ψακηνὸν πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπί|ων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς | καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀσφάλειαν κατὰ | γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑ|πάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προ|ξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

294 Λύσανδρος Εὐλαΐδου εἶπεν· ἐπειδὴ Μενεκρά|της εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει καὶ τῶν πολι|τῶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας ἐμ παν|τὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Με|νεκράτην Φιλίππου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶ|ναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ|τὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας | ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυ|λίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου | καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς | καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέ|ταις τῆς πόλεως γέγραπται.

a

(289)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΦΙΛΟΞΕΝΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥ
ΔΗΜΑΙΝΕΤΟΥΕΡΜΑΙΟΥΑΡΙΣΤΩΝΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙ
ΔΗΕΡΜΟΓΕΝΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝ
ΚΑΙΙΔΙΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΕΚΑΣΤΩΙΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝ
ΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΡΜΟΓΕΝΗΝΑ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥΜΥΡΙΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣ
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛ
ΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝ
ΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚ
ΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟ ΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(290)
ΦΙΛΟΞΕΝΩΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΠΑΝΑΜΩΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕ
ΚΛΕΩΝΕΥΜΑΡΩΝΟΣΤΑΝΑΓΡΗΣΟΛΥΜΠΙΩΝΑΡΧΕΛΑΙ
ΔΑΟΤΑΝΑΓΡΗΟΣΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝ

(291)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΑΡΤΥΛΛΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΠΥΡΟΚΛΕΙΔΟΥ
ΣΘΕΝΕΔΗΜΟΣΔΕΞΙΣΘΕΝΟΥΕΙΠΕΝΧΟΙΡΥΛΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙ
ΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΙΔΙΑΙΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΗΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥ
ΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΧΟΙΡΥΛΟΝΧΟΙΡΥΛΟΥΔΗΛΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣ
ΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(292)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΑΡΤΥΛΛΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΠΥΡΟΚΛΕΙΔΟΥΠΑΡΑΜΥΘΟΣΚΡΑΤΙΝΟΥ
ΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΓΕΝΝΙΚΟΣΚΑΙΚΡΙΤΟΔΗΜΟΣΕΥΝΟΥΣΕΙΣΙΝΤΕΙΠΟΛΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΗΑΣΕΜΠΑΝΤΙ *sic*
ΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΓΕΝΝΙΚΟΝΚΑΙΚΡΙΤΟΔΗΜΟΝΛΕΩΝΔΟΥΜΕΣΣΗΝΙΟΥΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣ
ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
////////////////ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑ
ΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(293)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΕΠΙΚΡΑΤΟΥΤΟΥΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΠΑΡΑΜΥΘΟΣΚΡΑΤΙΝΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΠΥΘΩΝΑΞ
ΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝ
ΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΕΜΠΑΝ
ΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΒΟΥ
ΛΗΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΥΘΩΝΑΚΤΑΔΑΜΑΣΙΠΠΟΥΛΑΜ
ΨΑΚΗΝΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙ
ΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣ
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΤΑ
ΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥ
ΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟ
ΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(294)
ΛΥΣΑΝΔΡΟΣΕΥΛΑΙΔΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΜΕΝΕΚΡΑ
ΤΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙ
ΤΩΝΑΕΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝ
ΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΜΕ
ΝΕΚΡΑΤΗΝΦΙΛΙΠΠΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙ
ΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥ
ΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥ
ΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣ
ΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

d

(295) ΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΙΠΠΑΡΧΟΥΕΠΙΔΕΠΟ
ΔΩΡΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣΘΕΟΞΕΝΟΥΕΙΠΕΝ
ΟΜΑΧΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙ
//ΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝ
ΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙ
ΞΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΝΙΚΟΜΑΧΟΝ
ΚΕΔΟΝΑΕΚΘΕΤΤΑΛΟΝΙΚΗΣΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟ
ΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝ
ΛΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙ
ΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛ
ΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛ
ΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(296) ΞΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΛΕΩΣΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥ
ΑΟΥΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΜΗΝΟΣΔΑΜΑΤΡΙΟΥ
ΑΠΙΟΝΤΟΣΕΠΕΨΗΦΙΞΕΝΗΓΗΣΙΠΠΟΣ
////////ΛΙΧΟΣΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΑΡΙΣΤΟ
///ΙΚΟΣΕΥΝΟΥΣΕΣΤΙΝΤΗΙΠΟΛΕΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝ
ΛΕΙΤΩΙΧΡΕΙΑΝΕΧΟΝΤΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟ
ΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΝΔΙΟ
ΦΑΝΤΟΥΞΑΚΥΝΘΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣ
ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑ
ΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙ
ΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
ΟΣΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΓΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

295 [Ἄρχοντος ἐ]ν κοινῷ Βοιωτῶν Ἱππάρχου, ἐπὶ δὲ πό|[λεως Ἑρμο]δώρου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου | [Δημοστρά]του, Ἀρίστιππος Θεοξένου εἶπεν· | [ἐπειδὴ Νικ]όμαχος εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ | [πόλει Ὠρωπ]ίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρείαν | [ἔχουσιν ἐμ] παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, | [δεδόχθαι τε]ῖ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Νικόμαχον | [........ Μα]κεδόνα ἐκ Θετταλονίκης πρόξενον | [εἶναι τῆς π]όλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγό|[νους καὶ εἶν]αι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν | [καὶ ἀσφά]λ(ε)ιαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰ|[ρήνης καὶ] κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλ|[λα ὑπ]άρχειν αὐτῷ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλ|[λοις προξέ]νοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

296 [Ἄρχοντος] ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Διονυσίου, | [ἐπὶ δὲ πό]λεως Νικοκλέους, ἱερέως δὲ τοῦ | [Ἀμφιαρ]άου Δημοκράτου, μηνὸς Δαματρίου | [ἕκτη] ἀπιόντος, ἐπεψήφιζεν Ἡγήσιππος, | [Μεί]λιχος Ἀριστογείτονος εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀριστό|[ν]ικος εὔνους ἐστὶν τῇ πόλει καὶ τῶν πολιτῶν | [ἀ]εὶ τῷ χρείαν ἔχοντι τὸ συμφέρον πράττει, δεδό|χθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀριστόνικον Διο|φάντου Ζακύνθιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως | Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς | γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφά|λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ | κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα | ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέ|ταις τῆς πόλεως γέγραπται.

Primum titulos n. 289—292 incisos esse eodem ordine, quo in lapide se excipiunt a superiore parte in inferiorem apparet. Deinde, quia spatium, quod a dextra vacabat usque ad commissuram lapidum *a* et *d*, neque satis latum videbatur neque initia versuum recto ordine unum infra alterum poni poterant, in lapide *d* tituli n. 295 et 296 exarati sunt, tum demum in illo medio spatio, satis incommoda versuum dispositione, adiecta plebiscita n. 293. 294. Qua ex re apparet, hos quinque archontes hoc ordine se excipere: Philoxenus, Artylaus, Hipparchus, Dionysius, Strato. Ac Dionysium quidem Stratone antiquiorem esse etiam ex titulis n. 252. 253 apparet. Neque tamen est, cur hos quinque annos continuam seriem efficere statuamus. De horum omnium aetate cf. adn. ad n. 237. 298. Titulum n. 290 non neglegentia imperfectum a quadratario relictum existimo, sed eodem anno Hermogeni Myrinaeo primum ab Oropiis, deinde a communi Boeotorum proxeniam decretam esse, ideoque huius alterius decreti solam formulam initialem incisam, cum reliqua facile ex priore plebiscito cogitatione suppleri possent. Hermaïus secundus, Panamus nonus anni Boeotici mensis est (E. Bischoff de fastis Graecorum antiquioribus. Lipsiae 1884 p. 343).

297—299 Basis marmoris albi, cui a dextra olim adiuncta fuit alia, a. 0,70. l. 0,52, c. 1,00. In fronte *a*, in latere sinistro *b*. Inventus lapis in Amphiaraïo Oropiorum. Exscripsit Lolling.

a

(297) Β Α Σ Ι Λ Ι Σ Σ Α Ν Α Ρ //////////

(298) ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΠΙΔΕΠΟ////////
ΚΛΕΟΥΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΤΟΥΔΕ////
ΝΕΑΝΔΡΟΣΝΕΑΝΔΡΙΔΟΥΕΙΠΕΝΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝΑΥ////
ΝΑΙΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΕΠΕΙΔΗΦΟΡΜΙΩΝΟΒΥΞΑΝΤΙΟΣΦΙΛ////
ΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝ///////
ΑΕΙΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΩΙΔΗΜΩΙΚΑΙΚΑΤΙΔΙΑΝΑΕΙΤΩ//////
ΤΩΝΤΩΙΧΡΕΙΑΝΕΧΟΝΤΙΤΗΝΠΑΣΑΝΣΠΟΥΔΗΝΠΟΙΕΙΤΑΙ////
ΜΟΝΟΝΕΝΤΗΙΙΔΙΑΙΩΝΕΥΝΟΥΝΕΑΥΤΟΝΠΑΡΕΙΧΕΤΟΤΩ' ////////
ΑΛΛΑΚΑΙΝΥΝΠΑΡΑΤΩΙΒΑΣΙΛΕΙΠΤΟΛΕΜΑΙΩΙΠΟΛΛ/////////
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣΛΟΓΟΥΣΠΟΙΕΙΤΑΙΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩ/////////
ΟΥΝΚΑΙΟΔΗΜΟΣΦΑΙΝΗΤΑΙΤΗΝΠΑΣΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ/////////
ΜΕΝΟΣΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΟΥΝΤΩΝΕΑΥΤΟΝΔΕΔΟΧΘΑΙ////////
ΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΦΟΡΜΙΩΝΑΝΥΜΦΑΙΟΥΒΥΞΑ////////////
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙ///////
ΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑ////////////////////
ΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΕΝΚΤΗΣΙΝΓΗΣΚΑΙΟΙΚ' ////////////////
ΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΝΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΟΙΣΤΙΘΗΣΙΝΗΠΟΛ/////////////////
ΣΟΔΟΝΠΡΟΣΤΗΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΠΡΩΤΟ/////////////////////
ΤΑΙΕΡΑΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΛ////////////////////
ΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΥΠΑΡΧΓ ///////////
ΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟ` ////////
ΠΙΙΕΡΕΩΣΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥΤΟΥΔΕΥΤΕΡΟΥΕΝ////////////////////
ΑΜΦΙΑΡΑΟΥΕΠΙΤΗΣΒΑΣΕΩΣΤΩΝΕΙΚΟΝ
ΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΚΑΙΤΗΣΒΑΣΙΛ'

b

(299) ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝ///Λ///ΛΕΙΤΟΥΕΠΙΠΟΛΕΩΣΔΕ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΜΗΝΟΣΑΛΑΛΚΟ
ΜΕΝΕΙΟΥΔΡΩΠΟΣΔΕΞΙΩΝΟΣΕΙΠΕΝΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝ
ΑΥΤΩΙΕΙΝΑΙΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΕΠΕΙΔΗΡΟΔΩΝΕΥΝΟΥΣΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΚΑΙΑΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣ
ΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΡΟΔΩΝΑΡΟΔΟΚΛΕ
ΟΥΣΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣ
ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥ
ΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡ
ΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

297 Βασίλισσαν Ἀρ[σινόην].

298 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Διονυσίου, ἐπὶ δὲ πό[λεως Νικο]|κλέους, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Δημοκράτου τοῦ δε[υτέρου], | Νέανδρος Νεανδρίδου εἶπεν· προβεβουλευμένον αὐ[τῷ εἶ]|ναι πρὸς τὸν δῆμον, ἐπειδὴ Φορμίων ὁ Βυζάντιος φίλ[ος ἐστὶ] | τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου καὶ λέγων καὶ πράττων | ἀεὶ τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ καὶ κατ' ἰδίαν ἀεὶ τῶ[ν πολι]|τῶν τῷ χρείαν ἔχοντι σπουδὴν ποιεῖται· [καὶ οὐ] | μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ ὢν εὔνουν ἑαυτὸν παρείχετο τῷ [δήμῳ], | ἀλλὰ καὶ νῦν παρὰ τῷ βασιλεῖ Πτολεμαίῳ πολλ[οὺς καὶ] | συμφέροντας λόγους ποιεῖται ὑπὲρ τῆς πόλεω[ς· ὅπως] | οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίνηται τὴν πᾶσαν ἐπιμέλεια[ν ποιού]|μενος τῶν εὐεργετούντων ἑαυτόν, δεδόχθαι [τῇ βου]|λῇ

καὶ τῷ δήμῳ, Φορμίωνα Νυμφαίου Βυζά[ντιον] | πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπί[ων, καὶ ἀ]|συλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κα[τὰ γῆν] | καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἔνκτησιν γῆς καὶ οἰκί[ας καὶ] | προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἷς τίθησιν ἡ πόλ[ις, καὶ πρό]|σοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτο[ις μετὰ] | τὰ ἱερά, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄ[λλοις προ]|ξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως ὑπάρχε[ι. ἀναγρά]|ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τοὺς πολεμάρχου[ς τοὺς ἐ]|πὶ ἱερέως Δημοκράτου τοῦ δευτέρου ἐν [τῷ ἱερῷ τοῦ] | Ἀμφιαράου ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν εἰκόν[ων τοῦ βα]|σιλέως Πτολεμαίου καὶ τῆς βασιλ[ίσσης Ἀρσινόης].

299 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ [Ἡρ]α[κ]λείτου, ἐπὶ πόλεως δὲ | Μητροδώρου, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου, μηνὸς Ἀλαλκο|μενείου, Δρῶπος Δεξίωνος εἶπεν· προβεβουλευμένον | αὐτῷ εἶναι πρὸς τὸν δῆμον, ἐπειδὴ Ῥόδων εὔνους ὢν | διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ ἀεὶ καὶ ἰδίᾳ τοῖς δεομένοις | τῶν πολιτῶν παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ, | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ῥόδωνα Ῥοδοκλέ|ους Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς | πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς | γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου | ὄντος καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν | αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ|γέταις γέγραπται.

Arsinoën reginam, cuius est titulus n. 297, Ptolemaei Philadelphi sororem germanam eandemque uxorem intellegendam esse ex n. 298 vs. 23. 24 apparet, unde simul perspicimus, Ptolemaei et Arsinoës statuas in eadem basi coniunctas fuisse. Sane etiam priori regis uxori Arsinoë nomen fuit, sed eam cum ipso rege a Graecis eiusmodi honoribus affectam esse improbabile est, cum omnia huius generis monumenta ad Arsinoën *φιλάδελφον* spectent, cuius etiam in rebus publicis administrandis praecipuas partes fuisse constat. De tempore, quo Ptolemaeus sororem in matrimonium duxit, magna dissensio est inter homines doctos, sed maxime probabile est, id anno 270 a. Chr. aut adeo aliquot annis ante factum esse. Cf. A. Gercke Mus. Rhen. XLII p. 270 sqq., cuius argumenta sane non omnia aeque probabilia videntur, atque omnium minime quidem ea quae ex Callimachi hymno in Dianam repetita sunt. Quod tempus inter has nuptias et Ptolemaei mortem intercedit (a. 270—246 a. Chr.), eo hoc monumentum dedicatum esse sponte patet, sed accuratius eius origo definiri nequit. At plebiscitum n. 298 non modo recentius esse ipso monumento manifestum est, sed etiam probabili ratione ad postremos Ptolemaei annos referri licet. Etenim Dionysio archonte Boeotorum, cuius magistratu haec decreta sunt, Stratonem recentiorem quidem esse, sed utique paucis modo annis recentiorem vidimus (ad n. 251). Atqui Stratone archonte plebiscitum n. 304 rogavit Amphinicus Pythionis f., qui idem archonte Potidaïcho rogationem n. 308 tulit. Hunc Potidaïchum vero catalogus militaris Megarensium n. 27 docet ea aetate in magistratu fuisse, qua Megarenses Boeotorum consilio intererant, i. e. post annum 223 a. Chr. Quare post medium saeculum a. Chr. Stratonem, certe non multo ante medium saeculum Dionysium Boeotorum rebus praefuisse probabile ac paene certum mihi videtur. De plebiscito n. 299 nihil licet pro certo pronuntiari, quia neque Heraclitus Boeotorum praetor neque Metrodorus archon Oropiorum usquam alibi commemoratur, neque ex argumento quicquam de aetate discimus. Ceterum etsi verba tituli, ut exarata sunt, indicare videntur, Metrodorum simul et civilem Oropiorum magistratum et Amphiarai sacerdotem fuisse, tamen cum in tanta inscriptionum copia nullum praeterea eius rei exemplum exstet, mera lapicidae neglegentia sacerdotis nomen omissum statuo.

In titulo dedicatorio n. 297 alpha non angulum, sed arcum pro linea transversa habet, quae litterae forma in illo maiore typorum genere exprimi non potuit.

300—302 Marmor album, a. 0,93, l. 1,95, c. 0,28, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

300 [Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Φίλωνος, ἱερ]έως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Θεοδώρου, [................ | ....ο]υ εἶπεν· ἐπειδὴ Ἵππαρχος εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖ[ς | χρείαν ἔχου]σιν ἐμ παντὶ και[ρῷ] τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, [Ἵππαρχον Ἀρ]ιστοβο[ύ]λου ....] πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ |εἶναι αὐτοῖς γῆς | [καὶ οἰκίας] ἔγκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, | [καὶ τὰ ἄ]λλ[α] πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

301 [................ο]υ εἶπεν· ἐπειδὴ Πύρρος εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεο[μέ|νοις] ἐμ παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Πύρρον Ἀμύντου Ἀθηναῖον | [πρόξενον] εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας | [ἔγκτη]σιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα | [πάντα] ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

302 [Ἄρχοντο]ς ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Καφισίου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Κλεομάχου· | [Ἱερ]ώ[ν]υμος Παραμόνου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἡραῖος εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς | ἀεὶ χρείαν ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ | τῷ δήμῳ, Ἡραῖον Μητροφάνου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλε|ως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ | τὴν λοιπὴν ἀσφάλειαν πᾶσαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλ|[λ]οις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

(300)
ΙΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΘΕΟΔΩΡΟΥ////////////////////
ΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΙΠΠΑΡΧΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙ////
<ΙΝΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙ///////ΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ//////////ΙΣΤΟΒΟ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣ
ΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ
ΛΛ///ΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(301)
ΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΠΥΡΡΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΔΕΟΝ////
ΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΥΡΡΟΝΑΜΥΝΤΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝ
ΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
//////////ΣΙΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑ
////////////////ΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(302)
ΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΚΑΦΙΣΙΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΚΛΕΟΜΑΧΟΥ
ΙΩ///ΥΜΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΗΡΑΙΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣ
ΑΕΙΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΗΡΑΙΟΝΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕ
ΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙ
ΤΗΝΛΟΙΠΗΝΑΣΦΑΛΕΙΑΝΠΑΣΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛ
///ΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

Hic paullo remotiorum inter se temporum decreta in eadem lapidis planicie coniuncta sunt, quam alibi in his monumentis fieri solet. Etenim n. 300 nomen sacerdotis docet Philone archonte (cf. n. 247) incisum esse, ante medium saeculum a. Chr. alterum. Eiusdem anni n. 301 esse videtur, quia aliter vix magistratuum et sacerdotis nomen plane omitteretur. At Caphisias communis Boeotorum archon (n. 302) intra annorum 223—201 a. Chr. spatium in magistratu fuit, aliquot decenniis post Philonem illum. Cleomachum sacerdotem si quis statuat Milichi filium esse, qui rogationes n. 252. 253. 256 tulit, temporum certe rationes non repugnent.

303 Lapis opisthographus fractus in duas partes, inventus in vico *Kalamo* prope Oropum, illatus in collationem Choiseul-Gouffier, deinde in Elginianam et cum ea in museum Britannicum. Ex Evansii apographo a Rosio sibi transmisso, adhibitis etiam schedis Koehlerianis, ed. Boeckh C. I. G. 1570. Ex Noehdeni exemplo Osann Syll. I, 74 (cf. quae adnotavit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 34). Lebas *Inscr.* II, 467. Omnium accuratissime C. T. Newton *Greek Inscriptions in the British Museum* II p. 22 n. CLX.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑ
ΟΥΕΠΙΚΡΑΤΟΥ ΠΙΡΓΗΣΑΡΧΙΠΠΙΔΟΥΕΙΠΕΝΥΠΕΡΙΕΡΩΝΠΡΟ
ΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝΑΥΤΩΙΕΙΝΑΙΠΡΟΣΤΗΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗ
ΜΟΝΕΠΕΙΔΗΣΥΜΒΑΙΝΕΙΤΙΝΑΤΩΝΕΠΙΤΗΣΤΡΑΠΕΞΗΣΤΟΥΑΜ
ΦΙΑΡΑΟΥΑΡΓΥΡΩΜΑΤΩΝΑΧΡΕΙΑΓΕΓΟΝΕΝΑΙΤΙΝΑΔΕΕΠΙΣΚΕΥ
ΗΣΧΡΕΙΑΝΕΧΕΙΝΕΙΝΑΙΔΕΚΑΙΤΩΝΠΡΟΣΤΟΙΣΤΟΙΧΟΙΣΑΝΑΚΕΙ
ΜΕΝΩΝΠΕΠΤΩΚΟΤΑΤΙΝΑΝΟΜΙΣΜΑΤΕΕΠΙΣΗΜΟΝΧΡΥΣΟΥΝ
ΚΑΙΑΡΓΥΡΟΥΝΚΑΙΕΤΕΡΑΑΣΗΜΑΑΕΜΠΑΡΑΔΟΣΙΜΟΙΣΕΧΟΥ
ΣΙΝΟΙΙΕΡΑΡΧΑΙΠΕΠΟΝΗΚΕΝΑΙΔΕΚΑΙΤΗΝΦΙΑΛΗΝΤΗΝΧΡΥΣΗΝ
ΤΗΝΕΠΙΤΗΣΤΡΑΠΕΞΗΣΗΙΣΠΟΝΔΟΠΟΕΙΤΑΙΟΙΕΡΕΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΧΡΕΙ
ΑΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΩΣΑΝΚΥΡΩΘΗΙΤΟ
ΨΗΦΙΣΜΑΕΛΕΣΘΑΙΤΡΕΙΣΑΝΔΡΑΣΕΚΠΑΝΤΩΝΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝ
ΤΟΙΣΔΕΑΙΡΕΘΕΙΣΙΝΟΙΙΕΡΑΡΧΑΙΠΑΡΑΔΟΤΩΣΑΝΤΟΤΕΝΟΜΙΣ
ΜΑΤΟΕΚΠΕΠΤΩΚΟΣΑΡΙΘΜΩΙΚΑΙΤΩΝΑΡΓΥΡΩΜΑΤΩΝΟΣΑ
ΕΣΤΙΝΑΧΡΕΙΑΠΥΡΩΣΑΝΤΕΣΚΑΙΑΠΟΞΥΣΑΝΤΕΣΤΟΝΚΑΤΤΙ
ΤΕΡΟΝΩΣΑΥΤΩΣΔΕΚΑΙΤΑΧΡΥΣΙΑΤΑΑΣΗΜΑΑΠΑΡΕΙΛΗΦΑ
ΣΙΝΚΑΙΤΗΝΦΙΑΛΗΝΤΗΝΧΡΥΣΗΝΤΑΥΤΑΔΕΠΑΡΑΔΟΤΩΣΑΝ
ϽΙΙΕΡΑΡΧΑΙΤΗΙΑΡΧΗΙΑΠΕΨΗΣΑΝΤΕΣΚΑΙΠΟΙΗΣΑΝΤΕΣ
ΤΩΙΚΑΛΛΕΙΠΡΟΣΤΟΕΠΙΣΗΜΟΝΚΑΙΟΥΤΩΣΑΠΟΣΤΗΣΑΤΩ
ΞΑΝΠΑΡΑΔΟΤΩΣΑΝΔΕΠΑΝΤΑΤΑΥΤΑΣΤΑΘΜΩΙΜΕΤΑ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΚΑΙΚΑΤΟΠΤΩΝΚΑΙΑΠΟΛΟΓΙΣΑΣΘΩΣΑΝ
ΤΑΠΑΡΑΔΟΘΕΝΤΑΠΡΟΣΚΑΤΟΠΤΑΣΟΙΔΕΠΑΡΑΛΑΒΟΝΤΕΣ
ΟΣΑΜΕΝΑΝΔΟΚΗΙΕΠΙΣΚΕΥΗΣΠΡΟΣΔΕΙΣΘΑΙΕΠΙΣΚΕΥ
ΛΣΑΤΩΣΑΝΕΓΔΕΤΩΝΛΟΙΠΩΝΠΟΙΗΣΑΤΩΣΑΝΑΡΓΥΡΩ
ΜΑΤΑΤΩΙΘΕΩΙΒΟΥΛΕΥΟΜΕΝΟΙΠΕΡΙΤΗΣΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣΜΕ
.ΑΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΚΑΙΙΕΡΑΡΧΩΝΚΑΙΣΥΝΗΓΟΡΩΝΤΗΣΠΟ
\ΕΩΣΤΑΣΕΓΔΟΣΕΙΣΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΤΗΣΤΕΕΡΓΑΣΙΑΣΚΑΙ
.ΗΣΕΠΙΣΚΕΥΗΣΠΑΡΑΚΑΤΟΠΤΑΣΕΓΔΟΤΩΔΕΗΑΡΧΗ
.ΑΙΕΞΟΥΑΝΠΑΡΑΛΑΒΗΙΧΡΥΣΙΟΥΑΣΗΜΟΥΚΑΙΕΠΙΣΗ
ΜΟΥΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΙΤΩΙΘΕΩΙΦΙΑΛΗΝΧΡΥΣΗΝ
ΚΑΤΑΛΙΠΟΜLΝΗΔΟΚΙΜΕΙΟΝΩΣΔΑΝΣΥΝΤΕΛΕΣΘΗΙΠΑ
ΡΑΔΟΤΩΣΑΝΤΟΙΣΙΕΡΑΡΧΑΙΣΚΑΙΑΠΟΣΤΗΣΑΤΩΣΑΝΜΕ
.ΑΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΚΑΙΚΑΤΟΠΤΩΝΟΔΕΣΥΛΛΟΓΕΥΣΑΝΟ'
...ΟΝΘΗΣΑΥΡΟΝΩΣΝΟΜΙΞΕΤΑΙΕΞΕΛΕΤΩΤΟΓΙΝΟ
.....ΑΝΑΛΩΜΑΚΑΙΔΙΔΟΤΩΤΑΣΔΟΣΕΙΣΤΩΙΕΡΓΩΝΗ
.......Τ...ΣΠΡΟ.ΡΨΣΕΙΣΕΑΝΔΕΜΗΗΙΕΝΤΩΙΘΗ
ΣΑΥΡΩΙΤΟΙ..........ΝΑΛΩΜΑΤΟΣΠΡΟΣΘΕΤΩΟΤΑ
ΜΙΑΣΟΠΡΟΑΡΧΩΝΤΩΕ.....ΟΝΚΑΙΑΠΟΛΟΓΙΣΑΣΘΩΠΡ..
ΚΑΤΟΠΤΑΣΙΝΑΔΕΤ..........ΙΝΥΠΟΜΝ'.........
ΑΝΑΘΕΜΑΤΩΝΟΣΑΜ...Ε'ΚΑΤΑΣΙ...........
ΙΕΡΑΡΧΑΣΣΤΗΣΑΝΤΑΣΕΚΑΣΤΟΝΤΟΑΝΑΘΕ........
ΨΑΙΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΤΟΤΕΟΝΟΜΑΤΟΥΑΝΑ.ΕΝΤΟΣ
ΚΑΙΤΗΝΠΟΛΙΝΕΞΗΣΑΝΗΙΚΑΙΤΗΝΟΛΚΗΝΤΟΥΑΝΑΘΕ
ΜΑΤΟΣΚΑΙΤΟΥΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣΤΟΠΛΗΘΟΣΑΝΑΓΡΑΨΑΤΩ
ΣΑΝΔΕΚΑΙΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΚΥΡΩΘΕΝΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝ
ΕΙΣΤΗΝΣΤΗΛΗΝΚΑΙΑΝΑΘΕΤΩΣΑΝΟΥΑΝΔΟΚΗΙΕΝ
ΚΑΛΛΙΣΤΩΙΕΙΝΑΙΚΑΙΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΝΑΛΩΜΑΑΠΟ
ΛΟΓΙΣΑΣΘΩΣΑΝΕΑΝΔΕΤΙΜΗΠΟΙΗΣΗΙΗΑΡΧΗΗΑΙΡΕ
ΘΕΙΣΑΤΩΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΕΝΤΩΙΨΗΦΙΣΜΑΤΙΗΟΙΙΕ
ΡΑΡΧΑΙΗΟΣΥΛΛΟΓΕΥΣΗΟΤΑΜΙΑΣΕΝΟΧΟΙΕΣΤΩΣΑΝ
ΤΩΙΚΑΤΑΤΟΝΤΗΣΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣΝΟΜΩΙΩΣΚΑΤΕΒΛΑΦΟ
ΤΕΣΤΑΣΠΡΟΣΟΔΟΥΣΤΟΥΘΕΟΥ

ΤΑΔΕΣΥΝΕΚΟΠΗΤΩΝΑΝΑΘΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑΟΕΓΡΑΨΕΠΙΡΓΗΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΑΣΚΑΝΟΥΝΟΛΚΗΗ𐅄ΔΔΔͰͰͰ
ΚΩΘΩΝΙΟΝΚΡΑΤΗΣΙΟΝΟΛΚΗΔΔΔΔΠͰͰ
ΦΙΑΛΗΝΙΚΑΡΙΣΤΗΣΟΛΚΗΔΔΔΔͰͰͰͰ
ΚΛΙΤΩΦΙΑΛΙΟΝΟΛΚΗΔͰͰͰͰΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΦΙΑΛΗΝΟΛΚΗΠͰͰͰͰΑΡΧΩΚΑΡΥΣΤΙΑΦΙΑΛΗΝ
ΟΛΚΗΔΔΔͰͰΙΠΠΟΞΕΝΟΣΦΙΑΛΗΝΟΛΚΗ𐅄ΔΔΔΔͰͰ
ΔΕΩΝΑΙΤΩΛΟΣΦΙΑΛΗΝΟΛΚΗΗ𐅄ΔΔΠͰ
ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΦΙΑΛΗΝΟΛΚΗ𐅄ΔΔΠΑΡΧΙΑΣΑΚΑΡΝΑ
ΣΚΑΦΙΟΝΟΛΚΗΔΔΔΔͰΑΝΤΙΦΙΛΟΣΣΚΑΦΙΟΝΟΛΚΗΔΔΔΔΠͰͰͰ
ΑΡΧΕΜΑΧΟΣΣΚΑΦΙΟΝΟΛΚΗΔΔΔΔͰͰΜΝΑΣΙΚΛΗΣ
.ΟΡΙΝΘΙΟΣΤΡΙΠΟΔΙΣΚΟΝΟΛΚΗ𐅄ΗΗΗΔͰͰͰ
ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣΚΑΙΠΡΑΞΑΓΟΡΑΣ ΤΡΙΠΟΔΙΣΚΟΝ
ΟΛΚΗΗΔΔΔΔΠͰͰͰ

ΜΕΛΑΝΟΣΠΡΟΣΩΠΙΟΝΟΛΚΗΔΔΠͰͰͰͰΒΟΙΣΚΟΥ
ΠΡΟΣΩΠΟΝΟΛΚΗΠͰͰͰͰΦΙΛΙΑΣΤΙΤΘΟΣΟΛΚΗ𐅄ͰͰͰͰ
ΑΡΣΙΝΟΥΑΙΔΟΙΟΝΟΛΚΗΠͰΚΑΛΛΙΜΑΧΗΣΟΦΙΔ..ΝΟΛΚΗΓ
.ΠΠΩΝΟΣΑΙΔΟΙΟΝΟΛΚΗͰͰͰͰΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣΤ...ΟΣΟΛΚΗΠΙ
ΦΑΤΤΙΟΥΧΕΙΡΟΛΚΗͰͰͰͰΑΓΑΘΟΚΛΗΣΗΔΥΠΟΤΙΔΙΟΝ
ΟΛΚΗΔΔΔΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΙΑΛΙΒΑΝΩΤΙΔΑΟΛΚΗΠΔΔͰͰ
.ΛΙΞΟΣΣΚΑΦΙΟΝΟΛΚΗΔΔΔΚΑΙΑΡΓΥΡΙΟΥ
.ΟΥΕΚΠΕΠΤΩΚΟΤΟΣΕΚΤΩΝΑΝΑΘΗΜΑΤΩΝ
ΚΛΕΟΝΟΗΣͰͰͰΜΕΛΑΝΟΣͰͰͰΑΝΤΙΜΑΧΟΥͰͰͰ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΕΤΡΑΧΜΑΔΠΚΤΗΣΟΥΣΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙ
ΑΛΟΤΕΤΡΑΧΜΟΝΔΗΜΗΤΡΙΑΣΤΕΤΡΑΧΜΟΝ

ΡΟΔΩΝΟΣΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙΣΙΜΑΛΗΣΤΕΤΡΑΧΜΑΠ
ΕΠΙΤΕΛΟΥͰͰͰΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥͰͰͰΛΥΣΙΜΑΧΟΥ
ΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙΠΛΑΝΙΟΝΟΣͰͰͰ.ΑΤΙΟΥΙΙΙΔΗΜΟΥΣΙΙΙ
ΜΙΚΥΘΟΥͰͰͰΕΙΡΗΝΗΣͰͰͰΠΤΩΙΩΝΟΣΤΕΤΡΑΧΜΑΠΙΙ
.ΟΛΛΥΡΑΣΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙΙΠΡΟΣΟΔΟΥͰͰͰΑΡΧΙΟΥͰͰͰ
.ΙΛΟΜΗΛΟΥͰͰͰΜΕΛΙΤΗΣΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙ
ϽΕΟΜΝΑΣΤΑΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙΙ.ΕΝΟΚΛΕΟΣ
ΤΕΤΡΑΧΜΑΠΙΙΙΙΠΑΜΦΙΛΟΥΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙΙΙ
ΒΑΚΧΙΟΣΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙΙΒΙΩΝΤΕΤΡΑ.ΜΑΙΙΑΔΑ
ΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙΙΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙΙΙ
ΚΛΕΟΞΕΝΟΥΤΕΤΡΑΧΜΑΙΙΑΝΤΑΝΔΡΙΔΟΥΤΕΤΡΑΧΜΑΠ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣͰͰͰΚΤΗΣΑΡΕΤΗΣ
ΤΕΤΡΑΧΜΑΠΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣͰͰͰΛΥΣΙΟΥ Ι
ΠΤΟΛΕΜΑΙΚΑΠΙΔΗΜΑΡΧΟΥΠΤΟΛΓ ΙΚΑΙ
ΦΙΛΟΚΛΕΙ..ΠΤΟΛΕΜΑΙΚ...–....ΝΟΣͰͰ
ΑΓΑΘΟΝ....ͰͰ.ΑΡΙΣ..ΚΡΑΤΕΙΑΣΤΑΤΗΡΑΣΔΠ
....ΝΙΚΗΣͰͰΦΙΛΟΚΛΕΙΑΣͰ ΗΔΙΣΤΗΣͰ
..ΩΝΑΣΠΑΡΙΣΤΟΥΣͰͰͰͰΚΡΑΤΗΣΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣͰͰͰͰΔΔΔΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣΠ
ΔΩΡΙΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣΠΝΙΚΩΝΟΣΧΡΥΣΟΥΣ
ΠΡΟΣΟΔΟΥΧΡΥΣΟΥΣΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΧΡΥΣΟΥΣ
ΣΩΤΗΡΙΔΟΥΧΡΥΣΟΥΣΑΡΙΣΤΟΥΣΧΡΥΣΟΙΔΥΟ
ΚΑΙΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΙΧΡΥΣΟΙΠΜΗΛΙΔΟΣΟΒΟΛΟΙΔΔ
ΑΛΦΙΑΔΗΣΧΥΜΑΟΛΚΗΗΔΔΔΔͰͰͰͰ

Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαρά|ου Ἐπικράτου, Πίργης Ἀρχιππίδου εἶπεν ὑπὲρ ἱερῶν· προ|βεβουλευμένον αὐτῷ εἶναι πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆ|μον, ἐπειδὴ συμβαίνει τινὰ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Ἀμ|φιαράου ἀργυρωμάτων ἀχρεῖα γεγονέναι, τινὰ δὲ ἐπισκευ|ῆς χρείαν ἔχειν, εἶναι δὲ καὶ τῶν πρὸς τοῖς τοίχοις ἀνακει|μένων πεπτωκότα τινά, νόμισμά τε ἐπίσημον χρυσοῦν | καὶ ἀργυροῦν καὶ ἕτερα ἄσημα, ἃ ἐμ παραδοσίμοις ἔχου|σιν οἱ ἱεράρχαι, πεπονηκέναι δὲ καὶ τὴν φιάλην τὴν χρυσῆν | τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ᾗ σπονδοποεῖται ὁ ἱερεύς, καὶ εἶναι ἀχρεῖ|αν, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ὡς ἂν κυρωθῇ τὸ | ψήφισμα, ἑλέσθαι τρεῖς

ἄνδρας ἐκ πάντων τῶν πολιτῶν· | τοῖς δὲ αἱρεθεῖσιν οἱ ἱεράρχαι παραδότωσαν τό τε νόμισ|μα τὸ ἐκπεπτωκὸς ἀριθμῷ, καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ὅσα | ἐστὶν ἀχρεῖα πυρώσαντες καὶ ἀποξύσαντες τὸν καττί|τερον· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ χρυσία τὰ ἄσημα, ἃ παρειλήφα|σιν, καὶ τὴν φιάλην τὴν χρυσῆν. ταῦτα δὲ παραδότωσαν | οἱ ἱεράρχαι τῇ ἀρχῇ ἀπεψήσαντες καὶ ποιήσαντες | τῷ κάλλει πρὸς τὸ ἐπίσημον, καὶ οὕτως ἀποστησάτω|σαν, παραδότωσαν δὲ πάντα ταῦτα σταθμῷ μετὰ | πολεμάρχων καὶ κατοπτῶν, καὶ ἀπολογισάσθωσαν | τὰ παραδοθέντα πρὸς κατόπτας· οἱ δὲ παραλαβόντες, | ὅσα μὲν ἂν δοκῇ ἐπισκευῆς προσδεῖσθαι, ἐπισκευ|ασάτωσαν, ἐγ δὲ τῶν λοιπῶν ποιησάτωσαν ἀργυρώ|ματα τῷ θεῷ βουλευόμενοι περὶ τῆς κατασκευῆς με|[τ]ὰ πολεμάρχων καὶ ἱεραρχῶν καὶ συνηγόρων τῆς πό|λεως τὰς ἐγδόσεις ποιούμενοι τῆς τε ἐργασίας καὶ | [τ]ῆς ἐπισκευῆς παρὰ κατόπτας. ἐγδότω δὲ ἡ ἀρχὴ | [κ]αὶ ἐξ οὗ ἂν παραλάβῃ χρυσίου ἀσήμου καὶ ἐπισή|μου κατασκευάσαι τῷ θεῷ φιάλην χρυσῆν, | καταλιπομένη δοκιμεῖον, ὡς δ᾽ ἂν συντελεσθῇ πα|ραδότωσαν τοῖς ἱεράρχαις καὶ ἀποστησάτωσαν με|[τ]ὰ πολεμάρχων καὶ κατοπτῶν. ὁ δὲ συλλογεὺς ἀνοί|[ξας] τὸν θησαυρόν, ὡς νομίζεται, ἐξελέτω τὸ γινό|[μενον] ἀνάλωμα καὶ διδότω τὰς δόσεις τῷ ἐργώνῃ | [πάσας κα]τ[ὰ τὰ]ς προ[ρ]ρήσεις, ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἐν τῷ θη|σαυρῷ τὸ [κεφάλαιον τοῦ ἀ]ναλώματος, προσθέτω ὁ τα|μίας ὁ προάρχων τὸ ἐ[λλεῖπ]ον καὶ ἀπολογισάσθω πρ[ὸς] | κατόπτας. ἵνα δὲ τ[οῖς ἀναθεῖσ]ιν ὑπομν[ήματα ᾖ τῶν] | ἀναθεμάτων ὅσα μ[έλλε]ι κατασ[κευασθῆναι, τοὺς] | ἱεράρχας στήσαντας ἕκαστον τὸ ἀνάθε[μα ἀναγρά]|ψαι εἰς στήλην λιθίνην τό τε ὄνομα τοῦ ἀνα[θ]έντος | καὶ τὴν πόλιν ἐξ ἧς ἂν ᾖ καὶ τὴν ὁλκὴν τοῦ ἀναθέ|ματος καὶ τοῦ νομίσματος τὸ πλῆθος· ἀναγραψάτω|σαν δὲ καὶ τὸ ψήφισμα τὸ κυρωθὲν περὶ τούτων | εἰς τὴν στήλην καὶ ἀναθέτωσαν οὗ ἂν δοκῇ ἐν | καλλίστῳ εἶναι, καὶ τὸ γενόμενον ἀνάλωμα ἀπο|λογισάσθωσαν. ἐὰν δέ τι μὴ ποιήσῃ ἡ ἀρχὴ ἡ αἱρε|θεῖσα τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ ψηφίσματι ἢ οἱ ἱε|ράρχαι ἢ ὁ συλλογεὺς ἢ ὁ ταμίας, ἔνοχοι ἔστωσαν | τῷ κατὰ τὸν τῆς οἰκονομίας νόμῳ ὡς κατεβλαφό|τες τὰς προσόδους τοῦ θεοῦ.

τάδε συνεκόπη τῶν ἀναθημάτων | κατὰ τὸ ψήφισμα, ὃ ἔγραψε Πίργης·

Λυσάνδρας κανοῦν, ὁλκὴ Η𐅄ΔΔΔ⊢⊢
κωθώνιον Κρατήσιον, ὁλκὴ ΔΔΔΔΓ⊢⊢
φιάλη Νικαρίστης, ὁλκὴ ΔΔΔΔ⊢⊢⊢⊢
Κλιτὼ φιάλιον, ὁλκὴ Δ⊢⊢⊢⊢
Ἀπολλώνιος | φιάλην, ὁλκὴ Γ⊢⊢⊢⊢
Ἀρχὼ Καρυστία φιάλην, | ὁλκὴ ΔΔΔ⊢⊢
Ἱππόξενος φιάλην, ὁλκὴ 𐅄ΔΔΔΔ⊢⊢
[Λ]έων Αἰτωλὸς φιάλην, ὁλκὴ Η𐅄ΔΔΓ⊢
Καφισόδωρος φιάλην, ὁλκὴ 𐅄ΔΔΓ
Ἀρχίας Ἀκαρνὰ[ν] | σκαφίον, ὁλκὴ ΔΔΔΔ⊢
Ἀντίφιλος σκαφίον, ὁλκὴ ΔΔΔΔΓ⊢⊢⊢
Ἀρχέμαχος σκαφίον, ὁλκὴ ΔΔΔΔ⊢⊢
Μνασικλῆς | [Κ]ορίνθιος τριποδίσκον, ὁλκὴ 𐅅ΗΗΗΔ⊢⊢⊢
Λυσικράτης καὶ Πραξαγόρας τριποδίσκον, | ὁλκὴ ΗΔΔΔΔΓ⊢⊢⊢
Μέλανος προσώπιον, ὁλκὴ ΔΔΓ⊢⊢⊢⊢
Βοΐσκου | πρόσωπον, ὁλκὴ Γ⊢⊢⊢⊢
Φιλίας τιτθός, ὁλκὴ Γ⊢⊢⊢⊢
Ἀρσίνου αἰδοῖον, ὁλκὴ Γ⊢
Καλλιμάχης ὀφίδ[ιο]ν, ὁλκὴ Γ
[Ἵ]ππωνος αἰδοῖον, ὁλκὴ ⊢⊢⊢⊢
Εὐφροσύνης τ[ιτθ]ός, ὁλκὴ ΓΙ
Φαττίου χείρ, ὁλκὴ ⊢⊢⊢⊢
Ἀγαθοκλῆς ἡδυποτίδιον, | ὁλκὴ ΔΔΔ
Ἀριστοκράτεια λιβανωτίδα, ὁλκὴ ΓΔΔ⊢⊢
[Ἕ]λιξος σκαφίον, ὁλκὴ ΔΔΔ

καὶ ἀργυρίου | [τ]οῦ ἐκπεπτωκότος ἐκ τῶν ἀναθημάτων·

Κλεονόης ⊢⊢⊢
Μέλανος ⊢⊢⊢
Ἀντιμάχου ⊢⊢⊢
Ἡρακλείδου τετρᾶχμα ΔΓ
Κτησοῦς τετρᾶχμα ΙΙ
ἄλ(λ)ο τετρᾶχμον
Δημητρίας τετρᾶχμον
Ῥόδωνος τετρᾶχμα ΙΙ
Σιμάλης τετρᾶχμα Γ
Ἐπιτέλου ⊢⊢⊢
Μιθριδάτου ⊢⊢⊢
Λυσιμάχου | τετρᾶχμα ΙΙ
Πλαν[γ]όνος ⊢⊢⊢
. ατίου ΙΙΙ
Δημοῦς ΙΙΙ
Μικύθου ⊢⊢⊢
Εἰρήνης ⊢⊢⊢
Πτωΐωνος τετρᾶχμα ΓΙΙ
[Κ]ολλύρας τετρᾶχμα ΙΙΙ
Προσόδου ⊢⊢⊢
Ἀρχίου ⊢⊢⊢
[Φ]ιλομήλου ⊢⊢⊢
Μελίτης τετρᾶχμα ΙΙ
Θεομνάστα τετρᾶχμα ΙΙΙ
[Ξ]ενοκλέος | τετρᾶχμα ΓΙΙΙΙ
Παμφίλου τετρᾶχμα ΙΙΙΙ
Βάκχιος τετρᾶχμα ΙΙΙ
Βίων τετρᾶ[χ]μα ΙΙ
Ἄδα | τετρᾶχμα ΙΙΙ
Φιλιστίδου τετρᾶχμα ΙΙΙΙ
Κλεοξένου τετρᾶχμα ΙΙ
Ἀντανδρίδου τετρᾶχμα Γ
Ἀριστοκλέους ⊢⊢⊢
Κτησαρέτης | τετρᾶχμα Γ
Ἀριστοκλέους ⊢⊢⊢
Λυσίου | Πτολεμαϊκὰ ΓΙ
Δημάρχου Πτολε[μαϊ]κὰ Ι . .
Φιλοκλεί[ας] Πτολεμαϊκ[ὰ . .]
. . . . . νος ⊢⊢
Ἀγαθον[ίκης] ⊢⊢[⊢]
Ἀρισ[το]κράτεια στατῆρας ΔΓ
. . . . νίκης ⊢⊢
Φιλοκλείας ⊢
Ἡδίστης ⊢
. . . ωνας Γ
Ἀριστοῦς ⊢⊢⊢⊢
Κρατήσιον | Ἀλεξανδρείας ⊢⊢⊢⊢
Ἄδα Ἀλεξανδρείας Γ
Δωρὶς Ἀλεξανδρείας Γ
Νίκωνος χρυσοῦς
Προσόδου χρυσοῦς
Νικοκλέους χρυσοῦς
Σωτηρίδου χρυσοῦς
Ἀριστοῦς χρυσοῖ δύο
καὶ ἀνεπίγραφοι χρυσοῖ Γ
Μηλίδος ὀβολοὶ ΔΔ
Ἀλφιάδης χύμα, ὁλκὴ ΗΔΔΔΔ⊢⊢⊢⊢

De Stratonis archontis anno (fere 240 a. Chr. n.) cf. quae disputavi ad n. 251 et 298. Pirges Archippidis f. qui haec de rebus sacris Amphiarai ad populum tulit, sine dubio idem est, qui Aristomacho archonte (n. 254) sacerdos fuerat. Neque enim temporum rationes obstant neque cuiquam haec res magis cordi esse poterat, quam ei qui ipse aliquot annis ante sacerdotis munere functus erat. Praeterea unum huius rarissimi nominis exemplum Oropi exstat n. 386, quod plebiscitum rogavit Ἀριστομήδης Πίργου, huius ipsius ni fallor sacerdotis filius. Ceterum hoc nomen memorabile documentum est Eretricae Oropiorum originis, quippe quod etiam in catalogo quodam civium Eretriensium Ἐφ. ἀρχ. περ. II n. 404 legatur, cum in reliqua Graecia quantum scio inauditum sit. Osanni sententia, qui id idem esse statuit cum Carico Πίγρης, nulla omnino ratione nititur. De aetate tituli Boeckhii aliorumve errores repetere aut refutare supervacuum est, cum iam certo fundamento nitamur.

304 In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Edd. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften. Phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 160 n. 6. Pittakis Eph. 1314. Rangabé *Ant. Hell.* 686. Contulit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥ
ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ ΑΜΦΙΝΙΚΟΣΠΥΘΙΩΝΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΒΑΛΑΚΡΟΣΕΥ
ΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΑΕΙΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕ
ΧΟΥΣΙΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΒΑΛΑΚΡΟΝΕΥΦΡΟΝΙΟΥΑΘΗ *b*
a ΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕ
ΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΑΤΕΛΕΙΑΝΚΑ
ΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ

Particulas *a* et *b* Lollingius non iam invenit in lapide.

Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου | Ἐπικράτου· Ἀμφίνικος Πυθίωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Βάλακρος εὔ|νους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν ἀεὶ τοῖς χρείαν ἔ|χουσιν, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Βάλακρον Εὐφρονίου Ἀθη|ναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, | καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέ|μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ἀτέλειαν κα|θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις.

De aetate vide quae adnotata sunt ad n. 298.

305—307 Marmor album quadratum, a. 0,70, l. 0,65, c. 0,50, impositum basi. Titulus dedicatorius (n. 305), maioribus litteris incisus, in antiquioris inscriptionis erasae locum substitutus videtur. Decreta proxeniae minoribus litteris exarata (n. 306. 307) praeter extremos alterius decreti versus lectu difficillima sunt. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Titulum n. 305 ed. B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 63 n. 20. Et hunc et plebiscita quae sequuntur exscripsit Lolling.

(305)

Ο ΔΗΜΟΣ ΩΡΩΠΙΩΝ
ΠΑΥΛΛΑΝΠΩΠΙΛΛΙΑΝΜΑΡΚΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΓΝΑΙΟΥΠΕΙΣΩΝΟΣΓΥΝΑΙΚΑ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

(306) //////ΙΛΟΝΑΥ//
ΩΡΩΠΙΩΝ//
ΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝ//ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΙΡΟΔΡΟΜΟΝΓΙΙ//ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΚΕΙΝΑΙ/ΑΥΤΟΙΣ///ΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
///ΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
(307) ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΑΡΤΥΛΑΟΥ//////////////////ΩΝ////////////////////////////
ΕΝΒΟΛΑ//////ΞΟΠ//////////////////////ΙΛΟΥ////ΙΛΟ/////Λ/////////ΙΔΗ///Α///ΙΝ///ΟΣ/////////////////////////////ΑΤΕΛΕΙ
ΕΙΠΟΛΕΙ////////////////Δ//Α//////ΔΕΟΜΕΝΟΙΣΤ///ΝΠΟΛ//////ΩΝΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΑΣΙΝΟΝ///Λι//////ΝΟΝΤΟΣΠΟΛΥΡΗΝΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤ/////
ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗ///
ΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
sic ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΥΠΕΨΗΦΙΞΕΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ

305 Ὁ δῆμος Ὠρωπίων | Παῦλλαν Πωπιλλίαν Μάρκου θυγατέρα, | Γναίου Πείσωνος γυναῖκα, | Ἀμφιαράῳ.

306 [Φ]ιλοναύ[της Ἑρμογένου εἶπεν· ἐπειδὴ Πρόδρομος εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει] | Ὠρωπίων [καὶ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἀεὶ τὰ συμφέροντα] | λέγων καὶ πράττων [ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ] βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, | [Π]ρόδρομον [................ πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ] αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, | κ(αὶ) εἶναι αὐτοῖς [γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀτυλίαν] καὶ τὰ ἄλλα πάντα | [κ]αθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

307 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Ἀρτυλάου, [Ὠρωπί]ων [δὲ ...., μηνὸς ....] | ἐνβολ[ίμου(?) .... εἶπεν· ἐπ]ειδὴ [Π]α[σ]ῖνος [εὔνους ὢν δια]τελεῖ | [τ]εῖ πόλει [κοινῇ καὶ ἰ]δ[ί]ᾳ [τοῖς] δεομένοις τ[ῶ]ν πολ[ιτ]ῶν παρέχεται χρείας ἐν παντὶ καιρῷ, | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Πασῖνον [Θ]α[ρσύ]νοντος Πολυρήνιον πρόξενον | εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτ[οῖς] | γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀτυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆ[ν] | καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται. [ἐ]πεψήφιζε Μενεκράτης.

Nomen eius qui plebiscitum n. 306 rogavit, supplevi ex titulo n. 259. De Artylao archonte cf. adn. ad n. 237. 289 sqq. Magnopere dolendum est, initium tituli n. 307 paene totum evanuisse; nam id quidem apparet, formulam hic scriptam fuisse diversam ab reliquorum quae aetatem tulerunt decretorum exemplo. Sed quid fuerit, non assequor. Quod sumpsi versus alterius initium ad temporis significationem spectasse ac vocis ἐμβόλιμος reliquias illic agnovi, ne id quidem plane certum est. Cogitaveris de verbis [ἐκυρώθη] | ἐν βο[υ]λ[ῇ], quae n. 388. 405 sunt. Sed ea vix usurpari poterant non additis quae illis opponerentur ἐν δήμῳ δέ (n. 388) aut [ἐπὶ δικασ]|τηρίου δέ (n. 399) vel [ἐπὶ δ]ὲ τοῦ δικ[αστηρίου] (n. 400). Sed eiusmodi formulae hic supplendae spatium nequaquam sufficit, cum hoc versu utique eius qui rogationem ad populum tulit nomen fuerit.

De Cn. Pisone vide quae dixi ad n. 268. Uxor aliunde nota non est. Nam *Popillia M. filia* tituli sepulcralis Praenestini C. I. L. I, 141 certe hanc non attingit nisi fortuita nominis similitudine. Patrem huius M. Popillium Laenatem ceteroquin ignotum esse puto, quem eius qui a. 139 a. Chr. consul fuit aut filium fuisse aut nepotem non improbabile est.

---

308 Marmor nigrum quadratum, a. 0,21, l. 0,75, c. 0,70, inventum ad Amphiaraïum Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΠΟΤΙΔΑΙΧΟΥΙΕΡΕ
ΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΩΡΩΠΟΔΩΡΟΥΜΗΝΟΣΟΜΟΛΩΙΟΥΑΜΦΙΝ
ΠΥΘΙΩΝΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΤΕΛΕΣΙΠΠΟΣΤΙΜΟΘΕΟ
ΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕ
ΧΡΕΙΑΣΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜ
ΤΙΜΟΘΕΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝ ΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ////
ΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣ///
''ΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚ///
///////////ΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΛΟΙΠΟΙΣΠΡ
/////////////ΡΑΠΤΑΙ

Ἄρχοντος ἐν τῷ κοινῷ Βοιωτῶν Ποτιδαΐχου, ἱερέ[ως δὲ] | τοῦ Ἀμφιαράου Ὠρωποδώρου, μηνὸς Ὁμολωΐου, Ἀμφίν[ικος] | Πυθίωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Τελέσιππος Τιμοθέο[υ Ἀθηναῖος] | εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ τοῖς δεομέ[νοις παρέχεται] | χρείας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμ[ῳ, Τελέσιππον] | Τιμοθέου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως [αὐτὸν καὶ] | ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσ[οτέλειαν] | καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κ[ατὰ | θάλα]τταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς λοιποῖς πρ[οξένοις | γέγ]ραπται.

Potidaichum ea aetate communi Boeotorum concilio praefuisse, quo Megarenses ei interessent (a. 223—192 a. Chr.), ex titulo n. 27 apparet.

---

309 Tabula marmoris albi subcaerulei, a. 0,30, l. 1,08, c. 0,73, quae olim summam partem basis ex compluribus lapidibus compositae efficiebat. Titulus in sinistra parte planiciei anticae. Inventus lapis in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΑΜΦΙΝΙΚΟΣΠΥΘΙΩΝΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΙΠΠ///
ΕΥΝΟΥΣΕΣΤΙΝΤΗΙΠΟΛΕΙΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΙ//
ΦΕΡΟΝΤΑΚΑΙΚΑΤΑΤΗΝΤΕΧΝΗΝΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΙΛ —Ι
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΙΠΠΑΡΧΟΝΜΕΜΝ///ΝΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΣΩ
ΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΤΕΚΑΙΤΟΙΣ
ΕΚΓΟΝΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣ
ΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙ
ΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝ
ΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

Ἀμφίνικος Πυθίωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Ἵππ[αρχος] | εὔνους ἐστὶν τῇ πόλει καὶ λέγων καὶ πράττω[ν ἀεὶ τὰ συμ]|φέροντα καὶ κατὰ τὴν τέχνην ἐμ παντὶ καιρῷ δια[τελ]εῖ, | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἵππαρχον Μέμν[ο]νος | Κορίνθιον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠ|ρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ τε καὶ τοῖς | ἐκγόνοις γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσ|φάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ | κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα ὑπάρχειν | αὐτοῖς, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις | τῆς πόλεως γέγραπται.

310—317 Tabula marmoris albi, a. 0,91, l. 0,70, c. 0,34, quae imposita est basi marmoris leucophaei ita, ut totius monumenti frontem efficiat, quum ex tribus reliquis eiusdem generis marmoribus duo, quae in lateribus erant, adhuc suum locum teneant, tertium vero, in parte postica, delapsum humi iaceat. Solum artificis titulum (n. 315) ex ectypo chartaceo a Mylona misso ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 90 n. 112*a*, hunc et titulum honorarium Lentuli (n. 311) ex ectypo et apographo Leonardi idem in Addendis p. 384, utrumque cum decreto quinto (n. 316) ipse B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 101 n. 4. Haec denuo contulit et reliqua quattuor decreta (n. 310. 312. 313. 314. 317) exscripsit Lolling. Omnia quae hic edimus in antica lapidis parte scripta sunt.

(310)

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΘΕΟΤΙΜΟΥΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ
ΑΝΤΙΜΑΧΟΣΣΙΜΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΔΑΙΜΕΝΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΔΙΑΤΕΛΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΕΚΑΣΤΩΙ
ΚΑΙΚΟΙΝΗΙΧΡΗΣΙΜΟΣΕΣΤΙΝΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙ
ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΔΑΙΜΕΝΗΝΔΑΙΜΕΝΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕ
ΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕ
ΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(311)

ΟΔΗΜΟΣΩΡΩΠΙΩΝΓΝΑΙΟΝΚΟΡΝΗΛΙΟΝΓΝΑΙΟΥΥΙΟΝ
ΛΕΥΚΙΟΥΥΙΩΝΟΝΛΕΝΤΛΟΝΤΟΝΕΑΤΟΥΠΑΤΡΩΝΑ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΑΜΦΙΑΡΑΩΙΚΑΙΥΓΙΕΙΑΙ

(312)

///ΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΘΕΟΤΙΜΟΥΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ
///ΝΤΙΜΑΧΟΣΣΙΜΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΠΥΡΡΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΔΙΑΤΕΛΕΙΚΑΙΙΔ·ΙΑΙΕΚΑΣΤΩΙΚΑΙΚΟΙ
ΝΗΙΧΡΗΣΙΜΟΣΕΣΤΙΝΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΠΥΡΡΟΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝ
//////ΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟ
///ΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(313)

///ΑΤΡΩΝΙΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΓΑΘΟΚΛΕΑΠΕΡΙ
//////////ΙΟΥΜΑΚΕΔΟΝΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΤΗΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙ
sic ///ΙΑΙΑΥΤΩΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΑΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤ
ΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡ//////////ΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑ
ΠΤΑΙ

(314)

ↄΙΛΙΣΤΙΔΗΣΗΡΩΙΔΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΕΥΜΕΝΗΣΕΥΝΟΥΣΕΣ.....ιΠΟΛΕΙΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝ
///ΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΝΠΑΝΤ........ΙΑΤΕΛΕΙΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΚΑ////////
///ΥΤΩΙΔΥΝΑΤΟΝΕΣΤΙΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚ//////////////////////ΙΕ//ΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕ//////
//////ΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚ///////////ΑΥΤΟΙΣ//ΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ//////
//////ΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑ....Α///ΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΟ/////////////////////
//////ΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(315)

Η Ρ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Σ Θ Ε Ν Ν Ι Δ Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ Ε Π Ο ///////////////////////

(316)

ΙΕΡΕΩΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΜΗΝΟΣΑΛΑΚΚΟΜΕΝΕΙΟΥΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΣΙΜΟΥΕ'////////////
ΕΠΕΙΔΗΦΙΛΙΠΠΟΣΑΛΚΙΜΑΧΟΥΜΑΚΕΔΩΝΕΥΝΟΥΣΕΣΤΙΚΟΙΝΕΙΤΕΤΕΙΠΟ///ΕΙ
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΙΔΙΑΙΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΒΟΗΘΩΙ///////‾ΩΝ
ΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΥΠΕΡΑΥΤΩΝΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤ//////////ΕΡΟΝΤΑΔΕΔΟΧ//////////ΕΙΒΟΥΛΕΙ
ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΦΙΛΙΠΠΟΝΑΛΚΙΜΑΧΟΥΜΑΚΕΛ//////ΑΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚ/////////ΟΥΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣ
ΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚ/////ΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙ///ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣ
ΙΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑ///ΑΘΑΛΑΤΤΑ///ΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΝΦΙΑΡΑ
ΟΥΕΝΤΟΠΩΙΩΣΚΑΛΛΙΣΤΩΙ

(317)

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΕΡΜΩΝΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΔΙΟΔΩΡΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΚΑΙΤΩΙ
ΠΟΛΙΤΩΝΑΕΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗ
ΜΩΙΔΙΟΔΩΡΟΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
///ΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙ
///ΗΝΗΣΟΥΣΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ
_ΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

310 Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Θεοτίμου, ἐπὶ δὲ πόλεως Πολυκράτου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Φιλιππίδου, | Ἀντίμαχος Σίμου εἶπεν· ἐπειδὴ Δαϊμένης εὔνους ὢν τῇ τε πόλει διατελεῖ καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ | καὶ κοινῇ χρήσιμός ἐστιν καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῇ βουλῇ | καὶ τῷ δήμῳ, Δαϊμένην Δαϊμένου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλε|ως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέ|λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

311 Ὁ δῆμος Ὠρωπίων Γναῖον Κορνήλιον Γναίου υἱὸν | Λευκίου υἱωνὸν Λέντλον, τὸν ἑατοῦ πάτρωνα | καὶ εὐεργέτην, Ἀμφιαράῳ καὶ Ὑγιείᾳ.

312 [Ἄ]ρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Θεοτίμου, ἐπὶ δὲ πόλεως Πολυκράτου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Φιλιππίδου, | [Ἀ]ντίμαχος Σίμου εἶπεν· ἐπειδὴ Πύρρος εὔνους ὢν τῇ τε πόλει διατελεῖ καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ καὶ κοι|νῇ χρήσιμός ἐστιν καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, | Πύρρον Ἀπολλοδώρου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν | [κα]ὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐ|τοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πο|[λ]έμου καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

313 [Ἰ]άτρων Ἰατροκλέους εἶπεν· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀγαθοκλέα Περι|[γέν]ου Μακεδόνα πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως τῆς Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶ|[ν]αι αὐτῷ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυ[λ]ίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ|ταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις πρ[οξέ]νοις καὶ εὐεργέταις γέγρα|πται.

314 Φιλιστίδης Ἡρῴδου εἶπεν· ἐπειδὴ Εὐμένης εὔνους ἐσ[τὶν τῆ]ι πόλει καὶ λέγων καὶ πράττων | [τ]ὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν παντ[ὶ καιρῷ δ]ιατελεῖ καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας κα[θὼς | α]ὐτῷ δυνατόν ἐστιν, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ κ[αὶ τῷ δήμω]ι, Ε[ὐμένη . . . . . . ο]υ Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέ[την | τῆς] πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, κα[ὶ εἶναι] αὐτοῖς [γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη]σιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν [καὶ ἀσυ|λία]ν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά[λαττ]α[ν], καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς ὅ[σαπερ | κα]ὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

315 Ἡρόδωρος Σθέννιδος Ἀθηναῖος ἐπο[ίησεν].

316 Ἱερέως Ἀθηνοδώρου, μηνὸς Ἀλακκομενείου, Διονυσόδωρος Σίμου εἶ[πεν]· | ἐπειδὴ Φίλιππος Ἀλκιμάχου Μακεδὼν εὔνους ἐστὶ κοινεῖ τε τεῖ πό[λ]ει | Ὠρωπίων καὶ ἰδίᾳ τοῖς χρείαν ἔχουσι τῶν πολιτῶν διατελεῖ βοηθῶ[ν, λέ]γων | καὶ πράττων ὑπὲρ αὐτῶν ἐν παντὶ καιρῷ τ[ὰ συμφ]έροντα, δεδόχ[θαι τ]εῖ βουλεῖ | καὶ τῷ δήμῳ, Φίλιππον Ἀλκιμάχου Μακε[δόν]α αὐτὸν καὶ ἐκ[γόν]ους προξένους | εἶναι καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως Ὠρωπίων, κ[αὶ] εἶναι αὐτοῖ[ς] γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησ|ιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κα[τ]ὰ θάλαττα[ν] καθάπερ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀνφιαρά|ου ἐν τόπῳ ὡς καλλίστῳ.

317 Μητρόδωρος Ἕρμωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Διόδωρος εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ τῶ[ν] | πολιτῶν ἀεὶ τοῖς δεομένοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλεῖ καὶ τῷ δή|μῳ, Διόδωρον Ἀρτεμιδώρου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, | [κ]αὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ | [εἰρ]ήνης οὔσης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ | [ε]ὐεργέταις τῆς πόλεως.

Herodorus Sthennidis (v. n. 279) f. priore tertii a. Chr. n. saeculi parte artem statuariam exercuisse videtur. Tum igitur hoc monumentum dedicatum est, aliquanto post incisa sunt decreta. Namque Theotimi (n. 310. 312) magistratus annorum 214—192 a. Chr. terminis continetur (cf. n. 218), reliqua vero plebiscita (n. 313. 314. 316. 317) quin illis tempore supparia sint non est quod dubitemus. Cn. Cornelius Cn. f. L. n. Lentulus si modo inter homines nobilissimos eius aetatis quaerendus est, quae media fuit inter Sullae victoriam et bellum civile Pompeianum, vix alius esse potest quam Lentulus Clodianus cos. a. 72, cens. a. 70 a. Chr. Eius patrem Gnaeum fuisse (ex Drumanni sententia II p. 546 eundem qui a. 97 a. Chr. consulatu functus est) constat, avi praenomen ignorabatur.

318—324 In monumento Lentuli (v. n. 311), in latere dextro angusto eius lapidis, qui frontem totius monumenti efficit (*a*), et in eo lapide, qui huic a dextra adiunctus est (*b*). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

318 Ἐφ' ἱερέως Στεφάνου, | Ἀριστόνους Αἰσχυλίδου | εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, | Μοσχίωνα Ἀριστείδου Παρια|νὸν πρόξενον εἶναι τῆς πόλε|ως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, | καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγ|κτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλία|ν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ | εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ|ταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ | τοῖς ἄλλοις προξένοις.

319 Δημήτριος Σωφίλου εἶπεν· ἐπειδὴ | Φιλοχάρης Διογνήτου Ἀθηναῖος | διατελεῖ εὔνους καὶ χρήσιμος ὢν | τῇ πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, εἶναι | αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην | τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν | καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς | καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλει|αν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ | εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά|λατταν καὶ ἰσοτέλειαν, καὶ τἆλλ[α] | πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις.

320 Δημήτριος Σωφίλου εἶπεν· ἐπειδὴ | Δάμων Ἀξαίου Θετταλονικεὺς δι|ατελεῖ εὔνους καὶ χρήσιμος ὢν τ|ῇ πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, εἶναι | αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆ|ς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκ|γόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας | ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ | [ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν κτλ.].

321 Δημήτριος Σωφίλου εἶπεν· ἐπειδὴ Στασικλῆς Σολεὺς διατελεῖ εὔνους | ὢν τῇ πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως | καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ δεδόσθαι αὐτῷ γῆς καὶ

a

(318) ΕΦΙΕΡΕΩΣΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΝΟΥΣΑΙΣΧΥΛΙΔΟΥ
ΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΜΟΣΧΙΩΝΑΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥΠΑΡΙΑ
ΝΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕ
ΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓ
ΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑ
ΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙ
ΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤ
ΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ

(319) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΩΦΙΛΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΦΙΛΟΧΑΡΗΣΔΙΟΓΝΗΤΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΣΩΝ
ΤΗΙΠΟΛΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣ
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙ
ΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙ
ΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑ
ΛΑΤΤΑΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΤΑΛΛ///
ΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(320) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΩΦΙΛΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΔΑΜΩΝΑΞΑΙΟΥΘΕΤΤΑΛΟΝΙΚΕΥΣΔΙ
ΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΣΩΝΤ
ΗΙΠΟΛΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗ
ΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚ
ΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙ *vac.*
vac.

b

(321)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΣΩΦΙΛΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΣΤΑΣΙΚΛΗΣΚΑΛΛΙΚΛΕΟΥΣΣΟΛΕΥΣΔΙΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣ
ΩΝΤΗΙΠΟΛΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΔΕΔΟΣΘΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕ
ΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

ΟΥΣ

(322)

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΕΥΑΙ/_ . . ΟΥ//////////////////////////////ΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΕΙΟΥ//////////////////ΕΚΑ
ΕΠΕΨΗΦΙΞΕΚΛΕΑΡΧΟΣΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΕΥΦΗΡΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ////////ΛΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΤΗΙΩΡΩΠΙΩΝ
ΕΝΤΕΤΩΙΠΡΟΤΕΡΟΝΧΡΟΝΩΙΠΑΝΤΙ///ΑΙ////////////////////////////ΚΑΙΙΔΙΑΙΕ//////////////////////ΝΕΙΣΑΑΝΕΚΑΣΤΟΣ
ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ//ΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ//ΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ//

(323)

ΕΧΕΔΗΜΟΣ
ΠΟΛΙΤΩΝΧΡΕ
sic ΕΙΝΚΑΙΕΥΕΓΕΤΗΝΤΗΣ
ΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ

(324)

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΑΚΕΣΙΑΝΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΚΑΡΥΣΤΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣ
ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ

N. 322 vs. 5 extremae duae litterae vocis ΕΙΡΗΝ[ΗΣ] in tertio lapide adiuncto scriptae erant, qui nunc periit, ut n. 318 versus 6 litteris extremis ΟΥΣ ex lapide *a* in tabulam *b* transgreditur.

οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέ|μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ ϑάλατταν καὶ ἰσοτέλειαν, καὶ τἆλλα πάντα καϑάπερ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις.

322 Ἄρχοντος ἐν τῷ κοινῷ Εὐα[ρέστ]ου, [ἐπὶ δὲ πόλεως ....]ος, Ἀλαλκομενείου [......... ἐπὶ δ]έκα, | ἐπεψήφιζε Κλέαρχος, Ἀριστόνικος Εὐφήρου εἶπεν· ἐπειδὴ ....λης εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει τῇ Ὠρωπίων | ἔν τε τῷ πρότερον χρόνῳ παντ[ὶ κ]αὶ [νῦν ὠφελεῖ τὴν πόλιν κοινῇ] καὶ ἰδίᾳ ἕ[καστον τῶν πολιτῶ]ν εἰς ἃ ἂν ἕκαστος | παρακαλεῖ, δεδόχϑαι τῷ δήμῳ [............... πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπί]ων καὶ αὐτὸν | καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας [ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ] πολέμου καὶ εἰρήν[ης] | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ ϑάλατταν, [καὶ τἆλλα πάντα καϑάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις].

323 Ἐχέδημος [......... εἶπεν· ἐπειδὴ .... εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ τῶν] | πολιτῶν χρε[ίας παρέχεται, δεδόχϑαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ... πρόξενον ὑπάρχ]|ειν καὶ εὐε[ρ]γέτην τῆς [πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν] | καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν [καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ ϑάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα] | καϑάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις [καὶ εὐεργέταις γέγραπται].

324 Ἀριστογείτων Πολυχάρμου εἶπεν· δεδόχϑαι | Ἀκεσίαν Καλλιστράτου Καρύστιον πρόξενον εἶναι | τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς | γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν | καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν | καὶ κατὰ ϑάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις.

Omnes hos titulos post a. 214 a. Chr. incisos esse probabile est; nam prius in fronte quam in lateribus monumenti eiusmodi decreta scribi solebant (cf. quae exposui ad n. 258). Illo vero anno utique non prior est is, quo Theotimus communis Boeotorum archon fuit (n. 310. 312). Stephanus sacerdos (n. 318) videtur Acusilai f. esse, qui plebiscitum n. 329 rogavit. Nam tempore supparia esse haec decreta vel inde apparet, quod illi decreto proxime subiungitur n. 330 rogatum ab Aristonico Aeschylidis f. eodem, qui Stephani sacerdotis anno rogationem n. 318 tulit. De Demetrio Sophili f. (n. 319. 320. 321) cf. quae exposui ad n. 263.

---

325 Fragmentum marmoris albi, basis ut videtur. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Ι' L Ι
ΙΙ Δ Ι Α Ι Τ Ω Ν Π Ο /
2 Ν Α Ι Α Τ Ρ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ /
\ Ι Ο Ι Κ Ι Α Σ Ε Ν Κ Τ Η Σ Ι Ν Κ /
- '' Ι Κ Α Ι Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α
'' Ϛ - Ο Λ Ε Ω Σ Ω Ρ Ϛ

[..................... εἶπεν· ἐ]πει[δὴ Ἰάτρων εὔνους ὢν διατελεῖ | τῇ τε πόλει κοινῇ κα]ὶ ἰδίᾳ τῶν πολ[ιτῶν τοῖς δεομένοις ἀεὶ παρέχεται χρείας, | δεδόχϑαι τῷ δήμῳ, Ἰάτρ]ωνα Ἰατροκλέους Ἀ[ϑηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων, | καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς κ]αὶ οἰκίας ἔνκτησιν κα[ὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου | καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν] καὶ κατὰ ϑάλαττα[ν, καὶ τἆλλα πάντα ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις τ]ῆς [π]όλεως Ὠρω[πίων γέγραπται].

Nomen Iatronis Iatroclis f. redit n. 313. Sed illic Oropius est, hic peregrinus. Quare idem esse nequit homo, nisi statuas eum post proxeniam alio decreto civitatem nactum esse, id quod neutiquam probabile existimo.

---

326 Fragmentum marmoris albi inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Α Μ Φ Ι Ν Ι Κ Ο Σ Π Υ Θ Ι Ϛ
Ρ Χ Η Σ Κ Α Τ Α — Τ Η Ι Π Ο Λ Ε Ι Κ Α Ι Κ Ο Ι Ν Ε Ι Κ
Ι - //// Τ Ε Ρ Α Ν — Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Τ Η Ι Β Ο Υ Λ Η Ι ⁝
- F Ν Ο Ν Ε Ι Ν Α Ι Κ Α Ι Ε Υ
Ο Υ Σ Κ Λ Ι Γ Ι Ν

Ἀμφίνικος Πυϑίω[νος εἶπεν· ἐπειδὴ .... εὔνους ἐστὶ] | τῇ πόλει καὶ κοινεῖ κ[αὶ ἰδίᾳ τοῖς πολίταις παρέχεται χρείας], | δεδόχϑαι τῇ βουλῇ [καὶ τῷ δήμῳ, ... | πρό]ξενον εἶναι καὶ [εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν | καὶ ἐκγόν]ους, καὶ εἶν[αι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν κτλ.].

Amphinici Pythionis f. nomine (n. 304. 308. 309) aetas tituli eatenus certe definitur, ut eum neque anno 240 a. Chr. antiquiorem neque anno 210 a. Chr. recentiorem esse probabile sit. Quae a sinistra exstant alius tituli reliquiae, obscurissimae sunt.

327—330 Basis marmoris albi, a. 0,76, l. 0,61, c. 0,44, inventa in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). In parte antica titulus honorarius n. 327 et infra eum decreta proxeniae, quae nunc quidem legi nequeunt, in latere sinistro n. 328—330. Ed. B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 70 n. 23. Exscripsit Lolling.

(327)

ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΗΣΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝ
ΜΕΓΑΚΛΕΙΔΗΝΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

(328)
ΛΕΑΡΧΟΣΛΙΜΝΑΙΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΚΛΕΟΠΟΛΙΣ
ΕΥΝΟΥΣΕΣΤΙΝΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΚΟΙΝΗΙ
ΚΑΙΙΔΙΑΙΕΚΑΣΤΩΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΧΡΗΣΙΜΟΣΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΚΛΕΟΠΟΛΙΝ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΛΑΜΨΑΚΗΝΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕ
ΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙ
ΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(329)
ΣΤΕΦΑΝΟΣΑΚΟΥΣΙΛΑΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΑΡΙΣΤΥΛΛΟΝΧΑΡΙΔΗΜΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙ
ΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕ
///ΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙ
///ΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
///ΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(330)
ΑΡΙΣΤΟΝΟΥΣΑΙΣΧΥΛΙΔΟΥΕΙΠΕΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙ
ΔΗΜΩΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝΜΕΝΙΣΚΟΥΚΩΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥ///
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣ
ΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟ
ΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΣΑΛΛΟΙΣ *sic*
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

327 Ἀριστομήδης τὸν ἀδελφὸν | Μεγακλείδην Ἀριστομένου | Ἀμφιαράῳ.

328 Λέαρχος Λιμναίου εἶπεν· ἐπειδὴ Κλεόπολις | εὔνους ἐστὶν τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ κοινῇ | καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν χρήσιμος ὢν | διατελεῖ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Κλεόπολιν | Ἀπολλοδώρου Λαμψακηνὸν πρόξενον εἶναι | τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, | καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέ|λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου | καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ | τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις | καὶ εὐεργέταις.

329 Στέφανος Ἀκουσιλάου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, | Ἀρίστυλλον Χαριδήμου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶ|ναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, | καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέ|[λ]ειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰ|[ρ]ήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα | [κ]αθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

330 Ἀριστόνους Αἰσχυλίδου εἶπε· δεδόχθαι τῷ | δήμῳ, Ἀπολλώνιον Μενίσκου Κῷον πρόξενον | εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνου[ς], | καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσ|φάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πο|λέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ το(ῖ)ς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις.

De Stephano Acusilai f. et Aristonoo Aeschylidis f. confer quae exposui ad n. 319, unde apparet, haec decreta anno 214 a. Chr. paullo recentiora esse.

331—333 Basis composita ex tribus marmoribus albis subcaeruleis; a. 0,93, l. 0,74, crassitudo lapidis antici 0,38, totius monumenti 1,57. In fronte lapidis antici *a* tituli n. 331—333, in eiusdem latere sinistro et lapide postico sinistro *b*, qui illi contiguus est, n. 337—343. Titulum statuarii (n. 332) ex ectypo a Mylona misso ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 106 n. 135*b*. Eundem una cum inscriptione honoraria (n. 331) ex Leonardi apographo minusculis litteris idem Add. p. 387. Utrumque maiusculis litteris exhibet Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 55 n. 17. Omnia exscripsit Lolling.

(331)

ΓΑΙΟΝΣΚΡΙΒΩΝΙΟΝΓΑΙΟΥ ΥΙΟΝ
ΚΟΥΡΙΩΝΑ ΤΟΝΕΑΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝΑ
ΩΡΩΠΙΟΙ ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

(332)

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΕΠΟΗΣΕ

(333)

ΙΕΡΕΩΣΜΟΛΟΤΤΟΥΠΥΘΩΝΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙ
ΔΗΜΩΙΜΗΝΟΦΙΛΟΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΚΩΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟ
ΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟ
ΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡ
ΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

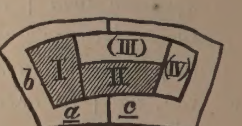
331 Γάιον Σκριβώνιον Γαΐου υἱὸν | Κουρίωνα, τὸν ἑατῶν πάτρωνα, | Ὠρώπιοι Ἀμφιαράῳ.

332 Ξενοκράτης ἐπόησε.

333 Ἱερέως Μολοττοῦ, Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ | δήμῳ, Μηνόφιλον Ἀσκληπιάδου Κῷον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως | Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσο|τέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πο|λέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ|γέταις γέγραπται.

Xenocrates statuarius origine Atheniensis fuit (n. 336), Ergophili filius (Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 388 n. 135*c*). Iure hunc eundem existimat Loewy, quem Plinius N. h. XXXIV, 83 Tisicratis Sicyonii (n. 267) discipulum fuisse refert. Molottum sacerdotem Amphiarai (n. 333. 335) sub finem alterius a. Chr. n. saeculi fuisse inde colligendum est, quod hoc utrumque decretum a Pythone Calligitonis f. rogatum est. Cuius aetas primum quidem ea re definitur, quod rogationem de Pelope Neapolitano (n. 342) tulit, quam intra annos fere 220—200 factam esse infra probabitur. Deinde vero haec sententia eo confirmatur, quod in eodem lapide cum decreto Boeotorum n. 352 non ante annum 221 a. Chr. rogato (v. adn.) plebiscitum Pythonis n. 356 incisum est, atque illud quidem in fronte, hoc in dextro latere. C. Scribonium C. f. Curionem Loewyus intellegit eum qui a. 50 a. Chr. tribunus fuit et proximo anno in Africa occisus est. Eum anno 53 a. Chr. in oriente versatum esse (Cic. ad fam. II, 5 sqq.), quam per occasionem hoc monumentum ei dedicatum videri. Quae etsi non improbabiliter disputata sunt, tamen aequo iure de illius patre cos. a. 76 a. Chr. cogitari licet, praesertim cum etiam alii eorum annorum, qui Sullana tempora proxime insecuti sunt, nobilissimi homines hoc honore ab Oropiis affecti sint (n. 244. 268. 305. 311).

334—336 Monumentum forma segmenti circuli. Ima pars composita ex duobus lapidibus nigris exstat integra. Huic, impositi erant quattuor lapides, ex quibus duo (I et II) aetatem tulerunt. In planicie concava lapidis I (*a*) titulus 334 in eiusdem latere (*b*) titulus 335, in planicie concava II (*c*) n. 336. Artificis signaturam (n. 336 vs. 10) ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 105 n. 135*a*, titulos 334 et 335 integros Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 61 n. 19. Exscripsit et tituli 336 ectypum chartaceum misit Lolling.

(334)

ΟΔΗΜΟΣΩΡΩΠΙΩΝ
ΤΙΜΑΡΧΟΝΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙ
ΑΣΤΗΣΕΙΣΕΑΤΟΝΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

(335)

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΜΟΛΟΤΤΟΥΑΛΑΛΚΟΜΕ
ΝΕΙΟΥΠΥΘΩΝΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΝΚΑΛΛΙΑΔΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕ
ΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΕΓΓΟ
ΝΟΥΣΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
ΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(336)

ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΟΛΥΜΠΙΧΟΥ
ΤΗΛΟΘΕΝ ΑΜΕΝΟ ΗΔΕΑΧΑΛΚΟΣΑΥΤΕΙ
ΑΕΘΛΑ ΕΥ ΜΕΝΟΝΓΕΝΕΑΣ
ΟΜΠΑ ΕΥΣΜΕΝΕΩΝ Α⁻ΥΛΑΡΙΝΕΑ
ΚΑΙ ΑΙΟΙΣΕΥΠΑ ΓΟΜΟΙΣ
ΤΟΜΠΟΛΥΝΕΣΤΗΣΑΝΤΟΜΕΝΕΙΝΧΡΟΝΟΝΕΓΛΕΝΟΣΟΙΚΟΥ
ΤΡΟΙΗΝ Ν⁝Υ ΑΣΑΤΟ
ΤΟΙΣΕΚΑΤ Α ΑΝΔΡΑΕΛ ΙΙΡΩ
ΕΦΘΕ⁻ ⁻ΟΜΕ ΤΙΟΝΕΥΝΟΜΙΑ
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΗΣΕ

Epigramma lapide magnopere detrito non legitur nisi difficillime. Expressi Lollingii exemplum praeter vs. 9 initium, ubi ΕΘΕΤ exhibet, et litterae alpha formam, quae apud illum ubique A est, cum in ectypo compluribus locis media linea curva distincte agnoscatur. Praeterea quas in ectypo agnoscere mihi videbar litterarum umbras, eae tam incertae erant, ut eas hic repraesentandas non existimaverim.

334 Ὁ δῆμος Ὠρωπίων | Τίμαρχον Θεοδώρου | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοί|ας τῆς εἰς ἑατὸν Ἀμφιαράῳ.

335 Ἐπὶ ἱερέως Μολοττοῦ, Ἀλαλκομε|νείου, Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Εὐβουλίδην Καλλιάδου Ἀθηναῖον πρόξε|νον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ ἐγγό|νους καὶ αὐτόν, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας | ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ | γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, | καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

336 Ἐπὶ ἱερέως Ὀλυμπίχου.

Τηλόθε [νισ]άμενο[ν Διομ]ήδεα χαλκὸς ἀΰτεῖ
ἆθλ' ἀπ' εὐ[κλειοῦς ἀρά]μενον γενεᾶς,
ὃμ Πα[τρ]εὺς μὲν ἐὼν ⏕ — ⏕ — ⏑⏑ — ⏒
κἀ[μφιαρ]α(ε)ίοις εὐπα[λάμοισι δ]όμοις
τὸμ πολὺν ἐστήσαντο μένειν χρόνον· ἐγ [δ'] ἑνὸς οἴκου
Τροζὴν [ἀθλοφόρον δεύτερο]ν [ἠ]υ[γ]άσατο.
τοῖς ἑκατ — ⏕ — ⏑⏑ — ⏑⏑ ἄνδρα ⏑⏑ — ⏓
ἐφθέ[γξ]ω ⏕ — — τιον εὐνομία.
Ξενοκράτης Ἀθηναῖος ἐπόησε.

Antiquissimus ex his titulis n. 336 esse videtur, incisus priore tertii a. Chr. n. saeculi parte, quantum quidem conicere licet ex Xenocratis artificis nomine. Sed difficultatem aliquam habent praescripta ἐπὶ ἱερέως Ὀλυμπίχου, quae quin ad hunc titulum pertineant non potest dubitari. Sed ex n. 341 collegeris eum sub finem saeculi tertii sacerdotio functum esse. Quod quomodo expediri possit ignoro, nisi statuamus hos titulos ad duos diversae aetatis sacerdotes spectare. Ac sane non nimis rarum hoc nomen fuisse videtur Oropi; certe ab horum utroque distinguendus est aliquanto recentior Olympichus Hermodori f., qui rogationem n. 411 tulit. Eo rursus posterior Olympichus Timarchi f. Oropius cursor n. 416. Ceterum in epigrammate restituendo me satis lubrico fundamento innixum esse non ignorabam, quum Lollingius scripturam paene evanuisse suumque exemplum nihil nisi primum quendam conatum esse adnotasset neque in ectypo praeter unum locum plura aut certiora quam ille legerat agnoscerentur. Tamen primi et tertii distichi sententiam me assecutum esse confido; alterum obscurum est, etsi apparet pronomen relativum ὃν vs. 4 obiectum esse verbi ἐστήσαντο vs. 6. Sumpsi igitur versu hexametro 4 de statua ahenea (nam ita χαλκὸς intellego) elaborata, vs. 5. 6 de ea in fano Amphiarai erecta dici. Qua in re adiectivum εὐπαλάμοισι, quod passive intelligendum est de templo artificiose exaedificato, mihi ipsi non satis placet, sed aliud quod huc quadraret non repperi. In fine versus quinti quod [δ]όμοις emendavi, non videor mihi nimis audacter egisse; neque enim aut γόμος aut τόμος ullam habet significationem quae in huius carminis sententiam atque argumentum quadret. Obscurissimae sunt versus quarti reliquiae; nam neque quis hic Patrensis fuisse dicatur perspicio, quum victorem ipsum qui statuae honore afficitur Troezenium potius fuisse versus septimus demonstret, neque quale aliud nomen sive proprium sive apellativum hic lateat, nec quorsum spectet μέν particula. Postremi denique distichi ne sententiam quidem assecutus sum. De scriptura nominis Τροζήν cf. H. van Herwerden Lapidum de dialecto Attica testimonia p. 37.

Titulum Timarchi (n. 334) recentiorem esse non modo epigrammate, sed adeo plebiscito n. 335 litterarum formae et scriptura ἑατὸν indicare videntur, ut hic, quod Romanorum nobilium honoris causa Oropi frequenter factum esse constat, etiam ad civem ornandum factum videamus. Aliud eiusmodi exemplum habes infra n. 425. De Pythone Calligitonis f. cf. quae adnotavi ad n. 259. 333.

337—343 In duobus lapidibus (*a b*) monumenti quod in fronte lapidis *a* habet titulum C. Scribonii Curionis (n. 331). Exscripsit Lolling.

b

(337)

ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΠΑΝΤΙΑΣΚΑΙΓΟΡΓΙΑΣΠΑΝΤΙΟΥΛΑΚΩΝΕΣΕΥΝΟΥΣΟΝΤΕΣ
ΔΙΑΤΕΛΟΥΣΙΝΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΚΟΙΝΗΙ
ΚΑΙΙΔΙΑΙΠΑΣΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕ
ΧΟΝΤΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙ
ΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
ΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(338)

ΠΥΘΩΝΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΔΕΙΝΙΑΔΗΝΛΥΣΙΜΑΧΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(339)

ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΜΗΝΙΟΝΞΩΙΛΟΥ
ΒΥΞΑΝΤΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ
ΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

337 Ἀρίστανδρος Καλλιγείτονος εἶπεν· ἐπειδὴ | Παντίας καὶ Γοργίας Παντίου Λάκωνες εὔνους ὄντες | διατελοῦσιν καὶ χρήσιμοι τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ κοινῇ | καὶ ἰδίᾳ πᾶσι τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν χρείας παρέ|χονται, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, προξένους εἶναι τῆς πόλεως | Ὠρωπίων καὶ αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ | οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, | καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ | εὐεργέταις.

338 Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Δεινιάδην Λυσιμάχου Ἀθηναῖον | πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, | καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν | καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ | τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

339 Ἀρίστανδρος Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Μήνιον Ζωΐλου | Βυζάντιον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν | καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν | καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, | καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

340 Ἱερέως Σπινθάρου, μηνὸς Δαματρίου, ἐπεψήφιζεν Ἀρίστανδρος | [Εὐ]φήρου, Κτησιφῶν Ἀμφινίκου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Ἡρόδοτον | καὶ Τληπόλεμον Ἀριστολόχου Ἐφεσίους προξένους εἶναι τῆς πόλεως | Ὠρωπίων αὐτοὺς καὶ ἐγγόνου[ς], καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν | καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις.

341 Ἱερέως Ὀλυνπίχου, Θυΐου ἔκ[τ]ει ἐπὶ δέκα, Ἀριστόνικος | Εὐφήρου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Μικίωνα Εὐβίου | Πάριον πρόξενον εἶναι καὶ [εὐ]εργέτην τῆς πόλεως | Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ | οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου | καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα | πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

342 Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Πέλοπα Δεξία Νεαπολίτην | πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεὼς Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, | καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν | καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπ[ε]|ρ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

343 Πλουταρχίδης Φιλιστίδου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Μελάνθυρον Παραμυθίου | Χαλκιδέα πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγό|νους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν | καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπε[ρ] | τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

a

(340)

ΙΕΡΕΩΣΣΠΙΝΘΑΡΟΥΜΗΝΟΣΔ/ | ΛΜΑΤΡΙΟΥΕΨΗΦΙΞΕΝΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ
ΙΥΦΗΡΟΥΚΤΗΣΙΦΩΝΑΜΦΙΝΙΚΟΥ | ΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΗΡΟΔΟΤΟΝ
ΚΑΙΤΛΗΠΟΛΕΜΟΝΑΡΙΣΤΟΛΟΧΟΥ | ΕΦΕΣΙΟΥΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥ// | ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝ
ΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑ | ΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤ | ΛΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(341)

ΙΕΡΕΩΣΟΛΥΝΠΙΧΟΥΘΥΙΟΥΕΚ‾ | ΕΙΕΠΙΔΕΚΑΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ
ΕΥΦΗΡΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙ | ΔΗΜΩΙΜΙΚΙΩΝΑΕΥΒΙΟΥ
ΠΑΡΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΙ | Ξ ΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝ | ΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙ
ΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕ | ΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑ | ΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑ
ΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛ | ΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(342)

ΠΥΘΩΝΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧ | ΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΕΛΟΠΑΔΕΞΙΑΝΕΑΠΟΛΙΤΗΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣ | ΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗ | ΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗ | ΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠ///
ΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤ/ | ΛΙΣ

(343)

ΠΛΟΥΤΑΡΧΙΔΗΣΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥΕΙΠΕΝ | ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΜΕΛΑΝΘΥΡΟΝΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ
ΧΑΛΚΙΔΕΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡ | ΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟ
ΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗ | ΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗ | ΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕ//
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙ | Σ

Pelops Dexiae f. Neapolitanus, ad quem decreto n. 342 hospitium publicum civitatis Oropiorum defertur, eodem honore affectus est a Tanagraeis (n. 505). Atque illius quidem tituli aetas certa ratione definiri potest. Etenim in duobus lateribus eiusdem lapidis singula decreta (n. 504. 506) Xenaristo Tanagraeorum archonte composita incisa sunt; infra utrumque aliud plebiscitum est, quorum alterum (n. 505) Εἰρίαο ἄρχοντος, alterum (n. 507) Εὐξιθίω ἄρχοντος praescriptum habet, unde apparet, hos archontes Xenaristo quidem recentiores esse, sed neque ab illo neque inter se multorum annorum intervallo disiunctos. Iam Euxithio archonte proxeniae honore affectus est Sosibius Dioscuridis f. Alexandrinus, quem Ptolemaei IV Philopatoris (a. 222—205 a. Chr.) summo favore floruisse, sed brevi post illius mortem ipsum quoque interemptum esse constat (Polyb. V, 35, 6 sqq). Eiusdem igitur aetatis etiam Pelopa fuisse apparet. Ceterum ex sacerdotibus, qui hic recensentur, Spintharum (n. 340) Molotto (n. 333. 335), Olympichum (n. 341) Spintharo recentiorem esse ex ordine quo tituli in lapide se excipiunt collegeris. Sed de Olympicho cf. quae dixi ad n. 336. Παραμύθιος hominis Chalcidensis nomen etiam in titulo sepulcrali Chalcide invento Eph. 3560 videtur agnoscendum esse. Nam quod Pittakis quidem scribit Διαιτόδημος | Παραμύθλου, id nihili esse facile perspicitur; facilior emendatio sane illic per se Παραμυθ[ί]δου videtur, quia Λ frequentissimo errore pro Δ legi solet. At in titulo Oropio cur aut lapicidam aut Lollingium errasse sumamus, nulla est causa. Ctesiphon, qui rogationem n. 340 tulit, sacerdos titulorum n. 348. 355. 356 esse videtur, Amphinici Pythionis f. (n. 304. 308. 309. 326) filius.

344 Tabula magna marmoris caerulei nigricantis inventa in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΙΕΡΕΩΣΣΠΙΝΘΑΡΟΥΜΗΝΟΣΑΛ/////////////////ΜΕΝΕΙΟΥΕ///////////////////
ΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΜΕΛΙΙ////ΜΕΝΗΝΚΑΙΕΛΙ
ΑΘΗΝΑΙΟΥΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΙ
ΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛ/
ΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

Ἱερέως Σπινθάρου, μηνὸς Ἀλ[αλκο]μενείου ε[........, ...] | εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Μελη[σι]μένην καὶ Ἐλι[κα ....] | Ἀθηναίους προξένους εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτοὺς [καὶ ἐκγόνους], | καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσ[υλίαν] | καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλ[α πάντα] | καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

De Spinthari sacerdotis aetate cf. quae adnotavi ad n. 340.

345—348 Tabula marmoris albi, a. 0,92, l. 0,82, c. 0,28; supra et infra exstat margo. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

(345)

ΣΕΥΛΙΟΝΤΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΦΙΛΟΚΛΗΣΔΙΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΣΩΝ
ΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΕΙΠΟΛΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΠΟΛΛΟΙΣΧΡΕΙΑΣ
//////////////ΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΦΙΛΟΚΛΗΝΦΙΛΙΝΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙ
///ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙ
//////////////ΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑ Σ Υ ΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
ΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
ΕΤΑΙΣ

(346)

ΚΛΗΣΕΥΑΙΟΝΤΟΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΦΙΛΕΤΑΙΡΟΝΝΑΥΣΙΚΥΔΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝ
ͻΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ *vac.*
ΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(347)

ΑΝΑΞΙΔΑΜΟ///ΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΡΟΚΛΗΝΦΙΛΟΚΩΜΙΔΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝ
ΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝ
/////ΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(348)

ΣΙΦΩΝΤΟΣΠΥΘ[*rasura*]ΝΕΙΤΩΝΟΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΣΤΡΟΝΒΙΧΟΝΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΘΑΣΙΟΝ
ΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣ *vac.*
ΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ *vac.*
ΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑ *vac.*
ΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

345 [.....κλῆ]ς Εὐαίοντος εἶπεν· ἐπειδὴ Φιλοκλῆς διατελεῖ εὔνους καὶ χρήσιμος ὢν | [καὶ πρ]άττων τὰ συμφέροντα τεῖ πόλει καὶ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν πολλοῖς χρείας | [παρέχεται, δε]δόχθαι τῷ δήμῳ, Φιλοκλῆν Φιλίνου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι | [καὶ εὐεργέτην] τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ | [οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσο]τέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης | [καὶ κατὰ γῆ]ν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις | [καὶ εὐεργ]έταις.

346 ......κλῆς Εὐαίοντος εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Φιλέταιρον Ναυσικύδου Ἀθηναῖον | [πρόξεν]ον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας | [ἔγκτ]ησιν καὶ ἰσοτέλειαν

καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης | [καὶ κα]τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

347 .... Ἀναξιδάμο[υ] εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Προκλῆν Φιλοκωμίδου Ἀθηναῖον | [πρόξενο]ν εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας | [ἔγκτησιν] καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν | [καὶ κατὰ θάλ]ατταν, καὶ τἆλλα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

348 [Ἱερέως Κτη]σιφῶντος, Πύθ[ων Καλλι]γείτ[ο]νος εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Στρόνβιχον Ἀγαθοκλέους Θάσιον | [πρόξενον] εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς | [γῆς καὶ οἰκί]ας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν | [καὶ πολέμ]ου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα | [καθάπερ τοῖ]ς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

De Pythone Calligitonis f. eiusque aetate cf. quae exposita sunt ad n. 259. 333, de Ctesiphonte sacerdote ad n. 340.

349—352 Basis composita ex tribus marmoribus albis, sine ornamentis, a. 0,93, l. 0,65. Crassitudo lapidis in fronte positi 0,38, totius monumenti 1,43. Lapis anticus in fronte habet quattuor titulos quos hic edimus, in latere sinistro n. 353, in dextro n. 354. 355. 356. Artificis signaturam (n. 350) ex ectypo a Mylona misso litteris maiusculis ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 98 n. 125*a*, coniunctam cum titulo honorario Agrippae (n. 349) minusculis ex Leonardi apographo repetivit idem in Addendis p. 386. Utrumque titulum maiusculis litteris exhibet Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 57 n. 18. Omnia exscripsit Lolling.

(349) Ο ΔΗΜΟΣ·
ΜΑΡΚΟΝΑΓΡΙΠΠΑΝ
ΛΕΥΚΙΟΥΥΟΝΤΡΙΣΥΠΑ
ΤΟΝΤΟΝΕΑΤΟΥΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝ

(350) ΜΗΤΙΟΧΟΣΕΠΟΗΣΕ

(351) ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΑΡΧΙΠΠΟΥΕΙΠΕ
ΠΟΛΙΝΑΚΡΑΙΦΙΕΩΝ
ΛΕΞΟΜΕΝΟΥΣ///////////ΤΑΤΟΥ
ΤΑΣΕΝΤΗΙΒΟΙΩΤΙΑΙΚΑΙΤΑΣ
ΙΙΑΑΝΕΓΝΩΣΑΝΤΟΠΑΡΑΤ..........ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣΑ
ΔΗΜΟΝΣΥΝΑΥΞΕΙΝΤΗΝΘΥΣ   ΤΩΙΩΙΚΑΘΑΙ
ΚΟΙΝΟΝΒΟΙΩΤΩΝΚΑΙΗΠΟΛΙΣΤΩ   ΩΣΑΝΟΥΝΦ
ΤΩΝΩΡΩΠΙΩΝΚΑΘΑΠΕΡΑΥΤΕΙ   ΥΣL ΩΣΚΑΙΕΝΔ///_
ΤΟΥΣΘΕΟΥΣΣΥΝΤΕΛΟΥΣΑΚΑ   Σ///ΟΥΣΑΤΕΙΠΟΛΕΙΑΚΡΑΙΦ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΤΟΝΑΡΧΟΝΤΑΚΑΙΤΟΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧ/////Σ
ΤΟΥΣΑΕΙΓΙΝΟΜΕΝΟΥΣΚΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑ/// /// /// ///ΕΙΝΒΟΙΩΤ/////ΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΕΙΣΤΑΠΤ   ΤΟΜΙ   ΠΡΑΤΤΕΙ///////
ΠΕΡΚΑΙΕΝΤΑΥ   ΓΕΓΡΑΠΤ
ΒΟΙΩΤΩΝΑ   ΤΟΛΕΜΑΙ   ΑΕΝΤ
ΙΕΡΩΙΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥ   ΤΟΙΣ>   ΩΙΕΙΙ
ΑΛΩΙ   Η Α   ΤΟΣΔ
ΤΟΝΤ   ΙΙ

(352) ΔΑΜΟΦΙΛΩΑΡΧΟΝΤΟΣ   ·
ΜΝΩΝ///Π   ΤΑΙΣ
Μ   ΚΟΙΝΩΒΟΙΩΤΩΝ
ΕΙ///ΑΙΒΟΙΩΤΩΝ   ΕΚΓΟΝΩΣΚΗΙ
ΑΥΤΟΙΙ   ΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΙ
    ΚΗΤΑΑΛΛΑ
ΠΑΝΤΑΚΑ   ΤΩΝ
ΒΟΙΩΤΩΝ

349 Ὁ δῆμος | Μᾶρκον Ἀγρίππαν | Λευκίου υἱόν, τρὶς ὕπα|τον, τὸν ἑατοῦ εὐεργέ|την.

350 Μητίοχος ἐπόησε.

351 Ἐπικράτης Ἀρχίππου εἶπε[ν· ἐπειδὴ .... τὴν] | πόλιν Ἀκραιφιέων [.............................. .. δια]|λεξομένους [με]τὰ τοῦ [.............................. τὸ ψήφισ]|μα ἀνέγνωσαν τὸ παρὰ τ.......... παρακαλοῦσα [... .... τὸν] | δῆμον συναύξειν τὴν θυσ[ίαν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Π]τωΐῳ καθὰ [παραινεῖ τὸ] | κοινὸν **Βοιωτῶν** καὶ ἡ πόλις τῶ[ν Ἀκραιφιέων· ὅπ]ως ἂν οὖν φ[αίνηται ἡ πόλις] | τῶν Ὠρωπίων, καθάπερ αὐτεῖ [προσήκει, ε]ὐσ[εβ]ῶς καὶ ἐνδ[ό]ξ[ως τὰ πρὸς] | τοὺς θεοὺς συντελοῦσα κα[ὶ φίλη καὶ εὔνου]ς οὖσα τεῖ πόλει Ἀκραιφ[ιέων], | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, τὸν ἄρχοντα καὶ τοὺς πολεμάρχ[ου]ς | τοὺς ἀεὶ γινομένους καὶ τὸν γραμματέα [πέμπ]ειν **Βοιωτ[οῖς]** τῆς πόλεως | εἰς τὰ Πτ[ώϊα .... ἀ]πομι[σθῶσαι (?) ....] πράττει[ν, καθά]|περ καὶ ἐνταῦ[θα ....] γέγραπτ[αι. τὸ δὲ δόγμα τοῦ κοινοῦ τῶν] | **Βοιωτῶν** ἀ[ναγράψαι τοὺς π]ολεμά[ρχους καὶ τὸν γραμματέ]α ἐν τ[ῷ] | ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου. Reliqua tam obscura sunt, ut conatu restituendi abstinendum videatur.

352 Δαμοφίλω ἄρχοντος, [.......... ἔλεξεν· ἐπιδεὶ Μέ]|μνων [Ἀ]π[.. ....]ταις .... | [.......................... τῷ] κοινῶ **Βοιωτῶν**, [πρόξενον] | εἶ[ν]αι **Βοιωτῶν** [Μέμνονα Ἀπ .... αὐτὸν καὶ] ἐκγόνως, κὴ [εἶμεν] | αὐτοῖ [γᾶς κὴ οἰκίας ἔππασιν] κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἰ[σοτέλιαν | κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν], κὴ τὰ ἄλλα | πάντα κα[θάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης τῶ κοινῶ] τῶν | **Βοιωτῶν**.

Epicrates Archippi f., qui rogationes n. 351. 353 tulit, idem esse videtur, qui sacerdos Amphiarai fuit archonte Stratone (n. 253. 256. 276. 293. 303. 304). Titulus n. 352 neque anno 221 a. Chr. antiquior, neque anno 199 a. Chr. recentior est. Nam Damophilum proximo post Onasimum anno communi Boeotorum concilio praefuisse titulus Orchomenius n. 3180 docet; Onasimi vero aetas catalogo militari Aegosthenitano n. 210 definitur. Metiochi artificis aetas incerta est, sed certe neque in huius tituli neque in n. 426 litteratura quicquam inest quod vetet illum ad eam aetatem referri, qua reliqua eiusdem generis monumenta erecta sunt (cf. quae exposui ad n. 237). Marcus Agrippa L. f. tertium consul fuit anno 27 a. Chr. Tituli honorarii simillimi in arce Athenarum inventi sunt (C. I. A. III, 575. 576).

---

353 In monumento Agrippae (n. 349), atque maior quidem pars (*a*) in sinistro latere eiusdem lapidis, qui in fronte Agrippae titulum continet, *b* in alio lapide qui cum illo commissus est. Ed. B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 59. Exscripsit Lolling.

b	*a*
	///ΠΙΚΡΑΤΗΣΑΡΧΙΠ//////ΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΚΤΗΣΙΚΡΑΤΗΣ
	///ιΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙ
	ΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΜ
	///ΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙ
‾ΙΤΗ	/////////ΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΚΤΗΣΙ ΚΡΑΤΗΝΞΩΙΛΟΥ
ΑΘΙ	....ϽΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙ
	///////////ΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣ
	Ι\ΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙ[ΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥ]
	/////ΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑ///
ΚΑΤΑΓΗΝΚΑ	///ΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
ΚΑΘΑΠΕΡΤΟ	///ΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

Vs. 8 quae lineis circumscripsi, Lollingius in rasura rescripta esse testatur, quia isopolitiae mentio quadratarii neglegentia omissa fuisset.

[Ἐ]πικράτης Ἀρχίπ[πο]υ εἶπεν· ἐπειδὴ **Κτησικράτης** | [εὔ]νους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ | τῶν πολιτῶν τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἐμ | [π]αντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι | [τε]ῖ τ[ε βου]λεῖ καὶ τῷ δήμῳ, **Κτησικράτην Ζωΐλου** | Ἀθ[ηναῖ]ον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπί|[ων αὐ]τὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς | [κα]ὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ|[λία]ν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ θάλατταν κα[ὶ] | κατὰ γῆν κα[ὶ π]ολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα | καθάπερ το[ῖ]ς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

De Epicrate Archippi f. cf. adn. ad n. 351.

354—356 In monumento Agrippae (n. 349) in dextro latere lapidis antici. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

N. 356 vs. 6 fin. litteras ΚΑΤΑΘΑΛΑΤ in alio lapide adiuncto fuisse videri indicat Lolling.

354 Εὐαί[ων] **Μυννιχίδου** εἶπεν· ἐπειδὴ | **Καλλιμήδης** διατελεῖ εὔνους ὢν τῇ | πόλει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, **Καλλιμήδην** | **Στά[σ]ωνος** Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐερ|γέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐ[κγό]|νους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν | καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πο|λέμου καὶ εἰρήνης καὶ [κατὰ γῆν] καὶ [κατὰ θάλατταν], | καὶ τἆλλα πάντα κα[θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ]|νοις καὶ εὐεργέταις.

(354)

ΞΥΛΙ/////ΜΥΝΝΙΧΙΔΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΚΑΛΛΙΜΗΔΗΣΔΙΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣΩΝΤΗΙ
ΠΟΛΕΙΔΕΔΟΧΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΚΑΛΛΙΜΗΔΗΝ
ΣΤΛ///ΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡ
ΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕ////
ΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝ
ΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟ
ΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙ.......ΚΑΙ............
ΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑ///..................
ΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(355)

///ΠΙΙΕΡΕΩΣΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ///////ΓΑ//
////ΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΟΛΥΜΠΙΧΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ//////ΠΟΛΕΙ
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΝΠΑΝ
ΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤ
ΩΙΔΗΜΩΙΟΛΥΜΠΙΧΟΝΠ‾///ΣΙΑ//ΙΑΚΤΟΣΡΟΔΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝ
ΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙ
ΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙ///
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(356)

ΙΕΡΕΩΣΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣΠΥΘΩΝΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΓΑΘΩΝΑΒΟΥΤΑ
////ΥΡΟΠΙΟΝΜΑΚΕΔΟΝΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩ
///ΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥ
sic ΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙ
sic ΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕ
ΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

355 [Ἐ]πὶ ἱερέως Κτησιφῶντος, [................ | ε]ἶπεν· ἐπειδὴ Ὀλύμπιχος εὔνους ὢν διατελεῖ [τῇ] πόλει | Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἐν παν|τὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τ|ῷ δήμῳ, Ὀλύμπιχον Π[ει]σιά[ν]ακτος Ῥόδιον πρόξενον | εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶν|αι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ | ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ | κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα καθάπερ τοῖ[ς] | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

356 Ἱερέως Κτησιφῶντος, Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀγάθωνα Βουτᾶ | [Δε]υρόπιον Μακεδόνα πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρω|[π]ίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας | ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυ|λείαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ [κατὰ θάλατ]|ταν, καὶ τἆλλα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξέ|νοις καὶ εὐεργέταις.

Horum titulorum aetas Pythonis Calligitonis f. nomine definitur, de quo cf. quae disputata sunt ad n. 259. 333. 342. De Ctesiphonte sacerdote v. ad n. 340.

357—367 Marmor a. 0,95, l. 1,00, c. 0,29, quod olim efficiebat partem maioris monumenti, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

357 Πύθων Καλλιγείτονος εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ | καὶ τῷ δήμῳ, Ὄλυνπον Ἑρμίου Λυσιμαχέα πρόξενον | εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ | εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ|λίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν | καὶ (κα)τὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλο(ι)ς | προξένοις καὶ εὐεργέταις.

(357)

ΠΥΟΩΝΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝΟΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙ
ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΟΛΥΝΠΟΝΕΡΜΙΟΥΛΥΣΙΜΑΧΕΑΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙ
ΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥ
ΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝ
sic ΚΑΙΤΑΟΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΣ sic
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(358)

ΙΕΡΕΩΣΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΑΛΑΛΚΟΜΕΝΕΙΟΥΕΠΕΨΗΦΙΞΕΝΣΙΜΟΣΝΙΚΙΑΔΟΥ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΣΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΑΝΤΑΚΛΗΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥ
ΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟ
ΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
ΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(359)

ΙΕΡΕΩΣΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΑΛΑΛΚΟΜΕΝΕΙΟΥΕΠΕΨΗΦΙΞΕΝΣΙΜΟΣΝΙΚΙΑΔΟΥ
ΘΕΟΤΕΛΗΣΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΓΑΝΙΤΑΝΘΑΛΗΣΙΚΛΕΟΥΜΕΣΣΗΝΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙ
ΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤ
ΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(360)

ΠΛΟΥΤΑΡΧΙΔΗΣΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
sic ΦΡΥΝΡΙΩΝΑΕΥΦΡΟΝΙΑΔΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(361)

ΠΛΟΥΤΑΡΧΙΔΗΣΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΑΓΑΘΑΡΧΙΔΗΝΛΕΩΝΙΔΟΥΘΕΤΤΑΛΟΝΕΓΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
//////" ΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(362)

ΙΕΡΕΩΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ///ᴗ///////////////////////////
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΛΡΧΙ
ΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙ
ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣ

(363)

ΙΕΡΕΩΣΔ
ΛΥΣΑΝΔΡ
ΠΡΟΞΕΝΟ
///ΙΑΣΕΝΙ/
ΝΗΣΚΑΙ
ΠΡΟΞΕΝ

(364)

ΓΥ
ΑΣΕΝ
ΑΝΚΑΙ

(365)

ΣΑΤΥΡΟΣΞΕ
ΗΡΟΔΟΤΩΙ
ΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕ
ΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙ
ΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛ

(366)

ΙΕΡΕΩΣΠΑΡΑΜΥΘΟΥΩΡΟΠ////
ΝΙΚΟΔΑΜΟΥΚΟΡΙΝΘΙΟΣΕΥΝΟΥΣ
ΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝ
///////////ΤΗΣΙΝΚΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝΚ
/////////ΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑ
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥ

(367)

ΙΕΡΕΩΣΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΓΟΡΓΙΩΝΓΟΡΓΙΠ
ΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΕ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗ///
ΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑ
ΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛ

358 Ἱερέως Ἑρμοκράτου, Ἀλαλκομενείου, ἐπεψήφιζεν Σῖμος Νικιάδου, | Ἑρμόδωρος Ἑρμοκράτου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Παντακλῆ Στράτου | Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐ|τῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πο|λέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

359 Ἱερέως Ἑρμοκράτου, Ἀλαλκομενείου, ἐπεψήφιζεν Σῖμος Νικιάδου, | Θεοτέλης Ἑρμοκράτου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, | Γανίταν Θαλησικλέου Μεσσήνιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων | αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ | ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ|ταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

360 Πλουταρχίδης Φιλιστίδου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, | Φρυνίωνα Εὐφρονιάδου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων | αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν | καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ | θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

361 Πλουταρχίδης Φιλιστίδου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, | Ἀγαθαρχίδην Λεωνίδου Θετταλὸν ἐγ Μητροπόλεως πρόξενον εἶναι | τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας | [ἔγκ]τησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις καὶ εὐεργέταις.

362 Ἱερέως Δημητρίου, [. ο . . . . εἶπε·] | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀρχι|[. . . . . πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως] | Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι [αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν] | καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ [γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ] | τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς [ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις].

363 Ἱερέως Δ[ημητρίου, ...] | Λύσανδρ[ος . . . . εἶπε· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, ...] | πρόξενο[ν εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰ[κ]ίας ἔν[κτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρή]|νης, καὶ [τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις] | προξέν[οις καὶ εὐεργέταις].

364 [Ε]ὐ[. . . . . εἶπεν· . . . ., τὸν δεῖνα πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκί]|ας ἔν[κτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαττ]|αν καὶ [πολέμου καὶ εἰρήνης κτλ.].

365 Σάτυρος Ξε[ν . . . . . . εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ], | Ἡρόδοτ[ον . . . . πρόξενον] | εἶναι τῆς πόλεως [Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς] | γῆς καὶ οἰκίας ἔ[γκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν] | καὶ πολέμου καὶ εἰ[ρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἄλ]|λα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλ[λοις προξένοις καὶ εὐεργέταις].

366 Ἱερέως Παραμύθου, Ὠρωπ[όδωρος . . . . . . εἶπεν· ἐπειδὴ . . . .] | Νικοδάμου Κορίνθιος εὔνους [ὢν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις] | χρείας παρέχεται, δεδόχθαι [τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ... πρόξενον εἶναι] | τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν [καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας | ἔγκ]τησιν καὶ πολιτείαν κ[αὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ | κατὰ θ]άλατταν καὶ πολέμου κ[αὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τοῖς] | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐ[εργέταις].

367 Ἱερέως Ἑρμοκράτου, Γοργίων Γοργίπ[που εἶπεν· ἐπειδὴ Πε . . . .] | εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρωπ[ίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις χρείας παρέχεται], | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Πε[. . . . . πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν] | καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆ[ς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν] | καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κα[τὰ θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης], | καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλ[λοις προξένοις καὶ εὐεργέταις].

In universum horum decretorum aetas definitur Pythonis Calligitonis f. nomine, qui antiquissimum ex eis (n. 357) rogavit; de eo v. ad n. 259. 333. 342. Reliqua etiam paullo recentiora esse possunt, primis alterius a. Chr. saeculi composita. Hermodorus Hermocratis f. (n. 359) fortasse pater fuit Olympichi, qui rogationem n. 411 tulit; temporum certe rationes non adversantur. Paramythus sacerdos (n. 366) nescio an Cratini f. sit, cuius plebiscita n. 292. 293 habemus.

368—370 Tabulae duae coniunctae, quae olim cum n. 357—367 eiusdem monumenti partem efficiebant. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

368 . . . . ος εἶπεν· ἐπειδὴ Μικάδης Γύρωνος Χαλκιδε[ύ]ς εὔνους ὢν | [διατελεῖ τῇ πό]λει Ὠρωπίων καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ τῶν πολιτ[ῶ]ν χρείας παρέ|[χεται ἐμ παντὶ καιρῶ]ι πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τῷ δήμ[ω]ι, Μικάδην Γύ|[ρωνος Χαλκιδέα πρ]όξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐ[κ]γόνους, καὶ εἶναι | [αὐ]τοῖς γῆς καὶ [οἰκία]ς ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν κα[ὶ] ἀσφάλειαν | [καὶ πολέμου καὶ] εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα | [πάν]τα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

369 . . . . ας Ἀρχιτέλους εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, | Πυθί[ω]να Νίκωνος Κορκυραῖον πρόξενον εἶναι | [τῆ]ς πόλεως Ὠρωπίων καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐ|[τοῖ]ς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ|[λία]ν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ | [κα]τὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα | [κα]θάπερ κ[α]ὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

370 [. . . . . εἶ]πεν· ἐπ[ει]δὴ Ἀρίστων εὔνους ὢν διατελεῖ | [τῇ πόλει Ὠρωπίων] καὶ ἰδίᾳ τ[οῖ]ς αὐτοῦ χρείαν ἔχουσι τῶν πολι|[τῶν τὰ συμφέροντα πράττων φαί]νεται, δεδόχθαι τε[ῖ] βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, | [Ἀρίστωνα . . . . π]ρόξενον εἶν[αι] τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν | [καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς] καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ|[λίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμο]υ καὶ εἰρήνης [κ]αὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ|[ταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ καὶ τ]οῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις.

De aetate cf. quae adnotavi ad n. 357—367.

(368)

ΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΜΙΚΑΔΗΣΓΥΡΩΝΟΣΧΑΛΚΙΔΕ///ΣΕΥΝΟΥΣΩΝ
ΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΙΔΙΑΙΚΑΙΕΚΑΣΤΩΙΤΩΝΠΟΛΙΤ///ΝΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕ
ΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜ///ΙΜΙΚΑΔΗΝΓΥ
ΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕ///ΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙ
/// ///ΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙ.....ΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤ Ε Λ Ε Ι ΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑ/// ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑ Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Α Ι Τ Α Λ Λ Α
/// /// ///ΤΑΚΑΘΑΠΕΡ Τ Ο Ι Σ Α Λ Λ Ο Ι Σ ΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙ Σ

(369)

///////////ΑΣΑΡΧΙΤΕΛΟΥΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
////////ΠΥΘΙ///ΝΑΝΙΚΩΝΟΣΚΟΡΚΥΡΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙ
//////ΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥ
//////ΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥ
//////ΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙ
////ΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
/////ΘΑΠΕΡΚ///ΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(370)

////ΤΕΝΕΠ//////ΔΗΑΡΙΣΤΩΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΚΑΙΙΔΙΑΙΤ//////ΣΑΥΤΟΥΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΤΩΝΠΟΛΙ
ΝΕΤΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕ///ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝ/// ///ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝ/ΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥ
ΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ///ΑΙΚΑΤ\ΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤ
ΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

ΙΙΜΑΙΟ

Versum postremum iam antiquo tempore ludibrii causa neglegenter insculptum esse testatur Lolling.

371 Tabula tenuis marmoris subcaerulei cum aëtomate, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΤΓΛΗΣΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
//////////////////////////////ΙΣΙΜΙΔΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕ
ΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙ
ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗ
ΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑ
ΤΑΝΚΑ . . . ΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΤΑ/// ///
ΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙ///
ΨΑΙΔΕΤΟΨΗΦΙ///////
ΕΝΣΤΗΛΗΙΛΙΘΙΝΗΙΚΑ///
ΕΙΝ ΟΥΑΜΦΙΕΡΑΟΥ

Θεοτέλης εἶπεν· δεδόχθαι τῷ δήμῳ, | [. . . . . . Α]ἰσιμίδου Ἀθηναῖον πρόξε|[νον εἶναι κ]αὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως | [Ὠρωπίων καὶ] αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ | [εἶναι αὐτοῖς] γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη|[σιν καὶ ἀσφάλει]αν καὶ ἀσυλίαν καὶ πο|[λέμου καὶ εἰρήνης] καὶ κατὰ γῆν καὶ κα|[τὰ θάλατ]ταν κα[ὶ ἰσ]οτέλειαν, καὶ τὰ [ἄλ|λα καθάπερ τοῖς ἄλλο]ις προξένοι[ς | καὶ εὐεργέταις. ἀναγρά]ψαι δὲ τὸ ψήφισ[μα | τοῦτο τὸν γραμματέα] ἐν στήλῃ λιθίνῃ κα[ὶ | ἀναθ]εῖν[αι ἐν τῷ ἱερῷ τ]οῦ Ἀμφιεράου.

Theoteles sine dubio Hermocratis f. est, qui plebiscitum n. 359 rogavit. Inde huius tituli aetas cognoscitur.

---

372. 373 Basis marmorea, a. 0,23, l. 0,90, 0,95. In superficie tria foramina, ex quibus duo plumbo expleta sunt. Prope monumentum Sullae (n. 264). Titulum honorarium ed. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 106 n. 6. Hunc titulum denuo contulit, decretum proxeniae (n. 373) exscripsit Lolling.

In fronte:

(372)

ΟΔΗΜΟΣ ΩΡΩΠΙΩΝ
///ΕΛΛΑΝΚΑΙΚΕΛΙΑΝΛΕΥΚΙΟΥΣΥΛΛΑ
/////ΔΙΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΑΜΦΙΑΡΑΩΙΚΑΙΥΓΙΕΙΑΙ

In latere dextro:

(373)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΜΝΑΣΙΛΛΟΥΕΙΠΕΝΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΠΡΟΣΤΗ/////////////////////////////////
ΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΕΠΕΙΔΗΑΜΦΙΚΛΗΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥΔΗΛΙΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΤΕΠΟΛ/////////
ΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΑΕΙΔΕΟΜΕΝΟΙΣΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΚΑΙΛΕ///////////
ΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΕΠΙΔΗΜΗΣΑΣΤΕΠΑΡΗΜΙΝΑΚΡΟΑΣΕΙΣΚΑΙΠΛΕΙΟΥΣΠΕΠΟΗΤΑΙΔΙ////
ΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΜΦΙΚΛΗΝΦΙΛΟΞΕΝΟΥΔΗΛΙΟΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΕΠΙΤΕΤΕΙΠΡΟΣΤΗΝΠC////////
ΚΑΙΤΑΙΣΑΚΡΟΑΣΕΣΙΝΚΑΙΕΠΙΤΕΙΑΝΑΣΤΡΟΦΕΙΕΙΝΑΙΔΑΥΤΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΙ///////////
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕ///
ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΙ///
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣ Π Ο Λ Ε Ω Σ Γ Ε Γ Ρ Α Π Τ Α Ι

N. 372 vs. 3 fin. ΥΓΕΙΑΙ scriptum fuisse, deinde Ι additum esse videbatur Lollingio.

372 Ὁ δῆμος Ὠρωπίων | [Μέτ]ελλαν Καικελίαν, Λευκίου Σύλλα | [Ἐπαφρο]δίτου γυναῖκα, Ἀμφιαράῳ καὶ Ὑγιείᾳ.

373 Δημήτριος Μνασίλλου εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τὴ[ν βουλὴν] | καὶ τὸν δῆμον, ἐπειδὴ Ἀμφικλῆς Φιλοξένου Δήλιος εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ τε πόλ[ει] | καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς ἀεὶ δεομένοις χρείας παρέχεται ἐν παντὶ καιρῷ καὶ λέ[γων καὶ] | πράττων τὰ συμφέροντα, ἐπιδημήσας τε παρ' ἡμῖν ἀκροάσεις καὶ πλείους πεπόηται, δ[εδόχθαι] |

τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἀμφικλῆν Φιλοξένου Δήλιον ἐπαινέσαι ἐπί τε τεῖ πρὸς τὴν πό[λιν εὐνοίᾳ] | καὶ ταῖς ἀκροάσεσιν καὶ ἐπὶ τεῖ ἀναστροφεῖ· εἶναι δ' αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέτην τ[ῆς πόλεως] | Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέ[λειαν] | καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθά[περ τοῖς] | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

Admodum difficile est diiudicatu, quaenam huic Demetrii plebiscito (n. 373) ratio intercedat cum decreto cleruchorum Atheniensium, qui inde ab anno 167 a. Chr. Delum insulam tenebant, edito a Th. Homolle *Bulletin de correspondance Hellénique* X (1886) p. 35 n. 19, quod sic se habet: Ἐπὶ Πέλοπος ἄρχοντος, Γαμη|λιῶνος ἕκτει μετ' εἰκάδας | ἐκκλησία κυρία ἐν τῷ ἐκκλη|σιαστηρίῳ. Ἀγαθοκλῆς Ἀπολλο|δώρου Παιανιεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ | Ἀμφικλῆς μουσικὸς καὶ μελῶν | ποητὴς ἀκροάσεις καὶ πλείους | ἐποήσατο καὶ προσόδιον γράψας | ἐμμελὲς εἰς τὴν πόλιν τούς τε | θεοὺς τοὺς τὴν νῆσον κατέχοντας καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων | ὕμνησεν, ἐδίδαξεν δὲ καὶ τοὺς τῶν | πολιτῶν παῖδας πρὸς λύραν τὸ | μέλος ᾄδειν ἀξίως τῆς τε τῶν θεῶν | τιμῆς καὶ τοῦ Ἀθηναίων δήμου, | ἐπαγγέλλεται δὲ καὶ εἰς τὸ λοιπὸν | εὔχρηστον ἑαυτὸν παρασκευάζ[ειν] | καθότι ἂν ᾖ δυνατός· ὅπως οὖν καὶ ἡ | βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τῶν | ἐν Δήλῳ κατοικούντων φαίνωνται | τιμῶντες τοὺς ἀξίους, ἀγαθεῖ τύχει, | δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ, τού[ς λαχόντας] | προέδρους εἰς [τὴν ἐπιοῦσαν] | ἐκκλησίαν] | χρηματίσ[αι περὶ τούτων κτλ.]. Eundem hominem utrobique designari cum propter nomen, tum propter artis similitudinem, qua in re indicanda adeo eadem voce *ἀκροάσεις* uterque titulus utitur, admodum veri simile est. At obiciat quispiam, Amphiclem in titulo Oro-

---

374—377 Monumentum compositum ex tribus marmoribus albis (*a b c*); altitudo omnium 0,73, latitudo medii (*b*) 2,40, sinistri (*a*) 0,26, dextri (*c*) 0,29, crassitudo medii 0,28, reliquorum utriusque 0,60. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Solam artificis signaturam ex ectypo

a | *b*

(374)

ΔΗΜΙΟΚΡΙΤΗΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΝΑΥΤΗΣΠΑΤΕΡΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΝΑΡΧΙΛΟΧΟΥ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

(375)

ΔΗΜΟΚΡΙΤΗΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΝΥΙΟΝΘΕΟΔΩΡΟΝ
ΔΗΜΑΙΝΕΤΟΥ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΕΠΟΗΣΕ

N. 374 vs. 4 et n. 375 vs. 4 littera *φῖ* formam ⴼ habet, quae in illo maiore typorum genere exprimi non poterat.

374 Δημοκρίτη Θεοδώρου | τὸν αὑτῆς πατέρα | Θεόδωρον Ἀρχιλόχου | Ἀμφιαράῳ.

375 Δημοκρίτη Θεοδώρου | τὸν υἱὸν Θεόδωρον | Δημαινέτου | Ἀμφιαράῳ.
Διονύσιος Ἀρίστωνος ἐπόησε.

376 Ἀριστομένης Νικίου εἶπεν· ἐπειδὴ Μεν[εκρά]|της Μελανίππου Εὐρωμεὺς εὔνους ὢν δι[ατε]|λεῖ τεῖ τε πόλει Ὠρωπίων καὶ κοινεῖ καὶ ἰδίᾳ

jo Delium vocari, cum Deliacus eius aetatis sit, qua insula non iam eliorum, sed Atheniensium fuerit; porro etsi clausula decreti Deliaci on exstet, tamen ex parte superstite liquido apparere, non civi, sed pregrino hos honores decerni. Sed hae difficultates ut gravissimae identur, dum singillatim spectantur, sic statim evanescunt si eas coninxeris. Etenim Delii anno 167 a. Chr. nequaquam expulsi sunt, sed vitate privati imperioque cleruchorum Atheniensium subiecti. Quod qoniam eis rerum publicarum administratione plane abstinendum erat, onsentaneum est eos operam suam in varias artes atque opificia contiisse, eaque re etiam Atheniensibus insulae dominis officia quaedam raestitisse, propter quae laudes et honores mererent. Quo in numero quid video Amphicles ille fuit. Nam cum totus tituli Deliaci tenor am civem Atheniensem non fuisse demonstret, tamen ex verbis ἐπαγέλλεται δὲ καὶ εἰς τὸ λοιπὸν εὔχρηστον ἑαυτὸν παρασκευάζ[ειν] καθότι ἂν ᾖ δυνατός iure meritoque collegeris, eum non peregrinantem aliquando Delum venisse, sed ibi domicilium habuisse. Neque temporum rationes huic sententiae obstare videntur. Nam cur titulum Oropium anno 167 a. Chr. recentiorem esse posse negemus, nullam video causam. Quot annis recentius sit decretum cleruchorum Atheniensium qui Delum insulam tenebant, accuratius definiri vix licet. Nam Pelops archon sane etiam in titulo Atheniensi C. I. A. II, 477*b* invenitur, sed eius aetas incerta est, quum ipse Koehlerus non nisi dubitanter eum primo a. Chr. saeculo tribuat.

De Caecilia Metella L. Sullae uxore quarta cf. Drumann *Geschichte Roms* II p. 36 n. 22. p. 508 n. 12.

---

a Mylona misso ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 194 n. 275, integros titulos n. 374. 375 minusculis ex Leonardi apographo idem in Addendis p. 394, maiusculis ipse Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 107 n. 8. Omnia exscripsit Lolling.

c

(376)

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣΝΙΚΙΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΜΕΝ////////////////
ΤΗΣΜΕΛΑΝΙΠΠΟΥΕΥΡΩΜΕΥΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙ///////////////
ΛΕΙΤΕΙΤΕΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΚΟΙΝΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΤ/////////
ΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΤΟΙΣΑΕΙΔΕΟΜΕΝΟΙΣΔΕΔΟΧΘ///////////
ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΜΕΝΕΚΡΑΤΗΝΜΕΛΑΝΙΠΠΟΥ//
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩ
ΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣ
ΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥ////
ΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗ
ΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛ
ΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟ
ΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΓΕΓΡΑΠΤΑΙΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝ
ΑΝΤΙΝΙΚΟΣ

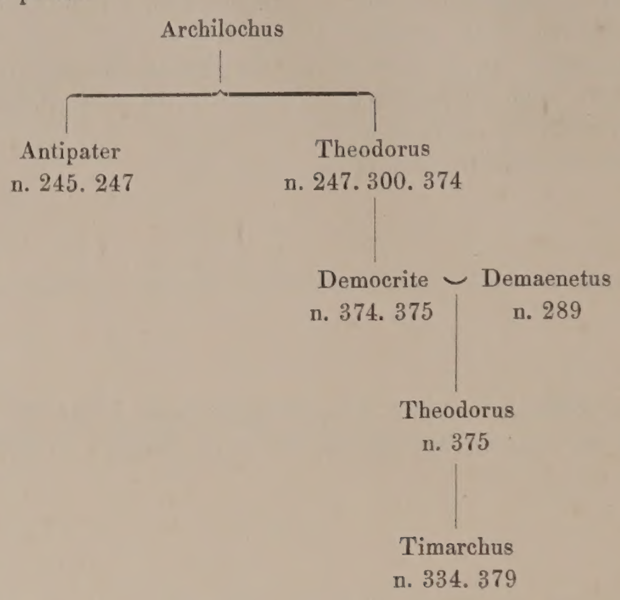
(377)

ΛΕΑ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣΝΙΚΙΟΥΕΙΠΕΝ
ΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙ
ΕΠΕΙΔΗΑΛΚΩΝΑΛΚΡΑΤΟΥ
ΠΑΛΕΥΣΔΙΑΤΕΛΕΙΤΑΣΥΜΦΕ
ΡΟΝΤΑΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝ
ΤΕΙΠΟΛΕΙΚΑΙΤΟΙΣΑΕΙΔΕΟΜΕΝΟΙΣ
ΧΡΗΑΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙ
ΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΛΚΩΝΑΛ///
ΚΡΑΤΟΥΣΠΑΛΕΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚ///
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠ///
ΩΝΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓ
ΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙ
ΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
ΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩ///
ΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙ///
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡ///
ΠΤΑΙΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΑΙΣΧΡΩΝΔΗΣ
ΒΙΟΤΤΟΥ

π[αρέ]|χεται χρείας τοῖς ἀεὶ δεομένοις, δεδόχθ[αι τεῖ] | βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Μενεκράτην Μελανίππου [Εὐρω]μέα | πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠ|ρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς | γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυ[λί]|αν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρή|νης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλ|λα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πό|λεως Ὠρωπίων γέγραπται. ἐπεψήφιζεν | Ἀντίνικος.

377 Ἀριστομένης Νικίου εἶπεν· | προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ, | ἐπειδὴ Ἄλκων Λακράτου[ς] | Παλεὺς διατελεῖ τὰ συμφέ|ροντα καὶ λέγων καὶ πράττων | τεῖ πόλει καὶ τοῖς ἀεὶ δεομένοις | χρήας παρέχεται, δεδόχθαι τεῖ | βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἄλκωνα Λ[α]|κράτους Παλέα πρόξενον εἶναι κα[ὶ] | εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπ[ί]|ων, καὶ εἶναι αὐτοῖ(ς) γῆς καὶ οἰκίας ἔγ|κτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλί|αν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης, | καὶ τἆλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῶ[ι] | καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοι[ς] | καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγρ[α]|πται. ἐπεψήφιζεν Αἰσχρώνδης | Βιόττου.

Monumentum honorarium (n. 374. 375) circiter medio saeculo a. Chr. tertio dedicatum existimo. Etenim ex nominibus quae hic legimus magna cum probabilitate haec parentelae ratio statui potest:

Decreta n. 376. 377 recentiora esse per se patet, sed quantum temporis inter monumentum erectum et hos titulos incisos intercedat incertum est. Propter litteraturam eos saeculi alterius a. Chr. n. initio tribuerim.

---

378. 379 Basis marmoris albi cum vestigiis pedum in superficie; ad sinistram alius lapis adiunctus erat. Altitudo 0,27, latitudo 1,25, crassitudo 0,75. Lapis humi iacens repertus est ante Democrites monumentum (n. 374 sqq.) in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

378 [Ἄ]ρ[χ]οντος Φίλωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφι[α]ράο[υ] | Ἑρμοδώρου, μηνὸς Ἀλαλκομενείου τριακάδι, | Σωσθένης Εὐθυδήμου εἶπεν· προβεβουλευ|μένον εἶναι πρός τε τὸ συνέδριον καὶ τὸν δῆμον, | ἐπειδὴ Πάτρων Πρωτάρχου Χαλκιδεὺς εὔνους | ὢν διατελεῖ τεῖ τε πόλει καὶ τοῖς ἀεὶ δεομένοις | τῶν πολιτῶν παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ | καὶ λέγων καὶ πράττων, δεδόχθαι τῷ συνεδρίῳ | καὶ τῇ πόλει, Πάτρωνα Πρωτάρχου Χαλκιδῆ πρόξε|νον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ | [α]ὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς ἀσφάλειαν καὶ | ἀσυλίαν, καὶ τἆλλα αὐτοῖς ὑπάρχειν ὅσαπερ καὶ τοῖς | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται τῆς πόλεως Ὠρωπίων. ἐπεψήφιζεν Σωσθένης | Εὐθυδήμου.

379 [Ἄρ]χοντος Νικοβίου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφια[ρ]άου Τι|μάρχου, μηνὸς Ἑρμαίου εἰκάδι, Ζώπυρος Διονυσί|ου εἶπεν· ἐπειδὴ Χαρίδημος Μνασαίγου Χαλκι|δεὺς εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει Ὠρωπίων | καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς ἀεὶ δεομένοις χρείας παρέχε|ται ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέ|ροντα, σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείπων· δι|ὸ καὶ δεδόχθαι τοῖς τε ἄρχουσι καὶ τοῖς συνέδροις καὶ | τῷ δήμῳ Ὠρωπίων, ἐπαινέσαι Χαρίδημον Μνασ[αί]|γου Χαλκιδέα ἐφ' ῇ ἔχων τυγχάνει εἰς πάντας Ὠρω[πί]|ους εὐνοίᾳ, καὶ εἶναι αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐεργέ[την τῆς] | πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους· ὑ[πάρ]|χειν δὲ αὐτοῖς καὶ πρόσοδον πρός τε τὸ συνέδρ[ιον καὶ τὸν] | δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά, καὶ τὰ ἄλλα φιλ[άνθρωπα] | πάντα, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοι[ς καὶ εὐεργέταις] | τῆς πόλεως Ὠρωπίων γέγρ[απται].

Hos quoque titulos priori alterius a. Chr. saeculi parti tribuendos existimo. Nam Hermodorus sacerdos (n. 378) idem ni fallor est qui rogationem n. 358 tulit sacerdote patre Hermocrate, pater Olympichi qui in titulo n. 411 est. De Timarcho cf. n. 334.

(378)

ΛΡΛΟΝΤΟΣΦΙΛΩΝΟΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙ///ΡΑΟΙ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΥΜΗΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΕΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙ
ΣΩΣΘΕΝΗΣΕΥΘΥΔΗΜΟΥΕΙΠΕΝΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥ
ΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΠΡΟΣΤΕΤΟΣΥΝΕΔΡΙΟΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΕΠΕΙΔΗΠΑΤΡΩΝΠΡΩΤΑΡΧΟΥΧΑΛΚΙΔΕΥΣΕΥΝΟΥΣ
ΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΤΕΠΟΛΕΙΚΑΙΤΟΙΣΑΕΙΔΕΟΜΕΝΟΙΣ
ΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙ
ΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΣΥΝΕΔΡΙΩΙ
ΚΑΙΤΗΙΠΟΛΕΙΠΑΤΡΩΝΑΠΡΩΤΑΡΧΟΥΧΑΛΚΙΔΗΠΡΟΞΕ
ΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙ
///ΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙ
ΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΑΥΤΟΙΣΥΠΑΡΧΕΙΝΟΣΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΕΠΕΥΗΦΙΞΕΝΣΩΣΘΕΝΗΣ
ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ

(379)

//////ΧΟΝΤΟΣΝΙΚΟΒΙΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΙΑΟΥΤΙ
ΜΑΡΧΟΥΜΗΝΟΣΕΡΜΑΙΟΥΕΙΚΑΔΙΞΩΠΥΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙ
ΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ ΧΑΡΙΔΗΜΟΣΜΝΑΣΑΙΓΟΥΧΑΛΚΙ
ΔΕΥΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝ
ΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΑΕΙΔΕΟΜΕΝΟΙΣΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕ
ΤΑΙΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕ
ΡΟΝΤΑΣΠΟΥΔΗΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΟΥΘΕΝΕΛΛΕΙΠΩΝΔΙ
ΟΚΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΤΕΑΡΧΟΥΣΙΚΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΩΡΩΠΙΩΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΧΑΡΙΔΗΜΟΝΜΝΑΣ
ΓΟΥΧΑΛΚΙΔΕΑΕΦΗΙΕΧΩΝΤΥΓΧΑΝΕΙΕΙΣΠΑΝΤΑΣΩΡΟ
ΟΥΣΕΥΝΟΙΑΙΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
ΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣ ////////
ΧΕΙΝΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΠΡΟΣΟΔΟΝΠΡΟΣΤΕΤΟΣΥΝΕΔΡ
ΔΗΜΟΝΠΡΩΤΟΙΣΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑ ΚΑΙΤΑΛΛΑΦΙΛ
ΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΓΕΓΡ

380—382 Basis marmoris albi, a. 0,41, l. 0,18, c. 0,75. In superficie vestigium pedis et praeterea foramen quadratum. Litterae tituli n. 380 altae 0,25, plebisciti (n. 381) 0,01, artificis subscriptionis (n. 382) 0,015—0,02. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Titulum artificis (n. 382) ex ectypo a Mylona misso ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* n. 153*b*, hunc et n. 380 coniunctos ex Leonardi apographo minusculis litteris idem Add. p. 389, omnia ipse Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 155 n. 14. Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

380 Ὁ δῆμος Ὠρωπιων | Κόιντον Φούφιον Κοΐντου υἱὸν Καληνόν, πρεσβε[υτ]ὴν | καὶ ἀντιστράτηγον, τὸν ἑαυτοῦ σωτῆρα καὶ εὐεργέτην, | Ἀμφιαράῳ.

381 Νικόμαχος Ἡφαιστοδώρου εἶπεν· δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπειδὴ Φιλλέας | εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει Ὠρωπίων καὶ τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν παρέ|χεται χρείας μετὰ πάσης προθυμίας, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Φιλλέαν Ἀγασιλά|ου Ἀθηναῖον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ | εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρή|νης, καὶ τἆλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις | τῆς πόλεως γέγραπται.

382 Σίμαλος ἐποίησε.

(380)

Ο ΔΗΜΟΣ ΩΡΩΠΙΩΝ
ΚΟΙΝΤΟΝΦΟΥΦΙΟΝΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟΝΚΑΛΗΝΟΝΠΡΕΣΒΕ ı ı Ͱ ΙΝ
ΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝΤΟΝΕΑΥΤΟΥΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

(381)

ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΗΦΑΙΣΤΟΔΩΡΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΕΙΔΗΦΙΛΛΕΑΣ
ΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕ//////ΛΕΙΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΠΑΡΕ
ΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΜΕΤΑΠΑΣΗΣΠΡΟΘΥΜΙΑΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΦΙΛΛΕΑΝΑΓΑΣΙΛΑ
ΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙ
ΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕ//////ΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗ
ΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

(382)

ΣΙΜΑΛΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

De Simalo artifice vide ad n. 238. Decreti n. 381 tempus accuratius definiri nequit. Q. Fufius Q. f. Calenus legatus pro praetore Caesaris fuit cum extremis belli Gallici annis (B. G. VIII, 39, 4) tum bello civili (B. C. I, 87, 4. III, 8, 2 seqq.). Eiusdem titulus honorarius Olympiae inventus est, quem edidi *Archäol. Zeitg.* 1876 p. 221 n. 25.

383—385 Tabulae duae marmoris albi, quarum altera alteri imposita est, a. 0,68, l. 0,60, c. 2,00. In antica parte angustiore, quae meridiem versus spectat, tituli, ac n. 383 quidem in superiore, n. 384 et 385 in inferiore tabula. Titulum artificis (n. 384) ex ectypo a Mylona misso ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 97 n. 122*a*, inscriptionem dedicatoriam (n. 383) ex apographo et ectypo Leonardi idem Add. p. 386, omnia ipse Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 105 n. 7. Exscripsit Lolling.

(383)

— ıı ıı ◡ ////////////// ⁚ ı
ꞏ Ο Ι Ν Τ Ο Ν Κ Α Ι Π Ι Ω Ν Α Κ Ο ı ı
Υ Ι Ο Ν Β Ρ Ο Υ Τ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Α Τ Ο
Σ Ω Τ Η Ρ Α Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν
Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

---

(384) Θ Ο Ι Ν Ι Α Σ Τ Ε Ι Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ Ι Κ Υ Ω Ν Ι Ο Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε Ν

(385) ΠΑΥΣΑΝΙΑΣΚΙΡΩΝΙΔΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΕΡΜΙΑΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΤΕ
ΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΠΡΑΤΤΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΡΜΙΑΝΝΕΑΡΧΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤ///
ΓΗΣΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑ///
ΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑ///
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

383 [Ὁ δ]ῆμο[ς] Ὠρ[ωπίων] | Κόϊντον Καιπίωνα Κοΐ[ντου] | υἱὸν Βροῦτον, τὸν ἑατο[ῦ] | σωτῆρα καὶ εὐεργέτην, | Ἀμφιαράῳ.

384 Θοινίας Τεισικράτου Σικυώνιος ἐποίησεν.

385 Παυσανίας Κιρωνίδου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἑρμίας εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε | πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον | πράττει, δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Ἑρμίαν Νεάρχου Ἀθηναῖον πρόξενον | εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτ[οῖς] | γῆς οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κα[τ]|ὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κα[ὶ] | εὐεργέταις γέγραπται.

Quum Tisicratem Sicyonium intra annos 320—284 a. Chr. artem statuariam exercuisse viderimus (ad n. 267), eius filium Thoeniam fere usque ad medium saeculum tertium a. Chr. vixisse consentaneum est. Pausanias si idem est, qui archon Oropiorum in titulo n. 246 commemoratur, decretum non multo post ipsum monumentum erectum eius basi insculptum videtur. Q. Caepio Q. f. Brutus is est, qui Caesarem interfecit, natura M. Iunii Bruti, adoptione Q. Servilii Caepionis filius.

---

386 Lapides duo inter se commissi, inventi in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Edd. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften. Phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 161 n. 7. Pittakis Eph. 1313. Rangabé *Ant. Hell.* 685. Nunc non exstant.

ΙΕΡΕΩΣΜΕΝΩΝΟΣΑΡΙΣΤΟΜΗΔΗΣΠΙΡΓΟΥΕΙΠΕΝ
ΕΠΕΙΔΗΠΩΛΙΑΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΤΕΠΟ
ΛΕΙΚΟΙΝΕΙΚΑΙΙΔΙΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΑΕΙ
a ΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΩΛΙΑΝΑΓΕΜΑΧΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟ
ΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥ
ΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙ

ΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑΘΑΠΕΡ
b ΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

De litterarum formis certum iudicium ferri nequit propter editorum dissensionem, ex quibus Preller ΑΠΣ, Pitt. et Rang. ΑΠΣ habent.

Elegi eas formas, quae in reliquis eiusdem aetatis atque argumenti titulis frequentissimae sunt.

Ἱερέως Μένωνος, Ἀριστομήδης Πίργου εἶπεν· | ἐπειδὴ Πωλίας εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε πό|λει κοινεῖ καὶ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἀεὶ | παρέχεται χρείας ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ | βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Πωλίαν Ἀγεμάχου Ἀθηναῖον πρό|ξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ|τὸν καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας | ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ | εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ καθάπερ | καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς | πόλεως γέγραπται.

De nomine Eretrico et Oropio quod est **Πίργης** cf. quae exposui ad n. 303.

---

387. 388 Fragmenta tria tabulae marmoris albi. — *a* a. 0,62, l. 0,60, c. 0,23, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling. — *b* et *c*, ibidem inventa atque item a Lollingio exscripta, adiunxi.

(387)

a *b* *c*

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΣΩΤΗΡΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔ·ΙΜ=Ν‾
ΚΡΑΤΙΠΠΟΥΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔ·ΙΑΤΕΛΓ////
ΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΤΟΙΣ ///Δ=
ΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΚΑΙΛΕΓΣΝΚΑ
ΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ Σ ΞΙΩ
ΑΥΤΟΥΑΞΙΩΣΛΕ Σ‾Δ
ΔΗΜΩΙΜΕΝΙΠΠΟΝΚΡΑ Ν ΕΥ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣ ΕΚΑΙΕ///Λ
ΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚ⁝ΑΣ ΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑ///
ΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑ ΤΩ Λ ΙΝ ΞΚΛΙ
ΤΑΛΛΑΥΠΑΡΧΕΙΝ ΞΝΟΙΣ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

(388)

ΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΛΛΙΚΛΕΟΥΣΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥ ΞΚΥΡ//////////
ΕΜΒΟΥΛΕΙΔΑΜΑΤΡΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΕΝΔΗΜΛΙΛ
ΕΙΠΕΝΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΠΡΟΣΤΗΝ ΠΕΙΔΗΖΩΠΥΡΟΣ//////////
ΣΙΟΥΧΑΛΚΙΔΕΥΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΑΕΙΤΟΙΣΔΕΟ//////
ΝΟΙΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤ//////////////////
ΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΖΩΠΥΡΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΧΑΛΚΙΔΕΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤ//////
///ΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚ////////////////////////
/////////ΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟ////////ΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ
////////////////ΕΡ///ΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ///

387 Διονυσόδωρος Σωτῆρος εἶπεν· ἐπειδὴ Μέν[ιππος] | Κρατίππου Περγαμηνὸς εὔνους ὢν διατελε[ῖ τεῖ τε] | πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δε[ομένοις] | χρείας παρέχεται ἐν παντὶ καιρῷ καὶ λέγων κα[ὶ πράττων] | τὰ συμφέροντα, [καὶ παρ' ἡμῖν ἀνέ]σ[τράφη ἀ]ξίω[ς μὲν] | αὐτοῦ, ἀξίως δὲ [τῆς ἡμετέρας πόλεω]ς· [δ]εδ[όχθαι τῷ] | δήμῳ, Μένιππον Κρα[τίππου Περγαμηνὸ]ν [πρόξενον εἶναι καὶ] | εὐεργέτην τῆς [πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους], καὶ ε[ἶναι] | αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας [ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλ]ειαν καὶ ἀσυλίαν κα[ὶ] | κατὰ γῆν καὶ κατὰ [θάλατταν καὶ π]ο[λέμου κ]α[ὶ εἰρή]ν[ης], καὶ | τἆλλα ὑπάρχειν [πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξ]ένοις | καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως [Ὠρωπίων γέγραπται].

388 Ἄρχοντος Καλλικλέους, ἱερέως δὲ τοῦ [Ἀμφιαράου ....], ἐκυρ[ώθη] | ἐμ βουλεῖ Δαματρίου τριακάδι, ἐν δήμ[ω]ι δὲ ...., ... | εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι αὐτῷ πρὸς τὴν [βουλὴν καὶ τὸν δῆμον· ἐ]πειδὴ Ζώπυρος [Διονυ]|σίου Χαλκιδεὺς εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν ἀεὶ τοῖς δεο[μέ]|νοις παρέχεται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ καὶ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντ[α, δεδόχθαι] | τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Ζώπυρον Διονυσίου Χαλκιδέα πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτ[ην | Ὠρ]ωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν κ[αὶ ἀσυ|λίαν κ]αὶ ἀσφάλειαν καὶ πο[λέμ]ου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, [καὶ τἆλλα | καθάπ]ερ [καὶ τοῖς ἄλλοις π]ροξένοις καὶ εὐεργέταις [τῆς πόλεως γέγραπται].

389—391 Lapis anterior monumenti ex pluribus marmoribus compositi. In fronte nunc quidem nihil legi potest, sed in sinistro latere plebiscitum n. 389, in dextro n. 390 et 391 sunt. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

(389)

ΙΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΦΙΛΩΝΦΙΛΙΣΚΟΥΚΙΑΝΟΣ
ΙΟΝΚΑΙΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙ
///ΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝ
///ΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝ
////ΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
////ΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

(390)

ΛΟ Η
ΤΕ/// ΩΡ///
ΤΩΝΕ///ΠΑΝΤΙΚ////
ΑΡΙΣΤΩΝΑΑΝΔΡ
ΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙ
ΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΙ///
ΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑ...///

(391)

ΟΛΥΜΠΙΧΙΔΟΥΕΙΠΕΝΕΠ////////
ΑΔΗΝΧΑΡΙΣΘΕΝΟΥΚΑΡΥΣ‾/////
ΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝ//////
ΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣ///////
ΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΙ////////
ΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛ////////
ΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓ///////

389 ....ου εἶπεν· ἐπειδὴ Φίλων Φιλίσκου Κιανὸς | [διατελεῖ εὔνους ὢν τῇ πόλει Ὠρωπ]ίων καὶ τοῖς πολίταις χρείας παρέχεται | [ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, πρόξε]νον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν | [καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ ο]ἰκίας ἔνκτησιν καὶ πολιτείαν καὶ ἀσυλίαν | [καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ] θάλατταν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, | [καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξέ]νοις καὶ εὐεργέταις.

390 ....λο[υ εἶπεν· ἐπειδ]ὴ [Ἀρίστων Ἀνδρ.....|... εὔνους ὢν δια]τε[λεῖ τῇ πόλει] Ὠρ[ωπίων καὶ χρείας παρέχεται τοῖς | δεομένοις τῶν πολι]τῶν ἐ[ν] παντὶ κ[αιρῷ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ], Ἀρίστωνα Ἀνδρ[........... πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως | Ὠρωπίων αὐτὸν] καὶ ἐγγόνους, καὶ [εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας | ἔγκτησιν καὶ ἀσυ]λίαν καὶ ἀσφάλ[ειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ | γῆν καὶ κατὰ θάλαττ]αν, καὶ τἆλλα [πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις].

391 .... Ὀλυμπιχίδου εἶπεν· ἐπ[ειδὴ ...., δεδόχθαι τῷ | δήμῳ, ...]άδην Χαρισθένου Καρύσ[τιον πρόξενον εἶναι καὶ εὐερ|γέτην τῆς π]όλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν [καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι | αὐτοῖς γῆς] καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἰσ[οτέλειαν καὶ ἀσυ|λίαν καὶ] ἀσφάλειαν καὶ πολέμου [καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ | γῆν καὶ] κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλ[λα πάντα καθάπερ | τοῖς ἄλ]λοις προξένοις καὶ εὐεργ[έταις].

Titulum n. 389 tertii a. Chr. saeculi esse civis Ciani mentio docet. Nam Cius Bithyniae a Prusia I Zielae f. rege Bithynorum anno fere 203 a. Chr. deleta est, postea sane ab eodem restituta, sed iam ab ipsius nomine Prusias vocata (Polyb. XV, 21, 3 sqq. Strabo XII p. 563 Cas. Steph. Byz. Προυσιάς. Droysen *Geschichte des Hellenismus* III, 2 p. 258).

---

392 Marmor nigrum, a. 0,24, l. 0,44, c. 0,22. Litterae admodum detritae. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ectypum et apographum misit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

[Ἄρχοντος ἐν κοινῷ Βοιωτῶν] Ἀπολλοδώρου, ἐπὶ δὲ πόλεω[ς Παυσανίου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου | Γλαύκωνος, ...] εἶπεν· ἐπειδὴ Στράτων Στράτωνος Σμυρ[ναῖος διατελεῖ εὔνους ὢν τῇ τε πόλει | Ὠρωπίων κοιν]εῖ καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ, τῆ[ς] τε πόλε[ως .... | .... παρέσχ]ε[το] χρε[ία]ς κ[αὶ ....|... ἐπὶ .....] πλοίων [εἰς] τὸν λιμένα

βουλ[ηθ]έν[των .... εἰσπλεῖν ....|.............]εις ... . ἐπὶ .... αὐτὸν | ...., δεδόχθαι τεῖ βουλεῖ καὶ τῷ δή[μῳ, Στράτωνα Στράτωνος | Σμυρναῖον] πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίω[ν καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, | καὶ εἶναι] αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν [καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν], καὶ τἆλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπ[ερ καὶ τοῖς ἄλλοις | προξένοις] καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται. ἐπεψήφι[ζεν ....].

Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Ε Π Ι Δ Ε Π Ο Λ Ε Ω
Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε Ι Δ Η Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ο Σ Σ Μ Υ Ρ Ν
Ε Ι Κ Α Ι Ι Δ Ι Α Ι Ε Κ Α Σ Τ Ω Ι Τ Η Τ Ε Π Ο Λ Ε
Χ Ρ Ε ////// Σ Κ
Σ Ε Ι ,   Π Λ Ο Ι Ω Ν Ι /// Τ Ο Ν Λ Ι Μ Ε Ν Α Β Ο Υ Λ Ι Ε Ν /// /// /// Α Π
Ε Ι Σ   Ε Π Ι   Α Υ Τ Ο Ν
Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Τ Ε Ι Β Ο Υ Λ Ε Ι Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Η
Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Ν Α Ι Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Ω Ρ Ω Π Ι Ω
Α Υ Τ Ο Ι Σ Γ Η Σ Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Α Σ Ε Γ Κ Τ Η Σ Ι Ν Κ Α Ι Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Ν Κ Α Ι Α Σ Υ Λ Ι Α Ν
Κ Α Ι Τ Α Λ Λ Α Π Α Ν Τ Α Υ Π Α Ρ Χ Ε Ι Ν Α Υ Τ Ο Ι Σ Κ Α Θ Α Π
Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ι Σ Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Γ Ε Γ Ρ Α Π Τ Α Ι Ε Π Ε Ψ Η Φ Ι

vac.

De Apollodoro archonte v. n. 246. Magnopere dolendum est, quod media pars tituli (vs. 4—6) paene tota evanuit. Nam manifestum est ibi scripta fuisse quae a solito talium decretorum more plane abhorrerent et Stratonis merita accuratius indicarent. Vs. 3 genetivum τῆς πόλεως reposui, ad quem participium aliquod, veluti θλιβομένης, additum fuisse existimo. Vs. 5 nescio an de piratis dicatur qui cum navibus nonnullis in portum intrare conati sint.

---

393 Tabula marmoris albi cum aëtomate, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Χ Α Ρ Ο Π Ι Ν Ω Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Μ Ε Ι Ν Ο Σ Π Α Ν Α Μ Ω
Ε Π Ε Ψ Α Φ Ι Δ Ε Δ Ι Δ Υ Μ Μ Ω Ν Ε Π Α Ρ Μ Ο Σ Σ Τ Ω Ο Π Ο
Ε Ν Τ Ι Ο Σ Δ Α Μ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Σ Τ Ι Μ Ο Γ Ε Ν Ι Ο Σ Ω Ρ Ω Π Ι Ο Σ
Ε Λ Ε Ξ Ε Δ Ε Δ Ο Χ Θ Η Τ Υ Δ Α Μ Υ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ε Ν
Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν Τ Ω Κ Υ Ν Ω Β Ο Ι Ω Τ Ω Ν Κ Λ Ε Ο Φ Α Ν Τ C ////
Κ Λ Ε Ο Φ Ω Ν Τ Ο Σ Χ Α Λ Κ Ι Δ Ε Ι Α Κ Η Α Υ Τ Ο Ν Κ Η
Ε Γ Γ Ο Ν Ω Σ Κ Η Ε Ι Μ Ε Ν Α Υ Τ Ο Ι Κ Η Γ Α Σ Κ Η Υ Κ Ι Α Σ
Ε Π Π Α Σ Ι Ν Κ Η Ϝ Ι Σ Ο Τ Ε Λ Ι Α Ν Κ Η Α Σ Φ Α Λ Ι Α Ν
Κ Η Α Σ Ο Υ Λ Ι Α Ν Κ Η Π Ο Λ Ε Μ Ω Κ Η Ι Ρ Α Ν Α Σ Ι Ω Σ Α Σ
Κ Η Κ Α Τ Α Γ Α Ν Κ Η Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Η Τ Α Α Λ Λ Α Π Α Ν Τ Α
ʹ Α Θ Α Π Ε Ρ Κ Η Τ Υ Σ Α Λ Λ Υ Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Υ Σ Κ Η Ε Υ
/// Ρ Γ Ε Τ Η Σ

Χαροπίνω ἄρχοντος, μεινὸς Πανάμω, | ἐπεψάφιδ(δ)ε Διδύμμων Ἐπαρμόσστω Ὀπο|έντιος, Δαμόκριτος Τιμογένιος Ὠρώπιος | ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν | κὴ εὐεργέταν τῶ κυνῶ Βοιωτῶν Κλεόφαντο[ν] | Κλεοφῶντος Χαλκιδεῖα κὴ αὐτὸν κὴ | ἐγγόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῖ κὴ γᾶς κὴ ὑκίας | ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν | κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας | κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα πάντα | καθάπερ κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐ|[ε]ργέτης.

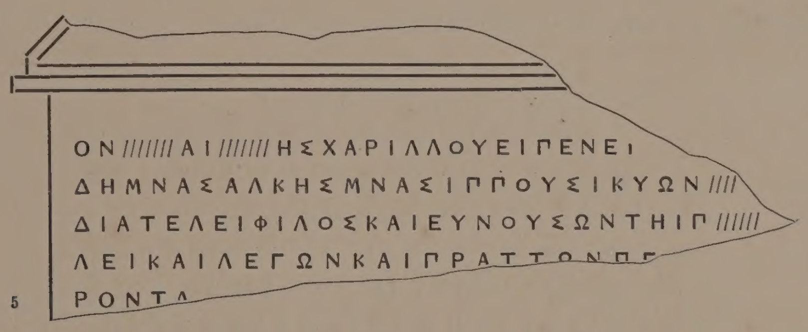
394 Lapis inventus Oropi; ab I. P. Gandy museo Britannico donatus. Ex schedis Mülleri ed. Boeckh C. I. G. 1566 (L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften* IV (1852) p. 165 n. 14. Lebas *Inscr.* II, 470). Omnium accuratissime C. T. Newton *Greek inscriptions in the British Museum* II p. 27 n. CLXI. Cf. quae adnotavi *Historische und philologische Aufsätze, Ernst Curtius gewidmet,* p. 299.

ΙΑι . . . . ΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΤΩΙΔ . ΜΩΙΟΙΝΟΦΙΛΟΝΦΙΜΕΝΟΣ
‹ΡΗΤΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕ' . Λ . ΚΑΙΕΥΕ
. ¯ΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙ
. ΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑ\
. ^ΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦ/
. . ΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜοΥΚ . .
ΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
ΟΣΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟ
ΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗ
ΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛΗΙΛΙΘΙΝΗΙΚΑΙΣΤΗ
ΣΑΙΕΝΤ^ΙΙΕΡΩΙ¯ΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥ

[. . . . . εἶ]πεν· δεδόχθαι | τῷ δ[ή]μῳ, Οἰνόφιλον Φι(λοποί)μενος | [Κ]ρῆτα πρόξενον εἶ[ν]α[ι] καὶ εὐε|[ργ]έτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ | [α]ὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐ|[τ]ῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφά|[λε]ιαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου κ[αὶ] | εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ | θάλατταν, καὶ τἆλλα πάντα | ὅσαπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προ|ξένοις καὶ εὐεργέταις. | ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψή|φισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆ|σαι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου.

---

395 Tabula tenuis marmoris albi subcaerulei; aëtoma, quod fuit, paene totum periit. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Ὀν[ομ]α[κλ]ῆς Χαρίλλου εἶπεν· ἐ[πει]|δὴ Μνασάλκης Μνασίππου Σικυών[ιος] | διατελεῖ φίλος καὶ εὔνους ὢν τῇ π[ό]|λει καὶ λέγων καὶ πράττων [ἀ]ε[ὶ τὰ συμφέ]|ροντα, [δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Μνασάλκην Μνασίππου Σικυώνιον πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους κτλ.].

---

396 Tabula marmoris albi cum aëtomate, integra a dextra, fracta a sinistra. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Α///Λ////ΕΙΠΕΝΕΠΕΙ
Ω////ΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΙΔΙΑΙΕΚΑΣ
ΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕ
ΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΧΑΡΗ
ΟΥΜΙΛΗΣΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΙ
ΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑ///
ΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣ
ΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕ
ΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙ///
ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑ///
ΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑ
ΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟ
ΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

. . . . ά[δ]α[ς] εἶπεν· ἐπει|[δὴ Χάρης εὔνους] ὢ[ν] διατελεῖ | [τεῖ πόλει Ὠρωπίων καὶ] ἰδίᾳ ἑκάσ|[τῳ τῶν πολιτῶν χ]ρείας παρέχε|[ται ἐμ παντὶ καιρῷ πρ]άττων τὰ συμ|[φέροντα], δεδόχθαι τῷ δήμῳ Χάρη|[τα . . . .]ου Μιλήσιον πρόξενο[ν | εἶναι τῆς π]όλεως Ὠρωπίων καὶ α[ὐ|τὸν καὶ ἐκ]γόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς | [γῆς καὶ οἰκία]ς ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέ|[λειαν καὶ ἀ]συλίαν καὶ ἀσφάλει[α|ν καὶ πολέμου] καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ | [γῆν καὶ κατὰ θ]άλατταν, καὶ τὰ ἄλλα | [πάντα κα]θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προ|[ξένοις κα]ὶ εὐεργέταις.

397 Tabula marmoris candidi fracta in duas partes; aëtoma, quod fuerat supra titulum, fere totum periit. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΙΓΕΝΕΓΕΙΔΙ//
ΩΣΕΣΩΙΣΕΝ
-ΚΑΙΧΡΕΙΑΣΓΑΡΕ
ΙΚΑΙΙ//ΟΙΝΗΙΤΟΙΣ
/Ι-ΑΙΣ
ΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΡΙ-
ΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣ
ΓΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟ
ΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙ
ΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑ
ΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜ
ΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑ
ΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑ
ΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΓΡΟΞΕΝΟ
ΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

[.......... ε]ἶπεν· ἐπειδ[ὴ | Ἐργέας ......ἐ]ως ἔσωισεν | .... καὶ χρείας παρέ|[χεται καὶ ἰδίᾳ] καὶ κοινῇ τοῖς | [πολ]ίταις, δ[εδόχθαι τῇ | βουλῇ] καὶ τῷ δήμῳ, Ἐργέ[αν εἶναι π]ρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως | Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγό|νους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκί|ας ἔνκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀ|σφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμ|ου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κα|τὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα κα|θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένο|ις καὶ εὐεργέταις.

---

398 Fragmentum marmoris albi quadrati; a dextra et ab inferiore parte exstat margo. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΣΚΟΣΤΙΜΩΝΟΣΚΑ
ΝΤΗΙΤΕΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚ///
ΟΝΤΑΙΧΡΕΙΑΣΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙ
ΟΣΚΑΙΕΥΝΙΚΟΝΕΥΝΙΚΟΥΧΥΤΡΙΟΥΣ
ΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΚ
ΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑ//
ΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤ/////////
ΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟ
ΙΕΠΕΨΗΦΙΣΕΝΕΥΦΡΑΙ///

[...... ἐπειδὴ ......ί]σκος Τίμωνος κα[ὶ Εὔνικος | Εὐνίκου εὖνοι ὄντες διατελοῦσι]ν τῇ τε πόλει Ὠρωπίων κα[ὶ | τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν παρέ]χονται χρείας ἐμ παντὶ καιρῷ, | [δεδόχθαι τῷ δήμῳ, ...ίσκον Τίμων]ος καὶ Εὔνικον Εὐνίκου Χυτρίους | [προξένους εἶναι καὶ εὐεργέτας τῆς πόλε]ως Ὠρωπίων καὶ αὐτοὺς καὶ ἐκ|[γόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ] οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν κα[ὶ | ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήν]ης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-[ταν, | καὶ τἆλλα πάντα καθ]άπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξ[ένοις | καὶ εὐεργέταις ὑπάρχε]ι. ἐπεψήφιζεν Εὐφραῖ[ος ....].

---

399 Fragmentum tabulae tenuis lapidis porphyritae; a sinistra exstat margo. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

-
ΞΕ/////////////Ι
ΜΑΙΟΥΤΡ///
ΤΗΡΙΟΥΔΕΙ,
ΜΟΔΩΡΟΥΕΙΠ
///ΟΝΑΥΤΩΙΠΡΟ-
ΔΗΜΟΝΕΠΕΙΔΗ
ΜΝΑΣΕΟΥΛΑΟΔ
ΛΙΑΤΕΛΕΙ
Α

..... ἐ[κυρώθη ἐν βουλῇ Ἑρ]|μαΐου τρ[ιακάδι, ἐπὶ δικασ]|τηρίου δὲ [..............., Ὀλύμπιχος (?) Ἑρ]|μοδώρου εἶπ[εν· εἶναι προβεβουλευμέ|ν]ον αὐτῷ πρός [τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν] | δῆμον, ἐπειδὴ ... . | Μνασέου Λαοδ[ικεὺς φίλος καὶ εὔνους | ὢν] διατελεῖ [τῇ πόλει Ὠρωπίων κτλ.].

Olympichi nomen vs. 4 supplevi ex n. 411, dubitans sane. Sed certe nulla est causa, cur hunc titulum illo multo antiquiorem statuamus. Iudicii in proxeniae beneficio conferendo etiam in titulo n. 400 mentio fit, ac simile reipublicae Atheniensium institutum notum est.

400 Frustulum marmoris albi fractum undique. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

–ΕΤΟΥΔΙΚ

//ͺΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΕΝ

\ΙΑΥΤΩΙΠΡΟΣΤ

ϡΝΔΙΑΤ

ᵛΑΙΡΩ

[. . . . . . . ἐκυρώθη ἐν βουλῇ . . . ., ἐπὶ δ]ὲ τοῦ δικ[αστηρίου . . . .]ίου τριακάδι, Ἐν[. . . . . εἶπε· προβεβουλευμένον εἶν]αι αὐτῷ πρὸς τ[ὸν δῆμον, ἐπειδὴ . . . . εὔνους] ὢν διατ[ελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τοῖς πολίταις ἐν παντὶ] καιρῷ [τὰ συμφέροντα πράττει κτλ.].

Cf. quae adnotavi ad n. 399.

---

401 Fragmentum marmoris, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Edd. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften. Phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 165 n. 12. Rangabé *Ant. Hell.* 684. Pittakis Eph. 1320. Periisse videtur.

[Λ Α]

. . . . ΓΕΙΤΟΝΟΣΚL . . . .

. . . . ΑΙΙΔΙΑΙΠΑΡΕΧΕΤ[ΑΙ]

. . . ΩΙΔΗΜΩΑΝΤΙΠΑΤ[Ρ]

. . . ΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙ[Ω.]

. [Ι]ΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑ . .

. . ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤ[/ Α]

. . ΕΧΕΙΝΑΥΤΩΙΚΑ . . .

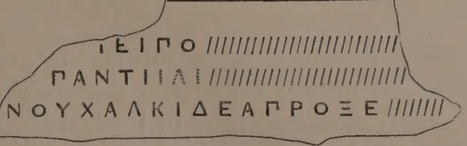
Ω Ρ

Var. lect. Quae uncis inclusi, Pittakis solus habet. Praeterea vs. 8 init. ΕΧΕΙΝ Preller, Rang., ΣΧΕΙΝ Pitt. || vs. 8 med. ΤΩΙ Preller, Rang., ΤΩΝ Pitt. De litterarum formis cf. quae adnotavi ad n. 287. 288.

[Ὁ δεῖνα εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀντίπατρος | Καλλι]γείτονος Κε . . . . . [εὔνους ὢν διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρω|πίων, κ]αὶ ἰδίᾳ παρέχεται [χρείας τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν, δεδόχ|θαι τ]ῷ δήμῳ, Ἀντίπατρ[ον πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην | τῆ]ς πόλεως Ὠρωπίω[ν καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτη|σ]ιν καὶ ἰσοτέλεια[ν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέ|μου] καὶ εἰρήνης καὶ τ[ὰ ἄλλα πάντα ὑπάρ]χειν αὐτῷ κα[θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως].

---

402 Frustulum marmoris albi, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[. . . . . . ἐπειδὴ . . . . διατελεῖ εὔνους ὢν τ]εῖ πό[λει Ὠρωπίων καὶ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἐν] παντὶ και[ρῷ τὰ συμφέροντα πράττει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ, ...]νου Χαλκιδέα πρόξε[νον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους κτλ.].

403 Fragmentum marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΤΗΣΑΡ

ͻΚΡΙΤΟΣΝ

ͻΣΤΡΑ

–Ο

Vs. 2 . . . όκριτος, vs. 3 . . . όστρα[τος (?)].

---

404 Frustulum marmoris albi undique fractum. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

–ΙΑΤΕΛΕΙΤΗ

ΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤ

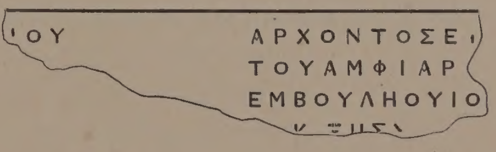
–ΟΝΚΑΙΕΚΓΟ

ΙΚΑΤΑϹ

[. . . . . ἐπεὶ . . . . εὔνους ὢν δ]ιατελεῖ τῆ[ι πόλει Ὠρωπίων, δεδόχθαι τ]ῇ βουλῇ καὶ τ[ῷ δήμῳ, ... πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ]τὸν καὶ ἐκγό[νους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν κα]ὶ κατὰ θ[άλατταν κτλ.].

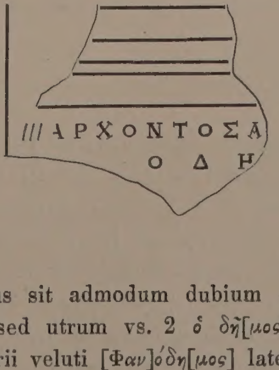
405 Fragmentum marmoris albi, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Ἄρχοντος ἐ[ν ’κοινῷ Βοιωτῶν . . . ., ἱερέως δὲ] | τοῦ Ἀμφιαρ[άου . . . ., ἐκυρώθη] | ἐμ βουλῇ Θυΐο[υ . . . . κτλ.].

---

406 Fragmentum marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Cuius generis titulus sit admodum dubium est. Certe vs. 1 fuit Ἄρχοντος Α . . . ., sed utrum vs. 2 ὁ δῆ[μος] supplendum sit, an reliquiae nominis proprii veluti [Φαν]όδη[μος] lateant ambiguum est.

407 Fragmentum marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΓΑΡΙ///ΤΟ{
ϽΤΟΒΟΥΛΟ

Vs. 1 [᾿Ε]π᾿ ᾿Αρι[σ]τοφ[άνους] aut ᾿Αρι[σ]τοφ[ῶντος], vs. 2 [᾿Αρισ]τόβουλο[ς].

408 Angulus dexter inferior basis marmoris albi. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ιΥ
ΩΝ
-ΙΚΑΛ
ΟΥΣΚΑΙ
ΚΑΙΠΟΛΕ
ΙΝΑΥΤΟΙΣΟ

Vs. 1—3 obscuri sunt, deinde hae formulae solennes decretorum agnoscuntur: *αὐτὸν καὶ ἐκγόν]ους, καὶ | [εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν] καὶ πολέ|[μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα ὑπάρχε]ιν αὐτοῖς ὅ|[σα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται].*

409 Fragmentum inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Edd. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissensch. Phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 165 n. 13. Rangabé *Ant. Hell.* 680. Sine dubio titulus similiter ac n. 386 per duos lapides dispositus erat, ex quibus superior non inventus est. Nunc etiam inferior periisse videtur.

ΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΥΠΑΡΧΕΙ

Var. lect. Vs. 2 ΑΛΛΟΙΣ Preller, ΛΟΙΠΟΙΣ Rangabé. De litterarum formis cf. quae adnotavi ad n. 287. 288.

[.... καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν] | καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τἆλλα πάντα ὅσαπερ καὶ τοῖς | ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως ὑπάρχει.

410 Oropi. Ed. Lebas *Inscr.* II, 475. Periisse videtur.

Ε....ΙΝΠΡΟΞΕΝΟ
ΚΙΟΣ

Vox *πρόξενο[ν]* vs. 1 indicare videtur, hoc quoque decreti honorifici fragmentum esse. Sed id nequaquam certum est.

411 Tabula marmorea, a. 0,75, l. 0,36—0,38, c. 0,10—0,11; planicies inscripta alta 0,45, ipsarum litterarum altitudo 0,008. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*) lapis gradus vices gerebat in scalis aedificii cuiusdam recentioris meridiem versus ab eo loco, ubi pleraeque bases monumentorum honorariorum inventae sunt. Ed. B. I. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 97 n. 2 (U. von Wilamowitz-Möllendorff Hermae XXI p. 102). Lapide denuo examinato Lolling permultas litteras addidit, quas editor Graecus dispicere non potuerat.

[*Textum vide pag. seq.*]

᾿Ολύμπιχος ῾Ερμοδώρου εἶπεν· ἐπειδὴ ῾Ιέρων | Τηλεκλέους Αἰγειράτης εὔνους ὢν διατελεῖ | τῷ δήμῳ τῷ ᾿Ωρωπίων ἐν παντὶ καιρῷ καὶ λέγων | καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, γενομένων τε συμ|πτωμάτων καὶ παρασπονδημάτων τῶμ μεγίστων | περὶ ᾿Ωρωπίους, καὶ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν πα|ραγενομένων εἰς τὴν ἐν Κορίνθῳ σύνοδον ἠρά|νισέν τε ἡμῖν καὶ συμβουλεύσας παρεστήσατο | τοῖς ᾿Αχαιοῖς τὴν πᾶσαν πρόνοιαν ποιήσασθαι ὑ|πέρ τε τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ᾿Αμφια|ράου, ἐπεὶ καὶ ἐν τεῖ ῾Ρωμαίων φιλίᾳ καὶ πίστει διατε|λοῦμεν ὑπάρχοντες· δόξαντος δὲ τοῖς ᾿Αχαιοῖς | συναγαγεῖν σύνκλητον ἐν ῎Αργει περὶ τούτων, | ῾Ιέρων ἐμ παντὶ καιρῷ βουλόμενος ἐκφανῆ π[οι]|εῖν τὴν αὑτοῦ εὔνοιαν καὶ καλοκἀγαθίαν ὑπ[ε]|δέξατο πάντας τοὺς παραγενομένους ᾿Ωρω|πίων ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἑστίαν, ἔθυσέν τε τῶι Δι[ὶ] | τῷ Σωτῆρι ὑπὲρ ἡμῶν, πρός τε ᾿Αθηναίους κα[ὶ] | τοὺς ἄλλους τοὺς ἀντιπρεσβεύοντας [ἡ]μ[ῖν εἶπέ] | τε καὶ παρεστήσατο τοῖς ᾿Αχαιοῖς μὴ περιιδε[ῖν] | πόλιν ῾Ελληνίδα ἐξανδραποδισθεῖσαν, οὖσάν | τε ἐν τεῖ ῾Ρωμαίων φιλίᾳ καὶ πίστει καὶ διὰ τὴν | τούτου πρόνοιαν καὶ καλοκἀγαθίαν συμβέβηκε | κεκομίσθαι ἡμᾶς τὴν πατρίδα καὶ κατεληλ[υ]|θέναι μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν· ὅπως οὖν κ[αὶ] | ᾿Ωρώπιοι φαίνωνται μνημονεύοντες ὅτι ἂν εὐε[ρ]|γε-

τηθῶσιν ὑπό τινος, γίνωνται δὲ καὶ ἄλλοι ζ[η|λ]ωταὶ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως, εἰδότες ὅτι τιμηθ[ή]|σονται ἀξίως ὧν ἂν εὐεργετήσωσιν, ἀγαθε[ῖ] | τύχει, δεδόχθαι τῷ δήμῳ Ὠρωπίων στεφαν[ῶ]|σαι Ἱέρω[ν]α Τηλε[κλ]έους Αἰγειράτην εἰκόνι | χαλκεῖ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκἀγαθίας ἥ[ς] | ἔχων διατελεῖ εἰς τὸν δῆμον τὸν Ὠρωπίων· ἀν[α]|γορεῦσαι δὲ τὴν τῆς εἰκόνος στάσιν Ἀμφιαρα[ίων] | τῶμ μεγάλων τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι.

ΟΛΥΜΠΙΧΟΣΕΡΜΟΔΩΡΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΙΕΡΩΝ
ΤΗΛΕΚΛΕΟΥΣΑΙΓΕΙΡΑΤΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΩΡΩΠΙΩΝΕΙΙΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΚΑΙΛΕΓΩΝ
ΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΓΕΝΟΜΕΝΩΝΤΕΣΥΜ
ΠΤΩΜΑΤΩΝΚΑΙΠΑΡΑΣΠΟΝΔΗΜΑΤΩΝΤΩΜΜΕΓΙΣΤΩΝ
ΠΕΡΙΩΡΩΠΙΟΥΣΚΑΙΤΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝΚΑΙΗΜΩΝΠΑ
ΡΑΓΕΝΟΜΕΝΩΝΕΙΣΤΗΝΕΝΚΟΡΙΝΘΩΙΣΥΝΟΔΟΝΗΡΑ
ΝΙΣΕΝΤΕΗΜΙΝΚΑΙΣΥΜΒΟΥΛΕΥΣΑΣΠΑΡΕΣΤΗΣΑΤϹ
ΤΟΙΣΑΧΑΙΟΙΣΤΗΝΠΑΣΑΝΠΡΟΝΟΙΑΝΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΥ
ΠΕΡΤΕΤΗΣΠΟΛΕΩΣΗΜΩΝΚΑΙΤΟΥΙΕΡΟΥΤΟΥΑΜΦΙ/
ΡΑΟΥΕΠΕΙΚΑΙΕΝΤΕΙΡΩΜΑΙΩΝΦΙΛΙΑΙΚΑΙΠΙΣΤΕΙΔΙΑΤΓ
ΛΟΥΜΕΝΥΠΑΡΧΟΝΤΕΣΔΟΞΑΝΤΟΣΔΕΤΟΙΣΑΧΑΙΟΙΣ
ΣΥΝΑΓΑΓΕΙΝΣΥΝΚΛΗΤΟΝΕΝΑΡΓΕΙΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝ
ΙΕΡΩΝΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΕΚΦΑΝΗΠ////
ΕΙΝΤΗΝΑΥΤΟΥΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝΥΠ///
ΔΕΞΑΤΟΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΥΣΩΡϹ
ΠΙΩΝΕΠΙΤΗΝΙΔΙΑΝΕΣΤΙΑΝΕΘΥΣΕΝΤΕΤΟΙΔΙ///
ΤΩΙΣΩΤΗΡΙΥΠΕΡΗΜΩΝΠΡΟΣΤΕΑΘΗΝΑΙΟΥΣΚΑ///
ΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΤΟΥΣΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΥΟΝΓΛ>ΙΜ//////////////////
ΤΕΚΑΙΠΑΡΕΣΤΗΣΑΤΟΤΟΙΣΑΧΑΙΟΙΣΜΗΠΕΡΙΙΔΕ////
ΠΟΛΙΝΕΛΛΗΝΙΔΑΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΘΕΙΣΑΝΟΥΣΑΝ
ΤΕΕΝΤΕΙΡΩΜΑΙΩΝΦΙΛΙΑΙΚΑΙΠΙΣΤΕΙΚΑΙΔΙΑΤΗΝ
ΤΟΥΤΟΥΠΡΟΝΟΙΑΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝΣΥΙΙΒΕΒΗΚΕ//
ΚΕΚΟΜΙΣΘΑΙΗΜΑΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΚΑΙΚΑΤΕΛΗΛ///
ΘΕΝΑΙΜΕΤΑΤΕΚΝΩΝΚΑΙΓΥΝΑΙΚΩΝΟΠΩΣΟΥΝΚ/// ///
ΩΡΩΠΙΟΙΦΑΙΝΩΝΤΑΙΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΕΣΟΤΙΑΝΕΥΕ///
ΓΕΤΗΘΩΣΙΝΥΠΟΤΙΝΟΣΓΙΝΩΝΤΑΙΔΕΚΑΙΑΛΛΟΙΞ///
///ΩΤΑΙΤΗΣΑΥΤΗΣΑΙΡΕΣΕΩΣΕΙΔΟΤΕΣΟΤΙΤΙΜΗΘΙ//
ΣΟΝΤΑΙΑΞΙΩΣΩΝΑΝΕΥΕΡΓΕΤΗΣΩΣΙΝΑΓΑΘΕ///
ΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΩΡΩΠΙΩΝΣΤΕΦΑΝ///
ΣΑΙΙΕΡΩ///ΑΤΗΛΕ/// ///ΕΟΥΣΑΙΓΕΙΡΑΤΗΝΕΙΚΟΝ'
ΧΑΛΚΕΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΗ///
ΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΩΡΩΠΙΩΝΑΝ///
ΓΟΡΕΥΣΑΙΔΕΤΗΝΤΗΣΕΙΚΟΝΟΣΣΤΑΣΙΝΑΜΦΙΑΡΑ///
ΤΩΜΜΕΓΑΛΩΝΤΩΙΓΥΜΝΙΚΩΙΑΓΩΝΙ

Oropum ab Atheniensibus anno 156 a. Chr. occupatum esse iam scriptorum testimoniis (Polyb. XXXII, 25, 6. XXXIII, 2. Pausan. VII, 11, 4—12, 1) notum erat. Sed quum illi de rapinis modo et populationibus deque praesidio Atheniensium imposito dicant, ex huius tituli vs. 23—25 discimus, Oropios cum uxoribus et liberis e patria expulsos aliquantisper exulasse. Ab Achaeis Oropios auxilium petivisse Pausanias narrat, sed is definite negat eam rem eis quicquam profuisse (c. 12, 1 ὠφελείας σφίσιν οὐ γενομένης τῆς παρὰ Ἀχαιῶν); qua in re eum errasse hoc decretum docet. Hiero Aegirata ipse quidem ignotus est, sed eius patrem Teleclem apud Polybium XXXII, 7, 14. XXXIII, 1, 3 sqq. commemorari, ibique ex hac inscriptione Αἰγιράτης pro Αἰγεάτης emendandum esse, Wilamowitzius monuit.

---

412 Tabula marmoris albi, a. 0,45, l. 0,53, c. 0,07. Scriptura pedibus transeuntium ex parte extrita. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

[. . . . . Π]ολυκράτου εἶπεν· προβεβουλευμένον εἶναι ἑαυ[τῷ πρός | τε τ]ὸ συνέδριον καὶ τὸν δῆμον, ἐπειδὴ Εὐβίοτος Δημ[ογένου | ἱερεὺ]ς γεγονὼς τοῦ Ἀμφιαράου καὶ εὐσεβῶς ἔχων πρὸς τὸ θ[εῖον | βούλ]εται τιμᾶν τὸν θεὸν μεγαλομερῶς κοσμ[ῶ]ν κα[τασκευάσματιν | ἐπιφα]νέσιν ἀξίοις ἑαυτοῦ καθὰ δύναται [. . . . . | προε]λόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ τὰ στεφάρια [. . . . . . . καὶ τὸ | ὑπέ]ρθυρον καὶ τὸν ὀδὸν

λευκοῦ λίθου, ἔτι δὲ καὶ το[.......... | κατασ]κευάσαι, παρακαλεῖ τε δοθῆναι ἐξουσίαν ὅπως [κατασκε|υ]άσας τὰ προειρημένα τὴν ἐπιγραφὴν ποήσεται "[Εὐβίοτος] | Δημογένου ἱερεὺς γενόμενος καὶ Δημογένης Εὐ[βιότου σπ|ο]νδ[οφ]ορήσας Ἀμφιαράῳ καὶ Ὑγιείᾳ"· [δ]ιὸ καὶ δεδογμέν[ον εἶ|ν]αι τῷ συνεδρίῳ καὶ τῷ δήμῳ, παρειμένον εἶναι αὐτῷ [κατα]σ[κευάσαντι | τ]ὰ προ[ε]ι[ρη]μ[ένα ἀναθ]εῖναι, ὅπως ... αρ. σας παρέχ[ηται .....] | δὲ [κ]αὶ ....τας καὶ ἀξίας χάριτας ἀ[ποδιδόναι] | τοῖς ὑ[πὲρ αὐ]το[ῦ φιλοτίμω]ς διακειμένο[ις .... | εὐ..............π..ωντα[ι] δ[ὲ] κ[αὶ .... | ....] μηκόντω[ν· δε]δόχ[θαι τῷ | συνεδρίῳ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπαινέσ]αι Εὐβίοτον Δημογ[ένου καὶ | Δημογένην Εὐβιότου ἐπὶ] τῇ πρὸς τὸ θεῖον εὐσεβείᾳ [κ]α[ὶ εὐ|νοίᾳ ᾗ ἔχουσι πρὸς τὸν δῆμον, καὶ] στεφανῶσαι στατήρων [...|....... στεφάνῳ χρυσῷ καὶ εἰ]κόνι χαλκ[ῆ]ι ἀ[ρε]τ[ῆ]ς [ἕνεκε]ν [καὶ | φιλοτιμίας τῆς εἰς τὸν δῆμον τὸν] Ὠρωπίων, καὶ ἐπιγράψαι ἐπὶ [τοῦ βά|θρου "Ὁ δῆμος ὁ Ὠρωπίων Εὐβ]ίοτον Δημογένου ἱερέα γενόμε[νον | καὶ Δημογένη Εὐβιότου σ]πονδο[φ]ορήσαντα ἀρετῆς ἕνε|[κεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὑτὸν Ἀμφι]αράῳ". κηρύττεσθαι δὲ τοὺς | [στεφάνους .... Ἀμφ]ιαράοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ θ[ε|άτρῳ ....] ἑλέσθαι δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν δῆμον, | [ἥτις ἐπιμελήσεται τῶν περὶ τὴν ἀ]νάθεσιν τῶν εἰκόνων· τοὺς [δὲ | ἐπιμελητὰς τῶν ἱερῶν δο]ῦναι τὸ ἀνάλωμα [.... | τὴν δὲ ἀρχὴν τὴν αἱρεθεῖσαν ἀ]ναθεῖναι τὰς εἰκόνας εἰς τὸ | [ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαράου, οὗ ἂν δοκῶσιν α]ὐτεῖ ἐν καλλίστῳ ἀνακείμ[ε|ναι. ᾑρέθησαν ...., ...]ικράτου, Θεόξενος Ἡρακλ[ε..........].

ΟΛΥΚΡΑΤΟΥΕΙΠΕΝΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΕΑΥ ///
‾ΟΣΥΝΕΔΡΙΟΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΕΠΕΙΔΗΕΥΒΙΟΤΟΣΔΗΜ ///
ΞΓΕΓΟΝΩΣΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΚΑΙΕΥΣΕΒΩΣΕΧΩΝΠΓΟΣΤΟΟ ///
ΕΤΑΙΤΙΜΑΝΤΟΝΘΕΟΝΜΕΓΑΛΟΜΕΡΩΣΚΟΣΜΟΝΚΛΙ ///
ΝΕΣΙΝΑΞΙΟΙΣΕΑΥΤΟΥΚΑΘΑΔΥΝΑΤΑΙΙ¦ΙΤΤL /// ΤΝΙ
ΞΛΟΜΕΝΟΣΑΝΑΘΕΣΙΝΑΙΤΩΙΘΕΩΙΤΑΣΤΕΦΑΡΙΑ /// ΩΙΝ ///
ΞΡΘΥΡΟΝΚΑΙΤΟΝΟΔΟΝΛΕΥΚΟΥΛΙΘΟΥΕΤΙΔΕΚΑΙΤΟ ///
ΚΕΥΑΣΑΙΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕΔΟΘΗΝΑΙΕΞΟΥΣΙΑΝΟΠΩΣ ///
ΑΣΑΣΤΑΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΑΤΗΝΕΠΙΓΡΑΦΗΝΠΟΗΣΕΤΑΙ ///
ΔΗΜΟΓΕΝΟΥΙΕΡΕΥΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣΚΑΙΔΗΜΟΓΕΝΗΣΕΥ ///
ΝΔ /// ΡΟΡΗΣΑΣΑΜΦΙΑΡΑΩΙΚΑΙΥΓΙΕΙΑΙ /// ΙΟΚΑΙΔΕΔΟΓΜΕΝ ///
ΙΤΩΙΤΕΣΥΝΕΔΡΙΩΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΑΡΕΙ | ΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΙ /// Δ /// Σ ///
ΑΠΡ Ι ΚΝ /// ΕΙΝΑΙ /// ΠΩΣΓ‾ /// ΑΡ /// ΣΑΣΠΑΡΕΧ ///
ΔΕ /// ΛΙ ΛΙΑΙ ΤΑΣΚΑΙΑΞΙΑΣΧΑΡΙΤΑΣΑ ///
ΤΟΙΣΥ ΓΟ ΙΙ ΣΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΙ ///
ΕΥ Γ /// ‾ΙΩΝΤΑ /// Δ‾Κ ///
Γ ΜΗΚΟΝΤΩ /// ΞΔΟΧ ///
Σ ΑΙΕΥΒΙΟΤΟΝΔΗΜΟΓ ///
ΤΗΠΡΟΣΤΟΘΕΙΟΝΕΥΣΕΒΕΙΑΙΛ ///
ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΣΤΑΤΗΡΩΝ ///
ΚΟΝΙΧΑΗΚ /// ΙΑΙ /// Τ /// Σ /// ΝΙ ///
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΕΠΙΓΡΑΨΑΙΕΠΙ ///
ΙΟ‾ΟΝΔΗΜΟΓΕΝΟΥΙΕΡΕΑΓΕΝΟΜΕ ///
ΤΟΝΔΟΙ /// ΟΡΗΣΑΝΤΑΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΑΡΑΩΙΚΗΡΥΤΤΕΣΘΑΙΔΕΤΟΥΣ
ΙΑΡΑΟΙΣΤΟΙΣΜΕΓΑΛΟΙΣΕΝΤΩΙC ///
ΕΛΕΣΘΑΙΔΕΚΑΙΑΡΧΗΝΤΟΝΔΗΜΟΝ ///
ΝΑΘΕΣΙΝΤΩΝΕΙΚΟΝΩΝΤΟΥΣ ///
ΥΝΑΙΤΟΑΝΑΛΩΜΑΤ /// ΜΑΙ /// ΗΤ
ΝΑΘΕΙΝΑΙΤΑΣΕΙΚΟΝΑΣΕΙΣ ΤΟ ///
ΥΤΕΙΕΝΚΑΛΛΙΣΤΩΙΑΝΑΚΕΙΝ ///
ΙΚΡΑΤΟΥΘΕΟΞΕΝΟΣΗΡΑΚΛ ///
‾ΝΤ‾ΤΟ‾Λ

Demogenes Eubioti f., qui hic patre sacerdote spondophori munere fungitur, n. 420 agonotheta Amphiaraïorum recensetur. Ex utriusque muneris ratione collegeris illum titulum hoc aliquanto recentiorem esse; quae coniectura eo confirmatur, quod hic (vs. 26) etiamtum antiquiorem feriarum appellationem Ἀμφιαράϊα τὰ μεγάλα invenimus, cum illic iam recentior Ἀμφιαράϊα καὶ Ῥωμαῖα sit. Qua ex re simul cognoscitur mediam inter hos titulos esse Sullae aetatem (cf. quae disputavi ad n. 416). Quare hoc plebiscitum ad primos alterius a. Chr. n. saeculi annos (fere 100—84 a. Chr.) referendum est, qua cum re optime convenit litteraturae genus, recentius illud quidem eo quo decreta proxeniae saeculorum tertii et alterius, quae supra edidimus, exarata sunt. Supplementa ex parte incerta sunt; vox στεφάρια, quam vs. 6 habemus, alibi, quantum scio, nusquam legitur, neque intellego quid significet. Sed si quis τάς τε φαρια..... legere malit, ne sic quidem ullum ex notis sermonis Graeci vocabulis in hunc locum quadret.

413 Tabula marmoris albi, a. 1,85, l. 0,68, c. 0,16. Litterae altae fere 0,010. Inventus lapis inversa positura in angulo murorum Amphiaraïi prope monumentum Sullae (n. 264). Ex ectypo chartaceo a B. Leonardo transmisso ed. S. Bases Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1884 p. 97 sqq. (Th. Mommsen Hermae XX p. 268 sqq. et ap. Bruns Fontes iuris Romani ed. quintae p. 162 n. 6. P. Viereck Sermo Graecus quo senatus populusque Romanus magistratusque populi Romani usque ad Tiberii Caesaris aetatem in scriptis publicis usi sunt examinatur, Gottingae 1888, p. 35 n. XVIII). Contulit Lolling.

Ν///////////ΟΣΤΕΡΕΝΤΙΟΣΜΑΑΡΚΟΥΥΙΟΣΟΥΑΡΡΩΝΛΕΥΚΟΛΛΟΣΓΑΙΟΣΚΑΣΙΟΣΛΕΥΚΙ a. 73 a. Chr. *A*
ΓΙΝΟΣΥΠΑΤΟΙ ΩΡΩΠΙΩΝΑΡΧΟΥΣΙΝΒΟΥΛΗΔΗΜΩΙΧΑΙΡΕΙΝΕΙΕΡΡΩΣΘΕΕΥΑΝΕΧ
ΥΜΑΣΕΙΔΕΝΑΙΒΟΥΛΟΜΕΘΑΗΜΑΣΚΑΤΑΤΟΤΗΣΣΥΝΚΛΗΤΟΥΔΟΓΜΑΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΕ
ΟΥΛΙΚΙΝΙΟΥΜΑΑΡΚΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥΥΠΑΤΩΝΕΠΕΓΝΩΚΕΝΑΙΠΕΡΙΑΝΤΙΛΟΓΙΩΝΤΩΝΑΝΑΝ a. 74 a. Chr.
ΘΕΩΙΑΜΦΙΑΡΑΩΙΚΑΙΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΩΝΓΕΓΟΝΟΤΩΝΕΠΕΓΝΩΚΕΝΑΙ ΠΡΟΜΙΑΣΕΙ
ΟΚΤΩΜΒΡΙΩΝΕΜΒΑΣΙΛΙΚΗΠΟΡΚΙΑΕΝΣΥΝΒΟΥΛΙΩΙ ΠΑΡΗΣΑΝΜΑΑΡΚΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣΜΑΑΡΚ
ΥΙΟΣΑΡΝΗΣΣΗΣΜΑΑΡΚΕΛΛΟΣ ΓΑΙΟΣΚΛΑΥΔΙΟΣΓΑΙΟΥΥΙΟΣΑΡΝΗΣΣΗΣΓΛΑΒΕΡ
ΜΑΑΡΚΟΣΚΑΣΙΟΣΜΑΑΡΚΟΥΥΙΟΣΠΩΜΕΝΤΙΝΑ ΓΑΙΟΣΛΙΚΙΝΙΟΣΓΑΙΟΥΥΙΟΣ
ΠΩΜΕΝΤΙΝΑ ΓΑΙΟΣΛΙΚΙΝΙΟΣΓΑΙΟΥΥΙΟΣΣΤΗΛΑΤΙΝΑΣΣΑΚΕΡΔΩΣ
ΛΕΥΚΙΟΣΟΥΟΛΥΣΚΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΣΑΡΝΙΗΣΣΗΣ ΛΕΥΚΙΟΣΛΑΡΤΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΣ
ΠΗΠΙΡΙΑ ΓΑΙΟΣΑΝΝΑΙΟΣΓΑΙΟΥΥΙΟΣΚΛΥΤΟΜΙΝΑ ΜΑΑΡΚΟΣΤΥΛΛΙΟΣΜΑΑΡΚΟΥΥΙΟΣ
ΚΟΡΝΗΛΙΑΚΙΚΕΡΩΝ ΚΟΙΝΤΟΣΑΞΙΟΣΜΑΑΡΚΟΥΥΙΟΣΚΥΡΙΝΑ ΚΟΙΝΤΟΣΠΟΜΠΗΙΟΣΚΟΙΝ
ΤΟΥΥΙΟΣΑΡ///////////ΣΣΗΣΡΟΥΦΟΣΑΥΛΟΣΚΑΣΚΕΛΙΟΣΑΥΛΟΥΥΙΟΣΟΥ ΙΟΣΡΩΜΙΛΙΑ
ΚΟΙΝΤΟΣΜΥΝΥΚΙΟΣΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟΣΤΗΡΗ////ΝΤΙΝΑΘΕΡΜΟΣ ΜΑΑΡΚΟΣΠΟΠΛΙΚΙΟΣ
ΜΑΑΡΚΟΥΥΙΟΣΟΡΑΤΙΑΣΚΑΙΟΥΑΣ ΤΙΤΟΣΜΑΙΝΙΟΣΤΙΤΟΥΥΙΟΣ ΛΕΜΩΝΙΑ ΛΕΥΚΙΟΣ
ΚΛΑΥΔΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΣΛΕΜΩΝΙΑ ΠΕΡΙΩΝΕΡΜΟΔΩΡΟΣΟΛΥΝΠΙΧΟΥΥΙΟΣΙΕΡΕΥΣ
ΑΝΦΙΑΡΑΟΥΟΣΤΙΣΠΡΟΤΕΡΟΝΥΠΟΤΗΣΣΥΝΚΛΗΤΟΥΣΥΝΜΑΧΟΣΠΡΟΣΗΓΟΡΕΥΜΕ
ΝΟΣΕΣΤΙΝΚΑΙΑΛΕΞΙΔΗΜΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΥΙΟΣΔΗΜΑΙΝΕΤΟΣΘΕΟΤΕΛΟΥΥΙΟΣΠΡΕΣΒΕΥ
ΤΑΙΩΡΩΠΙΩΝΛΟΓΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟ ΕΠΙΕΝΤΩΤΗΣΜΙΣΘΩΣΕΩΣΝΟΜΩΑΥΤΑΙΑΙ
ΧΩΡΑΙΥΠΕΞΕΙΡΗΜΕΝΑΙΕΙΣΙΝΑΣΛΕΥΚΙΟΣΣΥΛΛΑΣΘΕΩΝΑΘΑΝΑΤΩΝΙΕΡΩΝΤΕΜΕΝΩΝ
ΦΥΛΑΚΗΣΕΝΕΚΕΝΣΥΝΕΧΩΡΗΣΕΝΥΠΕΞΕΙΡΗΜΕΝΑΙΕΙΣΙΝ ΤΑΥΤΑΣΤΕΤΑΣΠΡΟΣ
ΟΔΟΥΣΠΕΡΙΩΝΑΓΕΤΑΙΤΟΠΡΑΓΜΑΛΕΥΚΙΟΣΣΥΛΛΑΣΤΩΙΘΕΩΙΑΜΦΙΑΡΑΩΙΠΡΣΩΙΡΙ
ΣΕΝΟΠΩΣΥΠΕΡΤΟΥΤΩΝΤΩΝΧΩΡΩΝΠΡΟΣΟΔΟΝΤΩΙΔΗΜΟΣΙΩΝΗΜΗΤΕΛΩΣΙΝ
ΚΑΙΠΕΡΙΩΝΛΕΥΚΙΟΣΔΟΜΕΤΙΟΣΑΙΝΟΒΑΛΒΟΣ ΥΠΕΡΔΗΜΟΣΙΩΝΩΝΕΙΠΕΝ
ΕΠΕΙΕΝΤΩΙΤΗΣΜΙΣΘΩΣΕΩΣΝΟΜΩΙΑΥΤΑΙΑΙΧΩΡΑΙΥΠΕΞΕΙΡΗΜΕΝΑΙΕΙΣΙΝ
ΑΣΛΕΥΚΙΟΣΣΥΛΛΑΣΘΕΩΝΑΘΑΝΑΤΩΝΙΕΡΩΝΤΕΜΕΝΩΝΦΥΛΑΚΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΣΥΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΟΥΤΕΟΑΜΦΙΑΡΑΟΣΩΙΑΥΤΑΙΑΙΧΩΡΑΙΣΥΝΚΕΧΩΡΗΜΕΝΑΙ
ΛΕΓΟΝΤΑΙΘΕΟΣΕΣΤΙΝΟΠΩΣΤΑΥΤΑΣΤΑΣΧΩΡΑΣΚΑΡΠΙΣΖΕΣΘΑΙΕΞΗ
ΤΟΥΣΔΗΜΟΣΙΩΝΑΣ ΑΠΟΣΥΝΒΟΥΛΙΟΥΓΝΩΜΗΣΓΝΩΜΗΝΑΠΕΦΗΝΑ
ΜΕΘΑΟΕΠΕΓΝΩΜΕΝΤΗΙΣΥΝΚΛΗΤΩΙΠΡΟΣΑΝΟΙΣΟΜΕΝ ΤΟΥΤΟΟΚΑΙ
ΕΙΣΤΗΝΤΩΝΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝΔΕΛΤΟΝΚΑΤΕΧΩΡΙΣΑΜΕΝ ΠΕΡΙΧΩΡΑΣ
ΩΡΩΠΙΑΣΠΕΡΙΗΣΑΝΤΙΛΟΓΙΑΗΝΠΡΟΣΤΟΥΣΔΗΜΟΣΙΩΝΑΣΚΑΤΑΤΟΝΤΗΣ
ΜΙΣΘΩΣΕΩΣΝΟΜΟΝΑΥΤΗΥΠΕΞΕΙΡΗΜΕΝΗΕΣΤΙΝΙΝΑΜΗΟΔΗΜΟΣΙΩ
ΝΗΣΑΥΤΗΝΚΑΡΠΙΖΗΤΑΙΚΑΤΑΤΟΤΗΣΣΥΝΚΛΗΤΟΥΔΟΓΜΑΕΠΕΓΝΩΜΕΝ
ΕΝΤΩΤΗΣΜΙΣΘΩΣΕΩΣΝΟΜΩΥΠΕΞΕΙΡΗΜΕΝΗΝΔΟΚΕΙΕΙΝΑΙΟΥΤΩΣ *B* I
ΕΚΤΟΣΤΕΤΟΥΤΩΝΗΕΙΤΙΔΟΓΜΑΣΥΝΚΛΗΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣΤ
ΗΜΕΤΕΡΟΙΚΑΤΑΛΟΓΗΣΘΕΩΝΑΘΑΝΑΤΩΝΙΕΡΩΝΤΕΜΕΝΩΝΤΕΦΥΛΑΚΗΣ
ΚΑΡΠΙΖΕΣΘΑΙΕΔΩΚΑΝΚΑΤΕΛΙΠΟΝ ΕΚΤΟΣΤΕΤΟΥΤΩΝΑΛΕΥΚΙΟΣ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΣΣΥΛΛΑΣΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΑΠΟΣΥΝΒΟΥΛΙΟΥΓΝΩΜΗΣΘΕΩΝ
ΑΘΑΝΑΤΩΝΙΕΡΩΝΤΕΜΕΝΩΝΤΕΦΥΛΑΚΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΡΠΙΖΕΣΘΑΙΕΔΩΚΕΝ
ΟΤΟΑΥΤΟΗΣΥΝΚΛΗΤΟΣΕΠΕΚΥΡΩΣΕΝΟΥΤΕΜΕΤΑΤΑΥΤΑΔΟΓΜΑΤΙ
ΣΥΝΚΛΗΤΟΥΑΚΥΡΟΝΕΓΕΝΗΘΗ ΛΕΥΚΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣΣΥΛΛΑΣΑΠΟΣΥΝ II
ΒΟΥΛΙΟΥΓΝΩΜΗΣΓΝΩΜΗΝΕΙΡΗΚΕΝΑΙΔΟΚΕΙ ΤΗΣΕΥΧΗΣΑΠΟΔΟΣΕΩΣ
ΕΝΕΚΕΝΤΩΙΙΕΡΩΑΜΦΙΑΡΑΟΥΧΩΡΑΝΠΡΟΣΤΙΘΗΜΙΠΑΝΤΗΠΑΝΤΟΘΕΝΠΟΔΑΣ
ΧΙΛΙΟΥΣΙΝΑΚΑΙΑΥΤΗΗΧΩΡΑΥΠΑΡΧΗΑΣΥΛΟΣΩΣΑΥΤΩΣΤΩΙΘΕΩΑΜΦΙΑΡΑΩΙ
ΚΑΘΙΕΡΩΚΕΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΚΑΙΤΗΣΧΩΡΑΣΛΙΜΕΝΩΝΤΕΤΩΝΩΡΩΠΙΩΝ
ΤΑΣΠΡΟΣΟΔΟΥΣΑΠΑΣΑΣΕΡΙΟΣΤΟΥΣΑΓΩΝΑΣΚΑΙΤΑΣΘΥΣΙΑΣΑΣΩΡΩΠΙΟΙ
ΣΥΝΤΕΛΟΥΣΙΝΘΕΩΑΜΦΙΑΡΑΩΙΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΑΣΑΝΜΕΤΑΤΑΥΤΑΥΠΕΡΤΗΣ
ΝΙΚΗΣΚΑΙΤΗΣΗΓΕΜΟΝΙΑΣΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΡΩΜΑΙΩΝΣΥΝΤΕΛΕΣΟΥΣΙΝ
ΕΚΤΟΣΑΓΡΩΝΤΩΝΕΡΜΟΔΩΡΟΥΟΛΥΝΠΙΧΟΥΥΙΟΥΙΕΡΕΩΣΑΜΦΙΑΡΑΟΥΤΟΥ

ΔΙΑΤΕΛΟΥΣΕΝΤΗΦΙΛΙΑΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΡΩΜΑΙΩΝΜΕΜΕΝΗΚΟΤΟΣΠΕΡΙΤΟΥ III
ΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣΔΟΓΜΑΣΥΝΚΛΗΤΟΥ ΕΠΙΛΕΥΚΙΟΥΣΥΛΛΑΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ a. 80 a. Chr.
ΚΟΙΝΤΟΥΜΕΤΕΛΛΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΥΠΑΤΩΝ ΕΠΙΚΕΚΥΡΩΜΕΝΟΝΔΟΚΕΙΕΙΝΑΙ
ΟΠΕΡΗΣΥΝΚΛΗΤΟΣΕΔΟΓΜΑΤΙΣΕΝΚΑΙΕΙΣΤΟΥΤΟΥΣΤΟΥΣΛΟΓΟΥΣΟΣΑΤΕΘΕΩΙ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙΚΑΙΤΩΙΙΕΡΩΑΥΤΟΥ ΛΕΥΚΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙΟΣΣΥΛΛΑΣΑΠΟΣΥΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΝΩΜΗΣΠΡΟΣΩΡΙΣΕΝΣΥΝΕΧΩΡΗΣΕΝΤΑΑΥΤΑΗΣΥΝΚΛΗΤΟΣΤΟΥΤΩΙΤΩΙΘΕΩΙ
ΔΟΘΗΝΑΙΣΥΝΧΩΡΗΘΗΝΑΙΗΓΗΣΑΤΟΕΝΤΩΙΣΥΜΒΟΥΛΙΩΙΠΑΡΗΣΑΝ
ΟΙΑΥΤΟΙΟΙΕΜΠΡΑΓΜΑΤΩΝΣΥΜΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝΔΕΛΤΩΙΠΡΩΤΗΙ
ΚΗΡΩΜΑΤΙΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΩΙ ΔΟΓΜΑΣΥΝΚΛΗΤΟΥΤΟΥΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝ *C*
ΕΣΤΙΝΠΡΟΗΜΕΡΩΝΔΕΚΑΕΠΤΑΚΑΛΑΝΔΩΝΝΟΕΝΒΡΙΩΝΕΝΚΟΜΕΤΙΩΙ
ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΥΠΑΡΗΣΑΝ ΤΙΤΟΣΜΑΙΝΙΟΣΤΙΤΟΥΥΙΟΣΛΕΜΩΝΙΑ
ΚΟΙΝΤΟΣΡΑΓΚΙΟΣΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟΣΚΛΑΥΔΙΑΓΑΙΟΣΟΥΣΕΛΛΙΟΣΓΑΙΟΥ
ΥΙΟΣΚΥΡΙΝΑΟΥΑΡΡΩΝ ΠΕΡΙΩΝΜΑΑΡΚΟΣΛΕΥΚΟΛΛΟΣΓΑΙΟΣΚΑΣΙΟΣ
ΥΠΑΤΟΙΕΠΙΓΝΟΝΤΕΣΑΠΗΝΓΕΙΛΑΝΠΕΡΙΩΡΩΠΙΑΣΧΩΡΑΣΚΑΙΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝΩΝΕΑΥΤΟΥΣΕΠΕΓΝΩΚΕΝΑΙΩΣΑΥΤΩΣΤΗΝΩΡΩΠΙΩΝ
ΧΩΡΑΝΥΠΕΞΕΙΡΗΜΕΝΗΝΔΟΚΕΙΝΕΙΝΑΙΚΑΤΑΤΟΝΤΗΣΜΙΣΘΩΣΕΩΣΝΟΜΟΝ
ΜΗΔΟΚΕΙΝΤΟΥΣΔΗΜΟΣΙΩΝΑΣΤΑΥΤΑΚΑΡΠΙΖΕΣΘΑΙΟΥΤΩΣ
ΚΑΘΩΣΑΝΑΥΤΟΙΣΕΚΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΠΙΣΤΕΩΣΤΕΤΗΣ
ΙΔΙΑΣΕΦΑΙΝΕΤΟΕΔΟΞΕΝ

Continet haec tabula primo loco (*A*) decretum M. Terentii Varronis Luculli C. Cassii Longini consulum (a. 73 a. Chr.) de controversiis quae ortae erant inter publicanos et Oropios de immunitate agrorum, quos L. Sulla Amphiarao dono dederat. Huic decreto subiunguntur (*B*) instrumenta, quae in actione prolata erant, ac primum quidem (I) caput ex lege locationis, quo illae terrae exceptae erant, deinde (II) Sullae decretum cum senatusconsulto (III), quo id confirmatum est. Denique tertio loco (*C*) adiungitur senatusconsultum, quo illud consulum decretum confirmatur.

Μ[άαρ]κος Τερέντιος Μαάρκου υἱὸς Οὐάρρων Λεύκολλος, Γάιος Κάσιος Λευκί[ου υἱὸς | Λογγ]ῖνος ὕπατοι Ὠρωπίων ἄρχουσιν βουλῆ δήμῳ χαίρειν· εἰ ἔρρωσθε εὖ ἂν ἔχ[οι]. | ὑμᾶς εἰδέναι βουλόμεθα, ἡμᾶς κατὰ τὸ τῆς συνκλήτου δόγμα τὸ γενόμενον ἐ[πὶ Λευκί]|ου Λικινίου Μαάρκου Αὐρηλίου ὑπάτων ἐπεγνωκέναι περὶ ἀντιλογιῶν τῶν ἀνάμ[εσον] | θεῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τῶν δημοσιωνῶν γεγονότων ⟨ἐπεγνωκέναι⟩.

M. Terentius M. f. Varro Lucullus, C. Cassius C. f. Longinus cos. Oropiorum magistratibus ordini populoque salutem. Si valetis, bene est. Scire vos volumus, nos ex senatus consulto facto L. Licinio M. Aurelio cos. cognovisse de controversiis quae essent inter deum Amphiaraum et publicanos. *A*

πρὸ μιᾶς εἰ[δυῶν] | Ὀκτωμβρίων ἐμ βασιλικῇ Πορκίᾳ· ἐν συμβουλίῳ παρῆσαν Μάαρκος Κλαύδιος Μαάρκ[ου] | υἱὸς Ἀρνήσσης Μαάρκελλος, Γάιος Κλαύδιος Γαΐου υἱὸς Ἀρνήσσης Γλάβερ, | Μάαρκος Κάσιος Μαάρκου υἱὸς Πωμεντίνα, Γάιος Λικίνιος Γαΐου υἱὸς | Πωμεντίνα, Γάιος Λικίνιος Γαΐου υἱὸς Στηλατίνα Σακέρδως, | Λεύκιος Οὐολύσκιος Λευκίου υἱὸς Ἀρνιήσσης, Λεύκιος Λάρτιος Λευκίου υἱὸς | Πηπιρία, Γάιος Ἀνναῖος Γαΐου υἱὸς Κλυτομίνα, Μάαρκος Τύλλιος Μαάρκου υἱὸς | Κορνηλία Κικέρων, Κόιντος Ἄξιος Μαάρκου υἱὸς Κυρίνα, Κόιντος Πομπήιος Κοΐν|του υἱὸς Ἀρ[νιή]σσης Ῥοῦφος, Αὖλος Κασκέλιος Αὔλου υἱὸς ⟨ου υιος⟩ Ῥωμιλία, | Κόϊντος Μινύκιος Κοΐντου υἱὸς Τηρηντίνα Θέρμος, Μάαρκος Ποπλίκιος | Μαάρκου υἱὸς Ὁρατία Σκαίουας, Τίτος Μαίνιος Τίτου υἱὸς Λεμωνία, Λεύκιος | Κλαύδιος Λευκίου υἱὸς Λεμωνία. περὶ ὧν Ἑρμόδωρος Ὀλυνπίχου υἱός, ἱερεὺς | Ἀνφιαράου, ὅστις πρότερον ὑπὸ τῆς συνκλήτου σύνμαχος προσηγορευμέ|νος ἐστίν, καὶ Ἀλεξίδημος Θεοδώρου υἱός, Δημαίνετος Θεοτέλου υἱός, πρεσβευ|ταὶ Ὠρωπίων, λόγους ἐποιήσαντο

Pridie idus Octobres in basilica Porcia. In consilio adfuerunt M. Claudius M. f. Arn(ensi) Marcellus, C. Claudius C. f. Arn(ensi) Glaber, M. Cassius M. f. Pom(etina), C. Licinius C. f. Stel(latina) Sacerdos, L. Volscius L. f. Arn(ensi), L. Lartius L. f. Pap(iria), C. Annaeus C. f. Clu(stumina), M. Tullius M. f. Cornelia Cicero, Q. Axius M. f. Quirina, Q. Pompeius Q. f. Arn(ensi) Rufus, A. Cascellius A. f. Rom(ilia), Q. Minucius Q. f. Ter(etina) Thermus, M. Poblicius M. f. Hor(atia) Scaeva, T. Maenius T. f. Lemonia, L. Claudius L. f. Lem(onia). Quod Hermodorus Olympichi f. sacerdos Amphiarai, qui antea a senatu socius appellatus est, et Alexidemus Theodori f., Demaenetus Theotelis f., legati Oropiorum, verba fecerunt

ἐπ(ε)ὶ ἐν τῷ τῆς μισθώσεως νόμῳ αὗται αἱ | χῶραι ⟨ὑπεξειρημέναι εἰσίν⟩, ἃς Λεύκιος Σύλλας θεῶν ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν | φυλακῆς ἕνεκεν συνεχώρησεν, ὑπεξειρημέναι εἰσίν, ταύτας τε τὰς προσ|όδους, περὶ ὧν ἄγεται τὸ πρᾶγμα, Λεύκιος Σύλλας τῷ θεῷ Ἀμφιαράῳ πρ(ο)σῴρι|σεν, ὅπως ὑπὲρ τούτων τῶν χωρῶν πρόσοδον τῷ δημοσιώνῃ μὴ τελῶσιν |

cum in lege locationis ii agri, quos L. Sulla deorum immortalium aedium sacrarum tuendarum causa concessit, excepti sint, eosque reditus, qua de re agitur, L. Sulla deo Amphiarao attribuerit, ut pro eis agris reditum publicano ne pendant;

καὶ περὶ ὧν Λεύκιος Δομέτιος Αἰνόβαλβος ὑπὲρ δημοσιωνῶν εἶπεν· |

et quod L. Domitius Ahenobarbus pro publicanis dixit

ἐπεὶ ἐν τῷ τῆς μισθώσεως νόμῳ αὗται αἱ χῶραι ὑπεξειρημέναι εἰσίν, | ἃς Λεύκιος Σύλλας θεῶν ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν φυλακῆς ἕνεκεν | συνεχώρησεν, οὔτε ὁ Ἀμφιάραος, ᾧ αὗται αἱ χῶραι συνκεχωρημέναι | λέγονται, θεός ἐστιν, ὅπως ταύτας τὰς χώρας καρπίσζεσθαι ἐξῇ τοὺς δημοσιώνας·

cum in lege locationis ei agri excepti sint, quos L. Sulla deorum immortalium aedium sacrarum tuendarum causa concessit, neque Amphiaraus, cui ei agri concessi esse dicuntur, deus sit, ut eis agris frui liceat publicanis;

ἀπὸ συνβουλίου γνώμης γνώμην ἀπεφηνά|μεθα· ὃ ἐπέγνωμεν, τῇ συνκλήτῳ προσανοίσομεν, τοῦτο ὃ καὶ | εἰς τῶν ὑπομνημάτων δέλτον κατεχωρίσαμεν·

περὶ χώρας | Ὠρωπίας, περὶ ἧς ἀντιλογία ἦν πρὸς τοὺς δημοσιώνας, κατὰ τὸν τῆς | μισθώσεως νόμον αὕτη ὑπεξειρημένη ἐστίν, ἵνα μὴ ὁ δημοσιώ|νης αὐτὴν καρπίζηται.

κατὰ τὸ τῆς συνκλήτου δόγμα ἐπέγνωμεν.

Ἐν τῷ τῆς μισθώσεως νόμῳ ὑπεξειρημένην δοκεῖ εἶναι οὕτως· |

ἐκτός τε τούτων ἢ εἴ τι δόγμα συνκλήτου αὐτοκράτωρ αὐτοκράτορές τ[ε] | ἡμέτεροι καταλογῆς θεῶν ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν τε φυλακῆς | καρπίζεσθαι ἔδωκαν κατέλιπον· ἐκτός τε τούτων ἃ Λεύκιος | Κορνήλιος Σύλλας αὐτοκράτωρ ἀπὸ συνβουλίου γνώμης θεῶν | ἀθανάτων ἱερῶν τεμενῶν τε φυλακῆς ἕνεκεν καρπίζεσθαι ἔδωκεν, | ὃ τὸ αὐτὸ ἡ σύνκλητος ἐπεκύρωσεν οὔτε μετὰ ταῦτα δόγματι | συνκλήτου ἄκυρον ἐγενήθη.

Λεύκιος Κορνήλιος Σύλλας ἀπὸ συν|βουλίου γνώμης γνώμην εἰρηκέναι δοκεῖ·

τῆς εὐχῆς ἀποδόσεως | ἕνεκεν τῷ ἱερῷ Ἀμφιαράου χώραν προστίθημι πάντῃ πάντοθεν πόδας | χιλίους, ἵνα καὶ αὕτη ἡ χώρα ὑπάρχῃ ἄσυλος

ὡσαύτως τῷ θεῷ Ἀμφιαράῳ | καθιερωκέναι

τῆς πόλεως καὶ τῆς χώρας λιμένων τε τῶν Ὠρωπίων | τὰς προσόδους ἁπάσας εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας, ἃς Ὠρώπιοι | συντελοῦσιν θεῷ Ἀμφιαράῳ, ὁμοίως δὲ καὶ ἃς ἂν μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς | νίκης καὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων συντελέσουσιν, | ἐκτὸς ἀγρῶν τῶν Ἑρμοδώρου Ὀλυνπίχου υἱοῦ ἱερέως Ἀμφιαράου, τοῦ | διὰ τέλους ἐν τῇ φιλίᾳ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων μεμενηκότος.

Περὶ τού|του τοῦ πράγματος δόγμα συνκλήτου ἐπὶ Λευκίου Σύλλα Ἐπαφροδίτου, | Κοΐντου Μετέλλου Εὐσεβοῦς ὑπάτων ἐπικεκυρωμένον δοκεῖ εἶναι, | ὅπερ ἡ σύνκλητος ἐδογμάτισεν καὶ εἰς τούτους τοὺς λόγους·

ὅσα τε θεῷ | Ἀμφιαράῳ καὶ τῷ ἱερῷ αὐτοῦ Λεύκιος Κορνήλιος Σύλλας ἀπὸ συ(ν)βουλίου | γνώμης προσώρισεν συνεχώρησεν, τὰ αὐτὰ ἡ σύνκλητος τούτῳ τῷ θεῷ | δοθῆναι συνχωρηθῆναι ἡγήσατο.

Ἐν τῷ συμβουλίῳ παρῆσαν | οἱ αὐτοὶ οἳ ἐμ πραγμάτων συμβεβουλευμένων δέλτῳ πρώτῃ, | κηρώματι τεσσαρεσκαιδεκάτῳ.

Δόγμα συνκλήτου τοῦτο γενόμενόν | ἐστιν· πρὸ ἡμερῶν δεκαεπτὰ καλανδῶν Νοεμβρίων ἐν κομετίωι· | γραφομένου παρῆσαν Τίτος Μαίνιος Τίτου υἱὸς Λεμωνία, | Κόϊντος Ῥάγκιος Κοΐντου υἱὸς Κλαυδία, Γάιος Οὐσέλλιος Γαΐου | υἱὸς Κυρίνα Οὐάρρων. περὶ ὧν Μάαρκος Λεύκολλος Γάιος Κάσιος | ὕπατοι ἐπιγνόντες ἀπήνγειλαν

περὶ Ὠρωπίας χώρας καὶ τῶν | δημοσιωνῶν ἑαυτοὺς ἐπεγνωκέναι· ὡσαύτως τὴν Ὠρωπίων | χώραν ὑπεξειρημένην δοκεῖν εἶναι κατὰ τὸν τῆς μισθώσεως νόμον, | μὴ δοκεῖν τοὺς δημοσιώνας ταῦτα καρπίζεσθαι·

οὕτως, | καθὼς ἂν αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων πίστεώς τε τῆς | ἰδίας ἐφαίνετο, ἔδοξεν.

de consilii sententia sententiam tulimus; quod cognovimus, ad senatum referemus, id quod etiam in commentariorum tabulam rettulimus:

de agro Oropio, de quo controversia erat cum publicanis, ex lege locationis is exceptus est, ut ne publicanus eo fruatur.

Ex senatus consulto cognovimus.

In lege locationis sic videtur exceptum esse: B I

et extra quam si quid senatus consultum imperator imperatoresque nostri honoris deorum immortalium aediumque sacrarum tuendarum [causa] fruendum dederunt reliquerunt, extraque ea quae L. Cornelius Sulla imperator de consilii sententia deorum immortalium aedium sacrorumque tuendorum causa fruenda dedit, quod idem senatus confirmavit neque postea senatus consulto irritum factum est.

L. Cornelius Sulla de consilii sententia sententiam videtur dixisse: II

voti reddendi causa aedi Amphiarai agrum tribuo undequaque pedum mille, ut hic quoque ager sacer sit

item deo Amphiarao consecrasse

urbis et agri portumque Oropiorum reditus omnes in ludos et sacrificia, quae Oropii deo Amphiarao faciunt, item quae posthac ob victoriam imperiumque populi Romani facient, extra agros Hermodori Olympichi f., sacerdotis Amphiarai, qui perpetuo in amicitia populi Romani mansit.

De ea re senatus consultum L. Sulla Epaphrodito, Q. Metello Pio cos. videtur factum esse, quod senatus decrevit et in haec verba: III

quaeque deo Amphiarao et aedi eius L. Cornelius Sulla de consilii sententia attribuit concessit, eadem senatus ei deo data concessa esse existimavit.

In consilio adfuerunt iidem, qui in rerum consultarum tabula prima, cera quartadecima.

Senatus consultum hoc factum est. A. d. XVII kal. Nov. in comitio. Scribendo adfuerunt T. Maenius T. f. Lemonia, Q. Rancius Q. f. Claudia, C. Visellius C. f. Quirina Varro. Quod M. Lucullus C. Cassius cos. causa cognita rettulerunt C

de agro Oropio et publicanis cognovisse se, Oropiorum quoque agrum exceptum videri esse ex lege locationis, non videri publicanos eis frui

ita, ut eis e re publica fideque sua visum esset, censuere.

Haec singillatim enarrare huius loci non est, praesertim cum commentariis quos Bases et Mommsen huic titulo adiunxerunt omnia accuratissime illustrata sint. Quare hic commemorasse satis habeo, Ciceronem, quem consulibus in consilio fuisse perscriptum est versibus 11. 12, ipsum huius controversiae mentionem facere de deorum natura III, 19, 49: *An Amphiaraus erit deus et Trophonius? Nostri quidem publicani, cum essent agri in Boeotia deorum immortalium excepti lege censoria, negabant immortales esse ullos, qui aliquando homines fuissent.*

---

414 Tabula inscripta στοιχηδόν, inventa in ecclesia S. Michaëlis, quae lingua Albanica Σεμχίλ vocatur, parvo intervallo septentrionem versus ab Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ex ectypo chartaceo a B. Leonardo misso minusculis litteris edidit Kumanudis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1884 p. 128 n. 5. Exscripsit Lolling.

vac.

Γ Α Μ Ε Γ Α Λ Α
Σ Π Α Μ Φ Ι Λ Ο Σ Α Θ Η
Λ Ι Λ Υ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Θ Η Β Α Ι
Ω Ι Δ Ο Σ Ι . . . . Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Σ Ι Κ Υ Ω Ν Ι Α Ν Ι
Θ Α Ρ Ι Σ Τ Η Σ . . . Ο Σ Θ Ε Τ Τ Α Λ Ο Σ Α Ν Η Ρ Α Υ Λ Ω Ι Δ Ο
Α Ρ Ι Α Σ Α Θ Η . . Ι Ο Σ Α Υ Λ Η Τ Η Σ Κ Λ Ε Ι Τ Α Ρ Χ Ο Σ Α Θ
Ν Α Ι Ο Σ Κ Ι Θ Α Ρ Ω Ι Δ Ο Σ Κ Λ Ε Ο Ν Ι Κ Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ
Σ Ο Φ Ι Σ Τ Η Σ Π Α Υ Σ Ι Μ Α Χ Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ
Π Α Ι Δ Α Σ Δ Ο Λ Ι Χ Ο Ν Μ Ν Η Σ Α Ρ Χ Ι Δ Η Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ
Α Ν Δ Ρ Α Σ Δ Ο Λ Ι Χ Ο Ν Μ Α Λ Α Κ Ο Σ Μ Α Κ Ε Δ Ω Ν Π Α Ι Δ Α Σ
Σ Τ Α Δ Ι Ο Ν Ε Ξ Α Π Α Ν Τ Ω Ν Θ Ε Ο Π Ο Μ Π Ο Σ Κ Υ Ρ Η Ν Α Ι Ο
Α Γ Ε Ν Ε Ι Ο Υ Σ Σ Τ Α Δ Ι Ο Ν Α Κ Α Ρ Ν Α Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ Α Ν
Δ Ρ Α Σ Σ Τ Α Δ Ι Ο Ν Α Ν Θ Ι Π Π Ο Σ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ Π Α Ι Δ Α Σ Δ
Ι Α Υ Λ Ο Ν Ε Ξ Α Π Α Ν Τ Ω Ν Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Λ Α Ρ Ι Σ Α Ι Ο Σ
Π Ε Ν Τ Α Θ Λ Ο Ν Α Γ Ε Ν Ε Ι Ο Υ Σ Ι Ε Ρ Ω Ν Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ Δ Ι Α
////// Ο Ν Α Ν Δ Ρ Α Σ Θ Ρ Α Σ Υ Α Ν Ω Ρ Κ Ο Λ Ο Φ Ω Ν Ι Ο Σ Ι Π Π Ι
////// Π Α Ι Δ Α Σ Μ Ν Η Σ Α Ρ Χ Ι Δ Η Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ Ι Π Π Ι Ο Ν
Α Ν Δ Ρ Α Σ Θ Ρ Α Σ Υ Α Ν Ω Ρ Κ Ο Λ Ο Φ Ω Ν Ι Ο Σ Π Α Ι Δ Α Σ Π Α
Λ Η Ν Ε Ξ Α Π Α Ν Τ Ω Ν Α Ρ Ι Σ Τ Α Ι Χ Μ Ο Σ Α Ν Δ Ρ Ι Α Γ Ε Ν Ε
Ι Ο Υ Σ Π Α Λ Η Ν Φ Ι Λ Ο Ν Ι Κ Ο Σ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ Π Α Ι Σ Π Α Γ Κ
Ρ Α Τ Ι Ο Ν Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Η Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ Α Ν Η Ρ Π Α Λ Η Ν Ε
Υ Τ Ε Λ Ι Ω Ν Φ Λ Ε Α Σ Ι Ο Σ Α Ν Η Ρ Π Υ Κ Τ Η Σ Σ Α Τ Υ Ρ Ο Σ Η
Λ Ε Ι Ο Σ Α Γ Ε Ν Ε Ι Ω Ν Π Α Γ Κ Ρ Α Τ Ι Ο Ν Α Ν Τ Ι Κ Ρ Α Τ Η
Σ Θ Η Β Α Ι Ο Σ Α Γ Ε Ν Ε Ι Ο Υ Σ Π Υ Γ Μ Η Ν Ε Σ Τ Ι Α Ι Ο Σ Σ Ι
Ν Ω Π Ε Υ Σ Α Ν Δ Ρ Α Σ Π Α Ν Κ Ρ Α Τ Ι Ο Ν Σ Α Τ Υ Ρ Ο Σ Η Λ Ε Ι
Ο Σ Π Α Ι Δ Α Σ Π Ε Ν Τ Α Θ Λ Ο Ν Σ Τ Ρ Α Τ Ο Κ Λ Η Σ Α Θ Η Ν Α Ι
Ο Σ Π Α Ι Δ Α Σ Π Υ Γ Μ Η Ν Π Α Υ Σ Ι Α Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ Α Ν Δ Ρ
Α Σ Π Ε Ν Τ Α Θ Λ Ο Ν Μ Ε Λ Α Ν Ι Π Π Ο Σ Φ Α Ρ Σ Α Λ Ι Ο Σ Ο Π Λ
Ι Τ Η Σ Α Ν Θ Ι Π Π Ο Σ Α Ρ Γ Ε Ι Ο Σ Π Α Ι Δ Α Σ Σ Τ Α Δ Ι Ο Ν Α
Ρ Ο Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ω Ν Α Ν Τ Ι Β Ι Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ Π Α Ι Δ Α Σ
/// Α Λ Ι Ι /// Α Π Ο Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ω Ν Χ Α Ρ Ι Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Α Θ Η Ν Α
Π Υ Κ Τ Η Σ Π Α Ι Σ Α Π Ο Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Ω Ν Ν Ι Κ Ο Δ Η Μ Ο Σ Α Θ
Ν Α Ι Ο Σ Π Α Ι Σ Π Α Ν Κ Ρ Α Τ Ι Ο Ν . . . Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι
Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ Η Ν Ι Ο Χ Ο Σ
Α Θ Η Ν Α Ι Ι Ζ Ε Υ Γ

Vs. 23 lapicidam primum ΑΓΕΝΕΙΟΥΣ incidisse, deinde terminatione deleta ΩΝ reposuisse, ideoque unius litterae spatium vacare testatur Lolling.

[Οἵδε ἐνίκων Ἀμφιαράϊα τ]ὰ μεγάλα·
. . . .
. . . .
. . . . ς
Πάμφιλος Ἀθη[ναῖος]
. . . .
Λύσανδρος Θηβαῖ[ος]
[κιθαρ]ῳδός
. . . . στρατος Σικυώνι(ος)
5 ἀν[ὴρ κι]|θαριστής
. . . ος Θετταλός
ἀνὴρ αὐλῳδό(ς)
[Χ]|αρίας Ἀθη[να]ῖος
αὐλητής
Κλείταρχος Ἀθ[η]|ναῖος
κιθαρῳδός
Κλεόνικος Ἀθηναῖος |
σοφιστής
Παυσίμαχος Ἀθηναῖος |
παῖδας δόλιχον
Μνησαρχίδης Ἀθηναῖος |
ἄνδρας δόλιχον
Μάλακος Μακεδών
παῖδας | στάδιον ἐξ ἁπάντων
Θεόπομπος Κυρηναῖο(ς) |
ἀγενείους στάδιον
Ἀκαρνὰν Ἀθηναῖος
ἄν|δρας στάδιον
Ἄνθιππος Ἀργεῖος
παῖδας δ|ίαυλον ἐξ ἁπάντων
Ἐπικράτης Λαρισαῖος |
πένταθλον ἀγενείους
Ἱέρων Ἀργεῖος
δία|[υλ]ον ἄνδρας
Θρασυάνωρ Κολοφώνιος
ἵππι|[ον] παῖδας
Μνησαρχίδης Ἀθηναῖος
ἵππιον | ἄνδρας
Θρασυάνωρ Κολοφώνιος
παῖδας πά|λην ἐξ ἁπάντων

Ἀρίσταιχμος Ἄνδρι(ος)
    ἀγενε|ίους πάλην
Φιλόνικος Ἀργεῖος
    παῖς παγκ|ράτιον
Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος
    ἀνὴρ πάλην
Ε|ὐτελίων Φλεάσιος
    ἀνὴρ πύκτης
Σάτυρος Ἠ|λεῖος
    ἀγενείων παγκράτιον
Ἀντικράτη|ς Θηβαῖος
    ἀγενείους πυγμήν
Ἑστιαῖος Σι|νωπεύς
    ἄνδρας πανκράτιον
Σάτυρος Ἠλεῖ|ος
    παῖδας πένταθλον
Στρατοκλῆς Ἀθηναῖ|ος
    παῖδας πυγμήν
Παυσίας Ἀθηναῖος
    ἄνδρ|ας πένταθλον
Μελάνιππος Φαρσάλιος
    ὁπλ|ίτης
Ἄνθιππος Ἀργεῖος
    παῖδας στάδιον ἀ|πὸ γυμνασίων
Ἀντίβιος Ἀθηναῖος
    παῖδας | [π]άλη[ν] ἀπὸ γυμνασίων
Χαρίσανδρος Ἀθηνα(ῖος)
    πύκτης παῖς ἀπὸ γυμνασίων
Νικόδημος Ἀθ|[η]ναῖος
    παῖς πανκράτιον [ἀπὸ γ]υμνασί[ων]
.|..ος Ἀθηναῖος
    ἡνίοχος [ἐγβιβάζων]
.....|... Ἀθηναῖ[ος]
    ζεύγ[ει πωλικῷ]
. . . .

Satis certa ratione demonstrari potest, hunc titulum ea aetate incisum esse, quae media est inter Oropum a Thebanis occupatum (a. 366 a. Chr.) et Atheniensibus redditum (a. 338 a. Chr.). Nam quarto quidem ante Christum saeculo recentiorem non esse litterarum forma et dispositio arguit. Neque vero anno 366 a. Chr. antiquiorem haberi posse ex sermone intellegitur, qui mere Atticus est, quum primis saeculi quarti decenniis Oropios etiamtum Ionica Eretriensium dialecto usos esse titulus n. 235 testimonio sit (cf. quae disputavi in commentatione indici lectionum universitatis Halensis hib. 1888/89 praemissa p. VI sqq.). Ex altera parte anno 338 a. Chr. recentiorem esse hunc laterculum incredibile est, quia omnibus Atheniensibus, qui hic commemorantur, patriae, non pagi nomen additur, quod non futurum fuisse si Oropus tum Atheniensium fuisset credibile est. Quae cum ita sint, admodum verisimile existimo, Chariam Atheniensem, qui hic vs. 5. 6 recensetur, Neoptolemi f. Auridam esse, cuius titulum infra n. 430 habes.

---

415 Fragmentum marmoris albi inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΟΣ
_ΑΠΟΑΚΡΕΑΝ
ΟΣ
ΙΟΣ *vac.*

Haec sic fere suppleverim:

[ἐγκωμιογράφ]ος
[. . . . . Ἀχαιὸ]ς ἀπὸ Ἀκρεᾶν
[ῥαψῳδ]ὸς
. . . . ιος

Frustulum hoc catalogi agonistici esse manifestum est. Certaminum genera vs. 1. 3 significata restituere conatus sum; nam quum duo vocabula in -ος cadentia se excipiant ex eisque prius posteriore multo longius fuisse versuum dispositio arguat, ex eis quae in eiusmodi laterculis recenseri solent, haec sola huc quadrant. Aetas tituli versu altero definitur. Namque Acreas oppidum fuisse orae maritimae Laconicae constat; nam etsi plerumque Ἀκριαί scribitur (Polyb. V, 19, 8. Liv. XXXV, 27, 3. Paus. III, 22, 4), tamen eandem formam, quam hic titulus exhibet, etiam apud Strabonem VIII, 5, 2 p. 363 Cas. restituendam esse manifestum est, nam Ἀκραίων vulgatissimo librarii Byzantini errore ex Ἀκρεῶν natum est. Illam vero urbem patriam victoris perscribi non potuisse, priusquam cum reliquis oppidis Laconicae maritimis a civitate Lacedaemoniorum avolsa sui iuris fieret, apparet. Quod factum est anno 195 a. Chr. quum T. Quinctius Flamininus pacis leges Nabidi Lacedaemoniorum tyranno imponeret (Liv. XXXIV, 35, 10. XXXV, 13, 2). Eo igitur anno hic laterculus utique recentior est; ac mihi quidem maxime probabile videtur, per id temporis spatium, quo illae maritimae civitates Achaeorum foederi intererant (a. 195—146 a. Chr.), incisum esse. Nam proximo quidem post societatem Achaicam dissolutam tempore illius oppidi civis non poterat aliter quam simplici ethnico Ἀκρεάτης significari. Postea vero quum Romani Graecis rursus permisissent, ut foedera conciliaque communia instituerent, maritimae regionis Laconicae civitates coierunt, quorum societas primo τὸ κοινὸν τῶν Λακεδαιμονίων, deinde ab Augusti aetate τὸ κοινὸν τῶν Ἐλευθερολακώνων vocata est. At si quis hic [Λακεδαιμόνιο]ς ἀπ' Ἀκρεᾶν supplendum censeat, etsi ceteroquin haec restituendi ratio non minus probabilis est, quam ea quam supra proposui, tamen propter nimium versus ambitum eam reiciendam existimaverim.

416 Tabula marmorea, olim in duas partes (*a* et *b c*) fracta, inventa in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). — *a* ed. Pittakis Eph. 1319 (L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften, phil.-hist. Cl.* VI (1854) p. 204). — *b c* edd. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften, phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 150 n. 1. Pittakis Eph. 1317. — Quum iam Pittakis (obloquente Prellero) ambo eiusdem lapidis fragmenta esse coniecisset, coniuncta edidit Rangabé *Ant. Hell.* 965. (Col. I vs. 9—40 repetivit E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 125 n. VIIII). — Postea non modo fragmentum minus (*a*), sed etiam maioris angulus dexter superior (*c*) periit; quod fragmentum unum exstat (*b*), contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Fragmentum *b* ex Lollingii collatione exhibeo, additis intra uncos litteris quibusdam, quas a prioribus lectas ille non iam invenit in lapide. In fragmentis deperditis *a* et *c* nulla fere est exemplarium discrepantia praeter duas litteras fragmenti *a* a me uncis inclusas, ex quibus priorem (Ρ vs. 6) Pittakis omittit, Rangabé habet, alteram (Ν vs. 42) vice versa. Litterarum formas per totum titulum ex Lollingii testimonio dedi; theta punctum non rotundum, sed triangulum habere, quod typis exprimi non poterat, monendum est. Vs. 64 (infra voces ΠΑΙΔΑΣΠΥΓΜΗΝ) nihil unquam scriptum fuisse testatur Lolling.

[Ἄρχοντος ἐν Ὠρωπῷ ...., ἱερέως] δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἀλεξιδήμου τοῦ [Θεοδώρου, | ἀγωνοθετοῦντος τὰ Ἀμφιάραα καὶ Ῥωμαῖα Ἀλ]εξιδήμου τοῦ Δημοφῶντος·
[σαλπιστής]
.... αιος
[κῆρυξ]
[Γλαυκίας Σωσάνδρου Θηβ]αῖος (?)
[ἐνκωμίῳ λογικῷ]
.... ου Ἀσπ[ένδιος]
ἐνκωμίῳ ἐπικῷ
[Δ]ημοκλῆς Ἀμινίου Θηβαῖος
ῥαψῳδός
Ἀρτέμων Ἰσιδότου Ἀθηναῖος
ἐπῶν ποιητής
Ἀγαθοκλῆς Θεοδοσίου Νεαπολίτης
αὐλητής
Ἀμινίας Χαιρήμονος Ἐχιναῖος
κιθαριστής
Σωσιμένης Ἡγησιμάχου Σκαρφεύς
κιθαρῳδός
Εὔβιος Εὐβίου Ἀθηναῖος
ποιητής σατύρων
Ἡρακλίδης Ἡρακλίδου Ἀθηναῖος
τραγῳδός
Ἐπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀθηναῖος
κωμῳδός
Ἴρανος Φρυνίδου Ταναγραῖος
ποιητὴς τραγῳδίας
Ἑρμοκράτης Ἀλεξάνδρου Μιλήσιος
ποιητὴς κωμῳδίας
Ἀρίστων Ποσέους Ἀθηναῖος
ἐπινίκιον

ὑποκριτής· Χαρίας
Χαρίου Ἀθηναῖος
ὑποκριτής· Στρά-
των Ἰσιδότου Ἀθη-
ναῖος

Ἐπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀθηναῖος
παῖδας δόλιχον
Λεύκιος Οὐαλέριος Λευκίου υἱός
ἄνδρας δόλιχον
Ὀλύμπιχος Τιμάρχου Ὠρώπιος
παῖδας στάδιον
Ἰσίδωρος Θεοκλέους Θηβαῖος
ἀγενείους στάδιον
Ζώπυρος Ἑρμογένου Σικελὸς ἀπὸ Κατάνης
ἄνδρας σ[τάδιον]
Ἀναξίων Ἀναξίων[ος Ἀργεῖος]
παῖδας π[έντα]θλον
Νίκων Νίκ[ωνος] Θηβαῖο[ς]
ἀ[γενε]ίους πένταθλον
Σάτυρος [Νίκ]ωνος Θηβαῖος
[ἄνδ]ρας πένταθλον
[Διογέν]ης Διογένους Χαλκιδεύς
παῖδας δίαυλον
Αὖλος Τιτίνιος Αὔλου Ῥωμαῖος
ἄνδρας δίαυλον
Ἀναξίων Ἀναξίωνος Ἀργε[ῖος]
παῖδας ἵππιον
Ἰσίδωρος Ἰσιδώρου Θηβ[αῖος]
ἄνδρας ἵππιον
Νικόδαμος Νίκωνος Λακεδαιμ[όνιος]
παῖδας πάλην
Σώστρατος Νικηφόρου Θεσπ[ιεύς]
ἀγενείους πάλην
Ἀριστοκλείδας Σωκράτεος Λακεδ[αιμόνιος]
ἄνδρας πάλην
Νικίας Νικίου Πατρ[εύς]
παῖδας πυγμήν
vac.
ἀγενείους πυγμήν
Πτολεμαῖος Ἡλιοδώρου Ἀλεξανδρεύς
ἄνδρας πυγμήν
Εὐκράτης Πρωτέου Ὠρώπιος
παῖδας παγκράτιον
Σώστρατος Νικηφόρου Θεσπιεύς
ἀγενείους παγκράτιον
Πτολεμαῖος Ἡλιοδώρου Ἀλεξανδρεύς
ἄνδρας παγκράτιον
Εὐφάνης Ζωΐλου Ὠρώπ[ιος]
τὸν ὁπλείτην
Ἀγαθοκλῆς Πτολεμαίου Χαλκιδε[ύς]
συνωρίδι πωλικῇ
Ἀγάθων Διοδώρου Ὑέττιος.

De titulorum n. 416—420 aetate coniunctim dicendum est. Nam eos paucorum modo annorum intervallo inter se distare inde apparet, quod complura nomina in binis aut ternis inscriptionibus eadem leguntur; namque Philocrates Theophanti f. Thebanus n. 417. 420 est, Glaucias Sosandri f. Thebanus n. 416. 418. 419, Euphanes Zoili f. Oropius n. 416. 417. 419, Dionysichus Epiclis f. Thebanus n. 418. 420. Neque vero ambiguum est, quanam aetate hi omnes victorum laterculi incisi sint. Etenim ei duo, quorum initia exstant (n. 419. 420) eandem feriarum significationem, Ἀμφιάραα καὶ Ῥωμαῖα, habent, quum non modo quarto a. Chr. saeculo (n. 414), sed etiamtum medio saeculo altero (n. 411) atque adeo initio primi (n. 412) Ἀμφιαράϊα τὰ μεγάλα inveniatur. Idem discrimen etiam in titulis aliorum locorum cernitur, nisi quod vocabulum τὰ μεγάλα, quod Oropii ipsi honoris causa addebant, illic non est (Ἀμφιαράια ἐν Ὠρωπῷ est in titulo Megarico n. 48, contra Ἀμφιάραα καὶ Ῥωμαῖα τὰ τιθέμενα ὑπὸ Ὠρωπίων in Halicarnassio Syll. I. G. 398). Iam ludos Romanos propter Sullae victoriam adiunctos

a

ΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΑΛΕΞΙΔΗΜΟΥΤΟΥ
ΕΞΙΔΗΜΟΥΤΟΥΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣ

ΑΙΟΣ

[Ρ]ΑΙΟΣ

Ν ////////////////////// ....ΣΙ ///////////
ΕΝΚΩΜΙΩΙΕΠΙΚΩΙ
.ΗΜΟΚΛΗΣΑΜΙΝΙΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΡΑΨΩΔΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΙΣΙΔΟΤΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
b ΕΠΩΝΠΟΙΗΤΗΣ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΘΕΟΔΟΣΙΟΥΝΕΑΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΥΛΗΤΗΣ
ΑΜΙΝΙΑΣΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣΕΧΙΝΑΙΟΣ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ
ΣΩΣΙΜΕΝΗΣΗΓΗΣΙΜΑΧΟΥΣΚΑΡΦΕΥΣ
ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ
ΕΥΒΙΟΣΕΥΒΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΠΟ[ΙΗ]ΤΗΣΣΑΤΥΡΩΝ
ΗΡΑΚΛΙΔΗΣΗΡΑΚΛΙΔΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΤΡΑΓΩΔΟΣ
ΕΠΙΝΙΚΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΚΩΜΩΔΟΣ
ΙΡΑΝΟΣΦΡΥΝΙΔΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΜΙΛΗΣΙΟΣ ΧΑΡΙΑΣΧΑΡΙ ΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣΚΩΜΩΔΙΑΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΠΟΣΕΟΥΣΑΘΗΝΑΙΟΣ ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ ΣΤΡΑΤΩΝΙΣΙ
ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΔΟΤΟΥΑΘΗ
ΕΠΙΝΙΚΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ ΝΑΙΟΣ
ΠΑΙΔΑΣΔΟΛΙΧΟΝ
ΛΕΥΚΙΟΣΟΥΑΛΕΡΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΣ
ΑΝΔΡΑΣΔΟΛΙΧΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΧΟΣΤΙΜΑΡΧΟΥΩΡΩΠΙΟΣ
ΠΑΙΔΑΣΣΤΑΔΙΟΝ
ΙΣΙΔΩΡΟΣΘΕΟΚΛΕΟΥΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΣΤΑΔΙΟΝ
ΖΩΠΥΡΟΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣΙΚΕΛΟΣΑΠΟΚΑΤΑΝΗΣ

ΑΝΔΡΑΣΣ
ΑΝΑΞΙΩΝΑΝΑΞΙΩ[Ν]
ΠΑΙΔΑΣΠ ΘΟΛΟΝ
ΝΙΚΩΝΝΙΚ ΘΗΒΑΙΟ.
Α ΙΟΥΣΠΕΝΤΑΘΛΟΝ
ΣΑΤΥΡΟΣ ΩΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΡΑΣΠΕΝΤΑΘΛΟΝ
ΗΣΔΙΟΓΕΝΟΥΣΧΑΛΚΙΔΕΥΣ *c*
ΠΑΙΔΑΣΔΙΑΥΛΟΝ
ΑΥΛΟΣΤΙΤΙΝΙΟΣΑΥΛΟΥΡΩΜΑΙΟΣ
ΑΝΔΡΑΣΔΙΑΥΛΟΝ
ΑΝΑΞΙΩΝΑΝΑΞΙΩΝΟΣΑΡΓΕ
ΠΑΙΔΑΣΙΠΠΙΟΝ
ΙΣΙΔΩΡΟΣΙΣΙΔΩΡΟΥ ΘΗΒ
ΑΝΔΡΑΣΙΠΠΙΟΝ
ΝΙΚΟΔΑΜΟΣΝΙΚΩΝΟΣΛΑΚΕ[ΔΑ]ΙΜ
ΠΑΙΔΑΣΠΑΛΗΝ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΝΙΚΗΦΟΡΟΥΘΕΣΠ
ΑΓ[Ε]ΝΕΙΟΥΣΠΑΛΗΝ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΑΣΣΩΚΡΑΤΕΟΣΛΑΚΕΔ
ΑΝΔΡΑΣΠΑΛΗΝ
ΝΙΚΙΑΣ ΝΙΚΙΟΥ ΠΑΤΡ
ΠΑΙΔΑΣΠΥΓΜΗΝ

ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΠΥΓΜΗΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
ΑΝΔΡΑΣΠΥΓΜΗΝ
ΕΥΚΡΑΤΗΣΠΡΩΤΕΟΥΩΡΩΠΙΟΣ
ΠΑΙΔΑΣΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣΝΙΚΗΦΟΡΟΥΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΗΛΙΟΔΩΡΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥ[Σ]
ΑΝΔΡΑΣΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΕΥΦΑΝΗΣΖΩΙΛΟΥ ΩΡΩ[Π...]
ΤΟΝΟΠΛΕΙΤΗΝ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΧΑΛΚ[ΙΔΕ...]
ΣΥΝΩΡΙΔΙΠΩΛΙΚΗΙ
ΑΓΑΘΩΝΔΙΟΔΩΡΟΥ ΥΕΤΤΙΟ[Σ]

esse Amphiaraiis rectissime Mommsenus (eumque secutus Reischius p. 112) collegit ex tituli n. 413 versibus 47—49. Neque vero multis annis post Sullana tempora hos catalogos incisos esse nonnulla nomina docent; primum enim n. 420 agonotheta est Eubiotus Demogenis f., qui iam ante ludos Romanos institutos spondophorus fuerat (n. 412). Deinde vero si non certo, at probabili supplemento n. 416 vs. 1 reposui Alexidemi Theodori f. nomen, quem a. 73 a. Chr. causam civium oravisse tituli n. 413 vs. 18 docet.

At ut hos omnes laterculos proximis post victoriam Sullanam lustris exaratos esse certissimum est, sic quaenam inter ipsos aetatis ratio intercedat non licet definiri. Nam qui in ea re summa diligentia sobrioque iudicio versatus est Reischius p. 121 sqq., is tamen non poterat non errare, quia utendum ei erat titulorum exemplis Kumanudianis, confectis illis quidem accuratissime, sed minuscula scriptura expressis. Quare de litteratura quidem non poterat suo iudicio uti, sed Kumanudis testimonio. Ita accidit, ut titulos n. 417 et 418 non modo eiusdem aetatis esse coniceret, sed adeo eiusdem tabulae partes, quod litterarum formis a Lollingio enotatis redarguitur. Ex quibus omnino videmus, discrepare quidem titulorum scripturam paullulum pro cuiusque lapicidae consuetudine, sed nihil inde de aetatis discrimine, quod utique paucorum annorum est, colligi posse. Neque in nominibus hominum ullum est ordinis indicium praeter unam rem a Reischio recte observatam; nempe idem homo, Euphanes Zoili f. Oropius, in titulis n. 416. 417 certaminum gymnicorum et equestrium victor, n. 419 vero agonotheta recensetur. Quod munus cum sine dubio provectioris aetatis sit, illi tituli hoc antiquiores existimandi sunt. Contra quod n. 416 *Δημοκλῆς Ἀμινίου Θηβαῖος*, n. 419 *Ἀμινίας Δημοκλέους Θηβαῖος* encomio epico vicisse scribitur, id propterea nullius momenti est, quia uter pater, uter filius sit ex nominum ratione non perspicitur. Neque magis quanam parentelae ratione inter se coniuncti fuerint *Ἀρίστων Χιόνου Θηβαῖος* n. 419 et *Χιόνης Διογειτώνδου Θηβαῖος* n. 420, definire licet. Denique quod Reischius titulum n. 417 (et 418, quem partem illius esse sibi persuaserat) propterea omnium antiquissimum iudicavit, quia cum Mommseno *εὐαγγέλια τῆς Ῥωμαίων νίκης* ad victoriam Sullanam referebat, id probare nequeo. Nam verba ni fallor indicant, felici quodam casu per ipsorum ludorum tempus nuntium victoriae alicuius Romanae allatum esse; quae cur non possit aliqua ex eis esse, quae proximis post Sullae dominationem annis, veluti Luculli bello Mithridatico, reportatae sunt, non video.

---

417 Tabula a. 1,15, l. 0,25, c. 0,13, mutila supra et a dextra parte, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ex B. Leonardi apographo et ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1884 p. 121 n. 1. (Primos quinque versus repetivit E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 122 n. VI). Exscripsit Lolling.

///ΛΟΚΡΑΙΙ
ΚΩΜΩΔΙ
ΔΙΕΥΧΗΣΜΝΑΣΙΤΕΛΥ
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΕΥΑΡΧΟΣΗΡΟΔΟΤΟΥΚΟΡΩΙ
ΕΝΤΩΙΓΥΜΝΙΚΩΙ
ΠΑΙΔΑΣΔΟΛΙΧΟΝ
ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣΦΙΛΙΣΚΟΥΚΟΡΚΥΡΑ
ΑΝΔΡΑΣΔΟΛΙΧΟΝ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΦΑΝΕΙΟΥΗΡΑΚΙ
ΠΑΙΔΑΣΣΤΑΔΙΟΝ
ΚΑΛΛΩΝΞΕΝΟΦΙΛΟΥΟΠΟΥΝ
ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΣΤΑΔΙ
ΚΡΑΤΩΝΠΡΑΞΙΟΥΥΕΤΤΙΟΣ
ΑΝΔΡΑΣΣΤΑΔΙΟΝ
ΝΙΚΟΚΛΗΣΝΙΚΑΤΑΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ
ΠΑΙΔΑΣΔΙΑΥΛΟΝ
ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣΦΙΛΙΣΚΟΥΚΟΡ
ΑΝΔΡΑΣΔΙΑΥΛΟΝ
ΝΙΚΟΚΛΗΣΝΙΚΑΤΑΛΑΚΕΔΑΙΜΟ
ΠΑΙΔΑΣΙΠΠΙΟΝ
ΑΣΩΠΙΧΟΣΑΜΥΝΤΟΥΘΗΒΑ
ΑΝΔΡΑΣΙΠΠΙΟΝ
ΔΕΞΙΑΣΕΧΕΛΑΙΔΑΕΠΙΔΑΜ
ΠΑΙΔΑΣΠΕΝΤΑΘ
ΞΕΝΩΝΜΕΙ////ΙΛΑΟΥΘΗΒΑΙ
ΑΓΕΝΓΙΟΥΣΠΕΝΤ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΛ
ΑΝΔΡΑΣΠΕΝΤΑΘ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟ
ΠΑΙΔΑΣΠΑΛΗΝ
ΑΒΡΙΑΣΑΝΤΙΒΙΟΥΛΑΚΕΔΑΙΜ
ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΠΑΛΙ//
ΣΤΡΑΤΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΖΜΥ
ΑΝΔΡΑΣΠΑΛΗΝ

. . . .
[Φι]λοκράτ[ης Θεοφάντου Θηβαῖος]
κωμῳ[δίας καινῆς ποιητής]
Διεύχης Μνασιτέλο[υ . . . . . .]
ὑποκριτής
Εὔαρχος Ἡροδότου Κορων[εύς]
ἐν τῷ γυμνικῷ
παῖδας δόλιχον
Παρμενίσκος Φιλίσκου Κορκυρα[ῖος]
ἄνδρας δόλιχον
Ἀσκληπιάδης Φανείου Ἡρακ[λεώτης]
παῖδας στάδιον
Κάλλων Ξενοφίλου Ὀπούν[τιος]
ἀγενείους στάδιο[ν]
Κράτων Πραξίου Ὑέττιος
ἄνδρας στάδιον
Νικοκλῆς Νικάτα Λακεδαιμόνιος
παῖδας δίαυλον
Παρμενίσκος Φιλίσκου Κορ[κυραῖος]
ἄνδρας δίαυλον
Νικοκλῆς Νικάτα Λακεδαιμό[νιος]
παῖδας ἵππιον
Ἀσώπιχος Ἀμύντου Θηβα[ῖος]
ἄνδρας ἵππιον
Δεξίας Ἐχελαΐδα Ἐπιδάμ[νιος]
παῖδας πένταθ[λον]
Ξένων Με[ιξ]ιλάου Θηβαῖ[ος]
ἀγενείους πέντ[αθλον]
Διογένης Δημητρίου Ἀλ. . . . .
ἄνδρας πένταθ[λον]
Ἀρτεμίδωρος Μενεκράτο[υ . . . .]
παῖδας πάλην
Ἁβρίας Ἀντιβίου Λακεδαιμ[όνιος]
ἀγενείους πάλ[ην]
Στράτων Διονυσίου Ζμυ[ρναῖος]
ἄνδρας πάλην

ΛΕΥΚΙΝΟΣΔΑΜΩΝΟΣΘ///ΒΑΙ
ΠΑΙΔΑΣΠΥΓΜΗ
ΕΥΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΠΥΓ
ΓΛΑΥΚΙΑΣΝΙΚΑΝΟΡΟΣΤΥΡ
ΑΝΔΡΑΣΠΥΓΝ
ΑΤΤΙΝΑΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΚ///
ΠΑΙΔΑΣΠΑΓΚΡ
ΕΥΧΑΡΙΔΑΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣΟ
ΑΓΕ///Ε///ΟΥΣΠΑ
ΛΕΥΚΙΝΟΣΔΑΜΩΝΟΣΘ///
ΑΝΔΡΑΣΠΑΓΚ
ΑΤΙΝΑΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΚΥΝ
ΟΠΛΙΤΗΝ
ΝΙΚΟΚΛΗΣΝΙΚΑΤΑΛΑΚΕΔΑΙ
ΕΝΤΩΙΙΠΠΙΚΩΙ
ΑΡΜΑΤΙΤΕΛΕ///
ΠΡΑΞΙΑΣΗΡΟΓΕΙΤΟΝΟΣΛ////
ΑΡΜΑΤΙΠΩΠΩ////
ΔΙΣΤΑΜΕΝΟΣΔΙΟΝΥΣΟΦΑΝ//
ΣΥΝΩΡΙΔΙΠΩΛΙΚΙ//
ΠΛΟΥΤΑΔΗΣΣΕΡΑΠΙΩΝΟ
ΚΕΛΗΤΙΠΩΛΙΚΩΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΓ
ΣΥΝΩΡΙΔΙΤΕΛΕΙ///
ΑΒΡΙΣΚΑΙΚΟΥΚΥΜΑΙΑ
ΚΕΛΗΤΙΤΕΛΗΩΙ
ΑΜΥΝΤΑΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΑΙΟΛ///
ΖΕΥΓΙΔΙΑΥΛΟΝ
ΕΥΚΛΕΙΔΑΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟ
ΤΗΝΑΠΟΒΑΣΙΝ
ΕΥΦΑΝΗΣΖΩΙΛΟΥΩΡΩΠΙΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΤΗΣΡΩ
ΕΥΦΑΝΗΣΖΩΙΛΟΥΩΡΩΠΙΟΣ

Λευκῖνος Δάμωνος Θ[η]βαῖ[ος]
παῖδας πυγμή[ν]
Εὐκράτης Ἀριστοδάμου . . . .
ἀγενείους πυγμή[ν]
Γλαυκίας Νικάνορος Τύρ[ιος]
ἄνδρας πυγμ[ήν]
Ἀττίνας Ἡρακλείδου Κ[υμαῖος]
παῖδας παγκρ[άτιον]
Εὐχαρίδας Σωκράτους Ὀ[πούντιος (?)]
ἀγε[ν]ε[ί]ους πα[γκράτιον]
Λευκῖνος Δάμωνος Θ[ηβαῖος]
ἄνδρας παγκ[ράτιον]
Ἀτίνας Ἡρακλείδου Κυμ[αῖος]
ὁπλίτην
Νικοκλῆς Νικάτα Λακεδαι[μόνιος]
ἐν τῷ ἱππικῷ
ἅρματι τελε[ίωι]
Πραξίας Ἡρογείτονος Λ. . . . .
ἅρματι πω⟨πω⟩[λικῷ]
Δισταμενὸς Διονυσοφάν[ου . . . . . .]
συνωρίδι πωλικῆ[ι]
Πλουτάδης Σεραπίωνος . . . .
κέλητι πωλικῷ
Ἀπολλώνιος Διονυσίου τοῦ Γ. . . . .
συνωρίδι τελεί[α]
Ἁβρὶς Καΐκου Κυμαία
κέλητι τελήῳ
Ἀμύντας Μηνοφίλου Αἰολ[εὺς . . . .]
ζεύγ(ε)ι δίαυλον
Εὐκλείδας Διονυσοδώρο[υ . . . .]
τὴν ἀπόβασιν
Εὐφάνης Ζωΐλου Ὠρώπιος
εὐαγγέλια τῆς Ῥω[μαίων νίκης]
Εὐφάνης Ζωΐλου Ὠρώπιος.

Cf. quae exposui ad n. 416.

---

418 In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ex ectypo chartaceo a B. Leonardo transmisso ed. Kumanudis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1884 p. 127 n. 4 (E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 120 n. V). Exscripsit Lolling.

ΙΑΣΣΩΣΑΝΔΡΟΥ
ΕΓΚΩΜΙΟΝΚΑΤΑΛΟΓΑΔΙ
//////////ΤΟΝΙΚΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΩΡΩΠΙΟΣ
///ΠΙΚΟΝ
///////ΣΤΩΡΜΗΣΤΟΡΟΣΦΩΚΑΙΕΥΣ
ΡΑΨΩΔΟΣ
ΚΡΑΤΩΝΚΛΕΩΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΕΠΩΝΠΟΙΗΤΗΣ
ΜΗΣΤΩΡΜΗΣΤΟΡΟΣΦΩΚΑΙΕΥΣ
ΑΥΛΗΤΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΧΟΣΕΠΙΚΛΕΟΥΣΘΗΒΑΙΟΣ
//////////////////////////
ΑΓΕΛΟΧΟΣΑ/////////////////////ΙC/////ΟΥΧΙΟΣ

[κῆρυξ]
[Γλαυκ]ίας Σωσάνδρου Θη[βαῖος]
ἐγκώμιον καταλογάδ[ην]
[Ἀρισ]τόνικος Μενάνδρου Ὠρώπιος
[ἐ]πικόν
[Μή]στωρ Μήστορος Φωκαιεύς
ῥαψῳδός
Κράτων Κλέωνος Θηβαῖος
ἐπῶν ποιητής
Μήστωρ Μήστορος Φωκαιεύς
αὐλητής
Διονύσιχος Ἐπικλέους Θηβαῖος
[κιθαριστής]
Ἀγέλοχος Ἀ[σκληπ]ιο[δό]του Χῖος.

Cf. quae exposui ad n. 416.

419 In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ex ectypo chartaceo B. Leonardi litteris minusculis ed. Kumanudis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1884 p. 126 n. 3 (E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 124 n. VIII). Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΩΡΩΠΩΛΥΣΙΜΕΝΟΥ
ΤΟΥΦΙΛΙΠΠΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥ
ΑΜΦΙΑΡΑΟΥ ΕΥΚΡΑΤΟΥΤΟΥ
ΦΙΛΩΝΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤΟΣ
ΤΩΝΑΜΦΙΑΡΑΩΝΚΑΙΡΩΜΑΙΩΝ
ΕΥΦΑΝΟΥ ΤΟΥ ΖΩΙΛΟΥΟΙΔΕΕΝΙΚΩΝ
ΣΑΛΠΙΣΤΗΣ
ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΙΓΙΝΗΤΗΣ
ΚΗΡΥΞ
ΓΛΑΥΚΙΑΣΣΩΣΑΝΔΡΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΕΝΚΩΜΙΩΛΟΓΙΚΩ
ΜΟΣΧΟΣΑΝΑΞΞΙΠΠΟΥΠΡΟΥΣΙΕΥΣ
ΕΝΚΩΜΙΩΕΠΙΚΩ
ΑΜΙΝΙΑΣΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΕΠΩΝΠΟΙΗΤΑΣ
ΑΜΙΝΙΑΣΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΡΑΨΩΔΟΣ
ΕΙΕΡΩΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΑΥΛΗΤΑΣ
ΝΙΚΩΝΕΥΩΝΥΜΟΔΩΡΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΝΙΚΟΜΗΔΕΥΣ
ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΣ
ΣΑΤΥΡΩΝΠΟΙΗΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΠΠΟΣΚΑΛΛΩΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ

ΠΟΙΗΤΗΣΤΡΑΓΩΔΙΩΝ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣΜΝΑΣΕΟΥΧΑΛΚΙΔΕΥΣ
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΓΛΑΥΚΙΑΣΣΩΣΑΝΔΡΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣΚΩΜΩΔΙΩΝ
ΑΡΙΣΤΩΝΧΙΟΝΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
///ΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣΕΞΑΚΕΣΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΩΛΙ ΝΠΛΛΛΙΑΝ
ΙΩΣ

Ἄρχοντος ἐν Ὠρωπῷ Λυσιμένου | τοῦ Φιλίππου, ἱερέως δὲ τοῦ | Ἀμφιαράου Εὐκράτου τοῦ | Φίλωνος, ἀγωνοθετοῦντος | τῶν Ἀμφιαράων καὶ Ῥωμαίων | Εὐφάνου τοῦ Ζωΐλου, οἵδε ἐνίκων·

σαλπιστής
Θεόφραστος Ἀσκληπιάδου Αἰγινήτης
κῆρυξ
Γλαυκίας Σωσάνδρου Θηβαῖος
ἐνκωμίῳ λογικῷ
Μόσχος Ἀναξξίππου Προυσιεύς
ἐνκωμίῳ ἐπικῷ
Ἀμινίας Δημοκλέους Θηβαῖος
ἐπῶν ποιητάς
Ἀμινίας Δημοκλέους Θηβαῖος
ῥαψῳδός
Εἰέρων Ἀριστοβούλου Θηβαῖος
αὐλητάς
Νίκων Εὐωνυμοδώρου Θηβαῖος
κιθαριστής
Μητρόδωρος Διονυσίου Νικομηδεύς
κιθαρῳδός
Δημήτριος Δημητρίου Καλχηδόνιος
σατύρων ποιητής
Κάλλιππος Κάλλωνος Θηβαῖος
ποιητὴς τραγῳδιῶν
Λυσίστρατος Μνασέου Χαλκιδεύς
ὑποκριτής
Γλαυκίας Σωσάνδρου Θηβαῖος
ποιητὴς κωμῳδιῶν
Ἀρίστων Χιόνου Θηβαῖος
ὑποκριτής
[Κ]αλλίστρατος Ἐξακέστου Θηβαῖος
[τραγ]ῳδί[α]ν παλαιάν
. . . . ιος

Cf. quae exposui ad n. 416.

420 Tabula, a. 0,90, l. 0,50, c. 0,20, infra fracta, cum aëtomate intra quod clypeus anaglypho expressus. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ex ectypo chartaceo a B. Leonardo accepto minusculis litteris ed. Kumanudis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1884 p. 124 n. 2. (Primam partem repetivit E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 123 n. VII). Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑ
ΡΑΟΥΕΡΜΑΙΩΝΔΟΥΑΓΩΝ⌒ΘΕΤΟΥΝΤΟΣΤΑΑΜΦΙ///
ΡΑΑΚΑΙΡΩΜΑΙΑΕΥΒΙΟΤΟΥΤΟΥΔΗΜΟΓΕΝ///
ΟΙΔΕΕΝΙΚΩΝ
ΣΑΛΠΙΚΤΗΣ
ΝΙΚΑΝΩΡΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΑΡΣΕΥΣ
ΚΗΡΥΞ
ΩΡΟΣΩΡΟΥΧΑΛΚΙΔΕΥΣ
ΕΓΚΩΜΙΟΝΚΑΤΑΛΟΓΑΔΗΝ
ΔΗΜΟΓΕΝΗΣΕΥΒΙΟΤΟΥΩΡΩΠΙΟΣ
ΕΓΚΩΜΙΟΝΕΠΙΚΟΝ
ΚΡΑΤΕΡΟΣΑΝ,,Ι'ΑΤΡΟΥΑΜΦΙΠΟΛΙΤΗΣ
ΡΑΨΩΔΟΣ
ΘΕΟΦΑΝΗΣΣΩΚΡΑΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣΕΠΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΓΥΑΡΧΟΥΤΟΥΒΟΗΘΟΥΜΑΛΛΩΤΗΣ
ΑΥΛΗΤΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΧΟΣΕΠΙΚΛΕΟΥΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ
ΖΕΥΞΙΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΡΑΛΛΙΑΝΟΣ
ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥΤΑΡΣΕΥΣ
ΠΟΙΗΤΗΣΣΑΤΥΡΩΝ
ΦΙΛΟΞΕΝΙΔΗΣΦΙΛΙΠΠΟΥΩΡΩΠΙΟΣ
ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣΠΑΛΑΙΑΣΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΘΕΟΦΑΝΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΚΩΜΩΙΔΙΑΣΠΑΛΑΙΑΣΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΖΩΙΛΟΣΖΩΙΛΟΥΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ
ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣΚΑΙΝΗΣΠΟΙΗΤΗΣ
ΠΡΩΤΑΡΧΟΣΑΝΤΙΜΕΝΟΥΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΘΕΟΦΑΝΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΚΩΜΩΙΔΙΑΣΚΑΙΝΗΣΠΟΙΗΤΗΣ
ΧΙΟΝΝΗΣΔΙΟΓΕΙΤΩΝΔΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΠΟΛΥΞΕΝΟΣΑΝΔΡΥΤΑΟΠΟΥΝΤΙΟΣ
ΠΑΙΔΑΣΔΟΛΙΧΟΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΖΜΥΡΝΑΙΟΣ
ΑΝΔΡΑΣΔΟΛΙΧΟΝ
ΟΥΛΙΑΔΗΣΜΥΩΝΙΔΟΥΧΡΥΣΑΟΡΕΥΣΑΠΟΑΛΙΝΔΩΝ
ΠΑΙΔΑΣΣΤΑΔΙΟΝ
ΑΡΕΤΙΠΠΟΣΛΥΣΙΠΠΟΥΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ
ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΣΤΑΔΙΟΝ
ΛΥΣΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΙΟΛΕΥΣΑΠΟΜΥΡΙΝΗΣ
ΑΝΔΡΑΣΣΤΑΔΙΟΝ
ΕΜΜΕΝΙΔΑΣΒΕΒΑΙΟΥΣΙΚΕΛΟΣΑΠΟΚΕΝΤΟΡΙΠΩΝ
ΠΑΙΔΑΣΠΕΝΤΑΘΛΟΝ
//‹ΑΥΡΙΝΑΣΠΟΛΕΜΟΚΡΑΤΟΥΣΘΕΤΤΑΛΟΣΑΠΟΛΑΡΙΣΗΣ
ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΠΕΝΤΑΘΛΟΝ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΔΙΟΦΑΝΤΟΥΖΜΥΡΝΑΙΟ///

ΑΝΔΡΑΣΠΕΝΤΑΘΛΟΝ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣΑΓΕΜΑΧΟΥΑΡΓΕΙΟΣ
ΠΑΙΔΑΣΔΙΑΥΛΟΝ
ΑΡΕΤΙΠΠΟΣΛΥΣΙΠΠΟΥΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ /////////
ΑΝΔΡΑΣΔΙΑΥΛΟΝ
ΕΜΜΕΝΙΔΑΣΒΕΒΑΙΟΥΣΙΚΕΛΟΣΑΠΟΚΕΝΤΟΡ///
ΠΑΙΔΑΣΙΠΠΙΟΝ
ΠΑΡΘΕΝΙΟΣΠΑΡΘΕΝΙΟΥΖΜΥΡΝ //////////////
ΑΝΔΡΑΣΙΤ ////////////////
ΠΡΑΞΙΩΝΕΥΔΗΜΟΥΘΗΡ /////////////
ΟΠΛΙ‾ //////
ΕΜΜΕΝΙΔΑΣΒΕΒΑΙΟΥΣ //////////
\ //////////////
ΠΑΤΡΕΑΣΔΙΝΝ ///////////////////

ΦΙΛΟΣ‾ /////////

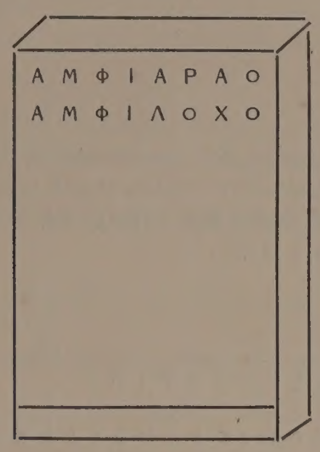
ΕΥ ////////////

Ἄρχοντος Φιλιστίδου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφια|ράου Ἑρμαιώνδου, ἀγωνοθετοῦντος τὰ Ἀμφι[α]|ρᾶα καὶ Ῥωμαῖα Εὐβιότου τοῦ Δημογένους, | οἵδε ἐνίκων·

σαλπικτής
Νικάνωρ Διονυσίου Ταρσεύς
κῆρυξ
Ὧρος Ὥρου Χαλκιδεύς
ἐγκώμιον καταλογάδην
Δημογένης Εὐβιότου Ὠρώπιος
ἐγκώμιον ἐπικόν
Κράτερος Ἀν[τι]πάτρου Ἀμφιπολίτης
ῥαψῳδός
Θεοφάνης Σωκράτου Θηβαῖος
ποιητὴς ἐπῶν
Ἀπολλώνιος Ἀγυάρχου τοῦ Βοήθου Μαλλώτης
αὐλητής
Διονύσιχος Ἐπικλέους Θηβαῖος
κιθαριστής
Ζεῦξις Δημητρίου Τραλλιανός
κιθαρῳδός
Ἡρακλείδης Ἀντιπάτρου Ταρσεύς
ποιητὴς σατύρων
Φιλοξενίδης Φιλίππου Ὠρώπιος
τραγῳδίας παλαιᾶς ὑποκριτής
Φιλοκράτης Θεοφάντου Θηβαῖος
κωμῳδίας παλαιᾶς ὑποκριτής
Ζωΐλος Ζωΐλου Συρακόσιος
τραγῳδίας καινῆς ποιητής
Πρώταρχος Ἀντιμένους Θηβαῖος
ὑποκριτής
Φιλοκράτης Θεοφάντου Θηβαῖος
κωμῳδίας καινῆς ποιητής
Χιόννης Διογειτώνδου Θηβαῖος
ὑποκριτής
Πολύξενος Ἀνδρύτα Ὀπούντιος
παῖδας δόλιχον
Μητρόδωρος Ἀρτεμιδώρου Ζμυρναῖος
ἄνδρας δόλιχον
Οὐλιάδης Μυωνίδου Χρυσαορεὺς ἀπὸ Ἀλίνδων
παῖδας στάδιον
Ἀρέτιππος Λυσίππου Λακεδαιμόνιος
ἀγενείους στάδιον
Λυσᾶς Διονυσίου Αἰολεὺς ἀπὸ Μυρίνης
ἄνδρας στάδιον
Ἐμμενίδας Βεβαίου Σικελὸς ἀπὸ Κεντορίπων
παῖδας πένταθλον
[Κ]αυρίνας Πολεμοκράτους Θετταλὸς ἀπὸ Λαρίσης
ἀγενείους πένταθλον
Μητρόδωρος Ἀπολλωνίου τοῦ Διοφάντου Ζμυρναῖο[ς]
ἄνδρας πένταθλον
Πολυκράτης Ἀγεμάχου Ἀργεῖος
παῖδας δίαυλον
Ἀρέτιππος Λυσίππου Λακεδαιμόνι[ος]
ἄνδρας δίαυλον
Ἐμμενίδας Βεβαίου Σικελὸς ἀπὸ Κεντορ[ίπων]
παῖδας ἵππιον
Παρθένιος Παρθενίου Ζμυρν[αῖος]
ἄνδρας ἵπ[πιον]
Πραξίων Εὐδήμου Θηβ[αῖος]
ὁπλί[την]
Ἐμμενίδας Βεβαίου Σ[ικελὸς ἀπὸ Κεντορίπων]
[συνωρίδι πωλικῇ (?)]
Πατρέας Δινν . . . .
. . . .
Φιλόστ[ρατος . . . .]
. . . .
Εὐ . . . .

Cf. quae exposui ad n. 416.

421 Tabula marmoris candidi, a. 0,51, l. 0,29, c. 0,12, infra, supra, a dextra et sinistra et item a parte posteriore non nisi rudi opere circumcisa, in fronte accurate laevigata, quae olim uni ex quinque partibus arae immissa fuisse videtur. Intra litteras versus alterius vestigia coloris. Nullae exstant satis certae tertii versus reliquiae, ita ut Lollingio verisimile videatur, nihil unquam praeter hos duos versus qui aetatem tulerunt in lapide scriptum fuisse. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ed. B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 155 n. 12. Exscripsit Lolling.

Ἀμφιαράου, | Ἀμφιλόχου.

Iam ab editore Graeco allatus est locus Pausaniae I, 34, 2 sqq.: *παρέχεται δὲ ὁ βωμὸς μέρη ⟨πέντε⟩· τὸ μὲν Ἡρακλέους καὶ Διὸς καὶ Ἀπόλλωνός ἐστι Παίωνος, τὸ δὲ ἥρωσι καὶ ἡρώων ἀνεῖται γυναιξί· τρίτον δὲ Ἑστίας καὶ Ἑρμοῦ καὶ Ἀμφιαράου καὶ τῶν παίδων Ἀμφιλόχου· Ἀλκμαίων δὲ διὰ τὸ ἐς Ἐριφύλην ἔργον οὔτε ἐν Ἀμφιαράου τινά, οὐ μὴν οὐδὲ παρὰ τῷ Ἀμφιλόχῳ τιμὴν ἔχει. τετάρτη δέ ἐστι τοῦ βωμοῦ μοῖρα Ἀφροδίτης καὶ Πανακείας, ἔτι δὲ Ἰασοῦς καὶ Ὑγιείας καὶ Ἀθηνᾶς Παιωνίας. πέμπτη δὲ πεποίηται Νύμφαις καὶ Πανὶ καὶ ποταμοῖς Ἀχελῴῳ καὶ Κηφισῷ.* Quod testimonium quomodo conciliari possit cum titulo, quem hic edimus, ambigi licet. Nam quum illic Vestae et Mercurio quoque tertiam partem arae dedicatam fuisse referatur, sumat quispiam, unamquamque arae partem in fronte binas tabulas habuisse, atque tertiae quidem partis dextram tabulam aetatem tulisse, sinistram vero cum Vestae et Mercurii nominibus intercidisse. At quantopere apud Oropios Amphiaraus reliquos omnes deos sanctitate caerimoniarum frequentiaque colentium superaverit, ex titulorum memoria perspicitur. Quare non dubito, quin ipsius nomen summum locum in media totius arae parte tenuerit. Videntur igitur nescio quo errore Vestae et Mercurii nomina apud Pausaniam ex alia arae parte in hanc translata esse.

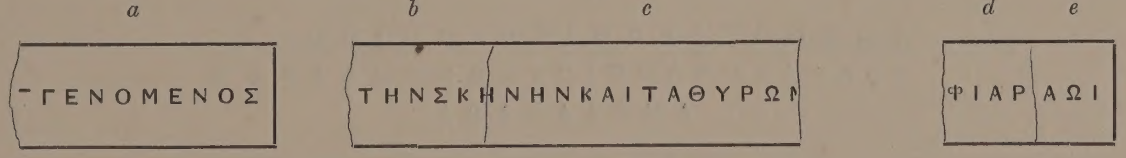
422 Lapis ab inferiore parte in angulum acutum desinens, rudi opere dolabratus praeter angustam partem transversam accurate laevigatam quae titulum habet. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ed. P. Girard *Bulletin de corr. Hell.* III (1879) p. 437 (W. Dittenberger Sylloge Inscr. Gr. 361). Exscripsit Lolling.

ͻΡΟΣΜΗΤΟΙΧΟΔΟΜΕΝ
ΕΝΤΟΣΤΩΝΟΡΩΝΙΔΙΩ
ΤΗΝ

Ὅρος· μὴ τοιχοδομεῖν | ἐντὸς τῶν ὅρων ἰδιώ|την.

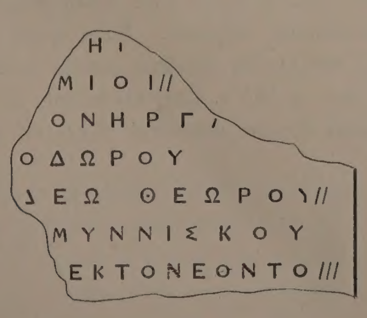
Quarti a. Chr. n. saeculi esse ex infinitivi *τοιχοδομεῖν* scriptura apparet.

423 Fragmenta quinque epistylii, a. fere 0,30, inscripta litteris grandibus, inventa in Amphiaraïo Oropiorum inter rudera theatri. Exscripsit B. Leonardos, ectypum chartaceum aliquot litterarum confecit idem.

[. . . . . ἱερεὺ]ς γενόμενος τὴν σκηνὴν καὶ τὰ θυρώμ[ατα Ἀμ]φιαράῳ.

424 Marmor quod nunc scamni vice fungitur in portu Oropiorum (*Skala*), ubi situm fuit antiquum oppidum Oropus. Exscripsit Lolling, cuius ex apographo minusculis litteris edidi in prooemio indici lectionum universitatis Halensis hib. 1888/89 praemisso p. VI not. **).

. . . . . μιο[ν | . . . .]ον ἠργά[σατο, | . . . .]οδώρου | [τοῦ . . . . ί]δεω, Θεωροῦ | [τοῦ δεῖνος τοῦ] Μυννίσκου, | [ἀρχιτ]εκτονέοντο[ς | τοῦ δεῖνος].

Memorabile est hoc fragmentum propter sermonis Ionici usum, cuius hoc unum praeter legem n. 235 exemplum est. Ut illum titulum, sic hunc quoque priore quarti a. Chr. saeculi parte incisum esse probabile est.

425. 426 Marmor album quod cum duobus aliis basin efficit similem eius, quae Agrippae monumentum (n. 349) sustinebat. Superficies admodum detrita, ut titulus non legatur nisi difficulter. Titulum artificis (n. 426) ex ectypo a Mylona misso ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 99 n. 125*b*, omnia ex apographo Leonardi minusculis litteris idem Add. p. 386. Exscripsit Lolling.

(425) ////////////////////// ΙΝ Ο Σ Ω /// Ϡ Π Ι Ω ᛫// ///
//////////////////////// ⁻ Τ Ο Ν Ε Τ /////// - Ν Ο ᛫ ////
/// ∠ Ν /////// Ν Ο Ν Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Λ ///////
////// Λ Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ Α Τ Ο ⁝ /////
Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

(426) Μ Η Τ Ι Ο Χ Ο Σ Ε Π Ο Η Σ Ε

425 [῾Ο δῆ]μος ᾿Ω[ρ]ωπίων | [. . . . . . . σ]τον ᾿Επ[ιγέ]νου[ς | . .]ν . . . νον ἀρετῆς ἕνεκα | [κ]αὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἀτὸ[ν] | ᾿Αμφιαράῳ.

426 Μητίοχος ἐπόησε.

Artificis signaturam non ad hunc titulum sed ad antiquiorem deletum spectare ex litteratura apparet. Metiochi opus non est cur negemus eadem fere aetate cum reliquis eiusdem generis monumentis confectum esse, i. e. saeculo a. Chr. quarto exeunte aut initio tertii (v. ad n. 350); titulum honorarium qui exstat praeter litterarum formas etiam scriptura ἀτόν primo a. Chr. saeculo antiquiorem non esse demonstrat. Aliud exemplum hominis Graeci, non Romani, cuius honori tale monumentum eraso titulo antiquiore consecratum est, habes n. 334, ubi item ἑατόν scribitur.

---

427 Basis marmoris nigri sine ornamentis, a. 0,315, l. 0,93, c. 0,78. Litterae altae 0,014, accurate incisae, singuli versus inter binas lineas; in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ed. B. Leonardos ᾿Εφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 54 n. 15.

Π Ι Σ Ι Ν Χ Α Ρ Ι Ο Υ
Ω Ρ Ω Π Ι Ο Ι Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

Πῖσιν Χαρίου | ᾿Ωρώπιοι ᾿Αμφιαράῳ.

---

428. 429 Basis marmoris albi, a. 0,76, l. 0,74—0,75, c. 0,28. Litterae altae 0,015 praeter versum ultimum, qui aliquanto altiores (0,02) habet. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Edd. litteris minusculis ex B. Leonardi apographo E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* Add. p. 394 n. 275*b*, maiusculis ipse Leonardos ᾿Εφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 109 n. 9. Titulum honorarium Appii Claudii (n. 428) contulit, antiquiorem (n. 429) exscripsit Lolling.

(428)

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ω Ρ Ω Π Ι Ω Ν Α Π Π Ι Ο Ν
Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν Α Π Π Ι Ο Υ Υ Ο Ν Γ Ο Λ Χ Ρ Ο Ν
Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

(429)

Α Γ Α Θ Α Ρ Χ Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Β Ο Ι Ω Τ Ι Ο Σ Ε Π Ο Η Σ Ε
Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Ω Ρ Ω Π Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

N. 428 diversas litterae πῖ formas (Π Γ), quales ex Leonardi exemplo exhibemus, re vera in lapide esse testatur Lolling.

428 ῾Ο δῆμος ᾿Ωρωπίων ῎Αππιον | Κλαύδιον ᾿Αππίου υἱὸν Πόλχρον | ᾿Αμφιαράῳ.

429 ᾿Αγάθαρχος Διονυσίου Βοιώτιος ἐπόησε, | ἐπὶ ἱερέως ᾿Ωρωποδώρου.

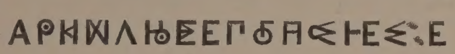
Oropodorus sacerdos Amphiarai in plebiscito n. 308 est, cuius originem annorum 223 et 192 a. Chr. terminis contineri ex titulo Megarico n. 27 apparet. Eius igitur aetatis Agatharchus sculptor est. Appius Claudius vero cos. a. 54 a. Chr. intellegendus est, id quod iam Loewyus veri simillimum iudicavit. Nam quod ille dixit fieri etiam posse, ut tituli n. 428 et 429 eiusdem aetatis essent atque ille quidem ad Ap. Claudium cos. a. 185 a. Chr. referretur, id cum aliis nominibus improbabile est, tum diversa titulorum litteratura refellitur.

430 Basis marmorea sine ornamentis, a. 0,31, l. 0,80, c. 0,75. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Artificis signaturam (vs. 4) solam ex ectypo a Mylona misso ed. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 102 n. 127*a*, totum titulum ex apographo et ectypo a B. Leonardo acceptis idem Add. p. 387. Ipse Leonardos ed. Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 55 n. 16. Contulit Lolling.

ΧΑΡΙΑΣΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΑΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΝΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΝΑΜΦΙΑΡΑΩΙΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΠΡΑΞΙΑΣΛΥΣΙΜΑΧΟΥ|ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΗΣΕ|ΣΕ

Vs. 4 ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΗΣΕ in rasura rescripta sunt, cum antea fuisset ΑΓΚΥΛΗΘΕΝΕΠΟΗΣΕ. Haec Lollingius sic se habere scribit:

Χαρίας Νεοπτολέμου Ἀθηναῖος | τὸν πατέρα Νεοπτόλεμον Στρατοκλέους | Ἀθηναῖον ἀνέθηκεν.
Πραξίας Λυσιμάχου Ἀθηναῖος (Ἀγκυλῆθεν) ἐποίησε.

Charias Neoptolemi f. Aurida una cum Cratino Smicythi f. Lusiensi ante Ol. 110, 3 (a. 338/37 a. Chr.) trierarchus fuit Deliadis triremis, id quod cognoscimus ex tabula navali C. I. A. II, 804. Eius hunc titulum esse summa cum probabilitate statuit Loewy. Paullo ante a. 338 a. Chr. hanc dedicationem factam esse etiam inde apparet, quod civitatis, non pagi nomen additur (cf. quae adnotavi ad n. 414). Praxias Lysimachi f. Ancylensis statuarius etiam in titulo Attico (Loewy p. 101 n. 127) et Delio (Loewy p. 109 n. 146) est.

---

431 Basis quadrata marmoris albi, inventa in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*) humi iacens iuxta monumentum Chariae Neoptolemi f. (n. 430) a dextra. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΝΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΘΟΙΝΙΑΣΤΕΙΣΙΚΡΑΤΟΥΣΣΙΚΥΩΝΙΟΣΕΠ///ΙΗΣ//////

Διογένης Ἀσκληπιάδου | Ἁλικαρνασσεὺς | Ἡράκλειτον τὸν ἀδελφὸν | Ἀμφιαράῳ ἀνέθηκεν. | Θοινίας Τεισικράτους Σικυώνιος ἐπ[ο]ίησ[εν].

Thoenias Tisicratis f. Sicyonius (n. 384. 521) post medium saeculum a. Chr. tertium artem statuariam exercuit.

---

432 Basis quadrata marmoris albi subcaerulei sine ornamentis, a. 0,19, l. 0,92, c. 0,91, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*), dextram versus a monumento Lentuli (n. 310 sqq.). Ed. B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1886 p. 53 n. 14. Exscripsit Lolling.

ΣΩΣΙΣΕΠΟΙΗΣΕ

Σῶσις ἐποίησε.

Sosis sculptor praeterea in titulo Thespiensi n. 1832 est. Ex utriusque inscriptionis litteratura satis certo collegeris, eum tertii a. Chr. n. saeculi esse.

433 Fragmentum marmoris albi inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΟΣΜΟΜΜΙΟΣΛΕ

[Λεύκι]ος Μόμμιος Λευ[κίου, στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων].

L. Mummi cos. a. 146 a. Chr. dedicationes fere eisdem verbis conceptae complures inventae sunt diversis Graeciae locis, Tegeae (C. I. G. 1520), Olympiae (*Archäol. Zeitg.* XXXVI, *Inschr. aus Olympia* n. 11. 132. 291. 292), Thespiis (n. 1808), Thebis (n. 2477. 2478).

434 Basis inscripta litteris grandibus, inventa in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Edd. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften, Phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 156 n. 2. Pittakis Eph. 1318. Exscripsit Lolling.

ΒΟΙΔΙΟΝΦΙΛΟΝΑΥΤΟΥ
ΚΑΛΛΙΓΕΙΤΩΝΠΥΘΩΝΟΣ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

Βοίδιον Φιλοναύτου | Καλλιγείτων Πύθωνος | Ἀμφιαράῳ.

Dedicationis formula ambigua est, nam cum haud infrequenter duorum hominum qui simul donum dei obtulerunt nomina ἀσυνδέτως ponantur, haud inepte quispiam hic Βοίδιον nominativum esse existimet. At ea opinio refellitur titulo n. 259 comparato; is enim omnibus in rebus similis est huic; etiam litterarum forma plane gemella est, quod moneo, quia illic in maiore typorum genere litterae ἄλφα et φῖ accurate repraesentari non potuerunt. Apparet igitur, Calligitonem simul duas statuas, Philonautae eiusque filiae, dedicasse; qua ex re summa cum probabilitate conicias, hanc uxorem, illum socerum Calligitonis fuisse.

---

435 Fragmentum tabulae tenuis marmoris albi. In superficie foramen. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΑΜΦΙΑΡ
ΛΥΣ
ΤΗΝΘ

Ἀμφιαρ[άῳ ὁ δεῖνα] | Λυσ[άνδραν (?)] | τὴν Θ[υγατέρα].

---

436 Marmor album, iuxta domum Timoleontis Bassi in vico *Sykamino*. Ed. Lolling *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* X (1885) p. 283. Eiusdem apographum habui, quod exprimo.

///////////////////////////
ΕΡΜΩΝ
ΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΟΥΕΠΙ
ΜΕΛΗΤΗΣ
ΓΕΝΟΜΕΝ
ΟΣΗΡΑΚΛΕΙ

Ἕρμων | Ἀλεξάν|δρου ἐπι|μελητὴς | γενόμεν|ος Ἡρακλεῖ.

---

437 Basis quadrata marmoris nigri fracta a sinistra. In superficie vestigia pedum statuae. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΜΕΙΝΟΝΙΚΗΚΛΕΑΡΙΣΤΗΑΡΜΟΤΤΑ
ΑΝΟΝΠΙΣΤΟΞΕΝΟΥΤΟΝΠΑΤΕΡΑ
ΕΡΕΑΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

[Ἀ]μεινονίκη, Κλεαρίστη, Ἁρμόττα
[Φ]ᾶνον Πιστοξένου τὸν πατέρα
[ἱ]ερέα γενόμενον Ἀμφιαράῳ.

Phanus sacerdos Amphiarai etiam in decreto n. 265 commemoratur, cuius aetas utique non multum abest ab anno 270 a. Chr.

---

438 Marmor album fractum in duas partes, quod olim partem efficiebat maioris cuiusdam monumenti. Infra ipsum marginem prominentem superiorem titulus insculptus manu hominis, qui in hoc negotio nullum usum habebat, fortasse unius ex iis qui ad visendum templum venerant. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΑΝΤΙΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΩΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡ///
ΤΟΝΥΟΝΑΜΦΙ *vac.*

Ἀντίμαχος, Ἀριστῶ Διονυσόδωρ[ον] | τὸν ὑὸν Ἀμφι[αράῳ].

---

439 Tabula oblonga tenuis marmoris subcaerulei fracta in duas partes; in superficie duo foramina. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΜΙΔΑΣΑΜΦΙΑΡΑΩΙΑΝ
ΕΠΙΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΙΕΡΕΩΣ

Μίδας Ἀμφιαράῳ ἀν[έθηκεν] | ἐπὶ Νικοκλέους ἱερέως.

Nicoclis sacerdotis aetas ignoratur. Litterarum formae quartum aut tertium a. Chr. n. saeculum indicare videntur.

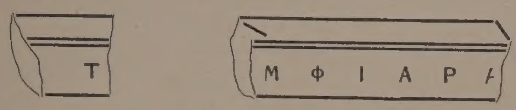
---

440 Fragmentum anaglyphi, in quo nihil agnoscitur nisi ungula bovis et pars pedis humani; in inferiore margine titulus. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

anaglyphum
ΗΡΩ

Cogitaveris de supplemento ἥρω[σι], quia heroas in Amphiaraïo sacra habuisse ex Pausaniae loco (I, 34, 2), quem attuli ad n. 421, apparet. Sed potest etiam Ἡρώ[δης] aut aliud eiusmodi nomen scriptum fuisse.

441 Fragmenta duo tabulae margine prominente ornatae, quae olim summam partem basis alicuius effecisse videtur. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

.... τ[ῷ Ἀ]μφιαρά[ω ......].

---

442 In parietinis sacelli Panagiae siti miliario Anglico orientem versus a vico *Kalamo* terrae Oropiae. Ed. Finlay *Remarks on the topography of Oropia and Diacria*, Athenis 1838, p. 21 (W. Abeken *Bull. dell' Inst. arch. Rom.* 1839 p. 95. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften, phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 145 not. 9. Lebas *Inscr.* II, 466). Periisse videtur.

Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ
Ι Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

[........ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοία]ς τῆς εἰς [ἑαυτοὺς | Ἀμ]φιαράω.

---

443 Fragmenta duo lapidis cum corona anaglypho expressa, inventa in loco *Mavrodilisi* terrae Oropiae, ubi quondam fuit Amphiaraïum Oropiorum; *a* ibi mansit, *b* paullo ante annum 1806 in vicum vicinum *Kalamo* translatum est. Edd. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 431. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften, phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 145 (cf. ibi not. 10). (Lebas *Inscr.* II, 465 *ab*). Periisse videtur.

a *b*
Λ Ε Ι | Τ Ο Σ Α Μ Φ Ι

[Ἡράκ]λειτος Ἀμφι[αράω].

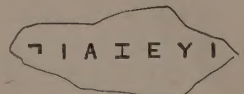
444 Fragmentum tabulae marmoris albi; a dextra, superiore, inferiore parte exstat margo. Primus versus in rasura rescriptus. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ
Α Ω Ι
Α Κ Ο Ν Τ Ι Ζ Ω Ν

[Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος] Ἀθηναῖος | [Ἀμφιαρ]άω | [νικήσας ἀφ' ἵππου] ἀκοντίζων.

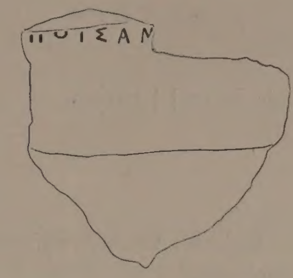
---

445 Frustulum marmoris albi. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[Ὀλύμ]πια ζεύ[γει ----].

446 Fragmentum marmoris albi. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[Ὁ δεῖνα ...... τ]ο[υ]ς (?) Ἀμ[φιαράω].

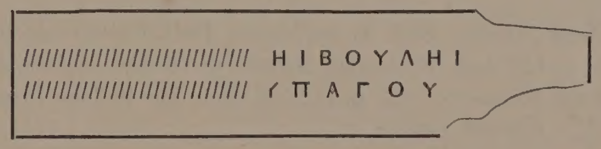
447 Marmor nigrum quadratum, a. 0,33, l. 0,70, c. 0,66. A dextra adiunctus erat alius lapis, in superficie exstant vestigia pedum. Inventus est lapis in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*) humi iacens prope introitum templi. Exscripsit Lolling.

Δ Η Μ Ο Σ Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν

[Ὁ] δῆμος Ἀθηναίων [τὸν δεῖνα].

---

448 Basis quadrata marmoris nigri, a. 0,32, l. 1,08, c. 0,67. In superficie duo pedum vestigia et iuxta ea ad dextram foramen oblongum quod stelae alicui inserendae olim inserviebat. In fronte titulus incisus litteris grandibus. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[..... τ]ῇ βουλῇ | [τῇ ἐξ Ἀρείο]υ πάγου. Non satis perspicuum est, quid hic dativus sibi velit. Quare fortasse sumendum est nominativo ἡ βουλή perperam additum esse iota mutum, qui haud infrequens in titulis error est.

---

449 Fragmentum basis marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

///////////////
Η Μ C
Ι Ν ////// *rasura*
//////////// *rasura*
Α Ρ Ε
Ε Ν

[Ὁ δ]ῆμο[ς ....]ν ..... | ...... | ... ἀρε[τῆς ἕν|εκ]εν [καὶ εὐ|νοί]ας τ[ῆς εἰς αὐτόν].

450 Fragmentum inventum in loco *Mavrodilisi* terrae Oropiae, ubi fuit olim Amphiaraïum Oropiorum. Ed. Pittakis Eph. 1323. Periisse videtur.

ΜΗΤΕΡΑ

[Ὁ δεῖνα τὴν δεῖνα τὴν ἑαυτοῦ] | μητέρα.

---

451 Oropi (*Skala*). Edd. W. Vischer *Epigraphische und archäologische Beiträge aus Griechenland* p. 67 (*Kleine Schriften* II p. 100) n. 73, tab. VII n. 5. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* XIII (1855) p. 75* n. 3 (cf. Vischer ibid. p. 118). Periisse videtur.

ΜΟΛΩΝΠΑΡΜΕ
ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΑΡΙΣΣΤΟΒΟΥΛΗΝ
ΒΑΡΟΝΘΡΕΨΑΣΑΝ

Μόλων Παρμε[νίσκου(?)] | Ἀλωπεκῆθεν [τὴν] | θυγατέρα Ἀρισστοβούλην [τὴν καὶ Σό]|βαρον, θρέψασαν.

Cum pater filiae statuam dedicaverit, recte Vischerus iudicasse videtur, vocabulum θρέψασαν vs. 4 non posse non eam notionem habere, quae plerumque accuratius exprimi solet composito verbo γηροτροφεῖν. At quod ea quae proxime antecedant ad hanc rem accuratius definiendam spectare sumit proposito supplemento [τὸν γῆρα] | βαρ[ύ]ν, id cum ipsi dubium visum est propter violentam litterae ο in υ mutationem, tum propter poeticum colorem ab huiusmodi titulo alienum est. Mulieris nomen Σόβαρον habes infra n. 1392.

---

452 Oropi (*Skala*). Edd. A. von Velsen *Archäologiseher Anzeiger* XIII (1885) p. 75* n. 2. C. Bursian *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissensch.* 1859 p. 112 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 602). Periisse videtur.

ΟΝΔΑΝΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥ

[. . . . . Σεκ]όνδαν Πολυκράτου.

---

453 Fragmentum tabulae marmoris albi; supra titulum reliquiae coronae oleagineae. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

corona
ΡΙΛΗΜΟΝΑΚ
ΞΠΙΜΕΛΗΤΗΝΓΕΝΟ
Ι Ε Ρ Ω Ν

Φιλήμονα Κ . . . . . . | ἐπιμελητὴν γενό[μενον] | ἱερῶν.

---

454 Fragmentum marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum. Exscripsit Lolling.

ΙΑΚΟ
ΚΑΙΑΘΗ
//////////////////

. . . ιακο . . . . | . . . καὶ Ἀθη[ν . . . . .].

---

455 Columna rotunda lapidis calcarii supra fracta, Oropi (*Skala*). Edd. W. Vischer *Epigraphische und archäologische Beiträge aus Griechenland* p. 68 (*Kleine Schriften* II p. 101) n. 75, tab. VII n. 7. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* XIII (1855) p. 75* n. 4, cf. Vischer ibid. p. 118*. Kumanudis Ἀττικῆς ἐπιγρ. ἐπιτ. 2533 (G. Kaibel Epigr. Gr. 144). Periisse videtur.

Ν
ΤΟϹΜΕΙ
ϹΙΟ ΗΝΔΕΕΙ
ΚΟΝΑΤΕΥΞΑϹ
ΜΝΗΜΟϹΥ////
ΝΗϹΕΝΕΚΕΝ///
ΝΥΜΦΙΔΙΑϹ/////
ΑΛΟΧΟΥΤΟΥ///
ΝΟΜΑΑΘΗΝ
ΙϹΕΙΜΙΚΑΙΕΝ
ΦΘΙΜΕΝΟΙϹΜΕ
ΤΑΛΥΠΗϹΕΙΜΙΛΙ
ΠΟΥϹΑΠΟϹΙΝΚΑΙ
ΤΕΚΝΑΜΟΙΦΙΛΙΑ
ΜΟΙΡΗϹΜΟΙΦΘΟ
ΝΕΡΟϹΤΟΥΤΕΠΕ
ΚΛΩϹΕΜΙΤΟϹ

[Εἶσεν ἀ]ν[ὴρ πινυ]τὸς Μεῖσις τήνδ' εἰκόνα τεύξας
μνημοσύνης ἕνεκεν νυμφιδίας ἀλόχου·
τοὔνομ' Ἀθην[α]ῒς εἰμι, καὶ ἐν φθιμένοις μετὰ λύπης
εἰμὶ λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια·
μοίρης μοι φθονερὸς τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος.

Supplementum initii vs. 1 Kaibelio debetur, qui recte iudicavit Μεῖσις nomen etsi alibi non inveniretur, tamen ferri posse.

---

456 In vico *Oropò*. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 448, tab. XV n. 64 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 156 n. XL*b*. Lebas *Inscr.* II, 471). Periisse videtur.

ΑΓΑΘΩΝ
ΑΜΙΝΙΟΥ

Ἀγάθων | Ἀμινίου.

---

457 Tabula marmoris albi inserta pavimento ecclesiae Panagiae, quae est in vico hodierno *Oropò*. Exscripsit Lolling.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΣ

Αἰσχίνης | Αὐτοκράτου | Θεσσαλος.

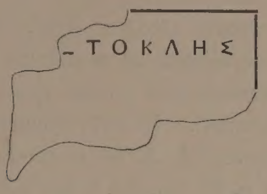
458 Fragmentum inventum in loco *Mavrodilisi* terrae Oropiae, ubi fuit Amphiaraïum Oropiorum. Ed. Pittakis Eph. 1322. Periisse videtur.

ΑΝΔΡ

Ἀνδρ . . . . .

---

459 Oropi (*Skala*). Ed. W. Vischer *Epigraphische und archäologische Beiträge aus Griechenland* p. 68 (*Kleine Schriften* II p. 101) n. 74, tab. VII n. 6. Periisse videtur.

[Ἀρισ]τοκλῆς.

---

460 Stela sepulcralis cum aëtomate, intra quod clypeus anaglypho expressus, et acroteriis. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΗ
ΤΙΜΙΔΟΥ

Ἀριστοκρίτη | Τιμίδου.

---

461 Tabula marmoris albi, supra desinens in angulum acutum, iuxta domum Timoleontis Bassi in vico *Sykamino*. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΩ

Ἀριστώ.

---

462 In vico *Oropò*. Ex E. Curtii apographo ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 156 n. XL*d* (Lebas *Inscr.* II, 472). Periisse videtur.

ΡΙΣΤΩΝ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔ
ΦΥΛΑΣΙ

[Ἀ]ρίστων Ἀσκληπιοδ[ώρου] | Φυλάσι[ος].

---

463 Tabula marmoris albi cum aëtomate, intra quod clypeus rotundus anaglypho expressus, in ecclesiola *Hagii Saranta*, quae est in vico *Sykamino*. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II, tab. XIII n. 61 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 156 n. XLI*d*. Lebas *Inscr.* II, 473). Exscripsit Lolling.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ
ΖΩΙΛΟV
ΩΡΩΠΙΟΣ

Ἀφροδίσιος | Ζωΐλου | Ὠρώπιος.

464 Oropi (*Skala*) lapis inaedificatus ad puteum. Edd. Finlay in epistula de Amphiaraii situ ad Leakium data (Germanice apud Hoffmannum *Die alten Geographen und die alte Geographie* II p. 87). Ex huius exemplo et Ernesti Curtii apographo K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 157 n. XLIII. Ex suo apographo L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaft., phil.-hist. Cl.* IV (1852) p. 143 not. 3. Nunc sinistra pars (*a*) periit, reliqua (*b*) exscripsit Lolling.

a | *b*

ΑΦΡ | ΟΔΙΣΙΟΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
Ζ Ω | ΝΑΤ[ΟΥ]ʹΜΝΗΜΙΟΝ
ΚΑ^ | ΛΙΤΥΧΗΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ
ΖΩCΑ

Var. lect. Vs. 2 med. quae uncis inclusi, Lollingius non iam invenit in lapide. || Vs. 3 init. ΚΑ^Α Preller, ΚΑ^ΛΙ Curtius, ΚΑΛΛΙ Finlay. Verisimillimum iudico (quae etiam Lollingii sententia est), initio ΚΑΛΙΤΥΧΗ fuisse, deinde alterum Λ supra versum additum esse, ut est in Curtii apographo.

Ἀφροδίσιος Φιλοξένου | ζῶν ἁτοῦ μνημ(ε)ῖον.
Καλλιτύχη Ἀφροδισίου | ζῶσα.

---

465 Tabula marmoris albi in ἱερῷ ecclesiolae desertae S. Ioannis in vico hodierno *Oropò*. Exscripsit Lolling.

ΒΙΟΤΗ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ

Βιότη | Καλλικράτου.

---

466 Tabula marmoris albi, immissa pavimento ecclesiae Panagiae in vico hodierno *Oropò*. Ex E. Curtii apographo ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 156 n. XL*c* (Lebas *Inscr.* II, 480). Exscripsit Lolling.

ΒΟΥΛΑΡΧΗ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ

Βουλάρχη | Ἀριστάρχου.

---

467 Columna sepulcralis marmoris albi, Oropi (*Skala*) ante portam domus Andreae Kutzuris. Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 199 n. VIII. Exscripsit Lolling.

ΔΑΙΜΕΝΗΣ
ΔΑΙΜΕΝ///Υ

Δαϊμένης | Δαϊμέν[ο]υ.

---

468 Columna marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, a. 1,00, l. 0,35, Oropi (*Skala*) in domo Syngri. Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 199 n. IV. Exscripsit Lolling.

ΕΛΑΦΙΟΝ
ΠΑΤΡΟΚΛΕΟΥ
ΗΠΕΙΡΩΤΙΣ

Ἐλάφιον | Πατροκλέου | Ἠπειρῶτις.

469 Columna sepulcralis rectangula marmoris albi, a. 0,90, l. 0,50, c. 0,17, Oropi ante domum Syngri. Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 199 n. VII. Exscripsit Lolling.

Ε Ρ Ι Τ Ε Λ Η Σ
Δ Η Μ Ο Φ Ι Λ Ο Υ

Ἐπιτέλης | Δημοφίλου.

---

470 Tabula marmoris albi, a. 0,68, l. 037, inserta pavimento ecclesiae Panagiae, quae est in vico *Oropò*. Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 198 n. II. Exscripsit Lolling.

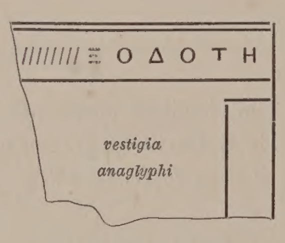
Ζ Ω Σ Ι Μ Η Ι
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ

Ζωσίμη⟨ι⟩ | Ἀντιόχου.

Editor Ζωσίμῃ dativum esse, et fortasse praepositionem ἐπὶ ex Boeotorum more additam ante hoc nomen evanuisse putat. Sed cum Lollingius titulum integrum esse testetur, sine dubio iota vocali productae perperam additum est, quod haud raro in titulis usu venire constat.

---

471 Fragmentum stelae votivae aut sepulcralis, marmoris albi. Infra titulum fuit quondam anaglyphum. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[Θ]εοδότη.

---

472 Tabula marmoris leucophaei cum aëtomate, inaedificata in vico *Sykamino* in muro exteriore ecclesiolae Panagiae a parte meridionali. Ex E. Curtii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 158 n. XLIV*h* (Lebas *Inscr.* II, 476). Exscripsit Lolling.

Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Σ
Α Ν Δ Ρ Ε Ο Υ

Θεόδοτος | Ἀνδρέου.

---

473 Columna sepulcralis marmoris albi, a. 0,65, l. 0,30, cum anaglypho repraesentante feminam sedentem quae manum porrigit viro stanti. In aula monasterii *Kalo-Livadi* prope vicum *Kalamo* Oropiae. Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 200 n. X. Nunc non iam esse in monasterio refert Lolling.

Θ Ρ Α Ι Τ Τ Α

Θρᾷττα.

474 Tabula marmoris albi, a. 0,52, l. 0,64, inserta pavimento ecclesiae Panagiae, quae est in vico hodierno *Oropò*. Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 198 n. I. Exscripsit Lolling.

Κ Λ Ε Ω Ν Υ Μ Ο Σ
Κ Λ Ε Ο Χ Α Ρ Ο Υ

Κλεώνυμος | Κλεοχάρου.

---

475 Fragmentum marmoris albi, a. 0,34, undique fractum. Infra titulum anaglyphum repraesentans mulierem sedentem quae dextram porrigit viro stanti, astante alia femina quae manum sinistram tollit usque ad altitudinem umeri. In aula monasterii *Kalo-Livadi* prope vicum *Kalamo* Oropiae. Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 200 n. XI. Nunc non iam exstare in monasterio testatur Lolling.

Λ Α Κ Ρ Α Τ Ι Σ
Τ Ι Μ Ο Σ //////

Λακρατὶς | Τιμοσ[τράτου (?)].

---

476 Tabula marmoris albi cum ornamentis, in adyto ecclesiae Panagiae quae est in vico hodierno *Oropò*. Exscripsit Lolling.

Λ Α Ο Δ Ι Κ Η

Λαοδίκη.

---

477 Columna sepulcralis marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, a. 1,00, l. 0,47, Oropi (*Skala*) ante aedes Syngri. Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 199 n. V. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ω
Ζ Η Ν Ο Δ Ο Τ Ο Υ

Νικὼ | Ζηνοδότου.

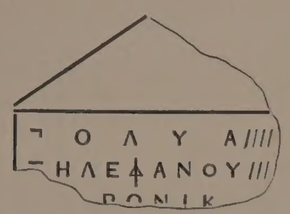
---

478 Columna sepulcralis marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, a. 0,90, l. 0,35. Ante aedes Syngri in vico ad portum Oropi sito (*Skala*). Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 199 n. VI. Periisse videtur.

Ν Ι Κ Ω
Μ Ε Ν Ω Ν Ο Σ

Νικὼ | Μένωνος.

479 Fragmentum stelae marmoris albi cum aëtomate. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Πολύα[ς] | Τηλεφάνου[ς | ἱε]ρονίκ[ης].

---

480 Marmor album, a. 0,78, l. 0,35, c. 0,10, cum anaglypho repraesentante duos viros stantes inter pilas quae sustinent epistylium, in quo est titulus. '*In einem jetzt ausser Gebrauch befindlichen Brunnenhause* (in vico hodierno *Oropò*) *eingemauert*'. Edd. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* XIII (1855) p. 75* n. 5. C. Bursian *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften, phil.-hist. Cl.* 1859 p. 112. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 355 n. 82. Postea lapis sepulcro iuxta ecclesiam Panagiae in vico *Oropò* sito impositus est, ubi exscripsit Lolling; sed idem refert, recentissimo tempore lapidem furtim illinc ablatum esse neque notum esse, ubi nunc sit.

ΠΡΕΙΜΟϹΠΡΕΙΜΟΥΜΕΓΑΡΕΥϹΘΑΛΕ///

Πρεῖμος Πρείμου Μεγαρεύς. Θαλε[ρὸς (?) ....].

---

481 Marmor Pentelicum, a. 0,77, l. 0,46, c. 0,09, cum aëtomate, cuius acroterium medium periit, et anaglypho repraesentante virginem moribundam in lectulo, cui adstant mulieres duae, altera manu sinistra sinistrum illius cubitum sublevans, dextra collum amplexa, altera dextra manu dextram illius tenens, sinistram cum significatione summi doloris adversus morientem tendens. Post hanc vir barbatus cum pallio, capite demisso et sinistrae manui imposito. Titulus in margine 0,09 lato infra anaglyphum. Inventus lapis Oropi, exstat Athenis in museo ad viam Patissiae sito. Edd. Pittakis Eph. 2620. Lebas *Mon. fig.* tab. 71. *Inscr.* II, 481 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 597). Accuratissime G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 326 n. 21.

ΠΛΑΝΓΩΝΤΟΛΜΙΔΟΥΠΛΑΤΑΙΚΗ
ΤΟΛΜΙΔΗΣΠΛΑΤΑΕΥΣ

Πλανγὼν Τολμίδου Πλαταϊκή.
Τολμίδης Πλαταεύς.

---

482 Columna rotunda lapidis qui πῶρος vocatur, non laevigata, a. 1,46, diam. 1,38 (supra) et 1,44 (infra). Litterae altae 0,04—0,08. Oropi in templo Amphiarai, iuxta limen portae quae est in medio pariete meridionali. Ed. B. Leonardos 'Εφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 153 n. 10. Exscripsit Lolling.

ΠΥΘΟΔΩΡΟϹ

Πυθόδωρος.

---

483 Oropi (*Skala*). Edd. W. Vischer *Epigraphische und archäologische Beiträge aus Griechenland* p. 67 (*Kleine Schriften* II p. 100, tab. VII n. 4). A. von Velsen *Arch. Anz.* XIII (1855) p. 75* n. 1; cf. Vischer ibid. p. 118* (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 602). Periisse videtur.

Σώζουσα | Φιλοκράτου | 'Ωρωπία.

---

484 Tabula marmoris albi, ad orientalem partem ecclesiae Panagiae in vico hodierno *Oropò*. Edd. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 448, tab. XV n. 63. Ex eius exemplo et E. Curtii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 156 n. XL*a* (Lebas *Inscr.* II, 477). Exscripsit Lolling, cuius exemplum exprimo editorum erroribus non enotatis.

ΣΩΣΙΝΙΚΟΣ
ΔΑΛΟΞΕΝΟΥ

Σωσίνικος | Δαλοξένου.

---

485 Tabula marmoris albi, in adyto ecclesiae Panagiae quae est in vico hodierno *Oropò*. Exscripsit Lolling.

Σ Ϟ ////// ΙΜΟΣ
ΑΡΙΣΤΙΟΥ

Σώ[στ]ιμος 'Αριστίου.

---

486 Oropi. Ed. Lebas *Inscr.* II, 482 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 597). Periisse videtur.

ΤΙΜΟΞΕΝΗ
ΚΑΛΛΙΠΠΗΣ

Τιμοξένη | Καλλίππης.

---

487 Oropi. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 448, tab. XV n. 62 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 156 n. XLI*c*. Lebas *Inscr.* II, 479). Periisse videtur.

ΧΡΩΤΑΡΙΟΝ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΥ

Χρωτάριον | Παραμόνου.

488 Tabula marmoris albi, a. 0,90, l. 0,65, c. 0,13, cum aëtomate acroteriis ornato, intra quod clypeus rotundus, et anaglypho repraesentante virum stantem a sinistra, duas mulieres item stantes a dextra, ex quibus altera brachium dextrum alterius umero imponit. In vico *Sykamino* in ecclesia Panagiae. Initium versus primi ed. Lebas *Inscr.* II, 778, totum titulum ex E. Curtii apographo K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 158 n. XLIV*g*. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 354 n. 81. Exscripsit Lolling.

ΣΑΣ ΚΟΚΚΕΕΙΑΩΝΗΣΩΚΟΚΚΕΙΑ
ΔΩΡΩΘΑΙΑ

. . . . σας
Κοκκεεῖα Ὠνησώ
Κοκκεία Δωροθαία.

Titulum saeculo tertio p. Chr. n. vix antiquiorem esse foeda vocalium confusio indicat.

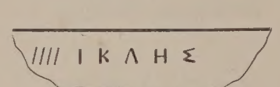
489 Tabula marmoris subcaerulei, a. 0,77, l. 0,45, quae nunc liminis vices gerit in porta laterali ecclesiae Panagiae in vico *Sykamino*. Ed. A. Hauvette-Besnault *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 199 n. III. Exscripsit Lolling.

////// ΙΔΡΙΔΗΣ

. . ιδρίδης. Nescio an [Φα]ιδρίδης supplendum sit.

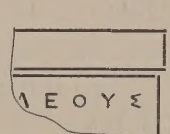
490 Fragmentum marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

. . . . ικλῆς.

---

491 Fragmentum marmoris albi, in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

[. . . . . κ]λέους.

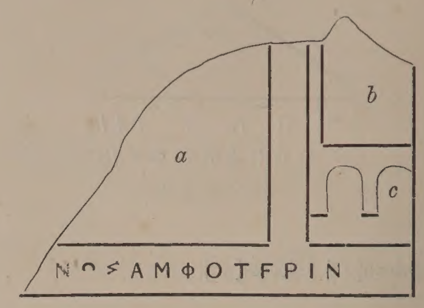
---

492 Stela sepulcralis marmorea, a. 0,96, l. 0,36, c. 0,20, ante domum Athanasii D. Lakaris in vico *Kako-Sialesi*. Ed. I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 115 n. 1. Contulit Lolling.

ΕΠΙ
ΒΙΟΤΑ

Ἐπὶ | Βιότᾳ.

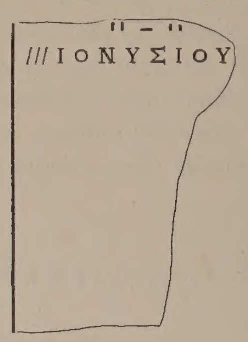
493 Fragmentum marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Partes *a* et *b* profundius incisae sunt, *c* minus profunde excavata; quae his interiecta sunt, eminent. Exscripsit Lolling.

Hae litterarum reliquiae quid sibi velint non expedio.

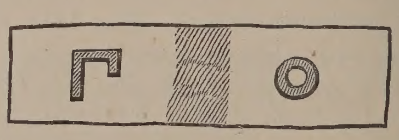
494 Fragmentum marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Nihil agnoscitur nisi vs. 2 [Δ]ιονυσίου.

---

495 Pars epistylii lapidis qui πῶρος vocatur, a. 0,47, l. 1,23, c. 0,35. Litterae permagnae (0,21) accuratissime incisae. Oropi in peribolo templi in angulo qui introeuntibus ad dextram est. Ed. B. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1885 p. 154 n. 11. Exscripsit Lolling.

Utrum inter Γ et O littera excisa sit necne, pro certo definiri posse negat Lollingius.

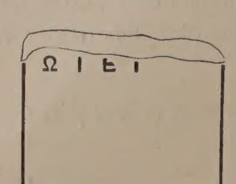
---

496 Frustulum marmoris albi undique fractum, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Γ Ο
Ⅎ Ν

---

497 Fragmentum marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

498 Frustulum marmoris albi undique fractum, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Ι Κ Ο Ν
Ο —

499 Fragmentum marmoris albi, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Ι Τ Ρ /
Τ Σ

500 Fragmentum marmoris albi undique mutilum, inventum in Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Σ Η Ν

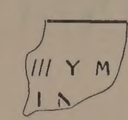
501 Marmor album undique fractum. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Σ Ι Γ

502 Fragmentum marmoris albi. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

Λ Σ
Σ

503 Fragmentum marmoris albi. In Amphiaraïo Oropiorum (*Mavrodilisi*). Exscripsit Lolling.

PARS TERTIA.

INSCRIPTIONES BOEOTICAE.

I.

TANAGRA.

504—509 Basis quadrata marmoris caerulei, a. fere 0,40, in vico *Skimatari* in ecclesia S. Taxiarchi. In superficie vestigia pedum statuae. Pars antica, quae titulum dedicatorium continebat, periit, reliquae tres decreta habent, quae hic eduntur. Ed. C. Robert Hermae XI p. 97 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 489—494. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 231 n. 56—61 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 282 sqq. n. 935—940. Titulos n. 505. 506. 507 habet P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 363. 364. 365). Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

504 Ξεναρίστ[ω ἄρχ]οντος, Ἀλαλκο[μ]ενίω πετρ[άδι ἀ]πιόντος, ἐπεψάφιδδε Ὀ[νασιμ]ίδας | Ἀμουνίαο, Ἀχ[ηὸς] Δαμοφίλω ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος | Ταναγρήων Κτύσωνα Χαριφάμω Ἐρετριεῖα αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ ϝυκίας | ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ | τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

505 Εἰρίαο ἄρχοντος, μεινὸς Δαματρίω νιομεινίη, ἐπεψάφιδδε | Γυνόππαστος Ἀμινίωνος, Ἐπιχαρίδας Φύλλιος ἔλεξε· δε|δόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος | Ταναγρήων Πέλοπα Δεξίαο Νεαπολίταν αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, | κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ϝιστέλιαν [κὴ] | ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, | [κ]ὴ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτης.

506 Ξεναρίστω ἄρχοντος, μεινὸς Ἀλαλκομενίω πετράδι ἀπιόντος, | ἐπεψάφιδδε Ἀχηός, Ἀπολλόδωρος Καφισίαο ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων | Ἀντίγονον Ἀσκλαπιάδαο Μακεδόνα αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶ[μεν] | αὐτοῖ γᾶς κὴ ϝοικίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω | κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τᾶλλα πάντα | καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

507 Εὐξιθίω ἄρχοντος, μεινὸς Δαματρίω ὀγδόη ἰσταμένω, ἐπεψάφιδδε Καφισίας, | Μειλίων Ἀφροδίτω ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν | τᾶς πόλιος Ταναγρήων Σωσίβιον Διοσκουρίδαο Ἀλεξανδρεῖα αὐτὸν κὴ ἐσγόν[ως], | κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ οἰκίας ἔππασιν κὴ ϝιστέλιαν κὴ ἀσουλία[ν] | κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλαττα[ν, κὴ] τᾶλλα πά[ντα] | καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

508 [. . . . . ἔλεξε·] δεδόχθη [τοῖ] δάμοι, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέ|[ταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων] Ξάνθιππον Κενδήβα Πισίδαν αὐτὸν κὴ ἐσγό|[νως, κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ] οἰκίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πο|[λέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶ]ν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τᾶλλα πάντα καθάπερ | [τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργ]έτης· Εὐανγέλω ἄρχοντος, Ἀλαλκομενίω τρι|[ακάδι, ἐπεψάφιδδε . . . .]ος Ἀνφικράτιος.

509 [. . . . . ὀγ]δόη ἰσταμένω, Καφισίας Ἀργικλίδαο ἔλεξε· | [δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξενον ε]ἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων | . . . . ον αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ | [οἰκίας ἔππασιν κὴ ϝιστέλι]αν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰρά|[νας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κ]ατὰ θάλατταν κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τῦς | [ἄλλυς προξένυς κὴ εὐ]εργέτης.

In parte postica:

(504) ΞΕΝΑΡΙΣΤ....ͻΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΑΛΑΛΚΟ₁₁ΕΝΙΩΠΕΤΡ....ΠΙΟΝΤΟΣΕΠΕΨΑΦΙ///ΔΔΕΟΙ///...ΙΙΙΔΑΣ
ΑΜΟΥΝΙΑΟΑʌ...ΔΑΜΟΦΙΛΩΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΤΑΝΑΓΡΗΩΝΚΤΗΣΩΝΑΧΑΡΙΦΑΜΩΕΡΕΤΡΙΕΙΑΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣ
ΕΠΠΑΣΙΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗ
ΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

(505) ΕΙΡΙΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΔΑΜΑΤΡΙΩΝΙΟΜΕΙΝΙΗΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕ
ΓΥΝΟΠΠΑΣΤΟΣΑΜΙΝΙΩΝΟΣΕΠΙΧΑΡΙΔΑΣΦΥΛΛΙΟΣΕΛΕΞΕΔΕ
ΔΟΧΘΗΤΟΙΔΑΜΟΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΤΑΝΑΓΡΗΩΝΠΕΛΟΠΑΔΕΞΙΑΟΝΙΑΠΟΛΙΤΑΝΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣ
ΛΙΑΝ
ΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗFΙΣΟΤΕ
ΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ
.ΗΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

In latere dextro:

(506) ΞΕΝΑΡΙΣΤΩΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΙΩΠΕΤΡΑΔΙΑΠΙΟΝΤΟΣ
ΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕΑΧΗΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΚΑΦΙΣΙΑΟΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗ
ΤΟΙΔΑΜΟΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΩΝ
ΑΝΤΙΓΟΝΟΝΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΟΜΑΚΕΔΟΝΑΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΝ..
ΑΥΤΟΙΓΑΣΚΗFΟΙΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩ
ΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑ
ΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

(507) ΕΥΞΙΘΙΩΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΔΑΜΑΤΡΙΩΟΓΔΟΗΙΣΤΑΜΕΝΩΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕΚΑΦΙΣΙΑΣ
ΜΕΙΛΙΩΝΑΦΡΟΔΙΤΩΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΟΙΔΑΜΟΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΩΝΣΩΣΙΒΙΟΝΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΑΟΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝ..
ΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣΓΑΣΚΗΟΙΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗFΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑ.
ΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΙ..ΤΑΛΛΑΠΑ...
ΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

In latere sinistro:

(508) ΔΕΔΟΧΘΗ...ΔΑΜ◡ΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕ
ΞΑΝΘΙΠΠΟΝΚΕΝΔΗΒΑΠΙΣΙΔΑΝΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟ
ͻΙΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟ
ΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ
ΞΤΗΣΕΥΑΝΓΕΛΩΑΡΧΟΝΤΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΙΩΤΡΙ
ΟΣΑΝΦΙΚΡΑΤΙΟΣ

(509) ΔΟΗΙΣΤΑΜΕΝΩΚΑΦΙΣΙΑΣΑΡΓΙΚΛΙΔΑΟ ΕΛΕΞΕ
ΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΩΝ
ΟΝΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣΚΗ
ΑΝΚΗΑ///ΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑ
ΑΤΑΘΑ///ΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ ΤΥΣ
ΓΡΓΕΤ///ΗΣ

Horum plebiscitorum tempus aliquatenus definitur Sosibii Dioscuridis f. Alexandrini (n. 507) nomine. Eundem Orchomenii hospitii publici honore affecerunt (n. 3166), Cnidii ei statuam posuerunt (C. T. Newton *Discoveries at Cnidus, Halicarnassus and Branchidae* tab. 95: Σωσίβιον Διοσκουρίδου Ἀλεξανδρέα Ἀγαθόβουλος Νέωνος Ἀλεξανδρεὺς θεοῖς. [Ζη]νόδοτος καὶ Μένιππος Χῖοι ἐποίησαν). Ex his honoribus iure Foucartus *Bulletin de correspondance Hellénique* IV (1880) p. 97 collegit, eum hominem summae auctoritatis fuisse. Atqui constare, Sosibium quendam per totum regnum Ptolemaei IV Philopatoris (a. 222—205 a. Chr.) insigni apud regem gratia et potentia floruisse (Polyb. V, 35 sqq. Plut. Cleom. 33). Quo minus dubium esse, quin ad hunc ipsum omnes illi tituli honorarii spectarent. Ac ne id quidem a Foucarto improbabiliter disputatum est, causam cur a Boeotis potissimum honore afficeretur Sosibius eam fuisse, quod cum ex tota Graecia, tum ex illa potissimum regione multi homines mercede conducti in Aegypto militarent; veluti Socratem quendam Boeotum mercennariorum militum praefectum a Polybio V, 63, 12. 65, 2 commemorari. De Pelope Dexiae f. Neapolitano (n. 505) cf. quae adnotavi ad n. 342.

510—512 Tabula tenuis marmoris albi, quae fuit in ecclesia diruta vici hodierni *Oropò*, quo recentiore demum aetate e parietinis Tanagrae delata videtur. Nunc rursus alio asportata est; neque enim Lollingius omnibus ecclesiolis illius vici, quorum numerus haud exiguus est, pervestigatis eam repperit. Titulum n. 510 ed. Raoul-Rochette Diss. arch. p. 62 sqq. 108, omnes tres Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 571 II. Rose Inscr. p. 303. 307 tab. XLII—XLIV (Boeckh C. I. G. 1563). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 447, tab. XIV n. 60 (Lebas *Inscr.* II, 469. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 63 n. 66*b c d*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 504. 505. 506. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 286 n. 947. 948, p. 287 n. 949).

(510)

ΣΑΡΧΟΝΤΟΣΟΜΩΛΩΙΩΤΡΙΣΚΗΔΕΚΑΤΗΕΠΕΨΑϕΙΔΔΕ
ϽΥΡΡΑΝΔΡΟΣΔΑΜΟΚΛΕΙΟΣΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΠΡΟΞΕ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΕΙΩΝΔΙΟΓΕΝΗΝΙΕΡΟΚΛΕΙΟΣ
ΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣΚΗϜΥΚΙΑΣΕΠΠΑ
ΛΙΑΝΚΗΑΣϕΑΛΕΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣ
ΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΥΣΑΛΛΥΣΠΡΟ
ΕΡΓΕΤΗΣ

(511)

[Α Γ Α Θ Α Ρ Χ Ο]
ΑΜΙΝΟΚΛΕΙΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΕΠΕΨΑϕΙΔΔΕΟΡΣΙΜ
ΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔ
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΕ
ΧΑΛΚΙΔΕΙΑΑΥΤΟΝΚΗΕΣ
ΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗϜΙΣΟ
ΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘ
ΙΩΣΑΣΚΗΤΑΛΛΑ
ΝΥΣΚΗΕΥΕΡ

(512)

ΤΩΠΡΟΞΕΝΙΑΑΛΑΛΚΟ
ΡΜΟΓΕΝΗΣΘΙΟΔΩΡΟ
ΗΜΕΝΑΥΤΥΠΟ
ΑΛΚΙΔΕ
ΕΥΕΡ

Var. lect. Repraesentavi Leakii exemplum quale est in itinerario, addito tamen intra uncos ex antiquioribus tituli n. 511 versu primo, qui nescio quo casu illic excidisse videtur.

510 .....ς ἄρχοντος, Ὁμολωΐω τρισκηδεκάτη, ἐπεψάφιδδε | [......., Π]ούρρανδρος Δαμοκλεῖος ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξε|[νον εἶμεν κὴ] εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρείων Διογένην Ἱεροκλεῖος | [....... αὐ]τὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππα|[σιν κὴ ϝισοτέ]λιαν κὴ ἀσφάλειαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας | [ἰώσας κὴ κατ]ὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν καθάπερ κὴ τῦς ἄλλυς προ|[ξένυς κὴ εὐ]εργέτης.

511 Ἀγαθάρχ[ω προξενία]. | Ἀμινοκλεῖος ἄρχοντος, ..., | ἐπεψάφιδδε Ὀρσιμ........, ... | ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δ[άμυ, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν] | τᾶς πόλιος Ταναγρε[ίων Ἀγάθαρχον ....] | Χαλκιδεῖα αὐτὸν κὴ ἐσ[γόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυ]|κίας ἔππασιν κὴ ϝισο[τέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν] | κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θ[άλατταν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας] | ἰώσας, κὴ τᾶλλα [πάντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξέ]|νυς κὴ εὐερ[γέτης].

512 ....τω προξενία. Ἀλαλκο[μενίω ...., | ἐπεψάφιδδε Ἑ]ρμογένης, Θιόδωρο[ς ἔλεξε· | προβεβωλευμένον] ἦμεν αὐτῦ πο[τὶ δᾶμον, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς | πόλιος Ταναγρείων .... Χ]αλκιδε[ῖα αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ | πάντα ὅσαπερ κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ] εὐερ[γέτης].

Tituli n. 512 vs. 3 editores emendaverunt εἶμεν. Sed eadem scripturae inconstantia etiam in aliis plebiscitis Tanagraeorum (n. 525. 532) cernitur.

513. 514 Fragmentum basis lapidis nigri, a. 0,27, l. 0,58, c. 0,16, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. In fronte n. 513, in dextro latere n. 514. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 291 n. 1, cf. ibid. p. 378 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 232 n. 62. 63. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 499. 500. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 284 n. 941, p. 285 n. 942. Exscripsit Lolling.

(513)

ΑΤΗΣ
Τ`

ΑΡΙΣΤΟΚΛΙΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΠΡΟΞΕΝΙΙΙΙ
/// ΛΙΚΡΩΝΠΛΟΥΤΙΝΩΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΠΡΟΞΕΝΩΣL
///ΗΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΩΝΔΑΜΑΤΡΙΟΝΦΙΔΙ
.ΩΚΗΠΙΣΤΟΛΑΟΝΔΑΜΑΤΡΙΩΚΟΡΙΝΘΙΩΣΑΥΤΩΣΚ////////
ΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΙ
ΚΗFΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΚΑΤΑ
ΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩ
ΣΑΣΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΥΣΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣ
ΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

(514)

ΟΜΟΛ
ΕΠΕΨΑ
ΦΙΛΩΝΟ
ΕΡΓΕΤΑ
ΑΥΤΟΝΚΗ
sic ΚΗΕΙΣΟΤ
ΝΑΣΙΩΣΑ
ΤΑΚΑΘΑΠ
vac.

513 Ἀριστοκλίδαο ἄρχοντος προξενίη· [μεινὸς ...., | Σ]μίκρων Πλουτίνω ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, προξένως ε[ἶμεν | κ]ὴ εὐεργέτας τᾶς πόλιος Ταναγρήων Δαμάτριον Φιδί|[μ]ω κὴ Πιστόλαον Δαματρίω Κορινθίως αὐτὼς κ[ὴ] | ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔπ-πασι[ν] | κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ κατὰ | γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώ|σας, κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυς | κὴ εὐεργέτης.

514 Ὁμολω[..... ἄρχοντος, μεινὸς ....], | ἐπεψά[φιδδε ...., ...] | Φίλωνο[ς ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐ]|εργέτα[ν τᾶς πόλιος Ταναγρήων .... κὴ] | αὐτὸν κὴ [ἐσ-γόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν] | κὴ εἰσοτ[έλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰρά]|νας ἰώσα[ς κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τὰ ἄλλα πάν]|τα καθάπ[ερ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης].

Tituli n. 513 vs. 3. 4 cum patris nomen priores editores supplere ausi non essent, non dubitavi Boeoticam formam nominis rari Φείδιμος (C. I. A. III, 909. 1160) restituere. Tituli n. 514 vs. 6 non dubito quin εἰσοτέλιαν mero lapicidae errore pro ϝισοτέλιαν incisum sit. A dextra iuxta n. 513 tertium titulum fuisse apparet, sed utrum item decretum proxeniae fuerit necne ex his paucis litteris cognosci nequit.

515. 516 Basis lapidis nigri fracta in tres partes, a. 0,19, l. 0,48, c. 0,25, Tanagrae (*Skimatari*) in collectione monumentorum, quae est ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 293 n. 3 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 232 n. 64. 65. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 487. 488. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 285 n. 943. 944). Exscripsit Lolling.

(515) Ο//////ΟΚΗΔΕΚΑΤΗΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕΙΠΠΙΑ////////////////////////// .
ΕΔΕΔΟΧΘΗΤΟΙΔΑΜΟΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗ////////////////////////// ΣΤΑΝ
ΗΟΝΚΗΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥ-////////////////////////// ΠΑΣΙΝ
ΛΙΑΝΚΗΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑ ΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛ////////////////////////// ΥΕΡΓΓ
(516) ΗΔΕΚΑΤΗΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕ ΚΑΦΙΣΙΑΣ ΓΟΥ////////////////////////// Σ
ΛΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣ ΤΑΝΑΓΡΙ////////////////////////// Ι///ΟΝΕΑΠ
ΚΗFΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗFΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑ////////////////////////// ΣΟΥΛΙΑΝ
-ΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ- ΟΙΣΑΛΛΟ///

515 . . . . . . ὀ[κτ]οκηδεκάτη, ἐπεψάφιδδε Ἱππία[ς . . . ., | . . . . ἔλεξ]ε, δεδόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν κὴ [εὐεργέταν τᾶς πό-λιο]ς Ταν[αγρήων . . . .]|ῆον κὴ αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτ[ῦ γᾶς κὴ ϝυκίας ἔπ]πασιν [κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσου]|λίαν κὴ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλ[λοις προξένοις κὴ ε]ὐεργέ[της].

516 [. . . . . κ]ηδεκάτη, ἐπεψάφιδδε Καφισίας, Γου . . . . ς [ἔλεξε, δεδόχθη | τῦ δάμυ, πρόξενον εἶ]μεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρ[ήων . . . .]ί[α]ο Νεαπ[ολίταν | αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς] κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀ[σφάλιαν κὴ ἀ]σουλίαν | [κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατ]ὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλο[ις | προξένοις κὴ εὐεργέτης].

In titulo n. 515 vs. 1 editores scripserunt ὀκτωκηδεκάτη, sed cum Lollingii testimonio constet, ο in lapide esse, nihil mutandum existimavi; nam apud Boeotos revera huius vocabuli vocalem finalem corripi solitam esse titulus Orchomenius n. 3193 testatur, in quo ter ὀκτό scriptum est.

---

517 Tanagrae in latere eiusdem lapidis, qui in fronte habet titulum n. 552. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 210 n. 2 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 233 n. 67. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 497. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 369. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 287 n. 951). Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΙΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΘΟΥΙΩΝΕΥΜΕΙΝΙΗ
ΚΑΤΑΔΕΤΟΝΘΙΟΝΟΜΟΛΩΙΩΕΣΚΗΔΕΚΑΤΗΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕΑΓΑΘΑΡ
ΧΟΣΕΥΝΟΣΤΟΣΜΕΛΙΤΩΝΟΣΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΠΡΟ
ΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΩΝΔΙΩ
ΝΟΥΣΙΟΝΘΙΟΦΙΔΙΟΣΔΑΜΑΤΡΕΙΑΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝ *sic*
ΑΥΤΥΣ ΓΑΣ ΚΗ FΥΚΙΑΣ ΕΠΠΑΣΙΝΚΗFΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗ
ΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝ ΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣ ΙΩ
ΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΑΛΛΑ
ΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΥΣΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

Ἀριστοκλίδαο ἄρχοντος, μεινὸς Θουΐω νευμεινίη, | κατὰ δὲ τὸν θεὸν Ὁμολωΐω ἑτηκηδεκάτη, ἐπεψάφιδδε Ἀγάθαρ|χος, Εὔνοστος Μελίτωνος ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, πρό|ξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων Διω|νούσιον Θιοφίδιος Δαματρεῖα αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν | αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ | ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώ|σας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα | πάντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

Eiusdem anni est ac n. 513.

---

518 Tanagrae in latere eiusdem lapidis, qui in fronte habet titulum n. 552. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 211 n. 3 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 233 n. 68. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 498. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 370. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 287 n. 952). Exscripsit Lolling.

ΝΙΚΙΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΙΩΕΚ//////ΑΠΙΟΝΤΟΣ
ΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕΕΥΚΤΕΙΜΩΝΘΙΟΠΟΜΠΟΣΕΝΟΜΩΕΛΕΞΕΔΕ
ΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΠΡΟΞΕΝΩΣΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΩΝΦΙΛΟΚΡΑΤΗΝΖΩΙΛΩΘΗΡΑΜΕΝΗΝΔΑΜΑΤΡΙΩ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΝΑΘΑΝΟΔΟΤΩΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣΤΩΝΠΟΔΔΑΦΝΗΑΥΤΩΣ
ΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗ
FΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩ
ΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑ
ΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΥΣΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΣ

Νικίαο ἄρχοντος, μεινὸς Ἀλαλκομενίω ἕκ[τη] ἀπιόντος, | ἐπεψάφιδδε Εὐκτείμων, Θιόπομπος Εὐνόμω ἔλεξε· δε|δόχθη τῦ δάμυ, προξένως εἶμεν κὴ εὐεργέτας τᾶς πόλιος | Ταναγρήων Φιλοκράτην Ζωΐλω, Θηραμένην Δαματρίω, | Ἀπολλοφάνην Ἀθανοδότω Ἀντιοχεῖας τῶν ποδ Δάφνη αὐτὼς | κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ | ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω | κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ | ἄλλα πάντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέ|της.

519 Fragmentum basis lapidis nigri, a. 0,27, l. 0,82, c. 0,25, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo et ectypo ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 383 n. 30 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 234 n. 70. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 503. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 288 n. 954). Contulit Lolling.

ΠΟΛΟΥΚΛΙΔΑΟΑ/////ΡΧΟΝΤΟΣ
ΔΥΟΔΕΚΑΤΗΕΠΕ//////////ΦΙΔΔΕ
ΞΕΝΕΛΣ///Ι∩///∩/////////////////////////////
ΠΡΟΞΕΝΩΣΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΣ
ΤΑΝΑΓΡΗΩΝΝΙΩΝΑΝΙΚΑΝΟΡΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΗΝΙΚΑΝΟΡΑΔΑΜΑΡΧΩΜΙΛΑΣΙΟΝΑΥΤΩΣΚΗ
ΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣ
ΕΠΠΑΣΙΝΚΗFΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΠΟ
ΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩ//////ΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑ
ΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΥΣ
ΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕΓΗΣ

Πολυκλίδαο ἄρχοντος, [μεινὸς ....] | δυοδεκάτη, ἐπε[ψά]φιδδε ...., | Ξενέας [Θ]ιο[ζ]ό[τω (?) ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ], | προξένως εἶμεν κὴ εὐεργέτας [τᾶς πόλιος] | Ταναγρήων Νίωνα Νικάνορος Ἀλεξανδρεῖα | κὴ Νικάνορα Δαμάρχω Μιλάσιον αὐτὼς κὴ | ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας | ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ πο|λέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κα|τὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τῦς | ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

Patris nomen vs. 3 restituere conatus sum; sane hoc non unum est nomen, quod cum litterarum vestigiis a Lollingio enotatis conveniat, sed inter ea quae huc quadrent, illud videtur Tanagrae frequentissimum fuisse (Θεόζοτος n. 585. Θεόσζοτος n. 1072. Θέζοτος n. 537. Θιόζοτος n. 1082. Θιοζότα n. 1080. 1081. Patronymicum Θιοζότιος n. 538).

---

520 Fragmentum basis lapidis nigri, a. 0,34, l. 0,495, c. 0,81, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 383 n. 29 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 234 n. 69. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 502. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 288 n. 953). Contulit Lolling.

ΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΙΩΔΙΩΔΕΚΑΤΗ |
ΝΙΑΣΠΟΥΡΡΟΣΕΡΜΑΓΕΝΙΟΣΕΛΕΞΕ
/ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΓΡΗΩΝΜΟΣΧΙΩΝΑΔΩΡΩ ΑΣΠΕΝ
ΤΟΙΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗFΙ
ΦΑΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣ
ΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑ |
(ΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

[....... ἄρχοντος, μεινὸ]ς Ἀλαλκομενίω διωδεκάτη, | [ἐπεψάφιδδε ......]νίας, Πούρρος Ἑρμαγένιος ἔλεξε· | [δεδόχθη τῦ δάμυ], πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν | [τᾶς πόλιος Τανα]γρήων Μοσχίωνα Δώρω Ἀσπέν|[διον, κὴ εἶμεν αὐ]τοῖ γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝι|[σοτέλιαν κὴ ἀσ]φάλιαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας | [ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν] κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα πάντα | [καθάπερ κὴ τῦς ἄλλ]υς | προξένυς κὴ εὐεργέτης.

521—524 Plinthus quadrata marmoris albi, a. 0,85, l. 0,65, c. (quantum quidem exstat, nam a postica parte lapis fractus est) 0,12. In parte superiore media foramen, unde apparet cum alia eiusdem generis tabula hanc coniunctam fuisse. Inventus lapis a. 1881 extra portam magnam moenium Tanagrae antiquae. Ed. P. Stamatakis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1883 p. 157 A′ (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 404. 405 n. 956 *a b c*). Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

521 Θοινίας Τεισικράτους | ἐποίησε.

522 Ἀπολλοδώρω ἄρχοντος | τῶ ουσστέρω προξενίη· | Ἱπποδρομίω ἐσκηδεκά|τη, ἐπεψάφιδδε Θιογί|των Μνάμονος, Ἀντίγων | Ὀγχηστοδώρω ἔλεξε· | προβεβωλευμένον εἶμεν | αὐτῦ πὸτ τὸν δᾶμον, πρό|ξενον εἶμεν κὴ εὐεργέ|ταν τᾶς πόλιος Ταναγρεί|ων Ἀπολλώνιον Μενεκρά|τιος Τήιον αὐτὸν κὴ ἐκ|γόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς | γᾶς κὴ ὑκίας ἔππασιν κὴ | ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν | κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω | κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ

(521)

Θ Ο Ι Ν Ι Α Σ Τ Ε Ι Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
Ε Π Ο Ι Η Σ Ε

(522)

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΤΩΟΥΣΣΤΕΡΩΠΡΟΞΕΝΙΗ
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΩΕΣΚΗΔΕΚΑ
ΤΗ ΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕΘΙΟΓΙ
ΤΩΝΜΝΑΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΓΩΝ
ΟΓΧΗΣΤΟΔΩΡΩ ΕΛΕΞΕ
ΠΡΟΒΕΒΩΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΜΕΝ
ΑΥΤΥΠΟΤΤΟΝΔΑΜΟΝΠΡΟ
ΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΕΙ
ΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝΜΕΝΕΚΡΑ
ΤΙΟΣΤΗΙΟΝΑΥΤΟΝΚΗΕΚ
ΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣ
ΓΑΣΚΗΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗ
FΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝ
ΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩ
ΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΚΑΤΑ
ΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ.Η
ΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΠΟΤΤΑΚΗΤΥΣ
ΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΣ

(523)

ΤΙΜΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΜΗΝΟΣΔΑΜΑΤΡΙΩΝΟΥΜΗΝΙΗΕΠΕΨΑ
ΦΙΔΔΕ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΣΩΠΩΝΟΣ ΚΛΙΟΝΙΚΟΣΑΝΤΙΠΑ
ΤΡΩΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΠΡΟΞΕΝΩΣΗΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΕΙΩΝ ΔΑΜΑΤΡΙΟΝΠΑΣΙΚΡΑΤΗΝ
ΔΙΟΔΟΤΟΝΗΡΑΚΛΙΔΑΟΚΟΥΞΙΚΗΝΩΣ ΑΥΤΩΣΚΗΕΣΓΟΝΩΣ
ΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗFΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑ-
ΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΚ///////
ΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ//////////
ΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

(524)

ΤΙΜΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΔΑΜΑΤΡΙΩΝΕΥΜΕΙΝΙΗΕΠΕ
ΨΑΦΙΔΔΕΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΣΩΠΩΝΟΣΚΛΙΟΝΙΚΟΣΑΝΤΙ
ΠΑΤΡΩΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΟΙΔΑΜΟΙΠΡΟΞΕΝΟΝΗΜΕΝΚΗ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΩΝΙΣΤΙΗΟΝΑΡΙΣΤΩ
ΝΟΣΜΙΛΗΣΙΟΝΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣ
ΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗFΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝ
ΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΚΑΓΑΝΚΗ
ΚΑΤΑΘΑΛΑΤΑΝΚΗΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΥΣ
ΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

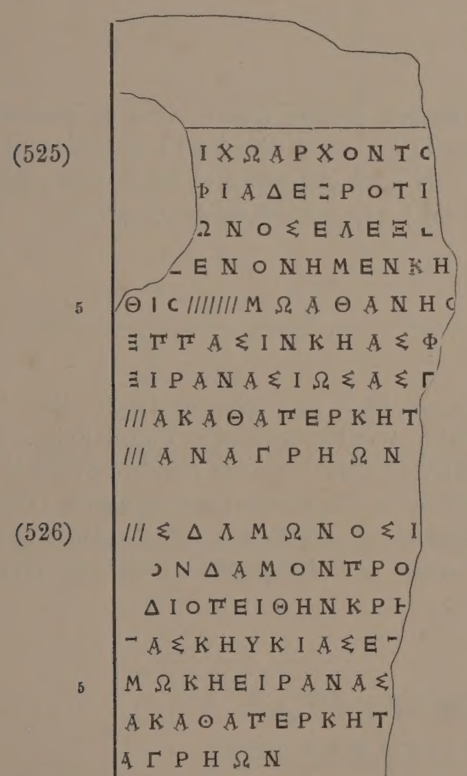
κατὰ | γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, [κ]ὴ | τἆλλα πάντα ὁπόττα κὴ τῦς | ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέ|της.

523 Τίμωνος ἄρχοντος, μηνὸς Δαματρίω νουμηνίη, ἐπεψά|φιδδε Ἀπολλόδωρος Ἀσώπωνος, Κλιόνικος Ἀντιπά|τρω ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, προξένως ἦμεν κὴ εὐεργέ|τας τᾶς πόλιος Ταναγρείων Δαμάτριον, Πασικράτην, | Διόδοτον Ἡρακλίδαο Κουζικηνὼς αὐτὼς κὴ ἐκγόνως, | κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀ[σ]|φάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κ[α]|τὰ θάλατταν, κὴ τἆλλα πάντα καθάπερ [τῦς] | ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

524 Τίμωνος ἄρχοντος, μεινὸς Δαματρίω νευμενίη, ἐπε|ψάφιδδε Ἀπολλόδωρος Ἀσώπωνος, Κλιόνικος Ἀντιπάτρω ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον ἦμεν κὴ | εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων Ἱστιῆον Ἀρίστω|νος Μιλήσιον αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς | ⟨γας⟩ κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν | κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κα(τὰ) γᾶν κὴ | κατὰ θάλατ(τ)αν, κὴ τἆλλα πάντα καθάπερ κὴ τῦς | ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

De Thoenia Tisicratis f. Sicyonio statuario cf. quae exposita sunt ad n. 384. 431. Inde apparet haec plebiscita medio saeculo a. Chr. n. tertio recentiora esse. Quae res optime convenit cum eis quae supra de tituli n. 507 aetate disputavi, nam haec omnia decreta honoraria Tanagraeorum non magno temporis intervallo inter se distare multis de causis probabile est.

525—527 Marmor album subcaeruleum, a. 0,70, l. 0,14. A sinistra paucae litterae deesse videntur. Thebis in museo n. 18. Exscripsit Lolling. Quia ex aliis partibus Boeotiae lapides illuc translatos esse satis constat (n. 1664. 1665. 1728. 1756. 1757), neque intellegitur quomodo fieri potuerit ut tabula proxeniarum a Tanagraeis decretarum Thebis erigeretur, huc potius quam inter Thebanos titulos referendos existimavi.

525 ....ίχω ἄρχοντο[ς, μεινὸς ....,| ἐπεψά]φι[δ]δε [Ἐ]ροτί[ων ...., ...|...]ωνος ἔλεξε· [δεδόχθη τῦ δάμυ, πρό]ξενον ἦμεν κὴ [εὐεργέταν τᾶς πόλιος .... Εὐ]|θιο[ύ]μω Ἀθανῆο[ν αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶς κὴ ϝυκίας] | ἔππασιν κὴ ἀσφ[άλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ] | εἰράνας ἰώσας [κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τἆλλα πάν|τ]α καθάπερ κὴ τ[ῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης τᾶς πόλιος τᾶς | Τ]αναγρήων.

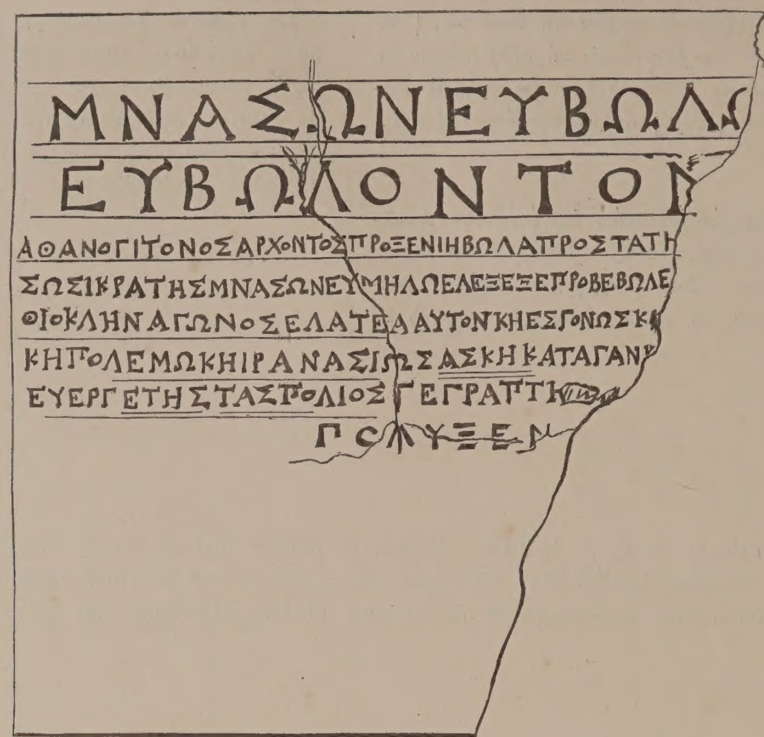
526 ......ς Δάμωνος [ἔλεξε· προβεβωλευμένον εἶμεν αὐτῦ ποτὶ τὰν βωλὰν κὴ | τ]ὸν δᾶμον, πρό[ξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος τᾶς Ταναγρήων] | Διοπείθην Κρη[............ αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ | γ]ᾶς κὴ ὐκίας ἔ[ππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέ]|μω κὴ εἰράνας [ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τἆλλα πάντ]|α καθάπερ κὴ τ[ῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης τᾶς πόλιος τᾶς Ταν]|αγρήων.

527 Ἀντιγ[.... ἄρχοντος(?), ... ἔδ]|οξεν [...... ἐπειδὴ .....]ατος Δάμω[νος ....]|ος, ἀνὴρ καλὸς [καὶ ἀγαθός, διατελεῖ τῇ πόλ]|ει ἡμῶν καὶ λέγ[ων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα, δεδόχθαι τ]|οῖς συνέδροις καὶ [τῷ δήμῳ, πρόξενον εἶναι αὐτὸν καὶ εὐ]|εργέτην τῆς [πόλεως .... αἰ]|διον(?) αὐτὸν καὶ ἐ[κγόνους καὶ εἶναι αὐτῷ ἀσυλίαν καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμ]|ῳ κατὰ γῆν καὶ κ[ατὰ θάλατταν .... κα]|ὶ τἆλλα φιλ[άνθρωπα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐ]|εργέταις.

Titulum n. 527, cum quia volgari sermone compositus est, tum quia formulae quibus conceptus est multis nominibus diversae sunt a reliquis non modo Tanagraeorum, sed omnium omnino Boeotiae civitatium plebiscitis, peregrinae cuiusdam civitatis esse existimo, quae proxeniae honorem ad Tanagraeum hominem defert. Multa insunt, quae certa ratione suppleri nequeant, praesertim cum longitudo versuum nequaquam eadem fuisse videatur.

528. 529 Fragmentum basis marmoris nigri, a. 0,27, l. 0,35, c. 0,40, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Edd. ex Stamatakis apographo Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 292 n. 2 (inde R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge zur Kunde der indogerm. Sprachen* V p. 235 n. 74, p. 237 n. 83. idem ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 288 n. 955. 956. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. p. 501). Ex ectypis duobus a Kumanudi missis imaginem zincographica arte expressam proposuit E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 111 n. 149. Exscripsit Lolling.

(528) (529) (528)

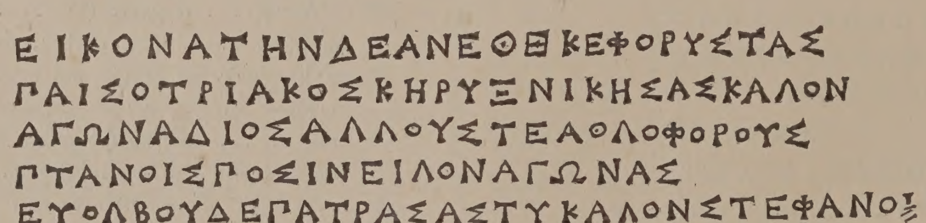
528 Μνάσων Εὐβώλω | Εὔβωλον τὸν [ουἱὸν]. | Πολυξεν[.... ἐπόεισε].

529 Ἀθανογίτονος ἄρχοντος, προξενίη· Βωλὰ Προστατη[ρίω μεινὸς ..... ἐπεψάφιδδε] | Σωσικράτης, Μνάσων Εὐμήλω ἔλεξε· προβεβωλε[υμένον εἶμεν αὐτῦ ποτὶ δᾶμον, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Τανα|γρήων] | Θιοκλῆν Ἄγωνος Ἐλατέα αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, [κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶς κὴ οἰκίας ἔππασιν κὴ ἀσουλίαν] | κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κ[ὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τἆλλα πάντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ] | εὐεργέτης τᾶς πόλιος γέγραπτη.

---

530. 531 Lapis niger inaedificatus Tanagrae (*Skimatari*) in pariete ecclesiolae S. Thomae sitae iuxta pontem Asopi. Edd. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 570 (inde epigramma n. 530 repetiverunt Boeckh C. I. G. 1582. Welcker Syll. 158. Kaibel Epigr. Gr. 938, plebiscitum n. 531 Boeckh C. I. G. 1562). Ex Leakii schedis Rose Inscr. inedd. p. 308 tab. XLV. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 457 tab. XV n. 70 (Lebas *Inscr.* II, 454. 455). Ex Dimitriadis apographo et ectypo Kumanudis Ἀθηναίου III p. 475 (inde utrumque titulum expresserunt R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 75. 76 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I n. 945. 946. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 495). Titulum n. 530 integrum et n. 531 versum primum ex ectypo a Kumanudi misso arte zincographica expressum proposuit E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 93 n. 119. Utrumque titulum exscripsit Lolling.

(530)

(531)
ΩΡΩΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΙΓΓΟΔΡΟΜΙΩΓΡΟΤΡΙΑΚΑΔΙΕΓΕΨΑΦΙΔΔΕ
ΟΣΜΝΑΣΩΝΟΣ ΑΘΑΝΙΧΟΣΔΩΡΟΘΙΩΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥ
ΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΓΟΛΙΟΣΤΑΝΑΓΡΕΙΩΝΔΙΟΥΣΚΟΡΙΔΑΝ
ᴰΩΑΘΑΝΕΙΟΝΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣ ΓΑΣ ΚΗFΥ
ΣΙΝΚΗFΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΓΟΛΕΜΩ
ʔΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑ⁻ΛΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΛΛΑΓΑΝΤΑ
ΣΑΛΛΥΣΓΡΟΞΕΝΥ< ////////////////// ⁻ΕΤ /// <

530

Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Φορύστας παῖς ὁ Τρίακος
κῆρυξ νικήσας καλὸν ἀγῶνα Διός·
ἄλλους τ' ἀθλοφόρους πτανοῖς ποτὶν εἶλον ἀγῶνας,
εὐόλβου δὲ πάτρας ἄστυ καλὸν στεφανοῖ.
Καφισίας ἐπόεισε.

531 [. . . . . δ]ώρου ἄρχοντος, μεινὸς Ἱπποδρομίω προτριακάδι· ἐπεψάφιδδε | [Εὔβωλ]ος(?) Μνάσωνος, Ἀθάνιχος Δωροθίω ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, | [πρόξεν]ον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρείων Διουσκορίδαν | . . . . . ρω Ἀθανεῖον αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυ|[κίας ἔππα]σιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω | [κὴ ἰράνας ἴ]ώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα πάντα | [καθάπερ τῦ]ς ἄλλυς προξένυς [κὴ εὐερ]γέτ[η]ς.

Epigramma n. 530 editores coniunxerunt cum Thebano n. 2470, quia illic item victoriae a Triacis filio reportatae laudibus extolluntur, quem huius Phorystae fratrem fuisse statuunt. Quam sententiam, cui litterarum quoque formae similes in utroque titulo favent, mihi quoque arridere non diffiteor. Sed tamen difficultas quaedam non tacenda videtur, quam nemodum sensit. Etenim si fratres fuerunt illi duo victores, eiusdem certe civitatis fuerunt; sed utrius, Thebani an Tanagraei? Si utrumque Tanagraeum fuisse statuas, lapidem n. 2470, ut haud paucos alios (cf. n. 525. 526. 527. 1664. 1665. 1728. 1756. 1757) recentiore tempore Thebas translatum esse sumendum est. At id fieri nequit propter postremum distichon ἄεθλα γὰρ οἱ παρὰ Δίρκᾳ ἀμφαδὸν Ἑλλάνων πλεῖττα φέροντι νέοι, quod illum quidem victorem Thebanum fuisse indicat. Contra in hoc carmine sane nullum est Tanagraeae originis documentum, sed, ut taceam neutiquam probabile esse lapidem ex Thebanorum oppido in desertum Tanagraeorum agrum translatum esse, subiunctum est plebiscitum Tanagraeorum. Accedit quod patris nomen Τρίαξ, rarissimum ceteroquin, et Thebis (Τρίακος Ἀντιδωρίω Θειβήω n. 2724) et Tanagrae (n. 1447. 1448) usitatum fuisse tituli docent. Quae cum ita sint, nescio an fortuito hi victores patres cognomines habuerint. Certe non iam licebit ex illius lapidis aetate, qui Tisicratis statuarii (n. 267) nomen subscriptum habet, quicquam de hoc colligere. Sed cum propter litteraturam, tum propter plebiscitum subiunctum probabile est, Phorystae dedicationem ad tertium a. Chr. n. saeculum referendam esse.

---

532 Fragmentum basis marmoreae, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

///ΛΣ

ΝΑΥ
ΙΟΣΤΑ
ΗΜΕΝ
ΑΣΟΥΛΙΑ
//ΓΑΝΚΗΤ
ΞΤΑ

Vs. 2—7 agnoscuntur solemnes decretorum proxenicorum formulae . . . . ν Λυ|[. . . . . πρόξενον ἦμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλ]ιος Τα|[ναγρήων αὐτὸν κὴ ἐσγόνως κὴ] ἦμεν | [αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ] ἀσουλίαν | [κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατ]ταν, κὴ τ[ὰ | ἄλλα πάντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυ]ς τᾶς [πόλι|ος Ταναγρήων γέγραπτη].

---

533 Fragmenta quinque basis marmoreae, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

a

ΝΤΑΤ
ΕΝΕ
ΡΤΥΡ
ΑΙΩΝ
ΘΑΙΤ
ΙΩΝ
ΝΤΕ
ΞΔΟΜ
ΥΘΕΡΙ
ΡΙΩΙ

b

ΙΙΙ
ΤΣΕΛΕΥΘΕ
ΓΑΤΟΙΣΚΑ
ΟΙΣΑΝΑΝ
ΥΤΑΙΗΜ
ΙΔΕΗΠΟΛ
ΑΙΩΝ
ΟΕΡΙ
,

c

ΝΙΙΕ
ΙΥΝ
ΠΡΟΣΤΟ
ΑΤΓ

d

ΟΙΣΤΗΣ///
ΡΧΕΙΝ
ΛΣ

e

Ν
ΟΥ
ΩΝ
ΗΙΚΑΙ
ΤΗΓΟΝ
ΓΡΑΨΑΝ
ΤΟΚΡΙ
ΡΑ

Haec fragmenta esse plebisciti alicuius manifestum est, sed pauca modo vocabula agnoscuntur: *a* vs. 2 ἔνε[κα], vs. 3 [μα]ρτυρ . . . ., vs. 4 . . . αίων, vs. 5 δεδό]χθαι τ[ῷ δήμῳ(?), vs. 9 ἐλ]ευθερί[α. — *b* vs. 1 τ]ῆς ἐλευθε[ρίας, vs. 2 . . . . τάτοις καὶ . . . ., vs. 3 . . . . οις ἀναν[εώσασθαι(?)], vs. 4 [οἱ πρεσβε]υταὶ ἡμ[ῶν], vs. 5 . . . δὲ ἡ πόλ[ις], vs. 7 [ἐλευ]θερί[α . . . — *c* vs. 3 πρὸς τὸ[ν . . .]. — *d* vs. 1 . . . οις τῆς, vs. 2 [ὑπά]ρχειν. — *e* vs. 4 τῇ βου]λῇ καὶ | [τῷ δήμῳ], vs. 5 [στρα]τηγόν, vs. 6 [ἀν]αγράψαν[τας], vs. 7 [ἀ]ποκρί|[νασθαι] aut alia eiusdem verbi forma.

534 Fragmentum marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΙΒΟΥΛΗΕ
ΛΑΓΕΔΟΜΕ

Decreti fragmentum hoc esse videtur, etsi nihil certi agnoscitur nisi vs. 1 ἡ βουλή. Versu altero [παρ]αδεδομέ[να] aut alia eiusdem participii forma fuisse videtur.

---

535 Fragmentum marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟ
ΝΙΟΥΕ

['Επὶ . . . .] ἄρχοντο[ς, | μηνὸς 'Αγριω]νίου ἕ[κτη ἐπὶ δέκα κτλ.]. Sic aut similiter haec restituenda putaverim.

---

536 Fragmentum basis marmoreae, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α
ΙΟΙ
ΟΝΕ
ΝΛΥ
ΛΕΙΑ
ΕΙΡ
ΠΡ

Vs. 3—7 haec agnoscuntur: . . . πρόξεν]ον ε[ἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήω]ν αὐ[τὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔπ-πασιν κὴ ϝισοτέλ]εια[ν κὴ . . . .].

---

537 Fragmentum (*a*) lapidis nigri, a. 0,35, l. 0,27, cui a dextra adiungitur alterum fragmentum exiguum (*b*). Tanagrae in collectione antiquitatum quae est ad sacellum S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis 'Αθηναίου IV p. 294 n. 7 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 230 n. 55. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 387. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 281 n. 934). Exscripsit Lolling.

a

ΚΟΣΑΡΓΙΩ
ΛΙΑΔΑΣΚΟΙΡΑΤΑΔΑΟ
//////ΝΟΚΛΙΔΑΣΑΝΔΡΟΜΑΧΙΟΣ
_ΙΟΤΙΜΟΣΔΙΟΔΩΡΙΟΣ
ΑΓΙΑΣΔΙΟ ΔΩΡΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΔΙΟΔΩΡΙΟΣ
ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΘΙΟΔΩΡΙΟΣ
ΕΥΓΙΤΩΝΧΑΒΗΟΣ
ΤΥΡΜΙΔΑΣΜΕΓΑΛΙΝΙΟΣ
////////ΑΡΧΟΣΘΙΟΤΙΜΙΟΣ
////////ΓΥΘΙΝΟΣΔΙΟΦΑΝΙΟΣ
/////////ΦΑΝΕΙΣΣΑΓΥΘΙΝΙΟΣ
////ΡΟΜΙΔΑΣΘΡΑΣΥΚΛΕΙΟΣ
///ΩΡΙΝΑΣΙΑΡΟΤΕΛΕΙΟΣ
///ΑΝΟΚΛΕΙΣΠΟΛΥΞΕΝΙΟΣ
///ΑΜΟΦΙΛΟΣ/// ΚΥΘΡΙΩΝΙΟΣ
/// ///ΙΟΤΟΣΣΚΥΘΡΙΩΝΙΟΣ
/// /// ///ΡΟΝΙΣΚΟΣΘΙΑΓΓΕΛΙΟΣ
//////////ΟΤΕΛΕΙΣΚΛΕΑΡΧΙΔΑΟ
////////////ΣΤΟΣΠΟΛΥΜΝΑΣΤΙΟΣ
////////////ΛΔΑΣΕΥΦΑΜΙΔΑΟ
////////////ΞΙΝΙΚΙΗΟΣ

b

Α.Α..ΜΙΧΟΣΕΥΚΟΛΙΝΙΟ///
ΘΙΟΓΙ///ΩΝΚΑΛΛΙ//ΛΙΔΑΟ///
ΞΕΝΟΤΙΜΟΣΧΑΡΩΝΔΑ///
ΧΑΡΜΑΣΕΥΩΝΥΜΟΔ..
ΤΥΧΩΝΤΥΧΑΝΟΡΙΟΣ ///
ΘΙΟΓΙΤΟΝΕΟΙΚΟΣΘΕΝΕΙ///
ΘΡΑΣΕ
ΓΡΑΞΙ
ΑΓΑΣΙ
ΑΡΙΣΤΟ
ΑΘΑΝΙΑ
ΘΙΟΧΑΡΙ/
ΔΩΡΙΩΝ
ΠΟΛΥΛΑC
ΘΙΟΤΕΛΕΙΣ
ΑΝΤΙΠΠΙΔ
ΙΘΥΜΑΧΟΣ
ΧΑΒΑΣ ΠΟ
ΞΕΝΝΕΙΕΥ
ΑΣΩΠΟΚΡΙΤ
ΠΑΝΤΟΙΟΣ
ΔΑΛΙΟΔΩ
ΘΙΟΓΙΤΟΝ

a

. . . . . κος 'Αργιώ[νιος]
. . . . . λιάδας Κοιρατάδαο
[Ξε]νοκλίδας 'Ανδρομάχιος
Διότιμος Διοδώριος
'Αγίας Διοδώριος
Διονυσόδωρος Διοδώριος
Καφισόδωρος Θιοδώριος
Εὐγίτων Χάβηος
Τυρμίδας Μεγαλίνιος
. . . αρχος Θιοτίμιος
[Σα]γυθῖνος Διοφάνιος
[Δι]οφάνεις Σαγυθίνιος

[Β]ρομίδας Θρασυκλεῖος
[Δ]ωρίνας Ἱαροτέλειος
[Φ]ανοκλεῖς Πολυξένιος
[Δ]αμόφιλος [Σ]κυθριώνιος
[Θέ]ζοτος Σκυθριώνιος
[Εὐφ]ρονίσκος Θ[ι]αγγέλιος
... οτέλεις Κλεαρχίδαο
.... στος Πολυμνάστιος
... άδας Εὐφαμίδαο
.... ει Νικίῆος

b

Ἀ . α . . μιχος Εὐκολίνιο[ς]
Θιογί[τ]ων Καλλι[κ]λίδαο
Ξενότιμος Χαρώνδα[ο]
Χαρμᾶς Εὐωνυμοδ[ώριος]
Τύχων Τυχανόριος
Θιογίτων Ϝοικοσθένει[ος]
Θρασε ....
Πραξι ....
Ἀγασι ....
Ἀριστο ....
Ἀθανία[ς ....]
Θιοχάρ[εις ....]
Δωρίων ....
Πολύλαο[ς ....]
Θιοτέλεις ....
Ἀντιππίδ[ας ....]
Ἰθύμαχος ....
Χάβας Πο......
Ξέννει Εὐ.........
Ἀσωπόκριτ[ος ......]
Παντοῖος ....
Δαλιόδω[ρος ....]
Θιογίτων ....

Quarti aut tertii a. Chr. saeculi hunc titulum esse recte statuerunt editores. Nam ubique antiquus mos Boeotorum retinetur originem non genetivo, sed adiectivo patronymico significandi, exceptis eis nominibus quae in -δας cadunt, a quibus nulla eiusmodi adiectiva derivantur. Sane unum praeterea genetivi exemplum illi habent col. *a* vs. 1, ubi Ἀργίω legunt. Sed id supplemento meo sublatum est. Col. *a* vs. 17 Θέζοτος supplere non dubitavi, quia nullum praeterea nomen spatii rationibus accommodatum est. Col. *b* vs. 1 Ἀ[θ]ά[νν]ιχος Meister, quod cum Lollingii apographo conciliari nequit.

538 Tabula lapidis nigri, fracta supra et a dextra parte, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ι
_ Ι Ω Ν Υ Σ Ι Χ Ο Σ Δ
Γ Ο Λ Υ Κ Λ Ε Ι Ο Σ Α Ρ >
Δ Α Λ Ι Α Δ Α Σ Ν Ι Κ Ο Λ Α
Ε Υ Ξ Ε Ν Ο Σ Γ Ρ Α Τ Ι Μ Ͱ
Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Α Ρ Ι Σ Τ Η Ο Δ Ω Ρ Ι
Γ Α Ν Τ Α Ρ Ε Ι Σ Θ Ι Ο Γ Ι Τ Ο Ν Ι Ο Σ
Κ Ο Μ Ω Ν Γ Α Τ Ρ Ο Κ Λ Ι Δ Α Ω
Θ Ρ Α Σ Υ Κ Λ Ι Δ Α Σ Ε Χ Ε Τ Ι Μ Ι Ο Σ
Σ Α Μ Ι Α Σ Χ Υ Ρ Α Κ Ι Ο Σ
Ο Ν Α Τ Ο Ρ Ι Δ Α Σ Μ Ν Α Σ Ι ⌒ Ρ Γ Ι Ο Σ
Θ Α /// Λ Ε Ι Κ Λ Γ Ι Ρ Ι Ο Σ
Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ Γ ////// Ι Γ Ι Ω Ν Ι Ο Σ
Γ Ε Δ Α Κ Ω Ν Φ Ι Λ Ω Ν Ι Χ Ι Ο Σ
‾ Ι Σ Τ Ι Δ Α Σ Α Ν Τ Ι Γ Ω Ν Ι Ο Σ
Α Ν Τ Α Ν Δ Ρ Ι Χ Ο Σ Σ Α Ι Σ Τ Ρ Ο Τ Ι Ο Σ Α Μ Ι
Ο Μ Ο Λ Ω Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Ο Μ Ο Λ Ω Ι Χ Ι Ο Σ
Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ε Ι Σ Δ Ι /// Ν Υ Σ Ι Χ Ι Ο Σ
Ε Υ Κ Λ Ι Δ Α Σ Σ Ι Μ Μ Ι ΙΙ //////
Θ Ι Ο Γ Ο Μ Γ Ο Σ /////////////////////////// Ο Σ
Δ Ι Ο Σ Ζ Ο Τ /////// Ξ Ε Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ο Σ
Β Ρ Α Χ Υ Λ Λ Ͱ //// Ο Μ Ο Λ Ω Ι Χ Ι Ο Σ
Τ Ι Μ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ Γ Ο Υ Θ Ο Ι/ Ι Τ Ι Ο Σ
Ι Γ Γ Ι Α Σ Μ Ι Κ Ι/ Ι Ω Ν Ι Ο Σ
Δ Α Σ Ω Ν Θ Ι Ο Δ Ω Ρ Ι Ο Σ
Ε Υ Δ ////
Ν Ι Κ Ι Α Σ Θ Ι Ο Ζ Ο Τ Ι Ο Σ
Ε Θ Ε Λ Ι //////////
Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν ΙΙ Μ Ε Ι Ο Σ
Δ Ι Ω Ν Ο Υ Σ //// Ο /////// Δ Ι Ω Ν Ι Ο Σ
Τ Ι Μ Η Ν Ε Τ Ο Σ Γ Ρ Ο Κ Λ Ι Δ Α Ο
Τ Ι Μ Ο Μ Α Χ Ο Σ Κ Α Γ Ι Ω Ν Ι Ο Σ

Ε
Χ
Ε
/
Ε
///
Σ Μ Ι//
Η Ρ Ε

Θ Ι
F
/
Φ
Ρ
Κ Λ
Δ Ι Ω
Κ Λ Ε
Ε Ρ Ο
Μ Ν
Ν Λ (
// Ι Ο
Ξ Ε
Ι Γ Γ
Γ Ο
Θ
Ο
Α
Α
Δ
Ι Γ
Α Ρ
(///
Ι ///
Γ///

[Κα]φισόδω[ρος ....]
[Δ]ιωνύσιχος Δ.....
Πολύκλειος Ἀρχ.....
Δαλιάδας Νικολά[ιος]
Εὔξενος Πρατι[ν]ή[ος]
Ἀρίστων Ἀριστηοδώρι[ος]
Πανταρεις Θιογιτόνιος
Κόμων Πατροκλίδα[ο]
Θρασυκλίδας Ἐχετίμιος
Σαμίας Χυράκιος
Ὀνατορίδας Μνασιόργιος
Θά[λ]λει Κ[αβ]ίριος
Φιλόξενος [Πρε]ιγιώνιος
Πεδακῶν Φιλωνίχιος
[Π]ιστίδας Ἀντιγώνιος
Ἀντάνδριχος Σαιστρότιος Ἀμι.
Ὁμολωϊόδωρος Ὁμολωΐχιος
Διογένεις Δι[ω]νυσίχιος
Εὐκλίδας Σιμμιῆ[ος]
Θιόπομπος ....ος
Διόσζο[τος] Ξεναρίστιος
Βραχύλλε[ι] Ὁμολωΐχιος
Τιμόξενος Πουθο[γ]ίτιος
Ἱππίας Μικ[κ]ιώνιος

Δάσων Θιοδώϱιος
Εὐδ . . . .
Νικίας Θιοζότιος
Ἐϑελ[είμων . . . .]
Ἀϱίστων . . . . . . ήμειος
Διωνούσ[ι]ο[ς] Διώνιος
Τιμήνετος Πϱοκλίδαο
Τιμόμαχος Καπιώνιος.

Alterius columnae reliquiae tam exiguae sunt, ut ne unum quidem nomen restituere liceat. Prioris columnae vs. 16 quid sibi velint litterae Ἀμι, obscurum est. Ceterum et litteratura et constanti adiectivorum patronymicorum usu hic titulus simillimus est laterculo n. 437, ita ut eiusdem fere aetatis esse videatur.

---

539 Fragmentum lapidis nigri quadrati, Tanagrae (*Skimatari*) in collectione antiquitatum, quae est ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

C
Α Τ Ρ Ο –
Δ Ο Ρ Κ /// Ω Ν Π
//// Φ Ι /// Ν ◁
Α Π Ο Λ Λ Ο Δ /////
Κ Α Λ Λ Ι Τ Ε Λ Ε ⁝
Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω ///
Τ Ι Μ Ο Μ Α /// Ο Σ
Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω ///
Φ Ε /// /// Ι Ι Α //////////
Κ Η Φ Ι Σ Ο Δ Ω ///
Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ ///

[Ἰ]ατϱο[κλῆς . . . .]
Δοϱκ[ί]ων Π . . . .
[Ἀμ]φί[ω]ν . . . .
Ἀπολλόδ[. . ος . . . . .]
Καλλιτέλει[ς . . . .]
Ἀπολλόδω[ϱος . . . .]
Τιμόμα[χ]ος . . . .
Ἀπολλόδω[ϱος . . . .]
Φε[ϱεκϱ]ά[της (?) . . . . .]
Κηφισόδω[ϱος . . . .]
Ἀπολλόδωϱ[ος . . . .]

Hic catalogus eis qui proxime antecedunt aliquanto recentior habendus est, quippe qui iam volgari sermone compositus sit, sed ita ut in eis quae aetatem tulerunt unum certe inveniatur dialecti Boeoticae vestigium (vs. 5). Litterae Διο . . . . postea incisae videntur lapide verso et in alium usum vocato.

---

540 Tabula quadrata marmoris Pentelici, fracta a sinistra, a. 0,30, l. 0,40, c. 0,09, Tanagrae (*Skimatari*) ex museo, ubi erat anno 1878, translata in domum A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de correspondance Hellénique* II (1878) p. 590 n. 22 (E. Reisch, de musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 128 n. XII). Contulit Lolling. Cf. quae adnotavit B. Latischew *Bulletin de corr. Hell.* V (1881) p. 261.

. . ΑΥΚΟΥΤΟΥΒΟΥΚΑΤΤΟΥΟΙΔΕΕΝΙΚΩΝΤΟΝΑΓΩΝΑΤ /////////
ΣΑΡΑΠΙΕΙΩΝ
ΣΑΛΠΙΚΤΗΣ ΑΝΤΑΝΔΡΟΣΕΡΕΔΑΜΟΥΑΙΓΙΡΑΤΗ //////
ΗΡΥΞ ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣΘΕΟΓΕΝΟΥΑΘΗΝΑΙΟ∠
ΡΑΨΩΔΟΣ ΒΟΥΚΑΤΤΗΣΓΛΑΥΚΟΥΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣ ΑΘΑΝΙΑΣΦΡΥΝΩΝΟΣΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ
ΑΥΛΗΤΗΣ ΑΡΤΕΜΩΝΜΥΡΤΟΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΑΥΛΩΔΟΣ ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ ΦΙΛΩΝΦΙΛΩΝΟΣΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ
ΙΘΑΡΩΔΟΣ ΤΙΜΟΚΛΗΣΗΡΟΔΟΤΟΥΑΙΟΛΕΥΣΑΠΟΚΥΜΗΣ
ΑΤΥΡΩΝΠΟΙΗΤΗΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΓΛΑΥΚΟΥΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ
ΤΡΑΓΩΔΙΟΝΠΟΙΗΤΗΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣΙΚΕΣΙΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΑΝΤΙΓΩΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΠΟΣΗΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΟΣΔΗ . . ΤΡΙΟΥΘΗΒΑΙΟ
ΟΥΘΗΒΑΙ
ΟΥΑΘΗΝ
ΑΤΤΟ

[Γλ]αύκου τοῦ Βουκάττου οἵδε ἐνίκων τὸν ἀγῶνα τ[ῶν] | Σαραπιείων·
σαλπικτής· Ἄντανδρος Ἐρεδάμου Αἰγιράτη[ς]
[κ]ῆρυξ· Πραξιτέλης Θεογένου Ἀθηναῖος
ῥαψῳδός· Βουκάττης Γλαύκου Ταναγραῖος
ποιητής· Ἀθανίας Φρύνωνος Ταναγραῖος
αὐλητής· Ἀρτέμων Μύρτονος Θηβαῖος
αὐλῳδός· Παρμενίων Παρμενίωνος Ἀθηναῖος
κιθαριστής· Φίλων Φίλωνος Ταραντῖνος
[κ]ιθαρῳδός· Τιμοκλῆς Ἡροδότου Αἰολεὺς ἀπὸ Κύμης
[σ]ατύρων ποιητής· Ἀλέξανδρος Γλαύκου Ταναγραῖος
τραγῳδιῶν ποιητής· Ἀσκληπιάδης Ἱκεσίου Θηβαῖος
[ὑποκριτής·] Διογένης Ἀντίγωνος Θηβαῖος
[κωμῳδιῶν ποιητή]ς· Ποσῆς Ἀρίστωνος Ἀθηναῖος
[ὑποκριτής· . . . . . .]ος Δημητρίου Ἀθηναῖος
. . . . ος Δη[μη]τρίου Θηβαῖο[ς]
. . . . ου Θηβαῖ[ος]
. . . . ου Ἀθην[αῖος]
[. . . . . Βουκ]άττο[υ (?)].

Tituli aetatem Latischewius definivit collatis duobus Atticis, quorum alter C. I. A. II, 465, sub ipsum finem alterius a. Chr. n. saeculi compositus, Praxitelem Theogenis f. Phlyensem (cf. vs. 4) inter ephebos habet, alter C. I. A. II, 863, initio primi a. Chr. saeculi exaratus, Posen Aristonis f. Phalerensem inter thesmothetas. Quare iure hunc victorum laterculum fere a. 100—70 incisum esse statuit. Qua cum temporis definitione Reischius bene convenire monuit, quod in titulo Oropio n. 416 aliquot annis post Sullae dominationem inciso poëta comicus est Aristo Posis f. Atheniensis, cuius patrem hic designari manifestum est.

541—543 Lapis calcarius oblongus, a. 0,18, l. 0,405, c. 0,38, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. *a* in fronte, *b* in sinistro latere. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 591 n. 24 (E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 129 n. XIII). Exscripsit Lolling.

b

(541)

ΟΣ ΤΑΡΣΕΥΣ
ΟΥΘΗΒΑΙ//////
ΓΡΑΙΟΣ
Α///

a

(542)

/ΞΙΡΑΝΟΣΦΡΥΙ// ΙΔΟΥΤΑΝΑΓΡΑΙυ∠
ΠΟΙΗΤΑΣ
//ΘΗΝΑΔΗΣΝΙΚΟΜΑΧΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΑΥΛΗΤΑΣ
//ΜΙΝΙΑΣΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣΕΧΙΝΑΙ//Σ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΑΣ
ΛΝΑΣΙΛΑΟΣΣΩΣΑΝΔΡΟΥΜΕΓΑΡΕ//////////
ΤΡΑΓΩΔΟΥΣ
/////////ΙΜΟΣΑΡΙΣ////ΥΤ///ΛΟΥΘ/////
ΤΟΝΕΠΙΝΙΚΙΟΝ
///ΝΑΣΙ//////////ΣΣΩΣΑΝΔΡΟ///////

(543)

ΕΙΡΑΝΟΣΦΡΥΝΙΔΟΥ
ΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ//////\ΓΩΔΟΥΣ
ΕΙΡΑΝΟΣΦΡ\////////ΔΟΥ
ΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ/////////ΠΟΙΗΤΑ///
ΔΩΡΟΘΕΟΣ///////////////ΠΠΟΥ
ΧΑΛΚΙΔΓ/////////////////////////ΝΙΚΙΟ\//

Tituli n. 541 pauca modo vocabula agnoscuntur: . . . . . ος Ταρσεύς, | . . . . ου Θηβαῖ[ος. | . . . . Τανα]γραῖος.

542

Εἴρανος Φρυνίδου Ταναγραῖος
ποιητάς
[Ἀ]θηνάδης Νικομάχου Θηβαῖος
αὐλητάς
[Ἀ]μινίας Χαιρήμονος Ἐχιναῖ[ο]ς
κιθαριστάς
Μνασίλαος Σωσάνδρου Μεγαρε[ύς]
τραγῳδούς
. . . ιμος Ἀρισ[στύλ]λου (?) Θ[ηβαῖος]
τὸν ἐπινίκιον
[Μ]νασί[λαο]ς Σωσάνδρο[υ Μεγαρεύς]

543

Εἴρανος Φρυνίδου | Ταναγραῖος
[τρα]γῳδούς
Εἴρανος Φρυ[νί]δου | Ταναγραῖος
ποιητά[ς]
Δωρόθεος [Πυθί]ππου | Χαλκιδε[ύς]
[τοῦ ἐπι]νικίου
. . . .

Sine dubio hic quoque victorum recensus ad Sarapiea spectat. Paullo recentior videtur eo qui proxime antecedit (n. 540), eiusdem aetatis ac n. 416, in quo redire Irani Phrynidae Tanagraei et Aminiae Chaeremonis f. Echinaei nomina monuit Reisch. Idem ad n. 543 vs. 5 adnotavit, in catalogo Acraephiensi n. 2727 esse Gorgippum Pythippi f. Chalcidensem. Patris nomine hic lacuna accurate expletur.

544. 545 Tabula magna et crassa marmoris albi subcaerulei; *a* in fronte, *b* in latere dextro. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

a

(544)

ΗΓΗΣΙ/ ////////////
ΑΡΙΣΤ////_ ////////////

Σ
ΕΛΠΙΝΙΚ/

ΟΥ
ΟΣ
ΦΑΝΟΚΛΗΣ
ΦΙΛΙ⁻
ΗΓΗΙ//////ΙΣ⁻ΟΙ//Ι
ΕΝΗΣ Χ////////////ΡΟΣ///ΑΝΙΩΝ
Γ /// Σ Ι //// Σ
Σ Ι

Δ Ι Μ Ω Ν
Χ Ι//Ι

b

(545)

Η.ΑΚΛΕΙΤΟ///
ΑΙ//ΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΙΙΣΤΑΡ///
ΑΜΥΝΤΑΣ
ΦΑΝΟΝΙΚΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΣ
ΒΙΟΤΤΟΣ
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ
ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ
ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ
ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΚΑΛ
ΕΡΑΤΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σ
ΦΑΙΝΑΚΗΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ
Δ Ι Ο Ν
Δ Ι Ο Ν Υ Σ
Δ Η Λ Ι Ο Κ Ν
Π Υ Ρ Ρ Ο Υ
Τ Α Τ Ο Σ Γ
ΕΜΜΕΝΙ ////////
ΓΑΥΡΟΣ
ΕΛΠΙΝΙΚ///////
ΝΙΚΟΜΑ///////
ΧΡΗΣΤ///////
ΕΥΚΤΗΜ///
ΓΑΥΡΟ
ΑΜΦΙΚΡΑΤ//Ι
ΝΙΙΩΝ
ΚΑΛΛΑΙΣΧΙ
ΓΑΥΡΟ⁻
Ε
ΘΕΟΔΩΡΟΣΧ///ΙΙ
Τ
Γ///////
ΓΑΥΡΟ
ΦΙΛΟΞΕΝ///
/////////// Χ /////

Epheborum catalogi hi sunt, imperatorum Romanorum aetate certe non multo antiquiores. Ac tituli n. 544 quidem perpauca nomina agnoscuntur: Vs. 1. 2 Ἡγησία[ς] | Ἀριστε[ίδου(?)], vs. 4 Ἐλπίνικ[ος], vs. 7 Φανοκλῆς, vs. 8 Φίλισ[τος aut -[τίδης aut Φιλίσ[κος], vs. 10 fin. [Φ]ανίων, vs. 11 [Ἡ]γ[η]σί[ας], vs. 13 Δ[ή]μων.

Titulus n. 545 sic se habet:

Ἡ[ρ]άκλειτο[ς]
Ἀ[ρι]στοκράτης
[Ἀρ]ίσταρ[χος]
Ἀμύντας

Φανόνικος
Ἐπιμέλ[η]ς
Βίοττος
Σώστρατος
Νίκανδρος
Σωσίπατρος
Γενναῖος
Ἐράτων Καλ……
Διονύσιος ς
Φα[ρ]νάκης
Παράμονος
Ἀπολλοφάνης
Διον[υσ….]
Διονυσ….
Δηλιό[μ]ν[ηστος (?)]
Πύρρου, …..
τατος Γ……
Ἐυμενί[δης]
γαῦρος
Ἐλπίνικ[ος]
Νικόμα[χος]
χρηστ[οί]
Εὐκτήμ[ων]
γαῦρο[ς]
Ἀμφικράτ[ης]
Ν[έ]ων
Κάλλαισχρος
γαῦρο[ς]
……….
Θεόδωρος χ[ρ]η-
[σ]τ[ός]
…………
γαῦρο[ς]
Φιλόξεν[ος]
…..χ…

Vocabulum *γαῦρος*, quod hic quater repetitur (vs. 23. 28. 32. 37), propter hanc ipsam frequentiam non nomen proprium habendum est, sed laudis vocabulum, quod singulis epheborum nominibus additur; similiter vs. 26. 34 *χρηστός* legimus. Similes blanditiae etiam Atticis lapidibus incisae inveniuntur; nam non modo compluribus nominibus coniunctis voces *φίλοι, γοργοί, γνήσιοι* adduntur (C. I. A. III, 1078. 1079. 1082. 1084. 1111. 1272. 1279), sed etiam singuli ab amicis Herculis nomine ornantur (C. I. A. III, 740. 752. 765).

---

546 Marmor caeruleum, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Edd. C. Robert *Archäol. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 160 n. 11. Ex huius exemplo et Lollingii apographo, quo nos etiam usi sumus, Roehl Inscr. Gr. ant. 170 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 225 n. 19. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 382. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 360. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 275 n. 883).

ARTAMI
DOS

Ἀρτάμι|δος.

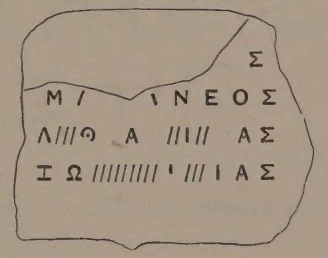
547 Lapis niger inventus Aulide, translatus Tanagram (*Skimatari*), ubi nunc servatur in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1879) p. 590 tab. XXVI n. 23 (Roehl Inscr. Gr. ant. 234. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 228 n. 50. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 338. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 376. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 907. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 226 n. 225).

ΜΥΛΛΙΧΙΔΑΟΝ

Μυλλιχιδάων.

Consentaneum est, Myllichidas gentem fuisse, cuius fundo, quem ad sacellum aliquod gentilicium pertinuisse conieceris, hic terminus impositus erat. Eiusdem generis est titulus Melius Rangabé *Ant. Hell.* 1194: Εὐρυανακτιδᾶν. Plerumque sane dei deaeve, cuius delubrum est, nomen addi solet, veluti in titulis Cois *Bulletin de corresp. Hellénique* V (1881) p. 224 n. 12 (Διὸς Ἱκεσίου Σιμωνιδᾶν) et n. 13 ([Δ]ιὸς Φρατρίου, | Ἀθαναίας, | Εὐρυανακτ[ι]|δᾶν).

548 Tabula lapidis qui vocatur *πῶρος*, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Διό]ς | Μα[χ]ανέος, | Ἀθα[ν]ᾶς | Ζω[στειρ]ίας.

Supplevi. Minervae Zosteriae sacra apud Thebanos fuisse Pausanias IX, 17, 3 testatur. Iuppiter Machaneus non modo ab Argivis colebatur (Paus. II, 22, 2), sed ex mense cognomini, qui in fastis Corcyraeorum, Byzantiorum, Calchedoniorum est, etiam Corinthios et Megarenses eadem sacra habuisse iure colligitur (cf. Syll. Inscr. Graec. 369 not. 19). Iam videmus Tanagrae delubrum fuisse his duobus deis coniunctim consecratum. Ad belli apparatum utriusque cognomen spectare probabile est.

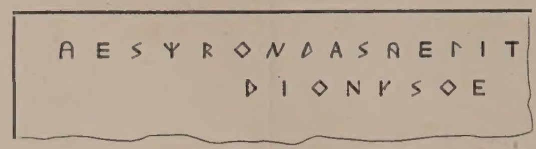
---

549 Tabula lapidis subcaerulei non laevigata praeter summam planiciei anticae partem, in qua est titulus. Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΟΡΟΣ

Ὅρος.

550 Marmor longum nigrum, mutilum a dextra et ab inferiore parte, inventum iuxta ecclesiam dirutam ἁγίας Παρακευῆς sitam prope vicum *Andritsa* in via quae Thebas fert. Illo ex Bacchi templo Tanagraeo translatum Leakius inde collegit, quod inter rudera templi multos eiusdem generis lapides repperit. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 576 (inde Rose Inscr. Graec. vet. p. 101 tab. XIII, 2 n. 2. Boeckh C. I. G. 1599). *Travels in Northern Greece* II p. 470 tab. XV n. 71 (inde Lebas *Inscr.* II, 573. Roehl Inscr. Gr. ant. 153. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 223 n. 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 335. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 359. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 272 n. 869. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 223 n. 216*i*).

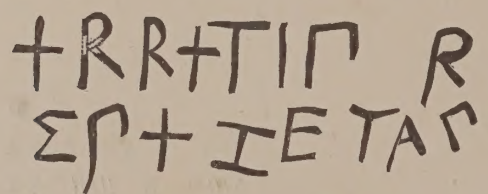
Αἰσχρώνδας Αἰγιτ.... | Διωνύσοε.

Nomen patris obscurum est. Roehlius, quem Cauerus sequitur, Αἰγίτ[αο] supplevit, Meisterus Αἰγιτ[έλιος] aut Αἰγιτ[ίμω] proposuit adnotans etiam alia excogitari posse. Nescio an ex n. 2852, ubi in versu heroo est Αἰγί(θ)θοιο, reponenda sit Boeotica eiusdem nominis forma Αἰγίτ[θω] aut adiectivi patronymici Αἰγίτ[θιος].

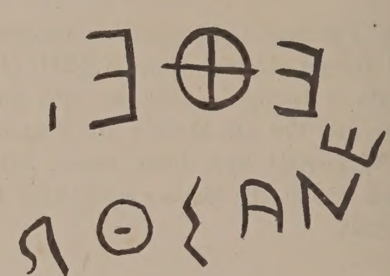
---

551 Lapis inscriptus in planicie superiore (*a*) et in parte antica (*b*), inventus in vico *Chlembotsari* sito inter Tanagram et Thebas, translatus Tanagram (*Skimatari*) in museum. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 425 n. 24. C. Robert *Archäologische Zeitung* XXXIII (1875) p. 159. Ex his et ectypo chartaceo Roehl Inscr. Graec. antiq. 128 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 225 n. 14. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 278. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 230 n. 692).

a

b

Fragmentum *a* obscurissimum est; *b*: ...... πος ἀνέθε(ι)[κε]. Litteram ε priorem lapicidae incuria repetitam esse monuit Roehl.

---

552 Plinthus lapidis nigri, a. 0,29, l. 0,52, c. 0,52, inventa Tanagrae in fundamentis moenium oppidi antiqui supra theatrum. Exstat ibidem in museo. In fronte hic titulus, in lateribus duobus plebiscita Tanagraeorum (n. 517. 518). In superficie vestigia pedum statuae. Ed. ex Stamatakis apographo et ectypo Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 210 n. 1 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge zur Kunde der indogerm. Sprachen* VI p. 64 n. 66*e* et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 287 n. 950. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 496. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 366). Imaginem zincographica arte expressam ex ectypo a Kumanude misso exhibuit E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 104 n. 133. Exscripsit Lolling; ectypum a se confectum transmisit idem.

Ι Α Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Σ
Κ Λ Ι Η Ν Ε Τ Ω Μ Ν Α Μ Ε Ι Ο Ν
Ν Ι Κ Α Σ Α Ν Τ Ο Σ Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Α
Τ Υ Σ Θ Ι Υ Σ
Ε Υ Β Ο Υ Λ Ι Δ Η Σ Ε Π Ο Η Σ Ε

Ἱαρώνυμος, Καλλὶς | Κλιηνέτω μναμεῖον | νικάσαντος Βασίλεια | τῦς θιῦς.
Εὐβουλίδης ἐπόησε.

Hiaronymus et Callis parentes filii victoris statuam deis dedicant. Basileorum certamina Lebadeae instituta sunt post proelium Leuctricum (a. 371 a. Chr.). Eo igitur anno utique recentior est titulus. Sed iniuria Larfeldius intra annorum 230—150 a. Chr. terminos eum collocasse, Kumanudis adeo Romanae aetati ascripsisse videtur. Nam litterarum formae, quales ex Loewyi imagine et Lollingii ectypo cognoscuntur, quarto potius quam tertio a. Chr. saeculo conveniunt. Eubulides Atheniensis fuisse videtur eius familiae, in qua nomina Εὔχειρ et Εὐβουλίδης frequentissima fuerunt (cf. n. 58). Atque hunc quidem ex omnibus notis huius stirpis hominibus antiquissimum esse iure existimat Loewy.

553 Tanagrae (*Skimatari*). Exscripsit Lolling.

ΤΟΙΣΥΝΘ꞉ΤΗ ΝΙ Λ ∟ ΙΝ ΙΛΝ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣΘΗΒΑΙΟΣΕΠΟΗΣΕ

Τοὶ συνθ[ύ]τη .... ἀν[έθ]ιαν.
Λυσίστρατος Θηβαῖος ἐπόησε.

Memorabile est, titulo Boeotico subiungi artificis signaturam sermone volgari compositam, etsi is Thebanus nominatur. Quare coniciat quispiam, Lysistratum Sicyonium, Lysippi fratrem (Plinius N. h. XXXIV, 51. XXXV, 153) intellegendum esse, qui a Thebanis praemio civitatis ornatus propterea hic Thebanum se dicat. Litterarum formae huic coniecturae non obstant, sed tamen eam admodum incertam esse me non fugit.

---

554 Basis quadrata lapidis nigri, fracta a sinistra; in superficie duo foramina quadrata. Tanagrae. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 293 n. 5 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 72. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 486. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 289 n. 958). Exscripsit Lolling.

ΙΟΔΩΡΟΣΜΕΛΑΝΟΣ
ΔΙΟΣΚΟΡΟΙΣ

. ιόδωρος Μέλανος | Διοσκόροις.

---

555 Basis quadrata lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,19, l. 0,65, c. 0,50. In superficie vestigia pedum statuae. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 294 n. 6 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 73. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 484. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 367. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 289 n. 959). Exscripsit Lolling. Cf. quae de hoc titulo disputavit F. Blass Saturae H. Sauppio oblatae p. 126.

ΑΘΑΝΙΚΚΕΙΑΙΜΝΩ
ΑΡΤΑΜΙΔΙΕΙΛΕΙΘΥΙΗ

Ἀθανίκκει, Ἀΐμνω | Ἀρτάμιδι Εἰλειθυίη.

---

556 Fragmenta duo columnae lapidis leucophaei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

a

ΙΗΙΣΤΙΗΙΑΡΜ
ΑΜΟΚΡΙΤΩΝ

b

ΙΙΟΝ///
ΝΑΣΙΟΙ

[Τ]ῆ Ἱστίη [Π]αρμ[ένων Δ]ιον[ουσίω τὸν δεῖνα | Δ]αμοκρίτω Μ[υον]νάσιο[ν ἀνέθεικε].

Supplere conatus sum; nomina ex parte incerta esse vix opus est moneri.

557 Basis rotunda lapidis nigri, a. 0,207. In superficie foramen. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 591 n. 23. Exscripsit Lolling.

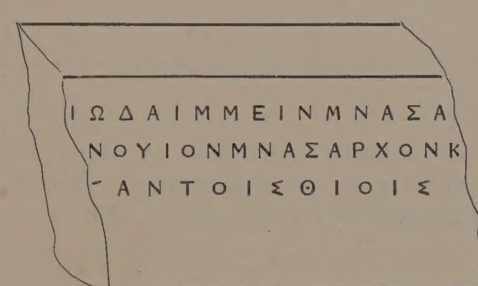
ΑΙΘΛΟΝΕΥΤΑΞΙΑΣ
ΜΝΑΣΙΚΛΗΣΔΕΞΙΔΑΜΑ
ΓΟΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΠΟΛΙΟΥΣΤΡΟΤΩΠΤΩΙΩΝ
ΑΘΑΝΙΑΟΦΡΟΥΝΩΝΟΣ

Ἄιθλον εὐταξίας | Μνασικλῆς Δεξιδάμα[ντος] | γουμνασιαρχιόντων | Πολιουστρότω Πτωΐων[ος], | Ἀθανίαο Φρούνωνος.

Athaniam Phrynonis f. Tanagraeum, qui hic gymnasiarchus est, poëtam recenseri in titulo n. 540 observavit E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus p. 128. Ille vero titulus primi a. Chr. saeculi ineuntis est, cui aetati convenit cum promiscuus sermonis Boeotici et volgaris usus, quem hic videmus, tum iota mutum perperam additum in vocabulo ἆθλον.

---

558 Fragmentum lapidis nigri, a. 0,16, l. 0,20, c. 0,22, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 293 n. 4 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 71. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 485. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 289 n. 957). Exscripsit Lolling.

[Κ..........]ίω, Δαΐμμειν Μνασά[ρχω]
[τὸν αὐτῶ]ν οὑιὸν Μνάσαρχον Κ.....
[ἀνέθεικ]αν τοῖς θιοῖς.

Difficile est iudicium de huius tituli argumento et supplendi ratione. Meisterus quum Δαΐμμειν vs. 1 accusativum esse existimaret nominis Δαΐμμει(ς), quod ipsum hypocoristicum esset derivatum a Δαΐμαχος aut Δαϊμένης, patris ac filii statuas coniunctas hic dedicari sumpsit, ex quibus illi Daïmmes, huic Mnasarchus nomen esset. At versus tertii initium a pluribus hominibus hanc dedicationem factam indicat, cum tamen vs. 1 ante Δαΐμμειν unum modo nomen suppleri possit. Adde quod eiusmodi cognationis vocabula, quale est [τὸ]ν οὑιόν, in titulis dedicatoriis ad eos qui dedicaverunt referri solent, cum hominum quorum statuae dedicantur inter se necessitudines plerumque non definite enuntientur. Denique illud Κ, quod vs. 2 post Μνάσαρχον est, indicare videtur, Mnasarchum non Daïmmis filium fuisse. Quare ambos parentes hic filii imaginem dedicare suspicor. Nomina mulierum in -ειν cadentia recentiore aetate haud rara sunt apud Graecos.

559 Marmor Pentelicum inscriptum litteris grandibus, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 28. Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΓΕΙΤΟΙ
ΝΟΥΜΗΝΙC

Θεογείτο[νος τοῦ] | Νουμηνίο[υ].

Intellegendum videtur ἀνάθημα; nam hoc genus tituli dedicatorii rarum quidem est sed non inauditum. Monumentum ex pluribus eiusdem generis lapidibus compositum fuisse apparet. Et lapidis et tituli forma certe obstare videntur, quominus in sepulcralium numerum referatur.

---

560 Fragmenta quinque tabulae marmoris candidi crassae 0,075, inventa inter rudera templi siti ad radices montis qui vocatur *Sorós* prope vicum *Mustaphades* non procul a Tanagra. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 388 n. 156.

a	*b*	*c d*	*e*
ΟΝΗΛΙ\Ε		ΑΙΑ·ΥΠΕ	ΩΝΤ..ΝΩΝΕΥΧΗΝΜΗΤΡΙ·
ΙΟΣΚΟΙΝΤΟ		ΙΣΑΘΗΝΑΙC	ΦΡΟΣΥΝΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
⊏ΥΦΡΟΣΥΝΟ	ΟΣ·ΕΙΙΙUΣ\	Σ·ΛΑΙΣΕΥ	Α·ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΞΑΝΤΙΟΧΙΑ	ΕΚΚΡΙΓΙFΩΝΦ	ΟΝΤΟΣ	ΟΔΩΡΟΥ///ΟΔΕΥΤΕΡΟΝ

Haec sic fere supplenda videntur:
[. . . . . . Κ]ο[ρ]νηλία Ε[ὐφροσύνη Ἀθην]αία ὑπὲ[ρ τῶν ἰδί]ων τ[έκ]νων εὐχὴν Μητρί. | [. . . . .]ιος, Κόιντο[ς . . . .]ις Ἀθηναῖο[ς, ... Εὐ]φροσύνου Ἀθηναῖος, | . . . . Εὐφροσύνο[υ Ἀθηναῖ]ος, Ε[ὐφρ]όσυ[νο]ς, Λαῒς Εὐ[φροσύνου Ἀθηναί]α, Μητρόδωρος [. . . . . Ἀθηναῖο]ς, Ἀντιοχία . . . . ἐκ Κρι . . έων. φ . . . . . . οντος . . . . οδώρου [τ]ὸ δεύτερον.

---

561 Fragmentum aediculae, cum titulo in dextro margine scripto, inter rudera Metroi prope vicum *Mustaphades*. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 392 n. 159.

ΙΑΝ
ΚΤW
ΔΙW
ΔΡ
Ε
Ν

. . . ιαν[ὴ ἐ]κ τῶ[ν ἰ]δίω[ν ἵ]δρ[υσ]εν. Supplevi.

---

562 Angulus sinister superior aediculae. Inter rudera Metroi prope vicum *Mustaphades*. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 392 n. 158.

ΤΗΜΗΤ

Τῇ Μητ[ρί]. Cf. n. 560 vs. 1 fin.

563 Fragmentum lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Κ ΙΒ////////////
ΤΑΝ ΘΥΓΑ
·ΠΑΡΘΕ

. . . . . . τὰν θυγα[τέρα]. Παρθε[νοκλῆς Ἀθηναῖος ἐπόησε].

Parthenocles Atheniensis statuam Philae, Seleuci Nicatoris filiae, Antigoni Gonatae uxoris sculpsit (E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 109 n. 145). Unde apparet, eum medio fere saeculo a. Chr. n. tertio artem exercuisse.

564 Tabula marmoris leucophaei, a. 0,12, l. 0,75, c. 0,75, in superficie excavata. In aversa parte titulus M. Claudii Marcelli (n. 571). Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 386 n. 35. Exscripsit Lolling.

ΜΑΧΟΣΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΚΑΙΝΙΚΟΤΕΛΙ////
ϟΟΔΩΡΟΥΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑΚΑΙΘΕΟΠΟΜΠΟ///
ϽΥΤΗΝΑΔΕΛΦΗΝΛΥΣΙΜΑΧΗΝΤΟΙΣΘΕΟΙΣ

[Λυσί]μαχος Μενεκράτου καὶ Νικοτελὶ[ς | Διονυ]σοδώρου τὴν θυγατέρα καὶ Θεόπομπο[ς | Λυσιμάχ]ου τὴν ἀδελφὴν Λυσιμάχην τοῖς θεοῖς.

---

565 Basis quadrata lapidis nigri, a. 0,15, l. 0,595, c. 0,55. In superficie foramen quadratum. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 385 n. 32. Exscripsit Lolling.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΟΛΥΠΠΙΧΗΝΑΓΙΟΥΘΥΓΑΤΕ
ΡΑΙΕΡΑΤΕΥΣΑΣΑΝΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΑΥΛΙΔΕΙ ΑΙ

Vs. 4 inter ΕΙ et ΑΙ nihil unquam scriptum fuisse testatur Lolling.

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Ὀλυππίχην Ἁγίου θυγατέ|ρα, ἱερατεύσασαν Ἀρτέμιδι | Αὐλιδείᾳ.

Postremo versu Haussoullierus Αὐλίδει legit, neglectis litterarum ΑΙ reliquiis, quas tamen ipsius apographum non minus distincte exhibet quam Lollingii. Neque cognominis forma quam ille statuit ullo modo ex legibus sermonis Graeci explicari potest.

---

566 Fragmentum marmoris caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΟΣΑ
ΠΟΛΗΝ
ΥΣΑΣΑΝ

.......ος Ἀ.......|..... πολην | [ἱερατε]ύσασαν ......

---

567 Basis marmoris nigri, a. 0,70, l. 0,23, Tanagrae (*Skimatari*) inaedificata in ponte semiruto Asopi fluminis. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 474. Litterarum formas enotavit et versum primum integrum exscripsit Lolling.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΕΡΜΙΟΝΗΝ
ΓΥΝΑΙΚΑΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥ
ΕΠΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Ἑρμιόνην, | γυναῖκα προφήτου | Ἀφροδεισίου, | ἐπὶ σωφροσύνῃ.

Initio aetatis imperatorum Romanorum hic titulus incisus videtur.

568 Fragmentum marmoris Pentelici, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΛΑΚΙ
ΘΥΓ

......λακι[......|....] θυγ[ατέρα].

---

569 Basis rotunda marmoris nigri subcaerulei, a. 0,265, ambitus cylindri 1,92, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. In altera parte titulus Flaviae Domitillae Tyches (n. 572). Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 386 n. 33. Exscripsit Lolling.

ΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ

Καίσαρος | Σεβαστοῦ.

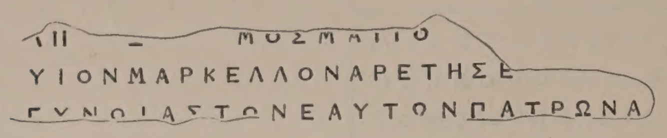
570 Basis lapidis qui vocatur *breccia*; in superficie magna excavatio rotunda. In necropoli sita occidentem et septentrionem versus ab antiquo Tanagraeorum oppido, non longe ab ecclesiola deserta S. Polycarpi. Exscripsit Lolling.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ Ι//////////////ΙΑΡΚΟΝΚΟΙ Ι//////
sic ΝΕΡΟΑΤΟΝΕΑΥΤΩΝΚΤΙΣΤΗΝΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΚΑΙΣΩΤΗΡΑ ΘΕΟΙΣ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ[μος Μ]ᾶρκον Κο[κκήιον] | Νέροα, τὸν ἑαυτῶν κτίστην καὶ | εὐεργέτην καὶ σωτῆρα, θεοῖς.

Tres fuerunt imperatorum Romanorum aetate M. Coccei Nervae, natu maximus is qui post consulatum a. 24 p. Chr. curator aquarum factus est et a. 33 p. Chr. decessit (Tac. ann. IV, 58. VI, 26. Frontin. de aq. 100) iuris doctrina insignis; eius filius, item iurisconsultus (Pomponius Dig. I, 2, 2, 52), et nepos, praetor des. a. 65 p. Chr. (Tac. XV, 72), consul a. 71 et 90 p. Chr., imperator a. 96—98 p. Chr. Huius si titulus est, sine dubio incisus est antequam imperio potiretur. Sed potest eodem iure aut ad patrem aut ad avum referri. Quam per occasionem unus ex his tribus Tanagraeos tantis beneficiis affecerit, ignoratur. Sed haud improbabile est, eum proconsulem Achaiae fuisse. Singulare est, quod cognomen Latinum *Nerva* hic non declinatur; neque tamen νῦ finale accusativi mera lapicidae socordia omissum putaverim.

571 In aversa parte eiusdem lapidis, qui in fronte habet titulum Lysimaches (n. 564). Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 386 n. 36. Exscripsit Lolling.

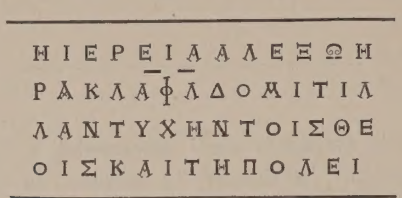

[῾Η βου]λὴ [καὶ ὁ] δ[ῆ]μος Μᾶρκο[ν Κλαύδιον -----] | υἱὸν Μάρκελλον ἀρετῆς ἕ[νεκα καὶ] | εὐνοίας, τὸν ἑαυτῶν πάτρωνα.

Postremis reipublicae liberae primisque principatus temporibus tot fuerunt Romae nobiles homines, quibus M. Claudius Marcellus nomen esset (cf. Drumann Hist. Rom. II p. 389), ut in medio relinquendum videatur, quis potissimum fuerit hic Tanagraeorum patronus.

---

572 In aversa parte eiusdem basis rotundae, quae in fronte habet titulum Caesaris Augusti (n. 569). Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 386 n. 34. Exscripsit Lolling.

῾Η ἱέρεια ᾿Αλεξὼ ῾Η|ρακλᾶ Φλ(αβίαν) Δομίτιλ|λαν Τύχην τοῖς θε|οῖς καὶ τῇ πόλει.

Titulus Flaviorum imperatorum aetate utique antiquior non est, sed ne multo recentior quidem esse videtur.

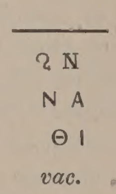
573 Fragmentum marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[῾Ο δεῖνα ....]οδώ|[ρου κατὰ τὸ] δόγμα | [τῆς βουλῆς τὸν σο]φιστὴν | ....ιον | .....

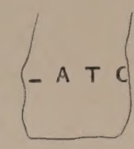
---

574 Fragmentum lapidis leucophaei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

[῾Ο δῆμος ὁ Ταναγραί]ων | [..............ω]να | [τοῦ δεῖνος ἀνέ]θη[κεν] (?).

575 Fragmentum lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

[῾Ο δῆμος τὸν δεῖνα τὸν] ἑατο[ῦ εὐεργέτην].

Scriptura ἑατοῦ primo potissimum a. Chr. n. saeculo usitata fuit (cf. n. 244. 264. 311. 331. 334. 349. 383. 425).

---

576 Fragmentum lapidis nigri; in superficie foramen. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 nomen mulieris, velut [Φ]ιλλώ, scriptum videtur.

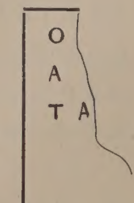
577 Fragmentum lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 [῾Ο δῆμος ὁ] Ταν[αγραίων] (?).

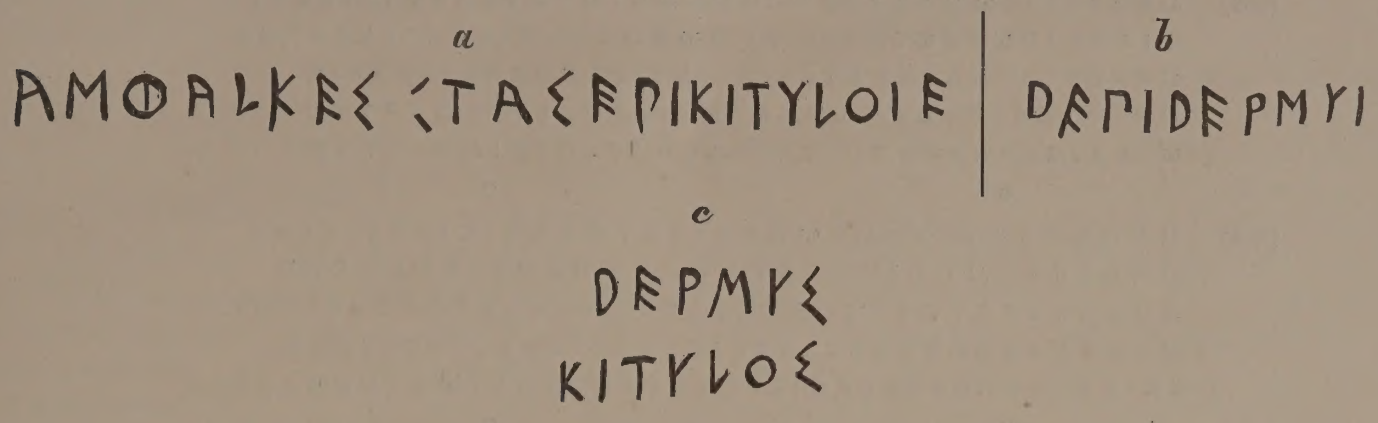
---

578 Basis lapidis nigri; in superficie vestigia pedum statuae. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 ῾Ο [δῆμος] (?).

579 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 2,00, l. 0,42 a superiore, 0,53 ab inferiore parte, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Repraesentantur duo viri nudi qui se amplectuntur. Versus legitur infra anaglyphum, ac prior quidem pars (*a*) in fronte, altera (*b*) in dextro latere lapidis; nomina (*c*) in utroque latere figurarum. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου II p. 404. A. Conze *Berichte der Wiener Akademie* 1875 p. 620. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 150. A. Dumont *Comptes rendus de l'Acad. des Inscr. et Belles Lettres* 1878 p. 89. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 308 tab. XIV. Ex his et Lollingii apographo, quo nos quoque utimur, Roehl Inscr. Graec. antiq. 265 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 224 n. 10. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 355. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 361. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 273 n. 875. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 224 n. 219).

Ἀμφάλκεις [ἔ]στασ' ἐπὶ Κιτύλοι ἠδ' ἐπὶ Δέρμυι. Δέρμυς. Κιτύλος.

---

580 Stela lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis litteris ed. Kumanudis Ἀθηναίου II p. 406 (G. Kaibel Epigr. Graec. 495). Exscripsit Lolling.

ΤΟΥΝΟΜΑΜΕΜΧΑ
ΡΙΑΣΘΗΒΗΠΑΤΡΙΣΑΛ
ΛΑΘΑΝΟΝΤΑΠΟΙΜΑΝ
ΔΡΟΥΧΥΔΑΝΗΓΑΙΑΚΑ
ΤΕΣΚΙΑΣΕ

Τοὔνομα μὲ[ν] Χα|ρίας, Θήβη πατρίς, ἀλ|λὰ θανόντα
Ποιμάν|δρου χυδανὴ γαῖα κα|τεσκίασε.

Cf. Paus. IX, 20, 1: Ταναγραῖοι δὲ οἰκιστήν σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσι Χαιρησίλεω παῖδα τοῦ Ἰασίου τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος.

---

581 Magnus lapis admodum detritus, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 426 n. 29. Adhibito C. Roberti apographo idem Epigr. Graec. 496. Exscripsit Lolling.

ΘΕΙΟΤΕΛΟΥΣΤΟΔΕΣΑΜΑΤΟΝΗΗΟΣΕΝΑΦΕΡΚΑΡΠΟΣ
ΠΟΙΜΑΝΔΡΟΥ///ΕΝΕΗΤΕΙΜΙΟΝΕΝΝΕΟΙ/\ΟΝΚΑΙΧΘΩΝ
ΕΔΑΙΚΡΥΣΕΝΕΠΕΙΦΑΟΣΕΣΒΕΣ//Ι Λ ΝΓΙΟΝ\ΙΤΑΛΟΥ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝΣΟΦΙΗΣ ΑΘΝΑΤΟΙΚ ΡΑΔΙΗΝΦΑΥΛΗΝ
ΕΧΕΤΗΝΔΕΝΟΗΤΕΚΡΕΣΣΟΝΑ///ΑΣΚΑΙΝΕΙΤΟΙΣΑΓΑΘΟΙΣ

Θειοτέλους τόδε σᾶμα, τὸν ἤροσεν ἁ φερέκαρπος
Ποιμάνδρου [γ]ενεὴ τείμιον Ἐννεότα.
ὃν καὶ χθὼν ἐδάκρυσεν, ἐπεὶ φάος ἔσβεσ[εν Ἅιδης]
λ[α]ν[πρ]ὸν ἀ[ρ]ι[ζ]άλου φαινόμενον σοφίης.
ἆ θνατοί, κραδίην φαύλην ἔχετ'· ἣν δὲ νοῆτε
κρέσσονα, [β]ασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς [Ἀΐδης].

De Poemandro (vs. 2) cf. Pausaniae locum quem attuli ad n. 580. Ceterum hic titulus circa initia aetatis imperatorum Romanorum exaratus videtur.

582—584 Tabula magna marmoris nigri, Tanagrae (*Skimatari*). Ex apographo et ectypo a Th. Homollio accepto ed. L. Duchesne *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 144. Contulit Lolling.

(582) ΜΗΚΑΙΤΙCΩΜΑΔЄΧΟΥCΗΜΑΜЄΤΑΤΟΥCΔЄΚΛΙΘЄΝΤΑC
ΟΙΔЄΓΑΡΩΡΚΩCΑΝΜЄΡΟΠΩΝΜЄΤΟΠΙCΘЄΓЄΝЄΘΛΗΝ
ΜΗΚЄΤΙΤΟΝΔЄΛΑΑΝΚЄΙΝЄΙΝΤΙΝΑΜΗΔЄCΑΛЄΥЄΙΝ
ΜΑΡΤΥCЄCΤΙΔЄΤΩΝΔΑΤΡЄΚΗCΟΑΓΙΟCΜΑΡΤΥC
ΩCΚΑΙЄΠΙΚΑΡΑΤΟCΓЄΓΡΑΦΗΑΤЄΟΒΡΙΜΟCΟΡΚΟC

(583) ΜΗΠΟΤЄΚЄΡΤΟΜЄΩΝЄΠΙΦΘΙΜЄΝΟΙCΙΓЄΛΑCCΗC
ΜΗΔЄΚΘΥΜΟΥΔΟΛЄΡΟΥΡΗΜΑΠΟΤЄЄΞЄΜЄCΗC
ΜΗΔЄΚΑΤΟΥΚЄΤЄΟΝΤΟCЄΠΟCΨЄΥΔΗΓΟΡΟΝЄΙΠΗC
ΜΗCЄΛΑΒΗΠΥΡΟЄCCΑΚΡΙCΙCΔЄΙΝΗЄCCΑΓЄЄΝΝΗC
ΚΑΙΤΑΡΤΑΡΟΥЄΚΚΡΟΙЄΡΟΥΨΥΧΗCΠΟΛΥΩΔΥΝΟΝΑΛΓΟC

(584) ΑΝΘΡΩΠЄЄΤΥΠЄΡΘЄΝЄΩΝΜΗΠΑΤЄΙΤΟΥCΥΠЄΝЄΡΘЄΝ
ΜΗΔЄΜΙΝΑΜΠΑΥΟΜЄΝΟCЄΦΙΖΑΝЄΤΟΙCΦΘΙΜЄΝΟΙCΙΝ
ΤΟΙΟΝΓΑΡΚΑΙCЄCΗΜΑΜЄΝЄΙΗΜΑΤΙΤЄΛЄCΦΟΡΩ
ΤΩΝΔΑΥΤΩΝΚΑΙCΥΜЄΘЄΞЄΙCΩΝΑΥΤΟCΔΡΑΝΟΥΚЄΦΥΛΑΞΩ
ΟΙCЄΙCΔЄΤΑΔЄΠΑΝΤΑΟΤΑΝCЄΛΑΒΗЄΝΝΥΧΟCΗΩC

ΤΑΥΤΑ

582 Μηκ[έ]τι σῶμα δέχου, σῆμα, μετὰ τούσδε κλιθέντας·
οἵδε γὰρ ὤρκωσαν μερόπων μετόπισθε γενέθλην,
μηκέτι τόνδε λάαν κεινεῖν τινα μηδὲ σαλεύειν.
μάρτυς ἐστὶ δὲ τῶνδ' ἀτρεκὴς ὁ ἅγιος μάρτυς
ὡς καὶ ἐπὶ κάρατος γεγραφήατ[αι] ὄβριμος ὅρκος.

583 μή ποτε κερτομέων ἐπὶ φθιμένοισι γελάσσῃς,
μηδ' ἐκ θυμοῦ δολεροῦ ῥῆμά ποτ' ἐξεμέτῃς,
μηδὲ κατ' οὐκέτ' ἐόντος ἔπος ψευδήγορον εἴπῃς,
μή σε λάβῃ πυρόεσσα κρίσις δεινήεσσα Γεέννης
καὶ Ταρτάρου ἐκ κρ[υ]εροῦ ψυχῆς πολυώδυνον ἄλγος.

584 ἄνθρωπε, ἔτ' ὕπερθεν ἐὼν μὴ πάτει τοὺς ὑπένερθεν,
μηδὲ μ[ὴ]ν ἀμπαυόμενος ἐφίζανε τοῖς φθιμένοισιν·
τοῖον γὰρ καὶ σὲ σῆμα μένει ἤματι τελεσφόρῳ·
τῶν δ' αὐτῶν καὶ σὺ μεθέξεις, ὧν αὐτὸς δρᾶν οὐκ ἐφυλάξω,
οἴσεις δὲ τάδε πάντα, ὅταν σε λάβῃ ἔννυχος ἠώς.

Quinti fere p. Chr. n. saeculi haec epigrammata esse editores probabiliter statuerunt cum propter litteraturam, tum propter memorabilem nominum ex fabulis Graecorum et ex sacris Christianorum libris repetitorum confusionem (n. 583 vs. 4 Γεέννης, vs. 5 Ταρτάρου). Non integram exstare sepulcri inscriptionem eidem recte existimant, cum quia defunctorum nomina desiderentur, tum quia n. 582 versu quinto, ut sit obscurissimus, certe ad aliam inscriptionis partem, quae perierit, referendus sit. Neque tamen illius versus obscuritatem tantam esse existimo, quantam putaverunt editores, qui vocabulum κάρατος sensu cassum esse iudicant ac fortasse compluribus litteris incuria lapicidae omissis mutilatum. At eiusmodi poetam, qualem hunc fuisse carmina produnt, quidni statuamus ex notissima voce poëtica κάρα (*caput*) genetivum κάρατος formasse secundum regulam reliquorum neutrius generis nominum quae in -α cadunt? Nihil aliud igitur quam '*in superiore parte huius monumenti*' illa ἐπὶ κάρατος significare mihi videntur. Subscriptum litteris maioribus ταῦτα idem sibi velle ac 'ταῦτα γένοιτο' probabiliter coniecerunt editores.

585 Tabula lapidis nigri, a. 0,85, l. 0,80, c. 0,35. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 213. Ex Loeschckii apographo Roehl Inscr. Graec. ant. 157 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 228 n. 54. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 383. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 357. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 278 n. 914. Quindecim nomina ex toto indice electa repetivit E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 223 n. 217). Cf. quae de titulo exposuit A. Kirchhoff *Studien zur Geschichte des griechischen Alphabets* ed. 4 p. 141.

I	II	III	IV
OS	ΛOΘΘIDAΣ	VABAS	KOERANOS
OS	MISSOIDAS	AISVINAS	AΦRODITOS
DAS	SAMIAS	ΓYRRAIOS	SAΛYΘINIDA
VOS	ΓYΘANΛELOS	AKYLLE *vac.*	SAYΛENES
A˙ ⁻EDES	ARISSTODAMOS	FERΛAENETOS	EYKLIDAS
MOEKIVO/	VARONDAS	ΦALARIS	DAMO+ENOS
ARISSTOΘOENOS	EYAΛONTIDAS	ERATON	ΨARONDAS
DIOΓOMΓOS	LAKRIDION	AMINOKLEES	KAΦISOΦAON
DALIADAS	DAMOMELON	MATRON	KALLIKRATES
ABAEODOROS	DIAKRITOS	ONATORIDAS	FISOKLEES
L A K O N	MELITON	ΦILOVARES	VOERILOS
ΓAYSANIAS	MORYVIDAS	AΓOLLODOROS	SARBALOS
ΓIΘARVOS	BAVVYLIDAS	MEΛΛIDAS	ΛORΛOS
DAMOTIMOS	ARIOMNASTOS	HISSTIAIDAS	AΓOLLODOROS
NIKIAS	MEΛALINOS	ΘEOIOTOS	BYLIA
ΦANODAMOS:	ERETRIEYS		AMEY— OS
YNNOS:ERET	RIEYS		

Var. lect. Loeschckii exemplum ex Roehlii editione repetivi, a quo Kumanudis in his discedit: Col. I vs. 4 ....κχος. ‖ Vs. 5 Ἀρ[ιστο]τέλες. ‖ Vs. 6 Μοέριχος. ‖ Vs. 7 Ἀριστόθοενος. ‖ Vs. 17 [Ε]ὔναος. ‖ Col. II vs. 2 Μισσθίδας. ‖ Col. III vs. 3 Πύραλλος. ‖ Vs. 4 Ἀκύλλε[ς]? ‖ Col. IV vs. 15 Βυλί[δ]α[ς]. ‖ Vs. 16 Ἀμεύ[σιππ]ος.

I	II	III	IV
.........ος	Γοθθίδας	Χάβας	Κόερανος
.......ος	Μισσ[θ]ίδας	Αἰσχίνας	Ἀφρόδιτος
.......δας	Σαμίας	Πυρραῖος	Σαγυθινίδα[ς]
.......χος	Πυθάνγελος	Ἀκύλλει	Σαυγένεις
Ἀ[ριστο]τέλεις (?)	Ἀρισστόδαμος	Ϝεργαένετος	Εὐκλίδας
Μοέ[ρ]ιχο[ς]	Χαρώνδας	Φάλ[α]ρις	Δαμόξενος
Ἀρισστόθοενος	Εὐαγοντίδας	Ἐράτων	Χαρώνδας
Διόπομπος	Λακριδίων	Ἀμινοκλέεις	Καφισοφάων
Δαλιάδας	Δαμομέλων	Μάτρων	Καλλικράτεις
Ἀβαεόδωρος	Διάκριτος	Ὀνατορίδας	Ϝισοκλέεις
Λάκων	Μελίτων	Φιλοχάρεις	Χοερίλος]
Παυσανίας	Μορυχίδας	Ἀπολλόδωρος	Σάρβαλος
Πίθαρχος	Βαχχυλίδας	Μεγγίδας	Γόργος
Δαμότιμος	Ἀριόμναστος	Ἱστιαΐδας	Ἀπολλόδωρος
Νικίας	Μεγαλῖνος	Θεόζοτος	Βυλιά[δας]
Φανόδαμος Ἐρετριεύς			Ἀμεύ[σιππ]ος
[Μ]ύννος Ἐρετριεύς			

Nomina sunt civium, qui in bello occiderunt, publice sepultorum, quibus duo accedunt socii Eretrienses (col. I vs. 16. 17). Monumentum Thespiense eiusdem generis atque aetatis habes infra n. 1888. 1889. Anno 426 a. Chr. ab Atheniensibus, quum ad Tanagram accessissent, cives ex oppido eis occurrentes fusos esse narrat Thucydides III, 91, 5. Quo in concursu hos homines necatos esse summa cum probabilitate coniecit Roehlius. Nam propter litteraturae genus titulus certe medio saeculo a. Chr. quinto antiquior haberi non potest. Col. I vs. 17 quomodo alterius hominis Eretriensis nomen legendum sit, dubitant homines docti. Roehlius, Larfeldius, Cauerus Kumanudem secuti [Ε]ὔναος scripserunt, Meisterus rectius a Loeschckiano exemplo proficiscitur et [Κ]ύννος in ipsis tituli verbis scripsit, monens tamen etiam de [Μ]ύννος cogitari posse. Hoc praetuli, quia nomina inde derivata non infrequentia sunt apud Oropios Eretriensium colonos (Μυννίσκος n. 424. Μύννιχος n. 285. Μυννιχίδης n. 354).

586 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de correspondance Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 2 (Roehl Inscr. Graec. ant. 221. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 42. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 368. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 276 n. 899, cf. Add. p. 404). Exscripsit Lolling.

E Γ ////
Ϙ O R //////

Ἐπ[ὶ] | Ϙόρ[ας].

Non proprium nomen hoc est, sed appellativum, puellae infantis sepulcrum indicans. De hoc titulorum genere cf. adn. ad n. 690, de praepositionis ἐπὶ in titulis sepulcralibus usu ad n. 589.

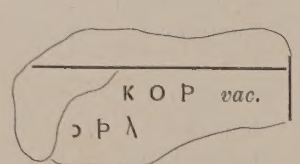
587 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 590 tab. XXVI n. 21 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 224. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 228 n. 51. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 379. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 908, cf. Add. p. 404). Exscripsit Lolling.

K O R A

Κόρα. Cf. adn. ad n. 690.

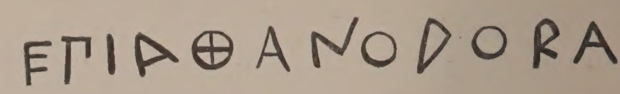
588 Fragmentum lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Κόρα. Quum lapicida vocabulum incidere coepisset, animadvertebat minus commode collocatum esse prope dextrum marginem, quare imperfectum reliquit et iterum in media parte lapidis exaravit. Ceterum cf. quae adnotavi ad n. 690.

---

589 Lapis a. 0,15, l. 0,24, c. 0,24. In superficie foramen quadratum. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297. Ex Loeschckii apographo Roehl Inscr. Graec. antiq. 141 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 226 n. 30. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 340. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 10. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 276 n. 892).

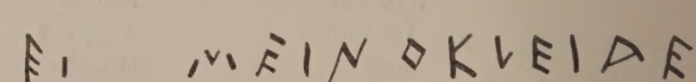

Ἐπὶ Ἀθανοδώρα[ι].

Praepositio ἐπὶ cum dativo coniuncta in titulis sepulcralibus perfrequens est apud Boeotos. Sed memorabile in ea re temporum discrimen cernitur. Etenim inter eos titulos, qui antiqua litteratura Boeotica exarati sunt, multi sunt hunc in modum concepti. At qui proximis post scripturam Ionicam receptam saeculis, i. e. quarto, tertio, secundo a. Chr. n. scripti sunt, in eis plane desideratur illius formulae usus; revocatus est aetate imperatorum Romanorum. Quod vel maxime inde cernitur, quod ex ingenti numero titulorum sepulcralium Ionica quidem litteratura, sed etiamtum Boeotica dialecto compositorum, unus est Tanagrae (ἐπὶ Ὀνασίμυ n. 1623, nam tituli n. 685 alia est condicio), ne unus quidem in reliquis Boeotiae civitatibus, qui hanc structuram habeat, ceteri ad unum omnes defuncti nomen nominativo casu exhibent. Quae cum ita sint, titulos sepulcrales privatos Tanagraeorum, qui quidem pedestri oratione compositi sint, sic adornandos existimavi, ut primo loco ponerem titulos antiqua litteratura compositos, in quibus ἐπὶ cum dativo nominis coniungitur (n. 589—611), deinde eodem scripturae genere sed nominativo casu scriptos (n. 612—684). Deinde sequuntur tituli recentioris litteraturae; quorum in numero primum locum concessi eis, qui sepulturam a sodalitate quadam curatam esse indicant (n. 685—689). Hos excipiunt ei, qui nihil nisi nominativum casum nominis habent (n. 690—1573), tum post unum titulum, cuius singularis est forma (n. 1574), agmen claudunt tituli, in quibus illa antiqua formula resuscitatur (n. 1575—1645). Similem rationem in reliquarum Boeotiae civitatium titulis sepulcralibus secutus sum.

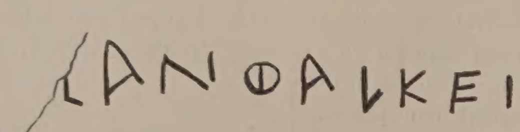
590 Lapis calcarius, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 12 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 155. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 45. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 371. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 13. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 902).

Ἐ[πὶ Ἀ]μεινοκλείας.

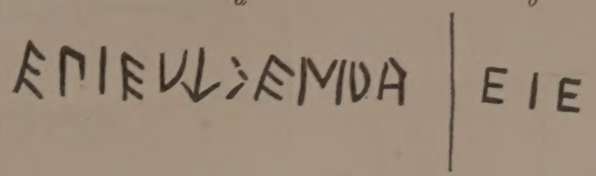
591 Lapis calcarius, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 5 (Roehl Inscr. Graec. ant. 220. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 228 n. 46. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 372. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 21. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 903).

[Ἐπ'] Ἀνφάλκει.

592 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,20, l. 0,25, c. 0,14, inscriptus in fronte (*a*) et in latere sinistro (*b*), Tanagrae (*Skimatari*). Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 160. Ex his, collato etiam ectypo chartaceo, Roehl Inscr. Graec. ant. 163 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 225 n. 16. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 343. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 16. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 274 n. 880).

a *b*

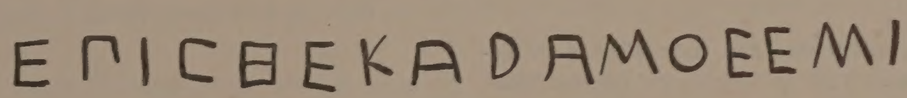

'In latere angustiore instituerat marmorarius nomen incidere; sed quum litteram Π *a se omissam esse animadverteret, partem anticam ad titulum delegit'* Roehl.

Ἐπὶ Εὐξενίδα[ε].

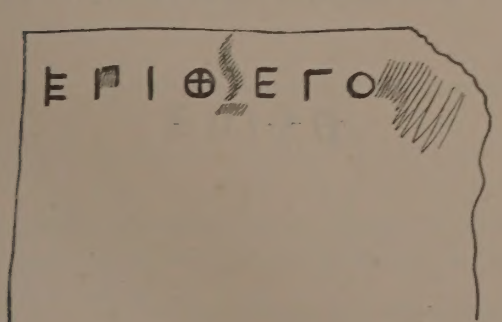
593 Cippus lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,77, l. 0,40, c. 0,45, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 30. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 168 n. 4. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 158 n. 1. Ex Roberti exemplo, collato ectypo chartaceo et Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, repetivit Roehl Inscr. Graec. antiq. 131 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 224 n. 11. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 359. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 4. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 273 n. 876. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* p. 222 n. 216*b*).

Ἐπὶ Ϝεκαδάμοε εἰμί.

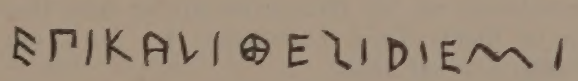
---

594 Cippus lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,30, l. 0,36, c. 0,48, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 16. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 159 n. 2. Ex ectypo chartaceo et apographo Lollingii, quo nos quoque utimur, Roehl Inscr. Graec. antiq. 133 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 224 n. 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 354. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 6. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 273 n. 877).

Lectio incerta est. Litteram quartam Lollingius Θ esse iudicat, Kumanudis Φ. Meisterus supplevit Ἐπὶ Φ[λ]έγω[νι], quod certe Φλέγοντι esse debebat.

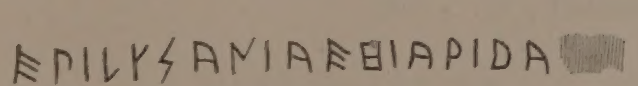
595 Lapis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 6 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 132. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 43. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 369. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 900. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 222 n. 216*c*).

Ἐπὶ Καλλιθει[ρ]ίδι *εἰμί.*

---

596 Lapis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 168 n. 2. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 31. Ex his et Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. ant. 134 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 223 n. 8. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 357. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 7. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 273 n. 873. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 222 n. 216*e*).

Ἐπὶ Λυσανίας Ἱαρίδα[ο].

597 Lapis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 8 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 306*b*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 34. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 346. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 26. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 281 n. 928). Exscripsit Lolling.

Repetivi Lollingii exemplum. Ϝιππίξενος Kumanudis.

Ἐπὶ Ξενο[ῦ] legendum existimo, ut mulieris cui Ξενώ nomen fuerit sepulcrum intellegatur. Consona praepositionis ni fallor mera lapicidae neglegentia duplicata est.

598 Magnum saxum, in vico *Chlembotsari* sito inter Thebas et Tanagram. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 425 n. 27 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 182. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 223 n. 6. VI p. 50 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 290. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 230 n. 694).

////////////////// \ //// S
O N A S I M O I

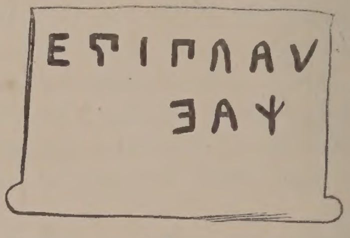
[Ἐπὶ] | Ὀνασίμοι. Quid sibi velint litterarum vestigia in fine prioris versus conspicua, obscurum est.

599 Lapis calcarius, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 16 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 154. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 44. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 370. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 12. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 901).

EPIPOLVARATOEE MI

Ἐπὶ Πολυαράτοε εἰμί.

600 Lapis quadratus, ante ecclesiam B. Virginis in vico *Vlokho* sito prope Tanagram. Litterae magnae, rudem in modum sed profunde incisae. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 576 n. 6 (inde Rose Inscr. Graec. vet. p. 101 tab. XIII, 2 n. 1. Boeckh C. I. G. 1647). *Travels in Northern Greece* II p. 471 tab. XV n. 72 (inde Lebas *Inscr.* II, 575. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 178. Roehl Inscr. Graec. antiq. 127. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 223 n. 3. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 336. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 2. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 273 n. 871. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 222 n. 215*e*).

Ἐπὶ Πραύ|χαε.

601 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 226 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 386*h*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 280 n. 921). Alio Lollingii apographo nos utimur.

E Γ Γ ⸌ ⱶ //// R E T

Initio E . . . ⱶ exemplum quod est apud Roehlium.

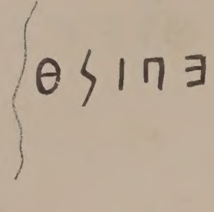
Ἐπ[ὶ] Πυλ[α]ρέτ[οε].

602 Lapis qui dicitur πῶρος, effossus Tanagrae. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corr. Hellénique* V (1881) p. 64 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 155*a*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 386*a*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 14. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 909).

ΕΓΙΓVⱶIMIADAE

Ἐπὶ Πυλιμιάδαε.

603 Fragmentum tabulae lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corr. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 13 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 125. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 373. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 279 n. 916. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 221 n. 215*b*). Exscripsit Lolling.

Ἐπὶ Σθ . . . . . .

604 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

E Γ Γ Π E M I // S

Ἐπ(ὶ) Πασ . . . .

605 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akad. der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 30. Eiusdem apographo usi sumus.

ΕΠΙΦΗΕΝΙΔΙΕΜΙΒΕ

Ἐπὶ Φαεινίδι εἰμὶ ἐ.....

---

606 Lapis qui vocatur πῶρος, a. 0,15, l. 0,30, c. 0,21, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 168 n. 3. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 11. Ex his et Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. antiq. 156 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 226 n. 21. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 358. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 15. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 275 n. 885).

ΕΠΙΟΚΙΒΑΕ

Ἐπὶ Ὠκίβαε.

---

607 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΥΡΑΙ

[Ἐπὶ ...]ύρᾳ.

---

608 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε ////// ΙΤΟΙΟ ////
Ι D Ι /////// Ρ ////

Ἐ[πὶ Π]τωΐο..... Alterius versus reliquiae obscurae sunt.

---

609 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, inscripta a tribus lateribus (*a b c*), Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

a ΕΠΙΠΠΑ | *b* Α | *c* Ε

Ἐπὶ Π[ρ]α.....(?).

610 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΜΑΕΓ//

Μνᾶμα ἐ[πὶ τῷ δεῖνι].

---

611 Fragmentum lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 169 n. 5 (inde Roehl Inscr. Graec. antiq. 306*a*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 226 n. 22. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 360. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 280 n. 927). Exscripsit Lolling.

/// ΧΟΕ

[Ἐπὶ ...]χοε.

Editores antiquiores hoc initium nominis Χοε[ρ....] esse statuerunt, sed ea sententia nunc refutata est Lollingii apographo.

---

612 Marmor caeruleum, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 168 n. 1. C. Robert *Archäol. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 159 n. 6. Ex Lollingii apographo et ectypo chartaceo Roehl Inscr. Graec. antiq. 152 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 225 n. 20. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 356. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 11. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 275 n. 884. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 223 n. 216*h*). Alio Lollingii apographo nos utimur.

ΑΒΑΕΟΔΟΡΟΣ
ΑΒ

In eo Lollingii apographo, quo usi sumus, neque puncta intra litteras Ο posita, neque alterius versus vestigia conspicua erant.

Ἀβαεόδωρος.

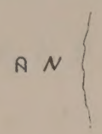
---

613 Lapis qui dicitur πῶρος, arae aut basis forma, a. 0,50, l. 0,70, c. 0,16, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 296 n. 1. Ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. ant. 137 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 226 n. 29. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. n. 339. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 276 n. 891. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 223 n. 216*f*). Lollingii apographo nos quoque utimur.

ΑΘΑΝΟΛΙΤΙΣ

Ἀθανογιτίς.

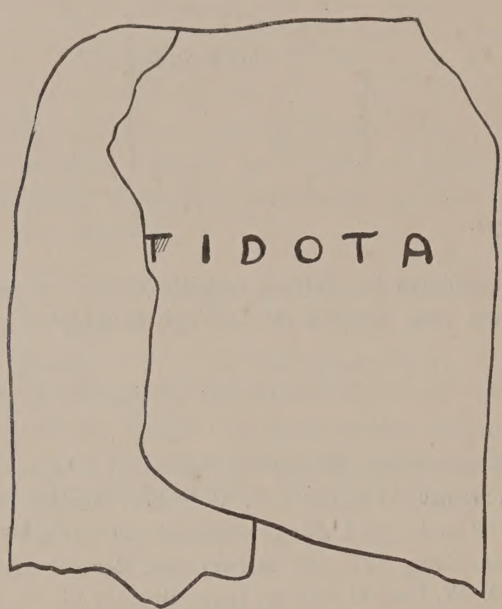
614 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

’Αν . . . .

---

615 Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 228 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 386*i*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 280 n. 922).

[’Αν]τιδότα.

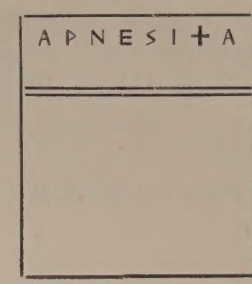
616 Cippus lapidis nigri cum aëtomate, a. 0,75, l. 1,08, c. 0,16; litterarum altitudo 0,065. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis ’Αϑηναίου IV p. 297. Ex Loeschckii apographo Roehl Inscr. Graec. antiq. 177 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 31. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 341. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 276 n. 893).

ARISTARYOS

’Αρίσταρχος.

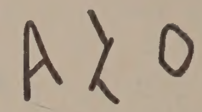
617 Cippus lapidis qui dicitur πῶρος, a. 0,35, l. 0,23, c. 0,07, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Minusculis litteris ed. Kumanudis ’Αϑηναίου III p. 169 n. 6. Maiusculis B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 590 tab. XXVI n. 17. Ex his exemplis et Lollingii apographo, quo nos quoque utimur, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 172 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 23. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 361. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 281 n. 933. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 224 n. 218*c*).

’Αρνειστίχα.

---

618 In parvo cantharo Tanagraeo musei Berolinensis, litteris incisis. Ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 181 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 386*g*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 280 n. 926).

’Ασώ.

Nomen inchoatum (’Ασωπο-?) ab eo qui scripsit ad finem non perductum esse adnotat Roehlius. Sed recte Fickius *Gött. Gel. Anz.* 1883 p. 121 defendit, monens eandem rationem inter ’Ασώ et ’Ασωπώ hypocoristica intercedere atque inter Καφώ et Καφισώ. Adde quod in titulo Pario Inscr. Graec. antiq. 400 nomen masculinum ῎Ασων est ab ipso Roehlio rectissime defensum.

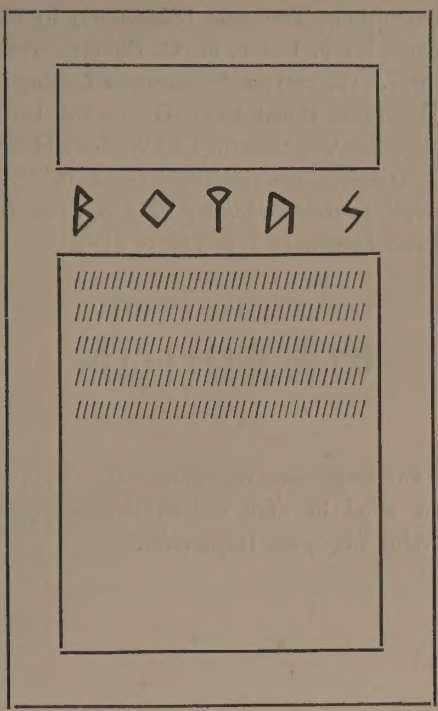
619 Cyathus niger, qui ad ansam titulum habet non incisum, sed rubro colore illitum. Inventum in vico *Sialesi* sito inter Asopum et Cithaeronem montem in via, qua Thebis Athenas itur, Phinticles professor Atheniensis Kirchhoffio narravit. Ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 186 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 303*k*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 285. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 231 n. 697. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 211 n. 196).

BELΦIΣ

Βελφίς.

---

620 Tabula magna lapidis caerulei. In vico *Dritza* inter Tanagram et Thebas sito vidit Rossius; postea delata est Tanagram (*Skimatari*) in impluvium ecclesiae S. Taxiarchis. Edd. Ross *Morgenblatt* 1835 p. 835 n. 209. *Königsreisen* I p. 109 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*l*. Lebas *Inscr.* II, 576). C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 160 n. 9. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 3. Ex ectypo chartaceo ab Ioanne Schmidt transmisso et apographis a Lollingio et Loeschckio confectis Roehl Inscr. Graec. antiq. 183 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 225 n. 17. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. n. 380. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 288, 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 274 n. 881, cf. Add. p. 404. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 211 n. 195). Lollingii apographo nos quoque usi sumus.

Var. lect. Tertia littera apud Rossium in diario ϙ est, apud Robertum et Loeschckium Y. Reliquis in rebus apographa consentiunt, nisi quod Keilius et Lebasius ΦΟΡΑΣ habent.

Βωϙᾶς.

---

621 Cantharus niger a. 0,145, effossus Tanagrae, delatus Athenas in museum societatis archaeologicae. Titulus legitur in taenia gilva, quae circa medium vas currit. Ed. Mylonas *Bulletin de corr. Hellénique* II (1878) p. 539 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 126. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 228 n. 52. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 386. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 278 n. 910. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 221 n. 215 *c*).

ƧOЯOΔOI⅃AD

Δαλιόδωρος.

---

622 Columella lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 23. Eiusdem apographo usi sumus.

DAMONIKO /////

Δαμόνικο[ς].

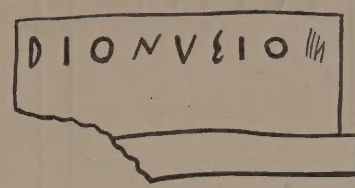
---

623 Cippus lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,25, l. 0,25, c. 0,15, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Litteris minusculis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 169 n. 7, maiusculis ex Lollingii apographo, quo nos quoque utimur, Roehl Inscr. Graec. antiq. 264 *a* (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 226 n. 24. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 362. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 24. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 275 n. 886).

DEΨΣARETA

Δεξαρέτα.

624 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος, a. 0,22, l. 0,20, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. minusculis litteris Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 4, maiusculis B. Haussoullier *Bulletin de corr. Hellénique* II (1878) p. 590 tab. XXVI n. 19. Ex his et Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. ant. 225 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 32. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 342. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 276 n. 894).

Διωνύσιο[ς].

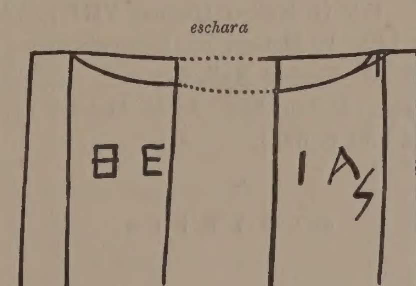
625 Prope vicum *Chlembotsari* situm inter Thebas et Tanagram. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 425 n. 28 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 235. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 223 n. 7. VI p. 50 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 291. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 288, 3. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 230 n. 695).

EIKADION

Εἰκαδίων. Meister et Cauer [ϝ]ικαδίων emendaverunt haud improbabiliter.

---

626 Duo fragmenta lapidis. qui vocatur πῶρος. Tertia pars, quae media fuerat, intercidit. Ex apographo Lollingii, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 140 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 386 *b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 279 n. 917).

Ἑ[ρμ]ίας. Supplevit Lolling.

---

627 Fragmentum tabulae magnae lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

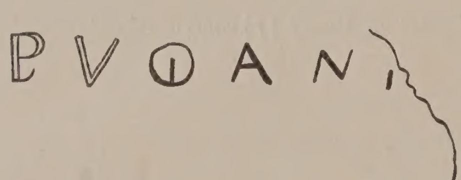
Εὐ......

628 Lapis niger, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 169 n. 8. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. antiq. 223 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 226 n. 25. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 363. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 275 n. 887).

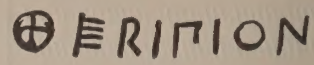
Εὐτέλια.

629 Harmate in ecclesia. Ex Rossii diario edd. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 600 et Roehl Inscr. Graec. antiq. 238 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 336*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 278 n. 913).

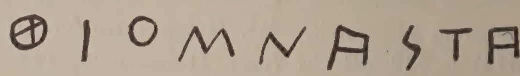
Εὐφαν . . . . . .

630 Vas fictile mutilum, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 169 n. 9. C. Robert *Arch. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 160 n. 7. Ex ectypo chartaceo et Lollingii apographo, quo nos qnoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. ant. 130 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 225 n. 15. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 364. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 3. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 274 n. 879. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 222 n. 216*a*).

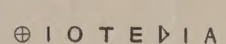
Aut Θειρίππιον aut Θειριππίων legendum est. Nam iniuria negant a nomine composito aliud in -ίων cadens derivari posse; immo talia haud rara sunt, velut Εὐφορίων, Παραμονίων.

631 Lapis calcarius, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 10 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 139. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 228 n. 48. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 376. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 9. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 905. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 223 n. 216*g*).

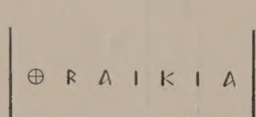
Θιομνάστα.

632 Lapis rudis, iu vico *Chlembotsari* sito inter Tanagram et Thebas, in domo privata. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 425 n. 26 (Roehl Inscr. Graec. ant. 142. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 223 n. 5. VI p. 49 n. 1. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 289. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 288, 2. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 230 n. 693).

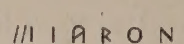
Θιοτέ[λ]ια.

633 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, a. 0,58, l. 0,35, c. 0,15, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297. Ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. antiq. 138 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 33. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 344. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 8. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 276 n. 895). Lollingii apographo nos quoque usi sumus.

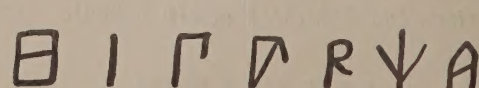
Θρακία.

634 Stela parva cum aëtomate, non laevigata, Harmate in ecclesia. Ex Rossii apographo edd. K. Keil *Philol.* Suppl. IV p. 600 et Roehl Inscr. Graec. ant. 237 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 228 n. 53. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 336*a*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 23. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 278 n. 911).

[ʽ]Ιάρων.

635 Lapis qui vocatur πῶρος, a. 0,35, l. 1,00, c. 0,24. Superficies lapidis excavata. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 7. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 159 n. 4. Ex ectypo chartaceo et apographo Lollingii, quo nos quoque utimur, Roehl Inscr. Graec. antiq. 134 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 224 n. 13. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 345. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 274 n. 878. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 222 n. 216*d*).

Ἱπ(π)άρχα.

636 Marmor nigrum, in turri quae aediculae vice fungitur, inter vicos *Grimadha* et *Skimatari*. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 577 n. 10 (inde Rose Inscr. Graec. vet. p. 101 tab. XIII, 2 n. 3. Boeckh C. I. G. 1642). *Travels in Northern Greece* II p. 464 tab. XV n. 67 (Lebas *Inscr.* II, 460. Roehl Inscr. Graec. ant. 260. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 223 n. 2. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 384. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 272 n. 870).

H I Γ Γ A R ✝ I A

Ἱππαρχία.

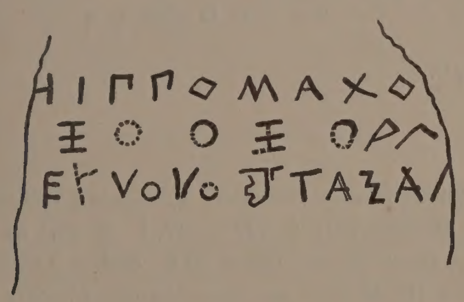
637 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 24. Eiusdem apographo usi sumus.

H I Γ Γ O K L I A

Ἱππόκλια.

---

638 Lapis niger, in ecclesia Taxiarchorum, quae est in vico *Darimari* sita prope Asopum ad viam, quae Thebis Athenas fert. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 299 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 303*g*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 232 n. 701).

Nihil agnoscitur nisi vs. 1 nomen Ἱππόμαχο[ς], quare titulum hic collocare commodissimum iudicavi, etsi nequaquam constat sepulcralem esse.

---

639 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

K O I R A N O S

Κοίρανος.

---

640 Lapis niger, ornatus tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Edd. minusculis Kumanudis Ἀθηναίου III p. 169 n. 10, maiusculis B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hell.* II (1878) p. 590 tab. XXVI, 22. Ex his et Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. ant. 266 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 226 n. 25. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 365. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 25. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 275 n. 888. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 224 n. 218*d*). Lollingii apographo nos quoque usi sumus.

L A O T O Σ

Roehlius Lollingium bis O exhibere refert. Sed in eo quo nos usi sumus exemplo Lollingiano omnium litterarum eaedem plane sunt formae, quas Roehlius expressit.

Λάοτος.

---

641 Tabula lapidis nigri, a. 0,46, l. 0,29, c. 0,10, desinens supra in angulum acutum, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 10 (inde Roehl Inscr. Graec. antiq. 306*d*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 36. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 348. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 281 n. 930). Exscripsit Lolling.

M A M M I V A

Var. lect. Expressi Lollingii exemplum; Μναμίχα legit Kum.

Utrum Μαμμίχα an Μναμίχα fuerit, dissentientibus testibus pro certo diiudicari nequit.

---

642 Magna tabula lapidis qui vocatur πῶρος, quae olim efficiebat operculum monumenti sepulcralis, fracta in duas partes. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 25. Eiusdem apographo usi sumus.

/// Ε Γ A K L E I A

[Μ]εγάκλεια.

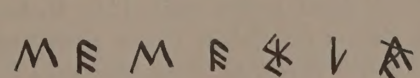
643 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 27. Eiusdem apographo usi sumus.

M E L A N T I ↓ O Σ

Μελάντιχος.

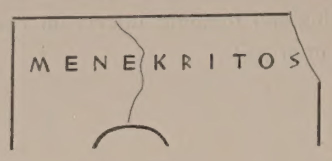
644 Lapis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 230 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 386*l*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 280 n. 923).

Roehlius Lollingium dubitasse existimat, utrum quinta littera Σ an K, item septima utrum A an Ɐ fuisset. Sed mihi id potius Lollingii apographo indicari videtur, ab ipso lapicida illas duas litteras mutatas esse.

Με[ν]έκλ[ι]α (?).

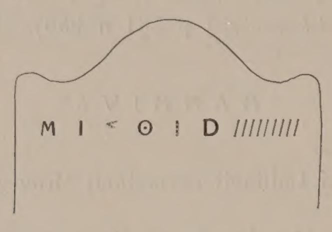
645 Marmor album, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 175 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 280 n. 919). Altero eiusdem apographo nos utimur.

Μενέκριτος.

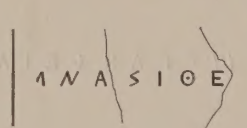
646 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Μισθίδ[ας]. Idem nomen est in indice civium publice sepultorum, qui a. 426 a. Chr. in pugna occubuerunt (n. 585).

---

647 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 158 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 386*c*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 279 n. 918).

Μνασίθε[ος.

---

648 Cippus fuscus, a. 0,82, l. 0,50, c. 0,28, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 11. Ex Loeschckii apographo Roehl Inscr. Graec. ant. 176 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 37. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 349. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 276 n. 896).

Μ Ν Α Σ Ο Ν

Μνάσων.

---

649 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) antea in museo, nunc in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Edd. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 9 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 124. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 374. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 279 n. 915. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 221 n. 215*a*). Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 26. Eiusdem apographo usi sumus.

≷ Ο ⅃ Ι ⊕ Ν Α ////

Extrema littera apud Hauss. Ϟ, apud Loll. Σ est.
[Ξ]άνθιχος.

---

650 Lapis a. 0,30, l. 0,40, c. 0,30, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 169 n. 12. B. Haussoullier *Bull. de corr. Hell.* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 8. Ex his et Loeschckii apographo Roehl Inscr. Graec. antiq. 164 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 226 n. 28. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 367. P. Cauer Delectus Isscr. Graec. ed. 2 n. 358, 25. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinsehr.* I p. 275 n. 890. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 224 n. 218*a*).

V Σ Ε Ν Ο Κ Ⱶ Ι Α

Var. lect. Initio VΣ Loeschcke, ꟽ≷ Haussoullier (Roehl).
Ξενόκλια.

---

651 Tabula marmoris albi ornata acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

+ Ε Ν Ο Τ Ι Μ Ο Σ

Ξενότιμος.

---

652 Fragmentum tabulae lapidis albi cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 12 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 306*e*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 38. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 350. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 281 n. 931). Exscripsit Lolling.

| Υ Μ Γ Ι Ο D Ο R Ο Σ

[Ὀλ]υμπιόδωρος.

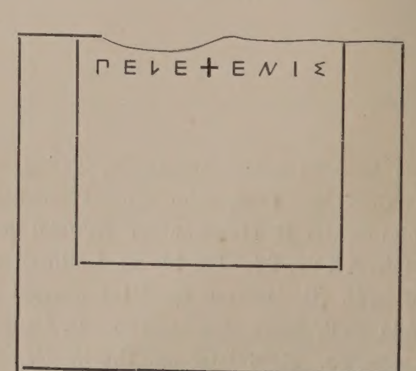
653 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 1, plenius ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. antiq. 222. Eodem apographo nos quoque usi sumus (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 224 n. 9. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 385. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 273 n. 874).

| Ο Ⱶ V Μ Γ Ι V Ο /// |

Ὀλύμπιχο[ς].

---

654 Lapis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Πειλεξενίς.

655 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 29. Eiusdem apographo usi sumus.

Γ I Σ I D I K A

Πισιδίκα.

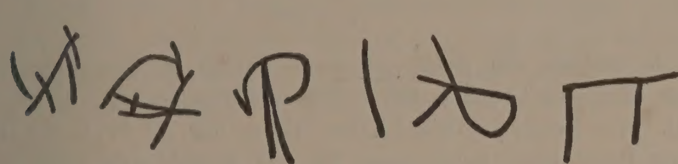
656 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Γ R P

Πρα....

---

657 Titulus incisus in ventre canthari parvi Tanagrae reperti, qui servatur in museo Berolinensi. Ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 126*a* (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 338*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 280 n. 924. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 221 n. 215*d*).

Πρίϙων.

---

658 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Γ Ρ Ο + Ε Ν Α

Προξένα.

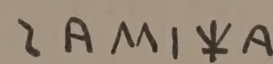
659 Stela sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, a. 0,56, l. 0,28, c. 0,13, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Minusculis ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 13, maiusculis ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. ant. 173 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 39. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 351. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 19. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 276 n. 897). Lollingii apographo nos quoque usi sumus.

Πυῤῥῖνος.

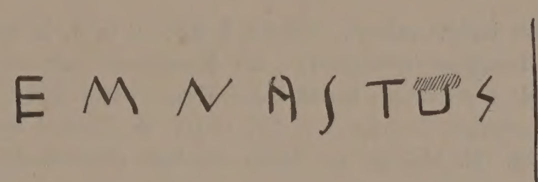
660 Tanagrae. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 169 n. 11. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 159 n. 3. Ex ectypo chartaceo et apographo Lollingii, quo nos quoque utimur, Roehl Inscr. Graec. antiq. 169 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 226 n. 27. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 366. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 275 n. 889. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 224 n. 218*b*).

Σαμίχα.

---

661 Lapis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 25. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque utimur, Roehl Inscr. Graec. ant. 174 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 228 n. 47. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 375. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 20. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 904).

[Τειλ]έμναστος.

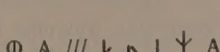
662 Marmor caeruleum, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Edd. C. Robert *Archäol. Zeitg.* XXXIII p. 160 n. 10. Ex huius exemplo et Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. ant. 136 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 225 n. 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 381. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 274 n. 882).

Τιμασίθεος.

---

663 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 31. Eiusdem apographo usi sumus.

Φα[ύ]λ[λ]ίχα.

664 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 590 tab. XXVI n. 15 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 171. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 228 n. 49. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 377. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 p. 358, 18. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 277 n. 906). Exscripsit Lolling.

Φ Ε Τ Α Λ Ο Σ

Φετταλός.

---

665 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 32. Eiusdem apographo usi sumus.

Φ Ι Θ Ο Ν

Φίθων.

---

666 Cippus lapidis calcarii, a. 0,65, l. 0,86, c. 0,35, in superficie excavatus, Tanagrae (*Skimatari*). Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 14 (inde repetiverunt Roehl Inscr. Graec. antiq. 306*f*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 40. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 352. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 281 n. 932).

Φιλαρέτα.

---

667 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Α ////

Φιλόκλα[ρος (?)].

---

668 Lapis niger in ecclesia Taxiarchorum in vico *Darimari* sito prope Asopum ad viam quae Thebis Athenas fert. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 239 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 303*f*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 231 n. 696).

Φ Ι Λ Ο Χ Ε Ν Ι

Φιλοξενί[δας].

---

669 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Ρ V Ν Ι L

Φρυνίδ[ας].

Videtur extrema littera ex eis quae aetatem tulerunt D fuisse. Nam Φρυνίω[ν] supplere nolui, cum quia Φρυνίδης hominis Tanagraei nomen etiam n. 416. 542. 543 invenitur, tum quia litterae ο forma quadrata □ in nullo praeterea titulo Tanagraeo invenitur, neque in aliis Boeoticis nisi perraro (n. 1880).

---

670 Cippus lapidis nigri subcaerulei ornatus aëtomate, a. 0,18, l. 0,20, c. 0,13. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 15. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque utimur, Roehl Inscr. Graec. ant. 227 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 41. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 352. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 358, 22. R. Meister ap. Collitz *Griech Dialektinschr.* I p. 276 n. 898).

Χ Ο Ι Κ

Quartam litteram Κ, non Ρ esse testatur Lolling, qui idem quattuor fere litteras in fine desiderari refert.

Χοικ....

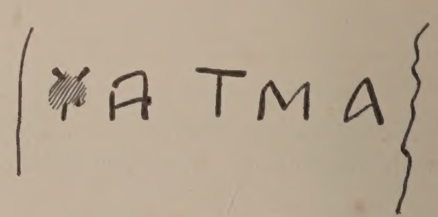
671 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/// Ε Χ Α

...αχε....

---

672 In ecclesia vici *Dritza* siti inter Thebas et Tanagram. Edd. Ross *Morgenblatt* 1835 p. 835 n. 209. *Königsreisen* I p. 109 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*m*. Lebas *Inscr.* II, 577). Ex Rossii diario Roehl Inscr. Graec. antiq. 236 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 303*h*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 278 n. 912, cf. Add. p. 404).

A. Fickius *Gött. Gel. Anz.* 1883 p. 122 coniecit, titulum a dextra sinistram versus scriptum esse, et supplementum [Π]ά[ν]ταυ[χος] proposuit. Sed id nimis incertum est.

---

673 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

///// Α Χ Ο Σ

[.....μ]αχος.

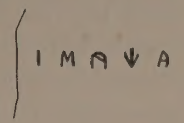
---

674 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 28. Eiusdem apographo usi sumus.

///Ε Φ V Λ Ο Σ

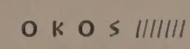
.....έφυλος.

675 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

. . . . . ιμάχα.

676 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

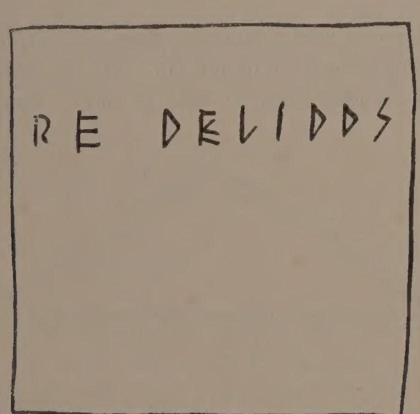
. . . οκοσ . . . .

677 Magnus lapis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 231.

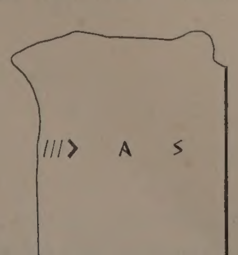
. . . . . ρα.

678 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 178 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 386*d*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 280 n. 920).

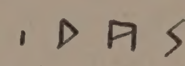
Extrema nominis pars . . . . δε(ι)λίδ[α]ς fuisse videtur, initium non expedio.

679 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Lollingii, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 179.

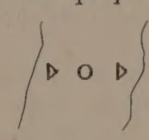
. . . . . δας.

680 Fragmentum lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 180. Alio eiusdem apographo nos utimur.

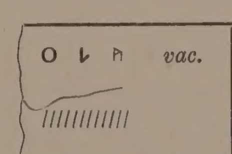
. . . . . ιδας.

681 Lapis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 229.

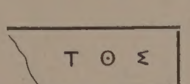
[. . . . ρ]όδ[οτος] (?).

682 Lapis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Lollingii, quo nos quoque utimur, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 233.

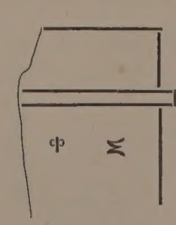
. . . . όλα.

683 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 267.

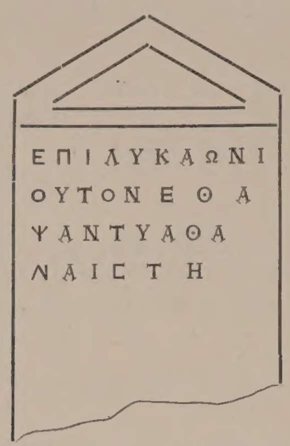
. . . . . τος.

684 Fragmentum cippi sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Κόκκυ]φς suppleveris collato titulo Thespiensi n. 1888 col. *a* vs. 12.

685 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 34 (cf. p. 430). Ex Stamatakis apographo Kumanudis Ἀθηναίου II p. 402 n. 1 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 84. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 507. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 371. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 289 n. 960). Exscripsit Lolling.

Ἐπὶ Λυκάωνι· | οὗτον ἔθαψαν τὺ Ἀθα|ναϊττή.

Hic (n. 685—689) composui eos titulos, qui hominibus defunctis a sodalitatibus, quorum participes fuerant, positi sunt. Tres primi dialectum Boeoticam habent, sed ex litteratura patet, eos secundo a. Chr. n. saeculo vix antiquiores esse. Ea aetate formulam ἐπὶ τῷ δεῖνι, quam in uno ex his titulis (n. 685) habemus, iampridem in desuetudinem venisse et imperatorum Romanorum demum aetate, qua multis in rebus apud Graecos studium antiqua restituendi cernitur, revocatam esse exposui ad n. 589. Sed consentaneum est, societates religionis causa institutas aliquanto tenaciores fuisse antiqui moris quam homines privatos.

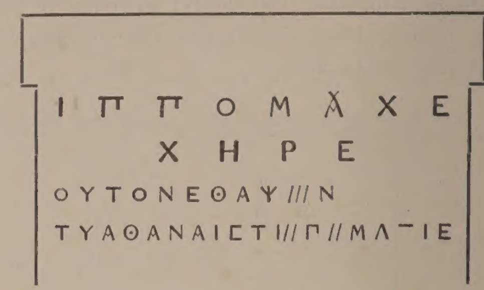
---

686 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. I. Martha *Bulletin de corr. Hell.* IV (1880) p. 141 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 64 n. 85*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 509. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 373. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 289 n. 962). Exscripsit Lolling.

ΓΑΛΑΤΑΣ
ΟΥΤΟΝΕΘΑΨΑΝΤΥ
ΔΙΩΝΙΟΥΣΙΑΣΤΗ

Γαλάτας· | οὗτον ἔθαψαν τὺ | Διωνιουσιαστή.

687 Stela sepulcralis, a. 0,78, l. 0,35, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo neglegentissime confecto ed. Kumanudis Ἀθηναίου II p. 403 (inde G. Kaibel Hermae VIII p. 430. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 85. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 508. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 372). Ex alio eiusdem Stamatakis apographo paullo meliore Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 77 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 90, 77. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 536. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 289 n. 961). Exscripsit Lolling.

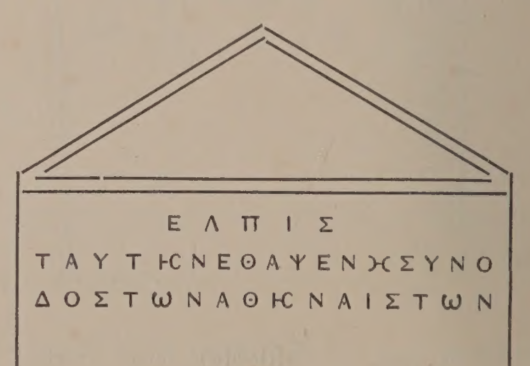

Eundem titulum utroque loco a Kumanudi editum esse, etsi ipsum quidem fugit, tamen mihi certissimum videtur lapide a Lollingio examinato. Namque vs. 1. 2 quidem alterum Kumanudis exemplum (Ἀθηναίου III p. 174 n. 77) plane consentit cum Lollingiano, prius vero (Ἀθηναίου II p. 403) Νικόμαχε | χαῖρε exhibet; vs. 4 vice versa hoc τὺ Ἀ[θαναϊστή] habet, in illo ... υ;ν .... αν; est. Accedit quod Lollingius unum modo lapidem invenit, cum tamen omnia quae Tanagrae exstant antiquitatis monumenta summa diligentia pervestigaret. Iam Meisterus apud Collitzium l. l. intellexit, eundem esse titulum.

Ἱππόμαχε | χῆρε· | οὗτον ἔθαψ[α]ν | τὺ Ἀθαναϊστ[ή]. Quid extremo versu quarto scriptum fuerit, non assequor.

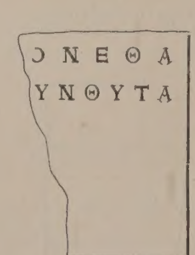
688 Stela sepulcralis cum aëtomate; intra litteras vestigia coloris rubri. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου II p. 402 (inde G. Kaibel Hermae VIII p. 430). Exscripsit Lolling.

Ἐλπίς· | ταύτην ἔθαψεν ἡ σύνο|δος τῶν Ἀθηναϊστῶν.

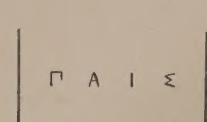
---

689 Fragmentum lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[....... τοῦτ]ον ἔθα|[ψαν οἱ σ]υνθύτα|[ι ....].

690 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος; aëtoma quod fuit periit. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Παΐς.

Inter cippos sepulcrales Tanagraeorum, qui nudum nomen nominativo casu litteratura Ionica exaratum habent, novem sunt (n. 690—698), quibus πάϊς, undecim (n. 699—709) quibus πάϊλλος, tres (n. 710—

712) quibus κόρα, decem (n. 713—722) quibus κόριλλα inscriptum sit. Ad hos accedunt tres antiquiore scriptura incisi (n. 586. 587. 588), qui item nomen κόρα exhibent. Quae nomina si propria esse statuemus, reliquis titulis sepulcralibus collatis fateri debebimus, ea Tanagrae omnium nominum propriorum longe frequentissima fuisse. At sic mire accidit, quod in nullo titulo neque Tanagraeo neque omnino Boeotico, qui non sit sepulcralis, vel unum eiusmodi nominis exemplum inveniatur. Quam difficultatem noli ita expedire, ut haec servorum nomina esse statuas. Nam servorum quoque nomina haud pauca inveniuntur in titulis non sepulcralibus cum aliis tum qui manumissionum instrumenta continent, neque tamen usquam ullum ex his comparet. Quare dubium non est, quin appellativa habeamus pueros et puellas infantes significantia; nam deminutiva πάϊλλος et κόριλλα etsi aliunde nota non sunt, tamen ad Boeotorum sermonem referri possunt, praesertim quum in eiusmodi derivationibus multa peculiaria sint certarum regionum, quorum apud scriptores superstites nusquam mentio fiat. Ceterum πάϊς, non παῖς scripsi, quia plerosque ex his titulis litteratura docet eius aetatis esse, qua etiamtum dialectus Boeotica vigebat, neque tamen usquam η pro αι in hac voce scribitur.

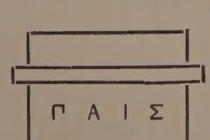
Cur vocabula appellativa nominum propriorum loco monumentis sepulcralibus inscripta sint, etsi pro certo explorari nequit, tamen mea quidem sententia simplicissimum est hos cippos ad infantes referri qui vita decesserint, priusquam nomina eis imponerentur; similem usum apud Romanos fuisse notum est. Atque etsi in Tanagraeorum modo sepulcris, quippe quorum longe maior numerus quam in ulla alia civitate aetatem tulerit, hoc genus titulorum frequens est, tamen non desunt vestigia, ex quibus illum morem omnium Boeotorum communem fuisse colligas; cf. titulos Coronenses n. 2900. 2901 et Lebadensem n. 3118.

691 Cippus parvus lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 19 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 432. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 966). Exscripsit Lolling.

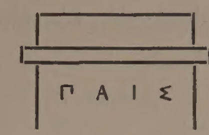
Πάϊς. Cf. adn. ad n. 690.

692 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Πάϊς. Cf. adn. ad n. 690.

693 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 18 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 432. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 966). Exscripsit Lolling.

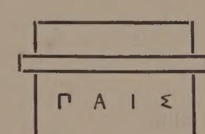
Πάϊς. Cf. adn. ad n. 690.

694 Stela sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

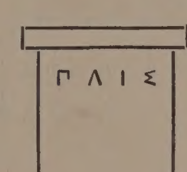
Πάϊς. Cf. adn. ad n. 690.

695 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 20 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 432. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 966). Exscripsit Lolling.

Πάϊς. Cf. adn. ad n. 690.

696 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

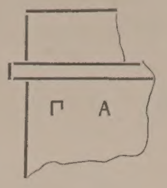
Πάϊς. Cf. adn. ad n. 690.

697 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Πάϊς. Cf. adn. ad n. 690.

698 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Aut Πά[ις] aut Πά[ϊλλος] fuit. Cf. adn. ad n. 690.

699 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 25 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 439. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 968). Exscripsit Lolling.

Πάϊλλ[ος]. Cf. adn. ad n. 690.

700 Tabula marmoris candidi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΠΑΙΛΛΟΣ

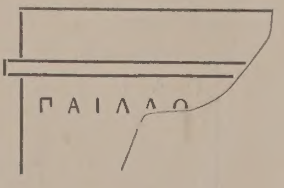
Πάϊλλος. Cf. adn. ad n. 690.

701 Lapis caeruleus cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

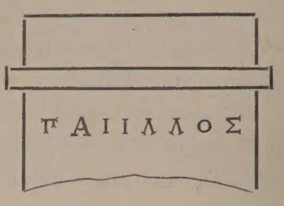
Πάϊλλος. Cf. adn. ad n. 690.

702 Cippus sepulcralis lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

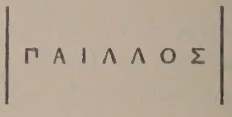
Πάϊλλο[ς]. Cf. adn. ad n. 690.

703 Cippus sepulcralis lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

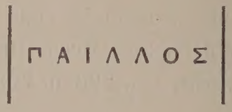
Παίιλλος. Cf. adn. ad n. 690.

704 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 21 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 435. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 967). Exscripsit Lolling.

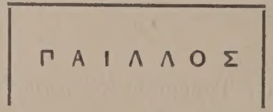
Πάϊλλος. Cf. adn. ad n. 690.

705 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 22 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 436. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 967). Exscripsit Lolling.

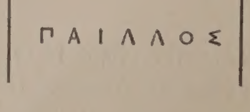
Πάϊλλος. Cf. adn. ad n. 690.

706 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 23 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 437. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 967). Exscripsit Lolling.

Πάϊλλος. Cf. adn. ad n. 690.

707 Lapis sepulcralis ornatus tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 24 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 438. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 967). Exscripsit Lolling.

Πάϊλλος. Cf. adn. ad n. 690.

708 Stela sepulcralis lapidis caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Γ Α Ι Λ Λ Ο Ξ

Παΐλλος. Cf. adn. ad n. 690.

709 Tabula marmoris albi cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Α Ε Ι Λ Λ Υ

Πάειλλ[ος] (?).

Recentissimum ex omnibus huius generis titulum et neglegentissime incisum hunc esse diphthongus in media syllaba vocalis *correptae* locum tenens indicat. Quare Υ finale item ad socordiam quadratarii refero, etsi mirum sane est hanc vocalem pro syllaba -ος incisam esse. An [ἐπὶ] | παείλλυ restituendum est? Ceterum de hoc toto genere titulorum sepulcralium cf. quae exposui ad n. 690.

710 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,50, l. 0,30, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 23 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 23. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 410. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1051). Exscripsit Lolling.

Κ Ο Ρ Α

Κόρα. Cf. adn. ad n. 690.

711 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Κ Ο Ρ Α

Κόρα. Cf. adn. ad n. 690.

712 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ο Ρ Λ

[Κ]όρα. Cf. adn. ad n. 690.

713 Cippus sepulcralis fractus a parte superiore, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 16 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 431. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 965). Exscripsit Lolling.

Κ Ο Ρ Λ Λ Α

Κόρ[ι]λλα. Cf. adn. ad n. 690.

714 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 14 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 428. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 963). Exscripsit Lolling.

Κ Ο Ρ Ι Λ Λ Α

Κόριλλα. Cf. adn. ad n. 690.

715 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 15 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 430. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 964).

Κ Ο Ρ Ι Λ ////////

Κόριλ[λα]. Cf. adn. ad n. 690.

716 Cippus lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Κ Θ Ρ Ι Λ Λ Α

Κόριλλα. Cf. adn. ad n. 690.

717 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Κ Ο Ρ Ι Λ

Κόριλ[λα]. Cf. adn. ad n. 690.

718 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 13 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 427. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 963). Exscripsit Lolling.

ΚΟΡΙΛΛΑ

Κόριλλα. Cf. adn. ad n. 690.

---

719 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΚΟΡΙΛΛΑ

Κόριλλα. Cf. adn. ad n. 690.

---

720 Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 17 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 429. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 963). Exscripsit Lolling.

ΚΟΡΙΛΛΑ

Κόριλλα. Cf. adn. ad n. 690.

---

721 Cippus parvus lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΚΟΡΙΛΑ

Κόριλ(λ)α. Cf. adn. ad n. 690.

---

722 Fragmentum cippi parvi lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

\ Α

[Κόριλ]λα(?). Cf. adn. ad n. 690.

---

723 Lapis qui vocatur πῶρος, admodum detritus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α . . Λ . . . Ι

Ἀ.........

---

724 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΒΗΙΧΑ

Ἀβηῖχα.

---

725 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΒΗΟΔΩΡΟΣ

Ἀβηόδωρος.

---

726 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΓΑΘΑΝΩΡ

Ἀγαθάνωρ.

---

727 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΓΑΘΑΡΧΙΣ

Ἀγαθαρχίς.

---

728 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 27. Exscripsit Lolling.

ΑΓΑΘΕΣΤΡΑΤΗ

Ἀγαθεστράτη.

729 Superior pars tabulae lapidis nigri, a. 0,43, l. 0,32, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in collectione antiquitatum quae est ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 1 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 1. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 388. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 296 n. 1030). Exscripsit Lolling.

Α Γ Α Θ Θ Ω

Ἀγαθθώ.

730 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ι Α

Ἀγαθόκλια.

731 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Α Γ Α Θ Ο Κ ////// Α

Ἀγαθόκλ[ι]α.

732 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Ι Λ Θ Ω Ν

Vix dubium videtur, quin hoc nomen non nimis gravi lapicidae errore pro Ἀ[γά]θων exaratum sit.

733 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α Γ Α Θ Ω Ν

Ἀγάθων.

734 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Γ Ε Ι Σ Ι Π Π Α

Ἀγεισίππα.

735 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Α Γ Ε Ι Σ Ι Σ

Ἀγεισίς.

736 Cippus marmoris caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) apud ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Α Γ Ε Ι Σ Ω

Ἀγεισώ.

737 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Α Γ Η Σ /// Α Σ

Ἀγησ[ί]ας.

738 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, intra quod amphora anaglypho expressa, et rosis duabus iuxta titulum. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

rosa Α Γ Η Σ Ι Α Σ *rosa*

Ἀγησίας.

739 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Α Γ Ι Α Σ

Ἀγίας.

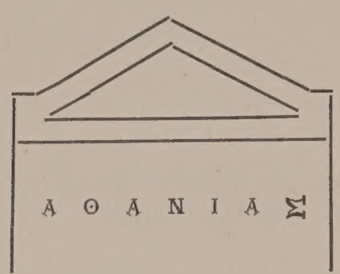
740 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/// Δ Ι Σ Τ Α

[Ἀ]δίστα.

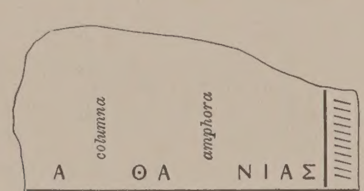
741 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 31 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 31. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 566. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 302 n. 1097). Exscripsit Lolling.

Ἀθανίας.

---

742 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος cum anaglypho. Titulus postea demum incisus, cum lapis in alium usum vocaretur; nam inverso lapide, ut quae supra esse debebant anaglyphi partes infra essent, inter has litterae insculptae sunt. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ἀθανίας.

---

743 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α Θ Α Ν Ο Γ Ι Τ Α

Ἀθανογίτα.

---

744 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α Θ Α Ν Ο Δ Ο Τ Α

Ἀθανοδότα.

---

745 Cippus lapidis nigricantis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Α Θ Α Ν Ο Δ Ο Ρ Α |

Ἀθανοδώρα.

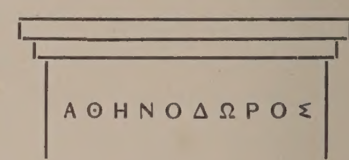
746 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α Θ Α Ν Ο Δ Ω Ρ Ο Σ

Ἀθανόδωρος.

---

747 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ἀθηνόδωρος.

---

748 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α Ι Μ Ν Α Σ Τ Α

Αἰμνάστα.

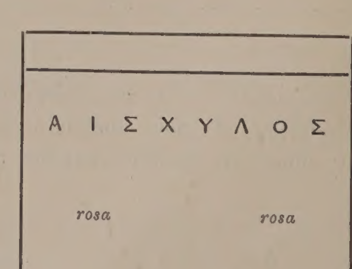
749 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α Ι Σ Θ Η Σ Ι Σ

Αἴσθησις.

---

750 Stela marmoris subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 23 (R. Meister ap. Collitz *Gr. Dialektinschr.* I p. 305 n. 1127). Exscripsit Lolling.

Αἰσχύλος.

751 Tabula lapidis nigri, a. 0,38, l. 0,36, c. 0,08, Tanagrae (*Skimatari*). Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 1 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 1. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 510. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1116). Exscripsit Lolling.

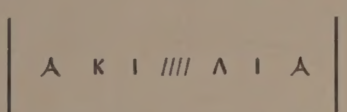
Αἰχμαρέτα.

752 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

[᾿Α]κέστωρ.

753 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

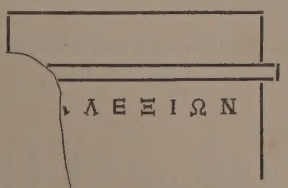
᾿Ακι[δα]λία. Supplevit Lolling.

754 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΚΡΟΤΑΛΙΣ

᾿Ακροταλίς.

755 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

᾿Αλεξίων.

756 Tanagrae (*Skimatari*). Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 28 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 236 n. 79, 28. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 441. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 969).

᾿Αλκινόα.

757 Stela sepulcralis lapidis nigri cum aëtomate, a. 0,28, l. 0,22, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 476 n. 1 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 550. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1026). Exscripsit Lolling.

᾿Αλκίς.

758 Fragmentum lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

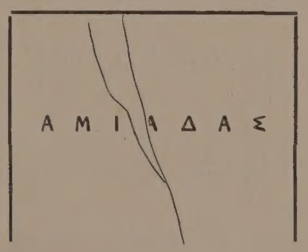
᾿Αμ....

759 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΜΕΙΝΩ

᾿Αμεινώ.

760 Tabula magna lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

᾿Αμιάδας.

761 Tabula lapidis nigri, a. 0,85, l. 0,35, c. 0,15, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 2 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 511. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1067). Exscripsit Lolling.

᾿Αμινίας.

762 Tabula lapidis nigri, a. 0,62, l. 0,28, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis 'Αθηναίου IV p. 299 n. 3 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 512. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1068). Exscripsit Lolling.

| Α Μ Ι Ν Ω |

'Αμινώ.

---

763 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α Μ Μ Ο Α

'Αμμόα.

---

764 Tabula lapidis nigri, a. 0,70, l. 0,31, c. 0,15, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis 'Αθηναίου IV p. 298 n. 2 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 2. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 389. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 2. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 296 n. 1031). Exscripsit Lolling.

| Α Μ Ο Υ Μ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ |

'Αμουμόδωρος.

---

765 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Α Μ Π Ε Λ Ι /// |

'Αμπελί[ς]. Supplevit Lolling.

---

766 Tabula marmoris candidi, desinens supra in angulum acutum. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α Ν Φ Α Ρ Ε Τ Α

'Ανφαρέτα.

---

767 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis 'Αθηναίου III p. 171 n. 29 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 29. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 442. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 970). Exscripsit Lolling.

| Α Μ Φ Ι Μ Ν Α Σ Τ Ο Σ |

'Αμφίμναστος.

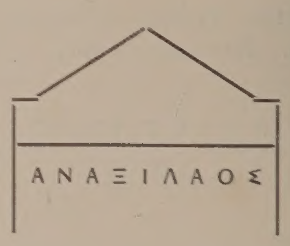
768 Tabula marmoris nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Α Ν Φ Ο Τ Τ Ω

'Ανφοττώ.

---

769 Tabula lapidis albi, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 171 n. LX*d* (Lebas *Inscr.* II, 457. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 87. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 570. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 305 n. 1129). Exscripsit Lolling.

'Αναξίλαος.

---

770 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

['Αν]δρικός. Supplevit Lolling.

---

771 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Α Ν Δ Ρ Ο Π Ι Θ Ε Ι Σ |

'Ανδροπίθεις.

---

772 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Α Ν Θ Ε Μ Α

'Ανθέμα.

773 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΝΘΙ

Ἀνθί[ς].

---

774 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΝΘΙΣ

Ἀνθίς.

---

775 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΝΝΑ
ΧΡΗΣΤΑ

Ἄννα | χρηστά.

---

776 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΝΤΑΝΔΡΙΧΑ

Ἀντανδρίχα.

---

777 Tabula lapidis nigri, a. 0,46, l. 0,20, c. 0,12, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 3 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 390. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 296 n. 1032). Exscripsit Lolling.

ΑΝΤΙΓΕΝΙΣ

Ἀντιγενίς.

---

778 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΝΤΙΓΩΝ

Ἀντίγων.

---

779 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΝΤΙΔΟΤΑ

Ἀντιδότα.

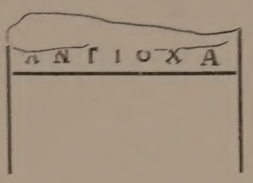
780 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΝΤΙΔΟΤΙΣ

Ἀντιδοτίς.

---

781 Stela sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος, fracta a parte superiore, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ἀντιόχα.

---

782 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΝΤΙΦΙΛΑ

Ἀντιφίλα.

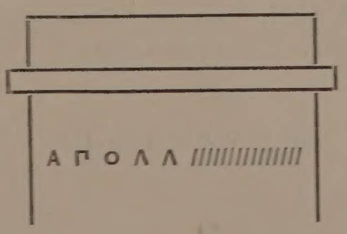
783 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΣ

Ἀντίφιλος.

---

784 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ἀπολλ......

---

785 Tabula marmoris albi; infra titulum duae rosae. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΠΟΛΛΟΔ

Ἀπολλοδ.....

786 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΓΟΛΛΟΔΩΡΑ

Ἀπολλοδώρα.

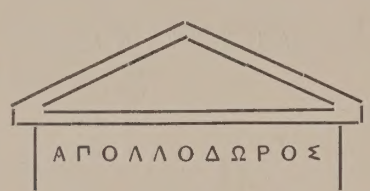
787 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΑ

Ἀπολλοδώρα.

---

788 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 30 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 302 n. 1096). Exscripsit Lolling.

Ἀπολλόδωρος.

---

789 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΓΟΛΛΟΔΩΡΟΣ

Ἀπολλόδωρος.

---

790 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΓΟΛΛΩΝΙΑ

Ἀπολλωνία.

---

791 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣ

Ἀπολλωνίδας.

---

792 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

//////'ΟΛΛΩΝΙΟΣ

[Ἀπ]ολλώνιος.

---

793 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ

Ἀπολλώνιος.

---

794 Tabula marmorea cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
Χ Α Ι Ρ Ε

Ἀπολλώνιος | χαῖρε.

---

795 Tabula marmoris nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΙΔΑΣ

Ἀρισταρχίδας.

---

796 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΑΡ+ΟΣ

Ἀρίσταρχος.

---

797 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΙΟΝ
rosa *rosa*

Ἀρίστιον.

798 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΙ//////////////

Ἀρίστι[ππος].

---

799 Pars superior tabulae lapidis nigri, a. 0,38, l. 0,30, c. 0,05, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 4 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 391. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 296 n. 1033). Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΙΧΑ

Ἀριστίχα.

---

800 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΣΤΙΧΗ//

Ἀρισστίχη.

---

801 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΙΩΝ

Ἀριστίων.

---

802 Tabula a superiore parte mutila, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΣΤΙΩΝ

Ἀρισστίων.

---

803 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΒΙΟΣ

Ἀριστόβιος.

---

804 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΒΩΛΟΣ

Ἀριστόβωλος.

---

805 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΑ

Ἀριττογείτα.

---

806 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝ

Ἀριστογείτων.

---

807 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 74 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 74. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 534. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 294 n. 1009). Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΙΑ

Ἀριστογένια.

---

808 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΣΤΟΓΙΤΑ

Ἀρισστογίτα.

---

809 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΓΙΤΩΝ

Ἀριττογίτων.

810 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡ////// ΤΟΔΩΡΑ

Ἀρ[ισ]τοδώρα.

811 Tabula fracta in duas partes, ex quibus superior titulum habet. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΛϜΙΑ

Ἀριστόκλεια.

812 Tabula lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ

Ἀριστοκλῆς.

813 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΙΑ

Ἀριστόκλια.

814 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΙΑ

Ἀριστόκλια.

815 Tabula lapidis nigri, a. 0,75, l. 0,36, c. 0,13, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 4 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 4. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 513. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1069). Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΙΣ
ΕΡΩΤΟΜΑΧΟΣ

Var. lect. Vs. 2 init. ΕΡΩ Lolling, Πρω Kumanudis.

Ἀριστοκράτεις
Ἐρωτόμαχος.

816 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ

Ἀριστοκράτης.

817 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΑ

Ἀριστοκρίτα.

818 Tabula lapidis nigri, a. 0,45, l. 0,36, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 5 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 5. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 392. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 3. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 296 n. 1034). Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΚΩ

Ἀριστοκώ.

819 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙ/// /// ///ΑΟΣ

Ἀρι[στόλ]αος.

820 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis. Intra aëtoma clypeus rotundus, quem utrimque singuli Tritones alati sustinent. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ

Ἀριστόμαχος.

821 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΑ

Ἀριστομήδα.

822 Tabula lapidis nigri subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΝ

Ἀριστον . . . .

823 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ

Ἀριστόνικος.

824 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΝΟΑ

Ἀριστονόα.

825 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΞΙ//////////

Ἀριστοξ[εν . .].

826 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΩ

Ἀριστώ.

827 Tabula fracta in duas partes, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΩ

Ἀριστώ.

828 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΩΝ

Ἀρίστων.

829 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΡΙΣΤΩΝ

[Ἀ]ρίστων.

830 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 19. Ex Stamatakis apographo Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 30 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 30. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 448. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 4. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 971). Exscripsit Lolling.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΑ

Ἀρκεσιλάα.

831 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΜΑΤΙΝΑ

Ἁρματίνα.

832 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΤΑΜΙΣ

Ἄρταμις.

833 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΤΑΜΙΣΙΑ

Ἀρταμισία.

---

834 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 25 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 25 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 302 n. 1095). Exscripsit Lolling.

ΑΡΤΕΜΕΙΣ

Ἀρτεμείς.

---

835 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑ

Ἀρτεμιδώρα.

---

836 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ

Ἀρτεμίδωρος.

---

837 Tabula marmoris nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΤΕΜΟΚΛΙΑ

Ἀρτεμόκλια.

---

838 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΕΔΑ //////

Ἀρχέδα[μος].

839 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΕΛΟΧΟΣ

Ἀρχέλοχος.

---

840 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis. Infra titulum cantharus corona hederacea circumdatus expressus lineis insculptis. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΙΑΣ

Ἀρχίας.

---

841 Stela sepulcralis lapidis nigri, a. 0,95, l. 0,37, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 476 n. 1 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 479. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1021). Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΙΠΠΟΣ

Ἄρχιππος.

---

842 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

-ΚΛΑΠΙΟΔΩΡΟΣ

[Ἀσ]κλαπιόδωρος.

---

843 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 26. Ex Stamatakis apographo Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 75 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 89, 26. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 535. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1103). Exscripsit Lolling.

ΛϹΚΛΛΠΙΧЄϹ
ΧΑΙΡЄ

Ἀσκλάπιχες | χαῖρε. Miram nominis formam lapicidae errore natam existimo haesitantis utrum vocativum Ἀσκλάπιχε an nominativum Ἀσκλάπιχος incideret.

844 Stela sepulcralis, ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ

Ἀσκληπιάδης.

---

845 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΣΚΛΕΠ ////// Δ /////

Ἀσκλ[η]π[ιά]δ[ης].

---

846 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΣΠΑΣΙΑ

Ἀσπασία.

---

847 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α·ˉ Τ Ο Φ /// Λ Α

Ἀστοφ[ί]λα.

---

848 Cippus sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΣΩΠΙ ///////

Ἀσωπι . . .

---

849 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΣΩΠΙΧ

Ἀσωπίχ[α] vel Ἀσώπιχ[ος].

---

850 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 31 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 31. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 444. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 972). Exscripsit Lolling.

ΑΣΩΓΙΧΑ

Ἀσωπίχα.

---

851 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΣΟΠ ///// / /////// ᴖ ///

Ἀσ[ω]π[ό]δ[ωρ]ο[ς].

---

852 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΣΩΠΩΝ

Ἀσώπων.

---

853 Tabula lapidis nigri, fracta in duas partes, a. 0,92, l. 0,32, c. 0,13, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 298 n. 6 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 6. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 393. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 5. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 296 n. 1035). Exscripsit Lolling.

ΑΦΘΟΝΝΩ

Ἀφθοννώ.

---

854 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΦΡΟΔΙΣΑ

Ἀφρόδισα.

---

855 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling

ΒΑΧΧΙΟΣ

Βάχχιος.

856 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Βακχίς.

---

857 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Β Α Χ Χ Ι Σ

Βαχχίς.

---

858 Pars superior stelae lapidis albi cum aëtomate acroteriis ornato et rosis duabus, a. 0,50, l. 0,33, c. 0,09, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀϑηναίου IV p. 300 n. 6. Exscripsit Lolling.

Βαχχὶς | χαῖρε.

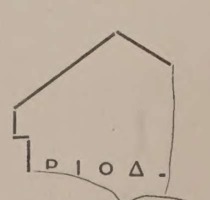
859 Cippus lapidis nigricantis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Βῖϑυς.

---

860 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Βιοδ[ώρα].

861 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Β Ι Ο Τ Ο Σ

Βίοτος.

---

862 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Β Ι Ο Τ Τ Ι Σ

Βιοττίς.

---

863 In turri inter vicos *Grimadha* et *Skimatari*. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 464 tab. XV n. 66 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 156 n. XLI*b*. Lebas *Inscr*. II, 456. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 567. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 302 n. 1098).

Β Ι Ο Τ Τ Ο Σ

Βίοττος.

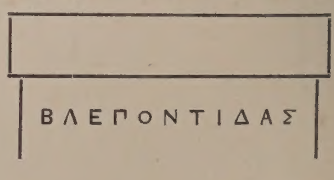
864 Tabula lapidis albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Β Ι Ω
Χ Α Ι Ρ Ε

Βιὼ | χαῖρε.

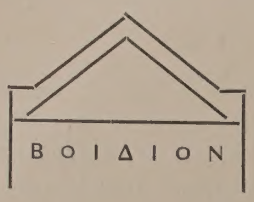
865 Tabula lapidis nigri, a. 0,64, l. 0,30, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀϑηναίου IV p. 300 n. 7 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 514. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1070). Exscripsit Lolling.

Βλεποντίδας.

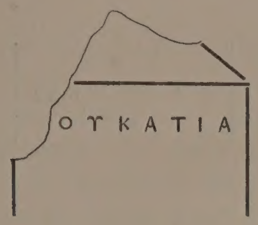
---

866 Tabula lapidis caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 4 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 78, 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 556. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 6. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1082). Exscripsit Lolling.

Βοίδιον.

867 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, fracta a sinistra, a. 0,55, l. 0,22, c. 0,12, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 8 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 8. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 513. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1071). Exscripsit Lolling.

[Β]ουκατία.

868 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΒΟΥΚΑΤΤΗΣ

Βουκάττης.

869 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΒΡΟΜΙΑΣ

Βρομιάς.

870 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Γλαύκα.

871 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΓΛΑΥΚΑ
ΧΑΙΡΕ
rosa *rosa*

Γλαύκα | χαῖρε.

872 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΓΛΑΥΚΙΛΣ *sic*

Γλαυκίας.

873 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΓΛΑΥΚΟΣ

Γλαῦκος.

874 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΛΑΦΟΥΡΑ

Γλαφούρα.

875 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος; litterae de industria deletae. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΟΥΚΙΞΤΛ

[Γλ]ουκί[σ]τα.

876 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 32 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 445. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 n. 973). Exscripsit Lolling.

ΓΛΥΚΑΝΘΙΣ

Γλυκανθίς.

877 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΝΩΜΙΧΑ

Γνωμίχα.

878 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΓΟΡΓΙΣ

Γοργίς.

879 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Γ Ο Ρ Γ Ι Ω Ν

Γοργίων.

---

880 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Γ Ρ Υ Λ Ι Σ

Γρυλίς.

---

881 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δ Α Ι Δ Α Λ Ο _

Δαίδαλο[ς].

---

882 Tabula lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Λ Α Ι Μ Α Χ Ι Δ Α Σ

Δαίμαχίδας.

---

883 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,39, l. 0,22, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 7 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 7. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 394. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 7. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 296 n. 1036). Exscripsit Lolling.

Δ Α Λ Ι Κ Κ Ω

Δαλικκώ.

---

884 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δ Α Μ Α Σ Ι Α Σ

Δαμασίας.

---

885 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Α Μ Α Τ Ρ Α

Δαμάτρα.

---

886 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Α

Δαματρία.

---

887 Cippus lapidis caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Α

Δαματρία.

---

888 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Ο Σ

Δαμάτριος.

---

889 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

/// Α Μ Α Τ Ρ Ι Ο Σ

[Δ]αμάτριος.

---

890 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Α Μ Α Τ Ρ Ο Σ
Χ Ρ Η Σ Τ Ο Σ

Δάματρος | χρηστός.

891 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΕΑ-

Δαμέας.

---

892 Superior pars tabulae lapidis nigri, fracta in tres partes. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 9 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 93, 9. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 516. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 3. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1117). Exscripsit Lolling.

ΔΑ ΜΕΝΕΤΟΣ

Δαμένετος.

---

893 Stela sepulcralis lapidis nigri, a. 0,68, l. 0,32, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 176 n. 2 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 80. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 480. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 8. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1022). Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΚΛΙΑ

Δαμόκλια.

---

894 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΝΙΚΟΣ

Δαμόνικος.

---

895 Tabula lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΝΟΑ

Δαμονόα.

---

896 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 84 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 84. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 537. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 4. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 294 n. 1010). Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΣΤΡΟΤΟΣ

Δαμόστροτος.

---

897 Cippus lapidis nigricantis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ

Δαμοτέλης.

---

898 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΤΙΜΟΣ

Δαμότιμος.

---

899 Stela sepulcralis lapidis nigri, a. 0,65, l. 0,32, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 476 n. 2 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 77. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 551. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1027). Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΩ

Δαμώ.

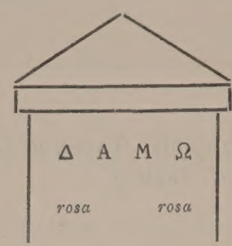
---

900 Tabula marmoris albi cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΩ

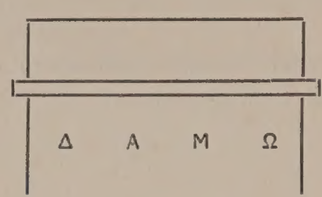
Δαμώ.

901 Stela sepulcralis marmoris subcaerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 464 tab. XV n. 65 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 156 n. XLI*a*. Lebas *Inscr.* II, 464). Exscripsit Lolling.

Δαμώ.

902 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 29. Exscripsit Lolling.

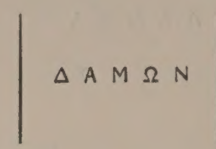
Δαμώ.

903 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/// Α Μ Ω Ν

[Δ]άμων.

904 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δάμων.

905 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Α Ο Σ

Δᾶος.

906 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Α Ρ Δ Α

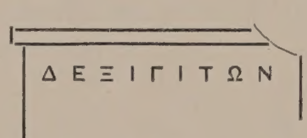
Δάρδα.

907 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Α Σ Α Ι Ρ Ι Ο Σ

Δασαίριος.

908 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 8 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 8. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 395. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 296 n. 1037). Exscripsit Lolling.

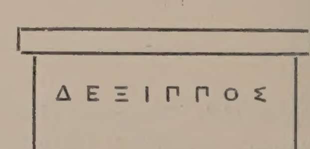
Δεξιγίτων.

909 Fragmentum convexum lapidis quem πῶρον vocant, a. 0,13, l. 0,34, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 10 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 10. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 517. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1072). Exscripsit Lolling.

Δ Ε Ξ Ι Δ Α Μ Ο Σ

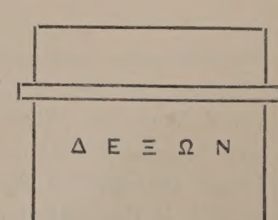
Δεξίδαμος.

910 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δέξιππος.

911 Tabula lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δέξων.

912 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΙΑΝ

Διαν....

---

913 Tabula lapidis nigri, a. 0,50, l. 0,27, c. 0,14, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 11 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 518. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1118). Exscripsit Lolling.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Δικαιόπολις.

---

914 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 16 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 16. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 561. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 302 n. 1090). Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΓΕΝΕΙΣ

Διογένεις.

---

915 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Διογένης.

---

916 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΓΙΤΩΝΔΑΣ

Διογιτώνδας

---

917 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΔΩΡΑ

Διοδώρα.

---

918 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ

Διόδωρος.

919 Tabula lapidis subcaerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Διοκλῆς.

---

920 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΚΛΗΣ

Διοκλῆς.

---

921 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΚΛΙΑ

Διόκλια.

---

922 Stela sepulcralis desinens a superiore parte in angulum acutum, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΚΛΙΔΑΣ

Διοκλίδας.

---

923 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Διονουσία | χρηστά.

924 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Ν Ο Υ Σ Ι Ο Σ

Διονούσιος.

---

925 Tabula marmoris nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Ν Ο Υ Σ Ο Δ Ω Ρ Α

Διονουσόδωρα.

---

926 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Ν Υ
Χ Ρ Η Σ ///

Διονυ[σ . . .] | χρησ[τ . .].

---

927 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α

Διονυσία.

---

928 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Ο Δ Ρ //////

[Διον]υσόδω[ρ . .].

---

929 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Σ Κ Ο Ρ Ι Δ Α Σ

Διοσκορίδας.

---

930 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Σ Κ Ο Ρ Ι Σ

Διοσκορίς.

931 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν

Δίων.

---

932 Pars superior stelae lapidis quem πῶρον vocant, a. 0,30, l. 0,25, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 12 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 93, 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 519. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1119). Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν Ι Ο Υ Σ Ι Ο Σ
Χ Ρ Η Σ Τ Ο Σ

Διωνιούσιος | χρηστός.

---

933 Tabula lapidis nigri, fracta in duas partes, a. 0,90, l. 0,43, c. 0,09, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 9 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 9. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 396. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1038). Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν Ι Ο Υ Σ Ο Δ Ω Ρ Α

Διωνιουσοδώρα.

---

934 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν Ο Υ Σ Ι Α

Διωνουσία.

---

935 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν Ο Υ Σ Ι Ο Σ

Διωνούσιος.

936 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν Ο Υ Σ Ι Χ Α

Διωνουσίχα.

---

937 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Δ Ι Ω Ν Ο Υ Σ Ο Δ Ω Ρ Α |

Διωνουσοδώρα.

---

938 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν Ο Υ Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ

Διωνουσόδωρος.

---

939 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Ν Υ
Ϲ Ο Δ Ω
Ρ Ο Ϲ

Διονυ|σόδω|ρος.

---

940 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δ Ο Λ Ι

Δολι....

---

941 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ο Ξ Α

Δόξα.

942 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ο Ρ Κ Α Σ

Δορκάς.

---

943 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δ Ο Ρ Κ Ι Ω Ν

Δορκίων.

---

944 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, a. 0,70, l. 0,32, c. 0,07, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 13 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 520. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1120). Exscripsit Lolling.

| Δ Ο Υ Λ Ο Σ |

Δοῦλος.

---

945 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ω Ι Λ Ο Σ

Δωΐλος.

---

946 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ω Ι Λ Ο Σ

Δωΐλος.

---

947 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ Ω Π Ο Υ Ρ Ο Σ

Δώπουρος.

---

948 Cippus lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Δ Ω Ρ Ι Α Σ |

Δωρίας.

949 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΔΩΡΙΣ

Δωρίς.

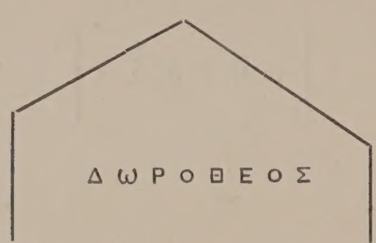
950 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΩΡΙΩΝ

Δωρίων.

---

951 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δωρόθεος.

---

952 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΔΩΡΟΣ

Δῶρος.

---

953 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε ı///////
ΧΡΗΣΤΙ//
ΧΑΙΡΕ

Ε.... | χρηστ[ὴ] | χαῖρε.

---

954 Tanagrae (*Skimatari*) in ecclesia. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 579 n. 23 (Boeckh C. I. G. 1672). *Travels in Northern Greece* II p. 464 tab. XV n. 69 (Lebas *Inscr.* II, 461. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 237 n. 86. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 568. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 305 n. 1128).

ΕΓΕΙΡΙΧΑ

Ἐγειρίχα.

---

955 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΙΡΑ

Εἴρα[ν . . .].

---

956 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΛ. . ϽΛΙΛΣ

Ἐλ. . . . ίας.

---

957 Tanagrae, '*über dem Relief einer Frau*'. Ed. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* XIII (1855) p. 76*. Cf. quae adnotaverunt K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 602. C. Robert *Archäol. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 155 not. 10. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 360 n. 92.

ΕΛΕΝΗ

Ἑλένη.

Eundem esse lapidem cum n. 1610. 1611 coniecit Keil; sed id improbabile esse iure meritoque iudicavit Robert, quia Velsenus hunc titulum *supra* anaglyphum *mulieris* (non puellulae) scriptum referret. Iampridem periisse videtur monumentum, quod neque Lollingius neque quisquam alius post Velsenum Tanagrae vidit.

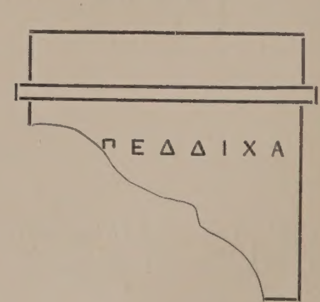
958 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΛΛΑΣ

Ἑλλάς.

---

959 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling. Cf. quae exposui in prooemio indicis lectionum univ. Hal. aest. 1888 p. V.

[Ἐμ]πεδδίχα.

Quum Lollingius initio versus duas litteras intercidisse testetur, vix aliud supplementum inveneris, quod spatii rationibus accommodatum sit.

960 Tabula lapidis nigri, a. 0,65, l. 0,35, c. 0,14, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 10 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 92. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 397. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 5. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1115). Exscripsit Lolling.

| Ε Γ Ε Ν Ε Τ Α |

Ἐπενέτα.

---

961 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι Κ Α Ρ Π Ι Α

Ἐπικαρπία.

---

962 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ε Π Ι Κ Τ Η Σ Ι Σ |

Ἐπίκτησις.

---

963 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ε Γ Ι Κ Υ Δ Η Σ |

Ἐπικύδης.

---

964 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε Γ Ι Τ Ε Λ Ε Ι Σ

Ἐπιτέλεις.

---

965 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Γ Ι Τ Ε Υ Γ Μ Α

Ἐπίτευγμα.

---

966 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ε Γ Ι Χ Α Ρ Η Σ |

Ἐπιχάρης.

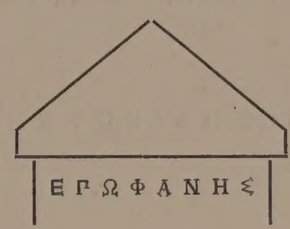
967 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ε Γ Ι Χ Α Ρ Ι Σ |

Ἐπίχαρις.

---

968 Tabula marmoris subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ἐπωφάνης.

---

969 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Ρ Γ Α Σ Ι Ω Ν

Ἐργασίων.

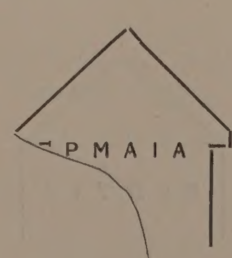
970 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Ρ Μ Α Ι Α

Ἑρμαΐα.

---

971 Fragmentum stelae sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ἑρμαΐα.

972 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΡΜΑΙΑ

Ἑρμαΐα.

---

973 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΡΜΑΙΙΑ

Ἑρμαιία.

---

974 Tabula lapidis nigri, a. 0,53, l. 0,32, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 11 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 11. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 398. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1039). Exscripsit Lolling.

ΕΡΜΑΙΚΕΤΑΣ

Ἑρμαικέτας.

---

975 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΡΜΑΙΟΣ

Ἑρμάϊος.

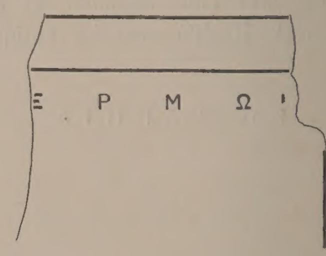
976 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΡ///ΟΔΩΡΟΣ

Ἑρμόδωρος.

---

977 Tabula lapidis nigri, a. 0,60, l. 0,27, c. 0,11, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 16 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 522. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1073). Exscripsit Lolling.

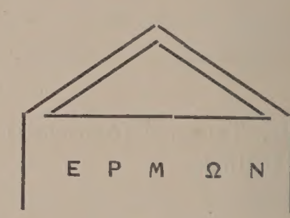

Var. lect. Ἑρμώ Kumanudis, tamquam si lapis integer esset; quod non ita se habere ex Lollingii apographo perspicitur.

Ἕρμω[ν].

---

978 Tabula lapidis caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ἕρμων.

---

979 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε! !ΩΝ

Ἕ[ρμ]ων.

---

980 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ἐρωτίς.

---

981 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Εὐάγγελος.

---

982 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 17 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 302 n. 1091). Exscripsit Lolling.

ΕΥΑΝΓΕΛΟΣ

Εὐάνγελος.

983 Lapis subcaeruleus cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΥΒΟΙΣΚΟΣ

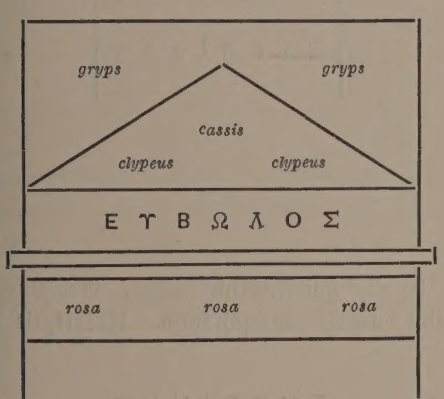
Εὐβοίσκος.

984 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 33 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 33. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 446. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 291 n. 974). Exscripsit Lolling.

| ΕΥΒΩΛΑ |

Εὐβώλα.

985 Tabula marmoris albi cum aëtomate et anaglyphis. Titulus sculptus litteris non incisis, sed prominentibus. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Εὔβωλος.

986 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΒΩΑΟΣ | *sic*

Εὔβω[λ]ος.

987 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΒΩΛΟΣ

Εὔβωλος.

988 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥЬ . . . . |

Εὔβ[ωλος].

989 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΓΕΙΤΩΝ |

Εὐγείτων.

990 Cippus sepulcralis, fractus in duas partes; in superiore titulus. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΓΙ⁻// Α |

Εὐγί[τ]α.

991 Tabula lapidis nigri, a. 0,56, l. 0,28, c. 0,12, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 13 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 13. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 400. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 10. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1041). Exscripsit Lolling.

| ΓΥ /// ⁻ ΕΙΡΙΣ |

Εὐετειρίς.

992 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥϜΑΡΧΙΔΑΣ

Εὐϝαρχίδας.

993 Tabula lapidis nigri, fracta in duas partes, a. 0,98, l. 0,48, c. 0,20, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 12 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 399. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 9. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1040). Exscripsit Lolling.

ΕΥϜΕΤΕΙΡΙΣ

Εὐϝετειρίς.

---

994 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΥΗΝΕΤΟΣ

Εὐήνετος.

---

995 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΘΙΟΥΜΑ

Εὐθιούμα.

---

996 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΘΟΥΜΟΣ

Εὔθουμος.

997 Tabula lapidis nigri, a. 0,28, l. 0,30, c. 0,14, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 18 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 522*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1074). Exscripsit Lolling.

ΕΥΚΗΡΟΝ

Εὔκηρον.

---

998 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΥΚΛΙΑ

Εὔκλια.

---

999 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΥΚΛΙΔΑΣ

Εὐκλίδας.

1000 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΚΡΙΝΗΣ

Εὐκρίνης.

1001 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΞΥΜΑΡΙΧΑ

[Ε]ὐμαρίχα.

1002 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΜΕΙΛΙΣ
ΜΝΑΣΙΜΕΙΛΙΣ

Εὐμειλίς. | Μνασιμειλίς.

1003 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΜΗΛΟΣ

Εὔμηλος.

1004 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΜΝΑΣΤΑ

Εὐμνάστα.

1005 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΝΙΚΑ |

Εὐνίκα.

1006 Stela sepulcralis marmoris albi cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 34 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 447. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 291 n. 975). Exscripsit Lolling.

| ΕΥΝΙΚΙΣ |

Εὐνικίς.

1007 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΝΟΙΣ |

Εὔνοϊς.

1008 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΝΟΙΣ

Εὔνοϊς.

1009 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΝΟΜΑ |

Εὐνόμα.

1010 Tabula lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΝΟΜΟΣ |

Εὔνομος.

1011 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΝΟΣΤΟΣ |

Εὔνοστος.

1012 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΓΙΘΙΣ |

Εὐπιθίς.

1013 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΠΟΡΙΑ |

Εὐπορία.

1014 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

////// ΓΟΡΙΑ

[Εὐ]πορία.

1015 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΓΡΑΞΙΣ |

Εὔπραξις.

1016 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΓΤΕΡΟΣ

Εὔπτερος.

1017 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Γ Τ Ο Η Σ

Εὐπτόης.

1018 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Τ Α Κ Τ ///////

Εὔτακτ[ος].

1019 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε /// Τ Ο Ι Ν /// Σ

Ε[ὔ]το[ϱ]ν[ο]ς.

1020 Stela sepulcralis lapidis qui vocatur πῶϱος cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 35 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 35. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 448. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 11. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 291 n. 976). Exscripsit Lolling.

Εὐτουχίνα.

1021 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Τ Ο Υ Χ Ι Σ

Εὐτουχίς.

1022 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Τ Ο Υ Χ Ο Σ

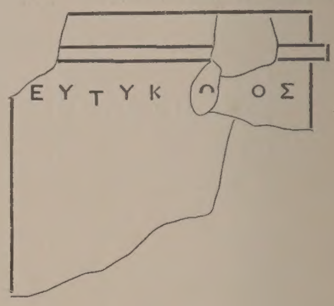
Εὔτουχος.

1023 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Τ Υ /////////

Εὐτυ[χ . . .].

1024 Cippus sepulcralis fractus in plures partes, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Εὐτυκ[ί]ω[ν]ος supplevit Lolling, quod non improbabile iudicarem, nisi genetivi usus a titulorum sepulcralium Tanagraeorum more alienus esset.

1025 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 171 n. LX*b* (Lebas *Inscr.* II, 462. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 88. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 571. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1101). Exscripsit Lolling.

| Ε Υ Τ Υ Χ Α |

Εὐτύχα.

1026 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Τ Υ Χ Ι Ν Α

Εὐτυχίνα.

1027 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ |
| *rosa* *rosa* |

Εὔτυχος.

1028 Tabula lapidis leucophaei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΥΤΥΧΟΣ

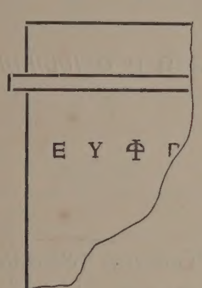
Εὔτυχος.

1029 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΦΑΝΙΑ

Εὐφάνια.

1030 Fragmentum cippi sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

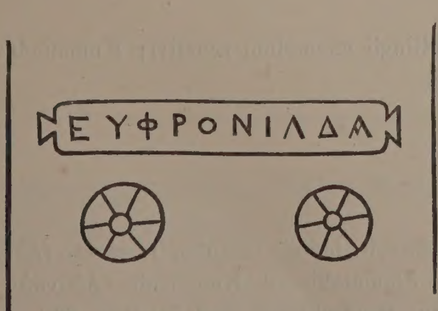
Εὐφρ....

1031 Fragmentum cippi lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Εὐφ]ράν[ωρ]. Supplevit Lolling, ipse tamen indicans incertum esse.

1032 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Εὐφρόνιλ[λ]α.

1033 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ

Εὐφρόνιος.

1034 Cippus inventus Tanagrae (*Skimatari*). Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 21 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 21. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 564. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 12. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 302 n. 1094).

ΕΥΦΡΟΣΟΥ

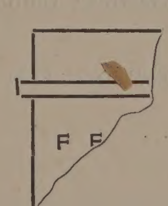
Εὐφροσου[ν . .].

1035 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, fracta in duas partes, a. 1,45, l. 0,62, c. 0,23, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 14 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 401. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1042). Exscripsit Lolling.

ΕΥΩΝΥΜΟΔΩΡΟΣ

Εὐωνυμόδωρος.

1036 Fragmentum cippi parvi lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ϝε....

1037 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 36 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 36. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 449. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 13. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 291 n. 977). Exscripsit Lolling.

ϜΙΣΟΚΛΕΙΣ

Ϝισοκλεῖς.

1038 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 37 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 37. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 450. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 14. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 291 n. 978). Exscripsit Lolling.

F I Σ O K Λ I A

ϝισόκλια.

1039 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

⁻ I Σ O T I M A

[ϝ]ισοτίμα.

1040 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

F I Σ Ω N I Δ A Σ

ϝισωνίδας.

1041 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

I M O Y P N A

Ζμούρνα.

1042 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

I Ω B I A

Ζωβία.

1043 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

I Ω I Λ A

Ζωΐλα.

1044 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Z ω I Λ A

Ζωΐλα.

1045 Tabula lapidis subcaerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Z Ω I Λ O Σ

Ζωΐλος.

1046 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

I Ω Π O //////////////

Ζωπο[υρ . .].

1047 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 39 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 39. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 451. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 291 n. 980). Exscripsit Lolling.

I Ω Π O Y P A

Ζωπούρα.

1048 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 85 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 85. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 538. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 294 n. 1011). Exscripsit Lolling.

⁊ O Y P A

Var. lect. Lollingii exemplum repetivi; Kumanudis nomen Ζωπούρα integrum exhibet.

[Ζω]πούρα.

1049 Stela sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 86 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 86. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 539. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 294 n. 1012). Exscripsit Lolling.

ΖΩΠΟΥΡΙΝΑ

rosa *rosa*

Ζωπουρίνα.

1050 Stela sepulcralis lapidis nigri cum aëtomate, a. 0,80, l. 0,32, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 87 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 90, 88. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 540. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1105). Exscripsit Lolling.

Ι Ω /// Ο Υ Ρ /// Ν Α
Χ Ρ Η Σ Τ Α

Ζω[π]ουρ[ί]να | χρηστά.

1051 Tanagrae (*Skimatari*). Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 88 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 88. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 541. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 294 n. 1013).

Ζωπουρίων.

1052 Cippus sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ι Ω Ρ Ο Υ Ρ Ο Σ

Ζώπουρος.

1053 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 89 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 89. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 542. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 294 n. 1014). Exscripsit Lolling.

Ζ Ω Π Ο Υ Ρ Ο Σ

Ζώπουρος.

1054 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ι Ω Γ Υ Ρ Α

Ζωπύρα.

1055 Marmor Pentelicum, a. 1,5, l. 0,40 infra, 0,36 supra, c. 0,29. Supra titulum aëtoma, infra eum anaglyphum repraesentans mulierem sedentem cum catulo. Tanagrae (*Skimatari*) ante domum Mantis. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 336 n. 41. Exscripsit Lolling.

Ι Ω Γ Υ Ρ Ι Ν Α

rosa *rosa*

Ζωπυρίνα.

1056 Tabula marmoris albi cum aëtomate; infra titulum rosae duae excavatae. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 90 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 90, 90. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 543. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1106). Exscripsit Lolling.

ΖΩΠΥΡΙΝΑΧΑΙΡΕ

rosa *rosa*

Ζωπυρίνα χαῖρε.

1057 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ι Ω Π Υ Ρ Ι Ν Ο Σ

Ζωπυρῖνος.

1058 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Η Λ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ

Ἡλιόδωρος.

1059 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Η Ρ Α Ι Σ

Ἡραΐς.

1060 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ |

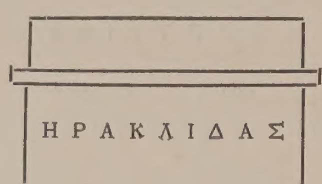
'Ηρακλεόδωρος.

1061 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Η Ρ Α Κ Λ Ι Δ Α Σ

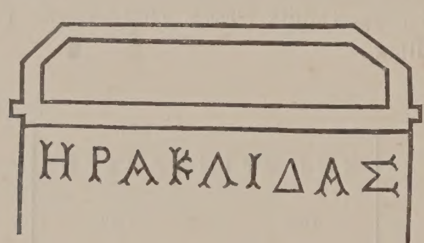
'Ηρακλίδας.

1062 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

'Ηρακλίδας.

1063 Stela sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

'Ηρακλίδας.

1064 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| /// Ρ Α Κ Ω |

Post litteram Ω vacuum spatium esse testatur Lolling.
['Η]ρακώ.

1065 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Η Ρ Α Κ Ω Ν

'Ηράκων.

1066 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Η Ρ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ |

'Ηρόδωρος.

1067 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in ecclesiola S. Thomae efficiens partem superiorem ἱερᾶς τραπέζης. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 577 n. 9 (Boeckh C. I. G. 1641). *Travels in Northern Greece* II p. 457 (Lebas *Inscr.* II, 459. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 76. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 569. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 302 n. 1100). Exscripsit Lolling.

Η Σ Χ Ι Ν Α Σ

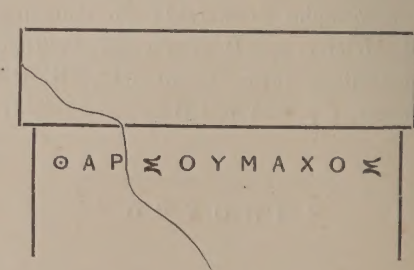
'Ησχίνας.

1068 Stela sepulcralis marmoris albi cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis 'Αθηναίου III p. 171 n. 38 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 90, 38. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 450*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 291 n. 979). Exscripsit Lolling.

| Η Φ Η Σ Τ Ι Χ Ο Σ |

'Ηφήστιχος.

1069 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis 'Αθηναίου III p. 171 n. 40 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 40. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 452. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 291 n. 981). Exscripsit Lolling.

Θαρσούμαχος.

1070 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Θ Ε Μ Ι Σ Τ Ι Σ

Θεμιστίς.

1071 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Θεοδώρα.

1072 Pars superior tabulae lapidis nigri, a. 0,62, l. 0,32, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 15 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 15. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 402. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 15. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1043). Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΣΖΟΤΟΣ

Θεόσζοτος.

1073 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΞΕΝΑ

Θεοξένα.

1074 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΘΕΤΤΑΛ
ΧΡΗΣΤ
rosa *rosa*

Θετταλ[ία] | χρηστ[ή].

1075 Tabula lapidis nigri, a. 0,75, l. 0,31, c. 0,18, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 16 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 16. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 403. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1044). Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΓΙΤΑ

Θιογίτα.

1076 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΔΩΡΑ

Θιοδώρα.

1077 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΔΩΡΑ

Θιοδώρα.

1078 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Scriptura admodum detrita. Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΛ ΩΡ

Θιο[δ]ώρ[α].

1079 Tabula cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΔΩΡΟΣ

Θιόδωρος.

1080 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 41 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 41. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 453. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 16. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 291 n. 982). Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΖΟΤΑ

Θιοζότα.

1081 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο Ξ Ο Τ Α

Θιο[ζ]ότα.

1082 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 42. Exscripsit Lolling.

| Θ Ι Ο I Ο Τ Ο Σ |

Θιόζοτος.

1083 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο Κ Λ Ι Α

Θιόκλια.

1084 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο Κ Ρ Ι Τ Α

Θιοκρίτα.

1085 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο Μ Ν Α Σ Τ Α

Θιομνάστα.

1086 Tabula lapidis nigri, a. 0,65, l. 0,28, c. 0,11, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 17 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 17. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 404. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 17. 32. 33. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1045). Exscripsit Lolling.

////////////////////////////////

////////////////////////////////

Θ Ι Ο Μ . . . Ι Α

Σ Ρ Ο Τ Τ Α Λ Ι Σ

Σ Ρ Ο Τ Ο Ν Ι Κ Α

Var. lect. Vs. 2 Σροτυλλίς Kumanudis.

Θιομ[νάσ]τα. | Σροτ[υλ]λίς. | Σροτονίκα.

1087 Cippus sepulcralis lapidis subcaeruleí, Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο Τ //////////////

Θιοτ . . . .

1088 Magna basis lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο Τ Ι Μ Α

Θιοτίμα.

1089 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο Τ Ι Μ Α

Θιοτίμα.

1090 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο Τ Ι Μ Ο Σ

Θιότιμος.

1091 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 10. Exscripsit Lolling.

| Θ /// Ω Ν |

Θ[ί]ων.

1092 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Θ Ο Α Σ

Θόας.

1093 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΘΟΥΔΙΓΓΟΣ

Θούδιππος.

1094 Tabula cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΘΡΑΙΤΤΑ |

Θρᾶττα.

1095 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΑ

Θρασυβούλα.

1096 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΘΡΑΣΥΚΚΩ

Θρασυκκώ.

1097 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΘΡΑΣΩΝ |

Θράσων.

1098 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΘΥΝΑΡΧΟΣ

Θύναρχος.

1099 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΘΥΡΣΟΣ

Θύρσος.

1100 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΘΥΤΛΕΙΑ

Θύτλεια.

1101 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΙΑΡΑΡΧΟΣ

Ἱάραρχος.

1102 Tabula lapidis nigri, a. 0,70, l. 0,31, c. 0,07, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 18 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 405. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1046). Exscripsit Lolling.

| ΙΑΡΩ |

Ἱαρώ.

1103 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΙΑΡΩ ////

Ἱάρω[ν].

1104 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΙΑΣΩΝ

Ἰάσων.

1105 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| ΙΕΡΟΚΛΕΙΑ |

Ἱερόκλεια.

1106 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε Ι Ε Ρ Ο Κ Λ Ε Α

Εἰεϱόκλεα.

1107 Tabula lapidis qui vocatur πῶϱος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ι Κ Ε Τ Ι Σ

Ἱκέτις.

1108 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ι Λ Α Ρ Α

Ἱλάϱα.

1109 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ι Λ Α Ρ Ο Ν

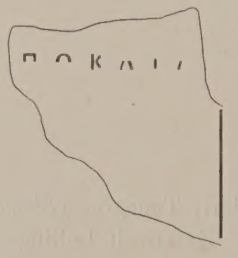
Ἵλαϱον.

1110 Stela parva sepulcralis marmoris subcaerulei cum aëtomate et acroteriis, olim in ecclesia prope Tanagram, nunc in ipso vico *Skimatari* in museo. Ed. A. Conze *Ann. dell' Inst. arch. Rom.* XXX (1858) p. 351. Exscripsit Lolling.

Ἵλαϱον | χαῖϱε.

1111 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶϱος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Ἱπ]πόκλια.

1112 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ

Ἱπποκϱάτης.

1113 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Ι Τ Α

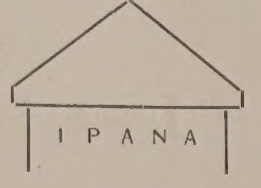
Ἱπποκϱίτα.

1114 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ι Ρ Α Ν Α

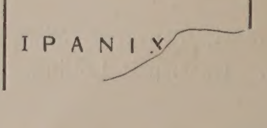
Ἰϱάνα.

1115 Stela sepulcralis lapidis nigri cum aëtomate, a. 0,76, l. 0,46, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Demetriadis ed. Kumanudis Ἀϑηναίου III p. 476 n. 3 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 80. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 552. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 296 n. 1028). Exscripsit Lolling.

Ἰϱάνα.

1116 Pars superior tabulae lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀϑηναίου IV p. 298 n. 19 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 236 n. 81, 19. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 406. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 297 n. 1047). Exscripsit Lolling.

Var. lect. Ἰϱανίχα Kumanudis nulla supplementi nota; sed ex Lollingii apographo, quod expressi, plures litteras a dextra periisse apparet.
Ἰϱάνιχ[ος].

1117 Tabula lapidis nigri, a. 0,82, l. 0,34, c. 0,08, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 20 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 20. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 407. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1048). Exscripsit Lolling.

| Ι Σ Μ Ε Ι Ν Ι Κ Ε Τ Α Σ |

Ἰσμεινικέτας.

1118 Tabula lapidis nigri, fracta in duas partes, a. 1,03, l. 0,38, c. 0,12, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 14 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 93, 14. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 521. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1121). Exscripsit Lolling.

Ε Ι Σ Ο Τ Ι Μ Α

Εἰσοτίμα.

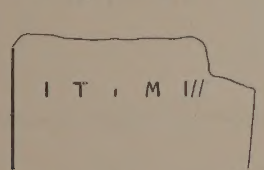
1119 Tabula lapidis nigri, a. 0,75, l. 0,30, c. 0,08, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 21 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 81, 21. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 408. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1049). Exscripsit Lolling.

| Ι Τ Α Λ Ο Σ |

Var. lect. Ἴταμος Kumanudis. Tamen non videtur dubitandum, quin idem lapis sit.

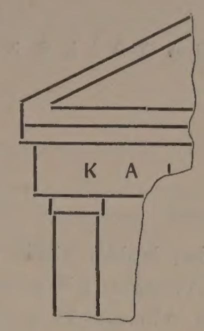
Ἰταλός.

1120 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ἰτυμ . .

1121 Fragmentum monumenti sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Και . . . .

1122 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ϝ Α Λ Λ

Καλλ . . . . .

1123 Fragmentum cippi sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Καλλικ . . . . .

1124 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Καλλ[ίκ]λια.

1125 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Κ Λ Ι Α

Καλλίκλια.

1126 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Ι Τ Α

Καλλικρίτα.

1127 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Κ Ω Ν

Καλλικῶν.

1128 Pars superior tabulae lapidis nigri, fracta in partes quinque, a. 0,46, l. 0,33, c. 0,06, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 22 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 22. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 409. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1050). Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Ν Α Ο <

Καλλίναος.

1129 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Ν Ι Κ Α

Καλλινίκα.

1130 Fragmentum lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ι ι Ν Ο Ι//

Tres fere litteras initio periisse testatur Lolling.
[Καλ]λινόη.

1131 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Ξ Ε Ν Α

Καλλιξένα.

1132 Tabula marmoris subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Π Π ///

Καλλίππ[α].

1133 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Σ

Καλλίς.

1134 Tabula cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 171 n. LX*c* (Lebas *Inscr.* II, 458. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1102). Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ο Ν Ι Κ Ο Σ

Καλλιστόνικος.

1135 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Φ Α Ν Ε Ι Σ

Καλλιφάνεις.

1136 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Ω Ν

Καλλίων.

1137 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ω

Καλλώ.

1138 Tabula lapidis nigri, fracta ab inferiore parte, a. 0,39, l. 0,31, c. 0,08, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 24 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 524. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1075). Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Ο Ν Ι Κ Ο Σ

Καλόνικος.

1139 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΚΑΡΟΥΣ

Κάρους. Videtur forma Boeotica nominis in -υς cadentis esse, cuius origo sane obscura est.

1140 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΚΑΦΙΣΙΑΣ

Καφισίας.

1141 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΚΑΦΙΣΙΑΣ

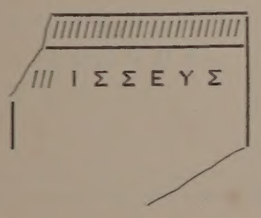
Καφισίας.

1142 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣ

Καφισόδωρος.

1143 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

[Κ]ισσεύς.

1144 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΚΛΕΑ

Κλέα.

1145 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΚΛΕΑΡΙΣΤΟΣ

Κλεάριστος.

1146 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΚΛΕΙΤΩΝ

Κλείτων.

1147 Stela sepulcralis marmoris caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 43 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 43. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 455. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 18. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialekt-inschr.* I p. 291 n. 983). Exscripsit Lolling.

Κλεομνάστα.

1148 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ

Κλεοπάτρα.

1149 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΣ

Κλεόστρατος.

1150 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΚΛΕΩ

Κλεώ.

1151 Tabula cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 11 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 11 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1087). Exscripsit Lolling.

| Κ Λ Ε Ω Ν |

Κλέων.

1152 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κλεώπατρος.

1153 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Λ Ͱ/////////

Κλη.....

1154 Tabula marmoris albi ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 297 n. 9 (inde Roehl Inscr. Graec. antiq. 306*c*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 227 n. 35. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 347. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 281 n. 929). Exscripsit Lolling.

Κ Λ Ι Α Ρ Ψ Α

Κλιάρχα.

1155 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Κ Λ Ι Α Ρ Χ Ο Σ |

Κλίαρχος.

1156 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Λ Ι Ο Μ Ε Ι Λ Α

Κλιομείλα.

1157 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 44 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 44. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 456. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 291 n. 984). Exscripsit Lolling.

| Κ Ο Θ Ω Π Α |

Κοθώπα.

1158 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Ο Λ Λ Υ Ρ Α

Κολλύρα.

1159 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Ο Ρ Δ Ο Υ Τ////

Κορδούπ[α] (?).

1160 Tabula lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Κ Ο Ρ Η Χ Α

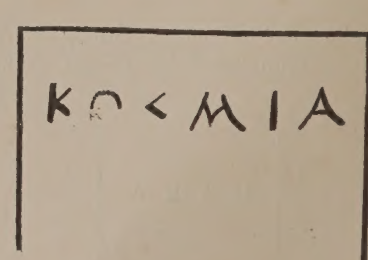
Κορήχα.

1161 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Ο Ρ Ι Ν Α

Κόρινα.

1162 Lapis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Κοσμία.

1163 Stela sepulcralis marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 45 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 45. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 457. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 292 n. 985). Exscripsit Lolling.

ΚΟΥΔΙΡΡΑ

Κουδίππα.

1164 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Κ Ρ Ε Ω Ν

Κρέων.

1165 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ρ Ι Τ Ω Ν

[Κ]ρίτων.

1166 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Τ Η Ξ Ι Κ Λ Ε Α

Κτησίκλεα.

1167 Stela sepulcralis marmoris albi, a. 0,13, l. 0,36, cum aëtomate et rosis duabus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 476 n. 4 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 91. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 553. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 6. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1113). Exscripsit Lolling.

Κ Τ Η Ξ Ι Κ Λ Ι Α

Κτησίκλια.

1168 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

/// Τ Η Σ Ω Ν

[Κ]τήσων.

1169 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 175 n. 94 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1110). Exscripsit Lolling.

Κ Ω Μ Ι Κ Ο Ν

Κωμικόν.

1170 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/// 2 Μ Ι Κ ⌒ ///

[Κ]ωμικό[ν].

1171 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Κ Ω Τ Α

Κώτα.

1172 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Λ Α Ι//////////\ Θ Α

Λα . . . θα.

1173 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Λ Α Μ Ι Α

Λάμια.

1174 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Λ Α Μ Π Α Σ |

Λαμπάς.

1175 Tabula lapidis nigri, a. 0,75, l. 0,33, c. 0,16, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 25 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 25. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 412. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1053). Exscripsit Lolling.

| Α Ι Γ Ο Υ Ρ Ο Ν |

Var. lect. Αἴγουρον Kum. Et sic certe debuisse scribi, sed lapicidae errore peccatum esse, manifestum est.

[Α]ἴγουρον.

1176 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 175 n. 95 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 95. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 544. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 7. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 294 n. 1015). Exscripsit Lolling.

Λ Ι Ο Υ Σ Ι Κ Λ Ι Α

Λιουσίκλια.

1177 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Λ Ι Ρ Α Ν Ο Σ

Λίρανος.

1178 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, a. 0,40, l. 0,21, c. 0,07, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 25 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 25. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 525. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1076). Exscripsit Lolling.

| Λ Ο Υ Κ Ι Δ Α Σ |

Λουκίδας.

1179 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 2. Ex Stamatakis apographo Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 46 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 78, 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 458. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 292 n. 986). Exscripsit Lolling.

| Λ Ο Υ Σ Ι Σ |

Λουσίς.

1180 Tabula marmoris albi ornata aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Λ Ο Χ Ο Σ

Λόχος.

1181 Magna basis lapidis caerulei; titulus incisus litteris parvis. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Λ Υ Σ Ι Μ Α Χ Ο Σ

Λυσίμαχος.

1182 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Λ Ι ∠ Ι ΙΙ Ν Λ ∠ Ι Λ
Χ Α Ι Ρ Ε

Λ[υ]σι[μ]ν[ά]σ[τ]α | χαῖρε.

1183 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ ///////////////// Ι Ν Α

Μ . . . . . ινα.

1184 Stela sepulcralis desinens a superiore parte in angulum acutum, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Μ Α Ι Ι Δ Α Δ Α Τ Α Σ
Χ Ρ Η Σ Τ Ο Σ

Μαιδάτας | χρηστός. Versu priore idem nomen, cum litterarum dispositio spatii rationibus non accommodata esset, a lapicida inde a tertia littera iterum litteris arctius collocatis exaratum videtur.

1185 Cippus sepulcralis, a superiore parte desinens in angulum acutum, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Μ Α Κ Ρ Ω Ν

Μάκρων.

1186 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ Α Ν Τ Ι Θ Ι Α

Μαντιθία.

1187 Tabula lapidis nigri, fracta ab inferiore parte, a. 0,48, l. 0,32, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 26 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 26. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 413. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1054). Exscripsit Lolling.

Μ Α Τ Ι Ω Ν

Ματίων.

1188 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ Α Τ Ρ Ω

Ματρώ.

1189 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Μ Α Χ

Μάχ[ων] (?).

1190 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Θ Ω Ν

Μέθων.

1191 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Ι Ν Ι Σ

Μεῖνις.

1192 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Λ

Μελ. . . . .

1193 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 47 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 459. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 292 n. 987). Exscripsit Lolling.

Μ Ε Λ Α Ν Θ Ι Σ

Μελανθίς.

1194 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Λ Α Ν Θ Ω

Μελανθώ.

1195 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Λ Α I//I Χ Ο Σ

[Μ]ελάν[τ]ιχος.

1196 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, cum aëtomate, intra quod rosa; duae aliae rosae iuxta titulum ab utraque parte. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

rosa Μ Ε Λ Ι Τ Α *rosa*

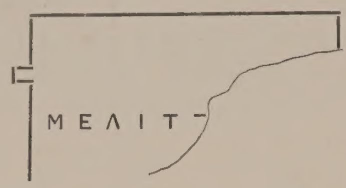
Μελίτα.

1197 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripit Lolling.

Ν Ε Λ Ι Τ Α

Μελίτα.

1198 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Μέλιττ[α].

1199 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Λ Ι Τ Ω

Μελιτώ.

1200 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Μ Ε Λ Ͻ Τ Α |

Μελῶτα.

1201 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Μ Ε Ν Ε Ι Σ |

Μένεις.

1202 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Ν Ε Κ Λ Η Σ

rosa *rosa*

Μενεκλῆς.

1203 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Ν Ε Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ

Μενε⟨ι⟩κράτης.

1204 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Ν Ε Κ Ρ Α Τ Η ‾

Μενεκράτη[ς].

1205 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Μ Ε Ν Ω Ν |

Μένων.

1206 Tabula cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Μ Η Ν Ι Α Σ |

Μηνίας aut Μηνιάς.

1207 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Μ Ι Δ Α Σ |

Μίδας.

1208 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Μ Ι Δ Ι Α Σ |

Μιδίας.

1209 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Μ Ι Κ Κ Ι Σ

Μίκκις.

1210 Pars superior tabulae lapidis nigri, a. 0,43, l. 0,47, c. 0,12, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 26 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 26. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 526. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 300 n. 1077). Exscripsit Lolling.

ΜΙΚΟΥΘΟΣ

Μίκουθος.

1211 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΜΙΚΥΘ

Μίκυθ . . . . .

1212 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΜΙΜΝΩΝ

Μίμνων.

1213 Fragmentum lapidis nigri subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΣΑΡ

[Μν]ασαρ[χ . . .] aut [Μν]ασαρ[ετ . .].

1214 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΑΡΕΤΟΣ

Μνασάρετος.

1215 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 12 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 559. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1088). Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΑΡΧΟΣ

Μνάσαρχος.

1216 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΚΛΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ

Μνασικλῆς | χρηστός.

1217 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

///////////ΣΙΚΛΗΣ
//////ΜΝΑΣΩΝ

[Μνα]σικλῆς. | Μνάσων.

1218 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΚΛ///Α

Μνασίκλ[ι]α.

1219 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΝΑΣΙΚΛΙΑΣ

[Μ]νασικλίας.

1220 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΛΛΩ

Μνασιλλώ.

1221 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate et anaglyphis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Μνασιλόχα.

1222 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΝΟΣ

Μνασῖνος.

1223 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΠΠΑ

Μνασίππα.

1224 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΡΟΑ

Μνασιρόα.

1225 Stela sepulcralis sine ornamentis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

A dextra duas litteras deesse videri adnotat Lollingius.
Μνασ[ίς].

1226 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΣ

Μνασίς.

1227 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Μν]ασιστρότα.

1228 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΦΙΛΑ

Μνασιφίλα.

1229 Stela sepulcralis lapidis nigri, a. 0,89, l. 0,36, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 476 n. 3 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 80. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 481. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1023). Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΦΙΛΟΣ

Μνασίφιλος.

1230 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΜΝΑΣΙΧΑΡΕΙΣ

Μνασιχάρεις.

1231 Tabula lapidis caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Μνάσων.

1232 Tabula lapidis nigri, a. 0,85, l. 0,34, c. 0,24, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 27 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 27. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 414. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1055). Exscripsit Lolling.

| Μ Ο Ι Ρ Ι Χ Ο Σ |

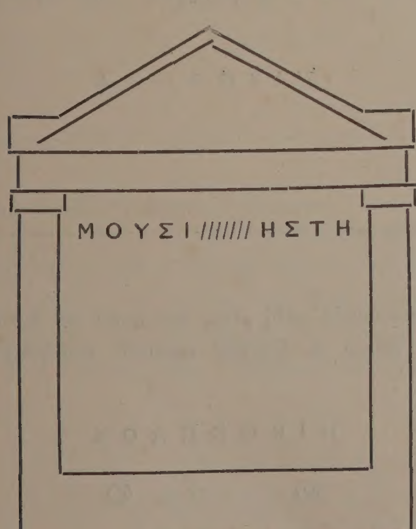
Μοίριχος.

1233 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Μ Ο Υ Ρ Τ Ω Ν

Μούρτων.

1234 Stela sepulcralis cum aëtomate, a. 0,50, l. 0,25, c. 0,08, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 80. Exscripsit Lolling.

Μουσὶ [χρ]ηστή.

1235 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ν Ε Μ Ε Α

Νέμεα.

1236 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ν Ε Υ Μ Ε Ι Ν Ι Χ Ο /// |

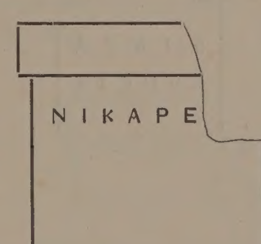
Νευμείνιχο[ς].

1237 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 48 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 48. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 460. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 21. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 292 n. 988). Exscripsit Lolling.

Ν Ι Α Ρ Χ Ι Σ

Νιαρχίς.

1238 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 27. Exscripsit Lolling.

Νικαρέ[τα].

1239 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Α Ρ Ε Τ Α

Νικαρέτα.

1240 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ν Ι Κ Α Ρ Χ Ι Σ |

Νικαρχίς.

1241 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 20 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 20. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 563. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 302 n. 1093). Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Α Σ Ι Ρ Ρ Ο Σ

Νικάσιππος.

1242 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Α Σ Ω

Νικασώ.

1243 Stela sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος cum aëtomate, a. 0,48, l. 0,30, c. 0,07, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 175 n. 96 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 545. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1111). Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ε Α
Χ Ρ Η Ϲ Τ Α

Νικέα | χρηστά.

1244 Cippus sepulcralis lapidis caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ι Α Σ

Νικίας.

1245 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ι Ι Κ Ι Α Σ

[Ν]ικίας. Supplevit Lolling.

1246 Tabula lapidis albi cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ι Π Π Ο Σ

rosa *rosa*

Νίκιππος.

1247 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ι Γ Ι Π Ο Σ *sic*

Νίκι[π]πος.

1248 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

///Ι Κ Ο Β Ο Υ Λ Ο Σ

Νικόβουλος.

1249 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/// Ι Κ Ο Ρ /// Λ Α

[Ν]ικο[βώ]λα.

1250 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ο Β Ω Λ Ο Σ

◎ ◎

rosa *rosa*

Νικόβωλος.

1251 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ο Δ Α Μ Α

Νικοδάμα.

1252 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ

Νικοκράτεις.

1253 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ο Λ Α Ο Σ

Νικόλαος.

1254 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ο Π Ο Λ Ι Σ

Νικόπολις.

1255 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ν Ε Ι Κ Ο Π Ο Λ Ι Σ

Νεικόπολις.

1256 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 3. Ex Stamatakis apographo Kumanudis 'Αθηναίου III p. 171 n. 49 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 78, 2. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 461. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 22. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 292 n. 989). Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Ο Τ Ο Σ

Νικόστροτος.

1257 Tabula lapidis nigri, fracta in duas partes, a. 0,63, l. 0,30, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis 'Αθηναίου IV p. 298 n. 28 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 28. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 415. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 23. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1056). Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ο Τ Τ Ω

Νικοττώ.

1258 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ω

Νικώ.

1259 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ω
Θ Ι Ο Τ Ι Τ Α

Νικώ. | Θιο[γ]ίτα.

1260 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ω Ν

Νίκων.

1261 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ω Ν

Νίκων.

1262 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ι Κ Ω Ν

[Ν]ίκων.

1263 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΙΟΥΜΗΝ

[N]ιουμην ....

1264 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΝΙΟΥΜΗΝΙΣ

Νιουμηνίς.

1265 Pars superior tabulae lapidis nigri, fracta in partes duas, a. 0,35, l. 0,43, c. 0,07, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 27 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 93, 27. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 527. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 8. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 305 n. 1126). Exscripsit Lolling.

ΝΙΟΥΜΗΝΙΧΟΣ

Νιουμήνιχος.

1266 Columella lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 50 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 90, 50. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 462. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 24. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 292 n. 990). Exscripsit Lolling.

ΝΙΟΥΜΦΗΑ

Νιουμφήα.

1267 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΝΩΡΑ

Νώρα.

1268 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 51 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 51. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 463. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 292 n. 991). Exscripsit Lolling.

ΞΑΝΘΙΚΛΕΙΣ

Ξανθικλεῖς.

1269 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 175 n. 97 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 294 n. 1016). Exscripsit Lolling.

ΞΑΝΘΙΣ

Ξανθίς.

1270 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΑΡΕΤΑ

Ξεναρέτα.

1271 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΑΡΕΤΟΣ

Ξενάρετος.

1272 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΑΡΙΣΤΑ

Ξεναρίστα.

1273 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΕΑΣ

Ξενέας.

1274 Stela lapidis leucophaei cum aëtomate et rosis duabus, a. 0,85, l. 0,37, c. 0,08, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 29 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 529. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 10. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1079). Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΝΩ

rosa *rosa*

Ξεννώ.

1275 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΟ

Ξενο . . . . .

1276 Tabula lapidis quem πῶρον vocant, a. 0,50, l. 0,28, c. 0,12, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 29 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 29. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 416. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 25. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1057). Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΟΚΚΩ

Ξενοκκώ.

1277 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 5 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 78, 4. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 557. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1083). Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΟΚΛΙ///

Ξενόκλι[α].

1278 Lapis sepulcralis, Harmate in ecclesiola quadam. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 600.

ΞΕΝΟΚΡΙΤΗ

Ξενοκρίτη.

1279 Cippus sepulcralis fractus in duas partes, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΟΚΡΙ ΤΟΣ

Ξενόκριτος.

1280 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΣ

Ξενόκριτος.

1281 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΟΣΤΡΟΤΑ

Ξενοστρότα.

1282 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΟΤΙΜΙΔΑΣ

Ξενοτιμίδας.

1283 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΟΤΙΜΟΣ

Ξενότιμος.

1284 Cippus marmoris albi pulcherrimo acroterio ornatus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 7 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 7. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 558. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1085). Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΟΦΑΝΤΑ

Ξενοφάντα.

1285 Tabula lapidis nigri, a. 0,68, l. 0,29, c. 0,11, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 28 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 528. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 9. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1078). Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΥΛΛΙΣ

Ξενυλλίς.

1286 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΞΕΝΩΝ

Ξένων.

1287 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΟΙΑΞ

Οἴαξ.

1288 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΟΛΟΥΝΠΙΧΑ

Ὀλουνπίχα.

1289 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΟΛΥΜΠΙΧΑ

Ὀλυμπίχα.

1290 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΟΛΥΝΠΙΧΟΣ

Ὀλύνπιχος.

1291 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΟΛΥΜΠΙΩΝ

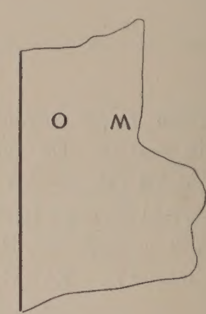
Ὀλυμπίων.

1292 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΟΛΥ . ΠΟΣ

Ὄλυ[μ]πος.

1293 Fragmentum lapidis sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ὁμ . . . .

1294 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/// Μ . Λ ////////

[Ὁ]μολ[ω . . .].

1295 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΟΜΟΛΩΙΣ

Ὁμολωΐς.

1296 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΟΜΟΛΩΙΣ

Ὁμολωΐς.

1297 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis Exscripsit Lolling.

| /// Μ Ο Λ Ω Ι Σ |

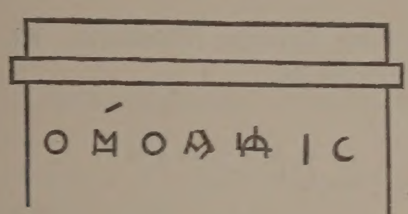
[Ὀ]μολωΐς.

1298 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ο Μ Ο Λ Ω Ε Ι Σ

Ὁμολωεῖς.

1299 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ὀμο[λω]ΐς.

1300 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ο Μ Ο Λ Ω Ι Χ Ο Σ |

Ὁμολώϊχος.

1301 Tabula lapidis nigri, fracta in duas partes, a. 1,05, l. 0,42, c. 0,30, Tanagrae (*Skimatari*). Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 31 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 31. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 417. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 299 n. 1058). Exscripsit Lolling.

| Ο Μ Ο Λ … Ι … Ν |

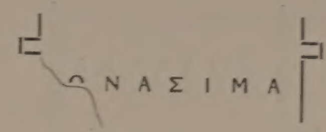
Ὁμολωΐων.

1302 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ο Μ Ο Λ Ω Ι Ω Ν
Χ Ρ Η Σ Τ Ο Σ

Ὁμολωΐων | χρηστός.

1303 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 52 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 52. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 464. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 292 n. 992). Exscripsit Lolling.

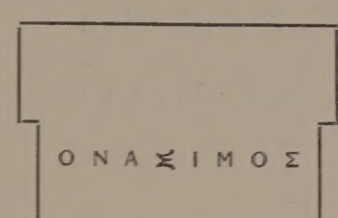
Ὀνασίμα.

1304 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ο Ν Α Σ Ι Μ Ι Δ Α Σ

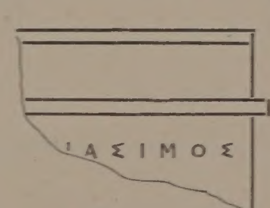
Ὀνασιμίδας.

1305 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ὀνάσιμος.

1306 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Ὀν]άσιμος. Supplevit Lolling.

1307 Pars superior tabulae lapidis nigri, a. 0,30, l. 0,30, c. 0,06, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 32.

| Ο Ν Α Σ Ι Χ Α |

Ὀνασίχα.

1308 Tabula lapidis nigri, a. 0,70, l. 0,29, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 33 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 32. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 418. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 299 n. 1059). Exscripsit Lolling.

ΟΝΑΣΙΧΑ

Ὀνασίχα.

1309 Tabula lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΟΝΑΣΩ

Ὀνασώ.

1310 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΟΝΑ///ΙΔΑ///

Ὀνα[τ]ίδα[ς].

1311 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΟΝΑΤΙΧΟΣ

Ὀνάτιχος.

1312 Cippus sepulcralis lapidis caerulei cum aëtomate, a. 0,50, l. 0,20, c. 0,05, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 170 n. 26 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 290 in adnotatione ad n. 968). Exscripsit Lolling.

ΓΑΙΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ

Πάϊλος | χρηστός.

Separavi hunc titulum ab eis quos edidi n. 699—709, quia dubium videbatur utrum hic idem nomen appellativum agnoscendum esset atque illic necne. Nam primum hoc unum exemplum esset litterae λ in illo vocabulo non geminatae (sane etiam n. 721 κόριλα scribitur pro eo quod in reliquis eiusmodi titulis est κόριλλα), deinde χρηστός non videtur quadrare in illud inscriptionum sepulcralium genus.

1313 Cippus inventus Tanagrae (*Skimatari*). Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 24.

ΠΑΛΟΝΙΟΝ

Πα . όνιον.

1314 Tabula marmorea cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΑΝΦΙΛΑ
rosa *rosa*

Πανφίλα.

1315 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΑΝΘΕΙΡΙΣ

Πανθειρίς.

1316 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΑΡΑΛΩΙΣ

Παραλωΐς.

1317 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΑΡΑΜΟΝΑ

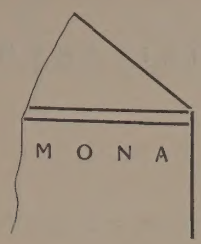
Παραμόνα.

1318 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΑΡΑΜΟΝΑ

Παραμόνα.

1319 Fragmentum cippi sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Παρα]μόνα.

1320 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Ο Σ

Παράμονος.

1321 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

[Παρ]άμονος.

1322 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/// Α Ρ Θ Ε Ν Λ

[Π]αρθένα.

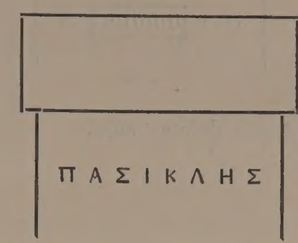
1323 Pars superior tabulae lapidis nigri, a. 0,35, l. 0,32, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 34 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 34. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 420. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 26. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 299 n. 1060). Exscripsit Lolling.

Π Α Ρ Θ Є Ν ι

Var. lect. Παρθεννώ Kumanudis; neque ab omni parte certum est, eundem lapidem esse.

Παρθέν[α].

1324 Tabula marmorea, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Πασικλῆς.

1325 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Π Α Τ Ρ Ο Κ Λ Ι Δ Α Σ

Πατροκλίδας.

1326 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Π Α Τ Ρ Ω Ν

Πάτρων.

1327 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Π Α Τ Ρ Ω Ν Δ Α Σ

Πατρώνδας.

1328 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Α Υ Σ Ι Λ Λ Α

Παύσιλλα.

1329 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Ε Ρ Ι Λ ////

Περιλ . . . .

1330 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Π Ι [////////////] Ν

Quattuor litterae consulto deletae sunt.
Πι[. . . ω]ν.

1331 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Π Ι Σ Α Ν Δ Ρ ///

Πισάνδρ[α].

1332 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Ι Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ

Πίσανδρος.

1333 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Ι Σ Ι Δ Α Σ

Πισίδας.

1334 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Π Ι Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ

Πισικράτης.

1335 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Λ Ι Σ Τ Ω Ν

Πλίστων.

1336 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Λ Ο Υ Τ Ι Σ

Πλουτίς.

1337 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Ο Θ Ι Α Δ Α Σ

Ποθιάδας.

1338 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Ο Λ Ε Μ

Πολεμ . . . . .

1339 Stela lapidis caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 53 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 53. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 465. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 292 n. 993). Exscripsit Lolling.

Π Ο Λ Ε Μ Η Ο Σ

Πολεμῆος.

1340 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 54 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 54. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 466. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 27. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 292 n. 994). Exscripsit Lolling.

Τ Ο Λ Ι Ο Υ Κ Ω Ν

Πολιούκων.

1341 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Π Ο Λ Ο Κ Λ Ι Α

Πολόκλια.

1342 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΓΟΛΟ–

Πολοξ[εν . . .].

1343 Stela sepulcralis lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis 'Αϑηναίου III p. 476 n. 4 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 80. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 482. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 28. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1024). Exscripsit Lolling.

ΓΟΛΟΥΚΛΙΑ

Πολούκλια.

1344 Tabula lapidis nigri, a. 0,54, l. 0,29, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis 'Αϑηναίου IV p. 299 n. 35 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 35. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 421. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 299 n. 1061). Exscripsit Lolling.

ΓΟΛΟΥΞΕΝΟΣ

Πολούξενος.

1345 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΟΛΥΗΝΕΤΟΣ

Πολυήνετος.

1346 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΓΟΛΥΚΛΕΙΣ

Πολυκλεῖς.

1347 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΟΛΥΚΛΙΑ

Πολύκλια.

1348 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΓΟΤΙΔΑΙΧ

Ποτιδάιχ[ος.

1349 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis 'Αϑηναίου III p. 171 n. 56 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 56. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 468. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 29. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 996). Exscripsit Lolling.

ΓΟΥΘΙΚΩΝ

Πουθίκων.

1350 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΓΟΥΘΙΣ

Πουθίς.

1351 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΟΥΘΟΚΛΕΙΣ

Πουθοκλεῖς.

1352 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΓΟΥΘΟΚΛΕ///Σ

Πουθοκλε[ῖ]ς.

1353 Stela sepulcralis ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis 'Αϑηναίου III p. 171 n. 55 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 55. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 467. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 292 n. 995). Exscripsit Lolling.

ΓΟΥΘΟΚΛΙΑ

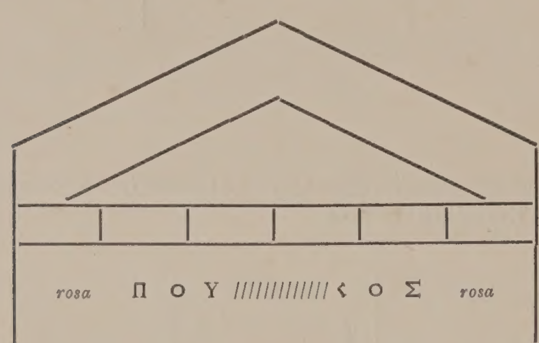
Πουθόκλια.

1354 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

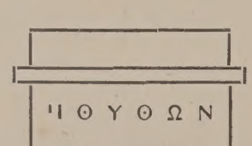
Πουθονίκ[α].

1355 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 57 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 57. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 469. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 997). Exscripsit Lolling.

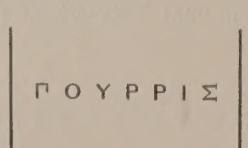
Πού[θι]χος.

1356 Cippus sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Πο]ύθων.

1357 Tabula lapidis nigri, a. 0,70, l. 0,33, c. 0,12, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 33 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 33. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 530. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1080). Exscripsit Lolling.

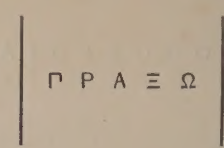
Πουρρίς.

1358 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 13. Ex Stamatakis apographo Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 58 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 235 n. 78, 13. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 470. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 30. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 998). Exscripsit Lolling.

Γ Ο Υ Ρ ι Ι Χ Ι Δ Α Σ

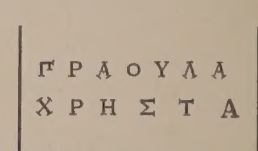
Πουρ[ρ]ιχίδας.

1359 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

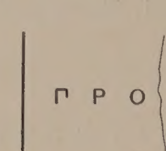
Πραξώ.

1360 Stela sepulcralis lapidis nigri, a. 0,80, l. 0,41, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Demetriadis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 476 n. 5 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 91. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 554. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 11. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1114). Exscripsit Lolling.

Πραούλα | χρηστά.

1361 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Προ....

1362 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Γ Ρ /// ‾ Ε Ν Λ

Πρ[οξ]ένα.

1363 Cippus sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙΣ

Προστατηρίς.

1364 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΠΡΩΤΕΑΣ

Πρωτέας.

1365 Tabula marmoris albi subcaerulei, ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΠΡΩΤΟΜΑΧΟΣ
rosa *rosa*

Πρωτόμαχος.

1366 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΠΤΑΜΟΣ

Πτᾶμος.

1367 Tabula lapidis nigri, a. 0,42, l. 0,22, c. 0,06, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 36 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 36. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 422. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 31. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 299 n. 1062). Exscripsit Lolling.

ΠΤΩΙΟΔΩΡΑ

Πτωϊοδώρα.

1368 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΠΤΩΙΣ

Πτωΐς.

1369 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΠΥΘ//

Πυθ.....

1370 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΘΩΝΑ////

[Πυ]θῶνα[ξ].

1371 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΠΥΡΙΑΣ
ΧΑΙΡΕ

Πυρίας | χαῖρε.

1372 Tabula lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΡΑΔΙΝΗ

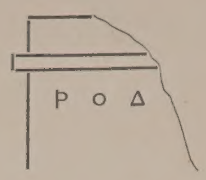
Ῥαδινή.

1373 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΡΙΠΟΣ

Ῥῖπος.

1374 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

'Ροδ . . . .

1375 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ρ Ο Δ Α |

'Ρόδα.

1376 Tabula marmoris subcaerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ρ Ο Δ Ο Π Α |

'Ροδόπα.

1377 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, quod magna ex parte periit, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Ρ Ο Μ Ε Ι Σ |

'Ρόμεις.

1378 Stela sepulcralis marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis 'Αθηναίου III p. 175 n. 99 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1017). Exscripsit Lolling.

| Σ Α Μ Ι Χ Α |

Σαμίχα.

1379 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Α Ρ Π Ι Γ Γ Ι Σ

Σαρπιγγίς.

1380 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Α Ρ Π Ι Γ Γ Ι Ω Ν

Σαρπιγγίων.

1381 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Α Ρ Π Ι Ν Α Π Α

Σαρπινάπα.

1382 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Α Τ Ο Υ Ρ Α

Σατούρα.

1383 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Σ Α Τ Ο Υ Ρ Ι Ω Ν |

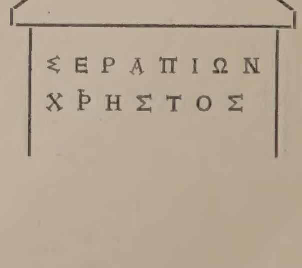
Σατουρίων.

1384 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

| Σ Α Τ Υ Ρ Ο Σ |

Σάτυρος.

1385 Lapis caeruleus cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis 'Αθηναίου IV p. 301 n. 34. Exscripsit Lolling.

Σεραπίων | χρηστός.

1386 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, a. 0,40, l. 0,24, c. 0,08, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 35. Exscripsit Lolling.

Σ Ι Μ Α Κ Ω Ν
Χ Ρ Η Σ Τ Ο Σ

Σιμάκων | χρηστός.

1387 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Ι Μ Ι Α Σ

Σιμίας.

1388 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Σ Ι Μ Ο Ν

Σῖμον.

1389 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 8 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1086). Exscripsit Lolling.

Σ Ι Μ Ω Ν

Σίμων.

1390 Tabula marmoris nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Ι Ο Υ Ν Ε Σ Ι Σ

Σιούνεσις.

1391 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiolam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Κ Ο Υ Θ Ρ Ι Ω Ν

Σκουθρίων.

1392 Tabulae duae coniunctae marmoris albi, cum aëtomatis, a. 0,80, l. 0,52, c. 0,08, ex quibus dextra titulum habet, sinistra scriptura caret. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 302 n. 36. Exscripsit Lolling.

Σόβαρον | χαῖρε.

1393 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Ο Λ Ω Ν

Σόλων.

1394 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Ο Υ Ν Ε Τ Α

Σουνέτα.

1395 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Σ Ο Υ Ρ Ι

Σουρί[να].

1396 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Ο Φ Ι Α

Σοφία.

1397 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Π Ο Υ Δ Α

Σπουδά.

1398 Tabula marmoris nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling

Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Σ

Στέφανος.

1399 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ν Ι Κ Ο Σ
Χ Α Ι Ρ Ε

Στρατόνικος | χαῖρε.

1400 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Τ Ρ Α Τ Υ Λ Λ Α

Στράτυλλα.

1401 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν

Στράτων.

1402 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 15 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 15. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 560. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 301 n. 1089). Exscripsit Lolling.

Σ Τ Ρ Ο Μ Β Ο Σ
Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ

Στρόμβος. | Ἀπολλόδωρος.

1403 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Τ Ρ Ο Τ Τ Ω

Στροττώ.

1404 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Υ Ρ Ι Σ Κ Α

Συρίσκα.

1405 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

≷ Υ Ρ Ο ≷

Σύρος.

1406 Lapis sepulcralis; ex vestigiis quibusdam tenuibus cognoscitur, antiquiorem titulum deletum esse. Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Υ Ρ Ο Σ

Σύρος.

1407 Tabula lapidis nigri, a. 0,52, l. 0,31, c. 0,07, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 37 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 37. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 423. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 299 n. 1063). Exscripsit Lolling.

Σ Φ Η Ρ Ι Σ

Σφηρίς.

1408 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, cum aëtomate, a. 0,50, l. 0,27, c. 0,05, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 302 n. 38. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Κ Λ Ε Ι Α

Σώκλεια.

1409 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Κ Λ Ε Ι Σ

Σωκλεῖς.

1410 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ

Σωκράτεις.

1411 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ι Α

Σωκράτια.

1412 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Σ Ι /// Δ Α Σ

Σωσι[ά]δας.

1413 Stela sepulcralis lapidis caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Σ Ι Α Σ

Σωσίας.

1414 Tabula lapidis nigri desinens a superiore parte in angulum acutum, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Σ Ι Β Ι Α

Σωσιβία.

1415 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Σ Ι Γ Ε Ν Η Σ

Σωσιγένης.

1416 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ω Σ Ι Κ Λ Ε Ι ,

[Σ]ωσίκλεια.

1417 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Σ Ι Χ Α

Σωσίχα.

1418 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Σ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ

Σ[ώ]στρατος.

1419 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Σ Ω Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ

Σώστρατος.

1420 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 59 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 59. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 471. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 34. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 999). Exscripsit Lolling.

Σ Ω Σ Τ Ρ Ο Τ Α

Σωστρότα.

1421 Stela sepulcralis, a. 0,42, l. 0,24, c. 0,06, cum aëtomate, intra quod clypeus anaglypho expressus, et acroteriis. Infra titulum rosae duae. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀϑηναίου IV p. 302 n. 40. Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΑΣ
ΧΑΙΡΕ

Σωτᾶς | χαῖρε.

1422 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΗΡΙΔΑΣ

Σωτηρίδας.

1423 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΗΡΙΣ
ΧΡΗΣΤΑ

Σωτηρὶς | χρηστά.

1424 Tabula marmoris albi cum aëtomate, intra quod rosa; item duae rosae infra titulum. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΗΡΙΧΑ

Σωτηρίχα.

1425 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀϑηναίου III p. 175 n. 100 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 546. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1112). Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΗΡΙΧΑ

Σωτηρίχα.

1426 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

CΩΤΗΡΙΧΑ ////////

Σωτηρίχα.

1427 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΙΜΟΣ

Σώτιμος.

1428 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΣΩΦΡΟΝΑ

Σωφρόνα.

1429 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΡΟΝΑ

[Σωφ]ρόνα.

1430 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Τ //////////////////

T.....

1431 Tabula marmoris albi cum aëtomate, a. 0,82, l. 0,28, c. 0,05. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. In litteris versus primi vestigia coloris rubri. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 22. Ex Stamatakis apographo Kumanudis Ἀϑηναίου III p. 174 n. 89 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 89, 22. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 565. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1104). Exscripsit Lolling.

ΧΑΙΡΕ
ΤΕΛΕΔΑΜΕ

Χαῖρε | Τελέδαμε.

1432 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΤΕΛΕΣΙΑΣ

Τελεσίας.

1433 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΤΕΥΚΡΟΣ

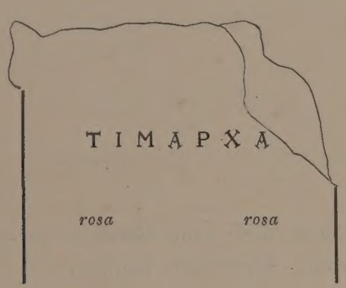
Τεῦκρος.

1434 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΤΗΛΕΜΑΧΕ
ΧΑΙΡΕ

Τηλέμαχε | χαῖρε.

1435 Tabula marmoris candidi cum rosis duabus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀϑηναίου III p. 175 n. 101 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 547. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1018). Exscripsit Lolling.

Τιμάρχα.

1436 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΤΕΙΜΑΡΧΙΔΑΣ

Τειμαρχίδας.

1437 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜC////////////

Τιμο......

1438 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΚΛΕΙΑ

Τιμόκλεια.

1439 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΚΛΙΑ

Τιμόκλια.

1440 Tabula lapidis nigri, a. 0,70, l. 0,32, c. 0,15. Infra titulum alabastrum anaglypho expressum. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀϑηναίου IV p. 299 n. 38 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 38. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 424. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 299 n. 1064). Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΜΑΧΑ
anaglyphum

Τιμομάχα.

1441 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΞΕΝ////

Τιμοξέν[α].

1442 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΩ

Τιμώ.

1443 Stela sepulcralis lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀϑηναίου III p. 476 n. 5 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 80. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 483. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 35. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1025). Exscripsit Lolling.

ΤΙΟΥΧΩΝ

Τιούχων.

1444 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Τ Ι Τ Ο Υ

Τίτου[ρος].

1445 Pars superior tabulae lapidis nigri, a. 0,31, l. 0,32, c. 0,09, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 302 n. 41 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 82, 41. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 532. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 368, 12. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1081). Exscripsit Lolling.

Τ Ο Υ Ρ Α Ν Ν Ι Σ

Τουραννίς.

1446 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Τ Ο Υ Χ Ω Ν

Τούχων.

1447 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 60 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 60. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 472. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 1000). Exscripsit Lolling.

Τ Ρ Ι Α Ξ

Τρίαξ.

1448 Cippus sepulcralis lapidis caerulei cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Τ Ρ Ι Α Ξ

Τρίαξ.

1449 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Τ Ρ Ο Κ Χ Η Σ

Τρόκχης.

1450 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Τ Ρ Ο Υ Φ Ε Ρ Α

Τρουφέρα.

1451 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Α Ι Δ Ρ

Φαιδρ.....

1452 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Φ Α Ι Ν Ω
Χ Ρ Η Σ Τ Η Χ Α Ι Ρ Ε
rosa *rosa*

Φαινὼ | χρηστὴ χαῖρε.

1453 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Α Λ Α Γ Ρ Α
/// Ρ Η Σ Τ Α

Φαλάγρα | [χ]ρηστά.

1454 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Α Λ Α Κ Ρ Α
Χ Ρ Η Σ Τ Α

Φαλάκρα | χρηστά.

1455 Lapis albus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Φ Α Λ Α Κ Ρ Ι Ω Ν |

Φαλακρίων.

1456 Cippus sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

///// \ Κ /// Ε /////
' Ρ Ε

[Φάλ]ακ[ρ]ε | [χα]ῖρε.

Supplevi non ignorans incertum esse.

1457 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Α Ν Ο Μ Α Χ Ο Σ

Φανόμαχος.

1458 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Φ Α Ν Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ |

Φανοσθένης.

1459 Stela sepulcralis lapidis caerulei, a. 0,83, l. 0,35, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 175 n. 102 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 102. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 548. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1019). Exscripsit Lolling.

| Φ Η Δ Ρ Ι Χ Α |

Φηδρίχα.

1460 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Η Ν Ο Μ Α Χ Ο Σ

Φηνόμαχος.

1461 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 61 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 61. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 473. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 1001). Exscripsit Lolling.

Φ Η Ν Ο Υ Λ Λ Α

Φήνουλλα.

1462 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Η Ν Ι Δ Α Σ

Φιληνίδας.

1463 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ι Ν Ν Α

Φίλιννα.

1464 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ

Φίλιππος.

1465 Tabula lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

| Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ι Δ Α Σ |

Φιλιστίδας.

1466 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 62 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 474. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 1002). Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ω

Φιλιστώ.

1467 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Λ Ε Ι Σ

Φίλλεις.

1468 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, a. 0,63, l. 0,29, c. 0,07, Tanagrae (*Skimatari*). Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 39 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 39. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 425. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 36. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 299 n. 1065). Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Λ Ω

Φιλλώ.

1469 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Ι /// Ɔ Κ Λ Ε ///

Φι[λ]όκλε[α].

1470 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ι Σ

Φιλοκλεῖς.

1471 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Η Σ

Φιλοκλῆς.

1472 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ι Α

Φιλόκλια.

1473 Marmor caeruleum, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 63 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 63. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 475. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 37. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 1003). Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Κ Ο Υ Δ Ι Σ

Φιλοκουδίς.

1474 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ

Φιλοκράτεις.

1475 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Μ Ε Ι Λ Ο Σ

Φιλόμειλος.

1476 Tabula cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Μ Η Λ Α

Φιλομήλα.

1477 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν ///

Φιλοξέν[α].

1478 Lapis caeruleus, fractus in tres partes, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ɔ Ξ Ε Ν Α

Φιλοξένα.

1479 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 6 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 301 n. 1084). Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ

Φιλόξενος.

1480 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 64 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 476. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 38. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 1004). Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΤΤΙΣ

Φιλοττίς.

1481 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΦΡΩΝ

Φιλόφρων.

1482 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΧ

Φιλοχ....

1483 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΩΝ

Φίλων.

1484 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΩΝ

Φίλων.

1485 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 65 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 65. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 477. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 293 n. 1005). Exscripsit Lolling.

ΦΡΟΥΝΙΧΑ

Φρουνίχα.

1486 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΦΡΟΥΡΙΩΝ

Φρουρίων.

1487 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΦΡΥΓΙΑ

Φρυγία.

1488 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΦΡΥΓΙΑ
ΧΡΕΙΣΤΑ

Φρυγία | χρειστά.

1489 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

+ ΦΝ /////// Λ /// Λ

Φων.......

1490 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΧΑΡΙΑΣ

Χαρίας.

1491 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΣ

Χαρικλεῖς.

1492 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΧΑΡΙΚΛΙΑ

Χαρίκλια.

1493 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΧΑΡΙΛΑΑ

Χαριλάα.

1494 Tabula lapidis subcaerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum Exscripsit Lolling.

ΧΑΡΙΤΑ

Χαρίτα.

1495 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΑΡΜΟΝ

[Χ]άρμον.

1496 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

. ΑΡΜΟΣ

[Χ]άρμος. Supplevit Lolling.

1497 Stela sepulcralis lapidis caerulei, a. 1,05, l. 0,40, c. 0,15, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 175 n. 103 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 103. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 549. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 295 n. 1020). Exscripsit Lolling.

ΧΑΡΜΟΥΛΙΔΑΣ

Χαρμουλίδας.

1498 Stela marmoris subcaerulei, ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 14. Ex Stamatakis apographo Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 66 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 14. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 478. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 294 n. 1006). Exscripsit Lolling.

ΧΗΡΙΑΣ

Χηρίας.

1499 Tabula lapidis nigri, a. 0,42, l. 0,38, c. 0,07, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 41 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 41. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 426. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 299 n. 1066). Exscripsit Lolling.

ΧΗΡΙΠΠΙΔΑΣ

Sic Lolling, cum Kumanudis Χαριππίδας habeat.

Χηριππίδας.

1500 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΧΡΕΙΣΙΜΟΣ

Χρείσιμος.

1501 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΧΡΕΙΣΤΙΜΙΔΑΣ

Χρειστιμίδας. Videtur haec forma ex Χρειστοτιμίδας contracta esse secundum consuetudinem satis notam sermonis Graeci.

1502 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 18 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 78, 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 562. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 302 n. 1092). Exscripsit Lolling.

ΧΡΟΥΣ . .

Χρου̃σ[ος].

1503 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΧΡΟΥΣΙΠΠΟΣ

Χρούσιππος.

1504 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΧΡ /// ΥΣΙΣ

Χρ[ο]υσίς.

1505 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΧΡΩΜΙΠΠΑ

Χρωμίππα.

1506 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΩΝΑΣΙΜΑ

Ὠνασίμα.

1507 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis; infra titulum rosae duae, in aëtomate una. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ωΡΙΚΟΝ

rosa *rosa*

Ὠρικόν.

1508 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΩΦΕΛΙΩΝ

Ὠφελίων.

1509 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

. . ΞΙΤΟΚΛΕΙΣ

. . ειτοκλει̃ς.

1510 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/// ΛΙΟΥΝΗΣΙΧΟΣ

. . . ιουνήσιχος.

1511 Tabula lapidis nigri, a. 0,73, l. 0,33, c. 0,16, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 298 n. 24 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 237 n. 81, 24. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 411. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 362, 19. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 298 n. 1052). Exscripsit Lolling.

ΓΟΡΙΘΩ

Var. lect. Kumanudis Κοριθώ habet, sed ex Lollingii apographo prima littera Γ aut Π fuisse videtur.

. οριθώ.

1512 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

////// ΔΟΚΟΣ

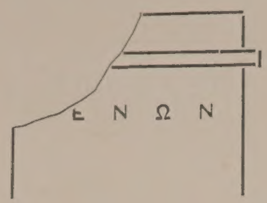
. . . . δοκος.

1513 Lapis caeruleus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΞΛΩΝ

. ἔλων.

1514 Cippus sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

. ἐνων.

1515 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

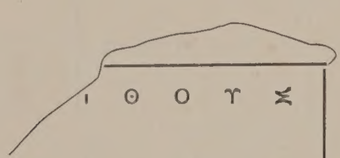
. . . . ἡμων.

1516 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος magnifice exornata, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/Η Σ Τ Ρ Ο Τ Α

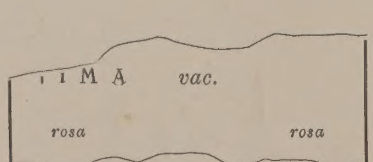
. . . ηστρότα.

1517 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

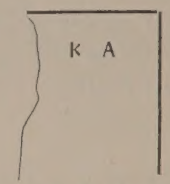
. . . ἴθους.

1518 Marmor album, a. 1,12, l. 0,52, c. 0,15, cum anaglypho repraesentante virum sinistra cistam, dextra caduceum gerentem; antea inaedificatus fuit lapis ad ecclesiam Panagiae prope rudera Tanagrae veteris. Nunc asservatur Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Conze *Ann. dell' Inst. arch. Rom.* XXX (1858) p. 350. C. Bursian *Berichte der Königl. sächsischen Gesellsch. der Wissensch.* 1859 p. 114. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 156 n. 18. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 350 n. 72. Exscripsit Lolling.

. . ιμα.

1519 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

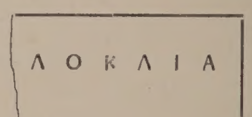
. . . . . κα.

1520 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

///////// Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ

. . . κράτεις.

1521 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

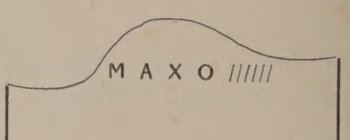
. . λόκλια.

1522 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

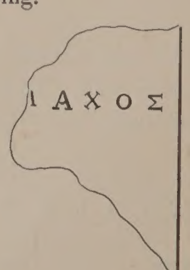
. . . . μαία.

1523 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

. . . . . μαχο[ς].

1524 Fragmentum tabulae lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

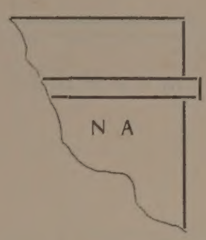
[. . . . . μ]αχος.

1525 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

////// Μ Ο Σ

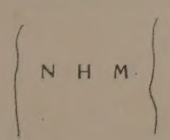
. . . . . μος.

1526 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

. . . . . να.

1527 Fragmentum tabulae lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

. . . . νημ[α].

1528 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

//// Ν Ν Η Σ

. . . ννης.

1529 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ↄ Δ Ω Ρ Α

. . . οδώρα.

1530 Fragmentum cippi sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

. . . όκλια.

1531 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

//// Ο Κ Ρ Ι Τ Α

. . . οκρίτα.

1532 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

. . . . ρης | χαῖρε.

1533 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

//// Ρ Ι Δ Α Σ |

. . . ρίδας.

1534 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

//// Ρ Υ Σ

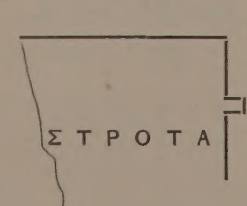
. . . . . ρυς.

1535 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

//// Σ Τ Ι Ο Σ

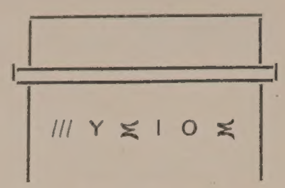
. . . . στιος.

1536 Fragmentum lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

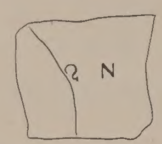
. . . στρότα.

1537 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

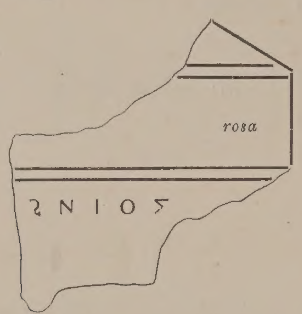
. ὔσιος.

1538 Fragmentum lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

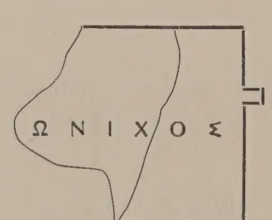
. . . . . . ων.

1539 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

. . . . ώνιος.

1540 Fragmenta duo cippi sepulcralis lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

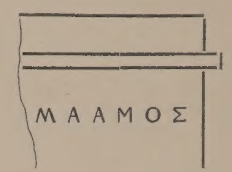
. . . ώνιχος.

1541 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

////////// Ω P O Σ

. . . . . . ωρος.

1542 Cippus lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

. . . . . . αμος.

1543 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

A Γ Ω N O K Λ E A
Φ I Λ O M H Λ O Y

Ἀγωνόκλεα | Φιλομήλου.

Hic (n. 1543—1561) composui eos titulos, qui defunctorum nominibus adiuncta habent patrum nomina. Quem morem in universum a Tanagraeis alienum fuisse cum inde apparet, quod tam exiguus est harum inscriptionum numerus, tum quod vel hi paene omnes aut (ut n. 1552) peregrinorum hominum aut inferioris aetatis sunt. Nam plerique quidem sermonem volgarem recentioris temporis habent, cui non repugnat α pro η nonnumquam usurpatum. Dialecti vere Boeoticae omnino inter hos undeviginti titulos u n u m invenitur exemplum n. 1548.

1544 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) iuxta ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

A P I Σ Σ T O M E N H Σ
A I Σ X I N O Y

Ἀρισστομένης | Αἰσχίνου.

1545 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Δ E Ξ //////////////
Π I Σ //////////////

Δεξ . . . . . | Πισ . . . . .

1546 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Δ H M H T P I A
Δ A M Ω N O Σ

Δημητρία | Δάμωνος.

1547 Stela sepulcralis ornata tribus acroteriis, a. 1,05, l. 0,30, c. 0,06, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 76. Exscripsit Lolling.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ
ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Δημοσθένη | Φιλομούσου | χαῖρε.

Praeter litteraturam etiam vocativus Δημοσθένη aetatem satis recentem indicat (cf. adn. ad n. 1543).

1548 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΔΙΩΝΟΥΣΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ

Διωνούσιος | Ἀριστίωνος. Cf. adn. ad n. 1543.

1549 Fragmentum stelae sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

⌉ΙΚΤΗΣΙ<///
ΙΜΟΞΕΝϹ//////
//////

[Ἐ]πίκτησις | [Τ]ιμοξένο[υ]. Supplevit Lolling.

1550 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
◎ ◎
rosa *rosa*

Ἡρακλείδας | Χαριλάου.

1551 Tabula lapidis albi subcaerulei cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 175 n. 93 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1109). Exscripsit Lolling.

rosa
ΘΕΟΚΛΕΑ
ΓΡΟΜΑΘΙΩΝΟΣ
rosa *rosa*

Θεόκλεα | Προμαθίωνος.

1552 Tabula lapidis nigri, a. 0,48, l. 0,34, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 23 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 523. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 305 n. 1125). Exscripsit Lolling.

ΘΕΥΔΩΡΟΣ
ΚΛΕΑΡΙΣΤΟ

Θεύδωρος | Κλεαρίστου.

1553 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΩΝ
ΤΙΜΟΚΡΙΤΟΥ

Κάλλων | Τιμοκρίτου.

1554 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΚΡΙΤ⊖Ν
ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ

Κρίτων | Ἡλιοδώρου.

1555 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΜΕΛ/
ΕΡΜΟΞ

Μελα . . . . | Ἑρμοξ[ένου].

1556 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΝΟΥΜΗΝ
Β Α Τ Τ

Νουμήν[ιος] | Βάττ[ου].

1557 Pars superior tabulae marmoreae cum anthemio et rosis duabus, a. 0,80, l. 0,48, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*). Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 30. Exscripsit Lolling.

ΟΛΥΜΠΙΧΟΣ
ΑΝΑΞΙΩΝΟΣ
ΗΡΟΔΩΡΟΣ
sic ΑΝΔΞΙΩΝΟΣ

Ὀλύμπιχος | Ἀναξίωνος.
Ἡρόδωρος | Ἀν[α]ξίωνος.

1558 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΟΜΗΡΟΣ
ΕΥΑΡΧΙΔΟΥ

Ὅμηρος | Εὐαρχίδου.

1559 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΠΑΡΑΜΟΝΑ
Λ Α Γ Ο Α

Παραμόνα | Λαγόα.

1560 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΣΑΤΥΡ///Σ
ΝΕΩΝΟΣ

Σάτυρ[ο]ς | Νέωνος.

1561 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΩΝΙΧΟΣ
ΦΙΛΩΝΟΣ
◎ ◎

Φιλώνιχος | Φίλωνος.

1562 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 73 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 79, 73. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 533. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 294 n. 1008). Exscripsit Lolling.

ΑΓΑΘΩΝ
ΜΑΓΙΡΟΣ

Ἀγάθων | μάγιρος.

Inter omnes titulos sepulcrales Tanagraeorum hic unus est (praeter Christianum n. 1646) qui condicionis civilis significationem habeat.

1563 Tabula lapidis nigri cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 302 n. 39. Exscripsit Lolling.

ΣΩΣΙΓΕΝΗΣ
ΑΤΙ//ΤΑΝΔΟΥ
Α Ρ Γ Ε Ο Σ

Var. lect. Expressi Lollingii apographum, quocum Kumanudis consentit nisi quod vs. 2 Ἀριτάνδου habet.

Σωσιγένης | Ἀ[ρ]ι[σ]τάνδ(ρ)ου | Ἀργέος.

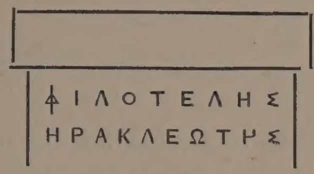
Compono hic (n. 1563—1573) titulos peregrinorum, quibus quidem patriae nomen ascriptum est.

1564 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 67. Exscripsit Lolling.

ΑΓΕΛΑΟΣ
ΕΛΑΙΤΗΣ

Ἀγέλαος | Ἐλαΐτης.

1565 Tabula lapidis nigri, fracta in partes duas, a. 0,56, l. 0,22, c. 0,04, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 299 n. 40. Exscripsit Lolling.

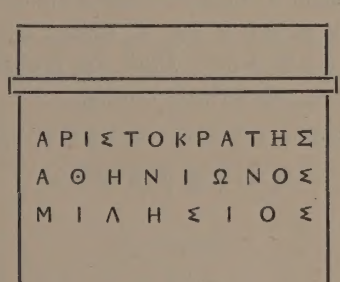
Φιλοτέλης | Ἡρακλεώτης.

1566 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 69 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 36 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 294 n. 1007). Exscripsit Lolling.

Δαλίων | Κορωνεύς.

1567 Cippus sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 32, 32. Ex Stamatakis apographo Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 68. Exscripsit Lolling.

Ἀριστοκράτης | Ἀθηνίωνος | Μιλήσιος.

1568 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΟΝΑΤΩΡ
ΝΕΩΝΟΣ
ΣΑΛ

Ὀνάτωρ | Νέωνος | Σαλ[αμίνιος].

1569. 1570 Stela marmoris albi cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 476 n. 8. Exscripsit Lolling.

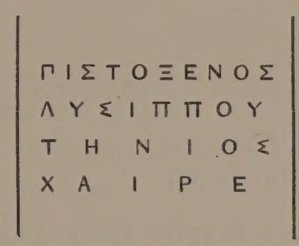
(1569)

(1570)

1569 Ἐπὶ | Εὐτύχῳ.
1570 Εὐήμερος Σωκράτους | Ἀνθηδόνιος χαῖρε.

1571 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 71. Exscripsit Lolling.

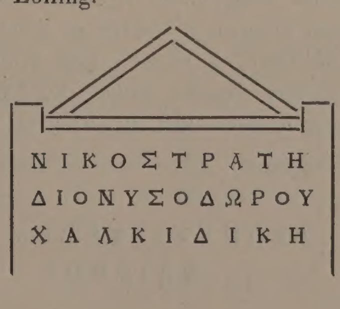
Πιστόξενος | Λυσίππου | Τήνιος | χαῖρε.

1572 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΑΘΗΝΩ
ΜΑΡΣΥΟΥ
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Ἀθηνὼ | Μαρσύου | Χαλκιδική.

1573 Stela sepulcralis cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 70. Exscripsit Lolling.

Νικοστράτη | Διονυσοδώρου | Χαλκιδική.

1574 Lapis calcarius, a. 1,22, l. 0,51, cum aëtomate et acroteriis. In aëtomate clypeus, infra puella stans anaglypho expressa. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 157 n. 21. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 339 n. 47. Exscripsit Lolling.

ΖΩCΙΜΟCΤΗΝΙΔΙΛΝΘΥΓΛΤΕΡΑ
ΝΖΩCΙΜΗΝΑΡΕΤΗCΕΝΕΚΕΝ

Ζώσιμος τὴν ἰδίαν θυγατέρα|ν Ζωσίμην ἀρετῆς ἕνεκεν.

Etsi haec inscriptio honoraria magis est quam sepulcralis, tamen ex lapidis forma apparet, eum sepulcro impositum fuisse.

1575 Stela sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 72. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΑΓΑΘΟΚΛΗ
ΣΩΣΣΤΡΑΤΟΥ

Versum tertium posteriore demum tempore additum esse testatur Lolling.

Ἐπὶ | Ἀγαθοκλῇ | Σωστράτου.

De hoc titulorum genere (n. 1575—1645) cf. quae exposui ad n. 589.

1576 Tabula marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΔΡΕΑΝ

[Ἐ]πὶ [Ἀν]δρέαν.

Propter confusionem casuum dativi et accusativi hic titulus admodum recens existimandus est, certe altero p. Chr. n. saeculo non antiquior.

1577. 1578 Stelae duae cohaerentes inter se cum singulis aëtomatis et singulis rosarum paribus, lapidis leucophaei, fractae in duas partes, a. 1,05, l. 0,62, c. 0,13. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 5. Exscripsit Lolling.

(1577) (1578)

1577 Πίστις.
1578 Ἐπὶ | Βαχχίῳ.

1579 Marmor Pentelicum, a. 0,63, l. (supra) 0,27, c. 0,17. A superiore parte aëtoma cum acroteriis. Infra aëtoma titulus, infra titulum anaglyphum repraesentans puellam stantem et ante eam anserem aut aliam eiusmodi avem. Tanagrae (*Skimatari*), olim in domo Mantis, nunc in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 302 n. 44. C. Robert *Archäol. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 154 n. 6. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 336 n. 40. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΔΑΜΕΙΑ

Ἐπὶ Δαμείᾳ.

1580 Marmor leucophaeum cum aëtomate, cuius fastigium summum et pars anguli dextri deest, a. 1,43, l. 0,55, c. 0,12. Infra aëtoma titulus, infra titulum anaglyphum repraesentans mulierem sedentem a sinistra, ancillam stantem a dextra et dominae cistam porrigentem. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 84. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 155 n. 9. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 335 n. 39. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΣΕΚΟΥ
ΝΔΙΩΝΟΣ

Ἐπὶ | Διονυσίᾳ Σεκου|νδίωνος.

1581 Marmor Pentelicum, a. 1,31, l. 0,39, c. 0,08, cum anaglypho repraesentante puellam stantem, pelle leonina amictam, utraque manu facem tenentem. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 157 n. 22. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 343 n. 56. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΔΩΡΩΜΗΤΡΩΣ

Ἐπὶ | Δωρῷ Μητρῶς.

1582 Stela sepulcralis, ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ε Λ Π ⊾ Δ Ε Ι
rosa *rosa*

Ἐπὶ | Ἐλπ[ί]δει.

Dativus nominis Ἐλπίς intellegendus videtur. Confusio vocalium recentem aetatem arguit.

1583 Stela sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 32. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ε Λ Π Ι Ν Ε Ι Κ Ω
Χ Ρ Η Σ Τ Ω Χ Α Ι Ρ Ε

Ἐπὶ | Ἐλπινείκῳ | χρηστῷ· χαῖρε.

1584 Tabula lapidis calcarii leucophaei, a superiore parte magnifice ornata, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ε Π Α Φ Ρ Ο Δ Ε ///
Α Υ Κ Τ Ο Υ Γ

Ἐπὶ | Ἐπαφροδε[ίτῃ] | Αὔκτου γ[υναικί].

1585 Marmor leucophaeum, a. 1,00, l. 0,43, c. 0,13, cum aëtomate ornato acroteriis et anaglypho mulierem stantem repraesentante. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. C. Robert *Arch. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 157 n. 20. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 339 n. 46. Exscripsit Lolling.

in aëtomate:
Ε Π Ι

supra anaglyphum:
rasura
Ε Π Α Φ Ρ Ω Ν ////////////// Ι Ι

Ἐπὶ | Ἐπαφρῷ Ν......

1586 Stela sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ε Π Ι Χ Α Ρ Ι Δ Ι

Ἐπὶ | Ἐπιχάριδι.

1587 Marmor a. 1,15, l. 0,55, c. 0,18, cum anaglypho repraesentante virum stantem qui sinistra cultrum gerit, dextra innititur hastae venatoriae (λαγωβόλον). Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Titulus in rasura rescriptus. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 351 n. 74. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ε Ρ Μ Α

Ἐπὶ | Ἑρμᾷ.

1588 Columella rotunda eadem figura atque eae quae in Attica frequentissimae sunt, marmoris albi, a. 0,73, diam. 0,30. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 17. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ε Ρ Ω Τ Ι Δ Ι
Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Ο Σ
Γ Υ Ν Α Ι Κ Ι

Ἐπὶ | Ἐρωτίδι | Ἀγαθοκλέος | γυναικί.

1589 Tabula marmoris albi magnifice ornata, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ε Υ Θ Υ Μ Ι Χ Ω Ι

Ἐπὶ | Εὐθυμίχῳ.

1590. 1591 Stela sepulcralis marmoris albi subcaerulei, ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

(1590) Α Ν Ε Θ Π Ε Ι Μ Α (1591)
Ε Υ Κ Λ Η Α

1590 Ἀνθ[έ]μα.
1591 Ἐπὶ | Εὐκλήᾳ.

1592 Marmor album, a. 0,80, l. 0,41 (aëtoma 0,45), cum aëtomate acroteriis ornato et anaglypho, ex quo nihil superest nisi caput viri imberbis. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 156 n. 15. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 353 n. 80. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ε Υ Μ Α Ρ Ε Ι Δ Η

Ἐπὶ | Εὐμαρείδῃ.

1593 Stela sepulcralis marmoris albi, ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. ex Demetriadis apographo Kumanudis Ἀθηναίου III p. 476 n. 6. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΕΥΜΑΡΕΙΔΗΙ

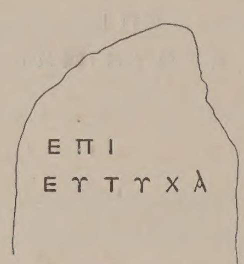
Ἐπὶ | Εὐμαρείδῃ.

1594 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis. In aëtomate supellex quaedam, quae ad Isidis sacra spectare videtur, anaglypho expressa. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΕΥΜΕΝΗ

Ἐπὶ | Εὐμένῃ.

1595 Stela non laevigata lapidis quem πῶρον vocant, a. 0,75, l. 0,45, c. 0,18, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 19 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 93, 19 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 305 n. 1123). Exscripsit Lolling.

Ἐπὶ | Εὐτυχᾷ.

1596 Stela sepulcralis cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 92 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 90, 92 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1108). Exscripsit Lolling.

Ἐπὶ | Ζωπυρίνᾳ.

1597 Tabula marmoris albi cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 171 n. 91 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 90, 91 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 303 n. 1107). Exscripsit Lolling.

Ἐπὶ | Ζωπυρίνᾳ.

1598 Lapis cum anaglypho virum repraesentante. Supra anaglyphum titulus. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. A. v. Velsen *Archäol. Anzeiger* XIII (1855) p. 76* n. 6. C. Bursian *Berichte der Kgl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften* 1859 p. 113 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 602. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 360 n. 91).

ΕΠΙΖΩΙΛ

Var. lect. In fine versus ΙΧ Velsen. Sed cum Keilio et Körtio Bursiani lectionem sequi malui.

Ἐπὶ Ζωΐλ[ῳ].

1599 Tabula magna marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ἐπὶ Ζωσαρίῳ.

1600 Marmor Pentelicum, a. 0,97, l. 0,48, c. fere 0,12, cum aëtomate, intra quod clypeus rotundus, et anaglypho repraesentante virum inberbem stantem. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 21. C. Robert *Arch. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 156 n. 12. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 359 n. 89 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 93, 21 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 305 n. 1124). Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΖΩΣΙΜΑ

Ἐπὶ Ζωσιμᾷ.

1601 Tabula lapidis albi cum aëtomate, a. 0,94, l. 0,36, c. 0,05. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 22. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΖΩΣΙΜΗ
rosa *rosa*

Επὶ | Ζωσίμῃ.

1602 Columella lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ε /// Ι
ΖωϹΕΙΜ ///
ΕΙωΝΕ '//

Ἐ[π]ὶ | Ζωσείμ[ῃ] | Εἰωνεί[ᾳ]?

1603. 1604 Marmor Pentelicum, a. 1,06, l. 0,41, c. 0,08, cum aëtomate et anaglypho repraesentante puellam stantem. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 175 n. 98. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 157 n. 23. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 342 n. 55. Exscripsit Lolling.

infra aëtoma in epistylio:

(1603) ΠΡΟϹΔΟΚΙΜΟΥ

supra anaglyphum:

(1604) ΕΠΙΖΩΣΩ ΠΑΡΘ ΕΝΑϹ

Nomen ΠΑΡΘΕΝΑϹ postea additum esse testatur Lolling.
1603 Προσδοκίμου.
1604 Ἐπὶ Ζωσῷ Παρθένας.

1605 Marmor album, a. 0,75, l. 0,34, c. 0,08, cum anaglypho mulierem stantem repraesentante inter pilas duas quae sustinent epistylium cui impositum est aëtoma cum acroteriis. In epistylio titulus. Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 338 n. 45. Exscripsit Lolling.

ΖωϹΩΙ϶ ΖωϹΙΜΟΥ

[Ἐπὶ] Ζωσῷ Ζωσίμου.

1606 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗ

Ἐπὶ | Ἡρακλείδῃ.

1607 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΘΕΤΤΑΛΙΑΙ

Ἐπὶ | Θετταλίᾳ.

1608 Tabula marmoris albi anthemiis magnifice ornata cum anaglypho repraesentante mulierem, sinistra fructum, dextra aliam rem cuius natura non dispicitur tenentem. Tanagrae (*Skimatari*) apud A. Basiliu custodem antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΕΙϹΙΔωΡΑΖωϹΙΜΟΥ

Ἐπὶ Εἰσιδώρᾳ Ζωσίμου.

1609 Tabula lapidis nigri, a. 0,98, l. 0,38, c. 0,10, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 15 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 238 n. 93, 15 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 304 n. 1122). Exscripsit Lolling.

ΕΓΙ
ΕΙΣΩ

Ἐπὶ | Εἰσῷ.

1610. 1611 Marmor Pentelicum, a. 1,13, l. 0,43, c. 0,12, cum anaglypho repraesentante viros duos stantes et inter eos puellam parvulam. Anaglyphum utrimque inclusum singulis columnis Doricis, quae sustinent arcum in quo scriptus est tituli versus alter; prior, qui solam praepositionem habet, utrimque in angulis extra arcum. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. C. Bursian *Berichte der Königl. sächsischen Gesellsch. der Wissensch.* 1859 p. 113. G. Kaibel Hermae VIII p. 428 n. 33. C. Robert *Archäol. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 155 n. 10. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 333 p. 37. Exscripsit Lolling.

(1610)

in inferiore anaglyphi margine infra puellae figuram:

(1611) ΕΛΕΝΗ

1610 Ἐπὶ Καλλίστᾳ.
1611 Ἑλένη.

1612 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Κ Ο Ι Γ Κ Τ Ι Α Ι

Ἐπὶ | Κοϊγκτίᾳ.

Quum plerique ex hoc titulorum genere imperatorum Romanorum aetate incisi sint, hic etsi Romanae mulieris est, tamen ante Augusti principatum incisus videtur, quia recentiore tempore littera gutturali extrita *Quintius* (Κοΐντιος) pronuntiare et scribere solebant.

1613 Stela sepulcralis ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 82. Exscripsit Lolling.

rosa *rosa*
Ε Π Ι
Κ Ο Κ Κ Η Ι Ω Φ Α Υ Σ Τ Ω

Ἐπὶ | Κοκκηΐῳ Φαύστῳ.

1614 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Π Ω Λ Λ Η Κ Ο Ρ Τ Ι Α

Ἐπὶ | Πώλλῃ Κορτίᾳ.

Hic quoque titulus, ut n. 1612, liberae reipublicae potius quam principatus tempore incisus videtur propter scripturam Κορτία. Cf. Hermae VI p. 282.

1615 Marmor Pentelicum, a. 1,70, l. 0,73, c. 0,07, cum aëtomate acroteriis ornato; intra tympanum aëtomatis rosa. Infra aëtoma anaglyphum repraesentans mulierem sedentem a dextra, iuvenem stantem a sinistra, dextris manibus iunctis. Titulus in margine supra anaglyphum. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 153 n. 3. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 300 n. 20. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 331 n. 33. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι Κ Ρ Ι Β Ο Υ Λ Ω)

Ε Π Ι Ε Υ Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η Κ Ρ Ι Τ Ο Β Ο Υ
Λ Ο Υ Α Θ Η Ν Α Ι Α

Ἐπὶ Κρι(το)βούλῳ).
Ἐπὶ Εὐφροσύνῃ Κριτοβού|λου Ἀθηναίᾳ.

1616 Tanagrae (*Skimatari*) in ecclesia. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 578 n. 22 (Boeckh C. I. G. 1660). *Travels in Northern Greece* II p. 464 tab. XV n. 68 (Lebas *Inscr.* II, 463. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 302 n. 1099).

Ε Π Ι Λ Α Ι Δ Ι

Ἐπὶ Λαΐδι.

1617 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis. Nomen incisum in planicie paullum excavata, exciso ut videtur antiquiore nomine. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Λ Ε Ο Ν Τ Ε Ι Σ //////
rosa *rosa*

Ἐπὶ | Λεοντεισ[ίῳ].

1618 Marmor caeruleum, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex apographo Stamatakis ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 78. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Λ Ε Ο Ν Τ Ι Λ Ε Ο Ν
Τ Ο Σ Χ Λ Ι Ρ Ε Λ Ε Ω Ν

Ἐπὶ | Λέοντι Λέον|τος. χαῖρε Λέων.

1619 Tabula marmoris albi, ornata tribus acroteriis. Litterae adeo detritae, ut vix dispiciantur; intra eas vestigia coloris rubri. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ξ Ι Κ Ι Ω Ι
Ι Ν Υ Ν Ι Λ
Μ Λ Λ Χ Ι Ν Ν Ι

Ἐπὶ | [Λ]ευκίῳ | Ἰ(ο)υνί(ῳ)[ι] | Μαλχί(ω)ν(ι).

Supplevi atque emendavi. De nomine gentilicio dubitet quispiam, at praenomen et cognomen si quid video certa sunt.

1620 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis. Inter versus vestigia antiquioris tituli excisi. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

rosa Ε Π Ι *rosa*
//////////////////////////////
Μ Ε Γ Ι Σ Τ Η Ι

Ἐπὶ | Μεγίστῃ.

1621 Marmor Pentelicum, a. 0,92, l. 0,52, c. 0,14, cum anaglypho repraesentante mulierem sacerdotem Isidis cum situla et sistro. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 342 n. 54. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι Ν Ε Ι Κ Λ Ρ Ω

Ἐπὶ Νεικαρῷ.

1622 Tabula marmoris albi cum aëtomate, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
Ξ Ε Ν Ο Κ Ρ Α Τ Ε Α
Φ Η Λ Ε Ι Κ Ο Σ

Ἐπὶ | Ξενοκρατέᾳ | Φήλεικος.

1623 Stela sepulcralis lapidis nigri, a. 0,95, l. 0,40, fracta in tres partes, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 476 n. 7 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 236 n. 80. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 555. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 296 n. 1029). Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι Ο   Σ Ι Μ Υ

Ἐπὶ Ὀ[ν]ασίμυ. Cf. quae adnotavi ad n. 589.

1624 Stela sepulcralis, ornata tribus acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Ο Ν Η Σ Ι Μ Η Ι
rosa *rosa*

Ἐπὶ | Ὀνησίμῃ.

1625 Tabula marmoris albi, ornata anthemiis nunc maxima ex parte deletis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Π Α Ρ Λ Μ Ο Ν Α

Ἐπὶ | Παραμόνᾳ.

1626 Tabula marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι Π Α Ρ Α
///Η   Μ Ο Ν Α

Ἐπὶ Παρα|μόνᾳ.

1627 Stela sepulcralis lapidis subcaerulei, ornata anthemiis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Ι Ω Ν Ι

Ἐπὶ | Παραμονίωνι.

1628 Columella rotunda lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

- Π Ι
Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Ω

Ἐπὶ | Παραμόνῳ.

1629 Tabula lapidis rubri cum aëtomate et acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Ω Ι
rosa *rosa*

Ἐπὶ | Παραμόνῳ.

1630 Stela lapidis albi cum aëtomate et rosis duabus, a. 0,68, l. 0,28, c. 0,09, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ex ectypo chartaceo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 30. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
rosa *rosa*
ΔΙΟΚΛΕΑ

Ἐπὶ | Παρασκευῇ | Διοκλέα.

1631 Marmor leucophaeum, a. 0,75, l. 0,35, c. 0,08, cum aëtomate acroteriis ornato et anaglypho virum inberbem stantem repraesentante, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 174 n. 83. C. Robert *Archäol. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 158 n. 24. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 353 n. 78. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΠΟΠΛΙΩΠΩΛΙΩΝΟΣ

Ἐπὶ | Ποπλίῳ Πωλίωνος.

1632 Tabula marmoris albi cum aëtomate, a. 1,00, l. 0,48, c. 0,13, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 31. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΠΟΣΕΙΔΕΑ

Ἐπὶ | Ποσειδέᾳ.

1633 Marmor Pentelicum, a. 1,21, l. 0,41, c. 0,11, cum acroteriis et anaglypho repraesentante mulierem sedentem a sinistra et virum stantem a dextra, manum dextram ad illam tendentem. Titulus supra viri figuram in superiore margine ad dextram, cum sinistra marginis pars supra mulierem scriptura careat. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Edd. C. Robert *Archäol. Zeitung* XXXIII (1875) p. 154 n. 8. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 301 n. 32. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 332 n. 35. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΩ

Ἐπὶ | Προσδοκίμῳ.

1634. 1635 Tabula lapidis nigri, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Medio inter superiorem titulum (n. 1634) et inferiorem (n. 1635) loco tertius titulus quinque versuum deletus. Exscripsit Lolling.

(1634)

ΛΑΜΠ /////

/////////////////
/////////////////
/////////////////
/////////////////
/////////////////

(1635)

ΕΠΙ
ΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙΔΙ

1634 Λαμπ . . .
1635 Ἐπὶ | Προστατηρίδι.

1636 Stela sepulcralis cum anaglypho repraesentante mulierem vestitu et ornatu sacerdotis Isidis. Supra anaglyphum titulus. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ε /////////////////
ΣΤΙΑΙΟΝΕΙΚΗ

Ἐ[πὶ] | Στ[ρ]α[τ]ονείκῃ.

1637 Operculum sepulcri quadratum lapidis qui πῶρος dicitur, a. 0,17, l. 0,40, c. 0,15, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 302 n. 37.

ΕΠΙ
ΣΤΡΑΤΩΝΙ

Ἐπὶ | Στράτωνι.

1638 Tabula marmoris albi ornata tribus acroteriis. Litterae evanidae. Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΣΥΡΑ *vac.*

Ἐπὶ Σύρᾳ.

1639 Tabula marmoris albi, a. 1,10, l. 0,60, c. 0,09, cum aëtomate, intra quod calathus, et acroteriis. Infra titulum anaglyphum mulieres duas stantes exhibens, ex quibus altera brachium alterius umero imponit. Anaglyphum circumdatur pilis duabus sustinentibus epistylium, in quo exaratus est titulus. Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 358 n. 87. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ ΤΥΧΑΡΩ
ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Ἐπὶ Τυχαρῷ | Στράτωνος.

1640 Basis quadrata lapidis nigri, a. 0,50, l. 0,82, c. 0,68; in superiore parte foramen oblongum. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 302 n. 42. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΦΑΥΣΤΩΠΑΜΦΙΛΟΥ

Ἐπὶ | Φαύστῳ Παμφίλου.

1641 Tabula marmoris albi cum acroteriis, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΦΙΛΟΚΛΙΕVΚΑ

Ἐπὶ Φιλοκλ(ε)ῖ Εὐκά[ρπου].

1642 Marmor Pentelicum, a. 1,16, l. 0,66, c. 0,09, cum aëtomate acroteriis ornato et anaglypho repraesentante virum imberbem et mulierem stantes, fractum in sex partes. Titulus infra aëtoma a dextra supra mulierem; a sinistra supra virum nihil unquam scriptum fuit. Tanagrae (*Skimatari*) in museo n. 545. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 302 n. 43. C. Robert *Archäol. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 155 n. 11. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 356 n. 84. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΦΙΛΟΥΜΕΝΗ

Ἐπὶ Φιλουμένῃ.

1643 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, a. 0,65, l. 0,25, c. 0,08. Infra titulum excavatio quadrata, intra quam fuit olim anaglyphum, ex quo nihil superest nisi figura mulieris stantis ipsa quoque magnopere mutilata. Tanagrae (*Skimatari*). Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 302 n. 44.

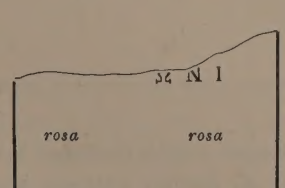
Ἐπὶ Χαριτίᾳ.

1644 Magna tabula lapidis qui vocatur πῶρος, quae olim efficiebat operculum monumenti sepulcralis, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Ἐπὶ | Χαριτι[αν]ῷ [Σωτη]ρίχ[ου].

1645 Fragmentum stelae marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 427 n. 32, 9. Exscripsit Lolling.

[Ἐπὶ . . . .]ωνι.

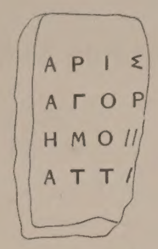
1646 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΚΙΛΝΟΥΟΙΚΟΔΟ
ΜΟΥΟΙΚΟϹΕΩΝΘΙ ΟϹ
ΟΙΚΟϹΟΠΑΡΑΤΟΝ
ΘΕΜΕΝΙΟΝΤΟΝΑΡΧΕ
ΟΝΟΥΓΕΙΤΙΩΝΖΩϹΕΙ
ΜΟϹ

[Λου]κιανοῦ οἰκοδό|μου οἶκος [αἰ]ών[ε]ιος | οἶκος ὁ παρὰ τὸν | Θεμένιον τὸν ἀρχ[αῖ]|ον οὗ γε[ίτ]ων Ζώσει|μος.

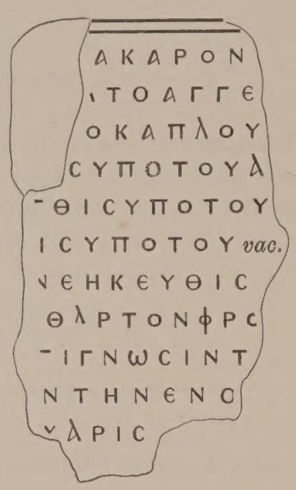
Epitaphium Christiani hominis est; οἶκος αἰώνιος sepulcri appellatio in eo genere titulorum frequentissima. Vs. 4 Θεμένιον pro Θεμέλιον vitiose scriptum videtur, non pro τεμένιον (sc. οἶκον), etsi τεμένιος οἶκος est in titulo Chio Syll. I. G. 360.

1647 Fragmentum marmoris caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

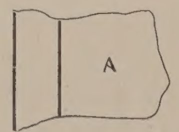
Vs. 1 Ἀρισ[τ....]. Vs. 2 ἀγορ... Vs. 3 [δ]ήμο[υ]? Vs. 4 cogitet quispiam de restituenda formula [καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ ϑάλ]αττα[ν].

1648 Fragmentum marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

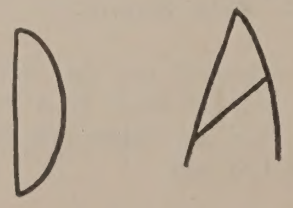

Vs. 2 ....ατο ἀγγε[λ....], vs. 4 [......ϑε(ι)]ς ὑπὸ τοῦ α[ὐτοκράτορος(?)], vs. 5 ......ϑ(ε)ὶς ὑπὸ τοῦ ..., vs. 6 [........ϑε]ὶς ὑπὸ τοῦ, vs. 8 [ἀκά]ϑαρτον φρό[νημα(?)], vs. 9 [τὴν ἐπ]ίγνωσιν τ..., vs. 10 ..ν τὴν ἐν ο..... Argumentum tituli obscurissimum est.

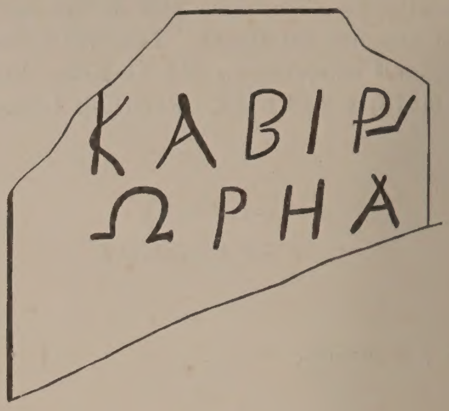
1649 Fragmentum lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

1650 Tabula magna fictilis. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque utimur, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 232.

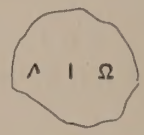

1651 Tabula argillacea, in qua stilo satis lato insculptae sunt litterae. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

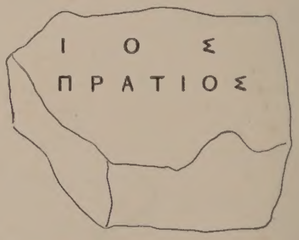

Vs. 1 aut Καβίρῳ fuit aut Καβιρῷ vel aliud nomen ab illius dei nomine derivatum.

1652 Fragmentum lapidis caerulei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

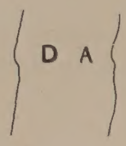

1653 Lapis niger, Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

.....ιος | ......πράτιος.

1654 Fragmentum tabulae lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

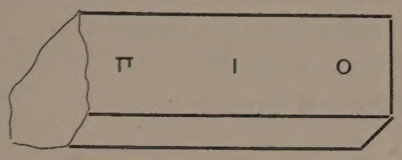

1655 Fragmentum tabulae tenuis convexae marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

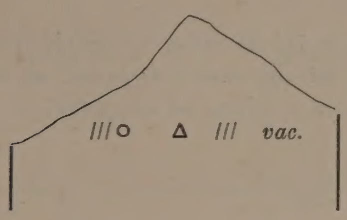
[... ο]ἰκοῦντ[...(?)].

1656 Magna basis lapidis subcaerulei. In fronte titulus litteris grandibus incisus. Tanagrae (*Skimatari*) in impluvio ecclesiae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

['Ολυμ]πιο[. . . . (?)].

1657 Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

1658 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

/// ι Ο ⊥ Ι Κ Ι Ι Ο L Ι Δ ///////

1659 Lapis niger, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

Ʒ Ω Δ Α
Γ Ε Ι Λ Λ Λ

1660 Fragmentum tabulae lapidis leucophaei, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

//// Κ Ο Δ Ο Ϻ ////

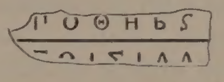
[. . . οἰ]κοδόμ[ου (?)]. Cf. n. 1646.

1661 Lapis qui dicitur πῶρος, non accurate laevigatus, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Tertio versu φατρ[ία] vel vocabulum aliquod inde derivatum fuisse videtur.

1662 Fragmentum marmoris Pentelici, Tanagrae (*Skimatari*) ad ecclesiam S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 [ὁ δεῖνα Βοιωτὸς ἀ]πὸ Θηβῶ[ν (?)], vs. 2 .. τοῖς [κ]αλ . . . . . .

1663 Fragmentum marmoris albi, Tanagrae (*Skimatari*) in domo A. Basiliu custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ω ς
Ξ λ Ν
Ο Ν
ι λ Λ ϕ

II.

PLATAEAE.

1664. 1665 Tabula marmoris subcaerulei, inaedificata Thebis in angulo laterum septentrionalis et orientalis domus parvae sitae e regione introitus musei. In altero latere n. 1664, in altero n. 1665. Exscripsit Lolling. Etsi traditum non est, ubi lapis inventus sit, tamen quia constat multos lapides ex reliquis Boeotiae oppidis Thebas delatos esse (cf. n. 525. 526. 527. 1728. 1756. 1757) neque ulla causa cogitari potest, cur tabula proxeniae Seriphio homini a Plataeensibus decretae Thebis erigeretur, titulos huc potius quam inter Thebanos referendos existimavi.

[*Textum vide pag. seq.*]

1664 . . . . .ροκλεῖος ἔλε[ξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι, ... | 'Αρισ]τοφάνεος Σερίφιον πρόξενον [εῖμ]εν κὴ εὐεργέταν [τᾶς] | πόλιος Πλατηείων αὐτὸ[γ] κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῖς [γ]ᾶ[ς κὴ | οἰκίας] ἔμπασιν κὴ ἰσοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσυλίαν [κὴ πο|λέμω κὴ] ἰράνας ἐώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλασσ[αν, κὴ | τᾶλλα π]άντα καθάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις προξένοις [κὴ εὐεργέτης].

(1664)

ΡΟΚΛΕΙΟΣΛΕ
ΤΟΦΑΝΕΟΣΣΕΡΙΦΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝ ////////ΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΠΟΛΙΟΣΠΛΑΤΗΕΙΩΝΑΥΤΟΙΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣΓΑ
ΕΜΓΑΣΙΝΚΗΙΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΥΛΙΑΝ
ΙΙΡΑΝΑΣΞΟΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑ<<
ΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ

(1665)

ΙΟΙΣΘΕΝΟΝΑΚΗΔΙΚΗΟΝΑΡΙ
ΕΤΑΣ–Λ:ΠΟΛΙΟΣΠΛΑΤΑΕΙΩΝ
ΕΜΠΑΣΙΝΚΗΙΣΟΤΕΛΙΑΝ
ΕΩΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑ
ΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤ ///

1665 [.......... ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμ]οι, Σθέν[ω]να κὴ Δίκηον Ἀρι[στ.................. | προξένως εἶμεν κὴ εὐεργ]έτας τᾶς πόλιος Πλαταείων [αὐτὼς κὴ ἐσγόνως, κὴ | εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ οἰκίας] ἔμπασιν κὴ ἰσοτέλιαν [κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσυλίαν | κὴ πολέμω κὴ ἰράνας] ἐώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θά[λατταν, κὴ τἆλλα πάντα | καθάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις προξέ]νοις κὴ εὐεργέτ[ης].

1666 Lapis quadratus qui efficiebat olim basin columnae aetatis Byzantinae. Litterae altae 0,01, non profunde incisae, detrito lapide magna ex parte evanuerunt. Plataeis (*Kokla*) ante ecclesiam S. Nicolai. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 506 n. 14. Periisse videtur.

//////////////////////////////// ΡΑΤΗΣΑΘΗ //////////////
ΑΝΔΡΑΣΓ /////////////
//////////////// ΙΝΙΑΣΚΑΛΛΩΝΟΣ ////////////////
ΠΑΙΔΑΣΔΟΛ /////////////
////////////////// ΕΝΗΣΔΡΑΚΟΝΤΟΣΑ ///////
ΑΝΔΡΑΣΔΟΛΙ //////
////// ΟΛΥΞΕΝΟΣ /// ΟΛΥΞΕΝΟΥΑ //////
ΠΑΙΔΑΣΣΤΑΔ //////
/////////////////// ΡΧΟΣ /// Ο /// ΛΙΟΥΘΕ /////////////
ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΣ /////////////
//////// ΑΝΔΡΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟ //////////////
ΑΝΔΡΑΣΣ //////////////////
//////////////////////// ΤΗΣΜΟΣΧΙΩ ////////////////////

[......κ]ράτης Ἀθην[.........]
ἄνδρας π[αγκράτιον]
[Ἀμε]ινίας Κάλλωνος [Θηβαῖος (?)]
παῖδας δόλ[ιχον]
....ένης Δράκοντος Ἀ[θηναῖος]
ἄνδρας δόλι[χον]
[Π]ολύξενος [Π]ολυξένου Ἀ.........
παῖδας στάδ[ιον]
[...α]ρχος [Π]ο[π]λίου Θε[σπιεύς]
ἀγενείους σ[τάδιον]
[Εὔ]ανδρος Ἀλεξάνδρο[υ ....]
ἄνδρας σ[τάδιον]
[Μενεκρά]της Μοσχίω[νος Ἀθηναῖος].

Victorum recensum volgari, non Boeotico sermone conceptum non magno temporis intervallo ab Oropiis et Tanagraeis eiusdem generis tabulis (n. 416. 417. 418. 419. 420. 540. 541. 542. 543), qui primi a. Chr. saeculi ineuntis sunt, distare probabile est. Quare neque vs. 9 ex titulo Thespiensi n. 2129 nomen Romanum Ποπλίου reponere dubitavi, et vs. 3 ex titulo Oropio n. 419, ubi Aminias et Callo Thebanorum hominum nomina inveniuntur, supplere conatus sum. Certior est restitutio versus tertii decimi. Etenim infra n. 3095 titulum Lebadensem habes, quo Menecrates Moschionis f. Atheniensis nescio quid consecrat Mercurio, quem una cum Hercule gymnasiorum certaminumque gymnicorum curam habuisse nemo ignorat.

1667 Marmor candidum, quod post titulum incisum conversum est in basin columnae, ita ut inscriptio inferiorem planiciem teneret, Plataeis (*Kokla*) in ecclesiola S. Nicolai. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil *Archäol. Anzeiger* XVII (1859) p. 149*. Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 509 n. VII. Accuratius ex ectypo chartaceo P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 423 n. 36. Omnium accuratissime exscripsit Lolling. Habui praeterea Prokeschii apographum, quod is ad Boeckhium miserat.

//
ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΞΠΙΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥΔΙΣ
ΤΟΥΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥΑΠΟ
ΔΩΡΟΥΤΟΥΣΤΡΑΤΟΚΛΕ
ΚΑΙΠΥΡΦΟΡΟΥΛΥΣΙΠΠΟΥ
ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ ΑΓΩΝΟ
ΤΟΥΝΤΟΣ ΤΟΔΕΥΤ
ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΤΟΥΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΕΝΕΙΚΩΝ ΣΑΛΠΙΣΤ
ΑΡΤΕΜΩΝΜΕΝΙΠΠΟΥΜΥΛΑΣ
ΚΗΡΥΞ
–ΩΝΦΙΛΩΤΟΥΜΥΛΑΣ

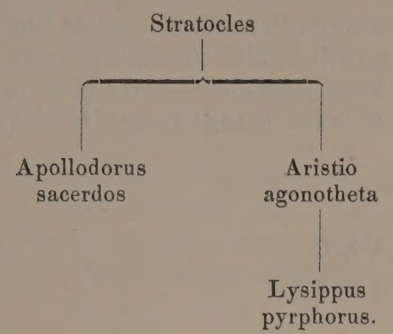
Var. lect. Schillbachii errorem, qui vs. 2. 3 ΤΟΥΔΙΟΝΥ|ΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ legerat, silentio praeterirem, nisi is coniecturis de

Bacchi cultu ansam dedisset. Quare definite testari operae pretium est, id quod exhibui consentientibus Prokeschii, Foucarti, Lollingii apographis confirmari.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Ἐπὶ ἱερέως τοῦ Διό[ς] | τοῦ Ἐλευθερίου Ἀπο[λ-λο]|δώρου τοῦ Στρατοκλέ[ους] | καὶ πυρφόρου Λυσίππου [τοῦ] | Ἀρι-στίωνος, ἀγωνο[θε]|τοῦντος τὸ δεύτ[ερον] | Ἀριστίωνος | τοῦ Στρατο-κλέους, | ἐνείκων·

σαλπιστ[ής]
Ἀρτέμων Μενίππου Μυλασ[εύς]
κῆρυξ
[Λέ]ων Φιλώτου Μυλασ[εύς].

Hominum Plataeensium, qui in hac tabula commemorantur, necessitudines sic describendae videntur:

Ceterum titulum initio aetatis imperatorum Romanorum neque multo antiquiorem neque multo recentiorem existimaverim.

1668 Tabula marmorea, ad fontem prope vicum *Krekuki* ab ea parte quae spectat inter septentriones et occidentem solem. Eo delata videtur ex parietinis sitis ad fontem Βεργουτιάνη. Ed. I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 119 n. 5. Contulit Lolling.

ΑΡΧΟΥΝΤΩ
ΣΤΟΥΣΩΤΗΙ
_ΤΗΡΙΟΥΤΟΥ
ϽΥΣ

Schmidtii exemplum expressi; Lollingius lapide magis etiam detrito pauca dispici posse, sed ea omnia cum Schmidtii apographo accurate convenire testatur.

Vs. 1 [γυμνατι]αρχούντω[ν]. Vs. 2 [τοῦ Διὸ]ς τοῦ Σωτῆ[ρος]. Vs. 3. 4 .....τηρίου τοῦ | ....ους.

Qui versu altero commemoratus fuit Ζεὺς Σωτήρ, idem mihi videtur atque Ἐλευθέριος (n. 1667), cuius sacra apud Plataeenses nobilissima fuerunt.

1669 Plataeis. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 54 n. VII*b* (Lebas *Inscr.* II, 449). Periisse videtur.

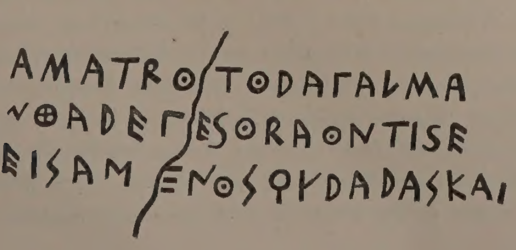
ΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟΥΝΤΟΕ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΚΑΚΧΩ..
ΝΟϹΤΟ.ϹΩΤΑΗΦΗΝ..
ϹΑΝΟΛ.ΟΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΟΙ
.ЄΜΙϹΤΟΚΛΗϹΡΩϹΙΤΕΛΟ.
ΖΩΠΥΡΟϹ) ΧΡΗϹΙΜΟϹ
ΜΝΑϹ......ΑΛΛΙΞΕΝΟΥ
ΔΗΜΙ..Η...ΑΛΛΙΞΕΝΟΥΟΡΕ
ΛΥΚΟϹ)
ϹΙ.ϹΡΑϹ ΟϹΙ.ΜΟΥ
ΖΩϹΙΜΟϹ)

Γυμασιαρχοῦντο[ς] | ἐκ τῶν ἰδίων [Β]άκχω|νος το[ῦ] Σωτᾶ ἠφή-[βευ]|σαν ο[ἱ ὑπ]ογεγραμμέ|νοι·

[Θ]εμιστοκλῆς [Σ]ωσιτέλο[υ]
Ζώπυρος) Χρήσιμος
Μνάσ[αρχος Κ]αλλιξένου
Δημ[οκλ]ῆ[ς Κ]αλλιξένου, Ὀρέ[στης ....]
Λύκος)
....ρας [Ζω]σίμου
Ζώσιμος)

Supplementa atque emendationes exempli satis mendosi a Keilio propositae sunt, maxima ex parte plane certae, reliquae admodum probabiles. Titulum aetatis imperatorum Romanorum esse cum litteratura indicio est, tum signum (vs. 7. 10. 12), quo filium patri cognominem fuisse indicatur.

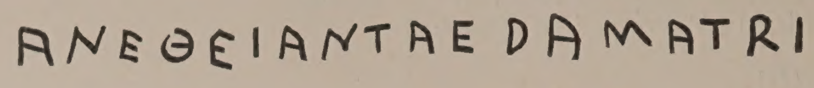
1670 Lapis calcarius inventus ad radices montis Cithaeronis prope vicum *Krekuki*, translatus Thebas, ubi exstat in museo. Versus inter se distant 0,06. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corr. Hellénique* II (1878) p. 589 tab. XXVI n. 1 (G. Kaibel Mus. Rhen. XXXIV p. 197 n. 756*a*. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 134. H. Roehl Inscr. Graec. antiq. 143. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 39 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 270. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 270 n. 860. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 35 n. 44. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 225 n. 223*a*).

In his versibus restituendis facere non possum, quin a priorum editorum rationibus recedam, quia hi omnes versus tertii initio nomen proprium [Τ]εισαμενός agnoscere sibi visi sunt. Quod quominus probem obstat nomen Ϙυδάδας, quod statim sequitur. Neque enim id aut gentilicium esse potest, quae est Roehlii sententia, aut si duorum hominum nomina hic haberemus, particulam copulativam omitti licuit. Quare participium argumento carminis plane accommodatum εισάμενος ibi fuisse conicio, atque etsi plus quam dimidia lapidis parte deleta certa ratione carmen in integrum restitui nequit, tamen ut appareat quae fuisse videatur conexio sententiarum, haec supplementa proponere libet:

[Δ]άματρο[ς] τόδ' ἄγαλμ' [ὡραφόρου ἀγλαοκάρπου]
[ἐ]νθάδε γ[ᾶ]ς, ὁράοντι σέ[βας πάντεσσι δὲ θαῦμα,]
[ἑ]εισάμενος Ϙυδάδας κα[ρπῶν κόσμησεν ἀπαρχαῖς].

1671 Lapis ad dextram integer, inventus ad radices montis Cithaeronis prope vicum *Krekuki*, translatus Thebas, ubi exstat in museo. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 134 (Roehl Inscr. Graec. ant. 144. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 39 n. 3. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 271. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 284. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 270 n. 861. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 226 n. 223*b*).

. . . . ἀνέθειαν ταῖ Δάματρι.

1672 Basis semicircularis marmoris albi, a. 0,88, inventa prope vicum *Kokla* in ecclesia exstructa Byzantinorum aetate inter rudera Plataearum. Paucas versuum quinque primorum reliquias ed. Rangabé *Ant. Hell.* 1217 p. 779 (inde repetivit K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 570), totum titulum P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* I (1877) p. 208 n. I (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 40 n. 5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 274. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 271 n. 865. M. Holleaux *Bulletin de corr. Hellénique* XIII (1879) p. 6 n. IX). Contulit Lolling.

ΒΟΙΩΤΟΙΔΙΙΕΛΕΥΘΕΡΙΟΙΤΟΝ
ΚΑΤΑΤΑΝΜΑΝΤΕΙΑΝΤΩΑΠΟΛΛΩ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΟΙΣΛΟΥΣΙΜΝΑΣΤ
ΑΦΕΔΡΙΑΤΕΥΟΝΤΩΝ
ΔΩΡΟΘΕΟΣΑΡΙΣΤΕΑΟΠΛΑΤΗΕΥΣΕ
ΙΣΜΗΝΙΧΩΘΕΙΒΗΟΣΕΥΡΟΥΜΕΙΔΙΟΣΚΟ
. . ΟΘΕΙΣΠΙΕΥΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΕΡΜΑ
ΜΑΝΤΙΑΣΝΙΚΟΚΛΕΙΔΑΟ⊦Ν[Θ]
vac.
ΜΑΝΤΕΥΟΜΕΝΩΟΜ°ΛΩΙΧΩ

Vs. 8 fin. Θ Girard etiamtum invenit in lapide, Lolling non item. In prioribus versibus vice versa nonnullas litteras agnovit Lolling, quae Girardum fugerunt; quas enumerare operae pretium non est.

Βοιωτοὶ Διὶ Ἐλευθερίοι τὸν [τρίποδα] | κατὰ τὰν μαντείαν τῶ Ἀπόλλω[νος], | ἄρχοντος Βοιωτοῖς Λουσιμνάστ[ω], | ἀφεδριατευόντων· | Δωρόθεος Ἀριστέαο Πλατηεύς, Ε . . . . . . | Ἱσμηνίχω Θειβῆος, Εὐρούμει Διοσκο[ρί]δα]ο Θεισπιεύς, Καφισόδωρος Ἑρμα[ΐω . . . .], | Μαντίας Νικοκλείδαο Ἀνθ[αδόνιος]. | μαντευομένω Ὁμολωΐχω.

Dedicationes tripodum ex communi Boeotorum decreto factae aetatem tulerunt duodecim, Plataeenses Iovis Eleutherii tres (n. 1672. 1673. 1674), Thespiensis Musarum una (n. 1795), Acraephienses Apollinis Ptoi septem (n. 2723. 2724. 2724*a*. 2724*b*. 2724*c*. 2724*d*. 2724*e*), Orchomenia Gratiarum una (n. 3207). In omnibus titulis post nomen archontis Boeotorum sequitur vox ἀφεδριατευόντων cum nominibus hominum, qui in integris quidem laterculis ubique septem sunt (n. 2723. 2724. 2724*a*. 2724*c*. 3207) praeter titulum n. 2724*b*, qui octo habet; neque dubium est, quin etiam in reliquis qui mutilati sunt, septem nomina incisa fuerint aut certe (n. 1672. 2724*d*) incidi debuerint. Quorum hominum quale fuisset munus, multum dubitaverunt homines docti. Sed ipsius vocis ratio suadere videtur, ut ea nequaquam magistratum aliquem indicare statuamus, sed nihil nisi operam quam hi homines in ipsa donorum consecratione praestiterunt, ut ἀφεδριατευόντων fere sit 'dedicationis caerimonias perficientibus'. Namque verbo ἀφεδριατεύειν recte a Walpolio et Boeckhio eandem vim tribui atque ἀφιδρύειν facile est demonstratu. Quippe medium ἑδριάασθαι apud Homerum et Hesiodum sedendi notionem habet, unde merito colligitur, activo ἑδριᾶν, ἀφεδριᾶν proprie causativam vim vindicandam esse, quae inest in ἱδρύειν, ἀφιδρύειν. Iam inde descendit ἀφεδριάτας, a quo rursus fingitur verbum denominativum ἀφεδριατεύειν. Neque vero id alio referendum est nisi ad hoc ipsum dedicationis negotium; nam si quis ex derivationis genere colligat, muneris cuiusdam perpetui aut magistratus vim in voce inesse, is facile refellatur simillimo formularum ἐπιμελουμένου et ἐπιμελητεύοντος τοῦ δεῖνος exemplo, quae in titulis sine ullo notionis discrimine usurpantur de eo qui opus faciendum curavit.

Quae cum ita sint, id certe argumentum, quo G. Gilbertus *Griechische Staatsalterthümer* II p. 56 not. 1 demonstrare conatus est, illos septem homines non posse boeotarchos fuisse, refellitur; neque enim ut ille sumpsit magistratus eorum alio nomine hic indicatur, sed omnino nullum adicitur magistratus vocabulum. Tamen res in medio relinquenda est, quia nullum certum argumentum est praeter numerum septenarium, quem sufficere non existimo. Ceterum is numerus quomodo concilietur cum civitatium, quae communis Boeotorum foederis participes erant, inquirendum est. Nam id utique constat, non promiscue ex toto Boeotorum populo illos septemviros electos esse; quippe casu factum esse nequit, ut in nullo ex illis titulis duo eiusdem civitatis homines inter septemviros recenseantur. Ex altera parte cum septena in unoquoque laterculo sint nomina, tamen sedecim populorum cives inveniuntur, Orchomenii (n. 1673. 1674. 1795. 2723. 2724. 2724*a*. 2724*b*. 2724*d*. 3207), Thespienses (n. 1672. 1673. 1795. 2723. 2724. 2724*a*(?). 2724*b*. 2724*c*. 3207), Thebani (n. 1672. 1673. 2723. 2724. 2724*a*. 2724*b*. 2724*c*. 2724*d*. 3207), Tanagraei (n. 1795. 2723. 2724. 2724*a*. 2724*b*. 2724*c*. 2724*d*. 3207), Plataeenses (n. 1672. 2723. 2724. 2724*b*. 2724*c*), Anthedonii (n. 1672. 2723. 3207), Haliartii (n. 1795. 2724. 2724*b*), Coronenses (n. 2723. 2724*a*. 2724*d*(?). 3207), Acraephienses (n. 1674. 2724*a*. 2724*c*), Oropii (n. 2724*a*. 3207), Thisbenses (n. 2724*b*. 2724*c*), Lebadenses (n. 2724), Hyettii (n. 1673), Chaeronenses (n. 2724*c*), Copaei (n. 2724*d*), Chalcidenses (n. 2724*d*). Sed recte M. Holleaux *Bulletin de corr. Hellénique* XIII (1889) p. 21 observavit, inter has civitates magnum intercedere discrimen: etenim Thebanos, Thespienses, Tanagraeos, Orchomenios, Plataeenses nunquam desiderari in illo collegio, sed semper singulos ex singulis civitatibus homines ἀφεδριατευόντων et γραμματέως munere fungi; contra decem reliquarum civitatium — nam Chalcidensium peculiaris ratio est, cf. adn. ad n. 2724*b* — modo hanc modo illam civem suum in illud concilium misisse. Qua ex re

iure colligitur illas quinque civitates tum opibus et auctoritate inter Boeotos maxime floruisse.

In harum dedicationum tempore definiendo non sine fructu elaboravit Larfeldius. Qui cum observasset, eos titulos qui adiectiva patronymica haberent aliquanto antiquiores esse quam eos qui in origine significanda genetivo paterni nominis casu uterentur, titulis Acraephiensibus recens inventis non modo haec ratio confirmata est, sed omnino tota quaestio docta et circumspecta M. Holleauxii disputatione (*Bulletin de corr. Hell.* IX (1889) p. 7 sqq.) ad liquidum perducta. Namque certissimis argumentis (quae vide ad n. 2723) demonstratum est, titulos quattuor primos ex Acraephiensibus (n. 2723. 2724. 2724*a*. 2724*b*) exeunte saeculo a. Chr. quarto, reliquos omnes posteriore saeculi tertii parte incisos esse.

Tituli quem edimus versibus sexto et septimo priores editores haec scripta fuisse statuerunt: Εὐρουμείδιος Κο[ρωνεύς, ὁ δεῖνα ......|.α]ο Θειςπιεύς, cum sumerent ante adiectivum patronymicum ipsum hominis Coronensis nomen proprium incuria lapicidae omissum. At sic versu sexto post syllabam Κο quindecim aut adeo plures litteras periisse statuendum esset, quod fieri non posse versuum 1. 2. 3. 8 finibus collatis facile apparet. Quare aliter divisis et suppletis litteris extremam sexti et primam septimi versus partem ad eiusdem hominis nomen pertinere statui. Εὐρούμει hyporisticum est Boeotorum more ab Εὐρούμαχος aut Εὐρουμείδεις aut Εὐρουμένεις derivatum. Sane sic quinque modo nomina sunt; sed ne priorum quidem editorum restitutione septenarius numerus expletur, et manifestum est vacuum spatium duorum versuum post vs. 8, quod in nullo alio titulo est, supplendis duobus nominibus relictum, sed eam rem tum nescio quo pacto neglectam esse (cf. etiam n. 2724*d*). Item singulare in hoc titulo neglegentiae documentum est, quod genetivo ἀφεδριατευόντων nominativus nominum casus subiungitur.

1673 Basis forma semicirculari, iuxta vicum *Kokla* prope ecclesiam aetate Byzantinorum exstructam inter rudera Plataearum. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 1217 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 570 n. XXXVIII*c*). Multo accuratius P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* I (1877) p. 210 n. III (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 39 n. 4. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 273. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 271 n. 864. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 5 n. VIII). Exscripsit Lolling.

ΔΟΤΩΓΥΡΡΑΛΩΘΕΙΣΓΙΕΙΟ
//////////ΚΩΙΣΜΕΙΝΙΚΕΤΑΟΘΕΙΒΗ
ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΕΡΧΟΜΕΝ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΩΥΕΙΤΤΙΩ
ΟΓΙΟΝΤΟΣΔΙΝΙΑΟΕΡΟΤ
ΝΤΙΓΕΝΕΙΔΑΟΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝ

[Βοιωτοὶ Διὶ Ἐλευθερίοι τὸν τρίποδα κατὰ τὰν μαντείαν τῶ Ἀπόλλωνος, ἄρχοντος Βοιωτῦς ...., ἀφεδριατευόντων ...., ..., ...]δότω Πυρράλω Θειςπιεῖο[ς, ...|.....νί]κω Ἱςμεινικέταο Θειβή[ω, ...|.....] Ἀριςτίωνος Ἐρχομεν[ίω, ...|.....] Ἀριςτομάχω Ὑειττίω, | [Θιοπρ]οπίοντος Διωίαο Ἐροτ[ίωνος | Θειςπιεῖος, Ἀ]ντιγενείδαο γραμματίδδον[τος].

In titulo Orchomenio n. 3207 legitur μαντευομένω Διωίαο Ἐροτίωνος Θειςπιεῖος, unde apparet hanc dedicationem illi tempore supparem esse. Ceterum cf. quae disputavi ad n. 1672.

1674 Basis forma semicirculari, ad ecclesiam Byzantinorum aetate exstructam in ruderibus Plataearum prope vicum *Kokla*. Titulum ex ectypo chartaceo ed. P. Girard *Bulletin de corr. Hellénique* I (1877) p. 209 n. II (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 40 n. 6. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 275. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 272 n. 866. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 6 n. X). Exscripsit Lolling.

[ΚΑΤΑ.Α.ΜΑ]ΝΤΕΙΑΝΤΩ[ΑΓ]
ΜΙΔΑΟ
ΙΤΟΝΟΣ
ΕΝΓΕΔΩΝΟΣ
ΟΣΑΚΡΗΦΙΕΙΟΣ
ΧΟΜΕΝΙΩ
Ι\ΡΕΙΑΔΔΟΝΤΟΣ
[Μ...]ΧΩΤΩΜΕΝΕΣΘΕΝΕΙΟΣ

Quae apud Girardum sunt, cum Lollingius ea non iam viderit, uncis circumdedi; in reliquis Lollingii exemplum fideliter expressi.

[Βοιωτοὶ Διὶ Ἐλευθερίοι τὸν τρίποδα] | κατὰ [τ]ὰ[ν] μαντείαν τῶ Ἀπ[όλλωνος | ....]μίδαο | [......, ...γ]ίτονος | ......, ... Ἐνπέδωνος | ...., ...ος Ἀκρηφιεῖος, | [.............. Ἐρ]χομενίω, | [.......... ....., ἱ]αρειάδδοντος | [........., γραμματίδδοντος] Μ[ιλί]χω τῶ Μενεσθένειος.

Cf. quae exposui ad n. 1672.

1675 Lapis qui nunc efficit operculum *ἁγίας τραπέζης* in ecclesiola *ἁγίας Ἀναλήψεως* sita inter vicos *Krekuki* et *Kokla.* Exscripsit Lolling.

Η Π Ο Λ Ι Σ Η Λ Ε Β Α Δ Ε Ω Ν Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Α Κ Α Ι Σ Α Ρ Α
Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Ν Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Ν Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Ν Τ Ο Ν Ι Δ Ι Ο Ν
Ε Ι Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Κ Α Ι Σ Ω Τ Η Ρ Α Δ Ο Γ Μ Α Τ Ι Τ Η Σ Π /////

Ἡ *πόλις ἡ Λεβαδέων Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἁδριανὸν Σεβαστόν, τὸν ἴδιον ε[ὐ]εργέτην καὶ σωτῆρα, δόγματι τῆς π[όλεως].*

Titulum hic collocavi, quia fieri certe potuit, ut a Lebadensium civitate statua imperatoris Plataeis, quo homines undique ad Eleutheriorum sacra concurrere solebant (cf. n. 2509) erigeretur. Sed id quoque fieri potuisse, ut basis monumenti Lebadeae positi recentiore demum tempore in aliam Boeotiae partem deportaretur, non est negandum.

1676 Tabula magna lapidis nigricantis, quae olim summam partem basis monumenti alicuius efficiebat. In superficie vestigia pedum statuae. In ecclesiola deserta S. Taxiarchis sita ¾ hor. spatio a vico *Kaparelli*, 1¾ hor. a *Kokla* (Plataeis), duabus horis a Creuside, eo loco ubi Oëroë rivus in profundam ac saxosam convallem defertur. Exscripsit Lolling.

Η Π Ο Λ Ι Ϲ Π Λ Α Τ Α Ι Ε Ω Ν Λ Ο Υ Κ /////
Ν Ι Ο Ν Γ Α Λ Λ Ι Ω Ν Α Α Ν Ι Α Ν Ο Ν ///
Π Α Τ Ο Ν Τ Ο Ν Ε Α Υ Τ Η Ϲ Ε Υ Ε Ρ ///
Ε Ι ///

Ἡ *πόλις Πλαταιέων Λούκ(ιον) [Ἰού]|νιον Γαλλίωνα Ἀνιανόν, [ὕ]|πατον, τὸν ἑαυτῆς εὐερ[γ]|έτ[ην].*

L. Iunius Gallio (sic vocatur a Dione LX, 35) frater L. Annaei Senecae philosophi fuit (Tac. ann. XV, 73) adoptatus a L. Iunio Gallione rhetore nobilissimo (Tac. ann. VI, 3). Quae adoptio hic cognomine Ἀνιανός indicatur, in quo neque simplex consona (cf. Hermae VI p. 154) neque nomina similia *Annaeus* et *Annius* ab homine Graeco confusa offensioni esse possunt. Consulatum Gallionis, quem hic titulus testatur, a Plinio N. h. XXXI, 62 commemorari adnotavit Nipperdeius ad locum Taciti supra allatum; suffectus fuit anno incerto. Post annum 65 p. Chr. a Nerone occisus est (Dio LXII, 25).

1677 Marmor Pentelicum a. 0,90, l. 0,60, quod Stamatakis inventum dicebat in ecclesiola deserta S. Andreae in vico *Pyrgos*, sito horae intervallo septentrionem versus a Plataeis; nunc exstat Plataeis (*Kokla*) in vestibulo ecclesiae S. Nicolai. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 346 n. 61. Exscripsit Lolling.

Η Π Ο Λ Ι Γ Η Ρ Ο Φ Ι Λ Ο Ν Λ

Ἡ *πόλις Ἡρόφιλον* Λ.....

1678 Basis quadrata lapidis calcarii leucophaei, inserta septentrionali parieti turris medio aevo exstructae in vico *Pyrgos* prope Plataeas. Edd. Boeckh ex Koehleri apographo C. I. G. 1636*b* (inde Lebas *Inscr.* II, 450). Ex Rossii Schillbachiique exemplis K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 511 n. VIII. Omnium accuratissime exscripsit Lolling, cuius exemplum exprimo antiquiorum erroribus non enotatis.

Φ Λ Λ Β Ι Λ Ν
Ν Ε Ι Κ Λ Ρ Ε Τ Η Ν
Ο Π Ο Λ Υ Κ Ρ Λ Τ Ι Δ Η Ϲ
Τ Η Ν Μ Η Τ Ε Ρ Α
Ψ Β Δ

Φλαβίαν | Νεικαρέτην | Ὀ. Πολυκρατίδης *| τὴν μητέρα. | ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).*

Litteram Ὀ. ante Πολυκρατίδης nominis Romani compendium esse recte statuit Keil. Neque vero, ut ille voluit, praenomini, sed nomini gentilicio hic locus est; quale fuerit propter nominum ab illa littera incipientium multitudinem diiudicari nequit. Polycratides, incertum idem an alius, in titulis n. 1863 et 2517 commemoratur.

1679 Fragmentum basis quadratae lapidis caerulei, in ecclesiola ex plinthis antiquis exstructa intra rudera veteris Plataeensium oppidi. Litterae dispositae *στοιχηδόν*. Ed. Pittakis Eph. 2871. Exscripsit Lolling.

Γ Α Π Α Ρ Α Ο
Ν Τ Ε Σ Α Ε Ι
Τ Ο Ν Δ Ε Θ Ε Ι

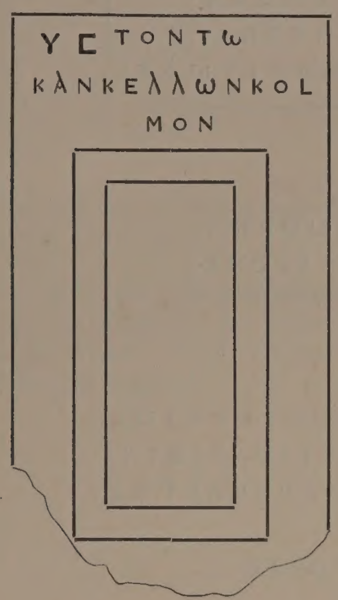
Vs. 1 *τὰ παρά.* Vs. 2 ......*ντες ἀεὶ.* Vs. 3 *τὸν δὲ* (aut *τόνδε*) *θει*.... Argumentum tituli obscurum.

1680 Fragmentum tabulae lapidis Pentelici, Plataeis (*Kokla*) in pavimento ecclesiae S. Nicolai. Ed. Pittakis Eph. 2426. Periisse videtur.

Τ Ο Ϲ Τ Ο Υ Π Ρ Ο Γ Ε Γ Ρ Α ʍ ʍ Ε
ʍ Ι Α Ϲ Κ Α Ι Ε Ϲ Τ Ι Α Ϲ Ε Ω Ν Π Α Ν Δ Η
Χ Ο Υ ʍ Ο Υ Υ Ι Ο Ϲ Ν Ε Ι Κ Ο Ϲ Τ Ρ Α Τ Ο Υ

Vs. 1 ......*τος τοῦ προγεγραμμέ[νου].* Vs. 2 ......*μίας καὶ ἑστιάσεων πανδή[μων].* Vs. 3 *[τοῦ διαδό]χου(?) μου υἱὸς Νεικοστράτου.* Tituli honorarii reliquiae esse videntur, quo aliquis propter munificentiam (vs. 2) collaudatur.

1681 Tabula marmoris Pentelici, iuxta ecclesiolam dirutam sitam in ea parte antiqui Plataeensium oppidi, quae spectat inter septentriones et occidentem solem, haud procul a fonte. Exscripsit Lolling.

[.........ο]υς τὸν τῶ[ν] | καυκέλλων κόσ|μον.

1682 Fragmentum epistylii a. 0,60—0,70, inventum inter rudera ecclesiae τῆς Ἀναλήψεως iuxta fontem βρῦσις τῆς Βεργουτιάνης, nunc inaedificatum supra portam in meridionali pariete ecclesiae S. Constantini in vico *Krekuki*. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 119 n. 4. Contulit Lolling.

ωΝЄΙΔΙωΝΤωΛΓΙωΤΥΧΙΚ

[Ὁ δεῖνα ἐκ τ]ῶν εἰδίων τῷ ἀγίῳ Τυχικ[ῷ].

1683 Epistylium marmoreum ornatum, supra portam ecclesiolae ἁγίας Τριάδος prope vicum *Baltza* situm inter Plataeas et Thebas. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 513 n. X. Contulit Lolling.

⳨ ΑΓΙωΤΑΤΟΥЄΠΙϹΚΟΠΟΥΔΙΟΝΥϹ[Ι]Ο[Υ]

Quae uncis inclusi, Lollingius non iam invenit in lapide.

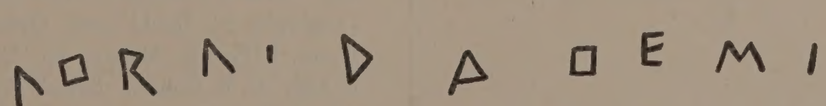
Ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Διονυσίου.

1684 Plataeis. Edd. Boeckh ex Koehleri schedis C. I. G. 1656*c*. Pittakis Eph. 2872. Lebas *Inscr.* II, 453. Periisse videtur.

ΓΛΓЄΝΛΙωΝ
ΖΥΓΙΗΝ
ΝΗΔΛΡΛΚΟϹΜΟϹ
ΡΙΠΡЄΠЄωϹ

Vs. 1 [ἤ]γαγε ναίων. Vs. 2 ζυγίην. Vs. 3 ....νη δ' ἄρα κόσμος. Vs. 4 [ἀ]ριπρεπέως. Duo disticha elegiaca fuisse apparet.

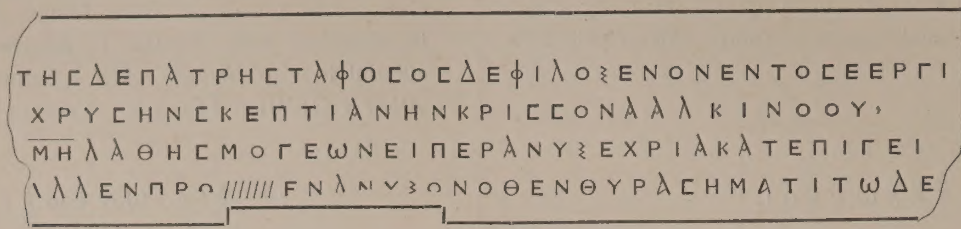
1685 Titulus acu incisus in margine exteriore canthari parvi nigri reperti in sepulcro prope Plataeas; exstat in Piraeeo in collectione privata. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* IV (1880) p. 547 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 247*a*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 271*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 271 n. 863 cum Add. p. 404. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 225 n. 221).

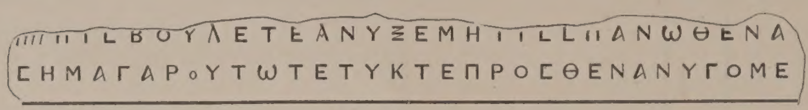
Γοργίδαό εἰμι.

1686—1688 Lapides tres inaedificati Plataeis (*Kokla*) in ecclesia S. Nicolai. 1686 supra fenestram in septentrionali ecclesiae parte. Edd. K. Keil ex Rossii apographo Sylloge Inscr. Boeot. p. 174 n. LXIV*b*. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 507 n. 15*a*. G. Kaibel Hermae VIII p. 420 n. 17*a*. Epigr. Graec. 545*a*. Exscripsit Lolling. — 1687 supra fenestram ad meridionalem ecclesiae partem. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 420 n. 17*b*. Epigr. Graec. 545*b*. Exscripsit Lolling. — 1688 ed. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 508 n. 15*b* (G. Kaibel Epigr. Graec. Add. p. 528 n. 545*c*). Lollingius non repperit.

(1686)

(1687)

(1688)

ΤΙCΠΛΑΤΑΙΑΝCΥΛΗCΕΝΤΙCΩΛΕCΕΝΟΡΜΟΝΑΕΑΝΤΩΙ
CΚΕΠΤΙΑΝΗΝΠΛΩΤΕΥΑΦΙΛΟΞΕΙΝΟΝΚΑΙΦΙΛΟΧΡΙCΤ ////
ΟΥΝΕΚΕΝΕΝΠΑΡΑΔΙCΩCΥΝΑΘΑΝΑΤΟΙCΛΑΧΕΚΛΗΡΟC
ΑΥΤΗΚΑΙΠΟ ////////// ΟΛΛΕ //////// ΑΤΟΤΑΦΟΝ
ΕCΑΟC ////////////////////////////////////// ΛΩΡΟCΦΙΛΟCΤΟΛΙC

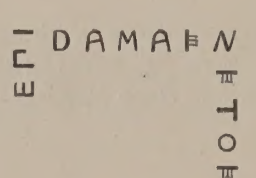
1686 Τῆσδε πάτρης τάφος ὅσδε φιλόξενον ἐντὸς ἐέργ(ε)ι
χρυσῆν Σκεπτιανήν, κρ(ε)ίσσονα Ἀλκινόου.
μὴ λάθῃς μογέων, εἴπερ ἀν[οῖ]ξ[αι] χρ(ε)ία κατεπ(ε)ίγει,
ἀλλ' ἔνπρο[σθ]εν ἄν[οι]ξον, ὅθεν θύρα σήματι τῷδε.

1687 [Εἴ τ]ις βούλεται ἀν[οῖ]ξ[αι], μή[τι]ς ἐπάνωθεν ἄ[νοίξῃ,]
σῆμα γὰρ οὕτω τέτυκτ[αι], πρόσθεν ἀν[οι]γόμε[νον].

1688 Τίς Πλάταιαν σύλησε⟨ν⟩; τίς ὤλεσεν ὅρμον ἅ[π]άντω[ν]
Σκεπτιανὴν πλ[ουσί]α[ν], φιλόξεινον καὶ φιλόχριστ[ο]ν,
οὕνεκεν ἐν παραδ(ε)ίσῳ σὺν ἀθανάτοις λάχε κλῆρο[ν]
αὐτῇ καὶ πό[σει, ὅς τ]ό[νδ]ε ∪ — ∪ τάφον
ἐσ[λ]ὸς [. . . . . πολύδ]ωρος, φιλό[πτ]ολις . . .

In universum Kaibelii rationem secutus sum, nisi quod is n. 1687 mediam primi versus partem non attigit et n. 1688 vs. 5 fin. φίλος τό[δε] σ[ῆμα] scripsit. Mea eius loci supplementa non quadrare in versum heroum legitime structum non ignoro, sed vides qualis sit huius poëtae ars metrica. Ceterum n. 1686 χρυσῆν non cum Kaibelio proprium nomen intellego, praesertim cum defuncta etiam n. 1688 vs. 2 simpliciter Σκεπτιανή appelletur, sed laudis vocabulum. Epitaphium mulieris Christianae quarti p. Chr. n. saeculi esse videtur (cf. quae adnotavi ad n. 582).

1689 Pars pilae lapidis leucophaei, in ecclesiola diruta S. Athanasii, sita quartae partis horae intervallo a vico *Kokla* in via qua itur ad vicum *Kaparelli*. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 22. Eiusdem apographo usi sumus.

Ἐπὶ Δαμαενέτοε.

1690 Lapis Eleusinius quadratus, Plataeis (*Kokla*) in ecclesia S. Nicolai. Ed. Pittakis Eph. 2428 (Roehl Inscr. Gr. ant. 166. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 38 n. 1. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 272. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 382. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 270 n. 859. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 225 n. 222*a*).

Ε Ι Λ Ι Κ Σ Ι Ρ Ρ Ι

[Ϝ]έλιξ Ἱαρί[δαο]. Patris nomen editores Ἱδρί[αο] suppleverunt. Qua in lectione cum digamma initiale omissum offensioni est, tum septima littera, qualem Pittakis exhibet — nam Roehlius eius exemplum non ab omni parte accurate expressit — Ρ mutilata potius quam D integra esse videtur. Spiritus asperi nota hic ut passim alibi omittitur.

1691. 1692 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, ad fontem orientem versus a Plataeis in loco qui vocatur *Palaeochani*. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 200 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 272*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 270 n. 862. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 225 n. 222*b*). Alio Lollingii exemplo nos usi sumus.

(1691) Ι //// Σ Ι Π Π Α
(1692) Ε Π Ι
Α Μ Α Ρ Α Τ Ω

Var. lect. Expressi alterum Lollingii apographum. In eo, quo Roehlius usus est, vs. 1 ΕΣΙΠΠΟ legitur. Titulum recentiorem integrum esse neque quicquam ab initio versu 3 addi licere definite testatur Lolling.

1691 Λ[υ]σίππα.
1692 Ἐπὶ | Ἀμαρά[ν]τῳ.

1693 Tabula marmoris Pentelici cum aëtomate, in ecclesiola deserta S. Soteris sita parvo intervallo occidentem versus ab ecclesiola S. Taxiarchis (n. 1676. 1694). Exscripsit Lolling.

ΑΓΑΘΟΚΛΗ
ΧΑΙΡΕ

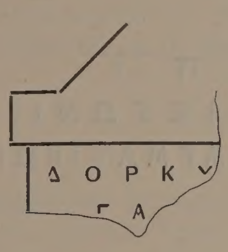
Ἀγαθοκλῆ | χαῖρε.

1694 Tabula parva lapidis albi cum aëtomate, in ecclesia S. Panteleimonis quae est in vico *Kaparelli*, quo delata videtur ex ecclesiola S. Taxiarchis sita inter hunc vicum et Creusida (*Livadostro*), cf. n. 1676. 1693. Exscripsit Lolling.

ΒΙΟΤΑ

Βιότα.

1695 Fragmentum tabulae marmoris albi ornatae aëtomate, infra quod titulus litteris grandibus incisus est. Plataeis (*Kokla*) in ecclesiola S. Nicolai. Exscripsit Lolling.

Δορκύ[λος | Με]γα . . . . .

1696 Lapis calcarius leucophaeus, qui formam basis habet, in ecclesiola diruta Panagiae sita iuxta vicum *Pyrgos* prope Plataeas. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΓΕΝΕΙΑ

Ἐπιγένεια.

1697 Stela sepulcralis lapidis leucophaei magnifice exornata, ad fontem prope rivulum secundum a Plataeis orientem versus, in loco qui vocatur *Palaeochani*. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΜΗΔΗΣ
//// Γ Λ Α Ο ///////////

Ἐπιμήδης | [Ἀ]γλάω[νος].

1698 Tabula marmoris albi, Plataeis (*Kokla*) ante ecclesiolam S. Nicolai. Exscripsit Lolling.

Ε[ὐ]α . . . . | Καφισί[ο]υ, | Ἱσμη[ν . . . . .] | Με . . . . .

1699 Marmor sepulcrale cum aëtomate, inaedificatum in pariete meridionali ecclesiae S. Nicolai in vico *Kokla*. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 120 n. 7. Contulit Lolling.

ΕΡΩΤΙΟΝ
ΚΑΙΕΠΑΦΡΟ
ΔΙΤΩΜΗΤΡΟ
ΔΩΡΟΥ
5 ΜΙΛΗΣΙΩΙ

Ἐρώτιον | καὶ Ἐπαφρο|διτὼ Μητρο|δώρου | Μιλήσι[α]ι.

1700 Stela sepulcralis marmoris albi, cum aëtomate, in quo clypeus, et anaglypho repraesentante adulescentem toga Romana amictum, qui sinistra demissa volumen tenet; dextram pectori impositam toga occultat. Lapis nunc inaedificatus est in impluvio monasterii S. Triadis, sita horae intervallo occidentem versus a vico *Kokla*, quo delatus est ex metochio *Bukuresi* sito ad marginem campi. Exscripsit Lolling.

ЄΥΠΡΑΞΙΔΗϹΔΙΟΝΥϹΙΑ

Εὐπραξίδης, Διονυσία.

1701 Tabula magna marmoris albi inaedificata in pariete ecclesiae S. Panteleimonis, quae est in vico *Kaparelli*, sinistram versus a porta. Exscripsit Lolling.

Π ///////////// Σ Α Ι
ΕΥ /////////// ΗΡΟΝ
ΖΩΙΛΟΥ

Primi versus reliquiae obscurae sunt, deinde Εὐ[έτ]ηρου | Ζωΐλου legendum videtur.

1702 Fragmentum tabulae lapidis albi immissum pavimento ecclesiolae S. Georgii, quae est in vico *Pyrgos* prope Plataeas. Exscripsit Lolling.

Ι ∠ Ι Π /
ΣΩΠΥΡΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΛ

[Αὐ]τίπ[π]α, | Ζωπύρα, | Διονυσία.

1703 Lapis sepulcralis inventus inter rudera ecclesiae ad fontem Βεργουτιάνη, nunc exstat in vico *Kokla* ante introitum periboli ecclesiae S. Nicolai. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 120 n. 6 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 275*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 272 n. 867). Contulit Lolling.

ΝΙΚΑΓΟΡΟΣ
ΑΝΤΙΓΕΝΙΣ

Νικάγορος, | Ἀντιγενίς.

1704 Fragmentum tabulae crassae lapidis leucophaei inaedificatum sinistram versus a porta ecclesiolae τῆς Ἀναλήψεως sitae media fere via inter *Krekuki* et *Kokla* in colle, cuius radices occidentales tangit rivus ex fonte Βεργουτιάνη in campum decurrens. Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΗΡΙΧΑ
ΧΑΙΡΕ
ΑΓΑΘΑ

Σωτηρίχα | χαῖρε | ἀγαθά.

1705. 1706 Plataeis. Ed. Lebas *Inscr.* II, 452 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 597). Periisse videtur.

(1705) ΣΩΤΗΡΙΧΑ

rosa *rosa*

(1706) ΕΠΙ
ΤΗΡΙΑ

1705 Σωτηρίχα.
1706 Ἐπὶ | Τηρίᾳ.

1707 Lapis inaedificatus in ecclesiola ἁγίας Τριάδος prope vicum *Baltza* situm inter Plataeas et Thebas, in eo muri angulo qui spectat inter meridiem et orientem solem. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 513 n. XI. '*Nicht mehr sichtbar, aber nach glaubwürdigem Zeugniss noch vorhanden*' Lolling.

ΣΩΤΗΡΙΧΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Σωτήριχε | χρηστὲ | χαῖρε.

1708 Tabula lapidis albi immissa pavimento ecclesiolae ἁγίας Τριάδος in vico *Baltza*. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΩΝΙΔΑΣ

Φιλωνίδας.

1709 Lapidem inaedificatum in ecclesiola ἁγίας Τριάδος, quae est prope vicum *Baltza* situm inter Plataeas et Thebas, invenit Schillbachius, cuius ex apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 512 n. IX. Periisse videtur.

ΛΛΙΑΧΑΙΡΕ

. . . . . λλία χαῖρε.

1710—1712 Marmor a. 2,03, l. 0,52 a superiore, 0,48 ab inferiore parte, c. 0,20, cum acroteriis et duabus rosis anaglypho expressis, inventum inter rudera ecclesiae τῆς Ἀναλήψεως iuxta fontem Βεργουτιάνη; nunc est in vico *Krekuki* ad ecclesiam S. Constantini. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 117 n. 3. Exscripsit Lolling.

(1710) ΕΠΙ
ΑΡΙΣΤΩΝΙ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΙ

rosa *rosa*

(1711) ΙΠΠΙΑΣ
ΝΙΚΑΙΠΑΙΣΔΟΛΙΧΟ////
ΑΡΙΣΤΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ//////ΒΑΣΙΛΕΙΑΙ//Α
ΕΒΑ

(1712) ΕΧΘΑΤΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝ
ΘΕΟΓΕΙΤΩΝ
ΣΩΚΡΑΤΕΙΑ

1710 Ἐπὶ | Ἀρίστωνι | πραγματικῷ.

1711 Ἱππίας | νικᾷ παῖς δόλιχο[ν]·
Ἀρίστων | Ἐλευθέρια [καὶ] Βασίλεια [τ]ὰ [ἐν | Λ]εβα[δείᾳ].

1712 Ἐχθάτιος, | Ἀρίστων, | Θεογείτων, | Σωκράτεια.

Antiquissimus ex titulis n. 1711 videtur, recentior n. 1712, recentissimus n. 1710. Sepulcrales omnes existimo, etsi de n. 1711 dubitaverit quispiam propter additas victoriarum laudes. Diversae aetatis, sed eiusdem familiae homines eodem sepulcro conditi videntur; neque enim casu factum putaverim, ut in unoquoque titulo idem nomen Aristo rediret.

1713 Stela sepulcralis inaedificata Plataeis (*Kokla*) iuxta portam ecclesiae S. Nicolai. Ed. Pittakis Eph. 2427 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 599). Periisse videtur.

ΕΓΙΓΛΑΥΚΟΥ
ΑΦΡΡΟΔΙΣΙΟΥ

Ἐπὶ Γλαύκου | Ἀφρ⟨ρ⟩οδισίου.

Cave genetivum pro dativo scriptum Pittakis neglegentiae tribueris. Etenim cum viderimus (ad n. 589) duabus plane diversis aetatibus hunc praepositionis ἐπὶ usum apud Boeotos obtinuisse, in antiquissimis quidem titulis summa constantia dativus tenetur; at ex eis qui imperatorum Romanorum temporibus incisi sunt, genetivum exhibent nonnulli, quorum de lectione Lollingii testimonio plane constat: n. 2136 Ἐπὶ Εὐκαρπῶς, n. 2162 Ἐπὶ Συμφόρου, n. 2297 Ἐπὶ Σωτίωνος, n. 2360 Ἐπὶ Καλλίωνος, n. 2403 Ἐπὶ Παραμόνας χρηστῆς νέας, n. 2779 Ἐπὶ Ζωσίμου. Quae res nescio an referenda sit ad incipientem horum duorum casuum confusionem, qua paullatim gliscente effectum est, ut dativus casus plane intercideret in sermone Graecorum recentiorum. Namque turbato sensu rectae structurae hunc genetivi usum natum esse vel inde apparet, quod haud infrequenter nomen proprium quidem genetivo enuntiatur, sed statim adiungitur tritus usu dativus ἥρωϊ. Cf. n. 2140 Ἐπὶ Θεογίτου ἥρεωι (*sic*), n. 2145 Ἐπὶ Λυσ(ι)μάχου ἥρω . ., n. 2147 Ἐπὶ Παραμόνου ἥρωει, n. 2167 Ἐπὶ Φιλλήου ἥρωει, n. 2671 Ἐπὶ Πουφίου Προποντίδους ἥρωει, n. 2685 Ἐπὶ Μυρτῶς ἡρωΐδι. Vides, qui haec inciderint, iam discriminis quod inter illas formas intercedit, sibi conscios non fuisse. Quid quod in titulo Thisbensi n. 2361 foediore etiam barbarie Ἐπὶ Νικοκλῆς scriptum est, in Tanagraeo n. 1576 Ἐπὶ Ἀνδρέαν? Omnes hos titulos admodum recentes et ab hominibus imperitis incisos esse etiam scriptura ἥρωει aliaque id genus vitia indicant.

1714 Lapis insertus ab exteriore parte parieti septentrionali ecclesiae S. Nicolai in vico *Kokla*. Marmor album a. 1,19, l. 0,45 cum anaglypho repraesentante puellulam stantem. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 341 n. 52. Cf. I. Schmidt *Mitth.* V (1880) p. 121 n. 8. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
.ΥΡΩΠΗΙΣΙΜΙΟΥ

Ἐπὶ | Εὐρώπῃ Σιμίου.

1715 Lapis a. 0,70, l. 0,55, c. 0,50, cum anaglypho repraesentante mulierem stantem, quae equum frenis tenet, et aram. In ecclesiola S. Taxiarchis, sita ¾ hor. a vico *Kaparelli*, 1¼ hor. a *Kokla* (Plataeis), duabus horis a Creuside, eo loco, ubi Oëroë rivus in profundam ac saxosam vallem defertur; ecclesiola maximam partem ex lapidibus antiquis exstructa est. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 374 n. 130. Contulit Lolling.

ΕΠΕΙΜΟΥΣΑΗΡΩΙ

Ἐπ⟨ε⟩ὶ Μουσᾷ ἥρωϊ.

1716 Plataeis. Ed. Lebas *Inscr.* II, 451.

ΕΠΙ ΝΕΙΚΙΑ ΗΡΩΙ

Ἐπὶ Νεικίᾳ ἥρωϊ.

1717 Stela sepulcralis marmoris albi cum aëtomate magnifice exornato, Plataeis (*Kokla*) ante ecclesiolam S. Nicolai. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΛΩΚΤΕΑ
ΑΦΡΟΔΕΙΕΙΩ *sic*
ΕΠΙΖΩΣΙΜΩ
ΛΕΟΝΤΩ

Primi versus scripturam plus semel deletam atque restitutam esse testatur Lolling.

Ἐπὶ [Σ]ωκ[λ]έα̣ (?).
[Ἐπὶ] Ἀφροδει[σ]ί̣ῳ.
Ἐπὶ Ζωσίμ̣ῳ | Λέοντ[ος] (?).

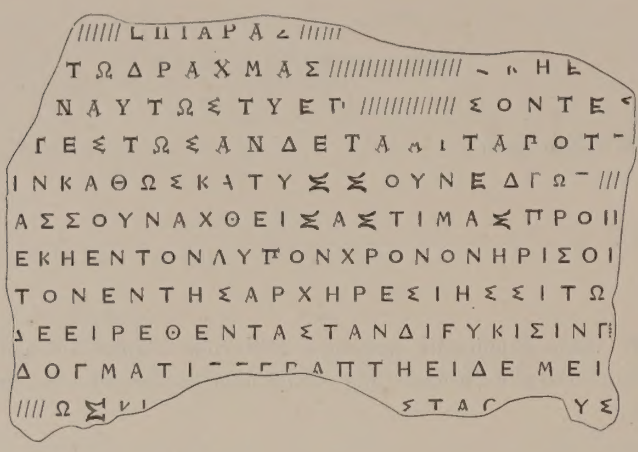
1718 Tabula marmoris Pentelici, fracta in duas partes, inaedificata in pavimento ἱεροῦ ecclesiae S. Nicolai in vico *Kokla*. Exscripsit Lolling.

\ Λ
Σ Ι //// . Ο
Π Ι
Α / Ι \ Ο Σ Ι Ο
Α

III.

THESPIAE.

1719 Lapis leucophaeus undique fractus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Patet hoc decreto contineri extraordinarias quasdam constitutiones propter caritatem annonae factas, quibus inde a versu septimo subiungitur praeceptum de novo ordinario magistratu instituendo, quo facilius in posterum eiusmodi calamitates caveri possint. Quae agnoscuntur haec fere sunt:

. . . . . εν ἱαρὰς [. . . . . | ἀποτισά]τω δραχμὰς . . . . . ς κὴ ε[. . . . . | . . . . τωσα]ν αὐτὼς τὺ ἐπ' [αὐτῦ]ς ὄντε[ς . . . . | . . . . . .]τέσσωσαν δὲ τὰ α[ὐ]τὰ ποτ τ[ὼς συνέδρως(?) . . . | . . . . . .]ιν, καθώς κα τῦς συνέδ[ρυς δοκεῖ . . . . | . . . . . τ]ὰς σουναχθείσας τιμὰς προ[. . . . . | . . . . . . δ]ὲ κὴ ἐν τὸν λυπὸν χρόνον ἡρῖσ[θη καθ' ἕκασσον | ἐνιαυ]τὸν ἐν τῆς ἀρχηρεσίης σιτώ[νας . . . . . | . . ., τὼς] δὲ είρεθέντας τὰν διϝύκισιν π[οῖσθη καθὼς | ἐν τῦ] δόγματι [γέ]γραπτη· εἰ δὲ μεὶ . . . . .

1720 Fragmentum tabulae marmoris subcaerulei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΛΙΙΟΣΟΥΤ//
ΤΕΙΡΙΛΕΙΟΕ
ΛΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΠΙΔΑΟΟΥΕ
ΩΡΑΣΕΠΙΔF
ΛΝΚΗΠΡΙΣΓΕΙ
ΧΩΡΑ///ΑΣΟΥΛ
ΤΥΔΑΜΥΕΙΜ
///// ΟΒΑΣΙΛΕΥ
ΚΛΕΙΜΑΤΣ
ΙΞΕΝΙΑΤΥ
ΝΑΜΩΤ
Λ

Duorum primorum versuum reliquiae obscurissimae sunt. Deinde (vs. 3—11) sequebatur plebiscitum Thespiensium, quo respondebatur ad mandata legationis a rege nescio quo missae. Atque ex versus septimi reliquiis iure colligas, simile fuisse argumentum atque illius Aetolorum decreti, quo Nicephoriorum feriae et delubri Pergameni ius asyli rogante rege Eumene comprobabantur (Sylloge Inscr. Graec. 215. Aliud eiusdem generis monumentum mutilum habes supra n. 16). Agnoscuntur haec: Vs. 3 . . . . . . *ω ἄρχοντος*. Vs. 4 . . . . *πίδαο*. Vs. 5—9: *ἐπιδε[ὶ ὁ βασιλεὺς . . . . . . διατελῖ τῆ πόλι εὔνοος ἐ]ὼν κὴ πρισγεῖ[ας ἀποστίλας ἠτεῖτη τὸν δᾶμον ἀποδέχεσθη . . . . . . τὰν] χώρα[ν] ἄσουλ[ον . . . ., ἀγαθῆ τύχη, δεδόχθη] τῦ δάμυ, εἶμ[εν . . . . τὰν χώραν ἄσουλον, καθὼς Εὐμέν]ε[ις] ὁ βασιλεύ[ς ἀπεφάνατο . . . .* Vs. 10 *ἐγ]κλειμάτω[ν.* Vs. 11 *δίδοσθη δὲ κ]ὴ ξένια τῦ[ς πρισγείεσσι.* Vs. 12 *μεινὸς Πα]νάμω τ[ριακάδι].* Haec temporis definitio utrum contra volgarem morem in fine plebisciti scripta fuerit, an ab hoc versu alterum decretum incipiat, in medio relinquendum est. Ceterum quod vs. 9 Eumenis nomen reposui, id non feci nisi exempli causa; etenim cum de eadem re, ad quam titulus Syll. Inscr. Graec. 215 spectat, hic dici incredibile sit compluribus de causis, ne ad eundem regem quidem hoc decretum necessario referendum est.

1721 Basis lapidis leucophaei, ex ecclesia *ἁγίας Τριάδος*, quae est in valle Musarum, translata Thespias (*Erimokastro*) in museum. Exiguam partem ed. Ulrichs *Ann. dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 55 n. XI (inde K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 537. Ulrichs *Reisen und Forschungen* II p. 96 not. 56. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 15 n. 29. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 248. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 261 n. 809). Totum titulum ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 416 n. 25. Exscripsit Lolling.

////////// Υ Σ Ι Α Ο Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Μ Ε Ι Ν Ο Σ
Π Α Ν Α Μ Ω
/// /// Ι Κ Τ Η Τ Ο Σ Σ Ω Τ Η Ρ Ω Ε Λ Ε Ξ Ε Δ Ε Δ Ο
/// Ɔ Η Τ Υ Δ Α Μ Υ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ε Ν Κ Η
/// /′ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Θ Ε Ι Σ Π Ι Ε Ι
/// /// Ν Ι Κ Α Ν Ο Ρ Α Ε Υ Ι Ω Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ο Ν Κ Η Α Υ Τ Ο Ν
/// /// Ε Γ Γ Ο Ν Ω Σ Κ Η Ε Ι Μ Ε Ν Α Υ Τ Υ Γ Α Σ Κ Η F Υ
/// /// Σ Ε Π Π Α Σ Ι Ν Κ Η Α Σ Φ Α Λ Ι Α Ν Κ Η Α Σ Ο Υ Λ Ι Α Ν
/// /// /// /// Λ Ε Μ Ω Κ Η Ι Ρ Α Ν Α Σ Ε Ω Σ Α Σ
/// /// /// Α Τ Α Γ Α Ν Κ Η Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Η Τ Α Α Λ
/// /// /// Λ Ν Τ Α Κ Α Ο Α Π Ε Ρ Τ Υ Σ Α Λ Λ Υ Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Υ Σ
/// /// /// Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Σ

[Διο]υσίαο ἄρχοντος, μεινος | Πανάμω. [Ἐπ]ίκτητος Σωτήρω ἔλεξε· δεδό|[χθ]η τῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν κὴ | [εὐ]εργέταν τᾶς πόλιος Θεισπιεί|[ων] Νικάνορα Εὐίω Κορίνθιον κὴ αὐτὸν | [κὴ] ἐγγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶς κὴ ϝυ|[κία]ς ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν | [κὴ π]ολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας | [κὴ κ]ατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλ|[λα π]άντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυς | [κὴ ε]ὐεργέτης.

1722 Lapis quadratus marmoris albi, qui quondam muri alicuius partem efficiebat, inventus in parietinis ecclesiae *ἁγίας Τριάδος* in valle Musarum, exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

/////////////// Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο ∠ Ι Ι Ŀ Ι Ν Ο Σ Π Α Ν Α Μ Ω
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ι Σ Ε Λ Ε Ξ Ε Δ Ε Δ Ο Χ Θ Η Τ Υ Δ Α Μ Υ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ω Σ Ε Ι Μ Ε Ν
////Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Σ Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Θ Ε Ι Σ Π Ι Ε Ω Ν Α /////Ο ///Λ Χ Ο Ν Μ Ε Λ Ι Τ Ω
//////////// Ξ Λ ////// Ε Ι Α Κ Η Δ Ι Ο Ν ///////// Ο Ν Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ Κ Η Ε Π Ι Ι Ο Ο Ν Ε Υ Ν Ο
ι Ω Ϝ Λ Ν Ω Π Ε Ι Α Σ Α Υ Τ Υ Σ Κ Η Ε Ι /// Ο Ν Ω Σ Κ Η Ε Ι Μ Ε Ν Α Υ Τ Υ Σ Γ Α Σ Κ Η F Υ
Κ Ι Α Σ Ε Π Π Α Σ Ι Ν Κ Η Α Τ Ε Λ Ι Α Ν Κ Η Α Σ Ο Υ Λ Ι Α Ν Κ Η Π Ο Λ Ε Μ Ω Κ Η Ι Ρ Α
Ν Α Σ Ε Ω Σ Α Σ Κ Η /// Α Τ Α Γ Α Ν Κ Η Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Η Τ Α Α Λ Λ Α
Π Α Ν Τ /// Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Κ Η Τ Υ Σ Α Λ Λ Υ Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Υ Σ Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Σ

...... ἄρχοντος, [μ]εινὸς Πανάμω, | Ἀριστοκλεῖς ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, προξένως εἶμεν | [κὴ] εὐεργέτας τᾶς πόλιος Θεισπιέων Α[ὐτ]ό[μ]αχον Μελίτω|[νος Ἀλε]ξα[νδρ]εῖα κὴ Διον[ύσι]ον Φιλοκράτεος κὴ Ἐπί[ν]οον Εὐνό|[μ]ω Κανωπεῖας αὐτ[ῶ]ς κὴ ἐ[κγ]όνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυ|κίας ἔππασιν κὴ ἀτέλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἱρά|νας ἐώσας κὴ [κ]ατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα | πάντ[α] καθάπερ κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

1723. 1724 Magnus lapis leucophaeus, inventus in campo septentrionem versus a munitionibus antiquis Thespiarum, ad fontem *Megali Vrysis*, qui est unus ex fontibus fluvii Thespii (*Kanavaris*). Nunc est in vico *Erimokastro* in museo. Exscripsit Lolling.

(1723)

Μ Ν Α Σ Ω Ν ////////////////////// ∪ – ////
Α Μ Ι Ν Ο Κ Λ Ε Ι Σ Σ Ω Τ Ι Μ Ω Ε Λ Ε Ξ Ε Δ Ε Δ Ο Χ C
Σ Ι Κ Ο Υ Ω Ν Ι Ο Ν Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ε Ν Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ι Τ Α Ν Τ Α Σ /////////// ι Ο Σ Θ Ŀ –
Α Υ Τ Ο Ν Κ Η Ε Κ Γ Ο Ν Ω Σ Κ Η Ε Ι Μ Ε Ν Α Υ Τ ///// Γ Α Σ Κ Η F Υ Κ Ι Α Σ Ε Π Π Α Σ Ι Ν Κ Η Α Σ Φ Α ///
Κ Η Α Σ Ο Υ Λ Ι Α Ν Κ /// Π Ο Λ Ε Μ Ω Κ Η Ι Ρ Α Ν Α Σ Ε Ω Σ Α Σ Κ Η Κ Α Τ Α Γ Α Ν Κ Η Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Η
Π Α Ν Τ Α Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Κ Η Τ Ο Ι Σ Α /// Λ Ο Ι Ξ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Υ Σ Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Σ

(1724)

Μ Ν Α Σ Ω Ν Ο Σ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Μ Ε Ι Ν Ο Σ Π Α Ν Α Μ Ω Τ Ρ Ι Α Κ Α Δ Ι
Α Μ Ι Ν Ο Κ Λ Ε Ι Σ Σ Ω Τ Ι Μ Ω Ε Λ Ε Ξ Ε /// Ε Δ Ο Χ Θ Η Τ Υ Δ Α Μ Υ Α Γ Α Θ Ο Κ Ε Ι Ν Α Μ Ο Υ Ν Τ Α Ο Σ Ι Κ Ο Υ Ω Ν Ι Ο Ν
Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ε Ν Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Θ Ε Ι Σ Π Ι Ε Ι Ω Ν Α Υ Τ Ο Ν Κ Η Ε Κ Γ Ο Ν Ω Σ Κ Η Ε Ι Μ Ε Ν
Α Υ Τ Υ Σ Γ Α Σ Κ Η F Υ Κ Ι Α Σ Ε Π Π Α Σ Ι Ν Κ Η Α Σ Φ Α Λ //////// Κ Η Α Σ Ο Υ Λ Ι Α Ν Κ Η Π Ο Λ Ε Μ Ω Κ Η Ι Ρ Α Ν Α Σ Ε Ω Σ Α Σ
Κ Η Κ Α Τ Α Γ Α Ν Κ Η Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Η Τ Α Α Λ Λ Α Π Α Ν Τ Α Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ Α Λ Λ Ο Ι Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Σ
Κ Η Ε Υ Ε Ι Γ ///////////

1723 Μνάσων[ος ἄρχοντ]ος, [μεινὸς ....,] | Ἀμινοκλεῖς Σωτίμω ἔλεξε· δεδόχθ[η τῦ δάμυ, ...] | Σικουώνιον πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς [πόλι]ος Θε[ι]σ[πιείων] | αὐτὸν κὴ ἐκγόνως, κὴ εἶμεν | αὐτ[ῦς] γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀσφά[λιαν] | κὴ ἀσουλίαν κ[ὴ] πολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ [τὰ ἄλλα] | πάντα καθάπερ κὴ τοῖς ἄ[λ]λοις προξένυς κὴ εὐεργέτης.

1724 Μνάσωνος ἄρχοντος, μεινὸς Πανάμω τριακάδι, | Ἀμινοκλεῖς Σωτίμω ἔλεξε· [δ]εδόχθη τῦ δάμυ, Ἀγαθοκλεῖν Ἀμούνταο Σικουώνιον | πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Θεισπιείων αὐτὸν κὴ ἐκγόνως, κὴ εἶμεν | αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλ[ιαν] κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας κὴ | κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις προξένοις | κὴ εὐε[ρ]γ[έτης].

1725 Basis lapidis albi, a. 0,70, l. 0,60, c. 0,50. Planicies antica paullulum convexa, utrumque latus ita elaboratum, ut appareat alios similes lapides illic adiunctos fuisse; efficiebat igitur hic lapis partem monumenti maioris rotundi. Inventus est in ruderibus ecclesiae cuiusdam sitae supra vicum *Palaeopanagia*, exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo n. 62. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 286 n. 6 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 14 n. 27. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 246. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 260 n. 807). Exscripsit Lolling.

/// Α Ε Ι Ν Ω Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Τ Ω Π Ε Μ Π Τ Ω Μ Ε Ι Ν Ο Σ Π Α Ν Α Μ Ω Α Ν Τ Ι Σ Ω Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Ι Κ Ω
/// /// Ε Ξ Ε Δ Ε Δ Ο Χ Θ Η Τ Υ Δ Α Μ Υ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ε Ν Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ
/// Ε Ι Σ Π Ι Ε Ι Ω Ν Ε Υ Β Ω Λ Ο Ν Ε Υ Β Ω Λ Ω Θ Ε Τ Τ Α Λ Ο Ν Κ Η Α Υ Τ Ο Ν Κ Η Ε Κ Γ Ο Ν Ω Σ
/// /// Ε Ι Μ Ε Ν Α Υ Τ Υ Γ Α Σ Κ Η Ϝ Υ Κ Ι Α Σ Ε Π Π Α Σ Ι Ν Κ Η Α Σ Φ Α Λ Ι Α Ν Κ Η Α Σ Υ Λ Ι Α Ν
/// /// ν Α Τ Α Γ Α Ν Κ Η Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Η Π Ο Λ Ε Μ Ω Κ Η Ι Ρ Α Ν Α Σ Ε Ω Σ Α Σ Κ Α Ι Τ Α Λ Υ Π Α
/// Α Ν Τ Α Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Τ Υ Σ Α Λ Λ Υ Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Υ Σ Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Σ

[Φ]αείνω ἄρχοντος τῶ πέμπτω, μεινὸς Πανάμω, Ἀντίσων Ἀριστονίκω | [ἔλ]εξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος | [Θ]εισπιείων Εὔβωλον Εὐβώλω Θετταλὸν κὴ αὐτὸν κὴ ἐκγόνως, | [κὴ] εἶμεν αὐτῦ γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσυλίαν | [κὴ] κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας, κὴ τὰ λυπὰ | [π]άντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

1726 Lapis quondam inaedificatus in ponte prope vicum *Kaskaveli*, postea evolsus et translatus Athenas in museum. Ed. Kumanudis Φιλίστωρ III p. 457 n. 3 (K. Keil Philologus Suppl. II, 1863 p. 587. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 245. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 260 n. 806).

Ε Π Ι Μ Α Χ Α Ν Ω Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ
Μ Ε Ι Ν Ο Σ Π Α Ν Α Μ Ω Τ Ο Ρ Τ Ε Α Σ Φ Α Ε Ι Ν.
Ε Λ Ε Ξ Ε Δ Ε Δ Ο Χ Θ Η Τ Υ Δ Α Μ Υ
Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ε Ν Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν
Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Θ Ε Ι Σ Π Ι Ε Ω Ν Λ Ε Ο Ν Τ Ι Ο Ν
Κ Ρ Ι Ν Ι Α Ο Φ Ο Υ Σ Κ Ε Ι Α Κ Η Α Υ Τ Ο Ν Κ Η Ε Κ
Γ Ο Ν Ω Σ Κ Η Ε Ι Μ Ε Ν Α Υ Τ Υ Σ Γ Α Σ Κ Η Ϝ Υ
Κ Ι Α Σ Ε Π Π Α Σ Ι Ν Κ Η Α Σ Φ Α Λ Ι Α Ν Κ Ι //
Α Σ Ο Υ Λ Ι Α Ν Κ Η Κ Α Τ Α Γ Α Ν Κ Η Κ Α
Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Η Π Ο Λ Ε Μ Ω Κ Η
Ι Ρ Α Ν Α Σ Ε Ω Σ Α Σ Κ Η Τ Α Λ Υ Π Α //////
Π Α Ν Τ Α Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Κ Η Τ Υ Σ Α Λ ///////
Λ Υ Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Υ Σ Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε /////

Εὐορμίδ[α]ο ἄρχον[τος] ἔδοξε τῦ δάμυ,
πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πό-
λιος Θεισπιείων Διοκλεῖν Διοφάνε-
[ος] Ταραντῖνον κὴ αὐτὸν κὴ ἐσγό-
[νω]ς, [- - - -] κὴ εἶμεν αὐτοῖ γᾶς κὴ
[- - -] ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέ-
λιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν
κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ
πολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας, κὴ τὰ ἄλ-
λα πά[ν]τα καθάπερ κὴ τῦς ἄλλυς
προξένυς κὴ εὐεργέτης.

Vs. 5. 6 lapicida vacua reliquit loca, ubi superficies lapidis iam tum laesa erat.

Ἐπὶ Μαχάνω ἄρχοντος, | μεινὸς Πανάμω, | Τορτέας Φαείν[ω] | ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, | πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν | τᾶς πόλιος Θεισπιέων Λεόντιον | Κρινίαο Φουσκεῖα κὴ αὐτὸν κὴ ἐκ|γόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυ|κίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κ[ὴ] | ἀσουλίαν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κα|τὰ θάλατταν κὴ πολέμω κὴ | ἰράνας ἐώσας, κὴ τὰ λυπὰ | πάντα καθάπερ κὴ τῦς ἄλ|λυς προξένυς κὴ εὐεργέ[της].

1727 Lapis albus a. 0,82, l. 1,20, c. 0,48. Titulus in altero ex angustioribus lateribus. Thespiis (*Erimokastro*) in museo n. 114. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 287 n. 7 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 15 n. 28. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 247. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 342. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 260 n. 808). Exscripsit Lolling.

1728 Marmor inaedificatum Thebis in pariete ecclesiae S. Theodori in suburbio. Quin Thespiis eo delatum sit, dubitari nequit (cf. n. 525—527. 1661. 1665). Infra hunc titulum n. 1757, iuxta utrumque a dextra n. 1756. Edd. Lebas *Inscr.* II, 497. Rangabé *Ant. Hell.* 705 (ex utroque K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 536 n. XXXIII. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 14 n. 26. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 250. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 341. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 262 n. 812). Exscripsit Lolling.

ΛΡΙΣΙ///Ο . . . . . . ΑΡ> . . Τ . . . ΚΑΝΑΣΘΕΙΡΑΡΛΩΕΛΕΞΕ///ΙΡΟΚΕ\
ΕΙΜΕΝ/ . . . . ΠΟΤΤΟΝΔΑΜΟΝΠΡΟΞΕΝΩΣΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΣ
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΘΕΙΣΠΙΕΙΩΝΤΙΜΩΝΑΚΡΑΤΕΙΤΟΣΑΝΤΙΚΛΕ . . Α . . . . .
ΔΙΟΓΕΝΕΙΝΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΟΣΚΛΕΟΦΑΝΕΙΝΚΛΕΟΦΑΝΕΙΟΣ . . . . .
ΚΗΑΥΤΩΣΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣΕΡΡΑ . . .
ΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΕΩΣΑΣ . ΗΚ . . .
ΚΗΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΛΥΠΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΥΣΑΛ . . . ΠΡ .
ΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ

'Αριτ[τ]ο[. . νεος] ἄρχ[ον]τ[ος], Κάνας Θειράρχω ἔλεξε· [π]ρο[β]ε[βωλευμένον] | εἶμεν α[ὐτοῖ] ποτ τὸν δᾶμον, προξένως εἶμεν κὴ εὐεργέτας | τᾶς πόλιος Θεισπιείων Τίμωνα Κράτειτος, 'Αντικλε[ῖν] Α . . . ., | Διογένειν Πρωτογένειος, Κλεοφάνειν Κλεοφάνειος . . . . . | κὴ αὐτὼς κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππα|[σιν] κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἱράνας ἐώσας [κ]ὴ κ[ατὰ γᾶν] | κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ λυπὰ πάντα καθάπερ κὴ τῦς ἄλ[λυς] πρ[οξένυς] | κὴ εὐεργέτης τᾶς πόλιος.

De Cana Therarchi f., qui hoc plebiscitum rogavit, cf. adn. ad n. 1740.

1729 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate. Superficies admodum detrita. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΔΟΞΕ
ΠΡΟ_ΕΝΩΣΕΙΜΕΙ
ΓΕΤΑΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΙΩΝΔ\ΙΙ'ΠΟΝ
ΠΕΒΙ
ΛΕΙ
Η
ΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥ
ΓΑΣΚΗFΟΙΚΙΑΣΕ
/////////////////////////////////
ΛΕΙΑΝΚΗΑΣΟΥ
ΗΠΟΛΕΜΩ
ΚΗ
Λ
Ι ΝΤΑΚΑ
ΕΙ . . . ΟΙΣΑΛΛ
ΠΡΟΞF 'ΕΥΕΡΓΕ

[. . . . . . .] ἄρχοντος, ἔδοξε[ν | τοῖ δάμοι,] προ[ξ]ένως εἶμε[ν κὴ | εὐερ]γέτας τᾶς πόλιος | [Θεισπιε]ίων Δ[ά]ϊ[π]πον . . . .|. . . . ., Πε[ρ]ι . . . . | . . . . λει[. . . . . . | . . . . κ]ὴ [αὐτὼς | κὴ ἐσ]γόνως, κὴ εἶμεν αὐ|[τοῖς] γᾶς κὴ ϝοικίας ἔ|[ππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ | ἀσφά]λειαν κὴ ἀσου|[λίαν κ]ὴ πολέμω [κὴ ἱράνας | ἐώσας] κὴ [κατὰ | γᾶν κὴ κατὰ θά]λ[ατταν, | κὴ τἆλλα πά]ντα κα|[θάπ]ε[ρ κὴ τ]οῖς ἄλλ[οις] | προξέ[νοις κὴ] εὐεργέ|[της].

1730 Fragmentum lapidis leucophaei cum aëtomate, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling. Ectypum chartaceum misit idem.

ΞΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟ
ΜΟΛΕΙΑΝΜΕΙΝΟΣΟ
ΛΟΥΣΩΝΑΡΧΙΛΛΟ
ΠΡΟΒΕΒΩΛΕΥΜΕΝ
ΝΑΥΤΥΠΟΤΤΟΝΔ
ΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚ
ΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΟ
ΤΟΦΑΝΕΑ
ΙΟΤΕΙΑΙ
ΙΙ

[Κλ]έωνος (?) ἄρχοντο[ς τῶ με|τὰ Τι]μολείαν, μεινὸς 'Ο[μολω|ΐω·] Λούσων 'Αρχίλλ[ω εἶ|πεν·] προβεβωλευμέν[ον εἶμ|ε]ν αὐτῦ ποτ τὸν δ[ᾶμον, | πρ]όξενον εἶμεν κ[ὴ εὐεργέ|τα]ν τᾶς πόλιος Θ[εισπιείων | 'Αρι]στοφάνεα [. . . . . | Φα]νοτεῖα [κὴ αὐτὸν κὴ ἐσ|γόνως κ]ὴ [εἶμεν αὐτῦς κτλ.].

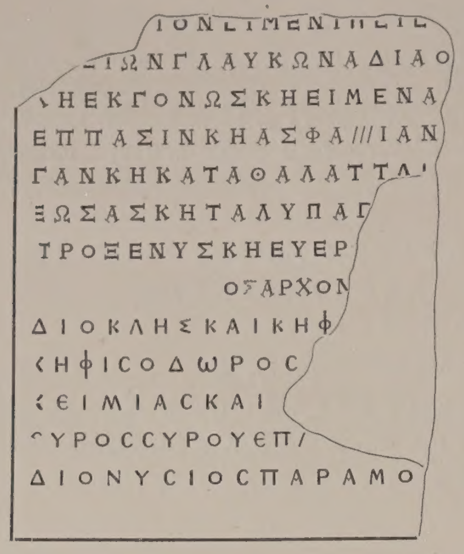
1731. 1732 Marmor album; a sinistra et ab inferiore parte exstat margo. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Decreto proxeniae (n. 1731) tertio aut altero a. Chr. saeculo inciso longe recentiore tempore, vix ante Augusti aetatem, subiunctus est catalogus (n. 1732) nescio quorum hominum, fortasse epheborum.

(1731)

(1732)

1731 [..... δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξεν]ον εἶμεν [κ]ὴ ε[ὐ]ε[ργέταν τᾶς πόλιος Θεισ|πι]είων Γλαύκωνα Δίαο [....... κὴ αὐτὸν] | κὴ ἐκγόνως, κὴ εἶμεν α[ὐτῦς γᾶς κὴ οἰκίας] | ἔππασιν κὴ ἀσφά[λ]ιαν [κὴ ἀσουλίαν κὴ κατὰ] | γᾶν κὴ κατὰ θάλαττα[ν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας] | ἐώσας, κὴ τὰ λυπὰ π[άντα καθάπερ τῦς ἄλλυς] | προξένυς κὴ εὐερ[γέτης].

1732 ......ος ἄρχον[τος .....] | Διοκλῆς καὶ **Κηφ**....., | **Κηφισό**δωρος ....., | Χειμίας καὶ [........, | Σ]ύρος Σύρου, Ἐπά[γαθος ......,] | Διονύσιος **Παραμό**[νου].

1733 Fragmentum tabulae lapidis albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΕ.ΣΛΣΑΠΛΑ
ΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ
ΚΗΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣ
ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥ[ΕΡΓΕΤ]ΗΣ *rasura*

[....... κὴ πο]|λέμω κὴ ἰράνας ἐ[ώ]σας κὴ κα|τὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, | κὴ τᾶλλα πάντα καθάπερ τοῖς | ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

1734 Fragmentum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Versu primo [Γλ]αυκίου scriptum fuisse videtur, in fine agnoscitur formula sollemnis *καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θ]άλαττα[ν, καὶ τᾶλλα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ] εὐεργέτ[αις]*. Titulum Attico sermone conceptum fuisse ex genetivo in *-ου* cadente conieceris.

1735 Pars inferior magni lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

b

ΝΙΛΙ
ΗΝΑΙΛΝΑΠΟΔΕΧΕΤΑ//////
ΓΟΝΘΥΜΕΛΙΚΟΝΟΝΤΙΘ'//////////
a Ι'ΟΛΙΣΗΘΕΣΠΙΕΙΩΝΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙ//////////////////
ΙΣΤΕΦΑΝΙΤΗΝΙΣΟΡΥΘΙΟΝΤΑΔΕΑΘΛΑΤ////////////////
ΛΙ///ΛΟΥΣΑΙΣ///ΣΙΝΑΘΗΝΑΙΩΝΤΑΜΟΥΣΕΙΑΥΡΙ//////////////////
ΙΛΤΗΝΣΠΟΥΔΗΝΚΑΙΤΟΙΣΤΑΡΥΘΙΑΝΙΚΩΣΙΝΤ////////////////////
ΟΥΚΑΙΤΗΝΘΥΣΙ/////ΕΠΩΝΠΟΙΗΤΑΙΣΚΑΙΑΥΛΩΙΔΩ//////////////////
ΥΞΕΙΝΑΠΟΣΤΕΛ///ΤΟΙΣΑΥΛΗΤΑΙΣΤΟΙΣΤΑΠΥC////////////////////
ΑΙΘΕΩΡΙΑΝΚΑΙ///ΚΑΘΑΥ///ΝΟΥΣΙΝΒΟΙΩΤΟΙΚΑΙΦ//////////////////
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΚΑΙΘΕΣΠΙΕΩΝΜ///ΤΕΙΝΔΕΕΙΣΕΚΑΣ////////////////
ΙΟΝΕΙΝΑΙΤΩΙ//////////ϽΝΚΑΙΠΡΑΤΤΕΙΝΟΙΣΕΚΤΩΝΝΟΜ/////////
ΤΑΣΘΕΑΣΚΑΙΝΥΝΚΑΙΤΩΝΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝΠΡΟΣΤΕΤΑΚΙΛ///
ΙΣΙΕΡΟΚΛΗΣ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑ

Etsi versus continui per totam lapidis latitudinem scripti videntur, tamen apparet, duorum has decretorum reliquias esse, ex quibus alterum a dextra parte (*a*) cuius civitatis sit ignoratur, alterum in sinistra lapidis parte (*b*) manifesto Atheniensium est. Utrumque vero ad eandem rem spectat, ad Museorum certamina a Thespiensibus instituta. Quos ludos tertio a. Chr. n. saeculo antiquiores non esse ex huius tituli litteratura iam colligitur.

Decreti *a* haec agnoscuntur: [.... τ]αῖ[ς Μ]ούσαις | [.... τὴν αὐ]τὴν σπουδὴν | [........]ου καὶ τὴν θυσί[αν | .... συνα]ύξειν· ἀποστέλ|-

[λειν δὲ .... κ]αὶ Θεωρίαν καὶ | [ποιεῖσθαι ....] ἐπιμέλειαν καὶ [....... ὡς ἂν δοκῇ ἄξ]ιον εἶναι τῶ[ν | .... τῶν περὶ] τὰς θεὰς καὶ νῦν | [καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον .....]ας Ἱεροκλῆς.

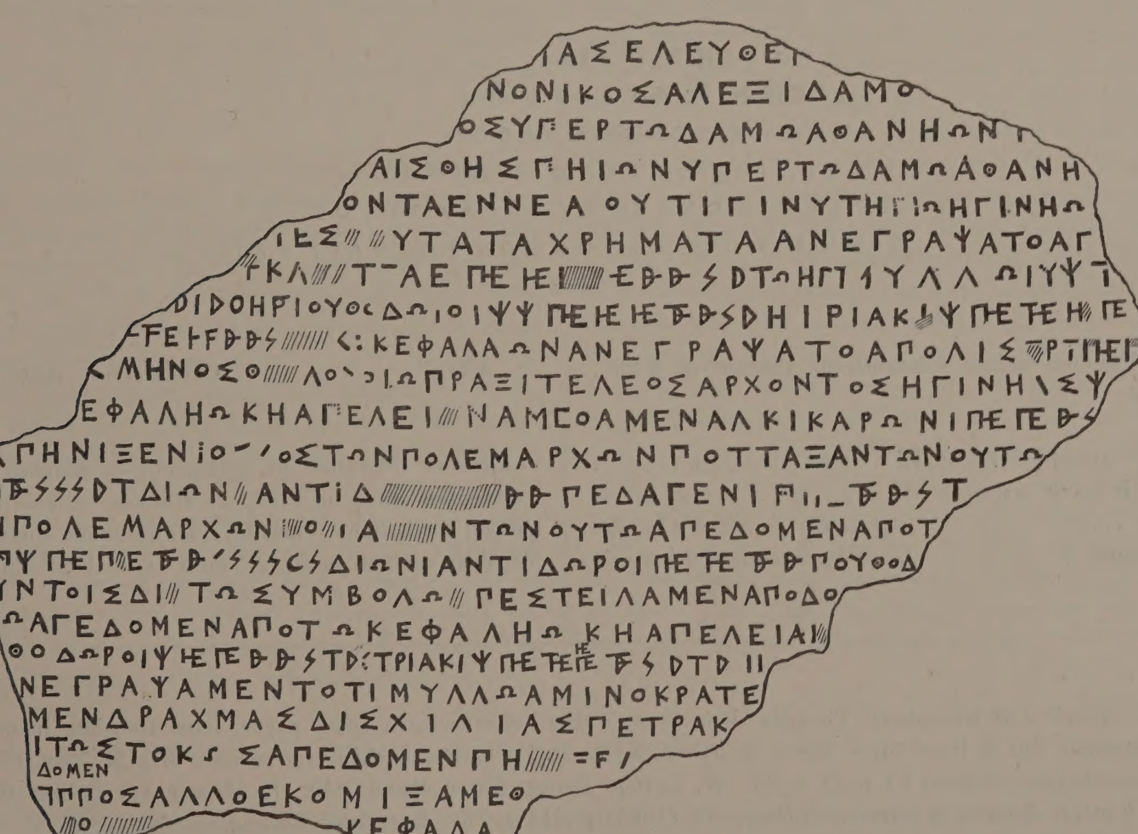
Paullo plenius et certius plebiscitum Atheniensium (*b*) restitui potest: [..... ὅτι ὁ δῆμος ὁ Ἀθ]ηναί[ω]ν ἀποδέχετα[ι | τὸν ἀγῶνα τ]ὸν θυμελικὸν ὃν τίθ[ησιν | ἡ] πόλις ἡ Θεσπιείων ταῖς Μούσαι[ς] | στεφανίτην ἰσοπύθιον. τὰ δὲ ἆθλα τ[οῖς νικ|ῶ]σιν Ἀθηναίων τὰ Μουσεῖα ὑπά[ρχειν ὅσα] | καὶ τοῖς τὰ Πύθια νικῶσιν τ[οῖς τε] | ἐπῶν ποιηταῖς καὶ αὐλῳδ[οῖς καὶ] | τοῖς αὐληταῖς τοῖς τὰ Πυθ[ικὰ αὐλοῦσι] | καθὰ ὑ[μ]νοῦσιν (?) Βοιωτοί, καὶ φ....... | Θεσπιέων. μ..ειν δὲ εἰς ἕκασ[τον | ἐνιαυτ]ὸν καὶ πράττειν οἷς ἐκ τῶν νόμ[ων] | καὶ τῶν ψηφισμάτων προστέτακ[τ]α[ι]. | ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα.

1736 Frustulum marmoris candidi, inventum inter rudera Thespiarum. Exstat in museo vici *Erimokastro* n. 101. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 289 n. 11. Exscripsit Lolling.

Ν Λ	
Φ ω Ρ Μ Η Ϲ Δ Ε	φώρμης δε[υτέρας]
Φ ω Ρ Μ Η Ϲ Τ Ρ	φώρμης τρ[ίτης]
Α Π Ο Λ Ι Ν Ο Υ Τ	ἀπὸ λίνου τ[ραχέος]
Ι Λ Ι	

Fragmentum exiguum edicti Diocletiani de pretiis rerum venalium, spectans illud quidem ad caput septimum decimum Mommsenianum.

1737 Tabula lapidis calcarii albi duri undique fracta, a. 0,50, l. 0,41, c. 0,23, inventa ad fontem *Dendra* iuxta parietinas Thespiarum, translata in vicum *Erimokastro*, ubi exstat in museo. Apographum et ectypum misit Lolling.

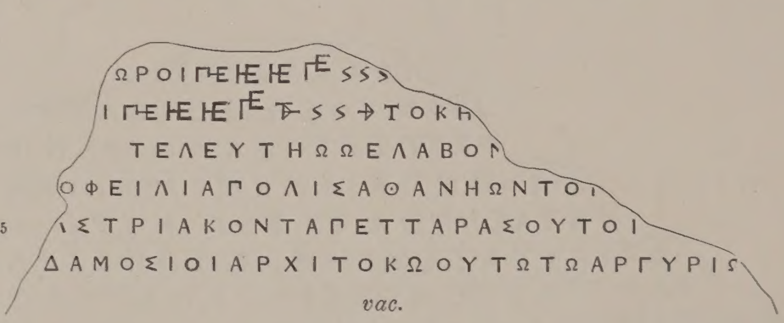
Multis vestigiis indicatur, permagnam fuisse lapidis latitudinem, ita ut maxima versuum parte utrimque deperdita de toto titulo in integrum restituendo plane desperandum sit. Quae agnoscuntur fere haec sunt:

[...... τ]ᾶς ἐλευθε[ρίας .... | .... Φα]νόνικος, Ἀλεξίδαμο[ς, ... | ....]ος ὑπὲρ τῶ δάμω Ἀθανήων [....... | .... ἁ πό]λις Θ[ει]σπ[ιε]ίων ὑπὲρ τῶ δάμω Ἀθανή[ων ...... | ....κ]οντα ἐννέα· οὐτὶ γίνυτη (ἀρ)γ(ουρ)ίω Ἡγινήω [........... | .... πέτταρ]ες· [ο]ὗτα τὰ χρήματα ἀνεγράψατο Ἀγ..........|....., Κλ..τ.αει ΠΗΗ ..ΕΒΒ𐅂DT Τιμύλλῳ· ΨΨ........ | .... Π]ουθοδώ[ρ]οι ΨΨ ΠΗΗ ΗΒΒ𐅂 DH Τρίακι Ψ ΠΗ [Η] Η ΓΕ ......|.......... Η Η Β Β𐅂 Κεφαλὰ

ὧν ἀνεγράψατο ἁ πόλις ....|.…..... μηνὸς Θ[ει]λου[θ]ίω Πραξιτέλεος ἄρχοντος Ἡγινήας Ψ[......... | .... οὕτω ἀπέδομεν ἀπὸ τῶ κ]εφαλήω κὴ ἀπελει[α]νάμεθα· Μενάλκι, Κάρωνι ΠΗΕΓΕΒ-S [........ | .... ἀ]πήνιξεν [Μ]όσ[χ]ος τῶν πολεμάρχων ποτταξάντων· οὕτω .... | .... ΒF SSSDT· Δίων[ι], Ἀντιδ[ώροι· ..]Β-Β-· Πεδαγένι [ΠΗΕ] ΒFΒ-ST [..... | ..... τῶ]ν πολεμάρχων [π]ο[ττ]α[ξά]ντων· οὕτω ἀπέδομεν ἀπὸ τ[ῶ κεφαλήω κὴ ἀπελειανάμεθα .... | .... Ψ ΠΗΕ[ΠΗΕ] ΒF Β-[S]SSSCS· Δίωνι, Ἀντιδώροι ΠΗΕ ΤFΕ ΒF Β-· Πουθοδ[ώροι [........ | ..... σ]ὺν τοῖς δι[ὰ] τῶ συμβόλω [ἀ]πεστείλαμεν ἀποδό[ντες .... | .... οὕτ]ω ἀπέδομεν ἀπὸ τῶ κεφαλήω κὴ ἀπελεια[νάμεθα .... | .... ἀ]νεγράψαμεν τὸ Τιμύλλω Ἀμινοκράτε[ι .... | ...... ἀπέδο]μεν δραχμὰς δισχιλίας πετρακ[ατίας .... | .... τὼς τόκως ἀπέδομεν· ἀπή[νι]ξε δ[ὲ ..|......ι]ππος. ἄλλο ἐκομιξάμεθ[α .... | ......]ο .... Κεφαλὰ [ὧν ἀνεγράψατο ἁ πόλις ....].

Tabulas fuisse quibus quaestores Thespiensium rationem reddebant de pecuniis publice creditis et debitis cum alia vestigia indicant, tum formula identidem repetita ἀπέδομεν κὴ ἀπελειανάμεθα. Nam hoc vocabulum sola praepositione differt ab ἐσλιᾶνη (ἐκλειᾶναι), quod in titulo Orchomenio n. 3172 de nomine post pecuniam redditam delendo usurpatur; atque activum quidem de creditore qui delet, medium de debitore, qui pecunia reddita ut deleatur impetrat, usurpari consentaneum est. Quare sine dubio qui hi nominatim recensentur homines Aminocrates, Antidorus, Caro, Dio, Menalces, Pedagenes, Pythodorus, Timyllus, Triax, privati civitatis creditores sunt, omnes ni fallor cives Thespienses, quia aliter originis definitio omitti vix potuit (cf. n. 3172 Νικαρέτη Θέωνος Θεσπική). Accedit quod nomen hac certe forma nequaquam frequens Πεδαγένης in duobus aliis titulis Thespiensibus (n. 1832. 2071) occurrit. Paullo obscuriora sunt, quae de rationibus inter Atheniensium et Thespiensium populos intercedentibus leguntur vs. 1—4. Sed si tituli n. 1738 versum quartum, qui testatur Atheniensium civitatem aerario Thespiensium summam quandam pecuniae debuisse, contuleris cum huius tituli versus primi reliquiis, haud absurda videtur coniectura, Athenienses aliquando quum libertatem recuperare conarentur, a Thespiensibus pecunia adiutos esse. Quae res nescio an commodissime referatur ad res post mortem Demetrii Macedonum regis (a. 229 a. Chr.) gestas; quo tempore constat Athenas praesidio Macedonico, quod Piraeea et Munychiam tenebat, liberatas esse Arati ope, qui Diogeni praefecto mercennariorum persuasit, ut centum et quinquaginta talentorum mercede accepta castella Atheniensibus traderet. Cuius mercedis sextam quidem partem Aratus Atheniensibus largitus est (Paus. II, 8, 6. Plut. Arat. 34. U. Koehler Hermae VII p. 1 sqq.), reliqua pars ipsis pendenda erat. Qua in re eos a Thespiensibus et fortasse aliis Boeotiae civitatibus (cf. n. 2406) pecuniis mutuo datis adiutos esse coniecerim. Certe huius tabulae et litteratura et dialectus huic temporis definitioni optime convenit.

1738 Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IX p. 172. Plenius I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* (1880) V p. 126 n. 15 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 239*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 258 n. 804). Ectypum misit Lolling.

Ectypo Schmidtii lectiones ubique confirmantur praeter vs. 4 init., ubi is ⊣ΦΕΙΑΙ habet.

[..... Δίωνι, Ἀντιδ]ώροι ΠΗΕ ΗΕ ΗΕ ΓΕ SS> ...... | ....ι ΠΗΕ ΗΕ ΗΕ ΓΕ Β- SS Φ τόκ[ος(?) ..... | .... τῶ] τελευτήω ὧ ἐλάβομ[εν .... | ....] ὀφείλι ἁ πόλις Ἀθανήων τοῖ [δαμοσίοι δραχμὰς | ....κατί]ας τριάκοντα πέτταρας· οὗτο [.....|........ τοῖ] δαμοσίοι. ἄρχι τόκω οὕτω τῶ ἀργυρίω ....

Adeo et litteratura et argumento et omnibus rebus simile est hoc fragmentum tituli n. 1737, ut eiusdem tabulae has partes esse mihi quidem certissimum videatur. De pecuniis, quas Athenienses a Thespiensibus mutuati erant, cf. quae exposui ad illum titulum.

1739 Tabula lapidis calcarii duri leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) olim inaedificata in domo papae, nunc translata in museum. Edd. K. Keil ex Schillbachii apographo Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 515 n. XIX. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 519 n. 25 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 12 n. 23. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 240. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 256 n. 802). P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 411 n. 23. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

[Θ]εοί. Πραξίωνος ἄ[ρ]χοντος, πολεμα[ρχιόντων ...., ..., | Μ]νασί[ν]ω, [γρα]μματίδδοντος Θεοδώρω Πολ[ύ]ων[ος, ...]|λων τοῖς ἐμ[βά]ντε[σ]σι τὸ[ν] ἱα[ρ]ὸν τόμον κὴ τοῖς [................. Μελ]|άντιχος Στρότωνος, Ἀθανίας Θεοϝέργω γραμμ.................... | τανί· Ὁ ἐμβὰ[ς τ]ὰγ γᾶν τῶ Ἡρακλεῖ[ο]ς τῶ ἱαρῶ τῶ [ἐν ....] | ἐν τοῖ Δαματρίοι μεινὶ ἑκάστω ἐνιαυτῶ, κὴ [καταβαλῖ ἐγγύων ἐναντί]|ον δυοῖν, ὥστινάς κα ἁ ἀρχὰ [δ]οκιμάδδει, κὴ τ[ῶμ πολεμάρχων(?) ....] | κὴ τῶμ προσστατάων ὀβελὸν ὑπὲρ ἑκα[στ.................... | δ]ραχμάν. ἢ δέ κά τις ἐμβὰς τὼς προστά[τ]α[ς πίσει κὴ ἐγγύως δύο

```
///ΕΟΙ-ΠΡΑΞ'ΩΝΟ-Ͱ///ΛΟΝΤΟΣΠΟΛΕΜΑΙ
///ΝΑΣΙΙΙΩΙ/////////ΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΘΕΟΔΩΡΩΠΟΛΙΩΙΙ
/\ΩΝΤΟΙΣ,,ΛΝΤΕ///ΣΙΤΟΓΙΑΙΟΝΤΟΙΙΟΝΚΗΤΟΙΣ///
\ΝΤΙΧΟΣΣΤΡΟΤΩΝΟΣΑΘΑΝΙΑΣΘΕΟFΕΡΓΩΓΡΑΜΝ
ΤΑΝΙ///ΟΕΜΒΑ_///ΛΓΓΑΝΤΩΗΡΑΚΛΕΙΩΣΤΩΙΑΡΩΤΩ
ΕΝΤΟΙΔΑΜΑΤΡΙΟΙΜΕΙΝΙΕΚΑΣΤΩΕΝΙΑΥΤΩΚΗ
ΟΝΔΥΟΙΝΩΣΤΙΝΑΣΚΑΑΑΡΧΛ///ΟΚΙΜΑΔΔΕΙΚΗ-
ΚΗΤΩΜΠΡΟΣΣΤΑΤΑΩΝΟΒΕΛΟΝΥΠΕΡΕΚΑ/// ///
///ΡΑΧΜΑΝΗΔΕΚΑΤΙΣΕΜΒΑΣΤΩΣΠΡΟΣΤΑΙ/
///ΧΡΕΙΕΑΣΚΑΘΙΣΤΑΕΙΕΣΣΑΡΧΑΣΕΜΒΑΣΙΑ///
///ΑΝΤΑΕΝΤΟΛΕΥΚΩΜΑΕΣΓΡΑΨΙΑΑΡΧΑΕΦΕΙΜ
ΒΑΛΛΕΙΤΑΝΕΜΒΑΣΙΝΕΝΤΟΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΧ///
ΤΑΙΕΜΒΑΣΙΝΚΗΑΥΤΟΝΚΗΤΩΣΠΡΟΣΤΑΤΑΣ_
ΣΑΜΙΟΝΕΥΡΕΙΤΟΝΠΡΟΤΗΝΙΕΜΒΑΝΤΑΕΝΤΟ///
ΤΑΣΕΦΕΙΜΙΟΛΙΟΙΔΕΚΑΤΑΝΔΕΟΙΣΟΝΘΙΤΟΙF/////////
ΔΕΙΗΙΒΟΙΩΤΩΝΦΕΡΕΜΕΝΕΙΕΠΙΠΟΛΙΟΣΚΗϹ///////////
ΛΙΝΟΥΤΞΠΟΤΤΑΝΑΡΧΑΝΑΙϹΦΙ/////////ΕΓ/////ˋ///////////
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΑΔΕΕΜΒΑΣΙΣΕΙ/////////////////////////////
ΛΛΟΝΑΡΧΕΙ///Δ///ΥΤΑΟΥ          ΠΡ          ///////////////
```

ἀξί|ο] χρειέας καθιστάει, ἐσς ἀρχᾶς ἐμβάσι ἁ [ἀρχὰ ἄλλον, τὸν δὲ προτηνὶ ἐμβ]άντα ἐν τὸ λεύκωμα ἐσγράψι ἁ ἀρχὰ ἐφ' ειμ[ιολίοι. ἠ δέ κα τις μεὶ κατα]|βάλλει τὰν ἔμβασιν ἐν τοῖ γεγραμμένοι χ[ρ|όνοι, διπλόαν ὀφειλέμεν] | τὰ[ν] ἔμβασιν κὴ αὐτὸν κὴ τὼς προστάτας· ἐ[μβάσι δὲ ἁ ἀρχὰ ἄλλον, κὴ ὅσοι] | κα [μ]ῖον εὕρει, τὸμ προτηνὶ ἐμβάντα ἐν τὸ [λεύκωμα ἐσγράψι κὴ τὼς προστά]|τας ἐφ' ειμιολίοι. δεκάταν δὲ οἴσονθι τοὶ ἐμ[βάντες ....] | δεῖ [ε]ἰ Βοιωτῶν φερέμεν εἰ ἐπὶ πόλιος. κὴ [........ οὔτε ποτ τὰν πό]|λιν οὔτε ποτ τὰν ἀρχὰν .... | γεγραμμένα. ἁ δὲ ἔμβασις ει......................|λλον. ἄρχει[ν] δ' [α]ὐτὰ ου.....πρ......

Quorsum spectaret haec lex, cum propter miseram antiquiorum apographorum condicionem ne Keilii quidem sagacitas perspexisset, iam Foucarti merito exploratum est. Etenim proponuntur hic condiciones, secundum quas terrae sacrae Herculis fruendae locabantur; nam ἐμβαίνειν hic de eo dici, qui colendi et fructus percipiendi causa intrat in agrum, manifestum est, etsi alibi quod sciam nusquam hac vi usurpatum invenitur. In supplendo titulo paullo plus quam Foucartum, qui praeter nonnullas voces unum versum undecimum integrum restituit, me profecisse spero; praecipue versuum 9—15 tenorem, etsi unamquamque vocem praestare nolo, assecutus esse mihi videor. Cavetur hic primum de eis, qui tempore locationis nondum elapso suo iure cedere agrosque conductos alii tradere volent. Id non permitti nisi consentientibus curatoribus et datis praedibus consentaneum est; quod praeterea is, qui agrum conductum relinquit, pro eo tempore quo eo usus est, pretium non simplex civitati debere iubetur, sed addito altero dimidio (ἐφ' ειμολίοι), id durum quidem videtur, sed nescio an eo consilio institutum sit, ut quam rarissime eiusmodi mutatio usu veniret. Pergitur deinde ad eos, qui pretium non solvunt tempore constituto. Eos gravius puniri consentaneum est; quare sumpsi eius temporis, quo in possessione habuerant agrum, pretium eis duplicatum esse, ipsosque statim ex agro expulsos. Quo iterum locato quanto minor pecunia efficiebatur (ὅσω ἂν μεῖον εὕρῃ sc. τὸ χωρίον, noto vocis εὑρίσκειν usu), id item prior conductor, additae poenae causa altero dimidio, reipublicae debere iubebatur. Qua in lege proponenda quod usurpatur vocabulum προτηνί, eo editores quid facerent nesciebant. Atqui legitur in Rheso tragoedia quae inter Euripideas est vs. 512 sqq. ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὶ τάξεων φρουρεῖν ἐγερτὶ καὶ νεῶν κατάσκοπον δέχθαι Δόλωνα. Idem esse ac πρὸ τάξεων apparet; in titulo Thespiensi πρότερον significat. Ceterum Parmeniscus in scholiis ad illum Rhesi locum definite testatur, vocem Boeoticam esse, id quod non modo hac lege Thespiensi comprobatur, sed etiam in plebiscito Thebano n. 2406 idem adverbium certa ratione restituisse mihi videor.

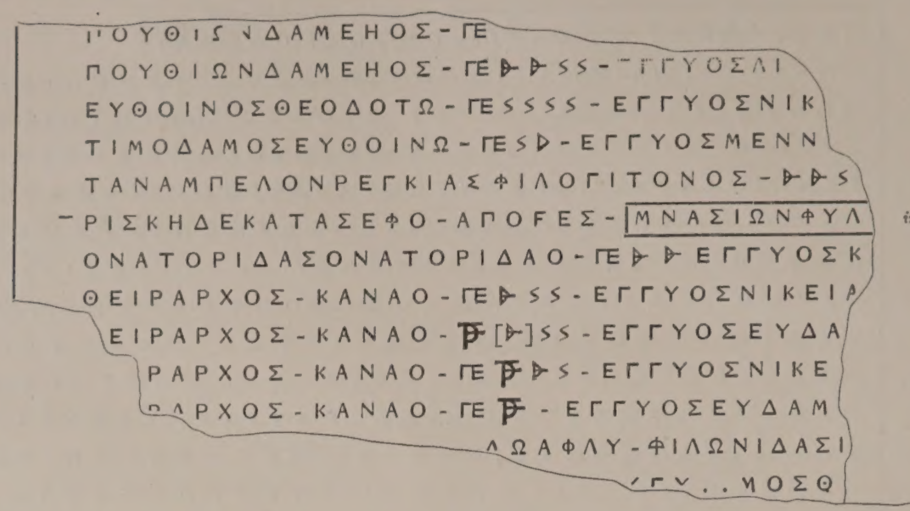
Iam Foucartus vidit, inscriptiones n. 1740. 1741. 1742, quae manifesto aut eiusdem tabulae aut certe complurium tabularum ad eundem agrorum locatorum indicem pertinentium partes sunt, arcta necessitudine cum hac lege contineri, etsi nonnulla ibi sunt, quae a praeceptis hic propositis abhorrere videantur. Etenim illic singulis conductoribus singuli adscripti sunt praedes, hic vs. 7 cavetur, ut bini dentur. Quod si quis ita expedire conetur, ut hic omnino neget de praedibus dici et μαρτύρων ἐναντί]|ον δυοῖν suppleat, is nescio an refellatur plane gemina tituli Orchomenii n. 3172 vs. 68 formula κὴ ἐγγούως ὥς κα δοκιμάδδῃ Νικαρέτα. Sed utut hoc est, illum indicem ad eas ipsas locationes referendum esse, quarum hic condiciones proponuntur, probabile ac paene certum est, inprimis propter voces τόμος et ἔμβασις in fine laterculi redeuntes (cf. adn. ad n. 1742).

1740 Lapis Thespiis (*Erimokastro*) olim inaedificatus in pariete exteriore domus παπᾶ Νικολάου, nunc in museo. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 518 n. XX (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 14 n. 25. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 239. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 255 n. 801). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Πουθίων Δαμεῆος ΓΕ........
Πουθίων Δαμεῆος ΓΕ ⊢ ⊢ SS· [ἔγγ]υος ['Α]ι...
Εὔθοινος Θεοδότω ΓΕ SSSS· ἔγγυος Νικ[είας ......]

Τιμόδαμος Εὐθοίνω ΓΕ S ⊢· ἔγγυος Μενν..........
τὰν ἄμπελον 'Ρεγκίας Φιλογίτονος ⊢ ⊢ S
τρισκηδεκάτας ἐφό(δω) ἀπὸ Fεσ(πέρας)· Μνασίων Φυλ.....

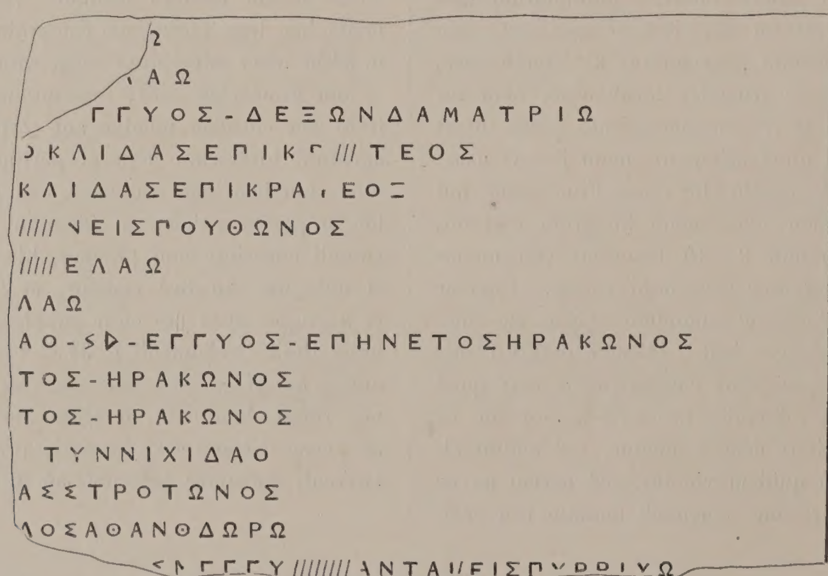
in rasura

'Ονατορίδας 'Ονατορίδαο ΓΕ⊢⊢· ἔγγυος Κ....
Θείραρχος Κάναο ΓΕ⊢SS· ἔγγυος Νικεία[ς ....]
[Θ]είραρχος Κάναο ₱⊢SS· ἔγγυος Εὔδα[μος Θ.......]
[Θεί]ραρχος Κάναο ΓΕ₱⊢S· ἔγγυος Νικε[ίας ......]
[Θεί]ραρχος Κάναο ΓΕ₱· ἔγγυος Εὔδαμ[ος Θ.....]
[............... ἐφό]δω ἀ(πὸ) Φλυ...(?) Φιλωνίδας .....
[.................... ἔγγυος] Εὔ[δα]μος Θ........

De titulorum n. 1740—1742 inter se et cum n. 1739 necessitudine vide quae ad illum titulum adnotavi. Ex compendiis, quae vs. 6 sunt, alterum Keilius alterum Meisterus primus supplevit, quos secutus sum nisi quod malui ἐφό(δω) quam cum Meistero ἐφ' ὁδῶ scribere. ἐφόδους enim intelligo vias vel limites, quibus a via publica in singulas agri partes perveniebatur. Idem nomen vs. 12 eo confidentius reposui, quia nisi hic novum caput inciperet, fieri non poterat, ut nomen Φιλωνίδας voce ἔγγυος non praemissa in dextra lapidis parte scriberetur.

Therarchus Canae f., qui hic quattuor fundorum conductor recensetur, n. 1745 inter polemarchos est archonte Phaïno, n. 1749 inter tirones. Canas Therarchi f., qui plebiscitum n. 1728 rogavit, utrum illius pater an filius sit diiudicari nequit. Sed hos titulos omnes suppares esse aetate manifestum est, videnturque omnes ad alteram tertii a. Chr. saeculi partem referendi esse (cf. adn. ad n. 1747).

1741 Marmor album; a dextra exstat margo. Lapis ex domo privata vici *Erimokastro* in museum Thespiense illatus. Ex ectypo et apographo suo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 415 n. 24. Exscripsit Lolling.

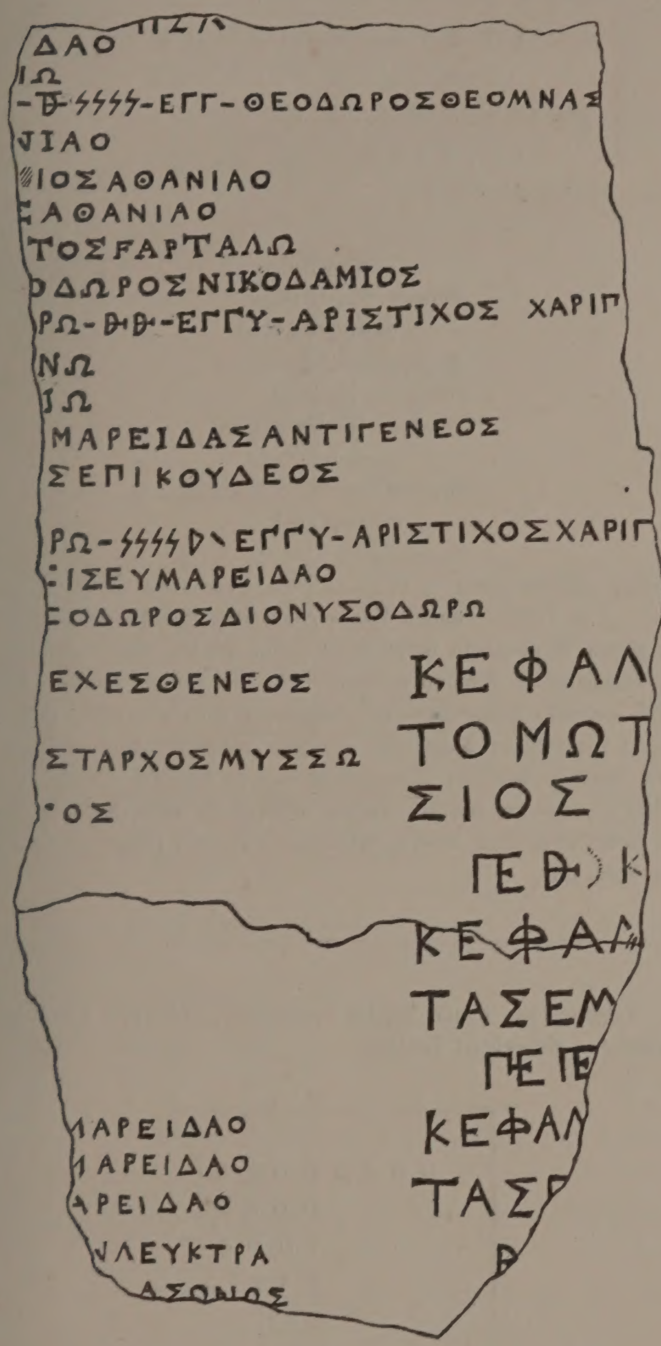

sic

Scripturam tituli n. 1740 simillimam esse indicat Lollingius, nisi quod litterae hic paullo latiores sint quam illic.

[............... ἔγγυος ....]ω
[............ ἔγγυος ....ε]λάω
[............................ ἔ]γγυος Δέξων Δαματρίω
[.......... ἔγγυος ....]οκλίδας 'Επικρ[ά]τεος
[......... ἔγγυος ....ο]κλίδας 'Επικρά[τ]εος
[............ ἔγγυος ....]νεις Πούθωνος
[.......... ἔγγυος ....]ελάω
[......... ἔγγυος ....ε]λάω
[.....................]αο SD· ἔγγυος 'Επήνετος 'Ηράκωνος
[............ ἔγγυος 'Επήνε]τος 'Ηράκωνος
[.......... ἔγγυος 'Επήνε]τος 'Ηράκωνος
[...... ἔγγυος ....] Τυννιχίδαο
[....... ἔγγυος ......]ας Στρότωνος
[....... ἔγγυος .....]λος 'Αθαν[ο]δώρω
[................]ς D· [ἔ]γγυ[ος Π]αντά[ρ]εις Πυρρίχω.

1742 Fragmenta duo contigua marmoris, a. 0,40, l. 0,215, c. 0,12, Thespiis (*Erimokastro*) olim inaedificata in domo privata, nunc in museo. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 125 n. 14 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 239*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 258 n. 803).

[......· ἔγγυος ....]ις Ἀ.....
[..... ἔγγυος ....]δαο
[..... ἔγγυος ....]ίω
.... 𐅆SSSS· ἐγγ(υος) Θεόδωρος Θεομνάσ[τω]
[... ἔγγυος .....ιος Ἀθα]νίαο
[........ ἔγγυος ....]ιος Ἀθανίαο
[..... ἔγγυος .....ιος] Ἀθανίαο
[..... ἔγγυος ......]τος Ϝαρτάλω
[........ ἔγγυος ...]όδωρος Νικοδάμιος
................ρω 𐅄𐅄· ἔγγυ(ος) Ἀρίστιχος Χαρίπ[πω]
[........ ἔγγυος ......]νω
[...... ἔγγυος ....]ίω
[.......... ἔγγυος Εὐ]μαρείδας Ἀντιγένεος
[......... ἔγγυος .....]ς Ἐπικούδεος
.................]ρω SSSSD· ἔγγυ(ος) Ἀρίστιχος Χαρί[ππω]
[....... ἔγγυος .....ε]ις Εὐμαρείδαο
[..... ἔγγυος .... Θε]όδωρος Διονυσοδώρω
[..... ἔγγυος ....] Ἐχεσθένεος
[..... ἔγγυος .... Ἀρίσ]ταρχος Μύσσω
[...... ἔγγυος ....]τος
[.... ἔγγυος .....εις Εὐ]μαρείδαο
[.... ἔγγυος ....εις Εὐ]μαρείδαο
[.... ἔγγυος ....εις Εὐμ]αρείδαο
[παρὰ τὰν ὁδὸν τὰν ἐ]ν Λεῦκτρα·
[.... ἔγγυος .... Μυ]άσωνος.

Versus 4. 10. 15 similes novorum capitum indices continuisse ac n. 1740 vs. 6. 12 et n. 1741 vs. 9. 15 ex nominibus multo magis quam in omnibus reliquis versibus dextrorsum excurrentibus pro certo colligas. Versu 24 ex eiusmodi indice extremae litterae aetatem tulerunt, sed hic proximum conductoris nomen non in eodem versu scriptum fuit, ut a dextra summarum numeris satis spatii relinqueretur. Leuctrorum nomen agnovit Schmidtius, sed quod dicit ad originem conductoris aut ad fundi situm definiendum pertinere, neutrum ab omni parte verum est. Immo complurium fundorum qui uno ut ita dicam capite comprehenduntur situs hic definitur ut illis tituli n. 1740 versibus, quos modo attuli. Supplementum meum certum iudico, quia accusativus *Λεῦκτρα* vix in ulla alia situs definitione usurpari poterat.

Quae a dextra parte maioribus litteris subscriptae sunt summarum computationes, eas Schmidtius sic refinxit:

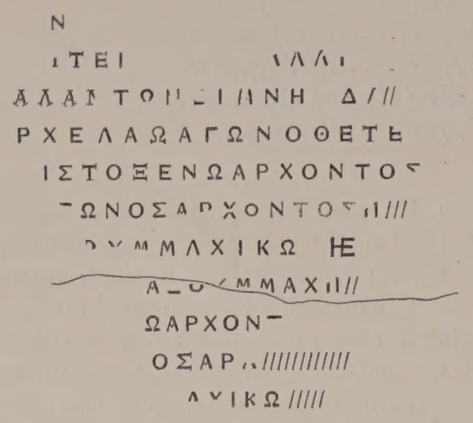
Κεφάλ[αιον συν]τομώτ[ατον μισθώ]|σιος ....
Κεφάλ[αιον] | τᾶς ἐμ[πάσιος]
Κεφάλ[αιον] | τᾶς ....

Larfeldius et Meisterus eum secuti sunt. At quod ille dixit, *κεφάλαιον συντομώτατον summam summarum* esse, non modo alio exemplo firmari posse ipse negavit, sed etiam propter *σύντομος* vocis notionem improbabile est; accedit quod si plures summae enumerantur et ex his denique summa summarum colligitur, hanc postremo, non primo loco inscribi expectamus. Neque vero *μισθώσιος* vox hic reponenda fuit; nam ex noto Graecorum usu, quo *ὠνή* non modo emtionem venditionem, sed etiam pretium significat, de agri conducti pretio hic idem vocabulum usurpatum fuisse probabile est, quo ipsum locationis conductionis negotium indicatur. Atqui hoc non *μίσθωσις* est, sed *ἔμβασις*; et hoc ipsum n. 1739 vs. 12. 15 de pretio quo ager locatur scriptum est. Quid quod eiusdem vel in hoc ipso summarum recensu manifesta vestigia exstant vs. 6, ubi Schmidtius sane *ἐμπάσεως* (i. e. *ἐγκτήσεως*) notionem ab hoc toto argumento alienissimam invexit. Nam quod dicit, alteram summam multo maiorem esse quam primam, ideoque hic non de conductis, sed de venditis agris cogitandum esse, non vidit omnino non initia numerorum servata esse, sed ea in dextris versuum 3. 7. 10 intercidisse. Nam quum nonnulla nomina singula sexagenarum aut adeo plurium drachmarum sint, qui fieri poterat ut illud '*κεφάλαιον συντομώτατον*' sexaginta drachmarum summam non multum excederet? Quibus omnibus reputatis sic haec restituenda iudico:

Κεφάλ[ηον τῶ πρώτω] | τόμω τ[ᾶς ἐμβά]σιος· ....|ΓΕ𐅄....
Κεφάλ[ηον τῶ δευτέρω τόμω] | τᾶς ἐμ[βάσιος· ..]|ΡΕΓΕ..
Κεφάλ[ηον τῶ τρίτω τόμω] | τᾶς ἐ[μβάσιος· .....]|𐅄....

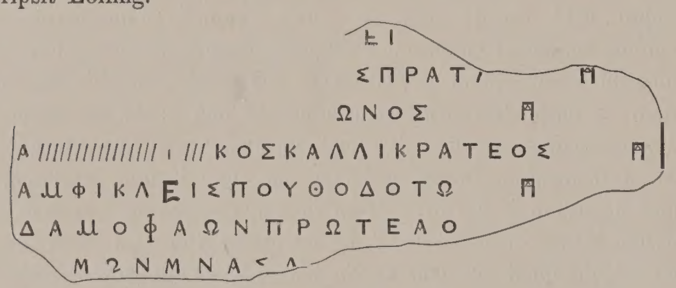
Vix opus est moneri, genetivum *τῶ — τόμω* pendere ab *τᾶς ἐμβάσιος*, non vice versa, quem verborum ordinem, ut genetivus pendens medium locum teneat inter vocem ad quam genetivus regens pertinet et hunc ipsum genetivum, Graecis familiarem esse constat. *τόμος* n. 1739 vs. 3 sane de toto agro qui locatur legimus. Sed eandem vocem de singulis regionibus, quae rursus in complures fundos dividuntur (cf. n. 1470 vs. 6), usurpari potuisse cum ipsa vocis origo, tum titulus Orchomenius n. 3170 demonstrat, ubi ut hic *δεύτερος, τρίτος, ἕβδομος τόμος* est. Pro *κεφάληον* etiam *κεφαλά* restitui poterat; nam in titulo n. 1737 utrumque vocabulum promiscue usurpatur.

1743 Fragmenta duo inter se contingentia tabulae marmoris subcaerulei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 407 n. 20. Exscripsit Lolling.

Vs. 2 ...ιτει [....... τ]άλα[ντα(?). Vs. 3 τ]άλαντο[ν] Ι, μνῆ Δ..... Vs. 4 Ἀ]ρχελάω ἀγωνοθετέ[οντος. Vs. 5 Ἀρ]ιστοξένω ἄρχοντος. Vs. 6 ....τ]ωνος ἄρχοντος. Vs. 7 ἀργουρίω σ]ουμμαχικῶ ⊢E. Vs. 8 .....α [σ]ουμμαχ[ικῶ. Vs. 9 ....ω ἄρχοντ[ος ... Vs. 10 .....ος ἄρχ[οντος. Vs. 11 σουμμ]αχικῶ. Rationes pecuniarum sunt secundum annorum seriem adornatae, sed cuius generis sint propter mutilam lapidis condicionem definire non licet. Ἀργύριον συμμαχικόν etiam in titulo n. 2426 commemoratur.

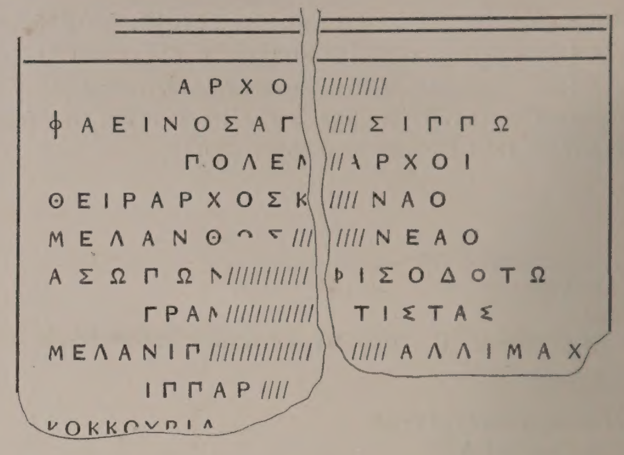
1744 Fragmentum marmoris albi undique fractum, nisi quod a dextra exigua pars marginis exstat, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

..............ει [𐅄]
...........ς Πρατά[ρχω] 𐅄
...........ωνος 𐅄
Ἀ[ριστόν]ικος Καλλικράτεος 𐅄
Ἀμφικλεῖς Πουθοδότω 𐅄
Δαμοφάων Πρωτέαο [𐅄]
[Δά]μων(?) Μνασά[ρχω 𐅄].

Pecuniae privatorum liberalitate ad opus quoddam sacrum aut publicum perficiendum collatae hic recenseri videntur, ut in titulo Coo Eph. 3863, ubi verbis τοίδε ἐπαγγείλαντο εἰς [τ]ὰν κατασκευὰν τοῦ Ἀφροδισίου κατὰ τὸ ψάφισμα | τὸ κυρωθὲν ὑπὸ Δαμοκρίτου τοῦ Δαμοκλεῦς subiunguntur quadraginta duorum hominum nomina, quorum unicuique eadem quinque drachmarum summa ascripta est. Eadem aequabilitas etiam hic fuisse videtur, quare non dubitavi vs. 1. 6. 7 quinquagenarium numerum restituere.

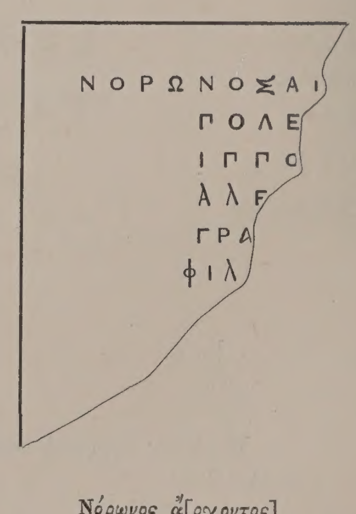
1745 Basis marmoris albi diffissa in duas partes; inferior pars periit; praeterea ubique exstat margo. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* VIII (1884) p. 412 n. 11 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 403 n. 807*b*). Exscripsit Lolling.

Ἀρχό[ς]
Φάεινος Ἀγ[ει]σίππω
πολέ[μ]αρχοι
Θείραρχος Κ[ά]ναο
Μέλανθος [Ξε]νέαο
Ἀσώπων [Κα]φισοδότω
γραμ[μα]τιστάς
Μελάνιπ[πος Κ]αλλιμάχ[ω]
ἵππαρ[χος]
Κοκκουβία[ς ....].

Phaïnus archon etiam n. 1725 est, de Therarcho Canae f. cf. quae exposui ad n. 1740. Nomen Κοκκουβίας sine diphthongo Boeotica redit in glossa Hesychiana Κοκκυβίας· ὄνομα κύριον, quam ab hominibus doctis immerito in dubium vocatam esse hic titulus prodit. Quod si rationem nominis quaerimus, non videtur a vero aberrasse Dindorfius, qui apud Hesychium Κοκκυγίας scribere volebat. Etenim cum infra n. 1888 Κόκκυψ hominis Thespiensis nomen legatur, dubium non est, quin Boeoti avis quoque vocabulum κόκκ(ο)υψ, κόκκ(ο)υβος pronuntiaverint, praesertim cum similia labialismi exempla (βανά, Βελφοί) iampridem nota sint.

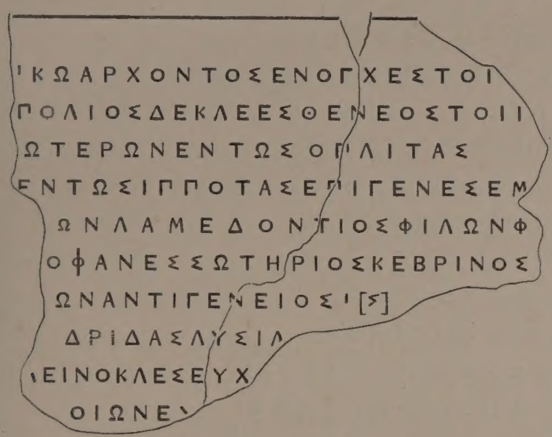
1746 Fragmentum basis lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Νόρωνος ἄ[ρχοντος]
πολέ[μαρχοι]
Ἱππο........
Ἀλε[ξ.......]
γρα[μματιστάς]
Φιλ.......

Quum duorum modo polemarchorum nomina ex parte servata sint, difficile est dictu, ubi tertium fuerit. Nam sive id versu altero post magistratus vocabulum incisum statuemus, sive versu tertio post primi polemarchi nomen, utique scripturae dispositio incommoda atque inaequalis orietur.

1747 Lapis albus a. 0,30, l. 0,30, c. 0,16, ab omnibus partibus praeter superiorem mutilus, fractus in duas particulas, Thespiis (*Erimokastro*) in museo n. 47. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 382 n. 28 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 11 n. 21. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 237. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 338. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 254 n. 798). Contulit Lolling et ectypum a se confectum misit.

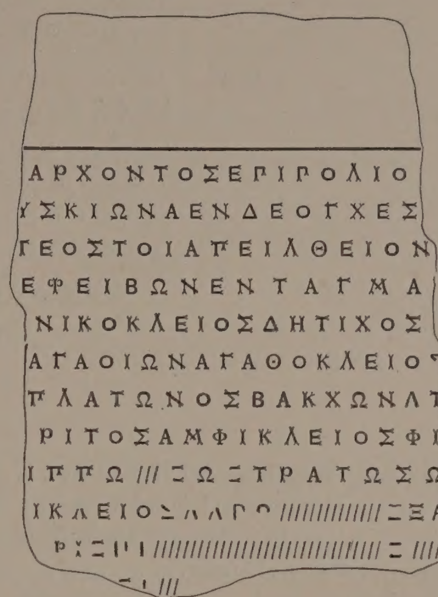

Quam uncis inclusi litteram neque Lollingius iam invenit in lapide, neque in ectypo dispici potuit.

. . . ίκω ἄρχοντος ἐν Ὀγχειστοῖ, | [ἐπὶ] πόλιος δὲ Κλεεσθένεος, τοὶ [ἀπεγράψαντο ἐς | τῶν νε]ωτέρων ἐν τὼς ὁπλίτας | [κὴ] ἐν τὼς ἱππότας· Ἐπιγένεις Ἐμ . . . . , | . . . . ων Λαμεδόντιος, Φίλων Φ . . . . . . , | . . . . . οφάνεις Σωτήριος, Κεβρῖνος . . . . , | . . . . . . ων Ἀντιγένειος, Ἰσ . . . . . . | . . . . δρίδας Λυσίλ[λιος, ... | . . . , Ἀ]μεινοκλεῖς Εὐχ[αρίδαο (?) . . . . . . | . . . . . θ]ίων Εὐ . . . .

Hic recensus tironum reliquis eiusdem generis laterculis Thespiensibus praeter fragmentum n. 1751 utique aliquanto antiquior est, quia constanter adiectiva patronymica habet, quum in illis genetivi sint. Priori saeculi a. Chr. n. tertii parti tribuerim, illos vero posteriori aut initio saeculi insequentis. Vs. 2 fin. utrum verbum fuerit necne, in medio relinquendum est. Nam id sane aliquando omittitur, sed tum tota formula aliter se habet. Latitudinem lapidis certe impedimento non esse, quominus illic verbum finitum suppleatur, versus 4 sqq. indicio sunt.

1748 Fragmentum tabulae marmoris subcaerulei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 417 n. 26. Exscripsit Lolling.

. . . . ἄρχοντος ἐπὶ πόλιο[ς τοῦ | πεδὰ Φο]υσκίωνα, ἐν δὲ Ὀγχειστ[τοῖ | . . . .]τεος, τοὶ ἀπειλθείον[τες | ἐς τῶν] ἐφείβων ἐν τάγμα· . . . | . . . . . . Νικοκλεῖος, Δήτιχος . . . | . . . . . . , Ἀγα[θ]ίων Ἀγαθοκλεῖος, . . . | . . . . . . Πλάτωνος, Βάκχων Ἀπ . . | . . . . , . . . ριτος Ἀμφικλεῖος, Φιλ . . | . . . . , Ἵππω[ν] Σωστράτω, Σω . . . | . . . . ικλεῖος, ... ς Ξα[νθ . . . . .].

De aetate cf. quae adnotavi ad n. 1747.

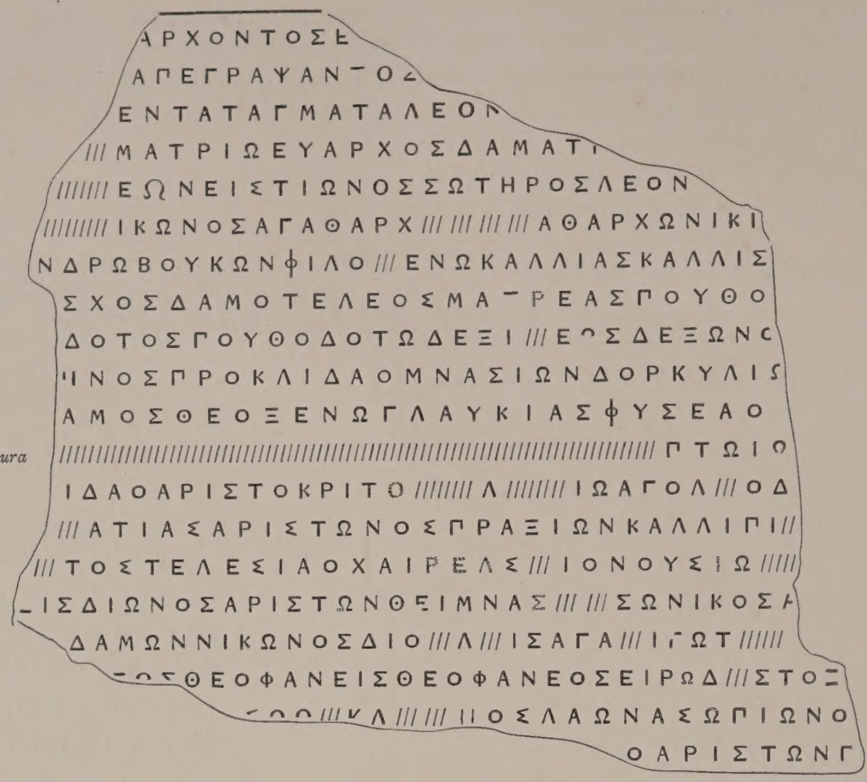
1749 Tabula lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

_ΝΟΚΡΙΤΩΑΡΧΟΙ
ΠΕΙΛΘΕΙΟΝΤΕΣΕΣ
//ϚΩΝΑΝΤΙΓΩΝ
ΚΟΜΑΧΟΣΜΕΛΑ
ΕΙΡΑΡΧΟΣΚΑΝ
ΑΜΙΧΟΣΘΕΟ
ΑΦΙΣΙΑΣΞΕΝ
ΕΛΑΝΙΠΓ
ΙΙΙΟΝ

[Ξε]νοκρίτω ἄρχο[ντος]
[ἀ]πειλθείοντες ἐς [ἐφ]-
[είβ]ων· Ἀντίγων . . . .
[Νι]κόμαχος Μελα . . . . . .
[Θ]είραρχος Κάν[αο]
[Σ]άμιχος Θεο . . . . . .
[Κ]αφισίας Ξεν . . . . . .
[Μ]ελάνιππ[ος Καλλιμάχω]
. . . .

De aetate vide quae disputavi ad n. 1747, de Therarcho Canae f. ad n. 1740.

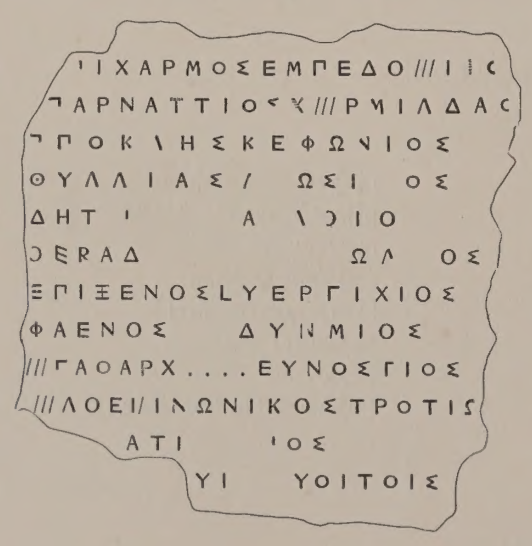
1750 Lapis leucophaeus undique fractus, nisi quod a superiore parte exigua particula marginis servata est, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

..... ἄρχοντος ἐ[ν Ὀγχειστοῖ, ἐπὶ δὲ | πόλιος ...., τοὶ] ἀπεγράψαντο [........... | ἐς ἐφείβων] ἐν τὰ τάγματα· Λεον[τ....... ..., ...|.... Δα]ματρίω, Εὔαρχος Δαματ[ρίω, ...|.. ..., .]έων Εἰστίωνος, Σώτηρος Λεον[τ.., ...|.......]ίκωνος, Ἀγαθαρχ[ίδας] Ἀγαθάρχω, Νικι[....... | ....ά]νδρω, Βούκων Φιλο[ξ]ένω, Καλλίας Καλλισ[τρότω, | Μό]σχος Δαμοτέλεος, Ματρέας Πουθο[δότω, | Πουθό]δοτος Πουθοδότω, Δεξί[θ]εος Δέξωνο[ς, | ...|... ...ῖνος Προκλίδαο, Μνασίων Δορκυλίω[νος, | ....]αμος Θεοξένω, Γλαυκίας Φυσέαο, | ...., Πτωΐω[ν ....|....]ίδαο, Ἀριστόκριτο[ς ....]ίω, Ἀ[π]ολ[λ]όδ[ωρος | ....., Π]ρ]ατίας Ἀρίστωνος, Πραξίων Καλλιπ[π...., | ....]τος Τελεσίαο, Χαιρέας [Δι]ονουσίω, [... ..|....ε]ις Δίωνος, Ἀρίστων Θειμνάσ[τω], Σώνικος Ἀ.....|....., Δάμων Νίκωνος, Διο[κ]λ[ε]ῖς Ἀγα[θ]ί[ν]ω, ...|.......ος, Θεοφάνεις Θεοφάνεος, Εἰρώδ[α]ς Τοξ...|...., ...σθο[ς] Κλ[έω]νος, Λάων Ἀσωπίωνο[ς, | ....α]ο, Ἀρίστων ....

Cf. quae disputavi ad n. 1747.

1751 Lapis a. 0,34, l. 0,30, c. 0,22. Litterarum altitudo 0,011. Thespiis in museo. Ectypum chartaceum et apographum ab E. Szanto confectum misit Lolling.

[Ἐπ]ίχαρμος Ἐμπεδο[ν]ί[κι]ο[ς]
Παρνάττιος Χ[α]ρμιάδαο
[Ἱ]πποκλῆς Κεφώνιος
[Ἰ]θυλλίας ..ωσι..ος
Δήτι[χος Ἐπ]α[γ]άθιο[ς]
Φειράδ[ας ......]ώ[νι]ος
Ἐπίξενος Εὐεργίχιος
Φαεῖνος [Δι]δύ[μ]μιος
[Ἀ]γα[θ]αρχ[ίδας] Εὐνόστιος
[Φι]λο[ξ]είνω Νικοστροτίω
....ματι ......ιος
..........υοι τοῖς ...

1752 Tabula lapidis albi lata 0,42 in superiore, 0,44 in inferiore parte. Ex vico *Kaskaveli* in museum Thespiense illata est. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 419 n. 27. Exscripsit Lolling.

ΡΩΝΟ
ΛΟΥΣΙΠΠΩ Ι
ΛΩΙΧΟΥΣΩΣΤΡΩΝΣΩΣΤΡ
ΔΩΡΩΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙΣΦΙΛΛΕΟΣΙ//
ΕΡΜΑΙΟΣΤΙΜΩΝΟΣΦΙΛΟΞΕΝΟΣΦΕΣΤΙΑΟΔΑΜΑ
ΤΡΙΟΣΠΟΥΘΙΩΝΟΣΚΑΛΛΙΠΠΟΣΚΛΕΟΝΙΚΩΔΙΟΝΟΥ
ΣΟΦΑΕΙΣΠΡΑΞΙΦΑΝΕΟΣΦΑΝΕΙΣΦΑΝΕ///ΤΟΣΠΑΝΤΑ
ΚΛΕΙΣΠΟΥΘΟΔΩΡΩΑΓΑΝΩΡΑΦΗΣΤΙΩΝΟΣ.ΡΑΚΩΝΑΓΕΙ
ΣΑΝΔΡΩΔΙΟΝΟΥΣΙΟΣΔΙΟΝΟΥΣΙΩΧΑΡΙΤΕΛΕΙΣΚΙΤΤΩ
ΠΑΝΤΑΡΕΤΟΣΠΑΝΤΑΡΕΤΩΜΕΛΙΣΣΟΣΑΡΙΣΤοΝΟΩ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣΟΛΥΜΠΙΧΩΗΡΑΚΩΝΑΝΧΙΑΡΩΚΛΕΑΡΕ
ΤΟΣΧΑΡΙΑΟΑΜΙΝΙΑΣΣΩΚΡΑΤΕΟΣΣΩΤΗΡΟΣΣΩ
ΤΗΡΩΤΕΛΕΣΙΑΣΑΓΕΙΣΩΝΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΙΣΜΕΙ
ΝΙΑΟΦΙΛΟΞΕΝΟΣΔΑΜΩΝΟΣΝΙΚΟΔΑΜΟΣΓΟΡΓΙΑΟ
ΜΕΝΙΠΠΟΣΚΑΛΛΙΠΠΩΠΙΤΩΝΝΙΚΩΝΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΑΘΑΝΙΑΟΕΥΘΕΙΜΩΝΑΓΕΙΣΙΝΙΚΩΔΑΜΑΤΡΙΟΣΟΜΟΛΩΙΧΩ
ΠΟΥΘΟΚΛΕΙΣΠΟΥΘΟΔΩΡΩΠΑΝΚΛΙΔΑΣΕΥΑΡΕΟΣΜΝΑΣΙΩΝ
ΘΩΜΩΝΟΣΦΑΣΤΑΚΙΝΟΣΛΑΜΠΡΟΚΛΙΔΑΟΕΥΝΙΚΟΣ
ΑΠΕΛΛΕΑΟΕΥΒΙΟΤΟΣΑΣΚΛΑΠΩΝΟΣΜΩΣΩΝΜΩ
ΣΩΝΟΣΕΥΜΝΑΣΤ//////ΝΟΜΕΙΝΙΩΦΙΛΟΞΕΝΟΣΙΑΡΟΚΛΙΟΣ
ΠΙΘΟΛΑΟΣΚΛΕΩΝΟΣΜΟΙΡΙΧΟΣΠΛΟΥΤΙΝΑΟ
ΕΥΔΙΚΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΔΙΟΝΟΥΣΙΟΣΑΝΔΡΟΚΛΙΔΑ///
ΕΛΛΑΝΙΩΝΔΙΟΝΟΥΣΙΩΝΙΚΑΝΔΡΟΣΕΥΝΙΚΩΒΑΧΧΩΝ
ΔΙΩΝΟΣΚΛΕΩΝΝΙΚΑΡΧΩΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣΦΕΡΕΑ///
ΕΥΜΑΡΙΔΑΣΕΥΤΥΧΩΦΙΛΩΝΟΜΟΛΩΙΧΩΝΙΚΟΒΩΛΟΣΟΜΟΛΩΙΧΩ
ΤΕΙΛΕΑΣΓΛΑΥΚΙΩΝΟΣΓΛΑΥΚΙΠΠΟΣΓΛΑΥΚΙΠΠΩ

vac.

Lollingii exemplum, consentiens illud quidem plerumque cum Foucartiano, sed plenius et nonnullis locis accuratius, religiose expressi praeter sexti versus finem, ubi ille manifesto oculis ad superioris versus exitum aberrantibus ΔΑΜΟΥ exscripsit pro ΔΙΟΝΟΥ quod est apud Foucartum.

.........|ρον Ο.. | Λουσίππω, [............................ Ὁμο]|λωΐχου, Σώστρων Σωστρ[ότω, ..., ...]|δώρω, Τιμοκράτεις Φίλλεος, ..., | Ἑρμάïος Τίμωνος, Φιλόξενος Φεστίαο, Δαμά|τριος Πουθίωνος, Κάλλιππος Κλεονίκ[ω], Διονου|σοφάεις Πραξιφάνεος, Φάνεις Φάνε[ι]τος, Παντα|κλεῖς Πουθοδώρω, Ἀγάνωρ Ἁφηστίωνος, [Ἡ]ράκων Ἀγει|σάνδρω, Διονούσιος Διονουσίω, Χαριτέλεις Κίττω, | Πανтάρετος Πανταρέτω, Μέλισσος Ἀριστονόω, | Ἀρίσταρχος Ὀλυμπίχω, Ἡράκων Ἀνχιάρω, Κλεάρε|τος Χαρίαο, Ἀμινίας Σωκράτεος, Σώτηρος Σω|τήρω, Τελεσίας Ἀγείσωνος, Καφισόδωρος Ἰσμει|νίαο, Φιλόξενος Δάμωνος, Νικόδαμος Γοργίαο, | Μένιππος Καλλίππω, Πίτων Νίκωνος, Ἀπολλόδωρος | Ἀθανίαο, Εὐθείμων Ἀγεισινίκω, Δαμάτριος Ὁμολωΐχω, | Πουθοκλεῖς Πουθοδώρω, Πανκλίδας Εὐάρεος, Μνασίων | Θώμωνος, Φαστακῖνος Λαμπροκλίδαο, Εὔνικος | Ἀπελλέαο, Εὐβίοτος Ἀσκλάπωνος, Μώσων Μώ|σωνος, Εὔμναστ[ος] Νομεινίω, Φιλόξενος Ἰαροκλίος, | Πιθόλαος Κλέωνος, Μοίριχος Πλουτίναο, | Εὔδικος Καφισοδώρω, Διονούσιος Ἀνδροκλίδα[ο], | Ἑλλανίων Διονουσίω, Νίκανδρος Εὐνίκω, Βάχχων | Δίωνος, Κλέων Νικάρχω, Δαμόκριτος Φερέα[ο], | Εὐμαρίδας Εὐτύχω, Φίλων Ὁμολωΐχω, Νικόβωλος Ὁμολωΐχω, | Τειλέας Γλαυκίωνος, Γλαύκιππος Γλαυκίππω.

1753 Tabula lapidis leucophaei fracta a superiore parte, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΦΙ ΙΚΡΑΤΕΟΣΚ
ΝΑΣΙΚΡΑΤΕΟΣΑΡΙΣΤΟΒΙΟΣΚΑΒΩΙΑΟ
ΙΚΛΕΙΣΜΕΙΛΟΤΙΜΩΑΠΕΛΛΕΑΣΕΥΝΙΚΩ
ΛΛΙΞΕΝΟΣΤΕΝΩΝΟΣΕΠΙΤΕΛΕΙΣΔΑΜΟΣΘΕ
ΣΟΣΑΥΤΟΦΙΛΟΣΘΕΩΝΟΣΦΙΛΩΝΕΥΔΙΚΩΠΑ
ΚΛΕΙΣΕΥΔΙΚΩΒΙΟΥΤΗΜΙΚΩΝΟΣΗΡΑΚΩΝ
ΝΑΣΙΚΡΑΤΕ//////////////////////ΚΛΕΙΟΣΞΕΝΩΝΠΟΥΘΕΑΟ
Ε ΙΓ

...... Φι[...... Ὀνασ]ικράτεος, Κ[.....|.. Ὀ]νασικράτεος, Ἀριστόβιος Καβωΐαο, | ...κλεῖς Μειλοτίμω, Ἀπελλέας Εὐνίκω, | [Κα]λλίξενος Τένωνος, Ἐπιτέλεις Δαμοσθέ|[νε]ος, Αὐτόφιλος Θέωνος, Φίλων Εὐδίκω, Πα|[γ]κλεῖς Εὐδίκω, Βιούτη Μίκωνος, Ἡράκων | [Ὀ]νασικράτε[ος, ...]κλεῖος, Ξένων Πουθέαο, | ....

1754 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ρ Β Α //////////////
. Ω Ν Ο Σ Φ Ι Λ /////
Κ Λ Ε Ι Ο Σ Ε Υ //////
Α Ξ Ι Δ Ο Τ Ω
Ν Τ Ω Ι Ω ///////////
Ρ Ω /// ⌒ ///////////

....ρβα[........ | ...... Φί]λωνος, Φιλ.... | ....κλεῖος, Εὐ[........| ..... Ἀν]αξιδότω, ...| ....ντω, Ζω.......| .....ρω ....

1755 Tabula lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) olim inaedificata in pariete domus privatae, nunc in museo. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 530 n. XXIV (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 15 n. 30. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 244. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 264 n. 815). Plenius exscripsit Lolling.

/// Λ /// Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ε Π Ι Π Ο /// Ι Ο Σ . . . Γ Ι Ε //////// Τ Ι //////////////
Δ Ν //// Υ //
//
//
/// Ι Ν Η //
Σ Ι Ь Λ ///// Λ ///////// Ι Ι //
////////////// Ω Ι //
////// Α Τ //// Ν //
Ν Ο Σ ///////////////// Ι \ Ο //////////////////////////////////////
/// Γ Β ///
///// Ι ///
//
//
Μ Ν Λ //
//
//////// L //
Π Σ Λ //
Τ Ω /// Ο Σ //////// Τ Ο Υ //
Λ Γ ///////////// Ο Σ ///
///////////////// Λ ///// Ο Σ /// Α //////////////////////////////////
///////////////////// Λ Ι Π //
/////// Σ /////// Μ Ο Σ //
////////////// Π Ξ /////// Σ Α Ι ////////////////////////////////////
/////////////////////////// Α Μ . Τ Ι Ω Σ Ω /////////////////////////
/// Λ Λ Λ Ι Κ Ρ Λ Τ Ε Ο Σ Α /// / ///////////////////////////////////
/// /// Λ Θ Ο Κ Λ Ι Ι Σ ///////////////////////////////// Φ Ι Λ Ω Ν Φ Ι Λ Ο Ν Ο Σ
/// /// Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ι Σ Θ Ε Δ Ω Ρ Ω Λ Ο Α Ι Ι ////// Σ ///////////////////// Μ Ο ///
/// /// Ο Ν Ο Υ Σ Ι Ο Σ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ω Ε Υ Κ Λ Ι . Α Σ /// Λ Λ Λ Ι Ι ///////// Σ
/// /// Ι Σ ⁻ Ω Ν Α Γ Ι Σ Τ Ο Ν /// /// Ω Σ Ι Ν /// Σ Λ Π C ////// Υ ///////////////////////////
Κ ////////// Γ Γ Ο /// Ε Υ /// Λ Ι Λ ////////////////////// Ν ///////////// Ω ///////////////////////////
Τ Ο Σ Θ Ε Δ Ω Ρ Ω
Α Γ Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Α Γ Ο Λ Λ Ο ///// Ω Ρ Ω Κ /// Ε Ι Σ /// Ω /////// Σ //////
Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν Ε Ο Σ
\ Α Ω Γ Ο //////

Formula initialis sic restituenda videtur: [Ἐπὶ .....]λ[ω] ἄρχοντος, ἐπὶ πό[λ]ιος [δὲ ἐ]πὶ Ε....τ..... Sane ab usu solemni abhorret, quod communis Boeotorum archontis nomini non additur Βοιωτοῖς aut ἐν Ὀγχηστῷ. Ex ipso tironum laterculo usque ad versum vigesimum tertium non exstant nisi miserae quaedam nominum laciniae, quas exscribere inutile est. Deinde haec agnoscuntur:

[. . . . . . Δ]αμ[α]τ[ρ]ίω, Σω[. . . . ., ... | Κ]αλλικράτεος, Α[. . . . ., ..., | 'Αγ]αθοκλῆς . . . ., Φίλων Φίλωνος, | ['Αρ]ιστοκλεῖς Θεδώρω, 'Αθα[νῆο]ς . . . . μο[υ], | [Δι]ονούσιος 'Απολλωνίω, Εὐκλί[δ]ας [Κ]αλλι[κλεῖο]ς, | ['Αρ]ίστων 'Αριστον[ίκ]ω, Σῖν[ι]ς 'Απο . . υ . . . ., | Κ[άλλι]ππο[ς] Εὐ[κ]λίδ[αο, ...]ν . . . . . ω, ...|τος Θεοδώρω. 'Απολλόδωρος 'Απολλο[δ]ώρω, Κ[τ]εισ[ί]ω[ν . .]σ . . . . . ., | Θεόδοτος 'Αριστοφάνεος, | . . . . δα[ο, ... δ]ωρο[ς, ...].

1756 Iuxta n. 1728 et 1757 a dextra in eadem lapidis planicie. Edd. Lebas *Inscr.* II, 492. Rangabé *Ant. Hell.* 705 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 541 n. XXXIV. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 199 n. 52. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 251. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 263 n. 813). Contulit Lolling.

ΚΛΛΛΙΚΙΑΤΕΟΣ .
ΑΡΧΟΝΤΟΣΑΠΕΙΛ/// /// /// ///C
ΕΟΝΤΕΣΕΣΤΩΝ ΜΟΥCΩΝ
[Φ]ΕΙΙΩΝΕΝΤΑΓΜΑ ΚΛΕΩΝΟC
/////////////ΝΑΜΙΝΟ[Ν]ΙΚ[ΟΣ]
//////////ΣΙΑΣΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΕ//
////////////////////////ΟΧΟ///
////////////////////ΘΕΟΔΩΡΩ
/////////////ΔΙΟΝ/Σ///ΔΩΡΩ
///////////ΠΟΣΔ//////Λ.ΙΩ//////
//////////////////////////ΙΟ///ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩ
//////////////////////////////////////Ω///////////
//////////////////////////////////Δ.Ω////////////////////
///////////////////////////Λ...ΝΟΣ
//////////////////////////////////ΑΤ///ΟΧΩ
//////////////////////////////_.ΙΙΤΩ
///////////////////ΑΝΤΙΓΕΝΕΟΣ
////////////////////////Ε///ΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩ
//////////////////Σ///ΟΣΦΙΛΟΞΕΝΩ
....ΜΑΧΟΣΜΕΝΕΜΑΧΩ
/////////////////////////ΚΛΕΙΟΣ ΠΑΡΑΜ
////////////////ΠΟΣΛΑΜΠΡΟΚΛ ΟΝΟCΕΥΚΛΕ
//////////////////////////////ΚΛΕΩΝΩΣ ΟΥC
ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ

Καλλικ[ρ]άτεος | ἄρχοντος ἀπειλ[ειλυ]θ|έοντες ἐς τῶν [ἐ]|φεί[β]ων ἐν τάγμα·
. . . . ν 'Αμινονίκο[υ] Μούσων | Κλέωνος
. . . . . σίας 'Αριστοκρ[ά]τεο[ς]
. . . . όχο[υ]
. . . . Θεοδώρω
. . . . Διονυσ[ο]δώρω
. . . . πος Δ . . . . ίω[νος]
. . . . ιο[ς] 'Απολλοδώρω
. . . . ω . . . . . .
. . . . Δ[ι]ω[νυσ . . . . .]
. . . . νος
. . . . 'Αγ[ελ]όχω (?)
. . . . σ[ίπ]πω (?)
. . . . 'Αντιγένεος
. . . . έας 'Απολλοδώρω
. . . . σ[ι]ος Φιλοξένω
[Μενέ]μαχος Μενεμάχω
. . . . κλεῖος Παράμ|ονος Εὐκλέ|ους
. . . . . . πος Λαμπροκλ(εῖος)
. . . . Κλέωνος
Νικόμαχος Σωτηρίχου.

Quas uncis circumdedi litteras Lollingius non iam invenit in lapide.

Hunc titulum eumque qui proxime insequitur alterius a. Chr. saeculi esse sermo ex dialecto Boeotica et volgari commixtus indicio est. Ceterum vs. 2 quam restitui participii perfecti formam, ea sine exemplo est, sed si re vera, ut in Lollingii apographo cernitur, huius versus scriptura ad dextram usque ad illam litteram, quae aut ο aut θ fuit, continuata erat, non video quid aliud suppleri possit. Aliter sane facili negotio ἀπειλ[θ]|έοντος suppleretur, forma simillima illi quae n. 1748. 1749 est. Ceterum a dextra duorum tironum, Musonis Cleonis f. et Paramoni Euclis f., nomina postea demum adiecta sunt.

1757 Infra n. 1728 in eodem lapide. Edd. Lebas *Inscr.* II, 491. Rangabé *Ant. Hell.* 705 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 546 n. XXXV. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 198 n. 49. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 252. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 264 n. 814). Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Τιμέου ἄρχοντος ἀπεληλυθότες | ἐκ τῶν ἐφήβων εἰς τάγμα·
Μενεκλῆς Μενεκλέος
'Απολλόδωρος Τειμέου
Δημοφῶν Μελιστίχου
Εὔπορος Φαλακρίωνος
Παράμονος Φαλακρίωνος
Στράτων Σιμίου
Ἄρχιππος Λουσιστράτω
Καραιόγειτος 'Εμπέδωνος
Σώτων Εὐθυκράτους
Λεοντεὺς 'Αριστίωνος
Ζώπυρος Βοιωτῶ
'Ονάσ[ι]μ[ος .]ε . . . . .
Θέδωρος Θ[ε]δώρω
'Ονάσιμος 'Ονασίμω

ΤΙΜΕΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΓΕΛΗΛΥΘΟΤΕΣ
ΕΚΤΩΝΕΦΗΒΩΝΕΙΣΤΑΓΜΑ
ΜΕΝΕΚΛΗΣΜΕΝΕΚΛΕΟΣ
ΑΓΟΛΛΟΔΩΡΟΣΤΕΙΜΕΟΥ
ΔΗΜΟΦΩΝΜΕΛΙΣΤΙΧΟΥ
ЄΥΠΟΡΟϹΦΑΛΑΚΡΙѠΝΟϹ
ΠΑΡΑΜΟΝΟϹΦΑΛΑΚΡΙѠΝΟϹ
ΣΤΡΑΤѠΝΣΙΜΙΟΥ
ΑΡΧΙΠΠΟΣΛΟΥΣΙΣΤΡΑ Τ Ω
ΚΑΡΑΙΟΓΕΙΤΟΣΕΜΠΕ Δ Ω Ν Ο Σ
sic ΣΩΤΩΝΕΙΘΥΚΡΑΤΟΥΣ
ΛΕΟΝΤΕΥΣΑΡΙϲΤΙΩΝΟΣ
ΙΩΠΥΡΟΣΒΟΙΩΤΩ
ΟΝΑϹ . Μ//////// Є
ΘΕΔΩΡΟΣΘ///ΔΩΡΩ
ΟΝΑΣΙΜΟϹΟΝΑ Ϲ Ι Μ ω
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΔΑΜΩΝΟΣ
ΣΤΡΟΤΩΝΣΩΣΙΒΙΩ
ΣΩΤΕΙΡΙΧΟΣΣΩΤΕΙΡΩ
ΚΑΛΛΙΚΛΗϹΑΓΑΘΟΚΛ///////

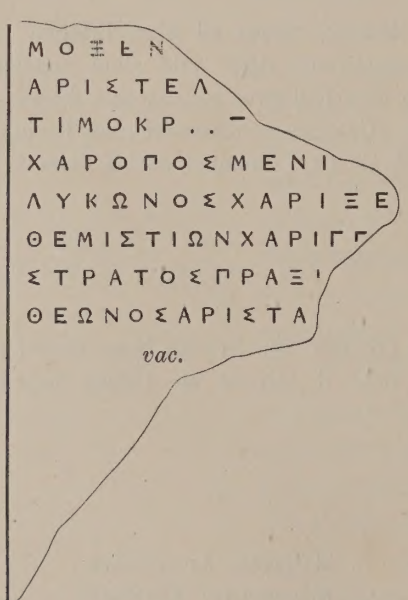
ΑΡΙΣΤΙΩΝΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΠΟΥΘΟΚΛΗΣΠΟΛΟΥΑΡΧΩ
ΑΦΡΟΔΙΤΙΟΣΠΑΡΑΜΟΝΩ
ΔΙΟΝΟΥΣΙΟΣΟΜΟΛΩΙΧΩ
ΠΡΑΞΙΩΝΠΡΑΞΙΩΝΟΣ
ΕΥΠΟΡΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΙΩΝΣΩΣΙΚΛΕΟΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΚ/ !!Σ////////// \ Ι ////
ΞΕΝΟΦΙΛΟΣΑΜΦΙΚΛΕΟΥΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΖΩΠΟΥΡΩ

Παράμονος Δάμωνος
Στρότων Σωσιβίω
Σωτείριχος Σωτείρω
Καλλικλῆς Ἀγαθοκλ[έους]
Ἀριστίων Ἀριστίωνος
Πουθοκλῆς Πολουάρχω
Ἀφροδίτιος Παραμόνω
Διονούσιος Ὁμολωΐχω

Πραξίων Πραξίωνος
Εὔπορος Διονυσίου
Ἀριστίων Σωσικλέους
Ἀριστοκλῆς . . . .
Ξενόφιλος Ἀμφικλέους
Ἀρίστων Ζωπούρω.

De aetate cf. adn. ad n. 1756.

1758 Fragmentum marmoris albi; a sinistra exstat margo. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

. . |μοξεν . . . . | Ἀριστέα[ς . . . . | Τιμοκρ[ά-
τ]ε[ις . . . . , ...] | Χάροπος, Μενι . . . . , . . .
. . . | Λύκωνος, Χαρίξε[νος . . . . , | Θεμιστίων Χαριγέ[νεος, . .
. . . .]|στρατος Πραξι . . . . . . , ...] | Θέωνος, Ἀρι-
στα . . . . .

1759 Fragmentum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ο /
\ Α Ο
Ο Σ
Ρ Ι Τ Ω
/// Λ Ω Σ Ι Α Ο
ʼ Α Φ Ι Σ Ο ι

Vs. 2 [. . . . δ]αο. Vs. 3 . . . . ος. Vs. 4 [. . . . . κ]ρίτω. Vs. 5 . . . . . λωσίαο. Vs. 6 Καφισο[κρίτω (?)].

1760 Tabula fracta in duas partes, inventa meridiem versus a munitione Thespiarum quae est in campo, in loco qui vocatur σχισμένο λιθάρι; inde delata sunt fragmenta in vicum *Erimokastro* in duas privatas domos, postea in museum, ubi nunc asservantur. Versus decem primos ex

suo, reliquam partem ex Blondelii apographo ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 522 n. 26 (Lueders *die dionysischen Künstler* p. 186 n. 110. E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 120 n. III). Contulit Lolling.

ΞΕΝΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤΟΣΤΟ
ΔΕΥΤΕΡΟΝΚΛΕΑΙΝΕΤΟΥΤΟΥΔΑΣΥΟΥΕΠΙΙΕΡΕ
ΩΣΤΩΝΜΟΥΣΩΝΠΟΛΥΚΡΑΤΙΔΟΥ˘/˘ΥΦΑΕΙΝΟΥΑ
ΠΟΔΕΤΩΝΤΕΧΝΙΤΩΝ
ΑΡΓΕΙΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΑΜΦΙΚΛΕΙ/////////////////
˘ΟΥΚΛΕΑΙΝΕΤΟΥΠΥΡΦΟΡΟΥΝΤΟΣΚΛ///////////////
ΤΟΥΤΟΥΔΑΣΥΟΥΟΙΝΙΚΗΣΑΝΤΕΣΤΑΜ////////////////
ΟΙΔΕ
ΠΟΙΗΤΗΣΠΡΟΣΟΔΙΟΥ
ΒΑΚΧΙΟΣΒΑΚΧΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΣΑΛΠΙΣ ι ιι //////
›ΙΛΟΑΡΝΟΣΜΕΛΑΝΘΙΟ[Υ]ΘΕΤΤΑΛΟΣΑΠΟΚΙΕΡΙΟ[Υ]
ΚΥΡΥΞ
[Η]ΡΩΙΔΗΣΣΩΚΡΑΤ/////////ΘΗΒΑΙΟΣ
ΕΠΩΝΠΟΙΗΤΗΣ
ΜΗΣΤΩΡΜΗΣΤΟΡΟΣΦΩΚΑΙΕΥΣ
ΡΑΨΩΙΔΟΣ
///ΕΟΔΟΤΟΣΠΥΘΙΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΑΥΛΗΤΗΣ
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣΗ//////ΚΛΕΙΔΟΥΚΥΞΙΚΗΝΟΣ
ΑΥΛΩΙΔΟΣ
ΣΤΡΑΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΟΣΣΙΔΩΝΙΟΣ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣΔΗΜΕΟΥΛΥΚΙΟΣΑΠΟΞΑΝΘΟ/////
ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΑΜΑΛΩΙΟΥΑΙΟΛΕΥΣΑΠΟΜΥΡΙΝΗΣ
ΣΑΤΥΡΩΝΠΟΙΗΤΗΣ
ͻΑΡΑΔΑΣΤΙΜΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣΠΑΛΑΙΑΣ//////////ΓΩΙΔΙΑΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΘΕΟΦΑΝΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
///ΤΟΚΡΙΤΗΣΠΑΛΑΙΑΣΚΩΜ//////////////
//////ΑΡΧΟΣΗΡΟΔΟΤΟΥΚΟΡΩ/////////////////////////

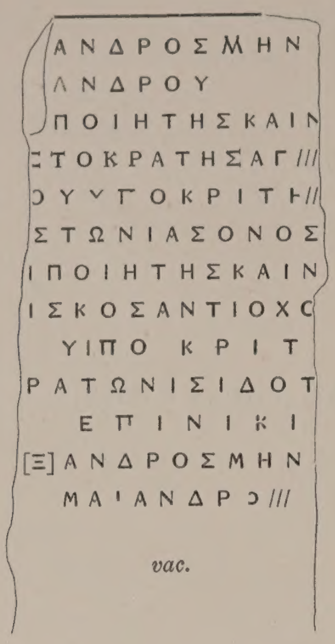
Lollingii lectiones ubique expressi, additis tamen intra uncos ex Decharmii apographo paucis litteris, quas ille non iam invenit in lapide. Item duorum postremorum versuum partes, quas linea traducta separavi, cum a Decharmio etiamtum lectae essent, nunc perierunt.

Ξένωνος ἄρχοντος, ἀγωνοθετοῦντος τὸ | δεύτερον Κλεαινέτου τοῦ Δασύου, ἐπὶ ἱερέ|ως τῶν Μουσῶν Πολυκρατίδου τοῦ Φαείνου, ἀ|πὸ δὲ τῶν τεχνιτῶν | Ἀργείου, γραμματεύοντος Ἀμφικλεί[δου] | τοῦ Κλεαινέτου, πυρφοροῦντος Κλ[εαινέ]|του τοῦ Δασύου, οἱ νικήσαντες τὰ Μ[ουσεῖα] | οἵδε·

ποιητὴς προσοδίου
Βάκχιος Βακχίου Ἀθηναῖος
σαλπισ[τής]
Φιλόαρνος Μελανθίου Θετταλὸς ἀπὸ Κιερίου
κῆρυξ
Ἡρῴδης Σωκράτ[ους] Θηβαῖος
ἐπῶν ποιητής
Μήστωρ Μήστορος Φωκαιεύς
ῥαψῳδός
[Θ]εόδοτος Πυθίωνος Ἀθηναῖος
αὐλητής
Περιγένης Ἡ[ρα]κλείδου Κυζικηνός
αὐλῳδός
Στράτων Στράτωνος Σιδώνιος
κιθαριστής
Ἀπολλόδοτος Δημέου Λύκιος ἀπὸ Ξάνθο[υ]
κιθαρῳδός
Δημήτριος Ἁμαλωΐου Αἰολεὺς ἀπὸ Μυρίνης
σατύρων ποιητής
Φαράδας Τίμωνος Ἀθηναῖος
ὑποκριτὴς παλαιᾶς [τρα]γῳδίας
Φιλοκράτης Θεοφάντου Θηβαῖος
[ὑ]ποκριτὴς παλαιᾶς κωμ[ῳδίας]
[Εὔ]αρχος Ἡροδότου Κορω[νεύς].

Museorum certamina non ante tertium a. Chr. saeculum instituta esse vidimus ex titulo n. 1735. Sed hic victorum recensus etiam aliquanto recentior est, siquidem tres ex his hominibus redeunt in Oropiis eiusdem generis tabulis (Euarchus Herodoti f. Coronensis n. 417, Philocrates Theophanti f. Thebanus n. 417. 420, Mestor Mestoris f. Phocaeensis n. 418), quae certis rationibus initio primi a. Chr. n. saeculo vindicantur. Alia nomina hic laterculus Thespiensis eadem habet cum Orchomenio n. 3195, qui rursus nonnullorum nominum communione cum Oropiis illis continetur, ut facile appareat hos omnes eiusdem aetatis esse.

1761 Marmor candidum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 409 n. 21. Exscripsit Lolling.

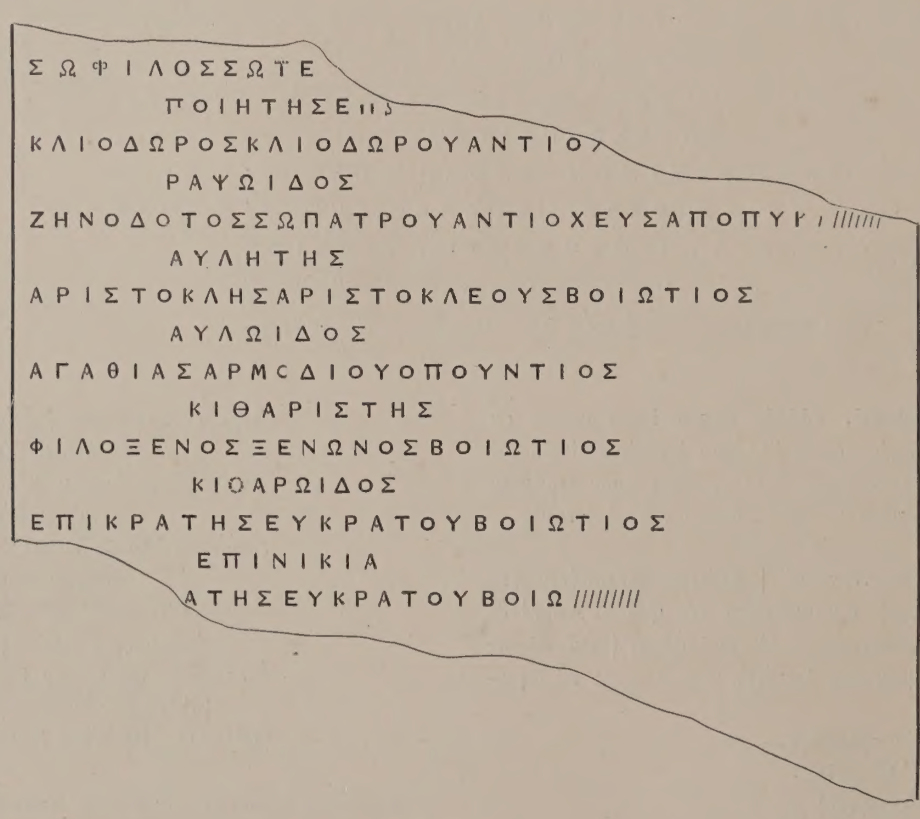
sic

Quam uncis inclusi litteram, Lollingius non iam invenit in lapide.

[᾿Αλέξ]ανδρος Μην . . . .
[ἀπὸ Μαι]άνδρου
ποιητὴς καιν[ῆς τραγῳδίας]
[᾿Αρ]ιστοκράτης ᾿Αγ[. . . . . | . . . . . .]ου
ὑποκριτή[ς]
[᾿Αρί]στων ᾿Ιάσονος . . . .
ποιητὴς καιν[ῆς κωμῳδίας]
[Βο]ΐσκος ᾿Αντιόχο[υ . . . .]
ὑποκριτ[ής]
[Στ]ράτων ᾿Ισιδότ[ου ᾿Αθηναῖος]
ἐπινίκ[ια]
[᾿Αλέ]ξανδρος Μην[. . . . . . .]
[ἀπὸ] Μαιάνδρο[υ].

Titulus ei qui proxime antecedit tempore suppar; nam Foucartus monuit, Stratona Isidoti f. Atheniensem histrionem, qui vs. 10 est, etiam in titulo Oropio n. 416 recenseri. Ceterum quod idem vs. 1. 12 *Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου* supplendum iudicavit, id malui in medio relinquere, quia aequo iure ᾿Αντιοχεύς reponi licet.

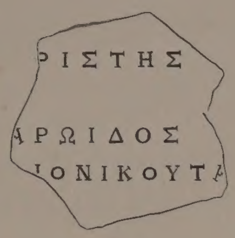
1762 Tabula lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Σώφιλος Σωτέ[λους . . . .]
ποιητὴς ἐπῶ[ν]
Κλιόδωρος Κλιοδώρου ᾿Αντιο[χεύς]
ῥαψῳδός
Ζηνόδοτος Σωπάτρου ᾿Αντιοχεὺς ἀπὸ Πυρά[μου]
αὐλητής
᾿Αριστοκλῆς ᾿Αριστοκλέους Βοιώτιος
αὐλῳδός
᾿Αγαθίας ῾Αρμοδίου ᾿Οπούντιος
κιθαριστής
Φιλόξενος Ξένωνος Βοιώτιος
κιθαρῳδός
᾿Επικράτης Εὐκράτου Βοιώτιος
ἐπινίκια
[᾿Επικρ]άτης Εὐκράτου Βοιώ[τιος].

Etsi ex his victoribus nemo alibi reperitur, tamen propter summam argumenti, sermonis, litteraturae similitudinem ne hunc quidem laterculum magno aetatis intervallo a n. 1760. 1761 distare existimaverim.

1763 Fragmentum marmoris albi undique mutilum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

[κιθα]ριστής
. . . .
[κιθ]αρῳδός
[. . . . . . Πυθ]ιονίκου Τα[ναγραῖος].

1764 Lapis erat anno 1868 Thespiis (*Erimokastro*) in domo privata. Ex apographo et ectypo ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 410 n. 22.

ΙΙΙΤΕΛ
ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ
ΙΠΠΩΠΩΛ
ΘΗΒΑΓΓΕΛΟΣ
ΙΠΠΩΤΕΛ
ΘΗΒΑΓΓΕΛΟΣΠ
ΤΗΝΛΑΜΠ/
ΘΕΣΠΙΕΩΝ
ΣΤΑΔΙΟΝ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣΑ
ΠΑΙΔΑΣΔΟΛ
ΟΛΥΜΠΙΩΝΔΙΟΔΩ
ΠΑΜΠΑΙΔΑΣ
ΜΕΛΙΤΩΝΑΥΤΟ.Ο
ΠΑΙΔΑΣΣΤΑ
ΣΥΜΜΑΧΟΣΑΡΙΣΤΑ

[ζεύγε]ι τελ[είῳ]
Κηφισόδοτος . . . .
ἵππῳ πωλ[ικῷ]
Θηβάγγελος Π. . . . .
ἵππῳ τελ[είῳ]
Θηβάγγελος Π. . . . . . .
τὴν λαμπά[δα]
Θεσπιέων [τὸ τέλος]
στάδιον
Στρατόνικος Α. . . . . .
παῖδας δόλ[ιχον]
Ὀλυμπίων Διοδώ[ρου . . . .]
πάμπαιδας
Μελίτων Αὐτο[ν]ό[μου . . . .]
παῖδας στά[διον]
Σύμμαχος Ἀριστα. . . . .

Eas victorum tabulas Thespiis repertas, quae ad ludos gymnicos spectant (n. 1764. 1765. 1766. 1769. 1770. 1772) ad Erotidea referendos esse — id quod de titulo n. 1765 iam Boeckhius pronuntiavit — maxime probabile est; nam Musea nulla habuisse nisi musica certamina cum per se consentaneum sit, tum plebiscito n. 1735 et eis laterculis qui integri aetatem tulerunt (n. 1773. 1776) confirmatur. Hunc titulum, quum non iam dialecto Boeotica compositus sit, neque vero ullum nomen Romanum habeat, alterius aut primi a. Chr. saeculi esse existimaverim. Versu octavo Foucartus post Θεσπιέων nihil unquam scriptum fuisse testatur, propter eaque cogitatione modo τὸ τέλος (quod repetivit sine dubio ex titulo Coronensi n. 2871) addendum existimat. At eiusmodi ellipsin a sermonis natura plane alienam esse apparet, neque video, unde Foucartus scire potuerit, in dextra parte plus quam dimidia lapidis, quae periit, illo versu nihil scriptum fuisse. Quare mihi quidem simpliciter lacuna aliquot litterarum illic fuisse videtur, ideoque τὸ τέλος supplevi.

1765 Marmor leucophaeum, fractum supra et infra, a. 2′ 8½″, l. 1′ 9½″. Inventum in loco *Parapungia* sito inter Thespias et Plataeas; exstat in museo Britannico. Edd. ex suis et Cyriaci schedis a Compagnonio missis Muratorius T. II p. DCXLIX, 1. Osann Sylloge I p. 199 n. 68. Ex Osanni et Mülleri schedis Boeckh C. I. G. 1590 (Lebas *Inscr.* II, 406). Omnium accuratissime C. T. Newton *Greek inscriptions in the British Museum* II p. 28 n. CLXII.

[*Textum vide pag. seq.*]

[παίδων τῶν νεωτέρων δόλιχον]
Θεότιμος Μελαντίχου Ταναγραῖος
στάδιον
Καλλικλῆς Ὁμολωΐχου Θεσπιεύς
δίαυλον
Κρίτων Σιμίου Θεσπιεύς
πάλην
Μνησίθεος Μίρωνος Θηβαῖος
πυγμήν
Ζωΐλος Ἀλεξάνδρου Ἐλείτης
παγκράτιον
Σάμιχος Ἐπαινέτου Λαρυμνεύς
παίδων τῶν πρεσβ[υ]τέρων δό[λι]χον
Ἑρμογένης Ἀπολλ[ω]νίου Ζμυρναῖος
στάδιον
Ἐράτων Εὐχαρίδου Ὀπούντ[ι]ος
δίαυλον
Ἐράτων Εὐχαρίδου Ὀπούντιο[ς]
πένταθλον
Οὐλιάδης Ἀρτεμισίου Χρυσαορεύς

ΘΕΟΤΙΜΟΣΜΕΛΑΝΤΙΧΟΥΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΝ
ΚΑΛΛΙΚΛΗΣΟΜΟΛΩΙΧΟΥΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΔΙΑΥΛΟΝ
ΚΡΙΤΩΝΣΙΜΙΟΥΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΠΑΛΗΝ
ΜΝΗΣΙΘΕΟΣΜΙΡΩΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΠΥΓΜΗΝ
ΞΩΙΛΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΕΛΕΙΤΗΣ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΣΑΜΙΧΟΣΕΠΑΙΝΕΤΟΥΛΑΡΥΜΝΕΥΣ
ΠΑΙΔΩΝΤΩΝΠΡΕΣΒ.ΤΕΡΩΝΔΟ/ .ΛΟΝ
ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΑΠΟΛΛ∩ΝΙΟΥΞΜΥΡΝΑΙΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΝ
ΕΡΑΤΩΝΕΥΧΑΡΙΔΟΥΟΠΟΥΝΤ. ˥⌐
ΔΙΑΥΛΟΝ
ΕΡΑΤΩΝΕΥΧΑΡΙΔΟΥΟΠΟΥΝΤΙC
ΠΕΝΤΑΘΛΟΝ
ΟΥΛΙΑΔΗΣΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥΧΡΥΣΑΟΡΕΥΣ
ΠΑΛΗΝ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣΚΩΙΟΣ
ΠΥΓΜΗΝ
ΔΙΟΚΛΗΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΚΥΞΙΚΗΝΟΣ
ΑΓΕΝΕΙΟΥΣΣΤΑΔΙΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΝΙΚΑΡΕΤΟΥΠΛΑΤΑΙΕΥΣ
ΠΕΝΤΑΘΛΟΝ
ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣΜΥΝΔΙΟΣ
ΠΑΛΗΝ
ΑΛΚΙΜΟΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΝΙΚΑΙΕΥΣΑΠΟΒΙΘΥΝΙΑΣ
ΠΥΓΜΗΝ
⌐∩⌐ΤΡΑΤΟΣΔΩΡΟΘΕΟΥΔΗΜΗΤΡΙΕΥΣ

πάλην
Δαμοκράτης Τιμοκλέους Κῷος
πυγμήν
Διοκλῆς Διοκλέους Ἀθηναῖος
παγκράτιον
Ἀπολλόδωρος Ἀπολλοδώρου Κυζικηνός
ἀγενείους στάδιον
Διονύσιος Νικαρέτου Πλαταιεύς
πένταθλον
Πανταλέων Δημοφῶντος Μύνδιος
πάλην
Ἄλκιμος Μηνοφίλου Νικαιεὺς ἀπὸ Βιθυνίας
πυγμήν
Σώστρατος Δωροθέου Δημητριεύς.

Boeckhius Eratona Eucharidae f. Opuntium, qui hic stadii et diauli victor recensetur, eundem esse iudicat cum illo Eratone Aetolo, qui Olympiade 135 (a. 240 a. Chr.) stadium vicit Olympiae. Atque Opuntios tum temporis Aetolos fuisse certe non improbabile est. Sed tamen Boeckhii coniecturam, quae uno Eratonis nomine non sane raro nititur, probare nequeo, quia et litteratura et dialectus alterum potius aut primum a. Chr. saeculum indicare videtur. Neque huic opinioni obstat res, quam Boeckhius vel maxime suae aetatis definitioni favere persuasum habebat, quod nullum usquam in hoc laterculo occurrit nomen Romanum. Nam id in aliis eiusdem generis tabulis, quas tamen saeculorum alterius et primi a. Chr. n. esse certissimis argumentis constat (n. 417. 418. 419. 420. 540. 542. 543), item usu venit. Ceterum si quis Eucharidam Socratis f. Opuntium, qui in titulo Oropio n. 417 pancratii victor est, huius Eratonis patrem statuat, non absurde existimet.

1766 Fragmenta duo marmoris candidi, inventa Thespiis. — *a* edd. Pittakis Eph. 3251. A. Conze *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1858 p. 110. — *b* inventum in meridionali parte munitionis antiquae Thespiarum, exstat in museo. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

[...... δό]λιχον
..............ρεύς
[.............. Ἀλ]εξανδρεύς
[.............. Λα]κεδαιμόνιος
.... Κορωνεύς
.............ου καὶ Ὠριγένης
..........ος) Νεικαεύς

a

ΛΙΧΟΝ
ΡΕΥΣ
ΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
ΚΕΔΑΙΗΟΝΙΟΣ
ΚΟΡΩΝΕΥΣ
ΟΥΚΑΙΩΡΙΓΕΝΗΣ
ΟΣ⟩ΝΕΙΚΑΕΥΣ

b

ΔΡΕΥΣ

ΡΙΝΘΙΟΣ
ΞΑΝΔΡΕΥΣ
ϚΟΡΙΝΘΙΟΣ
ΒΡΟΥΣΑΕΥΣΑΠΟΛΥΜΠΟΥ
ΥΣΙΟΣ
ΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
ΝΤΩΝΑΣΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
ΥΑΔΡΑΜΥΤΗΝΟΣ
ΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
ΕΞΑΝΔΡΕΥΣ
Ν ΙΚΑΕΥΣ

[.......... Ἀλεξαν]δρεύς
[.............. Κο]ρίνθιος
[............. Ἀλε]ξανδρεύς
.... Κορίνθιος
.... Βρουσαεὺς ἀπ' Ὀλύμπου
..........ύσιος
[.......... Ἀ]λεξανδρεύς
.........ντωνᾶς Ἀλεξανδρεύς
[........ο]υ Ἀδραμυτηνός
[........ Ἀλ]εξανδρεύς
[.......... Ἀλ]εξανδρεύς
[.......... Ν]εικαεύς.

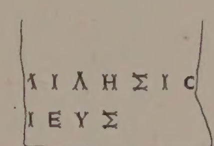
Hanc quoque tabulam ad certamina gymnica spectare ex versus primi reliquiis apparet. Reliquae certaminum significationes in sinistris versuum partibus ante ipsa victorum nomina collocatae fuisse videntur. Memorabilis est scriptura Βρουσαεύς vs. 12, ex qua apparet mediam pro tenui, quae in hodierno oppidi nomine (*Brussa*) est, iam Romanorum temporibus irrepsisse. Titulum propter litteraturam ad initia aetatis imperatorum rettulerim.

1767 Thespiis. Ed. Lebas *Inscr.* II, 434.

ΕΜΕΙΛΗΣΙΟ
ΘΝΕΙΚΕΥΣ
ΝΟΣΑΛΕΞΑΝ
ΣΙΟΥΒΡΟΤΩΝ

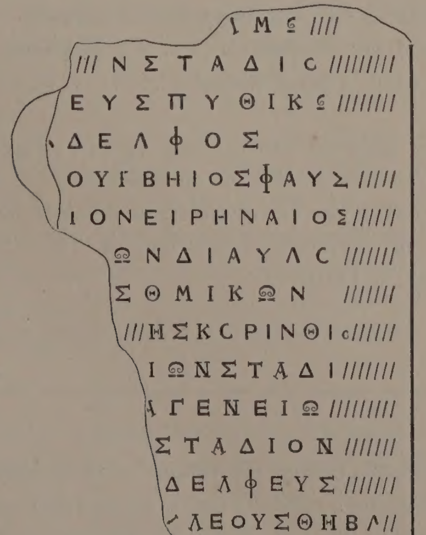
[.........ς] Μειλήσιο[ς]
[.........ς] Νεικεύς
........νος Ἀλεξαν[δρεύς]
.... σίου [Κ]ροτων[ιάτης].

1768 Fragmentum columnae subcaeruleae, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

..... Μιλήσιο[ς]
..... ιεύς.

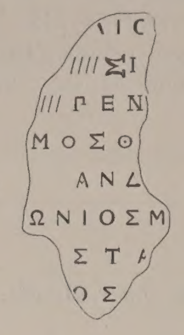
1769 Fragmentum tabulae marmoris candidi; a dextra exstat margo. Lapis inventus ad fontem *Barbakà*, nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

[........ Δ]άμω[ν? | παίδων ἰσθμικῶ]ν στάδιο[ν· | ....]εύς· πυθικῶ[ν | στάδιον· ....] Δελφός. | [...... ....] Οὔ[ρ]βήιος Φαῦσ[τος | ....]ιον· Εἰρηναῖος. | [παί-δων πυθικ]ῶν δίαυλο[ν· | .... ἰ]σθμικῶν [δί|αυ-λον· ....ης Κορίνθιο[ς. | ἀγενε]ίων στάδι[ον· | ....] ἀγενείω[ν | δίαυλον· ...... ἀνδρῶν] στάδιον· [..|... .... Φιλαδ]ελφεύς. [ἀν|δρῶν δίαυλον· ......]κλέους Θη-βα|[ῖος. παίδων ἰσθμικῶν πυγμήν· Κλα]ύδιος Φίρμος | ...... πυθικ]ῶν πυγ[μήν· | ....].

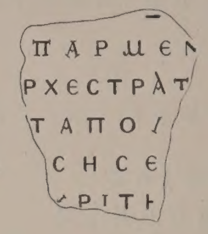
Quia vel in his exiguis reliquiis duorum hominum nomina mere Romana (vs. 5. 15) inveniuntur, inscriptionem initio aetatis imperatorum vix antiquiorem existimaverim. Ceterum ordo, quo aetatum et certaminum genera enumerata erant, dubius est; sed id apparet, ut alibi haud raro, sic hic quoque duas puerorum aetates, Isthmicorum et Pythicorum, distingui.

1770 Lapis leucophaeus undique fractus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

[... στά]διο[ν]
.........ς Ἰ.........
..... πέν[ταθλον]
[Δη]μοσθ[ένης ....]
ἄνδ[ρας .....]
[Ἀντ]ώνιος(?) Μ.......
στά[διον]
.......ος........

1771 Marmor album undique mutilum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Vs. 2 Παρμεν ..... Vs. 3 [Ἀ]ρχέστρατ[ος]. Versuum quarti et quinti reliquiae obscurae. Vs. 6 conicias [ὑπο]κριτή[ς] fuisse, etsi id nequaquam certum est.

1772 In limine portae ex ecclesia S. Charalampis prope Thespias in adytum ducentis. Ed. E. Curtius Mus. Rhen. II (1843) p. 105 n. 6 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 51 n. V. Lebas *Inscr.* II, 407). Lapidem cum ecclesia instauraretur periisse suspicatur Lolling.

Ν
ΤΑϹΤΑΙΛΙΟϹ
ϹϹΤΛΛΙΑΔΡΟΜΟΥ
....ΟΝΕΙΚΟΥΑΝΔΡΑ.ΔΙΑΥΛΟΔΡΟ
....ΝΠΑΡΑΜΟΝΟΥΘΕϹΠΙΕΥϹΑΝΔΡΑϹΠΑΛΑ
.ΤΑϹΑΙΛΙΟΣΚΕϹΤΙΑΝΟϹΑΝΔΡΑϹΠΑΝΚΡΑΤ
ΑϹΤΑϹΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹΟΚΑΙΔΡΑΥΚΟϹΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥϹ
ΟΠΛΕΙΤΟΔΡΟΜΟΥϹΟΜΟΛΟΙΧΟϹΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΘΕϹΠΙΕΥϹ ΠΟΙΗΤΗϹΧΟΡΩΝΖΩϹΙ
ΜΟϹΖΩϹΙΜΟΥΘΕϹΠΙΕΥϹ ϹΥΝΩΡΙΔΙ ΠΩ
ΛΙΚΗΦΛΑΟΥΙΟϹΚΛΑΡΟϹ ΠΩΛΩΚΕΛΗΤ
ϹΙΛΑϹΖΩΠΥΡΟΥΘΕϹΠΙΕΥϹ< ϹΥΝΩΡΙΔΙ.
ΕΛΕΙΑΤΦΛΑΟΥΙΟϹΑΜΦΙΚΛΗϹΚΕΛΗΤΙ
ΤΕΛΕΙΩΓΟΡΓΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥΘΕϹΠΙΕΥϹ
ΑΡΜΑΤΙΠΩΛΙΚΩΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ.....
ΧΑΛΚΙΔΕΥϹΑΡΜΑΤΙΤΕΛΕΙΩΓΗΙΟϹΒΑΛΕΡΙ

[ἄνδρας πύκ]τας· Τ(ίτος) Αἴλιος ......
[ἄνδρα]ς στ[αδ]ιαδρόμου[ς· .... | ...]ονείκου
ἄνδρα[ς] διαυλοδρό[μους· .....|....]ν Παραμόνου Θεσπιεύς
ἄνδρας παλα[ι|σ]τάς· Αἴλιος Κεστιανός
ἄνδρας πανκρατ[ι]|αστάς· Ἀπολλώνιος ὁ καὶ Δραῦκος Φιλαδελφεύς
ὁπλειτοδρόμους· Ὁμολ[ώ]ιχος Ἀλεξάνδρου | Θεσπιεύς
ποιητὴς χορῶν· Ζώσι|μος Ζωσίμου Θεσπιεύς
συνωρίδι πω|λικῇ· Φλάουιος Κλᾶρος
πώλῳ κέλητ[ι·] | Σίλας Ζωπύρου Θεσπιεύς
συνωρίδι [τ]|ελείᾳ· Τ(ίτος) Φλάουιος Ἀμφικλῆς
κέλητι | τελείῳ· Γόργος Ἀφροδεισίου Θεσπιεύς
ἅρματι πωλικῷ· Μητρόδωρος ...... | Χαλκιδεύς
ἅρματι τελείῳ· Γ[ά]ιος Βαλέρι[ος ....].

Titulus cum aliis de causis, tum propter Flaviorum Aeliorumque nomina saeculo altero p. Chr. n. antiquior non est habendus, sed quia plus dimidia pars hominum etiamtum nominibus Romanis caret, certe ante M. Antonini Caracallae imperium (a. 212—218 a. Chr.) incisus est (cf. adn. ad n. 1776).

1773 Basis trigona marmoris albi, quae olim tripoda sustinebat, lateribus concavis, quorum in uno est titulus. '*Apud Thebas apud aulam regiam in ornatissimo lapide*' se titulum invenisse dicit Cyriacus. Nunc est in museo Thebano. Sed Thespiis eo delatum esse manifestum est. Totum titulum habet Cyriacus p. XXXV n. 232. Ex suis et Cyriaci schedis ed. Muratorius T. II p. DCLI. 1, qui versus pro arbitrio distinxit, quum Cyriacus versibus indiscretis titulum exhibeat (ex illis Boeckh C. I. G. 1585. Lebas *Inscr.* II, 404). Nunc dextra tituli pars (*b*) periit, sinistram (*a*) exscripsit Lolling.

a *b*

Ι///ΝЄΙΔЄΙΔ
ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ
ЄΝЄΙΚωΝЄΠΙΦΛΑΟΥΙωΠΑΥΛЄΙ
ΝωΑΓωΝΟΘЄΤΟΥΝΤΙΜΟΥCωΝ
ЄΝΑΡΧΟΝΤΙΜΗΤΡΟΔωΡωΤωΟ
ΝΗCΙΦΟΡΟΥΠΟΙΗΤΗCΠΡΟCΟΔΙΟΥЄΥ
ΜΑΡωΝΑΛЄΖΑΝΔΡΟΥΘЄCΠΙЄΥCΚΑΙΑΝΤΙΦωΝ
ΑΘΗΝΑΙΟC ΚΗΡΥΖΠΟΝΠΗΙΟCΖωCΙΜΟΥΘЄC
ΠΙЄΥCCΑΛΠΙΚΤΑCΖωCΙΜΟCЄΠΙΚΤΟΥΘΗ
ΒΑΙΟCЄΝΚωΜΙΟΓΡΑΦΟCЄΙCΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤ
///ΡΑΠΟΥΠΛΙΟCΑΝΤωΝ ΙΟCΜΑΖΙΜΟC
ΝЄΟΚΟΡЄΙΤΗCЄΝΚωΜ ΙΟΝЄΙCΜΟΥ
CΑCΠΟΥΠΛΙΟCΑΝΤωΝ ΙΟCΜΑΖΙΜΟC
ΝЄΟΚΟΡЄΙΤΗCΠΟΙΗΤΗCЄΙC ΤΟΝΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΑΑΙΜΙΛΙΟCЄΠΙΚΤ ΗΤΟCΚΟΡΙΝ
ΘΙΟCΠΟΙΗΜΑЄΙCΤΑCΜΟΥCΑCΔΑΜΟ
ΝЄΙΚΟCΔΑΜω[ΝΟC]⌐ЄC ΠΙЄΥC
ΡΑΨωΔΟCЄΥΤΥΧΙΑΝΟCΚΟ ΡΙΝΘΙΟCΠΥΘΑΥΛΑCΦΑΒΑΚΤΙΑΚΟC
ΚΟ[ΡΙΝ]ΘΙΟCΚΙΘΑΡΙCΤΑCΘC ΟΔωΡΟCΘЄΟΔΟΤΟΥΝЄΙΚΟΜΗΔЄΥC
//////////////////////⊣CΠΑΛΑΙΑCΚωΜωΔΙΑC //////////////////////////////
ιιΙЄΥC ΤΡΑΓωΔΟΥCΠΑΛΑΙΑC ΤΡΑΓωΔΙΑCΑΠΟΛΛω
ΝΙΟCΑΠΟΛΛωΝΙΟΥΑCΠЄΝΔΙΟCΠΟΙΗΤΗCΚΑΙΝΗ
CΚωΜωΔΙΑCΑΝΤΙΦωΝΑ⌐ ΗΝΑΙΟCΥΠΟΚΡΙΤΗC
ΚΑΙΝΗCΚωΜωΔΙΑCΑΝΤΙΦωΝΑΘΗΝΑΙΟCΠΟΙΗCЄ
ωCΚΑΙΝΗCΤΡΑΓωΔΙΑCΑΡΤ ΜΙωΝΑΡΤЄΜωΝΑΡΤЄ
ΜωΝΟCΑΘΗΝΑΙΟC ΥΠΟΚ ΡΙΤΗCΚΑΙΝΗCΤΡΑΓω
ΔΙΑCΑΓΑΘΗΜЄΡΟCΠΥΘΟ´Λ ЄΟΥCΑΘΗΝΑΙΟCΧΟΡΑΥ
ΔΗCΟCΙΟCΠЄΡΓΑΜΗΝΟC ΝЄΑΡωΔΟΥCΑ·ΚΛωΔΙ
ΟCΑΧΙΛΛЄΥCΚΟΡΙΝΘΙΟC CΑΤΥΡΟΓΡΑΦΟCΜ·ΑΙΜΙ
ΛΙΟCΥΜΗΤΤΟC ΔΙΑΠ ΑΝΤωΝЄΥΜΑΡωΝΑΛЄ
ΞΑΝΔ ΡΟΥΘЄCΠΙЄΥC

Fragmentum *a* totum ex Lollingii apographo religiose expresssi, additis intra uncos paucis litteris nunc evanidis ex Cyriaci exemplo. Ex eodem Lollingii apographo per totum titulum litterarum formas exhibui. Praeterea in fragmento *b* nusquam recessi a Cyriaci exemplo, nisi quod is vs. 18 ΦΑΒΙΟC integrum habet, cui spatium non sufficit. Post ΝЄΙΚΟΜΗΔЄΥC (vs. 19) apud Cyriacum (et Muratorium) statim sequitur ΤΡΑΓωΔΟC (sic illi errore pro ΤΡΑΓωΔΟΥC, vs. 21). Sed illic comoediae veteris actorem errore eius qui transscripsit omissum esse iam Boeckhius vidit, id quod nunc Lollingii testimonio confirmatur. Vs. 25 cum primo perperam ΑΡΤΜΙωΝ incisum esset, lapicida hunc errorem emendavit ita ut non deleret has litteras, sed post eas nomen recte scriptum repeteret. Nam quominus hunc errorem Cyriaco potius quam quadratario tribuamus, spatii rationes impediunt.

Ἀγαθῇ τύχῃ· | ἐνείκων ἐπὶ Φλαουΐῳ Παυλεί|νῳ ἀγωνοθετοῦντι Μουσῶν | ἐν ἄρχοντι Μητροδώρῳ τῷ Ὀ|νησιφόρου·

ποιητὴς προσοδίου

Εὐ|μάρων Ἀλεξάνδρου Θεσπιεὺς καὶ Ἀντιφῶν | Ἀθηναῖος

κῆρυξ

Πουπήιος Ζωσίμου Θεσ|πιεύς

σαλπικτάς

Ζώσιμος Ἐπικτοῦ Θη|βαῖος

ἐνκωμιογράφος εἰς τὸν αὐτοκράτ|[ο]ρα

Πούπλιος Ἀντώνιος Μά[ξ]ιμος | Νεοκορείτης

ἐνκώμιον εἰς Μού|σας

Πούπλιος Ἀντώνιος Μά[ξ]ιμος Νεοκορείτης

ποιητὴς εἰς τὸν αὐτο|κράτορα

Αἰμίλιος Ἐπίκτητος Κορίν|θιος

ποίημα εἰς τὰς Μούσας

Δαμό|νεικος Δάμωνος Θεσπιεύς

ῥαψῳδός

Εὐτυχιανὸς Κορίνθιος

πυθαύλας

Φάβ(ιος) Ἀκτιακὸς | Κορίνθιος

κιθαριστάς

Θεόδωρος Θεοδότου Νεικομηδεύς

[ὑποκριτ]ὴς παλαιᾶς κωμῳδίας

. . . . | . ιεύς

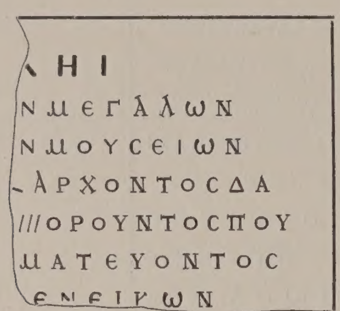
τραγῳδοὺς παλαιᾶς τραγῳδίας

Ἀπολλώ|νιος Ἀπολλωνίου Ἀσπένδιος

ποιητὴς καινῆ|ς κωμῳδίας
Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος
ὑποκριτὴς | καινῆς κωμῳδίας
Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος
ποιήσε|ως καινῆς τραγῳδίας
Ἀρτέμων Ἀρτέ|μωνος Ἀθηναῖος
ὑποκριτὴς καινῆς τραγῳ|δίας
Ἀγαθήμερος Πυθο[κ]λέους Ἀθηναῖος
χοραύ|[λ]ης
Ὅσιος Περγαμηνός
νεαρῳδούς
Α(ὖλος) Κλώδι|ος Ἀχιλλεὺς Κορίνθιος
σατυρογράφος
Μ(ᾶρκος) Αἰμί|λιος Ὑμηττός
διὰ πάντων
Εὔμαρων Ἀλε|ξάνδρου Θεσπιεύς.

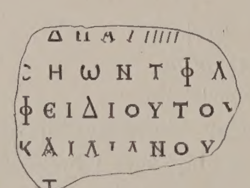
Alteri p. Chr. n. saeculo tribuerim similibus de causis ac n. 1772. Certe eo tempore quo M. Antoninus Caracalla omnibus qui in orbe Romano erant liberis hominibus civitatem concessit (ad n. 1776) hic quoque titulus antiquior est. Formula ἐν ἄρχοντι Μητροδώρῳ sane barbara est, sed eandem item altero p. Chr. saeculo vel Athenis usurpatam esse constat (C. I. A. III, 1113 ἐν ἄρχοντι Σύλλᾳ, a. 143 p. Chr.).

1774 Fragmentum columnae rotundae lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) olim inaedificatum in domo Michaëlis Χατζῆ, nunc in museo. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 130 n. 21. Exscripsit Lolling.

[Ἀγαθῆ τύχ]ηι· | [ἀγωνοθετοῦντος τῶ]ν μεγάλων | [Καισαρήων Σεβαστήω]ν Μουσείων | [..............., ἐπὶ] ἄρχοντος Δα|[............, πυρφ]οροῦντος Που|[..............., γραμ]ματεύοντος | [.............., οἵδε] ἐνείκων·

1775 Fragmentum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Ἀγαθῆ τύχ]ῃ, ἀ[γωνοθετοῦντος τῶν μεγάλων Καισαρήων | Σεβαστήων Μου]σήων Τ(ίτου) Φλ[αουίου ...., ἐπὶ ἄρχοντος | ....] Φειδίου τοῦ [................, πυρφοροῦντος | ....] Καιλιανοῦ, [γραμματεύοντος κτλ.].

1776 Pila marmoris subcaerulei, in ecclesia prope monasterium S. Nicolai in monte Helicone. Edd. Clarke Itin. P. II S. III p. 102 sq. Ex eius exemplo et schedis Koehlerianis Boeckh C. I. G. 1586. Accuratius Leake *Travels in Northern Greece* II p. 493 tab. XVIII n. 80 (Lebas *Inscr.* II, 405). Contulit Lolling.

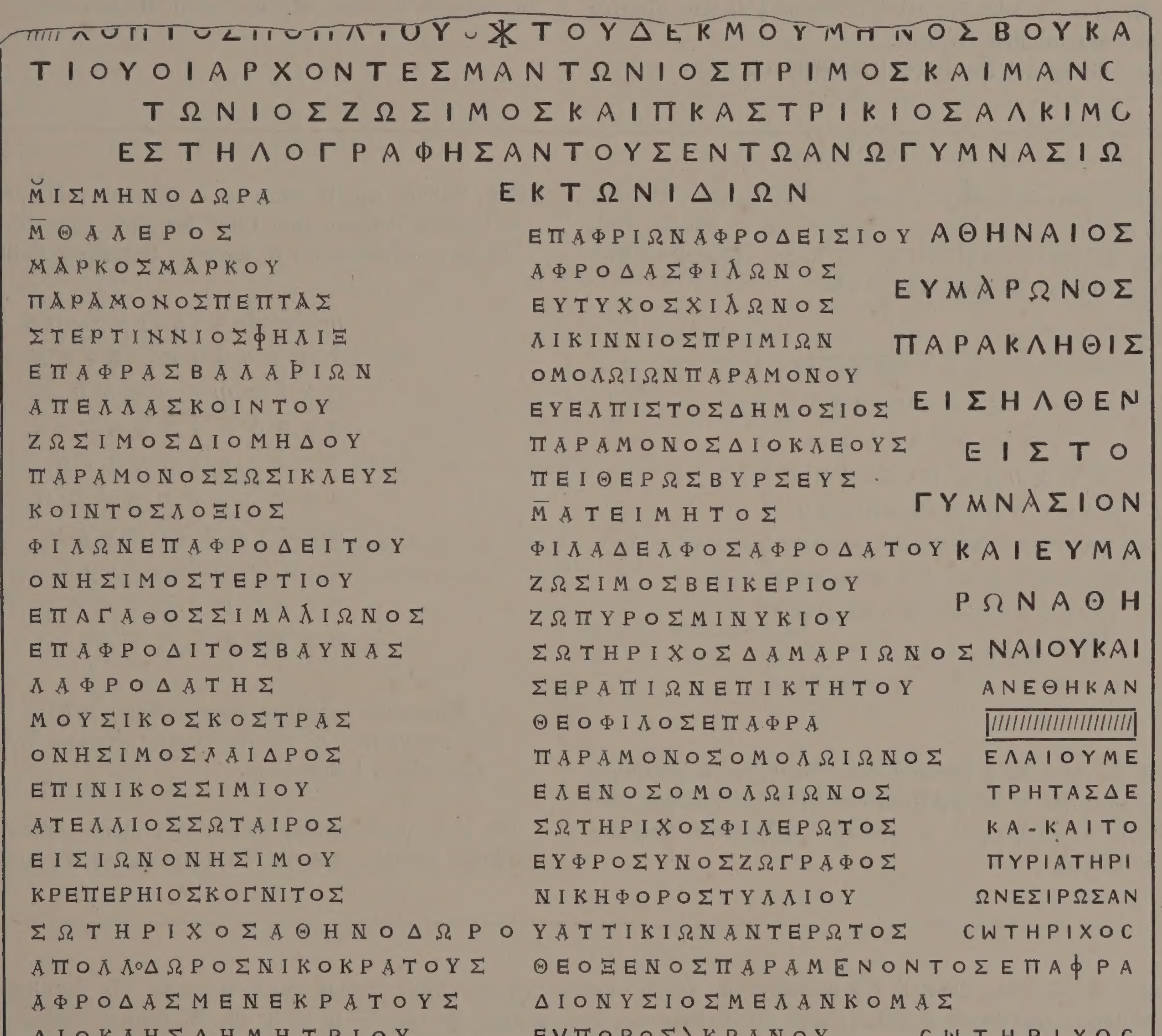
\ Γ λ Θ h Τ Υ Χ h
λ Γ ω Ν Ο Θ Є Τ Ο Υ Ν Τ Ο C Τ ω Ν
ⲙ Є Γ λ λ ω Ν Κ Α Ι C Α Ρ h ω Ν
C Є Β λ C Τ h ω Ν ⲙ Ο Υ C Є Ι
/// Ν λ Υ Ρ h Κ λ λ λ Ι Κ λ Ι
λ Ν Ο Υ Τ Ο Υ C ω Τ Η Ρ Ι
Χ Ο Υ · Є Π Ι λ Ρ Χ Ο Ν Τ Ο C
λ Υ Ρ h · ⲙ Ο Υ C Є Ρ ω Τ Ο C 7
Π Υ Ρ Φ Ο Ρ Ο Υ Ν Τ Ο C λ Υ Ρ h ·
λ Ρ Ι C Τ Ο Κ λ Є Ο Υ C Τ Ο Υ Є Π Ι Κ Τ λ
Γ Ρ Α ⲙ ⲙ λ Τ Є Υ Ο Ν Τ Ο C λ Υ Ρ h λ Ι Β λ
Ν Ο Υ 7 Є Ν Є Ι Κ W Ν Ο Ι Δ Є
C λ λ Π Ι Κ Τ Η C Π Ο Υ λ Ι λ Ι Ο C C Є Ρ λ
Π Ι ω Ν Є Φ Є C Ι Ο C Κ h Ρ Υ Ξ ⲙ λ Υ Ρ h
Є Υ Τ Υ Χ Η C Τ λ Ν λ Γ Ρ λ Ι Ο C Ρ λ Ψ ω
Δ Ο C ⲙ λ Υ Ρ h Є Υ Κ λ Ι Ρ Ο C Τ λ Ν λ Γ Ρ λ Ι
Ο C Π Υ Θ Ι Κ Ο C λ Υ λ h Τ h C ⲙ λ Υ Ρ h
Ι Ο Υ λ Ι λ Ν Ο C Τ Ρ Ι Π Ο λ Є Ι Τ h C
Π Υ Θ Ι Κ Ο C Κ Ι Ο λ Ρ Ι C Τ h C λ Ο Υ
Γ λ Ι Ο C λ Ι λ Ι Ο C λ λ Є Ξ λ Ν Δ Ρ Ο C
Κ Υ Κ λ Ι Ο C λ Υ λ h Τ h C ⲙ λ Υ Ρ h
C Є Π Τ Ι ⲙ Ι Ο C Ν Є ⲙ Є C Ι λ Ν Ο C λ Ν
Τ Ι Γ Є Ν Ι Δ h C Κ Ο λ ω Ν λ Ν Τ Ι Ο Χ Є Υ C
Τ Ρ λ Γ ω Δ Ο C ⲙ λ Υ Φ Ι Δ Ι Ο C λ Ρ Τ Є
ⲙ Ι Δ ω Ρ Ο C Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ο C · Κ ω ⲙ ω Δ Ο C
ⲙ Є Υ Τ Υ Χ Ι λ Ν Ο C λ Θ h Ν λ Ι Ο C
Κ Ι Θ λ Ρ ω Δ Ο C ⲙ λ Υ Ρ h λ λ Є Ζ λ Ν
Δ Ρ Ο C Ν Є Ι Κ Ο ⲙ h Δ Є Υ C
Χ Ο Ρ Ο Υ Π Ο λ Є Ι Τ Ι Κ Ο Υ λ Υ Ρ h Ζ ω C Ι
ⲙ Ι λ Ν Ο C Γ λ Υ Κ ω Ν Ο C Θ Є C Π Ι Є Υ C
Δ Ι λ Π λ Ν Τ ω Ν ⲙ λ Υ Ρ h C Є Π Τ Ι
ⲙ Ι Ο C Ν Є ⲙ Є C Ι λ Ν Ο C λ Ν Τ Ι Γ Є
Ν Ι Δ h C Κ Ο λ ω Ν λ Ν Τ Ι Ο Χ Є Υ C

Ἀγαθῇ τύχῃ· | ἀγωνοθετοῦντος τῶν | μεγάλων Καισαρήων | Σεβαστήων Μουσεί|[ω]ν Αὐρη(λίου) Καλλικλι|ανοῦ τοῦ Σωτηρί|χου, ἐπὶ ἄρχοντος | Αὐρη(λίου) Μουσέρωτος, | πυρφοροῦντος Αὐρη(λίου) | Ἀριστοκλέους τοῦ Ἐπικτᾶ, | γραμματεύοντος Αὐρη(λίου) Λιβά|νου, ἐνείκων οἵδε·
σαλπικτής· Πού(πλιος) Αἴλιος Σερα|πίων Ἐφέσιος
κῆρυξ· Μ(ᾶρκος) Αὐρή(λιος) | Εὐτύχης Ταναγραῖος
ῥαψῳ|δός· Μ(ᾶρκος) Αὐρή(λιος) Εὔκαιρος Ταναγραῖ|ος
πυθικὸς αὐλητής· Μ(ᾶρκος) Αὐρή(λιος) | Ἰουλιανὸς Τριπολείτης
πυθικὸς κιθαριστής· Λού(κιος) | Γάιος Αἴλιος Ἀλέξανδρος

κύκλιος αὐλητής· Μ(ᾶρκος) Αὐρή(λιος) | Σεπτίμιος Νεμεσιανὸς Ἀν|τιγενίδης Κολωναντιοχεύς
τραγῳδός· Μ(ᾶρκος) Αὐφίδιος Ἀρτε|μίδωρος Κορίνθιος
κωμῳδός· | Μ(ᾶρκος) Εὐτυχιανὸς Ἀθηναῖος
κιθαρῳδός· Μ(ᾶρκος) Αὐρή(λιος) Ἀλέξαν|δρος Νεικομηδεύς
χοροῦ πολειτικοῦ· Αὐρή(λιος) Ζωσι|μιανὸς Γλύκωνος Θεσπιεύς
διὰ πάντων· Μ(ᾶρκος) Αὐρή(λιος) Σεπτί|μιος Νεμεσιανὸς Ἀντιγε|νίδης Κολωναντιοχεύς.

Qui hic recensentur victores, ad unum omnes nomina gentilia Romana gerunt; ac praeter unum Aufidium duosque Aelios omnes Aurelii sunt; nam vs. 26 Μ(ᾶρκος) sine dubio mera neglegentia pro Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) incisum est. Eiusdem generis tituli inter epheborum Atheniensium laterculos haud pauci exstant, quos omnes post civitatem omnibus imperii Romani hominibus liberis concessam compositos dixi ad C. I. A. III, 1177, probavitque rationes meas Th. Mommsen *Römisches Staatsrecht* III, 1 p. 700 not. 1. Idem in hanc quoque tabulam cadit. Unus ex his victoribus (vs. 21. 22. 31) coniuncta Aurelii et Septimii nomina gerit; qui videtur aut a Septimio Severo et Caracalla, aut a Caracalla et Geta simul imperantibus civitatem impetrasse.

1777 Lapis a. 0,42, l. 0,45, inventus in loco Βέρεζα prope Καζνέσι, septentrionem versus a Thespiis. Ex ectypo chartaceo ab Epaminonda Koromantzo accepto ed. Kumanudis Ἀθηναίου X p. 406 n. 1. Exscripsit Lolling.

rasura

[Ἄρ]χο[ντ]ος Ποπλίου τοῦ Δέκμου, μηνὸς Βουκα|τίου, οἱ ἄρχοντες Μ(ᾶρκος) Ἀντώνιος Πρῖμος καὶ Μ(ᾶρκος) Ἀν|τώνιος Ζώσιμος καὶ Π(όπλιος) Καστρίκιος Ἄλκιμο[ς] | ἐστηλογράφησαν τοὺς ἐν τῷ ἄνω γυμνασίῳ | ἐκ τῶν ἰδίων.

M. Ἰσμηνοδώρα
M. Θάλερος
Μᾶρκος Μάρκου

Ἐπαφρίων Ἀφροδεισίου
Ἀφροδᾶς Φίλωνος

Παράμονος Πεπτᾶς
Στερτίννιος Φῆλιξ
Ἐπαφρᾶς Βαλαρίων
Ἀπελλᾶς Κοΐντου
Ζώσιμος Διομήδου
Παράμονος Σωσικλεῦς
Κόϊντος Λόξιος

Εὔτυχος Χίλωνος
Λικίννιος Πριμίων
Ὁμολωΐων Παραμόνου
Εὐέλπιστος δημόσιος
Παράμονος Διοκλέους
Πειθέρως Βυρσεύς
M. Ἀτείμητος

Φίλων Ἐπαφροδίτου	Φιλάδελφος Ἀφροδάτου
Ὀνήσιμος Τερτίου	Ζώσιμος Βεικερίου
Ἐπάγαθος Σιμαλίωνος	Ζώπυρος Μινυκίου
Ἐπαφρόδιτος Βαυνᾶς	Σωτήριχος Δαμαρίωνος
Λ. Ἀφροδάτης	Σεραπίων Ἐπικτήτου
Μουσικὸς Κοστρᾶς	Θεόφιλος Ἐπαφρᾶ
Ὀνήσιμος Λαιδρός	Παράμονος Ὁμολωΐωνος
Ἐπίνικος Σιμίου	Ἕλενος Ὁμολωΐωνος
Ἀτέλλιος Σώταιρος	Σωτήριχος Φιλέρωτος
Εἰσίων Ὀνησίμου	Εὐφρόσυνος ζωγράφος
Κρεπερήιος Κόγνιτος	Νικηφόρος Τυλλίου
Σωτήριχος Ἀθηνοδώρου	Ἀττικίων Ἀντέρωτος
Ἀπολλόδωρος Νικοκράτους	Θεόξενος Παραμένοντος
Ἀφροδᾶς Μενεκράτους	Διονύσιος Μελανκόμας
Διοκλῆς Δημητρίου	Εὔπορος Κράνου
Σωτᾶς Τύλλιος	Ζωσᾶς Ὁμολωΐχου
Ἀφροδᾶς Ἡμιμναίου	Εἰσιγένης Ζωΐλου
Μοσχίων Ζωσίμου	. . . σης Σω[ξ]ένου

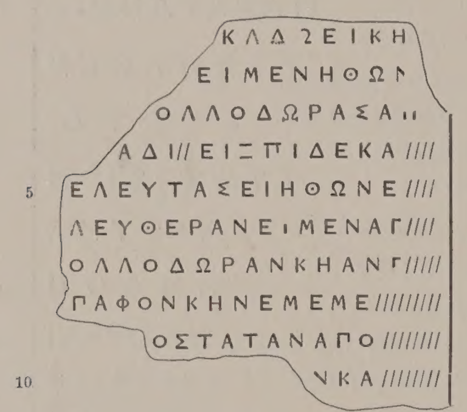
Ἀθήναιος | Εὐμάρωνος | παρακληθ(ε)ὶς | εἰσῆλθεν | εἰς τὸ | γυμνάσιον | καὶ Εὐμά|ρων Ἀθη|ναίου, καὶ | ἀνέθηκαν | ἐλαίου με|τρητὰς δέ|κα, καὶ τὸ | πυριατήρι|[ο]ν ἐσίρωσαν.

Σωτήριχος | Ἐπαφρᾶ, | Σωτήριχος | Σωτη[ρίχου].

Postrema duo nomina indici iam inciso postea ab alia manu adiecta sunt.

Nominum Romanorum frequentia hunc titulum imperatorum aetate non antiquiorem esse indicat, sed quod nullum ex nominibus gentilibus ab imperatoribus repetitis (*Iulius, Claudius, Flavius, Aelius, Aurelius*) hic invenitur, ea re certe saeculi p. Chr. primi terminos excedere vetamur. Memorabilis est in hoc laterculo nominum quorundam ratio. Nam praeter eos homines, qui aut nomine Graeco (rarius Latino) addito genetivo nominis paterni aut nomine gentili Romano cum cognomine indicantur, nonnulli hic sunt, quorum nomini Graeco eodem casu adiungitur alia vox; atque ex parte quidem haec additamenta nomina appellativa esse condicionem civilem significantia (Εὐέλπιστος δημόσιος col. II vs. 11, Πειθέρως βυρσεύς col. II vs. 13, Εὐφρόσυνος ζωγράφος col. II vs. 24) apparet, alia vero (Πεττᾶς col. I vs. 8, Λόξιος col. I vs. 14, Βαυνᾶς col. I vs. 18, Κοστρᾶς col. I vs. 20, Λαιδρός col. I vs. 21) cognomina esse videntur, praeter volgarem Graecorum morem omissa formula ὁ καὶ simpliciter propriis nominibus apposita. — Col. II vs. 27 Παραμόνου a lapicida mutatum est in Παραμένοντος.

1778 Fragmentum marmoris albi; a dextra exstat margo. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 421 n. 28. Exscripsit Lolling. Cf. quae adnotavi Hermae XXI p. 633.

[. . . ἅως] κα δώει, κὴ | [κούριον] εἶμεν Ἧθων|[α Ἀπ]ολλοδώρας ἅ[ως | κ]α δ[ώ]ει· ἐπὶ δέ κα | [τ]ελευτάσει Ἧθων, ἐ|λευθέραν εἶμεν Ἀ[π]|ολλοδώραν κὴ ἀν[έ]|παφον, κὴ νεμέμε[ν | πρ]οστάταν Ἀπο|[λλοδώραν ὅ]ν κα [θέλει].

1779 Tabula lapidis leucophaei. Titulus rudi arte incisus, integer nisi quod numero anni 1882 insculpto pars litterarum laesa est. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

///ΥΡΥΜΕΙΛΩΛΡΧΟΝ
ΤΟΣΑΦΙΕΙΤΙΣΑ
ΩΝΑΤ///ΑΝΕΛΕΥ
϶ΕΡΟΝΕΝΑΝΤΙΑ
5 ΤΩΑ-ΚΛΛΑΠΙΩ
ΚΗΤΩΑΠΟΛΛΩΝ
ΟΣFΙΣΤΟΡΕΣΑΝ
ΤΙ‥ΑΝΩΝΑΣΙΟΣ
ΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣ
10 ΕΥΦΡΑΣΤΟΣ

[Ε]ὐρυμείλω ἄρχον|τος ἀφίειτι Σά|ων Ἀτ[έ]αν ἐλεύ|θερον ἐναντία | τῶ Ἀσκλαπιῶ | κὴ τῶ Ἀπόλλων|ος· Ϝίστορες Ἀν|τι[μέ]νων, Ἄσιος, | Ἀθανόδωρος, | Εὔφραστος. W. S-S- 166,1

Vs. 7. 8 quod reposui nomen non plane convenit cum reliquiis a Lollingio enotatis, sed non video quid aliud ibi fuisse possit.

1780 Lapis erat inaedificatus Thespiis (*Erimokastro*) in pariete domus privatae prope domum παπᾶ Νικολάου. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 521 n. XXI (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 16 n. 32. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 241. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 340. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 261 n. 811 cum Add. p. 403). Nunc in museo est, sed titulus data opera excisus est praeter paucas versuum 4—6 et 16—19 reliquias, quas Lollingius exscripsit.

[*Textum vide pag. seq.*]

Θεός. | Τύχα ἀγαθά. Πασιβοίω [ἄ]ρχ[ον|τ]ο[ς], Εὔτυχος Καλλικράτεος | [ἀφί]ε[ι]τι ἐλευθέρως Ἀγίαν, Ὀν[άσι]|μον, Ἀ[γ]είσιππον, Σέλευκον, Εὔρ[έ]|αν, [Β]ουκατίαν, Σύραν. εἶμεν δὲ [αὐ]|τοῖς πανελευθερίαν παρα[μει]|νάντεσι εὐνόως, ἀνε[γ]κλείτο[ις] | γ[ε]νομένοις Εὐτύχο[ι] ἅς [κ]α [ζώει·] | ἐ[π]ὶ δέ [τί] κα πάθει Εὔτυχος, πα[ρακατ|α]τίθεται οὕτα τὰ σώ[μ]α[τα] | ἐναντία τῶ Ἀσκλαπιῶ παρὰ | [Ἐ]πίτιμον Σαμίχω κ[ὴ] Σάμιχον | [κὴ] Καλλικράτην Ἐπιτίμ[ω]· οὕτ[ως | δ]ὲ προστατεῖμεν αὐτῶν κὴ [ἐπι]|μέλεσθαι [ὅ]πως βεβεία εἶ αὐ[το]|ῖς ἁ ἐλευθερία, καθὰ Εὔτυχος ἀπ . | . οει, ἐν τὸν ἅπαντα χρόνον. ἐπὶ | δέ κα τελευτάσει Εὔτυχος, ἀπ[ο]|καρυξάτω ἐπὶ τῶ μνάματος | Ἐπίτιμος κὴ Σάμιχος κὴ Καλλι|κράτης ἐλεύθερα [οὕτ]α τὰ σώ|[μ]ατα ἀφιέντα Εὔτυχον κατ [τ]|ὰν στάλαν τὰν ἐν Ἀσκλαπ[ιεί]|οι. Ϝίστορες Μνασιγένεις Θεδώ[ρω], | Θέδωρος Μνασιγένεος, | Δαμάτριος Δάμωνος, Κλειτ[ί]|δας Σαμίχω.

Θ Ε Ο Σ
Τ Υ Χ Α Α Γ Α Θ Α Π Α Σ Ι Β Ο Ι Ω \ Ρ Χ
Υ Ο Ξ Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ
Ν Ε Τ Ι Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ω Σ Α Γ Ι Α Ν Ο Ν
Μ Ο Ν Α Π Ε Ι Σ Ι Γ Γ Ο Ν Σ Ε Λ Ε Υ Κ Ο Ν Ε Υ Ρ
\ Ν Ι Ο Υ Κ Α Τ Ι Α Ν Σ Υ Ρ Α Ν Ε Ι Μ Ε Ν Δ Ε
Τ Ο Ι Σ Γ Α Ν Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Ν Γ Α Ρ Α Ι
Ν Α Ν Τ Ε Σ Ι Ε Υ Ν Ο Ω Σ Α Ν Ε Κ Λ Ε Ι Τ Ο
Γ Ι Ν Ο Ν Ε Ν Ο Ι Σ Ε Υ Τ Υ Χ Ο Υ Α ˀ Ι Σ Ι Α Σ
Ε L ι Δ Ε Ν Κ Α Γ Α Θ Ε Ι Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ Γ Α Ν Ι
ι \ Γ Ι Θ Ε Τ Α Ι Ο Υ Τ Α Τ Α Σ Ω Ρ Λ
Ε Ν Α Ν Τ Ι Α Τ Ω Α Σ Κ Λ Α Γ Ι Ω Γ Α Ρ Α
‾ Γ Ι Τ Ι Μ Ο Ν Σ Α Μ Ι Χ Ω Κ ⁞ Σ Α Μ Ι Χ Ο Ν
Ι Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Ν Ε Γ Ι Τ Ι Μ Θ Ο Υ ‾
Ε Γ Ρ Ο Σ Τ Α Τ Ε Ι Μ Ε Ν Α Υ Τ Ω Ν Κ Η
Μ Ε Λ Ε Σ Θ Α Ι Ω Γ Ω Σ Β Ε Β Ε Ι Α Ε Ι Η Α Υ
Ι Σ Α Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Κ Α Θ Α Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ Α Γ
ι Θ Ε Ι Ε Ν Τ Ο Ν Α Γ Α Ν Τ Α Χ Ρ Ο Ν Ο Ν Ε Γ Ι
Δ Ε Κ Α Τ Ε Λ Ε Υ Τ Α Σ Ε Ι Ε Υ Τ Υ Χ Ο Σ Α Γ
Κ Α Ρ Υ Ξ Α Τ Ω Ε Γ Ι Τ Ω Μ Ν Α Μ Α Τ Ο Σ
Ε Γ Ι Τ Ι Μ Ο Σ Κ Η Σ Α Μ Ι Χ Ο Σ Κ Η Κ Α Λ Λ Ι
Κ Ρ Α Τ Η Σ Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Α Θ Ε Ν Α Τ Α Σ Ω
Α Τ Α Α Φ Ι Ε Ν Τ Α Ε Υ Τ Υ Χ Ο Ν Κ Α Τ
Α Ν Σ Τ Α Λ Α Ν Τ Α Ν Ε Ν Α Σ Κ Λ Α Γ
Ϲ Ι F Ι Σ Τ Ο Ρ Ε Σ Μ Ν Α Σ Ι Γ Ε Ν Ε Σ Θ Ε Δ Ω
Θ Ε Δ Ω Ρ Ο Σ Μ Ν Α Σ Ι Γ Ε Ν Ε Ο Σ
Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Ο Σ Δ Α Μ Ω Ν Ο Σ Κ Λ Ε Ι Τ
Δ Α Σ Σ Α Μ Ι Χ Ω

Lollingius haec legit:

_ Λ Γ Ι Α Μ Ο Ν Α
Ι Σ Ε
\ Α Ν

16 L /// Λ Α Υ ‾ ////
/// Λ Ε Λ Ϲ Υ /// - Ρ Ι Α Κ Α /// Α Ξ Υ Τ Υ Κ Ο Σ Α Τ //////
Ο Ε Ι Ε Ν Τ Ο Ν Α Π Α Ν Τ Α Χ Ρ Ο Ν Ο Ν Ε Ι ⅂ Ι
‾ ‾ Υ ‾ Λ ‾ Γ Υ Τ Υ Υ Ο ‾

In universum a Keilii restitutione, quam reliqui editores religiose secuti sunt, ne ipse quidem recedendum existimavi. Sed fuerunt tamen, quae mutanda viderentur. Vs. 5. 6 ille Σέλευκον [Σ]ύ[ρως, κὴ Β]ουκατίαν Σύραν scripsit, ut qui manumittuntur quattuor viri Syri et una mulier item Syra sint. At mea mutatio multo lenior est, neque in Boeoticis quidem manumissionum tabulis originis nota addi solet libertorum nominibus (cf. n. 1778. 1779. 2228. 2872. 3080. 3081. 3083. 3198. 3200. 3201. 3202. 3203. 3204). Adde quod certe Ἀγείσιππος et Βουκατία nomina nequaquam Syriacam originem redolent. At Σύρα frequentissimum servarum nomen proprium fuisse constat. Vs. 17. 18 [δι|έ]θει emendavit Keilius, quem reliqui editores secuti sunt; sed Lollingii testimonio iam plane constat, praepositionem ἀπό, non διὰ fuisse. Quale verbum fuerit, sane non assequor. Versu 22 Keilius ἐλεύθερα θε[ῖ]να[ι], quod certe θέμεν esse debebat, ut scripsit Meisterus apud Bezzenbergerum. Sed idem postea in collectione Collitziana Caueri emendationem secutus ἐλευθερ[ω]θέν[τ]α emendavit. At non recte dicitur ἐλευθερωθέντα ἀφίημί τινα, quia non manumittitur servus postquam liberatus est, sed vice versa ipsa demum manumissione liberatur; quare rescripsi quod solemni sermonis usui accommodatum est, etsi paullo magis recedit a ductibus litterarum a Schillbachio enotatis.

1781 Fragmentum lapidis leucophaei, Leuctris (*Parapungia*) inaedificatum in exteriore pariete ecclesiae S. Petri et Pauli apostolorum. Exscripsit Lolling.

Ω
Ε Ι Μ Ε Ν Ε Ν ι Ο
Γ Α Ν Τ Α Χ Ρ Ο
Ν Ο Ν

[. . . . . ἐλεύθερ]ο[ν] | εἶμεν ἐν [τ]ὸ[ν] | πάντα χρό|νον.

1782 Herma sine capite, a. 1,00, l. 0,20, c. 0,168, olim in ecclesia vici *Palaeopanagia*, nunc Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 382 n. 27 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 274. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 10 n. 19. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 231. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 250 n. 772). Exscripsit Lolling.

Μ Ν Α Μ Ο Σ Υ Ν Α Σ

Μναμοσύνας.

Quod Roehlius titulum quinto aut quarto a. Chr. saeculo tribuit, id Lollingii apographo nequaquam confirmatur; immo curvae nonnullarum litterarum lineae multo magis in tertium saeculum quadrare videntur; certe de quinto cogitari nequit, cum nullum insit antiquioris litterae Boeoticae vestigium. Ceterum fundum matris Musarum sacrum, cui hic terminus impositus fuit, iuxta filiarum delubrum in monte Helicone fuisse atque inde demum lapidem in vicum vicinum delatum esse existimaverim.

1783 Tabula lapidis leucophaei inaedificata in horreo Petruliae cuiusdam in vico *Erimokastro*, sinistram versus a porta in pariete orientali. Exscripsit Lolling.

Ε ι Μ Ε Ν Ι Δ Ω Ν

Εὐμενίδων.

1784 Tabula marmoris albi a. 0,80, l. 1,00, c. 0,21. Thebis in domo Euthymii Brysacis, quo sine dubio lapis delatus erat ex ruderibus Thespiarum, anno 1868 exscripsit P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 406 n. 18. Nunc est in museo Thebano n. 47, ubi exscripsit Lolling.

Ο Μ Ο
Θ Ε С Π Ι Ε Ω Ν Κ Α Ι Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν

Titulum integrum esse testatur Lolling.
Ὁμό[νοια] | Θεσπιέων καὶ Ἀθηναίων.

1785 Lapis niger, iuxta portam ecclesiae in vico *Vaïa* prope Thespias. Edd. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 74 tab. V n. 56 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 93 n. XXIII). Lebas *Inscr.* II, 403. Rangabé *Ant. Hell.* 892 (Lüders *die dionysischen Künstler* p. 162 n. 33. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 13 n. 24. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 243. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 339. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 255 n. 800). Cf. quae de titulo exposuit K. Keil Philol. XXIII p. 231. Nunc non exstat; Lollingius lapidem consumptum conicit cum ecclesia instauraretur.

ΟΡΟΣ ΤΑΣ
ΓΑΣΤΑΣ
ΡΑΣΤΩΝΣ
ΘΥΤΑ[ΩΝ]ΙΤ[ΑΜ]
ΜΩΣΑ[Ω]ΝΕΙ
ΣΙΟΔΕΙΩΝ

Var. lect. Expressi Lebasii apographum consentiens illud quidem cum Stephaniano, nisi quod hoc paucos manifestos errores habet, quibus illud caret. Vs. 4. 5 intra cancellos apposui litteras ab Rangabeo solo lectas, de quarum fide sane dubito. Certe vs. 5 inter Α et Ν plus una littera intercidisse cum propter ambitum lacunae in reliquis apographis indicatae tum aliis de causis persuasum habeo.

Ὅρος τᾶς | γᾶς τᾶς [ἱα]|ρᾶς τῶν σ[υν]|θυτάων τᾶμ | Μωσά[ων τῶ]ν Εἱ|σιοδείων.

Hoc termino significatum fuisse fundum cultorum Musarum, qui collegio suo Hesiodiorum nomen a poëta nobilissimo repetitum imposuerant, post Keilium inter omnes convenit (cf. n. 1790, ubi sunt συνθύτη Φιλετηρεῖες). Versu quinto τᾶν | Μωσᾶ[ν τῶ]ν Εἱ|σιοδείων Keilius, qua in lectione genetivus nominis substantivi in -ᾶν cadens sane pugnat cum regulis dialecti in huius ipsius tituli versu quarto recte observatis. Quare recentiores omnes Rangabeum secuti sunt; at articulo repetito careri posse nullo modo existimo, neque, ut dixi, de supplementorum Rangabei fide mihi constat.

1786 Tabula lapidis leucophaei, a. 0,45, l. 0,34, Thespiis (*Erimokastro*) in museo (n. 16), quo allata est ex vico *Vaïa*. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 385 n. 31 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 17 n. 33. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 242. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 265 n. 816). Exscripsit Lolling.

Α Γ Α
ΙΑΡΑΔΙΟΝΟΥ
ΣΩΚΗΤΑΣ
ΠΟΛΙΟΣΘΕΙΣ
ΠΕΙΩΝΑΝΑ
ΝΕΘΗΚΕΞΕ
ΝΕΑΣΠΟΥ
ΘΩΝΟΣ

Ἁ γᾶ | ἱαρὰ Διονού|σω κὴ τᾶς | πόλιος Θεισ|πείων, ἃν ἀ|νέθηκε Ξε|νέας Πού|θωνος.

1787 Parvus lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Dodwell Itin. T. II p. 513 (Boeckh C. I. G. 1605. Lebas *Inscr.* II, 399). Exscripsit Lolling.

Θ ⊧ Ο Υ
ΤΑΥΡΟΥ

Θεοῦ | Ταύρου.

1788. 1789 Stelae duae in ecclesia ἁγίας Παρασκευῆς quae est in vico *Karatàs*. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 158 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 402 n. 805*a*). Ectypum tituli n. 1789 partem inferiorem continens misit Lolling, qui adnotavit, utrumque lapidem adeo obductum esse calce, ut vix quicquam agnoscatur.

(1788)	(1789)
ΦΙΛΕΤΗΡΟΣΑΤ	ΦΙΛ.ΤΗΡΟΣΑΤ
ΤΑΛΩΓΕΡΓΛ	ΤΑΛΩΓΕΡΓ
ΜΕΥΣΑΝΕΘΕΙ	ΛΕΥΣΑΝΕΘΕΙΚΕ
ΚΕΤΑΝΓΑΝ	ΤΑΝΓΑΝΤΗΣΜΩ
ΤΗΣΜΩΣΗΣ	ΣΗΣΤΗΣΕΛΙΚΩ
ΤΗΣΕΛΙΚΩ	ΝΙΑΔΕΣΣΙΙΑΡΑΝ
ΝΙΑΔΕΣΣΙΙΑΡΑ	ΕΙΜΕΝΕΝΤΟΝ
ΝΕΙΜΕΝΤΟ	ΓΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝ
ΤΑΧΡΟΝΟΝ	

Φιλέτηρος Ἀττάλω Περγαμεὺς ἀνέθεικε τὰν γᾶν τῆς Μώσης τῆς Ἑλικωνιάδεσσι ἱαρὰν εἶμεν ἐν τὸν πάντα χρόνον.

De Philetaero Attali I filio, Eumenis II et Attali II fratre, non est quod dicam. Apparet hos tres titulos (n. 1788—1790) priore alterius a. Chr. n. saeculi parte incisos esse.

1790 Stela lapidis leucophaei; Foucartus eam ex vico *Karatàs* in museum Thespiense illatam dicit. Sed Lollingius quum post illum, aestate anni 1885, Thespiis commoraretur, ante portam domus Demetrii Kurunis in vico *Erimokastro* repperit. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 405 n. 16. Exscripsit Lolling.

Λ \Σ
///ΑΝ ΝΕΘΕ
\ΕΤΗΡΟ>//////ΙΙ/
////ΕΡΓΑΜΕΥΣΤΗΣ[Μ]////////
///ΗΣΚΗ[Τ]ΥΣΣΥΝΘΥΤΗΣΤΟΙ
ΦΙΛΕΤΗΡΕΙFΣΣΙΙΑΡΑΝ
///ΙΜΕΝΤΟΝΓΑΝΤΑΧΡΟ
////ΟΝ

Expressi Lollingii apographum paucis litteris, quas ille non iam legit, ex Foucartiano intra uncos additis.

[. . . . . γ]ᾶν [ἀ]νέθε[ικε | Φι]λέτηρος [Ἀ]ττά[λω | Π]εργαμεὺς τῆς Μ[ώ|σ]ης κὴ τῦς συνθύτης τοῖ(ς) | Φιλετηρείεσσι ἱαρὰν | [ε]ἶμεν τὸν πάντα χρό|[ν]ον.

Cf. adn. ad n. 1785. 1788.

1791 Lapis rudis subcaeruleus inscriptus grandibus litteris, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΟΡΟΣ

Ὅρος.

1792 Basis lapidis nigri, Thespiis (*Érimokastro*) ad meridionalem partem domus Nicolai Χατζῆ. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 403 n. 14. Exscripsit Lolling.

ΙΝΔΙΟΣΚΟΡΟΙΝΑΙ

Cum Lollingii apographo, quod expressi, plane convenit Foucarto, nisi quod extremam litteram Ν integram exhibet.

[. . . . . . . το]ῖν Διοσκόροιν ἀ[νέθεικεν].

1793 Fragmentum Hermae, Thespiis (*Erimokastro*). Edd. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 526 n. 27. Accuratius G. Kaibel Hermae VIII p. 418 n. 10 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 262. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 9 n. 13. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 219. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 336. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 250 n. 770. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*k*).

ΚΟΡΡΙΝΑΔΑ////
ΑΝΕΘΕΚΕ//////
ΤΟΙ ΙΙ ΕΡΜΑ////

Κορρινάδα[ς] | ἀνέθεικε[ν] | [τ]οῖ [Ἑ]ρμα[ῖ].

1794 Basis fusca a. 0,30, l. 0,66, c. 0,53. In superficie foramen quadrangulum longum 0,32, latum 0,28, altum 0,07. In vico *Xeronomì*. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 378. Ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. antiq. 284 (G. Kaibel Epigr. Graec. praef. p. XVI n. 757*a*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 193. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 254 n. 797. E. S. Roberts *Introduct. to Greek Epigraphy* I p. 220 n. 210*n*).

-ΥΧΑΝΕΚΚΤΕΛΕΣΑΝΤΙΔΙΟΝΥΣΟΙ
ΝΕΟΜΕΔΕΣΕΡΓΟΝΑΝΤΑΓΑΘΟΝ
ΜΝΑΜΑΝΕΘΕΚΕΤΟΔΕ

Εὐχὰν ἐκκτελέσαντι Διωνύσῳ Νεομήδης
ἔργων ἀντ' ἀγαθῶν μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

1795 Lapis inventus in ecclesia ἁγίας Τριάδος in monte Helicone; exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 409 n. 10 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 403 n. 807*a*. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 7 n. XI). Multo plenius exscripsit Lolling.

ΟΔ ΙΗ
ΝΙΚ ΙΙ ΑΠΟΛΛΩ
ΘΩΝΟΣΔΙΟ . . . ΙΩΘΕΙΒΗΩΑΦΕΔΡΙ
ΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣΕΡΜΑΙΩΑΜΕΙΝΙΑΟΟΡ
ΙΩΑΝΤΙΓΕΝΙΔΑΟΕΥΜΟΛΠΩΑΡΙΑΡΤ
ΙΜΟ///ΕΝΙΩ ΤΑΝΑΓΡΗΩΘΕΟΖΟΤΩ
Ο Μ Ι ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΦΕΡΕΝ
ΕΝ Ι Ω/// ///ΙΣΤΟΝΟΙΩΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣ

[Βοιωτοὶ τὸν τρίπ]οδ[α ἀνέθεικαν τῆς Μώσης τ]ῆ[ς | Ἑ]λικ[ων]ιά-[δεσσι κατὰ τὰν μαντεΐαν τῶ] Ἀπόλλω[νος, | ἄρχοντος Πού]θωνος(?) Διο[δ . .]ίω Θειβήω, ἀφεδρι[ατευ|όντων . . . .] Θεισπιεῖος, Ἑρμαΐω Ἀμεινίαο Ὀρ|[χομεν]ίω, Ἀντιγενίδαο Εὐμόλπω Ἁριαρτ[ίω, | . . . . Τ]ιμο[ξ]ενίω Ταναγρήω, Θεοζότω | . . . . ο . . μί[ω], γραμματίδ-δοντος Φερεν[ίκω, | μαντευομ]έν[ω . . .]ι . ω [Ἀρ]ιστονοΐω Θεισπιεῖος.

Etsi Lollingii merito factum est, ut multo plura in hoc titulo intellegi et suppleri possent, quam antea, tamen haud paucae difficultates restant, positae eae quidem magna ex parte in spatii rationibus. Veluti, ut hoc utar, utrum versu altero iure cognomen Musarum, quod habes n. 1788. 1789. 1796, reposuerim necne, ambiguus haereas. Nam quas litterarum reliquias eo rettuli, eas haud absurde quispiam superesse dixerit ex vocibus ἀνέθεικ]αν κ[α]τὰ [τὰν μαντεΐαν]; sed sic non video quid fiat ampla illa lacuna versus primi, cuius duas primas litteras a Lollingio enotatas necessario ad vocem [τρίπ]οδ[α] referendas esse apparet. Ceterum hunc titulum tempore medium fere inter duas illas aetates quas Holleauxius distinxit (cf. adn. ad n. 1672) esse conieceris, quia promiscue usurpantur adiectiva patronymica et genetivi. Nam quod ipse Holleauxius posteriori potius aetati vindicavit, in ea re potissimum Mnasonis archontis nomine (cf. n. 216) nisus est, quod hic versu tertio agnoscere sibi videbatur. Quare non improbabile est, hanc dedicationem ante medium saeculum a. Chr. n. tertium factam esse.

1796—1805 Basis permagna olim composita ex novem lapidibus marmoris leucophaei, ex quibus sex (*a b c g h i*) paene integri aetatem tulerunt, trium reliquorum (*d e f*) non exstant nisi fragmenta. In superficie omnium foramina multa. Inventi lapides in luco Musarum Heliconio, translati Thespias (*Erimokastro*) in museum, ubi etiamnunc exstant. Primum omnino titulum lapidis *a* ed. Schillbach in programmate gymnasii Elisabetani Vratislaviensis a. 1862 (inde G. Kaibel Epigr. Graec. 787), deinde *a* et *c* P. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 536 n. 51 (*c* inde repetivit G. Kaibel Epigr. Graec. 788). *a b c h* Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 282 n. 1. 2. 3. 4 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 11 n. 22. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 238, qui carminibus omissis Musarum nomina cum reliquiis tituli dedicatorii n. 1796 repetivit). *d* I. Martha *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 445 n. 5, *g* idem ibid. p. 446 n. 6. Epigramma n. 1798 (*b*) plenius et accuratius quam Kumanudis, sed tamen ne ipse quidem ab omni parte recte, exscripsit I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 121 n. 9. Idem nonnullas reliquorum titulorum lectiones emendavit et primus mentionem fecit lapidis *i* in museo Thespiensi exstantis, cuius tamen exscribendi ei facultas data non erat. (Titulos *a b c g h* ex Kumanudis, Marthae, Schmidtii exemplaribus repetivit R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 259 n. 805). Titulos lapidum *e f i* omnium primus, reliquos denuo atque ex parte quidem prioribus editoribus accuratius, exscripsit Lolling. De epigrammate n. 1798 cf. quae exposui *Philologische und historische Aufsätze, E. Curtius gewidmet*, p. 287 sqq.

(1796)

a (1797)

ΠΟΛΥΜ

Θ Ε Ι Α

ΗΖΗΝΟΣΔΙΙΤΟΝΔΕΠΟΛΥΜΝΙΑΝΕΚΤΑΡΟΣΑΤΜΟΝ
ΠΕΜΠΩΤΗΝΟΣΙΗΝΠΑΤΡΙΤΙΝΟΥΣΑΥΑΡΙΝ
ΟΝΕΣΤΟΥ

lat. 1,11 m. (1797)

b (1798)

ΘΑΛΗΑ

Β Σ Γ Ι

ΘΑΛΛΙΕΠΙΡΗΝΗΣΣΟΦΙΙΣΚΑΛΑΤΟΙΓΑΡΑΠΑΣΑΣ
ΙΡΗΝΗΙΛΟΙΒΑΣΤΑΣΔΕ ΘΑΛΕΙΑΧΕΩ
/////// ⁻ΣΤΟΥ

lat. 1,08 m. (1798)

c (1799)

ΤΕΡΨΙΧΟΡΑ

Ε Ε Σ

ΚΙΣΣΟΣΤΕΡΨΙΧΟΡΗΙΒΡΟΜΙΩΙΔΕΠΡΕΨΕΝΟΛΩΤΟΣ
ΤΗΙΜΕΝΙΝΕΝΘΕΟΣΗ ΤΩΙΔΙΝΑΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟΣ
ΟΝΕΣΤΟΥ Γ

lat. 1,09 m. (1799)

(1796)

d

ΚΙΣΣΟΣΣΤΕΦΟ
ΡΟΙΣΤΕΡΠΝΟΤΕΡ
ΟΝ ///////////// Ι

(1800)

e

ΟΛΙΟΙ
ΝΛΜΚΙ
///////////////

(1801)

f

Ι
ΛΙΠΟΝΑΛΛΑΧΟΡΕΥΣΕ
ΙΑΝΘΟΒΑΙΙ//// ΥΣΑΠΟΙ///

(1802)

(1796)

g (1803)

Ω Ν Ι

ΧΑΡΙΣΑΙΣΕΝΟΡΩΣΑ
ΔΕΔΟΡΚΑΚΑΛΑ
Η

lat. 0,96 m. (1803)

h (1804)

ΩΡΑΝΙΑ

Α Δ Ε

ΑΣΤΕΡΑΣΗΡΕΥΝΗΣΑΣΟΦΗΙΦΡΕΝΙΠΑΤΡΙΤΕΟΙΚΟΣ
ΟΥΝΟΜΕΧΩΛΕΓΟΜΑΙΔΗΔΙΟΣΟΥΡΑΝΙΗ
ΟΝΕΣΤΟΥ Θ

lat. 1,06 m. (1804)

i (1805)

ΕΥΙΛ

Υ ΥΟΙΙΜ ΝΥ ΟΜΣΞΗΝΔΕΓΕΙ
ΕΥΤΕΡΠΗΚ///ΜΟΙΣΤΗΝΔΕΕΥΚΟΣΜΟΝΕΧΕΙΣ
Ι ΟΝΕΣΤΟΥ

lat. 1,03 m. (1805)

Novem Musarum simulacra in una permagna basi coniuncta fuisse apparet, quarum unicuique subscriptum erat nomen dialecto Boeotica, et distichon elegiacum sermone Ionico, quali poetae epici et elegiaci uti solebant, compositum. Haec carmina omnia confecta erant ab eodem homine, cuius nomen Romanum *Honestus* sexiens integrum aut ex parte servatum (n. 1797. 1798. 1799. 1800. 1804. 1805) monumentum altero a. Chr. n. saeculo non antiquius esse docet. Ex altera parte sunt quae certe ante imperatorum aetatem hos titulos incisos doceant. Inter Musarum nomina a superiore et disticha ab inferiore parte per omnes lapides percurrebat inscriptio (n. 1796) multo maioribus litteris exarata, quam ad totius monumenti dedicationem a Thespiensium civitate profectam spectare primus vidit Kumanudis. Deinde I. Martha proposuit supplementum [τ]άδε Θεισπιέες [ἀνέθιαν Ἀπόλλ]ωνι. Sed id etsi ab aliis probatum est, tamen ferri nequit cum quia non perspicitur, ubi littera initialis pronominis τάδε fuerit — quam difficultatem explicare conatus sum *Historische und philologische Aufsätze, E. Curtius gewidmet*, p. 288 not. 4 ratione sane lubrica — tum quia ab hoc lapidum ordine proficiscitur: *h a b c . . . . g*. At cum sex lapidum *a b c g h i* ordo plane definitus sit notis iuxta ipsam commissuram lapidum incisis, quibus operae docebantur, quonam ordine basis partes collocarent (Α Β Γ Η Θ Ι), iam apparet, sic potius hunc titulum dedicatorium restituendum esse:

Θεισπιέες [Μώσης Ἑλ]ι[κ]ωνιάδε[σσι].

Ternas in unoquoque lapide litteras fuisse vides. De cognomine Musarum cf. n. 1788. 1789. 1795. Iam singularum Musarum tituli hi sunt:

1797 Πολύμ[νια].
Ἡ Ζηνὸς Διὶ τόνδε Πολύμνια νέκταρος ἀτμὸν
πέμπω, τὴν ὁσίην πατρὶ τίνουσα χάριν.
Ὁνέστου.

1798 Θάληα.
Θάλλ(ε)ι ἐπ' (ε)ἰρήνης σοφίης καλά· τοιγὰρ ἁπάσας
(Ε)ἰρήνῃ λοιβὰς τάσδε Θάλεια χέω.
[Ὁνέ]στου.

1799 Τερψιχόρα.
Κισσὸς Τερψιχόρῃ, Βρομίῳ δ' ἔπρεψεν ὁ λωτός·
τῇ μὲν ἵν' ἔνθεος ᾖ, τῷ δ' ἵνα τερπνότερος.
Ὁνέστου.

1800 . . . .
– ◡◡ – κισσός, στέφο[ς – ◡◡ – ◡◡ – ⏓
– ◡◡ – ◡◡ ροις τερπνοτερ[– ◡◡ ⏓].
Ὁν[έστου].

Tituli n. 1801 reliquiae obscurissimae.

1802 . . . .
– ◡◡ – ◡◡ – ⏑⏑ λιπον, ἀλλὰ χορεύσε[ι]
– ◡◡ – ◡◡ – ἀνθοβα[φο]ῦς ἀπὸ [γῆς].
[Ὁνέστου].

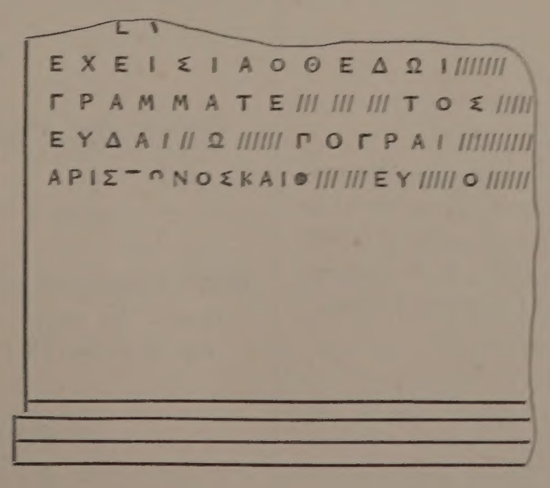
1803 . . . .
– ◡◡ – ◡◡ – ◡◡ – χάρις, αἷς ἐνορῶσα
– ◡◡ – ◡◡ – – ◡ δέδορκα καλά.
[Ὁνέστου].

1804 Ὠρανία.
Ἀστέρας ἠρεύνησα σοφῇ φρενί, πατρί τ' ἐοικὸς
οὔνομ' ἔχω· λέγομαι δ' ἡ Διὸς Οὐρανίη.
Ὁνέστου.

1805 Εὐ[τ]έ[ρπα].
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – νυ[– ◡ ν]όμος· ἣν δέ γε – ⏓,
Εὐτέρπη, κ[ώ]μοις, τήνδε [σ]ὺ κόσμον ἔχεις.
Ὁνέστου.

Quum in universum singuli lapides singula carmina habeant, mireris in septimo lapide (*g*), qui integer exstat, tamen finem modo utriusque versus esse, ut priores partes in *f* fuisse appareat. Qua cum re convenit, quod fragmentum lapidis *f*, etsi littera iota ex titulo dedicatorio servata indicio est hanc mediam lapidis partem esse, tamen fines versuum prioris epigrammatis (n. 1802) continuisse videtur. Cur hoc uno loco aequabilitas in disponendis carminibus neglecta sit, latet; sed nescio an simulacrorum mensura et compositio in causa fuerit.

1806 Basis marmoris albi cubi figura, fracta a superiore et a dextra parte, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

. . . . . | Ἐχειστίαο Θεδώ[ρω . . . .], | γραμματε[ύον]τος . . . . | Εὐδά[μ]ω, [ὑ]πογρα[μματευόντων . . . .] | Ἀρίστωνος καὶ Θ . . ευ . . ο . . . . .

1807. 1808 Magna basis marmoris albi; in superficie vestigia pedum statuae. Ad ecclesiam dirutam sitam ad marginem orientalem et septentrionalem parietinarum veteris Thespiensium oppidi, prope fontem *Barbakà*, orientem et meridiem versus a vico *Erimokastro*. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* VIII (1884) p. 415 n. 13 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 402 n. 799*a*). Exscripsit Lolling.

(1807) ΙΣΜΕΙΝΟΔ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΕΙΣΛΣΙΙ
ΤΟΙΣΘΕΟΙΣ

(1808) ΛΕΥΚΙΟΣΜΟΜΜΙΟΣΛΕΥΚΙΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΥΠΑΤΟΣΡΩΜΑΙΩΝΤΟΙΣΘΕΟΙΣ

1807 Ἱσμεινόδω[ρος ....] | ἀγωνοθετείσας .... | τοῖς θεοῖς.
1808 Λεύκιος Μόμμιος Λευκίου, στρατηγὸς | ὕπατος Ῥωμαίων, τοῖς θεοῖς.

1809 In ecclesia diruta S. Taxiarchis, sita orientem versus a colle qui parietinas Ascrae veteris (monasterium S. Lucae) habet, in clivo collis cuiusdam cuius summum fastigium turris antiqua tenet. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 536 n. XXXII (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 18 n. 48. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 264. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 832). Periisse videtur.

ΟΥ
ΑΡ
ΤΑΜΙΔΙ

.....ου | Ἀρ|τάμιδι.

1810 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) olim in pavimento ecclesiae S. Demetrii, nunc in museo. Edd. Pittakis Eph. 2431. Lebas *Inscr.* II, 447 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 599). Plenius et accuratius exscripsit Lolling.

ΑΜΑΤΡΙΠΡΟ

[.... Δ]άματρι Προ........

1811 Parva columna lapidis calcarii duri candidi, supra margine prominente ornata, infra aliquanto crassior. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 130 n. 19 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 252*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 265 n. 817). Exscripsit Lolling.

ΑΓΕΙΣΙΣ
ΜΑΤΕΡΙΜΕΓΑΛΗΣ

In fine versus alterius angulus recentiore demum tempore additus videtur Lollingio.

Ἀγεισὶς | Ματέρι μεγάλῃ.

1812 Basis marmoris albi, a. 0,30, l. 0,47, c. 0,66, fracta a sinistra; a dextra alius lapis adiunctus erat. Litterae accurate incisae et στοιχηδόν dispositae. Olim in parietinis ecclesiae ἁγίας Τριάδος quae est in valle Musarum, nunc Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. I. Martha *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 445 n. 3. Exscripsit Lolling.

ΤΕΡΙΔΑΟΚΑΙΕ
ΚΛΕΙΑΑΝΕΘΗΚ

.......τερίδαο καὶ Ἐ|[................ Ἀρτέμιδι Εὐ]κλείᾳ ἀνέθηκ|[αν].

Supplementa incerta sunt, nam quum vs. 1 genetivus Boeoticus in -αο cadens legatur, dicat quispiam non recte versu altero [Εὐ]κλείᾳ dativum haberi. Sed etiam scriptura ἀνέθηκαν, de qua plane constat, volgaris est, non Boeotica.

1813 Fragmentum tabulae marmoris albi cum anaglypho repraesentante equitem, cuius figura ex parte deleta est, et ante eum stantes mulierem et puerum. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

/////ΕΣΙΟΣΕΙΙΩΙ
ΑΝ Ε//////////

[Ἱκ]έσιος εἵ[ρ]ωϊ | ἀνέ[θεικε].

1814 Fragmentum tabulae marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ex ectypo et apographo suo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 404 n. 15. Exscripsit Lolling.

ΘΥΝΟΚΛΙΔΑΣΔΙΟΝΟΥ
ΣΙΩΔΙΙΜΙΛΙΧΥΚΗΜΙ
ΛΙΧΗ

Θυνοκλίδας Διονου|σίω Δὶι Μιλίχυ κὴ Μι|λίχῃ.

1815 Stela lapidis leucophaei, cum anaglypho repraesentante deum Iovis similem sedentem in throno, conversum ad dextram, nudum a superiore parte corporis, infra vestimentis amictum, sinistro brachio cornu copiae tenentem, dextra sublata sceptroque innixa; caput periit. A dextra accedentes ad deum adorandum complures homines expressi erant, sed nihil exstat praeter figuram hominis barbati et exiguas reliquias mulieris. Infra anaglyphum stela paullo angustior est; hic legitur titulus. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΓΕΣΤΡΟΤΟ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙΑ
ΠΤΩΙΛΛΕΙΑ
ΕΜΠΕΔΟΝΙΚΑ
ΑΓΑΘΟΟΙΔΗΜΟΝ///

Ἀγέστροτο[ς], | Τιμοκράτεια, | Πτωΐλλεια, | Ἐμπεδονίκα | Ἀγαθοῖ δήμον[ι].

1816 Lapis inaedificatus in pariete meridionali intra ecclesiam Apostolorum Petri et Pauli, quae est in vico *Parapungia*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 1215 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 583 n. 2. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 65 n. 4. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 269. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 346. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 270 n. 857). Exscripsit Lolling.

ΑΛΕΞΙΣ ΞΕΝΟΦΙΛΩ
ΙΑΡΕΙΑΞΑΣΑΘΕΜΙΤΙ

Ἀλεξὶς Ξενοφίλω | ἱαρειάξασα Θέμιτι.

1817 Fragmentum hermae marmoris albi. Supra titulum foramen immittendo membro destinatum. Ex ecclesiola diruta quae est ad fontem *Barbakà* meridiem versus a vico *Kaskaveli* lapis in museum Thespiense illatus est. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 414 n. 12 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 403 n. 812*a*). Exscripsit Lolling.

▯
ΤΥΑΓΩΝΑΡϽ ΥΤΥΕΠΙ
˥ᴖ ΛΕ///ϽΑΡΧΟΝΤΟΣ
Ιᴖ ΝΟΣ
ϽΓΝΕΙΤΡ
ˈΙΣΚΩ
Σ
ΥΚΩ

Τὺ ἀγώναρχυ τὺ ἐπὶ | Πολέ[α]ο ἄρχοντος, | ....ί[ω]νος, | [.......... Δι]ογνείτω, | ....ίσκω, | [......ο]ς, | ....ύκω.

1818 Lapis albus quadrangulus, qui anno 1869 inaedificatus fuit in muro ecclesiae ἁγίας Τριάδος ad radices montis Heliconis prope Thespias. Nunc est in museo vici *Erimokastro*. Ex P. Foucarti apographo ed. I. Martha *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 447 n. 7. Plenius I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 124 n. 13. Exscripsit Lolling, ectypum misit idem.

Λ ᐠ Ι ΙᴗᒣL ᴗ/ ΞΙΔΕΜΕ
[ΟΛ]ΟΙ[Ν]ΑΛΛΑΤΑΙΤΕΧΝΑΙΣΟΦΟΣ
ΛΣΑΥΛΩΙΦΘΟΓΓΟΝΕΥΠΡΟΣΑΡΜΟΣΑΣ
ΝΟΠΛΣΜΕΛΙΧΡΟΝΑΠΥΣΑΙΜΕΛΟΣ
ΙΝΤΙΟ//////ΣΠΡΟΣΤΕΡΜΑΚΑΙΡΙΟΝΡΥΘΜΩΙ
[..ΑΙΣ]ΔΕΙΑΠΑΡ///ΕΙΜΕΝΟΙΣΑΕΙΔΑΕΙ
[ΟΥΤΩ]ΣΕΝΗΣΕΝΤΩΙΜΕΛΕΙΠΟΛΛΑΦΑΣΙΣ
ΤΟΓΟΣΔΕΩΝΑΕΙΡΑΤΕΓΜΟΥΣΑΝΕΜΕ
ΣΤΡΑΤΩΝΑΓΩΝΟΣΣΦΑΙΠΑΤΡΑΙΜΕΓΑΚΛΕΟΣ
ΑΘΕΣΠΙΑΔΕΟΙΚΕΝΟΥΜΟΝΟΜΦΕΡΕΙΝ
ΛΥ///ΡΑΣ!!ΑιιΗΤΑΣΑΛΛΑΚΑΙΕΜΜΟΥΣΑΙΣΑΚΡΟΙΣ

Var. lect. Quae uncis inclusa sunt, ea Schmidtius legit, Lollingius non item. Praeterea pauca discrimina inter horum duorum lectiones intercedunt: Vs. 3 init. ΟΣ Schmidt, ΛΣ Lolling. || Vs. 4 init. ΝΟΠΛΣ Lolling, ὅπως Schmidt. || Vs. 6 med. ΠΑΡΙΙΜ Schmidt, ΠΑΡ///ΕιΜ Lolling. || Vs. 7 init. /////////ιΛΣ Lolling. || Vs. 11 init. ἄνδρας μαχητὰς integra exhibet Schmidt. || fin. ΑΚΡΟΙΣ Lolling, ἄκρους Schm. In ectypo his locis nihil certi dispici poterat.

⏒ – ⏑ – ⏓ – ⏑ – ⏒ ει δ' ἐμὲ
[ἀείρατ' ἆ]θλον, ἀλλὰ τᾷ τέχνᾳ σοφὸς
[μελῳδ]ός, αὐλῷ φθόγγον εὖ προσαρμόσας,
[Μουσᾶ]ν ὅπ[ω]ς μελιχρὸν ἀπύσαι μέλος
[βάσ]ιν τιθ[εὶ]ς πρὸς τέρμα καίριον ῥυθμῷ.
⏒ – ⏑ – παρ[κ]ειμένοις ἄειδ' ἀεί.
οὕτως ἐνῆς ἐν τῷ μέλει πολλὰ φάσις.
τοιόσδ' ἐὼν ἀείρατ' ἐγ Μουσᾶν ἐμὲ
Στράτων ἀγῶνος, σφᾷ πάτρᾳ μέγα κλέος.
ἁ Θεσπία δ' ἔοικεν οὐ μόνομ φέρειν
ἄ[νδ]ρας [μ]α[χ]ητάς, ἀλλὰ καὶ ἐμ Μούσαις ἄκρο[υ]ς.

Dedicatio est praemii, quod Strato quidam auloedus ex Musarum certamine reportaverat. Iam quum inter horum ludorum victores n. 1760 recenseatur αὐλῳδὸς Στράτων Στράτωνος Σιδώνιος, proclivis est coniectura, eundem utrobique hominem designari. Ac tamen sic res se habere nequit, cum quia huius tituli litteratura aliquanto antiquiorem aetatem (tertium fere a. Chr. n. saeculum) indicare videtur, tum quia duo postremi huius epigrammatis versus hunc quidem Stratonem Thespiensem, non peregrinum, fuisse demonstrant. Versus 2—5 supplevi, sextum expedire non possum. Septimi lectio certa est, sententia obscura; neque enim video, quaenam sit φάσις illa, quam multam in Stratonis cantu infuisse poëta praedicat.

1819 Fuit olim Thespiis (*Erimokastro*) in domo παπᾶ Νικολάου, iuxta portam. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 529 n. XXII. Periisse videtur.

Σ Τ Ι Δ Η Σ Ε Υ Κ Λ Ε Ο Υ Σ Β Ο Ι Ω Τ Ι Ο Σ
‾ Ι Α Τ Ο Υ Σ Π Ο Η Τ Α Σ Τ Ω Ν Ε Π Ω Ν Ν Ι Κ
Η Σ Α Σ Μ Ο Υ Σ Α Ι Σ

[᾿Αρι]στίδης Εὐκλέους Βοιώτιος, | [Μουσε]ῖα τοὺς ποητὰς τῶν ἐπῶν νικ|ή-σας, Μούσαις.

Keilii supplementa recepi; nomen vs. 1 sane incertum est; nam ut de rarioribus, veluti Εὐνοστίδης, taceam, etiam Φιλιστίδης fuisse potest.

1820 Marmor immissum portae domus Ioannis Papamarku in vico *Erimokastro*. Edd. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 530 n. 36. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 130 n. 20. Magis etiam mutilatum lapidem repperit Lolling, sed quae agnoscere poterat, iis Schmidtii lectio confirmatur.

Ο Σ
Ν Ν Ι Κ Η Σ Α Σ Μ Ο Υ Σ Α Ι Σ

Litterae fines hastarum habent non apicatos quidem, sed tamen aliquantum dilatatos et profundius incisos.

. . . . . . ος | . . . . ν νικήσας Μούσαις.

1821 Magnus lapis leucophaeus; in fronte titulus grandibus litteris incisus. Fuit olim inaedificatus in pariete ecclesiolae dirutae sitae prope vicum *Lefka*; iuxta ecclesiolam iacentem invenit Schillbach, nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 514 n. XIII. F. Lenormant Mus. Rhen. XXI p. 399 n. 269 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 268 n. 845). Exscripsit Lolling.

Γ Λ Α Υ Κ Ι Α Σ Λ Α Ν C

Γλαυκίας Λανό[μω . . . . . . ἀνέθεικεν].

Lanomus Glauciae f. Thespiensis, huius aut pater aut filius, inter ἀφεδριατεύοντας recensetur in titulo Acraephiensi post medium saeculum a. Chr. alterum inciso n. 2724*c*.

1822 Marmor subcaeruleum a. 0,21, l. 0,50, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripserunt P. Wolters et H. G. Lolling.

Ω Ι Ο Ι Λ Ι
Α Ν Ε Θ Η Ι ////////
‾ Ο Μ Ε Ν Ο Υ Α Θ Η Ν Α

Vs. 1 Wolters duarum modo postremarum litterarum reliquias exhibet. Reliquis in rebus apographa consentiunt. Ceterum versus tertii reliquiae minores litteras habent quam duorum priorum.

. . . . ω[ν]ο[ς] ῾Ε[ρμῆ (?)] | ἀνέθηκ[εν] | . . . . ομένου ᾿Αθηνα . . . .

1823 Basis marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ι Σ Υ Π Ε Ρ Θ Η Β
Ο Ρ Η Σ Α Ν Τ Ο Σ

. . . . . ις ὑπὲρ Θηβ[αγγέλου . . . . | . . . . . πυρφ]ορήσαντος . . . .

1824 Fragmentum basis lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) iuxta ianuam domus quam possidet Georgius Γαρέφως. Exscripsit Lolling.

Π Ι Ο Ν Ε Κ Τ Ω Ν

[. . . . . τὸν ᾿Ασκλη]πιὸν ἐκ τῶν [ἰδίων ἀνέθηκεν].

1825 Fragmentum lapidis quadrati, ex ecclesia diruta vici *Lefka* in museum Thespiense translatum. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 513 n. XII. Exscripsit Lolling.

Ι Ε Ω Ν Μ Ν Α Σ Ω //////////
Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α ///////
Σ Ε Ν Ε Κ Ε
Υ Χ Ι Α Σ

[῾Ο δῆμος ὁ Θεσπ]ιέων Μνάσω[να | . . . . γυ]μνασιαρχήσα[ν|τα ἀρε-τῆ]ς ἕνεκε[ν καὶ | μεγαλοψ]υχίας [τῆς εἰς ἑαυτόν].

Tres priores versus fere Keilii rationem secutus restitui, quartum, quem ille non attigit, supplevi.

1826 Basis lapidis leucophaei; in superficie magna excavatio anathemati inserendo destinata. Creuside (*Livadostro*) prope mare et rudera munimentorum portus, ad viam qua itur ad ecclesiolam S. Nicolai. Exscripsit Lolling.

Δ Ε Κ Μ Ο Σ Σ Τ Ε Ρ Τ Ι Ν Ι Ο Σ Ε Ι Σ Ι Ω Ν
Λ Ι Μ Ε Ν Α Ρ Χ Η Σ Α Σ Δ Ι Σ
Δ Ι Ο Σ Κ Ο Υ Ρ Ο Ι Ν Κ Α Ι Τ Η Π Ο Λ Ι

Δέκμος Στερτίνιος Εἰσίων, | λιμεναρχήσας δίς, | Διοσκούροιν καὶ τῆ πό-λ(ε)ι.

1827 Basis ornata, fracta in duas partes. *a* ad fontem *Barbakà*, *b* Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

a | *b*

ΠΟΠΛΙΟΣΓΕΣΣΙΟΣ|ΛΕΥΚΙΟΥ
ΠΥΙΟΣ ΠΡΟΚΛΕΙΗΡΩΙ|

Πόπλιος Γέσσιος Λευκίου | Πῦ[ρ]ος Προκλεῖ ἥρωϊ.

Versus alterius initio cogitaveris de *υἱός*, sed sic plane miro et singulari errore litteram *π* a quadratario praemissam esse statuendum esset. Πῦρος nomen est in titulo Attico C. I. A. III, 1164. Ordinem nominum plane eundem habes n. 1826, estque ille omnino admodum frequens aetate Romana; quod hic vocabulum *υἱός* omittitur nihil habet miri, dummodo reipublicae liberae temporibus monumentum erectum statuas. Ceterum et tituli et lapidis forma demonstrat, dedicatoriam esse inscriptionem, non sepulcralem. Quare cave de homine defuncto cui Procles nomen fuerit eam interpreteris. Immo hic in eorum heroum numero habendus videtur, quorum vis et nomen ad rei bellicae gloriam, victoriam, auxilium, salutem spectabant, ut Ἀνδροκράτης apud Plataeenses (Herodot. IX, 25. Thuc. III, 24, 1), Σωσίας apud Olbiopolitas (C. I. G. 2058) multique alii.

1828 Marmor album a. 0,292, l. 0,576, c. 0,060, effossum inter vicos *Dombrena* et *Erimokastro*, translatum Athenas in museum societatis archaeologicae, quod est in Barbaceo. Ed. Kumanudis Ἐφ. ἀρχ. περ. II p. 336 n. 408 tab. 50, δ' (G. Kaibel Epigr. Graec. 811).

Θ

ΩΠΑΙΤΟΞΟΤΑΚΥΠΡΙΔΟΣΛΙΓΕΙΗΣ
ΘΕΣΠΙΑΙΣΕΛΙΚΩΝΙΑΙΣΙΝΑΙΩΝ
ΝΑΡΚΙΣΣΟΥΠΑΡΑΚΗΠΟΝΑΝΘΕΟΝΤΑ
ΙΛΗΚΟΙΣΤΟΔΕΤΟΙΔΙΔΩΣΙΔΕΞΟ
ΑΚΡΟΘΕΙΝΙΟΝΑΔΡΙΑΝΟΣΑΡΚΤΟΥ
ΗΝΑΥΤΟΣΚΑΝΕΝΙΠΠΟΘΕΝΤΥΧΗΣΑΣ
ΣΥΔΑΥΤΩΙΧΑΡΙΝΑΝΤΙΤΟΥΣΑΟΦΡΩΝ
ΠΝΕΟΙΣΟΥΡΑΝΙΑΣΑΠΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Θ

Ὦ παῖ τοξότα Κύπριδος λιγείης
Θεσπιαῖς Ἑλικωνίαισι ναίων
ναρκισσοῦ παρὰ κῆπον ἀνθέοντα,
ἱλήκοις· τὸ δέ τοι δίδωσι δέξο
ἀκροθείνιον Ἁδριανὸς ἄρκτου,
ἣν αὐτὸς κάνεν ἱππόθεν τυχήσας.
σὺ δ' αὐτῷ χάριν ἀντὶ τοῦ σαόφρων
πνέοις Οὐρανίας ἀπ' Ἀφροδίτης.

Hadrianum imperatorem et dedicationis et carminis auctorem esse vidit Kumanudis. Eiusdem rei mentionem sagaciter apud Spartianum Hadriani c. 20 indagavit Kaibelius; nam rectissime negavit, duas ursas ab Hadriano interfectas esse, alteram Thespiis, alteram in Mysia eo loco ubi Hadrianotherae urbs condita esset; neque enim id silentio praeteriturum fuisse scriptorem. At illius hominis sane levissimi errore duas res inter se confusas esse, urbem Hadrianotheras conditam et ursam prope Thespias occisam, ut Kaibelio credam facere nequeo. Etenim primum quidem hominem venationis amantissimum (cf. Cass. Dio LXIX, 10 *περὶ τὰς θήρας ἐσπουδακέναι λέγεται*) per itinerum occasiones in multis imperii Romani regionibus venatum esse consentaneum est, ita ut oppido Hadrianotherarum condendo ansam dare non potuerit nisi eximia ac plane singularis quaedam venationis felicitas. Deinde vero nullum est in hoc carmine verbum, ex quo iure colligas, in Helicone aut omnino in Thespiarum vicinia ursam ab imperatore confectam esse. Neque ex ipsa dedicatione id iure colligitur; nam causa, cur huic potissimum deo primitias offerret, poterat sane in vicinia loci ubi haec rara felicitas venanti obtigerat posita esse, sed poterat etiam a singulari quadam huius potissimum dei veneratione proficisci. Quare propter eandem ursam in Mysia occisam et Hadrianotheras oppidum conditum et donum Cupidini Thespiensi missum statuo.

1829 Ara cum eschara in superficie, prope Leuctra. Primus commemoravit Ulrichs *Kunstblatt* 1840 n. 45 p. 187 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 100 n. XXV). Ed. idem *Ann. dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 56 n. XIII. Postea lapis Thespias (*Erimokastro*) delatus et fractus est. Nam Schillbachius in domo quadam privata eius vici inaedificata invenit tria fragmenta (*a b c*), quae ex eius apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 530 n. XXIII. Sed neuter vidit, haec frustula lapidis illius esse, quem Ulrichs integrum exscripserat. Reliqua, quae omnia littera *d* significo, sine dubio perierunt, cum lapis diffinderetur. Nunc ne illa tria quidem exstare videntur.

d
ΦΙΛΕΙΝΟϹ
ΔΙΟΝΥϹΑ b
a ΗΡΑΚΛΕΙ
ΚΑΤΟΝΕΙΡΟΝ
d c d

Var. lect. Vs. 2 fin. (fragm. *b*) ΥϹΑ Ulrichs, ΥϹΠϹ Schillbach.

Φιλεῖνος | Διονυσᾷ | Ἡρακλεῖ | κατ' ὄνειρον.

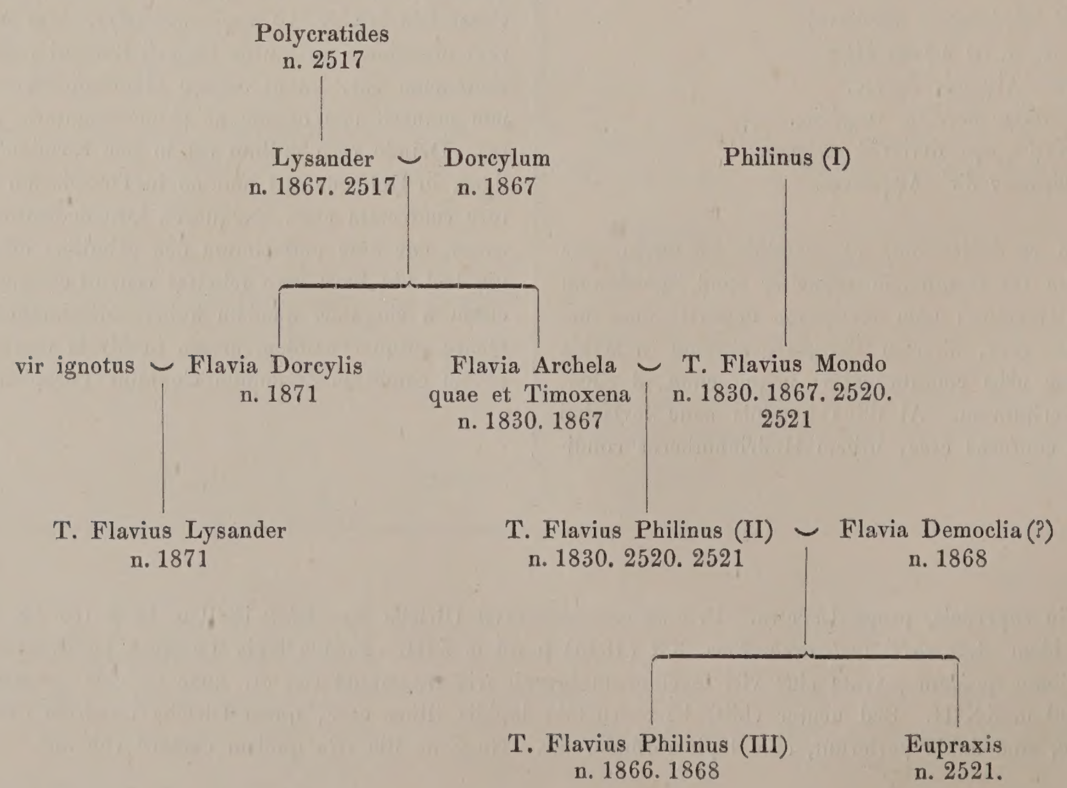
Philini nomen quandam huius hominis cum ea familia necessitudinem indicare videtur, de qua dicemus ad n. 1830. Sed ea cognatio accuratius definiri nequit.

1830 Marmor quod liminis vices gerit in porta ecclesiae recentioris in vico *Vaïa* sito prope Thespias. Edd. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 75 tab. V n. 58 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 85 n. XIX). Lebas *Inscr.* II, 402. Contulit Lolling.

ΦΙΛЄΙΝΟϹΜΟΝΔΩΝΟϹΚΛΙΛΡΧЄΛΛ ϹΥΙΟΣ
ΛΓΩΝΟΘЄΤΩΝΛΝЄΘΗΚЄΝΤΟΝЄ
ΡΩΤΛΚΛΙΤΛЄΝΤΩΙΠΡΟΝΛΙΩΙΘΥ
ΡΩΜΛΤΛЄΚΤΩΝΙΔΙΩΝΤΟΤЄΙЄ
ΝЄΠЄϹΚЄΥΛϹЄΝ

Φιλεῖνος Μόνδωνος καὶ Ἀρχέλας υἱὸς | ἀγωνοθετῶν ἀνέθηκεν τὸν Ἔ|ρωτα καὶ τὰ ἐν τῷ προναΐῳ θυ|ρώματα ἐκ τῶν ἰδίων τό τε ἱε|[ρὸ]ν ἐπεσκεύασεν.

Inter nobilissimas Boeotiae familias ea fuisse videtur, ad quam hic titulus cum quinque aliis Thespiensibus (n. 1829. 1866. 1867. 1868. 1871) et tribus Thebanis (n. 2517. 2520. 2521) spectat. Thespienses hos homines esse manifestum est, etsi utrum Thebani Thespiensibus hominibus statuas erexerint an illi lapides recentiore demum tempore Thebas deportati sint ambigi licet; ego quidem hoc longe probabilius esse existimo. Iam tres fuisse homines, Philinum natu maiorem, eius filium Mondonem, nepotem Philinum minorem ex tituli n. 2520 vera interpretatione a Kaibelio proposita apparet. Mondonis uxorem Archelam quae et Timoxena Lysandri et Dorcyli filiam fuisse n. 1867 docet; horum parentum alteram filiam Flaviam Dorcylida, nepotem ex ea Flavium Lysandrum (n. 1871) nominum rationes indicare videntur. Lysandrum Polycratidae f., quem habet monumentum Thebis asservatum n. 2517, ab hac cognatione non alienum esse existimaverim, quia Thespiensem hominem agonothesia Erotideorum illic commemorata demonstrat. Sed quia Flavio nomine caret, maiorem Lysandrum, Archelae patrem intellegere malo quam minorem, Dorcylidos filium. Eupraxin (n. 2521) minoris Philini filiam existimo, ita ut in eadem basi a sinistra parte avi eius Mondonis statua a civitate, a dextra patris ab ipsa dedicata collocata fuerit. Denique qui in titulo n. 1866 sine ulla originis aut cognationis mentione commemoratur T. Flavius Philinus, ab illorum utroque distiguendus et ad recentiorem aetatem referendus videtur. Etenim hic magistratibus reipublicae Romanae functus est usque ad praeturam et proconsulatum Lyciae Pamphyliaeque praetorium, cum illos in patria mansisse ibique municipales honores gessisse appareat. Atqui aliquem ex eorum posteris ad summos honores pervenisse probabilius est, quam vice versa senatorii hominis subolem in oppidum exiguum rediisse ibique muneribus civitatis functam esse. Quod vero sumpsi, hunc tertium Philinum secundi filium, Democliam eius uxorem fuisse (v. stemma), id plane incertum est, nam possunt etiam nonnullae aetates inter hunc et illum intercedere. Ceterum civitatem Romanam primus ex hac stirpe Mondo nactus videtur, nam eius pater Philinus natu maximus nomine gentili Romano etiam in eo titulo (n. 1867) caret, ubi filius Φλάουιος et nurus Φλαουΐα audit. Unde colligas, Mondonem Flaviorum imperatorum aetate (a. 69—96 p. Chr.) floruisse. Has igitur probabile est inter hos homines intercedere parentelae rationes:

1831 Basis marmoris subcaerulei a. 0,315, l. 0,97, c. 0,698, ex ecclesia diruta vici *Lefka* in museum Thespiense illata. Edd. Dodwell Itin. II p. 513. Holland *Travels* II ed. 2 p. 172 (Boeckh C. I. G. 1604. Stephani Mus. Rhen. IV p. 18). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 481 tab. XVII n. 77 (Lebas *Inscr.* II, 400. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 106). Plenius B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 591 n. 25 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 268. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 10 n. 20 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 269 n. 855. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 345). Imaginem partis sinistrae ex ectypo ab Haussoulliero misso delineatam proposuit E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 59 n. 76. Exscripsit Lolling.

Α	Ρ	Χ	Ι	Α	[Σ]	Θ	Ρ	Α	Σ	Υ	Μ	[Α]	Χ	Ι	Ο	Σ		F	Α	Ν	Α	Ξ	Α	Ρ	Ε	Τ	Α	Χ	Α	Ρ	Μ	Ι	Δ	Α	Ο
Θ	Ρ	Α	Σ	Υ	Μ	Α	Χ	Ο	Ν	Χ	Α	Ρ	Μ	Ι	Δ	Α	Ο	Τ	Ο	Ι	Σ	Θ	Ε	Ο	Ι	Σ	Α	Ν	Ε	Θ	Ε	Α	Ν		
						Π	Ρ	Α	Ξ	Ι	Τ	Ε	Λ	Η	Σ	Α	Θ	Η	Ν	Α	Ι	Ο	Σ	Ε	Π	Ο	Η	Σ	Ε						

Vs. 1 quas uncis inclusi litteras, Lollingius non iam invenit in lapide. Inter ΟΣ et FΑ unius litterae spatium vacuum a lapicida relictum esse testatur idem. Artificis subscriptio paullo minores litteras habet quam dedicatio quae antecedit.

Ἀρχίας Θρασυμάχιος, Ϝαναξαρέτα Χαρμίδαο | Θρασύμαχον Χαρμίδαο τοῖς θεοῖς ἀνέθεαν.
Πραξιτέλης Ἀθηναῖος ἐπόησε.

Recte Loewyus negavit ullam esse causam, cur hoc opus a nobilissimo illo Praxitele abiudicaremus; neque enim litterarum formae quas ille repraesentat a posteriore quarti a. Chr. saeculi parte alienae sunt.

1832 Basis marmoris albi fracta a dextra, inventa inter rudera ecclesiae *ἁγίας Τριάδος* ad radices montis Heliconis, exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. I. Martha *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 444 n. 2 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 238 *a*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 337. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 255 n. 799). Imaginem tituli ex ectypo a Martha misso delineatam proposuit E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 111 n. 150. Exscripsit Lolling.

ΛΟΥΣΙΣΠΕΔΑΓΕΝΕΙΑΤΟΝΑΔΕ
ΙΠ Π ΟΚΡΙΤΟΝΤ ΟΙΣΘΕΟΙ

ΣΩΣΙΣΕΠΟΗΣΕ

Ex Loewyi exemplo apparet, extremas litterarum hastas non apicibus quidem ornatas, sed tamen aliquantum dilatatas esse.

Λουσὶς Πεδαγενεία τὸν ἀδελ[φὸν] | Ἱππόκριτον τοῖς θεοῖ[ς]. | Σῶσις ἐπόησε.

De Soside statuario cf. quae exposui ad n. 432.

1833 Tabula marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) olim immissa prelo oleario. Nunc est in museo. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 531 n. XXV (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 16 n. 31. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 249. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 261 n. 810). Exscripsit Lolling.

ΤΟΜΕΝΕΟ
ΗΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙΣ
ΝΠΑΤΕΡΑ
ΥΣΘΕΥΣ

ΞΠΟΙΗΣΕΝ

[Τὸν δεῖνα Ἀρι]στομένεος | [ὁ δεῖνα κ]ὴ Ἀριστομένεις | [τὺ υἱὺ τὸ]ν πατέρα | [ἀνέθιαν τ]ῦς θεῦς. | [. . . . . .] ἐποίησε.

Quod Meisterus negat, eorum qui dedicaverint nomina recte nomini proprio et appositioni ad id spectanti *[τὸ]ν πατέρα* mediis interponi, id multorum titulorum Graecorum testimonio refellitur, ex quibus unum attulisse satis habeo C. I. A. III, 717: *Πόπλιον Ἑρέ[ν|νι]ον Δέξιππον Πτολεμαίο[υ | Ἕρ]μειον οἱ παῖδες Ἑρέννιο[ς | Δέ]ξιππος καὶ Ἑρεννία Ἑρμω|νάκτεια τὸν πατέρα.* Quare non dubitavi eam restituendi tituli rationem sequi, quae omnium simplicissima est.

1834 Basis inventa inter rudera ecclesiolae *ἁγίας Τριάδος* in monte Helicone, ubi fuit lucus Musarum. Edd. Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 54 n. X. Ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 78 n. XV *b* (Lebas *Inscr.* II, 393). Exscripsit Lolling.

ΔΙΩΝΣΩΚΡΑ
ΤΟΥΣΚΑΙΣΥΡΙΝΑ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ
ΤΗΝΘΥΓΑΤΕ
ΡΑΖΩΙΛΑΝΙΕ
ΡΗΤΕΥΣΑΣΑΝ
ΘΕΟΙΣ

Δίων Σωκρά|τους καὶ Συρίνα | Καλλιστράτου | τὴν θυγατέ|ρα Ζωΐλαν ἱε|ρητεύσασαν | θεοῖς.

1835 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΟΣΘΕΣΠΙ
ΡΑΑΡΧΙΕΡΕΙ
ΙΔΙΚΤΑΤ
ΟΤΡΙΤΟΝΤ
ΕΥΕΡΓΕ

[Ὁ δῆ]μος Θεσπι[έων Γ(άιον) Ἰούλιον]
[Καίσα]ρα, ἀρχιερεῖ[α μέγισ-]
[τον κα]ὶ δικτάτ[ορα, ὕπα-]
[τον τ]ὸ τρίτον, τ[ὸν σωτῆρα]
[καὶ] εὐεργέτ[ην, θεοῖς].

Haec supplementa spatii rationibus flagitari videntur. Nam si numerum iterationis indicem, qui vs. 4 est, ad dictaturam antea commemoratam referas, non intellegitur, quid vs. 3 extr. et 4 init. scriptum fuerit. Tertium Caesaris consulatum in annum a. u. c. 708 (a. Chr. 46) incidere notum est.

1836 Basis inventa in parietinis ecclesiae *ἁγίας Τριάδος* in monte Helicone; nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 535 n. 50. Exscripsit Lolling.

ΔΗΜΟΣΘΕ
ΕΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙΣΑΡΑΘΕΟΥΥΙΟΝΤΟΝ
ΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΜΟΥΣΑΙΣ

Ὁ δῆμος Θεσ[πι]|έων Αὐτοκράτορα | Καίσαρα θεοῦ υἱόν, τὸν | σωτῆρα καὶ εὐεργέτην, | Μούσαις.

Monumentum dedicatum post annum 30, sed ante annum 27 a. Chr., quo Caesar nomen Augusti assumpsit.

1837 Basis marmoris albi, in superficie vestigia pedum statuae. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ο ΔΗΜΟϹ
ΤΙΒЄΡΙΟΝΚΑΙϹΑΡΑΔΗΜΑΡΧΙ
ΚΗϹЄ Ξ Ο Υ Ϲ ΙΑϹΤΟΠЄΝΤЄ
ΚΑΙ ΔЄ Κ Α Τ Ο ΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
ΡΑΤΟΠΕ Μ ΠΟΝ ΜΟΥϹΑΙϹ

Ὁ δῆμος | Τιβέριον Καίσαρα, δημαρχι|κῆς ἐξουσίας τὸ πεντε|καιδέκατον, αὐτοκράτο|ρα τὸ πέμπ(τ)ον, Μούσαις.

Quintus decimus Tiberii tribuniciae potestatis annus a Calendis Iuliis a. 13 p. Chr. usque ad eundem anni insequentis diem pertinet (cf. Th. Mommsen *Röm. Staatsrecht* II, 2 p. 797. 799). At sextam salutationem imperatoriam ei iam aliquot annis ante (a. 11 p. Chr.) obtigisse Mommsenus statuit (Res gestae divi Augusti ed. 2 p. 16). Quae sententia si recte se habet, numerus quinarius lapicidae Thespiensis errori tribuendus est. Sed de sexta acclamatione nihil omnino traditum esse ipse Mommsenus concedit. Scimus enim ex Cassio Dione LVI, 17, anno 9 p. Chr. Tiberium una cum Augusto imperatorem factum esse; eamque salutationem Augusti undevigesimam, Tiberii quintam esse colligitur ex nummo ap. Cohen n. 27. Ex altera parte iam brevi ante Augusti mortem (a. d. XIV. Cal. Septembr. a. 14 p. Chr.) Tiberium imperatorem VII fuisse nummi Lugdunenses a Mommseno allati docent. Quod quoniam medio inter hos annos tempore sextam salutationem factam esse apparet, id cum titulo Thespiensi facile sic conciliari poterit, ut illam acclamationem ad auctumnum aut hiemem anni 13 p. Chr. referamus, titulum vero paullo ante incisum statuamus. Sic sane teneri non potest sententia a Mommseno prolata, Augustum et Tiberium per illos annos nunquam separatim, sed semper una imperatores salutatos esse. Nam Augustum quidem iam anno 11 p. Chr. vigesimam salutationem nactum esse constat. Sed titulum Thespiensem non unum esse, cuius testimonium cum hac opinione conciliari nequeat, ex ipsa Mommseni disputatione apparet. Neque vero silentio praetermittendum est, nullas res notas esse usquam terrarum anno 13 p. Chr. gestas, propter quas Tiberio tum potissimum imperatoriam salutationem obtigisse probabile sit. Quare nescio an tamen Mommseni sententia probanda sit omnesque illi lapicidae erroris atque neglegentiae insimulandi.

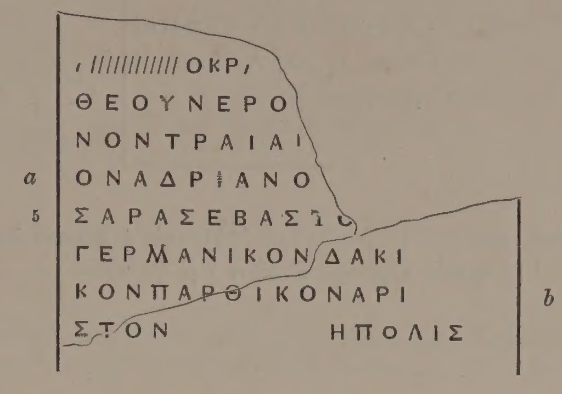
1838 Basis lapidis albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΝΕΡΟΥΑΝ
ΤΡΑΙΑΝΟΝ
ΝΕΡΟΥΑΥΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑ
ΣΤΟΝΓΕΡΜΑΝΙ
ΚΟΝ ΗΠΟΛΙΣ

Αὐτοκράτορα | Νέρουαν | Τραϊανόν, | Νέρουα υἱόν, | Καίσαρα Σεβα|στὸν Γερμανι|κὸν ἡ πόλις.

Traianus quum iam Nerva superstite (a. 97 p. Chr.) una cum illo Germanicus vocatus esset, anno 102 a. Chr. exeunte aut initio anni 103 Dacici cognomen nactus est. Quo cum hic etiamtum careat, annorum 98—102 p. Chr. terminis huius tituli originem contineri apparet.

1839 Fragmentum basis magnae lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 54 n. VIII. Particula *b* periisse videtur, *a* exscripsit Lolling.

[Αὐτ]οκρά[τορα] | θεοῦ Νέρο[υα υἱω]|νόν, Τραϊα[νοῦ υἱ]|όν, Ἁδριανὸ[ν Καί]|σαρα Σεβαστὸ[ν] | Γερμανικὸν Δακι|κὸν Παρθικὸν ἄρι|στον ἡ πόλις.

Cognomina Germanici, Dacici, Parthici, Optimi a Traiano hereditario iure accepta Hadrianus non gessit nisi per initia principatus. In nummis certe iam altero anno imperii plerumque haec voces omittuntur. Ceterum vs. 3. 4 si quis cogitaverit de supplemento *Τραϊα[ν]|ὸν Ἁδριανόν*, is non modo spatii rationibus refutetur, sed etiam ea re, quod nullo modo avum Nervam commemorari, patrem Traianum silentio premi licuit. Contra quod in nostro supplemento *θεοῦ* ante Traiani nomen desideratur, id sane ipsum quoque a more abhorret, sed nequaquam inauditum est (cf. n. 1838 *Νέρουα υἱόν*).

1840 Lapis inaedificatus in pariete ecclesiae S. Blasii in vico *Palaeopanagia*. Edd. ex Rhusopuli apographo minusculis litteris Pittakis Eph. p. 1483 n. 25. Ex Rossii et Schillbachii exemplis K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 532 n. XXVII. Exscripsit Lolling.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΚΑΙΣΑΡΙΤΡΑΙΑΝΩΙΑΔΡΙΑΝΩ///
ΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΣΩΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣΤΗ///
ΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

Αὐτοκράτορι | Καίσαρι Τραϊανῷ Ἁδριανῶ[ι] | Σεβαστῷ, | σωτῆρι καὶ κτίστη[ι] | τῆς οἰκουμένης.

1841 Thespiis (*Erimokastro*). Edd. Meletius *Geogr.* p. 344 (Boeckh C. I. G. 1614). Lebas *Inscr.* II, 412. Periisse videtur.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΚΑΙΚΤΙΣΤΗΝΗΠΟΛΙΣΘΕΣΠΙΕΩΝ
ΘΕΟΙΣ

Αὐτοκράτορα Τραϊανὸν Ἁδριανὸν | Καίσαρα Σεβαστόν, τὸν εὐεργέτην | καὶ κτίστην, ἡ πόλις Θεσπιέων | θεοῖς.

1842 Fragmentum basis lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

/////////// Ρ Ι Α Ν Ο Ν
CЄΒΑCΤΟΝЄΥCЄΒΗ///
Ͻ Ν Η Π Ο Λ Ι C
Ρ Γ C Τ Η Ν

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τίτον Αἴλιον Ἁδ]ριανὸν | [Ἀντωνεῖνον] Σεβαστὸν Εὐσεβῆ | [ἀρχιερέα μέγιστ]ον ἡ πόλις | [ἡ Θεσπιέων τὸν εὐε]ργέτην.

1843 Basis lapidis subcaerulei; a sinistra adiunctus erat alius lapis, qui initia versuum continebat. Monumentum inaedificatum in orientali pariete ecclesiae S. Blasii sitae iuxta vicum *Palaeopanagia* occidentem versus. Ed. Pittakis Eph. 3074. Exscripsit Lolling.

ΜΟΔΟΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΩΝΕΙΝΟΥΑΥΤΟΚΡΑ
ΗΠΟΛΙΣ

[Λούκιον Αὐρήλιον Κό]|μοδον Καίσαρα, | [Μάρκου Ἀντ]ωνείνου Αὐτοκρά|[τορος Σεβαστοῦ υἱόν,] ἡ πόλις.

Commodus Caesaris nomen accepit a. 166 p. Chr. Inter hunc annum et a. 177 p. Chr., quo tempore a patre in societatem imperii receptus imperator Augustus vocari coeptus est, hoc monumentum erectum est. Accuratius tempus constitui nequit; nam titulis Germanici (ab a. 172 p. Chr.) et Sarmatici (ab a. 175 p. Chr.) omissis nihil momenti tribuendum videtur.

1844. 1845 Marmor, quod olim cum alio a sinistra adiuncto basin statuarum duarum efficiebat, inventum in ruderibus ecclesiae S. Georgii duobus milibus metrorum Gallicorum a vico *Neochori*, prope viam qua Thespias itur. Nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 527 n. 30. Contulit Lolling.

(1844)	(1845)
ΝΙΝΟΝ	ΙΟΥΛΙΑΝΔΟΜΝΑΝCЄΒΑCΤΗΝ///
ΜΙΟΥ	ΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC
ΑΚΟC	ΛCЄΠΤΙΜΙΟΥCЄΒΗΡΟΥ
ΝΙΚΟΥ	ΠЄΡΤΙΝΑΚΟCΑΡΑΒΙΚΟΥΑΔ/// ///
ΤΟΡΟC	ΒΗΝΙΚΟΥΚΑΙΜΗΤЄΡΑΜΑΡΚΟ///
	ΑΥΡΗΛΙΟΥΑΝΤΩΝΙΝΟΥΚΑΙCΑΡΟC///

1844 [Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀντω]νῖνον, | [υἱὸν Καίσαρος Λ(ουκίου) Σεπτι]μίου | [Σεβήρου Περτίν]ακος | [Ἀραβικοῦ Ἀδιαβη]νικοῦ | [ἀνικήτου αὐτοκρά]τορος.

1845 Ἰουλίαν Δόμναν Σεβαστὴν | γυναῖκα Αὐτοκράτορος | Λ(ουκίου) Σεπτιμίου Σεβήρου | Περτίνακος Ἀραβικοῦ Ἀδ[ια]|βηνικοῦ καὶ μητέρα Μάρκο[υ] | Αὐρηλίου Ἀντωνίνου Καίσαρος.

Hoc monumentum erectum esse, priusquam Caracalla a patre in societatem regni reciperetur, ex tituli n. 1845 fine, ubi is simpliciter Caesar vocatur, apparet. Quare neque ante a. 193 neque post 198 p. Chr. dedicatum est.

1846 Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Dodwell Itin. T. II p. 513 (Boeckh C. I. G. 1618. Lebas *Inscr.* II, 413). Periisse videtur.

ΚΑΙCΑΡΟCCЄΠΤΙΜΙΟΥ
CЄΒΗΡΟΥΠЄΡΤΙΝΑΚΟC
ΑΡΑΒΙΚΟΥΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΥ
ΑΝΙΚΗΤΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC

Καίσαρος Σεπτιμίου | Σεβήρου Περτίνακος | Ἀραβικοῦ Ἀδιαβηνικοῦ | ἀνικήτου αὐτοκράτορος.

Memorabilis huic fragmento similitudo intercedit cum n. 1844, cuius tituli versuum 2—5 fines accurate hic recurrunt. Quare non abhorret a veri similitudine, eiusdem monumenti lapidem dextrum hunc esse. Sed sic statuendum esset, litteras cuiusque versus finales, quae illic sunt, hic suppletas esse a Dodwello. Nam si etiamtum utrumque lapidem coniunctum invenisset, cur non Iuliae Domnae quoque titulum exscripsisset non intellegitur.

1847 Thespiis (*Erimokastro*). Ed. ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 111 n. XXVII*c* (Lebas *Inscr.* II, 414).

ΑΕΣΙΣΤ.
ΤΑΤΟΝ.
ΤΟΝΔΕΣ.
. . ꟺΩΝ . .
. . ΟΝΑ
ΗΠΟΛΙΣ

[... τὸν μ]έ[γ]ιστ[ον καὶ | θειό]τατον [Σεβ|ασ]τὸν δεσ[πότ|ην ἡ]μῶν [ἀνεί|κητ]ον α[ὐτο|κράτορα] ἡ πόλις.

Vs. 3. 4 voces τὸν δεσπότην ἡμῶν agnovit Keilius, reliqua supplementa mea sunt.

1848 Fragmenta duo basis. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 418 n. 13. — *a* exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo, ubi exscripsit Lolling et ectypum chartaceum confecit. — *b* periisse videtur.

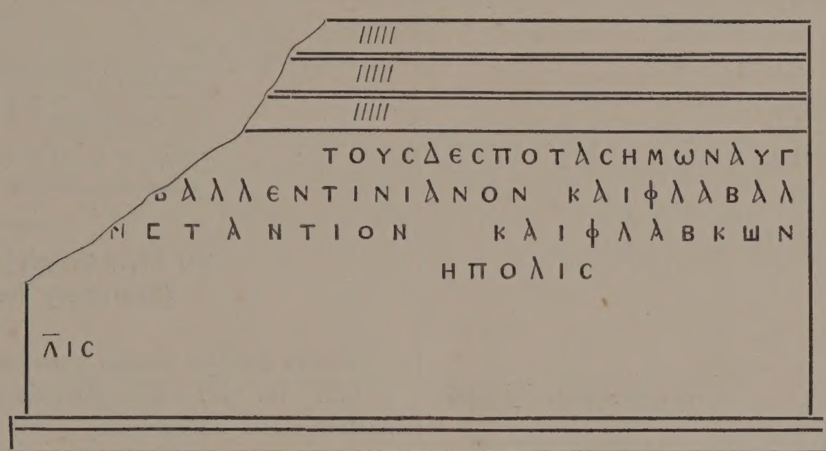
a | *b*

ΤΟΝΔΕϹΠΟΤΗΝΗΜ | ΩΝΤΟΝΑΝΕΙΚΗΤΟΝϹΕΒ
Φ Λ Ā Κ Ω | Ν Ϲ Τ Α Ν Τ Ε Ι Ν Ο Ν

Τὸν δεσπότην ἡμῶν τὸν ἀνείκητον Σεβ[αστὸν] | Φλά(βιον) Κωνσταντεῖνον.

Statua Constantini Magni erecta eo tempore, quo is omnibus aemulis devictis imperium totius orbis Romani tenebat (a. 323—337 p. Chr.).

1849 Lapis integer praeter angulum sinistrum superiorem; ab utraque parte alii lapides adiuncti erant. Planicies antica convexa, ut appareat partem fuisse basis magnae rotundae. Inventus lapis ad fontem *Dendra* meridiem versus a vico *Erimokastro*; nunc est in ipso vico in museo. Edd. K. Keil ex Rossii apographo Sylloge Inscr. Boeot. p. 111 n. XXVII*b*. Ulrichs *Annali dell' Instituto arch. Rom.* XX (1848) p. 54 n. VII. Exscripsit Lolling.

Initio nihil nisi versus 1. 2. 4 in lapide fuisse testatur Lolling; postea, ut ex scripturae discrepantia appareat, additum versum tertium. Litteras ΛΙϹ vero animi causa ab homine nescio quo leviter insculptas esse. Similia etiam supra titulum in margine prominente fuisse, sed deleta esse.

Quem Lollingius testatur antiquissimum titulum fuisse, is sine dubio sic supplendus est:

Τοὺς δεσπότας ἡμῶν Αὐγ[ούστους]
[Φλά(βιον)] Βαλλεντινιανὸν καὶ Φλά(βιον) Βάλ[λεντα]
ἡ πόλις.

Dedicatae igitur sunt statuae eo temporis spatio, quo hi fratres coniunctim regnaverunt (a. 363—378 p. Chr.). At quonam consilio postea addita sint duorum *antiquiorum* imperatorum nomina, obscurissimum est; antiquiores vero Valentiniano et Valente utique sunt, qui hic commemorati fuerunt. Quin [Φλάβ(ιον) Κω]νστάντιον καὶ Φλάβ(ιον) Κων[σταντεῖνον] supplendum sit, vix dubitari licet, sive de Constantio Chloro et Constantino Magno cogitare malumus, sive, id quod mihi quidem magis placet, de Constantini Magni filiis duobus minoribus, qui post fratris natu maximi Constantini mortem aliquantisper (a. 340—350 p. Chr.) una regnaverunt.

1850 Basis a. 0,34, l. 0,92, c. 0,70, inventa inter rudera ecclesiae ἁγίας Τριάδος in monte Helicone, exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo n. 61. Edd. K. Keil ex Rossii schedis Sylloge Inscr. Boeot. p. 135 n. XXXIV*b* (Lebas *Inscr.* II, 394). P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 535 n. 49. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 287 n. 8. Exscripsit Lolling.

ΟΔΗΜΟΣΠΟΠΛΙΟΝΣΕΞΤΙΟΝ
ΚΑΛΟΥΙΝΟΝ ΜΟΥΣΑΙΣ

Ὁ δῆμος Πόπλιον Σέξτιον | Καλουῖνον Μούσαις.

Ex notis Sextiis nemo est, quantum sciam, cui praenomen Publius et cognomen Calvinus una tribuantur. Ceterum hunc titulum extremis liberae reipublicae temporibus aut initio principatus incisum esse non improbabile existimo.

1851. 1852 Lapis albus qui quondam cum aliis, qui eum utrimque attingebant, commissus erat. Planicies antica, quae titulum habet, paullulum concava, postica convexa. In superficie compluria foramina. In parietinis ecclesiolae ἁγίας Τριάδος, quae est in valle Musarum inter *Kryopigadi* a meridionali et *Trikali* a septentrionali parte. Exscripsit Lolling.

(1851)

ΟΔΗΜΟΣΘΕΙΣΤ////////////////ΣΠΙΝΑΝ
ΜΑΡΚΟΥΤΟΥΝΙΟ////////////ΑΝΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
ΜΟΥΣΑΙΣ

(1852)

ΟΔΗ
ΜΑΡΚ

1851 Ὁ δῆμος Θεισπ[ιέων Κρι]σπῖναν, | Μάρκου [Ἰ]ουν[ί]ο[υ Σιλ]ανοῦ γυναῖκα, | Μούσαις.

1852 Ὁ δῆ[μος Θεισπιέων] | Μᾶρκ[ον Ἰούνιον Σιλανὸν | Μούσαις].

De Iuniis Silanis qui cum Ciceronis aetate, tum Iuliorum Claudiorumque imperio fuerunt, accurate exposuit Th. Mommsenus Eph. epigr. I p. 55—67. 151. Quorum in numero tot sunt Marci, quorum de uxoribus nihil traditum sit, ut plane explorari nequeat, quisnam potissimum sit hic M. Iunius Silanus Crispinae cuiusdam maritus.

1853 Fragmentum basis parvae lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

///////////////
ΟΔΗΜϹ
ΔΕΚΜϹ
ΜΕΝΟΝ
vac.

Ὁ δῆμο[ς ὁ Θεσπιέων] | Δέκμο[ν .... σωτῆρα γενό]|μενον [ἑαυτοῦ καὶ εὐεργέτην].

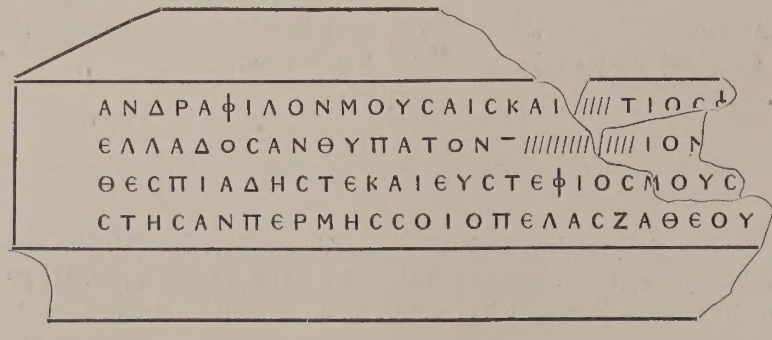
1854 Tabula lapidis leucophaei, quae quondam imposita erat basi statuae. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

//
ΝΚΟΡΝΗΛΙΑΝΣΕΙΣΕΝΝΑ
ΤΑΥΡΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ

[Ὁ δῆμος Θεσπιέω]ν Κορνηλίαν Σεισέννα
[Στατειλίου] Ταύρου ἀρετῆς ἕνεκεν.

Sisenna Statilius Taurus pontifex fuit (C. I. L. V, 332), consul a. 16 p. Chr. De eius uxore Cornelia quantum scio praeter hunc titulum nullum exstat testimonium.

1855 Tabula marmoris albi, a. 0,24, l. 0,30, c. 0,36, quae quondam operculum basis efficiebat; in superficie vestigia pedum statuae et foramina prope marginem sinistrum, ex quibus apparet hunc lapidem ab ea parte olim cum alio commissum fuisse. Ex ruderibus ecclesiae ἁγίας Τριάδος translatus est lapis in museum Thespiense. Ed. I. Martha *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 445 n. 4. Exscripsit Lolling.

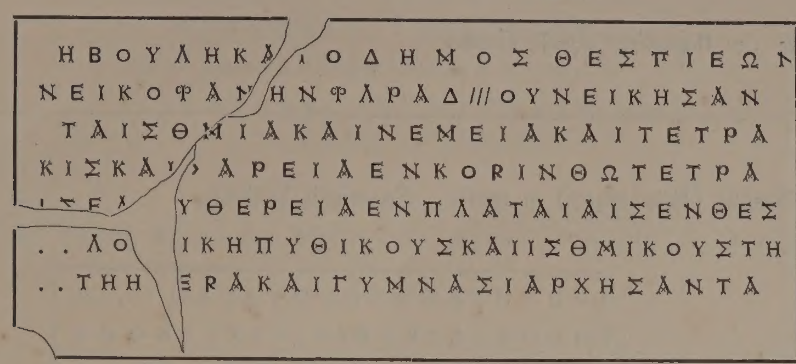

Ἄνδρα φίλον Μούσαις καὶ — ⏖ — ◡◡ — ⏓
Ἑλλάδος ἀνθύπατον — — ιον, [ἁγνὸν ἅπασιν,]
Θεσπιάδης τε καὶ Εὐστέφιος Μουσ[ῶν παρὰ ναὸν]
στῆσαν, Περμησσοῖο πέλας ζαθέου [ποταμοῖο].

Magna similitudo huic titulo intercedit cum aliis hominum nobilissimorum, qui quarto quintoque p. Chr. n. saeculis Graeciae praefuerant, elogiis metricis (n. 93. 94. 95. 96. C. I. A. III, 636. 637. 638. 639. 640. 776). Quo minus dubito hoc monumentum ad idem tempus referre; neque enim priore aetate Ἑλλάδος ἀνθύπατοι dici solebant, sed Ἀχαΐας, neque magistratuum Romanorum aut praesidum provinciae statuae antiquiores dedicationes metricas habent.

1856 In latere angusto eiusdem lapidis qui in latiore parte habet titulum n. 1857. Pars tituli maxima (*a*), quae in eodem fragmento lapidis est, in quo ille titulus, ed. I. Martha *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 443 n. 1. Coniunctum cum frustulo *b* exscripsit Lolling. Tertium fragmentum (*c*), item a Lollingio in museo Thespiensi exscriptum, adiunxi.

c *a*

Ἡ *βουλὴ καὶ ὁ δῆμος* Θεσπιέων | Νεικοφάνην Φαράδου, *νεικήσαν|τα* Ἴσθμια *καὶ* Νέμεια *καὶ τετρά|κις* Καισάρεια *ἐν* Κορίνθῳ, *τετρά[κ]|ις* Ἐλ[ε]υθέρεια *ἐν* Πλαταιαῖς, *ἐν* Θεσ|[σα]λο[νε]ίκῃ *πυθικοὺς καὶ ἰσθμικοὺς τῇ* | *[αὐ]τῇ ἡ[μ]έρᾳ, καὶ γυμνασιαρχήσαντα.* Cf. adn. ad n. 1857.

1857 Magnum marmor album quadratum, a. 0,43, in superficie complura foramina. In latiore planicie hic titulus, in latere angusto n. 1856. Inventus lapis in ecclesia diruta *ἁγίας Τριάδος* ad radices Heliconis, exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 533 n. 48. Exscripsit Lolling.

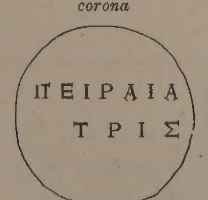
ΚΟΙΝΟΝΜΑΓΝΗΤΩΝΕΝΔΗΜΗΤΡΙΑΔΙ
ΤΡΙΣΗΡΑΚΛΕΙΑΕΝΘΗΒΑΙΣΤΕΤΡΑΚΙΣΕΝΧΑΛ
ΚΙΔΙΛΕΙΒΙΔΗΑΤΡΙΣΚΑΙΣΑΡΗΑΕΝΤΑΝΑΓΡΑΤΡΙΣ
ΚΟΙΝΟΝΘΕΣΣΑΛΩΝΕΝΛΑΡΕΙΣΗΔΙΣΕΡΩΤΙ
ΔΗΑΤΡΙΣ

. . . *κοινὸν* Μαγνήτων *ἐν* Δημητριάδι | *τρίς*, Ἡράκλεια *ἐν* Θήβαις *τετράκις, ἐν* Χαλ|κίδι Λειβίδηα *τρίς*, Καισάρηα *ἐν* Τανάγρᾳ *τρίς*, | *κοινὸν* Θεσσαλῶν *ἐν* Λαρείσῃ *δίς*, Ἐρωτί|δηα *τρίς*.

Etsi non ab eadem manu hos duos titulos incisos esse apparet, tamen cave de basi postea in alium usum vocata cogitaveris victoriarumque indices ad duos homines rettuleris. Nam primum quidem ipsa ludorum nomina eandem aetatem monstrant, Augusti principatum, cum tamen improbabile sit, intra paucorum annorum spatium alterius victoris statuam deiectam, alterius impositam esse. Deinde vero vix casui tribuendum est, quod nullius ludi nomen utrobique occurrit. Apparet igitur titulum n. 1856 principalem esse, cui deinde quasi quaedam appendix laterculi victoriarum additus sit n. 1857. Inde simul apparet, etsi planicies quae titulum n. 1856 habet angustior est, tamen hanc partem anticam esse monumenti.

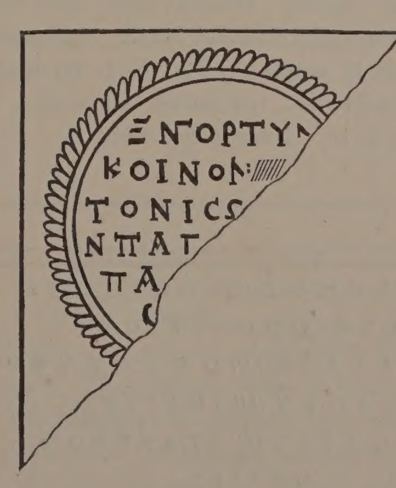
1858 Marmor parvum inaedificatum in pariete septentrionali ecclesiae imperfectae quae est iuxta ecclesiam S. Demetrii in ea parte vici *Erimokastro* quae vocatur *Mulki*. Exscripsit Lolling.

corona

Πείραια | *τρίς*.

1859 Fragmentum marmoris subcaerulei quadrati inventum prope leonem Thespiensem, exstat in vico *Erimokastro* in museo. Exscripsit Lolling.

Ἐν Γόρτυν[ι] | *κοινὸν* [Κρητῶν] | *τὸν ἰσο[λύμπιο]|ν παγ[κράτιον]* | *πα[ίδων . . . . .]*.

1860 Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Meletius Geogr. p. 344 (Boeckh C. I. G. 1630. Lebas *Inscr.* II, 408). Periisse videtur.

ΘΕΣΠΤΕΩΝΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΑΡΥΦΟΝΠΑΡΑΜΟΝΟΥΑΡΕΤΗΣΕΙΝΕΚΕΝ

Θεσπ[ι]έων ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Ἀρ.. ον **Παραμόνου** *ἀρετῆς εἵνεκεν.*

1861 Lapis leucophaeus oblongus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΝΠΡΩΤΑΡΧΟ.. ΛΙΙΙΙΙ
ΓΗΝΠΑΙΔΙΚΗΝΚΑΙΤΑΣΓΙΝΟΜΕ
ΙΜΣΕΙΣΤΟΥΣΠΑΙΔΕΥΤΑΣΤΩΝΠΑΙ
ΔΩΝΔΑΠΑΝΑΣ ΘΕΟΙΣ

[Ὁ δῆμος] **Πρωτογένην Πρωτάρχο***[υ διὰ | τὴν ἀρχὴν] τὴν παιδικὴν καὶ τὰς γινομέ|[ν]ας εἰς τοὺς παιδευτὰς τῶν παί|δων δαπάνας θεοῖς.*

Protogenem, qui in hoc et eo qui proxime sequitur titulo collaudatur, magistratum gessisse *παιδονόμου* sive quo alio nomine apud Thespienses praefectus educationis puerorum appellabatur, in eoque magistratu eximia munificentia laudem meruisse manifestum est. Qua re supplementum a me vs. 1 fin. 2 init. adhibitum satis commendari existimo, etsi inusitate *ἀρχὴν παιδικὴν* vocari eiusmodi magistratum concedo. At aut magistratus mentionem illic fuisse manifestum est, aut benevoli erga pueros animi; sed hanc notionem multo minus etiam quam illam substantivo cui adiungeretur adiectivum *τὴν παιδικὴν* significari potuisse existimo. Protogenes Protarchi f. et Protarchus Protogenis f. Thespienses inter victores recensentur n. 2727.

1862 Tabula lapidis duri leucophaei, quae olim summam partem basis altae efficiebat, inventa in vico *Nichori*, exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Edd. Wheler Itin. p. 471. Spon Itin. T. III P. II p. 226 (Boeckh C. I. G. 1631. Lebas *Inscr.* II, 409). Exscripsit Lolling.

ΘΕΣΠΙ.. ΝΟΙΠΑΙΔΕΣΚΑΙΠΑΡΟΙΚΩΙ//////// ΙΡΩ.. Λ ////// .. ΩΝΠΡΛ ////////////////
ΟΜΕΝΩΝΕΝΘΕΣΠΙΑΙΣΠΡΩΤΟΓΕΝΗΝΠΡΩΤΑΡΧΟΥΤΟΝΚΡΙΣ///ΙΠΑΤΕ
ΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΕΑΥΤΩΝ

Θεσπι[έω]ν οἱ παῖδες καὶ παροίκω[ν κα]ὶ Ῥωμα[ίων] τῶν πρα[γματευ]|ομένων ἐν Θεσπιαῖς Πρωτογένην Πρωτάρχου τὸν κρίσ[ε]ι πατέ|ρα καὶ εὐεργέτην ἑαυτῶν.

1863 Superior pars basis marmoris albi, a. 0,42, l. 0,65, c. 0,28, fracta in quattuor partes. Inventus lapis inter rudera Thespiarum, deinde inaedificatus fuit in domo M. Ch. Melissaris in vico *Erimokastro*, nunc est in museo n. 84. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 418 n. 12. Accuratius, sed litteris minusculis, Kumanudis *Ἀθηναίου* VII p. 288 n. 10. Exscripsit Lolling.

ΟΔΗΜΟΣΘΕΣΠΙΕΩΝ
ΛΕΥΚΙΟΝΜΑΡΚΙΟΝ
ΚΑΛΛΙΠ////ΟΝΠΟΛΥΚΡΑ
ΤΙΔΟΥΥ////ΟΝΑΡΙΣΤΑ
ΠΟΛΕΙΤΙ///ΥΣΑΜΕΝΟΝ
ΘΕΟΙΣ

Ὁ δῆμος Θεσπιέων | Λεύκιον Μάρκιον | Κάλλιπ[π]ον Πολυκρα|τίδου υ[ἱ]όν, ἄριστα | πολειτ[ε]υσάμενον, | θεοῖς.

1864 Lapis inventus ad ecclesiam S. Charalampi sitam occidentem versus a Thespiis (*Erimokastro*), nunc in museum Thespiense illatus. Edd. Pittakis Eph. 2439 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 599). Lebas *Inscr.* II, 411. Accuratius I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 123 n. 10. Exscripsit Lolling.

ΤΟΝΕΠΩ'
ΦΛΑΡΧΕ//////

Τὸν ἐπώ[νυμον ἄρχοντα] | Φλ(άουιον) Ἀρχέλ[αον ....].

1865 Basis lapidis albi a. 0,98, l. 0,65, c. 0,50, inventa in loco Φρία vici *Erimokastro*, exstat in museo n. 83. Ed. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 288 n. 9. Exscripsit Lolling.

ΗΠΟΛΙΣ
Τ̄Φ̄Λ̄ ΑΡΙΣΤΩΝΑ Τ̄Φ̄Λ̄
ΑΛΚΕΤΟΥΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣ
ΞΝΕΚΕΝΚΑΙΤΩΝΕΙΣΑΥΤΗ
¯ΥΠΟΙΙΩΝΕΠΕΜΕΛΗΘΗΟ
\ΔΕΛΦΟΣΑΥΤΟΥΤΦΛΛΟ' *sic*
ΙΟΣΦΟΥΣΚΟΣ

Ἡ πόλις | Τ(ίτον) Φλ(άουιον) Ἀρίστωνα, Τ(ίτου) Φλ(αουίου) | Ἀλκέτου υἱόν, ἀρετῆς | ἕνεκεν καὶ τῶν εἰς αὐτή[ν] | εὐποιιῶν. ἐπεμελήθη ὁ | ἀδελφὸς αὐτοῦ Τ(ίτος) Φλ[ά]ου|ιος Φοῦσκος.

1866 Lapis inventus prope ecclesiam S. Charalampi, nunc inaedificatus in adyto ipsius ecclesiae, e regione portae sinistrae. Edd. E. Curtius Mus. Rhen. II (1843) p. 105 n. 5. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 481 tab. XVI n. 73 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 134 n. XXXIV. Lebas *Inscr.* II, 416). Pittakis Eph. 2438. 3078. Contulit Lolling.

Τ̄ Φ̄Λ̄ΦΙΛΕΙΝΟΝΤΟΝ
ΚΡΑΤΙΣΤΟΝΤΑΜΙΕΥ
ΣΑΝΤΑΑΣΙΑΣΤΡΙ
ΒΟΥΝΟΝΠΡΑΙΤΟΡΑ
ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΚΥ
ΠΡΟΥΑΝΘΥΠΑΤΕΥ
ΣΑΝΤΑΛΥΚΙΑΣΠΑ[Ν]
ΦΥΛΙΑΣΗΠΑΤΡΙΣΤΟ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Quam uncis inclusi litteram Lollingius non iam invenit in lapide. Reliquas omnes etiamnunc agnosci, etsi nonnullae paullulum laesae sint, scribit idem.

Τί(τον) Φλ(άουιον) Φιλεῖνον τὸν | κράτιστον, ταμιεύ|σαντα Ἀσίας, τρι|βοῦνον, πραίτορα, | πρεσβεύσαντα Κύ|πρου, ἀνθυπατεύ|σαντα Λυκίας Παν|φυλίας, ἡ πατρὶς τὸ[ν] | εὐεργέτην.

Keilius hunc Philinum non ante Vespasianum, sed fortasse sub Domitiano vel adeo post eum fuisse existimat. Sed hoc, quod postremo loco dubitanter proponit, certissimum est. Primum enim Flavium nomen, quod certe ab imperatoribus repetendum est, iam aliquot aetatibus ante hunc hominem in eadem civitatis Thespiensium familia fuisse vidimus ad n. 1830. Deinde omnino improbabile est, hominem Graecum ex oppidulo obscuro oriundum ante Hadriani et Antoninorum aetatem ad praeturam et proconsulatum pervenisse. Denique, id quod gravissimum est, hic ipse Lyciae Pamphyliaeque proconsulatus nullus fuit ante Hadrianum. Etenim in provinciae quidem formam hae regiones iam a Claudio a. 43 p. Chr., et cum a Nerone libertas eis reddita esset, iterum a Vespasiano a. 74 p. Chr. redactae sunt. Sed a legatis imperatoris administrabantur, donec Hadrianus a. 135 p. Chr. eas senatui concessit Bithyniae loco, quam provinciam ad id tempus senatoriam tum in suam recepit administrationem. Sed ex titulo apud Lebas-Waddington III n. 1286 iure homines docti collegerunt, Antonini Pii principatu per aliquod tempus Lyciam et Pamphyliam a legatis Caesaris administratam esse. Alterius vero p. Chr. saeculi exeuntis et tertii ineuntis complures noti sunt proconsules. Coniunctae manserunt provinciae usque ad initia saeculi quarti (cf. Marquardt *Römische Staatsverwaltung* I p. 374 sqq.). Quibus omnibus reputatis hoc monumentum non multo post medium saeculum p. Chr. secundum dedicatum existimaverim.

1867 Basis quadrata lapidis leucophaei inventa in parte occidentali veteris Thespiensium oppidi, deinde in multas particulas fracta, ex quibus tres in vico *Erimokastro* exstant in museo. Integrum etiamtum titulum exscripsit P. Stamatakis et ed. *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* IV (1879) p. 191. Fragmenta quae sunt in museo exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Φλαουίαν Ἀρχέλαν τὴν | καὶ Τειμοξέναν, Λυσάν|δρου καὶ Δορκύλου θυ|γατέρα, ἱέρειαν διὰ βίου | Δήμητρος Ἀχέας, ἔκγο|νον δὲ τῶν τὸν Διό|νυσον ἀναθέντων, | Φλάουιος Μόνδων Φι|λείνου υἱὸς τὴν ἑαυτοῦ | γυναῖκα.

De horum hominum cognationibus cf. quae exposui ad n. 1830. Quod laudis honorisque causa additur, Archelam originem duxisse ab iis hominibus qui Bacchi statuam dedicassent, id non potest non admonere tituli n. 2233, ubi refertur Ti. Claudium Urbanum cum uxore Claudia Philonicha et liberis dedicasse τὸν οἶκον καὶ τὸν Διόνυσον. Sed ille titulus quum in domo aliqua vici *Kakosi* inaedificatus sit, eum in illo vico aut certe in eius vicinia repertum esse probabile est, ut de Thisbensi Bacchi delubro necessario intellegendus sit, quum hic utique ad Thespiense spectet. Neque vero titulus n. 1869 huc referri poterit, etsi illum quidem Thespiensem esse constat. Nam quid Mnasippa dedicaverit, propter mutilam tituli condicionem ignoramus; at vocabula ἀν[αθεῖσαν] | τῇ πόλει εἰς τ[ὴν τοῦ Διον]ύσου ἑορτ[ὴν] indicare videntur, non de simulacro dei quod mansurum esset illic dici, sed de nescio qua re, quae in feriis peragendis consumeretur.

Stamatakis exemplum:

ΦΛΑΟΥΙΑΝΑΡΧΕΛΑΝΤΗΝ
ΚΑΙΤΕΙΜΟΞΕΝΑΝΛΥΣΑΝ
ΔΡΟΥΚΑΙΔΟΡΚΥΛΟΥΘΥ
ΓΑΤΕΡΑΙΕΡΕΙΑΝΔΙΑΒΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΟΣΑΧΕΑΣΕΚΓΟ
ΝΟΝΔΕΤΩΝΤΟΝΔΙΟ
ΝΥΣΟΝΑΝΑΘΕΝΤΩΝ
ΦΛΑΟΥΙΟΣΜΟΝΔΩΝΦΙ
ΛΕΙΝΟΥΥΙΟΣΤΗΝΕΑΥΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑ

Lollingii exemplum:

ΦΛΛΟΥΙ/ ..ΡΧΕΛΛΝΤΗΝ
ΚΛΙΤΕΙ////. ‾ΕΝΛΝΛΥΣΛΝ
ΔΡΟΥΚΛΙ..........
ΓΛΤΕΡΛ.....ΙΜΝΔΙΑΙΙΥΙ
ΛΧΕΛΣΕΚΓΟ
ΩΝΤΟΝΔΙΟ
\ΘΕΝΤΩΝ

1868 Tabula alta et lata lapidis leucophaei, supra et a sinistra parte margine prominente ornata. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΤΗΝΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΗΝΗΗΤΕΡΑΦΛ̃
ΔΗΗΟΚΛΕΙΑΝ
Τ̃ΙΦΛ~ΦΙΛΕΙΝΟΣ
ΟΥΙΟΣ Ψ Β Δ

Τὴν γλυκυτά|την μητέρα Φλ(αουίαν) | Δημόκλειαν | Τί(τος) Φλ(άουιος) Φιλεῖνος | ὁ υἱός· ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).

Cf. quae adnotavi ad n. 1830. 1866.

1869 Thespiis (*Erimokastro*). Edd. Dodwell Itin. T. II p. 513 (Boeckh C. I. G. 1633). Accuratius Lebas *Inscr.* II, 410 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 583). Periisse videtur.

ΥΙΛΗΚΑ
ΜΝΑΣΙΠΠΑΙ
ΤΟΥΙΕΡΑΤΕ
ΣΙΔΟΣΚΑΙΑΝ
ΤΗΠΟΛΙΕΙΣΤ
ΥΣΟΥΕΟΡΤ

[Ἡ β]ουλὴ κα[ὶ ὁ δῆμος] | Μνασίππα[ν ......]|του, ἱερατε[ύσασαν Ἴ]|σιδος καὶ ἀν[αθεῖσαν] | τῇ πόλ(ε)ι εἰς τ[ὴν τοῦ Δι|ον]ύσου ἑορτ[ὴν ....].

Priorum editorum supplementa recepi praeter vs. 4, ubi Boeckhii supplementum καὶ Ἀν[ούβιδος] a Keilio probatum est. Ac sane quae Keilius ipse p. 653 composuit testimonia etsi docent vix usquam Anubin cum sola Iside coniunctim cultum esse, sed semper tertium accedere Sarapin, nonnumquam praeter hunc etiam Harpocratem, tamen haec sola res non sufficeret ad illorum rationem refutandam. Sed quid fiet illis τῇ πόλει et quae sequuntur? Cum initio totius tituli ea nullo modo coniungi posse apparet, neque enim ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος quicquam τῇ πόλει dedicare poterant. Quare reposui verbum unde illa penderent; quid dedicavissent, sine dubio post versum sextum enuntiatum erat, nam eum ultimum fuisse neque traditum est ab editoribus neque per se verisimile, quum litteras huius versus fractura lapidis laesas esse ex Lebasii exemplo appareat. Cf. praeterea adn. ad n. 1867.

1870 Duo fragmenta basis lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

//////
ΕΡΕΙΑΝΤΟΥΧΑ//////ΙΟΣΘΥΓΑΤΕ
ʼΤΟΥΦΕΡΕΝΙΚ///////‾ΥΣΕΒΕΙΑΣ///
ΤΟΣ Θ////////
/////

[Τὴν δεῖνα τὴν ἱ]έρειαν τοῦ Χα..ιος, θυγατέ[ρα | ....ο]υ τοῦ Φερενίκ[ου, ε]ὐσεβείας [ἕνεκα. | ἐπιμελητεύον]τος Θ........

1871 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΚΥΛΙCΑΡΤΕΜ
ΕΙΛΕΙΘΥΙΗ
ΤΟΝΙΔΙΟΝΥ
Τ̄·ΦΛΑΟΥΙΟ
ΛΥCΑΝΔ

[Φλαουία Δορ]|κυλὶς 'Αρτέμ[ιδι] | Εἰλειθυίῃ | τὸν ἴδιον υ[ἱὸν] | Τ(ίτον) Φλάουιο[ν] | Λύσανδ[ρον].

Cf. quae exposui ad n. 1830.

1872 Fragmentum basis lapidis calcarii, immissum scalis ante domum Nicolai Χατζῆ in vico *Erimokastro*. Edd. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 527 n. 28. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 129 n. 17. Exscripsit Lolling.

ΚΑΙΙΙ ... Ι.Ι
ΥΓΑΤΕΡΑΦΙΛΙΠΠΗ////
ΡΤΕΜΙΔΙΕΙΛΕΙΘΥΙΑ

..... καὶ [.......| τὴν θ]υγατέρα Φιλίππη[ν | 'Α]ρτέμιδι Εἰλειθυίᾳ.

1873 Alabaster a. 0,09, qui inventus esse dicitur Thespiis, exstat in museo Britannico; inter ornamenta picta incisus est titulus artificis. Ed. de Witte *Bulletin de corr. Hell.* II (1878) p. 551 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 206. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 219*c*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 333. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 254 n. 794. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*d*).

ΓΑΜΕDΕΣ ΕΠΟΕΣΕ

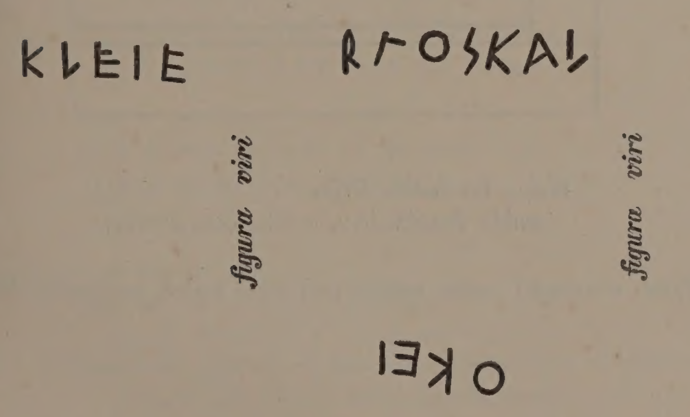
Γαμείδεις ἐπόειτε.

1874 Titulus neglegenter incisus in margine vasculi, quod inferiore parte fracta nunc 0,07 altum est. Inventum est Thespiis, servatur Athenis in Barbaceo. Ed. Mylonas *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 540 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 205. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 219*g*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 254 n. 795. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*c*).

DIONYΣIOΣA/// ///AΛIOΝ

Διωνύσιος 'Α[ρπ]αλίων[ι]. Fickius *Göttinger Gelehrte Anzeigen* 1883 p. 122 etiam 'Α[σφ]αλίων[ι] legi posse monet.

1875 'Cantharus parvus Thespiis repertus, nunc musei Berolinensis. In utroque vasis latere picti sunt terni viri; in altero titulus eis ascriptus dedita opera erasus, in altero servatus est. Litterae acu incisae sunt'. Ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 206*a* (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 219*a*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 334. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 253 n. 793. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*e*).

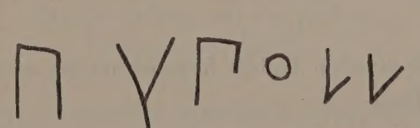
Κλείεργος καλ[ὸς τῷ δεῖνι δ]οκεῖ. Sic mihi ex nota formula titulus supplendus videtur; nam quae in altero latere erasa sunt, ea ad hanc ipsam inscriptionem pertinuerint. Quare falli existimo homines doctos qui Καλόκει coniungunt idque nomen proprium viri esse volunt.

1876 In latere cocto, qui postea impositus erat sepulcro Christiano ad ecclesiam dirutam S. Barbarae prope *Erimokastro*, titulus impressus. Ed. Kumanudis 'Αθηναίου IV p. 108 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 19 n. 51. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. Add. p. 232 n. 262*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 268 n. 846).

ΘΕΙΣΠ

Θεισπ[ιείων].

1877 Cantharus parvus Thespiensis, in museo Berolinensi. Ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 251*a* (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 236. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 254 n. 796).

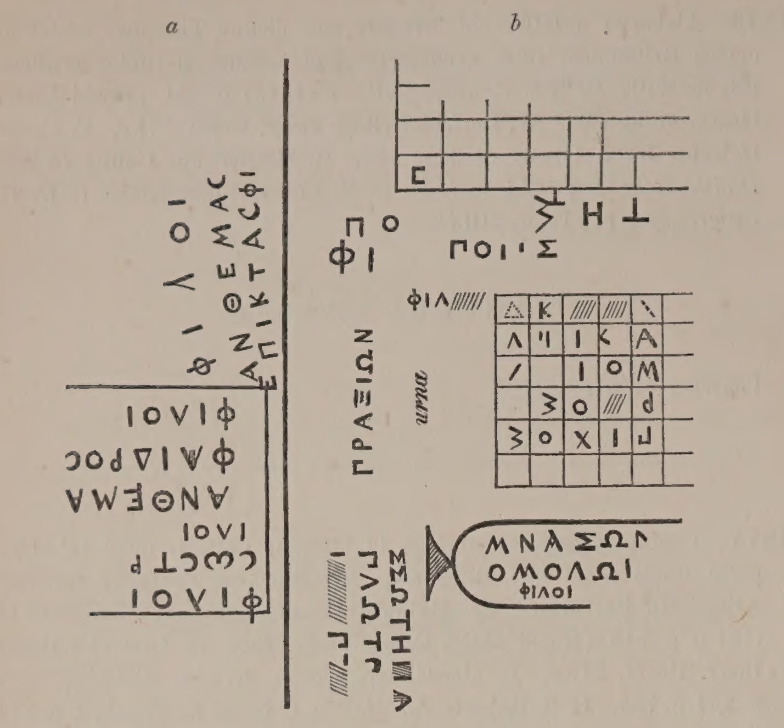

Titulum integrum esse testatur Roehl. Quid sibi velit, obscurissimum. Nam Meisteri emendatio Πῦ[ρ]ο[ς], ab ipso non nisi dubitanter proposita, improbabilis mihi videtur.

1878 Fragmentum lapidis calcarii duri leucophaei, inscriptum a duabus partibus inter se contingentibus (*a b*). Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 407 n. 19. Multo plenius exscripsit Lolling.

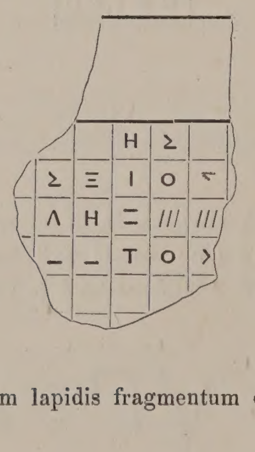
[*Textum vide pag. seq.*]

Apparet haec esse ludibrii causa insculpta ab adulescentulis otiosis; atque ea quidem, quae legi et intellegi possunt, fere amicitiae testi-

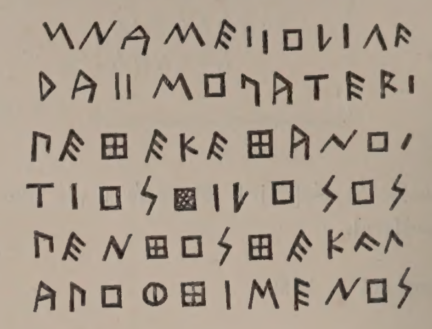
monia sunt similia eis quae Athenienses quoque ephebi haud raro hermis aliisque lapidibus publice propositis insculpebant (cf. C. I. A. III, 740. 743. 753. 765. 1082. 1095. 1098. 1102. 1111. 1113). Hic in latere *a* agnoscuntur haec: φίλοι | Σώστρ[ατος, ... | φ]ίλοι· Ἀνθεμᾶ[ς,] | Φαῖδρος. | φίλοι· ...... | φίλοι· | Ἀνθεμᾶς, | Ἐπικτᾶς, Φι..... In parte *b* haec: Μνάσων, Ὁμολώϊ[χος,] | φίλοι. Praeterea aliquotiens litterae quaedam vocabuli φίλοι aetatem tulerunt sine nominibus, quae certa ratione ad eas referri possint, et nonnulla nomina reliquiaeve nominum, veluti Πραξίων, Σωτη[ρί]δ[ης], Πλωτο...., [Ὀλύμ]πιχος, ...ρ[ι]ος.

1879 Fragmentum exiguum basis lapidis calcarii leucophaei. A superiore parte exstat margo. Exscripsit Lolling.

Sine dubio hoc eiusdem lapidis fragmentum est ac n. 1878. Sed hic nihil certi dispicitur.

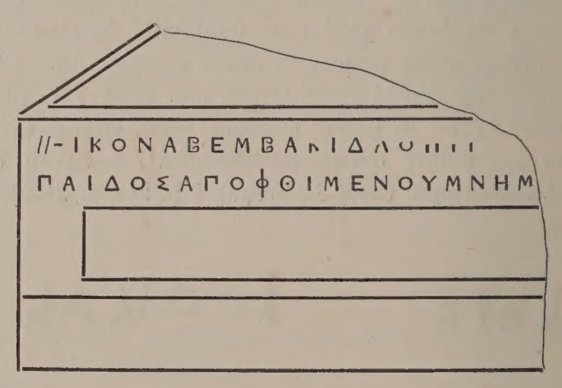
1880 Lapis inaedificatus in exteriore muro ecclesiae S. Blasii prope vicum *Palaeopanagia*, in angulo ecclesiae qui spectat inter meridiem et orientem solem, satis edito loco. Edd. Ross Epist. epigr. ad Boeckhium p. 12 (K. Keil *Arch. Anz.* 1850 p. 208*. A. Meineke *Arch. Zeitg.* IX (1851) p. 285). Ex Schillbachii apographo K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 533 n. XXX. Roehl Inscr. Graec. ant. 146 (P. Cauer Delectus Inscr. Graec. n. 112 ed. prior. G. Kaibel Epigr. Graec. 486. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 9 n. 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 212. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 249 n. 765. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 218 n. 208). Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wiss. zu Berlin* 1885 p. 1037 n. 70. Eiusdem apographo usus sum, quod accurate exprimo.

Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλιγε[ί]δα μ' ὁ πατὴρ [ἐ]πέθηκε θανό[ν]τι
Ὀσθίλος, ὧ[ι] πένθος θῆκεν ἀποφθίμενος.

De lectione nunc plane constat; nomen Ὀσθίλος ignotum quidem est, neque tamen amplius cogitari licet de ὡς φίλος, quia littera φῖ in hoc titulo (vs. 6) rotunda est, non quadrata. Sed ὧ[ι] pro ὡς scripsi cum Keilio, non quo Lollingii testimonio diffiderem, sed quia ipsum lapicidam syllaba proxime antecedente in errorem inductum iudico. Nam ὡς πένθος θῆκεν neque per se recte dictum existimaverim, neque asyndeton tolerabile videtur.

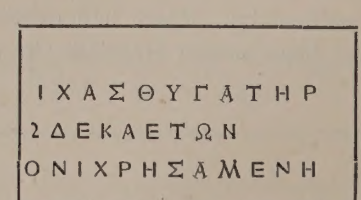
1881 Lapis calcarius durus leucophaeus, in ecclesiola S. Eliae, quae est in vico *Kaskaveli*, sinistram versus ab introitu occidentali ecclesiae. Exscripsit Lolling. Ectypum misit idem.

Εἰκόνα Βεμβακίδα θῆ[κεν ◡◡ – ◡◡ – ◡,]
παιδὸς ἀποφθιμένου, μνῆμ[α φιλημοσύνης].

Finem hexametri versus nomen patris vel matris occupasse videtur.

1882 Marmor candidum quadratum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Ἐνθάδε – ◡]ίχας θυγάτηρ | [κεῖται ◡◡ – ◡]
[δ]ώδεκ' ἐτῶν, | [φθονερῷ δαίμ]ονι χρησαμένη.

1883. 1884 Lapis albus quadrangulus a. 0,83, l. 0,59, inventus ad radices montis, in quo sita erat Ascra, nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Titulum n. 1884 ed. Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 54 n. X (*Reisen und Forschungen in Griechenland* II p. 95 n. 53. Welcker Mus. Rhen. IV (1845) p. 238 n. 7. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 164 n. LII*a*. Lebas *Inscr.* II, 398). Utrumque edd. A. Conze et A. Michaëlis *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XXXIII (1861) p. 88 (G. Kaibel Epigr. Graec. 497). Exscripsit Lolling.

(1883) ΓΗΡΑΣΕΡΗΜΩΣΑΣΑΠΑΤΡΟΣΝΕΚΥΣΕΝ⊕/
ΚΑΛΛΙΤΥΧΗΦΘΟΝΕΡΩΔΑΙΜΟΝΙΧΡΗΣΑΜ
ΜΟΥΣΑΙΔΕΕΥΧΩΛΑΙΣΙΕΝΕΠΗΚΟΟΙΟΥ
ΠΑΤΡΟΣΕΜΟΥΖΑΚΟΡΟΥΜΟΙΡΑΔΕΕΧΙΜΕ
ΑΣΚΡΑΙΩΚΡΥΨΑΣΑΤΙΣΕΛΠΙΔΕΣΟΥ
ΤΑΣΑΤΕΛΙΣΓΟΝΕΩΝΕΙΣΕΜΕΔΕΡΚΟΜΕ

(1884) ΣΟΛҺΙΚΙΟΥΖΑΚΟΡΟΙΟΛΥΓΡΑΠΛΙΣΕΝΘ/
ΚΑΛΙΤΥΧΗΔΥΕΤΩΝΠΛΗΣΑΜΕΝΗΔΕΚ///

Fines versuum in alio lapide a dextra adiuncto scripti erant.

1883 Γῆρας ἐρημώσασα πατρὸς νέκυς ἐνθά[δε κεῖμαι]
Καλλιτύχη, φθονερῷ δαίμονι χρησαμ[ένη].
Μοῦσαι δ' εὐχωλαῖσιν ἐπήκοοι οὐ[κ ἐγένοντο]
πατρὸς ἐμοῦ ζακόρου, μοῖρα δ' ἔχ[ει] με [πέδῳ]
Ἀσκραίῳ κρύψασα· τίς ἐλπίδες οὐ[κ ἐδάκρυσεν]
τὰς ἀτελ(ε)ῖς γονέων, εἰς ἐμὲ δερκόμε[νος].
1884 Σολπικίου ζακόροιο λυγρὰ παῖς ἐνθ[άδε κεῖται]
Καλ(λ)ιτύχη, δύ' ἐτῶν πλησαμένη δεκ[άδας].

Supplementa partim Conzii, reliqua Keilii sunt. Memorabilis est n. 1883 vs. 5 soloecus nominativi ἐλπίδες pro accusativo usus, inferiore quidem aetate non infrequens. Quare altero p. Chr. saeculo, cui Kaibelius epigramma tribuit, certe antiquius non est existimandum; nescio an praestet etiam aliquanto recentius iudicare. Formulam φθονερῷ δαίμονι χρησαμένη poëta fortasse ex lapide paullo antiquiore item Thespiensi n. 1882 repetivit.

1885 Lapis leucophaeus cubi figura, ex ecclesia S. Catharinae, quae est in monte Helicone, in museum Thespiense illatus. Edd. A. Conze Philol. XIX p. 182. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 538 n. 53 (G. Kaibel Epigr. Graec. 500). Exscripsit Lolling.

ΑΝΑϹΤΗϹΑΝΤΑΚΟΔΡΑΤΟΝ
ΝΗΝΓΗΡΑΙΚΑΙΚΑΜΑΤΩ
ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΙΦΙΛΟΤΗΤΟϹ
ΡΟΙΜΝΗΜΑΡΕΤΗϹΕΛΙΚΩΝ
~Δ◡
ΝΟΥΤΟΥΔΙϹΓΥΜΝΑ
ΘΕϹΠΙΑΔΟΥ

Epigramma sic refinxit Kaibelius:

[Τόν ποτ' ἐν εὐσεβίῃσιν] ἀναστήσαντα Κοδρᾶτον
[μητέρ' ἀποφθιμέ]νην γήραϊ καὶ καμάτῳ
[ἐκτέρισαν χάριν αὐτῷ] ἀμειβόμενοι φιλότητος
[σήματι τῷδ' ἕτα]ροι· μνῆμ' ἀρετῆς Ἑλικῶν.

Atque alterius quidem distichi sententiam quin assecutus sit non est dubium, prioris supplementa ingeniosa quidem sunt, sed haud levibus dubitationibus obnoxia. Nam cuius virtutis in altero versu pentametro ipse mons Helicon monumentum esse dicitur, eam consentaneum est non ad privatas Quadrati res spectare, sed beneficia quaedam ab eo in populum Thespiensem collata esse; sic vero horum beneficiorum antea mentionem fieri potius exspectamus, quam pietatis erga matrem pridem defunctam. Quare nescio an sic potius scribendum sit:

[Τὸν πάρος εὐδικίῃσιν] ἀναστήσαντα Κοδρᾶτον
[πατρίδα κεκλιμέ]νην γήραϊ καὶ καμάτῳ.

Nam civitatem senio et laboribus confectam dici neque a sermone poëtico neque ab illius aetatis condicione alienum mihi videtur. Sed haec quidem supplementa praestare sane nolim; at illud confidenter nego, versus 6. 7 recte restitutos esse a Kaibelio cum scriberet [. . . . . . Κορ]νούτου δὶς γυμνα[σιαρχήσαντος | . . . . . .] Θεσπιάδου. Neque enim perspicitur quaenam necessitudo Cornuto et Thespiadi intercedat aut inter se aut cum hoc monumento. Contra omnia expedientur si scribemus:

[ἐπιμελουμέ]νου τοῦ δὶς γυμνα-
[σιάρχου] Θεσπιάδου.

Idem Thespiades proconsulis statuam n. 1855 erigendam curaverat una cum Eustephio. Nam certe cur hunc titulum quarto p. Chr. n. saeculo antiquiorem existimemus nulla est causa.

1886 Lapis albus quadrangulus, a. 0,55, l. 0,37, c. 0,20, inventus in parietinis loci Χρυσό, exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo n. 79. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου VII p. 285 n. 5. Accuratius I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1884) p. 123 n. 11. Exscripsit Lolling. Cf. quae adnotavi *Historische und philologische Aufsätze, E. Curtius gewidmet*, p. 291 not. 1.

[*Textum vide pag. seq.*]

Ἐνθάδε σῆμα θέασ' ἀνδρὸς σοφοῦ Εὐτυχιανοῦ,
ὃς Μουσῶν δώροις ἔσχε λόγον Χαρίτων.

Eutychianum Atheniensem comoedum in victorum laterculo n. 1776 recenseri monuit Schmidtius. Eum probabile est quum per occasio-

Ε Ν Θ Λ Δ Ε Ϲ Η Μ Α Ο
Ε Α Ϲ Α Ν Δ Ρ Ο Ϲ ∞
Φ Ο Ν Ε Ν Τ Υ Χ Ι Λ
Ν Ο Υ · Ο Ϲ Μ Ο Υ
Ϲ Ω Ν Δ Ω Ρ Ο Ι Ϲ
Ε Ϲ Χ Ε Λ Ο Γ Ο Ν
Χ Α Ρ Ι Τ Ω Ν

nem ludorum Thespiis versaretur decessisse et illic sepultum esse. Ceterum quod editor vs. 1. 2 activum *θεᾶς* agnoscere sibi videtur, id sane non pugnat cum infimae aetatis usu, sed necessarium utique non est, nam imperativi medii *θέασαι* diphthongum elidi notum est; cf. Arist. Pac. 393 *ἀλλὰ χάρισ᾽, ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλοδωρότατε δαιμόνων.* 906 *θέασ᾽ ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.*

1887 In ecclesia diruta vici *Lefka.* Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 481 tab. XVI n. 74 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 157 n. XLII*a*. Lebas *Inscr.* II, 442). Lollingius refert, totius vici *Lefka* non superesse nisi exigua vestigia; lapides inscriptos ex ecclesiolis eius vici Thespias in museum translatos esse plerosque, hunc vero periisse videri.

Β Α Ϲ . . . . . Μ Ο Ι Ω
Τ Ρ Ε Χ Ε Ι Ϲ Γ Ν Ω Ρ Ι Ϲ Ε Ν Α
. . . Α Ρ Ο Υ Δ Ε Ν Π Ο Λ Λ Ε Ϲ
. Χ Ρ Η Ϲ Α Μ Η Ν Α Ν Θ Ε Ϲ Ι Π
Ρ Ο Δ Ι Ν Ο Ι Ϲ Ϲ Τ Ε Φ Α Ν Ο Ι Ϲ Χ Ρ Η
Μ Ε Ν Ο Ϲ Κ Α Τ Ε Ν Ε Τ Ρ Υ Φ Η Ϲ
Λ Ο Υ Ϲ Ε Μ Υ Ρ Ι Ϲ Ε Τ Ο Υ Τ Ο · Π Ρ Ε Π Ε
Ϲ Ο Π Α Υ Τ Α Ϲ Ο Ι Δ Ε · Π Ρ Ο Δ Ω Ν Ο
Χ Ρ Η Ϲ Τ Ο Ϲ Ϲ Τ Α Κ Α Ι Γ Ε Λ Ϲ Ο Ν Τ Ο Υ
Τ Ο Π Ε Π Ρ Ω Τ Ε

Metri dactylici certissima sunt vestigia. Quod utrum erroribus in transscribendo commissis turbatum sit, an ipse dedicationis auctor specie quadam rhythmi contentus legitimos versus efficere noluerit, incertus haereas. Sed hanc opinionem ut probabiliorem existimem maxime versus septimi reliquiis adducor, ubi *ἐμύρισε* vox quattuor deinceps syllabarum correptarum sine ulla corruptelae aut erroris suspicione scripta est. Ceterum quae legi possint, haec fere sunt: Vs. 2 *τρέχει* (?), *ἐγνώρισεν*; vs. 3 [... *γ*]*ὰρ οὐδὲν πολλ*[*αῖ*]*ς*; vs. 4 [*ἐ*]*χρησάμην ἄνθεσι π* ....; vs. 5. 6 *ῥοδίνοις στεφάνοις χρη*[*σά*]||*μενος κατενετρύφησ*[*α*; vs. 7 .... *λους ἐμύρισε*; vs. 8 *τοῦτο πρεπε* ....; vs. 9. 10 *χρηστὸς* ... *καὶ* [*τ*]*έλ*[*ε*]*ον τοῦ*|*το πέπρωτ*[*αι*].

1888 Tabulae novem lapidis calcarii subfusci eiusdem formae et magnitudinis, altae 1,05, latae ab inferiore parte 0,45, a superiore 0,42, cum margine superiore prominente 0,435, crassae 0,16. Litterae altae 0,020—0,025, praeter theta et omicron altas 0,015, versuum altitudo 0,035. Uniuscuiusque lapidis planicies antica et latera laevigata, postica pars non item. Inventae tabulae iuxta leonem lapideum, qui effossus est orientem versus a parietinis Thespiarum, fere mille et centum metrorum Gallicorum intervallo, ad ripam dextram fluvii Thespii (*Kanavari*) prope viam, qua cum vico *Erimokastro* coniunguntur *Arkopodi* et *Kokla.* Tabularum octo (*a*—*h*) titulos ed. P. Stamatakis *Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας* 1882 p. 71 sqq. tab. I. Lapidis *b* inscriptionem pleniorem et accuratiorem repetivit idem Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1883 p. 191 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 400 n. 791*a*—*h*). Stamatakis exemplar cum lapide contulit et tabulam *b* totam exscripsit, reliquarum lectionem multis locis emendavit Ernestus Fabricius. Huius exemplo adhibito lapidem iterum examinavit et omnia exscripsit Lolling. Tabulam *i* a Stamataki propter nimiam legendi difficultatem omissam exscripserunt Fabricius et Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Var. lect. *a* vs. 1 init. Β Ρ Lolling, Β Ρ Fabricius. Utramque litteram integram habet Stamatakis. || Vs. 5 fin. Κ Υ Ͱ Ε Σ Fabricius et Lolling, Κ Υ Ε Ε Σ Stamatakis. || Vs. 6 init. Α Ρ Ε Fabricius et Lolling, Α Κ Ε Stamatakis. || Vs. 7 fin. Μ Α Ψ Ο Σ Stam., id quod exhibui Fabricius et Lolling. || Vs. 12 init. Κ Ο Ρ Κ Lolling, Κ Ο Κ Κ Stamatakis. || *b* vs. 2 fin. Κ Υ Ͱ Ε Σ Fabricius, Lolling, Κ Υ Ε Ε Σ Stamatakis. || Vs. 3 init. Π Ε Ι Ρ Α Stamatakis, Π Ε Τ Ρ Α Lolling. Litteram tertiam aut Ι aut Τ fuisse refert Fabricius. || Vs. 4 init. Μ Ε Υ Α Lolling, Μ Γ Υ Α Fabricius, ... Α Stamatakis. || *c* vs. 1 fin. Ρ Ο Σ Stamatakis, Ͱ Ο Σ Lolling. || Vs. 3 fin. Ι Π Ο Σ Stamatakis, Ι ˈ Ο Σ Fabricius, Ι Ψ Ο Σ Lolling. || Vs. 4 init. Α Μ Ͱ Ν Ο Fabricius, addens Ͱ distincte agnosci. At Lollingius cum Stamataki Α Μ Ι Ν Ο habet. || Vs. 9 Φ Υ Υ Ι Δ Α Σ Stamatakis, Τ Υ Υ Ι ////////// Fabricius, Γ Υ Υ Ι Σ Lolling. || Vs. 10 Κ Α Φ Ι Σ Ο Ο Ι Α /// Ι Ο Σ Fabricius, Κ Α Φ Ι Σ Ο Ο-Ρ Α Σ Stamatakis. Id quod exhibui, Lollingius legit. || *d* vs. 2 init. Α Ν Τ Ι Stamatakis. Λ Ν Φ Ι Fabricius, Α Ν Φ Ι Lolling. || Vs. 5 extr. Τ Ρ Ο Τ Ο Σ Stamatakis, Lolling, Τ Ρ Ο Φ Ο Σ Fabricius. || Vs. 8 F Ο Ι Κ Ο Ν Fabricius, Lolling, F Ο Ι Ν Ο Ν Stamatakis. || *e* vs. 3 Κ Υ Δ Ι Α Σ Fabricius, Lolling, Ρ Υ Δ Ι Α Σ Stamatakis || Vs. 6 Δ Ι Δ Ο-Ρ Ο Σ Lolling, mero ni fallor calami lapsu. || *f* vs. 6 litteram Σ finalem primo paullo inferiore loco incisam fuisse, deinde id a lapicida emendatum esse hunc in modum: Σ testatur Lolling. || Vs. 7 fin. Ͱ Ε Σ Lolling, Ε Ε Σ Stamatakis. || Vs. 8 init. Ε Ψ Ε Stamatakis, Ε Ψ Ι Lolling. || Vs. 10 init. Σ Φ Lolling (cf. vs. 6). || *g* vs. 2 Γ Υ Α Υ Κ Ο Σ Lolling, /// /// Μ Υ Κ Ο Σ Fabricius, .. Α Υ Κ Ο Σ Stamatakis. || Vs. 3 Δ Ι Κ Κ Ο Ν Lolling, Ι Ι Κ Ι Ο Ν Fabricius, ... Ι Ο Ν Stamatakis. || Vs. 4 Π Ι Ο Ο Ο Ο Σ Lolling, Ι Ψ Ο Ο Ο Ο Fabricius, .. Ο Ο Ο .. Stamatakis. || Vs. 6 init. Υ Ε Ρ Stamatakis, Η Ε Ρ Lolling, Η Ε Ρ Fabricius. || *h* vs. 1 F Ι Σ Stamatakis, Ε Ι Σ Fabricius, Lolling. || Vs. 6 init. / Μ Fabricius, Λ Μ Lolling, Α Μ Stamatakis. || Vs. 7 init. \ Ν Lolling, Λ Ν Fabricius, Α Ν Stamatakis. Litterae admodum accurate et eleganter incisae per omnes tabulas easdem formas habent, praeter paucas quae nonnihil variantur. Ex Lollingii apographo apparere videtur, elementorum Ν Σ Μ lineas rectas hic illic leniter inflexas esse; item pro Ψ nonnunquam Ψ, pro Υ vero Υ et Υ exhibet. Inter omicron et theta nihil intercedit discriminis. Sed Lollingius probabiliter adnotat, si sumamus colore rubro tinctas fuisse litteras, cuius rei sane vestigia non exstant, facile illa elementa discerni potuisse, quia Θ punctum rubricatum habuisset, Ο non item. Punctum vero circino effectum etiam in littera Φ aliquot locis servatum est, cuius hasta media modo brevior est modo longior, raro omnino circuli fines non excedit.

a

BRAMIΣ
ΠΥΘΙΑΣ
ΠΥΘΟDΟRΟΣ
ΦRΥΝΟΣ
ARXIKVFEΣ
AREΣANDROΣ
ARIΣTOMAIO///
ΣAMIΨOΣ
ΠOVYDDAVOΣ
VEBEROΣ
DRAΠYΣ
KOKKYΦΣ

b

ARIΣTION
ΠOVYKVFEΣ
ΠETRADION
MEVANOOΣ
ΠOVYTIMIDAΣ
ΣTIONDAΣ
ΠΥΘΟDΟRΟΣ
DAMAVKOΣ
TFΣIMENEΣΠΥΟI
ΠOVYNIKOΣOVYM
DAMOΦIVOΣ
ΠARAIBATAΣ

AKINOIMΠIO

c

VIΠAROΣ
KAVVIΦAON
ΣAMIΨOΣ
AMINOMENEΣ
EMMONOΣ
AΣOΠIOΣ
ΣAON
ΣAYKRATEΣ
ΓYVIΣ
KAΦIΣOO///A///EΣ
HIΠΠOKRITOΣ
ONDAΣ

d

ANTANORIDAΣ
ANΦIKRATEΣ
FOINIAΣ
EVΨORIDAΣ
ΠOVYΣ<TROTOΣ
FERΓON
KRINOVAOΣ
FOIKON
ΦIVTEROΣ
ΦAON
FAVIDIOΣ
ARMODIOΣ

e

KAΠOΣ
EΠIKRATEΣ
KYDIAΣ
ΣAYTEVEΣ
KAVVIROIDAΣ
DIODOROΣ
ΦIVOVAOΣ
KAVVIΣTROTOΣ
NEOMENIOΣ
ΣMINOOΣ
EVMARIΨOΣ
KAΦIΣINOΣ

f

KREONTIDAΣ
ΦRYNIΣΣKOΣ
EYΦATAΣ
ARΨIVAOΣ
VEΣΣΨON
EΠIKRATEΣ
ΠROKVFEΣ
EΨEΣΣOENEΣ
HIMERAIOΣ
ΣΦRIΓON
DIONYΣIOΣ
EYKOΣMIDAΣ

g

DAMOΦIVOΣ
ΓVAYKOΣ
DIKKON
ΠIOOOOΣ
FANAXIVAOΣ
HERIΨOΣ
DREKON
KEVAINOΣ
BRATON
HERMAIAΣ

h

EIΣAPΨOΣ
ANTIΓENEΣ
ΦOΣON
DEXIKRATEΣ
ΦAIKOΣ
ΛMΦIAΣ
\NTIΓENFDAΣ
AMΦIMEDEΣ
ARIΣTOKRATEΣ
ΠΥΘΟDΟRΟΣ
ΠERDIX
BABYRIOΣ

i

ex Fabricii exemplo:

/// /// /// /// /// /// NEΣ
ΣOM/// /// /// IIDAΣ
ERM/// DFDAΣ
Λ/// ///ΣTOKRATEΣ
/// /// ///VIΣIDOTOΣ
ΓRV/// /// A/////////////
ΛR

i

ex Lollingii exemplo:

KVFEΓENEΣ
ΣOΣIBOTEΣ
EYMEDFDAΣ
ARIΣTOKRATEΣ
KAVVIΣTROTOΣ
TRYΓIAΣ
NDAF/// F/////

a

Βράμις
Πυθίας
Πυθόδωρος
Φρῦνος
Ἀρξικλίεις
Ἀρέσανδρος
Ἀριστόμα[χ]ο[ς]
Σάμιχος
Πολύδδαλος
Λέβειρος
Δράπυς
Κόκκυψ

b

Ἀριστίων
Πολυκλίεις
Πετραδίων
Μέλανθος
Πολυτιμίδας
Στιώνδας
Πυθόδωρος
Δάμαλκος
Τισιμένεις πυθιονίκα
Πολύνικος ὀλυμπιο[νίκα]
Δαμόφιλος
Παραιβάτας

c

Λίπαρος
Καλλιφάων
Σάμιχος
Ἀμινομένεις
Ἔμμονος
Ἀσώπιος
Σάων
Σαυκράτεις
Γύλις
Καφισοθ[ρ]ά[σ]εις
Ἱππόκριτος
. . . . . ώνδας

d

Ἀντανορίδας
Ἀνφικράτεις
ϝοινίας
Εὐχορίδας
Πολύσστροτος
ϝέργων
Κρινόλαος
ϝοίκων
Φίλτερος
Φάων
ϝαλίδιος
Ἁρμόδιος

e

Κᾶπος
Ἐπικράτεις
Κυδίας
Σαυτέλεις
Καλλιροίδας
Διόδωρος
Φιλόλαος
Καλλίστροτος
Νεομείνιος
Σμίνθος
Εὐμάριχος
Καφισῖνος

f

Κρεοντίδας
Φρυνίσκος
Εὐφάτας
Ἀρχίλαος
Λέσσχων
Ἐπικράτεις
Προκλίεις
Ἐχεσσθένεις
Ἱμεραῖος
Σφρίγων
Διονύσιος
Εὐκοσμίδας

g

Δαμόφιλος
Γλαῦκος
Δίκκων
Π[ρ]όθοος
ϝαναξίλαος
Εἴριχος
Δρέκων
Κέλαινος
Βράτων
Ἑρμαῖας

h

[ϝ]ίσαρχος
Ἀντιγένεις
Φώσων
Δεξικράτεις
Φαῖκος
[Ἀ]μφίας
[Ἀ]ντιγενίδας
Ἀμφιμείδεις
Ἀριστοκράτεις
Πυθόδωρος
Πέρδιξ
Βαβύριος

i

Κλειγένεις
Σωσ[τρ]οτίδας
Εὐμειδίδας
Ἀριστοκράτεις
Καλλίστροτος
Τρυγίας
. . νδα . . . . .

Titulus sepulcralis est hominum qui in bello occubuerunt, simillimus ille quidem Tanagraeo n. 585, a quo ne temporis quidem magno intervallo distare videtur; neque enim propter litteras accuratissime elegantissimeque incisas medio saeculo a. Chr. n. antiquiorem haberi posse iure existimavit A. Kirchhoff *Studien zur Geschichte des griechischen Alphabets* ed. 4 p. 141. Atqui cum ex magno numero nominum, quae tamen non omnia servata sunt, appareat ad proelium cruentissimum has tabulas spectare, Kirchhoffius ad pugnam Deliensem (Ol. 89, 1. 424 a. Chr.) rettulit, quippe qua Thespienses omnium maxime afflictos esse constet (Thuc. IV, 96, 3: *καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον τῶν* Βοιωτῶν *καὶ μέχρι μέσου ἡσσᾶτο ὑπὸ τῶν* Ἀθηναίων, *καὶ ἐπίεσαν τούς τε ἄλλους ταύτῃ καὶ οὐχ ἥκιστα τοὺς* Θεσπιέας. 133, 1: *ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει* Θηβαῖοι Θεσπιέων *τεῖχος περιεῖλον ἐπικαλέσαντες ἀττικισμόν, βουλόμενοι μὲν καὶ ἀεί, παρεστηκὸς δὲ ῥᾷον ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ πρὸς* Ἀθηναίους *μάχῃ ὅτι ἦν αὐτῶν ἄνθος ἀπωλώλει.*

Sed alio quoque nomine hic titulus imprimis memorabilis est. Continet enim elementum, quod omnino in ullius Graecae gentis litteratura fuisse ad hoc tempus ignorabatur, hoc ͱ. Quod quin sine ullo quantitatis discrimine vocalem aliquam simplicem, mediam illam quidem inter *i* et *e*, significet dubitari nequit. At si accuratius usum eius examinaverimus, apparebit quomodo illa vocalis *i* frequentia, qua Boeotica dialectus ad similitudinem recentioris Graecorum sermonis satis prope accedebat, paullatim ac per certos gradus invaluerit. Nam hic et pro genuina diphthongo *ει*, quae in recentioribus Boeotorum titulis in simplicem vocalem *ī* abiit, illa littera usurpatur (Τͱσιμένεις *b* vs. 8, Ἀντιγενͱδας *h* vs. 7, Εὐμειδͱδας *i* vs. 3 et fortasse Ἀμͱνομένεις *c* vs. 4) et pro correpta vocali *ε*, quae inferiore aetate *ĭ* est (Ἀρξικλͱεις *a* vs. 5, Πολυκλͱεις *b* vs. 2, Προκλͱεις *f* vs. 7, Κλͱειγένεις *i* vs. 1). Contra producta vocalis, quae in plerisque Graecorum dialectis *η*, apud Boeotos recentiores *ει* est, hic etiamtum Ε, non ͱ scribitur, ut appareat eam tum temporis nondum pronuntiatione medium inter *ī* et *ē* locum tenuisse. Namque eam rem inconstantiae cuidam aut neglegentiae quadratarii tribuendam non esse exemplorum multitudo documento est; inveniuntur enim cum compluria nomina, quorum stirpes eum sonum habeant (ΝεομΕνιος *e* vs. 9, ΗΕριχος *g* vs. 6, ἈμφιμΕδΕς *h* vs. 8, ΕὐμΕδͱδας *i* vs. 3), tum nominativi in ΕΣ cadentes undeviginti. Apparet igitur hunc in modum mutatam esse harum vocalium pronuntiationem:

Graec. antiquiss.	Boeot. saec. V	Boeot. saec. IV—II
ē	*ē*	*ė̄*
ĕ ante vocalem	*ė̆*	*ĭ*
ei	*ė̄*	*ī*

Littera *ė* significat vocalem simplicem, quae media est inter *e* et *i*. Ceterum in hoc laterculo minusculis litteris exprimendo volgarem recentioris aetatis morem secutus sum, quia aliter fieri non poterat, nisi signo novo uti vellem.

Iam eiusdem signi pauca exempla in titulis Boeoticis iampridem notis exstant, sed ea neglecta sunt aut ad errorem lapicidae ambigentis utrum Ε an Ι incideret relata. Atque n. 1943 quidem ΠΡΟΚΛͰΕΣ legitur ut hic *f* vs. 7; n. 2456 vero cum in nomine Ἀγͱμώνδας illa littera usurpetur, apparet iam recentioris pronuntiationis, quae in litteratura Ionica scriptura *ει* indicatur, hoc esse vestigium. Denique a me impetrare non possum, ut plane silentio transeam rem admodum memorabilem, quam sane ad liquidum perducere nequeo. Etenim constat plane eandem litteram eadem vi etiam apud Oscos usurpatam esse, neque hoc mero casu factum esse persuadere mihi possum, praesertim cum notum sit litteraturam Oscam a Chalcidensibus Italiae repetitam esse (cf. Kirchhoff *Studien* ed. 4 p. 131 sq.), et Chalcidensium scripturae omnino arctissimam necessitudinem intercedere cum Boeotica. Neque id mihi magni momenti videtur, quod adhuc neque in Chalcidensium Euboeae neque in Italicorum monumentis id signum inventum est; nam nisi titulus Thespiensis erutus, immo nisi a Fabricio et Lol-

lingio summa diligentia examinatus esset, etiam Boeotorum usum adhuc ignoraremus, quorum tamen tituli longe plures exstant quam Chalcidensium utrorumque. Paullo plus tribuerim ei rei, quod apud Oscos ipsos antiquissimi tituli eo elemento carere dicuntur. Sed hoc quidem alii viderint; de Boeotica certe litteratura non poterit amplius dubitari.

In singulis nominibus legendis et supplendis fere nihil negotii editori reliquit insignis Fabricii et Lollingii diligentia. De uno nomine *i* vs. 2 propter discrepantiam exemplorum dubitari licet; sed Lollingii quidem lectionem Σωσιβώτης veram non esse dialecti leges demonstrant, ac si quis Σωσιβώτ[α]ς emendare conetur, certe litteras nulla ex parte similes vel a quadratario vel a Lollingio confusas statuere debebit; quare malui Σωστροτίδας reponere, unde et Fabricii et Lollingii lectionem aeque nasci potuisse apparet, praesertim si huius oculos ad finem versus antecedentis aberrasse statuas. De nomine Κόκκυψ, quam Boeoticam vocabuli κόκκυξ formam (cf. *h* vs. 11 Πέρδιξ) esse statui, vide adn. ad n. 1745.

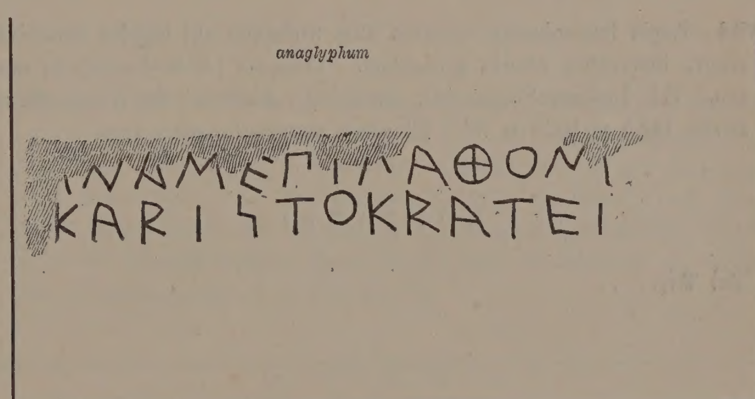
1889 Columna lapidis albi, a. 0,94, diam. 0,28, rudi arte elaborata praeter planiciem accurate laevigatam a. 0,48, quae continet titulum. Lapis e vico *Karatàs* sito inter Thisben et Thespias illatus in museum Thespiense. Exscripsit Lolling, ectypum chartaceum misit idem.

Μ Λ
Ι ᛚ Ε Θ
Λ Θ
ᛚ Θ Ν
Ͱ ᛚ Α Π Ι Θ
Θ
Ι Α R Ι
- Λ /// Λ Ι Υ Θ Ν
Κ Α ᛚ ᛚ Ε Α : Π Ι R Ι H Σ
Κ ᛚ Ε Θ / : Ͱ ᛚ Ε Θ Ν
Σ Ι ᛚ Ͱ Ε : Ι Σ
Θ Ε //// Ε Σ /// /// Θ ᛚ ᛚ Ε ////
Θ Θ Ι Ν Α R H ᛚ Α Σ
Ε Υ Φ R Α Ι . Σ Φ Ι Μ Α .
Ν : Ι Π Α R Ι Ν Θ Σ
Α Ν Τ Ι Λ Ε Ν Ε Σ
Α Π Ε ᛚ ᛚ Ι Κ Θ Σ
Π Θ Τ Α Μ Θ Δ Θ R Θ Σ

Vs. 2 Κλεο..... Vs. 5 [᾿Ασ]|κλαπιό[δωρος]. Vs. 9 Καλλέα, Πίρ[γη]ς(?). Vs. 10. 11 Κλέω[ν], Κλεόν[ικος(?), Μνα]|σίλ[λ]ει. Vs. 11. 12 Σ[ωσ]θέ[ν]εις, ..ολλει[ς]. Vs. 13 Θοιναρ[χ]ί[δ]ας. Vs. 14 Εὐφραῖος, [᾿Ι]φίμαχ[ος]. Vs. 15 ῾Ιππαρῖνος. Vs. 16 ᾿Αντιγένεις. Vs. 17 ᾿Απελλικός. Vs. 18 Ποταμόδωρος.

Hunc quoque titulum nomina civium, qui in bello occubuerunt, publice sepultorum habere probabile ac paene certum est. Sed minus commode et accurate hic nomina disposita sunt, quam n. 1888. Nam modo integra nomina sunt aut bina aut singula in singulis versibus, modo medium nomen versuum divisione dirimitur. Sed quaecumque tituli partes non nimis mutilatae sunt, in iis nuda nomina casu nominativo comparent; quare quin Καλλέα quoque vs. 9 nominativus sit eo minus dubito, quia tam antiquo tempore, si omnino paterna origo significata esset, adiectivum potius patronymicum expectandum erat. Num vs. 17 re vera ᾿Απελλικός fuerit, non modo propterea dubito, quia Lollingius litteram κ incertam significat, sed etiam quia nominum in -ικός cadentium usus in universum recentioris aetatis est. Quare vide ne ᾿Απελλῖ[ν]ος potius aut ᾿Απέλλι[χ]ος fuerit.

1890 Tabula marmoris Pentelici a. 1,05, l. 0,43, c. 0,10, cum anaglypho repraesentante duos viros gradientes ad dextram, quorum ex umeris vestis suspensa est. Superior pars anaglyphi lapide fracto periit. Infra anaglyphum titulus. Inventum monumentum anno 1865 iuxta ecclesiolam S. Barbarae sitam decem minutarum intervallo meridiem versus a parietinis Thespiarum, inde a pastore in domum ipsius privatam in vicum *Erimokastro* delatum, tum venumdatum mercatori, qui in vico *Vaïa* habitabat. Ibi invenit A. Dimitriadis, a quo certior factus P. Stamatakis in museum Thebanum inferri iussit, unde brevi post Athenas in museum nationale transportatum est. Titulum edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 417 n. 9 (Epigr. Graec. 485). Kumanudis ᾿Αθηναίου IV p. 110. C. Robert *Arch. Zeitg.* XXXIII (1875) p. 19. Ex ectypo gypseo musei Berolinensis G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 311 n. 5 tab. XV et Roehl Inscr. Graec. antiq. 145 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 9 n. 16. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 218. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 332, 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 251 n. 774. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 218 n. 209).

Μνᾶμ᾿ ἐπὶ Γάθωνι | κἀριστοκράτει.

Speciosa est coniectura I. Sixii *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XIII (1888) p. 146 not. 4, quam eandem memini Ioannem Overbeckium aliquando mecum communicare, ἐπ᾿ [᾿Α]γάθωνι scribendum esse; sed necessaria non est. Nam nomen Γάθων, etsi aliud eius exemplum exstare non videtur, tamen nullam habet offensionem. Ac vereor ut spatium inter π et γ litterae α supplendae sufficiat.

1891 Lapis leucophaeus, in ponte qui est ante vicum *Xeronomì*. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 253 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 219*e*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 5. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 253 n. 791. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*j*).

Ε Π Α Ν Τ Ι Φ Ι ᛚ Ο Ι

᾿Επ᾿ ᾿Αντιφίλοι.

1892 Lapis qui vocatur πῶρος, inventus in agro vici *Kaskaveli* inter parietinas Thespiarum, delatus in aulam S. Eliae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 328 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 176 n. LXVI*f*. Lebas *Inscr.* II, 422. Roehl Inscr. Graec. antiq. 263. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 8 n. 10. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 224. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 6. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 308 n. 1144). Periisse videtur.

Ε Π Ι Κ Α Φ Ι Θ Ρ Ο Ν

'Επὶ Κάφι Θρον[ιεῖ].

1893 Tabula lapidis calcarii leucophaei inserta scalis domus Nicolai Χατζῆ in vico *Erimokastro*. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1879) p. 130. Adhibito ectypo a Schmidtio misso Roehl Inscr. Graec. antiq. 204 (P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 137. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 219*d*. 232. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 2. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 251 n. 773. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*b*). Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι Λ Ι Β Υ Σ Σ Α Ι

'Επὶ Λιβύσσαι.

1894 Lapis leucophaeus, quocum olim utrimque alii lapides commissi erant, inscriptus litteris grandibus. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 66. Eiusdem apographo usus sum.

Ε Π Ι Τ Ι Τ Ρ Ι

'Επὶ Τιτρι....

1895 Lapis leucophaeus non accurate laevigatus praeter eam partem in qua titulus incisus est, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 38. Eiusdem apographo usus sum.

Α Λ Α Θ Α Ρ Χ Ο Σ

'Αγάθαρχος.

1896 Fragmentum lapidis leucophaei inaedificatum Thespiis (*Erimokastro*) in angulo domus Charalampi Papajoannu. Exscripsit Lolling.

| Α Θ |

'Αθ.......

1897 Magnus lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Α Κ Ρ / Ο |

'Ακρα......

1898 Lapis leucophaeus ad eum angulum ecclesiae Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου in vico *Palaeopanagia*, qui spectat inter meridiem et occidentem solem. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wiss. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 67. Eiusdem apographo usus sum.

Α Μ Φ Ι Κ Λ Ε Α

'Αμφίκλεα.

1899 Fragmentum lapidis calcarii albi duri, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

(Α Ν Τ Α Ν Δ Ρ Ο////

Ἄντανδρο[ς].

1900 Thespiis in ima valle ad puteum. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 329 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 176 n. LXVII*a*. Lebas *Inscr.* II, 424. Roehl Inscr. Graec. antiq. 281. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 9 n. 11. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 227. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 251 n. 779).

Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Ε Σ

'Αντιφάνεις.

1901 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 39. Eiusdem apographo usus sum.

Α Π Ε Λ Λ

'Απελλ....

1902 Marmor ex necropoli Thespiensium in vicum vicinum *Kaskaveli* delatum. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 531 n. 40 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 278. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 9 n. 14. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 228. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 251 n. 780).

Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ο Ρ Ο Σ

'Απολλόδωρος.

1903. 1904 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Titulus n. 1903 infra n. 1904, sed contraria litterarum positura, ut appareat, lapidem, cum in alium usum vocaretur, versum esse. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 40. 41. Eiusdem apographo usus sum.

(1903)

A R I S T O K R A T E S

(1904)

Ε Ι Γ Ο Κ Λ Ε
Ε Σ Λ Α Κ Ε
D A I M O
Ν Ι Ο Σ

1903 Ἀριστοκράτεις.
1904 [᾽]Ιπ(π)οκλέ|ης Λακε|δαιμό|νιος.

Kirchhoffius apud Lollingium adnotavit, titulum n. 1903 quinti a. Chr. saeculi ineuntis esse videri, n. 1904 sine dubio eorum annorum (378—371 p. Chr.) spatio incisum esse, per quos Thespiis mora Laconica duce polemarcho stationem habuisset (Xen. Hell. V, 4, 46).

1905 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 42. Eiusdem apographo usus sum.

| A R K A D I A |

Ἀρκαδία.

1906 Lapis insertus muro ecclesiae sitae occidentem versus a tribus vicis qui vocantur *Parapungia*. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 516 n. 24 (inde Roehl Inscr. Graec. ant. 201. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 48 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 267. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 344, 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 269 n. 851). Lapidem et titulum a sinistra integrum esse testatur Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 15.

A S K A S S T O Δ A M O S

Ἀσ[π]ασστόδαμος.

1907 Basis lapidis leucophaei, ad ecclesiam ἁγίας Τριάδος quae est in vico *Tatesa*. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wiss. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 68. Eiusdem apographo usus sum.

| Α Σ Ο Π Ο Κ R |

Ἀσωπόκρ[ιτος].

1908 Marmor album, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 43. Eiusdem apographo usus sum.

B R O V V L L O

Βρόχυλλο[ς].

1908 a Thespiis. Ex Rossii et Schillbachii apographis ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 536 n. XXXI (Roehl Inscr. Graec. antiq. ad n. 292. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 250 n. 766).

Ross:	*Schillbach:*
D A N A Σ Σ I Σ	Γ A M A Σ Σ I Σ

Δάμασσις.

1909 Tabula marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 44. Eiusdem apographo usus sum.

Λ Ο Θ Α V Ε Ι Α

[Δα]μοθάλεια.

1910 In pariete ecclesiae S. Ioannis in valle Musarum, occidentem versus a vico *Palaeopanagia*. Ed. K. Keil ex Rossii apographo Sylloge Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*a*. Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 25 (Lebas *Inscr.* II, 425). Ex Rossii diario Roehl Inscr. Graec. antiq. 275 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 8 n. 8. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 226. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 251 n. 778).

D A M O Φ I V O Σ

Δαμόφιλος.

1911 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 45. Eiusdem apographo usus sum.

D I O N V Σ I O Σ

Διονύσιος.

1912 Thespiis (*Erimokastro*). Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 422 n. 32.

Δ R Y M E Σ

Δρύμεις.

1913 Tabula crassa lapidis calcarii duri leucophaei, ad scalas domus Lambri Bogris in vico *Kaskaveli*. Exscripsit Lolling.

| ////// Ο Φ Ε Ͱ Ε Ι Σ

[᾽Επ]ωφέλεις (?).

1914 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 47. Eiusdem apographo usus sum.

Ε V Θ V Μ Ι D Α Σ

Εὐθυμίδας.

1915 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 48. Eiusdem apographo usus sum.

| Ε Υ Κ Ͱ Ε Ι D Α Σ |

Εὐκλείδας.

1916 Lapis calcarius leucophaeus, ad orientalem partem ecclesiae S. Charalampi sitae prope Thespias (*Erimokastro*). Ed. Leake Mus. crit. Cant. II p. 577 n. 11 (Boeckh C. I. G. 1640). *Travels in Northern Greece* II p. 484 tab. XVII n. 79 (Lebas *Inscr.* II, 419. Roehl Inscr. Graec. ant. 203. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 7 n. 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 213. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 250 n. 767). Exscripsit Lolling.

| Ε Φ Ι Γ Γ Ο Σ |

῎Εφιππος.

1917 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 49. Eiusdem apographo usus sum.

Ε Χ Ε D ///////://///

῎Εξεδ[ρος (?)]. Lollingius supplevit ᾽Εχέδ[αμος], sed nullam video causam, cur elemento Χ hic alia vis tribuatur atque in litteratura Boeotica antiquiore habere solet.

1918 Anaglyphum repraesentans equitem, in vico *Xeronomì* ad pontem. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 210 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 219*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 253 n. 790. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*h*).

Ψ Ε Ι R Α Τ F Σ

[᾽Ε]χε[κ]ράτεις.

Utrum titulus ab initio integer sit an mutilus, nullo testimonio constat. Quare malui cum Roehlio nomen notum supplere, quam Meisterum sequi Χεκράτεις legentem. Etenim quae huiusmodi aphaereseos exempla afferuntur, ea ad unum omnia incertissima mihi videntur.

1919 Marmor subcaeruleum, Thespiis (*Erimokastro*) olim in domo privata, nunc in museo. Edd. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 382 (inde Roehl Inscr. Graec. ant. 250. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 10 n. 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 230. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 4. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 250 n. 771. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*i*). Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 46. Eiusdem apographo usus sum.

F Ε Ι Α R Ι Ν Ο Σ

Ϝειαρῖνος.

1920 Lapis rudis rotundus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 52. Eiusdem apographo usus sum.

F Ι Σ Α R Ψ Ο Σ

Ϝίσαρχος.

1921 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 50. Eiusdem apographo usus sum.

| Θ Ε Β Α . . Φ Ι Ͱ Ο Σ |

Θειβα[ιό]φιλος.

1922 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 51. Eiusdem apographo usus sum.

| Ι Θ Υ D Ι Κ . |

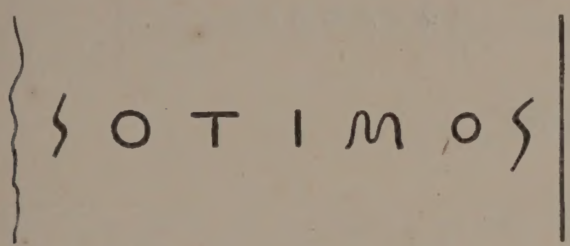
᾽Ιθυδίκ[α].

1923 Tabula tenuis lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 53. Eiusdem apographo usus sum.

I D O T C

....ἰδοτο[ς]. Lollingius supplevit [Ἴσ]ίδοτο[ς]. Sed num hoc nomen tam antiqua aetate in Graecia usitatum fuerit, valde dubito.

1924 Lapis leucophaeus inaedificatus in pila intra ecclesiolam Μεταμορφώσεως in vico *Mavromati*. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 69. Eiusdem apographo usus sum.

[Ἴ]σότιμος.

1925 Lapis albus basis similis. Supra titulum taenia rubra. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 54. Eiusdem apographo usus sum.

K A L L I Σ

Καλλίς.

1926 Thespiis (*Erimokastro*). Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 421 n. 29.

K E R E S I Ψ O S

Κερείσιχος.

Foucartus admonuit loci Pausaniae periegetae IX, 14, 2: Θεσπιεῦσι δὲ — τὴν μὲν πόλιν ἔδοξεν ἐκλιπεῖν, ἀναφεύγειν δὲ ἐς Κερησσόν. ἔστι δὲ ἐχυρὸν χωρίον ὁ Κερησσὸς Θεσπιέων, ἐς ὃ καὶ πάλαι ποτὲ ἀνεσκευάσαντο κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν τῶν Θεσσαλῶν.

1927 Parvus lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 55. Eiusdem apographo usus sum.

K E R E S O D O T O Σ

Κερεισόδοτος. Cf. adn. ad n. 1926.

1928 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 56. Eiusdem apographo usus sum.

\ L E E Σ Σ Θ E N E I A

[Κ]λεεσσθένεια.

1929 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| K L E I N E L / . |

Κλεινέλα[ς].

1930 Lapis insertus muro ecclesiae ἁγίας Παρασκευῆς sitae in medio ex tribus vicis qui vocantur *Parapungia*. Vidit Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 41 (*Reisen und Forschungen* II p. 105). Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 249 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 267*a*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 344, 2. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 269 n. 852). Aliud Lollingii apographum, anno 1885 confectum, habui, quod fideliter exprimo. Cf. etiam quae ille adnotavit *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 15.

| /// L E Π T O L E M /////// |

Var. lect. Initio ⊤V Roehl ex antiquiore Lollingii exemplo.

[Κ]λειπτόλεμ[ος]. Sic scribere malui quam aut cum Roehlio, Larfeldio, Cauero [Τ]ληπτόλεμ[ος], cuius nominis vocalis prima in dialecto Boeotica ᾱ esse debebat, aut cum Fickio et Meistero [Ἐ]χεπτόλεμ[ος], qua lectione littera λ, de qua utriusque apographi Lollingiani fide plane constat, sine idonea causa tollitur.

1931 Parvus lapis leucophaeus; litterae tenuiter incisae. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1035 n. 57. Eiusdem apographo usus sum.

/// A K R A R I D A Σ

[Λ]ακραρίδας. Sic errore pro Λακρατίδας exaratum esse coniecit Lolling. Sed nescio an hoc verum nomen sit, derivatum illud quidem a κρᾶρος (κλῆρος).

1932 In muro ecclesiae sitae prope viam *Tatesa*. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 577 n. 14 (Boeckh C. I. G. 1644). *Travels in Northern Greece* II p. 501 tab. XIX n. 86 (Lebas *Inscr.* II, 420. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 177. Roehl Inscr. Graec. ant. 207. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 7 n. 2. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 215. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 252 n. 784. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*f*).

L E V . I N A Σ

Λευ[κ]ίνας.

1933 Lapis leucophaeus, in adyto ecclesiolae S. Nicolai, quae est in campo *Livadostro* (Creuside). Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 12. Eiusdem apographo usus sum.

ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ

Μελάνθιος.

1934 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 58. Eiusdem apographo usus sum.

ΜΕΝΑΡΧΑ

Μενάρχα.

1935 In limine ecclesiae (S. Charalampi) sitae in colle e regione vici *Erimokastro*. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 330. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 165 n. LIII*e* (Lebas *Inscr.* II, 426. Pittakis Eph. 2429). Ex Schillbachii exemplo K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 515 n. XV. Ex Rossii diario Roehl Inscr. Graec. antiq. 276 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 8 n. 7. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 225. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 8. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 250 n. 768). Periisse videtur.

ΜΕΝΕΘΘΙΝΟΣ

Μενέθοινος.

1936 Lapis leucophaeus; ea modo pars, quae titulum continet, accurate laevigata est. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 59. Eiusdem apographo usus sum.

ΜΝΑΣΑΡΕΤΑ

Μνασαρέτα.

1937 Lapis leucophaeus inaedificatus in ecclesia Panagiae, quae est in vico *Xeronomì*. Edd. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 577 n. 16 (Rose Inscr. Graec. vett. tab. XIII, 2 n. 4. Boeckh C. I. G. 1646). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 501 tab. XIX n. 89. Rangabé *Ant. Hell.* 2040 (Lebas *Inscr.* II, 423. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 646). Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. ant. 283 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 217. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 253 n. 789).

| ΝΙΚΟΜΑΨΟΣ |

Νικόμαχος.

1938 Marmor album, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| ΧΑΝΘΙΑΣ |

Ξανθίας.

1939 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 61. Eiusdem apographo usus sum.

| ΧΕΝΟΦΑΝΙΟ. |

Ξενόφαν[τ]ο[ς].

1940 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Edd. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 422 n. 31. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 60. Eiusdem apographo usus sum.

/// ΑΝΤΑΙΝΟ ///

[Π]άνταινο[ς].

1941 In ecclesia prope Thespias. Exscripsit Ross, cuius ex apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 165 n. LIII*a* (Lebas *Inscr.* II, 427. Roehl Inscr. Graec. ant. 282. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 8 n. 6. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 221. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 11. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 251 n. 776. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 220 n. 210*m*).

ΠΕΙΘΟΝΔΑΣ

Πειθώνδας.

1942 Lapis qui dicitur πῶρος, utrimque sectus cum in alium usum vocaretur, ita ut quod exstat fragmentum modo tituli esse videatur. Ad occidentalem partem ecclesiolae S. Athanasii sitae ad radices collis quem tenet vicus *Erimokastro*, meridiem et orientem versus a vico. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1037 n. 71. Eiusdem apographo usus sum.

ΠΕΤΑΛ

Πεταλ......

1943 Lapis qui dicitur πῶρος, inventus in parietinis Thespiarum; nunc iacet ante ecclesiolam S. Eliae in vico *Kaskaveli* a parte meridionali. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 326. K. Keil ex Rossii apographo Sylloge Inscr. Boeot. p. 165 n. LIII*b*; cf. eius adnotationem Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592 (Lebas *Inscr.* II, 418. Roehl Inscr. Graec. antiq. 277. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 222. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 252 n. 782). Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1037 not. 1.

ΠΡΟΚⱵⱶΕΣ

In Lollingii apographo etsi nonnullae litterae mutilatae sunt, tamen omnes agnoscuntur, ita ut Rossii Rangabeique lectio plane confirmetur.

Προκλίεις.

De littera ⱶ, qua sonus medius inter vocales *i* et *e* significatur, cf. quae disputavi ad n. 1888.

1944 Marmor album, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Edd. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 422 n. 30. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 62. Eiusdem apographo usus sum.

ΠΡΟΜΑΘΙΔΑΣ

Προμαθίδας.

1945 Lapis calcarius albus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 63. Eiusdem apographo usus sum.

ΠVRRΙΝΑΣ

Πυρρίνας.

1946 Lapis calcarius durus candidus, inventus in ruderibus Thespiarum, nunc inaedificatus in ecclesiola S. Eliae quae est in vico *Kaskaveli*, in angulo parietum septentrionalis et occidentalis. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 327 (Lebas *Inscr.* II, 421). Ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*f* (Roehl Inscr. Graec. ant. 280. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 8 n. 9. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 223. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 10. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 252 n. 783. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 220 n. 210*l*). Omnium accuratissime Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1037 n. 72. Eiusdem apographo usus sum.

ΡΕ+ΙΑΣ

Ῥειξίας. Sic legere malui quam Ῥεξίας, ut a ῥήγνυμι, non a ῥέζω derivetur nomen.

1947 Lapis leucophaeus inaedificatus ad pontem iuxta vicum *Xeronomì*. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1037 n. 74. Eiusdem apographo usus sum.

ΛΕΙΔΑΣΣΑΜΙΧΟΣ

[Ἡρακ]λείδας· Σάμιχος.

1948 Leuctris (*Parapungia*) in muro ecclesiae S. Petri et Pauli apostolorum. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 516 n. 22 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 271. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 48 n. 1. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 265. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 268 n. 849).

ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΣ

Τιμοκράτεις.

1949 Lapis leucophaeus, in parietinis ecclesiolae S. Ioannis Prodromi sitae prope vicum *Palaeopanagia*; sinistram versus a via, qua itur ad vallem Musarum. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1835 p. 1037 n. 73. Eiusdem apographo usus sum.

ΦΑΝΟΦΙⱵΟΣ

Φανόφιλος.

1950 Basis lapidis albi cum vestigiis coloris et nonnullis reliquiis antiquioris tituli, ex ruderibus Thespiarum in vicum *Kaskaveli*, deinde in museum Thespiense delata, ubi nunc exstat. Edd. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 531 n. 41 (inde Roehl Inscr. Graec. antiq. 279. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 9 n. 15. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 229. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 9. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 252 n. 781). Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 64. Eiusdem apographo usus sum.

ΦΕⱵΙΣΤΑ

Φελίστα.

1951 Lapis inaedificatus in muro ecclesiae S. Petri sitae occidentem versus a tribus vicis qui vocantur *Parapungia*. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2051. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 516 n. 23 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 248. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 48 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 266. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 344, 3. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 268 n. 850). Rangabéum recte legisse confirmat Lolling, qui titulum edidit *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 15.

ΦΙΘΟΝ

Φίθων.

1952 Fragmentum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ι Π Γ

Φιλιππ . . . . .

1953 Fragmentum lapidis leucophaei insertum scalis intra ecclesiolam S. Eliae in vico *Kaskaveli*. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1037 not. 1. Eiusdem apographo usus sum.

D I Ⱶ Ⱶ O

Φιλλώ.

1954 Lapis quadratus inaedificatus in ecclesia S. Charalampi prope vicum *Erimokastro*. Ed. Pittakis Eph. 2430 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 599. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1878) p. 133. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 18 n. 43. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 233. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 250 n. 769). Periisse videtur.

Φ Θ Ι Δ Ο Κ Ι Δ Α Σ

Φοιδοκίδας.

1955 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1036 n. 65. Eiusdem apographo usus sum.

Φ O + ≶

Φό̣ξ[ος].

1956 In ecclesia diruta S. Nicolai sita inter vicos *Parapungia* et *Karatàs*. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 272 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 267*c*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 269 n. 853).

Ψ Α R Ι Α Σ

Χαρίας.

1957 Tabula parva inaedificata Thespiis (*Erimokastro*) in domo Dimi Mamalis sinistram versus a porta. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 418 n. 11 (Roehl Inscr. Graec. ant. 273. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 10 n. 17. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 220. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 7. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 251 n. 775). Exscripsit Lolling.

V E R Σ I D A M O Σ

Χερσίδαμος.

1958 Lapis leucophaeus inaedificatus in vico *Xeronomì* in ecclesia Panagiae. Edd. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 578 n. 17 (Rose Inscr. Graec. vet. tab. XIII, 2 n. 6. Boeckh C. I. G. 1649). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 501 tab. XIX n. 90 (Lebas *Inscr.* II, 443). Ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. ant. 209 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 8 n. 4. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 216. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 332, 3. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 253 n. 788. E. S. Roberts *Introduct. to Greek Epigraphy* I p. 219 n. 210*g*). Alio Lollingii apographo usus sum.

D R A ≶ ≶

Var. lect. Repraesentavi recentius Lollingii apographum. ΦRA≶≶E Leake. Quum Roehlius adnotet '*Litteras* ≶E *non apparere tradit Lolling*', conicias in antiquiore Lollingii exemplo ΦRA≶ fuisse. Animadvertendum est in recentiore Lollingii apographo lapidem utrimque fractum indicari.

Φράσσει nomen integrum esse sumpserunt editores; at hoc iam, quum altero Lollingii exemplo didicerimus, lapidem a sinistra quoque mutilum esse, non poterit teneri. Si omnino nomen proprium scriptum fuit, [Ἄ]δρασσ[τος] suppleverim; sed fuit cum de victoriae indice [ἄν]δρας σ[τάδιον] cogitarem.

1959 Ad fontem *Arkopodi* in campo Leuctrico prope Eutresin antiquam. Exscripsit Lolling.

////////////// Α Ι ≶

. . . . . αις.

1960 Lapis leucophaeus cubi figura, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

. Ι Α Π Ε Ι Ι . ≶

[Δ]ιάπει[ρο]ς optime conveniret ductibus litterarum traditis. Sed num tale nomen fuerit in sermone Graeco, magnopere dubito.

1961 In muro ecclesiae prope vicum *Tatesa*. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 577 n. 13 (Boeckh C. I. G. 1650). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 501 tab. XIX n. 85 (Lebas *Inscr.* II, 417. Roehl Inscr. Graec. ant. 208. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 8 n. 5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 214. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 252 n. 785 cum Add. p. 400).

. . . . D I N O ≶

. . . . δῖνος.

1962 In vico *Tatesa*. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 252 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 235. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 252 n. 786).

R I D ///////////

. . . . ῥιδ[ας].

1963 Fragmentum lapidis inventum Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Pittakis Eph. 2442 (Roehl Inscr. Graec. ant. 251. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 234. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 251 n. 777).

R O N

. . . ρων.

1964 Fragmentum lapidis leucophaei; a sinistra exstat margo. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Β Ι Δ ////
/// Η

Ἀβιδι . . .

1965 Magna stela sepulcralis marmoris albi cum anaglypho repraesentante ephebum cum strigili et vase unguentario; iuxta eum canis. In aëtomate clypeus. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Η Χ Α Ι Ρ Ε

Ἀγαθοκλῆ χαῖρε.

1966 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Γ Α Θ Ω Ν

Ἀγάθων.

1967 Thespiis (*Erimokastro*). Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 165 n. LIII*c* (Lebas *Inscr.* II, 429. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 17 n. 36*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 257. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 265 n. 822 cum Add. p. 403).

Α Θ Α Ν Ο Δ Ω Ρ Ο Σ

Ἀθανόδωρος.

1968 Magna basis marmoris leucophaei, prope fontem *Barbakà*. Exscripsit Lolling.

Α Κ Η Ρ Α Τ Ο Σ

Ἀκήρατος.

1969 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,98, l. 0,77, inscriptus litteris altis 0,035, paullo neglegentius incisis. In superficie excavatio (ἐσχάρα), et utrimque iuxta eam singula foramina minora. In loco *Vurliésa* ad viam inter vicos *Erimokastro* et *Parapungia*, in ruderibus septentrionalibus collium Leuctricorum. Ibi sunt reliquiae monumenti magnifici, turris similis, quae nunc ab vicinis στὰ μάρμαρα vocari solent. At hunc lapidem nequaquam eius monumenti partem effecisse, sed simplicem cippum sepulcralem fuisse prope illud collocatum Lollingius gravissimis de causis iudicavit. Ed. Ulrichs *Kunstblatt* 1840 p. 186 n. 45. *Annali dell' Instituto arch. Rom.* XX (1848) p. 40 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 96 n. XXIV. Rangabé *Ant. Hell.* 1216. Lebas *Inscr.* II, 448. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 269 n. 856). Exscripsit Lolling.

Α Λ Ε Ξ Ι Ω Ν

Neglegentiam sculptoris in eo cerni, quod Ε et Ω paullo supra lineam collocatae sint, Ν autem casu, non consilio, sinistram hastam paullo longiorem habeat, Lollingius testatur.

Ἀλεξίων.

1970 Marmor candidum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Μ Ε Ι Ν Ω

Ἀμεινώ.

1971 Lapis albus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

////// Α Μ Μ Ϲ /////////

Ἀμμό[α]. Idem nomen est in titulo Tanagraeo n. 763.

1972 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Μ Φ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Σ

Ἀμφικράτεις.

1973 Lapis inaedificatus in ecclesiola Panagiae quae est in vico *Xeronomì*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2037 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590 n. 15. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 839). Exscripsit Lolling.

Α Ν Θ Ι Α

῎Ανθια.

1974 Fragmentum tabulae lapidis leucophaei. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Α Ν Τ Ι Γ Ε Ν Ι ///// |

᾿Αντιγένι[α].

1975 Fragmentum, Thespiis (*Erimokastro*) ante domum Georgii Stathis. Exscripsit Lolling.

Α Ι ////////////////// Ν Ι Σ

᾿Α[ντιγε]νίς (?).

1976 Lapis subcaeruleus, ad partem meridionalem domus Michaelis Χατζῆ in vico *Erimokastro*. Exscripsit Lolling.

Ν Τ Ι Δ Ω Ρ Ο /// |

[᾿Α]ντίδωρο[ς].

1977 Fragmentum inaedificatum Thespiis (*Erimokastro*) in museo ad sinistram portae meridionalis. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 132 n. 23. Exscripsit Lolling.

Ι Σ Τ Ο Β

[᾿Αρ]ιστοβ . . . .

1978 Stela sepulcralis marmoris candidi cum aëtomate, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| ΑΡΙΣΤΟΓΙΤΙΣ |

᾿Αριστογιτίς.

1979 Lapis leucophaeus, ad occidentalem partem ecclesiolae S. Nicolai in campo *Livadostro*, ubi sita fuit Creusis antiqua. Exscripsit Lolling.

Ρ Ι Σ Τ Ο /// Λ Γ Ι Α |

[᾿Α]ριστό[κ]λ[ε]ια.

1980 Lapis sepulcralis sine ornamentis inaedificatus in ecclesiola Panagiae, quae est in vico *Xeronomì*. Edd. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 577 n. 15 (Rose Inscr. Graec. ant. p. 101 tab. XIII n. 5. Boeckh C. I. G. 1638). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 502 tab. XIX n. 88 (Lebas *Inscr.* II, 429. Rangabé *Ant. Hell.* 2038). Contulit Lolling.

Α Ρ Ι Σ Σ Τ Ο Φ Α Ν Η Σ

᾿Αρισστοφάνης.

1981 Lapis leucophaeus cubi figura, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| ///////// Ι Σ Τ Ω Ν Χ Ρ Η |
| ///////// Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε |

[᾿Αρ]ίστων χρη|[σ]τὲ χαῖρε.

1982 Lapis leucophaeus, in ecclesia Panagiae quae est in vico *Xeronomì*. Exscripsit Lolling.

| Α Υ Τ Ο Μ Ι// Ι// ////////// |

Αὐτομ[ένεις].

1983 Fragmentum tabulae lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

[᾿Αφροδ]ίσιος.

1984 Fragmentum lapidis inventum Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Pittakis Eph. 2441.

B E P N .

Βερν[ίκη].

1985 Columella rotunda marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Γ A I E
X A I P E

Γάϊε | χαῖρε.

1986 Columella rotunda marmorea similis earum, quae in Attica usitatissimae fuerunt. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Boehlau.

Γ A I Є X P H C T Є
X A I P Є

Γάϊε χρηστὲ | χαῖρε.

1987 Lapis inaedificatus in ecclesiola ἁγίας Παρασκευῆς, quae est in vico *Karatás*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2047 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590 n. 15. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 837). Exscripsit Lolling.

Γ O P Γ O Σ

Γόργος.

1988 Basis lapidis albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δ A Λ I Σ

Δαλίς.

1989 'In Helicone ad ecclesiam prope monasterium D. Nicolai'. Ed. Clarkius Itin. P. II S. III p. 104 (Boeckh C. I. G. 1671. Lebas *Inscr.* II, 397. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 17 n. 34*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 254. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 265 n. 821). Periisse videtur.

Δ M M A T P I A

Δ[α]ματρία.

1990 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δ A M I Σ

Δᾶμις.

1991 Fragmentum columnae, ad fontem qui vocatur *Arkopodi* in campo Leuctrico prope Eutresin antiquam. Exscripsit Lolling.

Δ Ͱ ///////////////// ı

Δά[μων]. Supplevit Lolling.

1992 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Δ A M Ω /// |

Δάμω[ν].

1993 Stela sepulcralis lapidis albi cum anthemio, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δ A M Ω N
X A I P E

Δάμων | χαῖρε.

1994 Lapis leucophaeus, ad torcular Basilii Kerastae in vico *Mavromati*. Exscripsit Lolling.

Δ A Φ N I Σ

Δάφνις.

1995 Basis marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δ I O Γ E I T O Σ

Διόγειτος.

1996 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Δ I O T I M O Σ |

Διότιμος.

1997 Stela parva lapidis leucophaei inaedificata in exteriore pariete domus Demetrii Adam in vico *Erimokastro*. Exscripsit Lolling.

Λ Ι Ω Ν Υ Σ Ι Ο ///

Διωνύσιο[ς].

1998 Fragmentum tabulae lapidis leucophaei; a sinistra exstat margo. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Δ Ρ Ε

Δρέ[κων] suppleveris collato titulo n. 1888.

1999 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, Thespiis (*Erimokastro*) in domo Demetrii Adam. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 529 n. 34. Exscripsit Lolling.

Δ Ω Ρ Ι Μ Α Χ [Ε]
Χ Α Ι Ρ Ε

Extremam prioris versus litteram Lollingius non iam invenit in lapide.

Δωρίμαχε | χαῖρε.

2000. 2001 In ecclesia diruta vici *Lefka*. Edd. Meletius Geogr. p. 344. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 578 n. 20 (Boeckh C. I. G. 1662). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 481 tab. XVI n. 75 (Lebas *Inscr.* II, 445). Periisse videtur.

(2000) Μ Π Ο Ρ Ι Σ

(2001) Ε Π Ι
Χ Α Ρ Ι Κ Λ Ε Ω
Η Ρ Ω Ι

2000 [Ἐ]μπορίς.
2001 Ἐπὶ | Χαρικλέῳ | ἥρωϊ.

2002. 2003 Fragmenta duo lapidis albi, qui olim operculum basis alicuius efficiebat. In fronte titulus n. 2002, tum lapide in alium usum vocato in superficie insculptus est titulus n. 2003. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

(2002)
Κ Α Ι Ζ Ω Σ Η Τ Η Ι Μ Η Τ Ρ Ι Α Υ Τ Η Σ

(2003)
Ε Π Ι Γ Ε Ν Η Χ ///
Ι Ε Λ Χ Α Ι Ρ Ε

2002 ...... καὶ ζώσῃ τῇ μητρὶ αὐτῆς.
2003 Ἐπιγένη χ[ρη|σ]τὲ χαῖρε.

2004 Lapis immissus scalis in domo Nicolai Stami, Thespiis (*Erimokastro*). Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 132 n. 23. Exscripsit Lolling.

/// Ι Η Σ Ι Σ
Χ Α Ι Ρ Ε

[Ἐπίκτ]ησις(?) | χαῖρε.

2005 Stela sepulcralis lapidis leucophaei anthemio magnifico exornata, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ξ Ρ Α Τ Ω Ν
rosa *rosa*

Ἐράτων.

2006 Lapis inaedificatus in pariete septentrionali ecclesiae Panagiae, quae est in vico *Xeronomi*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2039 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590 n. 15. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 840). Contulit Lolling.

Ε Ρ Γ Ο Τ Ε Λ Ε Ι

Ἐργοτέλει[ς].

2007 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in eo angulo domus demarchi Papanikolaou, qui spectat inter meridiem et orientem solem. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 515 n. XVII. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Ε [Τ] Η Ρ Ι Σ

Litteram quam uncis circumdedi Lollingius non iam invenit in lapide.

Εὐετηρίς.

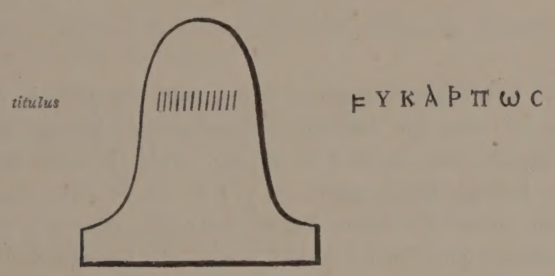
2008 Lapis inaedificatus in muro ecclesiae S. Petri et Pauli apostolorum sitae occidentem versus a vico *Parapungia*. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 516 n. 21.

ΥΘΟΙΝΑ

[Ε]ὐθοίνα.

Lollingius non invenit lapidem, neque dissimile vero est, eum nunquam in illa ecclesia inaedificatum fuisse, sed errore quodam a Decharmio titulum alius originis illuc relatum. Nam quod Lollingius conicit, apographum neglegentissime confectum tituli n. 1951 esse, propterea minus mihi probatur, quia illum titulum ipse Decharmius recte exscriptum exhibet. Veri similius est, inscriptionem Coronensem n. 2956, quae idem nomen habet, a Decharmio repraesentari, sed in loci significatione nescio quo casu erratum esse.

2009 Lapis leucophaeus coni figura, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Εὔκαρπ[ο]ς.

2010. 2011 Tabula lapidis leucophaei. Infra titulum fuit anaglyphum rudi arte elaboratum, ad quod spectabat titulus recentior n. 2011. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

(2010) Ε Υ Κ /
(2011) ΕΠΙΜΟϹΧ/

2010 Εὐκλ....
2011 Ἐπὶ Μοσχ[ᾶ].

2012 Lapis inaedificatus in meridionali pariete ecclesiae S. Blasii in vico *Palaeopanagia*, supra eam portam illius lateris, quae ad occidentem est. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 533 n. XXIX. Ex Rossii diario idem p. 592. Roehl Inscr. Graec. antiq. 285 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 18 n. 42*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 263. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 266 n. 828). Exscripsit Lolling.

ΕΥΚΡΑΤΕΣ

Εὐκράτεις.

2013 Marmor album, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΟΜΙΔΑΣ

[Εὐν]ομίδας.

2014 Tabula lapidis leucophaei inscripta litteris neglegenter incisis, ad fontem prope Eutresin antiquam. Exscripsit Lolling.

////ΡΥΤΟΣ

[Εὔ]ρυτος supplevit Lolling dubitanter.

2015 Columella sepulcralis, Thespiis (*Erimokastro*) in domo privata. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 530 n. 35.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Εὐφρόσυνε | χρηστὲ | χαῖρε.

2016 Basis lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΥΦΙΟΝΙΤΑ

Εὐφ[ρ]ονίτα.

2017 Lapis leucophaeus, orientem versus a monasterio S. Nicolai ad vallem Musarum. Exscripsit Lolling.

ΧΕΣΙΑ///

[Ἐ]χεσία[ς]. Cf. n. 1806.

2018 Lapis leucophaeus, a. 1,10, l. 0,68, c. 0,55. In altera ex latioribus lapidis partibus pars media excavata (a. 0,65, l. 0,25, prof. 0,12). Supra hanc cavitatem titulus. Inventus lapis ad ecclesiolam dirutam S. Barbarae sitam prope Thespias (*Erimokastro*). Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 108 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 18 n. 45. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 262. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 343, 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 831).

ΕΧΕΜΕΙΔΕΙΣ

Ἐχεμείδεις.

2019. 2020 Lapis calcarius, a. 1,46, l. 0,90, c. 0,13, cum anaglypho repraesentante mulierem sedentem in sella, conversam ad sinistram; manus sinistra sellae innititur, dextra avem tenuit, quae praeter caudam periit. Ante eam nudus puer stans, manu utraque avem petens. Infra sellam cista quadrata, cui impositum est volumen. Inventus lapis a. 1869 in loco Ἀναπλυῶσσα, septentrionem et occidentem versus a parietinis Thespiarum, nunc Thespiis (*Erimokastro*) in museo n. 1. Edd. P. Decharme *Archives des missions scient. et litt.* Ser. II Tom. IV (1867) p. 529 n. 32. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 323 n. 16. Lollingius nihil iam invenit nisi dimidiam partem extremae litterae alterius tituli.

a

In margine superiore, sinistram versus a capite mulieris:

(2019) ΖΩΠΥΡΑ

b

Infra titulum a *in ipsa planicie quae anaglyphum habet:*

(2020) ΕΠΙΠΡΑΞΩ

2019 Ζωπύρα.
2020 Ἐπὶ Πραξῷ.

2021 Basis quadrata marmoris albi, a postica parte non laevigata, ut appareat parieti appositam fuisse. Infra titulum corona hederacea et clavis anaglypho expressa. In ecclesia loci *Palaeo-Episcopi* in valle Musarum. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 405 n. 17.

ΘΕΟΜΝΑΣΤΑ

Θεομνάστα.

2022 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΤΙΜΑ

Θεοτίμα.

2023 Marmor album cubi figura, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ϽΥΗΜΛΧΟϟ

Θυήμαχος.

2024 Marmor ex necropoli Thespiensium, quae fuit occidentem versus iuxta fluvium Thespium (*Kanavari*), delatum in vicum *Kaskaveli*, ubi exscripsit P. Decharme et edidit *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 531 n. 38 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 835). Nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΙΘΥΦΡΩΝ

Ἰθύφρων.

2025 Lapis albus magnus, figura cubi, inventus in ecclesiola deserta sita in loco qui vocatur *Chrysò* prope Ascram antiquam; exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Edd. K. Keil ex Rossii apographo Sylloge Inscr. Boeot. p. 175 n. LXV*e* (eius exemplum repetivit inter titulos Thebanos Lebas *Inscr.* II, 528. Ex eo R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 197 n. 46. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 331*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 243 n. 730). P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 533 n. 47 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 18 n. 46 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 833). Exscripsit Lolling.

ΙΣΜΕΙΝΩ

Ἱσμεινώ.

Iniuria a nonnullis editoribus duos titulos, Thespiensem et Thebanum, distinctos esse facile est demonstratu. Namque omnia quae adhuc edita sunt exemplaria ex duobus manaverunt, Rossiano et Decharmiano. Iam Rossius inventum refert '*in ecclesia diruta vici* Χρηστό', Decharmius '*dans les ruines d'Hagios Christos, près d'Ascra*'. Quas loci significationes et inter se et cum ea quam Lollingius dedit (v. lemma) congruere apparet. De Thebis neuter ex editoribus dicit, sed huius erroris origo ad Lebasium referenda est, qui quum titulum ex Keilii Sylloge transscriberet, ignorans ubi ille vicus situs esset, quum reliquos titulos, quos Keilius eodem numero (LXV) cum hoc comprehenderat, praeter unum omnes Thebanos esse videret, etiam hunc inter Thebanos rettulit.

2026 Parvus lapis leucophaeus, delatus ex parietinis Thespiarum, nunc inaedificatus in vico *Erimokastro*, ad domum quam possidet Petrulias. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΣ

Καλλικράτεις.

2027 Lapis leucophaeus, in ecclesia Panagiae quae est in vico *Xeronomì*. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΣ

Καλλικράτεις.

2028 Cippus rotundus marmoris albi; infra pes latior, supra margo prominens corona ornatus. Infra hunc marginem titulus. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΞΕΝΑ

Καλλιξένα.

2029 Tabula crassa lapidis subcaerulei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΣ

Καλλίς.

2030 Marmor candidum, Thespiis (*Erimokastro*) olim iuxta ianuam domus papae, nunc in museo. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 515 n. XVIII. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΣΤΑΡΕΤΙΣ

Καλλισταρετίς.

2031 Marmor album magnum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΩΤΩ

Καλωτώ.

2032 Lapis oblongus subcaeruleus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

///ΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣ

[Κ]αφισόδωρος.

2033 Lapis leucophaeus altus; in superficie apex galeae similis. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΚΕΡΕΙΣΙΧΟΣ
ΧΗΡΕ

Κερείσιχος | χῆρε. Cf. adn. ad n. 1926.

2034 Cippus inventus Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2093 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 593. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 834).

ΙΝΝΩ

[Κορ]ιννώ.

2035 Lapis quadratus leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) ante portam domus Ioannis Melissaris. Exscripsit Lolling.

ΚΥΔΙΜΑ

Κυδίμα.

2036. 2037 Stela sepulcralis inaedificata ad fontem in campo Leuctrico. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2052 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 590 n. 15). Lollingius testatur, fontes in campo Leuctrico non esse nisi duos, qui vocentur *Arkopodi*, ibi vero hunc lapidem non iam exstare.

(2036) ΛΑΒΡΑ
ΧΑΙΡΕ

(2037) ΑΝΙΡΩΝ
ΧΑΙΡΕ

2036 Λάβρα | χαῖρε.
2037 Ἄν[δ]ρων (?) | χαῖρε.

2038 Lapis albus, ad fontem *Arkopodi* in campo Leuctrico prope Eutresin antiquam. Exscripsit Lolling.

ΛΕΥΚΩ/////

Λεύκω[ν].

2039 Marmor album, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Λ Α Ι Ν Α ////

Μέλαινα.

2040 Lapis leucophaeus, in vico *Palaeopanagia* ad eum angulum ecclesiae Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, qui spectat inter meridiem et occidentem solem. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Λ Α Ν Θ Ι //////

Μελάνθι[ος].

2041 Lapis leucophaeus inaedificatus in vico *Xeronomì* in ecclesia Panagiae edito loco, ita ut non nisi difficulter legatur. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Λ Α Ν Θ Ο

Μέλανθο[ς].

2042 In valle Musarum, occidentem versus a vico *Palaeopanagia*. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*b* (Lebas *Inscr.* II, 438). Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 32 (*Reisen und Forschungen* II p. 96 not. 55. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 836).

[Μ] Ε Λ Α Ν Τ Ι Χ Ο Σ
. . Ι Ρ Ε

Var. lect. Primam vs. 1 litteram omittit Ross, totum versum secundum Ulrichs.

Μελάντιχος | [χα]ῖρε.

2043 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Τ Ω Π Ο .

Μέτωπο[ν].

2044 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Μ Ι Κ Ο Λ Α

Μικόλα.

2045 Lapis leucophaeus, in vico *Tatesa* in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

Μ ////////// Η Λ Ο ///

Μ[ίμ]ηλος.

2046 Tabula marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Μ Ι Μ Ω Ν

Μίμων.

2047 Lapis inaedificatus in ecclesiola S. Ioannis quae est in vico *Xeronomì*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2043 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 268 n. 842). Exscripsit Lolling.

Ν Ν Α Σ Ι Θ Ε Ο Σ

Μνασίθεος.

2048 Marmor album, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Μ Ν Α Σ Ι Κ Λ Ε Ι Α

Μνασίκλεια.

2049 Tabula lapidis calcarii leucophaei inaedificata in ecclesia ἁγίας Τριάδος in vico *Vaïa*, in scalis quibus ex vestibulo in ipsam ecclesiolam ascenditur. Exscripsit Lolling.

Μ /// Ν Α Σ Ι Κ Λ Ε Ι Σ

Μνασικλεῖς.

2050 Magnus lapis calcarius leucophaeus, basis formam referens, in ecclesia ἁγίας Τριάδος quae est in vico *Tatesa*. Exscripsit Lolling.

Μ Ο Υ Σ Ω Ν
Χ Α Ι Ρ Ε

Μούσων | χαῖρε.

2051 Lapis leucophaeus inaedificatus in angulo septentrionali et occidentali turris semirutae quae est in colle, qui campum Leuctricum a valle, in quo Thespiae sitae erant, dividit; pertinet ea turris ad vicum *Kaskaveli*, a quo tamen plus quam horae dimidiae intervallo distat. Exscripsit Lolling.

M Y P T A

Μύρτα.

2052 Lapis leucophaeus, in ecclesiola deserta sita meridiem versus a *Dendra*, qui est unus ex quattuor fontibus fluvii Thespii (*Kanavari*). Exscripsit Lolling.

M Y /// /// Ω ///

Μύ[ρτ]ω[ν].

2053 Lapis leucophaeus coni figura, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

titulus

N I K A N Ω P

Νικάνωρ.

2054 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in angulo meridionali et orientali domus demarchi Papanikolaou. Exscripsit Lolling.

| N I K A P E T /// |

Νικαρέτ[α].

2055 Tabula marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

N I K I A Σ

Νικίας.

2056 Lapis quadrangulus, inventus ad ecclesiolam dirutam S. Barbarae prope Thespias (*Erimokastro*). Ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 108.

. . K O K Λ H Σ

[Νι]κοκλῆς.

2057 Tabula lapidis leucophaei, quae olim partem operculi monumenti alicuius maioris effecisse, deinde vero truncata et in alium usum vocata esse videtur; quo tempore etiam hic qui exstat titulus incisus est. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

N E I K O Π O Λ I
X A I P E

Νεικόπολι | χαῖρε.

2058 Stela sepulcralis lapidis leucophaei sine ornamentis, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ξ E N O K Λ E I Σ

Ξενοκλεῖς.

2059 Tabula crassa lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Ξ I Δ Ω N |

Ξίδων.

2060 Marmor leucophaeum maculatum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| O Λ O N Π I Ω N |

Ὀλονπίων.

2061 Parvus cippus lapidis candidi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

O N A Σ I X A

Ὀνασίχα.

2062—2064 Lapides tres inventi in sepulcro magno in loco, qui vocatur *Gurna*, prope vicum *Kaskaveli*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2092 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 18 n. 39. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 260. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 266 n. 829).

(2062)	(2063)	(2064)
O P Σ E Λ A O Σ	O P Σ E Λ A O Σ	Σ A Ω Σ I Σ

Ὀρσέλαος. | Ὀρσέλαος. | Σάωσις.

2065 Lapis leucophaeus inaedificatus Thespiis (*Erimokastro*) in domo viduae Soterichi Kutzuri, in angulo laterum septentrionalis et orientalis. Exscripsit Lolling.

ΠΑΜΦΑΕΙ

Παμφάει[ς].

2066 Stela sepulcralis ornata anthemio rudi arte elaborato, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΠΑΡΑΜΟΝ
ΧΡΙ

Παραμον.. | χρ[ηστ.. | χαῖρε].

2067 Lapis qui dicitur πῶρος, rotundus, infra latior, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

titulus ΠΑι ΑΜΟΝΑ

Πα[ρ]αμόνα.

2068 Titulus rudi arte incisus in lapide, qui inaedificatus est in occidentali muro fundamentorum ecclesiae S. Blasii, quae est prope vicum *Palaeopanagia*. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 531 n. XXVI. Exscripsit Lolling.

ΙΙΑΡΑΜΟΝΑ
ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Παραμόνα | χρηστὴ | χαῖρε.

2069 Fragmenta duo stelae sepulcralis lapidis leucophaei ornatae anthemio, *a* in scalis intra domum Dimi Mamalis, *b* ante eandem domum, in vico *Erimokastro*. Exscripsit Lolling.

a

ΠΑΡΑΜΟΝΕ

b ΧΑ

Παράμονε | χα[ῖρε].

2070 Tabula lapidis leucophaei, in vico *Xeronomì* liminis vice fungens in porta, qua introitur in sanctuarium ecclesiae Panagiae. Exscripsit Lolling.

ΠΑΡΘΕΝΑ
ΧΑΙΡΕ

Παρθένα | χαῖρε.

2071 In ecclesia vici *Palaeopanagia*. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 600. Periisse videtur.

ΠΙΔΑΓΕΝΗΣ

Π[ε]δαγένης.

2072. 2073 Magnus lapis leucophaeus, ad angulum laterum septentrionalis et orientalis ecclesiae S. Charalampi, quae est prope Thespias (*Erimokastro*). Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 165 n. LIII*d* (Lebas *Inscr.* II, 428*a*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 17 n. 37. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 258. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 266 n. 823). Exscripsit Lolling.

(2072) ΠΕΡΜΑΣΙΧΟΣ
(2073) ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΗΡΩΣ

2072 Περμάσιχος.
2073 Κόρινθος ἥρως.

2074 Pars superior tabulae lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

///ιΕΡΣΙΣ

[Π]ερσίς.

2075 Lapis subcaeruleus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΠΕΤΡΑΤΑ

Πετράτα.

2076 Lapis leucophaeus oblongus, Leuctris (*Parapungia*) in exteriore parte ecclesiolae apostolorum Petri et Pauli. Exscripsit Lolling.

ΠΙΝΑ

Littera extrema ab ipso lapicida non perfecta est.
Πίναξ.

2077 Fragmentum stelae sepulcralis lapidis subcaerulei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 532 n. 43. Exscripsit Lolling.

ΠΙΣΤΙΣ
ΧΑΙΡΕ
rosa *rosa*

Πίστις | χαῖρε.

2078 Lapis leucophaeus inaedificatus ab exteriore parte in pariete meridionali ecclesiae S. Petri et Pauli apostolorum in vico *Parapungia*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2049 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590 n. 15. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 270 n. 858). Exscripsit Lolling.

ΜΙΤΙΩΝ

Prima littera apud Rang. Λ est.
Πιτίων legendum videtur.

2079 Cippus altus lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΓΡΑΞΑΓΟΡΑ

Πραξαγόρα.

2080 In ecclesiola vici *Xeronomì* (non *Kerovuni*, ut Rang. scribit). Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2041 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590 n. 15. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 841). Periisse videtur.

ΓΥΡΡΙΧΟΣ

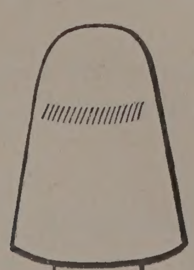
Πύρριχος.

2081 Tabula lapidis leucophaei, ad torcular Basilii Kerastae in vico *Mavromati*. Exscripsit Lolling.

ΣΑΩΣΙΣ

Σάωσις.

2082 Lapis albus coni figura. Eiusmodi lapides inventi dicuntur immissi foraminibus rotundis, quae sunt in superficie basium, quae in parte antica anaglypha equites repraesentantia habent. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

titulus ϹΕΙΜΑΛΕΙѠΝ

Σειμαλείων.

2083 Cippus rotundus, diam. fere 0,50, erutus Thespiis (*Erimokastro*), ubi in impluvio domus Constantini Χατζῆ invenit Rhusopulos, cuius ex apographo ed. Pittakis Eph. 3069.

ΣΙΜΥΛΟΣ

Σιμύλος.

2084 Lapis leucophaeus, ad domum Meletii Manzalis in vico *Palaeopanagia*. Exscripsit Lolling.

ΣΚΑΨΙΣ

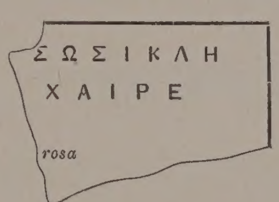
Σκᾶψις.

2085 Lapis sepulcralis inventus in vico *Palaeopanagia*. Ed. Pittakis Eph. 3056 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 589. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 18 n. 38. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 259. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 266 n. 827).

ΣΥΡΟΣΧΡΕΙΣΤΟΣ

Σύρος χρειστός.

2086 Magnus lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Σωσικλῆ | χαῖρε.

2087 Stela marmoris albi anthemio ornata. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΣΩΣΤΡΑΤΗ
ΧΑΙΡF

Post finem versus prioris reliquiae antiquioris tituli, quae ΒΑ fuisse videntur.
Σωστράτη | χαῖρε.

2088 Stela marmoris subcaerulei ornata anthemio, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΑΙΡΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ
rosa *rosa*

Σώταιρε | χρηστὲ | χαῖρε.

2089 In vico *Palaeopanagia* in impluvio ecclesiae. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 579 n. 26 (Boeckh C. I. G. 1648). *Travels in Northern Greece* II p. 489 tab. XVII n. 82 (Lebas *Inscr.* II, 433. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 17 n. 34. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 256. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 265 n. 818).

Τίμων | χῆρε.

2090 Lapis leucophaeus basis similis inaedificatus in exteriore pariete ecclesiae S. Petri et Pauli apostolorum, quae est in vico *Parapungia*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2050 (Lebas *Inscr.* II, 390). Exscripsit Lolling.

| . Ρ Ι Τ Α |

[Τ]ρίτα. Supplevi; cf. n. 2075 Πετράτα.

2091 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Φ Α Γ /// Ι Σ

Φαγ[ρ]ίς.

2092 Lapis inaedificatus in pariete ecclesiolae S. Blasii, quae est in vico *Palaeopanagia*. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 577 n. 12 (Boeckh C. I. G. 1678). *Travels in Northern Greece* II p. 489 tab. XIX n. 84 (Lebas *Inscr.* II, 444. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 17 n. 36. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 253. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 265 n. 819). Nunc sinistra pars (*a*) periit, dextram (*b*) exscripsit Lolling.

a | *b*

Φ Ι Λ | Ι Π Π Α

Φιλίππα.

2093 Lapis leucophaeus inaedificatus in ecclesia S. Blasii sita occidentem versus a vico *Palaeopanagia*, in angulo laterum septentrionalis et orientalis, ab exteriore parte. Exscripsit Lolling.

| . Ι Λ Ι C Τ Ι ω //// |

[Φ]ιλιστίω[ν].

2094 Lapis quadratus leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) ante portam domus Constantini Melissaris. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Α

Φιλοξένα.

2095 In domo privata vici *Kaskaveli* siti prope Thespias. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 515 n. XVI.

Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ

Φιλόξενος.

2096 In ecclesiola vici *Kerovuni* (sic Rangabé, rectius *Xeronomi*) siti in Boeotia. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2042. Periisse videtur.

Φ Ι Λ Ο Σ Ε

Φιλοσέ[ρατις].

2097 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) ad eam partem domus Michaëlis Χατζῆ, quae spectat inter meridiem et orientem solem. Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ω Ν

Φίλων.

2098 Magnus lapis leucophaeus; in vico *Kaskaveli*, quo delatus dicebatur ex necropoli Thespiensium, vidit Decharmius. Nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 531 n. 39 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 18 n. 44. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 261. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 266 n. 830). Exscripsit Lolling.

Φ Ρ Ο Υ Ν Ι Σ Κ Ο Σ

Φρουνίσκος.

2099 Lapis albus, ad fontem infra septentrionalem partem vici *Parapungia*. Exscripsit Lolling.

| Α Ι Ο Σ |

. . . . αῖος.

2100 Lapis calcarius leucophaeus, ad ecclesiam S. Charalampi quae est prope Thespias (*Erimokastro*). Exscripsit Lolling.

Α Σ

. . . . . ας.

2101 Stela sepulcralis lapidis leucophaei cum aëtomate, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| //////////////////// Α Σ |

. . . . ας.

2102 Lapis altus leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| . . . \ Α Ρ Χ Ο Σ |

. . . . αρχος.

2103 Tabula crassa lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| . . . . Ν Ε Σ |

. . . . . . νεις.

2104 Tabula marmoris albi, in ecclesia Panagiae quae est in vico *Xeronomi*. Exscripsit Lolling.

Ν Κ Α Ν Δ Ρ Ο

. . . νκανδρο[ς].

2105 Fragmentum lapidis leucophaei, insertum torculari Georgii Melissaris, quod est in superiore parte vici *Erimokastro*. Exscripsit Lolling.

| Ν Ν Η /// |

. . . . . ννη[ς].

2106 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

| ////////////////Ͻ Ν Ο Α |

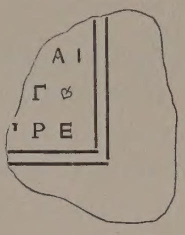
. . . . ονδα.

2107 Fragmentum lapidis inventum Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Pittakis Eph. 2444.

. . . Τ Ι Ο Ν

. . . τιον.

2108 Fragmentum cippi sepulcralis lapidis subcaerulei, effossum in superiore parte vici *Erimokastro*, exstat ibidem in museo. Exscripsit Lolling.

Vs. 3 [χα]ῖρε fuit. Reliqua obscura sunt.

2109 Tabula lapidis leucophaei, ad pontem qui est ante vicum *Xeronomi*. Exscripsit Lolling.

///////////////
Χ Α Ι Ρ Ε

. . . . | χαῖρε.

2110 Columna marmoris subcaerulei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ζ Ω Σ Ι Μ Ο C
Η Ρ Ω C

Vs. 2 altero loco lapicida errore Ω inciderat, quod deinde in Ρ mutaivt.

Ζώσιμος | ἥρως. Hic (n. 2110. 2111) composui duos titulos qui praeter n. 2073 uni inter Thespienses vocabulum ἥρως nominativo nominis proprii casu additum habent. Memorabile est in utroque titulo cum litteraturam, tum nomina ipsa recentiorem aetatem indicare. Eodem spectat, quod multo frequentius in eis titulis, qui antiquam formulam ἐπὶ τῷ δεῖνι recolunt, illa vox invenitur (n. 2001. 2123. 2124. 2126. 2130. 2135. 2137. 2139. 2140. 2141. 2143. 2144. 2145. 2147. 2152. 2153. 2154. 2155. 2157. 2159. 2163. 2164. 2165. 2167. 2169. 2173. 2175. 2177. 2178). Nam hunc praepositionis usum imperatorum Romanorum demum aetate rursus invaluisse demonstravi ad n. 589. Vides quam recens sit apud Thespienses mos homines defunctos inter heroas referendi.

2111 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,68, l. 0,50, c. 0,35, inaedificatus in ecclesia ἁγίας Παρασκευῆς in vico *Karaïdis*. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 368 n. 115. Contulit Lolling.

Η Ρ Α Κ Λ Α C Η Ρ Ω Σ

Ἡρακλᾶς ἥρως. Cf. adn. ad n. 2110.

2112 Fragmentum lapidis leucophaei; ea modo pars, quae titulum continet, accurate laevigata est. Inaedificatus lapis in angulo laterum meridionalis et occidentalis domus Nicolai Μίτζενα in vico *Erimokastro.* Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 422 n. 23. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Ω Α Λ Ε Α Τ Ι Σ

Νικὼ Ἀλεᾶτις.

2113 Fragmentum tabulae lapidis leucophaei, desinentis supra in angulum acutum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Γ Ε Ι Σ Α Γ Ο Ρ Α
Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Α

Ἀγεισαγόρα | Κορινθία.

2114 Magnus lapis leucophaeus, inventus in valle Musarum, nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*c* (Lebas *Inscr.* II, 437). Exscripsit Lolling.

Ε Υ Κ Ρ Α Τ Η
Κ Ο Ρ Ω Ν Ε Υ
Χ Α Ι Ρ Ε

Εὐκράτη | Κορωνεῦ | χαῖρε.

2115 Pars superior stelae sepulcralis latae marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Λ Ν Ι Ο Χ Α
Δ Α Μ Ο Φ Α Ο Ν Τ Ο Σ
Ϋ Ρ Ε Ι Σ Τ Α

Ἁνιόχα | Δαμοφάοντος | χρειστά.

2116 Magnum marmor album ex vico *Xeronomì* delatum Thespias (*Erimokastro*) in museum. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 422 n. 33. Exscripsit Lolling.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Γ Ι Τ Ω Ν
Μ Ν Α Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ω
Κ Η Μ Ο Υ Ρ Τ Ι Χ Α Σ

Ἀριστογίτων | Μνασιστράτω | κὴ Μουρτίχας.

2117 Lapis leucophaeus, ad partem meridionalem ecclesiae S. Charalampi prope vicum *Erimokastro*, sinistram versus ab introitu. Exscripsit Lolling.

Σ Ι Μ Α Β Α Κ Χ Ι Ο Σ

Σίμα Βάκχιος.

2118 Lapis inaedificatus in angulo laterum septentrionalis et orientalis ecclesiae S. Charalampi prope Thespias. Exscripsit Lolling.

Ε Υ /// /// Α Ε Ι Σ
/////// Ο Μ Ε Ι Λ Ο Σ

Εὐ[ρυφ]άεις, | [Φιλ]όμειλος.

Prius nomen admodum dubium est; nam si modo duae litterae evanuerunt, quales eae fuerint non perspicio. Cogitavi etiam de Εὐ[φ]άεις, sed hoc non magis quadrat quam quod posui. [Εὔ]πρα[ξ]ις lacunae quidem magnitudini accommodatum esset, sed non est cur de littera Ε recte exscripta dubitetur.

2119 Tabula lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in eo angulo domus Charalampi Papajoannu, qui spectat inter septentrionem et occidentem solem. Exscripsit Lolling.

Ι Γ Γ Ο
Π Ε Δ Α

Ἱππο . . . . . | Πεδα . . . . .

2120 Fragmentum columellae lapidis albi, infra latioris quam supra. Fuit olim ad fontem quendam prope vicum *Erimokastro*, nunc est in ipso vico in museo. Ed. Pittakis Eph. 3070. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Ο [Κ /]\ Ε Α
C Ꞷ Τ Η Ρ Ꞷ

Quae uncis inclusi, Lollingius non iam invenit in lapide.

Καλόκλεα. | Σωτηρώ.

2121 Lapis inaedificatus in ecclesiola S. Ioannis, quae est in vico *Xeronomì.* Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2044 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 268 n. 843). Exscripsit Lolling.

Τ Ε Λ Ε Σ Ι Γ Γ Α
Σ ////////// ϒ Λ Ι Σ

Τελεσίππα. | Σ[ιμ]υλίς. Supplevit Lolling.

2122 Tabula cum anaglypho repraesentante equitem, in vico *Palaeopanagia.* Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 532 n. 45 (G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 375 n. 137). Periisse videtur.

ΑΓΑΘΟΠΟΔΙΧΑΙΡΩ

[Ἐπὶ] | Ἀγαθόποδι Χαιρω[νεῖ] (?).

Supplere conatus sum, non ignorans rem admodum ambiguam esse. At certe quod Decharmius dixit, χαίρω hic idem esse ac χαιρετίζω (valere iubeo, valedico), ita ut haec verbi forma usitati imperativi locum teneat, nemo qui Graece sciat probabit.

2123 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,82, l. 0,92, c. 0,53, cum anaglypho equitem et aram repraesentante, inventus meridiem versus a fonte *Barbakà* prope vicum *Erimokastro.* Nunc est in ipso vico in museo. Edd. Brandis *Mittheilungen über Griechenland* I p. 238. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 155 n. XXXIX*g* (Lebas *Inscr.* II, 439). Pittakis Eph. 3068. Plenius et accuratius G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 362 n. 98. Exscripsit Lolling.

ЄΠΙ
ΑΛЄΞΑΝΔΡΩΗΡΩΙ

Ἐπὶ | Ἀλεξάνδρῳ ἥρωϊ.

2124 Lapis calcarius leucophaeus cum anaglypho equitem et aram repraesentante, a. 0,64, l. 0,67, c. 0,60, inaedificatus in pariete exteriore ecclesiae S. Petri et Pauli apostolorum quae est in vico *Parapungia.* Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 369 n. 119. Plenius et accuratius exscripsit Lolling.

ΕΓ////////////// Ξ Ι Ω Ν Ι Ο Η Ρ Ω Ι

Ἐπ[ὶ Ἀλε]ξίωνι ἥρωϊ.

Supplevit Lolling.

2125 Lapis coni figura, ab inferiore parte striatus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo.

ΕΠΙ
ΑΠΕΛΛΑ

Ἐπὶ | Ἀπελλᾷ.

2126 Marmor a. 1,40, l. 1,13, c. 0,85, cuius in superficie elaborata est figura clypei rotundi (diameter 0,75) in eoque anaglyphum repraesentans virum lorica et chlamyde indutum, qui equum frenis tenet. Fuit inter vicos *Erimokastro* et *Nichori* in loco, qui ab hoc monumento nomen 'στὸ μάρμαρο accepit, nunc translatum est in museum Thespiense. Edd. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 488 (inde K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 155 n. XXXIX*f*. Lebas *Inscr.* II, 432). G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 372 n. 126. Exscripsit Lolling.

ΡΙΣΤΩΝΙΔΟΜΕΣ
ΗΡΩΙ>

[Ἐπὶ Ἀ]ρίστωνι Δομεσ|[τίχου] ἥρωϊ.

2127 Parvus lapis calcarius albus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΑΣΚΛΑ
ΠΩΝΙ

Ἐπὶ | Ἀσκλά|πωνι.

2128 Lapis calcarius leucophaeus a. 1,05, l. 0,50, cum anaglypho equitem et aram repraesentante, in ecclesia vici *Mavromati.* Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 365 n. 105.

ΕΠΙ
ΒΙΟΦΙΛΗΜΟΙ
Ε

Ἐπὶ | Βιοφελήμοι.

Vs. 2 litteram Ι altero loco errore pro Ε exaratam existimo, eumque errorem deinde infra versum addita littera emendatum, sed ita ut iterum in collocando hoc elemento erraretur.

2129 Stela sepulcralis a. 1,48, l. 0,90, c. 0,15, cum aëtomate et anaglypho repraesentante mulierem sedentem, conversam ad sinistram, quae aviculam porrigit puellae ante ipsam stanti, cuius imago nunc excisa est. In epistylio titulus. Inventus lapis iuxta leonem Thespiensem, exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. Stamatakis Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας 1882—1883 p. 73. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΔΙΟΔΩΡΑΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥΠΟΠΛΙΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΙ

Ἐπὶ Διοδώρᾳ Ἀφροδισίου, Ποπλίου δὲ γυναικί.

2130 Lapis cum anaglypho equitem et aram repraesentante, Thespiis (*Erimokastro*). Titulus ab utraque parte anaglyphi. Edd. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 578 (*Expédition de la Morée* II p. 124). Lebas *Inscr.* II, 441 (G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 375 n. 136).

ЄΠΙ   ΗΡΩ
ΔΙΟ   ΑΓΑ
ΝΥϹΙ   Θ
Ω   Ω

Ἐπὶ Διονυσίῳ ἥρῳ ἀγαθῷ.

2131 Lapis calcarius leucophaeus a. 0,67, l. 0,49, c. 0,37, cum anaglypho equitem et aram exhibente, in margine superiore cisternae quae est in vico *Palaeopanagia*. Edd. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 532 n. 44. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 364 n. 101. Contulit Lolling.

ЄΠΙ   ЄΙΡΑΝΩ

Ἐπὶ Εἰράνῳ.

2132. 2133 Stela marmoris subcaerulei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

(2132) ΕΠΙΕΠΑΦΡΟΔΙ
ΤΩΔΙΟΦΑΝΟΥΣ

rosa   *rosa*

(2133) ΕΠΙ
ΠΑΡΑΜΩΝΟ *sic*

2132 Ἐπὶ Ἐπαφροδί|τῳ Διοφάνους.
2133 Ἐπὶ Παραμ[ό]ν[ῳ].

2134 Stela sepulcralis marmoris albi, ad fontem qui vocatur *Xerovrysis* in convalle inter vicos *Erimokastro* et *Kaskaveli*. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 529 n. 33. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΕΠΙΚΤΗΣΙΔΙ
ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ
ΓΥΝΑΙΚΙΔΕ
ΣΩΤΗΡΙΧΘΥ

Ἐπὶ | Ἐπικτήσιδι | Ἐπιτέλους, | γυναικὶ δὲ | Σωτηρίχου.

2135 Lapis calcarius leucophaeus a. 0,43, l. 0,32, cum anaglypho equitem et aram repraesentante, in vico *Xeronomì*. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 366 n. 110. Contulit Lolling.

//ΞΠΙΕϹΙΩΝΟΙ
//ΙΡΩΕΙ

[Ἐ]πὶ Ε(ἰ)σίωνο[ς | ἥ]ρωει. Utrum nomen foedissime corruptum recte emendaverim necne ipse dubito. De genetivo nominis proprii, qui adiunctum habet dativum ἥρωϊ, cf. quae exposui ad titulum Plataeensem n. 1713.

2136 'Prope ecclesiam apud monasterium D. Nicolai in monte Helicone'. Edd. Clarkius Itin. P. II S. III p. 104. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 578 n. 19 (ex his duobus exemplis Boeckh C. I. G. 1658). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 493 tab. XVII n. 81 (Lebas *Inscr.* II, 396). Periisse videtur.

ЄΠΙ
[Є]ΥΚΑΡΠΩϹ

Expressi Leakii exemplum alterum, littera initiali versus secundi ex antiquioribus apographis addita.
Ἐπὶ | Εὐκαρπῶς.

2137 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,42, l. 0,42, cum anaglypho equitem et aram repraesentante, inaedificatus in muro exteriore ecclesiae Panagiae in vico *Xeronomì*. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 365 n. 107. Contulit Lolling.

ΕΠΙ   ΕΥΠΟΡΟ
//ΩΙΙ   ΡΩΕΙ

Ἐπὶ Εὐπόρ[ῳ [ἥ]ρωει. Videtur lapicida in fine prioris versus exarando peccasse, sive ex barbaro illius aetatis more (vide ad n. 1713) genetivum Εὐπόρου pro dativo incidit, sive simpliciter ο et ω confudit (cf. n. 2133. 2160). Tum animadverso errore initio alterius versus veram terminationem - ωι posuit.

2138 Lapis sepulcralis inventus in parietinis quae vocantur *Episkopi*, inter Ascram et vicum *Palaeopanagia*, nunc Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 532 n. 46. Contulit Lolling.

ЄΠΙ
ΙЄΥΞΙΠΠΩ

Ἐπὶ | Ζευξίππῳ.

2139 Lapis calcarius leucophaeus quadrangulus, a. 0,92, l. 0,55, c. 0,40, cum anaglypho repraesentante equitem et aram. Thespiis (*Erimokastro*) in museo n. 40, quo delatus est e vico *Palaoepanagia*. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 362 n. 96. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΖΩΠΥΡΩ
ΗΡΩΕΙ

Ἐπὶ Ζωπύρῳ | ἥρωει.

2140 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,75, l. 0,48, cum anaglypho equitem et aram repraesentante, in vico *Xeronomì*. Edd. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 502 tab. XIX n. 87 (Lebas *Inscr.* II, 435). Rangabé *Ant. Hell.* 2036. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 366 n. 108. Contulit Lolling.

ΕΠΙΘΕΟΓΙΤΟΥΗΡΕΩΙ

Ἐπὶ Θεογίτου ἥρ⟨ε⟩ωϊ.

2141 Lapis cubi figura cum anaglypho equitem repraesentante, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΥΙΕΙΤΩΕΝΠΟΡΩΗ///
ΙΞ

[Ἐπὶ Θ]εο[γ]είτῳ ἐνπόρῳ ἡ[ρω]ει.
Supplevit Lolling.

2142 Marmor candidum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΕΙΑΛΜΕΝΩ

Ἐπὶ Εἰαλμένῳ.

2143 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,62, l. 0,44, ad fontem qui est orientem versus a vico *Tatesa*, ad viam qua Thebas itur. Edd. Lebas *Inscr.* II, 392. Accuratius G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 367 n. 114. Omnium accuratissime exscripsit Lolling.

ΞΠΙΕΙΣΙΩΝΙΗΡΩ

[Ἐ]πὶ Εἰσίωνι ἥρω[ϊ].

2144 Lapis calcarius albus, a. 0,90, l. 0,58, c. 0,30, cum anaglypho equitem et aram repraesentante, inventus meridiem versu a turri medio aevo exstructa, quae vocatur *Palaeopyrgos*, prope vicum *Erimokastro*. Nunc est in ipso vico in museo. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 363 n. 99. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΚΑΦΙΣΙΑΘΥΤΗΗΙ////////

Ἐπὶ | Καφισίᾳ Θύτῃ ἥ[ρωϊ].

2145—2147 Lapis calcarius, a. 1,18, l. 0,45, cum aëtomate acroteriis ornato, in quo falx expressa est, et duobus anaglyphis, quorum unum supra alterum collocatum est. Inaedificatus lapis supra portam ecclesiae ἁγίας Παρασκευῆς in vico *Karatàs*. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 370 n. 122. Contulit Lolling.

In aëtomate infra falcis imaginem:

(2145) ΕΠΛΥΣΜΑΧΟΥΗΡΩ////

Infra aëtoma titulus excisus:

(2146) Π///ΡΜΟΝΟΣ

Supra inferius anaglyphum:

(2147) ΕΠ ΙΠΑΡΑΜΟΝ
ΟΥΗΡΩΕ////

2145 Ἐπ(ὶ) Λυσ(ι)μάχου ἥρω[ϊ].
2146 Π[α]ρ[ά]μονος.
2147 Ἐπὶ Παραμόν|ου ἥρωε[ι].

2148. 2149 Stela sepulcralis marmoris albi subcaerulei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

(2148) ΕΠΙ
ΛΥΣΙΧΑΔΙΟΚΛΕΟΥ
ΕΡΕΙΑΔΗΜΗΤΡΟΣ
ΔΙΑΒΙΟΥ

rosa *rosa*

(2149) ΕΡΜ Α Ι Ε
ΧΑΙΡΕ

2148 Ἐπὶ | Λυσίχᾳ Διοκλέου, | [ἱ]ερείᾳ Δήμητρος | διὰ βίου.
2149 Ἑρμάϊε | χαῖρε.

2150 Stela sepulcralis lapidis calcarii leucophaei cum aëtomate, inventa occidentem versus a Thespiis ad ripam fluvii *Kanavari*, exstat in museo Thespiensi. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 528 n. 31. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΜΑΡΚΩΙΔΕΚΜΟΥ
ΥΙΩΙ

Ἐπὶ | Μάρκῳ Δέκμου | υἱῷ.

2151 Marmor album inventum inter rudera ecclesiae S. Georgii sitae duobus milibus metrorum Gallicorum a vico *Nichori*. Nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 531 n. 42. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
ΜΕΝΑΝΔΡΩΙΔΟΡΚΥΛΟΥ
ΚΑΙ
ΤΙΜΟΞΕΝΑΟΛΥΜΠΙΧΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΙΔΕ
ΑΘΑΝΙΟΥΤΟΥΕΥΞΕΝΟΥ

'Επὶ | Μενάνδρῳ Δορκύλου | καὶ | Τιμοξένᾳ 'Ολυμπίχου, | γυναικὶ δὲ | 'Αθανίου τοῦ Εὐξένου.

Nomina quae sunt Δορκύλος et Τιμοξένα nescio quam necessitudinem horum hominum cum ea familia indicare videntur, de qua verba feci ad n. 1830.

2152 Lapis calcarius, a. 0,75, l. 0,60, c. fere 0,45, cum anaglypho virum stantem repraesentante, qui equum frenis tenet, inaedificatus Creuside (*Livadostro*) in porta meridionali ecclesiolae S. Nicolai. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 371 n. 124. Porta illa nunc obstructa est, ut lapis lateat.

ΠΙΝΙΚΗϹΗΡ

Körtius quum neque a sinistra quicquam deesse neque de ullius litterae lectione dubitari posse dicat, Πινίκης ἥρ[ως] supplevit. At mihi summa lapicidae socordia cum prima littera praepositionis omissa tum ipsum hominis nomen graviter corruptum videtur. Quomodo restituendum sit dubites; cogitavi de ['Ε]πὶ Νικη[φό]ρ[ῳ ἥρωϊ].

2153. 2154 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,92, l. 0,52, c. 0,30, cum anaglypho equitem et aram repraesentante; n. 2153 supra planiciem anaglyphi, n. 2154 in ipsa planicie supra figuras. Leuctris (*Parapungia*) in exteriore pariete ecclesiolae S. Petri et Pauli apostolorum. Titulum n. 2153 ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2048 (inde K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590 n. 15), utrumque P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 525 n. 19. 20. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 368 n. 118. Exscripsit Lolling.

(2153)
ΕΠΙ ΝΕΙΚΙΑΗΡΩΙ

(2154)
ΕΠΙϹ ωΤΑΙΡωΗΡωΙ

Inter Ϲ et ω caput equitis.

2153 'Επὶ Νεικίᾳ ἥρωι.
2154 'Επὶ Σωταίρῳ ἥρωι.

2155 Lapis inaedificatus in una ex pilis ecclesiolae τῆς Μεταμορφώσεως in vico *Mavromati*. Exscripsit Lolling.

ΕΠΕΙ
Ξ Λ ΝΘΙΑΗΡΩΙ

'Επ⟨ε⟩ὶ | Ξανθίᾳ ἥρωι.

2156 Tabula crassa lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in scalis quibus descenditur in cellam domus Meletii Melissaris custodis antiquitatum. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΑΝΑΡΜΩ

'Επὶ | [Π]αναρμῷ.

2157 Lapis leucophaeus, ad fontem *Arkopodi* in campo Leuctrico prope Eutresin antiquam. Exscripsit Lolling.

Γ Γ /// ΤΙ Α Ν Φ Ι Λ Ω
ΗΡΩΙ

['Ε]π[ὶ] Πανφίλῳ | ἥρωι.

2158 Magna tabula lapidis albi ornata anthemio, immissa pavimento ecclesiae S. Blasii sitae occidentem versus a vico *Palaeopanagia*. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΠΑΡΘΕΝΟΚΛΕ

'Επὶ | Παρθενοκλε[ῖ].

2159 Lapis inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Blasii prope vicum *Palaeopanagia*. Edd. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 489 tab. XIX n. 83 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 157 n. XLII*c*. Lebas *Inscr.* II, 446). Pittakis Eph. 3076. Ex Rossii et Schillbachii apographis K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 532 n. XXVIII. Contulit I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 132 n. 24. Exscripsit Lolling.

/// ΙΙΗΡΩΙΣΣΗΠΑΡ ///////////
Κ Ο Ν Ο Σ Γ Υ Ν Α Ι Κ Ι ///////////
Ν Ο Σ Τ Ο Υ Π Α Ρ Α Μ ///////////

Vs. 2 alteram litteram Ω fuisse admodum verisimile iudicat Lolling (ΚΟΝΟΣ Leake, ΚΩΝΟΣ Ross et Pittakis, ΝΩΝΟΣ Schillbach). Ceterum Lollingii exemplum exprimo antiquiorum erroribus non enotatis.

['Επ]ὶ ἡρωΐσσῃ Παρ[αμόνᾳ Νί]|κωνος, γυναικὶ [δὲ Νίκω]|νος τοῦ Παραμ[όνου].

2160 Tabula marmoris albi cum aëtomate et anaglypho repraesentante virum aetate provectiorem a sinistra et puerum a dextra stantes; in epistylio titulus. Fuit lapis inaedificatus supra portam ecclesiae in vico *Vaïa* sito inter Thebas et Thespias. Nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Edd. Lebas *Inscr.* II, 440 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 597). P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 530 n. 37. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 345 n. 58. Exscripsit Lolling.

ЄΠΙΠΑΡΑΜΩΝΩΕΠΙΠΡΟΣΔΟΚΙΜΩ

Ἐπὶ Παραμ[ό]νῳ. Ἐπὶ Προσδοκίμῳ.

2161 Marmor subcaeruleum, a. 0,27, l. 0,57, c. 0,23, undique fractum, cum anaglypho repraesentante mulierem iuxta equum stantem, clavem sacerdotii insigne sinistra manu gerentem. Thespiis (*Erimokastro*) in museo n. 20. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 375 n. 133. Exscripsit Lolling.

ΕΠ
λ ΤΥ'

Ἐπ[ὶ | Σ]ατυ[ρ . . .].

2162 Magna stela sepulcralis lapidis leucophaei, in ecclesia Panagiae quae est in vico *Xeronomì*. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΣΥΜΦΟΡΟΥ
rosa *rosa*

Ἐπὶ | Συμφόρου. De genetivo vide ad n. 1713.

2163—2165 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,90, l. 0,58, c. 0,44 cum anaglypho rudi arte elaborato, equitem et aram repraesentante. Supra planiciem anaglyphi in margine prominente titulus n. 2163, infra ipsum tituli n. 2164 versus primus, in planicie anaglyphi supra figuras reliqui duo huius tituli versus, in margine inferiore prominente titulus n. 2165. Monumentum inaedificatum in pariete exteriore ecclesiae S. Charalampi sitae in colle occidentem versus a vico *Erimokastro*, atque in eo ecclesiae angulo qui spectat inter septentriones et occidentem solem. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 419 n. 16. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 363 n. 100. Exscripsit Lolling.

rasura
(2163) ΛΥΣΙ/////////////////////////// ΗΡΩΙ
(2164) ΕΠΙ
ΠΑΙΛΙШЄШЄΑΝ
ΔΡШ ΗΡШΙ
anaglyphum
(2165) ///ΜΟΛΩΙΧΩΗΡΩΙ

2163 [Ἐπὶ] Λυσι[στράτῳ (?)] ἥρωϊ.
2164 Ἐπὶ | Π(οπλίῳ) Αἰλίῳ Σωσάν|δρῳ ἥρωϊ.
2165 [Ἐπὶ Ὁ]μολωΐχῳ ἥρωϊ.

2166 Tabula quadrata marmoris albi, Thespiis (*Erimokastro*) olim ante domum quandam privatam, nunc in museo. Edd. G. Kaibel Hermae VIII p. 419 n. 14. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 423 n. 35. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΣΩΤΗΡΙΧΑ
ΚΑΙΕΥΗΜΕΡΩΤΟΙΣ
ΜΟΣΧΑΤΕΚΝΟΙΣ
ΤΟΗΡΩΟΝΤΟΥ
ΤΟΜΟΣΧΑΣΚΑ
ΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗΓΥ
ΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥΕΙΣΑ///

Ἐπὶ Σωτηρίχᾳ | καὶ Εὐημέρῳ τοῖς | Μοσχᾶ τέκνοις· | τὸ ἡρῷον τοῦ|το Μοσχᾶς κα|τεσκεύασεν | ἑαυτῷ καὶ τῇ γυ|ναικὶ αὐτοῦ εἰς ἀ[ί].

2167. 2168 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,62, l. 0,43, cum anaglypho equitem et aram repraesentante. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 366 n. 109. Contulit Lolling.

(2167) ЄΠЄΙ
ΦΙΛΛΗΟΥΗΡΩЄΙ
(2168) СΩΤΑΧΡΗСΤЄ

2167 Ἐπεὶ | Φιλλήου ἥρωει.
2168 Σωτᾶ χρηστέ.

2169 Tabula lapidis leucophaei inaedificata in turri, quae commemorata est ad n. 2051. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
Τ̄ ΦΛΑ
Η

Ἐπὶ | Τ(ίτῳ) Φλα[ουίῳ | . . . .]η . . . .

2170 Thespiis (*Erimokastro*). Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*e* (Lebas *Inscr.* II, 436). Periisse videtur.

ΕΠΙ
. . . . ΤΑΙΖΩΠΥΡΟΥ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Ἐπὶ | [Ἐπικ]τᾷ Ζωπύρου | διδασκάλου.

Keilius vs. 2 init. [Ἀμύν]τᾳ supplevit, sed huius tituli aetati illud nomen melius convenire videtur. Quod idem intellegit Zopyri praeceptoris filium, id si reputaveris quam frequens fuerit illa aetate casuum genetivi et dativi confusio (v. ad n. 1713) minus probabile videbitur. Immo διδασκάλου pro dativo usurpatum ad ipsum Zopyri filium pertinere existimo.

2171 Magnus lapis leucophaeus cum anaglypho repraesentante mulierem stantem vestitam veste ad pedes demissa, dextra equum frenis tenentem, sinistra clavem insigne sacerdotii gerentem. Infra anaglyphum titulus. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Φ /// ⁝ Ε Ρ Є Α

[Ἐπὶ ....]φ[ῃ ἱ]ερέᾳ.

2172 Basis lapidis leucophaei cum anaglypho equitem repraesentante; supra anaglyphum titulus. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Η

[Ἐπὶ .....]νι ἥ[ρωϊ].

2173. 2174 Marmor album quadratum, a. 0,76, l. 0,57, cum anaglypho equitem et aram repraesentante. Olim in ecclesiola deserta ἁγίας Τριάδος meridiem versus a vico *Tatesa*, nunc Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 367 n. 113. (Titulum n. 2174 repetiverunt Roehl Inscr. Graec. antiq. Add. p. 182 n. 209*a* et R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 253 n. 787). Exscripsit Lolling.

Supra anaglyphum:

(2173) ///ΙΛΑΗΡΩ//////

Infra anaglyphum:

(2174) Ѵ Ǝ ≶ ≶ Λ / ////

2173 [Ἐπὶ .....]ίλᾳ ἥρω[ϊ].
2174 .... υσσέα. Hae litterae non recentiores quinto a. Chr. n. saeculo quid sibi velint obscurum est.

2175 Lapis calcarius leucophaeus cum anaglypho equitem et aram repraesentante, a. 0,60 (praeter partem infimam in terra abditam), l. 0,70, c. 0,60. Supra anaglyphum titulus, cuius maxima pars evanuit. In ecclesia deserta S. Georgii quae est in vico *Xeronomì*. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 368 n. 116. Contulit Lolling.

Ρ Ω Ι ////////////////////////////// Η Ρ
//////// Η ///// C Ι Ε ι /////////////

Vs. 1 init. [ἥ]ρωϊ, fin. item ἥρ[ωϊ] fuisse videtur. Alterius versus reliquiae obscurissimae.

2176 Fragmentum stelae sepulcralis ornatae lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι

Ἐπὶ ....

2177 Lapis cum anaglypho equitem repraesentante, ad puteum qui est ante domum Alexii Tatzis in vico *Palaeopanagia*. Exscripsit Lolling.

////////////////////////
Η Ρ Ω Ι

[Ἐπὶ ......] | ἥρωϊ.

2178 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,85, l. 0,60, c. 0,37, cum anaglypho equitem et aram repraesentante, Thespiis (*Erimokastro*) olim inaedificatus in ecclesia S. Demetrii, nunc in museo. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 362 n. 97. Exscripsit Lolling.

Η Ρ Ω Ͱ

[Ἐπὶ ....] | ἥρωε[ι].

2179 Fragmentum basis lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ι Ι Ѵ
Ε Π Ι Λ
Κ Λ Ε ⁞

Ἐπὶ Ἀ.....|κλέᾳ.

2180 Lapis leucophaeus, in ecclesiola S. Eliae quae est in vico *Kaskaveli*, iuxta introitum meridionalem a dextra parte. Exscripsit Lolling.

Α Ν Ν Ι //////////////////////// Ѡ Ν Ι Η
Τ Ρ Ο Ν Κ / \ //////////////// Δ Ρ Α Ω C
Є Π Ο Τ Є Ι Γ ///////// Є Λ Λ Λ Δ Ι Π Λ
///////// Ш Ν Η Ш Η C Χ Λ Ρ Ι Ν Δ Ι
////////// Υ Ν Є ⁝ Ρ Є Ι Ν Є Δ Λ Ш Λ Ρ >
C Ι Η Λ ι Ν Χ Α Ρ Α Ξ Λ Ι Π Ο ////
ι Ο Υ Є Ι Ν Є Κ Λ Τ Ο Υ Π Ρ Ο
Π Ο Ν Τ Ο C ❦

Vs. 3 Ἑλλάδι πά|[ση]. Vs. 4 μνήμης χάριν δι... Vs. 5 εἶν[αι] Δαμαρχ.... Vs. 6 [στ]ήλ[η]ν χαράξαι πο.... Vs. 7. 8 .....ου εἵνεκα τοῦ πρ[έ]|ποντος.

Titulum sepulcralem infimae aetatis esse apparet, sed conexus sententiarum non videtur restitui posse.

2181 Lapis leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Λ Λ Β Є Ρ Ι Λ Π Ο Θ Ω C Η
Τ Η Θ Ρ Є /// Ψ Λ C Η Ο Ι
Π Λ Τ Ρ Ω Ν Є C Ш ΝΕ Ι
Λ C Ж Λ Ρ Ι Ν ❦

Λαβερίᾳ Ποθώσῃ | τῇ θρεψάσῃ οἱ | πάτρωνες μνεί|ας χάριν.

2182 Tabula marmorea magnifice ornata cum aëtomate. Thespiis (*Erimokastro*) olim in ecclesia, nunc in museo. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 419 n. 15. Exscripsit Lolling.

In aëtomate:

Κ Ο Ш Η Τ Η Ρ Ι Ο Ν *sic*

Infra aëtoma:

Α Υ Ρ S Φ Ι Λ Ο Β Α Λ Є Ρ Ι Α ΝΗ
Κ Φ Λ C Π Ο Θ Є Ι Ν Ο Υ

Κο[ι]μητήριον | Αὐρ(ηλίας) Φιλοβαλεριανῆ[ς] | καὶ Φλ(αβίου) Ποθείνου.

Hic (n. 2182—2185) composui titulos sepulcrales Christianorum, qui Thespiis aut in vicina regione inventi sunt. Fieri potest, ut etiam n. 2180. 2181 hominum Christianorum sint, sed hi tituli nullum certum religionis indicium habent.

2183 Cippus rotundus marmoris albi, a. 0,31, diam. 0,14, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 387 n. 38. Exscripsit Lolling.

Ι Ο Υ Ш Ν //////
Ш Η C Α Ζ ι
Ο Υ Ζ ω Φ V
Θ Є Ι Ο V Γ Η
Ш Ο Ρ Ι Ο Ν
Є Ι Τ Ι C Δ Є Π Ο
Τ Є Θ Є λ Η C Η
Τ Ι Ν λ ω Δ Є *sic*
Θ Η Ν λ Ι λ Ρ λ
λ Υ Τ ω Υ ΙΙ Ο | ΘV *sic*

[Τ]οῦ μν[ή]|μης ἀξ[ί]|ου Ζωφυ|θείου γη|μόριον· εἴ τις δέ πο|τε θελήσῃ τιν[ὰ] ὧδε | θῆναι, ἀρὰ | αὐτῷ ὑ[π]ὸ θ(εο)ῦ.

2184 Tabula lapidis leucophaei; fuit antea in domo Mastrophotis in vico *Mavromati*, nunc est Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

/// Α Γ λ Θ Ο
/// Κ λ Є Ο V C
Κ λ Ι Є λ Π Ι
Ν Є Ι Κ Η C
Κ Ο Ι Ш Η Τ
Η Ρ Ι Ο Ν

᾿Αγαθο|κλέους | καὶ ᾿Ελπι|νείκης | κοιμητ|ήριον.

2185 Parvus lapis oblongus leucophaeus, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

///ˎ Ο Ι Ш Η
///¯ Η Ρ Ι Ο Ν
///Ɔ Ρ Ι Ν Ο Υ
//// Α Ι
Υ Ρ Ι Α Κ Η C

[Κ]οιμη|[τ]ήριον | ᾿Ορίνου | [κ]αὶ | [Κ]υριακῆς.

2186 Marmor album non laevigatum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ο Υ
▫ Ο Υ

. . . . ου | [. . . . . δώ]ρου (?).

2187 Lapis inaedificatus ad fontem *Barbaká*. Ex Schillbachii apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 514 n. XIV. Exscripsit Lolling.

Α Γ Ι Ο C Ι C Χ Υ Ρ Ο C
Ο Υ
Χ

῞Αγιος, ἰσχυρός. Haec verba esse initialia hymni, a quo missa sollemnis die Veneris ante dominicam paschalem hodie quoque incipi soleret, Schillbachius apud Keilium monuit. Keilius ipse addit quattuor alia exempla eaque multo pleniora lapidi incisa exstare Caryandis (C. I. G. 8916), Andri (C. I. G. 8917), Antiochiae (C. I. G. 8918), in Aegypto (C. I. G. 9060).

2188 'In muro ecclesiae prope monasterium D. Nicolai in monte Helicone'. Ed. Clarkius Itin. P. II S. III p. 104 (Boeckh C. I. G. 1686. Lebas *Inscr.* II, 395). Periisse videtur.

Γ Є Ρ Α C Ο Ι Μ ω
C Ι Є Ρ Ο Ι Ο Υ Α Υ
Κ Δ Ι Κ Τ Ο Ι Τ Ο Ρ Α

Boeckhius non attigit. In tertio versu dictatoris vocabulum latere conieceris. Quae opinio nisi plane fallit, titulum honorarium C. Caesaris similem n. 1835 fuisse non improbabile est. Itaque vs. 2. 3 sic refingas: [ἀρχ]ιερ[έα,] ὕ[π]α[τον] | κ(αὶ) δικτ[ά]τορα. Sed primi versus reliquiae plane adversari videntur huic coniecturae, neque in summa rei quicquam certum est nisi neglegentissime exscriptum esse titulum.

2189 Fragmentum tabulae lapidis albi, ad ecclesiam S. Charalampi sitam iuxta vicum *Erimokastro.* Ed. Pittakis Eph. 2440. Periisse videtur.

ΜΟΝΑΧΟΝ
ΝΦΑΝΙΙΚΑΙΓΙ
ΛΛΙΑ

Vix crediderim versu primo re vera nescio quem monachum commemoratum fuisse. Vs. 2 [ἐ]νφανῆ aut [ἐπι]φανῆ fuerit. Reliqua plane obscura.

2190 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei inaedificatum in parte meridionali domus Georgii Stathis in vico *Erimokastro.* Exscripsit Lolling.

ΙΤΤ
ΩΣ
ΣΤΡ
Ω
vac.

2191 Fragmentum marmoris albi inscriptum litteris satis magnis. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΠΑΥΤΩΣΥΙ
ΟΥΣΑΕΡΛ
ΙΛΕΙ

2192 Fragmentum basis lapidis leucophaei. A dextra exstat margo. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

vac.
ϽΛΥΜΠΙΟΥ
ΥΕΝΟΥ
ΙΓΥΡΕΙΤΟΥ
ΥΠΗΡΞΑΜΕΘΑ
ΙΛΕΙΑΣ

Vs. 1 Ὀλυμπίου. Vs. 3 [ἐν τῇ παν]ηγύρει τοῦ .... Vs. 4 ὑπηρξάμεθα. Vs. 5 δαψ]ιλείας (?).

2193 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΝΤΩ
ΟΥ ΑΤ
ΛΟϹ ЄΑ
ΛΑΜЄΡ
ΙΤΑΙ

2194 Fragmentum basis lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΝΟΔΟΥΒ
ΛΕΙΩΤΟ

Vs. 1 [συ]νόδου. Vs. 2 [Ἡρακ]λειώτο[υ].

2195 Lapis inaedificatus in ecclesia ἁγίας Τριάδος quae est in vico *Tatesa.* Exscripsit Lolling.

ΣΗD — *reliqua pars tituli in muro abscondita latet*

2196 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΞΛΟΥ

2197 Fragmentum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΗΡ
ΕΛΑ

2198 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΣΤΕ
ΩΓ

2199 Fragmentum columnae lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

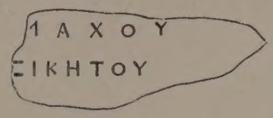
ΤΟΥΙΛΑΡΟ

[.......ο]υ τοῦ Ἱλάρο[υ].

2200 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΚΙL

2201 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

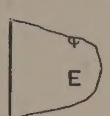

..... μάχου, | [Ν]εικήτου aut [Ἀν]εικήτου.

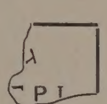
2202 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ς Ι Ι Δ
ΑΡΙ

2203 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

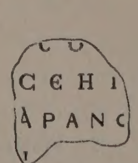
2204 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

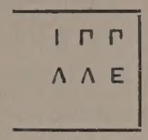
2205 Fragmentum lapidis leucophaei, ad puteum qui est in convalle inter collem, in quo situs est vicus *Erimokastro*, et alium vicinum ab occidente, qui habet ecclesiam S. Charalampi. Exscripsit Lolling.

ΕΙΣΡΙ

2206 Fragmentum exiguum tabulae marmoris albi, undique mutilum. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

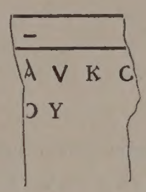

2207 Tabula lapidis leucophaei; a dextra alius lapis cum hoc commissus erat. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

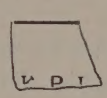
Ἱππ..... | [Ἀ]λε[ξ....].

2208 Fragmentum basis lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

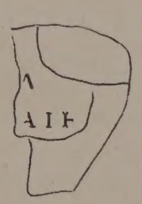

Vs. 1 [Γλ]αύκο[ς] aut alius eiusdem nominis casus.

2209 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

2210 Fragmentum lapidis leucophaei undique mutilum, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

2211 Fragmentum lapidis leucophaei; a sinistra exstat margo. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

2212 Fragmentum marmoris albi undique mutilum. Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΟΣΠ
ΙΠ
ΤΙΝC
ΗΞΙ
ΗΕΑ

2213 In ecclesia ἁγίας Τριάδος, quae est in vico *Vaïa*. Exscripsit Lolling.

Α Γ
Θ Π

2214 Tabula lapidis leucophaei, Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Λ Π Θ Π

2215 Fragmentum lapidis leucophaei undique mutilum, ad ecclesiam Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου in vico *Palaeopanagia*. Exscripsit Lolling.

Ι Ν Ν
Π Α Σ
Θ Α Ο

2216 Lapis rudis, inaedificatus Thespiis (*Erimokastro*) in pariete exteriore domus Christi Melissaris. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ
Ι Κ Λ Ε
Ι Α Σ
Π Ε Ρ \

Καλλ|ικλε|ίας, | Περι . . . . .

2217 Lapis leucophaeus, inaedificatus in angulo meridionali et occidentali turris, de qua dictum est ad n. 2051. Exscripsit Lolling.

/// Μ Α Ρ   Α Π

2218. Fragmentum lapidis, inventum Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Pittakis Eph. 2443.

Ν Α Ρ . . Λ Ι

2219 Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Lebas *Inscr.* II, 401.

Ο Θ Ε Ι Ω Ν Τ Ο Λ

2220 Lapis albus, inscriptus litteris grandibus, inventus Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Pittakis Eph. 2445.

Μ Ο Σ . .
Χ . .

2221 Tabula mutila ab omnibus partibus praeter dextram, inventa Thespiis (*Erimokastro*). Ed. Pittakis Eph. 2446.

Ε
Α Ν
Δ Ι Ο
Ν Α Ρ Ι Α
Σ Α Υ .
Γ

2222 Frustulum lapidis calcarii duri leucophaei, inaedificatum ad torcular quod est iuxta domum Constantini Benizeli in vico *Kaskaveli*. Exscripsit Lolling.

Λ Ι . \   Ν
Π Ο Λ Ι Ο Σ
Θ Ο Ρ Μ Ο
Ο Μ Ε Ν
Ω <

Vs. 2 πόλιος.

IV.

THISBE.

2223. 2224 Lapis inaedificatus ad torcular in fundo Nicolai Gulemadis in orientali parte vici *Kakosi*. Ex apographo suo et ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 405 n. 6. 7 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 399 n. 747 *d e*).

(2223) ..ΑΜΟΚΡΑΤΕΟΣΑΡΧ
ΔΩΡΙΜΑΧΟΣΔΩΡΟΘΕΩΕΛΕΞΕ..Ο.Ε...ΕΥΜΕΝΟΝΕΙΜΕΝ
ΑΥΤΥΠΟΤΤΟΝΔΑΜΟΝΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΜΕΝΕΞΕΝΟΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΩΣ.ΚΟΥΩΝΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝ....Ε..Ε....Α.
ΠΟΛΙΟΣΘΙΣ.....ΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣ
ΚΗFΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗ.....Ε...Ν.........ΑΝ..ΑΣΟΥΛ
ΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΕΩΣΑΣ........ΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ
ΚΗΤΥΣΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣ..ΕΥΕΡΓΕΤΗΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ

(2224) ΘΕΟΠΟΜΠΩΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΔΩΡΙΜΑΧΟΣΔΩΡΟΘΕΩΕΛΕΞΕΠΡΟΒΕΒΩΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΜΕΝ
ΑΥΤΥΠΟΤΤΟΝΔ....ΔΕΔ...Η...ΑΜΥ..ΣΚΟΝΜΑΧΑΤΑΟ
ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛ
ΘΙΣΒΕΙΩΝΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣΓΑΣΚΗFΥΚΙΑΣ
ΕΠΠΑΣΙΝ...ΣΟΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕ
ΚΗΙΡΑΝΑΣΕΩΣΑΣΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΥΣ
ΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ

2223 [Δ]αμοκράτεος ἄρχ[οντος], | Δωρίμαχος Δωροθέω ἔλεξε· [πρ]ο[β]ε-[βωλ]ευμένον εἶμεν | αὐτῦ πὸτ τὸν δᾶμον, δεδόχθη τῦ δάμυ, Μενέξενον | Μενάνδρω Σ[ι]κουώνιον πρόξενον εἶμεν [κὴ εὐ]ε[ργ]έ[ταν τ]ᾶ[ς] | πόλιος Θισ[βείων] αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς | κὴ Fυκίας ἔππασιν κὴ [Fιστοτ]έ[λια]ν [κὴ ἀσφάλι]αν [κὴ] ἀσουλ[ίαν] | κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας, [κὴ τὰ ἄλλα] πάντα καθάπερ | κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς [κὴ] εὐεργέτης τᾶς πόλιος.

2224 Θεοπόμπω ἄρχοντος, | Δωρίμαχος Δωροθέω ἔλεξε· προβεβωλευμένον εἶμεν | αὐτῦ πὸτ τὸν δ[ᾶμον], δεδ[όχθ]η [τῦ δ]άμυ, [Φύ]σκον Μαχάταο | Ναυπάκτιον πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλ[ιος] | Θισβείων αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ Fυκίας | ἔππασιν [κὴ ἰ]στοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέ[μω] | κὴ ἰράνας ἐώσας, κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ κὴ τῦς | ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης τᾶς πόλιος.

2225 Tabula marmorea inventa in vinea prope vicum *Kakosi*, translata Athenas, ubi exstat in museo centrali. Ed. P. Foucart *Archives des missions scient. et litt.* S. II T. VI (1872) p. 322 sqq. (inde Th. Mommsen Eph. epigr. I p. 278). Denuo contulerunt O. Lueders Eph. epigr. II p. 102 et multo accuratius I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* IV (1879) p. 235 sqq., qui etiam in postica parte lapidis scripturae reliquias esse testatur, sed adeo detritas ut nihil quod operae pretium sit legi possit. Deinde totum titulum edidit idem Schmidtius *Zeitschr. der Savigny-stiftung für Rechtsgeschichte* II (1881) p. 116 sqq. (inde Hicks *Manual* n. 195. W. Dittenberger Syll. Inscr. Graec. 226. Th. Mommsen ap. Bruns Fontes iur. Rom. ed. 5 p. 152 n. 2. P. Viereck Sermo Graecus quo senatus populusque Romanus magistratusque populi Romani — usi sunt examinatur. Gottingae 1888 p. 12 n. XI).

ΚΟΙΝΤΟΣΜΑΙΝΙΟΣΤΙΤΟΥΥΙΟΣΣΤΡΑΤΗΓΟΣΤΗΙΣΥΝΚΛΗ
ΤΩΙΣΥΝΕΒΟΥΛΕΥΣΑΤΟΕΝΚΟΜΕΤΙΩΙΠΡΟΗΜΕΡ
.ΝΕΠΤΑΕΙΔΥΩΝΟΚΤΩΜΒΡΙΩΝΓΡΑΦΟΜΕΝΩΙ
ΠΑΡΗΣΑΝΜΑΝΙΟΣΑΚΙΛΙΟΣΜΑΝΙΟΥΥΙΟΛΤΕ///
//////ΑΤΙΤΟΣΝΟΜΙΣΙΟΣΤΙΤΟΥΥΙΟΣΠΕΡΙΩΝΘΙΣ
///ΕΙΣΛΟΓΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΠΕΡΙΤΩΝΚΑΘΑΥ
///ΟΥΣΠΡΑΓΜΑΤΩΝΟΙΤΙΝΕΣΕΝΤΗΙΦΙΛΙΑΙΤΗΙ
ΗΜΕΤΕΡΑΙΕΝΕΜΕΙΝΑΝΟΠΩΣΑΥΤΟΙΣΔΟΘΩΣΙΝ
///ΙΣΤΑΚΑΘΑΥΤΟΥΣΠΡΑΓΜΑΤΑΕΞΗΓΗΣΩΝΤΑΙΠΕΡΙΤΟΥ
ΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣΟΥΤΩΣΕΔΟΞΕΝΟΠΩΣΚΟΙΝΤΟΣ
ΜΑΙΝΙΟΣΣΤΡΑΤΗΓΟΣΤΩΝΕΚΤΗΣΣΥΝΚΛΗΤΟΥ *vac.*
///ΕΝΤΕΑΠΟΤΑΞΗΙΟΙΑΝΑΥΤΩΙΕΚΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΠΡΑ
///ΛΑΤΩΝΚΑΙΤΗΣΙΔΙΑΣΠΙΣΤΕΩΣΦΑΙΝΩΝΤΑΙΕΔΟΞΕ
ΠΡΟΤΕΡΑΙΕΙΔΥΩΝΟΚΤΩΜΒΡΙΩΝΓΡΑΦΟΜΕΝΩΙΠΑΡΗ
ΣΑΝΠΟΠΛΙΟΣΜΟΥΚΙΟΣΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟΣΜΑΑΡΚΟΣΚΛΑΥ
ΔΙΟΣΜΑΑΡΚΟΥΥΙΟΣΜΑΝΙΟΣΣΕΡΓΙΟΣΜΑΝΙΟΥΥΙΟΣ
ΩΣΑΥΤΩΣΠΕΡΙΩΝΟΙΑΥΤΟΙΛΟΓΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΠΕΡΙΧΩΡΑΣ
///ΑΙΠΕΡΙΛΙΜΕΝΩΝΚΑΙΠΡΟΣΟΔΩΝΚΑΙΠΕΡΙΟΡΕΩΝΑΑΥΤΩΝΕΓΕ
-ΟΝΕΙΣΑΝΤΑΥΤΑΗΜ///ΝΜΕΝΕΝΕΚΕΝΕΧΕΙΝΕΞΕΙΝΑιΕΔΟ
ΞΕΝΠΕΡΙΑΡΧΩΝΚΑΙΠΕΡΙΙΕΡΩΝΚΑΙΠΡΟΣΟΔΩΝΟΠΩΣΑΥΤΟΙ
///ΥΡΙΕΥΩΣΙΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣΟΥΤΩΣΕΔΟΞΕΝ
ΟΙΤΙΝΕΣΕΙΣΤΗΝΦΙΛΙΑΝΤΗΝΗΜΕΤΕΡΑΝΠΡΟΤΟΥΗΓΑΙΟΣΛΟΚΡΕ
ΤΙΟΣΤΟΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝΠΡΟΣΤΗΝΠΟΛΙΝΘΙΣΒΑΣΠΡΟΣΗΓΑ

ΓΕΝΟΠΩΣΟΥΤΟΙΕΤΗΔΕΚΑΤ///ΕΓΓΙΣΤΑΚΥΡΙΕΥΩΣΙΝΕΔΟΞ///
ΠΕΡΙΧΩΡΑΣΟΙΚΙΩΝΚΑΙΤΩΝΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΑΥΤΟΙΣΟΥΠΟΤΕ
ΤΙΑΥΤΩΝΓΕΓΟΝΕΝΟΠΩΣ//////ΕΑΥΤΩΝΑΥΤΟΙΣΕΧΕΙΝΕΞΗΙ
ΕΔΟΞΕΝΩΣΑΥΤΩΣΠΕΡΙΩΝΟΙΑΥΤΟΙΛΟΓΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΟΠΩ///
ΟΙΑΥΤΟΜΟΛΟΙΟΙΙΔΙΟΙΕΚΕΙΦΥΓΑΔΕΣΟΝΤΕΣΤΗΝΑΚΡΑΝΑΥΤΟΙΣΟΠΩΣ
ΤΕΙΧΙΣΑΙΕΞΗΙΚΑΙΕΚΕΙ/////////ΟΙΚΩΣΙΝΟΥΤΟΙΚΑΘΟΤΙΕΝΕΦΑΝΙΣΑΝΟΥ
ΤΩΣΕΔΟΞΕΝΟΠΩΣΕΚΕΙΚΑΤΟΙΚΩΣΙΝΚΑΙΤΟΥΤΟΤΕΙΧΙΣΩΣΙΝΕΔΟ
ΞΕΝΤΗΝΠΟΛΙΝΤΕΙΧΙΣΑΙΟΥΚΕΔΟΞΕΝΩΣΑΥΤΩΣΠΕΡΙΩΝΟΙΑΥΤΟΙ
ΛΟΓΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΧΡΥΣΙΟΝΟΣΥΝΗΝΕΓΚΑΝΕΙΣΣΤΕΦΑΝΟΝΟ
ΤΩΣΕΙΣΤΟΚΑΠΕΤΩΛΙΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΩΣΙΝΤΟΥΤΟΙΣΚΑΘ
/////////ΕΝΕΦΑΝΙΣΑΝΟΠΩΣΑΥΤΟΙΣΑΠΟΔΟΘΗΟ//////ΣΤΟΥΤΟΝΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΕΙΣ
//////ΚΑΠΕΤΩΛΙΟΝΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΩΣΙΝΟΥΤΩΣΑΠΟΔΟΥΝΑΙΕΔΟΞΕΝΩΣΑΥ
///ΩΣΠΕΡΙΩΝΟΙΑΥΤΟΙΛΟΓΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΑΝΘΡΩΠΟΥΣΟΙΤΙΝΕΣΥΠΕΝΑ///
//////ΑΤΟΙΣΔΗΜΟΣΙΟΙΣΠΡΑΓΜΑΣΙΤΟΙΣΗΜΕΤΕΡΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΕΑΥΤΩΝΕΙΣΙΝ
//////ΩΣΟΥΤΟΙΚΑΤΕΧΩΝΤΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣΚΑΘΩΣΑΝΚΟΙΝ
//////ΜΑΙΝΙΩΙΣΤΡΑΤΗΓΩΙΕΚΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΚΑΙΤΗΣΙΔΙΑΣΠΙ
///ΤΕΩΣΔΟΚΗΟΥΤΩΣΠΟΙΕΙΝΕΔΟΞΕΝΟΙΤΙΝΕΣΕΙΣΑΛΛΑΣΠΟΛΕΙΣΑ
ΠΗΛΘΟΣΑΝΚΑΙΟΥΧΙΠΡΟΣΤΟΝΠΛΡΗΜΩΝΣΤΡΑΤΗΓΟΝΠΑΡΕΓΕΝΟΝΤΟΟΠΩΣ
ΜΗΕΙΣΤΑΞΙΝΚΑΤΑΠΟΡΕΥΩΝΤΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣΠΡΟΣΑΥΛΟΝ
///ΣΤΙΛΙΟΝΥΠΑΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΑΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙΕΔΟΞΕΝΟΠΩΣΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤΗΙΔΙ a. 170 a. Chr.
//////ΟΙΑΙΠΡΟΣΕΧΗΙΚΑΘΩΣΑΝΑΥΤΩΙΕΚΤΩΝΔΗΜΟΣΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΚΑΙ
///ΗΣΙΔΙΑΣΠΙΣΤΕΩΣΦΑΙΝΗΤΑΙΕΔΟΞΕΝ
ΩΣΑΥΤΩΣΠΕΡΙΩΝΟΙΑΥΤΟΙΛΟΓΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΠΕΡ///
///ΩΝΔΙΚΩΝΞΕΝΟΠΙΘΙΔΟΣ/////////ΜΝΑΣΙΔΟΣΟΠΩΣΕΚΧΑΛΚΙΔΟΣΑΦΕΘΩΣΙ
ΚΑΙΔΑΜΟΚΡΙΤΑΔΙΟΝΥΣΙΟΥΕΧΘΗΒΩΝΑΥΤΑΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΤΩΝΠΟΛΕ
ΩΝΑΦΕΙΝΑΙΕΔΟΞΕΝΚΑΙΟΠΩΣΕΙΣΘΙΣΒΑΣΜΗΚΑΤΕΛΘΩΣΙΝΕΔΟΞΕΝ
///ΣΑΥΤΩΣΠΕΡΙΟΥΤΑΥΤΑΣΤΑΣΓΥΝΑΙΚΑΣΥΔΡΙΑΣΣΥΝΑΡΓΥΡΙΣ
///ΣΤΟΝΣΤΡΑΤΗΓΟΝΕΝΕΝΚΕΙΝΕΙΠΑΣΑΝΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓ///
//////Σ//////ΟΤΕΡΟΝΕΝΑΝΤΙΓΑΙΟΥΛΟΚΡΕΤΙΟΥΒΟΥΛΕΥΣΑΣΘΑΙΕΔΟΞΕΝ
ΩΣΑΥΤΩΣΠΕΡΙΩΝΟΙΑΥΤΟΙΘΙΣΒΕΙΣΕΝΕΦΑΝΙΣΑΝΠΕΡΙΣΙΤΟΥΚΑΙΕ/ //////
ΟΥΣΑΥΤΟΙΣΚΟΙΝΩΝΙΑΝΠΡΟΣΓΝΑΙΟΝΠΑΝΔΟΣΙΝΟΝΓΕΓΟΝΕΝΑΙΠΕΡΙΤΟΥ
ΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣΚΑΝΚΡΙΤΑΣΛΑΒΕΙΝΒΟΥΛΩΝΤΑΙΤΟΥΤΟΙΣΚΡΙΤΑΣΔΟΙ
ΝΑΙΕΔΟΞΕΝΩΣΑΥΤΩΣΠΕΡΙΩΝΟΙΑΥΤΟΙΛΟΓΟΥΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΠΕΡΙΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΑΔΟΥΝΑΙΘΙΣΒΕΥΣΙΝΕΙΣΑΙΤΩΛΙΑΝΚΑΙΦΩΚΙΔΑΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥ
ΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣΘΙΣΒΕΥΣΙΚΑΙΚΟΡΩΝΕΥΣΙΝΕΙΣΑΙΤΩΛΙΑΝΚΑΙΦΩΚΙ
ΔΑΚΑΙΕΑΝΠΟΥΕΙΣΑΛΛΑΣΠΟΛΕΙΣΒΟΥΛΩΝΤΑΙΓΡΑΜΜΑΤΑΦΙΛΑΝ
ΘΡΩΠΑΔΟΥΝΑΙΕΔΟΞΕΝ

Haec duo senatus consulta mense Octobri a. 584 u. c. (170 a. Chr.) facta ad res bello Persei in Boeotia gestas spectant. In quo cum plerique Boeotorum cum Thebanis Romanorum partes secuti essent, tres civitates a Macedonibus stetisse Polybius narrat XXVII, 5, 3. Qui quum de Antigono Alexandri f. legato Persei haec habeat: *ὃς καὶ παραγενόμενος εἰς Βοιωτοὺς τὰς μὲν ἄλλας πόλεις παρῆκε διὰ τὸ μηδεμίαν ἀφορμὴν λαμβάνειν ἐπιπλοκῆς, εἰς δὲ Κορώνειαν καὶ Θήβας ἔτι δ' Ἁλίαρτον εἰσελθὼν παρεκάλεσε τοὺς ἀνθρώπους ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς Μακεδόνας εὐνοίας. τῶν δὲ προθύμως ἀποδεχομένων τὰ λεγόμενα καὶ πρεσβευτὰς ψηφισαμένων πέμπειν εἰς Μακεδονίαν, οὗτος μὲν ἀπέπλευσε καὶ συμμίξας τῷ βασιλεῖ διεσάφησε τὰ κατὰ τὴν Βοιωτίαν*, Thebarum nomen corruptum quidem esse ipsa Polybii narratio docet, qui § 6 refert illas tres urbes a rege petivisse ut se a Thebanorum violentia defenderet, sed ex hoc demum titulo cognitum est, lenissima medela *Θίσβας* rescribendum esse. Quam vetusta sit corruptela Livius XLII, 46, 7 docet, quem iam Thebarum nomen apud Polybium legisse, sed rerum gestarum narratione pro arbitrio mutata turbas inde exortas evitare conatum esse apparet. Iam ex illis tribus oppidis Haliartum a C. Lucretio praetore receptum (Liv. XLII, 63, 10), Coroneam a P. Licinio consule ex Thessalia a Thebanis auxilio vocato oppugnatam (Liv. XLII, 67, 12. XLIII, 4, 11) constat; de Thisbensium rebus nihil traditum videtur. At quum in hoc titulo vs. 22. 23 legamus *πρὸ τοῦ ἢ Γάιος Λοκρέ|τιος τὸ στρατόπεδον πρὸς τὴν πόλιν Θίσβας προσήγαγεν*, in eis quae Livius XLII, 63, 12 narrat '*inde* (i. e. ab Haliarto) *Thebas ductus* (a C. Lucretio) *exercitus; quibus sine certamine receptis urbem tradidit exulibus et qui Romanorum partis erant, adversae factionis hominum fautorumque regis ac Macedonum familias sub corona vendidit*' Thisbarum nomen pro Thebis reponere eo minus dubitabimus, quod haec quoque adversa fronte pugnant cum omnibus quae et Polybius et Livius ipse de Thebanorum per illos annos rebus narrant. Ceterum hanc inscriptionem singillatim enarrare neque huius loci est neque post egregios P. Foucarti, Th. Mommseni, I. Schmidtii commentarios opus est.

A *Κόιντος Μαίνιος Τίτου υἱὸς στρατηγὸς τῆι συνκλή|τῳ συνεβουλεύσατο ἐν κομετίῳ πρὸ ἡμερ|[ῶ]ν ἑπτὰ εἰδυῶν Ὀκτωμβρίων. Γραφομένῳ | παρῆσαν Μάνιος Ἀκίλιος Μανίου υἱὸς Ὀλτε[ι|νί]α, Τίτος Νομίσιος Τίτου υἱός.*

Q. Maenius T. f. praetor senatum consuluit in comitio a. d. VII. id. Oct. Scribundo adfuerunt M'. Acilius M'. f. Vol., T. Numisius T. f.

Περὶ ὧν Θισ|[β]εῖς λόγους ἐποιήσαντο περὶ τῶν καθ' αὐ|[τ]οὺς πραγμάτων, οἵτινες ἐν τῇ φιλίᾳ τῇ | ἡμετέρᾳ ἐνέμειναν, ὅπως αὐτοῖς δοθῶσιν, | [ο]ἷς τὰ καθ' αὐτοὺς πράγματα ἐξηγήσωνται, περὶ τού|του τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξεν· ὅπως Κόιντος Μαίνιος στρατηγὸς τῶν ἐκ τῆς συνκλήτου | [π]έντε ἀποτάξῃ, οἳ ἂν αὐτῷ ἐκ τῶν δημοσίων πρα|[γμ]άτων καὶ τῆς ἰδίας πίστεως φαίνωνται· ἔδοξε. |

B Προτέρᾳ εἰδυῶν Ὀκτωμβρίων.

Γραφομένῳ παρῆ|σαν Πόπλιος Μούκιος Κοΐντου υἱός, Μάαρκος Κλαύ|διος Μαάρκου υἱός, Μάνιος Σέργιος Μανίου υἱός. |

I Ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ λόγους ἐποιήσαντο περὶ χώρας | [κ]αὶ περὶ λιμένων καὶ προσόδων καὶ περὶ ὀρέων· ἃ αὐτῶν ἐγε|[γ]όνεισαν, ταῦτα ἡμῶν μὲν ἕνεκεν ἔχειν ἐξεῖναι ἔδο|ξεν.

περὶ ἀρχῶν καὶ περὶ ἱερῶν καὶ προσόδων, ὅπως αὐτοὶ | [κ]υριεύωσι, περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξεν· | οἵτινες εἰς τὴν φιλίαν τὴν ἡμετέραν (παρεγένοντο) πρὸ τοῦ ἢ Γάιος Λοκρέ|τιος τὸ στρατόπεδον πρὸς τὴν πόλιν Θίσβας προσήγα|γεν, ὅπως οὗτοι ἔτη δέκα τ[ὰ] ἔγγιστα κυριεύωσιν. ἔδοξ[εν]. |

περὶ χώρας οἰκιῶν καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· οὗ ποτέ | τι αὐτῶν γέγονεν, ὅπως [τὰ] ἑαυτῶν αὐτοῖς ἔχειν ἐξῇ, | ἔδοξεν.

II Ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ λόγους ἐποιήσαντο, ὅπω[ς] | οἱ αὐτόμολοι οἱ ἴδιοι ἐκεῖ φυγάδες ὄντες τὴν ἄκραν αὐτοῖς ὅπως | τειχίσαι ἐξῇ καὶ ἐκεῖ κατοικῶσιν οὗτοι, καθότι ἐνεφάνισαν, οὕ|τως ἔδοξεν· ὅπως ἐκεῖ κατοικῶσιν καὶ τοῦτο τειχίσωσιν· ἔδο|ξεν.

τὴν πόλιν τειχίσαι οὐκ ἔδοξεν.

III Ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ | λόγους ἐποιήσαντο, χρυσίον, ὃ συνήνεγκαν εἰς στέφανον, ὅ|πως εἰς τὸ Καπετώλιον στέφανον κατασκευάσωσιν· τούτοις, καθ|[ότι] ἐνεφάνισαν, ὅπως αὐτοῖς ἀποδοθῇ, ὅ[πως] τοῦτον τὸν στέφανον εἰς | [τὸ] Καπετώλιον κατασκευάσωσιν, οὕτως ἀποδοῦναι ἔδοξεν.

IV Ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ λόγους ἐποιήσαντο, ἀνθρώπους, οἵτινες ὑπεναν[ν|τί]α τοῖς δημοσίοις πράγμασι τοῖς ἡμετέροις καὶ τοῖς ἑαυτῶν εἰσιν, | [ὅπ]ως οὗτοι κατέχωνται· περὶ τούτου τοῦ πράγματος, καθὼς ἂν Κοΐν|[τω]ι Μαινίῳ στρατηγῷ ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων καὶ τῆς ἰδίας πί|[σ]τεως δοκῇ, οὕτως ποιεῖν ἔδοξεν.

οἵτινες εἰς ἄλλας πόλεις ἀ|πήλθοσαν καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν παρ' ἡμῶν στρατηγὸν παρεγένοντο, ὅπως | μὴ εἰς τάξιν καταπορεύωνται· περὶ τούτου τοῦ πράγματος πρὸς Αὖλον | [Ὁ]στίλιον ὕπατον γράμματα ἀποστεῖλαι ἔδοξεν, ὅπως περὶ τούτου τῇ δι|[αν]οίᾳ προσέχῃ, καθὼς ἂν αὐτῷ ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων καὶ | [τ]ῆς ἰδίας πίστεως φαίνηται· ἔδοξεν.

V Ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ λόγους ἐποιήσαντο περ[ὶ | τ]ῶν δικῶν Ξενοπιθίδος καὶ Μνασίδος, ὅπως ἐκ Χαλκίδος ἀφεθῶσι, | καὶ Δαμοκρίτα Διονυσίου ἐχ Θηβῶν (κατὰ τ)αὐτά, περὶ τούτ(ου τοῦ πράγματος αὐτὰς ἐκ τούτ)ων τῶν πόλε|ων ἀφεῖναι ἔδοξεν, καὶ ὅπως εἰς Θίσβας μὴ κατέλθωσιν· ἔδοξεν.

VI [Ὡ]σαύτως περὶ οὗ ταύτας τὰς γυναῖκας ὑδρίας σὺν ἀργυρίω[ι | ὡ]ς τὸν στρατηγὸν ἐνενκεῖν εἴπασαν, περὶ τούτου τοῦ πράγ[μα|το]ς ὕστερον ἔναντι Γαΐου Λοκρετίου βουλεύσασθαι ἔδοξεν. |

VII Ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ Θισβεῖς ἐνεφάνισαν περὶ σίτου καὶ ἐλ[αί]|ου ἑαυτοῖς κοινωνίαν πρὸς Γναῖον Πανδοσῖνον γεγονέναι, περὶ τού|[του] τοῦ πράγματος, [ἐ]ὰν κριτὰς λαβεῖν βούλωνται, τούτοις κριτὰς δο[ῦ]|ναι ἔδοξεν.

VIII Ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ λόγους ἐποιήσαντο περὶ τοῦ | γράμματα δοῦναι Θισβεῦσιν εἰς Αἰτωλίαν καὶ Φωκίδα· περὶ τούτου | τοῦ πράγματος Θισβεῦσι καὶ Κορωνεῦσιν εἰς Αἰτωλίαν καὶ Φωκί|δα καὶ ἐάν που εἰς ἄλλας πόλεις βούλωνται γράμματα φιλάν|θρωπα δοῦναι ἔδοξεν.

Quod Thisbenses verba fecerunt de rebus ad se pertinentibus, qui in amicitia nostra permanserunt, ut sibi darentur, quibus res ad se pertinentes exponerent, de ea re ita censuerunt: ut Q. Maenius praetor senatorii ordinis quinque delegaret, qui sibi e republica fideque sua viderentur. Censuere.

Pr. id. Oct.

Scribundo adfuerunt P. Mucius Q. f., M. Claudius M. f., M'. Sergius M'. f.

Item, quod iidem verba fecerunt de agro et portubus portoriisque et de saltibus, quae eorum fuerant, ea per nos quidem iis habere licere censuerunt.

de magistratibus et de delubris reditibusque eorum, ut ea ipsi obtinerent, de ea re ita censuerunt: qui in amicitiam nostram (venerunt), antequam C. Lucretius exercitum ad oppidum Thisbas admovit, ut ii decem annis proximis obtinerent. Censuere.

de agro et aedibus et bonis suis: cuiuscumque quid eorum fuit, ut sua sibi habere iis liceret censuerunt.

Item quod iidem verba fecerunt, ut qui transfugae ipsorum ibi exules essent, castellum iis ut communire liceret et ibi ii habitarent, uti significaverunt, ut ibi habitarent et id communirent. Censuere.

oppidum communire non censuerunt.

Item quod iidem verba fecerunt, aurum, quod contulerant in coronam, ut in Capitolio coronam ponerent, iis, uti significaverunt, ut ipsis redderetur, ut eam coronam in Capitolio ponerent, ita reddi censuerunt.

Item quod iidem verba fecerunt homines, qui adversus rempublicam nostram ipsorumque essent, ut ii detinerentur, de ea re, ut Q. Maenio praetori e republica fideque sua videretur, ita fieri censuerunt.

qui in alia oppida abierunt neque ad praetorem a nobis missum adfuerunt, ut ne in ordinem regrederentur, de ea re ad A. Hostilium consulem litteras dari censuerunt, ut de ea re animadverteret, uti ipsi e republica fideque sua videretur. Censuere.

Item quod iidem verba fecerunt de causis Xenopithidis et Mnasidis, ut Chalcide dimitterentur, et Damocrita Dionysii filia Thebis itidem, de ea re eas ex iis civitatibus dimittendas esse censuerunt et ut Thisbas ne redirent. Censuere.

Item quod eas mulieres urnas cum pecunia ad praetorem tulisse dixerunt, de ea re posthac coram C. Lucretio deliberandum esse censuerunt.

Item quod iidem Thisbenses significaverunt de frumento et oleo sibi societatem cum Gnaeo Pandosino fuisse, de ea re si iudices accipere vellent, iis iudices dandos esse censuerunt.

Item quod iidem verba fecerunt de litteris dandis Thisbensibus in Aetoliam et Phocidem, de ea re Thisbensibus et Coronensibus in Aetoliam et Phocidem et si quo ad alias civitates vellent, litteras benignas dandas esse censuerunt.

Paucis locis quadratarii neglegentia nonnulla excidisse sumpsi; qua de re vs. 22 quidem omnes editores consentiunt, vs. 47 prius quidem supplementum R. Hercheri est a Mommseno probatum, quo careri posse Schmidtius mihi quidem non persuasit; alteram lacunam ipse quidem primus indicavi in sylloge mea, sed supplementum nunc ex P. Viereckii coniectura adornare malui, quia haec, cum non minus probabilem habeat erroris explicationem quam mea, tamen cum sollemni eiusmodi instrumentorum sermone melius convenit.

2226 Lapis inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in pariete occidentali ecclesiolae dirutae ἁγίας Τριάδος. Edd. Pittakis Eph. 3061. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 288* n. XVII (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 588). Contulit Lolling.

M̄ O Y Λ Π I O C
OBOYΛOMENOCΘICBAIωNXωPIONΔH//////
///////////////TωNEΠEMOYΓEωPΓOYMENωN////////
BIBΛIONΓPAΨAΣENAYTωT^ΠONTEONB(///
1IAYTONYΠEPEKACTOYΠΛEΘPOY
ΛHCHEKKΛHCIACKATATOΔEΔOΓMENON
ↄNK/////ϲIIIENTIC
– ΤIEKK
ΘωEIC

Fragmenta n. 2226 et n. 2227 eiusdem tabulae esse cum scripturae et sermonis tum argumenti similitudo summa quae inter ea intercedit indicio sunt. Sed nusquam inter se contingunt; nam quod aliquando conabar huius tituli versum quartum cum illius tertio sic coniungere: [διδότω .....] | βιβλίον, γράψας ἐν αὐτῷ τόπον τε ὃν βο[ύλεται λαβεῖν κ]αὶ τὴν ποσότητα τοῦ φόρου [ὃν δώσει κατ' | ἐ]νιαυτὸν ὑπὲρ ἑκάστου πλέθρου, id frustra esse reliquis versibus collatis intellexi; accedit quod illic, etsi nihil de ea re dictum est, sinistrum marginem integrum esse ex positura versuum colligendum est, quare utrumque separatim edere malui. Condiciones hic proponi, quibus fundi publici populi Thisbensium arboribus vel vitibus conserendi locentur, manifestum est; sed a quo potissimum proponantur, dubitaveris. Etenim nomen supra scriptum utrum praesidis provinciae aliusve hominis Romani sit, an magistratus municipalis Thisbensium, incertum videtur. Nam si epistulam quidem esse statueris ad senatum populumque Thisbensem datam, non poterit non ad magistratum Romanum referri. Sed magnitudine litterarum versus primi collata cum lapidis latitudine, de qua ex supplementis versuum insequentium probabilem coniecturam facere possumus, formulae initiali epistulae ad senatum populumque datae locus non sufficit. Nihil igitur restat, nisi ut brevem formulam, a qua edicta incipere solent, ὁ δεῖνα λέγει, restituamus. Atqui hanc, etsi ipsa quoque a Romanorum institutis profecta ac plerumque ab eorum magistratibus et imperatoribus usurpata est, tamen etiam a Graecorum, qui municipalibus honoribus fungebantur, usu non plane alienam fuisse titulus Megarensis n. 25 docet. Quod cum ita sit, nescio an hic quoque praestet summum civitatis Thisbensium magistratum intellegere, cum quia per alterum et tertium p. Chr. n. saecula familiam nobilissimam illius oppiduli Ulpium nomen gessisse constat (cf. n. 2237. 2241. 2242. 2365), tum quia ipsum edicti argumentum ad municipalem potius magistratum spectare videtur.

In hoc quidem fragmento, quae certa ratione restitui possunt, haec fere sunt:

M(ᾶρκος) Οὔλπιος [........... λέγει·]
Ὁ βουλόμενος Θισβ[έ]ων χωρίον δη[μόσιον ἢ ἱερὸν .... φυτεῦ|σαι] τῶν ἐπ' ἐμοῦ γεωργουμένων [παραδότω τοῖς στρατηγοῖς .....
....] | βιβλίον, γράψας ἐν αὐτῷ τόπον τε ὃν βο[ύλεται λαβεῖν καὶ
φόρον ὃν δώσει κατ' | ἐν]ιαυτὸν ὑπὲρ ἑκάστου πλέθρου [..........
... | βου]λῆς ἢ ἐκκλησίας κατὰ τὸ δεδογμένον [................
....|............ω]ν· κ[αὶ] εἰ [μ]έν τις ....
... | .... τῇ ἐκκ[λησίᾳ .... | ....σ]θω
εἰς ....

Versu altero nolui Θισβαίων retinere; nam quum hic titulus manifesto eius aetatis sit, qua iam αι et ε perfrequenter confundebantur (cf. n. 2227, 9 Ἀλαλκομεναίου), nulla est causa, cur aliam hic usurpatam statuamus ethnici formam atque illam, quam unam omnium aetatum tituli noverunt, Θισβεύς (cf. n. 2223. 2224. 2225. 2239. 2724*b*. 2724*c*. 2870). Nam Stephani Byzantii s. v. Θίσβη, qui sane Θισβαῖος habet, auctoritatem in hac quidem quaestione nullam esse existimo, praesertim quum eadem vocalium confusio, quae in hoc titulo est, errori ansam praebere potuerit. Vs. 3 τοῖς στρατηγοῖς supplevi propter n. 2227 vs. 12.

2227 Lapis inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in muro ecclesiae. Exscripsit Ross die 17. mens. Iulii 1833. Ex eius apographo ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 604. Lollingius scribit, se diu in omnibus eius vici ecclesiolis frustra quaesivisse lapidem.

[*Textum vide pag. seq.*]

De argumento cf. quod adnotavi ad n. 2226. Quae agnoscuntur fere haec sunt:

[........χῆ]ς κοι[ν]ὰ [κ]α[ὶ(?) ....|... βιβλί]ο[ν
κ]αὶ γραφέ[τ]ω [μ]ὲν ἐ[ν αὐτῷ ....|....... κ]αὶ τ[ὴ]ν
ποσό[τη]τα τοῦ φόρου [.................. διδότω δὲ τὸ | βιβλίον
τοῖς] τε ἄρχουσιν καὶ δεκατ[ευταῖς ....|......] τ[ὴ]ν
πρόσοδον τὴν εἰ[ρημένην .... | μετ]ὰ τοῦτο[υ τ]οῦ [...... λή-
ψε]τ[αι] δὲ .... | ἄνεσιν τοῦ φόρου τῶν πρώτων ......
.... | δώσει τὸν φόρον τὸν ἐτήσιον το[ῦ .... τοῦ
μηνὸς τοῦ] | Ἀλαλκομεν[έ]ου τ[ῇ] πεντεκαιδεκ[άτῃ .... πρό-
σο]||δον ὑπεύθυνοι ἔσονται ὧν οὐκ ἐ[φύτευσαν .... εἰ δέ τις διὰ πευ]|-
ταε[τί]ας μὴ [φ]υτεύσαι, τό τε χωρίον [ἐξ ἀρχῆς ἄλλῳ ἐκδώσουσιν
οἱ] | στρατηγοί, [κ]αὶ ὃν ὑπέστη τελέσει [φόρον ....
..]|ασ...· εἰ δὲ φυτεύσαι ἓν μέρος ὡς [................, τὸν
μὲν] | φόρον μὴ πραττέσθω, πιπρασκέσθω [δὲ τὸ χωρίον τὸ μὴ πε-
φυ]||τευμένον ἐπὶ τῷ τὴν μὲν τειμὴν τ[................, τὸν] | δὲ
φόρον παντὸς τελεῖσθαι καθ' ἕκαστο[ν τὸν ἐνιαυτόν, ὅσον ὡμο]||λόγη-
σεν, συγχωρουμένου τῷ πριαμ[ένῳ .... ὁμο]||λογουμ[έ]νου.
λαμβανέτω δὲ .... | εἰ μέντοι τις φωραθείη [φ]υτεύ-
σας τ[ὸ χωρίον ...., ἐξέστω τῷ | βουλ]ομένῳ τῶν πολειτῶν ἐπὶ
τῷ [τελέσαι ....|....... φόρου] τοσοῦτον ὅσον τ[ῇ πόλει
ἐγίγνετο ....|............. τὴ]ν παρὰ το[ῦ .....

ΥΙΙΣΚΟΙΚΑΙΑ
ΟΙΝΑΙΓΡΑΦΕΓΩ.ΕΝΕ
ΑΙΤΗΝΠΟΣΟΠΙΤΑΤΟΥΦΟΡΟΥ
ΕΤΕΑΡΧΟΥΣΙΝΚΑΙΔΕΚΑΤ.
ΤΙΝΠ ΡΟΣΟ Δ ΟΝΤΗΝΕΙ
ΑΤΟΥΤΟ.ΙΟΥ ΤΕΔΕ
ΑΝΕΣΙΝΤΟΥΦΟΡΟΥΤΩΝΠΡΩΤΩΝ
ΔΩΣΕΙΤΟΝΦΟΡΟΝΤΟΝΕΤΗΣΙΟΝΤΟ
ΑΛΑΛΚΟΜΕΝΑΙΟΥΤΙΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚ
ΔΟΝΥΠΕΥΘΥΝΟΙΕΣΟΝΤΑΙΩΝΟΥΚΕ
ΤΑΕΠΑΣΜΗΟΥΤΕΥΣΑΙΤΟΤΕΧΩΡΙΟΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΙΑΙΟΝΥΠΕΣΤΗΤΕΛΕΣΕΙ
ΑΣ...ΕΙΔΕΦΥΤΕΥΣΕΙΕΝΜΕΡΟΣΩΣΣ
ΦΟΡΟΝΜΗΠΡΑΤΤΕΣΘΩΠΙΠΡΑΣΚΕΣΘΩ
ΤΕΥΜΕΝΟΝΕΠΙΤΩΤΗΝΜΕΝΤΕΙΜΗΝΤ
ΔΕΦΟΡΟΝΠΑΝΤΟΣΤΕΛΕΙΣΘΑΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟ
ΛΟΓΗΣΕΝΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕΝΟΥ ΤΩ ΠΡΙΑΜ
ΓΟΥΜΟΝΟΥ ΛΑΜΒΑΝΕΤΩΔΕ
ΕΙΜΕΝΤΟΙΤΙΣΦΩΡΑΘΕΙΗΟΥΤΕΥΣΑΣΤ
ΟΜΕΝΩΤΩΝΠΟΛΕΙΤΩΝΕΠΙΤΩ
ΤΟΣΟΥΤΟΝΟΣΟΝΤ
ΙΝΠΑΡΑΤΟ

Supplementa partim Keilii sunt, partim mea. Quam Keilius imprimis memorabilem existimabat in hoc titulo formam nominis Ἀλαλκομεναῖος (vs. 9), ea mihi, ut Θισβαίων n. 2226, ad merum quadratarii errorem a recentiore vocalium pronuntiatione profectum redire videtur. Etenim hoc nomen Boeotice Ἀλαλκομένῖος sonuisse littera iota producta inde iure meritoque colligitur, quod apud Oropios, qui quum Boeotorum foederi interessent, tamen Boeotica dialecto in litteris publicis nunquam usi sunt, semper Ἀλαλκομένειος scribitur per diphthongum (n. 263. 299. 316. 322. 335. 344. 358. 359. 378). Hanc igitur formam dialecto Atticae et volgari recentioris aetatis accommodatam hic quoque exspectaveris. Sed pro ει ante vocalem perfrequenter ε scribi, id vero tertio p. Chr. saeculo, cuius hic titulus est, non raro cum αι confundi constat. Cf. quae de similibus scripturis, veluti Τριταιεύς, Τρινεμαιεύς, Ἐρικαιεύς, exposui Sylloges Inscr. Graec. 458 not. 4.

2228 Lapis albus, Thisbae (*Kakosi*) in domo Michaelis Karabojás. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 402 n. 5 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 399 n. 747c). Contulit Lolling.

ΕΜΠΕΔΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΕΥΑΝΔΡΙΔΑΣΠΑΣΙΚΡΙΤΑ
ΔΩΠΥΡΑΝΑΡΤΑΜΙΔΙΕΙ
ΛΕΙΘΕΙΗΙΑΡΑΝΕΙΜΕΝΠΑ
ΜΕΙΝΑΣΑΝΑΩΣΚΑΔΩΩΝΘΙΕ
ΥΑΝΔΡΙΔΑΣΚΗΠΑΣΙΚΡΙΤΑ
ΜΕΙΕΣΣΕΙΜΕΝΔΕΑΔΙΚΕΙ
ΣΗΜΕΙΘΕΝΙ.

Ἐμπέδωνος ἄρχοντος· | Εὐανδρίδας Πασικρίτα | Δωπύραν Ἀρτάμιδι Εἰ|λειθείη ἱαρὰν εἶμεν πα[ρ]|μείνασαν ἄως κα δώωνθι Ε|ὐανδρίδας κὴ Πασικρίτα· | μεὶ ἐσσεῖμεν δὲ ἀδικεῖ|ση μειθενί.

2229 Thisbae (*Kakosi*) in scalis domus privatae sitae prope ecclesiam S. Charalampi. Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* VIII (1884) p. 399 n. 1 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 399 n. 744a. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 35 n. 44a).

ΣΤΟΛ..ΟΣΚΔΙΚΟ.ΑΙΘ
ΘΕΟΙΣΑΝΕΘΕΤΑΝ
ΟΝΕΠΟΕΣΕΘΕΒΑΙΟΣ

[Ἀρι]στόγ[ιτ]ος καὶ Κο[μ]αιθ[ὼ] | [τοῖς] θεοῖς ἀνεθέταν. | ...ων ἐπόεισε Θειβαῖος.

Foucarti supplementa, quae Meisterus et Loewyus secuti sunt, ego quoque recepi praeter nomen prius versus primi, quod ille [Ἀρι]στόλ[οχ]ος esse existimavit. Sed quarta littera ex superstitibus in litteratura Boeotica utique gamma esse debet, non lambda.

2230 Lapis longus angustus, Thisbae (*Kakosi*) inaedificatus in pariete domus. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 577 (Rose Inscr. Graec. vet. Tab. XIII, 2 n. 10. Boeckh C. I. G. 1592). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 513 tab. XX n. 94 (Lebas *Inscr.* II, 374. Roehl Inscr. Graec. ant. 148. G. Kaibel Epigr. Graec. 757. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 1. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 191. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 246 n. 743. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 220 n. 211).

IDANEΘEKENAΘANAI

[. . . τόν]δ' ἀνέθεικεν Ἀθάνᾳ.
Initio etiam τάνδ' fuisse potest.

2231 Basis lapidis leucophaei, in ecclesiola diruta ἁγίας Κυριακῆς, quae est in vico *Kakosi*. Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* VIII (1884) p. 401 n. 2 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 399 n. 747*a*). Contulit Lolling.

ΔΕΙΞΙΑΣΑΣΚΛ[Α]
ΟΥΓΙΗ

Δειξίας Ἀσκλα[πιῦ κή] | Οὐγίη.

2232 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia deserta ἁγ. Κυριακῆς. Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* VIII (1884) p. 401 n. 3 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 399 n. 747*b*). Contulit Lolling.

ΘΟΙΝΙΑΣΑΜΟΥΝΙΑΟ
ΑΡΤΑΜΙΔΙΣΩΤΕΙΡΗ

Θοινίας Ἀμουνίαο | Ἀρτάμιδι Σωτείρῃ.

2233 Lapis leucophaeus inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) iuxta portam domus Michaelis Karabojás. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 513 not. 1 tab. XIX n. 93 (inde K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 86 n. XX. Lebas *Inscr.* II, 375). Contulit Lolling.

ΘΕΟΙΣΣΕΒΑΣΤΟΙΣΚΑΙ
ΛΕΙΤΟΝΟΙΚΟΝΚΑΙΤΟΝΔ
ΣΟΝΤΙΒΚΛΟΥΡΒΑΝΟΣΚ
ΝΗΑΥΤΟΥΚΛΦΙΛΩΝΙΧΑ
ΤΕΚΝΑΟΥΡΒΑΝΟΣΚΑΙΟ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ ΕΠΟΙΙ

Θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ [τῇ πό]|λει τὸν οἶκον καὶ τὸν Δ[ιόνυ]|σον Τιβ(έριος) Κλ(αύδιος) Οὐρβανὸς κ[αὶ ἡ γυ]|νὴ αὐτοῦ Κλ(αυδία) Φιλωνίχα [καὶ τὰ] | τέκνα Οὐρβανὸς καὶ Ο[ὐρβανὴ] | ἐκ τῶν ἰδίων ἐποί[ησαν].

Cf. quae adnotavi ad titulum n. 1867, qui ad similem quidem dedicationem spectare videtur, neque vero ad eandem, nam ille titulus Thespiensis est.

2234 Basis lapidis leucophaei, Thisbae (*Kakosi*) ante ecclesiolam dirutam ἁγίας Κυριακῆς. Edd. Pittakis Eph. 3064 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 589). Multo plenius et accuratius ex C. Blondelii apographo P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 402 n. 4. Nunc lapidem adeo detritum esse, ut legi pleraque nequeant, testatur Lolling; sed de litterarum formis et versuum positura tamen nonnulla adnotavit, quae emendavi in Foucarti exemplo, quod ceteris in rebus secutus sum.

ΓΕΝΕΙCΕΒΑCΤΩΝ
ΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΤΟΝΝΑΟΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΙCΩΤΕΙΡΑ
CΚΥΛΑΞCΚΥΛΑΚΟC
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕ
//

Γένει Σεβαστῶν | καὶ τῇ πόλει τὸν ναὸν | Ἀρτέμιδι Σωτείρᾳ | Σκύλαξ Σκύλακος | ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκε.

2235 In vico *Kakosi* in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Edd. Pittakis Eph. 3062. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 283* n. I. Exscripsit Lolling.

Π – //////////////////\ ΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ
Γ//////////////Σ ΙΑΡΧΗΣΑΣΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝΤΗΝΣΤΟ
ΑΝΚΑΙΤΗΝΕΙΣΟΔΟΝΚΑΙΤΑΣ
ΘΥΡΑΣ ΕΡΜΗΙ ΗΡΑΚΛΕΙ
ΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙ
urna *palma*

Πε[ρικλῆς (?)] Ἀγαθοκλέους | γ[υμνα]σιαρχήσας ἐκ τῶν | ἰδίων ἀνέθηκεν τὴν στο|ὰν καὶ τὴν εἴσοδον καὶ τὰς | θύρας Ἑρμῇ, Ἡρακλεῖ | καὶ τῇ πόλει.

2236 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia S. Charalampi. Edd. Pittakis Eph. 3075. Plenius et accuratius A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 284* n. II. Periisse videtur.

[*Textum vide pag. seq.*]

Αὐτοκράτορα | Νέρουαν Τραϊανὸ[ν] | Καίσαρα Σεβαστὸν | Γερμανικόν, ὕπατο[ν] | τὸ β'
Βροχᾶς Δημοσθένους | φιλοκαῖσαρ καὶ ὁ υἱὸς | αὐτοῦ Δημοσθένης | καὶ αἱ θυγατέρες | Δαμόκλεια καὶ Εὐπορία | ἐκ τῶν ἰδίων.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΝΕΡΟΥΑΝΤΡΑΙΑΝΟ
ΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΥΠΑΤΟ
ΤΟ Β
ΒΡΟΧΑΣΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡΚΑΙΟΥΙΟΣ
ΑΥΤΟΥΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
ΚΑΙΑΙΘΥΓΑΤΕΡΕΣ
ΔΑΜΟΚΛΕΙΑΚΑΙΕΥΠΟΡΙΑ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ

Consulatum secundum Traianus gessit a Calendis Ianuariis 98 p. Chr. per quattuor, ut quidem videtur, menses. Sed hic titulus non potest incisus esse ante Nervae mortem (a. d. VI. cal. Febr. 98 p. Chr), neque improbabile est, propter ipsum imperii Traiani initium statuam dedicatam esse. De hominibus, qui eam posuerunt, cf. adn. ad n. 2237.

2237 Thisbae (*Kakosi*). Edd. Meletius Geogr. vet. et nov. p. 344 (inde Boeckh C. I. G. 1613). A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 284* not. 11. Lebas *Inscr.* II, 377. Nunc non exstare nisi exiguum fragmentum, extremas versuum 2—6 litteras comprehendens, inaedificatum ad domum Spyridonis Karabojàs, testatur Lolling. Cf. quae adnotavit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 111.

[ΔΑΚΙΚΟΝ]
[ΙΑΡΘΙΚƆ]ΝΥΠΑΤΟΝ
[ΤΟΒ]ΜΟΥΛΠΙΟΣ
[Β]ΡΑΧΑΣΕΠΙΦΑΝΙΑ
ΝΟΣΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡ
ΚΑΙΟΙΥΙΟΙΑΥΤΟΥ
ƆΥΛΠΙΟΣΔΗΜΟΣΘΕ
ΝΗΣΟΥΛΠΙΟΣΚΡΑ
ΤΩΝΚΑΙΑΙΘΥΓΑΤΕ
[Ρ]ΕΣΟΥΛΠΙΑΕΥΠΟΡΙ[Α]
ΟΥΛΠΙΑΒ[ΡΟ]ΧΙΛΛΑ
ΕΚ[ΤΩ]ΝΙΔΙΩΝ

Quae uncis inclusi vs. 1—4 a Velseni apographo absunt. Contra quae vs. 11—13 circumscripsi, apud Lebasium item intra uncos sunt, cum Velsen ea habeat praeter extremam Α versus decimi et mediam Ρ versus undecimi.

[*Αὐτοκράτορα, θεοῦ Τραϊανοῦ υἱόν, θεοῦ Νέρουα υἱωνόν, Τραϊανὸν Ἁδριανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν*] *Δακικὸν* | [*Π*]*αρθικόν, ὕπατον* | *τὸ β΄, Μ(ᾶρκος) Οὔλπιος* | *Βραχᾶς Ἐπιφανια|νὸς φιλοκαῖσαρ* | *καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ* | *Οὔλπιος Δημοσθέ|νης, Οὔλπιος Κρά|των, καὶ αἱ θυγατέ|ρες Οὐλπία Εὐπόρια,* | *Οὐλπία Βρόχιλλα* | *ἐκ τῶν ἰδίων.*

Iniuria Boeckhius titulum ad Traianum rettulit, cum emendaret *ὕπατος τὸ* [*ϛ΄*], quae mutatio neque a similitudine notarum numeralium quicquam commendationis habet et plane supervacanea est, quia omnia recte se habent titulo ad Hadrianum et ad annum 118 p. Chr. relato, quo is secundum consulatum gessit. Eum cognomina hereditatis iure a Traiano accepta Germanici Dacici Parthici per primos principatus annos etiamtum retinuisse notum est (cf. n. 1839). M. Ulpius Brachas eiusque filius Demosthenes filiaque Euporia eidem manifesto homines sunt, qui viginti annis ante Traiani monumentum n. 2236 erigendum curaverunt. Per hoc intervallum Traiani beneficio illam familiam civitatem Romanam nanctam esse ex nomine *Οὔλπιος* hic omnibus, illic nulli adscripto apparet; quam per occasionem nescio an nominis forma Boeotica *Βροχᾶς* in communem *Βραχᾶς* mutata sit, quia dialecti usus rustici aliquid habere ideoque civi Romano minus convenire videbatur; nam quod in filiae nomine vocalis Boeotica hic quoque retinetur, illi opinioni nequaquam adversari iudicaverim. Ceterum quod ex tribus filiabus una Euporia utrobique invenitur, id ita expediendum videtur, ut Brochillam anno 98 p. Chr. aut nondum natam aut certe etiamtum infantem fuisse, Damocliam vero ante a. 118 p. Chr. aut decessisse aut in aliam familiam nupsisse statuamus.

2238 Basis lapidis calcarii leucophaei; superficies tabulae imponendae accommodata, cui rursus ipsa statua imposita erat. Thisbae (*Kakosi*) iuxta parietinas ecclesiae S. Lucae. Exscripsit Lolling.

//////////////ΑΙΣΑΡΑΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
///////ΙΑΝΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΥΙΟΝ
/////ΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΥΙΩΝΟΝ
///////ΙΟΥΝΕΡΟΥΑΕΚΓΟΝΟΝ
///////ΙΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣ
///ΠΑΤΟΝΤΟΒ ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣ

[*Λ(ούκιον) Αἴλιον*] *Καίσαρα, Αὐτοκράτορος* | [*Ἁδρ*]*ιανοῦ Σεβαστοῦ υἱόν,* | [*θε*]*οῦ Τραϊανοῦ υἱωνόν,* | [*θε*]*οῦ Νέρουα ἔκγονον,* | [*δη*]*μαρχικῆς ἐξουσίας,* | [*ὕ*]*πατον τὸ β΄, ἡ βουλὴ* | *καὶ ὁ δῆμος.*

L. Aelius Caesar Hadriani imperatoris filius adoptivus secundum consulatum iniit cal. Ian. 137 p. Chr., decessit cal. Ian. 138 p. Chr. (Spartian. Hadrian. 23. Aelius Verus 4).

2239 Basis lapidis albi l. 0,40, c. 0,25, effossa mense Martio anni 1887 in vico *Kakosi*. Ex apographo, quod confecerat Titus Papadopulos medicus in vico *Dombrena* habitans, ed. Kumanudis Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1887 p. 53.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΚΑΙCΑΡΑⲘΑΥ
ΡΗΛΙΟΝCЄΥΗ
ΡΟΝΑΝΤΩΝЄΙ
ΝΟΝCЄΒΑCΤΟΝ
ЄΥCЄΒΗΑΡΑΒΙ
ΚΟΝΑΔΙΑΒΗΝΙ
ΚΟΝΠΑΡΘΙΚΟΝ
ⲘЄΓΙCΤΟΝΗ
ΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ⲘΟCΘΙCΒЄΩΝ

Αὐτοκράτορα | *Καίσαρα Μ(ᾶρκον) Αὐ|ρήλιον Σεουῆ|ρον Ἀντωνεῖ|νον Σεβαστὸν* | *Εὐσεβῆ Ἀραβι|κὸν Ἀδιαβηνι|κὸν Παρθικὸν* | *μέγιστον ἡ* | *βουλὴ καὶ ὁ δῆ|μος Θισβέων.*

Monumentum M. Antonino Caracallae dedicatum proximo post Septimii Severi patris obitum (a. 211 p. Chr.) tempore. Nam illo super-

stite non erectum esse cognomina indicio sunt, quae etsi Caracalla una cum patre accepit, tamen illo vivo *Arabici* et *Adiabenici* quidem nominibus constanter, *Parthici maximi* plerumque certe abstinet. Ex altera parte inde quod vocabula *Felix* (Εὐτυχής) et *Germanicus maximus* hic non leguntur, titulum anno 213 p. Chr. antiquiorem esse colligimus. Desideratur sane *Britannici* nomen, quod Caracalla una cum patre accepit anno 210 a. Chr.

2240 Basis lapidis leucophaei cum titulo lectu difficili, inaedificata Thisbae (*Kakosi*) in pariete occidentali ecclesiae S. Charalampi, sinistram versus a porta. Exscripsit Lolling.

ΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΚΑΙ
ΘΕΙΟΤΑΤΟΝΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΜΑΡΚΟΝΑΥΡΗΛΙΟΝ
Κ///////////ΙΕΥΣΕΒΗΕΥΤΥΧΗ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΗΠΟΛΙΣ

Τὸν μέγιστον καὶ | θειότατον Αὐτο|κράτορα Καίσαρα | Μᾶρκον Αὐρήλιον | Κ[ᾶρον] Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ | Σεβαστὸν | ἡ πόλις.

Titulus Cari imperatoris (a. 282—283 p. Chr.) plane consentiens cum Latinis eiusdem inscriptionibus (Wilmanns Exempla n. 1050. 1051. 1053), nisi quod vox *Invictus* (ἀνίκητος) hic desideratur.

2241 Magnus lapis leucophaeus, effossus ante domum Ioannis Kassidae, quae est prope ecclesiam S. Taxiarchorum in vico *Kakosi*, exstat ibidem. Edd. Pittakis Eph. 3067. Accuratius A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 285* n. III. Exscripsit Lolling.

ΛΟΥΛΠΙΟΣΒΡΑΧΑΣ
ΜΟΥΛΠΙΟΝΔΗΜΟΣΘΕΝΗΙ
ΤΟΝΥΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΚΑΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΗΝΠΑ
ΤΡΙΔΑΕΥΝΟΙΑΣ
ΨΒΙ//ΑΙΔΗΜΟΥ

Μ(ᾶρκος) Οὔλπιος Βραχᾶς | Μ(ᾶρκον) Οὔλπιον Δημοσθένη[ν] | τὸν υἱὸν ἀρετῆς ἕνε|κα καὶ τῆς εἰς τὴν πα|τρίδα εὐνοίας· | ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) [κ]αὶ δήμου.

De his hominibus cf. quae disputavi ad n. 2237, unde apparet hanc statuam Traiani Hadrianive aetate positam esse.

2242 Thisbae (*Kakosi*) ad domum Ioannis Stamateli. Edd. Dodwell Itin. T. II p. 514 (Boeckh C. I. G. 1626). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 512 not. 1 tab. XX n. 92. Lebas *Inscr.* II, 376. Contulit Lolling.

ΜΟΥΛΠΙΟΥΝΕΙΚΙΟΥΒΟΙΩΤΑΡΧΟΥΑΠΟΓΟΝΟΙ

ΜΟΥΛΠΙΟΝΠΑΡΑ
ΜΟΝΟΝΜΟΥΛΠΙΟΥ
ΒΡΑΧΑΠΑΡΑΜΟΝΙΑ
ΝΟΥΚΑΙΑΥΡΗΛΙΑΣ
ΑΡΕΣΚΟΥΣΗΣΥΙΟΝ
ΕΓΓΟΝΟΝΜΟΥΛΠΙ
ΟΥΠΑΡΑΜΟΝΟΥΚΑΙ
ΚΟΡΑΝΗΣΠΑΥΛΗΣ
ΟΙΑΔΕΛΦΟΙΟΥΛΠΙΟΙ
ΒΡΑΧΑΣΠΑΥΛΑΥΓΕΙΑ
Ψ Β ΚΑΙ Δ

Μ(άρκου) Οὐλπίου Νεικίου βοιωτάρχου ἀπόγονοι.

Μ(ᾶρκον) Οὔλπιον Παρά|μονον, Μ(άρκου) Οὐλπίου | Βραχᾶ Παραμονια|νοῦ καὶ Αὐρηλίας | Ἀρεσκούσης υἱόν, | ἔγγονον Μ(άρκου) Οὐλπί|ου Παραμόνου καὶ | Κορανῆς Παύλης, | οἱ ἀδελφοὶ Οὔλπιοι | Βραχᾶς, Παύλα, Ὑγεία· | ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) καὶ δ(ήμου).

Quae hic indicantur parentelarum rationes, hoc stemmate comprehendi possunt:

M. Ulpius Nicias boeotarcha

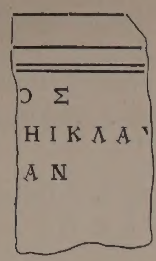
M. Ulpius Paramonus ‿ Corana Paula

Aurelia Arescusa ‿ M. Ulpius Brachas Paramonianus

M. Ulpius Paramonus | [M.] Ulpius Brachas | Ulpia Paula | Ulpia Hygia

Eiusdem familiae homines esse atque eos, qui n. 2236. 2237. 2241 sunt, apparet. Neque vero necessitudines, quae inter utrosque intercedunt, accuratius definiri licet. Id unum apparet, hunc titulum illis omnibus aliquanto recentiorem esse. Nam Bracham Demosthenis f. Traiani aetate fuisse ab eoque post annum 98 p. Chr. civitatem Romanam impetrasse vidimus ad n. 2237. At hic iam eorum qui monumentum erexerunt proavus Nicias Traiano antiquior fuisse non potest, quia Ulpio nomine utitur. Quod si quis hunc Niciam M. Ulpii Brachae Epiphaniani fratrem fuisse cum eoque una civitate Romana donatum statuat, hoc monumentum vix ante annum 170 p. Chr. erectum fuerit. Qua cum re bene convenit Aurelium nomen ab huius hominis matre gestum. Atque antiquius quidem esse nullo modo potest, sed nihil impedit quominus etiam aliquot generibus recentius sit; nam Ulpium Niciam primum in hac stirpe civem Romanum ideoque Ulpii Brachae Epiphaniani aequalem ac fortasse fratrem fuisse nulla certa re demonstratur. Quod si eum Ulpium nomen et ius civitatis hereditate a patre atque avo accepisse sumemus, huius tituli origo ad priorem saeculi p. Chr. tertii partem detrudetur. Sane ad aetatem hoc etiam recentiorem vix descendere licebit propter paene constantem praenominum usum.

2243 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Ed. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 287* n. XI. Exscripsit Lolling.

[Ὁ δῆμ]ος | [καὶ ἡ βουλ]ή‹ι› Κλαυ[δίαν] | . . . . . αν.

De supplementis dubito, non tam propter iota perperam nominativo ascriptum, quae res frequentissima est, quam propter insolitam versuum dispositionem.

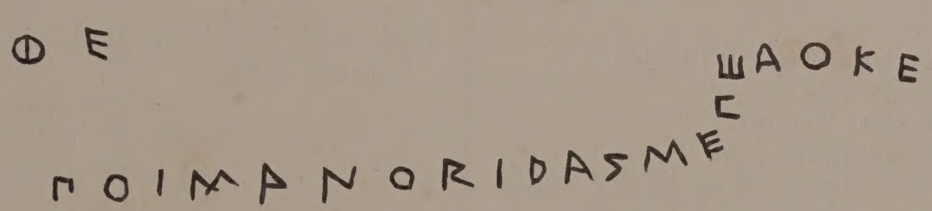
2244 Tabula crassa lapidis leucophaei, cui a sinistra alia similis adiuncta fuit, in ecclesiola deserta ἁγίας Κυριακῆς prope Thisbam (*Kakosi*). Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 511 not. 1 tab. XIX n. 91 (inde K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 135 n. XXXV. Lebas *Inscr.* II, 378. G. Kaibel Epigr. Graec. 895). Exscripsit Lolling.

ΗΝΜΕΒΡΑΧΑϹΕΙΔΡΥϹΕΠΟΛΗΙ
ΙΛΙΟΥΤΟΝΦΙΛΑΕΘΛΟΝΑΓΑΝ
ΜΕΤΕΚΝΩΚΑΙΠΑΤΡΙΔΙΤΕΙΜΗΝ
ΤΟΥϹΤΩΔΕΚΛΕΟϹΘΕΟΘΕΝ

[Τῇδε Βραχᾶν γενέτ]ην με Βραχᾶς εἵδρυσε πόληι
[ἄγχι Διὸς φ]ιλίου, τὸν φιλάεθλον ἄγαν,
[ζῆλόν τ' ὣς εἶναί] με τέκνῳ καὶ πατρίδι τειμὴν
[πάντας ἐπὶ θνη]τούς, τῷ δὲ κλέος θεόθεν.

Versu primo et tertio Kaibelii supplementa recepi, nisi quod initio, ubi ille perquam probabiliter γενέτην proposuerat, ipsum patris nomen supplere conatus sum, cum sumerem ex tribus hominibus Thisbensibus quibus Brachas nomen fuisse scimus (cf. adn. ad n. 2242), natu minimum esse, qui hic patris imaginem dedicaverit. Nam medio ex illis Paramonus, natu maximo Demosthenes pater erat, ex quibus nominibus neutrum in hunc versum quadrat. Versu quarto Kaibelius solleter [δόξαν πᾶσι βρο]το[ῖ]ς; sed quum iam de lectione -τους Lollingii testimonio plane constet, non ausus sum dativum reponere. Quod tentavi vs. 2 init., id nequaquam certum esse non ignoro; sed haud raro in epigrammatis dedicatoriis vicinitas delubri aut simulacri alicuius commemoratur (cf. C. I. A. III, 638 παρὰ προμάχῳ Παλλάδι).

2245 Titulus incisus in ventre lecythi parvae Thisbensis musei Berolinensis. Ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 210*a* (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 191*a*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 335. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 247 n. 745. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 220 n. 212).

Ποιμανορίδας μ' ἐπέδωκε. Litteras Φε . . . initium tituli nescio qua de causa non continuati esse monuit Roehl.

2246 Titulus impressus tegulae, intra quadratum excavatum. Thisbae (*Kakosi*). Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 407 n. 8 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 400 n. 747*f*).

F Α Σ Τ
Ο Υ Κ Ρ Ι Τ
Ω

Ϝαστουκρίτω.

2247 Lapis inaedificatus inversa positura in meridionali pariete ecclesiolae S. Lucae quae est in vico *Kakosi*. Ex Prokeschii apographo ed. Rangabé *Ant. Hell.* 31 (Lebas *Voyage archéol.* Tab. VII, 20). Ex Rossii exemplo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 170 n. LX*a*. Ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. antiq. 167 (G. Kaibel Epigr. Graec. 487. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 192. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 247 n. 744. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 220 n. 213). Iterum plenius exscripsit Lolling et edidit *Sitzungsberichte der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1037 n. 76. Eius apographo nos quoque usi sumus.

\SSTOI///KAIΨSENOISIΦANESΦIΛO,
/////SΠO////ARISSTEVONENΠROMAΨOIS

Ἀσστοῖ[ς] καὶ ξείνοισι φανεὶς φίλο[ς εἰμὶ ⏑ – ⏓]
[ὅ]ς πο[τ]' ἀρισστεύων ἐν προμάχοις [ἔθανεν].

2248 In meridionali latere plano saxi, decem minutarum intervallo a vico *Kakosi* ad viam qua Lebadeam itur, in occidentali margine eiusdem iugi saxosi, cuius orientalem partem occupat acropolis antiqua Thisbensium. Exscripsit Lolling.

ΓΟΓΕ///ΡΩ///ΚΕι/ˈΑΙΑΓΙ
ΝΟΗΠΑΙΣιΑΚΑΝΦΑΝΙ//Ο//ΙΟΥ
ΠΟΛΛΑ///‒‒ΤΟΥΔΓΑΡΕΤΑΣΗΡΩ///
.///ΕΙΝΤΑΙΑΕΙ Μ ΝΑΣΤΟΙΟΥΣΟΥΝ

Utrum duo disticha elegiaca fuerint an quattuor hexametri, ambigas, sed quarti versus extrema pars, si modo recte exscripta est, hexametrum indicare videtur. Probabiliter primum versum et alterius initium sic restituere posse mihi videor:

[Τῷδ' ὑ]πὸ [π]έ[τ]ρω[ι] κε[ῖμ]αι ἀγ[ήνορος Εὐξενίδαο]
[ξα]ν[θ]ὴ παῖς.

Nomen vs. 1 fin. exempli causa posui; possunt multa alia excogitari. Reliqua vero ut expedirem mihi non contigit, atque obscurissima quidem omnia sunt quae versu altero post παῖς sequuntur. Vs. 3 haec agnoscuntur πολλὰ [δὲ] τοῦδ' ἀρετὰς ἡρώ[ων – ◡◡ – ◡], vs. 4 [κ]εῖνται ἀείμναστοι, οὓς οὐ ◡◡ – ◡◡ – ◡. Sed quomodo haec inter se cohaereant non assequor.

2249 Tabula mutila, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Edd. Pittakis Eph. 3077. A. von Velsen *Archäol. Anz.* 1856 p. 286* n. VI (G. Kaibel Epigr. Graec. 107). Exscripsit Lolling.

ΟΝΤΑΚΑΙΕΙΗΤΗΡΑΔΕΝΟι‒‒
.ΝΗΣΣΟΝΑΓΕΥΜΑΚΑΡΩΝ
ΝΗΔΗΡΩΩΝΓΕΝΟΣΑΛΛΩΝ
ΙΗΕΙΣΟΝΕΧΟΝΤΑΓΕΡΑΣ

[Ἄνδρα μὲν ἐσθλὸν ἐ]όντα καὶ εἰητῆρα δὲ νο[ύσ]ω[ν]
[ἔξοχον, Ἑρμεία,] νῆσσον ἄγευ μακάρων·
[καὶ δέξαιτο θεῶ]ν ἠδ' ἡρώων γένος ἄλλων
[Ἱπποκράτει Διοκλ]ῆ εἶσον ἔχοντα γέρας.

Sic carmen eleganter et ingeniose restituerunt Kaibelius et Wilamowitzius. Ceterum quum Kaibelius epigramma inter Attica exhibeat, definite monendum est, lapidem a Pittaki et Velseno itemque nuper a Lollingio Thisbae visum esse, Atticam vero originem nullum habere testem. Ni fallor ἁγίας Τριάδος ecclesiolam Thisbensem confudit Kaibelius cum notiore illa quae est Athenis in Ceramico.

2250 Lapis rudis, effossus in horto domus Ioannis Kassidae in vico *Kakosi*, ubi etiamnunc exstat. Exscripsit Lolling.

ΗΙΡΩ
ΙΟΝ

ἡιρῶιον.

2251 Magna basis lapidis calcarii albi duri, inventa Thisbae (*Kakosi*), translata Thespias (*Erimokastro*), ubi exstat in museo. Exscripsit Lolling.

FΑΡΤΙΑΣ

Ϝαρτίας.

2252 Basis magna cubica lapidis calcarii albi duri, postea mutata in caput columnae cum ornamentis ad religionem Christianam spectantibus; inventus lapis Thisbae (*Kakosi*), translatus Thespias (*Erimokastro*), ubi exstat in museo. Exscripsit Lolling.

| /// Λ Ξ /// ΕΘΟΙΝΙΟ /// |

[Κ]λε[Ϝ]εθοίνιο[ς].

2253 Lapis parvus leucophaeus, ad domum Konstantini Papajoannu in vico *Dombrena*. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1037 n. 75. Eiusdem apographo usus sum.

+ΞΕΝΟΤΙΜΟΣ

Ξενότιμος.

2254 Lapis leucophaeus; in superficie foramen rotundum. Thisbae (*Kakosi*) ad angulum domus privatae, quam possidet Michaelis Boro. Exscripsit Lolling, qui titulum integrum esse et omnes litteras distincte legi testatur.

ΑΒΕΙΝΧΑΙΡΕ

Ἄβειν χαῖρε.

2255 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

ΑΕ/
ΑΓΑΘΗΜΕΡΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἀθα[ν . . . . . .].
Ἀγαθήμερε | χαῖρε.

2256 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in domo privata, quam possidet Dimitrakis Repas. Exscripsit Lolling.

ΑΘΑΝΙΣ

Ἀθανίς.

2257 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in septentrionali pariete ecclesiae Panagiae. Exscripsit Lolling.

ΑΘΗΝΑΔΑ

Ἀθηνάδα.

2258 Lapis inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in muro meridionali ecclesiae S. Charalampi, iuxta portam. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2121. Pittakis Eph. 3055 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 589). Exscripsit Lolling.

ΑΜΦΙΚΛ

Ἀμφικλ....

2259 Tabula marmoris caerulei venis albis distincti cum aëtomate, a sinistra ante introitum ecclesiolae quae est ad portum (*Skala*) vici *Dombrena.* Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 169 n. LIX*b* (Lebas *Inscr.* II, 389. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 6. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 196. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 343, 2. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 247 n. 747 cum Add. p. 399). Exscripsit Lolling.

. ͰΘΕΜ .

[Ἀ]νθέμ[α].

2260 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in domo privata, quam possidet Dimitrakis Repas. Exscripsit Lolling.

ΛΡΙΣΤΟΓΕΙΤΑ

Ἀριστογείτα.

2261 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2125 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 594).

ΑΡΙΣΤΟΓΙΤΩΝ

Ἀριστογίτων.

2262 Lapis leucophaeus, insertus parieti exteriori ecclesiae S. Nicolai in vico *Dombrena.* Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚ

Ἀριστονικ..

2263 Lapis inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia S. Charalampi, in pariete meridionali iuxta portam. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2119. Pittakis Eph. 3054 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 589 n. 12. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 47 n. 15. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 206. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 249 n. 763). Exscripsit Lolling.

ΧΕΣΤΡΑΤΑ
ΧΑΙΡΕ

[Ἀρ]χεστράτα | χαῖρε.

2264 Lapis leucophaeus, immissus parieti exteriori ecclesiae S. Nicolai, quae est in vico *Dombrena.* Exscripsit Lolling.

Φ Ι// Σ Γ Ι ///////

[Ἀ]φ[η]στί[α].

2265 Tabula lapidis leucophaei, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Κυριακῆς. Edd. Pittakis Eph. 3065. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 287* n. XV (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 589). Exscripsit Lolling.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἀφροδείσι[ε] | χρηστὲ | χαῖρε.

2266 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2126 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 594). Periisse videtur.

ΔΑΗΡΙΧΕ
ΧΑΙΡΕ

Δαήριχε | χαῖρε. Hoc nomen iure meritoque suspectum existimavit Keilius, praesertim cum unius Rangabéi fide nitatur, quem exempla satis mendosa exhibere multorum lapidum qui postea accuratius examinati sunt testimonio constat. Quomodo emendandum sit, Keilius quidem ambiguus haerebat, quia et [Κ]α[βί]ριχε et [Σωτ]ήριχε rescribi posset; sed illud multo propius ad exempli Rangabéani vestigia accedere apparet.

2267 Lapis leucophaeus gradus vicibus fungens Thisbae (*Kakosi*) ante portam meridionalem ecclesiae S. Charalampi. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΘΕΙΝΙΣ

Δαμοθεινίς.

2268 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesiola S. Eliae. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2127. Pittakis Eph. 3053. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 287* n. XIII (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 200. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 10 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 248 n. 757). Idem titulus esse videtur, quem Rangabé exhibet in fine mutilum *Ant. Hell.* 2122, et media syllaba corrupta ibid. 2127. Lollingius refert, in angulo meridionali et orientali illius sacelli exstare lapidem leucophaeum, cuius titulus data opera excisus sit, ita ut nulla iam littera agnoscatur. Hunc videri lapidem a Rangabéo reliquisque etiamtum integrum visum esse. Sed fieri etiam posse, ut ex reliquis duobus titulis sepulcralibus, qui hoc nomen habent (n. 2269. 2270), alteruter antea in ecclesiola S. Eliae fuerit.

ΔΑΜΟΚΡΙΤΑ

Δαμοκρίτα.

2269 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesiola ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΚΡΙΤΑ

Δαμοκρίτα.

2270 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in ecclesiola diruta ἁγίας Παρασκευῆς iuxta domum, quam possidet Dimitrakis Repas. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΚΡΙΤΑ

Δαμοκρίτα.

2271 Lapis leucophaeus, prope tres fontes, inter quos est ἐπάνω πηγάδι, septentrionem versus ab acropoli Thisbae veteris, prope semitam quandam, quae non procul ab eo loco cum aliis similibus coniungitur et Lebadeam fert. Hic lapis cum aliis similibus (n. 2274. 2278. 2288) illuc translatus est ex coemeterio antiquo vicino, cuius locum duo lapides etiamnunc stantes indicant. Exscripsit Lolling.

| ΔΑΜΩΝ |

Δάμων.

2272 Tabula magna oblonga marmoris albi, inventa Thisbae (*Kakosi*), exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΔΗΜΗΤΡΙΕ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Δημήτριε | χρηστὲ χαῖρε.

2273 Tabula crassa lapidis leucophaei, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia Taxiarchorum. Exscripsit Lolling.

ΔΙΩΝΟΥΣΙΟΣ

Διωνούσιος.

2274 Lapis leucophaeus, eodem loco ac n. 2271. Exscripsit Lolling.

| ΔΡΩΠΟΥΛ.. |

Δρωπούλ[ος].

2275 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

Α Ϥ Ρ /// /// |

['Επ]αφρ[ᾶς]. Supplevit Lolling.

2276 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) insertus scalis domus privatae, quam possidet Panagiotis Kólia. Exscripsit Lolling.

ΕΡΜΑ

῾Ερμα......

2277 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

ЄC///ΠΙΧΑ
ΧΑΙΡЄ

'Εσ[ω]πίχα | χαῖρε.

2278 Lapis leucophaeus, eodem loco ac n. 2271. Exscripsit Lolling.

| ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ |

Εὐάγγελος.

2279 Basis magna lapidis calcarii albi duri, figura cubi, inventa Thisbae (*Kakosi*), translata Thespias (*Erimokastro*), ubi exstat in museo. Exscripsit Lolling.

Ε Υ F Ε Τ Ε Ρ Ι Σ

Tertio loco lapicida primo Ε inciderat, quod deinde emendavit.
Εὐϝετειρίς.

2280 Stela sepulcralis lapidis leucophaei, inaedificata in ecclesia vici *Dombrena*. Foede corruptum titulum ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2029 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590 n. 15). Exscripsit Lolling.

| Ε Υ Ξ Ι Θ Ε Ο

Εὐξίθεο[ς].

2281 Tabula lapidis leucophaei, Thisbae (*Kakosi*) ad portam domus privatae, quam possidet Charalampos Karás. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Α Μ Ε Ρ Ι Σ
Χ Α Ι Ρ Ε

Εὐαμερὶς | χαῖρε.

2282. 2283 Lapis inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in ecclesiola S. Lucae. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 169 n. LIX*h* (Lebas *Inscr.* II, 387). Exscripsit Lolling.

(2282) ////////////////////////
Χ Α Ι Ρ Ε
Ε Υ Π Ο Ϲ Ι Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Ǝ Ԁ I ∀ X
(2283) Ǝ Ԁ ⅄ Ш ℧ Z

2282 .... | χαῖρε, | Εὐποσία | χαῖρε.
2283 Ζώπυρε | χαῖρε.

2284 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in ecclesiola S. Lucae. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Εὐφροσύνα | χαῖρε.

2285 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in pariete antico ecclesiae Taxiarchorum. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2128 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 594). Exscripsit Lolling.

Ε Υ Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Ε
Χ Α Ι Ρ Ε

Εὐφρόσυνε | χαῖρε.

2286 Fragmentum lapidis leucophaei, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

| F Ι Σ Ϲ |

ϝισο....

2287 Lapis leucophaeus, insertus exteriori parieti ecclesiae S. Nicolai, quae est in vico *Dombrena*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2028 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 589. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 47 n. 17. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 207. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 249 n. 764). Exscripsit Lolling.

F Ι Σ Ο Κ Λ Ι Α

ϝισόκλια.

2288 Lapis leucophaeus, eodem loco ac n. 2271. Exscripsit Lolling.

| Η Γ Ι Π Π Ο Σ |

Ἥγιππος.

2289 Lapis leucophaeus, ante domum parvam sitam septentrionem versus ab ecclesiola S. Eliae in vico *Kakosi*. Exscripsit Lolling.

Θ Α Ρ Σ Ω Ν

Θάρσων.

2290 Lapis leucophaeus humi iacens Thisbae (*Kakosi*) ante ecclesiolam S. Charalampi. Edd. Pittakis Eph. 3066. A. von Velsen *Arch. Anz.* 1856 p. 287* n. XVI (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 589. 642. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 202. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 248 n. 758). Exscripsit Lolling.

| Θ Ε Ο Μ Ε Ι Δ Ε Ι Σ |

Θεομείδεις.

2291 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) humi iacens ante ecclesiolam S. Charalampi a parte meridionali. Exscripsit Lolling.

. . Ρ Σ Ι Χ Α

[Θε]ρσίχα.

2292 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

Ι Ϲ Α Μ Ω

Ἰσαμώ. Hoc nomen, nisi quadratarii neglegentia turbatum est, videtur hypocoristicum esse descendens a pleno Ἰσαμερία, quod sane ne ipsum quidem nominis proprii vi usurpatum invenitur.

2293 Tabula crassa lapidis leucophaei, pilae vicibus fungens in porta ecclesiae Taxiarchorum, quae est in vico *Kakosi*. Exscripsit Lolling.

Ι Σ Μ Ε Ν Ι Α Χ Α Ι Ρ Ε

Ἰσμε[ι]νία χαῖρε.

2294 Tabula crassa lapidis leucophaei, Thisbae (*Kakosi*) ad puteum antiquum nuper inventum iuxta domum S. A. Stamatis. Exscripsit Lolling.

Κ Α Β Ι Ρ Χ Ε
Χ Α Ι Ρ Ε

Καβίρ(ι)χε | χαῖρε.

2295 Lapis leucophaeus; infra titulum anaglyphum nescio quam supellectilem repraesentans. In vico *Dombrena* in pariete exteriore ecclesiae S. Nicolai. Exscripsit Lolling.

Κ Λ Ε Α Ρ Ε Τ Ο Σ

Κλεάρετος.

2296 Thisbae (*Kakosi*). Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 169 n. LIX*c* (Lebas *Inscr.* II, 381). Rangabé *Ant. Hell.* 2120 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 594. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 7. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 197. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 247 n. 748). Eundem titulum putaverim, quem Meletius Geogr. p. 344 Thespiensem dicit (Boeckh C. I. G. 1675. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 17 n. 35. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 255. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 265 n. 820).

Λ Α Δ Α Μ Α Σ

Λαδάμας.

2297. 2298 Tabula crassa lapidis duri albi calcarii, cum anaglypho equitem repraesentante, inventa Thisbae (*Kakosi*), translata Thespias (*Erimokastro*), ubi exstat in museo. Supra anaglyphum tituli. Exscripsit Lolling.

(2297) Ε Π Ι Ϲ Ω Τ Ι Ω ////////// Ϲ
(2298) Λ Α Μ Π Ρ Ι Σ

2297 Ἐπὶ Σωτίω[νο]ς. De genetivo casu cf. quae adnotavi ad n. 1713.
2298 Λαμπρίς.

2299 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in pariete antico ecclesiolae Taxiarchorum. Exscripsit Lolling.

Λ Υ Κ Ι Ϲ Κ Ε
//// Α Ι Ρ Ε

Λυκίσκε | [χ]αῖρε.

2300 Thisbae (*Kakosi*). Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 169 n. LIX*d* (Lebas *Inscr.* II, 380. Rangabé *Ant. Hell.* 2123. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 594. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 247 n. 749).

Μ Ε Ν Ι Σ Κ Ο Σ

Μενίσκος.

2301 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

Μ Ν Α Σ Ο /// Τ Λ Α

Μνάσο[υλ]λα (?).

2302 Lapis leucophaeus, insertus parieti exteriori ecclesiae S. Nicolai, quae est in vico *Dombrena*. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο Σ

Νίκανδρος.

2303 Lapis leucophaeus, basis similis, Thisbae (*Kakosi*) ante domum privatam, quam possidet Dimitrakis Repas. Exscripsit Lolling.

/// I K A Φ Ξ P I

[N]ικαφ[ο]ϱί.

2304 Lapis leucophaeus, inaedificatus in angulo meridionali et occidentali ecclesiae S. Charalampi in vico *Kakosi*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2132 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 248 n. 756). Exscripsit Lolling.

N I K I A Σ

Νικίας.

2305 Lapis leucophaeus, basis similis, Thisbae (*Kakosi*) ad puteum domus, quam possidet Dimitrakis Repas. Exscripsit Lolling.

/// I K Ω

[N]ικώ.

2306 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) ad domum privatam, quam possidet Constantinus Karabojás. Exscripsit Lolling.

N I K Ω N

Νίκων.

2307 Lapis leucophaeus, ad puteum in orientali margine vici *Kakosi* iuxta viam, quae eum cum vicino vico *Dombrena* coniungit. Exscripsit Lolling.

N I K .

Νίκ[ων].

2308 Tabula lapidis leucophaei, in superficie excavatio rotunda non alta; Thisbae (*Kakosi*) ad ecclesiolam dirutam Panagiae, quae est in margine orientali et septentrionali vici. Exscripsit Lolling.

Ξ E N N Ω

Ξεννώ.

2309 Lapis quadratus, in necropoli Thisbensium sita orientem versus ab oppido ad viam inter vicos *Kakosi* et *Dombrena*. Edd. Pittakis Eph. 3049. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 285* n. IV (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 586. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 8. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 198. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 247 n. 752).

Ξ E N O Π I Θ E I Σ

Ξενοπίϑεις.

2310 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in ecclesiola sita septentrionem et orientem versus ab ecclesia S. Charalampi. Exscripsit Lolling.

/// M O Λ Ω I Σ

[῾O]μολωΐς.

2311 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τϱιάδος. Edd. Pittakis Eph. 3060. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 287* n. XII (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 588. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 11. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 201. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 248 n. 759). Contulit Lolling.

O N A Σ I M O Σ

᾿Ονάσιμος.

2312 Tabula lapidis leucophaei, Thisbae (*Kakosi*) ad partem orientalem domus privatae, quam possidet Antonius Kamutzis. Exscripsit Lolling.

O N A C I X O C

᾿Ονάσιχος.

2313 In ecclesiola sita in campo prope vicum *Dombrena*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2035 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590 n. 15. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 267 n. 838). Periisse videtur; certe Lollingius frustra se in ecclesiolis illius campi lapidem quaesivisse indicat.

O B P H Γ Γ A

᾿O[ϱ]ϱ[ί]ππα.

Quod Rangabé scripserat ᾿Oβϱ[ί]ππα, iure meritoque improbavit Keilius. Sed ipsius coniectura Θηϱίππα aut Θειϱίππα paulla longius a litteris traditis recedit. ῎Oϱϱιππος Megarensis est n. 52.

2314 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) inaedificatus in domo, quam possidet Ioannes Mantheos, in angulo meridionali et orientali. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 169 n. LIX*e* (Lebas *Inscr.* II, 382. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 247 n. 750). Exscripsit Lolling.

Ο Φ Ε Λ Α Ν ∠ ////////////

᾿Οφέλανδ[ρος].

2315 Lapis leucophaeus, inaedificatus in pariete orientali ecclesiae Panagiae quae est Thisbae (*Kakosi*). Exscripsit Lolling.

Π Α Ν Φ Ι Λ Ε
///Λ ΟΥΛ/// Λ C ι
Χ /// Ι ///////

Πάνφιλε | [δ]οῦλ[ε ἀγ]αθ[έ] | χ[α]ῖ[ρε]. Versus alterius supplementum incertissimum est.

2316 Lapis leucophaeus, septentrionem versus a rupe cuius clivum pars orientalis munimentorum Thisbae veteris occupat, intra necropolim. Exscripsit Lolling.

Γ Α Ν Τ Η Ν Ε Τ Ο Σ

Παντήνετος.

2317. 2318 Lapis leucophaeus, in parietinis ecclesiolae intra acropolim. Exscripsit Lolling.

(2317) Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Α

(2318) Δ Α Μ Ω Ν
Χ Α Ι Ρ Ε

2317 Παραμόνα.
2318 Δάμων | χαῖρε.

2319 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in angulo septentrionali et occidentali domus S. A. Stamatis. Exscripsit Lolling.

/////// Ι Μ Α Ν Ω Ρ

[Πο]ιμάνωρ.
Supplevit Lolling.

2320 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

Π Ο Ι Μ Ε Ν Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Ποιμένα | χαῖρε.

2321 Thisbae (*Kakosi*) in domo privata prope ecclesiam S. Eliae. Edd. Pittakis Eph. 3063. Accuratius A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 287* n. XIV (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 588). Periisse videtur.

Ο Σ Ε Ι Δ Ι Γ Γ
Χ Α Ι Ρ Ε

[Π]οσείδιππ[ε] | χαῖρε.

2322 In ecclesiola diruta S. Georgii sita in colle, cuius clivum occidentalem pars parietinarum Thisbae veteris occupat. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 169 n. LIX*a* (Lebas *Inscr.* II, 388. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 195. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 247 n. 746). Contulit Lolling.

Γ Ρ Ο Ξ Ε Ν Α

Προξένα.

2323 Lapis oblongus caeruleus, gradus vice fungens ante portam meridionalem ecclesiae S. Charalampi, quae est in vico *Kakosi*. Exscripsit Lolling.

Ι' Υ Ρ Α Λ Ο Σ

Πύραλος.

2324 Stela lapidis leucophaei, inventa in necropoli orientali Thisbensium prope viam inter vicos *Kakosi* et *Dombrena*, nunc in vico *Kakosi* ante domum Leonidae ΠαπαΘωμᾶ. Edd. Pittakis Eph. 3050. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 286* n. V (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 586. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 46 n. 9. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 199. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 248 n. 753). Exscripsit Lolling.

Σ Τ Ρ Ο Τ Ι Α

Στροτία.

2325 Stela sepulcralis, inaedificata in ecclesia vici *Dombrena*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2030 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590 n. 15).

Σ Ω Κ Ι Λ Λ
Χ Α Ι Ρ Ε

Σώκιλλ[α] | χαῖρε legi posse monuit Keilius provocans ad notum nomen Σῶκος, unde illud legitima ratione derivari potuerit. Sed si reputaveris, quam mendosa pleraque Rangabis apographa sint, nescio an praestet hic quoque corruptelam statuere et Σωκ[ρ]ά[τι]α aut Σωκ[λ]ίδα reponere.

2326 In vico *Dombrena*. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2034.

ΣΟΓΥΡΑ
ΧΑΙΡΕ

Σ[ω]πύρα | χαῖρε. Etsi non plane incredibile est, tale nomen fuisse in sermone Graeco, tamen si quis usitatissimum recentiore potissimum aetate [Ζω]πύρα restituere malet, ei non obloquar.

2327 Lapis leucophaeus, insertus parieti exteriori ecclesiae S. Nicolai, quae est in vico *Dombrena*. Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΩΝ

Σώτων.

2328 Lapis leucophaeus. Infra titulum planicies quadrata excavata. Thisbae (*Kakosi*) in fundo Nicolai Gulemadis prope ecclesiam S. Lucae. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Τιμόθεος.

2329 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) ad domum, quam habitat vidua Patrojannis. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΩΝ

Τίμων.

2330 Lapis leucophaeus, immissus pavimento ecclesiolae Panagiae, quae est in vico *Dombrena*. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΗΝΕΤΑ

Φιληνέτα.

2331 Lapis ruber, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΜΕΙΛΟΣ

Φιλόμειλος.

2332 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

////// ι Λ /// Ο Ξ Ε Ν //////

[Φ]ιλοξέν[α].

2333 Lapis leucophaeus, inaedificatus in exteriore pariete ecclesiae S. Nicolai, quae est in vico *Dombrena*. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ

Φιλόξενος.

2334 Lapis leucophaeus, inaedificatus in exteriore pariete ecclesiae S. Nicolai, quae est in vico *Dombrena*. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΞ /// ΝΟ

Φιλόξ[ε]νο[ς].

2335 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) ante domum Leonidae Παπαθωμᾶ. Initium nominis in terra latet. Exscripsit Lolling.

Α Ρ Ι Λ Λ /// ///

[Χ]άριλλ[ος].

2336 Lapis magnus calcarius leucophaeus, in vestibulo ecclesiolae Panagiae quae est in vico *Dombrena*. Ed. Pittakis Eph. 3048 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 587 n. 8. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 247 n. 751). Exscripsit Lolling.

. . . ΔΩΡΟΣ

. . . δωρος.

2337 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

ΜΟΚΡΑΤΗ

. . μοκράτη.

2338 Lapis leucophaeus basis similis, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in angulo septentrionali et orientali ecclesiolae S. Eliae. Exscripsit Lolling.

////// ΟΚΛ //////

. . . . οκλ[εῖς].

2339 Tabula crassa lapidis calcarii leucophaei, inserta margini putei ad finem occidentalem vici *Dombrena*, iuxta horreum. Exscripsit Lolling.

. . . ΣΙΑΣ

. . . σίας.

2340 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) ad angulum domus privatae, quam possidet Michael Karabojás. Exscripsit Lolling.

ΣΤΙΣ

. . . . στίς.

2341 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2130 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 594. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 248 n. 755).

ΘΥΡΜΑΟΣ

A Rangabéo non recte exscriptum esse utique manifestum est. Meistero certum videtur, nomen in -λαος cadens in lapide fuisse; fortasse Ὀρσίλαος restituendum esse. Sed fieri etiam potest, ut hoc apographum neglegentissime confectum tituli n. 2323 sit.

2342 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

//////////////
ΧΑΙΡΕ

. . . . . . | χαῖρε.

2343 Lapis cum anaglypho equitem repraesentante, ad ecclesiam ἁγίας Τριάδος prope Thisbam (*Kakosi*). Edd. Pittakis Eph. 3057. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 286* n. VIII (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 588 n. 11. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 375 n. 134). Exscripsit Lolling.

ΧΑΙΡΕΚΑΛ
ΛΙΠΠΕΕΤΩΝ
ΙΕ

Χαῖρε Κάλ|λιππε ἐτῶν | ιε'.

2344 Lapis leucophaeus, basis similis, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΑΒΡΑ
ΧΑΙΡΕ

Διονυσία | ἁβρὰ | χαῖρε.

2345 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) ante domum privatam, quam possidet Ioannes Sotirchos. Dextra pars latet in muro. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΩΝ
ΑΝΔΡΙΚΕΙ

Δάμων | ἀνδρικὲ [χαῖρε] (?).

2346 '*Ueber der Darstellung eines Mannes mit flatterndem Gewande, nach links; unter letzterem eine kleine, wohl weibliche Figur. Beide, wie es scheint, auf einem nur flüchtig angedeuteten Schiffe*'. Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

ΔΕΙ /////
////// ΝΙΣ

ΧΑΙΡΕ

['Επαφρό]δει[τε | 'Απολλω]νίο[υ] | χαῖρε.
Sic aut similiter haec supplenda videri adnotavit Lolling.

2347 In ecclesiola S. Demetrii in vico *Dombrena* se invenisse dicit Rangabé, qui edidit *Ant. Hell.* 2033. Sed Lollingius nullam in eo vico S. Demetrii ecclesiam esse monuit; fortasse ecclesiolam desertam designari sitam horae intervallo ab vico *Dombrena* in via, qua ad vicum *Tatesa* itur. Titulus periisse videtur.

ΘΕ ΔΩΡΑ
ΑΡΙ ΘΙΩ

Θε[ο]δώρα | 'Αρ . . θίω.

2348 Lapis cum anaglypho mulierem repraesentante, supra quod titulus, inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae ἁγίας Τριάδος prope Thisbam (*Kakosi*). Edd. Pittakis Eph. 3059 (Lebas *Inscr.* II, 391). Accuratius A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 286* n. X (G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1787) p. 360 n. 90). Exscripsit Lolling.

Ν Ε Ι Κ ///
Ε Λ Ι Κ Ω Ν Ι ΑΑΙ
Χ Α Ι Ρ Ε

Νείκ[η] | Ἑλικωνία | χαῖρε.

Sic hunc titulum legerunt editores priores, neque ipse quid aliud subesse possit video. At utique mirum est et plane singulare, mulieris originem montis, non civitatis nomine designari.

2349 Magnus lapis leucophaeus, basis similis, in vestibulo ecclesiolae Panagiae, quae est in vico *Dombrena.* Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2032. Pittakis Eph. 3051 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 587 n. 9. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 248 n. 760). Exscripsit Lolling.

Α Γ Α Θ Α Ρ Χ Ι Ξ
Δ Ε Ξ Ι Θ Є Α

Ἀγαθαρχίς. | Δεξιθέα.

2350 Lapis calcarius durus albus, cubi figura, inventus inter rudera Thisbes, exstat Thespiis (*Erimokastro*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Ν Τ Ι Γ Ω
Λ Ο Υ Σ Ι Α Σ

Ἀντιγώ, | Λουσίας.

2351 Lapis leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Exscripsit Lolling.

Δ Α Μ Α Ρ Ε /// Α
Χ Α Ι Ρ Ε
Α Φ Ρ Ο Δ Ι C Ι Ε
Χ Α Ι Ρ Ε
C Ω Τ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

CΤΡΑΤΟΝΙΚΕ
ΧΕ/////

Δαμαρέ[τ]α | χαῖρε.
Ἀφροδίσιε | χαῖρε.
Σωτᾶ | χαῖρε.
Στρατόνικε | χ[αῖρε].

2352 Lapis leucophaeus, basis similis, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in muro quodam iuxta ecclesiam Taxiarchorum. Exscripsit Lolling.

Ε Π Α Φ Ρ Α Χ Α Ι Ρ Ε
Ζ Ω Ι Λ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Ἐπαφρᾶ χαῖρε.
Ζωΐλα | χαῖρε.

2353 Thisbae (*Kakosi*). Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 169 n. LIX*i* (Lebas *Inscr.* II, 383. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 47 n. 14. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 204. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 249 n. 761).

Ε Υ Δ Α Μ Ο C
Χ Α Ι Ρ Ε
Ο Μ Ο Λ Ω Ι Χ Ε
Κ Α Β Ε Ι Ρ Ι Χ Α
Χ Α Ι Ρ Ε Τ Ε

Εὔδαμος χαῖρε· Ὁμολώιχε, Καβειρίχα, χαίρετε.

2354 Magnus lapis calcarius leucophaeus, scamni vicibus fungens ideoque valde detritus, in vestibulo ecclesiae Panagiae, quae est in vico *Dombrena.* Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2031. Accuratius Pittakis Eph. 3047 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 587 n. 10). Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Λ Ι Π Π[Ε]
Χ Α Ι Ρ Ε

Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ε
[Χ Α Ι] Ρ [Ε]

Quae uncis inclusi, Lollingius non iam invenit in lapide.
Κάλλιππε | χαῖρε.
Θεόδοτε | χαῖρε.

2355 Magnus lapis calcarius leucophaeus, Thisbae (*Kakosi*) in ecclesiola S. Eliae. Exscripsit Lolling.

Κ Α Π Ω
Χ Α Ι
Β Ρ Ο
Χ Α Ι
Ζ Ω Π Υ Ρ Ι Ν Α
Χ λ Ι Ρ Є

Κάπω[ν] | χαῖ[ρε], | Βρό[χιλλα] | χαῖ[ρε], | Ζωπυρίνα | χαῖρε.

2356 Lapis leucophaeus cum anaglypho repraesentante mulierem ad sinistram et virum ad dextram. Supra anaglyphum titulus. Thisbae (*Kakosi*) in ecclesiola ἁγίας Τριάδος. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 170 n. LIX*k* (Lebas *Inscr.* II, 386. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 205. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 249 n. 762). Exscripsit Lolling.

ϹѠΤΗΡЄ// ΧΑΙΡЄ
ΠΑΡΘЄΝΑ ΧΑΙΡЄ
ΠΑΡΑΜ Ο Λ Ο Ϲ

Σώτηρε χαῖρε.
Παρθένα χαῖρε.
Παράμο[ν]ος.

2357 Thisbae (*Kakosi*). Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 169 n. LIX*g* (Lebas *Inscr.* II, 385).

ΠΥΡΙΧΟϹ
ΚΑΙΑΓΑΘѠΝ

Πύριχος | καὶ Ἀγάθων.

2358 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2131. Pittakis Eph. 3052. A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 286* n. VII (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595). Exscripsit Lolling.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙΚΡΑΤΩΝΟΣ
ΚΑΙΚΡΑΤΩΝΙΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΗΡΩΣΙ

Δημοσθένει Κράτωνος | καὶ Κράτωνι Δημοσθένους | ἥρωσι.

Sine dubio hi homines ad eandem familiam pertinent, cuius sunt M. Ulpius Demosthenes et M. Ulpius Crato M. Ulpii Brachae Epiphaniani filii (n. 2237). Accuratius definiri nequit necessitudo, sed hos illis paullo antiquiores esse inde collegerim, quod nulla hic habemus nomina gentilia Romana.

2359 Thisbae (*Kakosi*) lapis inaedificatus in exteriore muro ecclesiae S. Charalampi. Supremo loco hic titulus; infra eum Lollingius invenit epigramma, sed id calce ita inductum est, ut legi nunc nequeat. Infra epigramma anaglyphum nunc item calce oblitum. Ed. P. Decharme *Archives des missions* S. II T. IV (1867) p. 505 n. 12 (cf. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 349 n. 71, qui tamen errat, quum titulum evanuisse dicit). Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΚΑΛΛΙѠΝΙ

Ἐπὶ Καλλίωνι.

2360 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) ad ecclesiam S. Charalampi. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2129 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 594). Accuratius exscripsit Lolling.

ΕΠΙ ΚΑΛΛΙѠΝΟΣ

Ἐπὶ Καλλίωνος. De genetivo casu cf. quae adnotavi ad n. 1713.

2361 Tabula marmoris caerulei venis albis distincti cum aëtomate, a dextra ante introitum ecclesiolae quae est ad portum (*Skala*) vici *Dombrena*. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΝΙΚΟΚΛΗΣ *sic*

Ἐπὶ Νικοκλῆς. Cf adn. ad n. 1713.

2362 Lapis cum anaglypho equitem repraesentante; supra anaglyphum titulus. Ad ecclesiam ἁγίας Τριάδος prope Thisbam (*Kakosi*). Edd. K. Keil ex apographo Rossii ad Boeckhium misso Sylloge Inscr. Boeot. p. 169 n. LIX*f* (Lebas *Inscr.* II, 384). A. von Velsen *Archäol. Anzeiger* 1856 p. 286* n. IX (G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 375 n. 135). Pittakis Eph. 3058 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 588). Exscripsit Lolling.

| ΡΟΥΦѠΗΡ ///

Ῥούφῳ ἥρ[ωϊ]. Praepositio ἐπὶ omissa rara quidem est, sed non inaudita (cf. n. 2358).

2363 Lapis leucophaeus, insertus parieti exteriori ecclesiae S. Nicolai, quae est in vico *Dombrena*. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΗΡѠΙ
ϹΥΜΦΟΡѠ
ΧΑΙΡΕ
ΣΩΤΑ
ΗΡΩΣ

Ἐπὶ ἥρωϊ | Συμφόρῳ.
Χαῖρε | Σωτᾶ | ἥρως.

2364 Parvus lapis leucophaeus; in superficie excavatio rotunda, in planicie antica anaglyphum repraesentans equitem. Supra anaglyphum titulus. Iuxta parietinas ecclesiae S. Lucae in vico *Kakosi*. Exscripsit Lolling.

////// Ι L ///////////////// ΙΚΡΑ
ΤЄΙΗΡѠΙ

[Ἐπ]ὶ Σ[ωσ]ικρά|τει ἥρωϊ.

2365 Tabula lapidis leucophaei, ad puteum situm ante vicum *Dombrena* iuxta viam, qua ad portum itur. Exscripsit Lolling.

M̅ O Υ Λ Π Ι Ο Υ
Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Ο Υ
Ν Ε Ω Τ Ε Ρ Ο Υ

Μ(άρκου) Οὐλπίου | Παραμόνου | νεωτέρου.

Duos novimus cives nobiles Thisbenses, quibus M. Ulpius Paramonus nomen fuerit, ex quibus minor maioris nepos fuit (cf. n. 2242). Eum hic designari manifestum est; neque vero sepulcralem existimaverim titulum, maxime propter meri genetivi usum in illa certe regione et illo tempore inusitatum. Fortasse haec tabula locum in theatro illi honoris causa concessum significabat.

2366 Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2124 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 594).

Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Ω Σ

Ἀγαθοκλέως. Cuius generis sit titulus, non liquet.

2367 Tabula crassa lapidis leucophaei; maxima pars scripturae evanuit lapide pedibus eorum, qui puteo utebantur, detrito. Ad puteum antiquum iuxta domum S. A. Stamatis in vico *Kakosi*. Exscripsit Lolling.

//////// Λ Φ W Ν Λ Η C Ι Ο Δ Ο Τ ////// ΙΙ Π
Є Ι C Ι W Ν C /// Ν Φ Ο Ρ C
Ι Є Ρ Є Α ⁻ Ι Ι
Λ Ι Є /
Γ Ν

. . . λφωνα Ἡσιόδο[υ . . . .] | Εἰσίων Σ[υ]νφόρο[υ . . . .] | ἱερέα τ[ῆς . . . .].

2368 Lapis leucophaeus, inaedificatus Thisbae (*Kakosi*) in porta domus parvae septentrionem versus ab ecclesiola S. Eliae. Exscripsit Lolling.

/// Σ Δ Α Δ Ω Ͱ /// Ͱ//
/// Δ Ι Ω Ν Α Σ ///

. . . . . . ς, Δάδων Η . . . . | . . . . Δίων Ἀσ[κληπ . . . .].

V.
SIPHAE.

2369 Lapis leucophaeus, insertus septentrionali parieti ecclesiae Panagiae, quae est prope Siphas (*Alikes*), ab interiore parte. Dextra pars tituli latet in pariete. Exscripsit Lolling.

| Δ Ι Κ |

Δικ . . . .

2370 Siphis (*Alikes*) in ecclesia. Ed. P. Forchhammer Halkyonia p. 32 n. 2 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 585 n. XLI, 2. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 49 n. 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 208. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 246 n. 738).

Δ Α Μ Ο Κ Λ Ε Ι Σ

Δαμοκλεῖς.

2371 Lapis leucophaeus, inaedificatus in pariete antico ecclesiae Panagiae, quae est prope Siphas (*Alikes*). Exscripsit Lolling.

ΕΥΣΤΕΛ
ΕΥΣ

Reliqua pars tituli dextra pila portae occultatur.

Εὐστελ.... | Εὐσ......

2372 Lapis leucophaeus, inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae Panagiae prope Siphas (*Alikes*) ab interiore parte. Ed. P. Forchhammer Halkyonia p. 32 n. 1 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 585 n. XLI, 1). Exscripsit Lolling.

ΕΥΚΡΑΤΩΝ
ΧΑΙΡΕ

Εὐκράτων | χαῖρε.

2373 Lapis leucophaeus, ante introitum ecclesiae Panagiae, quae est prope Siphas (*Alikes*). Exscripsit Lolling.

///ΡΑ . \ΕΙΔΑΣ

[Ἡ]ρα[κλ]είδας.

2374 Lapis leucophaeus, in pariete antico ecclesiae Panagiae, quae est prope Siphas (*Alikes*). Exscripsit Lolling.

ΜΗΛΟΤΙΜΑ

Μηλοτίμα.

2375 Siphis (*Alikes*) in ecclesia. Ed. P. Forchhammer Halkyonia p. 32 n. 4 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 585 n. XLI, 4). Periisse videtur.

ΟΜΟΛΩΙΣΕ
ΧΡΗΣΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ὁμολώιχε | χρηστὲ | χαῖρε.

2376 Stela sepulcralis cum anaglypho duos homines repraesentante et aëtomate, Siphis (*Alikes*) in ecclesia. Ed. P. Forchhammer Halkyonia p. 32 n. 5 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 585 n. XLI, 5. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 49 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 210. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 246 n. 740). Periisse videtur.

ΠΑΡΑΜΟΝΑ

Παραμόνα.

2377 Lapis leucophaeus, inaedificatus in pariete antico ecclesiolae Panagiae, quae est prope Siphas (*Alikes*). Ed. P. Forchhammer Halkyonia p. 32 n. 3 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 585 n. XLI, 3. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 49 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 209. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 246 n. 739). Exscripsit Lolling.

ΣΩΣΙΔΑΜΑ

Σωσιδάμα.

2378 Lapis leucophaeus, ante introitum ecclesiae Panagiae, quae est prope Siphas (*Alikes*). Exscripsit Lolling.

ΤΕΛΕΣΣΙΣΤ

Τελεσσίστ[ρoτος] aut - α.

2379 Lapis leucophaeus, inaedificatus in pariete postico ecclesiolae Panagiae sitae orientem versus a Siphis antiquis prope vicum *Alikes*. Ed. P. Forchhammer Halkyonia p. 32 n. 6 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 585 n. XLI, 6. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 49 n. 4. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 211. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 246 n. 741). Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΔΙΚΑ

Τιμοδίκα.

2380 Lapis leucophaeus, inaedificatus in pariete antico ecclesiolae Panagiae, quae est prope Siphas (*Alikes*). Ed. P. Forchhammer Halkyonia p. 32 n. 7 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 585 n. XLI, 7. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 246 n. 742). Exscripsit Lolling.

ΤΥΛΑΡΧΟΣ

Τύλαρχος.

2381 Lapis leucophaeus, inaedificatus in pariete septentrionali ecclesiae Panagiae prope Siphas (*Alikes*) ab interiore parte. Sinistra pars tituli in pariete latet. Exscripsit Lolling.

Ε Ρ Η Α

[Ἐπὶ ...... ἱ]ερῆα.

2382 Lapis leucophaeus, in pariete antico ecclesiae Panagiae, quae est prope Siphas (*Alikes*). Exscripsit Lolling.

//////// ϒ Σ ////// Σ Ο //// Ν //////////

VI.

CHORSIAE.

2383 Tabula immissa pavimento in ecclesiola sita infra monasterium Taxiarchi prope vicum *Chostia.* Ed. P. Forchhammer Halkyonia p. 34, coll. p. 26 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 190*ab*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 245 n. 737). Inde a versus decimi fine usque ad septimum decimum plenius et accuratius a C. Blondelio exscriptum exhibet P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* X (1886) p. 459. Cf. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 586.

ΛΙΞΕΝΩΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΕΛΕΞΕΕΠΙΔΕΙ.Ι..ΠΩΝΒΡΟΧΑΟ
ΟΝΧΟΡΣΙΕΙΩΝ
ΝΑΝΩ..ΙΤΙΑΣΓΕΝΟΜΕΝΑΣΠΕΡΙ
ΩΝΑΠΕΨΑΦΙΣΜΕ
ΑΝΤΩ ΧΡΕΙΣΙΤΗΠΟ
ΥΡΩΝΚ.ΦΙΣΩ..ΛΚΑ ΚΑΤΕΣΤΑΣΕ
ΤΩΝ/ ΚΟΣΑΣΤΗΠΟ
ΙΜΕΩ
ΟΣΕΚ Ι ΚΕΟΝΤΩΝ
ΧΡΕΙΜΑΤΩΝ......ΣΕ....ΟΛ..ΧΡΕΙ
ΜΑΤΑΟΥ.ΟΛ..ΛΚΗΔΑΝΙΩΜΕΓΑΛΩΓΕΝΟΜΕΝΩ
ΚΗΤΩΝΠΟΛΙΤΑΩΝΠΙΘΟΝΤΩΝΑΥΤΟΝΑΦΗΚΕΤΑΝ
ΠΟΛΙΝΔΡΑΧ.ΑΣ.ΕΝΤΑΚΑΤΙΑΣΕΤΙΔΙΚΗΤΩΝ..
Ω.Τ...ΥΣΧΡ..ΑΝΕΧΟΝΤ..ΕΥΧ..ΕΙΣΤΙΩ.
ΔΙΑΤΕΛΗΕΝΠΑΝΤΙΚΗΡ.ΟΠΩΣΩΝΚΗΑΠΟΛΙΣΦΗ
ΝΕ..ΕΥΧΑΡΙ...ΣΕΩΣΑΚΗ...ΕΩΣΑ.Α
ΑΤΑΕ ΑΓΑΘΟΝ ΝΤΑΣΑΥΤΑΣ
ΧΟΝΕΥΔΑΜΥΗΡΟΞΕΝΟΣ
ΑΝΤΑΣ

[Καλ]λιξένω ἄρχοντος ....|............ ἔλεξε· ἐπιδεὶ Ἵ[π]πων Βρόχαο | [εὐεργετέων διατελῖ τὸν δᾶμον τ]ὸν Χορσιείων, | [κὴ μεγάλας σπ]ανο[σ]ιτίας γενομένας περὶ | [τὰν πόλιν .... τ]ῶν ἀπεψαφισμέ|[νων τ]ὰν τῶ[ν ....., ὃς ἀργούριον] χρείσι τῆ πό|[λι ἐν π]υρῶν κ[ὴ κρ]ι[θά]ω[ν π]α[ρ]α[σκευὰν, ...] κατέστασε | ...... τῶν ....κοσας τῆ πό|[λι] ἁμέω[ν ....]|ος ἐκ [...................... οὐ]κ ἐόντων | χρειμάτων [ἐδάνει]σε [τῆ π]όλ[ι] χρεί|ματα οὔ[κ] ὀλ[ίγ]α, κὴ δανίω μεγάλω γενομένω | κὴ τῶν πολιτάων πιθόντων αὐτὸν ἀφῆκε τὰν | πόλιν δραχ[μ]ὰς [π]εντακατίας, ἔτι δ[ὲ] κὴ τῶν [πο|λι]τ[άων τ]ῦς χρ[εί]αν ἐχόντ[υς] εὐχ[ρ]ειστίω[ν] | διατελ[ῖ] ἐν παντὶ κηρ[ῦ]· ὅπως ὦν κὴ ἁ πόλις φή|νε[ιτη] εὐχάρι[στο]ς ἐῶσα κὴ [τιμ]έωσα [π]ά[ντας | τὼς ....] ἀγαθόν [τι ποιέο]ντας αὐτά[ν, | δεδόχθη τ]ῦ δάμυ, [π]ρόξενο[ν εἶμεν κὴ εὐεργέ|τ]αν τᾶς [πόλιος ....].

Posteriorem partem inde a versu decimo restituit Foucartus, in priore paullo plura quam antiquiores editores supplere conatus sum, quae etsi non omnia certa esse fateor, tamen de vestigiis vs. 4. 6. 7, ex quibus collegi caritatem annonae causam fuisse aeris alieni a civitate Chorsiensium contracti, mihi non videtur dubitari posse. Ceterum Larfeldius praeter hunc titulum (n. 190*b*) alium (n. 190*a*) exhibet, in quo nihil praeter nomen Χορσιείων legi possit. At Forchhammerus Halkyonia p. 26, ad cuius auctoritatem ille provocat, manifesto de hac eadem inscriptione loquitur, cuius apographum deinde in tabula p. 34 exhibet. In hac enim vs. 3 est nomen civitatis, praeterea Forchhammerus quidem perpauca legere potuit.

2384. 2385 In oliveto monasterii *τῶν Ταξιάρχων* prope vicum *Chostia*. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 408 n. 9 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 398 n. 736*a*). Periisse videtur.

(2384) ΤΩΝ

ΑΘΥΛΟΣΚΙΛΣ

(2385) ΕΥΑΓΟΡΩΑΡΧΟΝ
ΤΥΣ ΑΝΤΙΔΟΤΟΣΚΡΑΤΩΝΟΣΕΛ
ΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΑΝΤΙΧΑ
ΑΔΡΑΣΤΩΒΕΛΦΟΝΠΡΟΞΕΝΟ
ΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙ
ΣΙΕΙΩΝΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣ
ΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣΚΗ
.ΙΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗ
ΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ
ΙΡΑΝΑΣΕΩ
ΚΑΘΑΠΕ

2384 ....των | [Πρ]αούλος Κίλω[νος] | τῦς [Θεῦς](?).

2385 Εὐαγόρω ἄρχον[τος], | Ἀντίδοτος Κράτωνος ἔλ[εξε·] | δεδόχθη τῦ δάμυ, Ἀντιχά[ρειν] | Ἀδράστω Βελφὸν πρόξενο[ν εἶ]|μεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλι[ος Χορ]|σιείων αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, [κὴ εἶ]|μεν αὐτῦς γᾶς κὴ [ϝυκίας ἔππα|σ]ιν κὴ ἀσουλίαν κὴ [κατὰ γᾶν κὴ] | κατὰ θάλατταν [κὴ πολέμω κὴ] | ἰράνας ἐώ[σας, κὴ τὰ ἄλλα πάντα] | καθάπε[ρ κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης].

2386—2390 Lapis leucophaeus undique fractus, a. 0,35, l. 0,55, c. 0,22, inventus in torrente ad radices arcis Chorsiarum, dimidio fere horae occidentem versus a vico hodierno *Chostia*. Ed. P. Stamatakis *Ἀθηναίου* IV p. 215, cf. Kumanudis adnotationem ibid. p. 304 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 47. 48 n. 1—5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 186—190. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 265 n. 732—736. Titulos n. 2388. 2390 repetivit P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 377. 378). Nunc lapidem torrente inferius delatum incerto loco obrutum latere refert Lollingius.

(2386)
. . . . :
[. . ἀσουλί]αν [κὴ κα]τὰ γᾶν κὴ
[κατὰ θάλα]τταν [κὴ π]ολέμω κὴ
[ἰράνας, κὴ τ]ὰ ἄλλα πάντα καθά-
[περ τοῖς ἄλ]λοις προξένοις κὴ
[εὐεργέτης].

(2387)
. . . . ἄρχοντος
. . . . ς Σίμωνος ἔλεξε·
[δεδόχθη τῦ] δάμυ, Ὀλυμπιάδ[αν]
[. . . . . Φ]ενεάταν πρ[ό]ξεν-
[ον εἶμ]εν κὴ εὐ[ϝ]εργ[έταν τᾶς]
[πόλιος Χορσι]είων αὐτ[ὸν] κὴ ἐσ-
[γόνως, κὴ εἶμ]εν αὐτῦς γᾶς
[κὴ ϝυκίας ἔππ]ασιν κὴ ἀσουλί-
[αν κὴ κατὰ γᾶν κὴ] κατὰ θάλατ-
[ταν κὴ πολέμω κὴ ἰράν]ας, κὴ τὰ ἄλ-
[λα πάντα καθάπερ κὴ τῦς ἄλλυς]
[προξένυς κὴ εὐεργέτης].

(2388)
[ε]ἶμεν κὴ εὐεργέ[τας τᾶς πόλ]-
ιος Χορσιείων [α]ὐτ[ὸν κὴ ἐσ]-
γόνως, κὴ εἶμε[ν αὐτῦς γᾶς]
κὴ ϝυκίας ἔππασ[ιν κὴ ἀσουλί]-
αν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κ[ατὰ θάλατ]-
ταν κὴ πολέμω κὴ ἰ[ράνας, κὴ]
τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ [τῦς]
ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέ-
της.

(2389)
Μελίτωνος ἄρχοντος οἵ[δε]
ἐσσεγράφε[ν] ἐν
[π]ελτοφόρας·
. . όδωρος Ἀλκίφρον[ος].

(2390)
Σωστρότω ἄρχοντος Βο[ιωτοῖς,]
ἐπὶ δὲ πόλιος Κα[λ]ο[κλίδαο,]
ἐσσεγράφεν ἐν π[ελτοφόρας·]
Εὐκλίδας Θαλ. . . . . . .
Δαμόφιλος Τισάν[δρω]
Εὔξενος Ἰάρ[ω]ν[ος]

Nonnullas litteras Stamatakis indicavit incertas esse: n. 2387 vs. 4 Φ;ενάταν. Sed hoc typothetae errore pro Φ;ενεάταν expressum esse monet Kumanudis *Ἀθηναίου* IV p. 304. || n. 2389 vs. 1 οἵ;[δε. || n. 2390 vs. 4 ΕὐκΛΙΔ;ας ΘΑΛ || vs. 5 ΤισάΝ;[δρου] || vs. 6 ἸάΡ;[ω]ν[ος].

2391 Fragmentum lapidis leucophaei, inaedificatum in arcu ante ecclesiam monasterii S. Taxiarchi siti prope vicum *Chostia*. Exscripsit Lolling.

A N
>

'Αν.... | χ[αῖρε].

2392 Tabula lapidis leucophaei, inaedificata dextram versus a porta ecclesiolae S. Stephani sitae in litore maris infra monasterium S. Taxiarchi prope *Chostia*. Exscripsit Lolling.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Α
Η Ρ Α Κ Λ Ε ////////

'Απολλωνία | 'Ηρακλε.....

2393 Lapidem in monasterio S. Taxiarchi prope *Chostia* esse, sed a se visum non esse, refert Lolling.

'Αριστόνικος.

2394 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, in vico *Chostia* in domo Georgii Chatzis. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α

Διονυσία.

2395 Tabula lapidis subcaerulei, in monasterio S. Taxiarchi sito prope vicum *Chostia*, dextram versus a porta magna aulae. Exscripsit Lolling.

Ζ Ш Π Υ Ρ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Ζωπύρα | χαῖρε.

2396 Lapis leucophaeus, in monasterio S. Taxiarchi prope vicum *Chostia*, dextram versus a porta magna aulae. Exscripsit Lolling.

Κ Α Π

Καπ...

2397. 2398 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, ante ecclesiam monasterii S. Taxiarchi siti prope vicum *Chostia*. Infra antiquiorem titulum n. 2397 multo posteriore aetate neglegenter incisus est titulus n. 2398. Exscripsit Lolling.

(2397) Ν Ε Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ
(2398) Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Ο Ϲ
Χ Α Ι Ρ Η *sic*

2397 Νεικόστρατος.
2398 Παράμονος | χαῖρ[ε].

2399 Lapis leucophaeus, iuxta monasterium S. Taxiarchi situm prope *Chostia*, in ruderibus ecclesiolae S. Ioannis deletae vi torrentis. Exscripsit Lolling.

Ν Ι Κ | Ω Ν | Ε Ο

Νικὼ Νέο[υ] (?).

2400 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, iuxta ecclesiam monasterii S. Taxiarchi siti prope vicum *Chostia*. Exscripsit Lolling.

Π Α Ρ Α Μ Ο
Ν Є Χ Α Ι Ρ Є
Є Υ Α Ι –
Π Α Ρ Θ Є Ν Α
Χ Ρ Η С Τ Η
Χ Α Ρ Є *sic*

Παράμο|νε χαῖρε.
Εὐά[μ]ε[ρε χαῖρε].
Παρθένα | χρηστὴ | χα(ί)ρε.

2401 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, inaedificata supra portam ecclesiae in monasterio S. Taxiarchi sito prope vicum *Chostia*. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν

...... δίων.

2402 Lapis leucophaeus inaedificatus supra portam ecclesiae in monasterio S. Taxiarchi prope vicum *Chostia*. Exscripsit Lolling.

Ο Κ Λ Η Χ Ρ Η С Τ Є

..... οκλῆ χρηστέ.

2403 Lapis ex ecclesia S. Taxiarchi quae est prope *Chostia* translatus in vicum *Dombrena*, ubi exstat in domo privata, quam possidet Ioannes Bojakos. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΠΑΡΑΜΟΝΑCΧΡΗ
CΤΗCΝΕΑC

Ἐπὶ | Παραμόνας χρη|στῆς νεάς. De genetivo cf. adn. ad n. 1713.

2404 Lapis leucophaeus longus angustus, in monasterio S. Taxiarchi sito prope vicum *Chostia*, sinistram versus a porta. Exscripsit Lolling.

ΥΛΩ

[Ἐπι....]ύλῳ.

VII.

THEBAE.

2405. 2406 Fragmentum marmoris albi, a. 0,55, l. 0,25, c. 0,18, erutum Thebis ‘ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ σαγματοποιοῦ Σωτηρίου Ῥουπάκα’, exstat in museo n. 99. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 482 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 197 n. 48. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 315). B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 351 n. 2 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 237 n. 712). Contulit Lolling.

(2405)
/// Ε /// /// ΟΣΟΙΑΝΑΥ ////////////////////// Η ⁝ Α
ΗΝΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗΝ
ΟΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΑΙ //////// ΠΕΜΥΑΙΔΕ⁻⁝
/// ΩΝ

(2406)
ΕΛΕΞΕΕΠΙΔΕΙΕΠΙΘΕΜΕΝΩΤΩΔΑ
ΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΕΣΕΝΤΟΙΠΕΙΡΑΕ
ΑΠΟΔΟΜΕΝΤΑΜΜΩΝΥΧΙΑΝΚΟΜΙ
ΝΝΗΟΙΤΟΙΣΣΤΡΟΤΙΩΤΗΣΑΥΤΟΙΑΥ
ΣΚΟΝΘΙΤΑΕΥΕΡΓΕΤ ////// ΛΓΕΓΕΝ
ΘΩΝΤΩΝΠΡΟΙΗΝ ////////////////// ΑΓΜΕΙ
/// ΕΞΑΣΘΗΤΩΝΧΡΕΙΜΑΤΩΝΤΩΝ
ΝΙΤΙΑΟΠΩΣΚΑΚΟΜΙΤΤΑΜΕΝΟΙΤ
ΗΛΙΜΕΝΑ /// ΔΙΑΤΕΛΙΩΝΘΙΦΙΛΟΙ
ΜΕΝΤΗΠΟΛΙΘΕΙΒΗΩΝΤΑΣΑΠΟΛ
ΡΟΤΙΩΤΗΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΔΑΜΟ ///
ΟΠΟΤΤΑΠΑΡΚΕΚΛΕΙΚΕΑΥ //////
ΙΠΡΟΣΤΑΤΕΙΡΙΟΙΜΕΙΝΙΚΑ⁻ ///////
ΣΚΗΤΟΙΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΚΗ //////////
ΛΑΝΤΩΝΚΗΔΥΟΚΗΔΡΑΛ //// Α ////
ΩΝΚΗΗΜΙΩΒΕΛΙΩΤΟΕΠΙΒΑΛΛΟΝ
ΩΣΑΟΑΝΗΩΝ /// ΧΙΑΠΟΛΙΣΘΕΙΒ
ΩΝΟΠΩΣΚΑΔΙΑΜΕΝΟΙΑC
ΟΣΑΝΔΡΑΣΟΓ
⌐ΩΣ⁻

Idem populi Atheniensium decretum bis, primum (n. 2405) Attica, deinde (n. 2406) Boeotica dialecto conscriptum hic haberi Meisterus statuit, cui adstipulati sunt Larfeldius et Latischewius. Sed ea opinio mihi nequaquam probabilis videtur, primum quia aliena est a more Graecorum — nam monumenti illius Sigeensis longe aliam condicionem esse apparet — deinde quia certa vestigia in titulo n. 2406 insunt quae Thebanam originem prodant. Ac primum quidem vs. 4 init. est Ἀθ]ανῆοι, quum in plebiscito Attico utique ὁ δῆμος aut ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων exspectemus. Deinde, quod gravius est, neque Athenienses in actis publicis Boeotico mensis nomine Προστατήριος (vs. 13) usos esse, neque Thebanos cum decretum Atticum in suum sermonem converterent etiam diei definitionem secundum suos fastos commutavisse credibile est. Quare quod frequentissimum est apud Graecos, id hic quoque factum statuere malo, ut duo decreta ad eandem rem spectan-

tia, alterum peregrinae civitatis (Atheniensium), alterum ipsius Thebanorum populi, quo illi quasi respondebatur, eidem tabulae inciderentur.

Longe difficilius est de ipso argumento diiudicare. Nam quum Kumanudis et Meisterus de bello a. 307 a. Chr. inter Demetrium Poliorcetam et Cassandrum in Attica gesto haec intellexisset, Latischewius hanc sententiam duobus fragmentis plebisciti Atheniensium (C. I. A. II, 253. *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V p. 322 n. 9) insigniter confirmari dixit. At etsi concedendum est, similitudinem satis magnam huic decreto cum illis intercedere, tamen eae res, quibus haec similitudo continetur, Munychiae nomen, mentio pecuniarum collatarum, militum aliarumque rerum quae ad bellum in Attica gestum pertineant, non ita comparatae sunt, ut necessario unum idemque tempus significari colligendum sit. Quare etsi non nego fieri posse, ut de rebus anni 307 a. Chr. haec interpretemur, tamen item de eis quae post Demetrii II regis mortem (a. 229 a. Chr.) gesta sunt cogitari licebit. Eius summae, qua tum Diogeni mercennariorum duci persuasum est ut praesidio excederet, partem Athenienses a civitatibus vicinis mutuatos esse probabile est (cf. quae disputavi ad titulos Thespienses n. 1737. 1738). Quam ad rem nescio an hic quoque titulus referendus sit, praesertim cum vestigia sermonis volgaris quibus hic dialectus Boeotica passim infecta est (vs. 2 *καταλειφθέντες* et *Πειραέ[ι]*, vs. 11 *δεδόχθαι*, vs. 16 *ἡμιωβελίω*) extremae parti tertii a. Chr. saeculi melius convenire videantur quam quarto exeunti. Nam eorum opinionem, qui titulum ex Attico sermone translatum iudicaverunt, qua in re sane qualibet aetate eiusmodi aliquid neglegentia irrepere potuit, supra refutavimus.

Quae legi possint haec fere sunt:

2405 . . . . ε . . ὅσοι ἂν αὐ[τῶν . . . . . .]ηι α[. . . . . . | . . . . . τ]ὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν] . . . . | . . . . . δεδόχθ]αι (?) τῷ δήμῳ πα[ρα]πέμ[ψ]αι δε . . . . | . . . .]ων.

2406 . . . . ἔλεξε· ἐπιδεὶ ἐπιθεμένω τῶ δά[μω τῶ Ἀθανήων . . . . | . . . τοὶ στροτιῶτη τοὶ] καταλειφθέντες ἐν τοῖ Πειρα[εῖι . . . . | . . . .] ἀποδόμεν τὰμ Μωνυχίαν κομι[ττάμενοι ἀργουρίω . . . . . . | . . . . τοὶ Ἀθ]ανῆοι τοῖς στροτιώτης αὐτοὶ αὐ[τοῖς (?) . . . . | . . . . ἀναμιμνά]σκονθι τὰ εὐεργετ[είματ]α (τὰ) γεγεν[ειμένα . . . . | . . . . τῶν ἀγα]θῶν τῶν προ[τ]ην[ὶ πεπρ]αγμέ[νων . . . . | . . . . ἐπιδ]έξασθη τῶν χρειμάτων τῶν . . . . | . . . . ιτια, ὅπως κα κομιττάμενοι τ[ὰν ἐλευθερίαν κὴ . . . . | . . . . κ]ὴ λιμένα[ς] διατελίωνθι φίλοι [ἰόντες . . . . | . . . .]μεν τῆ πόλι Θειβήων τᾶς ἀπολ[. | . . . . τοῖς στ]ροτιώτης, δεδόχθαι τοῖ δάμο[ι, ἐπιδέξασθη τῶν χρειμάτων | . . . .] ὁπόττα παρκέκλεικε αὐ[τὸν ὁ δᾶμος ὁ Ἀθανήων, ... | . . . . ἐν το]ῖ Προστατειρίοι μεινὶ κατ . . . . | . . . . ς κὴ τοὶ Ἀρεοπαγῖτη κὴ [. . . . . | . . . . τα]λάντων κὴ δύο, κὴ δρα[χμ]ά[ων . . . . | κὴ . . . . ὀβολ]ῶν κὴ ἡμιωβελίω, τὸ ἐπιβάλλον [. . . . . | . . . . τᾶς πόλιο]ς Ἀθανήων [ἔ]χι ἁ πόλις Θειβ[ήων . . . . | . . . .]ων, ὅπως κα διαμένοι ἁ φ[ιλία . . . . | . . . .]ος ἄνδρας, ὅ[πως . . . . | . . . . πως τ . . . . . .

Nonnulla plenius restituere conatus sum quam priores editores; ex quibus plane certum existimō adverbium Boeoticum *προτηνὶ* repositum vs. 6, de quo dixi ad n. 1739. Hunc versum eumque quae proxime antecedit de Atheniensibus intellego, qui quum a Thebanis peterent, ut se pecunia iuvarent, eos beneficiorum a se priore tempore in illos collatorum commonefecisse videntur. Vs. 7 compositum *ἐπιδέξασθαι* restitui, quia vix recte de accipienda pecunia hic dicitur, illud vero verbum notionem sumptus alicuius in se recipiendi vel tolerandi habet apud Polybium huius tituli aetate non multo recentiorem (cf. Pol. X, 28, 4 *πᾶσαν ἐπεδέχοντο δαπάνην καὶ κακοπάθειαν*. XXVII, 8, 2 *ἐπιδεχόμενον ἔτι καὶ νῦν ὅτι καὶ φόρους δώσει Ῥωμαίοις, ὅσους πρότερον ὑπέσχετο ὁ πατὴρ καταπολεμηθείς*).

2407 Thebis. Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 3 p. 50 n. 13 (J. M. Gesner Comm. Gotting. T. V p. 63 sqq. Boeckh *Staatshaushalt. der Athener* II p. 399 sqq. ed. 1. Raoul Rochette *Diss. archéol.* p. 75. 109. Leake Mus. crit. Cantabr. Vol. II F. VIII p. 572 sq. Rose Inscr. Graec. p. 310 tab. XLVI. Boeckh C. I. G. 1565. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 29 sqq. Lebas *Inscr.* II, 498. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 194 n. 35. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 316. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 241 n. 719. W. Dittenberger Sylloge Inscr. Graec. 222). Cf. quae de titulo disputaverunt Liman Foederis Boeotici instituta, Gryphisw. 1862, p. 6 et Koehler Hermae XXIV p. 636 sqq.

ΕΟΣΤΥΧΑ..ΟΤΕΑ
ΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΔΟΞΕ
ΤΟΙΔΑΜΟΙΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΜΕΝΒΟΙΩΤΩΝΚΑΙΕΥΕ
ΡΓΕΤΑΝΝΩΒΑΝΑΞΙ
ΟΥΒΩΚΑΡΧΑΔΟΝΙΟΝΚΑΙ
ΕΙΜΕΝΝΟΙΓΑΣΚΑΙΕΟΙΚΙΑ
ΣΕΠΑΣΙΝΚΑΙΑΤΕΛΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΟΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΠΠΑΕ
ΚΑΙΚΑΤΟΑΛΛΑΤΕΑΝΚΑΙΠΟ
ΛΕΜΩΚΑΙΡΑΕΚΣΙΟΣΑΣ
ΟΙΩΤΑΡΧΙΟΝΙΩΝΤΙΜΟΜ
>ΑΙΤΩΝΑΟ.ΟΙΩΝΟΣΠΕ
ΟΝΟΣΙΠΠΙΔΟΣΥΜΑΡΙ.ΑΟ
ΠΛΕΡΟΝΟΣ

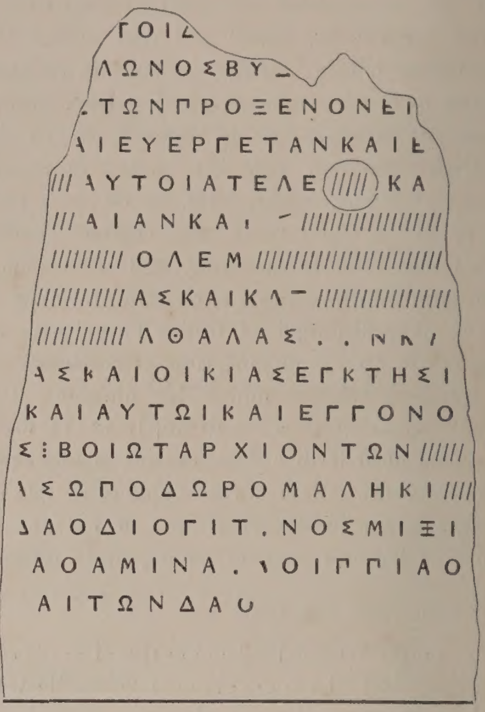
[Θ]εός, τύχα. [Θι]οτέ[λι]|ος ἄρχοντος ἔδοξε | τοῖ δάμοι, πρόξενον | εἶμεν Βοιωτῶν καὶ εὐε|ργέταν Νώβαν Ἀξι|ούβω Καρχαδόνιον, καὶ | εἶμέν [Ϝ]οι γᾶς καὶ [Ϝ]οικία|ς ἔ[π]πασιν καὶ ἀτέλιαν | καὶ ἀσουλίαν καὶ κα[γ γ]ᾶ[γ] | καὶ κατ θάλατ[τ]αν καὶ πο|λέμω καὶ [ἰ]ρά[να]ς ἰ[ώ]σας. | [Β]οιωταρχιόν[τ]ων Τίμ[ωνο|ς], Αἰτών[δ]αο, [Θ]ίωνος, [Μ]έ[ν|ω]νος, Ἱππί[α]ο, [Ε]ὐμαρί[δ]αο, | Π[άτ]ρ[ω]νος.

Haec decreta (n. 2407. 2408) eiusdem quidem aetatis esse ex Hippiae et Aetondae nominibus, qui utrobique inter boeotarchos recensentur, iampridem intellectum est. Sed cuinam potissimum tempori tribuenda essent dum Koehleri merito plane definitum est, admodum inter se dissentiebant homines docti. Namque Larfeldius quidem cum Hippiam eum hic agnoscere sibi videretur qui factionis Macedonicae inter Boeotos princeps apud rerum gestarum scriptores passim commemoratur (Polyb. XXII, 4, 12. XXVII, 1, 11. 2, 3. XXVIII, 9, 3. XXIX, 3, 1), hospitium publicum a Boeotis ad Nobam Poenum delatum ingeniosa sane coniectura composuit cum legatione a Carthaginiensibus anno 174 a. Chr. in Macedoniam missa, cuius mentio fit in oratione Masinissae apud Livium XLI, 22, 2. At Limanus quarto potius a. Chr. saeculo utrumque titulum vindicare conatus est; quam sententiam scripturae et sermonis genere confirmari non est negandum. Inprimis huc spectat litterae O pro Ω usus in genetivi *Ἀσωποδώρω* terminatione n. 2408 vs. 13. Quod in titulo n. 2407 adeo plura eiusdem scripturae exempla inveniuntur, ei rei non multum tribuerim, quia utrum id a lapicida an a Pocockio profectum sit, lapide non iam exstante diiudicari nequit. A Koehlero vero accuratius definita est tituli n. 2408 aetas certissimo argumento, quod illic nomina *Μαλη κίδαο*, *Διογίτ[ο]νος* inter boeotarchos legimus, cum Plutarchus Pelop. 35 post mortem Pelopidae exercitum a Thebanis in Thessaliam missum referat *ἡγουμένου Μαλκίτου* (sic libri, *Μαληκίδου* em. Koehler) *καὶ Διογείτονος*. Illum igitur titulum sine dubio

incisum esse eo anno, qui a bruma anni 364 a. Chr. initium cepisset. Hoc vero Nobae decretum acuta sane disputatione aut anno 366 a. Chr. aut eo qui proxime insecutus esset incisum demonstrare conatur, sed etiam post proelium Mantinense scriptum esse posse concedit. Populus, qui in utroque titulo peregrinis proxeniam non Thebanorum, sed Boeotorum tribuit, non civitatium Boeoticarum foedere coniunctarum est, sed unius civitatis, quam Epaminondas effecerat omnibus illius regionis oppidis in unum conflatis eadem ratione, qua quondam in Attica Thesea usum esse memoriae proditur. Hoc contra Limanum recte monuit Koehler (cf. W. Vischer *Kl. Schriften* I p. 288 sqq.).

Huius tituli verba mirum in modum depravata sunt, sine dubio Pocockii culpa, quem multos alios non minus neglegenter exscripsisse constat, non lapicidae, ut iudicabat Larfeldius. Ceterum his omnibus mendis iampridem medelam attulerunt editores, neque de ullius vocis lectione dubitari licet praeter nomina quaedam propria. Ex quibus maxime memorabile est nomen patris Nobae, quod cum priores editores recte se habere existimassent, primus in dubium vocavit F. Blassius *Über die Aussprache des Griechischen, 2. Auflage*, Berol. 1882, p. 100, et cum sumeret illi homini notissimum nomen Punicum *Hasdrubal* fuisse, Ἀζρούβω emendavit. Cuius lectionem corrupit, non emendavit Meisterus in collectione Collitziana, cum Ἀ[σδρ]ούβω scriberet; nam sic quam Blassii inventum praecipuam habet ac paene unam commendationem, litterarum similitudinem dico et erroris facilitatem, ea funditus tollitur. At, quod contra Blassium monui Syll. Inscr. Graec. p. 661, neminem Graecum unquam illud nomen Punicum Ἄσδρουβος pronuntiasse, ab Ἀσδρούβας vero Ἀσδρούβαο, non Ἀσδρούβω derivandum fuisse, id nemodum refutavit. Accedit quod nomen Ἀξίουβος verum esse non posse nemo ne conatus quidem est demonstrare. Quare hic quidem non est quod Pocockium errasse statuamus. Ex boeotarchorum nominibus alterum et quintum tituli n. 2408 testimonio confirmantur, sexti emendatio, quam Boeckhius primus proposuit, omnino certa est. Primum nomen Τιμομείλω fuisse coniecit Keil, Τιμόλλιος Meister, Τιμολάω ego proposui in Sylloga (quod probavit Koehler p. 636 not. 3), sed nunc quod scripsi Τίμ[ωνο|ς] id omnium proxime accedere ad reliquias a Pocockio enotatas concedes si reputaveris quam frequenter hic O pro Ω scriptum inveniatur. Tertium [Πυ]θίωνος legit Koehler p. 636 not. 4, quod vix minus probabile esse eò quod ipse proposui concedo. Quartum et septimum incertissima sunt.

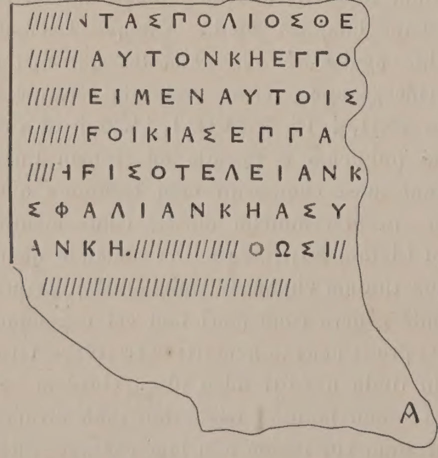
2408 Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0,48, l. 0,40, c. 0,13, Thebis in museo n. 49. Ed. Lolling *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 93 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 53 n. 48*c*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 317. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 241 n. 720). Anno 1885 iterum contulit Lollingius et ectypum chartaceum versus 8—14 complectens misit. Cf. quae de titulo disputaverunt Liman Foederis Boeotici instituta, Gryphiswaldiae 1882, p. 6 et Koehler Hermae XXIV p. 636 sqq.

[. . . . . δεδόχθη τ]οῖ δ[άμοι, ... | . . . . .]λωνος Βυζ[άντιον | Βοιω]τῶν πρόξενον εἶ[μεν | κ]αὶ εὐεργέταν, καὶ ε[ἶμ|εν] αὐτοῖ ἀτέλε[ιαν] κα[ὶ ἀσφ|άλ]ιαν καὶ [ἀ]σ[υλίαν | καὶ π]ολέμ[ω καὶ εἰράν|ας ἰώσ]ας καὶ κατ[ὰ γᾶν καὶ | κατ]ὰ θάλασ[σα]ν κα[ὶ | γ]ᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησι[ν] | καὶ αὐτῷ καὶ ἐγγόνο[ι]|ς, βοιωταρχιόντων | [Ἀ]σωποδώρω, Μαληκί|δαο, Διογίτ[ο]νος, Μιξί|αο, Ἀμινά[δα]ο, Ἱππίαο, | Αἰτώνδαο.

De huius tituli aetate (a. 364/3 a. Chr. n.) cf. quae disputata sunt ad n. 2407.

2409 Tabula lapidis leucophaei, Thebis in domo privata Epaminondae Koromantzi, qui eam illaturus erat in museum. Exscripsit Lolling.

[. . . . ., πρόξενον εἶ|με]ν τᾶς πόλιος Θε[ιβήων | κὴ] αὐτὸν κὴ ἐγγό[νως, | κὴ] εἶμεν αὐτοῖς [γᾶς | κὴ] ϝοικίας ἔππα[σιν | κ]ὴ ϝισοτέλειαν κ[ὴ ἀ]|σφάλιαν κὴ ἀσυ[λί]|αν κὴ [ἰράνας ἰ]ώσ[ας κὴ πολέμω (?) . . . . .].

2410 Marmor album, Thebis in museo n. 26. Ed. Lolling *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 140 n. 1 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 53 n. 48*b*. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 333. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 240 n. 717). Cf. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IV (1880) p. 95 n. 1. Anno 1885 Lollingius denuo exemplum editum cum lapide contulit.

ΚΟΙ Ι
ΕΣΣΑΡΧΑΣΑΥΤΗΓΕΙ
ΑΝΜΩΣΑΩΝΑΛΑΛΚΗ
ΣΤΕΦΑΝΙΤΑΝΙΗΠΑΙΕ
ΤΟΝΘΟΥΜΕΛΙΚΟΝΣΤΕ
ΟΙΤΥΣΝΙΚΩΝΤΕΣΣΙ
ΜΕΝΑΣΔΙΑΛΕΓΕΣΘΗ
ΕΠΙΤΕΛΕΣΣΩΝΤΙΠ
ΤΩΠΡΟΓΟΝΩΝΕΠΙΔΙ
ΓΡΑΜΜΕΝΑΠΡΟΤΕΡ
ΚΗΤΛΣΒΑΣΙΛΙΣΣ
ΚΗΤΑΠΑΡΤΑΣΚΠΟΛ
ΤΕΚΕΙΝΩΣΠΑΡΚΑ
ΘΟΥΣΙΑΝΚΗΤΟΝΑΙ

Hastarum fines non apicati quidem, sed tamen paullulum dilatati et profundius incisi.

Vs. 2 quum Lollingius ΑΥΤΗ legisset, Foucartus ΑΤΤΗ potius in ectypo chartaceo dispicere sibi visus est. Iterum inspecto lapide Lollingius a superiore parte non simplicem lineam rectam, sed angulum, minus acutum sane quam alibi in littera Υ est, dignosci testatus est.

Tituli argumentum simile fuisse eorum quos habes supra n. 16. 1735 apparet; atque ex versus tertii reliquiis colligas, eum ad Musea Thespiensium spectare. Sed utrum Thebanorum decretum teneamus, quo ei ludos a Thespiensibus institutos agnoscebant, an lapis Thespiis Thebas delatus sit, definiri nunc nequit.

Quae intellegi possint haec fere sunt: Vs. 2 *ἐσς ἀρχᾶς αὐτῆ γέ[γραπτη(?)]*. Vs. 3 *τᾶν Μωσάων, [ἀλλ]ὰ κὴ* ..... Vs. 4 *στεφανίταν ἰηπαιή[ονα]*. Vs. 5 *τὸν ἀγῶνα] | τὸν Θουμελικὸν στε[φαν .....]*. Vs. 6 .. ..|*οι τῦς νικώντεσσι*. Vs. 7 .....|*μένας διαλέγεσθη*. Vs. 8 *ἐπιτελέσσωντι π* ..... Vs. 9 *τῶ(ν) προγόνων ἐπιδ* ..... Vs. 10—14 ... *τὰ γε]|γραμμένα πρότερ[ον ὑπὸ τοῦ βασιλέος ....] | κὴ τᾶς βασιλίσσ[ας ....] | κὴ τὰ πὰρ τᾶς πόλ[ιος ἀποκρίματα(?) ....]|τε κείνως παρκαλ[....... ἀποδέχεσθη τὰν] | θουσίαν κὴ τὸν ἀ[γῶνα .....]*.

2411 Thebis. Ed. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 3 p. 49 (Boeckh C. I. G. 1572. Lebas *Inscr.* II, 496).

. . . ΑΝ . . . . ΙΩΝΤΩΛΙΕΝΑΣΤΕΓΕΡΠ
ΟΓΑΙΙΝΙ . . . Ω . . ΚΑΙΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝΑΙΕΛ . . . .
¯ΚΑΙΠΤΟΙ⌒ΜΑΙΙ ι ι ΤΟΙΛΓΥ'ΑΙΙΚΟΙΣΑΓΩΣΙΝ
ΣΔΕΚΑΙΕΝΙΣΩΙΙΙΣΝ . ΙΕΜΓΥΙΟΙΣΚΑΙΕΝΟ . . .
ΟΙΣΥΗΣΔ . . . ΟΙ . . . ΔΣΑΥΤΩΕΠΙΜΕΛΗΘΗ
ΡΑΤΗΙ . . ΣΙΙ'' . . . ΟΤΤΡΑ . ΟΙΙΡΝΟΥ .
. . . . ΩΝΠΑΝΙΑΓ
. . . . ΙΥΠΙΝΑΙΡΕΣ
. . . . ΓΑΙ⌒ΤΗΙΜΟ
. . . . ΔΕΤΟΝΔΗΜΟΝ
. . . . ΤΑΝΙ/ΙΠΗ
. . . . ΙΜΙΣΙΙ
. . . . ΘΗΝΑΙΟΥΟΠ
. . . . ΜΗΟ . ΤΙΠ
. . . . ¯ΙΝΟΙ¯ΟΣ
. . . . ¯¯ΟΥΓΑΓΟΥΚΑ
. . . . ΟΡΛϽΤΑΟΥΝΗΣΥΝ
. . . . ΡΟΥΝΥΑΣΤ
. . . . ¯ΙΑΤΗΙΟΥ
. . . . ΗΣΚΡΙΝΑΚ
. . . . ΤΟΥΣΝΟ
ΑΣΟΣΝΔΕΤΟΥ . . Ο¯ . ΕΝΤΩΝΕΑΥΤΩΙ
ΣΥ . . . ΩΣΟΛ ι ι . . . ΙΥΙΡΟΠΑΜΡΑΝΙΣΑΙΣ
ΜΕΙΣΑΥΝ

Nihil fere restitui potest praeter versus sex primos, quos sic se habuisse manifestum est: [..... *καὶ ἀνειπεῖν τὸν | στέφ]αν[ον Διονυσ]ίων τῶ[ν] ἐν ἄστε[ι τ]ρ[αγῳδῶν | τῷ κ]αιν[ῷ ἀγ]ῶ[νι] καὶ Παναθηναίων [κ]αὶ Ἐλ[ευσινί|ων] καὶ Πτο[λε]μαί[ων] τοῖ[ς] γυ[μν]ικοῖς ἀγῶσιν, ὁμοί|[ω]ς δὲ καὶ ἐν Ἰσ[θμ]ί[ο]ις [κα]ὶ ἐμ [Π]υ[θ]ίοις καὶ ἐν Ὀ[λυμπί]οις· [τ]ῆς δ[ὲ ἀναγ]ο[ρεύσεω]ς αὐτ[οῦ] ἐπιμεληθῆ[ναι | τοὺς στ]ρατη[γού]ς*. Quae luculentissime demonstrant, plebiscitum Atticum esse alterius aut primi a. Chr. saeculi, etsi insolita sunt illa de pronuntiatione honoris in ludis Isthmicis, Pythicis, Olympicis efficienda. Utrum exemplum decreti, quia eius argumentum ad Thebanorum res spectabat, antiquitus Thebis erectum sit, quae est Boeckhii sententia, an recentiore demum tempore Athenis in Boeotiam translatum, diiudicari nequit. Post versum sextum perpauca agnoscuntur: Vs. 7 .... *ων πάν[τ]α*. Vs. 8 *πρεσβε]υ[τὴ]ν αἱρε[ῖ]σ[θαι(?)]*. Vs. 10 *δὲ τὸν δῆμον*. Vs. 13 *Ἀ]θηναίου*. Vs. 16 *ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀ]ρέου [π]άγου κα[ὶ ...]*.

2412 Thebis. Ed. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 3 p. 50 n. 7 (Boeckh C. I. G. 1682. Lebas *Inscr.* II, 563).

. . . . ΩΣΔΑΝ
. . . . ΧΡΟΝΟΝΤΗΙΕΥΧ
ΑΣΤΟΥΔΗΜ . . . . ΕΚΙΟ . . ¯ΑΠΡΥΤΑ .
. . . ΝΑΤΡΙΑΥΑΙ . . . . ΑΛΗΝΛΙΟ
. . . . ΙΚΟ¯ΛΕΙΣΔΕ
. . . . ΙΑΙΗΝΜΕΡ
ΠΙΤΙΥ . . . Κ . . . ΝΟΜ . . ΝΑΣΑΤ .

Hoc quoque plebisciti Attici fragmentum videri recte monuit Boeckhius Vs. 1 *ὡς δ' ἂν* .... Vs. 2 *χρόνον τῇ εὐχ[ῇ ...]*. Vs. 3 ....*ας τοῦ δήμου* .... *πρυτα[ν* ... Vs. 4 *κατὰ τὰ π]άτρια [κ]αὶ* .... Reliqua obscurissima.

2413. 2414 Thebis in museo. Ed. Lolling *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 140 n. 2. Anno 1885 idem lapide purgato nonnullorum locorum lectiones emendavit.

(2413)
ΙυΙΙΕ ΊΟ/
‾ΗΡΩιιΛιΩΝΕΙΙΑΡΧΕΙΑΙΚΑΙΗΣΕΠΑΡΧΟΥ/
ΣΥΓΧΩΡΩΥΜΙΝΕΝΕΚΕΝΤΟΥΔΙΟΝΥΣΟΥΚΑ
ΩΝΚΑΙΤΟΥΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣΟΥΠΡΟΕΣΤΗΚ
‾ΙΝΛΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΥΣΕΙΝΑΙΚΑΙΑΝΕΠΙΣΤΑC
ΕΙΣΚΑΙΑΝ...ΣΦΟ.ΟΥΣΠΑΣΗΣΕΙΣΦΟΡ/
ΥΝΑΙΚΑΣΚΑΙΤΕΚΝΑΕΩΣΑΝΕΙΣΗΛΙ
ΙΕΑΙΚΑΘΩΣΠΑΡΕΚΑΛΕΙΤΕ *vac.*
(2414)
ΓΑΘΗΤΥˇΗ
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣΥΠΑΤΟΣΡΩΜΛΙ
ΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΤΕΧΝΙ‾
ΙΙ ΙΟΥΚΑΙΤΩΝΠΕΙ
ΚΡΑΤ··

Priore alterius a. Chr. n. saeculi parte hanc tabulam erectam esse cum alia indicio sunt, tum solemnis consulatus significatio στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων (vs. 10), pro qua post id tempus simplicis adiectivi ὕπατος usus invaluit. Duae fuerunt epistulae magistratuum Romanorum (aut unius eiusdemque magistratus) ad synodum technitarum Dionysiacorum datae, ex quibus prioris (n. 2413) pars postrema versibus 1—9 continetur. Haec sic se habet:

...... ἐν τῇ Ῥω[μα]ίων ἐ[π]αρχείᾳ καὶ ἧς ἐπάρχου[σιν .....|.. ......] συγχωρῶ ὑμῖν ἕνεκεν τοῦ Διονύσου κα[ὶ .... | ....]ων καὶ τοῦ ἐπιτηδεύματος οὗ προεστήκ[ατε, ὑμᾶς | παντάπασ]ιν [ἀ]λειτουργήτους εἶναι καὶ ἀνεπισταθ[μεύτους | καὶ ἀτελ]εῖς καὶ ἀν-[ει]σφό[ρ]ους πάσης εἰσφορ[ᾶς καὶ | αὐτοὺς καὶ γ]υναῖκας καὶ τέκνα ἕως ἂν εἰς ἡλι[κίαν ἔλθω|σι ......]εαι καθὼς παρεκαλεῖτε.

Vocabulum ἀνεπιστάθμευτος in simili privilegiorum enumeratione legitur apud Polybium XV, 24, 2.

Alterius epistulae (n. 2414) nihil fere agnoscitur praeter hanc formulam initialem: [Ἀ]γαθῇ τύχῃ. | ...., στρατηγὸς ὕπατος Ῥωμαί[ων, τῇ συνόδῳ | τῶν περὶ] τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν [χαίρειν].

2415 Lapis inaedificatus in muro meridionali ecclesiae S. Theodori, quae est in suburbio cognomini Thebarum. Edd. Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 51 n. V. Pittakis Eph. 848. Lebas *Inscr.* II, 499. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide posthac.*]

Eiusdem tabulae fragmenta esse n. 2415 et 2416 multis de causis verisimile ac paene certum est. Ac primum quidem litteratura eadem est, cui rei in universum sane non multum est tribuendum, sed litterarum ligatarum usus tantam habet in utroque fragmento similitudinem, ut non aetatem modo sed etiam lapicidam eundem indicare videatur. Litterae φῖ forma quae n. 2416 vs. 3 est eadem etiam n. 2415 vs. 7 incisa fuisse, sed ex parte evanuisse videtur. Reliquis locis (vs. 18. 22) sane in hoc fragmento volgaris forma exarata est, sed eiusmodi inconstantia in illius aetatis titulis nihil habet miri aut insoliti. Multo plus vero argumenti similitudini tribuendum est; nam utrobique arbitrium habemus hominis, qui de se ipso prima pluralis numeri persona utitur (διὸ κρείνομεν n. 2415 vs. 16. ἀξιοῦμεν n. 2416 n. 4. [ἐ]ρευνῶσιν ἡμεῖν n. 2415 vs. 3. γνῶσ[ις] n. 2415 vs. 5. γνώσο[μεν (?)] n. 2416 vs. 1. [ἡ κ]ρίσις ἡμῶν n. 2416 vs. 17. τῆς ἀποφά|[σεως] n. 2416 vs. 3). Porro in utroque decreto civitas Plataeensium commemoratur ([τῆς Πλα]ταιέων πόλεως n. 2415 vs. 27. [Πλατ]αιέων n. 2415 vs. 30. Πλαταιέων n. 2416 vs. 4). Qua cum re optime conveniunt quae n. 2415 vs. 24 leguntur πρὸς τῷ Ἀσωπῷ. Ac quoniam multis fragmenti n. 2415 locis agrorum quorundam mentio fit (χωρίοις vs. 9. τὰ χωρία ἀποδοῦναι vs. 21. πλέθ]ρα ἑπτὰ σφύρας τρ..... vs. 22. περὶ χωρίου vs. 23. πλέθρων ἑκατὸν vs. 25), certe non abhorret a probabilitate, hoc arbitrio litem dirimi de illis agris inter Plataeensium civitatem et privatos homines, quorum nomina n. 2415 vs. 16—19 perscripta erant, exortam. Quae suspicio si recte se habet, utrum lapis Plataeis Thebas delatus sit, an ab initio in Thebanorum oppido erectus, diiudicari vix poterit; nam quum utriusque oppidi agri confines fuerint, quidni fieri potest, ut illi homines privati, qui cum Plataeensibus de agris litiga-

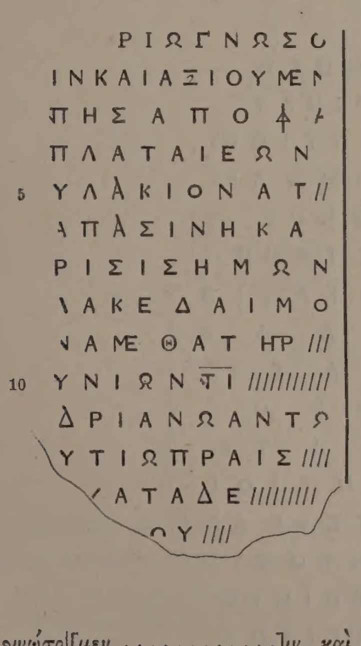
ΖΙΝΑιιΟ
///ΟΝΤΑΕΠΕΙΠΑΝΤΑ
///ΡΕΥΝΩΣΙΝ-ΜΕΙΝΔΥ
///ΕΙΚΤΟΣΗ///ΙΣΕΝΑ‾
ΑΔΙΚΟΥΝΤΩΝΓΝΩΣ
ΝΕΤΟΠΑΡΑΤΙΝΠΟΛΙ
ΕΣΤΙΝΤΩΝΕΝΦΕΡ
ΟΥΤΑΕΝΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣ
ΧΕΣΘΑΙΧΩΡΙΟΙΣΤ/
ΤΟΝΤΑΤΩΝΕΛΛΗ
ΤΟΛΕΙΣΑΙΔΥΝΗΘΕΙ
ΚΡΑΤΥΝΟΝΤΩΝΔΕ
ΑΛΛΗΛΟΙΣΥΠΑΡΧL
ΚΑΙΔΙΕΣΣΠΑΣΜΕΙ///
///ΗΝΙΚΑΚΑΤΑΜΕΡΟΣ
ΔΙΟΚΡΕΙΝΟΜΕΝΖΩ
ΑΓΑΘΟΠΟΔΟΣΘΕΟ
///ΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΝΕΙΚC
///ΛΑΥΚΙΟΥΕΚΑΣΣΤΟ
ΑΝΑΛΟΓΟΝΚΑΘΟΙ
‾ΑΧΩΡΙΑΑΠΟΔΟΥ
///ΡΑΕΠΤΑΣΦΥΡΑΣΤΡ
ΕΝΝΕΑΠΕΡΙΧΩΡΙΟ
ΤΡΟΣΤΩΑΣΩΠΩΑ
ΤΤΟΠΛΕΘΡΩΝΕΚΑ‾
ΟΥΔΙΕΛΑΒΟΜΕΝΕΤ//
ΤΑΙΕΩΝΠΟΛΕΩΣΤ//
///ΩΡΟΥΣΗΣΚΑΙΑΔΙ
////////ΩΝΟΝΤΩΝΗ
ΑΙΕΩΝΚΟ

bant, Thebani fuerint? Etiam alia haud pauca sunt, de quibus propter mutilam lapidum condicionem certum iudicium ferri nequeat, sed de aetate ne ulla dubitatio oriri possit efficitur consulum T. Aelii Hadriani Antonini imperatoris et C. Bruttii Praesentis (a. 139 p. Chr.) nominibus, quorum certissimae reliquiae exstant n. 2416 vs. 10—12. Quae legi et intellegi possint in hoc fragmento (n. 2415) haec fere sunt:

....σιν ἀπο................|.οντα, ἐπεὶ πάντα [.......... ..... | ἐ]ρευνῶσιν ἡμεῖν δύ[σγνωστος καὶ δυσαπό|δ]εικτος ἦ[ν .... ἡ περὶ τῶν] | ἀδικούντων γνῶσ[ις ....]|νετο παρὰ τ[ὴ]ν πόλι[ν τὴν Πλαταιέων(?) .....] | ἐστὶν τῶν ἐν φερ.............. ..|ου τὰ ἐν τοῖς ἰδίοις ....|χεσθαι χωρίοις τα.... ....|ποντα τῶν Ἑλλή[νων .... αἱ] | πόλεις αἱ δυνηθεῖ[σαι ....] | κρατυνόντων δὲ .... | ἀλλήλοις ὑπάρχε[ιν ....] | καὶ διεσσπασμέ[να ....|.] ἡνίκα κατὰ μέρος .... διὸ κρείνομεν Ζώ[σιμον(?) ....., ... | Ἀγαθόποδος, Θεο[.........., ... | Ἀ]φροδεισίου, Νεικο[.........., ... | Γ]λαυκίου ἕκασστο[ν ....] | ἀνάλογον καθ' ὃ .... | τὰ χωρία ἀποδοῦ[ναι τῇ πόλει τῇ Πλαταιέων, πλέ]|θρα ἑπτὰ σφύρας τρ...... ...... | ἐννέα· χωρίο[υ ....] | πρὸς τῷ Ἀσωπῷ α[.. ...., ὃ ἀπεγέγρα]|πτο πλέθρων ἑκατ[όν, σφυρῶν ....,] | οὐ διελάβομεν, ἐπ[ειδὴ .... τῆς Πλατ]|ταιέων πόλεως [........... συγ|χ]ωρούσης καὶ ἀδι[...............|... ..ων ὄντων η[................ | Πλατ]αιέων κο[ινὸν ....].

Nomen σφύρα (vs. 22), mensuram agri significans, etiam in titulo Daulidensi supparis aetatis et simillimi argumenti C. I. G. 1732 invenitur.

2416 Fragmentum crassum lapidis subcaerulei. A dextra exstat margo. Thebis in museo n. 122. Exscripsit Lolling.

a. 139 p. Chr.

.......ρίῳ γνώσο|[μεν ....]ιν, καὶ ἀξιοῦμεν | .... ἀπόγραφο]ν τῆς ἀποφά|[σεως ἡμῶν τὴν τῶν] Πλαταιέων | [πόλιν εἰς τὸ χρεωφ]υλάκιον ἀπ[ο|θεῖναι, ὡς ἂν φανερ]ὰ πᾶσιν ᾖ κα[ὶ εὐανάγνωστος ἡ κ]ρίσις ἡμῶν, | [ἣν ....] Λακεδαιμο|[ν.. .... ἀπεφη]νάμεθα τῇ πρ[ο|τέρᾳ καλανδῶν Ἰο]υνίων Τί(τῳ) [Αἰ|λίῳ Αὐτοκράτορι Ἁ]δριανῷ Ἀντω|[νείνῳ Σεβαστῷ, Γ(αΐῳ) Βρο]υτίῳ Πραίσ[ε|ντι ὑπάτοις ..... κ]ατὰ δὲ ...|.....................ου...

De tituli argumento et aetate cf. quae exposui ad n. 2415.

2417 Thebis. Ex Mustoxydis apographo ed. K. Keil Mus. Rhen. N. S. XIX (1864) p. 610 (inde Th. Mommsen C. I. L. III p. 823).

ΛΛΙΡΙΚΟΝΙΠΕΙΩΙΝΑ ✱Ψ
ΥΠΕΡΟΥΓΑ ✱Υ
ΟΝΕΝΩΙϹϹΟΥΨΕΙΡΙΚΟΝΤΡΕ
✱ΚΕ
ΛϹΗΜΟΝΤΙΕΛΡΜΕΝΩΗΜΕΡ✱ΚΕ
ΚΟΥΤΛΑΓΟΝ ✱Μ
ΕΡΕΙΜΑΤΙΟΥΠΕΖΟΥΤΩΝΕΙϹΠΑ
✱ΙΒ
ΓΩΝΗϹΙΟΙϹΗΤΟΙϹΛΟΙΠΟΙϹ
✱ΙS
..ΥΝΗϹΙΑΗΟΑΛΑϹϹΙΑΤΡΕΦΟ
✱Μ
..ΙΙΗΝΗΛΑΔΙΚΗΝΗΝΙΑΡ
✱Λ
ΕΡΕΙΑϹΥΠΕΡΛΑ ✱Κ
ΕΙΑϹΥΠΕΡΛΑ ✱ΙΕ
.ΙϹΕΡΓΟΝΠΡΩΤΕΙΟΝΗΜΕΡ✱Μ
..ϽΝΤΡΕΦΟΜΕΝΩ ✱Κ
ΝΗϹ✱Ν
ΙΛΟϹΤΩΜΕΙϹΠΑΡΑϹΤΑϹΙΝΚΑΙ
ΗϹΠΑΡΑΛΟϹΙΝΚΑΙΝΗϹ ✱ΚΕ
..ΡΙΤΡΑΧΥΤΕΡΩΝ ✱Κ
..ΗΤΟΙΡΛΚΑΝΑϹ ✱Λ
.ΛΨΕΡΤΟΥΚΑΙΝΟΥΤΡΑΧΥΤΕΡΟΥ✱Ν
.ΙΕΡΤΟΥΚΑΙΝΟΥΠΕΛΟΥΚΑΘΑ
✱Ρ
ΚΑΙΝΗϹΠΕΖΗϹΚΑΘΑΡΕΙΑϹ ✱Ν
ΨΙΡΙΚΟΥΑΝΔΡΕΙΑϹΚΑΙΝΗϹ ✱Ϲ
ΡΙΚΟΥΚΑΙΝΗϹ ✱ΡΟΕ
ΙΙΚΟΥΑϹΗΜΟΥΚΑΙΝΗϹ ✱ΡΚΕ
ΛΦΟΛΤΟΥϹΟΥΨΕΙΡΙΚΟΥ ✱Τ
ΟΛΟϹΕΙΡΙΚΟΥΟΑΝΑΝΔΡΕΙΑΓΚΑΙΝ
ΛΦϽΤΟΥΚΑΙΝΟΥΟΝΕΙΡΙΚ.Υ.
ΟϹΕΡΑΚΟΥ ✱ϹΝ
ΗϹΟΛΟϹΕΙΡΙΚΟΥ ✱Ϲ
ΝΗϹΜΟΥΤΟΥΝΗϹΙΑϹ✱Φ
ΤΟΥΝΗϹΙΑϹΑΡΑΗϹ✱ϹΝ
ΚΑΙΝΟΥΜΟΥΤΟΝΗϹΙΟΥ ✱Γ
ΤΟΡΙΟΥΚΑΙΝΟΥΧΑΛΙΚΗΝΟΥ ✱Ϲ
ΑΤΙΚΗΝΗϹΚΑΙΝΗΞ ✱ Ϲ

Fragmentum edicti Diocletiani eiusque collegarum de pretiis rerum venalium, pertinens illud quidem ad caput sextum decimum.

Mommsen
XVI, 44 [Βαρβαρικαρίῳ ἰς ὁλο]τειρικὸν [ὑ]πὲ[ρ] [οὐ]ν(κίας) α' ✱ φ'
45 [ἔργου δευτερείου] ὑπὲρ οὐγ(κίας) α ✱ υ'
46 [σηρικαρίῳ ἐργαζ]ο[μ]ένῳ ἰς σουψειρικόν, τρε-
[φομένῳ ἡμερήσια] ✱ κε'
47 [εἰς ὁλοσηρικὸν] ἄση[μ]ον τ[ρ]ε[φο]μένῳ ἡμερ(ήσια) ✱ κε'
48 [εἰς ὁλοσηρικὸν σ]κουτλᾶ[τ]ον ✱ μ'
49 [γερδίᾳ τρεφομένῃ ὑπ]ὲρ εἱματίου πεζοῦ τῶν εἰς πα-
[ράδοσιν ἡμερήσια] ✱ ιβ'
50 [ἐν εἱματίοις μου]τ[ου]νησίοις τοῖς λοιποῖς
[τρεφομένῃ] ✱ ις'

Mommsen		
XVI, 51	[.......... μουτο]υνήσια ἢ [Θ]αλάσσια τρεφο-[μένῳ]	⁎ μ'
52	............ηνην ἢ Λαδικηνὴν ιαρ	⁎ λ'
53	[δευτ]ερείας ὑπὲρ λ(ίτρας) α	⁎ κ'
54	[τριτ]είας ὑπὲρ λ(ίτρας) α	⁎ ιε'
55	.... ἰς ἔργον πρωτεῖον ἡμερ(ήσιον)	⁎ μ'
56	[εἰς ἔργον δευτερεῖ]ον τρεφομένῳ	⁎ κ'
57	[.................. και]νῆς	⁎ ν'
58	[..... χλαν]ίδος τῶ[ν] εἰς παράστασιν καὶ [εἰ]ς παρά[δ]οσιν καινῆς	⁎ κε'
59	.... τραχυτέρων	⁎ κ'
60	.... ἤτοι ῥακάνας	⁎ λ'
61	.... αψερτου καινοῦ τραχυτέρου	⁎ ν'
62	...........ιερτου καινοῦ πε[ζ]οῦ καθα-[ρείου]	⁎ ρ'
63	[........ καινῆς πεζῆς καθαρείας	⁎ ν'
64	[......... σου]ψ[η]ρικοῦ ἀνδρείας καινῆς	⁎ σ'
XVI, 65	[....... σουψη]ρικοῦ καινῆς	⁎ ροε'
66	[Δελματικῆς σουψηρ]ικοῦ ἀσήμου καινῆς	⁎ ρκε'
67	[Δελματικομ]αφόλτου σουψειρικοῦ	⁎ τ'
68	[Δελματικῆς] ὁλοσειρικοῦ ἀνδρείας καιν[ῆς]	[⁎ .]υ'
69	[Δελματικομ]αφό[λ]του καινοῦ ὁ[λοσ]ειρικ[ο]ῦ	.....
70	[στίχης καινῆς ὁλ]οσε[ι]ρ[ι]κοῦ	⁎ συ'
71	[ἀσήμου καιν]ῆς ὁλοσειρικοῦ	⁎ σ'
72	[χλανίδος και]νῆς μουτουνησίας	⁎ φ'
73	[χλανίδος καινῆς μου]τουνησίας ἀπ[λ]ῆς	⁎ συ'
74	[φιβουλατορίου] καινοῦ μουτονησίου	⁎ σ'
75	[φιβουλα]τορίου καινοῦ χαλικηνοῦ	⁎ σ'
76	[χλανίδος Λ]α[δ]ικηνῆς καινῆ[ς]	⁎ σ'

Eadem pars edicti etiam in fragmento Carystio priore servata est, sed ita ut mediae partis (XVI, 53—66) non exstent nisi paucissimae quaedam litterae. Contra et in initio et sub finem quae in hoc exemplo Thebano perierunt, ex illo restituta sunt a Mommseno.

2418 Lapis a. 0,90, l. 0,49, c. 0,65, inventus Thebis in horto Παν. Χουτρογαρέφως, exstat in museo n. 100. Ex ectypo ab Epaminonda Koromantzo misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 479 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 192 n. 33. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 309. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 353. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 233 n. 705 cum Add. p. 398. W. Dittenberger Sylloge Inscr. Graec. 95). Exscripsit Lolling. Ectypum maximam partem versuum 1—10 continens misit idem.

ΙΠΑΤΑΣΥΝΕ
ΕΠΟ ////////////////// ΒΟΙΩΤΟΙΠΕΙ *rasura*
ΟΤΤΩΣΑΣΕΒΙΟΝΤΑΣΤΟΙΑΡΟ
ΟΥΘΙΩ
ΙΡΙΣΤΙΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΑΛΥΞΗΟΙ
ΙΡΙΣΓΕΕΣΚΑΡΟΨΔΑΔΩΝΟΣ⁝ΑΡΙΣΤΟ
ΙΝΑΚΤΟΡΙΕΕΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΝΑΣ⁝ΠΡΙ
ΦΟΡΜΩ⁝ΑΡΚΟΣΤΕΡΕΟΣ
ΒΥΞΑΝΤΙΟΙΧΡΟΥΣΙΩΛΑΜΨΑΚΑΝΩΣΙ
ΟΓΔΟΕΚΟΝΤΑΠΕΤΤΑΡΑΣ⁝ΑΡΓΥΡΙΩΑΤ
ΧΠΑΣΔΕΚΑΕΞΣΥΝΕΔΡΟΙΒΥΞΑΝΤΙΩ//
ΓΟΧΡΥΣΙΟΝΚΕΡΚΙΝΟΣΕΙΡΟΤΙΜΩΑΓ
ΔΗΛΟΠΤΙΧΩΔΙΩΝΥΣΙΟΣΕΙΡΑΙΩΝΟΣ
ΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣ⁝ΔΙΩΝΥΣΙΩ⁝ΤΕΝΕ
ΙΙΙΟΞΕΝΟΣ⁝ΒΟΙΩΤΩΝΥΕΙΔΙΑΣ⁝ΔΙ
ΝΙΚΟΛΑΩΑΡΧΟΝΤΟΣΑΛΥ
ΑΛΛΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΝΑΣΕ
ΠΡΙΣΓΕΙΕΣΑΛΥΞΑΙΩΝΘΕΟ
///ΛΕΞΑΝΔΡΟΥΔΙΩΝΠΟΛΥ
///ΓΕΙΣΙΝΙΚΩΑΡΧΟΝΤΟΣΒΥΣΞΑΝΤΙΟΙ
///ΟΝΘΟΑΛΛΩΣΠΕΝΤΑΚΑΤΙΩΣΣΤΑΤΕΙΡΑ/////
///ΣΛΑΜΨΑΚΑΝΩΣΕΝΤΟ///ΠΟΛΕΜΟΝΤΟΝΥ///
///ΑΡΩΤΩΕΜΒΕΛΦΟΙΣΕΠΟΛΕΜΙΟΝΒΟΙΩΤΟ
/ΣΥΝΕΔΡΟΙΕΙΝΙΞΑΝΣΩΣΙΣΚΑΡΑΤΙΧΟΥ
///ΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣΠΥΡΑΜΟΥ

Recensentur hic pecuniae a Boeotorum sociis ad bellum contra Phocenses gerendum collatae. Quibusnam potissimum ex decem belli sacri annis (355—346 a. Chr.) ei qui hic enumerantur tres archontes in magistratu fuerint, accuratius definiri nequit. Sed verisimile est, prioribus potissimum annis, quibus summum arbitrium belli gerendi, quod posteriore aetate in dies magis ad Philippum Macedonum regem transiit, etiamtum apud Thebanos et Thessalos erat, eiusmodi pecunias Thebas missas esse.

[Τοὶ χρεί]ματα συνεβ[άλονθο ἐν τὸν πόλεμον, | τὸν] ἐπο[λέμιον] Βοιωτοὶ πε[ρὶ τῶ ἱαρῶ τῶ ἐμ Βελφοῖς | π]οτ τὼς ἀσεβίοντας τὸ ἱαρὸ[ν τῶ Ἀπόλλωνος τῶ | Π]ουθίω.

Ἀριστίωνος ἄρχοντος· Ἀλυζῆοι [.......· | π]ρισγεῖες Χάροψ Δάδωνος, Ἀριστο....... | Ἀνακτοριεῖες τριάκοντα μνᾶς· πρι[σγεῖες ....] | Φόρμω, Ἄρκος Τειρεῖος.

Βυζάντιοι χρουσίω Λαμψακανῶ σ[τατεῖρας] | ὀγδοείκοντα πέτταρας, ἀργυρίω Ἀτ[τικῶ δρα]|χμὰς δεκαέξ· σύνεδροι Βυζαντίων [εἴνιξαν] | τὸ χρυσίον Κερκῖνος Εἰροτίμω, Ἀγ......... | Δηλοπτίχω, Διωνύσιος Εἰραίωνος.

Ἀθανόδωρος Διωνυσίω Τενέ[διος] | πρόξενος Βοιωτῶν χει[λ]ίας δ[ραχμάς].

Νικολάω ἄρχοντος· Ἀλυ[ζῆοι] | ἄλλας τριάκοντα μνᾶς· εἴ[νιξαν] | πρισγεῖες Ἀλυζαίων Θεο....... | Ἀλεξάνδρου, Δίων Πολυλ[άου].

[Ἀ]γεισινίκω ἄρχοντος· Βυσζάντιοι [συνεβά|λ]ονθο ἄλλως πενταкατίως στατεῖρα[ς χρυσί|ω]ς Λαμψακανὼς ἐν τὸ[ν] πόλεμον, τὸν ὑ[πὲρ τῶ | ἰ]αρῶ τῶ ἐμ Βελφοῖς ἐπολέμιον Βοιωτο[ί]· | σύνεδροι εἴνιξαν Σῶσις Καρατίχου, | [Π]αρμενίσκος Πυράμου.

Vs. 2 priores editores suppleverunt πε[δὰ τῶν συμμάχων], ego in sylloga mea πε[δὰ Ἀμφικτιόνων]. Sed quod Kumanudis iam testatus erat, post ε exstare inferiorem partem hastae derectae eamque tam exiguo intervallo distare a littera proxima, ut nulla ex eis litteris fuisse possit, quae partem superiorem ad sinistram ultra hastam illam prominentem haberent, id plane confirmatur cum Lollingii apographo tum ectypo chartaceo. Quare illa supplementa utique abicienda erant. Quod nunc recepi, id primo versu collato non videtur cum spatii rationibus pugnare.

2419 Tabula marmoris albi; litterarum magnitudo variat. Thebis in museo n. 231. Exscripsit Lolling.

ΟΝ	Ν
ϽΝ	ΦΙΛC
ΙΡΑΣ	ΤΑΛΑΝΤ
	ΑΛΕΞΑΝΔ
ΕΙΛΙΩΣ	ΕΡΕΤΡΙΕΙΣ
	ΑΤΤΙΚΑ ////
ΞΙΡΑΣ	ΚΩΟΝΕΠΛΡ
	Μ\ΛΙΟΙΤΑ
Ω¯ΣΤ///ΑΤΕΙ	ΗΓΙΝΑΤΙΙΛ
	ΗΓΙΝΗΑΣ
ΕΙΛΙΩΣΠΕΝΤΑΚΑΤΙ	ΦΙΛΟΚΛΕΙ_
ΟΥΣΙΟΙΧΕΙΛΙΟΠΕΝ.	ΑΝΕΘΕΙΚΕ
ΙΔΕΣ Ε Π Τ Α	ΤΑΕΚΑ¯ /////
ΑΤΕΙΡ Ϝ ////////	///// > ///// I ///// I ////// *rasura*
	ΔΡΑΧΜ/
ΣΣΤΑΤΕΙΡΑΣ	ΕΛΗΟΧ
ΙΟΙΧΡΟΥΣΙΟ	ΓΑΡΡΟ ////
ΔΙ //////// ΤΙΩΣ	ΔΕΚΑΤ
	ΤΟΙΒΑΣΙ/
\ΤΙΩΣ	ΤΗΠΟ/
ΕΙΑΣ	ΒΑΣΙΛ'
	ΧΙΑΤ/
ΡΩΙΑΣΔΙΑΚΑΤΙΩΣ	ΒΑΣΙΛ
ΤΟΝ	ΠΕΝΤ
	Ι

Eius qui proxime antecedit laterculi is, cuius fragmentum hic edimus, eo quidem nomine simillimus est, quod hic quoque magnae pecuniae a civitatibus singulisque hominibus peregrinis collatae enumerantur. Sed tamen vocabulum ἀνέθεικε (col. II vs. 12) indicio est, aliam esse harum pensionum naturam. Atque etsi ex col. II vs. 20 (τῇ πόλ[ι]) discimus, non omnia quae hic recensentur, sacra fuisse, tamen non est, cur aerarii cuiusdam sacri has tabulas esse negemus, in quo ex more veterum praeter ipsius dei res sacras etiam pecuniae publicae conditae erant. Memorabilis sane est magnitudo pecuniarum a civitatibus partim satis remotis nescio cui deo Thebanorum dono datarum, cuius rei causam me non perspicere ingenue profiteor.

Aetati definiendae ansam praebet drachmarum Alexandrearum mentio (col. II vs. 4), ex qua apparet eo tempore hanc tabulam propositam esse, quod ab Alexandro Magno usque ad Polybii fere aetatem pertinet. Nam Romanorum imperio, quantum sciam, id nummi vocabulum non amplius usurpatum est. Paullo arctioribus etiam finibus origo tituli circumscribi posset, si certum esset, quod utique admodum probabile est, Philoclem, qui col. II vs. 11 commemoratur, Apollodori filium Sidoniorum regem esse, aequalem Ptolemaei Philadelphi (a. 285—247 a. Chr.), de quo verba feci Syll. Inscr. Graec. 155 not. 1. Nam certe et quia paene solus hic medius interponitur civitatibus et quia summam pecuniae utique non exiguam contulit, eum non inter homines privatos, qui mediocri fortuna usi essent, quaerendum esse apparet. Nolui sane vs. 13 [τάλαν]|τα ἑκατ[όν] coniungere, ut solitus et legitimus vocabulorum ordo suadebat, quia id vel in rege opulentissimo nimium videri debet. Sed sic quoque singularem munificentiam eximiasque opes indicari non est quod fusius exponam.

Quae probabiliter restitui possint, haec sunt:

Col. I vs. 3 [..... στατε]ῖρας, vs. 4 [.... χ]ειλίως, vs. 5 [...... στατ]εῖρας, vs. 6 ......ω[ς] στατεῖ|[ρας], vs. 7 [....... χ]ειλίως πεντακατί|[ως], vs. 8 [.... χρ]ούσιοι χείλιο[ι] πεν[τ|ακάτιοι], vs. 9 [ἕκται Φωκα]ΐδες ἑπτά, vs. 10 [.. στ]ατεῖρα[ς], vs. 11 [.........ω]ς στατεῖρας, vs. 12 ....ιοι χρούσιο[ι], vs. 13 δι[ακα]τίως, vs. 14 [.....ακα]τίως, vs. 15 [... στατ]εῖ[ρ]ας, vs. 16 ......ρωΐας διακατίως, vs. 17 [.......... ἑκα]τόν.

Col. II vs. 2—4 Φιλο[κλεῖς(?) ......] | τάλαντ[α ...., δραχμὰς] | Ἀλεξανδ[ρείας ....].

Vs. 5—7 Ἐρετριεῖς [δραχμὰς ......] | Ἀττικὰ[ς, ...] | Κῷον ἐπάρ[γυρον].

Vs. 8 Μάλιοι τά[λαντα ....].

Vs. 9—10 Ἡγινάτη δ[ραχμὰς ....] | Ἡγινήας.

Vs. 11—13 Φιλοκλεῖς [βασιλεὺς Σιδωνίων(?)] | ἀνέθεικε [......... τάλαν]|τα, ἑκατ[ὸν δραχμὰς ....].

Vs. 14—18 .... | δραχμ[ὰς ....], | ἐλησχ[ρίστιον (cf. n. 3091) .....] | γαρρο........ | δεκάτ[αν ἀνέθεικε].

Vs. 19—20 Τοὶ βασιλ[εῖες ....] | τῇ πόλ[ι....].

Vs. 21—22 Βασίλι[σσα ....] | χι[λί]ας(?) .....].

Vs. 23—25 Βασιλ.......... | πεντ[ακατίας(?) ....].

2420 Stela lapidis calcarii duri inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Wolters.

ΜΝΑΣΙΛΑΩΑΡΧΟΝΤΟΣΙΑΡΕΙΑΔΔΟΝ
ΤΩΝΣΑΜΙΑΟΙΣΜΕΙΝΙΚΕΤΑΟΦΟΞΙΝΩ
ΑΘΑΝΟΔΩΡΩ ΚΑ ΒΙΡΙΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΕΡΜΑΙΩΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΦΙΛΟΜΕΙΛΩ
ΕΠΙΧΑΡΜΩΚΑΠΙΩΝΟΣΚΟΣΜΙΠΠΩ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩ
ΑΚΑΣΤΙΔΑΟ ΕΠ ΑΝΘΕΤΑΑΥΤΑΡΞΙΑ
ΔΑΜΩΝΟΣΘΕΙΣΠ ΙΚΑΠΟΡΠΑΝΧΡΟΥΣΙ
ΑΝΟΛΚΑΔΥΟΒΟΛΟΙṬΡΙΧΑΛΚΙΟΙ

ΕΡΜΑΙΩΑΡΧΟΝΤΟΣΙΑΡΕΙΑΔΔΟΝ
ΤΩΝΣΑΜΙΑΟΙΣΜΕΙΝΙΚΕΤΑΟΦΟΞΙΝΩ
ΑΘΑΝΟΔΩΡΩ ΚΑΒΙΡΙΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΑΣΩΠΟΚΛΙΔΑ ΟΞΕΝΟΚΡΑΤΙΟΣΔΙΟΚΛΙΔΑΟ
ΑΜΦΙΑΟΑΣΩΠΙΧΩΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΤΩ
ΝΙΩΤΕΡΩ ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΝΥΜΕΙΝΙΩ
ΕΠΑΝΘΕΤΑ ΔΑΜΑΤΡΙΑΚΗΣΑΤΥ
ΡΑ ΠΟΡΠΑΝΧΡΟΥΣΙΑΝΟΛΚΑΧΡΟΥ
ΣΙΟΣΣΚΟΠΑΣΙΑΣΠΙΝΕΧΩΣΑΝΧΡΟΥ
ΣΙΔΙΟΝΔΙΑΜΕΤΤΩΟΛΚΑΝΟΒΟΛΟΝΚΗ
ΑΛΥΣΙΝΧΑΛΚΑΝΩΚΥΘΟΑΑΣΤΡΑΓΑ
ΛΩΣΠΕΤΤΑΡΑΣΣΤΡΟΒΙΛΟΝΜΑΣΤΙΓΑ
ΔΑΙΔΑΑΡΓΟΥΡΙΑ ΌΛΚΑΔΡΧΜΗΠΕΝΤΕ
ΕΝΩΜΑΔΑΙΔΑΑΡΓΟΥΡΙΑΝΟΛΚΑΔΡΑ
ΧΜΑΤΡΙΣΟΒΟΛΟΙ ΕΡΑΤΩΦΙΑΛΙΟΝΑΡΓΟΥ
ΡΙΟΝΟΛΚΑΤΡΙΣΟΒΟΛΟΙΙΙΜΑΝΟΣΚΗΜΕ
ΝΑΝΔΡΟΣΧΕΙΡΙΠΕΔΑΣΚΗΠΕΔΙΣΚΑΣ
ΓΟΥΡΙΑΣ ΟΛΚΑΤΡΙΣΔΡΑΧΜΗ

ΤΙΜΟΛΛΙΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ ΙΑΡΕΙΑΔΔΟΝΤΩΝ
ΣΑΜΙΑΟΙΣΜΕΙΝΙΚΕΤΑ ΟΦΟΞΙΝΩΑΘΑΝΟ
ΔΩΡΙΩΚΑΒΙΡΙΑΡΧΙΟΝΤΩΝ ΠΙΣΙΑΔΑΙΚΡΑΤΙ
ΟΣΔΙΟΔΩΡΩΕΡΜΩΝΟΣΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟ
ΕΥΡΕΑΠΕΙΛΕΜΑΧΩ ΕΠΑΝΘΕΤΑΝΙΚΟ
ΔΑΜΟΣΤΡΕΠΕΔΛΙΤΑΣ ΤΑΝΠΑΡΚΑΤΑΘΕΙ
ΚΑΝΑΝΕΛΑΒΕΝΠΑΡΠΟΥΘΙΩΝΟΣΠΟΥΘΙΗΩ
ΟΕΠΡΑΞΕΔΑΜΩΝΔΡΑΧΜΑΣFΙΚΑΤΙΠΕΤΤΑ
ΡΑΣΠΕΝΤΟΒΩΣΕΝΝΙΑΧΑΛΚΙΩΣ ΕΝΟΥΤΟ
ΧΡΟΥΣΙΟΣΕΝΚΟΝΙΣΤΑΣΟΛΚΑΧΡΟΥΣΙΟΣΚΗ
ΤΡΙΩΒΟΛΟΝΑΤΤΙΚΟΝ

Versum nonum inde a vocabulo ΔΥΟ alia manu multo minus accurate incisum esse monuit Wolters.

Recensus est eorum quae tribus deinceps annis dedicationibus nova accesserunt ad res sacras Cabirorum. Nam de vocabuli ἐπάνθετα notione, quo formulae Atticae ἐπέτεια ἐπεγένετο (v. Boeckh *Staatshaushaltung der Athener* I ed. 3 p. 199) vis breviter comprehenditur, ipsa compositio non sinit dubitari. Sacerdotium Cabirorum perpetuum fuisse videtur; nam non modo hic per triennium iidem duumviri eo funguntur, sed alter ex eis, Samias Hismenicetae f., etiam n. 2477 in eodem munere est cum Timocrito Aristionis f., quem Phoxino Athanodori f. defuncto successisse probabile est. Samias quin idem sit, qui sub finem saeculi tertii a. Chr. n. communis Boeotorum archon fuit (n. 3207), eo minus dubitandum est, quia genetivus in patrum significatione paene ubique positus hunc titulum illo non antiquiorem prodit. Contra Σαμίας Ἱσμεινικετῆος in titulo dedicatorio n. 2463 propter constantem adiectivorum patronymicorum usum avus potius eius quem hic habemus fuisse videtur. Frater est n. 1673, ubi editorum error, qui ipsius Samiae nomen agnoscere sibi visi sunt, Lollingii apographo redarguitur. Ceterum etiam sermo volgaris, non Boeoticus, quo titulus n. 2477 compositus est, ei quam supra proposui aetatis definitioni favet. De Cabiriarchorum magistratu v. ad n. 2428.

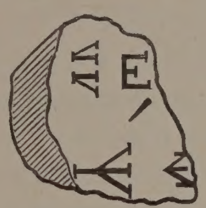
Μνασιλάω ἄρχοντος, ἱαρειαδδόν|των Σαμίαο Ἱσμεινικέταο, Φοξίνω | Ἀθανοδώρω, καβιριαρχιόντων | Ἑρμαΐω Ἀπολλοδώρω, Φιλομείλω | Ἐπιχάρμω, Καπίωνος Κοσμίππω, | γραμματίδδοντος Καφισοδώρω | Ἀκαστίδαο, ἐπάνθετα· Αὐταρξία | Δάμωνος Θεισπικὰ πόρπαν χρουσί|αν, ὁλκὰ δύ' ὀβολοὶ τρῖ(ς) χάλκιοι.

Ἑρμαΐω ἄρχοντος, ἱαρειαδδόν|των Σαμίαο Ἱσμεινικέταο, Φοξίνω | Ἀθανοδώρω, καβιριαρχιόντων | Ἀσωποκλίδαο Ξενοκράτιος, Διοκλίδαο | Ἀμφίαο, Ἀσωπίχω Καφισοδώρω τῶ | νιωτέρω, γραμματίδδοντος | Ἀπολλοδώρω Νυμεινίω, | ἐπάνθετα· Δαματρία κὴ Σατύ|ρα πόρπαν χρουσίαν, ὁλκὰ χρού|σιος. Σκόπας ἴασπιν ἔχωσαν χρου|σίδιον διὰ μέττω, ὁλκὰν ὀβολόν, κὴ | ἄλυσιν χαλκᾶν. Ὠκυθόα ἀστραγά|λως πέτταρας, στρόβιλον, μάστιγα, | δαΐδα, ἀργούρια, ὁλκὰ δραχμὴ πέντε. | [Γ]νώμα δαΐδα ἀργουρίαν, ὁλκὰ δρα|χμὰ τρῖς ὀβολοί. Ἐρατὼ φιάλιον ἀργού|ριον, ὁλκὰ τρῖς ὀβολοί. . . μανος κὴ Μέ|νανδρος χειριπέδας κὴ πεδίσκας | [ἀρ]γουρίας, ὁλκὰ τρῖς δραχμή.

Τιμόλλιος ἄρχοντος, ἱαρειαδδόντων | Σαμίαο Ἱσμεινικέταο, Φοξίνω Ἀθανο|δωρίω, καβιριαρχιόντων Πισία Δαϊκράτι|ος, Διοδώρω Ἕρμωνος, γραμματίδδοντο[ς] | Εὐρέα Πειλεμάχω, ἐπάνθετα· Νικόδαμος τρεπεδ[δ]ίτας τὰν παρκαταθεί|καν ἂν ἔλαβεν πὰρ Πουθίωνος Πουθιήω, | ὃ ἔπραξε Δάμων, δραχμὰς ϝίκατι πέττα|ρας πεντ' ὀβ(ολ)ὼς ἐννία χαλκίως· ἐν οὗτο | χρούσιος ἐνκονιστάς, ὁλκὰ χρούσιος, | κὴ τριώβολον Ἀττικόν.

Cum scriptura τρεπεδδίτας (vs. 34) conferendum est, quod in Nicaretae titulo Orchomenio (n. 3172 vs. 139) Lollingii demum diligentia recte lectum est διὰ τρεπέδδας, quum editores volgarem vocalem in prima syllaba exhibuissent.

2420 *a* Fragmentum lapidis leucophaei, Thebis in museo n. 118. Exscripsit Lolling.

Numerorum notae Boeoticae facile agnoscuntur; unde apparet, hoc frustulum ad tabulas quasdam rationum publicarum pertinuisse.

2421 Tabula marmorea, Thebis in horto Diomedis Diamantis. Ex ectypo chartaceo ed. O. Rayet *Bulletin de corresp. Hellénique* V (1881) p. 264 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 313*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 239 n. 714). Exscripsit Lolling.

ΝΥΣΙΧΩ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΙΑΡΑΡΧΙΟΝΤΟΣ ΑΓΕ/
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΩ ΓΛΑΥΚΩ
ΓΕΜΙΣΙΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΑ ΣΙΟΚΛΑΔΟΣ<ΘΙΟΔΩΡΑΘ
ΝΤΙΝΟΝ///Ο\ΜΑΤΕΧΟΝ ΑΡΙ<ΓΩ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΝ ΠΑ
ΑΜΑΤΕΧΟ///' ΛΥΣΙΜΑΧΑ//////ΩΝΑ ΠΑΡΠΟΡΦΥ///ΟΝ ΑΕ
ΓΠΙΣΧΙΤΩΝΑ ΜΑΛΙΝΟΝ ΓΟΡΙΔΙΩ ΠΑΡΠΟΡΦΥΡΟΝ ΠΟ
ΑΠΕΤΤΑΡΑ·ΙΡΑΝΑ ΣΙΝΔΟΝΑ ΠΑΡΡΑΠΤΩΣ ΠΟΡΦ
ΠΟΥΡΕΙΝΙΑ ΟΚΤΟ ΘΙΟΞΟΤΑ ΣΧΙΣΤΟΝ ΠΕΡΙΠΟΡΦΥΡΟΝ
ΑΕΞ ΚΗ ΛΕΙΡΟΝ·ΤΕΛΕΣΙΠΠΑ ΑΡΙΣΤΟΔΑ
ΤΩΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ ΕΧΟΝΤΑ ΚΗ' ΤΙΑΓΓ
ΑΝ ΒΑΠ ΑΡΓ

Var. lect. Lollingii apographum expressi, a quo quae discrepent in Rayetiano haec fere commemoranda videntur: Vs. 3 ΣΙΦΝΑΑΔΟΣ || Vs. 10 sub fin. ΛΛΤΙΛ || Vs. 11 init. ΑΝΙΑ.

[Διω]νυσίχω ἄρχοντος, ἱαραρχίοντος Ἀγελ......, | γραμματίδδοντος Φιλοξένω Γλαύκω [....... | Ἀρ]τεμισία Ταραντῖνα σι...λάδος· Θιοδώρα Θ[..... | Ταρα]ντῖνον [ῥάμ]ματ' ἔχον· Ἀριστὼ Ταραντῖνον πα[ρπόρφυρον, | ῥά]μματ' ἔχο[ν]· Λυσιμάχα [χι]τῶνα παρπόρφυ[ρ]ον αε[...· ..|..]ππὶς χιτῶνα μάλινον [κ]οριδίω παρπόρφυρον, πο[υρεί|νι]α πέτταρα· Ἰράνα σινδόνα παρραπτὼς πορ[φύρας ἔχω|σαν], πουρείνια ὀκτό· Θιοζότα σχιστὸν περιπόρφυρον, [... ἔ|χον]τα ἕξ, κὴ λεῖρον· Τελεσίππα Ἀριστοδά[μω σινδόνα παρ|ραπ]τὼς πορφύρας ἔχοντα κὴ [ἱμά]τια [π]έ[ντε· ....|...]αν βαπ[τὰν π]αρ[ραπτὼς πορφύρας ἔχωσαν].

Medio fere tertio a. Chr. n. saeculo hunc rerum consecratarum indicem lapidi incisum esse iure meritoque ex litteratura et sermone collegerunt editores. Nomina singula utrum praemissa fuerint dedicationibus, an subiuncta, dubitatum est. Sed mea quidem sententia illud comprobatur interpunctionum reliquiis, quae nusquam comparent nisi ante mulierum nomina (vs. 3. 7. 9; eodem spectat spatium unius litterae vacuum relictum vs. 8, ubi nescio an punctum evanuerit). Neque huic sententiae obstat versus alter, cuius in fine post genetivum Γλαύκω sane complures litteras periisse reliquorum versuum comparatio docet; sed propterea nequaquam sumendum est, ibi primum donum recensitum fuisse eoque Artemisiae nomen insequens referendum, sed illic totius indicis argumentum indicatum fuisse (id quod in titulo n. 2420 fit voce ἐπάνθετα) statuo. Ab Artemisiae nomine deinde ipse laterculus incipit. De singulis pauca monenda sunt: Vs. 3 med. Σιφνααδος tenuit Rayet. Sed eam vocem nihili esse neque ullo pacto a Siphni insulae nomine derivari posse cum perspiceret Meister, Ταραντῖνα σιφνὰ ἅδος scripsit nisus Hesychii glossa σιφνός· κενός, et ἅδος accusativum adverbii instar esse statuit pro ἅδην. At quis unquam in eiusmodi recensu pro numero rerum cuiusdam generis adverbio 'abunde' usus est? Accedit quod Lollingius mediam vocabuli partem aliter legit; sed quid fuerit, non assequor. Vs. 9 fin. 10 init. 11 fin. supplere conatus sum secutus exemplum versus septimi. Vs. 11 init. [οὐρ]άνια Rayet, quod neque per se quid sibi velit perspicitur, et Lollingii apographo refutatur.

2422 Fragmentum capitis columnae Ionicae, marmoris albi. A dextra exstat margo. Thebis in museo n. 24. Exscripsit Lolling.

Ι Ο Π Π . . . . Ν
Σ Ω Π Α Τ Ρ //////// *vac.*
Λ Υ Χ Ν Ο Ν Τ Ρ Ι Μ Υ Ξ Ο Ν
Ε Ο Μ Ν Η Σ Τ Ο Σ Α Ι Σ Χ Ρ Ι Ω Ν
Ο Α Σ /// Ν Κ /////////////// <
Ο Γ Ε Ι Τ Ω ////////////// Ο Υ
Π Ε Ρ Ι Ι Α Ν Τ /////// Ο Ν
Ν Δ Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Α Κ Α Φ Ι Σ Ι Ν Ο Υ
Κ Υ Κ Λ Ο Ν
ν Ο Σ

. . . ω[ν] . . . . ν
Σώπατρ[ος]
λύχνον τρίμυξον
[Θ]εόμνηστος Αἰσχρίων(ος)
βάσ[ι]ν κ[ρατῆρο]ς
[Δι]ογείτω[ν . . . . .]ου
περι[ρα]ντ[ήρι]ον
[Ἀ]νδρόκλεια Καφισίνου
κύκλον
. . . . κὸς . . . .

Fragmentum similis laterculi ac n. 2421, sed aetate multo recentiore, sub finem alterius ni fallor aut initio primi a. Chr. n. saeculi, exarati.

2423 Stela lapidis calcarii duri albi cum aëtomate, infra latior quam supra. Thebis in museo n. 230. In antica planicie titulus, adeo detritus, ut pauci modo versus legi possint. Alter titulus, qui in latere sinistro angusto est, legi omnino nequit, ut nunc certe lapis collocatus est. Exscripsit Lolling.

Ι Ε Ρ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Α Ρ Χ Ο . . . Σ – . Λ //////
Ι Ε Ρ Α Ρ Χ Ο Υ Ν Τ Ο Σ Ι Ο Λ . . . . Υ Δ Η Μ Ω ////
Ρ /// Ο Υ Θ Υ Ι Ο Υ Ο Ο Ε Τ Ι Σ
Ν Ε Ι Ν Ο Σ Τ
Ο Ν Δ Ω Ρ Ξ Μ Ε
Π Λ Ε Ν Ι Β
Δ Ω –
Τ Ι Ο Σ
– Ν Κ Α Τ Ο

Ἱεροκλέους ἄρχο[ντο]ς, ... | ἱεραρχοῦντος [Π]ολ[έα το]ῦ Δήμω[νος, γραμματεύοντος . . . .]|ρ[ί]ου, Θυΐου, ...

Reliqua pars tituli ita mutilata est, ut nihil fere certa ratione restitui possit. Versu nono κάτο[πτρον] fuisse putaverim. Utique hoc fragmentum est similis tabulae ac n. 2421. 2422, atque ab hoc recentiore quidem titulo ne aetate quidem multum distare videtur.

2424 Thebis in museo. A dextra et a sinistra exstat margo. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 897 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 582 n. XL*b*). Lebas *Inscr.* II, 488. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Tabula eiusdem generis et eiusdem fere aetatis ac n. 2422. 2423. Prior pars (vs. 1—13) certa ratione restitui potest hunc in modum:

[. . . . . | φ]ι[ά]λην, ὁλκὴ σν'. [Δι]ο[δό]|τα Διοδότου φιάλην, ὁλ|κὴ λ[ε]'. Μνησικλῆς Δημοστρ|ά[τ]ου φιάλας β', ὁλκὴ ἑκατ|[έρας] λε'. Φιλήμων βωμίσ|κον, ὁλκὴ ρ'. [Β]ουκολὶς Ἀν|[δ]ροκλέους σκαφίον, ὁλ|[κὴ] ιη'. Παράμονος φιάλι[α] χρυσᾶ β', ἀνὰ [ξ]'. Φερενίκα | [Ἀσ]κώ[ν]δου πρόσωπα | [δύ]ο, ὁλ[κὴ . .] Διο[γ]έν[η]ς | Δ]ε[ξίωνο]ς(?) [φ]ιάλ[ιο]ν, ὁλκὴ ξ[ε]' | . . . . εὺς κανοῦν, | [ὁλκὴ . . . .].

Versuum 14—23 non leguntur nisi perpauca nomina aliave vocabula: Vs. 15. 16 ὀλ|[κή], vs. 17. 18 item ὀλ|[κή], vs. 21. 23 Διόδω|[ρος] aut Διοδώ[ρα], vs. 22 [Ὀ]νασίμα.

Vs. 24—37: [. . . . . φι]άλην, ὁλκὴ ν'· Εὔ|[καρπο]ς(?) Δ[ά]μωνος φιάλη[ν, | ὁ]λκὴ . . .· Λυσικράτεια φιά[λ]|ην, ὁλκὴ κ'· [Σ]ίμα [σκ]αφίον, | ὁ[λκ]ὴ λε'· Μητρόδωρος φι[ά|λ]ην, ὁλκὴ ο'· Κόμαιθος Δίω|[νο]ς σκαφίον, ὁλκὴ λε'· Ἀρι|[στο]γείτα Φι[λ]λέου τύ[πον, | ὁ]λκὴ λ'· Ζευξίππα . . . .|. ος δακτύλιον, ὁλκὴ . .· | [Κλ]ειτὼ Ἀντιμένους δα|[κ]τύλιον, ὁλκὴ χρ(υσοῦς)· Σῖμον | [σ]καφίον, ὁλκὴ λ'· | [Ἀριστ]οκράτης Δάμω|[νος . . . . .].

ΙΛΛΗΝΟΛΚΗΣΝ//////// Ο ////
ΤΑΔΙΟΔΟΤΟΥΦΙΑΛΗΝΟ/
ΚΗΛΙΞΜΝΗΣΙΚΛΗΣΔΗΜΟΣΤΡ
///ΟΥΦΙΑΛΑΣΒΟΛΚΗΕΚΑΤ
\ΤΛΕΦΙΛΗΜΩΝΒΩΜΙΣ
ΙΟΝΟΛΚΗΡ///ΟΥΚΟΛΙΣΑΝ
/////ΡΟΚΛΕΟΥΣΣΚΑΦΙΟΝΟΛ
/////ΙΗΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΦΙΑΛΙ
////\ΧΡΥΣΑΒΑΝΑΞ ΦΕΡΕΝΙΚΑ
////ΞΚΩΝ\ΟΥΠΡΟΣΩΠΑ
\ΙΟΟΛΙ///Ι/\ ////ΛΙΟΤΕΝΗ///
\Ξ Σ ΝΟΛΚΗΞΙ//
ΕΥ ΣΚΑΝΟΥΝ
\ΟΕ ΙΩΝΟ/
Ρ Λ
\Ι Υ
ΟΛ
ΤΙ ΤΙ/
/// ///////
ΝΩ
ΔΙΟΔΩ
ΝΑΣΙΜΑ
Α
ΑΛΗΝΟΛΚΗΝΕΥ
ΙΓΙ Σ Δ////ΜΩΝΟΣΦΙΑΛΗ///
\ΚΗΙ////////// ΛΥΣΙΚΡΑΤΕΙΑΦΙΑ///
ΗΝΟΛΚΗΚ///ΙΜΑΤΙΑΦΙΟΝ
Ο,ΙΗΛΞΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΦΙΛ
\ΗΝΟΛΚΗΟΚΟΜΑΙΘΟΣΔΙΩ
///ΣΣΚΑΦΙΟΝΟΛΚΗΛΕΑΡΙ
//////ΤΕΙΤΑΦΙΑΛΕΟΥΤΥ
\ΚΗ///Λ///ΞΕΥΞΙΠΠΑ
ΟΣΔΑΚΤΥΛΙΟΝΟΛΚΗ
///\ΕΙΤΩΑΝΤΙΜΕΝΟΥΣΔΑ
///ΤΥΛΙΟΝΟΛΚΗΧ ΞΙΜΟΝ
///ΚΑΦΙΟΝΟΛΚΗΛ
ΤΟΚΡΑΤΗΣ ΛΑΜΩ

2425 Fragmentum tabulae crassae marmoris albi. Litterae altae 0,01, paene evanidae. Thebis in museo n. 19. Exscripsit Lolling.

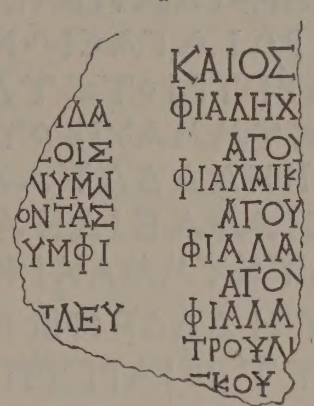
ΙΟΙΣΙΙΝΙ
\ΟΥΛΑΜΨΑΚΗ//Ο
ΟΦΙΑΛΑΣΞΩΙΛΟ
\ΚΗΝΟΝΧΡΥΣΟΥΝΜ
ΟΥΝΣΤΑΤΗΡΑΛΑΙ
ΤΙΙΙΛ///ΤΕΤΟΡ
ΛΞΟΜΓΝΙΟ

Vs. 2 ....ου Λαμψακη[ν]ο[ῦ]. Vs. 3 [..... δύ]ο φι[ά]λας· Ζωΐλο[ς .....]. Vs. 4 [..... στατῆρα Λαμψ]ακηνὸν χρυσοῦν· Μ[..... Vs. 5 [.... χρυσ]οῦν, στατῆρα Λαμ[ψακηνὸν χρυσοῦν, ...]. Vs. 6 [ψυκ]τ[ῆ-ρ]α[ς] τετορ[νευμένους(?). Vs. 7 [...... Κλ]αζομ[έ]νιο[ν ...].

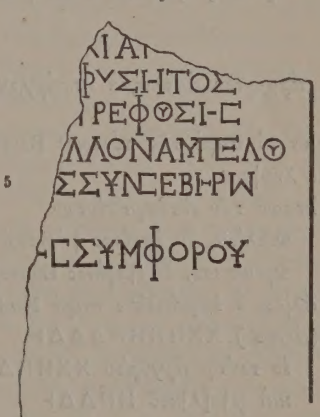
Titulum eiusdem generis esse atque eos qui proxime antecedunt apparet. Supplementa Lollingii sunt.

2425 *a* Fragmenta duo tabulae marmoreae, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Wolters.

a

b

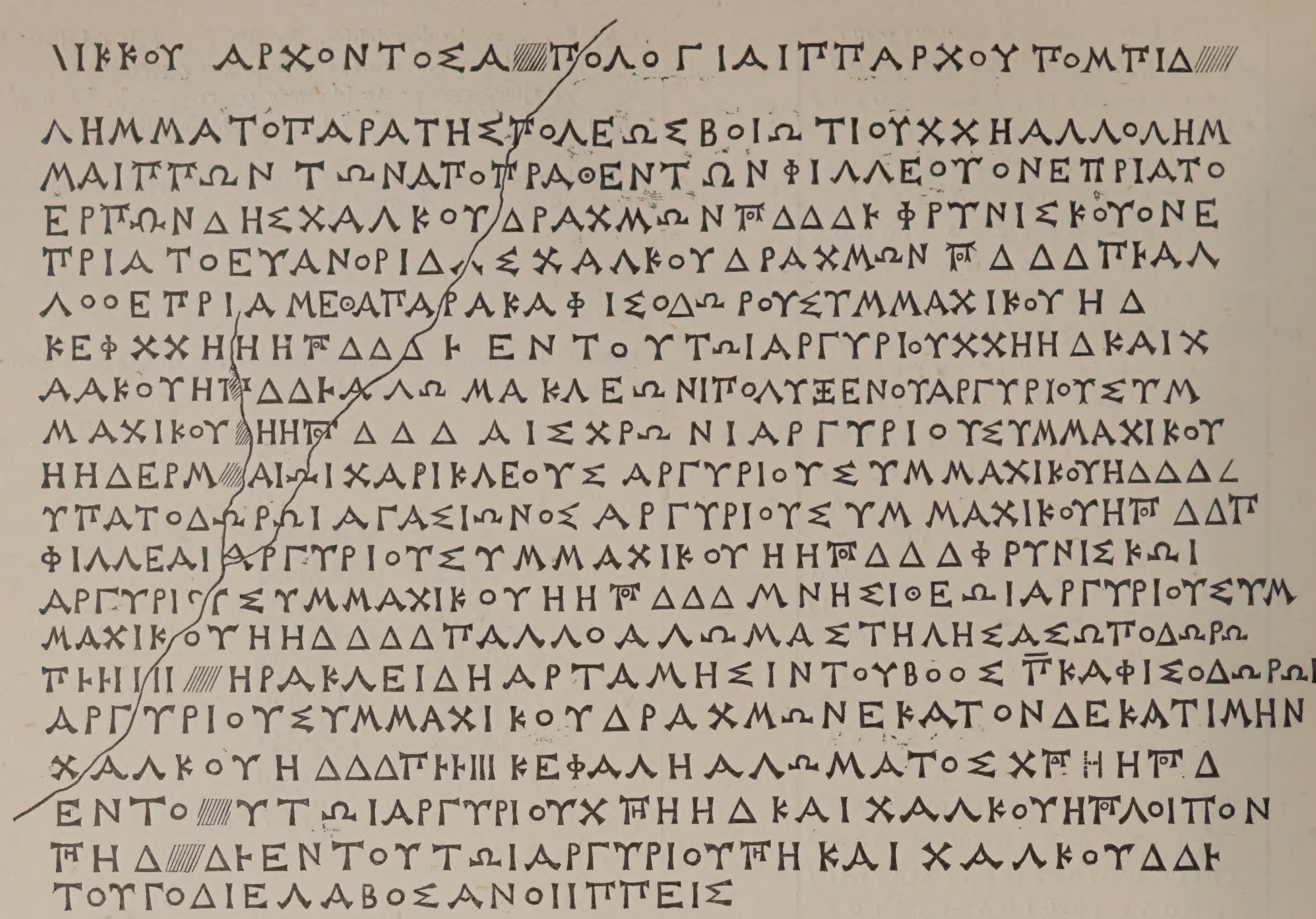

Laterculus eiusdem generis atque ei, qui proxime antecedunt, sed illis omnibus aliquot saeculis recentior. Nam cum nomen Σεβήρῳ (fragm. *b* vs. 5), hac praesertim scriptura (cf. Hermae VI p. 304), tum frequens litterarum ligatarum usus altero p. Chr. n. saeculo antiquiorem non esse indicio est. Quae legi possint, haec fere sunt:

Fragm. *a* col. I vs. 3 [.....ω]νύμῳ, vs. 4 ......οντας, vs. 5 ..... Ν]υμφι..., vs. 6 Πλευ.... Col. II vs. 1 καὶ ὅσ[α .....], vs. 2. 3 φιάλη χ[ρυσῆ] | ἄγου[σα ....], vs. 4. 5 φιάλαι κ[αρυωταὶ(?) ..] | ἄγου-[σαι ......], vs. 6. 7 φιάλα[ι ....] | ἄγου[σαι ...], vs. 8. 9 φιά-λα[ς ... ὁ δεῖνα Σωπά]|τρου (aut aliud simile nomen), vs. 10 Π(όπλιος) Κού[ρτιος(?)].

Fragm. *b* vs. 2 φυσητός, vs. 3 [..τ]ρεφούσης, vs. 4 [..θα]λλὸν ἀμπέλου, vs. 5 ...ς σὺν Σεβήρῳ, vs. 6 ...ς Συμφόρου.

2426 Lapis calcarius cum aëtomate sine ornamentis, Thebis in museo. Ex suo Kaibeliique apographo ed. U. von Wilamowitz-Möllendorff Hermae VIII p. 431 sq. Ectypum chartaceum versus 2—12 integros et trium qui insequuntur initia continens misit Lolling.

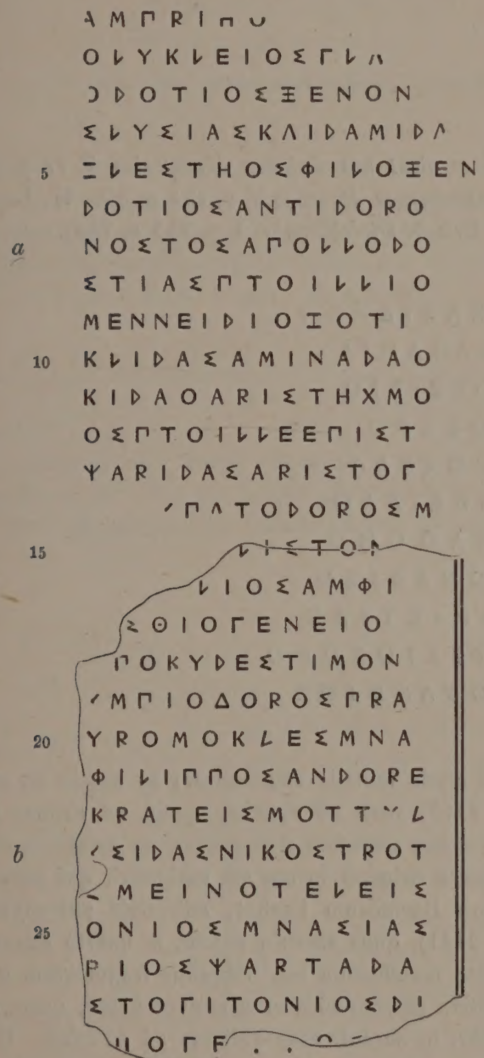
Μίκκου ἄρχοντος ἀπολογία ἱππάρχου Πομπίδ[ου].

Λῆμμα τὸ παρὰ τῆς πόλεως· Βοιωτίου ΧΧΗ
ἄλλο λῆμ|μα·
ἵππων τῶν ἀποπραθέντων
Φιλλέου, ὃν ἐπρίατο | Ἑρπώνδης χαλκοῦ δραχμῶν 𐅄ΔΔΔ[Γ]
Φρυνίσκου, ὃν ἐ|πρίατο Εὐανορίδας χαλκοῦ δραχμῶν 𐅄ΔΔΔΓͰ
ἄλ|λο, ὃ ἐπριάμεθα παρὰ Καφισοδώρου, συμμαχικοῦ ΗΔ
κεφ(άλαιον) ΧΧΗΗΗ𐅄ΔΔΔͰ
ἐν τούτῳ ἀργυρίου ΧΧΗΗΔ
καὶ χ|α[λ]κοῦ Η𐅄ΔΔͰ
Ἄλωμα·
Κλέωνι Πολυξένου ἀργυρίου συμ|μαχικοῦ ΗΗ𐅄ΔΔΔ
Αἴσχρωνι ἀργυρίου συμμαχικοῦ | ΗΗΔ
Ἑρμαΐῳ Χαρικλέους ἀργυρίου συμμαχικοῦ ΗΔΔΔΔ
Ὑπατοδώρῳ Ἀγασίωνος ἀργυρίου συμμαχικοῦ Η𐅄ΔΔΓ
Φιλλέᾳ ἀργυρίου συμμαχικοῦ ΗΗ𐅄ΔΔΔ
Φρυνίσκῳ | ἀργυρίου συμμαχικοῦ ΗΗ𐅄ΔΔΔ
Μνησιθέῳ ἀργυρίου συμ|μαχικοῦ ΗΗΔΔΔΔΓ
ἄλλο ἄλωμα·
στήλης Ἀσωποδώρῳ | ΓͰͰΙΙΙ
Ἡρακλείδῃ ἀρτάμησιν τοῦ βοός Γ
Καφισοδώρῳ | ἀργυρίου συμμαχικοῦ δραχμῶν
ἑκατὸν δέκα τιμὴν | χαλκοῦ ΗΔΔΔΓͰͰΙΙΙ
κεφαλὴ ἀλώματος Χ[𐅄]ΗΗ𐅄Δ
ἐν τούτῳ ἀργυρίου Χ𐅄Η⟨Η⟩Δ
καὶ χαλκοῦ Η𐅄
λοιπὸν 𐅄ΗΔΔͰ
ἐν τούτῳ ἀργυριου 𐅄Η
καὶ χαλκοῦ ΔΔͰ
τοῦ[τ]ο διελάβοσαν οἱ ἱππεῖς.

De hoc titulo enarrando egregie meruit Wilamowitzius. Cuius ex commentario omnia quae ad argumentum illustrandum usui sint repetere cum ab huius collectionis consilio alienum sit, ea breviter indicasse sufficiet quae ad auctorem et aetatem harum rationum spectant. Etenim hic ἀπολογίαν vi plane singulari vocari rationes redditas luce clarius est; hipparchum vero qui eas reddidit, foederis Boeotici esse demonstrare conatus est Wilamowitzius. At id probare nequeo propter verba παρὰ τῆς πόλεως quae versu altero leguntur. Nam eis commune Boeotorum nullo modo significari potest, sin autem, quae est Wilamowitzii opinio, pecunias ex Thebanorum aerario communi foederis Boeotici hipparcho numeratas esse statueremus, utique nomen addendum fuit; namque ἡ πόλις nulla est in societate cuius plures civitates participes sunt. Suos quamque urbem Boeoticam habuisse hipparchos ipse Wilamowitzius concedit; eorum unicuique plures subiunctos fuisse ilarchos cum per se probabile est, tum duobus titulis, Thebano (n. 2466) et Lebadensi (n. 3087) confirmatur; quod vero in inscriptione Orchomenia n. 3206 unum modo ilarchum habemus, probe tenendum est, non de toto civitatis equitatu illic dici, sed de eis modo equitibus, qui Alexandro in Asiam proficiscenti auxilio missi erant. Quodsi illos septem homines, qui vs. 9—14 enumerantur, cum Wilamowitzio ilarchos fuisse statuimus — id quod neutiquam certum, sed sane probabile est — certe haec nulla est causa, cur ad Boeotorum potius quam Thebanorum equitatum haec omnia referamus. Accedit aliud idque mea quidem sententia longe gravissimum: foederis Boeotici recentioris, quod ab anno 316 usque ad a. 146 a. Chr. fuit, litterae publicae his proximis decenniis erutae sunt satis multae, sed eae ad unum omnes dialecto Boeotica conceptae sunt, etiam decreta quae Oropi in eisdem lapidibus interponuntur mediis plebiscitis Oropiorum sermone Attico compositis (n. 280. 283. 290. 352. 393). Quae cum ita sint, ne in aetate quidem tituli definienda a Boeotorum foedere proficisci licebit; neque omnino certius quicquam de ea re dici potest, quam altero a. Chr. saeculo certe neque antiquiorem esse neque recentiorem. Namque tertio quidem saeculo ne in singularum quidem civitatium Boeoticarum litteris publicis credibile est usurpatum esse sermonem volgarem; accedit quod numerorum quoque notas Atticas hic habemus, quum sub finem tertii saeculi etiam formas Boeotorum proprias in usu fuisse con-

stet (cf. n. 1737. 1738. 3171); primo vero a. Chr. saeculo in Boeotia, ut ubique fere, recentius notarum numeralium genus, cuius fundamentum est ordo litterarum alphabeticus quem dicunt, usurpatum esse demonstrat titulus n. 2424. Litteraturae genus, quod extremas hastarum partes modo profundius et latius incisas, modo veris apicibus exornatas habet, alteri secundi a. Chr. n. saeculi parti ni fallor melius convenit, quam priori.

2427 Fragmenta duo marmoris caerulei, Thebis in museo. — *a* ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hell.* III (1879) p. 140 n. 4. — *b* (mus. Theb. n. 23) ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 420 n. 18. Exscripsit Lolling, cuius apographo et Roehlius usus est et nos utimur. — Coniuncta ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 300 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 sqq. n. 24. 25. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 307. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 350. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 231 n. 700. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 212 n. 200).

[................ Λ]αμπριῆο[ς, ...|.........., ...
Π]ολυκλεῖος, Γλα...|.........., ...οδότιος, Ξένων [..|
......., ...]ς, Λυσίας Κλιδαμίδα[ο], | [...........
Τ]ελεστῆος, Φιλόξεν|[ος ...., ...]δότιος, Ἀντίδωρο[ς |
.............., Εὔ]νοστος Ἀπολλοδώ[ρι|ος, ..., ϝα]-
στίας Πτωΐλλιο[ς, | ....], Μέννει Διοζότι[ος, | .....
..........., Εὐ]κλίδας Ἀμινάδαο, | ....κίδαο, Ἀρί-
στηχμο[ς | ....]ος, Πτωΐλλει Ἐπιστ..|....., ...
........, Χαρίδας Ἀριστογ.|......, ..., Ὑπατόδωρος
Μ[.|........, ... Καλ]λιστον[ί|κιος, ...]
λιος, Ἀμφι|..........., ...ς Θιογένειο[ς, | ....,
Ἱπ]ποκύδεις Τιμον|[όθιος, ..., Ὀλ]υμπιόδωρος Πρα|-
...., ... Ε]ὐρωμοκλεῖς Μνα|....., ...,
Φίλιππος Ἀνδωρεί|[τιος, ...], Κράτεις Μοττύλ|[ιος, ...
.........., ..]υσίδας Νικοστρότ|[ιος, ..., Ἰ]σμεινοτέ-
λεις | ...., ...όνιος, Μνασίας | ...., ...
ριος, Χαρτάδα[ς | ...., ... Ἀρι]στογιτόνιος, Δι|[..........
...., ... Δικ]ηογέ[νι]ος, ...

Litterarum forma et significatio in universum quidem antiquo Boeotorum mori accommodata est, sed quaedam tamen ex Ionica litteratura recepta habet, veluti η pro αι et aliquot locis (vs. 9. 22. 24) ει pro antiquo ε, quod alibi (vs. 12. 18. 20) servatur. Hoc mixtum scripturae genus optime convenire eis decenniis, quae annum 350 a. Chr. proxime antecesserunt, Larfeldium non fugit. Cuius generis sit laterculus, in medio relinquendum est; nam tironum recensus, quos permultos habemus, omnes aetate foederis Boeotici recentioris (post a. 316 a. Chr.) compositi sunt. Quare nescio an hic de laterculo civium Epaminondae et Pelopidae aetate in bello occisorum cogitare liceat. Nam belli Peloponnesiaci quidem temporibus (n. 585. 1888. 1889) in eiusmodi monumentis sepulcralibus simplicia defunctorum nomina sine patronymicis incidi consueverant, sed potest is mos mutatus esse tempore labente, ut omnino prolixiores et verbosiores fiebant inscriptiones. In singulis nominibus restituendis non fere habui cur priorum editorum supplementa spernerem praeter vs. 20, ubi Kaibelius Σφ]υρομοκλεῖς, Cauerus Π]υρομοκλεῖς scripsit, quorum utrumque valde improbabile esse non est quod demonstrem. Quae Meisterus proposuit [Δ]ρομοκλεῖς aut [B]ρομοκλεῖς, ex eis illud certe nullam per se habet offensionem; sed litteram υ Kaibelii et Lollingii consensu testatam mutare vix licet. Quod posui, sive priorem partem ab εὖ et ῥώμη repetere malis sive — quod mihi magis probatur — ab Euromo Cariae oppido (cf. Λεσβοκλῆς, Σκυροκλῆς), utique nulli obnoxium fuerit vituperationi. Postremi versus supplementum meum est.

2428 Basis marmorea inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 16. Exscripsit P. Wolters.

[*Textum vide pag. seq.*]

Καβιριάρχη
Πυρρίδας Ἀθανιῆος — Νίκαρχος Θίωνος
Ἀριστογίτων Νικοδάμω — Ἀριστίας Νικίππ[ι]ος
Θιότιμος Πολυστρότω — Διωνύσιχος Ξενοκρίτω
Καλλιστόνικος Μελίσσω — Θιόκριτος Κούλωνος

παραγωγεῖες
Ἐρουξίλαος Διοδώρω
Ἱσμεινίας Φιλομειλίδαο
Αὐτόνοος Εὐθυμίχω
Πύρρος Μναστιχίδαο

Φίλων Ἀμινίχιος
Δαμασίας Πτωΐωνος
Βούκων ϝαστιῆος
Νυμείνιος Ἀσωποδώρω

ΚΑΒΙΡΙΑΡΧΗ

ΠΥΡΡΙΔΑΣΑΘΑΝΙΗΟΣ	ΝΙΚΑΡΧΟΣΘΙΩΝΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΓΙΤΩΝΝΙΚΟΔΑΜΩ	ΑΡΙΣΤΙΑΣΝΙΚΙΠΠ ΟΣ
ΘΙΟΤΙΜΟΣΠΟΛΥΣΤΡΟΤΩ	ΔΙΩΝΥΣΙΧΟΣΞΕΝΟΚΡΙΤΩ
ΚΑΛΛΙΣΤΟΝΙΚΟΣΜΕΛΙΣΣΩ	ΘΙΟΚΡΙΤΟΣΚΟΥΛΩΝΟΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΕΙΕΣ	ΦΙΛΩΝΑΜΙΝΙΧΙΟΣ
ΕΡΟΥΞΙΛΑΟΣΔΙΟΔΩΡΩ	ΔΑΜΑΣΙΑΣΠΤΩΙΩΝΟΣ
ΙΣΜΕΝΙΑΣΦΙΛΟΜΕΙΛΙΔΑΟ	ΒΟΥΚΩΝFΑΣΤΙΗΟΣ
ΑΥΤΟΝΟΟΣΕΥΘΥΜΙΧΩ	ΝΥΜΕΙΝΙΟΣΑΣΩΠΟΔΩΡΩ
ΠΥΡΡΟΣΜΝΑΣΤΙΧΙΔΑΟ	

Cabiriarcharum magistratus annuus est, institutus sine dubio, ut sacerdotes perpetuos in administrandis rebus sacris adiuvarent (n. 2420), plane ut etiam in aliis delubris sacerdotibus adiunctos videmus hierarchas (n. 2421. 2423). Hic titulus, in quo quattuor etiamtum adiectiva patronymica leguntur, cum reliquis locis iam genetivi usurpentur, paullo ante medium tertium a. Chr. n. saeculum incisus videtur, cui coniecturae etiam litteratura maxime favet. Videmus igitur labente tempore numerum collegarum contractum esse; hic quattuor sunt, n. 2420 duobus primis annis terni, tertio duo. Qui eis subiunguntur παραγωγεῖες, eorum officium fuisse putaverim, ut homines introducerent in fanum dei, quippe quo nisi uno ex illis comitante nemini intrare liceret.

2429 *'Thebis in basi marmorea magna.' Indiscretis versibus Cyriacus n. 224 p. XXXIV et sicut nos dedimus Muratorius T. II p. DXCV. 3 ex schedis quas dicit suis'* Boeckh C. I. G. 1577 (Lebas *Inscr.* II, 490. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 191 n. 30. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 311. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 352. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 234 n. 706).

ΣΙΜΜΙΑΣΔΙΩΝΥΣΙΟΣΞΕΝΟΚΛΕΙΔΗΣ
ΜΕΙΝΙΕΥΝΟΜΟΣΣΙΛΩΝΙΟΣΑΘΑΝΙΑΣ
ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΙΟΣΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣΣΙΦΙΩ
ΝΙΟΣΑΡΧΩΝΣΡΕΡΧΩΝΙΟΣΕΡΟ
ΤΙΩΝΑΝΤΙΜΑΧΙΟΣΘΕΙΒΙΧΟΣΚΑΛ
ΛΙΚΑΡΙΟΣΔΙΩΝΥΣΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΑΟ
ΥΠΑΤΩΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΕΙΔΑΟΟΜΟ
ΛΩΙΧΟΣΕΥΩΝΥΜΙΔΑΟΚΑΦΙΣΟ
ΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΙΟΣΑΡΙΣΤΙΑΣ
ΠΤΩΙΛΛΙΟΣΝΙΚΩΝΜΕΛΑΝΤΙΧΙΟΣΠΡΟ
ΞΕΝΟΣΑΛΚΙΝΙΟΣΕΙΜΙΑΣΔΙΟΦΑΝΕΙΟΣ

Var. lect. 'Vs. 2 init. Cyr. ΜΕΙΝΙ, *Mur.* ΜΕΝ || *vs. 3 Mur.* CΙΦΙΩ || *idem vs. 4* ΕΡΕΡ *et in fine* ΕΠΟ || *vs. 6* ΗΡΑΚΛΙΔΑΟ || *vs. 8* ΛΩΙΚΩ || Π *ubi dedi habet Cyr.'* Boeckh. Lebasius, qui manifesto Boeckhii exemplum expressit, vs. 4 med. ΣΠΕΡΧ et vs. 7 init ΥΠΑΤΟΔ dedit ex coniectura.

Σιμμίας Διωνύσιος, Ξενοκλεῖ[ς Ἰ]σ|μεινι[ῆος], Εὔνομος Σιλώνιος, Ἀθανίας | Ἀριστάνδριος, Δαμόκριτος Σιφιώ|νιος, Ἄρχων Σ[π]ερχώνιος, Ἐρο|τίων Ἀντιμάχιος, Θείβιχος Καλ|λι[χ]άριος, Διωνύσιος Ἡρακλείδαο, | Ὑπατ[ό]δωρος Ἀριστείδαο, Ὁμο|λώϊχος Εὐωνυμίδαο, Καφισό|δωρος Ἀπολλοδώριος, Ἀριστίας | Πτωΐλλιος, Νίκων Μελαντίχιος, Πρό|ξενος Ἀλκίνιος, Ἑ[ρ]μίας Διοφάνειος.

Hic (n. 2429—2445) composui catalogos virorum nomina cum patronymicis continentes, qui quidem Ionica litteratura exarati sint. Quorum de vi et natura, quia praeter n. 2442 nusquam index argumenti praescriptus aetatem tulit, omnis res ad coniecturam redit. Atque plerique quidem sine dubio tironum sunt; n. 2433 proxenorum, n. 2440 epheborum esse certis indiciis cognoscitur; ac nescio an recentissimos, n. 2443. 2444. 2445, item ad ephebos quam ad tirones referre praestet. Ceterum omnes, quantum fieri potest, ex aetatis ordine disponere conatus sum, quare primum locum eis assignavi, qui paene constanter, ubi omnino more Boeotorum licebat, adiectivis patronymicis utuntur (n. 2429. 2430. 2431), quos saeculo a. Chr. n. quarto exeunte aut tertii initio incisos esse manifestum est. Sequitur fragmentum n. 2432, quod promiscue adiectiva patronymica et genetivos habet, quem morem medii fere tertii a. Chr. n. saeculi esse vidimus ad n. 2428. Hoc excipiunt tituli constanti genetivi in patrum significatione usu insignes, qui tamen etiamtum dialecto Boeotica utuntur (n. 2433—2437); hos saeculi tertii vergentis et secundi esse consentaneum est. Quibus subiunxi duo fragmenta (n. 2438. 2439), in quibus sermo Boeoticus compluribus volgaris linguae vestigiis infectus est; quae alterius saeculi extremae parti aut initio primi tribuenda existimo. Denique reliqui omnes (n. 2440—2445) Romanae aetatis sunt, atque tres priores quidem extremis liberae reipublicae temporibus, tres reliqui imperatorum aetate incisi videntur.

2430 Thebis in ecclesia S. Georgii. Edd. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 3 p. 50 (Boeckh C. I. G. 1578). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 226 tab. X n. 45 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 50). Pittakis Eph. 1453. Rangabé *Ant. Hell.* 1319. Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 48 n. I (inde H. Brunn *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1851 p. 133). Omnium plenissime et accuratissime Lebas *Inscr.* II, 489

(K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 559 n. XXXVII*a*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 189 n. 28. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 310. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 351. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 235 n. 708). Periisse videtur.

ΛΥΣΙΠΠΟΣ ΙΡΡΑΛΙΩΝΙΟΣ
ΥΠΑΤΟΔΩΡΟΣ ΒΡΕΙΚΙΔΑ
ΝΙΚΩΝ ΣΩΣΤΡΟΤΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΓΙΤΩΝΟΜΟΛΩΙΧΙΟΣ
ΘΕΙΒΑΔΑΣΘΕΟΞΟΤΙΟΣ
ΓΟΡΓΙΔΑΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΙΟΣ
ΑΝΔΡΩΝΓΟΡΓΙΔΑΟ
ΦΕΤΤΑΛΟΣΙΣΜΕΙΝΙΗΟΣ
ΚΑΦΙΣΙΑΣΑΡΙΣΤΙΗΟΣ
ΑΝΤΙΦΑΝΕΙΣΧΑΡΕΙΤΙΔΑΟ
ΔΕΞΙΠΠΟΣΜΝΑΣΙΣΤΡΟΤΙΟΣ
ΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΝΙΚΙΗΟΣ
ΤΙΜΩΝΦΙΛΙΠΠΙΟΣ
ΛΙΚΛΙΔΑΣΜΟΛΩΝΙΟΣ
ΙΡ..ΥΝΙΣΚΟΣΣ⁻.Τ.ΡΟ

Λύσιππος [Πυ]ρραλιώνιος
Ὑπατόδωρος Βρεικίδα[ο]
Νίκων Σωστρότιος
Ἀριστογίτων Ὁμολωΐχιος
Θειβάδας Θεοζότιος
Γοργίδας Καφισοδώριος
Ἄνδρων Γοργίδαο
Φέτταλος Ἱσμεινιῆος
Καφισίας Ἀριστιῆος
Ἀντιφάνεις Χαρειτίδαο
Δέξιππος Μνασιστρότιος
Ἀντιγένεις Νικιῆος
Τίμων Φιλίππιος
[Ἀ]ϊκλίδας Μολώνιος
[Φρο]υνίσκος Σ[ωσ]τρό[τιος]

Var. lect. Praeter versum primum expressi Lebasii exemplum, neque antiquiorum errores manifestos enotare operae pretium existimavi. Quae mentione digna videntur, haec sunt: Vs. 1 ΛΥΣΙΠΠΟΣΤΡΑΛΛΙΩΝΟΣ Pococke, ΛΥΣΙΠΠΟΣΠΑΡΡΑΛΙΩΝΟΣ Rangabé, Pittakis, ΛΥΣΙΠΠΟΣ ΤΡΑΛΙΩΝΟΣ Leake, ΛΥΣΙΠΠΟΣΙ ΙΡΡΑΛΙΩΝΙΟΣ Ulrichs. || Vs. 2 ΒΡΕΙΚΙΔΑ... Ulrichs, ΒΡΕΙΚΙΔΑ Lebas, ΒΡΕΙΚΙΔΛ Leake, ΒΕΡΝΙΚΙΔΑΣ Rang., Pitt. || Vs. 6 ΓΟΡΓΙΔΑΣ Ulrichs, Lebas, ΓΟΡΓΙΑΣ Pitt., Rang.

De aetate cf. quae adnotavi ad n. 2429.

2431 Tabula marmoris albi fracta supra et a dextra parte, a. 0,28, l. 0,47, c. 0,04, multis locis ita detrita ut non nisi difficillime legatur. Thebis in museo n. 77. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 421 n. 19 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 190 n. 29. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 312. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 234 n. 707). Exscripsit Lolling.

ΝΟΣ ////////// ΩΝΔ ΑΟ ΔΙ
ΑΡΧΙΔΑΣΓΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΑΟΡΥΙΣΚΟΣ
ΛΩΝΑΛΕΞΙΜΑΧΙΟΣ ϽΠΑΓΤΕΙΜΙ
ΠΟΥ///ΟΔ..ΡΟΣΣΠΙΙΔΩΝΙΟΣ ΙΜϹ ///
ΚΑΦΙΣΙΝΟΣΚΙΑΠΩΝΙΟΣ ΛΩ///ΧΟ////
ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣΣΤΙΛΒΩΝΔΑΟ ΙΙΓΕΝΙΔΑ
ΘΙΟΠΟΜΠΟΣΛΥΚΙΟΣ ΛΒΩΝΑΝΔΡ
ΠΟΛΥΧΑΡΕΙΣΑΡΙΣΤΟΓΙΤΟΝΙΟΣ ΙΛΟΞΕΝΟΣΚΡ
FΙΛΛΩΝΤΕΙΛΕΦΑΝΕΙΟΣ ΥΠΑΤΙΑΣ ΘΕ
ΠΙΘΟΛΑΟΣΕΥΡΥΦΑΟΝΤΙΟΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ
ΑΣΩΠΟΔΩΡΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙΟΣ ΟΡ///ΙΑΣ ΠΟΛ
ΦΙΛΩΝΟΝΑΣΙΜΙΟΣ ΔΙΟΔΩΡΟΣΠ
ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΕΙ
ΓΛΑΥΚΙΝΟΣΔ

. . . .
. . . . νος . . . ώνδαο
. . . αρχίδας [Fα]ναξανδρίδαο
. έλων Ἀλεξιμάχιος
Που[θ]όδ[ω]ρος Σπ[ευ]δώνιος
Καφισῖνος Κ⟨ι⟩απώνιος
Ὀλυμπιάδας Στιλβώνδαο
Θιόπομπος Λύκιος
Πολυχάρεις Ἀριστογιτόνιος
Fίλλων Τειλεφάνειος
Πιθόλαος Εὐρυφαόντιος
Ἀσωπόδωρος Φιλοκράτειος
Φίλων Ὀνασίμιος

Δι . . . . .
Ῥυΐσκος . . . . . .
[Πρ]οπάττει Μι . . .
. . . . . . ιμο[ς . . . . . .]
[Ὁμο]λωΐχο[ς . . . .]
[Ἀντι]γενίδα[ς . . . .]
[Στί]λβων Ἀνδρ . . . .
[Φ]ιλόξενος Κρ . . . .
Ὑπατίας Θε . . . . . .
Πολύδωρος . . . .
Ὀρ[ν]ίας Πολ[υδώριος (?)]
Διόδωρος Π . . . .
Καλλισθένει[ς . . . .]
Γλαυκῖνος Δ . . . .

Thebis lapidem inventum esse non constat; quare propter nomen patronymicum Εὐρυφαόντιος quispiam coniciat eum origine Orchomenium esse, quia quae praeterea exstant nominis Εὐρυφάων exempla sane omnia illius civitatis sunt (cf. adn. ad n. 21). Eodem spectare existimaveris 'Ορ[ν]ίας nomen collato titulo Orchomenio n. 3175, ubi est Πουθόδωρος 'Ορνιῆος. Sed cum appareat, singulorum nominum in hac re multo minorem vim esse quam binorum, patris et filii, quae eadem coniuncta duobus in titulis inveniantur, non dubitabimus de Thebana origine collato titulo n. 2724*d*, ubi est [Ϝ]ίλλωνος Τειλε[φ]άνιος Θειβήω. Sane illic in Holleauxii exemplo prima littera E est, non F, sed is error esse videtur, qui idem in hoc titulo a Kaibelio commissus et Lollingii demum apographo emendatus est. Sane idem homo utrobique esse nequit, nam hic quidem titulus saeculo quarto exeunte aut tertii initio incisus est (cf. adn. ad n. 2429), ille altera tertii parte. Quare hunc hominem illius avum fuisse haud absurde statueris.

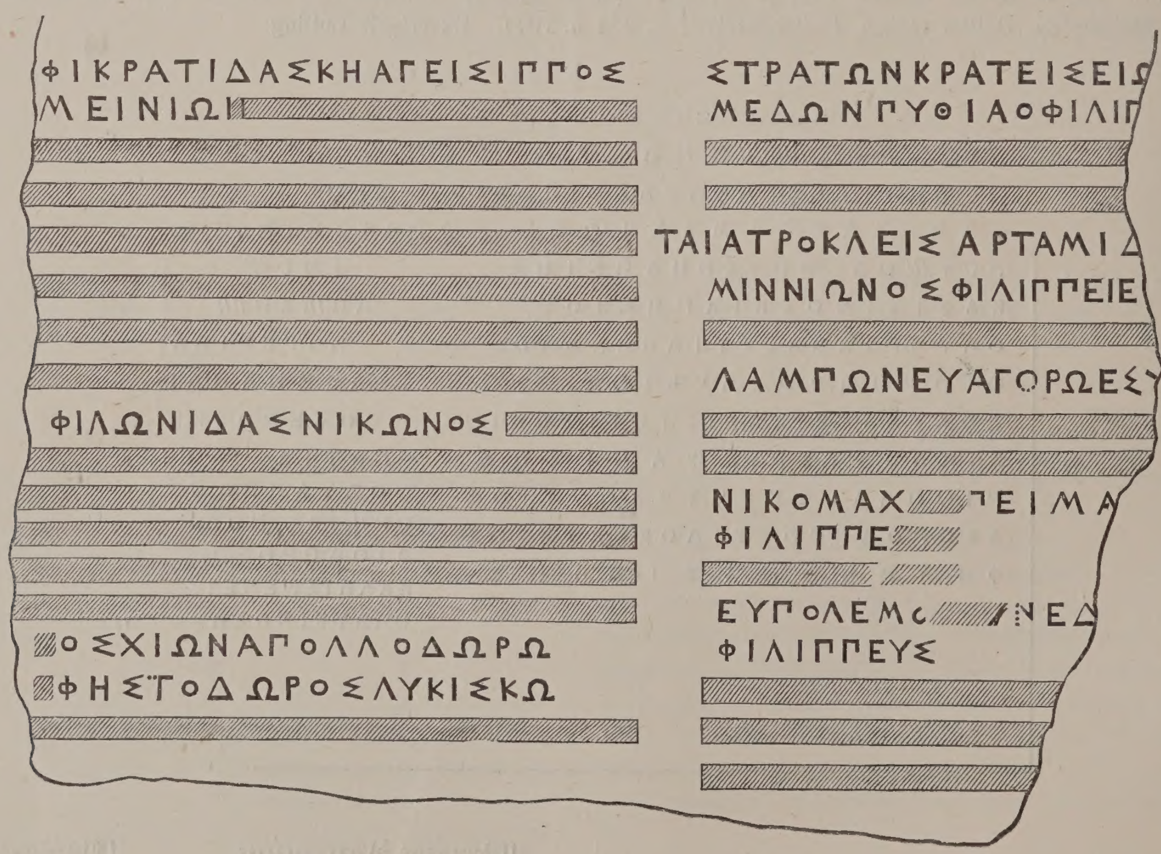
2432 Lapis inaedificatus '*dans le mur du café de Climaka*'. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 1318 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 561 n. XXXVII*b*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 191 n. 31. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 313. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 236 n. 709). In incendio domus illius periisse suspicatur Lollingius.

ΗΚΛΕΙΟΣΠΥΘΕΑΣΑ
ΔΩΡΟΣΣΩΦΙΛΡΙΔΙΟ
ΜΝΑΣΙΠΠΟΣΜΝΑΣΙΣ
ΓΛΑΥΚΙΑΟΘΕΟ Σ
ΟΜΑΧΟΣΔΕΙΝΙΗΟ

....ηκλεῖος, Πυθέας 'Α........, | ....δωρος Σωφίλ[ω], Διο........|......., Μνάσιππος Μνασισ[τρότω, ...|......] Γλαυκίαο, Θεο-......, | ....όμαχος Δεινιῆο[ς].

Cf. adn. ad n. 2429.

2433 Tabula marmoris albi inaedificata ad scalas domus privatae sitae iuxta ipsum museum Thebanum a septentrionibus, quam possidet vidua Euthymii Brysakis. Magna pars tituli consulto deleta. Ed. ex Rossi exemplo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 171 n. LXI (Lebas *Inscr.* II, 495. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 192 n. 32. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 332. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 238 n. 713). Exscripsit Lolling.

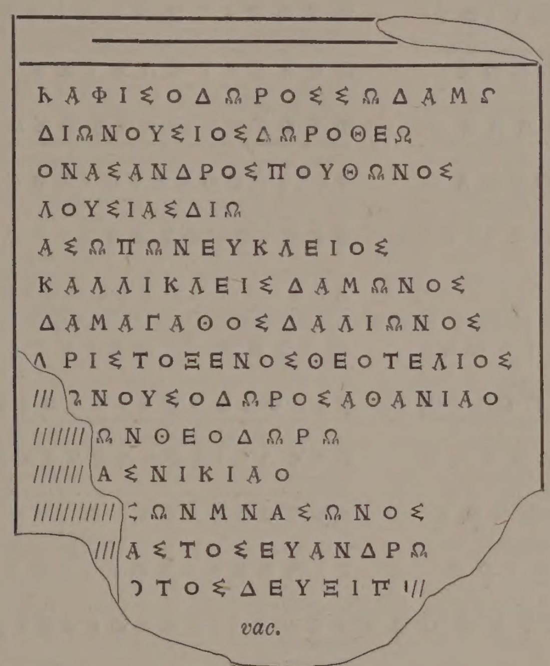

Col. I, 1. 2 [Ϝι]φικρατίδας κὴ 'Αγείσιππος | [Νυ]μεινίω ....
5 ....τα
9 Φιλωνίδας Νίκωνος ....
15 [Μ]οσχίων 'Απολλοδώρω
16 ['Α]φηστόδωρος Λυκίσκω

Col. II, 1 Στράτων, Κράτεις Εἰω.....
2 Μέδων Πυθίαο Φιλιπ[πεύς]
5. 6 'Ιατροκλεῖς, 'Αρταμίδ[ωρος] | Μιννίωνος Φιλιππεῖε[ς
8 Λάμπων Εὐαγόρω 'Εσχ[ατιώτας(?)]
11. 12 Νικόμαχ[ος 'Α]πειμά[ντω] | Φιλιππε[ύς]
14. 15 Εὐπόλεμο[ς Με]νεδ[άμω] | Φιλιππεύς.

Qua fere aetate hic titulus exaratus videatur, exposui ad n. 2429. Sed cuius generis sit cum reliqui editores quaerere supersederint, Keilius pro certo pronuntiavit, non esse sepulcralem, qua de re nemo ab eo dissentiet, probabile vero iudicavit agonisticum esse, etsi id demonstrari nequiret. At quomodo fieri potuerit, ut in unis iisdemque ludis Thebanis paene omnes victoriae reportarentur ab eiusdem oppidi satis remoti civibus, Philippenses dico, non perspicitur. Immo haec ipsa eiusdem ethnici frequentia longe aliam interpretationis viam monstrat. Scimus enim, laterculos proxenorum apud Graecos fuisse non modo secundum temporum ordinem, sed etiam secundum locorum ac regionum situs dispositos. Eiusmodi tabulam Delphis erutam edidit B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* VII (1883) p. 189 n. 93. Ex simili catalogo si quid video hic particulam eius capitis, quod ad Thraciae oram spectabat, tenemus.

2434 Marmor album. Rangabéus vidit Thebis in ecclesia S. Eleusae, quo delatum dicit ex ruderibus ecclesiae Sanctorum Apostolorum. Nunc est in museo Thebano n. 25. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 1317 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 558. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 195 n. 36. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 318. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 239 n. 715). Contulit Lolling.

Καφισόδωρος Σωδάμω
Διωνούσιος Δωροθέω
Ὀνάσανδρος Πούθωνος
Λουσίας Δίω
Ἀσώπων Εὐκλεῖος
Καλλικλεῖς Δάμωνος
Δαμάγαθος Δαλίωνος
Ἀριστόξενος Θεοτέλιος

[Δι]ωνουσόδωρος Ἀθανίαο
. . . ων Θεοδώρω
[Νικί]ας Νικίαο
[Μνά]σων Μνάσωνος
[Ἐπέρ]αστος Εὐάνδρω
[. . . δ]οτος Δευξίπ[πω]

Cf. adn. ad n. 2429.

2435 Tabula marmoris caerulei. Singuli versus intra lineas. Litterae non apicibus quidem ornatae sunt, sed tamen extremae hastarum partes profundius incisae. Thebis in museo. Exscripsit Lolling. Ectypum versus 9—22 continens misit idem.

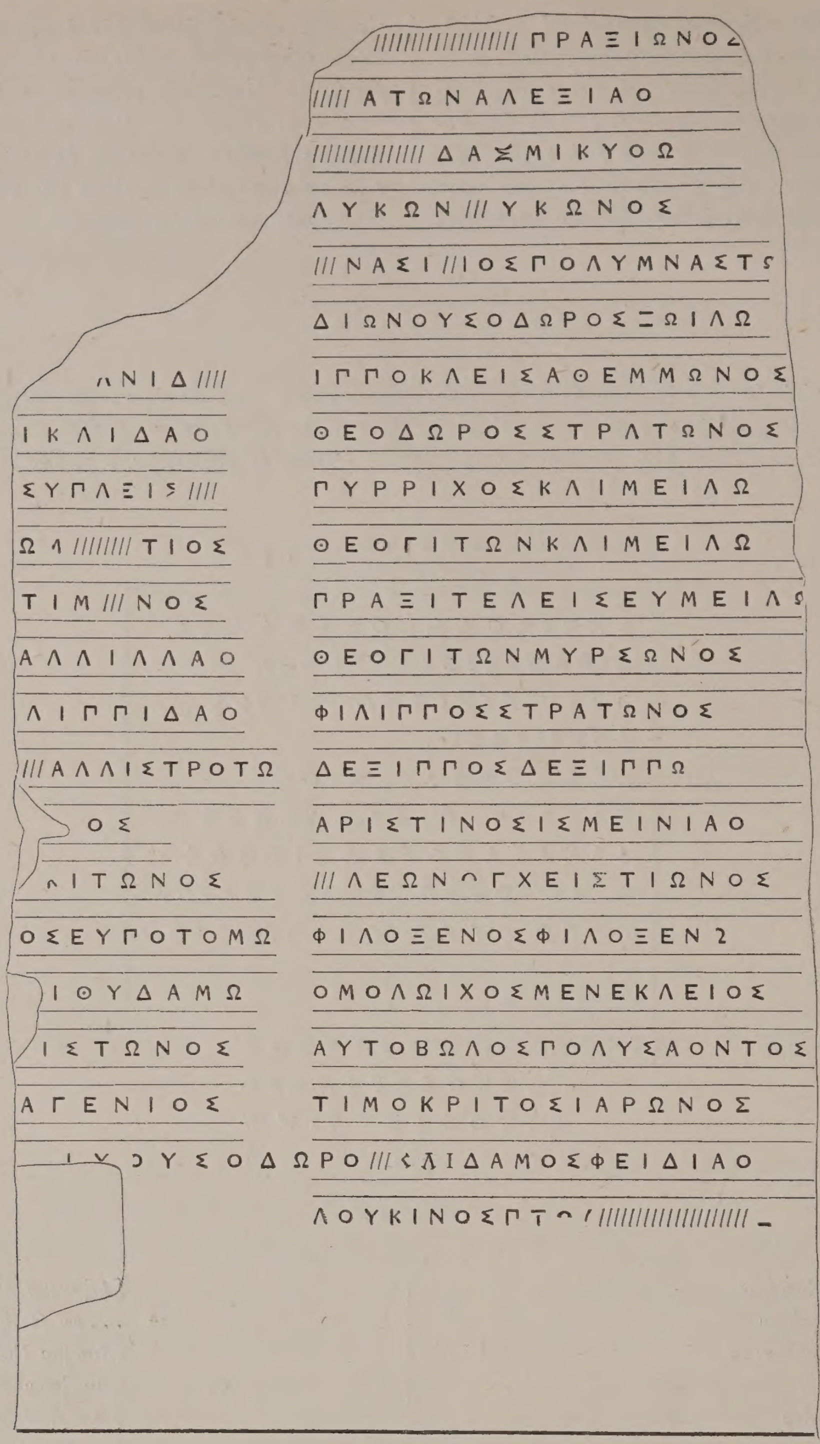
[*Textum vide pag. seq.*]

Utriusque columnae versus ultimus posteriore tempore ductibus tenuioribus additus est.

. . . . . . Πραξίωνος
[Β]άτων Ἀλεξίαο
. . . . δας Μικύθω
Λύκων [Λ]ύκωνος
[Μ]νασῖνος Πολυμνάστω
Διωνουσόδωρος Ζωΐλω

. . . . ανίδ[αο]
. . . . . . ικλίδαο
[. . . . . Ε]ὐπλ[ε]ίσ[τω (?)]
. . . . . . ω[ν . . .]τιος
. . . . Τίμ[ω]νος
[. . . . . . . Κ]αλλι[άδ]αο
[. . . . . . . Καλ]λιππίδαο
[. . . . . Κ]αλλιστρότω
. . . . ος

Ἱπποκλεῖς Ἀθέμμωνος
Θεόδωρος Στράτωνος
Πύρριχος Κλιμείλω
Θεογίτων Κλιμείλω
Πραξιτέλεις Εὐμείλω
Θεογίτων Μύρσωνος
Φίλιππος Στράτωνος
Δέξιππος Δεξίππω
Ἀριστῖνος Ἱσμεινίαο

.... Κίτωνος	[Κ]λέων Ὀγχειστίωνος	20 [........ Θι]αγένιος	Τιμόκριτος Ἰάρωνος
.... ος Εὐποτόμω	Φιλόξενος Φιλοξένω	[..... Δ]ι[ο]νουσοδώρο[υ]	Κλίδαμος Φειδίαο
.... Ἰθυδάμω	Ὁμολώϊχος Μενεκλεῖος		Λουκῖνος Πτολ[εμ.....]
.... ίττωνος	Αὐτόβωλος Πολυσάοντος	Cf. adn. ad n. 2429.	

2436 Marmor leucophaeum fractum undique. Litterae altae 0,013. Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

ΙΜΩ
ΛΕΑΔ
ΟΙΝΙΚΙΔ
ΕΩΝΓ
ΡΧΕΔ

Vs. 1 [.... δ]άμω. Vs. 2 [... Κ]λεάδα[ς]. Vs. 3 [Φ]οινικίδα[ς]. Vs. 4 ......έων Ε.... Vs. 5 [Ἀ]ρχέδ[αμος].

2437 'Apud Thebas in lapide; Cyriacus p. XXXV n. 231, qui uno versu scriptum exhibet; ex suis schedis dedit Muratorius T. III p. MDCXXIX. 12' Boeckh C. I. G. 1670 (Lebas *Inscr.* II, 527. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 197 n. 45. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 327. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 243 n. 724).

ΑΜΑΡΧΟΣΑΚΡΑΠΟΣ
ΑΜΩΝΠΑΤΡΟΚΛΑ

[Δ]άμαρχος [Δ]ακρά[τι]ος, | [Δ]άμων Πατροκλ[ί]δ[αο].

2438 Marmor album admodum detritum, Thebis in impluvio Philopoemenis Theogenis. Exscripsit Lolling.

Ο Μ Ο Λ Ω Ι Χ Ο Υ
Ο
ΛΕΙΣΑΡΙ///Τ
ΡΑΤΟ ΝΟΣ

ΑΡΧΕΛΑΩ
ΦΙΛΩΝ
ΦΙΛΟΞΕΝΩ
ΑΤΕΙΣ
ΛΛ///ΚΡΙΤΩ
ΩΝΦΑΛΑΚΡΙΩΝΟΣ
ΛΟΣΤΙΜΩΝΟ///
ΟΜΟΛΩΙΧΟΣ
ΟΣΝΕΩΝΟΣ
ΟΛΛΟΔΩ
ΟΜΕΙΛΟΣ

ΙΙΟ
ΝϹΥΣΝ
ΝΕΑΟ
ΩΝΟΣ
ΛΙ
ΙΝΕΤ/
ΑΤ
ΟΥΣ

ΩΝΟΣ
ΡΑΤΕΟΥ
ΝΟΣ
ΙΣΟΔ

῾Ομολωΐχου
. . . . ο
[Εὐκ]λεῖς ᾿Αρι[σ]τα . . . .
[᾿Ε]ρατο[σθένεις (?) . . .]νος
. . . .
. . . . . ᾿Αρχελάω
. . . . Φίλων[ος]
. . . . Φιλοξένω
[Καλλικρ]άτεις
[Κα]λλ[ι]κρίτω
. . . . ων Φαλακρίωνος
. . . . . . λος Τίμωνος
. . . . ῾Ομολώιχος
. . . . ος Νέωνος
[. . . . . . . ᾿Απ]ολλοδώ(ρω)
[. . . . . Φιλ]όμειλος

. . . . . . ο . . .
. . . . νους Ν . . . .
[. . . . . . Φη]νέαο (?)
. . . . ωνος

. . . . ινέτα[ο (?)]
. . . . . . άτ[εος]
. . . . ους

. . . . ωνος
[. . . . . Κ]ρατέου
[. . . . . ω]νος

[Καφ]ισόδ[ωρος]

Nomen ῾Ομολωΐχου maioribus litteris in margine summo medio loco exaratum archontis esse conieceris, sed id nequaquam certum est. De aetate cf. quae exposui ad n. 2429.

2439 Thebis. Ed. Pocock. Inscr. ant. P. I c. 5 s. 3 p. 49 n. 4 (Boeckh C. I. G. 1683. Lebas *Inscr.* II, 562).

ΘΕΙΣ
ΦΙΛΟ
ϽΛΑΟ
ΛΛΙ.ΟΝ
. . . .
. . . .
. . . .
Ο
ϽΚΛΗΣ
ΣΙΟΣ
ΟΝ
ΚΛΗΣ
ΣΟΓΟΣ

Vs. 1 [. . . . . . . πί]θεις. Vs. 2 . . . . . . φιλο[ς]. Vs. 3 . . . . . όλαο[ς]. Vs. 4 . . . . λλί[ω]ν. Vs. 9 . . . οκλῆς. Vs. 10 . . . . . σιος. Vs. 11 . . . . [ω]ν. Vs. 12 . . . κλῆς. Vs. 13 . . . . σο[φ]ος (?).

Cf. adn. ad n. 2429.

2440 Tabula marmoris albi, a. 0,95, l. 0,85, c. 0,22, Thebis in museo n. 36. Exscripsit Lolling.

-Ι
-ΙΚΛΕΙΔΑΣΣΕΙΠΟΜ
ΑΜΟΛΑΣΜΝΑΣΙΜΑΧϹ
-ΕΝΟΚΛΗΣ- ϽΙΞΙΠΠΟΥΦΙ
ΛΙΑΣΕΥΡΥ///////ΔΑΚΑΛΛΙ
ΚΡΑΤΗΣΕ\/ ///ΙΚΟΥΚΑΙΤΑ
ΚΤΙΚΟΣΔΑΜΟΤΙΜΟΣ
ΔΑΜΟΤΙΜΟΥ

. . . σικλείδας Σειπόμ[που, | Σ]αμόλας Μνασιμάχο[υ, | Ξ]ενοκλῆς [Σ]οιξίππου, Φι|[δ]ίας Εὐρυ[βιά]δα, Καλλι|κράτης Εὐ[ν]ίκου, καὶ τα|κτικὸς Δαμότιμος | Δαμοτίμου.

Ephebos hos esse conieceris propter extremos versus; nam ibi τακτικός magistrum significare videtur, qui adulescentes artem tacticam docebat (cf. dissertationem meam de ephebis Atticis, Gottingae 1863, p. 12 not. 10). Ceterum hunc titulum primo a. Chr. n. saeculo exaratum coniecerim, quia neque in litteratura neque in nominihus quicquam est quod imperatorum aetatem sapiat.

2441. 2442 Basis marmoris albi inscripta in fronte et in sinistro latere, fracta in tres partes. In museo Thebano, *a* n. 116, *b* et *c* n. 60. Exscripsit Lolling.

In latere sinistro: (2441)

I *a*

ΚΛΕ ///ΟΣΑΡΙΣΤΟ..ΥΛΟΥ
ΜΝΑΣΙUΝΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΣΩΤΙΩΝΑΘΑΝΙΟΥ
ΜΕΛΑΝΤΙΧΟΣΜΕΛΑΝΤΙΧΟΥ
ΟΜ///ΧΙ Ο C ΖΩΙΛΟΥΣ ΤΗΡΙΔΗΣ
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟV
ΑΓΗΞΑΝΔΡΟΥCΤΡΑΤΕ ЄΥΦΡΟCΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟ/////

II *b*

ΙΟC
ΔΗΜΗΤΡ///Ο
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ
ΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ

III

ΣΙ ////// C /////
//// Ω /////////
ΠΥΡΟC
ΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟCΖΩ
ΠΥΡΟΥ
ΖΩΠΥΡΟC
ΑΘΗΝΑΙΟ
ΥΚΑΙΚΑC

In fronte: (2442)

I *b*

/////ΑΡΧΟΝΤΟΣΜΟΥ////
ΕΚΤΩΝΕΦΗΒΩΝΑ ΕΛΗΛΥ
ΘΟΤΕΣΕΙΣΤΑΓΜ Α
ΠΡΟΚΛΗΣΜΝΑΣΩΝΟΣ ΥΠΛΟΥΣ
ΣΦΟΔΡΙΣΒΑΚΧΩΝΟΣΑ ΙΣΤΙΔΟΥ
ΑΡΤΕΜΩΝΚΑΙΑΡΙΣΤΟ ΛΗΣ
ΟΙΝΙΚΑΝΟΡΟΣ ΕΥΞ ΝΟΣ
ΔΗΜ ΤΡΙΟΥ

II *c*

K ///////// CΘЄ ///
ΚΛΕΟΞΕ
ΙЄΡΟΚΛΗCΙC
CΩCΙΚΛΗCC
ΠΑΡΑΜΟΝΟ

2441 I Κλέ[ανδρ]ος Ἀριστο[βο]ύλου
Μνασί[ω]ν Ἀριστοβούλου
Σωτίων Ἀθανίου
Μελάντιχος Μελαντίχου
5 Ὁμ[ολώ]ϊος Ζωΐλου
Φιλόστρατος | Ἀγη[σ]άνδρου
Σ[ω]τηρίδης | Ἀθηναίου
Στράτ[ων] Εὐφροσύ[νου]
Ἀφροδίσιο[ς ....]

II ....ιος | Δημητρ[ί]ο[υ]
Ἀντίπατρος | Δημοφῶντος
5 Ἀσκληπιάδης | Σωτηρίχου.

2442 I Ἄρχοντος Μου[σ....] | ἐκ τῶν ἐφήβων ἀ[π]εληλυ|θότες εἰς τάγ[μ]α·
Προκλῆς Μνάσωνος
Σφόδρις Βάκχωνος
Ἀρτέμων καὶ Ἀριστο[κ]λῆς | οἱ Νικάνορος
[Ε]ὔπλους | Ἀ[ρ]ιστίδου
Εὔξ[ε]νος | Δημ[η]τρίου

II Κ[αλλι]σθέ[νης ......]
Κλεόξε[νος ....]
Ἱεροκλῆς Ἰσ......
Σωσικλῆς ....
5 Παράμονο[ς ....]

III Σῖ[μ]ο[ς]
[Ζ]ώ|πυρος
5 Ἀπολλώ|νιος Ζω|πύρου
Ζώπυρος Ἀθηναί|ου καὶ Κάσ[σανδρος(?)].

Hunc tironum recensum circa initium aerae Christianae lapidi incisum existimo; nam titulo n. 2440 aliquanto recentiorem esse cum ex litteratura, tum inde cognoscitur, quod hic iam non infrequentia sunt ea nomina, quae Romanorum aetate quacunque Graeci habitabant in dies latius fusa antiqua illa et singularum regionum gentiumque propria magis magisque expulerunt, veluti Ἀπολλώνιος, Ἀφροδίσιος, Δημήτριος, Ζωΐλος, Ζώπυρος, Παράμονος. Sed ad recentiora etiam Augusti principatu tempora descendere ea re vetamur, quod in haud exiguo nominum numero nullum Romanae originis est.

2443 Marmor album grande, Thebis in museo n. 27. Exscripsit Lolling.

a *b*

ΗΙ / ΝΥΗΜΩΝΟC ΠΑΡΘΕΝΟΚΛΗCCΙΜΑ
ͻΜΕΣΤΙΧΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΔΑΜΩΝΛΥCΑΝΔ
ΣΑΩΝΕΥΞΕΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔ
ΑΡΑΜΩΝΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥ ΝΙΚΙΑΣΜΕΝ/
ΙCΦΑΝΗCΑ///ΚΛΗΠΙΑΔΟ·Υ ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΣ
ΙΑΡΘΕΝΟΓ ΙΗΣΣΙΜΙΟΥ
ΟΜΟΛΩΙΧΟΣΚΑΦΙΣΙΟΥ ΠΑΡΑΜΟΝΟCΔΗΝ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΥΠΛΙΙΣΤΟΣ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΤΡΑΙΑ//////Ⰽ ΔΙΟΚΛΗΣΔΙC
ΣΩΤΑΣΣΩΤΑ
ΣΩΤΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΑΡΑΜΟ
ΠΑ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ ΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΣΟΝΙΙ
ΜΙΔΙΟΣΖΩΙΛΟΥ ΠΟΠ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ ΑΡΜ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥ ΜΑ
ΜΗΤΡΑΣΔΑΜΩΝ
ΚΛΕΙΤΟΣΕΡΜΙΟΥ
ΡΙΣΤΩΝΕΠΑΦΡΟ
ΥΦΡΟΣΥΝΟ
ΥΦΡΟΣΥ
ΩΙΛΟ

a ....ν [Δ]ήμωνος
[Δ]ομέστιχος Ἀρίστωνος
Σάων Εὐξένου
[Π]αράμ[ο]νος Παραμόνου
[Δ]ι[ο]φάνης Ἀ[σ]κληπιάδου
[Π]αρθενο[κλ]ῆς Σιμίου
Ὁμολώϊχος Καφισίου
Ἀθηνόδωρος | Ἀθηνοδώρου
Εὔπλ[η]στος | Τραϊα[νοῦ]
Σωτᾶς Σωτᾶ
Σωτᾶς Διονυσίου
Ἀφροδίσιος | Φιλίππου
Μίδιος Ζωΐλου
Παράμονος Ἀφροδισίου
Ἀφροδίσιος Παραμόνου
Μητρᾶς Δάμων[ος]
Κλεῖτος Ἑρμίου
[Ἀ]ρίστων Ἐπαφρο[δίτου]
[Ε]ὐφρόσυνο[ς ....]
[Ε]ὐφρόσυ[νος ......]
[Ζ]ωΐλο[ς ....]

b Παρθενοκλῆς Σιμα[λίωνος]
Δάμων Λυσάνδ[ρου]
Ἀλέξανδ[ρος ....]
Νικίας Μενά[νδρου]
Σωτήριχος Σ........
Παράμονος Δημ.......
Διοκλῆς Διο......
Παράμο[νος ....]
Πα..........
Ὀνήσιμος [........, ...]
κας Ὀνη[σίμου]
Ποπ.......
Ἁρμ.......
Μα.......

Nominum rationes similes sunt atque n. 2441. 2442, sed hic iam Romana quaedam immiscentur, *a* vs. 2 Δομέστιχος (*Domesticus*), vs. 9 Τραϊανός. Atque hoc quidem non ante initium alterius p. Chr. n. saeculi titulum incisum demonstrat, quem sane, nisi hoc nomen haberet, primo potius saeculo tribuerem.

2444 Magnum marmor album quadratum; a sinistra et a dextra hunc lapidem alii attingebant, infra margo prominens, in superiore planicie foramina compluria. Lapidem ex pariete aliquo evolsum esse apparet. Admodum detritus est, ut pleraque non legantur nisi difficulter. Thebis ante introitum musei. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Epheborum si quid video nomina in hac tabula incisa sunt, disposita illa quidem incommode et sine certo ordine, ita ut ne numerari quidem versus potuerint, sed contentus esse debuerim quattuor paginas sive columnas distinxisse.

I *a* Ἀσ[τ]οκᾶς | Ἀτά[κ]του, | [...... Φι]λο[νό]μου, | Ἐπιτυγχά|[νων Εὐ]νομίχ[ο]υ, | [Ἐ]πι..... | ....έ[ν]ου, Λέων Εὐμέ|[ν]ου.
b [Πόπ]λιος Τάδιος, | Πραξίων | Στρατονίκου, | .... Κ[α]λ[ο]νείκου, | Τρύφων | Φίλωνος, | Διοσκουρίδης | Ἀπολλ[ο]δώρου, | [Τρύ]φων

I II III VI

a ΑΞ///ΟΚΑΣ ΙΙ Θ C////////////// CΩ⟨ ////////ΗΞΑΝΤΙΟΧΟΥ ΑCΩΙΙ a

ΑΤΑΤΤΟΥ ΖΩΠΥΡΟ< ΑΠΟ ΕΠΙΚΤΗΤΟ//// ΔΙΩΝΥΣΙΟΥ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗ- ΑCΩΠ

ΛΟ/// ///ΜΟΥ ΦΙΛΕ Ω ΛΡΙΚΟΣ ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣΣΩΤΗΡΙΔΟΥ Ω //// Ι

=ΠΙΤΥΝΧΑ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΚΑΡΠΟΥ ΜΕΛΙΤΩΝΟC ΕΥΗΜΕΡΟΣ

ΝΟΜΙΧ///Υ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟΥ ΣΩΤΑΣ ΥΠΙΝ///// ΔΙΔΥΜΟΥ

ΓΙ ΖΩΙΛΟΣΖΩΙΛΟΥ ΕΙΣΙΓΕΝ ΗΣΦΙΛΙCΚΟΥ ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ ///ΛΟΜΕΙΛΟC ΑΓΑΘΟ

Ε///ΟΥ ΖΩΣΙΜΟΣΚΑΦΙΣΙΟΥ ΙΙ /// /// /// /// ΟΥ ΕΠΑΦΡΑC ΦΡΥΝΩΝΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

ΙΛΑΡΙΩΝΝΙΚΙΠΠΟΥ ΕΠΑΦΡΑ ΖΩΙΚΟCΛΥCΙΜΑΧΟΥΠΕΡΙΓΕΝΗΣΦΑΦΡΟΔ///

ΚΑΛΛΩΝΠΑΡΑΜΟΝ

ΛΕΩΝΕΥΜΕ ΑΓΑ·Θ ΟΚΛΗΣΚΑΙ ΕΠΑΦΡΑΣ ΕΡΜΟΞΕ//////////

ΟΥΓ ΙΙ /// ΙΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΙ/////////

Γ ΠΑΙΙ ΟΕΥΗΜΕΡΟΥ ΔΙΟΚΛΗΣΟΙΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΦΙΛΟΞ

/////////////ΟΣ ΥΜΠΙΧΟΥ ΑΓΑΘΩΝΣΙΜΙΟΥ ΚΑΛΛΩΝ ΕΡΜΑΙΟΥ

Ο ΙΛΜΟCCΩΤΗΡΙΔΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ

ΣΟ ΣΩΤΑΣΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ ///Ν///CΙΚΛΗC ΑΝΤΛ///Ο////

ΓΥΑ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ ΑΝ//////ΚΛΗ////

b ΙΙΛΙΟΣΤΑΔΙΟΣ Α ΕΡΑ //////////////////

ΠΡΑΞΙΩΝ

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΥ ΣΙΜΙΑΣΕΥΗΜΕΡΟΥ Δ///ΟΝΥΣ

///ΚΑΛΛΩΝΕΙΚΟΙ ΣΩΤΗΡΙΧΟΣΚΛΓΝΙ...ΟΥ

ΤΡΥΦΩΝ//_FINO ΕΡΜΟΓΕΝΗΣΕΙΣΙΔΩΡΟΥΛΛΛΗ

ΦΙΛΩΝΟC///ΝΟΥ ΤΕ/// ΩΝ ΛΕΥΚΙΟΣ ΣΩΤΑΣΗΡΩ/// ΛΥΚΟΣ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ b

ΔΙΟCΚΟΥΡΙΔΗC ΟΜΟΛΩΙΧΟΣ⟩ ΗΜΗΤΡΙΟΣΝΙΚΑΝΟΡΟΣ

sic ΑΠΟΛΛΩΔΩΡΟΥ ΣΩΚΛΗΣ ΖΗΝΩΝΟΣ ///ΤΥΧΟΣ Ε///////////////ΟΣ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ

ΛΩΝΦΙΛΟΔΑΜΟΥ ΑΣΩΠΙΧΟΣ ΤΟΥΚΑΤΙΩΝΟΣ ΕΠΑΦΡΑΣ

ΞΙΚΟΣΣΩΤΑ ΛΤΕΛΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΙΩΝΟΣ ΕΠΑΦΡΑ

ΑΛΚΙΔΑΜΟΣΣΕ ΜΑΛΙΩΝΟΣ ΠΑΡΜΕΝΩΝ ΣΩΤΑΙΡΟ///

ΠΠΟΣΣΩΤΗΡΙΧΟΥ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝΤΙΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ν//Λ//ΟΝΑΝ-

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ

ΙΛ//ΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ ΦΙΛΑΙ///

ΚΡΛΣ ΟΜΟΛΩΙΧΟΥ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΟΡΓ///////Κ/// ΙΣΤΟΡΟC

ΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΙΩΝ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΔΗ Λ////

ΖΩΠΥΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΩΤΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΟΜΟΛΩΙΧΟΥ

Φιλοδάμου, | [. . . . . . ν]εικος Σωτᾶ, | [. . . . . ι]ππος Σωτηρίχου, | . . . . . ίλ[ο]ς Διονυσίου, | . . . . . κρᾶς Ὁμολωΐχου.

II Ζώπυρος Φιλε[ίνου (?)], | Ἀπο . . . . . . | Ἐπικτήτο[υ], | Παράμονος | Παραμόνου, | Ζωΐλος Ζωΐλου, | Ζώσιμος Καφισίου, | Ἱλαρίων Νικίππου, Εἰσιγένης | . . . . . ου, | Ἀθήναιος | Εὐημέρου, | Παν . . . . . | [Ὀλ]υμπίχου, | Σωτᾶς Εὐφροσύνου, | Σιμίας Εὐημέρου, | Σωτήριχος Κλ[ει]να[γόρ]ου, | Ἑρμογένης Εἰσιδώρου, | Τέ[λ]ων Λευκίο[υ], | Σωτᾶς Ἡρώ[δου], | Ὁμολώϊχος), | Λύκος, | Σωκλῆς Ζήνωνος, | Ἀσώπιχος Τουκατίωνος, | [Ἀ]τέλης Τουκατίωνος, | Ἀλκίδαμος Σε[ι]μαλίωνος, | Ἀριστογείτων Τίτου, | Ἐπίκτητος Εὐφράνορος, | Εὐφρόσυνος | Ἀριστοκλέους, | Παράμονος | Σωσιγένους, | Ζώπυρος | Δημητρίου, | Εὔφρόσυνος | Νικολάου, | Στεφανίων | Διονυσίου.

III . . . θο . . . . . | Διωνυσίου, | [Ἀνδ]ρικὸς | Κάρπου, | Σωτᾶς | Φιλίσκου, | Ἐπαφρᾶς | Ἐπαφρᾶ, | Ἀγαθοκλῆς καὶ | Διοκλῆς οἱ Ἀρίστωνος, | Ἀγάθων Σιμίου, | . . . . μος Σωτηρίδου, | [Μ]ν[η]σικλῆς | Καλλικράτου, | Ἀ . . . . . . | Δ[ι]ονυσ[ίου].

IV*a* Σωκ[ράτ]ης Ἀντιόχου, | Φιλοκράτης, | Ἀσω[π . . . .] | Ἀσωπ . . . . . ., | Ἀφροδείσιος Σωτηρίδου, | . . ω . . . . . | Μελίτωνος, Εὐήμερος | Διδύμου, | Ὑγῖν[ος], | Ἀγαθο . . . . ., | Μενεκράτης | Φρύνωνος, | [Φι]λόμειλος | Θεοφίλου, | Ζωϊκὸς Λυσιμάχου, Περιγένης, | Φ(λάβιος) Ἀφροδ[είσιος], | Κάλλων Παραμόν[ου], | Ἐπαφρᾶς | Διονυσίου, | Ἑρμόξε[νος] | Σι . . . ., | Φιλόξ[ενος . . . .], | Κάλλων Ἑρμαίου. | Ἄρχοντος Ἀντα[γ]ό[ρου]· Ἀν[τι]κλῆ[ς] | Ἐρα- . . . .

b Παράμονος, | [Δ]ημήτριος Νικάνορος, | [Εὔ]τυχος | Ε . . . . ος, | Παρμένων Διονυσίου, | Γόργ[ος] κ[αὶ . . . . .] | Φιλοξένου, | Σωτᾶς | Ὁμολωΐχου, | Παράμονος, | Ἐπαφρᾶς | Ἐπαφρᾶ, | Σώταιρο[ς . . . . .], | Ν . . . ων Ἀντ . . . . ., | Βάκχων, | Φιλά[ργυρος Ἀρ]ίστωνος, | Δημ . . . . .

Titulus ei qui proxime antecedit tempore suppar, aut adeo aliquanto recentior.

2445 Magnum marmor nigrum, a. 0,85, l. 0,68, c. 0,27, Thebis nunc in museo n. 53. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 1316. Lebas *Inscr.* II, 493. Nunc suprema pars (*a*) periit, reliqua (*b*) exscripsit Lolling.

a

ΔΩΡΟΣΠΑΡ[ΑΔ.Ν]ΟΥΜΟΣΧΙΩΝ
ΩΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΣΩΤΗΡΙΧΟΥ
ΠΑΡΘΕΝΟΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΙΔ
ΤΡΥΦΩΝΟ
ΟΜΟΛΩΙΧΟΥ
ΙΣ ΚΑΛΛΩΝΣΙΜΑΛΙΩΝΟΣ
ΡΑΜΟΝΟΥ ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ
ΡΑΤΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΟΥΣ
ΔΙΤΟΥ
ΙΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΕΥΚΑΡΠΟΣ
ΣΩΤΑ
ΙΩΝΟΣ ΦΙΛΙΝΟΥ
ΤΟΥΣΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣ
ΟΥ ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ ΕΠΑΓΑΘΟΣΔΗΜΗΤΡΙ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ ΟΥ ΚΛΕΑΡΙΣΤΟΣ
ΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΕΡΜΑΙΟΥ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΖΩΠΥΡΟΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΕΥΜΑΡΩΝ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΧΑΡΙΔΑΜΟΣΕΥΡΙΩΝΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ ΠΟΤΙΔΑΣΟΜΟΛΩΙΩΝΟΣ
ΟΜΟΛΩΙΧΟΥ ΒΕΙΤΑΛΙΟΣΠΟΜΠΩΝΙΟΥ
ΣΩΚΡΑΤΗΣΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

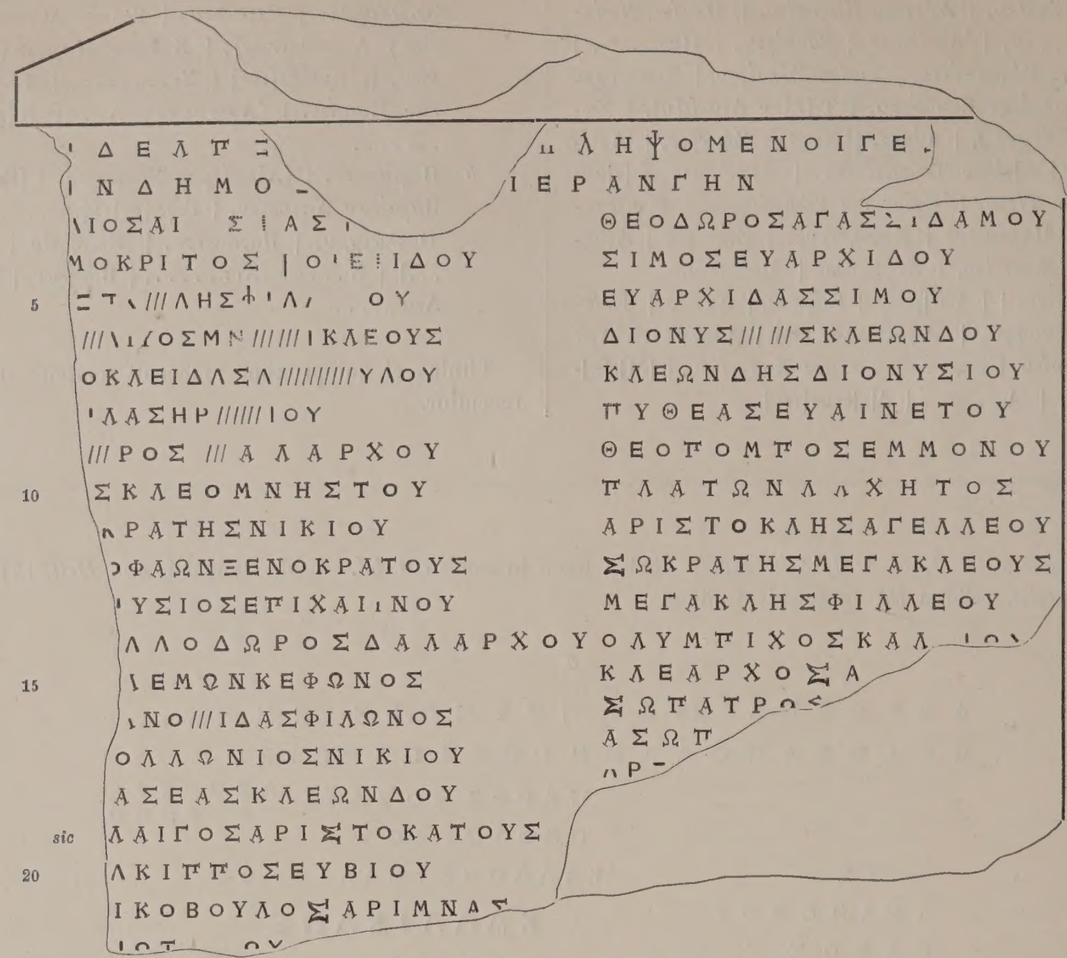
b

Var. lect. Vs. 1 ΠΑΡΔΟΠΟΥ Lebas, ΓΑΡΑΔ.ΝΟΥ Rangabé. || Vs. 2 init. ΩΝΙΟΣ Lebas, ΚΟΝΟΣ Rangabé. Fragmentum *b* ex Lollingii apographo exprimo antiquiorum erroribus non enotatis.

. . . . . δωρος Παρα[μό]νου — Μοσχίων
[Ἀπολλ]ώνιος Ἀπολλωνίου — Σωτηρίχου
Παρθενοκλῆς — Λεοντίδ[ης]
Ὁμολωΐχου — Τρύφωνο[ς]
. . . . ις — Κάλλων Σιμαλίωνος
[. . . . . Παραμόνου — Καλλικλῆς
[. . . . στ]ρατος — Καλλικλέους
[Ἐπαφρο]δίτου
. . . . . ίων — Ἀγάθων — Εὔκαρπος
. . . . . ίωνος — Σωτᾶ — Φιλίνου
[Ἀγαθό]πους Δημοφῶντος
. . . . . . ου — Παράμονος — Ἐπάγαθος Δημητρί|ου
Ἀριστοβούλου — Κλεάριστος
. . . . ος — Νικόστρατος — Ἑρμαΐου
Νικοστράτου — Ζώπυρος Ἀρτέμωνος
Εὐμάρων — Χαρίδαμος Εὐρίωνος
Νικοστράτου — Ποτι[δ]ᾶς Ὁμολωΐωνος
Σωτήριχος — Βειτάλιος Πομπωνίου
Ὁμολωΐχου
Σωκράτης Σωκράτους
[Δ]ιονυσόδωρος Σωκράτους

Haec quoque tabula imperatorum aetate et ni fallor altero potius quam primo p. Chr. n. saeculo erecta est; nam quod col. *b* vs. 16 legimus Βειτάλιος Πομπωνίου, id satis recentem aetatem indicat cum propter prioris nominis scripturam, tum propter alterius usum, quod hic non gentile est, sed nominis Graeci unum certum hominem significantis vicibus fungitur.

2446 Stela sepulcralis marmoris subcaerulei, olim ornata aëtomate, quod nunc periit, Thebis in museo n. 21. Ex ectypo et apographo suo ed. B. Haussoullier *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 356. Exscripsit Lolling.

[Ο]ἵδε ἀπε[γράψαντο ἐπ]ιληψόμενοι γεω[ργεῖν]
[τὴ]ν δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱερὰν γῆν·
[Πόπ]λιος Αἴ[λιο]ς Ἰασι . . .
. . μόκριτος [Π]ρο[ξ]ε[ν]ίδου
[Ἀρι]στο[κ]λῆς Φιλλέου
. . . . . ος Μν[ασ]ικλέους
[Πρ]οκλείδας . . . . . ύλου
. . . ιλας Ἡρ[α]ίου
. . . ρος [Δ]αλάρχου
. . . ς Κλεομνήστου
[Εὐκ]ράτης Νικίου
[Δαμ]οφάων Ξενοκράτους
[Διον]ύσιος Ἐπιχα[ρ]ίνου
[Ἀπ]ολλόδωρος Δαλάρχου
[Πο]λέμων Κέφωνος
[Εὐ]ανο[ρ]ίδας Φίλωνος
[Ἀπ]ολλώνιος Νικίου
[Μν]ασέας Κλεώνδου
[Φί]λαιγος Ἀριστοκ(ρ)άτους
[Ἄ]λκιππος Εὐβίου
[Ν]ικόβουλος Ἀριμνάσ[του]
[Δ]ιόζ[οτ]ο[ς . . . .]

Θεόδωρος Ἀγασσιδάμου
Σῖμος Εὐαρχίδου
Εὐαρχίδας Σίμου
Διονύσ[ιο]ς Κλεώνδου
Κλεώνδης Διονυσίου
Πυθέας Εὐαινέτου
Θεόπομπος Ἐμμόνου
Πλάτων Λάχητος
Ἀριστοκλῆς Ἀ[π]ελλέου
Σωκράτης Μεγακλέους
Μεγακλῆς Φιλλέου
Ὀλύμπιχος Καλ[λ]ίου
Κλέαρχος Α . . . . . .
Σώπατρος . . . .
Ἀσωπ . . . .
Ἀρε . . . .

Formulam initialem editor Francogallus sic refinxit: [Ο]ἵδε ἀπε[μισθώσαντο, ἀν]τιληψόμενοι γεω[ργίας, | τὴ]ν δημο[σίαν καὶ τὴν] ἱερὰν γῆν. Hoc est: "hi conduxerunt agrum publicum et sacrum, ut agriculturae operam darent". Qua in lectione cum haec ipsa consilii atque animi, quo homines agros conduxerint, significatio, tum ordo verborum, quo illa enuntiato primario medio interponitur, plane abhorrent a sollemni litterarum publicarum dicendi genere; ac ne compositi quidem verbi ἀπεμισθώσαντο usus placet. Supplementum meum paullo aliam vim habet: Publice proscribi solitum esse, ut nomina darent quicunque agros publicos aut sacros colendos conducere vellent, ex titulo Thespiensi n. 1739 videmus. Hic igitur non hominum qui iam conduxerunt agros — qua in re mirum esset, quod neque agri modus neque locationis pretium ascribitur — sed qui professi erant se conducere velle, indicem habemus. Qui nescio an ea de causa lapidi incisus et publice propositus sit, ut cuilibet civi facultas daretur, si in eorum numero deprehenderet nomen hominis cui non liceret agros conducere, id ad magistratum deferendi. Ac supplementum meum nullam habet difficultatem, nam compositum verbum ἐπιλαμβάνειν occupandi vi usurpatum et cum accusativo coniunctum eiusmodi locis qualis est apud Platonem Legg. VI, 779 *C* satis defendi existimaverim. Ceterum hic titulus imperatorum aetate incisus videtur.

2447 Fragmentum marmoris leucophaei, a. 0,34, l. (supra) 0,49, fractum a dextra et ab inferiore parte, Thebis in museo n. 209. Ed. B. Latischew *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 349 n. 1. Contulit Lolling.

[*Textum vide ad dextram.*]

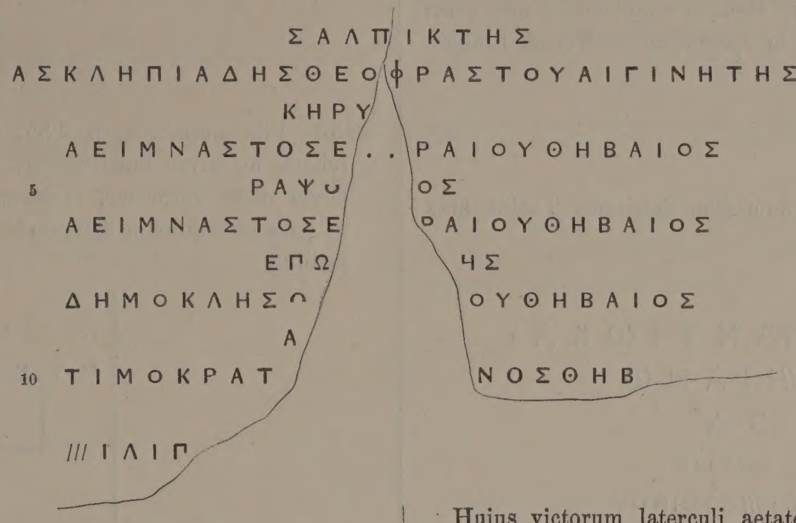
ΘΡΑΣΕΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΑΓ
ΤΩΝΑΓΡΙΩΝΙΩΝΝΙΚΟΜΑ
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΤΟΥΔΙΟΝΥ
ΡΥΝΧΩΝΟΣΑΠΟΔΕ
ΟΥΤΟΥΕΥΑΓΡΟΥΧΑΛ
ΟΝΠΥΡΦΟΡΟΥΝΤ
ΡΑΤΟΝΙΚΟΥΘΗ

Θρασέου ἄρχοντος, ἀγ[ωνοθετοῦντος] | τῶν Ἀγριωνίων Νικομά[χου τοῦ . . . . . .], | ἐπὶ ἱερέως τοῦ Διονύ[σου . . . . . . τοῦ] | Ῥύνχωνος, ἀπὸ

δὲ τ[εχνιτῶν .....]|ου τοῦ Εὐάγρου Χαλ[κιδέως τὸ δεύτε]|ρον, πυρφοροῦντ[ος .... τοῦ | Στ]ρατονίκου Θη[βαίου, ...].

Titulus ut permulti Boeotici, qui ad certamina musica spectant, primo a. Chr. n. saeculo ineunte incisus videtur. Rhynchonis nomen etiam in duobus aliis lapidibus Thebanis (n. 2467. 2573) recurrit, sed eorum uterque hoc multo antiquior est, quare nolim hic vs. 4 extr. [...... Φρυνίσκου τοῦ] | Ῥύγχωνος reponere.

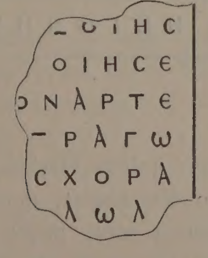
2448 Lapis fractus in duas partes, Thebis in museo n. 159 et n. 173. Ed. Lolling *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 142 (inde E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus p. 127 n. XI). Anno 1885 denuo contulit Lolling.

σαλπικτής
Ἀσκληπιάδης Θεοφράστου Αἰγινήτης
κῆρυξ
Ἀείμναστος Ε[ὐφ]ραίου Θηβαῖος
ῥαψ[ῳδ]ός
Ἀείμναστος Ε[ὐφ]ραίου Θηβαῖος
ἐπῶ[ν ποιητ]ής
Δημοκλῆς Θ...... ου Θηβαῖος
α[ὐλητής]
Τιμοκράτ[ης ... ω]νος Θηβ[αῖος]
[αὐλῳδός]
[Φ]ίλιπ[πος ....]

Huius victorum laterculi aetatem nominibus Asclepiadis tubicinis et Democlis poëtae epici aliquatenus definiri vidit Reischius, qui cum observasset in tabula Oropia n. 419 scripta esse σαλπιστὴς | Θεόφραστος Ἀσκληπιάδου Αἰγινήτης et ἐνκωμίῳ ἐπικῷ | Ἀμινίας Δημοκλέους Θηβαῖος, ambiguus haerebat utrum illos eorum qui hic sunt patres an filios statueret; namque huius tituli vs. 8 ille supplebat Δημοκλῆς [Ἀμινί]ου Θηβαῖος. At paterni nominis litteram initialem non fuisse ἄλφα ex Lollingii apographo, cuius lectionem lapide iterum collato confirmavit, apparet. Quare quin hic Democles illius Aminiae pater, non filius fuerit, non licet dubitare, idemque de Asclepiade et Theophrasto statuendum. Itaque si reputaveris quae de Oropiorum titulorum aetate disputavi ad n. 416, hunc Thebanum mecum ad postremos alterius aut primos primi a. Chr. n. saeculi referre non dubitabis.

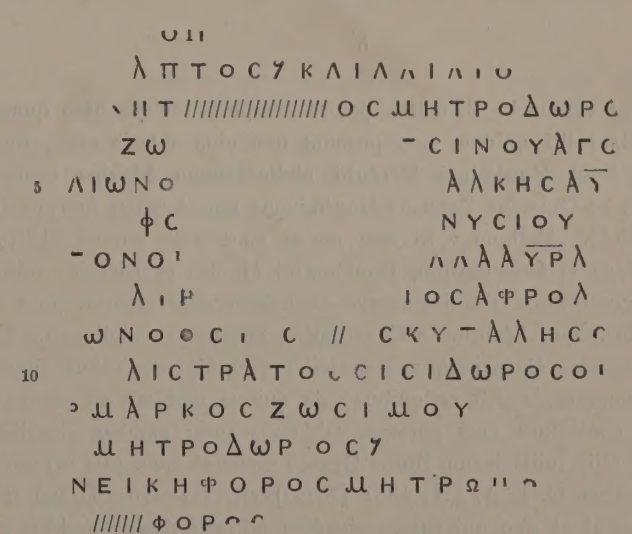
2449 Thebis in museo. Ed. Lolling *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 143. Anno 1885 iterum contulit idem.

Vs. 1 .. ἐ[π]οίησ[ε (?)]. Vs. 2 [.. ἐπ]οίησε. Vs. 3 [ἐγκώμιον ἐπικ]ὸν (?) Ἀρτε[μ.....]. Vs. 4 τραγῳ|[δός .....]. Vs. 5 .....ς· χορα|[ύλης. ....]. Vs. 6 [.... αὐ]λῳδ[ός].

Tabulam victorum certaminis musici esse apparet. Quo in genere tituli insolitum sane est verbum ἐποίησε, cuius vs. 1. 2 manifesta exstant vestigia. Sed fortasse hic in poëtis qui vicerant recensendis pro usitatis illis ποιητὴς ἐπῶν, ποιητὴς τραγῳδίας usurpata erat formula τραγῳδίαν ἐποίησε ὁ δεῖνα. Imperatorum Romanorum aetatis esse litteratura demonstrat.

2450 Fragmentum tabulae marmoris albi, Thebis in museo n. 238. Exscripsit Lolling.

[......|....... Γρ]άπτος) καὶ Λ(ούκιος) [Α]ἴλιο[ς ....| ... Μ]ητ[ρόδωρ]ος Μητροδώρο[υ, ... | ....], Ζω[σιμιανὸς

Ὑγ]είνου (?) ἀγω[νοθετῶν | τοῦ ἀγ]ῶνο[ς τοῦ περὶ] ἀλκῆς, Αὐ[(ρήλιος) ...... | ......] φο[.......... Διο]νυσίου, [....... | .... τ]ὸν ὀ[πλίτην (?) ὁ δεῖνα Ἀπε]λλᾶ, Αὐρ(ήλιος) Λ[......|......π]άτρ[ου, ...]ιος Ἀφροδ[ισίου | ἀγ]ωνοθε[τ]ῶ[ν] σ[κ]υ[τ]άλης, ...|.... Καλ]λίστρατος, Εἰσίδωρος οἱ ......|.... Μᾶρκος Ζωσίμου, | Μητρόδωρος), | Νεικηφόρος Μήτρω[ν]ο[ς, | Σύμ]φορος.

Ad ludos gymnicos spectare titulum apparet; de aetate id quidem pro certo pronuntiari licet, extrema alterius p. Chr. saeculi parte non esse antiquiorem. Utrum Thebis haec certamina peracta sint an alibi, diiudicari nequit, quia non constat unde lapis in museum Thebanum illatus sit. Quid sibi velint verba ἀγωνοθετῶν σκυτάλης, quae Lollingius agnovit vs. 9, ignorare me fateor. Reliqua supplementa mea sunt; ὁ περὶ ἀλκῆς ἀγών (vs. 5) frequens est in epheborum Atticorum titulis.

2451 Miliarium lapidis subcaerulei admodum detritum, Thebis ante museum. Exscripsit Lolling.

ΣΕΒΑΣ////////////////////ΚΑΝΤΙΩΚΑΙ
////ΙΙΛΝΩ
ϽΔ
ΚΕΤΩΝ
ΝΣΤ///ΝΤΕΙΝΟΥ
ΚΕΤ ΕΠΙΦ
ΙΙ/////////ΟΥ
ΤΛΝΤΕΙΝΟΥ

Δ

Sic fere haec restituenda videntur:

Σεβασ[τοῖς Κωνστ]αντίῳ καὶ
[Μαξιμ]ιανῷ
δ'
.... κ[αὶ] τῶν
[Σεβαστῶν Κω]νστ[α]ντείνου
[καὶ Λικινίου] κ[αὶ] τ(ῶν) ἐπιφ[α]-
[νεστάτων Καισάρων Κρίσπ]ου
[καὶ Λικινίου καὶ Κωνσ]ταντείνου

δ'

Apparet versus 1—3 multo priore tempore incisos esse quam reliquos. Nam illi quidem non possunt non eius aetatis esse, qua post Diocletiani et Maximiani Herculii abdicationem Flavius Constantius (Chlorus) et Galerius Valerius Maximianus una Augusti fuerunt (305—306 p. Chr.). Reliqua vero non incisa sunt ante annum 317 p. Chr., quo Crispus et Constantinus Constantini M. filii et Licinius minor Licinii Augusti filius simul Caesares appellati sunt, neque post annum 323 p. Chr., quo Licinius a Constantino coactus se abdicavit. Ut singulos Augustos Caesaresque simpliciter singulis nominibus significatos fuisse sumerem, spatii rationibus, de quibus maxime ex versus primi reliquiis coniectura fieri poterat, adductus sum; eandem simplicitatem etiam in aliis miliariorum titulis Graeco sermone conceptis inveniri lapis docet Atticus C. I. A. III, 406: [Σεβα]στοῖς Βαλεντινιανῷ καὶ Βάλεντι. Ex eo simul et alio antiquiore eiusdem miliarii titulo (n. 405) perspicitur, dativum in hoc genere solemnem fuisse. Quem quod in recentiore huius tituli parte excipit genetivus, id nescio an ad eandem casuum confusionem referendum sit, de qua ad n. 1713 fusius disputavi.

2452 Tabula marmoris caerulei inaedificata Thebis in domo privata sita prope museum, quam possidet Ἀχιλλέας Φράγκαρος. Exscripsit Lolling.

ΗΙΑΡΟΝ
Γ////// Σ ///ΚΑΙΡΑ
ΣΤΕΛΕΣΣΦΟΡΟ

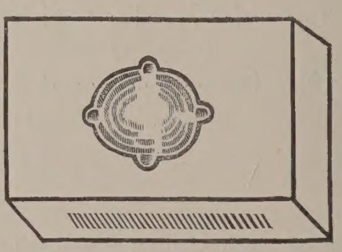
Ἱαρὸν | Γ[αία]ς [Μα]καίρα|ς Τελεσσφόρω.

2453 Pila marmorea, a. 0,85, l. 0,35, c. 0,15. Inferior pars rudis relicta, ut terrae immitteretur. In parte antica postea, cum lapis in alium usum vocaretur, magnum foramen quadratum incisum est ita ut pars inscriptionis deleretur. Thebis in museo n. 153. Exscripsit Lolling.

ΗΙΑΡΟ///
ΝΥΜΦ////Ω///

Ἱαρὸ[ν] | Νυμφ[ά]ω[ν].

2454 Tabula marmoris albi, a. 0,05, l. 0,17, c. 0,09. In superficie eschara, in parte antica titulus. Thebis in museo n. 85. Exscripsit Lolling.

titulus

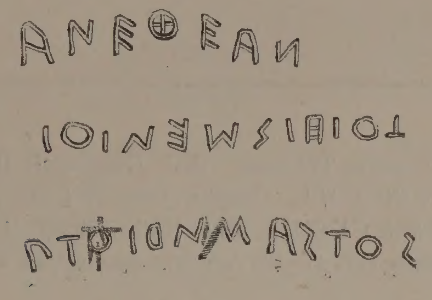
ΗΣΙΟΝΗΣ

Ἡσιόνης.

Cuinam ex eis heroinis, quibus Hesione nomen fuit, haec eschara dedicata fuerit, pro certo dici nequit, quia neque ab omni parte certum est, lapidem Thebanum esse, neque ulli ex eis quicquam necessitudinis cum Thebanorum sacris et fabulis intercessisse scimus. Sed ut in re obscurissima tamen maxime probabile existimaverim, Laomedontis filiam intellegendam esse, quippe cuius sors coniunctissima fuerit cum Herculis rebus, quem Thebis praecipue cultum esse nemo ignorat. Ceterum ne quis O. Muelleri auctoritate (Orchomenus p. 135) in errorem inductus hunc lapidem Orchomenium existimet, moneo Danai filiam, Orchomeni matrem apud scholiastam Apollonii Rhodii I, 230 Ἰσονόην esse, non Ἡσιόνην, quod ille quidem scire non poterat, sed Weizsaeckerus in Roscheri Lex. myth. s. v. Hesione sane non debebat Muelleri adnotationem exscribere non inspecta scholiorum Apollonii editione Keiliana.

2455 Statua parva ahenea repraesentans virum nudum barbatum, qui dextra sublata hastam vel similem rem nunc perditam vibrabat. *a* in dextro, *b* in sinistro femore. Repertum monumentum Chalcide in castello; sed Thebanum origine esse argumentum et sermo demonstrant. Edd. Koehler *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* I p. 97. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 139. Roehl Inscr. Graec. ant. 129 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 86 n. 13. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 286. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 306 n. 1132. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 214 n. 202). Cf. Kirchhoff *Studien zur Gesch. des griech. Alphabets* ed. 4 p. 118 not. 1.

b

a

Πτωΐων, Μάστος | τοῖ Ἱσμεινίοι | ἀνέθεαν.

2456 Columella, cuius in striis incisus est titulus, Thebis in museo. Edd. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 130. Accuratius ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. antiq. 191 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 185 n. 1. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 276. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 348. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 227 n. 665. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 212 n. 198).

D I O M O ⊦ O I O I
Α Γ ⊦ Μ Ο Ν D Α Σ Α Γ Ο D Ⅎ Κ Α /// /// ///

Δὶ Ὁμολωΐοι | Ἀγειμώνδας ἀπὸ δεκά[τας].

De littera, qua hic vocalis producta media inter ē et ī indicatur, cf. quae exposui ad titulum Thespiensem n. 1888.

2457 Taurus parvus aheneus cum basi quadrata, quae titulum habet, inventus in fano Cabirorum prope Thebas et translatus Athenas. Titulus per tria basis latera (*a b c*) dispositus. Exscripsit Lolling.

a | b | c

D A I T O N D A /// A N Ⅎ Θ Ⅎ K Ⅎ | T O I K A B | I R O I

Δαιτώνδα[ς] ἀνέθεικε τοῖ Καβίροι.

2458 '*Panstatuette, die von einem länglich viereckigen Aufsatz gekrönt ist; die Frontseite des letzteren zeigt eine Palmette, die Rückseite die Inschrift*'. Inventa statua in fano Cabirorum prope Thebas, translata Athenas. Exscripsit Lolling.

Α Ν Θ Ⅎ Μ Α Τ Ο Ι
Γ Α Ι/// /// Τ Ω Κ Α Β Ι Ρ Ι

Ἄνθεμα τοῖ | παί[δι] τῶ Καβίρ[ω].

Etsi mihi in mentem venit, ἄνθεμα (i. e. ἀνάθημα) legendum esse, tamen quod ea forma tituli dedicatoria sane insolens esset, malui nomen mulieris Ἀνθέμα (cf. n. 2259) agnoscere. Ceterum πάϊδι, non παιδί, scripsi, quia in eis titulis, qui litteraturam quidem Ionicam, sed sermonem Boeoticum habent, nunquam in hac voce η scriptum est, unde apparet hic illam dialectum contractione vocalium non magis usam esse quam in Ἑρμάϊος et similibus (cf. adn. ad n. 690).

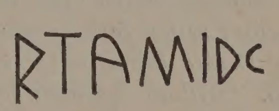
2459 Taurus aheneus parvus inventus in fano Cabirorum prope Thebas, translatus Athenas. Titulus punctis incisus in ipso tauri corpore. Exscripsit Lolling.

Paenultimam litteram N fuisse, sed eam a sculptore quia male expressa esset neglectam et deinde alteram N obliqua positura additam esse probabiliter existimat Lolling.

ἱαρόν.

2459 *a* Stela lapidis qui vocatur πῶρος, in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Wolters.

[Ἀ]ρταμίδω[ρος τοῖ Καβίροι ἀνέθεικε (?)].

2460 '*Dorisches Geison, Ausladung 0,24, links gebrochen, rechts vollständig. Buchstabenhöhe 0,03*'. Lapis inventus quum instituti archaeologici Germanici auctoritate et sumptibus erueretur fanum Cabirorum prope Thebas. Apographum a Judeichio confectum misit Lolling.

Θ Ε Ν Ο Γ Α Ι Ο

[Παρ]θενοπαῖο[ς]. Supplevit Lolling.

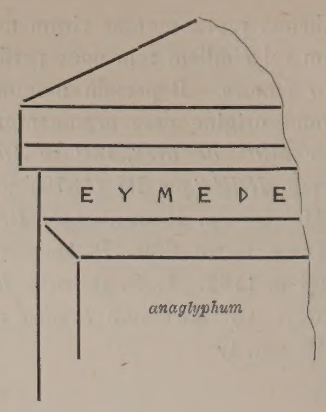
2461 Tabula a. 0,65, l. 0,45, c. 0,13, fracta a sinistra, cum aëtomate et anaglypho exhibente Herculem nudum stantem, sinistra clavam ad terram demissam, dextra cornu sublatum gerentem. Olim in suburbio Thebarum cui nomen est Πυρί, nunc in museo Thebano n. 73. Edd. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 503,

U. de Wilamowitz-Möllendorff Hermae VIII p. 431. Ex his et Lollingii apographo, quo nos quoque utimur, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 246. Anaglyphum accuratissime descripsit G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 398 n. 180 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 287. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 230 n. 690).

[*Textum vide ad dextram.*]

Repraesentavi Lollingii apographum, a quo reliqui non fere recedunt nisi in paenultimae litterae forma, quae apud Decharmium D, apud Wilamowitzium ∇ est.

Εὐμείδει[ς ἀνέθεικε].

2462 Basis lapidis leucophaei a. 0,86, l. 0,48, c. 0,33, inventa prope Thebas, exstat in museo Thebano. Edd. Kumanudis Παλιγγενεσία 17. Mai 1877 (K. Mylonas *Bulletin de corresp. Hellénique* I (1877) p. 350. Kumanudis Ἀθηναίου VI p. 151. *Comptes rendus de l'Académie des Inscr.* 1877 p. 140. 204. F. Buecheler Mus. Rhen. XXXII p. 479. G. Gilbert *Jahrbücher für Philologie* CXVII p. 304. Kaibel Epigr. Graec. praef. p. XVI n. 768*a*). Accuratius E. Egger *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 23. Carminis (vs. 4—9) ectypum chartaceum misit Lolling, quod accurate exprimimus.

Ξ Ε Ν Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ
Θ Ε Ο Π Ο Μ Π Ο Σ
Μ Ν Α Σ Ι Λ Α Ο Σ

ΑΝΙΚΑΤΟΣΠΑΡΤΑΣΕΚΡΑΤΕΙΔΟΡΥΤΗΝΑΚΙΣΕΙΛΕΝ
ΞΕΙΝΟΚΡΑΤΗΣΚΛΑΡΩΙΖΗΝΙΤΡΟΠΑΙΑΦΕΡΕΙΝ
ΟΥΤΟΝΑΠΕΥΡΩΤΑΔΕΙΣΑΣΣΤΟΛΟΝΟΥΔΕΛΑΚΑΙΝΑΝ
ΑΣΠΙΔΑΘΗΒΑΙΟΙΚΡΕΙΣΣΟΝΕΣΕΝΠΟΛΕΜΩΙ
ΚΑΡΥΣΣΕΙΛΕΥΚΤΡΟΙΣΝΙΚΑΦΟΡΑΔΟΥΡΙΤΡΟΠΑΙΑ
ΟΥΔΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΔΕΥΤΕΡΟΙΕΔΡΑΜΟΜΕΝ

Ξενοκράτης, | Θεόπομπος, | Μνασίλαος.

Ἁνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκις εἶλεν
 Ξεινοκράτης κλάρῳ Ζηνὶ τροπαῖα φέρειν
οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν
 ἀσπίδα. "Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμῳ"
καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τροπαῖα,
 οὐδ' Ἐπαμεινώνδα δεύτεροι ἐδράμομεν.

Xenocratem hunc Pausanias commemorat in eiusdem rei, ad quam hoc epigramma refertur, narratione (IV, 32, 6), et praeterea IX, 13, 6, ubi eum inter boeotarchos in consilio una cum Epaminonda censuisse dicit, ne proelium detrectaretur. Mnasilaus ceteroquin ignotus est, Theopompus inter principales qui tum Thebis fuerunt viros aliquot Plutarchi locis (Pelop. 8. de genio Socratis 25. 30) commemoratur. Litteratura titulum eo qui est de pecuniis ad bellum sacrum Phocense collatis (n. 2418) paullo antiquiorem indicat, ita ut nulla causa sit, cur monumentum posteriore demum aetate, quae est Kaibelii opinio, non proximo post proelium Leuctricum tempore erectum statuamus. De interpretatione epigrammatis fusius exponere ab huius collectionis consilio alienum est, quare satis habeo verbo significasse, me nequaquam Buechelero assentiri, qui longe aliter rem gestam esse atque a Pausania narraretur ex hoc carmine collegit. Nam verba ἁνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ ut necessario ad ipsius proelii primum tempus, quo Lacedaemonii aliquantisper superiores erant, referenda sint tantum abest, ut aequo atque adeo maiore iure de toto tempore, quod pugnam Leuctricam antecedebat, quo nondum concussa erat armorum Lacedaemoniorum vis et gloria, intellegatur.

2463 Lapis niger quadrangulus, a. 0,40, l. 1,10, c. 0,96, inventus in coemeterio suburbii *Pyri* siti septentrionem et occidentem versus ab arce Cadmea, nunc collocatus ante museum Thebanum. In superiore planicie magnum foramen cui statua immissa erat. Propter colorem lapidis et planiciem exesam admodum difficulter legitur titulus. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Το[ὶ] συν[θύ]τη Ἀθάνη α............... ἀνέθεαν
ὁ[μ]ονο[ίας ἕνεκα (?)] ....
Πτωΐλλεις ....αθιος Καλλιχόριος
Π[ο]ύθω[ν] ....
[Σ]αμίας Ἰσμ[ειν]ικετ[ῆ]ος ....
[Τ]ιμο[κ]λεῖς Διοκλίδαο ....
[Δ]ιόδωρος Ἱαροκλίδαο ....
[Ἰ]σμεινίας Δινομάχιος ....
[Ἀ]σ[ω]πόδωρος Δριμ[υ]ϝορῆος ....
[Β]λακίων Δαμώνιος ....

ΤΟ///ΣΥΝΟΙΤΗΑΘΑΝΗΑ . . . . ΑΝΕΘΕΑΝ
///Ο///ΟΝΟ/////////////// //
ΠΤΩΙΛΛΕΙΣ ////////////// ΑΘΙΟΣΚΑΛΛΙΧΟΡΙΟΣ
Π///ΥΘΩ/// //
/ ///ΑΜΙΑΣΙΣΜ/// / ΙΙΚΕΤΙΙΟΣ //
///ΙΜΟΡΛΕΙΣΔΙΟΚΛΙΔΑΟ //
///ΙΟΔΩΡΟΣΙΑΡΟΚΛΙΔΑΟ //
///ΣΜΕΙΝΙΑΣΔΙΝΟΜΑΧΙΟΣ //
///ΣΟΠΟΔΩΡΟΣΔΡΙΜ///FΟΡΗΟΣ //
///ΛΑΚΙΩΝΔΑΜΩΝΙΟΣ //
ΜΕΛΑΜΒΙΟΣΔΙΩΝΙΟΣ //
ΕΟΥΔΕΙ//////////////////////////////// //
////////////////////// //

ΙΣΤΙΑΙΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΗΣΕ

Μελάμβιος Διώνιος . . . .
Ἐουδει. . . . .
. . . .
Ἱστιαῖος Ἀθηναῖος ἐπόησε.

De tituli aetate cf. quae dicta sunt ad n. 2420. Ceterum quae versus duodecimi initio scripta sunt, quid sibi velint non perspicio.

2464 Magnum marmor album, Thebis ante museum. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΣΕΛΕΥΘΕΡΙΩΙ
ΕΠΙΤΕΛΕΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ

Διὸς Ἐλευθερίω⟨ι⟩. | Ἐπιτέλεος ἄρχοντος.

Conieceris lapidem Plataeis Thebas translatum esse; sed fortasse etiam Thebis delubrum aliquod Iovis Eleutherii fuit.

2465 Thebis in ara. Edd. ex E. Curtii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 73 n. XII. Rangabé *Ant. Hell.* 1212 (Lebas *Inscr.* II, 483). Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 49 n. II. C. Bursian in epistula ad Henzenum *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1854 p. XXXIV. Lithographia accurate expressum exhibet W. Vischer *Epigraph. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 49 (*Kleine Schriften* II p. 73) tab. VI n. 7 (P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 354. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 314. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 195 n. 37 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 240 n. 718).

ΘΕΟΚΚΩΕΡΜΑΙΩΙΑΡΕΙ
ΠΟΤΕΙΔΑΟΝΙΕΜΠΥΛΗΟ

Θεοκκῶ Ἑρμαΐω ἱάρει[α] | Ποτειδάονι Ἐμπυλήο[ι].

2466 Thebis in lapide. Indiscretis versibus apud Cyriacum p. XXXIV n. 226. Versibus ex arbitrio divisis ex schedis Cyriaci Barberinis ed. Muratori T. II p. DXCIV. 2 (Boeckh C. I. G. 1576. Lebas *Inscr.* II, 494. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 197 n. 47. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 319. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 240 n. 716 cum Add. p. 398).

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΘΕΟΓΙΤΩΝΙΑΡΕΔΑΟΙΓΗΑΛΟΣ
ΕΙΛΑΡΧΕΟΝΤΕΣΑΓΑΘΩΝ
ΤΕΛΕΝΙΚΩΠΑΤΩΝΔΑΜΑΡΧΩ
ΦΑΡΑΔΑΣΕΥΧΟΡΩΘΑΛΛΕΙΣ
ΕΥΔΑΜΟΥΤΩΝΤΑΡΑΝΤΙΝΩΝ
ΑΝΑΓΕΟΜΕΝΤΜΟΣΤΕΝΟΙΣ
ΘΕΝΕΙΣΦΙΛΟΣΩΝΟΣΚΗΤΗ

Καλλικράτεος ἄρχοντος, | Θεογίτων Ἱαρ[ί]δαο ἵ[ππ]α[ρχ]ος, | [F]ιλαρχίοντες Ἀγάθων | Τελενίκω, Πά[γ]ων Δαμάρχω, | Φαράδας Εὐχόρω, Θάλλεις | Εὐδάμ[ω], τῶν ταραντίνων | ἀναγεόμεν(ος) Τ[ι]μοσ|θένεις Φιλόσωνος (τοῖς θεοῖς) κὴ τῆ | [πόλι ἀνέθεικαν].

In versibus 2. 7. 8 restituendis diversam a prioribus editoribus viam ingrediendam mihi existimavi. Illi enim versu altero quidem Θεογίτω ἱαρειάδδοντος reponere conati sunt, qua lectione litteras traditas multo violentius mutari quam mea non est quod dicam. Sumpsi igitur, ab omnibus qui equitatui praeerant, hipparcho, ilarchis, Tarentinorum (cf. Hesych. ταραντῖνοι· ἱππεῖς τινες ὀνομάζονται) praefecto, coniunctim hanc dedicationem factam esse; quare horum omnium nomina nominativo casu efferuntur, archontis, qui temporis definiendi causa commemoratur, genetivo. Vs. 8 vero nolui vocabula κὴ τῆ delere, ut fecerunt priores editores cum emendarent [Χ]ήτ[ιππος], sed conieci, horum duorum versuum extremas partes incuria lapicidae confusas esse, ita ut in fine versus septimi reliquiae vocabulorum τ[οῖς θε]οῖς agnoscendae sint. Ceterum titulus quum nullum iam habeat adiectivum patronymicum, post medium saeculum a. Chr. tertium incisus videtur.

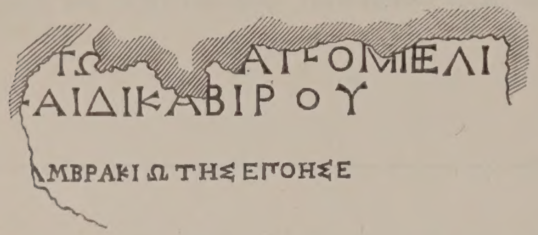
2467 Sella marmorea inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Wolters.

ΦΡΟΥΝΙΣΚΟΣΡΥΓΧΩΝΟΣ
ΚΑΒΙΡΟΙΚΗΠΑΙΔΙ

Φρουνίσκος Ῥύγχωνος | Καβίροι κὴ παίδι.

Titulus fere medio saeculo a. Chr. tertio incisus; nam neque multo antiquiorem esse propter genetivi usum in patris significatione, neque recentiorem propter litterarum formas probabile est.

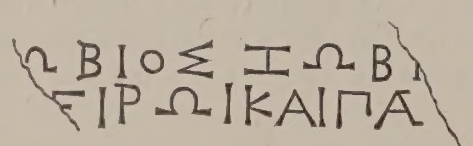
2467 *a* Marmor subcaeruleum, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Wolters.

[............. Αἰ]τω[λὸς] ἀπὸ Μελι|[τείας Καβίρῳ καὶ π]αιδὶ Καβίρου. | [........... Ἀ]μβρακιώτης ἐπόησε.

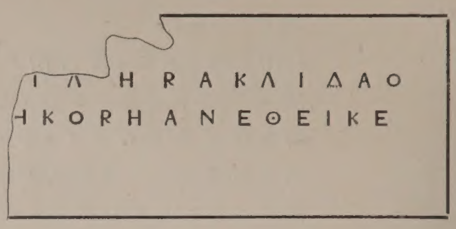
Cf. quae exposui ad n. 287, unde apparet huius tituli originem annorum 240 et 189 a. Chr. terminis contineri. Ambraciotam statuarium novimus Timodamum (cf. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 195 n. 277).

2468 *b* Basis lapidis calcarii inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Wolters.

[Ζ]ώβιος Ζωβί[ου | Καβ]είρῳ καὶ πα[ιδί].

2468 Marmor quadratum subcaeruleum, Thebis in museo n. 255. Exscripsit Lolling.

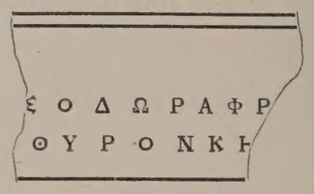
..........ία Ἡρακλίδαο | [Δάματρι κ]ὴ Κόρη ἀνέθεικε.

2468 *a* Marmor quadratum candidum; a dextra exstat margo. Thebis in museo n. 235. Exscripsit Lolling.

ΠΩΝΟΣ
ΗΔΙΩΝΟΥΣΟΙ

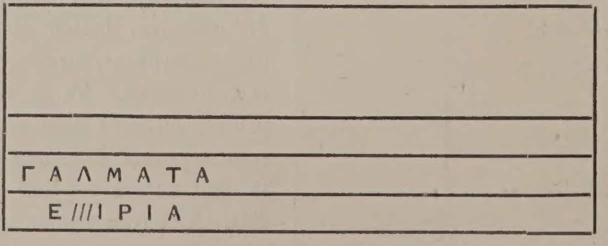
[........... Ἵ]ππωνος | [......... κ]ὴ Διωνούσοι.

2469 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος; pars antiqua calce oblita, cui incisae sunt litterae. Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

[Διωνου]σοδώρα Φρ........... | [τὸ πρό]θυρον κὴ ....

2469 *a* Lapis qui dicitur πῶρος, qui olim aedificii alicuius partem efficiebat, nunc insertus est Thebis parieti orientali turris magnae medio aevo exstructae. Edd. Pittakis Eph. 3071. Lebas *Inscr.* II, 487. Exscripsit Lolling.

[............. κὴ τὰ ἀ]γάλματα | [......... χαριστ]είρια.

2470 Lapis inaedificatus inversa positura Thebis in scalis deversorii Papadami, quod est prope introitum urbis a meridionali parte, Plataeas versus. Edd. ex ectypo et apographo ab Epaminonda Koromantzo missis Kumanudis Ἀθηναίου III p. 477 (inde G. Kaibel Epigr. Graec. praef. p. XX n. 938 *a*). Imaginem zincographicam secundum apographum a Kumanude acceptum confectam proposuit E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 95 n. 120. Exscripsit Lolling.

I//// Α Μ Μ Α Χ Ο Ν .. Θ ıı Β Α Κ Ρ Α Τ Ε Ο Ν Τ Α Μ Ε Π Α Ι Δ Λ
Κ Α Ι Τ Ο Π Α Λ Ι Ν Μ Ε Σ Λ Τ Α Ν Α Λ Ι Κ Ι Α Ν Τ Ι Σ Ε Ρ Ε Ι
Τ Ο Ι Α Σ Ε Κ Π Ρ Ο Β Ο Λ Α Σ Ε Υ Α Γ Κ Ρ Ι Τ Ο Ν Α Δ Ε Ν Ε Μ Ε Ι Ο Σ
Ν Ι Κ Α Μ Ο Ι Λ Ε Κ Τ Ω Ν Η Λ Θ Ε Ν Α Π Η Ι Θ Ε Ω Ν
Π Α Τ Ρ Ο Σ Δ Ω Μ Α Τ Ρ Ι Α Κ Ο Σ Α Ε Θ Λ Α Γ Α Ρ Ο Ι Π Α Ρ Α Δ Ι Ρ Κ Α Ι
Α Μ Φ Α Δ Ο Ν Ε Λ Λ Α Ν Ω Ν Π Λ Ε Ι Σ Τ Α Φ Ε Ρ Ο Ν Τ Ι Ν Ε Ο Ι

Τ Ε Ι Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Ε Π Ο Ι Η Σ Ε

Hastarum fines dilatati et profundius incisi. Littera Θ punctum non rotundum habet, sed triangulum.

[Π]άμμαχον, [ὦ] Θ[ή]βα, κρατέοντά με παῖδα[ς ἀγῶνα]
καὶ τὸ πάλιν μεσ[ά]ταν ἁλικίαν τις ἐρεῖ
τοίας ἐκ προβολᾶς εὐάγκριτον· ἁ δὲ Νέμειος
νίκα μοι λεκτῶν ἦλθεν ἀπ' ἠιθέων
πατρὸς δῶμα Τρίακος· ἄεθλα γὰρ οἱ παρὰ Δίρκᾳ
ἀμφαδὸν Ἑλλάνων πλεῖστα φέροντι νέοι.

Τεισικράτης ἐποίησε.

De Tisicrate cf. quae adnotavi ad n. 267, unde apparet hoc monumentum sub finem quarti aut initio tertii a. Chr. n. saeculi (fere 320—284 a. Chr.) dedicatum esse. Phorystae Triacis f. victoris epigramma habes n. 530, quem volgo huius fratrem existimant homines docti, non curantes illum quidem Tanagraeum esse, hunc vero Thebanum. Ceterum nonnulli huius carminis loci paullo obscuriores sunt; vs. 1 extr. ἀγῶνι Kaibel, sed malui cum Benndorfio apud Loewyum accusativum a Kumanude suppletum retinere; nam circumlocutione poëtica πάμμαχος ἀγών pancratii notio indicari videtur. Vs. 2 τις indefinitum, non relativum pronomen esse sumpsi cum Benndorfio, quia aliter vocabulo εὐάγκριτος, quod sane nusquam legitur, significatio tribuenda esset origini et compositioni minus accommodata.

2471 Lapis durus, leucophaeus, nunc insertus scalis in peribolo ecclesiae S. Theodori in vico cognomini prope Thebas. Priores duos versus ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 501 n. 7 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 199 n. 50. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 321. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 356. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 242 n. 722). Accuratius D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* IX (1884) p. 95 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 398). Contulit et tertium versum addidit Lolling.

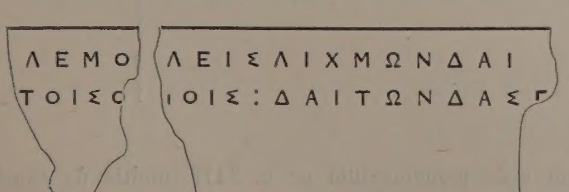
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ε Λ Ε Ι Σ Ο Π Α Τ Ε Ι Ρ Π Ο Υ Θ Ο Γ Ι Τ Α Α Μ Α Τ Ε Ι Ρ
Θ Ο Ι Ν Ε Α Ν Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ

Κ Λ Ν Θ Λ Ρ Ο Σ Ε Π Ο Ε Ι Σ Ε Ν

Ἀριστοτέλεις ὁ πατείρ, Πουθογίτα ἁ μάτειρ | Θοινέαν τοῖς θεοῖς.
Κάνθαρος ἐπόεισεν.

Cantharus sine dubio intellegendus est Alexidis f. Sicyonius, statuarius nobilissimus, Eutychidis Sicyonii discipulus (Pausan. VI, 3, 6. 17, 7. Plin. N. h. XXXIV, 8, 85). Is paullo ante medium saeculum a. Chr. tertium fuisse videtur, cui aetati huius tituli sermo et litteratura optime convenit.

2472 Lapis oblongus subcaeruleus, Thebis in museo n. 229. Exscripsit Lolling. Ectypum chartaceum misit idem.

Extremae hastae litterarum non apicatae quidem, sed tamen aliquantum dilatatae.

[Πο]λεμο[κ]λεῖς Λιχμώνδα[ν | τὸν πατέρα] τοῖς θ[ι]οῖς. Δαιτώνδας ἐ[ποίησε].

Daetondas Sicyonius Theotimi, qui puer Olympia vicerat cuiusque pater Moschio cum Alexandro M. in Asiam profectus erat, effigiem sculpsit (Paus. VI, 17, 5). Inde Brunnius *Gesch. der griech. Künstler* I p. 418 collegit, artificem Alexandri aequalem fuisse. Sed si patrem adulescentem in exercitu regio militasse statuemus, filii victoria Olympica compluribus decenniis post Alexandri mortem reportata esse potest, ac nescio an huius tituli litteratura priori parti tertii a. Chr. n. saeculi melius conveniat, quam Alexandri regno. Eiusdem Daetondae alius titulus Delphis inventus est (E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 77 n. 97).

2473 Ara rotunda marmoris albi, Thebis in ecclesia quadam diruta. Nunc vice fulcri *ἱερᾶς τραπέζης* fungitur in ecclesia S. Lucae, quae est prope Thebas in suburbio *Tambakides*. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 74 n. XII*b* (Lebas *Inscr.* II, 485. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 196 n. 38. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 320. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 242 n. 721). Exscripsit Lolling.

Α Ν Τ Ι Ω Ν
Α Ν Ε Θ Ε Ι Κ Ε
Π Α Ν Α Ρ Μ Ω Ν
Τ Ο Ι Σ Θ Ε Ο Ι Σ

Ἀντίων | ἀνέθεικε | Παναρμῶν | τοῖς θεοῖς.

2474 Basis marmoris caerulei, a. 0,21, l. 0,64, c. 0,72, Thebis in museo n. 101. Exscripsit Lolling.

Ε Π Η Ν Ε Τ
Τ Α Ν Θ Ο Υ Γ Α
Δ Ι Ω Ν Ο Υ
ΕΠΟΙ//////////Ε

Ἐπήνετ[ος ....] | τὰν θουγα[τέρα ....] | Διωνού[σοι ....] | ἐποί[ησ]ε.

2475 Marmor caeruleum, a. 0,17, l. 0,35, c. 0,15, Thebis in museo n. 154. Exscripsit Lolling.

Ο Μ Π Ο Σ Ε
Τ Α Ν Θ Ο Υ
Ξ Υ Σ Α Σ Α Ν

[Θιόπ]ομπος Ε.......... | .... τὰν θου[γατέρα ...... | ἱαρατ]εύσασαν ....

2476 Marmor album, ad partem septentrionalem ecclesiae S. Theodori, quae est in suburbio cognomini Thebarum. Exscripsit Lolling.

Ι Υ Ο Σ Α Υ Ι Ο Ν Ι Η
Ο Υ Ν Η Κ Α Α

...... ος αὐ[τ]ὸν [κ]ὴ [τὰν | γ]ουνῆκα Α.......

2477 Tabula marmoris albi inventa in Cabirio sito prope Thebas. Exscripsit P. Wolters.

Ν Τ Ο Σ　　　　Ο Υ Ε
Ρ Α Ι Ο Υ Ι Ε Ρ Ε Υ Ο Ν Τ Ω Ν
Σ Α Μ Ι Ο Υ Ι Σ Μ Η Ν Ι Κ Ε Τ Ο Υ
Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ω Ν Ο Σ
Θ Η Β Α Ι Ο Ι Α Π Ο Τ Ω Ν Π Ρ Ο
Σ Ο Δ Ω Ν Τ Ο Υ Θ Ε Ο Υ Τ Η Ν
Δ Υ Τ Η Ν Κ Α Β Ε Ι Ρ Ω Ι
Κ Α Ι Π Α Ι Δ Ι

[Ἄρχο]ντος [........ τ]οῦ Εὐ[φ]ραίου, ἱερευόντων | Σαμίου Ἱσμηνικέτου, | Τιμοκρίτου Ἀριστίωνος, | Θηβαῖοι ἀπὸ τῶν προ|σόδων τοῦ θεοῦ τὴν | δύτην Καβείρῳ | καὶ παιδί.

De Samia Hismenicetae filio deque sacerdotio Cabiri cf. quae exposui ad n. 2420.

2478 Ara inversa, Thebis prope domum quandam in parte urbis inferiore ad occidentem. Ed. G. Kramer apud Davidoff Itin. p. XXIX n. XXXI (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 83 n. XVIII. Lebas *Inscr.* II, 486).

Ε Υ Κ Ι Ο Σ Μ Ο Μ Μ Ι Ο Σ Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ
Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Σ Υ Π Α Τ　　Μ Α Ι Ω Ν
Τ Ο Ι Σ Θ Ε

[Λ]εύκιος Μόμμιος Λευκίου | [σ]τρατηγὸς ὕπατ[ος Ῥω]μαίων | τοῖς θε[οῖς].

2478 *a* Magnum marmor subcaeruleum quadratum; utrimque alii lapides adiuncti erant. Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

Ω Ν
Ο Σ Μ Ο Μ Μ Ι Ο Σ Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ Σ //////// Α Τ Η Γ Ο Σ Υ Π Α Τ Ο Σ Ρ Ω Μ Α Ι Α Ω

Paenultimae vocis Σ[ΤΡ]ΑΤΗΓΟΣ littera correcta est a lapicida; item ultimae duae totius versus.

[Λεύκι]ος Μόμμιος Λευκίου σ[τρ]ατηγὸς ὕπατος Ῥωμαίων.

Non idem esse monumentum ac n. 2478 multis de causis certum est. Ille lapis iampridem periisse, hic recentiore demum tempore erutus et in museum illatus esse videtur. Ceterum cum hunc quidem titulum a dextra integrum esse appareat, Mummii statuam, non ut n. 2478 anathema ab illo dedicatum, sustinuerit haec basis.

2479 Tabula marmoris albi inventa Thebis. Nunc fragmentum *a* periisse videtur, *b* exstat inaedificatum in sacrario ecclesiae S. Theodori, quae est in cognomini suburbio Thebarum. Totum titulum ed. Pittakis Eph. 2573 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 584 n. 2). Fragmentum *b* exscripsit Lolling.

a

Δ . . . . Σ Ι Α . . . . ΛΣΙΙΙΣ . . . . . Δ L L
. . . Ω Ν Ε Φ Α Μ Α Θ Ρ Α Σ Ε Ο Υ Τ Ο Υ Α Ν Δ Ρ Ο Μ Α Χ Ο Υ Α Ν Ε Θ Η Κ Ε

a *b*

Prioris versus reliquiae tam exiguae sunt, ut nihil certi dispiciatur. Vs. 2 haec fuerunt: ......ων Ε[ὔ]φάμα Θρασέου τοῦ Ἀνδρομάχου ἀνέθηκε. Nomen Εὐφάμα Pittakis minusculis litteris exhibet sine uncis, quare Keilius haud improbabiliter coniecit, in exemplo maiusculis expresso litteram Υ mero typothetae errore excidisse.

2480 Tabula marmoris albi, Thebis in museo n. 234. Exscripsit Lolling.

///Ι Θ Ε Μ Ι Σ Κ Α Λ Λ Ι /////
Ρ Χ Η Σ Α Σ Τ Ο /// Υ Ι Ε
Ω Ν Π Ρ Ο Σ Ο Δ Ω Ν Α Ι /// Θ Η Κ Ε Η Ρ

[Καλλ]ίθεμις Καλλι[.........] | ἱερα]ρχήσας τὸ [δε]ύ[τ]ε[ρον ἐκ τῶν | ἱερ]ῶν προσόδων ἀ[νέ]θηκε Ἡρ[ακλεῖ].

2481 Thebis. Ed. Pocock. Inscr. antiq. P. I c. 5 s. 3 p. 50 n. 12 (Boeckh C. I. G. 1684. Lebas *Inscr.* II, 564).

Α Ι Ω Λ Ι Ω Ν
Ν Π Ο Λ Ε Ι
Ι Τ Ο Ν . Σ Ν Α Ο

.... Αἰ[ο]λίων | [τοῖς θεοῖς καὶ τῇ] πόλει· | [ἐπὶ Ἀριστογε]ίτον[ο]ς ναο[ποιοῦ].

Supplere conatus sum, non ignorans rem admodum incertam esse. Si nomen vs. 1 recte restitui, priore eius versus parte praenomen et nomen gentile Romanum fuisse sumendum erit.

2482 Parva ara quadrangula, a. 0,27, l. 0,15, c. 0,15, cuius inferior pars periit, Thebis in museo n. 71. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 424 n. 22. Exscripsit Lolling.

Σ Α Ρ Α Π Ι Δ Ι
Ι Σ Ι Δ Ι Α Ν Ο Υ
Β Ι Δ Ι Π Ρ Ο Ι Τ Ο
Χ Α Ι Ρ Η Μ Ο Ν Ο
Α Κ Ε Δ Ω Ν
Σ Α Λ

Σαράπιδι, | Ἴσιδι, Ἀνού|βιδι Πρόϊτο[ς] | Χαιρήμονο[ς | Μ]ακεδὼν [ἀπὸ | Θε]σσαλ[ονίκης].

Sic supplere non dubitavi, etsi vs. 6 extremo loco quem Lollingius indicavit angulum, litterae νῦ potius quam λάμβδα esse videtur.

2483 Anaglyphum inventum Thebis. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 1213 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 583 n. 1).

ΕΥΝΟΙΑΕΙΣΙΔΙΕΥΧΗΝ

Εὔνοια Εἴσιδι εὐχήν.

2484 Basis lapidis nigri subcaerulei, a. 0,27, l. 0,70, c. 0,53; in superficie vestigia pedum statuae. Thebis olim in ecclesia, nunc in museo n. 29. Titulum dedicatorium (vs. 1—4) solum ed. Clarke Itin. P. II S. III p. 57 (inde Boeckh C. I. G. 1600. Osann Sylloge p. 205 not. 1), eundem cum parte fere dimidia hexametri (vs. 5) Leake *Travels in Northern Greece* II p. 225 tab. X n. 41 (inde K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 105. Lebas *Inscr.* II, 505), totum titulum G. Kaibel Epigr. Graec. 876. Lolling *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 139. Anno 1885 denuo contulit Lolling.

Τ Ο Κ Ο Ι Ν Ο Ν Τ Ω Ν Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Ν Τ Ε Χ Ν Ι Τ Ω Ν Τ Ω Ν
Ε Ν Θ Η Β Α Ι Σ Δ Ι Ο Κ Λ Η Ν Τ Ι Μ Ο
Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ω Ι
Ε Σ Τ Η Σ Ε Ν Β Ρ Ο Μ Ι Ω Ι Δ Ι Ο Κ Λ Η Ν Τ Ι Μ Ο Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Υ Ι Ο Ν
Ι Ι Θ Λ Ι /// Τ Ε Χ Ν Ι Τ Ω Ν Μ Ο Υ Σ Ο Π Ο Λ Ω Ν Σ Υ Ν Ο Δ Ο Σ

Var. lect. Vs. 6 init. [ἐν]θά[δε] Kaibel, ////////ΓΟΛΕ/// Lollingius in editione, _ΙΙΘΛΗ/// enotavit idem lapide iterum examinato.

Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν | Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν |
ἐν Θήβαις Διοκλῆν Τιμο|στράτου Διονύσῳ.
Ἔστησεν Βρομίῳ Διοκλῆν Τιμοστράτου υἱὸν
ἐ[σ]θλὴ τεχνιτῶν μουσοπόλων σύνοδος.

Kaibelius primo post Christum natum saeculo titulum incisum iudicat. Sed mihi litteratura primum aut adeo alteram partem secundi a. Chr. saeculi indicare videtur. Pentametri initium quomodo restitui commode possit, difficile est dictu. Quod Kaibelius scripsit [ἐν]θά[δε], id etsi per se aptissimum est, tamen cum Lollingii exemplo non convenit. Huius vero supplementum [ἐν] πόλε[ι] cum ne ipsum quidem eis quae ipse lapide retractato legit confirmetur, tum propter vitium gravissimum metri probari nequit. Quod supra posui, id verum esse confidentius pronuntiarem, si alterius litterae reliquiae a Lollingio enotatae melius quadrarent.

2485 Thebis in museo. Ex ectypo chartaceo ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* IV (1880) p. 335. Contulit Lolling.

ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΠΕΡΙΤΟΝΔΙΟΝ.
ΓΩΝΕΞΙΣΘΜΟΥΚΑΙΝΕΜΕΑΣΣ
ΓΝΘΗΒΑΙΣ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΝΑ

Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυ[σον τεχνιτῶν | τ]ῶν ἐξ Ἰσθμοῦ καὶ Νεμέας, σ[υντελούντων δὲ] | ἐν Θήβαις, Καλλίστρατον Α.........

2486 Thebis. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 225 tab. X n. 42 (Lebas *Inscr.* II, 504).

ΝΤΩΝΕΙΣΙΣΘ
ΠΙΕΡΙΑΝΣΥΝΤΕΛΟΥΝ
ΙΕΥΙΙΠΠΟΥΤΟΜΠΡΟΞΕΝΟ
ΕΑΥΤΩΝΔΙΟΝΥΣΩΙΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙ
ΕΥΝΟΙΑΣΗΝΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΕΤΟΥΣ
ΤΕΧΝΙΤΑΣΚΑΙΤΗΣΕΙΣΤΟΝΘΕΟΝΕΥΣΕΒΕΙΑΣ

[Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον | τεχνιτῶ]ν τῶν εἰς Ἰσθ[μὸν καὶ | εἰς] Πιερίαν συντελούν[των .....] | Ζευ[ξ]ίππου τὸμ πρόξενο[ν τὸν] | ἑαυτῶν Διονύσῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ | εὐνοίας ἣν ἔχων διατελεῖ εἴς τε τοὺς | τεχνίτας καὶ τῆς εἰς τὸν θεὸν εὐσεβείας.

2487 Basis marmoris albi, a. 0,28, l. 0,70, c. 0,70; in superficie foramina. Olim inserta erat scalis domus privatae, Thebis prope forum; nunc est in museo Thebano n. 135. Edd. A. Conze *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1858 p. 110. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 503 n. 9. P. Foucart *Revue archéologique* N. S. XXIX (1875) p. 112 (G. Hirschfeld Tituli statuariorum 62. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 199 n. 51. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 322. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 242 n. 723. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 110 n. 148). Exscripsit Lolling.

ΙΩ ΤΟΝ ΑΔ-ΩΡΩΝ
ΜΟΑ ΤΟΝΟΥΙΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΔΩΡΙΩΝ
corona laurea ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ
ΕΠΟΗΣΑΝ

[Τὸν δεῖνα ὁ δεῖνα .....]ίω τὸν ἀδελφὸν | [κὴ Ἀμ]μόα τὸν οὑιόν.
Βασίλεια.
Δωρίων, | Λέων, Μέλας | ἐπόησαν.

De aetate non recte iudicavit Decharmius, quum sub ipsum Basileorum institutorum tempus (a. 371 a. Chr.) monumentum dedicatum suspicaretur. Nam litteratura utique tertio a. Chr. saeculo antiquior non est, neque obloquar si quis secundi initio etiam melius convenire dicat. Nomen mulieris Ἀμμόα, quod initio versus alterius reposui, etiam in titulo Tanagraeo n. 763 et Thespiensi n. 1971 legitur.

2488 Marmor subcaeruleum, Thebis in horto Diomedis Diamantis. Exscripsit Lolling.

ΝΙΚΩΑΓΑΘΟΚ
ΤΟΝΥΙΟΙ
ΚΑΙΑΡΜΟΞΕΝΑΤΟΝ
corona ΤΕΙΣΑΡΧΟΝΑΡ
ΤΟΙΣΘΕΟΙ
Μ - Ο

Νικὼ Ἀγαθο[κλέους] | τὸν υἱὸ[ν] | καὶ Ἁρμοξένα τὸν [ἀδελφὸν] | Τείσαρχον Ἀρ...... | τοῖς θεοῖ[ς].

2489 Superior pars basis marmoris albi, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

ΝΟΙ Ι ΙΙ
ΜΙΑΜΦΙΩ ΤΗΝΜΗ
ΛΚΛΕΙΤΟΥ ΤΟΙΣΘΕΟ

.... Ἀμφιὼ τὴν μη[τέρα | ὁ δεῖνα Ἡρ]ακλείτου τοῖς θεο[ῖς].

2490 Thebis prope fontem publicum in magno lapide. Edd. Clarke Itin. P. II T. III p. 53 (Boeckh C. I. G. 1636). Lebas *Inscr.* II, 507. Pittakis Eph. 2797.

[H]ΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ....
[Θ]ΕΟΓΕΙΤΟΝΟΣΝΕΜ.....
..ΟΥ-ΓΥΝΑΙΚΑΑΡΕ[ΤΗΣΚΑΙ]
[ΣΩΦ]ΡΟΣΥΝΗ[ΣΕ]ΝΕΚΕΝ

Expressi Lebasii exemplum, additis e Clarkiano intra uncos, ut iam ipse Lebasius fecerat, eis quae ille non iam invenit in lapide. Pittakis apographum, nisi quod vs. 4 litteras ΣΕ a Lebasio non lectas habet, Lebasiano et magis mutilum et multo mendosius est.

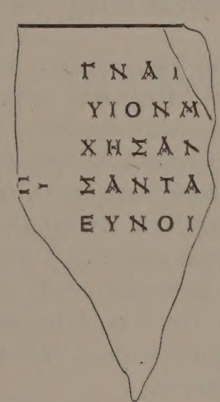
Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ...... | Θεογείτονος Νεμ[εονί|κ]ου γυναῖκα ἀρετῆς καὶ | σωφροσύνης ἕνεκεν.

2491 Thebis. Ed. Lebas *Inscr.* II, 508.

ΘΗΒΑΙΩΝΗΒ
ΠΥΘΙΝΑΡΙΣΤ
ΠΤΙΔΟΥΔΕΤ
ΤΗΣΚΑΙΣΩΦ

Θηβαίων ἡ β[ουλὴ καὶ ὁ δῆμος]
Πῦθιν Ἀριστ[ο......, ...]
πτίδου δὲ τ[οῦ ...... γυναῖκα, ἀρε]-
τῆς καὶ σωφ[ροσύνης ἕνεκα].

2492 Fragmentum basis marmoris albi, a. 0,60, l. 0,30, c. 0,22, Thebis in museo n. 90. Exscripsit Lolling.

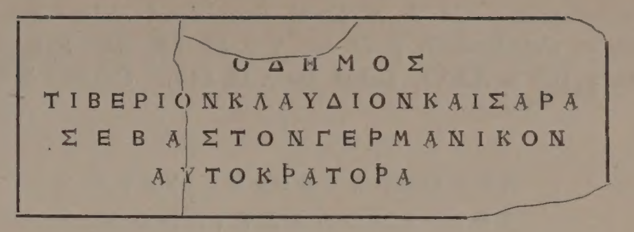

Γναῖ[ον Πομπήϊον Γναίου] | υἱὸν Μ[έγαν ....][χήσαν[τα καὶ ....]|σαντα, [ἀρετῆς ἕνεκα καὶ] | εὐνοί[ας τῆς εἰς ἑαυτούς].

Participia quae vs. 3. 4 scripta erant, ad beneficia a Pompeio in Thebanos collata spectasse videntur, non ad honores eius; quae potissimum verba fuerint, definiri nequit.

2493 Magna basis marmoris albi, Thebis nunc in museo n. 32. Integrum etiamtum titulum exscripsit Cyriacus p. XXXIV n. 228. Ed. ex suis et Cyriaci schedis a Compagnonio missis Muratori T. I p. CCXXVI. 2 (Boeckh C. I. G. 1610. Lebas *Inscr.* II, 510). Nunc sinistra pars (*a*) periit, dextram (*b*) exscripsit Lolling.

a *b*

Ὁ δῆμος | Τιβέριον Κλαύδιον Καίσαρα | Σεβαστὸν Γερμανικὸν | Αὐτοκράτορα.

2494 Lapis inaedificatus Thebis in pariete ecclesiae duplicis S. Demetrii et Panagiae. Ex Cyriaco n. 229 et Muratorio T. I p. CCXXIX. 1 ed. Boeckh C. I. G. 1612 (inde Lebas *Inscr.* II, 512). Multo accuratius exscripsit Lolling.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΤΙΤΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑ·ΘΕΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΟΥΕΣ
ΠΑΣΙΑΝΟΝ
ΗΠΟΛΙΣ

Αὐτοκράτορα Τίτον | Καίσαρα θεὸν | Σεβαστὸν Οὐεσ|πασιανὸν | ἡ πόλις.

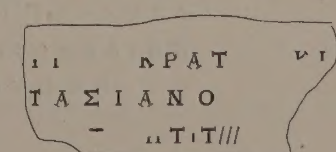
2495 Thebis in platea prope fontem publicum. Ed. Clarke Itin. P. II Ser. III p. 53 (Boeckh C. I. G. 1611). Postea magna pars a sinistra, nonnulla etiam a dextra perierunt. Quae in medio restabant, ed. Lebas *Inscr.* II, 511. Eiusdem fragmenti apographum, neglegentissime sane confectum, apud Pittakin Eph. 2798 agnoscendum videtur.

[ΔΟΜΙΤΙΑΝ]ΟΝΚΑΙΣΑΡΑΑΥΤΟ[ΚΡΑΤ]
[ΟΡΟΣΚΑΙΣ]ΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ[ΟΥ]
[ΕΣΠΑΣΙΑΝ]ΟΥΥΙΟΝ
[ΑΡΙΣΤΙΔΗ]ΣΣΥΝΤΟΙΣΤΕΚΝ[ΟΙΣ]
.......\ΙΚΩΚΑΙΑΡΙΣΤΙΔΗΕ[ΚΤΩΝΙΔΙΩΝ]

Δομιτιανὸν Καίσαρα, Αὐτοκράτ|ορος Καίσαρος Σεβαστοῦ Οὐ|εσπασιανοῦ υἱὸν | Ἀριστίδης σὺν τοῖς τέκνοις | ....ικῷ καὶ Ἀριστίδῃ ἐκ τῶν ἰδίων.

Subscriptio statuae dedicatae Domitiano patre etiamtum superstite (a. 69—79 p. Chr.).

2496 Fragmentum tabulae marmoris albi, a. 0.17, l. 0,30, c. 0,06, Thebis in museo n. 108. Exscripsit Lolling.

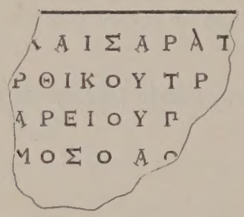
Vs. 1 [Αὐτο]κράτ[ορα] Κ[αίσαρα]. Vs. 2 quum et [Οὐεσ]πασιανό[ν] et [Οὐεσ]πασιανο[ῦ] suppleri liceat, ad quemnam potissimum ex tribus gentis Flaviae imperatoribus titulus spectet definiri nequit.

2497 Thebis, lapis insertus margini putei in impluvio domus Theagenis cuiusdam. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 76 tab. V n. 59 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 109 n. XXVI. Lebas *Inscr.* II, 513). Contulit Lolling.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚαιΣΑΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΣΩΤΗΡΑΤΗΣΟΙΚΟΥΜΕ
ΝΗΣΤΟΚΟΙΝΟΝΦΩΚΕΩΝ

Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Τραϊανὸν Ἀδριανὸν | Σεβαστὸν Ὀλύμπιον, | σωτῆρα τῆς οἰκουμέ|νης, τὸ κοινὸν Φωκέων.

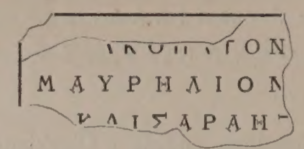
2498 Basis marmoris albi, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

[Αὐτοκράτορα Κ]αίσαρα Τ[(ίτον) Αἴλιον Ἀντωνῖνον, θεοῦ Ἀδρια]-
[νοῦ υἱόν, θεοῦ Πα]ρθικοῦ Τρ[αϊανοῦ υἱωνόν, θεοῦ Νέρουα]
[ἔκγονον, ἡ ἐξ] Ἀρείου π[άγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν πεντα]-
[κοσίων καὶ ὁ δῆ]μος ὁ Ἀθ[ηναίων τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην].

Sic hunc titulum supplere conatus sum, non ignorans rem dubiam esse. Sed spatii certe rationibus supplementa mea bene conveniunt, cum singuli versus quadragenas binas aut quadragenas ternas litteras habeant. Neque a solemni eiusmodi titulorum usu quicquam abhorret praeter inversum nominum Παρθικοῦ Τραϊανοῦ ordinem; sed hunc a mera lapicidae socordia repeto, cuius innumera exempla inveniuntur in Graecis imperatorum Romanorum titulis. Lapidem Athenis Thebas translatum esse probabile est, etsi etiam fieri potuit, ut nescio qua de causa Athenienses ipsi statuam imperatoris in Thebanorum oppido erigerent.

2499 Fragmentum basis marmoris albi, Thebis in museo n. 174. Exscripsit Lolling.

[Τὸν] ἀνε[ίκη]τον [αὐτοκράτορα] | Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον ....|.. Καίσαρα ἡ π[όλις ἡ Θηβαίων].

Quisnam potissimum hic designetur ex eis imperatoribus, quibus M. Aurelius nomen fuit, in medio relinquendum est. Fuit sane cum suspicarer hoc fragmentum esse servatum ex illo Claudii Gothici monumento, quod Cyriacus etiamtum integrum vidit (n. 2502). Sed primi versus reliquiae a Lollingio enotatae huic coniecturae neutiquam favent.

2500 Thebis. Edd. Cyriacus p. XXXIV n. 227 versibus indiscretis; ex suis et Cyriaci schedis a Compagnonio missis Muratori T. I p. CCXLIV. 6 (Boeckh C. I. G. 1619. Lebas *Inscr.* II, 515).

ΤΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΚΑΙΑΝΕΙΚΗΤΟΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
Μ.ΑΥΡΗΛΙΟΝΣΕΟΥΗΡΟΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΑΡΑΒΙΚΟΝΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΝΠΑΡΘΙΚΟΝ
ΕΥΣΕΒΗΕΥΤΥΧΗ
ΗΠΟΛΙΣ ❦

Τὸν μέγιστον καὶ ἀνείκητον | Αὐτοκράτορα Καίσαρα | Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον Σεουῆρον Ἀντωνεῖνον | Αὔγουστον Σεβαστὸν | Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν Παρθικὸν | Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ | ἡ πόλις.

Caracallae monumentum esse apparet; in accuratiore temporis definitione si ei rei quicquam tribuendum esset, quod inter tria cognomina paterna extremo loco simpliciter Παρθικός, non Παρθικὸς μέγιστος legitur, pro certo pronuntiari liceret, eo ipso anno, quo Caracalla a patre Augustus vocatus et in societatem imperii ascitus est (a. 198 p. Chr.) hanc statuam erectam esse (cf. Eckhel D. N. VII p. 177). Sed hoc quidem lubricum est; utique anno 210 p. Chr. antiquiorem titulum existimaverim, quia neque *Britannici* neque *Germanici* nomen hic legitur (Eckhel VII p. 188. 222). Quod vs. 4 Latinum Αὔγουστος cum versione Graeca Σεβαστὸς coniunctum ponitur, adeo singulare est, ut haud sciam an Cyriacus aliquid turbaverit.

2501 Thebis. Ed. Lebas *Inscr.* II, 514.

//ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟ...
ΣΑΡΟΣΣΕΠΤΙΜΙΟΥΣΕΒΗΡΟΥΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣΑΡΑΒΙΚΟΥ
ΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΜΕΓΙΣΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΘΗΒΑΙΩΝ

[Λούκιον Σεπτίμιον Γέταν Καίσαρα, υἱὸν] Αὐτοκράτορο[ς Καί]|σαρος Σεπτιμίου Σεβήρου Περτίνακος Ἀραβικοῦ | Ἀδιαβηνικοῦ Παρθικοῦ μεγίστου Σεβαστοῦ, | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Θηβαίων.

Titulus Getae Caesaris, non Augusti, itaque anno 209 p. Chr. non recentior. Qua cum re congruit, quod pater Septimius Severus Britannici cognomine caret (cf. adn. ad n. 2500).

2502 Thebis. 'Ad ornatissimam basin' Cyriacus p. XXXV n. 230. Muratori T. I p. CCLV. 7 ex suis et Cyriaci schedis, aliter divisis versibus. Boeckh C. I. G. 1622 (Lebas *Inscr.* II, 516).

ΑΥΓΟΥΣΤΟΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΜ·ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΗΠΟΛΙΣ

Αὔγουστον Αὐτοκράτορα Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον | Κλαύδιον Καίσαρα ἡ πόλις.

2503 Basis marmoris albi inaedificata ad deversorium Papadami, quod est ad introitum meridionalem oppidi Thebarum. Exscripsit Lolling.

ΔΕΣΠΟΙΝΑΝΗΜΩΝ
ΤΗΝΓΑΛ'ΒΑΛΕΡΙΑΝ
ΡΑΚΑΣΤΡΩΝ
ΗΠΟΛΙΣ

[Τὴν] δέσποιναν ἡμῶν | [Σεβασ]τὴν Γαλ(ερίαν) Βαλερίαν, | [μητέ]ρα κάστρων, ἡ πόλις.

Galeria Valeria Diocletiani filia a. 292 p. Chr. nupsit Galerio Maximiano, a. fere 315 p. Chr. Licinii imperatoris iussu interempta est (cf. Eckhel D. N. VIII p. 40). Hic cum Augusta nominetur, titulum a. 305 p. Chr. non antiquiorem esse apparet.

2504 Thebis. Ed. Lebas *Inscr.* II, 517.

ΤΟΝΚ..ΙΟΝΗ.
ΚΑΙΘΕΙΟΤΑΤΟ
ΛΙΚΙΝΙΑΝΟΝΛΙΚ

Τὸν κ[ύ]ριον ἡ[μῶν τὸν ἀνείκητον] | καὶ θειότατο[ν αὐτοκράτορα Βαλ(έριον)] | Λικινιανὸν Λικ[ίνιον ....].

Tituli origo annorum 307 et 323 p. Chr. terminis continetur.

2505 Thebis. Ed. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 3 p. 50 n. 10 (Boeckh C. I. G. 1623. Lebas *Inscr.* II, 509).

/
ΠΛΑ
ΡΑΣΕΒΑΣ
ΥΠΑΤΡΩΝΑΚΑ
Σ

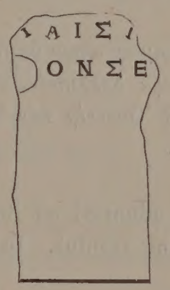
Agnoscuntur haec: [..... Καίσα]|ρα Σεβασ[τόν, τὸν ἑαυτο]|ῦ πάτρωνα κα[ὶ εὐεργέτην, | θεοῖ]ς. Primi versus reliquiae ambiguae sunt. Πλα-[ταιέων ὁ δῆμος] non improbabiliter coniecit Boeckhius.

2506 Marmor album, mutilatum a dextra et a sinistra, a. 0,62, l. 0,22, c. 0,23, Thebis in museo n. 44. Exscripsit Lolling.

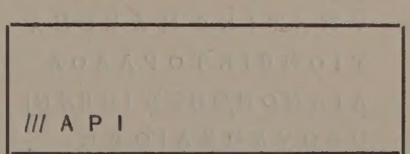
Hic collocavi titulum, quia vs. 1 [Αὐτοκράτ]ορα Κ[αίσαρα] fuisse non improbabiliter conieceris. Alterius versus reliquiae obscurissimae.

2507 Marmor caeruleum nigricans, undique fractum praeter partem inferiorem, Thebis in museo n. 132. Exscripsit Lolling.

.... Καίσα[ρα ....|.....]ον Σε[βαστὸν ....].

2508 Lapis qui dicitur πῶρος, inaedificatus ad septentrionalem ex tribus conchis ecclesiae S. Lucae prope Thebas. Exscripsit Lolling.

[......... Καίσ]αρι.

2509 Tabula magna rotunda; in superficie vestigia statuae. Thebis in ecclesia S. Theodori. Ed. Ulrichs *Abhandl. der philos.-philol. Classe der Kgl. Bayer. Akademie der Wissensch.* III, 2 (XVIII) p. 433 n. II (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 127 n. XXXII). *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 52 n. VI (Lebas *Inscr.* II, 503). Exscripsit Lolling.

ΤΟΚΟΙΝΟΝΣΥΝΕΔΡΙΟΝΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝΤΩΝΕΙΣΠΛΑΤΗΑΣ
ΣΥΝΙΟΝΤΩΝΤΙΚΛΑΥΔΙΟΝΑΤΤΙΚΟΝΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΔΙΑΤΕΛΟΥΣΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
///ΙΔΙΑΤΕΛΕΙ

Τὸ *κοινὸν συνέδριον τῶν* Ἑλλή*νων τῶν εἰς* Πλατη*ὰς* | *συνιόντων* Τι(*βέριον*) Κλα*ύδιον* Ἀττι*κὸν* Μα*ραθώνιον τὸν* | *ἀρχιερέα τῶν* Σε*βαστῶν διατελοῦς ἀρετῆς ἕνεκεν* | [*ἧς ἔχων*] *διατελεῖ.*

Plataeis lapidem Thebas translatum esse probabile quidem, sed neutiquam certum est. Herodis Attici nobilissimi sophistae patrem intellegendum esse, non ipsum Herodem aut eius filium, ut Keilio placuerat, docui Hermae XIII p. 73. Vs. 3 Keilius emendavit *διὰ* [*γ*]*έ*[*ν*]*ους*, idemque legitur apud Lebasium. Nunc cum Lollingii testimonio Ulrichsii lectio plane confirmata sit, non amplius dubito, quin Lebasius hic, ut haud infrequenter fecit, lapide non viso verba tituli ex Ulrichsiano apographo expressa secundum Keilii coniecturam mutaverit. Sed utut hoc se habet, nunc certe illi coniecturae nullus relinquitur locus. Atqui recte negavit Keilius quemquam Graecum *ἀρχιερέα διὰ τέλους* dixisse pro eo, quod debebat, *διὰ βίου*. Quare nihil restat, nisi ut *διατελοῦς* scribamus et ad *ἀρετῆς* referamus. Sane ita nascitur tautologia molestissima, sed talia in tumida inferioris aetatis verbositate nequaquam inaudita sunt.

2510 Magna basis marmoris caerulei; in superficie vestigia pedum statuae. Thebis quondam 'ad metropolitanam aedem', nunc in impluvio ludi litterarii puellarum. Habet Cyriacus p. XXXIV n. 225. Ed. ex suis schedis Muratori T. II p. DLV. 1 (inde Boeckh C. I. G. 1624. Lebas *Inscr.* II, 518). Accuratius G. Kramer apud Davidoff Itin. p. XXVI n. XXVII (inde K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 136). Exscripsit Lolling.

[ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ]
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝΥΠΑΤΙΚΟΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΗ[ΗΝ]ΑΧΑΙΙΑ[Σ]
ΛΕΓΝΑΤΙΟΝΒΙΚ[ΓΟΡΑΛϹ]ↄΛΛΙΑΝΟΝΤΟΝΑΓΝΟΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΝ
[ΠΑΡΑΤΩΕΛΕΥΘΕΡΙΩΔΙΙΚΑΙΤΗΟΜΟΝ]ΟΙΑΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝ
[ΠΛΑΤΑΙΕΩΝΠΟΛΙΣΤΟΝΕΑΥΤΗΣΕΥΕΙ]ↄΓΕΤΗΝ

Quae uncis inclusi, in Lollingii exemplo non sunt.

Ἀ*γαθῇ τύχῃ.* | Τὸ*ν λαμπρότατον ὑπατικόν, ἐπανορθωτὴν* Ἀ*χαιίας* | Λ(*ούκιον*) Ἐ*γνάτιον* Βί*κτορα* Λο*λλιανόν, τὸν ἁγνὸν καὶ δίκαιον,* | *παρὰ τῷ* Ἐ*λευθερίῳ* Δι*ὶ καὶ τῇ* Ὁ*μονοίᾳ τῶν* Ἑ*λλήνων* | Π*λαταιέων* (*ἡ*) *πόλις τὸν ἑαυτῆς εὐεργέτην.*

De hoc Lolliano cf. quae adnotavi ad titulum C. I. A. III, 632, Borghesium et Henzenum maxime secutus. Inde apparet hos titulos initio tertii p. Chr. n. saeculi incisos esse. Qui utrum ad monumenta Thebis erecta pertinuerint an posteriore demum tempore aliunde translati sint, difficile est diiudicatu. Nam cum n. 2510 civitatis Plataeensium, n. 2511 Thespiensium decreto positum sit, mirum dixeris, duos eiusdem hominis lapides ex diversis locis casu Thebas delatos esse, cum reliquas Boeotiae urbes Thebis illi singulas statuas posuisse nequaquam incredibile sit (cf. C. I. A. III, 471—486). Sed obstare videtur Iovis Eleutherii nomen, quod commodissime certe de celeberrimis illis Plataeensium sacris intellegitur (cf. adn. ad n. 2464).

2511 Basis marmoris albi, a. 0,72, l. 0,55, c. 0,45. In superficie foramina. Thebis in museo n. 50. Edd. Boeckh ex Rossii apographo C. I. G. II p. 844*a* (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 136 n. XXXV*b*). Lebas *Inscr.* II, 519. Exscripsit Lolling.

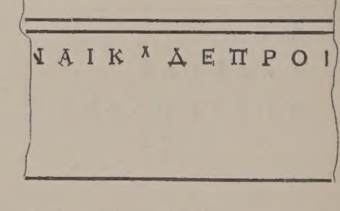
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΥΠΑΤΙΚΟΝΛΕΓΝΑ
ΤΙΟΝΒΙΚΤΟΡΑΛΟΛ
ΛΙΑΝΟΝΘΕΣΠΙΕΙ[ΩΝ]
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ΜΟΣ ΤΟΝΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝ

Quae uncis inclusi, Lollingius non iam invenit in lapide.

Τὸ*ν λαμπρότατον* | *ὑπατικὸν* Λ(*ούκιον*) Ἐ*γνά*|*τιον* Βί*κτορα* Λο*λ*|*λιανὸν* Θε*σπιέων* | *ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ*|*μος τὸν εὐεργέ*|*την.*

Cf. quae adnotavi ad n. 2510.

2512 Fragmentum marmoris magni candidi, a. 0,40, l. 0,50, c. 0,08, quod olim summam partem basis magni alicuius monumenti effecisse videtur, Thebis in museo n. 104. Exscripsit Lolling.

[Τὴ*ν δεῖνα τοῦ δεῖνος θυγατέρα, γυ*]*ναῖκα δὲ* Π*ροί*[*του* .....].

2513 Lapis quem conglomeratum vocant recentiores, ruber, distinctus calculis leucophaeis, cubi figura, Thebis ante museum. Ed. Pococke Inscr. antiq. P. I c. 5 s. 3 p. 50 n. 11 (Boeckh C. I. G 1632). Plenius et accuratius Leake *Travels in Northern Greece* II p. 225 tab. X n. 44 (Lebas *Inscr.* II, 502). Exscripsit Lolling.

ΑΛΛΙΟΣΦΑΥ
ΣΤΕΙΝΟΣΔΟΓΜ///
ΤΙΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΑΡΙΣΤΑΤ///
ΛΕΙΤΕΥΣ Α Μ Ε////
ΝΟΝ /////////

.... | Ἄλλιος Φαυ|στεῖνος, δόγμ[α]|τι βουλῆς καὶ τοῦ | δήμου, ἄριστα [πο]|λειτευσάμε|νον.

In alio lapide superiore nomen eius fuit, qui a Faustino statuae honore afficiebatur.

2514 Abacus marmoris albi, a. 0,20, l. 0,80, c. 0,35, Thebis in museo n. 55. Exscripsit Lolling.

Ι Φ Λ Α Υ Ι Ο Ν Ι Ι
ΑΡΙΣΤΑΠΟΛΓΙΤΓΥΣΑΙ

Τ(ίτον) Φλάουιον .... | ἄριστα πολ[ε]ιτ[ε]υσά[μενον].

2515. 2516 Basis marmoris nigricantis, maculis subcaeruleis distincti, a. 0,50, l. 0,90, c. 0,65, Thebis in museo n. 31. Titulus n. 2515 in latere angustiore, n. 2516 in fronte. Exscripsit Lolling.

(2515)

ΟΛΙΣ
ΙΚΛΕΟ//////ΤΡΙ
ΑΑΛΞΞWNC
ΕΚΕΝ

(2516)

ΗΠΟΛΙCΚΠΟΜΠWΝΙΑΝΚΛ
ΓΡΑΝΘVΓΑΤΕΡΑΑΛΛΕΞΙ
ΑΡΕΤΗCΕΝΕΚΕΝΘΕΟΙC

Apparet utrobique eundem titulum fuisse, quem sic restituo, eis modo intra uncos positis, quae in neutro exemplari leguntur:

Ἡ πόλις Κ(οΐνταν) Πομπωνίαν Κλεο[πά]τραν, θυγατέρα Ἀλέξωνο[ς], ἀρετῆς ἕνεκεν θεοῖς.

Titulus n. 2515 antiquior videtur, n. 2516 postea additus aut quia tum monumentum ab hac parte commodius aspici poterat, aut quia illa antiquior inscriptio ex parte deleta erat.

2517 Lapis insertus receptaculo aquae, quod nunc Ioannis Pharmakopuli est, in vico *Tachi* prope Thebas. Ed. Ulrichs *Abhandl. der histor.-philol. Classe der Kgl. Bayrischen Akademie der Wissensch.* III, 2 (XVIII) p. 433 n. III. *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 50 n. IV (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 114 n. XXIX. Lebas *Inscr.* II, 500). Contulit Lolling.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΟΝΠΟΛΥΚΡΑΤΙ
ΔΟΥΤΗΣΤΕΠΕΡΙΤΟΝ
ΒΙΟΝΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ
ΕΝΕΚΑΑΓΩΝΟΘΕ
ΤΗΣΑΝΤΑΚΑΙΣΑΡΗ
ΩΝΕΡΩΤΙΔΙΩΝΡΩ
ΜΑΙΩΝΚΑΙΑΡΧΙΕΡΑ
ΤΕΥΣΑΝΤΑΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝΘΕΟΙΣ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Λύσανδρον Πολυκρατί|δου τῆς τε περὶ τὸν | βίον καλοκἀγαθίας | ἕνεκα, ἀγωνοθε|τήσαντα Καισαρή|ων Ἐρωτιδίων Ῥω|μαίων καὶ ἀρχιερα|τεύσαντα ἐκ τῶν | ἰδίων, θεοῖς.

Cf. quae adnotavi ad titulum Thespiensem n. 1830.

2518 Marmor album, Thebis in museo n. 180. Exscripsit Lolling.

ΙΟΙ
ΗΣΑΝΤΑΔΙΟ
ΗΩΝΕΡΩΤΙΔΗ
ΤΑΣΗΣΕΝΕΚΕ///

[...... ἀγωνοθετ]ήσαντα Διο[.....|...... καὶ Καισαρ]ήων Ἐρωτιδή[ων Ῥωμαίων, | ἀρετῆς] πάσης ἕνεκε[ν].

Hos lapides (n. 2517. 2518) Thespiis Thebas translatos esse propter Erotideorum mentionem non improbabile est.

2518 *a* Marmor, quod olim summam partem basis statuae efficiebat, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 63. Exscripsit P. Wolters.

ΟΔΗΜΟΣΜΕΜΝΟΝΑΔΙΟΖΟΤΟΥ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΙΕΡΑΡΧΟΥΝΤΑΤΟΔΕΚΑΤΟΝ

Ὁ δῆμος Μέμνονα Διοζότου | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας | τῆς εἰς ἑαυτόν, ἱεραρχοῦντα τὸ δέκατον.

2519 Basis marmoris albi inaedificata Thebis in pariete occidentali turris magnae medio aevo exstructae. Edd. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 225 tab. XI n. 46. G. Kramer apud Davidoff Itin. p. XXVII n. XXIX (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 115 n. XXX. Lebas *Inscr.* II, 501). Exscripsit Lolling.

/// ϽΙΔΙΟΝΑΡΧΕ
///// ΑΡΜΕΝΕΙΔΟΥΦΙ
/// ΤΑΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤ ///
/////// ΝΗΣΑΝΤΑΠΛΕΟΝΑ ///
///// ΙΗΣΑΝΤΑΤΩΝΜΟΥΣΣ
ΠΑΤΕΡΑΨΗΦΙΣΑΜΕΝΟ
ΔΗΜΟ

[Β]οίδιον Ἀρχεδ[άμου Ἀρχέδαμον | Π]αρμενείδου φι[λοτιμότα]|τα στρατηγήσαντ[α καὶ ἀγορανο]μήσαντα πλεονά[κις καὶ ἀγωνοθε|τ]ήσαντα τῶν Μουσῶ[ν, τὸν ἑαυτῆς] | πατέρα, ψηφισαμένο[υ τοῦ] | δήμο[υ].

Hic quoque propter agonothesiam Museorum (vs. 5) proclivis est coniectura de Thespiensi lapidis origine.

2520. 2521 Lapis grandis, Thebis in museo n. 13. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 423 n. 21. Exscripsit Lolling.

(2520)

ΑΜΟΝΔΩΝΟΣΠΑΙΔΟΣΠΑΤΡΟΣΤΕΦΙΛΕΙΝΟΥ
ΙΣΕΣΤΗΣΕΝΣ///ΩΦΡΟΣΥΝΗΣΕΝΕΚΑ
Ψ̄ B̄ Δ̄

(2521)

ΤΟΝΓΛΥΚΥΤΑΤΟ
ΤΕΡΑΤ' ΦΛ' ΦΙΛ
ΜΟΝΔΩΝΟΣ
ΦΛ' ΕΥΠΡΑΞΙ
ΓΑΤΗΡ Ψ Β

2520 [Εἰκόν]α Μόνδωνος, παιδὸς πατρός τε Φιλείνου,
[ἡ πόλ]ις ἔστησεν σωφροσύν[ης] ἕνεκα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).

2521 Τὸν γλυκύτατο[ν πα]|τέρα Τ(ίτον) Φλ(άουιον) Φιλ[εῖνον], | Μόνδωνος [υἱόν], | Φλ(αουία) Εὔπραξι[ς ἡ θυ]|γάτηρ. ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) [δ(ήμου)].

Disticho elegiaco non duorum hominum, Mondonis patris et Philini filii, imagines significari, sed unius recte animadvertit Kaibel. Sed quod eum Philinum fuisse vult, qui Mondone patre itemque Mondone filio uteretur, eum falli ex vocabulorum ordine perspicitur, qui titulum aliter intellegi non sinit, nisi ut ad statuam Mondonis referatur, cui et pater et filius Philinus fuerit. Kaibelii error inde repetendus videtur, quod sibi persuaserat titulos n. 2520 et 2521 ad eundem hominem spectare, id quod multis de causis probari nequit. Immo duorum hominum, patris et filii, statuae in eadem basi coniunctae fuerunt. Quos homines Thespienses fuisse ex aliis titulis perspicitur (cf. adn. ad n. 1830).

2522 Thebis in aede diruta. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 174 n. LXIV. Lebas *Inscr.* II, 560.

ΕΥϹΕΒΙΗϹΑΜΑΚΑΙΠΙΝΥΤΗϹΤΗΝΔΟΥ
ΤΗϹΕΝΚΑΛΛΙΡΟΗΝΑΡΤΕΜΙΔΟϹΠΡΟΠΟΛΟΝ

Εὐσεβίης ἅμα καὶ πινυτῆς τήνδ' οὕ[νεκα δῆμος]
[σ]τῆσεν Καλλιρόην Ἀρτέμιδος πρόπολον.

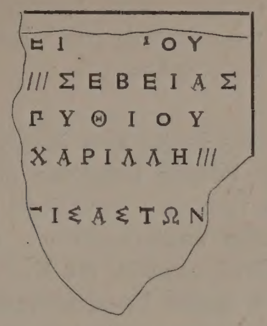
2523 'Thebis in magno lapide. Cyriacus p. XXXV n. 233 et ex schedis Barberinis Cyriaci a Compagnonio missis Muratori T. II p. DCLXI. 1 versibus eodem modo distributis, et ex suis schedis p. DLXX. 4 versibus aliter divisis' Boeckh C. I. G. 1634 (Lebas *Inscr.* II, 506).

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣ
ΦΛΑΟΥΙΩΙΑΘΗΝΑΙΩΙΦΛΑΟΥΙΟΥΠΟΝΤΙΛΟΥ
ΘΥΓΑΤΕΡΑΠΑΖΑΚΟΡΕΥΣΑΣΑ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος | Φλαουΐ[αν] Ἀθηνα[κ]ῷ Φλαουίου Ποντι[κ]οῦ | θυγατέρα [ὑ]π[ο]ζακορεύσασα[ν].

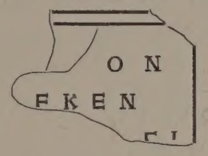
Retinui Boeckhii supplementa et emendationes, nisi quod nomen mulieris ille Ἀθηναί[αν] fuisse existimat, quum ex eo quod posui corruptelae origo facilius perspiciatur; patris nomen Ποντίλου ille intactum reliquit, cui lenissimam medelam adhibere malui.

2524 Lapis caeruleus, fractus a sinistra, Thebis in museo n. 106. Exscripsit Lolling.

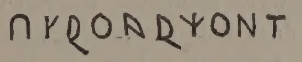
...... Ἑ[ρμίπ]που | [ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐ]σεβείας | .... Πυθίου, | .... Χαρίλλη[ς]. Quinti versus reliquias non expedio.

2525 Marmor leucophaeum, a. 0,12, l. 0,19, c. 0,10, fractum infra et a parte sinistra. Thebis in museo n. 93. Exscripsit Lolling.

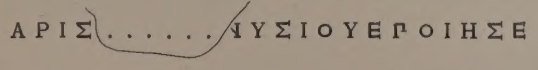
........ον | [ἀρετῆς ἕν]εκεν | [ἧς ἔχων διατελ]εῖ | ...

2526 In stria columnae truncatae, Thebis in domo Kelartzii cuiusdam. Ed. ex Iatridis apographo Rangabé *Ant. Hell.* 321 (inde K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 176 n. LXVI*a*. Lebas *Voy. arch.* tab. VII, 21. Roehl Inscr. Graec. antiq. 240. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 185 n. 4. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 279. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 227 n. 668. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 212 n. 198*a*).

Πύρρω ἄρχοντ[ος].

2527 Marmor candidum, a. 0,32, l. 1,00, c. 0,80. Titulus in antica parte prope marginem superiorem. Thebis in museo n. 51. Ed. G. Kaibel *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1874 p. 172 (C. Curtius ap. Bursian *Jahresber.* IV p. 276. E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 194 n. 275*a*). Exscripsit Lolling.

Ἀρίσ[των Διο]νυσίου ἐποίησε.

Dionysius Aristonis f. statuarius in monumento Oropio n. 375 est, quod medii saeculi a. Chr. n. tertii esse demonstravi. Quantum ex litterarum formis cognoscitur, hunc Aristona illius Dionysii filium potius quam patrem existimaverim. Agatharchus (n. 429) Aristonis, quem hic habemus, frater fuit.

2528 Tegula convexa. Thebis in museo n. 143. Exscripsit Lolling.

ΘΗΒΑΙѠΝ

Θηβαίων.

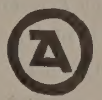
2529 Fragmentum sellae lapidis calcarii duri candidi, olim sine dubio in theatro aut in templo aliquo collocatae. Infra sedem in antica parte, ut Athenis in sedilibus theatri Bacchici, inscriptio. Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΝΤΙΩΝ

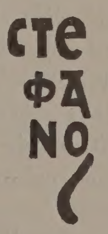
Ἀντίων.

2530 Marmor album, a. 0,95, l. 0,61, c. 0,14, cum anaglypho repraesentante virum barbatum cum tunica et pallio stantem, dextra ad pectus sublata. Ad dextram ara. Iuxta anaglyphum utrimque singulae antae quae arcum sustinent. In eis singulae cruces non incisae, sed anaglypho expressae. Eodem modo etiam litterae elaboratae in planicie lapidis inter antas, *a* ad sinistram, *b* ad dextram capitis viri. Sed quum harum litterarum et crucium superficies non emineat ultra totius lapidis planiciem, sed excavatis proximis circa litteras locis anaglyphum effectum sit, apparet litteras et cruces posteriore demum tempore incisas esse neque ullam eis rationem intercedere cum imagine. Thebis in museo n. 11. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 421 n. 208. Exscripsit Lolling.

a

b

Ἅ(γιος) Στέφανος.

Quum Körtius existimasset, artificem Christianum ad similitudinem anaglyphorum sepulcralium S. Stephani imaginem expressisse, iam eis quae Lollingius observavit (v. supra) demonstratum est, anaglypho sepulcrali antiquiori nomen modo ab homine nescio quo Christiano additum esse.

2531 Tabula magna marmorea. Dimidia pars superior planiciei anticae scriptura vacat, in inferiore dimidia parte titulus. Thebis in museo n. 28. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 422 n. 20 (cf. p. 429). Epigr. Graec. 488. Exscripsit Lolling. Cf. quae de titulo disputavi *Historische und philologische Aufsätze, E. Curtius gewidmet,* Berolini 1884, p. 289 et Ind. lect. univ. Halens. hiem. 1885/6 p. IX.

ΣΟΜΕΝΔΗΠΑΤΡΙΣΔΗΝ
ΚΕΡΚΙΝΕΦΟΞΙΟΥΙΕ
ΠΟΝΤΙΑΣΗΡΑΚΛΕΙΕΞΕΙ
ΑΧΟΣΦΘΙΜΕΝΟ
ΗΝ ΩΝΕΓΧΕΡΣΙΦΙΛΩΝ
C ΠΟΤΕΠΑΙΝΟ
ΙΕΘΗΜΑΛΑΓΑΡ
ΥΣΙΝΗΓΑΣΑΜΗΝ
ΑΝΔΡΟΣ

Σοῦ μὲν δὴ πατρὶς δήν, Κερκίνε Φοξίου υἱέ,
Ποντιὰς Ἡράκλει' ἕξει ἄχος φθιμένου,
ἦμ [ποθέ]ων ἐγ χερσὶ φίλων θ[άνες. οὔ]ποτ' ἐπαίνου
[λησόμ]εθ'· ἦ μάλα γὰρ [σὴν φ]ύσιν ἠγασάμην.
. . . . . ανδρος.

Litteraturae et sermonis Ionici usus in peregrini hominis epigrammate nihil habet miri. Propter scripturae rationes, ac maxime quidem propter simplicem vocalem ο recentioris diphthongi ου loco constanter usurpatam titulum medio saeculo a. Chr. n. quarto recentiorem non existimo. Haud absurda est Kaibelii coniectura, lapidem Thebas delatum esse ex oppido Tanagraeorum, quibus necessitudinem quandam cum Heraclea Pontica antiquitus intercessisse ex Pausaniae narratione (V, 26, 7) apparet.

2532 Thebis in scalis ecclesiae S. Georgii. Ex Wilamowitzii apographo ed. G. Kaibel Epigr. Graec. 492. Plenius et accuratius Kumanudis Ἀθηναίου III p. 478. P. Foucart *Revue archéol.* N. S. XXIX (1875) p. 110 (Kaibel praef. p. XIV. G. Löschcke *Archäol. Zeitg.* XXXVI (1878) p. 10). Imaginem zincographicam ex ectypo a Kumanudi misso expressam proposuit E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 73 n. 93 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 53 n. 45*c*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 326. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 236 n. 711). Ectypum chartaceum partem trium postremorum versuum continens misit Lolling.

ΟΥΚΕΣΤΟΥΔΕΝΤΕΡΜΑΒΙΟΥΘΝΗΤΩΝ..ΠΙΝΟΙ/ΙΣ
ΑΛΛΑΤΥΧΗΚΡΕΙΣΣΩΝΕΛΠΙΔΟΣΕΞΕΦΑΝΗ
ΗΚΑΙΤΙΜΟΚΛΕΗΝΑΣΩΠΙΧΟΥΗΦΑΝΙΣΥΙΟΝ
ΠΡΟΣΘΕΠΡΙΝΕΝΔΕΙΞΑΣΘΕΡΓΑΠΡΕΠΟΝΤΑΦΥΣΕΙ
ΟΣΒΑΣΙΛΕΙΑΔΙΟΣΚΑΙΕΝΗΡΑΚΛΕΟΥΣΤΡΙΣΕΝΑΘΛΟΙΣ
ΙΠΠΟΙΣΝΙΚΗΣΑΣΔΩΜΑΤΕΠΗΓΛΑΙΣΕΝ

ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΣΕΠΟΕΙΣΕ

Extremae hastarum partes dilatatae et paullo profundius incisae.

Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητῶν ἐπινοίαις,
ἀλλὰ τύχη κρείσσων ἐλπίδος ἐξεφάνη,
ἣ καὶ Τιμοκλέην Ἀσωπίχου ἠφάνισ' υἱὸν
πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρέποντα φύσει,
ὃς Βασίλεια Διὸς καὶ ἐν Ἡρακλέους τρισ[ὶ]ν ἄθλοις
ἵπποις νικήσας δώματ' ἐπηγλάϊσεν.

Πολύκλειτος ἐπόεισε.

Epigrammata n. 2532 et 2533 eiusdem fere aetatis esse cum aliis de causis tum propter summam litteraturae similitudinem certum est; et quum in carmine n. 2532, quod propter ipsam posituram altero recentius esse utique nequit, Basiliorum Lebadensium a. 371 a. Chr. institutorum (cf. Diodor. XV, 53, 4) mentio fiat, hoc quidem anno utrumque non antiquius esse omnes homines docti consentiunt. Sed quum fuerint, qui propter Polycliti statuarii nomen proximis post ludorum illorum originem annis monumenta dedicata existimarent, monendum est, earum inscriptionum, quas circa medium a. Chr. saeculum quartum aut aliquanto ante incisas constet, plebisciti honorarii n. 2408, tabulae rationum n. 2418, epigrammatis Xenocratis n. 2462, scripturae genus ab eo quod hic habemus sic discrepare, ut facere non possimus, quin haec post Thebas a Cassandro restitutas (a. 316 a. Chr.) incisa statuamus. Cui opinioni Lysippi quidem statuarii nomen (n. 2533) non adversari apparet ex eis quae adnotata sunt ad n. 38. Polyclitus vero, id quod iam Loewyus dubitanter coniecit (p. 75), tertius quidam habendus est praeter duos illos antiquiores artifices cognomines, quorum memoria frequens est apud scriptores. Nam ex eis vel natu minor, de quo cf. quae exposuit H. Brunn *Gesch. der griech. Künstler* I p. 280 sqq., plus dimidio saeculo ante huius monumenti originem decessisse videtur.

Huius epigrammatis vs. 5 ἐν Ἡρακλέους ἐν ἄθλοις tolerari non posse inter omnes convenit; neque quicquam proficias, si cum Foucarto ἐνάθλοις scribas; nam hoc quidem adiectivum esse ipse recte dicit, at hic substantivo opus est, et substantivo quidem ipsius certaminis notionem exprimente, qua in re quid sibi velit praepositio non intellegitur. Recepi emendationem F. Leonis (apud Kaibelium praef. p. XIV), quae facillima et aptissima mihi videtur. ἔ[τ'] Ἡρακλέους τρὶς ἐν ἄθλοις emendavit Kaibelius.

2533 Iuxta n. 2532 a dextra in eodem lapide. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου III p. 478. P. Foucart *Revue archéol.* N. S. XXIX (1875) p. 110. G. Kaibel Epigr. Graec. praef. p. XIV n. 492*b* (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 52 n. 45*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 325. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 236 n. 710). Imaginem zincographicam ex ectypo chartaceo a Kumanudi misso confectam proposuit E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 73 n. 93. Ectypum dextras omnium versuum partes continens misit Lolling.

Ο[Σ]ΙΙΟ[Υ]ΘΙΗΟΣΤυ
[Π]. . . . . .[ΠΟΥ]ΘΙΑΠΑΓΚΙ
ΠΑΙΔ ‾ ΟΔΕΚΡΑΤΕΩΙ
ΚΟΡϜΕΙΔΑΣΙΕΡΑΙΝΙΨΑ‾
ΕΓΝΙΚΑΣΕΤΙΘΕΡΜΟΣC
ΦΟΙΒΟΥΤΩΝΕΤΥΝΩΝ

ΛΥΣΙΠΠΟΣΣΙ

. . . . ς Πουθιῆος τὸ [δεύτερον] | παῖδας] Πούθια παγκ[ράτιον].

Παῖδ[α]ς ὅδε κρατέω[ν τὸν Πουθικὸν αὖθις ἀγῶνα]
Κορϝείδας ἱερᾷ νίψατ[ο Κασταλίᾳ]
ἐγ νίκας ἔτι θερμός, ⏑ – ⏖ – ⏑⏑ – ⏓
Φοίβου τῶν ἐτύμων – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏓

Λύσιππος Σι[κυώνιος ἐποίησε].

Var. lect. Repetivi Loewyi exemplum, quod in dextra parte Lollingii ectypo ubique confirmatur. Intra uncos addidi litteras quasdam, quae apud Foucartum sunt, cum Loewyus eas non habeat. Praeterea discrepantes lectiones commemorare operae pretium non est, nisi quod vs. 4 initio Foucartus ΚΟΡΡ habet, quum reliquiae quarto loco a Loewyo enotatae haud dubie litterae F sint. Litterarum formae eaedem atque in titulo n. 2532.

De aetate cf. adn. ad n. 2532. Titulum honorarium pedestri sermone et dialecto Boeotica compositum (vs. 1. 2) excipit epigramma duorum distichorum elegiacorum, ex quibus prius restituere conatus sum. De Castaliae fontis usu, cuius hic mentionem fieri sumpsi, cf. quae attulit C. Bursian Geogr. Graec. I p. 172. Ceterum cum tertii versus initio Kaibelius aptissime comparat Doroclidae Theraei epigramma Epigr. Graec. 942: ἀλλ' ἔτι θερμὸν πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνον [cf. Addenda].

2534 Tabula marmoris nigri, a. 0,195, l. 313, c. 0,116, fracta a parte inferiore. Thebis in museo n. 143. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 387 n. 37. Exscripsit Lolling. Ectypum continens carmen (vs. 2—7) misit idem.

Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν
ΗΜΑΛΑΔΗΣΕΦΙΛΩΣΥΠΕΔΕ
ΞΑΤΟΓΑΙΑΥΠΟΚΟΛΠΟΥΣΟΛΒΙΟΙ
ΑΙΩΝΟΣΜΑΚΟΣΑΜΕΙΨΑΜΕΝ
ΚΑΙΣΟΙΓ⁝ΩΡΑΙΑΧΑΡΙΣΗΛΥ
ΙΥΤΗΑΡΙΣΤΩΝ//////////////ΟΥΙ
ΕΡΙΑΝΤΟΥΔΕΣΙΛ//////////////

Extremae litterarum hastae paullulum dilatatae et profundius incisae.

Ἀρίστων.
Ἦ μάλα δὴ σὲ φίλως ὑπεδέξατο γαῖ' ὑπὸ κόλπους
ὄλβιο[ν] αἰῶνος μᾶκος ἀμειψάμεν[ον],
καὶ σοί γ' ὡραία χάρις ἤλυ[θεν α]ὕτη, Ἀρίστων,
λ[υγροῦ ἐλευθ]ερίαν τοῦδ' ἐσιδ[όντι βίου].

Versum postremum supplevi. Ni fallor, duplex fortunae beneficium hic praedicatur, alterum quod Aristoni licuit per otium et felicitatem ad extremam senectutem pervenire, alterum quod tempestivo obitu subtractus est malis atque aerumnis, quibus cives sub illud ipsum tempus conflictabantur. Atque hoc quidem ad quodnam potissimum tempus spectet, non potest accuratius definiri; titulum sub finem quarti a. Chr. n. saeculi aut tertii initio exaratum existimaverim.

2535 Marmor album fractum undique praeter partem inferiorem, Thebis in museo n. 92. Exscripsit Lolling.

ΛΛΙΙ
/////ΙΙΖΑΙϹΤΑΝΔΙΑΥΛ
ΙΩΝΑΤΡΑΠΟΝΕΙΣΑΙΔ/

– ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏖ – ἀ[ρ]ετάν, ἀδίαυλ[ον]
[ἔφθας ἐξανύ]ων ἀτραπὸν εἰς Ἀΐδ[α].

Supplere conatus sum. Via ad inferos ἀδίαυλος ἀτραπός vocari videtur, quia non licet iterato cursu illinc in terram redire.

2536 Thebis in ecclesia Panagiae. Edd. ex Rossii schedis K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 174 n. LXIII. Rangabé *Ant. Hell.* 2217. Lebas *Inscr.* II, 553 (G. Kaibel Epigr. Graec. 489). Nunc aut latet aut periit.

[Ο .]Ι[Ι]ΣΑΣΑΠΑΤΡΙΣΘΗΒΗΠΟΤΕΤΩ
ΠΡΩΤΕΥΣΕΙΜΠΑΣΗΣΕΛΛΑΔΟΣΕΙΣΑΡΕΤΗΙ[Ν]
ΠΡΙΝΛΙΛΝΟΙΑΝΤΕΡΜΑΛΑΒΕΙΝΒΙΟΝΩΙΚ[Ε]
Ω[ΛΙ]. . . . . . . ΘΟΝΕΡΑΤ. . . . ΓΑΘΟΙΣΙΤΥΧ
.Ω[Ι]. . . . ΟΧΩΝΕΘΑ . ΕΝΔΙΟΓΕΙΤΟΝ
.[ΤΗ]. . . . . ΕΩΓΓΗΣΠΑΤΡΙΑΣΔΥΝΑΜΙΝ
ΟΙΚΕΙΑΙΓΝΩΜΗΙΘΗΒΑΙΟΣΕ[ΤΕ]

Var. lect. Lebasii apographum, omnium illud quidem accuratissimum, expressi. Quae uncis circumdedi, ea Lebasius non invenit in lapide, praeter duas primas versus sexti litteras, quibus Rossii exemplum caret.

[Ὃν μεγάλ' αὐχή]σασα πατρὶς Θήβη ποτ' ἐώ[λπει]
πρωτεύσειμ πάσης Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν,
πρὶν [δ]ι[ά]νοιαν τέρμα λαβεῖν βίον ῷ κε[χάρητο]
ὤλ[εσεν ἡ φ]θονερὰ τ[οῖς ἀ]γαθοῖσι τύχ[η].
— ⏑⏑ — ⏑ οχων ἔθα[ν]εν Διογεί[τονος υἱός]
[ἐν πολέμῳ, κοσμ]έωγ γῆς πατρίας δύναμιν.
— ⏑⏑ οἰκείᾳ γνώμῃ Θηβαῖος ἔτε[υξεν].

Quarto a. Chr. n. saeculo haud improbabiliter tribuit Kaibelius, etsi cur negemus etiam initio tertii exaratum esse posse, nulla est causa. Primum versum exhibui qualem restituit Wilamowitzius apud Kaibelium; a quo Kaibelius ipse non discedit nisi quod ἐ[ϝ]ώ[λπει] praefert. Sed haec lectio etsi a ratione palaeographica nonnihil commendationis habet, tamen reicienda est, quia epigramma sermone Attico compositum est. In reliquis versibus Keilii et Kaibelii supplementa recepi.

2537 Thebis. Ed. Dodwell Itin. T. II p. 53 (Boeckh C. I. G. 1652. Lebas *Inscr.* II, 554. G. Kaibel Epigr. Graec. 490).

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝΗΣΚΟΥΝΝΕΟΣΩΝ
ΕΚΓΥΜΝΑΣΙΟΥΣΥΝΤΡΟΦΟΣΑΙ Α
ΘΝΗΣΚΩΔΕΝΠΟΛΕΜΩΙΤΙΜΩΡΩΝΔΕΛΦΙΔΙΧΩΡΑΙ
ΔΕΙΜΙΕΥΑΝΟΡΙΔΑΠΑΤΡΟΣΔΕΝΕΩΝΟΣ

Εὐφροσύνην ἤσκουν νέος ὢν — — ⏑⏑ — ⏑
[τᾶς] ἐκ γυμνασίου σύντροφος ἁ[λικί]ας·
θνήσκω δ' ἐν πολέμῳ τιμωρῶν Δελφίδι χώρᾳ.
[οὔνομα] δ' εἰμ' Εὐανορίδα[ς], πατρὸς δὲ Νέωνος.

Versum alterum secundum Kaibelii supplementa exhibui. Vs. 4 Boeckhius [πάππου] δ' εἰμ' Εὐανορίδα. Sed malui coniuncta ex more filii patrisque nomina restituere, quia neque Dodwellium unam litteram in transscribendo omisisse nimis audax est coniectura, neque pro certo dici potest, nomen defuncti in primi versus fine intercidisse.

2538 Marmor album, a. 0,32, l. 0,23, c. 0,15, admodum detritum, ut titulus difficillime legatur, Thebis in museo n. 57. Exscripsit Lolling.

ΞΟΚΥΔΑΙΝΩΝΛΥΣΙΞΙΙ//////
ΕΙΝΙΙ//////////ΩΚΕΟΣΕΓΔΟΛ//////
ΓΡΕΙΠ/ΙΛΩΝΤΕΛΟΣΕΔΡΑ/////
ΟΕΙΩΠΟΥΚΛΙΡΟΣΣΤΕΦ//////

Vs. 1 .....εο κυδαίνων Λυσίξ[ενον ....]. Vs. 2 .... ὠκέος ἐγ Δολ[όπων(?)]. Vs. 3 [.. ἐ]πεὶ π[αίδ]ων τέλος ἔδ[ρ]α[κεν].

Versus quarti reliquiae obscurae sunt, etsi exitum pentametri hunc fuisse et postremo loco στεφ[άνου] aut alium eiusdem nominis casum restituendum esse apparet.

2539 Thebis in museo n. 48. Edd. Pocock. Inscr. antiq. P. I c. 5 s. 3 p. 50 (Boeckh C. I. G. 1654). Plenius et accuratius G. Kramer apud Davidoff Itin. p. XXVIII n. XXX (Graefe Act. Acad. Petrop. VI (1843) p. 46). Ulrichs *Abhandl. der philos.-philol. Classe der Königl. Bayer. Akademie der Wissensch.* III, 2 (XVIII) p. 433 n. I. *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 49 n. III (Welcker Mus. Rhen. IV (1845) p. 268 n. 48. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 180). Lebas *Inscr.* II, 556 (G. Kaibel Epigr. Graec. 498). Contulit Lolling.

ΟΥΤΟΣΣWΚΑΡΤΗΣΓΟΡΤΥΝΙΟΣΙΟΙ///////
ΠΑΝΤΟΙΗΣΑΡΕΤΗΣΕΞΟΧΟΣΗΝΙΟΧΟΣ
ΟΝΜΗΤΗΡΜΕΝΕΤΙΚΤΕΝΕΝΙΚΡΗΤΗΕΥΡΕΙΗ
ΗΥΚΟΜΟΣΣΘΕΝΙΗΦΕΡΤΑΤWΑΥΣΟΝΙWΝ
.ΥΝΗΘΕΙΣΥΠΕΡWΤΙΚΑΣΙ///ΝΗΤΟΥΣΤΕΚΡΑΤΙΣΤΟΥΣ
ΚΑΙΠΛΕΙΣΤWΝΥΠΑΤWΝΚΡΕΣΣΟΝΑΣΗΓΕΜΟΝΑΣ
ΑΛΛΑΕΝΟΥΣΟΣΕΜΑΡΨΕΚΑΚΗΚΑΙΜΟΙΡΑ///ΑΡΕΙΑ
ΗΡWΑΠΡΙΝΙΔΕΙΝΠΑΙΔΑΣΑΕΞΟΜΕΝΟΥΣ
ΤΟΥΤΟΥΚΟΥΡΙΔΙΗΑΛΟΧΟΣΚΑΙ///ΕΔΝΑΕΙΔΥΙΑ
ΕΣΤΗΣΕΥΠΡΑΞΙΣΚΥΔΟΣΕΗΠΑΤΡΙΔΙ
ΟΥΓΑΡΤΙΣΚΑΤΑΓΑΙΑΝΟΣΑΙΣΔΙΟΘΕΝΓΕΝΟΣ///////////////
ΜΕΙΖΟΝΑΤΗΔΕΠΟΛΕΙΚΟΣΜΟΝΕΘΗΚΕΓΥΚ////
Ψ Β Δ

Οὗτος Σωκάρτης Γορτύνιος Ἰθ[υκλῆος]
παντοίης ἀρετῆς ἔξοχος ἡνίοχος,
ὃν μήτηρ μὲν ἔτικτεν ἐνὶ Κρήτῃ εὐρείῃ
ἠυκόμος Σθενίη φερτάτῳ Αὐσονίων
[ε]ὐνηθεῖσ' ὑπ' ἔρωτι κασιγ[ν]ήτους τε κρατίστους
καὶ πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας.
ἀλλά ἑ νοῦσος ἔμαρψε κακὴ καὶ μοῖρα [β]αρεῖα
ἥρωα, πρὶν ἰδεῖν παῖδας ἀεξομένους.
τούτου κουριδίη ἄλοχος καὶ [κ]εδνὰ εἰδυῖα
ἔστησ' Εὔπραξις, κῦδος ἑῇ πατρίδι.
οὐ γάρ τις κατὰ γαῖαν, ὅσαις Διόθεν γένος [ἐστί],
μείζονα τῇδε πόλει κῦδος ἔθηκε γυν[ή].
ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).

Tertio fere p. Chr. n. saeculo vindicat Kaibelius; atque etsi scripturae quidem genus non impedit quominus titulum aliquanto antiquiorem existimemus, tamen argumentum illi potissimum aetati convenit; nam hic omne fere inter Romanos homines et nobiles Graecos provinciales honoris dignitatisque discrimen sublatum videmus. Vs. 1 fin. nomen patris fuisse manifestum est, sed quale potissimum fuerit incertum. Ἰφίτου υἱός non improbabiliter Kaibelius.

2540 Parva basis marmoris albi, cuius in superficie exstant pedes quattuor leonis aut alius animalis. In fronte titulus. Thebis in museo n. 233. Exscripsit Lolling.

ΕΛΘΕΠΕΛ Ι C Κ Ε Υ \ Ι Ш C Ι Ι Λ Κ Ι ' ///// Ω C Ε Ι ιι ⸦ ////////////////
ΕΥΒΙΩΝΟCΚΕΙШΑΙ \ /////// Ι > Ι Α Β Ι Ο Υ Φ Ο Δ ΤΙ ////////////////
ΟΥΤΟCΑΓΩΝΟΘΕΤΗCΙ /////// '' Ι Ω Ρ Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε \ ///////////////
ΕΝΠΑCΗ ΔΑΡΧΗΠΡΩΤΑΦΕΡΩΝΛΕCΝ /////////

Ἔλθ' ἐπ' ἐ[μέ], σκέψ[α]ι με [τὸν ἄ]λκι[μον], ὡς ἐπὶ [τύμβῳ]
Εὐβίωνος κεῖμαι [μνῆμ]α βίου φθ[ιμένου(?)].
οὗτος ἀγωνοθέτης [καὶ ῥ]ήτωρ ἀρχιερεύ[ς τ' ἦν],
ἐν πάσῃ δ' ἀρχῇ πρῶτα φέρων ἄε[θ]λ[α].

2541 Lapis inaedificatus Thebis in pariete ecclesiae metropolitanae (Παναγία Λόντζα). Exscripsit Lolling.

ϷΙΑΝΜΟΥCΑΝΔΕΚΑΤΗΝΟΛΙΓΗΚΟΝΙCΩΔΕΚΑΛΥΠΤΕΙ
ƎΔΕΝΜΑΚΑΡΩΝΝΗCΟΙCΕCΤΙΚΑΙΟΥΦΘΙΜΕΝΟΙC
ΠΙΛΗCΕΤΑΙΕΙΩCΟΝΑΙΩΝ ∅ ΗΤΙCΕΛΙΠΕΦΑΟCΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΕΤШ///

– ◡ φίαν Μοῦσαν δεκάτην ὀλίγη κόνις ὧδε καλύπτει,
[ψυχ]ὴ δ' ἐν μακάρων νήσοις ἐστὶ καὶ οὐ φθιμένοις·
[. . . . . . ἐ]πιλήσεται εἰ[ς ὅ]σον αἰών,
ἥτις ἔλ(ε)ιπε φάος ἐννέα καὶ δέκ' ἐτῶ[ν].

Numeri mirum in modum corrupti aliquot syllabis initio duorum priorum versuum abundantibus. Μοῦσα δεκάτη etiam apud Kaibelium Epigr. Graec. 609 mulieris defunctae praeconium est. Versu tertio sine dubio enuntiatum erat, illius memoriam in omne aevum mansuram esse, sed initium versus restitui certa ratione nequit.

2542 Thebis. Ed. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 3 p. 50 (Boeckh C. I. G. 1653. Lebas *Inscr.* II, 555. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 179. G. Kaibel Epigr. Graec. 494. Cf. quae de titulo disputavit F. Graefius Act. acad. Petropolit. VI (1843) p. 48 sq.).

ΠΕΣΣΕΦΟΝΗΠΡΟΠΟΛ. . . . ΝΕΦΕΤΕΡΗΝΕΙΣΗΓΑΙΕΝΑΑΥΛΗΛΙ
ΠΑΤΡΙΣΣΥΝΑΙΝΟΓΟΣΥΜΗΤΕΡΟΣΑΒΛΗΒΙΩΙ
ΝΑΙΠΡΟΦΙΜΟΡΟΣΤΕΛΟΣΕΣΠΕΤΟΤΟΙΣΔΕΠΙΣΗΜΑ
ΝΕΙΚΕΙΑΣΣΤΕΝΑΧΩΝΓΑΗΓΡΟΣΕΤΕΥΞΕΦΙΛΟΣ
ΣΑΕΤΙΚΑΙΚΟΥΡΗΝΑΤΛΑΗΙΙΜΕΤΑΙΙΜΑΣΥ.ΓΟΣ
ΑΝΕΙΗΠΗΜΕΡΑΤΗΝΤΥΜΒΟΣΕΧΕΙΦΟΙΝΝΙΑΙ
ΥΣΕΜΝΗΣΚΟΚΗ
ΦΟΝΙ. . ΑΓΗΙΙ. . ΣΛΙ. . . ΟΤΩΛΙ

Πε[ρ]σεφόνη πρόπολ[ο]ν [σ]φετέρην εἰσήγα[γ]εν αὐλὴ[ν]
πατρὶ σὺν αἰνό[μ]ό[ρῳ] μητέρος Ἀβλ[α]βίῳ.
[κ]αὶ [Τ]ρόφιμ[ος κ]ο[ῦ]ρος τέλος ἔσπετο· τοῖς δ' ἔπι σῆμα
Νεικείας στενάχων γα[μβ]ρὸς ἔτευξε φίλος.
[πρὸ]ς [δ'] ἔτι καὶ κούρην ἁ[παλ]ή[ν], μέ[γ]α [πῆ]μα [τεκ]ο[ῦ]σ[ι]
Ἀν[θ]ί[π]πη[ν] ἐρατὴν τύμβος ἔχει φ[θ]ι[μέ]ν[ην].

Apparet domum continuatis funeribus afflictam hic deplorari; sed quot hominum sepulcra indicentur et quaenam inter eos intercedat parentelae ratio, expediri nequit, praecipue quia versus alter, cuius restitutionem certam existimo, cum eis quae inde a vs. 4 leguntur conciliari vix potest. Nam Kaibelius cum illic nihil nisi πατρὶ δὲ ....] μητ[ρὶ ....] scriberet, illam difficultatem vitavit quidem, sed non expedivit. Quarti distichi reliquias non attigisse satius erit. Ceterum nomen Ἀβλάβιος titulum satis recentem, tertio p. Chr. saeculo vergente aut adeo quarti initio exaratum, indicare videtur.

2543—2545 Thebis in ecclesia S. Lucae sarcophagus, qui ab altera parte epigramma n. 2543 habet, ab altera n. 2544 et 2545. Titulum n. 2543 ed. Du Loir *Voyage*, Paris 1654. 4. p. 333 (inde Muratori T. IV p. MMLXI. 1. Bonada T. II p. 519. Iacobs Paralip. Anthol. T. XIII p. 802. Anthol. Pal. Append. T. II p. 849 n. 20). Spon Itin. T. III P. II p. 13. Wheler Itin. p. 333 (Fleetwood Sylloge p. 213. 1). Clarke Itin. P. II S. III p. 58. Ex his exemplis et Villoisoni schedis Boeckh C. I. G. 1656. Denuo exscripsit et titulos n. 2544 et 2545 adiecit Leake *Travels in Northern Greece* II p. 223 tab. IX n. 40. Welcker Mus. Rhen. IV (1845) p. 236 (Lebas *Inscr.* II, 557. 558. 559. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 182 sqq. G. Kaibel Epigr. Graec. 502. De titulo n. 2543 cf. quae adnotavit R. Ellis Hermae XIV p. 259). Contulit Lolling.

(2543)

a *b* *c*

ϹΚΗΝΟϹΜΕΝΓΕΝΕΤΗΡΕϹΕΠΕΙΓΕΡΑϹΕϹΤΙΘΑΝΟΥϹΙ
ΤΕΙΜΩΝΤΕϹΚΛΑΙΕϹΚΟΝΑΝΑΙϹΘΗΤΩΠΕΡΙΤΥΜΒΩ
ΨΥΧΗΔ'ΕϹΤΟΔΙΚΑΙΟΝΕΒΗΗΝΔ ΟΥΝΟΜΑ ΤΟΥΜΟΝ
ΝΗΔΥΜΟϹΙΤΑΛΙΚΗϹΑΔΑΗϹΠ ΑΙϹΗΜ ΕΡΟϹΟΝΤΩϹ
ΟΥΚΗΜΗΝΕΜΠΡΟϹΘΕΠΟΛΥΝΧΡΟΝ ΟΝΕΙΤΕΓΕΝΗΘΗΝ
ΕΙϹΟΛΙΓΩΝΕΤΕΩΝΕΝΑΡΙΘΜ ΙΟϹΑϹ ΤΑΤΟϹΑΙΩΝ
ΟΥΚΑΝΕΔΡΑϹΤΟΝΕΧΩ ΝΙΔΙΟ ΝΔΡΟΜΟΝΗϹΔ'ΕΛΑΧΕΝΤΙϹ
ΜΟΙΡΗϹΤΑΥΤΗΝΕΚΤΕ ΛΕϹΕ ΙΚΑΙΓΑΡΒΑϹΙΛΗΕϹ
ΤΑΥΤΕΠΕΓΡΑΨΕΠΑ ΤΗΡΟΖ ΩϹΙΜΟϹΕΙΝΕΚ'ΕΜΕΙΟ
ΑΙΜΝΗϹΤΟΝΕΧΩ ΝΨΥΧΗϹΠΟΘΟΝΑΘΑΝΑΤΟΙΟ

(2544)

ΜΑΡΜΑΡΕΗΛΙΘΟϹΤΜΙΦΕΡΩΔΕΝΓΑϹΤΕΡΙΦΩΤΑ
ΝΗΔΥΜΟΝΥΠΝΟΝΕΧΟΝΤΑΚΑ/.......ΕΝΟΙϹΤΕΠΑΡΟΝΤΑ
ΟΝΔΗΜΟϹΧΡΥϹΩϹΤΕΦΑΝΩ........ ' ΜΗΝ
ΒΟΥΛΗΤΑΥΤΟΝΕΠΡΑΞΕΠΑΡΗ'..............ΟΙϹ
ΚΕΙΤΑΙϹΩΜΑΛΕΟΝΤΟϹΑΙ..............Ν
ΖΩϹΙΜΟϹΥΙΟϹΕΓΡΑΨΕΤΟΓΑΡΓϹ.........
ΕΜΠΝΟΥΝΦΘΕΝΓΟΜΕΝΗΝΑΔΕΩϹι....ιι///ϹΙΔιιΡΩ
ΟϹΤΙϹΔΑΝΤΟΛΜΑΘΕϹΘΑΙΝΕΚΥΝΕΙϹΕΜΕΝΗΔΥΝ
ΧΩΡΙϹΤΟΥΠΑΙΔΟϹΠΑΤΕΡΟϹΟΥΕΧΩΚΑΤΑΓΑϹΤΡΟϹ
ΔΩϹΕΙΤΗΤΕΠΟΛΕΙΚΑΙΤΩΤΑΜΕΙΩΑΝ·ΜΥΡΙΑ

(2545)

ΠΛΗΡΗϹΟΦΟΡΤΟϹΕϹΤΙΜΟΙΚΑΛΩϹΕΧΕΙ~ΚΑΙΤΑΙΓΑΡΝΗ‿ΥΝΕΙϹ
ΕΜΗΝΟΝΗΔΥΜΟϹΚΑΙΤΟΥΔΕΠΑΙΔΟϹΠΑΙϹΓΕΓΩϹΟΝΗΔΥ
ΜΟϹ~ΤΡΙΤΟϹΔΕΠΑΙΔΟϹΝΥΝΠΑΤΗΡΟΖΩϹΙΜΟϹ~ΜΥϹΙΝΘΕ
ΩΝΤΙϹΜΟΙΔΟΤΩΚΑΙϹΥΝΦΥϹΙΝ~ΗΝΓΑΡΘΙΓΗΤΙϹΕΙϹΑΝΟΙΞΙΝ
ΤΗΝΕΜΗΝΜΗΤΕΛΠΙΔΩΝΟΝΑΙΤΟΜΗΤΕΚΝΩΝϹΠΟΡΑ ΑΛ
ΛΕΓΓΕΝΟΥϹΟΛΟΙΤΟΠΑΝΡΕΙΖΟΝΓΕΝΟϹ

Tituli n. 2543 pars media periit; iam Leakius praeter paucas litteras, quae tum etiam legebantur, eadem desideravit, quae Lollingius nunc evanuisse indicat.

2543

Σκῆνος μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανοῦσι,
τειμῶντες κλαίεσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ,
ψυχὴ δ' ἐς τὸ δίκαιον ἔβη· ἦν δ' οὔνομα τοὐμὸν
Νήδυμος, Ἰταλικῆς Ἀδάης παῖς ἥμερος ὄντως.
οὐκ ἤμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἶτ' ἐγενήθην
εἰς ὀλίγων ἐτέων ἐναρίθμιος· ἄστατος αἰὼν
οὐκ ἀνέδραστον ἔχων ἴδιον δρόμον· ἧς δ' ἔλαχέν τις
μοίρης, ταύτην ἐκτελέσει· καὶ γὰρ βασιλῆες.
ταῦτ' ἐπέγραψε πατὴρ ὁ Ζώσιμος, εἵνεκ' ἐμεῖο
αἴμνηστον ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.

2544

Μαρμαρέη λίθος (ε)ἰμί, φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα
Νήδυμον ὕπνον ἔχοντα κα[λὸν φθι]μένοις τε παρόντα,
ὃν δῆμος χρυσῷ στεφάνῳ [κόσμησ' ἐπὶ τ]ιμῇ.
βουλὴ ταὐτὸν ἔπραξε παρη[γορίην υἱ]οῖ[ο]·
κεῖται σῶμα λέοντος ἀ[ρηϊφίλῳ ἐπὶ φωτί].
Ζώσιμος υἱὸς ἔγραψε, τὸ γὰρ γέ[ρας ἐστὶ θανόντων],
ἔμπνουν φθενγομένην ἀδεῶς — — ∪ σιδ[ή]ρῳ.
ὅστις δ' ἂν τολμᾷ θέσθαι νέκυν εἰς ἐμὲ νηδύν
χωρὶς τοῦ παιδὸς πατέρος, οὗ ἔχω κατὰ γαστρός,
δώσει τῇ τε πόλει καὶ τῷ ταμείῳ ἀν[ὰ] μύρια.

2545

Πλήρης ὁ φόρτος ἐστί μοι· καλῶς ἔχει.
κεῖται γὰρ νηδὺν εἰς ἐμὴν ὁ Νήδυμος
καὶ τοῦδε παιδὸς παῖς γεγὼς ὁ Νήδυμος,
τρίτος δὲ παιδὸς νῦν πατὴρ ὁ Ζώσιμος.
μύσιν θεῶν τίς μοι δότω καὶ σύνφυσιν·
ἢν γὰρ θίγῃ τις εἰς ἄνοιξιν τὴν ἐμήν,
μήτ' ἐλπίδων ὄναιτο, μὴ τέκνων σπορᾶ[ς],
ἀλλ' ἐγ γένους ὄλοιτο πάνρειζον γένος.

Rationem quae inter haec tria epitaphia intercedit primus perspexit Keilius. Antiquissimus est titulus Nedymi natu maioris (n. 2544), quem excipit nepotis inscriptio, cui item Nedymo nomen fuit (n. 2543), post avum sed ante patrem defuncti. Denique huius pater, illius filius Zosimus postremus decessit (n. 2545). In Nedymi maioris inscriptione sepulcrali restituenda in universum quidem secutus sum Kaibelium, qui ipse haud pauca Keilio accepta refert. Sed in versibus 2. 3 restituendis alia via ingredienda fuit, quia illius supplementa non conveniunt cum eis quae Lollingius in lapide scripta repperit. Idem in extremam decimi versus partem cadit, ubi δη(νάρια) μύρια a sententia quidem aptissimum est, sed neque hoc vocabulum duabus litteris initialibus indicari solet, neque hae litterae in lapide sunt, sed αν., in quibus quid latere possit praeter praepositionem ἀν[ὰ] distributiva vi usurpatam (cf. n. 2424 vs. 9), non video. — Tertio aut quarto p. Chr. n. saeculo iure assignavit Kaibelius.

2546 Thebis. Ed. Lebas *Inscr.* II, 536 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 598).

ΟC
ΙΙΟCΒЄΝΟΥCΤΟC
ЄΝΘΑΔЄΚЄΙΤЄ

Versum hexametrum facere voluisse auctorem probabile est hunc in modum:

— ∪ ος | — ∪ ∪ ος Βενοῦστος | ἐνθάδε κεῖτ[αι].

Nam prima et postrema nominis Βενοῦστος syllaba prava mensura usurpata nihil habet offensionis in tam recenti titulo. Initium versus praenomen et nomen gentile occupasse videntur.

2547 'Ad puteum lapideum in amplissimo campo, quinque miliariis a Thebis, in lapide' Cyriacus Inscr. p. XXXIII n. 223 (Boeckh C. I. G. 1637. Lebas Inscr. II, 522. Roehl Inscr. Graec. antiq. 270. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 185 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 304 P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 11. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 227 n. 667).

ΗΑΓΕΣΑΝΔΡΟΣ

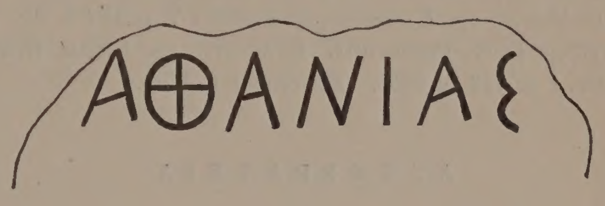
Ἁγείσανδρος.

2548 Tabula marmoris subcaerulei, Thebis in museo n. 193. Ed. Lolling *Sitzungsberichte der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 33. Eiusdem apographo usus sum.

A///ANTIDAS

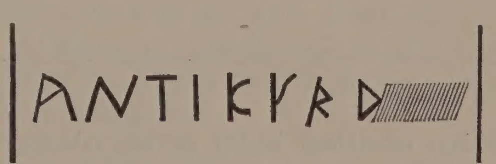
A[ἰ]αντίδας supplevit Lolling probabiliter. Sed potest etiam 'A[β]αντίδας fuisse.

2549 Stela lapidis calcarii leucophaei rudi arte elaborata, a. 0,73, l. 0,43, c. 0,19; litterarum altitudo 0,055. Thebis ante museum. Ectypum chartaceum et apographum a Iudeichio confectum misit Lolling.

'Αθανίας.

2550 Stela sepulcralis lapidis nigricantis, a. 1,095, l. 0,45, c. 0,235. Litterae altae 0,06. Lapis rudi arte elaboratus, ab inferiore parte praeacutus. Thebis ante museum. Ectypum et apographum a Iudeichio confectum misit Lolling.

'Αντικυρα[ῖος].

2551 Stela sepulcralis marmoris nigri subcaerulei, a. 0,87, l. 0,48, acroteriis ornata, Thebis olim in gymnasio, nunc in museo n. 77. Ed. G. Kaibel Hermae VIII p. 424 n. 23. Accuratius ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. ant. 192 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 189 n. 26. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 303*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 229 n. 686).

ANTIΨARIS

'Αντίχαρις.

2552—2554 Tabula marmoris subcaerulei, desinens supra in angulum acutum, Thebis iuxta aedificium cursus publici. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 34. Eiusdem apographo usus sum.

(2554) ΕΠΙ
ΠΡΟϹΔΟΚΑ
(2553) Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Η Σ
(2552) Α R Ι S Τ Ο Γ Ι Τ Ο N

2552 Ἀριστογίτων.
2553 Ἀντιφάνης.
2554 Ἐπὶ | Προσδοκᾷ.

Magnis temporum intervallis hi tres tituli inter se distant. Nam antiquissimus (n. 2552) quinto a. Chr. n. saeculo recentior non est, alter (n. 2553) tertio aut secundo a. Chr. n. saeculo incisus est; tertium vero (n. 2554) secundo p. Chr. n. saeculo antiquiorem esse non existimo.

2555 Cippus marmoreus albus, Thebis quondam in aedicula extra urbem, nunc in museo. Edd. Pittakis Eph. 3072. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 143 n. 12 (Roehl Inscr. Graec. ant. 245. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 n. 20. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 301. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 229 n. 683). Exscripsit Lolling.

Α Υ Τ Ο Κ R Α Τ Ε Ι Α

Αὐτοκράτεια.

2556 Lapis parvus sepulcralis, in suburbio Thebarum quod vocatur *Pyri.* Ed. Klon Stephanos *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 28 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 190. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 186 n. 10. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 293. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 4. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 228 n. 674).

B Ρ Ε S Α D Α S

Βρεισάδας.

2557 Tabula marmoris nigri subcaerulei, a. 0,87, l. 0,49, c. 0,16, Thebis in museo. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 244 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 303 *d*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 229 n. 688).

D Α Ι Μ Α Ψ Α

Δαϊμάχα.

2558 Thebis in uno ex lapidibus, ex quibus compositum est pavimentum ecclesiae S. Eleusae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 322 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 176 n. LXVI*b*. Lebas *Inscr.* II, 520. Roehl Inscr. Graec. antiq. 188. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 186 n. 5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 280. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 227 n. 669).

D Α Μ Α Τ R Ι Ο S

Δαμάτριος.

2559 Marmor subcaeruleum, ante ecclesiam S. Athanasii in suburbio Thebarum quod vocatur *Pyri.* Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 35. Eiusdem apographo usus sum.

D Ε V Ϙ Ο N

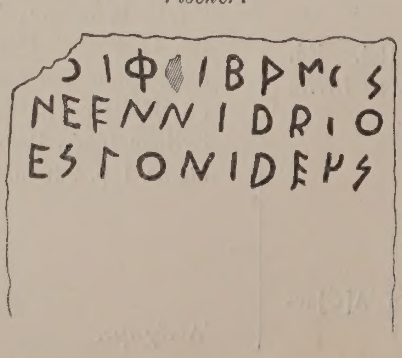
Δεύϙων.

2560 Operculum sarcophagi lapidis calcarii subcaerulei, eruti Thebis a. 1853 in Cadmeae clivo occidentali. Exscripsit Bursian, cuius apographum ter editum est, primum ab ipso *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1854 p. XXXV, quod exemplum propter formarum inopiam litteras volgares pro Boeoticis habet, deinde a Rangabéo *Ant. Hell.* 2275, denique accuratissime a K. Keilio *Jahrbücher für Philologie* Suppl. IV p. 540. Iterum ex lapide exscripsit W. Vischer *Epigraph. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 47 (*Kleine Schriften* II p. 70) n. 49 tab. VI, 5 (Roehl Inscr. Graec. ant. 187. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 185 n. 2. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 277. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 3. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 227 n. 666. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 211 n. 197).

Bursian:

Ι Ι Υ . Ι L Α Ο S
Μ Ε N N Ι D Α Ο
Ε S Π Ο N Ι D Ε Υ S

Vischer:

[Ἐρ]υ[σ]ίλαος | Μεννίδαο | Ἑσπωνιδεύς.

Quum ex alterius potissimum versus lectione appareat, Bursiani apographum multo accuratius esse Vischeriano, illud etiam in primo versu supplendo et in tertio legendo sequendum mihi existimavi. Quid sit Ἑσπωνιδεύς, latet, etsi haud improbabile est, gentis aut phratriae aut pagi nomen esse.

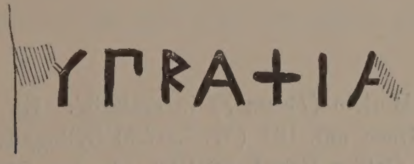
2561 Lapis parvus sepulcralis, inventus in suburbio Thebarum quod vocatur *Pyri*, exstat in museo Thebano. Edd. Klon Stephanos *Bulletin de corr. Hellénique* II (1878) p. 28. P. Foucart ibid. III (1879) p. 142 n. 5 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 159. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 186 n. 9. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 294. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 228 n. 673).

E Y Θ Y M I Ψ O Ϛ

Postremam litteram omittit Foucart.

Εὐϑύμιχος.

2562 Basis lapidis albi inventa anno 1841 in septentrionali Thebarum parte. Edd. Pittakis Eph. 844. Rangabé *Ant. Hell.* 366 (Roehl Inscr. Graec. ant. 243. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 186 n. 8. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 283. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 228 n. 672. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 212 n. 199*b*).

[Ε]ὐπραξία.

2563. 2564 Thebis in domo privata. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 160 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 303*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 229 n. 687).

(2564) Σ Υ Μ Μ Μ Χ Η

(2563) Θ Ε Α Γ Ε Ν Ε Ϛ

2563 Θεαγένεις.
2564 Συμμ[ά]χη.

Antiquior titulus quinti a. Chr. saeculi, recentior imperatorum Romanorum aetatis est.

2565 Thebis in museo. Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 142 n. 7 (Roehl Inscr. Graec. ant. 261. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 n. 14. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 295. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 8. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 228 n. 677).

Θ Ε Ι Ο Γ Ι Τ Α

Θειογίτα.

2566 Tabula crassa marmoris albi, Thebis in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 36. Eiusdem apographo usus sum.

Θ Ε Ο Κ Τ Ι Δ Α Ϛ

Θεοκτίδας.

2566*a* Thebis in horto Diomedis Diamantis. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* VI (1882) p. 438 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 230 n. 691).

H I Ϛ Ϛ M E N I A Σ

Ἱσσμεινίας.

2567 Stela lapidis calcarii nigricantis, a. 0,69 (inferior pars a. 0,18 terrae immissa erat), l. 0,535, c. 0,18. Antica pars laevigata. Litterae altae 0,04. Lapis inventus prope Thebas, exstat in urbe ante museum. Ectypum chartaceum et apographum a Iudeichio confectum transmisit Lolling.

K A Λ I K Λ O

Καλ(λ)ικλώ.

2568 Lapis niger, Thebis in museo. Edd. B. Haussoullier *Bulletin de corr. Hell.* II (1878) p. 590 n. 18 tab. XXVI n. 7. Ex eius exemplo et Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. antiq. 161 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 186 n. 11. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 284. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 2. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 228 n. 675).

K A Λ Υ N Θ I Ϛ

Var. lect. Lolling Σ.

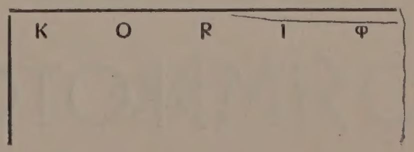
Καλυνϑίς.

2569 Lapis niger, inventus in suburbio Thebarum quod vocatur *Pyri*, exstat in museo Thebano. Ed. B. Haussoullier *Bulletin de corresp. Hell.* II (1878) p. 590 n. 20 tab. XXVI n. 24 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 189. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 186 n. 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 285. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 228 n. 676).

K A Φ I Ϛ O D O R O Ϛ

Καφισόδωρος.

2570 Tabula crassa marmoris leucophaei. Titulus infra ipsum marginem superiorem. Thebis in museo n. 194. Exscripsit Lolling.

Κορ[υ]φ[ά] (?).

2571 Marmor subcaeruleum, a. 0,40, l. 0,35, c. 0,15, Thebis olim in ecclesia S. Theodori, nunc in museo. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 324 ex Xanthi apographo (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 176 n. LXVI*d*. Lebas *Inscr.* II, 537). Accuratius Pittakis Eph. 843. Ex eius exemplo et apographo Lollingii accurate cum eo consentiente, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. antiq. 242 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 186 n. 7. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 282. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 7. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 227 n. 671).

Γ Α < Ι Κ Ⅎ Ε Ι Α

Πασίκλεια.

2572 Lapis sepulcralis niger subcaeruleus, a. 1,00, l. 0,47, c. 0,06, Thebis inventus in coemeterio prope aediculam S. Lucae, exstat in museo n. 40. Edd. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 143 n. 14. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. ant. 198 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 n. 22. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 303. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 6. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 229 n. 685. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 212 n. 199).

Γ Ο Ⅎ Υ Σ Σ Τ R Ο Τ Α

Πολυσστρότα.

2573 Lapis rudis, Thebis in museo n. 248. Ed. Lolling *Sitzungsberichte der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1034 n. 37. Eiusdem apographo usus sum.

R Y Ν Ψ Ο Ν

Ῥύνχων.

2574 Thebis in museo. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 142 n. 7 (Roehl Inscr. Graec. ant. 193. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 n. 15. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 296. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 5. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 228 n. 678).

Σ Α Μ Ι Ψ Ο Σ

Σάμιχος.

2574 *a* Tabula lapidis calcarii non accurate laevigata, a. 1,00, l. 0,66, c. 0,27, inscripta litteris grandibus (usque ad 0,09), in agro fere septuaginta gradibus meridiem versus a deversorio quod est in via quae Thebis Lebadeam fert, ad transitum fluvii Thespii (*Kanavaris*). Ed. P. Wolters *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XIII (1888) p. 103. Eiusdem apographum habui, quod accurate exprimo.

ΣΟΣΙΜΒRΟΤΟΣ

Σωσίμβροτος.

2575 Marmor nigrum, in vico ἅγιος Θεόδωρος prope Thebas. Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 142 n. 8 (Roehl Inscr. Graec. ant. 194. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 n. 16. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 297. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 228 n. 679).

Φ Ι Ⅎ Ο Μ Ε Ⅎ Ι D Α Σ

Φιλομειλίδας.

2576 Marmor nigrum, in suburbio Thebarum quod vocatur *Pyri*. Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 143 n. 10 (Roehl Inscr. Graec. ant. 196. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 n. 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 299. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 229 n. 681).

Φ Ι Ⅎ Ο Ψ Α R Ι D Α Σ

Φιλοχαρίδας.

2577 ‘In vico Moricio (*Peteone*?) in ecclesia’. Ex Rossii diario ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 184 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 303 *i*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 232 n. 702).

Φ Ι Ⅎ Ο + Ο R Ο Σ

Φιλόχορος.

2578 Marmor magnum caeruleum nigricans, in aedicula τῆς ζωοδόχου πηγῆς in vico *Moschopodi* prope Thebas. Edd. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 143 n. 11. Ex Lollingii apographo Roehl Inscr. Graec. ant. 197 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 n. 19. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 300. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 229 n. 682).

| Α R Α D R Ι Ν Ο Σ |

[Χ]αραδρῖνος.

2579 Cippus marmoris albi, inventus Thebis ad aediculam S. Trinitatis, translatus in museum. Edd. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* III (1879) p. 143 n. 13. Ex Lollingii apographo, quo nos quoque usi sumus, Roehl Inscr. Graec. antiq. 269 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 n. 21. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 302. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 10. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 229 n. 684).

Ψ Α R Ι D Α Ι Τ Ι Σ

Tertia littera apud Foucartum R est.

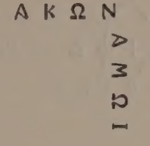
Χαριδαιτίς.

2580 In sacello ἁγίας Παρασκευῆς prope Thebas. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 142 n. 9 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 195. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 187 n. 17. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 298. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 229 n. 680).

Ψ Α R Ο Π Ι Σ

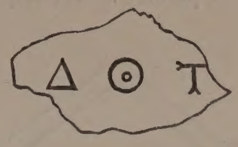
Χαροπίς.

2581 Thebis in ecclesia S. Lucae in basi sarcophagi. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 77 n. 66 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 163 n. LI*c*. Lebas *Inscr.* II, 567). Periisse videtur.

Reliquiae scripturae tam ambiguae, ut conatu supplendi abstinendum sit.

2582 Fragmentum lapidis inventum Thebis. Ed. Pittakis Eph. 846 (Lebas *Inscr.* II, 566. Roehl Inscr. Graec. antiq. 247).

. . . . δοτ[ος] aut . . . . δότ[α].

2583 Lapis fractus a sinistra, apud fontem in radicibus Messapii montis ad viam quae Thebis Chalcida fert. Ed. ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 171 n. LX*g* (inde Lebas *Inscr.* II, 574). Adhibito Rossii diario Roehl Inscr. Graec. ant. 185 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 223 n. 4. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 337. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 273 n. 872).

Μ Ο Κ Ⱶ Ε Σ

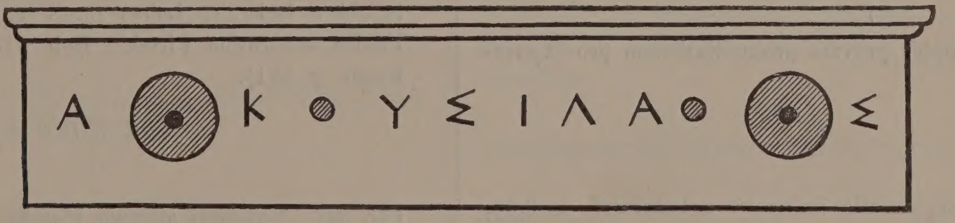
. . . . . μοκλεῖς.

2584 Pars superior tabulae marmoris nigri subcaerulei, a. 0,47, l. 0,55, c. 0,08. Titulus infra ipsum marginem superiorem. Thebis in museo n. 134. Exscripsit Lolling.

Α Θ Α Ν Ι ///

Ἀθανί[ς].

2585 Tabula fictilis, a. 0,21, l. 1,40, c. 0,12, ornata rosis duabus, Thebis in museo n. 98. Exscripsit Lolling.

Ἀκουσίλαος.

2586 Basis marmoris nigri subcaerulei, a. 0,65, l. 0,32, c. 0,45, Thebis in museo n. 128. Ed. Pittakis Eph. 2796 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 601. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 196 n. 41. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 331. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 243 n. 729). Exscripsit Lolling.

Α Λ Κ Ι Δ Α Μ Ο Σ

Ἀλκίδαμος.

2587 Lapis inaedificatus Thebis ad ecclesiam quae vocatur *Dimitrios-Panagia* in pariete septentrionali loco alto. Exscripsit Lolling.

Α Μ Ε Ι Ν Ε Α Σ

Ἀμεινέας.

2588. 2589 Pars superior stelae sepulcralis marmoris albi cum aëtomate et acroteriis, a. 0,19, l. 0,13, c. 0,05, Thebis in museo n. 15. Titulus n. 2588 infra aëtoma in parte lapidis excavata, n. 2589 infra illum in ipsa lapidis planicie. Exscripsit Lolling.

(2588)

(2589)

2588 Ἀνναιΐα.
2589 Καβείριχο[ς].

2590 Stela sepulcralis marmoris albi, a. 0,57, l. 0,34, c. 0,21, ornata anthemiis, Thebis in museo n. 103. Exscripsit Lolling.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟ-

Ἀπολλόδωρος.

2591 Thebis. Integrum titulum exhibet Pittakis Eph. p. 58 (inde K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 164 n. LII*b*, 2. Lebas *Inscr.* II, 521. Roehl Inscr. Graec. antiq. 301. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 194 n. 34. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 305. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 232 n. 703. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 214 n. 201), partem *b* solam idem Eph. 2433 (inde K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 599).

a	*b*
ΑΡΙΣΤΟ	ΞΕΝΕΣ

Ἀριστόξενες errore aut propter pravam pronuntiationem pro Ἀριστόξενος exaratum videtur.

2592 Fragmentum stelae sepulcralis marmoris subcaerulei, a. 0,68, l. 0,30, c. 0,22, Thebis in museo n. 91. Exscripsit Lolling.

Δαμα . . . .

2593 Thebis in museo. Ex apographo Lollingii ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 268 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 303*e*. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 349, 9. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 230 n. 689).

ΔΑΜΟΘΟΙΝΙΣ

Δαμοϑοιν[ί]ς.

2594 Fragmenta tria tabulae marmoris albi, a. 0,43, l. 0,40, c. 0,13; litterae rudi arte incisae et colore nigro tinctae. Thebis in museo n. 82. Exscripsit Lolling.

a

b

c

. . . . Διοδ[ώρ]ου (aut Διοδ[ότ]ου) | χαῖρε.

2595 Magna tabula marmoris caerulei, Thebis in impluvio ludi litterarii puellarum. Exscripsit Lolling.

ΔΙΩΝ

Δίων.

2596 Thebis. Ed. Pittakis Eph. p. 58 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 164 n. LII*b*, 1. Lebas *Inscr.* II, 541. Rangabé *Ant. Hell.* 2062). Paullo accuratius Pittakis Eph. 2434 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591).

ΕΥΓΡΑΣΙΣ

Var. lect. Expressi alterum Pittakis exemplum. Priore loco is ΠΠ pro ΓΡ habet manifesto errore.

Εὔπρα[ξ]ις.

2597 Stela sepulcralis marmoris leucophaei, a. 1,45, l. 0,50, c. 0,15, ornata anthemio, Thebis in museo n. 78. Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Θεοδώρα.

2598 Fragmentum tabulae magnae et crassae marmoris albi, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

[Θεόπ]ομπο[ς | χαῖ]ρε.

2599 Thebis. Ed. G. Kramer apud Davidoff Itin. p. XXVII n. XXVIII (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 163 n. LI*f*. Lebas *Inscr.* II, 543).

ΘΥΛΛΙΑΣ

[Ἰ]θυλλίας.

2600 Stela sepulcralis inaedificata Thebis in turri a Francis exstructa. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2055 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 243 n. 731).

ΙΠΠΟΜΕΝΙΔΑΣ

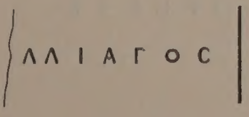
Ἱππομενίδας.

2601 Stela sepulcralis marmoris albi, Thebis in museo n. 252. Exscripsit Lolling.

ΙΣΟΥΧΙΟΣ

Ἰσούχιος.

2602 Tabula marmoris albi, a. 0,61, l. 0,35, c. 0,12, fracta a sinistra, Thebis in museo n. 43. Exscripsit Lolling.

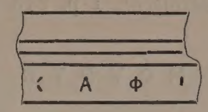
[Κα]λλίαρος.

2603 Tabula marmoris albi cum aëtomate, Thebis in museo n. 163. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΟΤΟΣ

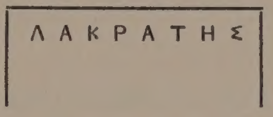
Καλλίστροτος.

2604 Fragmentum operculi monumenti sepulcralis maioris, marmoris albi; exstant colorum vestigia. In epistylio titulus. Thebis in museo n. 207. Exscripsit Lolling.

Καφι[σ......].

2605 Magnum marmor album inaedificatum Thebis in pariete meridionali turris magnae medio aevo exstructae. Exscripsit Lolling.

Λακράτης.

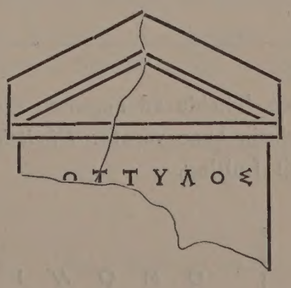
2606 Lapis inaedificatus inversa positura in ecclesiola *Palaia Panagia* quae fuit in oppido Thebis. Edd. Pittakis Eph. 2880. Accuratius ex Rossii apographo K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 175 n. LXV*d* (Lebas *Inscr.* II, 529). Versus alterius lectionem emendavit W. Vischer *Epigraph. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 49 (*Kleine Schriften* II p. 73). Ecclesiolam non iam exstare testatur Lolling; cum ea hic lapis periisse videtur.

ΕΥΚΙΟΣ
ΛΙΚΙΝΙΟΣ
ΙΟΥΣΤΟΣ

[Λ]εύκιος | Λικίνιος | Ἰοῦστος.

In titulo Latino dedicatorio, item Thebis invento, quem edidit Kumanudis Ἀθηναίου X p. 408 n. 2, L. Licinius Iustus commemoratur. Qui titulus quum verba *L. Appuleio Sex. Pompeio cos.* [a. 14 p. Chr.] *pr. idus Decembres dedicata* habeat, apparet hunc cippum sepulcralem ad Tiberii fere principatum referendum esse. Cui aetati et scriptura praenominis Λεύκιος et simplex ν in nomine gentili usurpata optime conveniunt.

2607 Pars superior stelae sepulcralis lapidis calcarii, Thebis in museo n. 191. Exscripsit Lolling.

[Μ]οττύλος.

Supplevi ex titulo n. 2427, ubi est Κράτεις Μοττύλιος.

2608 Thebis. Ed. Pococke Inscr. antiq. P. I c. 5 s. 3 p. 49 n. 2 (Boeckh C. I. G. 1645. Lebas *Inscr.* II, 542. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 197 n. 44. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 330. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 355, 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 243 n. 728).

Μ Ο Υ Ρ Τ Ω

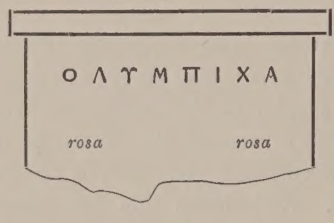
Μουρτώ.

2609 Stela sepulcralis, Thebis in scalis domus Inglessis cuiusdam. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2066 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 591. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 243 n. 727).

Ν Ι Κ Ι Α Σ

Νικίας.

2610 Stela sepulcralis marmoris albi, a. 0,30, l. 0,35, c. 0,12, Thebis in museo n. 33.

Litterarum hastae extremae latius et profundius incisae, fere ut n. 2601.

᾿Ολυμπίχα.

2611 Stela sepulcralis marmoris albi, a. 1,4, l. 0,31, c. 0,11. Thebis in museo n. 41. Exscripsit Lolling.

῾Ομολωείς.

2612 Tabula caerulea, Thebis ad angulum domus parvae sitae meridiem versus ab ecclesia quae vocatur *Dimitrios-Panagia* sive *Megali-Panagia.* Exscripsit Lolling.

| Ο Μ Ο Ν Ι |

῾Ομονι......

2613 Tabula parva marmoris albi cum aëtomate, Thebis in museo n. 253. Exscripsit Lolling.

Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Α

Παραμόνα.

2614 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Theodori in suburbio cognomini Thebarum. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 175 n. LXV*a*. Lebas *Inscr.* II, 550. Contulit Lolling.

Π Α Ρ . . . Ν Α
Χ Ρ [Η Σ] Τ Η
Χ Α Ι [Ρ] Ε

Quae uncis inclusi nunc non leguntur in lapide; ex iis litterae Η Σ vs. 2 iam a Lebasii apographo absunt, cum Rossius eas habeat, Ρ vs. 3 vice versa.

Παρ[αμό]να | χρηστὴ | χαῖρε.

2615 Fragmentum stelae magnae marmoris candidi ornatae anthemio. Thebis in museo n. 228. Exscripsit Lolling.

| Π Α Σ Ι |

Πασι......

2616 Lapis leucophaeus cum anaglypho cuius inferior pars dimidia exstat. A sinistra mulier sedens, conversa ad dextram, ante eam alia mulier stans, conversa ad sinistram, manibus iunctis. Titulus, qui ad anaglyphum spectabat, in superiore parte deleta supra figuras fuisse videtur. Titulus qui exstat, infra anaglyphum incisus est. Thebis Lollingius vidit in domo privata Epaminondae Koromantzi, qui lapidem illaturus erat in museum. Exscripsit Lolling.

Π Ε Ρ Ε Ι Γ Ε Ν Η
Χ Ρ Η Σ Τ Ε

Περειγένη | χρηστέ.

2617 Tabula marmoris leucophaei, Thebis in horto Diomedis Diamantis. Exscripsit Lolling.

| Π Ο Λ Υ Μ Ε Ι / |

Πολύμειλ[ος].

2618 Tabula marmoris albi, Thebis in museo n. 39. Exscripsit Lolling.

Ι ///ΟΥΤ/ΡΧΗ
ΧΡΗΣΤΗ

[Πλ]ουτάρχη | χρηστή.

2619 Lapis calcarius durus albus cubi figura, Thebis ante museum. Exscripsit Lolling.

ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΗ
ΧΑΙΡΕ

Προσδοκίμη | χαῖρε.

2620 Marmor album oblongum; titulus prope marginem superiorem. Thebis in museo n. 89. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΩΤΙΣ

Φιλωτίς.

2621 Thebis *'in ara, ut videtur, portae Electrae ad occidentem'*. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 175 n. LXVc (Lebas *Inscr.* II, 539).

ΙΑΙΙΑΙΤΙΣ

. α . αῖτις.

2622 Fragmentum stelae sepulcralis marmoris albi, a. 0,32, l. 0,15, c. 0,06, cum aëtomate et acroteriis. Infra titulum rosa partim deleta. Thebis in museo n. 14. Exscripsit Lolling.

ΚΡΑΤΗΣ
Σ ΤΟΣ

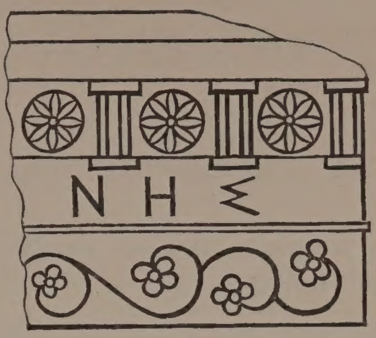
. . . . κράτης | [χρη]στός.

2623 Tabula marmoris caerulei, Thebis in museo n. 150. Exscripsit Lolling.

ΟΚΕΙΟΣ

. . . . οκειος.

2624 Fragmentum stelae magnifice ornatae lapidis qui vocatur πῶρος, Thebis in museo n. 245. Exscripsit Lolling.

. . . . . . νης.

2625 Fragmentum stelae magnae marmoris albi, Thebis in museo n. 237. Exscripsit Lolling.

ΝΙΣ

. . . . νις.

2626 Lapis calcarius quadratus, inaedificatus in poste sinistro portae in ecclesia *Panagiae* quae est Thebis. In superiore margine titulus. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 331 n. 31.

. . . . ΧΟΣ

. . . . χος.

2627 Stela sepulcralis marmoris albi, Thebis apud Philopoemena Theagenem. Ed. Lebas *Inscr.* II, 551. Exscripsit Lolling.

rasura
//////////////////////////
ΧΑΙΡΕ

. . . . | χαῖρε.

2628 Lapis calcarius leucophaeus, arae figura, a. 0,91, l. 0,68, cum anaglypho equitem et aram repraesentante. In superiore margine titulus. Lapis inaedificatus Thebis ab exteriore parte in pariete meridionali ecclesiae S. Demetrii et Panagiae. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 361 n. 94. Exscripsit Lolling.

ΕΠΑΦΡΙΩΝΗΡ///ς

Ἐπαφρίων ἥρ[ω]ς.

Cf. adn. ad n. 2110. Quae illic de Thespiensium more observata sunt, ea plane eodem modo etiam in Thebanos cadere vides, etsi aliter rem se habere exspectaverit quispiam propter notum Platonis comici versum (II, 642 Meineke. I, 622 n. 75 Kock).

2629 Anaglyphum repraesentans equitem, Thebis extra urbem ad viam qua Athenas itur inaedificatum in pariete orientali aquaeductus. Ex Rhusopuli apographo ed. Pittakis Eph. 3073.

ΜΙΚ . . . ΗΣΗΡΩΣ

Μικ[ιάδ]ης ἥρως.

2630 Columella sepulcralis marmoris caerulei, Thebis in museo n. 105. Exscripsit Lolling.

Η Ι//////////Ι Ι
Ι// Ρ Ω Α
ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΝ

Ἡ [πόλ]ις | [ἥ]ρωα | Ἀφροδείσιον.

Primi versus supplementum incertum est; sed si illud recte se habet, monumentum sepulcrale honoris causa publice erectum esse apparet.

2631 Lapis sepulcralis cum aëtomate, ad Thebas intra murum ecclesiae S. Lucae. Ed. Spon Misc. erud. antiq. X, 123 p. 372 (Boeckh C. I. G. 1669. Lebas *Inscr.* II, 549). Periisse videtur.

ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΑΣΙΚΥΩΝ
Χ Ρ Ε Σ Τ Α

Δαμοστράτα Σικυων[ία] | χρειστά.

2632 Lapis a. 0,85, l. 0,54, c. 0,055—0,10, cum anaglypho repraesentante virum et mulierem stantes. In superiore parte exstant reliquiae aëtomatis, intra quod rosa. Infra aëtoma titulus incisus litteris exiguis (a. 0,01) admodum detritis. Inventus lapis Thebis in urbe (ὁδὸς Προίτου), exstat in museo n. 124. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 356 n. 83. Multo plenius exscripsit Lolling.

ΕΛΕΥΣCΙΝΙΟC)///ΙΛΗCΙΟC   ΡΙΩΙΙΛΙΙΕΙΡΗΝΑΙΟ\/////////ΙΛΙ////

Ἐλευσ[ε]ίνιος) Μιλήσιος.
[Β]ιω[φ]ίλη Εἰρηναίου [Με]ιλ[ησία].

2633 Fragmentum tabulae magnae lapidis caerulei, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΙΤΟΣ
Ͻ Ε Υ Σ

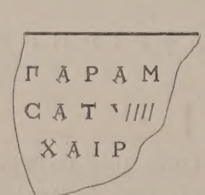
. . . . . . ειτος | . . . . οεύς.

2634 Fragmentum tabulae lapidis leucophaei, inaedificatum Thebis in domo privata. Ed. Pittakis Eph. 2576.

CΩΤΗΡΩ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΧΕΡΕ

Σωτηρὼ | Φιλίππου | χ[αῖ]ρε.

2635 Tabula lapidis, qui dicitur πῶρος, a. 0,22, l. 0,22, c. 0,07, Thebis in museo n. 34. Exscripsit Lolling.

Παράμ[ονε] | Σατύ[ρου] | χαῖρ[ε].

2636 Columna marmoris albi, infra latior quam supra, circumdata supra titulum margine prominente convexo qualis est in columellis sepulcralibus Atticis. In impluvio domus viduae Karababiotis quae est in septentrionali et occidentali margine Cadmeae supra rivum Dircen. Ed. Lebas *Inscr.* II, 535 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 597). Exscripsit Lolling.

/////////' ΜΑΡΕΤΟC
//////\ ΜΟΚΛΕΑ

[Αἰ]χμάρετος, | [Δα]μόκλεα.

2637 Stela sepulcralis marmoris albi, Thebis apud Philopoemena Theagenem. Edd. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 76 n. 61 tab. V (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 162 n. L*c*). Lebas *Inscr.* II, 523. Exscripsit Lolling.

ΑΣΩΠΟΚΛΗΣ
ΕΠΙΧΑΡΙΣ

Ἀσωποκλῆς, | Ἐπίχαρις.

2638 Stela marmoris albi, a. 1,8, l. 0,56, c. 0,23, cum anthemio et duabus rosis, Thebis in museo n. 45. Exscripsit Lolling.

Γ Ο Ρ Γ Ι Α Σ
Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Ο Σ
rosa *rosa*
Ν Ε Ι Κ Ι Α Σ

Γοργίας, | Παράμονος, | Νεικίας.

2639 Stela sepulcralis cum aëtomate, Thebis quondam apud S. Inglessi in horto. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2064. Inde et ex Rossii apographo K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 196 n. 42. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 328. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 243 n. 725).

Δ Α Λ Α Ρ Χ Ο Σ
◎ Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Α ◎

Δάλαρχος, | Βασίλεια.

2640 Stela sepulcralis marmoris subcaerulei, a. 0,88, l. 0,48, c. 0,22. Exstant vestigia complurium titulorum non eodem tempore incisorum. Thebis in museo n. 83. Exscripsit Lolling.

Δ Η Μ Ε Α Σ
Κ / Λ Λ Ι ; Ξ Ε Ξ Ν Ο Σ
ϹϹ Τ Α Ο
Ι Τ Ι Χ Α
− Ν Ν Ι Χ Α

Δημέας, | Καλλίξενος.
[Βι]ότα, | [Μελαν]τίχα, | [Τυ]ννίχα.

2641 Tabula lapidis subcaerulei, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

rosa *rosa*

Δ ΙΚΛ Ι Λ Ρ Χ Ο Σ
/ Υ Σ Ι Π Π Ο Σ

Versus prioris litteram septimam etsi Ρ fuisse consentaneum sit, tamen lineam obliquam nullo modo huius litterae partem efficere potuisse, sed ex antiquiore quadam inscriptione deleta remansisse videri adnotat Lolling; idem valere de lineola directa in inferiore parte litterae Χ conspicua.

Δικαίαρχος, | [Λ]ύσιππος.

2642 Stela marmoris albi cum aëtomate, Thebis in museo n. 164. Exscripsit Lolling.

Ε Ι Ρ Ι Χ Ο Σ
Θ Ι Ω Ν Ι Χ Α
Ε Υ Τ Ο Υ Χ Ι Α

Εἴριχος, | Θιωνίχα, | Εὐτουχία.

2643 Fragmentum magnae tabulae marmoris albi, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

Ε Ρ Ο Τ
Α Ρ Ι C Τ
rosa

Ἐροτ......., | Ἀριστ........

2644 Thebis. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 171 n. LX*h*. Lebas *Inscr.* II, 524. Rangabé *Ant. Hell.* 2057. In duos titulos divisum exhibet Pittakis Eph. 2574. 2575.

Η Ρ Α Κ Ω Ν
[Δ Α] Μ Ω Ν
Η

Var. lect. Vs. 2 duas primas litteras Lebas uncis inclusit, ita ut eas non videatur invenisse in lapide. Extremum Ν Rangabé omittit. || Vs. 3 Η a Keilii et Rangabéi exemplis abest. Pittakis omnia habet.

Ἡράκων, Δάμων, | ......η.

2645 In aedicula in monte Hypato (*Sagmatàs*) supra Glisantem septentrionem versus a Thebis. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 171 n. LX*f* (Lebas *Inscr.* II, 572).

Π Ι Θ Α Ν Ο Ν
Λ Λ Ο Υ Σ Ι Σ
rosa *rosa*

Πιθανόν, | [Μ]ουσίς.

2646 Thebis. Ed. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 3 p. 49 (Boeckh C. I. G. 1674. Lebas *Inscr.* II, 544).

ΠΟΡΗΚΙΑΣ
ΥΖΤΙΜΟΥ
ΚΛΕΙΤΩ
ΠΙΠΑΡΧΟΥ
ΚΛΕΙΤΩ
ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟ

. . . . κίας | . . τίμου.
Κλειτὼ | [Ἵπ]πάρχου.
Κλειτὼ | Παρμενίσκο[υ].

2647 Fragmentum stelae sepulcralis marmoris albi, Thebis in museo n. 165. Exscripsit Lolling.

ΠRΩΊ
ΟΝΑΣΙΜ
Ν Ι Κ Ω
ΧΑΒΩΝ

Πρῶτ . . ., | Ὀνάσιμ[ος], | Νικώ, | Χάβων.

2648 Tabula marmoris albi, a. 0,93, l. 0,45, c. 0,11. Ornamenta, quae supra titulum fuerunt, perierunt. Thebis in museo n. 42. Exscripsit Lolling.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΛΟΓΙΟΝ
ΑΡΤΕΜΩ
ΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Σωκράτης, | Λόγιον.
Ἀρτεμὼ | χρηστὴ | χαῖρε.

2649 Superior pars stelae sepulcralis marmoris albi, a. 0,45, l. 0,50, c. 0,08. Ornamenta superiora admodum male habita. Thebis quondam in scalis domus Inglessis cuiusdam, nunc in museo n. 138. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2065 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 197 n. 43. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 329. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 243 n. 726). Exscripsit Lolling.

ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ
ΘΕΟΓΙΤΩΝ

Σώσανδρος, | Θεογίτων.

2650 Stela marmoris albi, Thebis apud Philopoemena Theagenem. Ed. Lebas *Inscr.* II, 526 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 559). Nunc inferior pars latet, versum primum exscripsit Lolling.

ΣΩΣΤΡΑΤΟ∠

rosa *rosa*

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ
ΓΛΑΥΚΙΠΟΣ

Σώστρατος, | Ἀγαθοκλῆς, | Γλαύκιπ(π)ος.

2651 Marmor leucophaeum fractum supra et a dextra parte. Thebis in museo n. 127. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜ
ΦΙΛ

Τιμ . . . . . ., | Φιλ . . . .

2652 Stela sepulcralis marmoris subcaerulei; infra titulum rosae duae. Inventus lapis prope Thebas, exstat in museo Thebano n. 186. Ed. Klon Stephanos *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 28. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΞΕΝΟ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΑ

Φιλόξενο[ς], | Ἀριστόκλεια.

2653 Stela sepulcralis marmoris albi cum ornamentis. Thebis ad fontem in principali oppidi via. Edd. L. Stephani *Reisen durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 77 n. 65 tab. V. G. Kramer apud Davidoffium Itin. p. XXX n. XXXII. Ex his et Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 163 n. LI*b* (Lebas *Inscr.* II, 525. Rangabé *Ant. Hell.* 2056). Nunc quartus versus aut latet aut periit, tres priores exscripsit Lolling.

ΧΑΙΡΕΒΟΤΟΣ
ΔΩΡΟΘΕ[Ο]Σ
⌐ΟΛΕΜΜΩ

rosa *rosa*

ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Var. lect. Versus tres priores ex Lollingii apographo expressi, addito vs. 2 intra uncos elemento, quod apud eum et Kramerum deside-

ratur, cum Stephani et Rossius habeant. || Vs. 3 fin. solus Stephani addit N, cum Kramerus Rossius Lollingius omittant. Neque illam litteram periisse, sed nunquam scriptam fuisse, ex collocatione litterarum, quam fideliter expressi ex apographo Lollingii, apparet.

Χαιρέβοτος, | Δωρόθεος, Πολεμμώ. | Διονυσία.

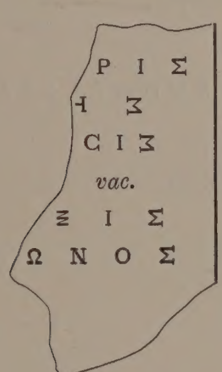
Nomen mulieris quod est *Πολεμμώ* simili ratione formatum est ac *Θεοκκώ* n. 2465, *Δαλικκώ* n. 883.

2654 Marmor album, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΤΡΙΑ
ΙΠΠΟΣ
ΑΤ ////// Ν

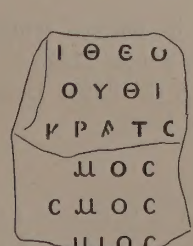
[Δαμ]ατρία, | . . . ιππος, | . . . ατ[ίω]ν.

2655 Fragmentum tabulae marmoreae, a. 0,50, l. 0,35, c. 0,15, Thebis in museo n. 46. Exscripsit Lolling.

. . . . ρις, | . . . . ης, | . . . . σις.
[Εὔπρα]ξις | . . . . ωνος.

2656 Fragmenta duo exigua marmoris albi, Thebis in museo n. 157 et 171. Coniuncta exscripsit Lolling.

Vs. 1 . . . . *ίΘεο[ς]*. Vs. 2 . . . . . *ου, Θι* . . . . Vs. 3 . . . . *κράτο[υς]*. Vs. 4 . . . . . *μος*. Vs. 5 . . . . *σμος*. Vs. 6 . . . . . . *ήϊος*.

2657 Thebis in porta scholae primariae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2063 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591).

ΕΠΙΑΓΑΘΩ

Ἐπὶ Ἀγάθῳ.

2658. 2659 Lapis a. 0,85, l. 0,60, c. 0,40, cum anaglypho mulierem iuxta equum stantem et aram repraesentante. Thebis olim in ecclesia S. Ioannis Kalochthenis, nunc in museo n. 12. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 373 n. 129. Exscripsit Lolling.

Supra anaglyphum:

(2658)

ΕΠΙ
M̄ - ΑΘΗΝΑΙΔΙΗΡΩ ////// Ι *vac.*

Infra anaglyphum:

(2659)

ΕΠΙLΥΧΙΩΗΙ ₃ₜ Ι

Var. lect. N. 2659 expressi ex Lollingii apographo. Apud Koertium nomen ΝΥΧΙΩ est.

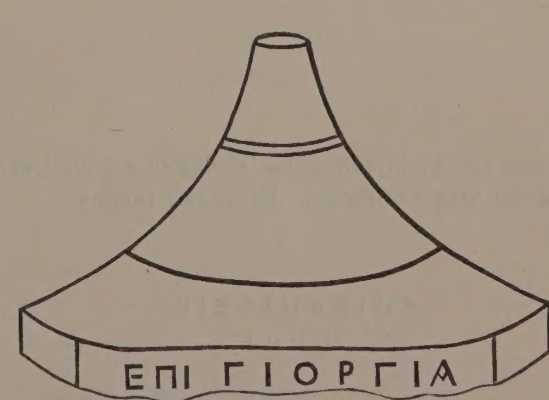
2658 *Ἐπὶ Μ(αρκίᾳ) Ἀθηναΐδι ἡρω[ΐδ]ι.*
2659 *Ἐπὶ Εὐχίῳ ἥ[ρ]ωϊ.*

2660 Fragmentum columnae sepulcralis, Thebis in domo privata. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 505 n. 11.

ЄΠΙ
ΑΝΤѠΝΙѠΡΟΥ
ΦѠ

Ἐπὶ | Ἀντωνίῳ Ῥού|φῳ.

2661 Marmor coni figura, a. 0,32, diam. 0,70. Ex margine antico pars quaedam desecta est et in planicie quae ea re orta erat incisus titulus. Thebis in museo n. 138. Exscripsit Lolling.

Ἐπὶ Γιοργίᾳ.

2662 Εἰς τὸ Βόρειον τῶν Θηβῶν. Lapis cum anaglypho mulierem stantem repraesentante. Ed. Pittakis Eph. 845 (Lebas *Inscr.* II, 547. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 598). Eundem lapidem esse, qui nunc exstet apud Philopoemena Theagenem mutilatus, titulo non iam servato, coniecit G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 337 n. 43. Sed hanc coniecturam satis certo fundamento niti negat Lollingius, iure si quid video.

Ε Π Ι
Δ Α Φ Ν Η Ε Ρ Ι Α

Ἐπὶ Δάφνῃ (ἱ)ερ(ε)ίᾳ.

2663 Fragmentum stelae sepulcralis marmoris candidi, Thebis in museo n. 247. Exscripsit Lolling.

Є Π Є Ι Є ///

Ἐπ⟨ε⟩ὶ Ε.....

2664 Lapis calcarius, a. 1,40, l. 0,44, c. 0,14, cum aëtomate, cuius summum fastigium fractum est, et anaglyphis duobus, ex quibus inferius feminam stantem, superius minoris moduli virum item stantem repraesentat. Titulus infra aëtoma ab utraque parte minoris anaglyphi. Ad dextram partem scalarum quibus ad ecclesiam S. Theodori in suburbio cognomini Thebarum ascenditur. Edd. Pittakis Eph. 842 (Lebas *Inscr.* II, 546. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 597). G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 338 n. 44. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι   Ε Ι | *anaglyphum* | Ρ Η Ν Η

Ἐπὶ Εἰρήνῃ.

2665 Marmor album, inaedificatum Thebis in orientali pariete turris magnae medio aevo exstructae. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΕΛΠΙΝΕΙΚ
ΗΡΩΙ

Ἐπὶ Ἐλπινείκ[ῳ] | ἥρωϊ.

2666 Lapis calcarius, a. 0,36, l. 0,30, c. 0,13, cum anaglypho repraesentante mulierem stantem a dextra, quae manum dextram imponit umero sinistro viri item stantis; ex viri figura nihil superest praeter sinistram partem capitis et umerum sinistrum cum veste. Supra anaglyphum arcus, in quo inscriptio. Thebis olim in domo Th. Georgiu presbyteri, nunc in museo n. 5. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 333 n. 36. Exscripsit Lolling.

Ν ΑΧΩ ΠΙΕΠΓΟΝΗ

[Ἐπὶ ....]μάχῳ· (ἐ)πὶ Ἐπ(ι)γόνῃ.

2667 Marmor album, a. 0,45, l. 0,46, c. 0,17, cum anaglypho repraesentante virum imberbem nudum stantem. Thebis olim inaedificatum ad ecclesiam quae vocatur *Lontza*, nunc in museo n. 136. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 352 n. 76. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΕΥΑΙΕΣΤΩΙ

Ἐπὶ Εὐα[ρ]έστῳ.

2668 Pars superior stelae sepulcralis ornata arcu. Thebis in museo n. 256. Exscripsit Lolling.

-ΠΙΕΥΠΟΡΑ+ΧΑΙΡΕ

Crux inter Α et Χ recentiore demum aetate addita est.

[Ἐ]πὶ Εὐπορᾷ· χαῖρε.

2669 Tabula marmoris albi, quae quondam operculum monumenti sepulcralis efficiebat, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΕΦΗΒΩΙΦΙΛΟΞΕΝΟΥ

Ἐπὶ Ἐφήβῳ Φιλοξένου.

2670 Lapis inaedificatus in pariete septentrionali ecclesiae S. Lucae in vico *Tabakides* sito prope Thebas. Edd. Clarkius Itin. P. II S. III p. 60 (Boeckh C. I. G. 1659). Lebas *Inscr.* II, 530. Rangabé *Ant. Hell.* 2058. Contulit Lolling.

ΕΠΙΖΗΝΩΝΙΗ
ΡΑΚΛΙΔΟΥΧΡΗΣ
ΤΩ

Ἐπὶ Ζήνωνι Ἡ|ρακλ(ε)ίδου χρησ|τῷ.

2671 Marmor album magnum quadratum, Thebis iuxta domum Sinis cuiusdam ad occidentalem Cadmeae clivum. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΖΩCΙΜΗ
ΗΡΩΙΔΙ

ΕΠΙΛ̆ΠΟΥΦΙΩΦΛΡΛ
ΚΙWΝΙΕΝΛ ΡΕΤΩ
ΕΠΙΠΟΥΦΙΟΥΠΡΟ
ΠΟΝΤΙΔΟΥϹΗΡΩ
ΕΙ

Ἐπὶ Ζωσίμη ἡρωΐδι.
Ἐπὶ Λ(ουκίῳ) Πουφίῳ Φαρα|κίωνι ἐναρέτῳ.
Ἐπὶ Πουφίου Προ|ποντίδους ἥρω|ει.

De genetivo a praepositione ἐπὶ pendente cf. quae adnotavi ad titulum Plataeensem n. 1713.

2672 Stela sepulcralis marmoris albi magnifice exornata; Thebis '*pone Ismenum*' vidit Rossius, nunc est in ecclesia S. Theodori in suburbio Thebarum. Edd. K. Keil ex Rossii apographo Sylloge Inscr. Boeot. p. 175 n. LXV*b*. Pittakis Eph. 849. Lebas *Inscr.* II, 532. Rangabé *Ant. Hell.* 2059. Exscripsit Lolling.

| ΕΠΙΖΩΣΙΜΩΙΙΛΑΡΙΟΥ////////// |

Ἐπὶ Ζωσίμῳ Ἱλαρίω[νος].

2673 Thebis in pavimento ecclesiae Παναγία Λόντζα. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2061 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591).

ΕΠΙ
ΙΑΛΛΙΚ/

Ἐπὶ | [Κ]αλλικλ[εῖ].

2674 Stela sepulcralis marmoris candidi magnifice exornata, inaedificata Thebis in pariete occidentali ecclesiolae desertae S. Nicolai, quae est extra urbem meridiem versus. Ex L. Rossii et E. Curtii apographis ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 158 n. XLIV*a* (Lebas *Inscr.* II, 545). Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΚΕΥΛΗ *vac.*

Ἐπὶ Κεΰλῃ.

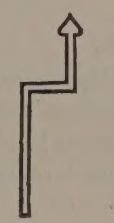
2675 Columna sepulcralis, Thebis in eadem domo ac n. 2660. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 505 n. 12 *bis*.

ΕΠΙΒΑΛΕΡΙ///
ΝΕΙΚΗ

Ἐπὶ Βαλερί[ᾳ] | Νείκῃ.

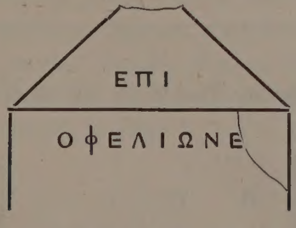
2676 Stela sepulcralis marmoris albi, a. 0,82, l. 0,47, c. 0,30. Infra titulum clavis sacerdotii insigne anaglypho expressa. Inventus lapis in ecclesiola loci *Zoodokopighi* prope Thebas, exstat in museo Thebano n. 37. Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 406. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΝΟΥΜΗΝΙΔΙΙΕ
ÞΙΑΔΗΜΗΤΡΟΣ

Ἐπὶ | Νουμηνίδι ἱε|ρ(ε)ίᾳ Δήμητρος.

2677 Lapis calcarius, a. 1,10, l. 0,52, c. 0,10, cum aëtomate, cuius summum fastigium periit, et anaglypho repraesentante virum imberbem stantem cum cane. Thebis a sinistra parte scalarum quibus ascenditur ad ecclesiam S. Theodori in suburbio cognomini. Edd. Pittakis Eph. 847 (Lebas *Inscr.* II, 531. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 598). G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 351 n. 75. Contulit Lolling.

Ἐπὶ | Ὀφελίωνε[ι].

2678 Columna rotunda, ex cuius corpore quattuor columellae dimidiatae paribus inter se intervallis distantes prominent. Thebis in domo privata, quam possidet Philopoemen Theagenes. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 505 n. 10. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ĪΠΑΚΩ
ΝΙΑΧÞΗ
ΣΤΗ

Ἐπὶ | Ἰ(ουλίᾳ) Πακω|νίᾳ χρη|στῇ.

2679 Marmor caeruleum oblongum inaedificatum ad scalas domus, quam possidet Georgios Iohannu, in angulo septentrionali et occidentali Cadmeae arcis. Ed. C. Bursian in epistula ad Henzenum *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1854 p. XXXV. Multo accuratius exscripsit Lolling.

ΠΑΡΑΜΟΝΩΙΙΣΙΔΟΤΟΥ
ΧΡΩΤΑΡΙΝ

Παραμόνῳ Ἰσιδότου | Χρωτάριν.

2680. 2681 '*At Thebes, at the Church of St. Demetrius without the Walls*'. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 225 tab. X n. 43 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 151 n. XXXVI. Lebas *Inscr.* II, 548). Periisse videtur.

(2680) Ε Π Ι
ΣΑΚΟΥΝΔΑΗΡΩΙΔΙ
(2681) ΙΕΡΑΦΟΡΟϹ
ΝΕΙΚΑΙΩΑΡΙϹΤΩΝΟϹΖΩ
ΑΚΑΙΦΡΟΝΟΥϹΑΤΗΝΑΝΘΗΔΟ
ΙΑΝΛΗΝΟΝΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙϹΕ
ΜΟΙϹΜΗΠΡΟϹΗΚΕΙΝΜΗΔΕΑΛ
ΛΩΜΗΔΕΝΙΕΑΝΔΕΤΙϹΒΙΑϹΑΜΕΝΟϹ
ΝΟΙΞΗΗΜΙΑΝΗΜΟΥΤΑΙϹΡΑΑΠΟΤΕ
. . . . ΤΗΕΙϹΙΔΗΝΑΡΙΑΕΠΤΑΚΟϹΙ

2680 Ἐπὶ | Σακούνδᾳ ἡρωΐδι.
2681 ἱεραφόρος | Νεικα[ρ]ὼ Ἀρίστωνος ζῶ[σ]|α καὶ φρονοῦσα τὴν Ἀν-
θηδο[ν]|ίαν ληνὸν κληρονόμοις ἐ|μοῖς μὴ προσήκειν μηδὲ ἄλ|λῳ μη-
δενί. ἐὰν δέ τις βιασάμενος [ἀ]|νοίξῃ ἢ μιάνῃ μου τὰ ἱ[ε]ρά, ἀπο-
τε[ί|σει] τῇ Εἴσι δηνάρια ἑπτακόσι[α].

In titulo antiquiore n. 2680 Keilius emendavit Σ[ε]κοῦνδα, iniuria si quid video. Nam eadem scriptura, a pronuntiatione litterae latinae *e* in hoc nomine sine dubio profecta, etiam alibi invenitur: Σακόνδα Παπειρία Ζωσίμη C. I. A. III, 1568. Σακόνδα Νων[ία .]νκα[. . .] | Γαΐου θυγάτηρ [Ῥ]ωμ[αία] Lenormant *Recherches archéologiques à Éleusis* p. 344 n. 84 (titulus Rhenaeensis est, non Atticus, ut opinatur Lenormantus). Σακούνδου *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VIII (1883) p. 123 n. 51 (Larisae). In recentiore inscriptione n. 2681 Keilius nomen Νεικαιὼ retinuit, sed Δικαιώ, quod unum affert huius generis exemplum ex titulo apud Leakium *Travels in Northern Greece* IV tab. XXXIX n. 191, neque ab omni parte simile est neque plane certa lectio. Quare lenissima medela uti malui. Νικαρώ nominis Νικαρέτα hypocoristicum est legitimum.

2682 Parva columna lapidis albi, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙ
ΣΕΙΜΑΚΩ

Ἐπὶ | Σειμακῷ.

2683. 2684 Columella rotunda marmoris nigri subcaerulei, a. 0,70, diam. 0,43, Thebis in museo n. 86. Primum infra marginem superiorem prominentem incisus est titulus n. 2683, deinde lapide inverso infra ipsum marginem, qui tum iam superior erat, n. 2684. Exscripsit Lolling.

(2683)

ΕΠΙ
ΣΥΝΠΟΣΙΔΙ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ
ΘΥΓΑΤΡΙ

(2684)

Ε Ι· Ι
ΕΙΛΙΣΩ

2683 Ἐπὶ | Συνποσίδι | Ἀντίπατρος | θυγατρί.
2684 Ἐπὶ | Εἰλισῷ.

2685 Thebis in aula Theagenis cuiusdam in puteo. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 76 n. 60 tab. V (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 162 n. L*b*. Lebas *Inscr.* II, 534). Contulit Lolling.

ΕΠΙϹΩΤΗΡΙΧΩΗΡΩΙ
ΕΠΙ
ΣΩΤΗΡΙΧΩ
ΗΡΩΙ
ΕΠΙ
ΜΥ///ΤΩΣ
ΗΡΩΙΔΙ

Ἐπὶ Σωτηρίχῳ ἥρωι.
Ἐπὶ | Σωτηρίχῳ | ἥρωι.
Ἐπὶ | Μυρτῶς | ἡρωΐδι.

De genetivi et dativi casuum in hoc titulorum genere confusione cf. quae adnotavi ad n. 1713.

2686 Fragmentum marmoris caerulei, Thebis in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΦ
ΔΙΥ

Ἐπὶ Φ. . . . . | Δι[ύλλου].

2687 Marmor caeruleum, Thebis in museo n. 102. Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι
ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ///

Ambigas utrum Ἐπὶ | Φιλοποίμην[ι] legas pravo declinationis genere, an Ἐπὶ | Φιλοποίμην eodem incredibili soloecismo, qui in titulo n. 2361 (Ἐπὶ Νικοκλῆς) invenitur. Sed propter spatii rationes hoc quidem probabilius est.

2688 Thebis. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 226 tab. XI n. 47 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 152 n. XXXVII. Lebas *Inscr.* II, 533).

ΕΠΙ
ΧΑΡΕΑΑΡΧΙΑ
ΤΡΩΗΡΩΙ

Ἐπὶ | Χαρέᾳ ἀρχια|τρῷ ἡρωϊ.

2689 Magnum marmor candidum, a. 0,76, l. 0,58, c. 0,45, cum eschara. Thebis in museo n. 17. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΧΡΥΣΟΙ//
ΠΑΙΔΙ//

Ἐπὶ Χρυσο[γόνῳ(?)] | παιδὶ [τοῦ δεῖνος].

2690 Monumentum sepulcrale figura arae, lapidis calcarii leucophaei, a. 0,67, a. 0,47, c. 0,33, cum anaglypho repraesentante equitem cum clypeo rotundo, ante equum aram cum igne flagrante. Caput equitis excisum, item titulus in superiore margine, cuius pars tamen aliquot abhinc annos etiamtum legebatur. Thebis olim inaedificatum in horreo An. Dimitriu, nunc in museo n. 141. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 360 n. 93. Nunc ex titulo antiquo nihil exstare nisi extremam litteram, ceteris consulto deletis, illa autem, quae in dextra parte sint, recentiore demum tempore addita esse testatur Lolling.

ΕΠΙ . . . ΑΧ . ΗΡΩΙ

Supra equitem a dextra:

Μ
Ν >

Ἐπὶ [..μ]άχ[ῳ] ἡρωϊ.

2691 Lapis calcarius, a. 1,06, l. 0,99, c. 0,16, cum anaglypho repraesentante virum stantem inter duas mulieres item stantes, quarum altera dextram, altera sinistram manum eius umero imponit. In superiore margine prominente initium tituli nunquam continuati. Lapis fractus in tres partes. Thebis, olim in δημοτικῇ σχολῇ, nunc in museo n. 4. Ed. G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 359 n. 88. Exscripsit Lolling.

ΕΠ

Ἐπ[ὶ ....].

2692 Thebis olim in pavimento ecclesiae S. Lucae. Integrum titulum ed. Spon Misc. erud. antiq. p. 372 n. CXXII, mutilatum L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 77 n. 67 tab. V (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 163 n. LI*d*. Lebas *Inscr.* II, 569). Periisse videtur.

ΡΟΥΦ[ΟΣ]
ΑΝΑΓΝΩ[CΤΗC]
ΔΙΑΚΟΝΟ[C]

Quae uncis inclusi, Stephanius non iam invenit in lapide.

Ῥοῦφος | ἀναγνώστης | διάκονος.

2693 Tabula marmoris albi, ad receptaculum aquae Ioannis Pharmacopuli in vico *Tachi* prope Thebas. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙCΤΟΚΛΕΙ
ΚΑΙΤΩΝ Π ΑΙ
ΤΕΡΩΝΑΥΤΗ
ΕΡΜΑΙΟΥΚΑ
ΕΥΤΥΧΕΙΑΝ

Ἀριστοκλεί[ας] | καὶ τῶν παί[δων τῶν νεω]|τέρων (?) αὐτῆ[ς] | Ἑρμαίου κα[ὶ] | Εὐτυχειαν[ῆς].

2694 Stela marmoris caerulei cum aëtomate, Thebis. Edd. Pittakis Eph. 837. Rangabé *Ant. Hell.* 2060 (Lebas *Inscr.* II, 540. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591).

ΚΑΛΛΙΣΤΩΣ

Καλλιστῶς.

2695 Thebis. Ed. Lebas *Inscr.* II, 552.

ΝΩΝΟΥΚΑΙ
ΑΔΕΛΦΗCΑΥ

Νώνου καὶ [τῆς] | ἀδελφῆς αὐ[τοῦ ......].

2696 Lapis olim inaedificatus Thebis in vestibulo ecclesiae S. Lucae. Edd. Lebas *Inscr.* II, 465. W. Vischer *Epigr. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 48 (*Kleine Schriften* II p. 73) n. 51 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 603). Periisse videtur.

ΔΟΣΑΙ
ΤΗΣ
ΕΠΤΙΜΙΟΣ
ΜΕΝΟΣΤ
ΚΥΡΙΟΥΓΕ
ΕΚ

Var. lect. Expressi Lebasii exemplum, a quo Vischer his in rebus discrepat: Vs. 2 Τ Ι Ι (nihil amplius). || Vs. 4 init. ΜΕ. || Vs. 5 fin. Ο Υ Υ Π. || Vs. 6 omittitur.

Versus tertii et quarti reliquiae ad nomen Septimii Severi imperatoris commode referri possunt, ut legatur Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σ]επτίμιος [Σεουῆρος Σεβαστὸς ...., ὕπατος τὸ .., ἀποδεδειγ]μένος τ[ὸ ..]. Versu quinto κυρίου γε[νομένου] fuisse videtur. Sed totius tituli genus et argumentum obscurum est.

2697 Fragmentum marmoris albi; litterae paene evanidae. In muro domus viduae Karababiotis quae est in septentrionali et occidentali margine Cadmeae supra Dircen rivum. Exscripsit Lolling.

Α Ι Α Υ Ι Ι Ι ////// Ι
Ε Π Ι Ι //// Ν Κ Α Ι Ε
Α Τ Ι Λ /// Κ //Ι// \

Vs. 1 Ἀ[γ]αθῇ τ[ύχῃ]. Vs. 2 init. ἐπὶ, fin. καὶ θ... Tertii versus reliquiae obscurissimae.

2698 Fragmentum tabulae marmoris albi, Thebis in museo n. 249. Exscripsit Lolling.

Ο Ν Υ
Δ Μ Ε
Σ Ι Λ Ε

Vs. 1 [Δι]ονυ[σ....]. Vs. 3 [βα]σιλε[ύς] aut alius eiusdem vocis casus.

2699 Marmor album; litterae permagnae. Ad domum mulieris cuiusdam cui nomen Dimitraena, sitam in clivo occidentali Cadmeae prope fontem *Paraporti*. Exscripsit Lolling.

Λ Λ Λ Ι C

[... Κ]αλλίσ[υ (?) ....].

2700 Lapis qui gradus vicibus fungebatur Thebis in domo privata. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 76 n. 64 tab. V (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 163 n. LI*a*. Lebas *Inscr.* II, 568).

Α Ι Ι Φ Ι Φ Μ

2701 Marmor leucophaeum, fractum undique praeter partem superiorem, Thebis in museo n. 155. Exscripsit Lolling.

Ι Α Σ Ι Λ
Σ Κ Η Α
Ο Υ

2702 Tabula lapidis leucophaei, a. 0,13, l. 0,30, c. 0,07, Thebis in museo n. 117. Exscripsit Lolling.

Γ Λ Υ Κ

2703 Basis marmoris albi, a. 0,33, l. 0,70, supra fracta, Thebis in museo n. 30. Exscripsit Lolling.

Υ Π Α Γ Ο Υ

Aut ὑ[π]ά[τ]ου aut [ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείο]υ πάγου fuisse conieceris.

2704 Fragmentum marmoris albi undique laesum; sed titulus nunquam plus quam quattuor versus habuit, quorum nunc lapide magnopere detrito paucae modo litterae agnoscuntur. Thebis in museo n. 59. Exscripsit Lolling.

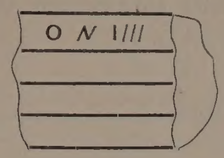
Ι   Ν Α
Σ Ι   Ι   / Ι Ι Α   Λ
Ρ Ι Τ   Κ Α Λ
Ο ///\ Γ Ι Ρ Μ /// Χ /// Ν Ι Κ Ο Ν Μ Ι C

2705 Thebis in lapide pavimenti ecclesiae S. Eleusae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 323 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 176 n. LXVI*c*. Lebas *Inscr.* II, 538. Roehl Inscr. Graec. ant. 241. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 186 n. 6. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 281. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 227 n. 670).

F Γ Α Ι Κ Α

[Ἐπ]ά[λ]κα supplevit Roehl dubitanter.

2706 Fragmentum columnae rotundae striatae lapidis qui vocatur πῶρος, Thebis in museo n. 107. Exscripsit Lolling.

2706*a* Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος undique mutilum praeter sinistrum latus ubi exstat margo, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Wolters.

.. Μ Η Ι
Κ Ι.

Vs. 1 [Ἰ]σμη[ν.....] fuisse videtur.

2706*b* Fragmentum marmoris undique mutilum, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Wolters.

Ι ΙΙ
- Π F

2706*c* Fragmentum epistylii Dorici lapidis qui vocatur πῶρος. A sinistra spatium vacuum, a dextra fractura lapidis. In delubro Cabiri. Exscripsit P. Wolters.

Κ Δ Ι Ο Ν Ι

.... κ(αὶ) Διον[υσ.....](?).

VIII.

ACRAEPHIA.

2707. 2708 Lapis inaedificatus erat in domo Papae Constantini in parietinis Acraephiae prope vicum *Karditza*, sed anno 1884, quum domus restitueretur, deletus est. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 507 n. 15 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 22 n. 6. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 185. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 215 n. 575. 576 cum Add. p. 398).

(2707) Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ Α Θ Α Ν Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Λ Ι Ο Υ . . . . Ω Σ Ω Κ Ρ Α
Τ Ε Ι Σ Ε Υ Μ Ε Ι Λ Ω Σ Α Ω Ν Ν Ι Κ Ο Μ Α Χ Ω Ε Ρ Μ Ω Ν Ε Ρ Μ Ω
Ν Ο Σ
(2708) Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ι Η Χ Ι Ο Ν Ν Ι Δ Α Σ Δ Ι Ν Ο Μ Α Χ . Ε Λ Ε . Ε
Δ Ε Δ Ο Χ Θ Η Τ Υ Σ Σ Ο Υ Ν Ε Δ Ρ Υ Σ Κ Η Τ Υ Δ Μ Α Ν
Α Ρ . . . . Ω Κ Ω Π . Ι Ο Ν Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ε Ν
Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ν Τ Α Σ . Ο . . . . Α Κ Ρ Η Φ . Ε Ι . . Ν
Α Υ . . . . Μ Ε Ν Α Υ Τ Υ Σ
Δ Ι Κ Α Ι Α Κ Η Τ Υ Σ Α Λ Λ Υ Σ Π Ρ Ο
Ο Σ Α

2707 .... | Ἀρίστωνος, Ἀθανόδωρος Διου[σιθί]ω, Σωκρά|τεις Εὐμείλω, Σάων Νικομάχω, Ἕρμων Ἕρμω|νος.

2708 Προξενίη· Χιοννίδας Δινομάχ[ω] ἔλε[ξ]ε· | δεδόχθη τῦς σουνέδρυς κὴ τῦ δά[μυ], Μαν|[τίαν] Ἀρ[χίππ]ω Κωπ[ε]ῖον πρόξενον εἶμεν | κὴ εὐεργέταν τᾶς [π]ό[λιος] Ἀκρηφ[ι]ει[ω]ν | [κὴ] αὐ[τὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶ]μεν αὐτῦς | [πάντα τὰ ἄλλα] δίκαια ὅσα κὴ τῦς ἄλλυς προ|[ξένυς κὴ εὐεργέτης].

Extremam partem catalogi tironum (n. 2707) excipiebant in eodem lapide complura hospitii publici decreta, ex quibus primum (n. 2708) magna ex parte aetatem tulit. In eo restituendo paucis locis a prioribus editoribus discedendum existimavi: Vs. 2. 3 quod restitui nomen certum quidem non est, sed litteris superstitibus et intervallis a Girardo indicatis accurate respondet; Archippus Copaeus est in titulo n. 2781. Deinde Κωπ[ε]ῖον supplevi, quia η Boeotorum more ex αι natum constat nonnunquam in ει conversum esse cum alibi tum potissimum in hoc ethnicorum genere (Ταναγρείων est n. 510. 511. 522. 523. 531. Ἀθανεῖον n. 531). Sed fieri etiam potest, ut Κωπαῖον fuerit. Maximam difficultatem habent versus postremi, qui discrepare videntur a sollemni eiusmodi litterarum more. Ac Larfeldius quidem sic haec refinxit: κὴ εἶ]μεν αὐτῦς | [πάντα τὰ] δίκαια, κὴ τῦς ἄλλυς

προ[ξένυς κὴ εὐεργέτης] ὅσα [γέγραπτη]. At hanc relativi pronominis traiectionem intolerabilem esse sponte patet. Quare Meisterus maluit sic supplere: κὴ εἶ]μεν αὐτῦς | [πάντα τὰ ἄλλα] δίκαια κὴ τῦς ἄλλυς προ|[ξένυς κὴ εὐεργέτης· ....]ος ἄ[ρχοντος, | μεινὸς ...., ἐπεψάφιδδε ....]. Qua in re de temporum definitione in fine decreti addita provocat ad plebiscitum Tanagraeorum n. 508. Sed comparativus particulae κὴ usus inauditus est in eiusmodi decreto. Qua de causa sumpsi, lapicidam pronomen ὅσα inter δίκαια et κὴ primo neglegentia omisisse, deinde animadverso errore infra versum addidisse. De aetate tituli v. ad n. 3059.

2709 Tabula lapidis leucophaei, fracta undique praeter partem inferiorem, gradus vicibus fungens in scalis domus Athanasii Vasiliu in vico *Karditza*. Exscripsit Lolling.

ΣΑΙΟ‖Υ
ΣΑΠΑ///ΟΚ/
////////////////////// Π //////
////////////////////////////////////// Π //////
ΕΙΠΕΤΑ ////////////////////// ΠΟΛΙ /////
ΚΗΚΑΤ ///////////////////////////// ΤΑ //////
/////\ΙΝΟΝ ////////////////////////////////// ΝΙΚΟΣ ///
/////\ΙΓΙΙΙ /////////////////////////////// ΠΠ /// Σ /////
/// ΥΠΑΡΧΕ ///
///////////////////////////////////// ΟΙ ///// ΝΕΙΜΕ ///
////////////////////////////////// Ι /// ΚΙ Τ ΛΣΦΑΛ ///
ΑΛΛ ///////////////////////////// Σ

Agnoscuntur in hoc fragmento formularum quarundam, quae in decretis proxeniae solemnes sunt, reliquiae, veluti vs. 5 [ὁ δεῖνα] εἶπε, vs. 6 κὴ κατ[ὰ γᾶν κὴ κα]τὰ [θάλατταν], vs. 8 [κ]αὶ [ε]ἶ[μεν αὐτῦ ἔ]μπ[α]τ[ιν γᾶς κὴ οἰκίας], vs. 9 [κὴ τἆλλα ὅσα κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης] ὑπάρχε[ι], vs. 10 [πρ]ό[ξενο]ν εἶμε[ν κὴ εὐεργέταν], vs. 11 κ[ὴ] ἀσφάλ[ιαν], vs. 12 [καθάπερ κὴ τῦς] ἄλλ[υς προξένυ]ς. Quot plebiscita fuerint, difficile est dictu. Nam a quinto quidem versu novum decretum incipere itemque a decimo manifestum est. Sed neque de quattuor primorum versuum reliquiis quicquam certi pronuntiari licet, neque vs. 5—9 utrum duo an tria plebiscita scripta fuerint constat. Utique hos quinque versus non unius eiusdemque decreti fuisse manifestum est cum aliis de causis, tum propter nomina propria [Καλ]λῖνον(?) [τοῦ δεῖνος κὴ] Νικόσ[τροτον .....] vs. 7, quae nullo modo in eodem titulo mediis interponi poterant formulis quarum reliquiae vs. 6. 8 exstant certissimae. Versus admodum longos fuisse perspicitur.

2710 Acraephiae (*Karditza*) in ecclesia S. Georgii. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 302 tab. XII n. 54 (Lebas *Inscr.* II, 589).

ΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΙ..ΡΟ
ΤΟΥΣΠΟΛΕΙΤΑΣΑΝΑΤΕΘΕΙΚ
ΤΩΤΕΑΠΟΛΛΩΝΙΤΩΠΤΩΙΩ..Π
ΑΙΣΕΙΣΚΑΘΙΣΤΙΑΣΙΝΕΙΣ.ΑΠΤΩΙΑΑΠΕΝ
ΕΤΕΙΡΑ ΑΡΓΥΡΙΟΥΑΤΤΙΚΟΥΔΡΑΧΜΑΣΔΙΣΧΙ
ΛΙΑΣ ΔΕΔΟΓΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΟΙΣΤΕΣΥΝΕΔΡΟΙΣ.Α
ΩΤΟΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΣΤΟΙΣΕΠΙΛΑΦΙ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ.........ΠΡΟΕΙΡΗ...

[........ καὶ εὐνοϊκῶς] διακείμενοι [π]ρὸ[ς] | τοὺς πολείτας ἀνατεθείκ[ασι] | τῷ τε Ἀπόλλωνι τῷ Πτωΐῳ [καὶ] π[ολί|τ]αις εἰς καθιστίασιν εἰς [τ]ὰ Πτώϊα [τ]ὰ πεν|[τ]έτειρα ἀργυρίου Ἀττικοῦ δραχμὰς δισχι|λίας· δεδογμένον εἶναι τοῖς τε συνέδροις [κ]α[ὶ | τῷ δήμ]ῳ, τοὺς πολεμάρχους τοὺς ἐπὶ Λαφ[ίλου] | ἄρχοντος [καλεῖν τοὺς] προειρη[μένους ἄνδρας εἰς προεδρίαν(?) ....].

Praeter scripturam πεντέτειρα vs. 4. 5 nullum hic invenitur dialecti Boeoticae vestigium, qua de causa non ante medium saeculum a. Chr. secundum hoc decretum incisum existimaverim. Sed imperatorum Romanorum aetate sine dubio antiquius est.

2711 Lapis magnus, cum recentiore tempore in alium usum vocaretur, a sinistra pollicis fere spatio truncatus, inversa positura inaedificatus in porta parva laterali ecclesiae S. Georgii quae est in vico *Karditza*. Primus commemoravit Leake *Travels in Northern Greece* II p. 301. Minusculis exscriptum titulum edidit Ulrichs *Reisen und Forschungen*, Pars I, Bremae 1840, p. 249 (inde K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 116 n. XXXI).

Anno 1885 lapidem, qui periisse existimabatur, M. Holleaux repertum extractumque purgavit ita ut multo plura quam antea legi possent, et totum titulum diligenter exscriptum maiusculis edidit *Bulletin de corresp. Hellénique* XII (1888) p. 305 sqq.

ΝΚΑΙΒΟΙΩΤΩΝΚΑΙΛΟΚΡΩΝΚΑΙΕΥΒΟΕΩΝΚΑΙ
ΣΔΙΟΔΟΤΟΥΑ.ΓΕΙΟΣΑΚΡΗΦΙΕΩΝΑΡΧΟΥΣΙΧΑΙΡΕΙΝ
ΦΥΜΩΝΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥΕ.Α
ΞΚΑΙΣΠΟΥΔΑΙΩΣΑΠΕΔΩΚΕΝΜΟΙΤΗΝΠΑΡΥΜΩΝΕΠΙΣΤΟΛΙ
ΕΙΣΚΑΙΣΑΡΑΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΕΥΣΕΒΕΙΑΣΤΟΝΤΕΟΡ
ΝΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩΣΥΜΩΝΠΑΡΟΝΤΟΣΚΑΙΤΟΥΗΓΕΜΟΝΟΣ
ΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΙΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΜΕΤΕΣΧΕΝΠΡΕΣΒΕΙΑΣΤΕΖΗ
ΣΥΠΕΡΒΟΙΩΤΩΝΠΡΟΣΤΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΚΑΙΚΤΩΝΜΕΙΖΟΝΩΝΠΟΛΙ
ΟΝΤΩΝΚΛ.ΕΞΟΜΝΥΜΕΝΩΝΚΑΙΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝΩΣΑΠΟΣΤΗΝΑΙ
ΝΕΥΙΝΤΗΝΒΟΙΩΤΙΑΝΑΠΟΤΩΝΠΑΝΕΛΛΗΝΩΝΑΡΙΣΤΟΝΕΡΓΟΝΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΕΝΕΣΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΧΟΜΕΝΟΝΤΗΣΕΙΣΤΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΟΥΜΕΤΕΡΟΣ
ΒΕΥΤΗΣΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣΥΠΟΣΧΟΜΕΝΟΣΤΗΝΠΡΟΣΤΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΠΡΕΣ
ΠΕΡΤΟΥΒΕΥΩΤΩΝΕΘΝΟΥΣΚΑΤΑΔΩΡΕΑΝΕΦΩΥΠΟΠΑΝΤΩΝΤΩΝΕΛ
ΝΑΠΟΔΟΧΗΣΗΞΙΩΘΗΚΑΙΕΠΑΙΝΩΝΚΑΙΤΕΙΜΩΝΑΣΕΨΗΦΙΣΑΜΕΘΑ
ΕΡΡΩΣΘΕ ΕΔΟΞΕΤΗΣΥΝΟΔΩΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΕΠΑ
ΝΔΑΝΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥΑΚΡΗΦΙΗΕΠΕΙΔΗΠΟΛΛΗΣΖΗΤΗΣΕΩΣΓΕΝΟΜΕΝ
ΠΕΣΧΕΤΟΤΗΝΠΡΟΣΤΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΠΡΕΣΒΕΙΑΝΠΡΟΘΥΜΟΤΑΤΑΚΑΤΑ
ΑΝΥΠΕΡΤΟΥΒΟΙΩΤΩΝΕΘΝΟΥΣΗΝΑΛΛΟΙΠΑΡΟΝΤΕΣΕΚΤΩΝΜΕΙΖΟΝΣ
ʔΝΗΡΝΗΣΑΝΤΟΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΔΑΥΤΟΝΚΑΙΧΡΥΣΩΣΤΕΦΑΝΩΚΑΙΕΙΚ
ıΗΤΥΧΗΤΗΑΓΑΘΗΕΙΝΑΙΔΕΚΑΙΕΝΑΝΑΓΡΑΦΗΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝΓ/
ΡΑΤΩΡΣΕΒΑΣΤΟΣΚΑΙΣΑΡΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕ..ΟΝΟΣΤΙΒΕΡΙΟΥΚΑΙ
ʔΝΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΥΠΑΤΟΣΑΧΑΙΩΝΚΑΙΒΟΙΡ
ΑΙΛΟΚΡΩΝΚΑΙΦΩΚΕΩΝΚΑΙΕΥ...ΩΝΤΩΚΟΙΝΩ ΧΑΙΡΕΙΝ ΑΝΑΓΝΟΥΣ
ΘΕΙ.ΜΟΙΥΠΟΤΩΝΥΜΕΤΕΡΩΝΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΨΗΦΙΣΜΑΕΓΝΩΝΟΤΙΟΥΔΕΜΙΑΙ
ΙΕΡΒΟΛΗΝΑΠΕΛΙΠΕΤΕΤΗΣΕΙΣΕΜΕ.....\ΙΑΣΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣΙΔΙΑΤΕ
ΤΟΣΘΥΣΑΜΕΝΟΙΥΠΕΡΤΗΣΕΜΗΣΣΩΤΗΡΙΑΣΚΑΙΚΟΙΝΗΕΟΡΤΑΣΑΝΤΕΣ
ΙΤΕΙΜΑΣΑΣΗΔΥΝΑΣΘΕΜΕΓΙΣΤΑΣΨΗΦΙΣΑΜΕΝΟΙΕΦΟΙΣΑΠΑΣΙΕΠΑΙΝΩ
ΑΣΚΑΙΑΠΟΔΕΧΟΜΑΙΚΑΙΜΕΜΝΗΜΕΝΟΣΤΗΣΕΚΠΑΛΑΙΩΝΧΡΟΝΩΝ
\ΝΕΙΑΣΕΚΑΣΤΟΥΤΩΝΕΛΛΗΝΙΚΩΝΔ...ΝΕΩΥΜΑΣΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΟΥΣ
ΝΔΡΙΑΝΤΩΝΟΥΣΕΨΗΦΙΣΑΣΤΕΜΟΙΤΟΠΟΛΥΠΛΗΘΟΣΕΑΝΥΜΕΙΝΔΟΚΗ
ΛΟΝΤΕΣΑΡΚΕΣΘΗΤΕΤΟΙΣΟΛΥΜΠΙΑΣΙΚΑΙΝΕΜΕΑΚΑΙΠΥΘΟΙΚΑΙΙΣ
ΤΕΘΗΣΟΜΕΝΟΙΣΟΠ ΣΘΕΚΑΙΕΑΥΤΟΥΣΗΤ
ΛΩΜΑΣΙΒΑΡΥΝΣΙ_ ΤΟΨΗΦΙΣΜΑΠΡΕΣΒΕ
ΝΤΑΟΝΟΜΑΤΑΥΠ Λ.ΧΙΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣΜΕΝ
ΔΡΣΛΕΥΚΙΟΥ Ω.ΔΕΘΕΟΠΟΜΠΟΣΑ
ΔΑΜΟΥΑΡΙΣΤ ΟΣΕΠΙΔΙΚΟΣΤΙΜΟΞΕΝ
ΕΙΜΟΞΕΝ.Υ.Λ ΔΑΜΟΣΤΕΙΜΑΝΔΡ
ΜΗΝΟΦΑΝΗΣ ΔΟΥΒΟΙΩΤΩΝΔΕΕΠΑ
ΝΔΑΣΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟ ΝΩΝΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ
ΠΙΩΝΟΣΦΩΚΕΩΝ.. ΕΩΝΔΕΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΣ
ΦΟΥΛΟΚΡΩΝΔΕ ΗΣΑΝΑΞΙΔΟΤΟΥΕΔΟ
ΔΕΚΑΤΕΣΣΑΡΩΝΚΑΛΑΝΔΩΝΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩΝΕΝΡΩΜΗ
ʔΝΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΟΑΝ.ΑΡΧΩΝΑ.ΙΣ.ΟΜΑΧΟΥΤΟΥΕΡΑΣΙΠΠΟΥıΟΥ
ΜΑΤΕΩΣΤΩΝΑ......ΩΚΟΙΝΩΒΟΙΩΤΩΝΚΑΙΤΩΓΡΑΜΜΑΤΕΙΧΑΙ
ΤΟΥΠΕΜΦΘΕΝΤΟΣΥΦΥΜΩΝΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥ
ΝΔΟΥΑΠΟΔΟΝΤΟΣΜΕΤΑΤΩΝΑΛΛΩΝΤΗΣΑΧΑΙΣΣΥΝΠΡΕΣΒΕΥ
ΗΝΠΑΡΑΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΕΠΙΣΤΟΛΗΝΠΕΠΟΜΦΑΥΜΕΙΝΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦ
ΑΣΤΕΝΥΝΠΑΛΙΝΠΡΕΠΟΥΣΑΣΑΥΤΩΤΕΙΜΑΣΑΣΕΨΗΦΙΣΑΜΕΘΑ
ΤΗΣΑΜΕΝΟΥΜΕΤΑΤΩΝΣΥΝΠΡΕΣΒΕΩΝΥΠΕΡΘΕΜΕΘΑΕΙΣΤΗΝ
ΕΡΑΝΕΣΟΜΕΝΗΝΤΩΝΑΧΑΙΩΝΣΥΝΟΔΟΝ ΕΡΡΩΣΘΕ
ΝΟΝΒΟΙΩΤΩΝΚΑΙΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΖΩΠΥΡΟΣ
ΛΗΣΣΤΟΡΟΣΑΚΡΗΦΙΕΩΝΑΡΧΟΥΣΙ ΧΑΙΡΙΝ ΤΩΝΚΥΡΩΘ
ΤΙΜΩΝΥΠΟΤΩΝΒΟΙΩΤΩΝΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥ
ΟΛΕΙΤΗΥΜΩΝΠΕΠΟΜΦΑΜΕΝΥΜΙΝΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΣΗΜΗ

ΝΟΙΤΗΚΟΙΝΗΣΦΡΑΓΙΔΙ ΕΡΡΩΣΘΕ ΕΔΟΞΕΤΟΙΣΣΥΝΠΑ
ΙΝΑΟΠΟΙΟΙΣΕΝΤΗΠΑΝΗΓΥΡΕΙΤΩΝΠΑΜΒΟΙΩΤΙΩΝ
ΗΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥΑΝΗΡΚΑΛΟΣΤΕΚΑΓΑΘΟΣΥ
ΧΩΝΠΑΡΑΠΑΝΤΑΤΟΝΒΙΟΝΚΑΙΕΝΤΩΠ.ΡΟΝΤΙΜΗΔΕΝΕΝ
ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΕΙΣΤΟΕΘΝΟΣΙ..ΟΝΚΑΙΡΟΝΗΠΑΣΙΝΜΑΚΑ
ΛΤΗΕΠΕΛΑΜΨΕΝΗ.ΕΜΟΝΙΑΤΟΥΝΕΟΥΘΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΒΕΙΑΣΖΗΤΟΥΜΕΝΗΣΕΝΤΟΙΣΠΑΝΕΛΛΗΣΙ.Υ.ΕΡΤΟΥΒΟΙ
ΝΕΘΝΟΥΣΜΗΔΕΝΟΣΤΕΒΟΥΛΟΜΕΝΟΥΥΠΟΜΕΙΝΑΙΤΟΒΑ
ΑΝΤΑΕΝΕΛΑΣΣΟΝΙΘΕΜΕΝΟΣΤΑΕΑΥΤΟΥΕ....ΟΝΤΑΠΡΑΓΜΑ
ΙΕΔΕΞΑΤΟΤΟΜΕΓΑΛΟΦΡΟΝΠΡΟΣΕΝΔΕΞΑΜΕΝΟΣΚΑΤΑΔΩΡΕΑΝ
ΒΕΥΣΙΝΠΡΟΣΤΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΚΑΙΣΑΡΑΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΚΑΙ
ΗΡΩΣΑΣΤΑΤΗΣΠΡΕΣΒΙΑΣΠΡΟΣΕΝΕΝΚΩΝΤΕΜΕΤΑΤΩΝ
ΒΕΩΝΤΑΣΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑΣΤΙΜΑΣΥΠΟΤΩΝΠΑΝΕΛΛΗΝΩ
ΒΑΣΤΩΗΝΕΝΕΝΚΕΝΑΠΟΚΡΙΜΑΠΡΟΣΤΟΕΘΝΟΣΠΑΣΗΣ
ΘΡΩΠΙΑΣΚΑΙΕΛΠΙΔΩΝΑΓΑΘΩΝΠΛΗΡΕΣΔΙΑΔΗ
ΑΕΔΟΞΕΤΩΚΟΙΝΩΒΟΙΩΤΩΝΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΝΕΦΗ
ΝΕΙΣΤΟΕΘΝΟΣΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΤΕΚΑΙΕΥΝΟΙΑΑΝΑ
ΙΔΕΑΥΤΟΥΚΑΙΕΙΚΟΝΑΓΡΑΠΤΗΝΕΝΟΠΛΩΕΠΙΧΡΥΣΩ
ΑΩΤΗΣΕΙΤΩΝΙΑΣΑΘΗΝΑΣΤΗΝΕΠΙΓΡΑΦΗΝΠΟΙΗΣΑ
ΣΤΗΝΔΕΤΟΚΟΙΝΟΝΒΟΙΩΤΩΝΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΝ
ΜΙΝΩΝΔΟΥΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΠΡΩΤΟΝΥΠΕΡΤΟΥΒΟΙΩ
ΘΝΟΥΣΚΑΤΑΔΩΡΕΑΝΠΡΟΣΤΟΝΝΕΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΑΡΑΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ ΑΣ
ΩΝΑΡΧΟΝΤΕΣΚΑΙΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜ ΩΝΑΡ
ΙΒΟΥΛΗΔΗΜΩ ΧΑΙΡΕΙΝ ΤΩΝ ΝΩΝ
ΜΕΙΝΤΕΙΜΩΝΚΑΙΠΟΛΕΙΤΕΙΑΣΕΠ ΕΠΑΜ
ΝΔΟΥΤΩΠΟΛΕΙΤΗΥΜΩΝΠΕΠΟΙ ΕΙΝ
ΤΙΓΡΑΦΟΝΚΑΘΩΣΕΔΟΞΕΝΗΜΕΙ ΔΗΜΟ
ΦΡΑΓΙΔΙΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΜΕΝΔΕΤΟΙ ΔΙΑΚΟ
ΤΡΟΣΥΜΑΣΔΩΡΟΘΕΟΝΝΕΙΚΟΚΛ ΣΑΠΟ
ΜΕΤΕΡΑΣΠΟΛΕΟΣΛΟΓΟΥΣΠΟΙΗΣ ΤΗΝΥ
ΡΑΝΚΑΘΑΣΕΛΑΒΕΝΠΑΡΑΤΗΣ ΗΜΟΥ
ΛΑΣ ΕΡΡΩΣΘΕ ΕΠΙ ΣΕΠΑΜΙΝ
ΔΟΥΑΝΗΡΚΑΛΟΣΚΑΙΑΓΑΘ ΕΘΝΟΥΣΥΠ
ΣΥΝΠΟΛΕΙΤΕΥΟΜΓ ΤΟΤΕΚΑΙ
ΣΕΠΟΙΗ
ΥΑΓΩΓΗΚΑΙ
ΚΑΙΚΟΙΝΗΠΡΟ
ϽΥΠΑΡΕΛΗΛΥΘΟΤΟΣ
ΗΣΕΑΥΤΟΥΑΓΩΓΗΣΚΑΙ
ΙΙΩΝ ΠΡΩΤΗΣΚΑΙΑΝΑΝΚΑΙ
ΙΟΝΝΕΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΙΟΥΣΙΙΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΒΟΙΩΤΩΝΠΟΛΛΩΝΟ
ΑΝΤΩΝΥΠΟΜΕΙΝΑΙΤΟΒΑΡΟΣΚΑΙΤΗΝΟΧΛΗΣΙΝ
\ΠΟΔΗΜΙΑΣΚΙΝΔΥΝΕΥΟΝΤΟΣΤΕΤΟΥΕΘΝΟΥΣΑΠ
ΘΗΝΑΙΤΗΣΚΟΙΝΗΣΤΩΝΑΧΑΙΩΝΕΛΠΙΔΟΣΚΑΙΦΙ
ϿΡΩΠΙΑΣΑΥΤΕΠΑΝΓΕΛΤΟΣΕΝΤΩΚΟΙΝΩΤΩΝΠΑΝ
ΝΩΝΤΩΑΧΘΕΝΤΙΕΝΑΡΓΕΙΥΠΟΜΕΙΝΑΣΗΝΑΛΛΟΙ
‹ΑΛΟΥΜΕΝΟΙΗΡΝΗΣΑΝΤΟΠΡΕΣΒΕΙΑΝΟΥΔΕΕΙΣΠΑ
ΥΗΝΧΡΟΝΟΝΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΣΑΝΕΛΛΙΠΩΣΕΞΗ
λΙΤΑΥΤΑΚΑΙΤΑΣΔΑΠΑΝΑΣΜΕΤΑΤΗΣΟΧΛΗΣΕΩΣ
ΝΙΔΙΩΝΥΠΟΣΧΟΜΕΝΟΣ ΠΛΗΡΩΣΑΣΔΕΤΗΝΥΠΕΡ
ϿΝΟΥΣΠΡΕΣΒΕΙΑΝΤΟΑΠΟΚΡΙΜΑΚΑΙΠΡΟΣΗΜΑΣ
ΕΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥΔΙΕΚΟΜΙΣΕΝΠΑΣΗΣΕΛΠΙΔΟΣ
\ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣΠΛΗΡΕΣΑΝΕΠΙΒΑΡΗΤΟΥΣΚΑ
ΤΟΛΕΙΣΚΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΚΑΙΕΝΤΗΕΞΟΔΩΚΑΙΕΝ
..ΠΡΕΣΒΕΙΑΦΥΛΑΞΑΣΔΙΑΔΗΔΕΔΟΓΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙ

ΤΕΑΡΧΟΥΣΙΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΘΗΒΑΙΩΝ
ΣΘΑΙΠΟΛΕΙΤΕΙΑΝΚΑΤΑΔΩΡΕΑΝΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ
ΕΙΝΩΝΔΟΥΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΜΕΤΟΧΗΝΠΑΝΤΩΝ
ΗΣΠΟΛΕΩΣΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΝΚΑΘΑΚΑΙΤΟΙΣΕ
.ΟΙΣΑΝΑΘΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΥΚΑΙΕΙΚΟΝΑΓΡΑΠΤΗΝ
.ΩΕΠΙΧΡΥΣΩΕΝΤΗΑΓΟΡΑΕΠΙΓΡΑΦΗΝΠΟΙΗΣΑΝΤ
ΔΗΜΟΣΘΗΒΑΙΩΝΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΝΕΠΑΜΕΙΝ
ΥΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΑΚΑΤΑΔΩΡΕΑΝΕΝΤΩΚΟΙΝ
Α.ΑΙΩΝΥΠΕΡΤΟΥ.ΟΙΩΤΩΝΕΘΝΟΥΣΠΡΟΣ
ΒΑΣΤΟΝΚΑΙΣΑΡΑΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝΑΡΕΤΗΣ
\ΕΛΕΣΘΑΙΔΕΚΑΙΤΟΝΔΙΑΚΟΜΙΣΑΝΤΑΤΟΑΝΤΙ
ΝΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣΠΡΟΣΤΗΝΑΚΡΗΦΙΕΩΝΠΟΛΙΝ
ΔΩΡΟΘΕΟΣΝΕΙΚΟΚΛΕΥΣ
ΤΑΔΕΚΑΙΑΙΛΟΙΠΑΙΠΟΛΕΙΣ
ΣΤΙΑΨΗΦΙΣΜΙΣΙΝΚΑΙΠΟΛΕΙΤΕΙΑΕΤΕΙΜΗΣΑΝ
ΟΥΣΑΙΟΥΚΕΓΡΑΦΗΣΑΝΔΕΔΙΑΤΟΤΟΠΟΝΜΗ

Coniunctae sunt in eadem tabula litterae publicae ad Epaminondae Acraephiensis legationem spectantes, qua is C. Caesari Germanici f. imperium adepto Boeotorum nomine gratulatus erat anno 37 p. Chr. Primum locum tenet epistula (I) a praetore foederis Achaeorum, Boeotorum, Phocensium, Locrorum, Euboeensium ad magistratus Acraephienses data, cui subiungitur earundem gentium decretum (II) de Epaminondae honoribus. Sequuntur litterae imperatoris (III) datae Roma a. d. XIV kal. Septembres, quibus gratias agit communi Achaeorum reliquarumque gentium, et ex decretis sibi honoribus se partem recipere, reliquis uti nolle demonstrat. Deinde additur epistula (IV) scribae publici Achaeorum ad Boeotorum commune data, qua se illarum imperatoris litterarum exemplum ad eos transmittere significat. Hanc excipiunt litterae (V) a communi Boeotorum ad Acraephienses datae cum decreto (VI) in festo Pamboeotiorum conventu Epaminondae honoris causa facto, item Thebanorum de eadem re epistula ad Acraephienses (VII) et decretum honorificum (VIII). Haec nisi fallor propterea, quia Thebanorum civitas tum quoque fama et opibus principem inter Boeotos locum tenebat, hic exhibentur, ut unum omnium instar exemplum exstet honorum a singulis Boeotiae civitatibus in illum collatorum. Nam reliquas quoque omnes similia illi decrevisse, sed propter spatii angustias ab eis instrumentis huic lapidi incidendis necessario abstinendum fuisse postremis versibus (IX) indicatur.

I [Στρατηγὸς Ἀχαιῶ]ν καὶ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν καὶ Εὐβοέων καὶ | [Φωκέων ......]ς Διοδότου Ἀ[ρ]γεῖος Ἀκρηφιέων ἄρχουσι χαίρειν. | [Ὁ πέμφθεὶς ὑ]φ' ὑμῶν πρεσβευτὴς Ἐπαμινώνδας Ἐπαμινώνδου ἐ[π]α|[ινετῶ]ς καὶ σπουδαίως ἀπέδωκέν μοι τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολή[ν | περὶ τῆς] εἰς Καίσαρα Γερμανικὸν Σεβαστὸν εὐσεβείας τόν τε ὅρ[κον | ωμοσε]ν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑμῶν, παρόντος καὶ τοῦ ἡγεμόνος, | [ἐναντίον] τοῦ συνεδρίου, καὶ τῆς συνόδου μετέσχεν, πρεσβείας τε ζη|[τουμένη]ς ὑπὲρ Βοιωτῶν πρὸς τὸν Σεβαστὸν κἀκ τῶν μειζόνων πόλ[εων | τῶν παρ]όντων κα[ὶ] ἐξομνυμένων καὶ ἐπικαλουμένων ὡς ἀποστῆναι | [κινδυ]νεύ(ε)ιν τὴν Βοιωτίαν ἀπὸ τῶν Πανελλήνων, ἄριστον ἔργον ἐποίησεν | [καὶ εὐγ]ενὲς καὶ εὐσεβείας ἐχόμενον τῆς εἰς τὸν Σεβαστὸν ὁ ὑμέτερος | [πρεσ]βευτὴς Ἐπαμινώνδας, ὑποσχόμενος τὴν πρὸς τὸν Σεβαστὸν πρεσ|[βείαν ὑ]πὲρ τοῦ Βοιωτῶν ἔθνους κατὰ δωρεάν, ἐφ' ᾧ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλ|[λήνω]ν ἀποδοχῆς ἠξιώθη καὶ ἐπαίνων καὶ τειμῶν ἃς ἐψηφισάμεθα | [αὐτῷ]. ἔρρωσθε. —

II Ἔδοξε τῇ συνόδῳ τῶν Ἑλλήνων, ἐπαινέσαι Ἐπα|[μινώ]νδαν Ἐπαμινώνδου Ἀκρηφιῆ, ἐπειδὴ πολλῆς ζητήσεως γενομέν|[ης ὑ]πέσχετο τὴν πρὸς τὸν Σεβαστὸν πρεσβείαν προθυμότατα κατὰ | [δωρε]ὰν ὑπὲρ τοῦ Βοιωτῶν ἔθνους, ἣν ἄλλοι παρόντες ἐκ τῶν μειζόνω[ν | πόλε]ων ἠρνήσαντο, στεφανῶσαι δ' αὐτὸν καὶ χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκ[όνι | γραπτ]ῇ τύχῃ τῇ ἀγαθῇ· εἶναι δὲ καὶ ἐν ἀναγραφῇ τὸ ψήφισμα τῶν Ἑλ[λήνων]. —

III | Αὐτοκ]ράτωρ Σεβαστὸς Καῖσαρ, θεοῦ Σεβαστοῦ ἔ[κγ]ονος, Τιβερίου Καί[σα|ρος υἱ]ωνός, ἀρχιερεύς, δημαρχικῆς ἐξουσίας, ὕπατος, Ἀχαιῶν καὶ Βοιω|[τῶν κ]αὶ Λοκρῶν καὶ Φωκέων καὶ Εὐ[βοέ]ων τῷ κοινῷ χαίρειν· ἀναγνοὺς | [τὸ δο]θέ[ν] μοι ὑπὸ τῶν ὑμετέρων πρεσβευτῶν ψήφισμα ἔγνων ὅτι οὐδεμία[ν | ὑπ]ερβολὴν ἀπελίπετε τῆς εἰς ἐμὲ [προθυμ]ίας καὶ εὐσεβείας ἰδίᾳ τε | [ἕκασ]τος θυσάμενοι ὑπὲρ τῆς ἐμῆς σωτηρίας, καὶ κοινῇ ἑορτάσαντες | [κα]ὶ τειμὰς ἃς ἠδύνασθε μεγίστας ψηφισάμενοι, ἐφ' οἷς ἅπασι ἐπαινῶ | [ὑμ]ᾶς καὶ ἀποδέχομαι, καὶ μεμνημένος τῆς ἐκ παλαιῶν χρόνων | [ἐπιφα]νείας ἑκάστου τῶν Ἑλληνικῶν δ[ήμω]ν ἐῶ ὑμᾶς συνισταμένους. | [τῶν ἀ]νδριάντων, οὓς ἐψηφίσασ[θ]έ μοι, τὸ πολὺ πλῆθος, ἐὰν ὑμεῖν δοκῇ, | [ἀφε]λόντες ἀρκέσθητε τοῖς Ὀλυμπίασι καὶ Νεμέᾳ καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσ|[θμοῖ] τεθησομένοις, ὅπ[ως ....]σθε καὶ ἑαυτοὺς ἧτ|[τον ἀνα]λώμασι βαρυνεῖ[τε. ἀπέδωκάν μοι] τὸ ψήφισμα πρεσβε|[υταί, ὧ]ν τὰ ὀνόματα ὑπ[ογέγραπται. εὐτυχεῖτε]. ἀ[ρ]χιπρεσβευτής· Μέν|[αν]δρ(ο)ς Λευκίου [.................. Ἀχαι]ῶ[ν] δὲ Θεόπομπος Ἀ|[ριστο]δάμου, Ἀριστ............, ...ος Ἐπιδίκο[υ], Τιμόξεν|[ος Τ]ειμοξέν[ο]υ, .λ.............., ...δαμος Τειμανδρ|[ίδου], Μηνοφάνης ...., ...δου, Βοιωτῶν δὲ Ἐπα|[μινώ]νδας Ἐπαμινώνδ[ου, ..., ...]νων, Ἡράκλειτος | [Ὀλυμ]πίωνος, Φωκέων [δὲ ...., Εὐβο]έων δὲ Ἀριστόδικος | ....φου, Λοκρῶν δὲ ...., ...ης Ἀναξιδότου. ἐδό|[θη

IV πρὸ] δεκατεσσάρων καλανδῶν Σεπτεμβρίων ἐν Ῥώμῃ. — | ....ων Ἡρακλείδου ὁ ἀν[τ]άρχων Ἀ[ρ]ισ[τ]ομάχου τοῦ Ἐρασίππου, [τ]οῦ | [γραμ]ματέως τῶν Ἀ[χαιῶν, τ]ῷ κοινῷ Βοιωτῶν καὶ τῷ γραμματεῖ χαί|[ρειν]· τοῦ πεμφθέντος ὑφ' ὑμῶν πρεσβευτοῦ Ἐπαμινώνδου | [Ἐπαμινώ]νδου ἀποδόντος μετὰ τῶν ἄλλων τῆς Ἀχαΐ(α)ς συνπρεσβευ|[τῶν τ]ὴν παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ ἐπιστολὴν πέπομφα ὑμεῖν τὸ ἀντίγραφ|[ον, τ]άς τε νῦν πάλιν πρεπούσας αὐτῷ τειμάς, ἃς ἐψηφισάμεθα, | [παραι]τησαμένου μετὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπερ(ε)θέμεθα εἰς τὴν | [δευτ]έραν ἐσομένην τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον. ἔρρωσθε. —

V | [Τὸ κοι]νὸν Βοιωτῶν καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ συνεδρίου Ζώπυρος | [Ἀγαμ]ήσστορος Ἀκρηφιέων ἄρχουσι χαίρ(ε)ιν· τῶν κυρωθ|[εισῶν] τιμῶν ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν Ἐπαμινώνδᾳ Ἐπαμινώνδου | [τῷ π]ολείτῃ ὑμῶν πεπόμφαμεν ὑμῖν τὸ ἀντίγραφον σημη|[νάμε]νοι τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι. ἔρρωσθε. —

VI Ἔδοξε τοῖς σύνπα|[σ]ι ναοποιοῖς ἐν τῇ πανηγύρει τῶν Παμβοιωτίων· | [ἐπειδ]ὴ Ἐπαμινώνδας Ἐπαμινώνδου ἀνὴρ καλός τε κἀγαθὸς ὑ|[πάρ]χων παρὰ πάντα τὸν βίον καὶ ἐν τῷ π[α]ρόντι μηδὲν ἐν|[λιπεῖν] βουλόμενος εἰς τὸ ἔθνος, [καθ'] ὃν καιρὸν ἡ πᾶσιν μακα|[ριωτ]άτη ἐπέλαμψεν ἡ[γ]εμονία τοῦ νέου θεοῦ Σεβαστοῦ, | [πρεσ]βείας ζητουμένης ἐν τοῖς Πανέλλησι[ν] ὑ[π]ὲρ τοῦ Βοι|[ωτῶ]ν ἔθνους μηδενός τε βουλο-

μένου ὑπομεῖναι τὸ βά|[ρος, π]άντα ἐν ἐλάσσονι θέμενος τὰ ἑαυτοῦ ἐ[πείγ]οντα πράγμα|[τα, ἐπ]εδέξατο τὸ μεγαλόφρον, προσενδεξάμενος κατὰ δωρεὰν | [πρεσ]βεύσ(ε)ιν πρὸς τὸν Σεβαστὸν Καίσαρα Γερμανικὸν καὶ | [συνπλ]ηρώσας τὰ τῆς πρεσβ(ε)ίας προσενενκὼν τε μετὰ τῶν | [συνπρέσ]βεων τὰς ἐψηφισμένας τιμὰς ὑπὸ τῶν Πανελλήνω|[ν τῷ Σε]βαστῷ, ἤνενκεν ἀπόκριμα πρὸς τὸ ἔθνος πάσης | [φιλαν]θρωπίας καὶ ἐλπίδων ἀγαθῶν πλῆρες· δι' ἃ δὴ | [πάντ]α ἔδοξε τῷ κοινῷ Βοιωτῶν, (ἐπαινέσαι) Ἐπαμινώνδαν ἐφ' ᾗ | [εἶχε]ν εἰς τὸ ἔθνος μεγαλοψυχίᾳ τε καὶ εὐνοίᾳ, ἀνα|[θεῖνα]ι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα γραπτὴν ἐν ὅπλῳ ἐπιχρύσῳ | [ἐν τῷ να]ῷ τῆς Εἰτωνίας Ἀθηνᾶς, τὴν ἐπιγραφὴν ποιησα|[μένου]ς τήνδε· "Τὸ κοινὸν Βοιωτῶν Ἐπαμινώνδαν | [Ἐπα]μινώνδου, πρεσβεύσαντα πρῶτον ὑπὲρ τοῦ Βοιω|[τῶν ἔ]θνους κατὰ δωρεὰν πρὸς τὸν νέον Σεβαστὸν | [Καί-

VII *σ]αρα Γερμανικόν, ἀρετῆς ἕνεκεν [καὶ εὐνοί]ας." — | [Θηβαί]ων ἄρχοντες καὶ ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμ[ος Ἀκρηφιέ]ων ἄρ|[χουσ]ι, βουλῇ, δήμῳ χαίρειν· τῶν ἐ[ψηφισμέ]νων | [παρ' ἡ]μεῖν τειμῶν καὶ πολειτείας Ἐπ[αμινώνδᾳ] Ἐπαμ|[ινώ]νδου τῷ πολείτῃ ὑμῶν πεπό[μφαμεν ὑμ]εῖν | [τὸ ἀν]τίγραφον καθὼς ἔδοξεν ὑμεῖ[ν σημηνάμενοι τῇ] δημο|[σίᾳ σ]φραγῖδι· παρεκαλέσαμεν δὲ τὸ[ν τὸ ἀντίγραφον] διακο|[μίζοντα π]ρὸς ὑμᾶς Δωρόθεον Νεικοκλ[έους ἁρμόζοντα]ς ἀπὸ | [τῆς ἡ]μετέρας πόλεος λόγους ποιήσ[ασθαι πρὸς] τὴν ὑ|[μετέ]ραν καθ' ἃς ἔλαβεν παρὰ τῆς [βουλῆς καὶ τοῦ*

VIII *δ]ήμου | [ἐντο]λάς. ἔρρωσθε. — Ἐπ[ειδὴ Ἐπαμινώνδα]ς Ἐπαμιν|[ών]δου ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθ[ὸς ὑπὲρ τοῦ] ἔθνους ὑπ|[άρχει] συνπολειτευόμε[νος ....]τοτε καὶ | ....ς ἐποίη|[σεν ἀρίστῃ χρησάμενος βίο]υ ἀγωγῇ, καὶ | [ἰδίᾳ τε πρὸς ἕκαστον ἡμῶν] καὶ κοινῇ πρὸ[ς | πάντας διά τε τοῦ χρόνου το]ῦ παρεληλυθότος | [προσεφέρετο καλῶς καὶ ἀξίως τ]ῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς, καὶ | [ζητουμένης παρ' ἡμ]ῶν πρώτης καὶ ἀνανκαι|[οτάτης πρὸς τ]ὸν νέον Σεβαστὸν πρεσβείας | [ὑπὲρ τοῦ ἔθν]ους [ε]ἰς τὸ κοινὸν τῶν Βοιωτῶν, πολλῶν ὀ|[κνησ]άντων ὑπομεῖναι τὸ βάρος καὶ τὴν ὄχλησιν | [τῆς] ἀποδημίας, κινδυνεύοντός τε τοῦ ἔθνους ἀπ|[οσπασ]θῆναι τῆς κοινῆς τῶν Ἀχαιῶν ἐλπίδος καὶ φι|[λαν]θρωπίας, αὐτεπάνγελτος ἐν τῷ κοινῷ τῶν Παν|[ελλή]νων τῷ ἀχθέντι ἐν Ἄργει ὑπομείνας ἣν ἄλλοι | [πολλοὶ] καλούμενοι ἠρνήσαντο πρεσβείαν οὐδὲ εἰς πα|[ρασκε]υὴν χρόνον αἰτησάμενος ἀνελλιπῶς ἐξῆ|[λθε κ]αὶ ταῦτα καὶ τὰς δαπάνας μετὰ τῆς ὀχλήσεως | [ἐκ τῶ]ν ἰδίων ὑποσχόμενος, πληρώσας δὲ τὴν ὑπὲρ | [τοῦ ἔ]θνους πρεσβείαν, τὸ ἀπόκριμα καὶ πρὸς ἡμᾶς | [τοῦ ν]έου Σεβαστοῦ διεκόμισεν πάσης ἐλπίδος | [φι]λανθρωπίνης πλῆρες, ἀνεπιβαρήτους κα|[ὶ τὰς] πόλεις καὶ τὸ κοινὸν καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ καὶ ἐν | [τῇ] πρεσβείᾳ φυλάξας· δι' ἃ δὴ δεδογμένον εἶναι | [τοῖς] τε ἄρχουσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ Θηβαίων, | [δεδό]σθαι πολειτείαν κατὰ δωρεὰν Ἐπαμεινώνδᾳ | [Ἐπαμ]εινώνδου, καὶ εἶναι αὐτῷ μετοχὴν πάντων | [τῶν τ]ῆς πόλεως φιλανθρώπων καθὰ καὶ τοῖς ἐ|[γχωρί]οις· ἀναθεῖναι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα γραπτὴν | [ἐν ὅπλ]ῳ ἐπιχρύσῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπιγραφὴν ποιήσαντ|[ας· "Ὁ] δῆμος Θηβαίων Ἐπαμεινώνδαν Ἐπαμειν|[ώνδο]υ, πρεσβεύσαντα κατὰ δωρεὰν ἐν τῷ κοιν|[ῷ τῶν] Ἀ[χ]αιῶν ὑπὲρ τοῦ [Β]οιωτῶν ἔθνους πρὸς | [τὸν Σε]βαστὸν Καίσαρα Γερμανικόν, ἀρετῆς | [ἕνεκα]." ἑλέσθαι δὲ καὶ τὸν διακομίσο[ν]τα τὸ ἀντί|[γραφο]ν τοῦ ψηφίσματος πρὸς τὴν Ἀκρηφιέων πόλιν. | [ἡρέθη] Δωρό-*

IX *θεος Νικοκλεῦς. — | [Κατὰ ταῦ]τὰ δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις | [αἱ ἐν Βοι]ωτίᾳ ψηφίσμ[α]σιν καὶ πολειτείᾳ ἐτείμησαν | [εὐχαριστ]οῦσαι· οὐκ ἐγράφησαν δὲ διὰ τὸ (τὸν) τόπον μὴ | [ἐξαρκεῖν].*

In universum quidem Holleauxii, qui ipse antiquiorum editorum inventis diligenter et prudenter usus est, vestigia secutus sum in verbis tituli restituendis. Sed de nonnullis locis ab eo dissentio: Vs. 1 praeturae significationem restituit Foucartus apud Holleauxium p. 313 not. 1. — Vs. 7 Keil et Holleaux [*καὶ*] *τοῦ συνεδρίου καὶ τῆς συνόδου μετέσχεν*. Sed sic duo distinguenda essent hominum corpora, *τὸ συνέδριον* et *ἡ σύνοδος*, cuius rei nullum est vestigium in eis quae hic et alibi de illo Achaeorum sive Panhellenum communi traduntur; accedit quod versibus proximis collatis apparet tribus litteris lacunam non expleri. Quare sic haec refinxi, ut *συνεδρίου* mentio ad iusiurandum spectet, a verbo *μετέσχεν* vero nihil pendeat nisi *τῆς συνόδου*. Inter utriusque vocabuli vim iam nihil interest, nisi quod illud (*συνέδριον*) collegium, hoc (*σύνοδος*) hunc qui tum fiebat collegii conventum significat. — Vs. 11 [*εὐγ*]*ενὲς* scripsi cum Keilio; [*εὐμ*]*ενὲς* Holl. minus apte. — Vs. 15 init. [*αὐτῷ*] addidi, quia aliter vacuum spatium ante *ἔρρωσθε* relictum nimium esset in collatione versuum 50 et 55. — Vs. 49 [*αὐτοῦ αἰ*]*τησαμένου* Holleaux non inepte; sed mihi probabilius est, non id petivisse Epaminondam, ut honores sibi decreti differrentur, sed omnino negasse se eis uti, propter eaque consilium sua sponte rem in proximum conventum distulisse. — Vs. 59 [*εἰς*] *ὃν* [*κα*]*ιρὸν* Holleaux. — Vs. 82 *ἐσφραγισμένον*] *δημο*|[*σίᾳ σ*]*φραγῖδι* Holleaux; sed articulo careri hic nullo modo potest. — Versus 92—96 paullo aliter refinxi ac Holleaux, sed non multum interesse neque rem in tanto lacunarum ambitu ad liquidum perduci posse concedo. — Vs. 115. 116 *ἐνοίκοις* Keil, *ἐντίμοις* Holleaux. Sed illud quidem inquilinos potius significat, hoc vero non distincte indicat illud discrimen, in quo cardo sententiae vertitur: nempe Epaminondae peregrino eadem omnia iura decernuntur, quibus qui origine Thebani sunt utuntur. Quare *ἐγχωρίοις* scripsi. — Vs. 125 [*Ἔπει*]*τα δέ*, vs. 126 [*ἐν Βοι*]*ωτίᾳ* (sine articulo), vs. 127 [*πολλαὶ*] *οὖσαι* Holleaux. In fine [*ἐξαρκεῖν*] addidi, quod in sinistro margine infra vs. 127 periisse manifestum est. *τὸν* ante *τόπον* in exemplari minusculis expresso Holleaux sine uncis, ita ut in maiusculis errore typothetae intercidisse videatur.

2712 Fragmenta duo tabulae lapidis leucophaei. — *a* in ecclesia S. Georgii quae est in vico *Karditza* invenit Leake, qui ed. Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 586 (Boeckh C. I. G. 1626. Lebas *Inscr.* II, 588. Post Boeckhium retractavit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 137 sqq. et haud pauca rectius supplevit). Periisse videtur. — *b* in eiusdem ecclesiae pariete meridionali inaedificatum invenit Lolling, qui exscripsit. — Coniunxi.

[*Textum vide pag. seq.*]

Decretum senatus populique Acraephiensium, quo summis honoribus afficitur Epaminondas idem, cuius est titulus n. 2711. Hanc tabulam illa aliquot annis recentiorem esse non difficile est demonstratu. Etenim quae hic leguntur de Epaminondae meritis deque beneficiis ab eo in cives collatis, ea ex temporum ordine disposita esse apparet; namque qui solus praeter hunc cogitari potest ordo, ut quae genere et natura similia sunt inter se coniungantur, eo non usum esse qui plebiscitum conscripsit, inde potissimum cognoscitur, quod vs. 37—53 illius legationis ad C. Caesarem recens imperio potitum susceptae mentio media interponitur aliis Epaminondae beneficiis, quae quum ab ea plane diversa sint, inter se summam habent similitudinem. Sequitur ut quae inde a versu quinquagesimo tertio leguntur, ad recentiorem illa legatione aetatem referenda sint; quae ratio luculentissime confirmatur titulo n. 2713, ex quo Epaminondam sub finem imperii Neronis etiamtum inter vivos fuisse et summa apud cives auctoritate floruisse discimus.

b

ΙΥΓΟΙ/// Δ
ΠΕΝΤΕΔΙ
Ν///ΤΩΝΙϤΑΙΟΙ///
Ο///ΣΩΣΕΠΙΦΣ//
ΙΣΔΩΚΑΜΕΝΑΥ
ΣΗΜΙΝΕΝΑΔΕΚΑΙϹ
ΕΥΤΕΡΑΝΓΥΜΝΑΣΙΑ
ΝΗΣΑΤΟΠΑΣΑΝΑΙϽϹ
ΛΑΙΩΗΛΕΗΕΝΟΛΙΙΔΕΙ
ΕΝΠΑΡΗΜΙΝΩΓΙΙ ΙΙΜΙ
ΛΩΤΗΣΑΡΧΗΣΕΝΙΕΝ///ΟΛ
ΠΟΛΕΙΤΑΣΠΑΝΤΑΣΚΑΙΝΛΟΟ
ΠΑΙΔΑΣΤΟΥΣΤΩΝΠΟΛΕΙΤΣ
ΡΙΤΟΥΣΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΝΤΑΣ
ΧΕΙΜΩΝΟΣΟΛΟΥΕΠΑΝΑΓΩΙ//
ΕΙΠΝΟΙΣΧΡΩΜΕΝΟΣΩΣΟ///ΚΕΙ
ΛΤΩΝΚΑΙΕΥΣΧΗΜΟΝΑΣΠΟΛΛΑ
ΑΟΛΗΝΤΗΝΠΟΛΙΝΔΗΜΟΘΟΙΝΙΑ
ΝΘΡΩΠΟΝΗΘΟΣΜΗΔΕΝΑ/ ///////// ΙΡΟΝ
ΤΩΝΔΑΠΑΝΗ ΥΤΟΥΠΛΗΡΩΣΑΣΔΕΤΑΥΤΑ////////// ΛΛ
ΛΙΝΩΝ.ΑΧ.ΟΝ ΩΓΕΝΟΙΣΟΛΗΝΤΗΝΠΟΛΙΝΕΙΣΤΙΑ
//////////// ΤΗΕΟΡΤΗ ΙΤΑΥΡΟΘΥΤΗΣΑΣΕΡΜΕΙΚΑΙΗΡΑ
ΛΕΙΚΑ/////////ΤΟΙΣΣΕΒΑ.ΤΟΙΣΑΓΩΝ ϽΙΙ//// ΙΙ Ι ΚΟΝΟΙΣΑΘΛΑΑΣΠΙΔΗΑΤΟΙΣ
//////////ΚΗ/////////ΠΑΣΙΝΜΟΝΟ..ΑΙΠΡΩΤΟΣΑΠΟ ΤΑΝΤΟΣΑΙΩΝΟΣΕΣΕΥ
ΡΩΝΤ/////////////////ΗΝΤΕΙΜΗΝΤΑΥΤΗΝΗΡΙΣΤΙΣΕΧ ΝΠΟΛΙΝΤΗΑΥΤΗΗΜΕΡΑ
ΑΠΕ....ΑΤΟΣΕΝΤΩΓΥΜΝΑΣΙΩΜΗΔ ΑΡΑΛΙΠΩΝΟΥΜΟΝΟΝΤΩΝ
ΕΝΟΙ//////////////ΑΥΤΩΝ///////ΛΟΥΔΕΤΩΝΠΑΡΕΠΙ/////////ΜΟΥ ΤΩΝΞΕΝΩΝΣΥΝΠΑΙ
ΣΙΝΕ/////////////////////ΟΕΡΟΙΚΑΙΤΟΙΣΤΩΝΠΟΛΕΙΤΩΝΔΟΥ////ΣΑΙ ΤΟΦΙΛΟΔΟΞΟΝ
ΗΘΟΣ//////////////////////////////////////ΩΝ///ΤΗΝΑΡΧΗΝΤΗΝΜΕΓΙΣΤΗΝ/////ΔΙΕΛ ΣΟΙ/////////ΛΟ
ΨΥΧ.ΑΝ//////////ΡΟ///////////////ΤΗΣΑ/////ΑΡΤΟΙ///ΣΕΒΑΣΤΟΙΣΕ///ΟΟΙΝΗΣ //////////////

a

ΜΙΑΗΜΕΡΑΤΗΝΠΟΛΙΝΕΠΙΤΕΛΩΝ.ΟΝΛΕ////ΟΜΕΝΟΝΠΑ///////ΕΝΤ.
ΓΥΜΝΑΣΙΩΤΩ///ΥΠΕΡ.ΑΛΛΟΝΤΩΝΔΑΠΑΝΗΜΑΤΩΝΚΑΙΑΔΙ/////ΕΙΩΤΟΟ/////
.ΟΝΠΑΡΗΜ.ΝΑΛΛΑΚΑΙΕΝΤΑΙΣΠΕΡΙΣΠΟΛΕΣΙΝΟΑΥΜ.ΣΕΣΘΑΙΤΟΥΤ//////
ΜΕΓΙΣΤΟΥ.ΑΙ.ΩΣΟΝΤΟΣ//////ΑΩΝΤΗΝΧΩΡΑΝΧΩ.ΙΤΟΣΠΑΡΑΛΕΛΕΙΠ//////////
ΤΗΣΚΟΝ///ΣΕΩΣΟΝΤΗΕΓΔΟΞΕΙΤΟΥΟΛΟΝΕΠΙΣΚΕ.ΑΣΘΗΝΑΙΚΑΙΚΟΝΙΟΘΗ
ΝΑ.ΜΟΝΟΣΠΡΟΕΝΟΗΣΕΝΠΡΟΣΜΕΙΝΑΣΚΑΙΚΑΤΩΡΘΩΣΑΤΟΥΠΕΡΕΞ/////////
ΧΙΛΙΑΔΗΝΑΡΙΑΟΥΣΗΣΤΗΣΕΠΙΣΚΕΥΗΣΙΣΔΩΔΕΚΑΣΤΑΔΙΟΥΣΗΔΗΔΕΤΟΜΕΓ///
ΛΟ.ΡΟΝΤΗΣΓΝΩΜΗΣΕΚΤΕΙΝΑΣΚΑΙ..ΤΟΒΟΙΩΤΩΝΕΘΝΟΣΠΡΕΣΒΙΑΣ..ΤΟΥ
ΜΕΝΗΣΠΡΟΣΤΟΝΝΕΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΕΝΤΩΤΩΝΑΧΑΙΩΝΚΑΙΠΑΝΕΛΛΗΝΩΝ
ΣΥΝΕΔΡΙΩΕΝΑΡΓΕΙΠΟ..ΩΝΤΕΣΥΝΕΛΗΛΥΘΟΤΩΝΕΥΣΧΗΜΟΝΩΝΚΑΙΠΡΩ
ΤΩΝΕΚΤΩΝΠΟΛΕΩΝΚΑΙΠΑΝΤΩΝΑΡΝΟΥΜΕΝΩΝΚΑΙΕΠΙ.ΛΛΟΥΜΕΝΩΝΠΑΝΤ///
ΕΝΕΛΑΣΣΟΝΙΘΕΜΕΝΟΣΤ.ΕΑΥΤΟΥΠΡΟΘΥΜΟΤΑΤΑΕΠΕΔΕΞΑΤΟΤΗΝΠΡΕΣ
ΒΙΑΝΥΠΕΡΤΟΥΒΟΙΩΤΩΝΕΘΝΟΥΣΠΡΟΣΘΕΙΣΤΩΕΥ..ΕΝΕΙΤΟΥΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ.ΑΙΤΟ
ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΟΝ///////ΛΔΩΡ///ΝΠΡΕΣΒΕΥΣΙΝΘΑΥΜ..ΙΟΣΟΥΝΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΚΑΙΑΠΟ
ΔΟΧΗΣΑΞΙΩΘΙΣΕΝΤΟΙΣΠΑΝΕΛΛΗΣΙΝΤΕΙΜΑΣΕΛΑΒΕΝΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΟΣΚΑΙΔΙ
ΑΤΗΣ//////ΦΘΙΣΗΣΕΠΙΣΤΟΛΗΣΥΠΑΥΤΩΝΠΡΟΣΤΗΝΠΟΛΙΝΗΜΩΝ ΤΕΛΕΣΑΣ
ΔΕΤΗΝΠΡΕΣΒΕΙΑΝΜΕΤΑΤΩΝΑΛΛΩΝΕΘΝΩΝΚΑΙΤΟΑΠΟΚΡΙΜΑΕΝΕΝΚΩΝΠΑΡΑ
//ΕΛΑΒΕΝΜΕΤΑΤΩΝΣΥΝΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝΤΟΤΕΚΟΙΝΟΝ
ΠΑΜΒΟΙΩΤΩΝΣΥΝΕΔΡΙΟΝΥ////////////////////ΕΝΟΝΤΗΝΑΥΤΕΠΑΝΓΕΛΤΟΝΧΑΡΙ.
ΚΑΙ..ΝΟΙΑΝΤΕΙΜΑΣΕΨΗΦΙΣΑΝΤΟ//////ΣΠΡΕΠΟΥΣΑΣΚΑΙΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝΠΡΟ.
ΤΗΝ..ΛΙΝ.ΜΩΝΕΠΙΤΑΔΕΚΑΤΑ.Ω///////////////ΣΚΑΙΚ.ΜΑΙ.ΥΧΑΡΙΣΤΟΝΠΡΑΓΑ.Α
///////////////ΑΙΚΑΙΑΥΤΑΙ//////////////////////////////ΜΑΣΙΝΚΑ//////////ΛΕΙΤΕΙ.ΚΑΙΕΙΚΟΝΩΝ//////////////
ΤΕΙΜΙΣΤΑ.ΥΤΟΝΥΠΕΡ.......ΔΕΤΗΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΚΑΙΑΡΕΤΗΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣ
///ΕΑΥΤΟΝΠΡΟΣΤΟΦΙΛΟΔΟΞΟΝ//////ΦΙΛΑΓΑΘΟΝΤΑΙΣ..

ΛΗ.ΟΙΣΔΑΠΑΝΑΙΣΕΙΣΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΣΝΟΜ..ΟΜΕΝΟΣΕΓ..ΛΟΙΠΟ
ΤΟΣΓΑΡΗΔΗΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗΤΟΥΤΩΝΠΤΩΙΩΝΑΓΩΝΟΣΚΑΤΑΣΤΑΘΙΣΑΓΩΝΟΘΕ
ΤΗΣΠΡΟΘΥΜΟΤΑΤΑΕΠΕΔΕΞΑΤΟΦΙΛΟΔΟΞΗΣΑΣΤΟΑΝΑΝΕΩΣΑΣΘΑΙΤΗΝΑΡΧΑ.
ΟΤΗΤΑΤΟΥΑΓΩΝΟΣΤΩΝΜΕΓΑΛΩΝΠΤΩΙΩΝΚΑΙΚΑΙΣΑΡΗΩΝΚΤΙΣΤΗΣΑΝΩΘΕ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣΑΝΑΛΑΒΩΝΤ.ΤΗΝΑΡΧΗΝΕΥΘΕΩΣΕΠΙΤΕΛΕΙΤΑΣΘΥΣΙΑΣΚΑΙ
ΤΑΤΟΥΘΕΟΥΜΑΝΤΕΙΑΕΣΤΙΩΝΑΡΧΟΝΤΑΣΚΑΙΣΥΝΕΔΡΟΥΣΚΑΤΕΤΟΣΠΕΝΤΑ
.ΙΣΜΕΓΑΛΟΜΕΡΕΣΙΔ..ΝΟΙΣΚΑΙΤΗΝΠΟΛΙΝΑΡΙΣΤΙ.ΩΝΕΠΙΠΕΝΤΑΕ..ΑΝΜΗΔΕ
ΜΙΑΝΥΠΕΡΘΕΣΙΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΣΕΝΤΟΙΣΧΡΟΝΟΙΣΜΗΤΕΘΥΣΙΑΣΜΗΤΕΔΑΠ.
ΝΗΣΜΗΔΕΠΟΤΕΠΙΣ.ΑΝΤΟΣΔΕΤΟΥΑΓΩΝΟΣΤΩΕΚΤΩΕΝΙΑΥΤΩΤΟΕΠΙΠΟΛΕΟΣ
ΔΙΑΔΟΜ...ΤΗΝΜΕΛΛΟΥΣΑΝΕΟΡΤΗΝΕΔΩΚΕΝΠΑΣΙΤΟΙΣΠΟΛΕΙΤΑΙΣΚΑΙΠΑΡΟΙ
ΚΟΙΣΚΑΙΕΚΤΗΜΕΝΟΙΣΔΙΔΟΥΣΚΑΤΑΝΔΡΑΕΚΑΣΤΟΝΚΟΦΙΝΟΝΣΕΙΤΟΥΚΑΙΟΙΝΟΥ
ΗΜΙ....ΑΣΔΕΠΑΤΡΙΟΥΣΠΟΜΠΑΣΜΕΓΑΛΑΣΚΑΙΤΗΝΤΩΝΣΥΡΤΩΝΠΑΤΡΙΟ.
ΟΡΧΗΣΙΝΘΕΟΣΕΒΩΣΕΠΕΤΕΛΕΣΕΝ.ΑΥΡΟΘΥΤΗΣΑΣΤΕΤ...ΘΕΟΙΣΚΑΙΣΕ
ΒΑΣΤΟΙΣΚΡΕΑΔΟΣΙ//////////////ΑΡΙΣΤΑΚΑΙΓΛΥΚΙΣΜΟΥΣΚΑΙΔΙΠΝΑΟΥΔΙΕΛΙΠΕΝΠΟΙΩΝ
/////////ΚΑΤΑΤΑΞΙΣΑΠΟΕΙΚΑΔΟΣΜΕΧΡΙΤΡΙΑΚΑΔΟΣΠΡΟΣΕΝΠΑΣΙΤΟΙΣΑΡΙΣΤΟΙΣ
ΠΑΙΔΑΣΤΟΥΣΤΩΝΠΟΛΕΩΝΚΑΙΔΟΥΛΟΥΣΕΝΗΛΙΚΟΥΣΤΑΣΤΕΓΥΝΑΙΚΑΣΤΩΝΠΟΛΕΙ
ΤΩΝΗΓΥΝΗΑΥΤΟΥΝΩΤΙ.ΑΗΡΙΣΤΙΣΕΝΚΑΙΠΑΡΘΕΝΟΥΣΚΑΙΔΟΥΛΑΣΕΝΗΛΙΚΟΥΣΟΥ
ΠΑΡΕΛΙΠΕΝΔΕΟΥΔΕ....ΣΚΗΝΙΤΑΣΚΑΙΣΥΝΚΟΣΜΟΥΝΤΑΣΤΗΝΕΟΡΤΗΝΗΡΙΣΤΙΣΕΝ
ΔΕ ΤΟΥΣΑΠΕ.ΘΕΜΑΤΟΣΚΑΤΙΔΙΑΝΟΜΗΔΕΙΣΑΛΛΟΣΤΩΝΠΡΟΤΕΡΩΝΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΜΗΔΕΝΑΤΗΣΕΑΥΤΟΥΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΑΜ.ΙΡΟΝΓΕΝΕΣΘΑΙΕΝΤΕ
.ΑΙ.ΓΕΙΝΟΜΕΝΑΙΣΘΕΩΡΙΑΙΣΤΟΥΘΥΜΕΛΙΚΟΥΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣ..ΩΜΕΝΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΣΥΝΕΛΘΟΝΤΑΣΑΠΟΤΩΝΠΟΛΕΩΝΕΓΛΥΚΙΣΕΝΕΝΤΩΘΕΑΤΡΩ..ΜΜΑΤΑ
///////ΕΠΟΙΗΣΕΝΜΕΓΑΛΑΚΑΙΠΟΛΥΤΕΛΗΩΣΔΙΑΚΟΥΣΤΑΚΑΙΕΝΤΑΙΣΠΕΡΙΣΠΟΛΕ
ΣΙΝΤΑΔΑΠΑΝΗΜΑΤΑΑΥΤΟΥΓΕΝΕΣΘΑΙΕΝΤΕΤΗΣΥΝΤΕΛΕΙΑΤΟΥΑΓΩΝΟΣΜ.
ΤΑΤΟΠΑΝΔΗΜΟΝΔΙΠΝΟΝ...ΑΡΧ.ΝΑΝΩΘΕΝΠΑΛΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΤΗΣΛΛΠ
.ΝΗ.ΚΑΤΑΤΡΙΚΛΕΙΝΟΝΔΙΑΔΟΜΑΤΑΕΔΩΚΕΝ.ΝΔΕΚΑΔΕΝΑΡΙΩΝΚΑΙ..ΡΑ
.ΑΙΟΝΟΙΝΟΥΠΑΛΑΙΟΥ...ΔΗΝΑΡΙΑΕΞΙΣ..ΟΨΗΜΑΤΟΛΟΙΠΟΝΤΗΣΔΑΠΑ
.ΗΣ ΜΕΤΑΔΕΤΗΝΠΑΝΤΩΝΤΟΥΤΩΝΣΥΝΤΕΛΕΙΑΝΚΑΤΑΒΑΙΝΟΝΤΟΣ
ΑΥΤΟΥΑΠΟΤΟΥΙΕΡΟΥΕΠΙΤΗΝΠΟΛΙΝΠΑΝΔΗΜ.Ι.ΠΗΝΤΗΣΑΝΟΙ..ΛΕΙΤΑΙ
ΠΑΣΑΝΦΙΛΟΤΕΙΜΙΑΝΚΑΙΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝΕΝΔΕΙ.ΝΥΜΕΝΟΙΟΔΕΜΗ..ΛΑΘΟ
ΜΕΝΟΣΤΗΣΕΑΤΟΥΜΕΓΑΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣΤΑΥΡΟΘΥΤΗΣΑΣΔΙΙΤΩΜΕΓΙΣΤΩΕΠΙ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΠΑΡΑΧΡΗΜΑΕΙΣΤ..ΣΕΝΤΟΥΣΣΥΝ..ΘΟΝΤΑΣΕΠΙΤΗΝΕΥΧΑ
ΡΙΣΤΙΑΝΟΘΕΝΕΠΙΤΟΙΣΤΟΙΟΥΤΟΙΣΤΟΥΣΑΓΑΘΟΥΣΤΩΝΑΝΔΡΩΝΚΑΙ////////
ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΟΥΣΚΑΙ..ΛΟ..ΤΡΙΔΑΣΤΑΙΣΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΙΣΤΕΙΜΑΙΣΤΕΚΑΙ
ΔΩΡΕΑΙΣΠΡΟΣΗΚΟΝΕΣΤΙΝΚΟΣΜΟΥΜΕΝΟΥΣΜΑΡΤΙΡΙΣΘΑΙ ΔΙΑΔΗ
ΠΑΝΤΑΕΔΟΞΕΝΤΟΙΣΤΕΑΡΧΟΥΣΙΚΑΙΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙΤΩΔΗΜΩΕ.ΑΙ
ΝΕΣΑΙ.ΕΝΤΟΝΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΟΝΑΝΔΡΑΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΝΕΦΗ
ΠΡΟΣΤ.ΝΠΑΤΡΙΔ..ΣΧ..ΕΝΕΚΤΕΝΕΙΕΥΝΟΙΑΚΑΙΠΡΟΣΤΟΒΟΙΩ
ΤΩΝΕΘΝΟΣΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΣΥΝΚΟΣΜΩΝΚΑΙΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΤΗ
ΠΡΕΣΒΕΙΑΣΤΕΦΑΝΩ.ΑΙΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΧΡΥΣΩΣΤΕΦΑΝΩΚΑΙΕΙΚΟ.
//ΗΤΗΑΓΑΘΗΤΟΥΣΤΕΜΕΤΑΥΤΑΚΑΤΑΣΤΑΘΗΣΟΜΕΝΟΥΣ/////////
ΝΟΟ////////ΕΝ.ΟΙΣΕΠΙΤΕΛΕΣΘΗΣΟΜΕΝΟΙΣΥΠΑΥΤΩΝΑΓΩΣΙΝ..ΛΕΙΝΑΥ
ΤΟΝΙΣ....ΔΡΙΑ.ΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΥΣΑΛΛΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣΙΝ...ΤΩΝ
ΟΥΤΩΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝ////////ΗΠΟΛΙΣΗΜΩΝΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣΦΑΙΝΕΤΑΙΠΡΟΣ
ΤΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤΑΣΠΟΛΛΟΙΤΕΖΗΛ////////////////ΕΙΝΩΝ.ΑΙΤΩΝΑΓΑΘΩΝ
ΤΩΝΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΩΝΤΩΝΠΡΩΤΩΝΣΤΗΣΑΙΔΕΚΑΙΑΝ
ΔΡΙΑΝΤΑΣΑΥΤΟΥ.ΗΑΓΑΛΜΑΤΑΕΝΑΜΕΝΕΝΤΩΙΕΡΩΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΤΟΥΠΤΩΙΟΥΤΟΝΔΕΤΕΡΟΝΕΠΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΕΝΤΗΑΓΟΡΑΚΑΙΕΙΚΟΝ.Σ
ΟΜΟΙΩΣΕΠΙΧΡΥΣΟΥΣΤΗΝΕΠΙΓΡΑΦΗΝΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝΤΗΝΔΕ ΟΔΗΜΟΣΚ/////
ΗΒΟΥΛΗΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΝΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΟΥΑΡΙΣΤΑΠΟΛΕΙΤΕΥΣΑΜΕ
ΝΟΝ///ΕΙΝΑΙΔΕ///////ΕΝΑΝΑΓΡΑΦΗΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΠΙΤΟΥΙΕΡΟΥ
ΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΠΤΩΙΟΥΚΑΙΕΠΙΠΟΛΕΟΣΕΝΤΗΑΓΟΡΑ

Quae legi et restitui possint, haec fere sunt:

.... ὑ[π]ο . . δ . . . . . .|.. πέντε δι- . . . . . .|.......................................ν . των . . αιο . . . . |...ο[υ]ς ὡς ἐπιφω[νεῖσθαι (?) |.................................. . . ἐ]δώκαμεν αὐ[τῷ . . .|...................................] ἡμῖν, ἕνα δὲ καὶ φ[. . . . . . .|.............................. κατὰ δὲ τὴν δ]ευτέραν γυμνασια[ρχίαν |............................... . . . .]ήσατο πᾶσαν ἀ[π]ο[θέμενος |........................... . . . . ἐ]λαίῳ ἤλε[ιψ]εν, ὅλ[ην] δὲ [τὴν πόλιν | εἱστίασε . . . .]εν παρ' ἡμῖν, ᾧ [. . . . . . .|.................. . . . . ἐπὶ τῆς πρ]ώτης ἀρχῆς ἐν[. . . . . . .|.................. . . . . . τούς τε π]ολείτας πάντας καὶ [π]α[ρ]ο[ίκους | καὶ ἐκτημένους καὶ τοὺς] παῖδας τοὺς τῶν πολειτῶ[ν . . . . . .|.................. . . . .]ῳ τοὺς παρεπιδημοῦντας [ξένους |............... ....] χειμῶνος ὅλου ἐπανάγω[ν . . . .|.................. . . . . δ]είπνοις χρώμενος ὡς οὐκ ἐ . . . . .|.................. ....άτων καὶ εὐσχήμονας πολλά[κις |............ ....]α ὅλην τὴν πόλιν δημοθοινία[ις | εἱστίασεν ἐνδεικνύμενος τὸ φιλά]νθρωπον ἦθος, μηδένα [και]ρὸν | [παρεὶς ἄνευ πολλῶν χρημά]των δαπάνη[ς παρ' ἑα]υτοῦ. πληρώσας δὲ ταῦτα [πάντ]α [. |.................... λινώ[ν]ια χ[ρ]όνω[ν], ἐν οἷς ὅλην τὴν πόλιν εἱστία|[σε λαμπρῶς. ἔθηκε δὲ καὶ] τῇ ἑορτῇ ταυροθυτήσας Ἑρμεῖ καὶ Ἡρα|[κ]λεῖ κα[ὶ] τοῖς Σεβα[σ]τοῖς ἀγῶν[α] ὁ[πλ]ι[τ]ικόν, θ(ε)ὶς ἆθλα ἀσπιδῆα τοῖς | [νει]κή[σασι] πᾶσιν, μόνο[ς κ]αὶ πρῶτος ἀπὸ [τοῦ] παντὸς αἰῶνος ἐ[ξ]ευ|ρὼν τὴν τειμὴν ταύτην. ἠρίστισε [δὲ τὴ]ν πόλιν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ | ἀπ' ἐ[κθέμ]ατος ἐν τῷ γυμνασίῳ, μηδ[ένα π]αραλιπὼν οὐ μόνον τῶν | ἐνοί[κων] αὐτῶν, [ἀλ]λ' οὐδὲ τῶν παρεπι[δη]μού[ν]των ξένων σὺν παι|σὶν ἐ[λευ]θέροι(ς) καὶ τοῖς τῶν πολειτῶν δού[λοι]ς [δ]ι[ὰ] τὸ φιλόδοξον | ἦθος. [παραλαβ]ὼν [δὲ] τὴν ἀρχὴν τὴν μεγίστην [οὐ] διέλ[ιπεν ἐνδεικνύμενος τὴν μεγα]λο|ψυχ[ί]αν· [ταυ]ρο[θυ]τήσα[ς γ]ὰρ τοῖ[ς] Σεβαστοῖς ἐ[πε]θοίνησ[εν] | μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν πόλιν ἐπιτελῶν [τ]ὸν λε[γ]όμενον πα . . . ἐν τ[ῷ] | γυμνασίῳ, [ὡς] τ[ὸ] ὑπερ[β]άλλον τῶν δαπανημάτων καὶ ἀδι[άλ]ει[π]το[ν] ο[ὐ μό|ν]ον παρ' ἡμ[ῖ]ν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πέρι[ξ] πόλεσιν [θ]αυμ[άζ]εσθαι. τοῦ τ[ε] | μεγίστου [κ]αὶ [σ]ώ[ζ]οντος [ἡμ]ῶν τὴν χώραν χώ[μα]τος παραλελει[μμένης] | τῆς κον[ιά]σεως [ἐ]ν τῇ ἐγδό[σ]ει, τοῦ ὅλον ἐπισκε[υ]ασθῆναι καὶ κονι[α]θῆ|να[ι] μόνος προενόησε προσμείνας καὶ κατωρθώσατο ὑπὲρ ἑξ[ακισ]||χίλια δηνάρια οὔσης τῆς ἐπισκευῆς (ε)ἰς δώδεκα σταδίους. ἤδη δὲ τὸ μεγ[α]|λό[φ]ρον τῆς γνώμης ἐκτείνας καὶ [(ε)ἰς] τὸ Βοιωτῶν ἔθνος, πρεσβ(ε)ίας [ζη]του|μένης πρὸς τὸν νέον Σεβαστὸν ἐν τῷ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Πανελλήνων | συνεδρίῳ ἐν Ἄργει, πο[λλ]ῶν τε συνεληλυθότων εὐσχημόνων καὶ πρώ|των ἐκ τῶν πόλεων καὶ πάντων ἀρνουμένων καὶ ἐπι[κα]λουμένων, πάντ[α] | ἐν ἐλάσσονι θέμενος τ[ὰ] ἑαυτοῦ προθυμότατα ἐπεδέξατο τὴν πρεσ|β(ε)ίαν ὑπὲρ τοῦ Βοιωτῶν ἔθνους, προσθεὶς τῷ εὐ[γ]ενεῖ τοῦ φρονήματος [κ]αὶ τὸ | μεγαλόψυχον [εἰς] ἄδωρ[ο]ν πρέσβευσιν. θαυμ[ασθε]ὶς οὖν ἐπὶ τούτοις καὶ ἀπο|δοχῆς ἀξιωθ(ε)ὶς ἐν τοῖς Πανέλλησιν τειμὰς ἔλαβεν, μαρτυρούμενος καὶ δι|ὰ τῆς [πεμ]φθ(ε)ίσης ἐπιστολῆς ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν. τελέσας | δὲ τὴν πρεσβείαν μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ τὸ ἀπόκριμα ἐνενκὼν παρὰ | [Γαΐου Καίσαρος, τειμὰς] ἔλαβεν μετὰ τῶν συνπρεσβευτῶν, τό τε κοινὸν | Παμβοιωτῶν συνέδριον ὑ[πομιμνησκόμ]ενον τὴν αὐτεπάγγελτον χάρι[ν] | καὶ [εὔ]νοιαν τειμὰς ἐψηφίσαντο [τὰ]ς πρεπούσας καὶ ἀπέστειλαν πρὸ[ς] | τὴν [πό]λιν [ἡ]μῶν, ἔπ(ε)ιτα δὲ κα[ὶ] ἄ[λλαι πόλει]ς καὶ κ[ῶ]μαι [ε]ὐχάριστον πρᾶγ[μ]α | [ποιοῦ]σαι καὶ αὐταὶ [ψηφίσ]μασιν κα[ὶ πο]λειτεί[α] καὶ εἰκόνων [ἀναστάσει | ἐ]τείμ[η]σα[ν α]ὐτόν. ὑπερεβάλλετο] δὲ τῇ μεγαλοψυχίᾳ καὶ ἀρετῇ πάντας τοὺς | [προτέρους, τρέψας] ἑαυτὸν πρὸς τὸ φιλόδοξον [καὶ] φιλάγαθον ταῖς ἐπ[αλ]|λή[λ]οις δαπάναις, εἷς φιλόπατρις καὶ εὐεργέτης νομ[ιζ]όμενος· ἐγ[λε]λοιπό|τος γὰρ ἤδη τριάκοντα ἔτη τοῦ τῶν Πτωΐων ἀγῶνος, κατασταθ(ε)ὶς ἀγωνοθέ|της προθυμότατα ἐπεδέξατο φιλοδοξήσας τὸ ἀνανεώσασθαι τὴν ἀρχα[ι]|ότητα τοῦ ἀγῶνος, τῶν μεγάλων Πτωΐων καὶ Καισαρήων κτίστης ἄνωθε | γενόμενος· ἀναλαβών τ[ε] τὴν ἀρχὴν εὐθέως ἐπ[ε]τέλει καὶ | τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖα ἑστιῶν ἄρχοντας καὶ συνέδρους κατ' ἔτος πεντά|[κ]ις μεγαλομερέσι δ[(ε)ίπ]νοις καὶ τὴν πόλιν ἀριστί[ζ]ων ἐπὶ πενταε[τί]αν, μηδε|μίαν ὑπέρθεσιν ποιησάμενος ἐν τοῖς χρόνοις μήτε θυσίας μήτε δαπ[ά]|νης μηδέποτε. [ἐν]σ[τ]άντος δὲ τοῦ ἀγῶνος τῷ ἕκτῳ ἐνιαυτῷ τὸ ἐπὶ πόλεος | διάδομ[α (ε)ἰς] τὴν μέλλουσαν ἑορτὴν ἔδωκεν πᾶσι τοῖς πολείταις καὶ παροί|κοις καὶ ἐκτημένοις διδοὺς κατ' ἄνδρα ἕκαστον κόφινον σείτου καὶ οἴνου | ἡμί[ναν. τ]ὰς δὲ πατρίους πομπὰς μεγάλας καὶ τὴν τῶν συρτῶν πάτριο[ν] | ὄρχησιν θεοσεβῶς ἐπετέλεσεν, [τ]αυροθυτήσας τε τ[οῖς] θεοῖς καὶ Σε|βαστοῖς κρεαδοσί[ας καὶ] ἄριστα καὶ γλυκισμοὺς καὶ δ(ε)ῖπνα οὐ διέλιπεν ποιῶν | [καὶ] κατὰ τάξ(ε)ις ἀπὸ εἰκάδος μέχρι τριακάδος πρὸς ἔνπασι τοῖς ἀρίστοις | παῖδας τοὺς τῶν πολε(ιτ)ῶν καὶ δούλους ἐνηλίκους τάς τε γυναῖκας τῶν πολει|τ[ῶ]ν ἡ γυνὴ αὐτοῦ Νωτί . α ἠρίστισεν καὶ παρθένους καὶ δούλας ἐνηλίκους· οὐ | παρέλιπεν δὲ οὐδὲ [τοὺς] σκηνίτας καὶ συνκοσμοῦντας τὴν ἑορτήν, ἠρίστισεν | δὲ [αὐ]τοὺς ἀπ' ἐ[κ]θέματος κατ' ἰδίαν, ὃ μηδεὶς ἄλλος τῶν προτέρων ἐποίησεν, | μηδένα τῆς ἑαυτοῦ φιλανθρωπίας βουλόμενος ἄμ[ο]ιρον γενέσθαι· ἔν τε | [τ]αῖ[ς] γενομέναις θεωρίαις τοῦ θυμελικοῦ πάντας τοὺς [θε]ωμένους καὶ | τοὺς συνελθόντας ἀπὸ τῶν πόλεων ἐγλύκισεν ἐν τῷ θεάτρῳ, [πέ]μματά | [τε] ἐποίησεν μεγάλα καὶ πολυτελῆ, ὡς διάκουστα καὶ ἐν ταῖς πέρι[ξ] πόλε|σιν τὰ δαπανήματα αὐτοῦ γενέσθαι· ἔν τε τῇ συντελείᾳ τοῦ ἀγῶνος μ[ε]|τὰ τὸ πάνδημον δ(ε)ῖπνον [τὴν] ἀρχ[ὴ]ν ἄνωθεν πάλιν ποιούμενος τῆς [δα]π|[ά]νη[ς] κατὰ τρίκλεινον διαδόματα ἔδωκεν [ἕ]νδεκα δ[η]ναρίων, καὶ [κε]ρά|[μ]ιον οἴνου παλαιοῦ [καὶ] δηνάρια ἓξ (ε)ἰς [ἐπ]όψημα τὸ λοιπὸν τῆς δαπά|νης. μετὰ δὲ τὴν πάντων τούτων συντέλειαν καταβαίνοντος | αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπὶ τὴν πόλιν πανδημ[ε]ὶ [ἀ]πήντησαν οἱ [πο]λεῖται | πᾶσαν φιλοτειμίαν καὶ εὐχαριστίαν ἐνδει[κ]νύμενοι· ὁ δὲ μὴ [ἐκ]λαθό|μενος τῆς ἑατοῦ μεγαλοφροσύνης ταυροθυτήσας Διὶ τῷ Μεγίστῳ ἐπὶ | τῆς πόλεως παραχρῆμα εἱστ[ία]σεν τοὺς συν[ελ]θόντας ἐπὶ τὴν εὐχα|ριστίαν· ὅθεν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ | μεγαλοψύχους καὶ [φι]λο[πά]τριδας ταῖς προσηκούσαις τειμαῖς τε καὶ | δωρεαῖς προσῆκόν ἐστιν κοσμουμένους μαρτ[υ]ρ(ε)ῖσθαι· δι' ἃ δὴ | πάντα ἔδοξεν τοῖς τε ἄρχουσι καὶ συνέδροις καὶ τῷ δήμῳ ἐ[π]αι|νέσαι [μ]ὲν τὸν προειρημένον ἄνδρα Ἐπαμεινώνδαν ἐφ' ᾗ | πρὸς τ[ὴ]ν πατρίδ[α ἔ]σχ[ηκ]εν ἐκτενεῖ εὐνοίᾳ καὶ πρὸς τὸ Βοιω|τῶν ἔθνος μεγαλοψυχίᾳ συνκοσμῶν καὶ τὴν πατρίδα τῇ | πρεσβείᾳ, στεφανῶ[σ]αι δὲ αὐτὸν καὶ χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκό[ν|ι γραπτῇ, τύχ]ῃ τῇ ἀγαθῇ, τούς τε μετ(ὰ τ)αῦτα κατασταθησομένους [ἀγω]||νοθ[έτας] ἐν [τ]οῖς ἐπιτελεσθησομένοις ὑπ' αὐτῶν ἀγῶσιν [κα]λεῖν αὐ|τὸν (ε)ἰς [προε]δρία[ν] καθάπερ καὶ τοὺς ἄλλους εὐεργέτας, ἵν[α τού]των | οὕτω συντελουμέν[ων] ἡ πόλις ἡμῶν εὐχάριστος φαίν[η]ται πρὸς | τοὺς εὐεργέτας, πολλοί τε ζηλ[ωταὶ γ]είνων[τ]αι τῶν ἀγαθῶν | τῶν εἰς τὴν πόλιν μαρτυρουμένων τῶν πρώτων. στῆσαι δὲ καὶ ἀν|δριάντας αὐτοῦ ἢ ἀγάλματα, ἕνα μὲν ἐν τῷ ἱερῷ Ἀπόλλωνος | τοῦ Πτωΐου, τὸν δ' ἕτερον ἐπὶ τῆς πόλεως ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ εἰκόν[α]ς | ὁμοίως ἐπιχρύσους τὴν ἐπιγραφὴν ποιουμένων τήνδε· "Ὁ δῆμος κ[αὶ] | ἡ βουλὴ Ἐπαμινώνδαν Ἐπαμινώνδου ἄριστα πολειτευσάμε|νον [ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας]". εἶναι δὲ [καὶ] ἐν ἀναγραφῇ τὸ ψήφισμα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ | τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πτωΐου καὶ ἐπὶ πόλεος ἐν τῇ ἀγορᾷ.

2713 Tabula marmoris leucophaei subcaerulei, a. 1,30, l. 0,54, a sinistra ornata margine prominente lato 0,05, inaedificata Acraephiae (*Karditza*) in ecclesiola S. Georgii. Edidit et illustravit M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XII (1888) p. 510 sqq. Commentarium pleniorem et emendatiorem repetivit, imaginem tituli lithographia expressam adiecit idem in libello *Discours prononçé par Néron à Corinthe en rendant aux Grecs la liberté*, Lugduni 1889.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙΣΑΡ ΛΕΓΕΙ ΤΗΣ ΕΙΣΜΕΕΥΝΟΙ
ΑΣΤΕΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣΑΜΕΙΨΑΣΘΑΙΘΕΛΩΝΤΗΝΕΥΓΕ
ΝΕΣΤΑΤΗΝΕΛΛΑΔΑΚΕΛΕΥΩ ΠΛΕΙΣ ΤΟΥΣΚΑΘΟ Ο
ΕΝΔΕΧΕΤΑΙΕΚΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΑΡΧΕΙΑΣΠΑΡΙΝΑΙ
ΙΣΚΟΡΙΝΘΟΝΤΗΠΡΟΤΕΣΣΑΡΩΝΚΑΛΑΝΔΩΝΔΕ
ΚΕΜΒΡΙΩΝ
ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝΤΩΝΟΧΛΩΝΕΝΕΚΚΛΗΣΙΑΠΡΟΣΕΦΩ
ΝΗΣΕΝΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ
ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΝΥΜΕΙΝΑΝΔΡΕΣΕΛΛΗΝΕΣΔΩΡΕΑΝ
ΕΙΚΑΙΜΗΔΕΝΠΑΡΑΤΗΣΕΜΗΣΜΕΓΑΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ
ΑΝΕΛΠΙΣΤΟΝΧΑΡΙΖΟΜΑΙΤΟΣΑΥΤΗΝΟΣΗΝΟΥΚΕΧΩΡΗ
ΣΑΤΕΑΙΤΕΙΣΘΑΙΠΑΝΤΕΣΟΙΤΗΝΑΧΑΙΑΝΚΑΙΤΗΝΕΩΣ
ΝΥΝΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣΕΛΛΗΝΕΣ
ΛΑΒΕΤΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΑΝΙΣΦΟΡΙΑΝΗΝΟΥΔΕΝΤΟΙΣΕΥΤΥ
ΧΕΣΤΑΤΟΙΣ ΥΜΩΝΠΑΝΤΕΣΧΡΟΝΟΙΣΕΣΧΕΤΕ
ΗΓΑΡΑΛΛΟΤΡΙΟΙΣΗΑΛΛΗΛΟΙΣΕΔΟΥΛΕΥΣΑΤΕ
ΕΙΘΕΜΕΝΟΥΝΑΚΜΑΖΟΥΣΗΣ ΤΗΣΕΛΛΑΔΟΣΠΑΡΕΙΧΟ
ΜΗΝΤΑΥΤΗΝΤΗΝΔΩΡΕΑΝΙΝΑΜΟΥΠΛΕΙΟΝΕΣΑΠΟΛ
ΑΥΩΣΙΤΗΣΧΑΡΙΤΟΣΔΙΟΚΑΙΜΕΜΦΟΜΑΙΤΟΝΑΙΩΝΑ
ΠΡΟΔΑΠΑΝΗΣΑΝΤΑΜΟΥΤΟΜΕΓΕΘΟΣΤΗΣΧΑΡΙΤΟΣ
ΚΑΙΝΥΝΔΕΟΥΔΙΕΛΕΟΝΥΜΑΣΑΛΛΑΔΙΕΥΝΟΙΑΝΕΥΕΡ
ΓΕΤΩΣΜΕΙΒΟΜΑΙΔΕΤΟΥΣΘΕΟΥΣΥΜΩΝΩΝΚΑΙΔΙΑ
ΓΗΣΚΑΙΔΙΑΘΑΛΑΤΤΗΣΑΙΕΙΜΟΥΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΩΝΠΕ
ΠΕΙΡΑΜΑΙΟΤΙΜΟΙΤΗΛΙΚΑΥΤΑΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝΠΑΡΕΣΧΟΝ
ΠΟΛΕΙΣΜΕΝΓΑΡΚΑΙΑΛΛΟΙΗΛΕΥΘΕΡΩΣΑΝΗΓΕΜΟΝΕΣ
// ΙΕΠΑΡΧΕΙΑΝ
ΟΑΡΧΙΕΡΕΥΣΤΩΝΣΕΒΑΣΤΩΝΔΙΑΒΙΟΥΚΑΙΝΕΡΩΝΟΣ
ΚΛΑΥΔΙΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΟΥΕΙΠΕΝΠΡΟΒΕΒΟΥΛΕΥΜΕΝΟΝΕΑΥ
ΤΩΕΙΝΑΙΠΡΟΣΤΕΤΗΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΕΠΙΔΗΟΤΟΥΠΑΝΤΟΣΚΟΣΜΟΥΚΥΡΙΟΣΝΕΡΩΝΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΩΡΜΕΓΙΣΤΟΣΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟΤΡΙΣ
ΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ ΠΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΝΕΟΣΗΛΙΟΣΕΠΙΛΑΜΨΑΣΤΟΙΣΕΛΛΗΣΙΝΠΡΟΕΙΡΗΜΕ
ΝΟΣΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝΤΗΝΕΛΛΑΔΑΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΣΔΕ
ΚΑΙΕΥΣΕΒΩΝΤΟΥΣΘΕΟΥΣΗΜΩΝΠΑΡΙΣΤΑΝΟΜΕΝΟΥΣ
ΑΥΤΩΠΑΝΤΟΤΕΕΠΙΠΡΟΝΟΙΑΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΤΗΝΑΠΟ
ΠΑΝΤΟΣΤΟΥΑΙΩΝΟΣΑΥΘΙΓΕΝΗΚΑΙΑΥΤΟΧΘΟΝΑΕΛΕΥ
ΘΕΡΙΑΝΠΡΟΤΕΡΟΝΑΦΑΙΡΕΘΕΙΣΑΝΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝΕΙΣ
ΚΑΙΜΟΝΟΣΤΩΝΑΠΑΙΩΝΟΣΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΜΕΓΙΣΤΟΣ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ////////////// ΖΕΥΣΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣΕΔΩ
ΚΕΝΕΧΑΡΙΣΑΤΟΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΣΕΝΕΙΣΤΗΝΑΡΧΑΙΟ
ΤΗΤΑΤΗΣΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣΚΑΙΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣΠΡΟΣΘΕΙΣ
ΤΗΜΕΓΑΛΗΚΑΙΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΩΔΩΡΕΑΚΑΙΑΝΕΙΣΦΟ
ΡΙΑΝΗΝΟΥΔΕΙΣΤΩΝΠΡΟΤΕΡΟΝΣΕΒΑΣΤΩΝΟΛΟΤΕΛΗ
ΕΔΩΚΕΝΔΙΑΔΗΠΑΝΤΑΔΕΔΟΓΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΟΙΣΤΕΑΡ
ΧΟΥΣΙΚΑΙΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙΤΩΔΗΜΩΚΑΘΙΕΡΩΣΑΙΜΕΝΚΑ
ΤΑΤΟΠΑΡΟΝΤΟΝΠΡΟΣΤΩΔΙΙΤΩΣΩΤΗΡΙΒΩΜΟΝΕΠΙ
ΓΡΑΦΟΝΤΑΣΔΙΙΕΛΕΥΘΕΡΙΩ ////////////// ΙΕΙΣΑΙΩΝΑΚΑΙΑΓΑΛΜΑ
ΤΑΕΝΤΩΝΑΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΠΤΩΙΟΥΣΥΝΚΑΘΕΙ
ΔΡΥΟΝΤΑΣΤΟΙΣ ////////////// ΠΑΤΡΙΟΙΣΘΕΟΙΣ ////////////////////////////// ΔΙΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥΚΑΙΘΕΑΣΣΕΒΑΣΤΗΣ //////////////////////////////////// ΙΝΑ
ΤΟΥΤΩΝΟΥΤΩΣΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝΚΑΙΗΗΜΕΤΕΡΑΠΟΛΙΣ
ΦΑΙΝΗΤΑΙΠΑΣΑΝΤΕΙΜΗΝΚΑΙΕΥΣΕΒΕΙΑΝΕΚΠΕΠΛΗΡΩ
ΚΥΙΑΕΙΣΤΟΝΤΟΥΚΥΡΙΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ //
ΕΙΝΑΙΔΕΕΝΑΝΑΓΡΑΦΗΤΟΨΗΦΙΣΜΑΠΑΡΑΤΕΤΩΔΙΙΤΩΣΩ
ΤΗΡΙΕΝΤΗΑΓΟΡΑΕΝΣΤΗΛΗΚΑΙΕΝΤΩΙΕΡΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩ
ΝΟΣΤΟΥΠΤΩΙΟΥ

Coniuncta habes in eodem lapide edictum Neronis, quo Graeci Corinthum convocantur (I), contionem illic ab imperatore habitam qua se toti Graeciae libertatem reddere ostendit (II), denique populiscitum Acraephiensium ab Epaminonda Epaminondae f. (cf. n. 2711. 2712) rogatum, quo principi gratias agunt. Res ipsa quidem iampridem nota erat scriptorum testimoniis (Plin. nat. hist. IV, 6, 22. Plut. Flamin. 12. Sueton. Nero 24. Pausan. VII, 17, 3. Cassius Dio LXIII, 11, 1), sed temporis accuratius definiendi copiam hic demum titulus praebuit. In quo cum ille Corinthiacus omnium Graecorum conventus in ante diem quartum Cal. Decembres indicatur, Holleauxius iure de anni 67 p. Chr. fine hoc accepit, Suetonii potissimum testimonio usus, qui *decedentem* imperatorem totam provinciam libertate donasse refert; atqui mense Septembri a. 67 a. Chr. (Ioseph. Bell. Iud. III, 10, 10) Neronem etiamtum in Graecia fuisse. Rogationem Epaminondae (III) proximis post illam imperatoris contionem diebus latam esse iure meritoque statuit idem, docuitque tertiae decimae tribuniciae potestatis significationem cum ea re facile conciliari posse, dummodo statueremus hic ab ipsis comitiis tribuniciis Neronis (pridie Nonas Decembres a. 54 p. Chr.) numerari, id quod certe non pugnat cum eis quae aliunde de tribuniciis illius imperatoris annis comperta habemus (Mommsen *Röm. Staatsrecht* II, 2 p. 798 not. 1 ed. 3). Nihil igitur esse, cur in ipso numero quicquam erratum statueremus iudicavit Mommsenus apud Holleauxium. At ἀποδεδειγμένος additamentum utique ad incuriam aut ignorantiam eius qui haec conscripsit referendum est. Neque enim id quicquam aliud significare potest nisi designatum, neque designationi ullus est locus in potestate tribunicia.

I Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ λέγει· τῆς εἴς με εὐνοί|ας τε καὶ εὐσεβείας ἀμείψασθαι θέλων τὴν εὐγε|νεστάτην Ἑλλάδα κελεύω πλείστους καθ' ὅ[σ]ο[ν] | ἐνδέχεται ἐκ ταύτης τῆς ἐπαρχείας παρ(ε)ῖναι | (ε)ἰς Κόρινθον τῇ πρὸ τεσσάρων Καλανδῶν Δε|κεμβρίων.

II Συνελθόντων τῶν ὄχλων ἐν ἐκκλησίᾳ προσεφώ|νησεν τὰ ὑπογεγραμμένα.

Ἀπροσδόκητον ὑμεῖν, ἄνδρες Ἕλληνες, δωρεάν, | εἰ καὶ μηδὲν παρὰ τῆς ἐμῆς μεγαλοφροσύνης | ἀνέλπιστον, χαρίζομαι, τοσαύτην, ὅσην οὐκ ἐχωρή|σατε αἰτεῖσθαι. πάντες οἱ τὴν Ἀχαΐαν καὶ τὴν ἕως | νῦν Πελοπόννησον κατοικοῦντες Ἕλληνες | λάβετ' ἐλευθερίαν ἀν(ε)ισφορίαν, ἣν οὐδ' ἐν τοῖς εὐτυ|χεστάτοις ὑμῶν πάντες χρόνοις ἔσχετε· | ἢ γὰρ ἀλλοτρίοις ἢ ἀλλήλοις ἐδουλεύσατε. | εἴθε μὲν οὖν ἀκμαζούσης τῆς Ἑλλάδος παρειχό|μην ταύτην τὴν δωρεάν, ἵνα μου πλείονες ἀπο|λαύωσι τῆς χάριτος· διὸ καὶ μέμφομαι τὸν αἰῶνα | προδαπανήσαντά μου τὸ μέγεθος τῆς χάριτος. | καὶ νῦν δὲ οὐ δι' ἔλεον ὑμᾶς, ἀλλὰ δι' εὔνοιαν εὐερ|γετῶ, ἀμείβομαι δὲ τοὺς θεοὺς ὑμῶν ὧν καὶ διὰ | γῆς καὶ διὰ θαλάττης αἰεί μου προνοουμένων πε|πείραμαι, ὅτι μοι τηλικαῦτα εὐεργετεῖν παρέσχον. | πόλεις μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι ἠλευθέρωσαν ἡγεμόνες, | [Νέρων δὲ ὅλην] ἐπαρχείαν.

III Ὁ ἀρχιερεὺς τῶν Σεβαστῶν διὰ βίου καὶ Νέρωνος | Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Ἐπαμεινώνδας | Ἐπαμεινώνδου εἶπεν· προβεβουλευμένον ἑαυ|τῷ εἶναι πρός τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, | ἐπ(ε)ιδὴ ὁ τοῦ παντὸς κόσμου κύριος Νέρων, αὐτο|κράτωρ μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ τρισ|καιδέκατον ἀποδεδειγμένος, πατὴρ πατρίδος, | νέος Ἥλιος ἐπιλάμψας τοῖς Ἕλλησιν, προειρημέ|νος εὐεργετεῖν τὴν Ἑλ[λ]άδα, ἀμειβόμενος δὲ | καὶ εὐσεβῶν τοὺς θεοὺς ἡμῶν, παριστανομένους | αὐτῷ πάντοτε ἐπὶ προνοίᾳ καὶ σωτηρίᾳ, τὴν ἀπὸ | παντὸς τοῦ αἰῶνος αὐθιγενῆ καὶ αὐτόχθονα ἐλευ|θερίαν πρότερον ἀφαιρεθεῖσαν τῶν Ἑλλήνων εἷς | καὶ μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος αὐτοκράτωρ μέγιστος | φιλέλλην γενόμενος [Νέρων] Ζεὺς Ἐλευθέριος ἔδω|κεν ἐχαρίσατο ἀποκατέστησεν εἰς τὴν ἀρχαιό|τητα τῆς αὐτονομίας καὶ ἐλευθερίας, προσθεὶς | τῇ μεγάλῃ καὶ ἀπροσδοκήτῳ δωρεᾷ καὶ ἀνεισφο|ρίαν, ἣν οὐδεὶς τῶν πρότερον Σεβαστῶν ὁλοτελῆ | ἔδωκεν. δι' ἃ δὴ πάντα δεδογμένον εἶναι τοῖς τε ἄρ|χουσι καὶ συνέδροις καὶ τῷ δήμῳ, καθιερῶσαι μὲν κα|τὰ τὸ παρὸν τὸν πρὸς τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι βωμὸν ἐπι|γράφοντας 'Διὶ Ἐλευθερίῳ [Νέρων]ι εἰς αἰῶνα', καὶ ἀγάλμα|τα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πτωΐου συνκαθει|δρύοντας τοῖς [ἡμῶν] πατρίοις θεοῖς [Νέρωνος] Διὸς | Ἐλευθερίου καὶ θεᾶς Σεβαστῆς [Μεσσαλίνης], ἵνα | τούτων οὕτως τελεσθέντων καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις | φαίνηται πᾶσαν τειμὴν καὶ εὐσέβειαν ἐκπεπληρω|κυῖα εἰς τὸν τοῦ κυρίου Σεβαστοῦ [Νέρωνος οἶκον]. | εἶναι δὲ ἐν ἀναγραφῇ τὸ ψήφισμα παρά τε τῷ Διὶ τῷ Σω|τῆρι ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν στήλῃ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλω|νος τοῦ Πτωΐου.

Supplementa omnia Holleauxii sunt, pleraque certa, reliqua maxime probabilia. Nomen Augustae vs. 52 ab eo recte restitutum existimo, non modo, quam rationem ipse affert, quod hoc accurate expletur lacuna, cum Poppaeae Sabinae nomini reponendo neutiquam faveant spatii rationes, sed etiam quia additum Σεβαστῆς indicio est, de superstite, non de defuncta imperatoris uxore dici. Sane Statiliam Messalinam, quae Neroni nupsit a. 66 p. Chr., divinis honoribus affectam esse alibi non commemoratur. Sed in hoc genere in provinciis, atque in eis potissimum quae a Graecis habitatae iampridem regum cultui divino assueverant, multa passim facta esse quorum in litteris nulla exstet memoria nemo facile negaverit. Verba quae in oratione imperatoris vs. 12. 13 sunt τὴν ἕως νῦν Πελοπόννησον Holleauxius p. 20 not. 1 sic interpretatur, ut Neronem aliud nomen, veluti Νέρωνος νῆσος, illi paeninsulae imposuisse statuat aut imponere in animo habuisse si fossa per Isthmum ducta iam veram insulam effecisset. Quam coniecturam ille quidem non profert nisi dubitans ac sibi ipsi diffidens, sed mihi quidem non minus certa videtur quam ingeniosa, eiusque confirmandae causa ascribere liceat locum Suetonii Neronis c. 55: *ideoque multis rebus ac locis, vetere appellatione detracta, novam indixit ex suo nomine, mensem quoque Aprilem Neroneum appellavit; destinaverat et Romam Neropolim nuncupare.* Quod si quis reputaverit, quam paucas ex illis multis rebus et locis, de quibus Suetonius verba facit, singillatim cognitas habeamus, non mirabitur de mutandi Peloponnesi nominis consilio nullum praeterea testimonium aetatem tulisse.

2714. 2715 Lapis leucophaeus inaedificatus in domo Papae Constantini, quae est inter rudera Acraephiae prope vicum *Karditza.* Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 507 n. 14 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 21 n. 5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 184. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 215 n. 573. 574 cum Add. p. 398). Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

2714 Θ . . . . . ω Ἀπολλο[δ]ώρω
τῶν φαρετριτάων
Θιοτέλιος Μνασίππω
τῶν σφενδονατάων
Δαμοκλεῖος Ζωΐλω.

2715 Πτωΐωνος ἄρχοντος, πολεμαρχιόντων Ξεν[ο]|κλίαο Ἀρκεσιλάω, Εἴρωνος Ξεναρτίχω, Ἐ[πι]|κούδιος Οὐπερμενίδαο, γραμματίδδοντος Ἀ[ρ]|χεδάμω Ἐπιχαρίνω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐ[ς] ἐ|φήβων ἐμ πελτοφόρας· Πολιούξενος | . . . . κράτιος, Φιλοκλεῖς | . . . .

(2714)

Θ ι ι . . . . . Ω Α Π Ο Λ Λ Ο /// ꟾ Ρ Ω
Τ Ω Ν Φ Α Ρ Ϝ Τ Ρ Ι Τ Α Ω Ν
Θ Ι Ο Τ Ε Λ Ι Ο Σ Μ Ν Α Σ Ι Π Π Ω
Τ Ω Ν Σ Φ Ε Ν Δ Ο Ν Α Τ Α Ω Ν
Δ Α Μ Ο Κ Λ Ε Ι Ο Σ Ξ Ω Ι Λ Ω

(2715)

Π Τ Ω Ι Ω Ν Ο Σ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Π Ο Λ Ε Μ Α Ρ Χ Ι Ο Ν Τ Ω Ν Ξ Ε Ν
Κ Λ Ι Α Ο Α Ρ Κ Ε Σ Ι Λ Α Ω Ε Ι Ρ Ω Ν Ο Σ Ξ Ε Ν Α Ρ Τ Ι Χ Ω Ε Τ
Κ Ο Υ Δ Ι Ο Σ Ο Υ Π Ε Ρ Μ Ε Ν Ι Δ Α Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Δ Δ Ο Ν Τ Ο Σ Α
Χ Ε Δ Α Μ Ω Ε Π Ι Χ Α Ρ Ι Ν Ω Τ Υ Ι Α Π Ε Γ Ρ Α Ψ Α Ν Θ Ο Ε Ξ Ε
Φ Η Β Ω Ν Ε Μ Π Ε Λ Τ Ο Φ Ο Ρ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Υ Ξ Ε Ν Ο Σ *vac.*
Κ Ρ Α Τ Ι Ο Σ Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ι Σ

Versu postremo quae linea traducta a reliqua inscriptione separavi, nunc excisa esse testatur Lolling.

In priore titulo (n. 2714) eos recensitos fuisse, qui singulis exercitus partibus praeerant, apparet, neque improbabilis est suspicio, quamlibet rem ab his coniunctim dedicatam olim huic lapidi impositam fuisse (cf. n. 2466). Tironum catalogi Acraephienses (n. 2715—2721) medio a. Chr. n. saeculo tertio non antiquiores videntur, quia omnes constanter patrum nomina genetivo casu enuntiata habent. Nam quod n. 2716 polemarchorum nominibus adiectiva patronymica adiuncta sunt, cum tamen tironum patres ad unum omnes genetivo significentur, id molestae genetivorum cumulationis vitandae causa factum esse apparet (cf. n. 2782).

2716 Lapis calcarius leucophaeus fractus in partes complures, a. 0,55, l. 1,00, inscriptus litteris altis 0,01, effossus ad clivum septentrionalem arcis Acraephiae, in praedio Petri Makris, ubi maxima pars (*a*) etiamnunc est. Minora fragmenta (*c*) nunc in horto eiusdem Makris, qui est in vico *Karditza*, asservantur praeter unum (*b*), quod periisse videtur. Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* IX (1884) p. 9 n. 14 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 397 n. 571*a*). Totum titulum praeter frustulum *b* contulit Lolling.

c *c* *a*

Δ Ο Ρ Κ Υ Λ Ω Α Ρ Υ ... Β Ο Ι Ω Τ Ο Ι Σ Ε Ι ////////////////////// Ο Σ Ν Ι Ι // Α Ρ Ε /// Ω
Π Ο Λ Ε Μ Α Ρ Χ Ι Ο ... Ι Ω Ν Α Ρ Γ Ι Λ Ι Α Ο Λ Α Ο Ν Ι Ι //// Α Ρ Ι Σ Τ Ο Γ Ι Τ Ο Ν Ο Σ
c Ξ Ε Ν Ω Ν Ι Ω Π Τ Ω Ι Ο Κ Λ Ε Ι Ο Σ Α Θ Α Ν Ο /// ι Ρ Ι Ω Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Δ Δ Ο Ν Τ Ο Σ
Π Ο Λ Υ Ξ Ε Ν Ω Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ι Δ Α Ο Τ Υ Ι Α Π Ε Γ Ρ Α Ψ Α Ν Θ Ο Ε Σ Σ Ε Φ Η Β Ω Ν
Ε Ν ... Ρ Ε Α Φ Ο Ρ Ω Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο ... Ν Ι Κ Ο Μ Α Χ Ω Χ Α Β Α Σ Φ Ι Λ Λ Ι Ο Σ
Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Ο Σ Π Ο Υ Θ Ο Δ Ω Ρ Ω Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ι Σ Ε Μ Π Ε Δ Ω Ν Ο Σ
Τ Ι Μ Ο Κ Λ Ε Ι Σ Ξ Ε Ν Ω Ν Ο Σ Κ Α Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Μ Ν Α Σ Ω Ν Ο Σ
Λ Υ Σ Ι Σ Τ Ρ Ο ... Σ Ο Δ Ι Κ Ω Ε Ι Ρ Ω Ν Ι /// Τ Ω Ι Ο Τ Ι Μ Ω
Π Τ Ω Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Κ Α Λ Λ Ι Κ Λ Ε Ι Ι Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Κ Α Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ω
Π Τ Ω Ι Ω Ν Δ Ι Ω Ν Υ Σ Ι Ω Α Σ Χ Λ Α Π Ι Ω Ν Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Ω
a Α Φ Θ Ο Ν Ε Ι Τ Ο Σ Μ Ν Α Σ Ω Ν Ο Σ Ρ Ο Γ Κ Ω Ν Θ Ο Ι Ν Α Ρ Χ Ω
Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ω Λ Ε Υ Κ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Δ Ι Ω Ν Ο Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ ////// Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ι Ο Σ Ε Υ Α Ρ Χ Ι Δ Α Σ Δ Ι Ω Ν Υ Σ Ι Ω *a*
Ν Ι Κ Ο Λ Α Ο Σ Α Θ Α Ν Ο Δ Ω Ρ Ω Π Ο Υ Θ Α Ν Γ Ε Λ Ο Σ Ε Υ Δ Ρ Ο Μ Ω
Χ Α Ρ Ι Κ Λ Ε Ι Σ Π Ο Λ Υ Σ Τ Ρ Ο Τ Ω Σ Ω Κ Λ Ε Ι Σ Σ Ω Κ Λ Ε Ι Ο /// Σ
Ν Ι Κ Ω Ν Μ Ε Λ Ι Σ Σ Ω Π Α Τ Ρ Ο Κ Λ Ε Ι Σ Μ Α Ν Τ Ι Α Ο
Φ Ρ Ο Υ Ν Ι Σ Κ Ο Σ Χ Η Ρ Ω Ν Δ Α Ο Σ Α Ω Ν Α Ρ Γ Ε Ι Λ Ι Α Ο
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Γ Ι Τ Ω Ν Δ Ι Δ Υ Μ Μ Ι Ο Σ Ο Μ Ο Λ Ω Ι Χ Ο Σ Α Θ Α Ν Ι Χ Ω
b Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Φ Ρ Ο Υ Ν Ι Χ Ω Ο Ρ Α Σ Ω Ν Δ Α Σ Μ Ν Α Σ Ι Α Ο
Α Θ Α Ν Ι Α Σ Φ Α Υ Λ Λ Ω Δ Ι Ω Ν Υ Σ Ι Ο Σ Α Β Η Ο Δ Ω Ρ Ω
Ο Ο Ι Ν Ι Ω Ν Ε Ρ Μ Α Ι Ω Ν Δ Α Ο
Ο Ν Α Σ Ι Μ Ο Σ Σ Ω Σ Τ Ρ Ο Τ Ω

b *a*

Vs. 6 primum Α, quod Korolkow exhibet, non plane certum esse dicit Lolling. || Col. II vs. 10 ΑΣΧ, non ΑΣΚ, in lapide esse non certum quidem, sed verisimillimum videri affirmat idem. || Col. II vs. 15 inter ΕΙΟ et Σ lapis iam antequam litterae inciderentur laesus fuit; nulla igitur illic est lacuna.

Δορκύλω ἄρχ[οντος] Βοιωτοῖς, ἐ[πὶ δὲ πόλι]ος Νι[κ]αρέ[τ]ω, | πολεμαρχιό[ντ]ων Ἀργιλίαο Λαονι[κίω], Ἀριστογίτονος | Ξενωνίω, Πτωϊοκλεῖος Ἀθανο[δω]ρίω, γραμματίδδοντος | Πολυξένω Διογενίδαο, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐσς ἐφήβων | ἐν [Θυ]ρεαφόρως·

Διωνύσιος Νικομάχω
Δαμάτριος Πουθοδώρω
Τιμοκλεῖς Ξένωνος
Λυσίστρο[τος Ϝι]σοδίκω
Πτωϊόδωρος Καλλικλεῖιος
Πτωΐων Διωνυσίω
Ἀφθόνειτος Μνάσωνος
Ἀπολλόδωρος Ἀπολλοδώρω
Χάβας Φίλλιος
Ἀριστοκλεῖς Ἐμπέδωνος
Καφισόδωρος Μνάσωνος
Εἴρων [Π]τωϊοτίμω
Ἀρίστων Καφισοδώρω
Ἀσχλαπίων Δαματρίω
Ῥόγκων Θοινάρχω
Λευκόδωρος Δίωνος
Ἀριστοκλ[εῖ]ς Ἀριστοκλεῖος
Νικόλαος Ἀθανοδώρω
Χαρικλεῖς Πολυστρότω
Νίκων Μελίσσω
Φρουνίσκος Χηρώνδαο
Ἀριστογίτων Διδύμμιος
Θεόδωρος Φρουνίχω
Ἀθανίας Φαΰλλω
Θοινίων Ἑρμαϊώνδαο
Ὀνάσιμος Σωστρότω
Εὐαρχίδας Διωνυσίω
Πουθάνγελος Εὐδρόμω
Σωκλεῖς Σωκλεῖος
Πατροκλεῖς Μαντίαο
Σάων Ἀργειλίαο
Ὁμολωΐχος Ἀθανίχω
Θρασώνδας Μνασίαο
Διωνύσιος Ἀβηοδώρω

Cf. quae adnotavi ad n. 2715.

2717 In latere eiusdem lapidis, qui in fronte habet titulum n. 2716. Exscripsit Lolling.

ΤΟΙΣΕΠΙΔΕΠ
ΟΝΤΩΝΑΜΙΝ
ΩΡΩΜΝΑΣΙΑΟ
ΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣ
ΛΕΙΙΟΣΤΥΡΑΠΕΝ/// ι Α
ΕΝΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣ//////////
ΝΟΥΣΙΧΩΛΑΚΡΑΤΙΔΑΣ//////
ΟΥΝ///ΧΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩ
ιΟΛΥ ιΛΧΩΤΙΜΟΚΛΕΙΣΕΡ//////
ΙΜΒΡΟΤΟΣΚΡΑΤΕΙΤΟΣΞΕΝΩΝ *vac.*
ιΙΣΟΛΑΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΩΠΡΑΞΙ
ΙΚΩΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΣΑΡΙΣΤΟΓΙΤΟ
ΘΑΝΙΑΟΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣΟΦΓΙΛΕΜ
ΝΙΚΟΣΞΕΝΟΚΡΙΤΩΘΙΟΖΟΤΟΣΝΙ
Ι//////// ΤΟΣΕΥΘΟΥΜΟΚΛΕΙΙΟΣΞΕΝΩ
///////////////// ΝΩΜΝΑΣΙΑΣΔΕΥΞΙΑΟΠΡΟ
Γ////Ζ ////////////// ΙΙ ΟΝΟΣΙΑΡΟΚΛΕΙΣΧΑΡΜ////
ΔΩΡΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΑΙ//////
////// ΝΘΙΟΖΟΤΙΩΕΥΜΕΙΛΟΣ

[. . . . . . . ἄρχοντος Βοιω]τοῖς, ἐπὶ δὲ π[ό|λιος . . . .], πολεμαρχι]όντων Ἀμιν|[. . . . ., ... δ]ώρω Μνασίαο, | [. . . . ., γραμ]ματίδδοντος | [. . . . . κ]λεῖιος, τυ[ὶ] ἀπε[γρ]ά|[ψανθο ἐς ἐφήβων] ἐν πελτοφόρας· | [. . . . . . . Διω]νουσίχω, Λακρατίδας | [. . . . ., Ἀμ]ούν[ι]χος Ἀπολλοδώρω, | [. . . . . . . Π]ολυ[μά]χω, Τιμοκλεῖς Ἐρ . . | . . . ., ... ίμβροτος Κράτειτος, Ξένων | [. . . . . . ., Ϝ]ισόλαος Ἀθανοδώρω, Πραξι|[. . . . . ν]ίκω, Ἀριστοκλεῖς Ἀριστογίτο|[νος, ... Ἀ]θανίαο, Ἀθανόδωρος Ὀφειλέμ[ω, | . . . .]νικος Ξενοκρίτω, Θιόζοτος Νι|[κ . . . ., ...]τος Εὐθουμοκλεῖιος, Ξένω[ν | . . . .]νω, Μνασίας Δευξίαο, Προ| . . . ., ... τ[ί]ω[ν . . . .]ονος, Ἱαροκλεῖς Χαρμ|[ίδαο, Ἀπολλόδ]ωρος Ἀπολλοδώρω, Α . . . . . . | . . . ν Θιοζότ⟨ι⟩ω, Εὔμειλος . . . .

Cf. quae adnotavi ad n. 2715.

2718—2721 Lapis quadratus leucophaeus, ad radices septentrionales arcis Acraephiensium, centum passibus a via et deversorio Petri Makris. Exscripsit Lolling.

[Textum vide pag. seq.]

2718 Ἀγασσιγίτονος ἄρχοντος, | πολε[μ]αρχιόντων Καλοκλίδαο Μαν|[τ]ιξέ[νω], Νίκωνος Μελίσσω, Ἀμφικρίτω Γλαφ|ο[ρ]ίδαο, γραμματίδδοντος Χωροφίλω Φιλομείλ|λω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐσς ἐφήβων ἐν πελτο|φόρας· Λαμπρίας Νιομεινίω, Πτωΐων Χαρμίχω, | Ἰθ[ύ]τρειτος Εὐνόστω, Καφισόκριτος Διοζότω, Φιλόδα|μος Καλλίππω, Πο[ύθ]ων Σάωνος, Διόζοτος Ἀριστογίτον[ος], | Δαματρογίτων [Δ]άμωνος, Ὀλουμπιόδωρος Μαντίαο, Καλ[λίστρ]|ατος [Ὀ]νχειστί[ω]νος, Φιλόμειλος Ἀμινοκλεῖος, Εὐπορίων | [Σ]ω[λ]όχω, [Ν]ό[μ]ων Κλιαρ(ι)στίδαο.

(2718) ΑΓΑΣΣΙΓΙΤΟΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΠΟΛΕ///ΑΡΧΙΟΝΤΩΝΚΑΛΟΚΛΙΔΑΟΜΑΝ
///ΠΙΞΕ///////ΝΙΚΩΝΟΣΜΕΛΙΣΣΩΑΜΦΙΚΡΙΤΩΓΛΑΦ
ΟΚΙΔΑΟΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΧΩΡΟΦΙΛΩΦΙΛΟΜΕΙΛ
ΛΩΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΣΣΕΦΗΒΩΝΕΝΠΕΛΤΟ
ΦΟΡΑΣΛΑΜΠΡΙΑΣΝΙΟΜΕΙΝΙΩΠΤΩΙΩΝΧΑΡΜΙΧΩ
ΙΘ///ΤΡΕΙΤΟΣΕΥΝΟΣΤΩΚΑΦΙΣΟΚΡΙΤΟΣΘΙΟΞΟΤΩΦΙΛΟΔΑ
ΜΟΣΚΑΛΛΙΠΠΩΠΟ,///ΩΝΣΑΩΝΟΣΔΙΟΞΟΤΟΣΑΡΙΣΤΟΓΙΤΟΝ////
ΔΑΜΑΤΡΟΓΙΤΩΝ///ΑΜΩΝΟΣΟΛΟΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣΜΑΝΤΙΑΟΚΑΛ//////
ΑΤΟΣ///ΝΧΕΙΣΤΙ///ΝΟΣΦΙΛΟΜΕΙΛΟΣΑΜΙΝΟΚΛΕΙΟΣΕΥΓΟΡΙΩΝ
sic 2\ΟΧΩΙ//Ο///ΩΝΚΛΙΑΡΣΤΙΔΑΟ

(2719) //////Τ///ΟΤ//////\///¯///ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΥΝ///ΡΙ///////ΤΩΝΕ¯///Τ/////
//ΧΟΝΤΩΝΔΑΜΟΧΑΡΙΛ////////ΑΓ///////////
//ΓΡΑΜΜΑΤΙΔ////////////////////////
//////////////////////////ΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΣΣΕΦΗΒΩΝΕΝΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣ
///////////ΑΓΑΣΣΙΓΙΤΟΝΟΣΝΙΚΩΝΝΙΚΟΜΑΧΩ//
//////////////ΑΤΙΟΣΑΓΛΑΟΔΩΡΩ//////////////ΘΑΛΛΩΑΓΑΘΟΙ////////////////////////
///////////////Ν////////Π////////////////////////////ΔΑ/////////////////////ΜΟΣ//////////////////////////

Sequebatur tertius titulus qui totus evanuit.

(2720) ΑΡΙΣΤΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΠΟΛΕΜΑΧΙΟΝΤΩΝΜΕΝΑ//////////////
ΙΟΣFΙΣΟΔΙΚΩFΙΣΙΠΠΩ////////////
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΘΑΡΣΟΜΑΧ//////
ΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΣΣΕΦΗΒΩΝΕΝΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣ
ΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΝΙΚΩΝΟΣΚΛΙΩΝΚΑΦΙΣΣΙΟΣ////////ΚΙ//////////
ΑΣΑΝΤΙΜΑΧΩΝΙΚΙΑΣΜΝΑΜΟΧ////////ΩΠΟΛΟΥΛΑ//////////
ΔΙΟΣΙ//Ο,///ΔΛΟΑΜΦΙΚΡΙΤΟΣΕΝ////ΟΙ////ΛΑΟΔΑΜΑΤΡ
ΙΟΣΚΑΦΙΣΙΑΟΕΠΙΧΑΡΕΙΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΟΣΜΙΝΙΑΟΑΝΘΕΜΩΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΔΙΟΔ///////
//////////////////////////////ΕΙΟΣΔΕΥΞΙΛΛΟ///////////////////////////////////////
//ΔΩΡΟΣ///
//ΡΙΣΤΟΓΙΤΟΝΟΣΚΑΦΙΣΟΔ////////////ΑΣΙ
/////////////////////ΔΑΜΟΚΛΙΔΑΟΔΙΟΔΩΡΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΟΝΑΣ
//////ΙΛΟΣΟΝΑΣΙΜΩ/////Κ/////ΑΓΕΙΣΙΑΟΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣFΙΣΑΝΔ/////
///////////////////ΔΡΩ/////////////////////ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΔΑΜΑΤΡΙΩ
///ΡΧΙ///////ΝΙΚΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
///ΛΙΣΣΩΗΕΝΑ////////////////ΑΝΤΙΓΕΝΙΟΣ

(2721) //ΔΑΟΑ//////Ο//////ΟΣΤΥΙΕΣΣΕΦΗΒΩΝ
///ΜΟΔΩΡΩΠΟΛΥΣΤΡΟΤΟΣΞΕΝ
///ΜΩΘΙΟΤΕΛΕΙΣΜΝΑΣΙΠΠΩΜΝΑ
ΣΑΡΧΟΣΡΙ//////////ΩΝΟΣΘΙΟΔΩΡΟΣΜΝΑΣΑΡ//////ΑΣΩΠΩΝ///ΙΛΩΝΟΣ
///ΩΠΩΝΣΑΩΝΟΣΑΜΙΝΙΑΣΑΓΕΙΣΙΠΠΩΠΟΛΥΣΤΡΟΤΟΣΔΙΩ
ΝΟΣΣΩΚΡΑΤΕΙΣΕΥΜΕΙΛΩΠΟΛΥΞΕΝΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩ
ΠΟΥΘΩΝΤΟΥΧΑΝΟΡΟΣΚΑΦΙΣΙΑΣΘΥΝΑΡΧΩΚΑΦΙΣΙΑΣ
/////////ΟΔ/////ΝΙΚΩΜΝΑΣΙΑΣΘΡΑΣΩΝΔΑΟΠΤΩΙΟΚΛΕΙΣ
/////////////Α●ΑΝ///////////////////ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΑΜΙΝΟΝΙ////ΙΧΩ
//////ΣΑΩΝ//////ΑΡΧΙ///ΣΑΘΑ//
////////////ΕΙΣ//

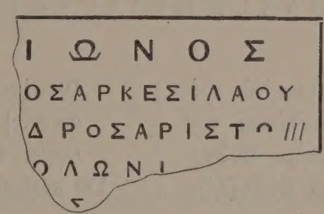
2719 [Σ]τ[ρ]οτ[οφ]ά[ν]τ[ω] ἄρχοντος ἐν κυν[ῦ] Β[υω]τῶν, ἐ[πὶ] π[όλιος | δὲ ...., πολεμαρ]χ(ι)όντων Δαμοχαρί[δαο] Ἀπ........., | ...., ..., γραμματίδ[δοντος ... ..|.........], τυὶ ἀπεγράψανθο ἐσς ἐφήβων ἐν πελτοφόρας· | ...... Ἀγασσιγίτονος, Νίκων Νικομάχω, ..., | ... ...άτιος Ἀγλαοδώρω, [Θάλλος] Θάλλω, Ἀγαθο[κλεῖς ....| ......]ν .....π........... δα.........μος ....

2720 Ἀρίστωνος ἄρχοντος, | πολεμαρχιόντων Μενά[νδρω .....]|ιος, Ϝισοδίκω Ϝισίππω, ..., | γραμματίδδοντος Θαρσομάχ[ω ....], | τυὶ ἀπεγράψανθο ἐσς ἐφήβων ἐν πελτοφόρας· | Ἀντιγένεις Νίκωνος, Κλίων Καφίσσιος, [Ἀλ]κι[βιάδ]|ας Ἀντιμάχω, Νικίας Μναμοχ[άρτ]ω, Πολουλα[ΐδας] | Διοσ[κ]ο[ρί]δ[α]ο, Ἀμφίκριτος Ἐν[ν]ο[μίδ]αο, Δαμάτρ|ιος Καφισίαο, Ἐπιχάρεις Ἀρίστωνος, Ἀπολλώ|νιος Μινίαο, Ἀνθέμων Ἀπολλοδώρω, Διοδ..|[ος ......κλ]εῖος, Δευξίλαο[ς ...., | ....]δωρος [..........., | .. .. Ἀ]ριστογίτονος, Καφισόδ[ωρος Μν]ασί|[αο, ...] Δαμοκλίδαο, Διόδωρος Καφισοδώρω, Ὀνασί|[φ]ιλος Ὀνασίμω, [Νί]κ[ων] Ἀγεισίαο, Ἀπολλόδωρος Ϝισάνδρ[ω, | .....]δρω[ν ....], Ἀπολλόδωρος Δαματρίω, | [................ Ἀ]ρχί[αο], Νίκων Ἀρίστωνος, | [........... Με]λίσσω, Μένα[νδρος] Ἀντιγένιος.

2721 ....δαο ἄ[ρχ]ο[ντ]ος τυὶ ἐσς ἐφήβων· | ....μοδώρω, Πολύστροτος Ξεν|........, ...μω, Θιοτέλεις Μνασίππω, Μνά|σαρχος Ῥί[νθ]ωνος, Θιόδωρος Μνασάρ[χω], Ἀσώπων [Φ]ίλωνος, | [Κ]ώπων Σάωνος, Ἀμινίας Ἀγεισίππω, Πολύστροτος Δίω|νος, Σωκράτεις Εὐμείλω, Πολύξενος Ἀπολλοδώρω, | Πούθων Τουχάνορος, Καφισίας Θυνάρχω, Καφισίας | [Περι]οδ[ο]νίκω, Μνασίας Θρασώνδαο, Πτωϊοκλεῖς | ....., Ἀθαν........, Δαμάτριος Ἀμινον[ικί]χω, [Πο|λυ]σάων [κὴ] Ἀρχί[α]ς Ἀθα[ν......, ..., | .....εις ....

Cf. quae adnotavi ad n. 2715.

2722 Fragmentum basis lapidis leucophaei. In superficie tria foramina, unum magnum rotundum, duo minora, ex quibus alterum item rotundum, alterum quadratum. Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

[Ἄρχοντος ......]ίωνος | ....ος Ἀρκεσίλαου, | [..........., ...αν]δρος Ἀριστο[.|....., ..., Σ]όλων Ι.........

Cuius generis sit titulus, latet. Si tironum laterculum esse sumpseris, eis omnibus qui supra editi sunt recentiorem habendum esse apparet propter dialectum volgarem.

2723 Marmor quadratum, quod in superficie tria foramina habebat, pedibus tripodis inserendis destinata, atque medio loco inter ea excavationem rotundam, cui fulcrum tripodis inmissum videtur, inventum in ruderibus templi Apollinis Ptoi ad fontem qui vocatur Περδικόβρυσις. Ed. Ulrichs *Bullettino dell' Inst. arch. Rom.* 1838 p. 109. *Reisen und Forschungen* I p. 247 not. 3 (Osann *Zeitschrift für Alterthumswissenschaft* 1845 n. 81 p. 645. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 69 n. X. Lebas *Inscr.* II, 583. Minusculis repetivit K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 572 n. 2. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 19 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 181. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 213 n. 570. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 2 n. I). Lollingius bis frustra quaesivit.

ΒΟΙΩΤΟΙΑΠΟΛΛΩΝΙΠΤΩΙΟΙΑΝΕΘΙΑΝΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΟΙΣΦΙΛΟΚΩΜΩ..ΙΓ...ΙΙΩΘΕΣΠΙΕ...
ΑΦΕΔΡΙΑΤΕΥΟΝΤΩΝΕΜΠΕΔΟ.ΛΕΙΟΣΑΘΑΝΟΚΡΙΤΙΩΤΑΝΑΓΡΗΩ:ΠΟΥΘΩΝΟΣΑ.ΤΟΜΕΙΛΕ..ΩΕΡΧΟΜΕΝΙΩ
ΙΠΠΟΤΙΩΝΟΣϜΑΣΤΥΜΕΙΔΟΝΤΙΩΚΟΡΩΝΕΙΟΣ:ΕΠΙϜΑ..ΙΟΣΜΑΧΩΝΙΩΘΕΙΒΗΩΝΙΚΙΩΝΟΣΓ.ΥΛ.ΩΝΟΣΠΛΑΤΑΕΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΟΣΑΓΑΣΙΗΩΑΝΑΘΑΔΟΝΙΩΣΑΩΝΟΣΟΙΟ.ΙΜΙΩΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣΜΑΝΤΕΥΟΜΕΝΩΩΝΥΜΑΣΤΩΝΙΚΟΛΑΙΩΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣ

Βοιωτοὶ Ἀπόλλωνι Πτωΐοι ἀνέθιαν, ἄρχοντος Βοιωτοῖς Φιλοκώμω [Ἀντ]ιγ[ενει]ίω Θε[ι]σπιε[ῖος], | ἀφεδριατευόντων Ἐμπεδο[κ]λεῖος Ἀθανοκριτίω Ταναγρήω, Πούθωνος Α[ὐ]τομει[δ]ε[ι]ω Ἐρχομενίω, | Ἱπποτίωνος Ϝαστυμειδοντίω Κορωνεῖος, Ἐπιϝά[λτ]ιος Μαχωνίω Θειβήω, Νικίωνος Γ[ρ]υλ[ί]ωνος Πλαταεῖος, | Ἀριστοκλεῖος Ἀγασιήω Ἀνθαδονίω, Σάωνος [Θ]ιο[τ]ιμίω Θεισπιεῖος, μαντευομένω [Ὀ]νυμάστω Νικολαΐω Θεισπιεῖος.

Titulos n. 2723. 2724. 2724*a*. 2724*b* eiusdem aetatis esse Holleauxius certissimis argumentis demonstravit. Namque in his titulis omnibus idem homo, Onymastus Nicolai f. Thespiensis, vatis munere fungitur. Praeterea Aeschrondas Thiomnasti f. Thebanus archon est n. 2724*b*, ἀφεδριατεύων n. 2724*a*, Triax Antidori f. Thebanus archon n. 2724*a*, ἀφεδριατεύων n. 2724, Eumelus Epicydis f. Coronensis archon n. 2724, ἀφεδριατεύων n. 2724*a*. Iam ex his titulis unum (n. 2724*b*) annorum 312—304 a. Chr. terminis contineri inde collegit Holleauxius, quod in eo solo septem Boeotis, qui ἀφεδριατεύοντων munere fungerentur, octavus accederet Chalcidensis. Atqui anno 304 Chalcida Boeotorum fuisse, sed eo ipso anno Demetrium Poliorcetam praesidio Boeotorum expulso oppido potitum esse (Diodor. XX, 100, 6). Quo tempore Boeotorum foederi se adiunxissent Chalcidenses, ignorari. Sed tamen id factum esse non posse ante annum 312 a. Chr., quo Ptolemaeus, dux exercitus Antigoni, praesidio Cassandri expulso civitati libertatem reddidisset. Haec omnia perquam probabiliter disputata sunt. Nam etsi tam obscura est memoria rerum per tertium a. Chr. n. saeculum in Graecia gestarum,

ut neutiquam praefracte negari liceat, fieri potuisse ut Chalcidenses postea iterum per aliquod tempus foederi Boeotorum interessent, tamen id hic in censum non venit propterea, quia hos quattuor titulos, inter quos utique paucorum modo annorum intervallum intercedit, sub finem quarti a. Chr. saeculi aut ipso tertii initio incisos esse aliis quoque de causis certum est. Nam in titulo n. 2724*b* invenitur Θοίνων Τιμογιτόνιος Ἐρχομένιος, qui idem inter equites cum Alexandro expeditionem in Asiam fecerat (n. 3206). Denique etiam constans adiectivorum patronymicorum usus impedimento est, quominus multo post finem saeculi quarti has dedicationes factas esse opinemur. Ceterum cf. quae adnotavi ad n. 1672 et ad n. 3175.

2724 Lapis inversus, ita ut superficies nunc lateat; sed eam plane eadem quattuor foramina habere, quae in n. 2723 observavit Ulrichs, a testibus fide dignis, qui lapidem viderant priusquam inverteretur, comperit Lollingius. Iuxta fontem Περδικόβρυσι, qui est viginti minutarum intervallo a monasterio *Pelagia* prope *Karditza*. Ed. Lolling *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 86 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 19 n. 4. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 182. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 214 n. 571. M. Holleaux *Bulletin de corr. Hellénique* XIII (1889) p. 2 n. II). Anno 1885 Lollingius exemplari suo iterum cum lapide collato nonnulla supplevit et emendavit.

ΕΥΜΕΙΛΩΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΚΟΥΔΕΙΩΚΟΡΩΝΕΙΩΣ
ΤΟΙΑΠΟΛΛΩΝΙΤΟΝΤΡΙΠΟΔΑΑΝΕΘΕΙΑΝΒΟΙΩΤΟΙΜΑΝΤΕΥΣ
ΑΜΕΝΩΤΩΘΕΩΚΑΙΑΠΟΔΟΝΤΟΣΤΑΝΑΓΑΘΑΝΜΑΝΤΕΙΑΝ
ΒΟΙΩΤΟΙΣΑΦΕΔΡΙΑΤΕΥΟΝΤΩΝΕΥΩΝΥΜΟΔΩΡΩΠΥΘΟΡΜΙΩΑΛΙ
ΑΡΤΙΩΦΙΛΙΠΠΩΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΙΩΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣΜΟΙΡΙΧΩΕΥΒΩΜΩΠΛΑΤ
ΑΙΕΙΟΣΤΡΙΑΚΟΣΑΝΤΙΔΩΡΙΩΘΕΙΒ///ΙΩΤΕΡΨΙΑΟΦΟΡΥΣΚΙΩΕΡΧΟΜΕΝΙΩ
ΜΟΣΧΙΝΩΘΕΔΩΡΙΔΑΟΛΕΠΑΔΕΙΗΩΑΜΕΙΝΟΚΛΕΙΟΣΑΜΕΙΝΙΑΟΤΑΝ
ΑΓΡΗΩΟΝ◡ΥΜΑΣΤΩΝΙΚΟΛΑΙΩΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣΜΑΝΤΙΟΣ

Εὐμείλω ἄρχοντος Ἐπικουδείω Κορωνεῖ[ο]ς, | τοὶ Ἀπόλλωνι τὸν τρίποδα ἀνέθειαν Βοιωτοί, μαντευσ|αμένω τῶ θεῶ καὶ ἀποδόντος τὰν ἀγαθὰν μαντείαν | Βοιωτοῖς, ἀφεδριατευόντων Εὐωνυμοδώρω Πυθορμίω Ἀλι|αρτίω, Φιλίππω Ἀριστοκρατείω Θεισπιεῖος, Μοιρίχω Εὐβω[λί]ω Πλατ|αιεῖος, Τρίακος Ἀντιδωρίω Θειβ[ε]ίω, Τερψίαο Φορυσκίω Ἐρχομενίω, | Μοσχίνω Θεδωρίδαο Λεπαδειήω, Ἀμεινοκλεῖος Ἀμεινίαο Ταν|αγρήω, Ὀνουμάστω Νικολαΐω Θεισπιεῖος μάντιος.

De scriptura Θειβείω cf. adn. ad n. 2708.

2724*a* Basis quadrangula marmoris leucophaei, fracta in tres partes, ex quibus sinistra a. 0,37, l. 0,31, c. 0,38, media a. 0,25, l. 0,40, c. 0,36, dextra a. 0,175, c. 0,54, l. 0,37, inventa mense Novembri anni 1885 in loco *Perdikovrysi*, ubi fuit templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 3 n. IV.

. . . . ΤΟΙΑΠΟΛΛΩΝΙΠΤ . . . ΙΑΡΧΟΝΤΟΣΤΡΙΑΚΟΣΑΝΤ . ΔΩΡ
ΑΦΕΔΡΙΑΤΕΥΟΝΤΩΝΟΛΥΝΠΙΧΩΑΘΑΝΟΓΙΤΩΝΙΩ . ΚΡΗΦ
ΞΥΜΕΙΛΩΕΠΙΚΟΥΔΕΙΩΚΟΡΩΝΕΙΟΣΕΥΠΟΡΩΠΟΛΥΚΛΕΙΩΟ
. ΡΙΜΑΟΠΟΛΥΚΛΕΙΩΤΑΝΑΓΡΗΩΗΣΧΡΙΩΝΔΑΟΘΙΟΜΝΑΣΤ . . . . Ω
. ΡΑΤΥΛΛΩΑΜΦΙΔΑΜΙΩΩΡΩΠΙΩΜΑΝΤΕΥΟΜΕΝΩΟΝΥΜΑΣΤΩΝΙΚΟ . . . . ΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣ
ΠΑΤΡΩΝΟΣΜΙΤΤΙΩΕΡΧΟΜΕΝΙΩ

[Βοιω]τοὶ Ἀπόλλωνι Πτ[ωΐα]ι ἄρχοντος Τρίακος Ἀντ[ι]δωρ[ίω Θειβήω], | ἀφεδριατευόντων Ὀλυνπίχω Ἀθανογιτ[ο]νίω [Ἀ]κρηφ[ιεῖος], | Εὐμείλω Ἐπικουδείω Κορωνεῖος, Εὐπόρω Πολυκλείω [Θεισπιεῖος], | . ωρίμαο Πολυκλείω Ταναγρήω, Ἡσχριώνδαο Θιομναστ[ίω Θειβή]ω, | [Κ]ρατύλλω Ἀμφιδαμίω Ὡρωπίω, μαντευομένω Ὀνυμάστω Νικο[λαΐω] Θεισπιεῖος, | Πάτρωνος Μιττίω Ἐρχομενίω.

2724*b* Basis quadrangula marmoris leucophaei, a. 0,31, l. 1,08, c. 1,06. In superficie foramina quibus inserti erant pedes tripodis. Inventus lapis mense Maio anni 1885 in loco *Perdikovrysi*, ubi quondam erat templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 2 n. III.

ΒΟΙΩΤΟΙΑΠΟΛΛΩΝΙΠΤΩΙ . . ΑΡΧΟΝΤΟΣΗΣΧΡΩΝΔΑΟΘΙΟΜΝΑΣΤ .
ΘΕΙΒΗΩΑΦΕΔΡΙΑΤΕΥΟΝΤΩΝΚΡΙΣΑΔΑΟΑΓΧΙΑΡΙΩΑΡΙΑΡΤΙΩ
ΘΗΡΑΡΧΩΣΤΡΩΣΙΗΩΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣΗΡΟΔΩΡΩΕΥΚΩΜΩΠΛΑΤΑΕΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΒΡΟΧΧΙΩΘΕΙΒΗΩΝΙΩΝΟΣΑΡΙΣΤΩΝΥΜΙΩ
ΤΑΝΑΓΡΗΩΘΟΙΝΩΝΟΣΤΙΜΟΓΙΤΟΝΙΩΕΡΧΟΜΕΝΙΩΠΕΙΡΙΠΟ/
ΜΙΚΟΥΛΙΩΧΑΛΚΙΔΕΙΟΣΠΥΡΡΑΚΟΣΙΘΟΥΔΑΜΙΩΘΙΣΒΕΙΟΣ
ΜΑΝΤΕΥ . ΜΕΝΩΟΝΥΜΑΣΤΩΝΙΚΟΛΑΙΩΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣ

Βοιωτοὶ Ἀπόλλωνι Πτωΐ[οι], ἄρχοντος Ἡσχρώνδαο Θιομνάστ[ω] | Θειβήω, ἀφεδριατευόντων Κρισάδαο Ἀγχιαρίω Ἁριαρτίω, | Θηράρχω Στρωσιήω Θεισπιεῖος, Ἡροδώρω Εὐ[β]|ω[λί]ω Πλαταεῖος, | Ἀπολλοδώρω Βροχχίω Θειβήω, Νίωνος Ἀριστωνυμίω | Ταναγρήω, Θοίνωνος Τιμογιτονίω Ἐρχομενίω, Πειριπόλ[ω] | Μικουλίω Χαλκιδεῖος, Πύρρακος Ἰθουδαμίω Θισβεῖος, | μαντευ[ο]μένω Ὀνυμάστω Νικολαΐω Θεισπιεῖος.

2724*c* Basis rotunda marmoris caerulei, supra ornata margine prominente; diam. 1,18. Inventus lapis mense Iunio anni 1885 in loco *Perdikovrysi*, ubi quondam fuit templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 4 n. V.

ΑΧΕΛΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΘΕΙΒΗΩΒΟΙΩΤΥ
ΑΠΟΛΩΝΙΠΤΩΙΥΚΑΤΤΑΝΜΑΝΤΕΙΑΝΑΠΟΛΩΝΟΣΤΩΠΤΩΙΩ
ΑΦΕΔΡΙΑΤΕΥΟΝΤΩΝΠΤΩΙΟΚΛΕΙΟΣΔΕΞΙΛΑΩΑΚΡΗΦΙΕΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΩΑΝΤΙΚΡΑΤΙΟΣΘΕΙΒΗΩΤΡΙΑΚΑΔΩΝΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΩΤΑΝΑΓΡΗΩ
ΔΟΛΙΧΩΣΜΙΚΡΩΝΟΣΠΛΑΤΑΕΙΟΣΛΑΝΟΜΩΓΛΑΥΚΙΑΟΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣ
ΘΟΙΝΑΡΧΩΚΑΛΛΙΣΘΕΝΙΟΣΘΙΣΒΕΙΟΣΒΩΤΥΛΩΙΣΜΕΙΝΟΔΩΡΩΧΗΡΩΝΕΙΟΣ
ΓΡΑΜΑΤΙΔΟΝΤΟΣΘΟΓΙΤΟΝΟΣΟΝΑΣΙΜΩΟΡΧΟΜΕΝΩ

Ἀχέλωνος ἄρχοντος Θειβήω Βοιωτῦ | Ἀπόλ(λ)ωνι Πτωΐυ κατ τὰν μαντείαν Ἀπόλ(λ)ωνος τῶ Πτωΐω, | ἀφεδριατευόντων Πτωϊοκλεῖος Δεξιλάω Ἀκρηφιεῖος, | Ἀριστοδίκω Ἀντικράτιος Θειβήω, Τριακαδ(ί)ωνος Ἀριστοκρίτω Ταναγρήω, | Δολίχω Σμίκρωνος Πλαταεῖος, Λανόμω Γλαυκίαο Θεισπιεῖος, | Θοινάρχω Καλλισθένιος Θισβεῖος, Βωτύλω Ἱσμεινοδώρω Χηρωνεῖος, | γραμ(μ)ατίδ(δ)οντος Θ(ι)ογίτονος Ὀνασίμω Ὀρχομεν(ί)ω.

2724*d* Basis rotunda marmoris leucophaei subcaerulei, fracta in complures partes, a. 0,24, inventa anno 1888 in loco *Perdikovrysi*, ubi quondam fuit templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 225.

ΜΝΑΣΩΝΟΣ........ΒΟΙΩΤΥΑΠΟΛΛΩΝΙΠΤΩΙΥ
ΚΑΤΤΑΝΜΑΝΤΕΙ.....ΔΡΙΑΤΕΥΟΝΤΩΝ
ΕΥΦΑΜΙΔΑΟΘΙΟΓΕΙ.....ΡΩΝΕΙΟΣ
..ΣΣΤΡΟΤΩΝΙΚΩΝ..ΕΡΧΟΜΕΝΙΩ
ΑΡΙΣΣΤΟΚΡΑΤΙΟΣ.\ΠΕΔΩΝΟΣΚΩΠΙΩ
ΕΙΛΛΩΝΟΣΤΕΙΛΕ.ΑΝΙΟΣΘΕΙΒΗΩ
ΔΑΜΗΝΕΤΩΙΣΣΧΙ.ΑΟΤΑΝΑΓΡΗΩ

Μνάσωνος [ἄρχοντος] Βοιωτῦ Ἀπόλλωνι Πτωΐυ | κατ τὰν μαντεί[αν, ἀφε]δριατευόντων | Εὐφαμίδαο Θιογέ[νιος ...]ωνεῖος, | [Σω]σστρότω Νίκων[ος] Ἐρχομενίω, | Ἀρισστοκράτιος [Ἐμ]πέδωνος Κωπ[ή]ω, | [ϝ]ίλλωνος Τειλε[φ]άνιος Θειβήω, | Δαμηνέτω Ἰσσχί[ν]αο Ταναγρήω.

Vs. 5 lenissima medela reposui Κωπ[ή]ω, quia Κώπιος plane inauditum est. Vs. 6 [ϝ]ίλλωνος scripsi pro Εἴλλωνος; cf. adn. ad n. 2431.

2724*e* Fragmentum basis quadrangulae marmoris caerulei, a. 0,31, l. 0,50, c. 0,22. In superficie excavatio rotunda, atque in ea media foramen quadratum. Inventus lapis mense Novembri anni 1885 in loco *Perdikovrysi*, ubi quondam fuit templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 4 n. VI.

ΤΟΙΠΤΩΙΟΙΑ
ΟΙΣΑΦΕΔΡΙΑΤΕ
ΚΛΕΥΣΙΠΠΩΦΙΛΟ

[Βοιω]τοὶ Πτωΐοι Ἀ[πόλλωνι ἀνέθειαν, ἄρχοντος .... | Βοιωτ]οῖς, ἀφεδριατε[υόντων ....|....], Κλευσίππω Φιλο[.............].

Formulam dedicatoriam ab omnibus eiusdem generis titulis discrepare manifestum est, sed utrum inversio nominum Πτωΐοι Ἀπόλλωνι statuenda sit, ut supra feci, an adiectio articuli, ut legatur [Βοιωτοὶ τοῖ Ἀπόλλωνι] τοῖ Πτωΐοι ἀ[νέθειαν], in medio relinquendum est.

2725 Acraephiae (*Karditza*). Ex Lollingii apographo ed. Koehler *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 299.

ιιΗΣΤΗΝΙΝ//////////ΙΚΑ
ΕΙΤΙΣΠΑΡΑΤΗΝΒΟΥΛΗΣ
ΙΝΠΥΘΙΔΟΣΒΙΑΣΑΜΕΝ
ΟΣΑΝΟΙΞΗΤΗΝΚΑΜΑΡ
ΑΝΔΩΣΙΤΗΣΥΝΩΔΩ
ΤΩΝΗΡΩΙΑΣΤΩΝΚΑΙΕ
ΦΗΒΩΝΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟ
ΥΤΟΥΥΕΙΟΥΗΜΩΝΧΩΡΙΣ
ΚΡΙΣΕΟΣΔΗΝΑΡΙΑΔΙΣΧ
ΙΛΙΑΚΑΙΤΗΠΟΛΙΑΚΡΗΦΙ
ΩΝΔΗΝΑΡΙΑΔΙΣΧΙΛΙΑ
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΕΙΔΕΤΙΣ
ΤΗΝΕΠΙΓΡΑΦΗΝΕΚΚΟΨ
ΗΕΚΤΗΣΠΑΡΑΣΤΑ///////
ΣΗΑΥΤΗΝΑΡΗΗΚΑΚΟ/////
ΗΣΗΛΩΣΙΩΣΟΜΟΙΩΣ
ΤΗΣΥΝΟΔΩΤΩΝΗΡΩ
ΙΑΣΤΩΝΤΩΝΤΕΚΝΜΟΥ
ΔΗΝΑΡΙΑΔΙΣΧΙΛΙΑΟΜΟΙΩ
ΣΚΑΙΤΗΠΟΛΙΑΚΡΗΦΙΩΝΔ
ΗΝΑΡΙΑΔΙΣΧΙΛΙΑΠΕΝΤΑ
ΚΟΣΙΑΚΑΙΤΟΥΣ
ΥΒΡΙΣΑΝΤΑΣΤΟΥΣΗΡΩ
ΑΣΤΩΝΤΕΚΝΩΝΗΜΩΝΚΑ
ΙΕΜΕΚΑΙΤΟΝΑΝΔΡΑΜΟΥΠΥ
ΘΙΩΝΑΚΑΙΕΠΙΜΕΝΟΝΤΑΣ
ΤΗΑΥΘΑΔΙΑΟΥΒΟΥΛΟΜΑΙΜ
ΕΤΕΧΙΝΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΤΩ
ΝΗΡΩΙΑΣ ΤΩΝΤΩΝΤΕΚΝ
ΩΝΗΜΩΝΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥ
ΚΑΙΘΕΟΚΡΙΝΣΜΗΤΕΖΩΝΤΩ
ΝΗΜΩΝΜΗΤΕΤΕΛΕΥΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΣΙΝΔΕΟΙΥΠΟΓΕΓΙ
ΑΝΜΕΝΟΙΕΠΑΦΡ ΣΩΤΕΟ
Υ///
//////////////////////////////ΑΡΙΣΣΤΟΝ
ΚΑΙιιΒΛΛ^ΛΟΣΥΒΡΙΣΙΤΟΑΥΤΟ
Ο ΙΙ ΜΟΝ

. . . ης τὴν [γ]ν|[ώμην·] κα[ὶ] | εἴ τις παρὰ τὴν βούλησ|ιν Πυθίδος βιασάμεν|ος ἀνοίξῃ τὴν καμάρ|αν, δώσ(ε)ι τῇ συν[ό]δῳ | τῶν ἡρῳαστῶν καὶ ἐ|φήβων Ἐπαμινώνδο|υ τοῦ υείοῦ ἡμῶν χωρὶς | κρίσεος δηνάρια δισχ|ίλια καὶ τῇ πόλ(ε)ι Ἀκρηφι|ῶν δηνάρια δισχίλια | πεντακόσια. εἰ δέ τις | τὴν ἐπιγραφὴν ἐκκόψ|ῃ ἐκ τῆς παραστά[δο]|ς ἢ αὐτὴν ἄρῃ ἢ κακο[ποι]|ήσῃ, [δ]ώσ(ε)ι ὡς ὁμοίως | τῇ συνόδῳ τῶν ἡρω|ιαστῶν τῶν τέκν(ων) μου | δηνάρια δισχίλια ὁμοίω|ς καὶ τῇ πόλ(ε)ι Ἀκρηφιῶν δ|ηνάρια δισχίλια πεντα|κόσια. καὶ τοὺς | ὑβρίσαντας τοὺς ἥρω|ας τῶν τέκνων ἡμῶν κα|ὶ ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα μου Πυ|θίωνα καὶ ἐπιμένοντας | τῇ αὐθαδίᾳ οὐ βούλομαι μ|ετέχ(ε)ιν τῆς συνόδου τῶ|ν ἡρῳαστῶν τῶν τέκν|ων ἡμῶν Ἐπαμινώνδου | καὶ Θεοκρίν(η)ς μήτε ζώντω|ν ἡμῶν μήτε τελευτησ|άντων· (ε)ἰσὶν δὲ οἱ ὑπογεγ[ρ]|α(μ)μένοι· Ἐπαφρ[ᾶς] Σωτέο|υ, ... , . . . | . . . . , Ἀρίσστ[ω]ν. | καὶ [εἰ δὲ] ἄλλος ὑβρίσ(ε)ι, τὸ αὐτὸ [πρ]|ό[στε]ιμον . . . .

Versus postremos, quos Koehlerus non attigit, restituere conatus sum. Atque etsi singula verba praestare sane nolo, tamen id mihi certum videtur, indicem eorum qui a sodalitate heroistarum arcentur, quia Pythin eiusque maritum et liberos nescio qua ignominia affecerint (vs. 24 sqq.), versu trigesimo sexto finiri, tum subiungi praeceptum, quo eadem poena proponatur eis, qui cum sodalitatis participes sint, postea simile aliquid commiserint.

2726 In vico *Sengena*. Ed. Lolling *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 143.

ΙωΔωΝΑΥΡЄΥΚΑιι
ΤΥΘΑΥΛωΝΑΥΡΑΓΡΙΠΠΑϹΚ
ΡЄΥϹ ΧΟΡΑΥΛωΝ
ΚΙΘΑΡωΔωΝΑΥΡЄΓΛЄΚΤΟϹ
ΗΝΑΙΟϹ

[ῥαψ]ῳδῶν· Αὐρ(ήλιος) Εὔκα[ιρος Ταναγραῖος]
πυθαυλῶν· Αὐρ(ήλιος) Ἀγρίππας Κ[ασσανδ]|ρεύς
χοραυλῶν· . . . .
κιθαρῳδῶν· Αὐρ(ήλιος) Ἔγλεκτος | [Ἀθ]ηναῖος.

Primum nomen supplevit Lolling ex titulo Thespiensi n. 1776. Quod supplementum etsi non ab omni parte certum est, tamen quin hic quoque titulus Septimii Severi excessu (a. 211 p. Chr.) non antiquior sit, propter constantem Aurelii nominis usum (cf. C. I. A. III, 1177) dubitari nequit.

2727 Fragmenta duo tabulae, Acraephiae (*Karditza*) in ecclesia S. Georgii. *a* edd. Walpole *Travels* p. 577 ex schedis Hawkinsii (inde Boeckh C. I. G. 1587). Pittakis Eph. 3707. Utrumque Leake *Travels in Northern Greece* II p. 302 tab. XI n. 50 (inde K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 60 n. VIII. Lebas *Inscr.* II, 585. E. Reisch de musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 129 n. XIV et p. 130 n. XV). Periisse videtur.

[*Textum vide pag. seq.*]

Ἀντίου ἄρχοντος, ἀγ[ω]νοθετοῦν[τος] | Ποπλίου Κορνηλίου τοῦ Ποπλίου υἱοῦ [Ῥω]|μαίου τῶν τριετήρων Σωτηρίων πρῶ[τον] | ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἱερατεύοντος δὲ το[ῦ Δι]|ὸς τοῦ Σωτῆρος Θεομνήστου τοῦ Παρα|μόνου, οἵδε ἐνίκων·
σαλπιστής
Ὀνήσιμος Δέξωνος Κορωνεύς
κῆρυξ
Φιλοκλῆς Νικοκλέους Θηβαῖος
ἐνκωμίῳ λογικῷ
Πολύξενος Καφισοτίμου Ἀκραιφιεύς
ἐπῶν ποιητής
Πρωτογένης Πρωτάρχου Θεσπιεύς

a

ΑΝΤΙΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΓΟΝΟΘΕΤΟΥΝ
ΠΟΠΛΙΟΥΚΟΡΝΗΛΙΟΥΤΟΥΠΟΠΛΙΟΥΥΙΟΥ
ΜΑΙΟΥΤΩΝΤΡΙΕΤΗΡΩΝΣΩΤΗΡΙΩΝΠΡΩ
ΑΠΟΤΟΥΠΟΛΕΜΟΥΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣΔΕΤΟ
ΟΣΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥΤΟΥΠΑΡΑ
ΜΟΝΟΥΟΙΔΕΕΝΙΚΩΝ
ΣΑΛΠΙΣΤΗΣ
ΟΝΗΣΙΜΟΣΔΕΞΩΝΟΣΚΟΡΩΝΕΥΣ
ΚΗΡΥΞ
ΦΙΛΟΚΛΗΣΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΕΝΚΩΜΙΩΙΛΟΓΙΚΩΙ
ΠΟΛΥΞΕΝΟΣΚΑΦΙΣΟΤΙΜΟΥΑΚΡΑΙΦΙΕΥΣ
ΕΠΩΝΠΟΙΗΤΗΣ
ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣΠΡΩΤΑΡΧΟΥΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΡΑΨΩΙ ΔΟΣ

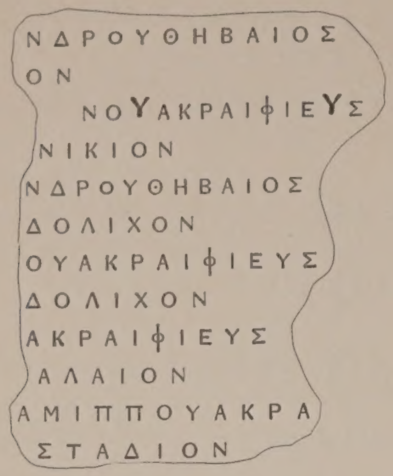
b

.ΩΣΙΜΕΝΗΣΣΩΣΙΚ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ
ΕΡΟΚΛΗΣΣΩΚΛΕΟΥΣΟΠΟΥΝ
ΚΙΘΑΡΩ.....ΕΡΟΣ
Π...ΤΗ......ΡΩΝ
ΓΟΡΓΙΠΠΟΣΠΥ...ΟΥΧΑΛΚΙΔΕΥΣ
ΤΡΑΓΩΙΔΟΣ
ΚΛΕΩΝΚΡΑΤΩΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΚΩΜΩΔΩΝΙΕΡΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣΤΡΑΓΩΔΙΩΝ
ΔΙΟΓΕΝΗΣΘΕΟΔΟΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣΚΩΜΩΔΙΩΝ
ΠΡΩΤΑΡΧΟΣΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΤΟΝΕΠΙΝΙΚΙΟΝ
ΠΡΩΤΑΡΧΟΣΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΤΟΝΟΠΛΙΤΗΝΑ.ΟΤΟΥΤΡΟΠΑΙΟΥ
ΥΜΠΙΧΟΣΑΡΙΣΤΙ.ΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΠΑΙΟΥ

ῥαψῳδός
. . . .
. . . .
. . . .
[Σ]ωσιμένης Σωσικ........
κιθαριστής
[Ἱ]εροκλῆς Σωκλέους Ὀπούν[τιος]
κιθαρῳ[δῶν ἱ]ερός
π[οιη]τὴ[ς σατύ]ρων
Γόργιππος Πυ[θίππ]ου Χαλκιδεύς
τραγῳδός
Κλέων Κράτωνος Θηβαῖος
κωμῳδῶν ἱερός
ποιητὴς τραγῳδιῶν
Διογένης Θεοδότου Θηβαῖος
ποιητὴς κωμῳδιῶν
Πρώταρχος Πρωτογένους Θεσπιεύς
τὸν ἐπινίκιον
Πρώταρχος Πρωτογένους Θεσπιεύς
τὸν ὁπλίτην ἀ[π]ὸ τοῦ τροπαίου
[Ὀλ]ύμπιχος Ἀριστί[δ]ου Θηβαῖος
[..... ἀπὸ τοῦ τρο]παίου
. . . .

Belli mentionem (vs. 4) iam Boeckhius ad Mithridatis tempora rettulit, quibus Boeotiam omnium maxime vexatam esse constat. Tum igitur hi ludi propter communes miserias aliquantisper intermissi sunt atque eo demum anno, quo hic titulus incisus est, instaurati. Qui annus quanto intervallo ab ipso bello distet, non licet accuratius definiri. Sed in universum quidem, quae de aetate tituli statuit Boeckhius, nonnullis nominibus confirmantur, praecipue Cleonis Cratonis f. Thebani (vs. 23), cuius patrem esse Cratona Cleonis f. Thebanum rhapsodum (n. 418. 3195) non improbabiliter coniecit Reischius. Porro Gorgippus Chalcidensis satyrorum scriptor (vs. 21) frater videtur Dorothei Pythippi f. Chalcidensis poëtae tragici, qui recensetur in titulo Tanagraeo eiusdem aetatis n. 543. Neque obstat huic temporis definitioni, quod Protogenes Protarchi f. Thespiensis, qui hic poëta epicus est, cuiusque filius avitum nomen gerens comoedia et carmine epinicio vicit, in duobus titulis Thespiensibus (n. 1861. 1862) redit. Nam ei etsi nullam habent accuratiorem aetatis notam, tamen utriusque sermo et litteratura primo a. Chr. n. saeculo optime convenit.

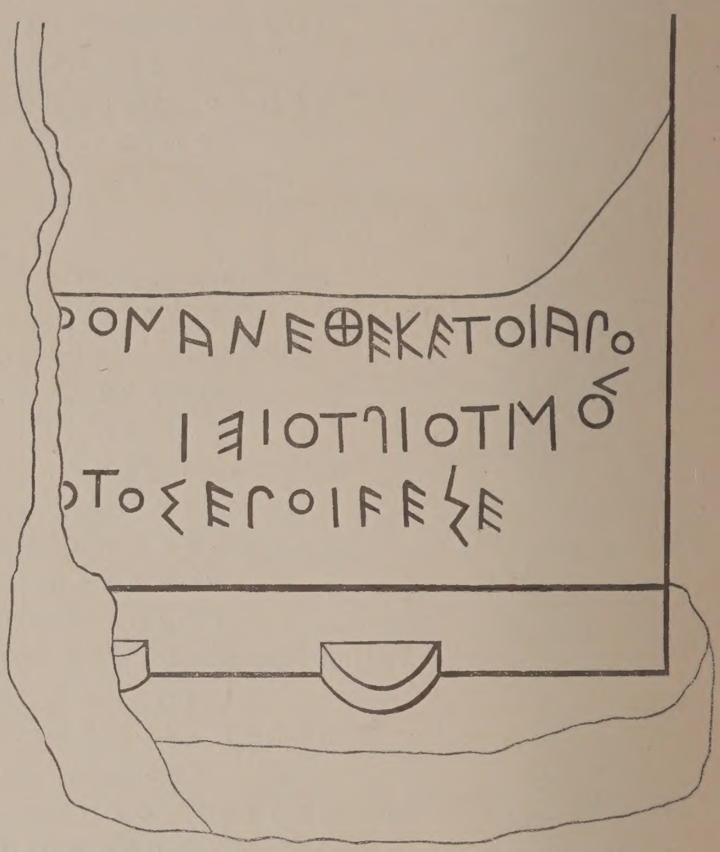
2728 Acraephiae (*Karditza*) in ecclesia S. Georgii. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 302 tab. XII n. 51 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 53 n. VI. Lebas *Inscr.* II, 586).

[............ἀ]νδρου Θηβαῖος
......ον
..............νου Ἀκραιφιεύς
[ἐπι]νίκιον
[..........ἀ]νδρου Θηβαῖος
[ἄνδρας] δόλιχον
..............ου Ἀκραιφιεύς
[παῖδας] δόλιχον
.... Ἀκραιφιεύς
[ἄνδρας στ]ά[δ]ιον
[................ Δ]αμίππου Ἀκρα[ιφιεύς]
[παῖδας] στάδιον
....

Nolui vs. 1. 5 Glauciae Sosandri f. Thebani nomen reponere, quia is in laterculis Oropiis (n. 418. 419) praeco et histrio tragicus recensetur, cum hic poëtam potius designari ex vs. 4. 5 appareat. Vs. 10 Keilius [τὸν πα]λαῖον (sc. ἀγῶνα) supplevit, qua singulari sane circumlocutione Acraephienses pro usitato πάλην usos sumit. Quae res utrum per se probabilis sit necne, quaeri non opus est. Nam id quidem apparet, non licuisse luctationis certamen sic mediis interponi eis quae ad varia cursus genera referuntur (vs. 6. 8. 12). Neque illi Keilii opinioni quicquam adiumenti accedit ex tituli n. 2712 versu 31 (ἐπιτελῶν τ]ὸν λε[γ]όμενον πα... ἐν τ[ῷ] | γυμνασίῳ). Nam etsi quid illic scriptum fuerit, obscurum est, tamen id certe manifestum est, non unum quoddam ex longa variorum certaminum serie sic commemorari potuisse, immo illud nomen quod nunc restituere non possumus, necessario multo latius patente notione accipiendum esse. In hoc vero titulo quam adhibui medelam, paullo violentiorem esse concedo, sed leniorem video nullam. Ceterum hic titulus ei qui proxime antecedit aetate suppar esse videtur.

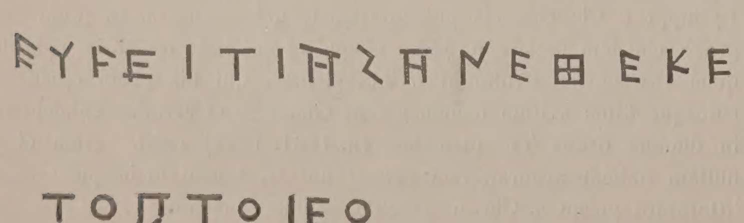
2729 Inferior pars statuae lapideae antiquissimae rudi arte elaboratae, vestitae tunica usque ad pedes dependente et pallio paullo breviore. A sinistra lapis fractus, ut pedis dextri non exstet nisi parvum fragmentum, cum sinister integer servatus sit. In tunica infra inferiorem pallii marginem titulus. Effossum monumentum in loco Περδικόβρυσις, ubi fuit templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* X (1886) p. 78 cum imagine photographica tab. III.

....ρων ἀνέθεικε τοῖ Ἀπόλ(λ)ωνι τοῖ Πτωϊεῖι. | ....οτος ἐποίϝεισε.

Et sermonis et litteraturae et artis sculptoriae genus indicat hoc monumentum inter antiquissima ex omnibus Boeoticis, quae aetatem tulerunt, habendum esse. Sexto a. Chr. n. saeculo utique recentius non est, neque improbabile est, priore potius quam posteriore eius saeculi parte sculptum esse.

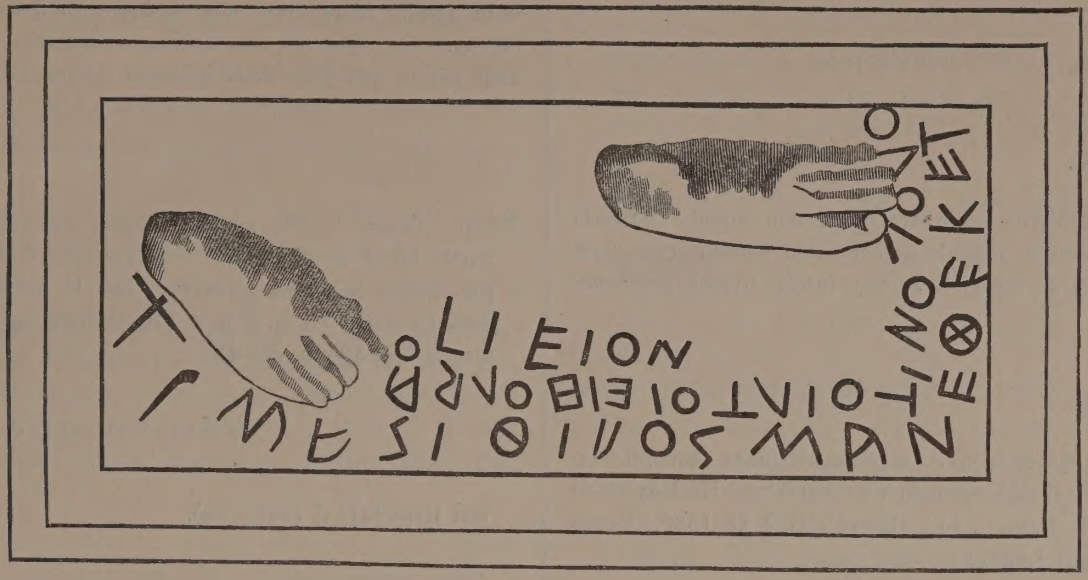
2730 Statua ahenea a. 0,155, integra praeter pedes et res quasdam quae manibus porrectis gestabantur. Tituli prior versus in anteriore planicie cruris sinistri inde a summa parte femoris usque ad talos, posterior in dextro femore inter genu et coxam. Inventa statua in delubro Apollinis Ptoi prope Acraephiam. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* X (1886) p. 190 n. I (Statuae imaginem sine titulo exhibet tabula IX).

Τῶ Πτωϊεῖο[ς]. | Εὐϝειτίας ἀνέθεικε.

Inter hos duos titulos nullam intercedere existimo conexionem grammaticam, sed separatim altero indicari cuius dei sit, altero a quonam dedicata sit.

2731 Basis ahenea longa 0,076, lata 0,036, cum pedibus statuae. Athenis, quo ex Boeotia allata dicebatur, emit Eugenius Piot Francogallus. Imagine photographica expressam ed. S. Reinach *American Journal of Archeology* I (1885) p. 358 tab. X.

Τιμασίφιλός μ' ἀνέθεικε τὠπό[λ]λωνι τοῖ Πτωϊεῖι ὁ Πραο . . εῖο[ς].

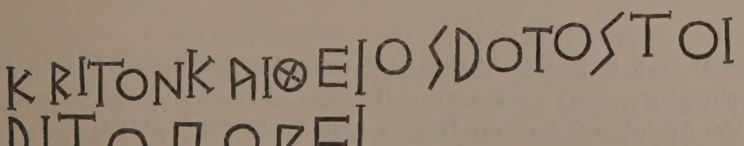
Aetas tituli vix multo recentior quam n. 2729. Extrema pars obscurissima. Conieceram aut nomen quoddam in . . . . εῖον cadens fuisse, quod genus atque causam dedicationis indicaret, aut participium in ε[ύ]ων munus aliquod significans, quod Timasiphilus gessisset quo tempore hoc donum deo obtulit. At A. Kirchhoffius summa cum probabilitate extremam totius tituli litteram non ν, sed ς interpretatus est, ita ut adiectivum patronymicum fuisse appareat, cuius quinta et sexta littera sane dubiae manent. M. Bréal in litteris ad Piotum datis (*Bulletin* l. l. p. 360) ὄπρα ὀπλείων legi vult; quod pro ὄφρα ὀφείλων, et hoc rursus pro ἅτε ὀφείλων '*en sa qualité de débiteur*' dictum esse existimat. Quae sententia cur admitti nequeat, exponere vix opus est.

2732 Statua ahenea a. 0,15, integra praeter inferiorem utriusque cruris partem, inventa in delubro Apollinis Ptoii. Prior tituli versus incipit a medio pectore, atque inde continua serie descendit per dextri femoris planiciem anticam usque ad genu, alter versus scriptus est in antica planicie cruris sinistri. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* X (1886) p. 196 n. II tab. X.

KIDOSANEΘEKETOΠOLLONI
TOΠTOIEI

Κίδος ἀνέθεικε τὠπόλλωνι | το(ῖ) Πτωϊεῖι.

2733 Pila lapidis calcarii leucophaei, a. 0,315, l. 1,14, c. 0,36, in ecclesia S. Georgii quae est in vico *Karditza*. Edd. Roehl ex Lollingii apographo Inscr. Graec. antiq. 151 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 178*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 213 n. 567). D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* IX p. 8 n. 12 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 396).

Κρίτων καὶ Θειόσδοτος τοῖ | Δὶ τὠπωρεῖι.

2734 Columella Dorica lapidis calcarii albicantis a. 0,80, diam. 0,30. Titulus in una ex sedecim striis columnae scriptus. In ecclesia S. Georgii quae est in vico *Karditza*. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. ant. 162 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 178*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 213 n. 568). Paullo plenius D. Korolkow *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* IX p. 9 n. 13 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 396).

////\IΦIEESSIHEROIΠTOI///I

[. . . . . 'Ακρ]αιφιείεσσι, Εὐρωΐ Πτωί[εῖ]ι.

Hos titulos (n. 2734. 2735) eis qui proxime antecedunt aliquanto recentiores esse imprimis elementi spiritum asperum indicantis forma indicio est.

2735 Cuspis ahenea, Parisiis apud Hofmann rerum antiquarum mercatorem. Ed. O. Rayet *Bulletin de la société des antiquaires de France* 1880 p. 177. Acraephiensem origine esse primus vidit M. Fränkel, qui edidit *Archäol. Zeitung* XL (1882) p. 387 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 213 n. 569 cum Add. p. 397. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 221 n. 214*c*).

TOΠTOIΕOS:HIARON

Τῶ Πτωΐεῖος ἱαρόν.

2736 Marmor album a. 0,50, l. 0,40, cum anaglypho repraesentante Herculem nudum stantem cum clava et pelle leonina, inventum Acraephiae, translatum Athenas in museum ad viam Patissiae situm. Ed. M. Clerc *Bulletin de corresp. Hellénique* VII (1883) p. 79.

ΖΩΠΥΡΟΣΕΥΧΗΝ
ΞΕΝΕΑ

Ζώπυρος εὐχήν. | *Ξενέα.*

Quid sibi velit nomen altero versu scriptum, non liquet. Artificis esse existimarem, nisi merus nominis genetivus in statuariorum certe signationibus plane inusitatus esset (E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 294. 330. 352).

2737 Lapis quadratus leucophaeus, inaedificatus iuxta scamnum lapideum ad domum Athanasii Vasiliu in vico *Karditza*. Ex Hawkinsii apographo ed. Walpole *Mem.* p. 454 (Boeckh C. I. G. 1629. Lebas *Inscr.* II, 590). Contulit Lolling.

ΗΠΟΛΙΣ
ΑΓΑΜΗΣΤΟΡΑ
ΖΩΠΥΡΟΥ
ΗΡΩΑ

Ἡ *πόλις* | Ἀ*γαμήστορα* | *Ζωπύρου* | *ἥρωα.*

Zopyrus Agamestoris f. scriba concilii Boeotorum est n. 2711 vs. 51. 52, huius ut quidem videtur aut pater aut filius.

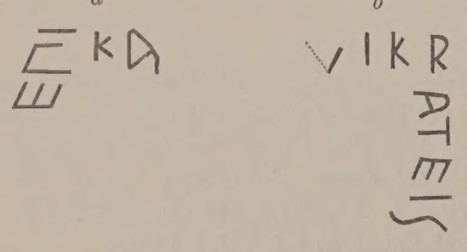
2738 Tabula lapidis nigri a superiore parte praeacuta, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1031 n. 6.

ΕΠΙϜΟΙΚΟΝΙ

Ἐπὶ Ϝοίκωνι.

2739 Lapides duo nigri non laevigati, qui eiusdem monumenti partes fuisse videntur, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1031 n. 4. Eiusdem apographum habui, quod fideliter exprimo.

a *b*

Ἐπὶ Κα[λ]λικράτει.

Lollingius, si modo haec duo fragmenta eiusdem lapidis essent, id quod sane maxime probabile videretur, hic eundem soloecismum deprehendere sibi visus est, quo in titulo Thisbensi n. 2361 *ἐπὶ Νικοκλῆς* scriptum est. Sed id mihi duabus de causis plane incredibile est: Primum enim imperatorum quidem Romanorum aetate eiusmodi casuum confusionem latissime vagatam esse docui ad n. 1713, at quinto a. Chr. saeculo, cuius hic est titulus, ea res plane inaudita est. Deinde vero si vel maxime nominativo casu uti voluisset hic quadratarius, pro suae aetatis more certe non **EIS**, sed **ES** exaraturum fuisse consentaneum est. Quare quam Lollingius litteram *σ* interpretatus est, signum potius quo finis tituli indicetur existimaverim.

2740 Tabula lapidis mollis cretacei, undique fracta, inventa quartae partis horae intervallo ab arce Acraephiae orientem et meridiem versus, delata in vicum *Karditza*. Ed. D. Korolkow *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* IX p. 6 n. 4 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 396 n. 568*d*).

ΕΠΙΠΤΟΙΟDΟ

Ἐπὶ Πτωϊοδώ[ροι] (aut *-ραι*).

2741 Tabula leucophaea a superiore parte desinens in angulum acutum, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1031 n. 1.

ARTVLLΟ///

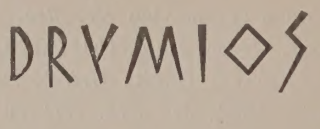
Ἄρτυλλο[ς].

2742 Tabula crassa lapidis leucophaei, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1031 n. 2.

D'////ΙΝΙΑ///

Δ[ϝε]ινία[ς] supplevit Lollingius non improbabiliter.

2743 Tabula lapidis calcarii nigricantis, a. 0,505, l. 0,46, c. 0,425, inter rudera ecclesiae *ἁγίου Πνεύματος* prope Acraephiam. Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* IX p. 7 n. 10 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 397 n. 568*h*).

Δρυμίος.

2744 Tabula lapidis leucophaei a superiore parte praeacuta, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1031 n. 3.

LYMARIΧA

Εὐμαρίχα.

2745 Lapis calcarius albus cum aëtomate et duabus columnis, a. 1,04, l. 0,10, c. 0,39, ab inferiore parte 0,19 non laevigatus, inventus quartae partis horae intervallo ab arce Acraephiae, delatus in vicum *Karditza.* Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* IX p. 6 n. 3 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 396 n. 568*c*).

K A Ⱶ A M M E

Καλάμμει.

2746 Lapis magnus quadratus niger immissus parieti ecclesiae S. Blasii in vico *Karditza.* Ed. Pittakis Eph. 787 (Rangabé *Ant. Hell.* 363. Lebas *Voy. archéol.* tab. VII, 22. *Inscr.* II, 595. Roehl Inscr. Graec. ant. 218. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 19 n. 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 179. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 213 n. 565).

K A Φ I Σ O Δ O T A

Καφισοδότα.

2747 Lapis niger cubi figura, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1031 n. 5. Eiusdem apographo usus sum.

M E N I Π //////

Μένιπ[πος].

2748 Lapis calcarius leucophaeus, a. 0,51, l. 0,425, c. 0,29, inventus quartae horae partis intervallo ab arce Acraephiae, delatus in vicum *Karditza.* Ed. D. Korolkow *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* IX p. 6 n. 2 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 396 n. 568*b*). Lectionem lapide iterum inspecto emendavit Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1031 not. 1.

MNAΣIMAΧA

Μνασιμάχα.

2749 Lapis calcarius nigricans, a. 0,54, l. 0,40, c. 0,21, ad ecclesiam Panagiae sitam prope vicum *Karditza* ad viam quae meridiem versus fert. Ed. D. Korolkow *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* IX p. 8 n. 11 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 397 n. 568*i*).

+ E N N O

Ξεννώ.

2750 Fragmentum lapidis calcarii nigricantis cum aëtomate, a. 0,65, l. 0,855, c. 0,25. Inter alteram et tertiam litteram iam antequam titulus incideretur aliquid insculptum erat, quare hae litterae multo maiore intervallo distinentur quam reliquae. Inventus lapis quartae partis horae intervallo orientem et meridiem versus ab arce Acraephiae, delatus in vicum *Karditza.* Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* IX p. 6 n. 5 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 396 n. 568*e*).

Π A   N Ψ A R E Σ

Πανχάρεις.

2751 Lapis calcarius albus, a. 0,64, l. 0,44, c. 0,16. Ab inferiore parte 0,19 lapis non laevigatus, inventus quartae horae partis intervallo orientem et meridiem versus ab arce Acraephiae, delatus in vicum *Karditza.* Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* IX p. 5 n. 1 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 396 n. 568*a*). Cf. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1031 not. 1.

ΣΣ ΛΜΜΟ

Σσάμμο[ς].

Quum editor titulum integrum existimasset, Lollingius lapide iterum examinato unam litteram in fine periisse testatus est.

2752 Lapis calcarius albus, a. 0,75, l. 0,59, c. 0,26, fractus supra et a dextra parte, inventus quartae horae partis intervallo ab arce Acraephiae orientem et meridiem versus, delatus in vicum *Karditza.* Ed. D. Korolkow *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* IX p. 7 n. 6 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 396 n. 568*f*).

T I M O Π O Ⱶ

Τιμόπολ[ις].

2753 Acraephiae (*Karditza*) in lapide; infra inscriptionem sculptum est caput catagraphum et umeri pallio tecti. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 295 tab. XI n. 49 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 298. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 19 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 180. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 213 n. 566).

Σ Φ I . . . Ⱶ A I Γ I P A

. . . . . . ς, Φιλαιγίρα.

2754 Magna tabula leucophaea, in vico *Karditza* in domo Demetrii Xenakis. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1031 n. 7.

Φ O I N //////

Φοῖν[ιξ].

2755 Tabula lapidis nigri fracta a superiore parte, inscripta litteris grandibus, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1855 p. 1031 not. 1.

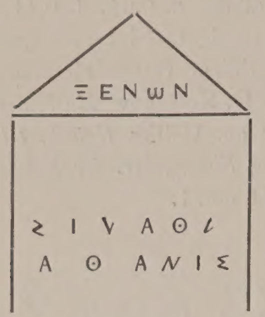
N O C| C| N V

Quid hae litterae sibi velint, obscurum est.

2756. 2757 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, in quo recentior titulus n. 2757, infra antiquior n. 2756. Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

(2757)

(2756)

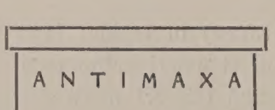
Titulus antiquior n. 2756 nomen Ἀθανίς nescio qua de causa bis scriptum exhibet. 2757: Ξένων.

2758 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος cum acroteriis et aëtomate, intra quod rosa, inventa Acraephiae. Nunc Thebis possidet Petros Brysakis mercator. Exscripsit Lolling.

Α Μ Ι Ν Ι Α Σ

Ἀμινίας.

2759 Magna tabula lapidis leucophaei, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

Ἀντιμάχα.

2760 Acraephiae (*Karditza*) in ecclesia S. Georgii. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 302 tab. XI n. 48 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 155 n. XXXIX*e*. Lebas *Inscr.* II, 591).

Ἀρίστων | ἥρως.

2761 Tabula lapidis leucophaei non accurate laevigata, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Α

Διοδώρα.

2762 Stela alta lapidis leucophaei cum aëtomate et acroteriis, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν

Δίων.

2763 Magnus lapis cubi figura; in superficie magnum foramen rotundum, a sinistra parvum ovatum, cuius simile tertium a dextra fuisse videtur, sed periit. In antica parte anaglyphum repraesentans canem venaticum capite ad terram demisso; supra anaglyphum titulus. Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

///// — //// Ν Ο Μ , //////

Ε[ὔ]νομ[ος].

2764 Tabula lapidis leucophaei inaedificata in pariete orientali ecclesiolae Panagiae sitae ad radices meridionales et occidentales arcis Acraephiae, quarta parte horae a vico *Karditza* ad viam qua Thebas itur. Exscripsit Lolling.

Ζ Ш Ε Ι Λ Α
Χ Α Ι Ρ Ε
Γ Λ ⟨ Κ Υ Τ Α Τ Η

Ζωεῖλα | χαῖρε | γλυκυτάτη.

2765 Stela sepulcralis marmoris albi immissa pavimento ecclesiae S. Georgii, quae est in vico *Karditza*. Exscripsit Lolling.

Θ Ε Ο Κ Ρ : ://///
Χ Ρ Η Σ Τ Η
Χ Α Ι Ρ Ε

Θεοκρί[τη] | χρηστὴ | χαῖρε.

2766 Lapis leucophaeus inaedificatus ab exteriore parte in pariete ecclesiae S. Georgii, quae est in vico *Karditza*. Ed. W. Vischer *Epigr. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 50 (*Kleine Schriften* II p. 75) n. 52 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 602). Multo accuratius exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΚΛΗΑΧΡΗΣΤΗ
Χ Α Ι Ρ Ε

Καλλίκληα χρηστὴ | χαῖρε.

2767 Lapis calcarius subflavus cum aëtomate, a. 0,46, l. 0,24, c. 0,15, inventus quarta horae parte ab arce Acraephiae orientem et meridiem versus, atque inde translatus in vicum *Karditza*. Ed. D. Korolkow *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* IX (1884) p. 7 n. 9 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 398 n. 576*b*).

ΚΛΕΑΡΧΙΔ

Κλεαρχίδ[ας].

2768 Pars superior stelae lapidis leucophaei magnifice exornatae, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

ΚΩΤΑΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Κώτα χρηστὴ χαῖρε.

2769 Lapis calcarius nigricans cum aëtomate, a. 1,00, l. 0,63, c. 0,18, inventus quarta parte horae ab arce Acraephiae orientem et meridiem versus, exstat in vico *Karditza* in impluvio demarchiae. Ed. D. Korolkow *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* IX (1884) p. 7 n. 8 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 398 n. 576*a*). Contulit Lolling.

ΜΝΑΣΙΦΙΛΟΣ

Μνασίφιλος.

2770 Lapis calcarius nigricans, a superiore parte angulatus, a. 0,62, l. 0,44, c. 0,18, inventus quarta horae parte ab arce Acraephiae orientem et meridiem versus, exstat in vico *Karditza* in impluvio demarchiae. Ed. D. Korolkow *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* IX (1884) p. 7 n. 7 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 396 n. 568*g*). Contulit Lolling.

Γ Ι Θ Α Κ Ο ς

Πίθακος.

2771 Lapis magnus leucophaeus, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

Γ Υ Θ Ι Κ Ε Τ Α Σ

Πυθικέτας.

2772 Tabula marmoris albi cum aëtomate, intra quod clypeus anaglypho expressus, immissa pavimento ecclesiae S. Georgii, quae est in vico *Karditza*. Exscripsit Lolling.

/////////////////Ι Κ Α

[. . . . . ν]ίκα.

2773 Tabula marmoris leucophaei cum aëtomate, inaedificata in orientali parte ecclesiae S. Georgii, quae est in vico *Karditza*. Exscripsit Lolling.

///////////////// Ω Ι Ο Σ

. . . . ώϊος.

2774 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

ΖΩΣΙΜΗΧΡΗΣ
ΤΗ ΧΑΙΡΕ
Α Τ Α Λ Α Ν Τ Α
Μ Ε Λ Ι Τ Ω Ν

Ζωσίμη χρησ|τὴ χαῖρε.
Ἀταλάντα. | Μελίτων.

2775 Tabula marmoris leucophaei, immissa pavimento ecclesiae S. Georgii, quae est in vico *Karditza*. Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΑΤΡΟΓΙΤΩΝ
ΓΟΛΥ Θ Υ Τ ///ι
Τ ι Μ Ο Λ Α Ο ˷
Α Ρ Ι Σ Τ Ι /// ///

Δαματρογίτων, | Πολυθύτ[ας(?)], | Τιμόλαος, | Ἀριστί[ων].

2776 Pars superior sinistra stelae lapidis leucophaei cum aëtomate, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

F Ε Ρ Γ Ο Τ Ι Ϛ
Κ Λ Ι Ο Φ Α Ν//
Α Ν Τ F Ι C////

Ϝεργοτίω[ν], | Κλιοφάν[εις], | Ἄντειο[ς](?).

2777 Tabula marmoris albi cum aëtomate, immissa pavimento domus Demetrii Xenakis in vico *Karditza*. Exscripsit Lolling.

ΓΟΛΥΤΤΙΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΑΔΕΛΦΕΗ

Πολυττίς, | Διονυσία | ἀδελφεή.

2778 Acraephiae (*Karditza*). Edd. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 302 tab. XII n. 53. Ulrichs *Reisen und Forschungen* T. I p. 249 n. 24. Ex his exemplis et tertii versus apographo ab Ernesto Curtio confecto ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 153 n. XXXVIII (Lebas *Inscr.* II, 593).

ΕΠΙ
ΝΙΚΟΛΑΩΚΑΒΙΡΙΩ
rosa *rosa*
ΝΟΜΕΣΙΑΣΩΤΗΡΙΧΑ

Ἐπὶ | Νικολάῳ Καβιρίῳ.
Νομεσία Σωτηρίχα.

2779 Stela magna lapidis leucophaei cum aëtomate et acroteriis, Acraephiae (*Karditza*) in impluvio demarchiae. Exscripsit Lolling.

///////////ΙΖΩCΙΜΟΥ
rosa *rosa*

[Ἐπ]ὶ Ζωσίμου. De genetivi casus usu cf. quae adnotavi ad n. 1713.

IX.

COPAE.

2780 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei, inscriptum litteris parvis, inaedificatum Copis (*Topolia*) in pariete meridionali domus privatae, quam possidet Athanasius G. Kostas. Exscripsit Lolling.

////////////////
ΘΙΟΣΤ
ΙΑΝΤ
ΞΝΤΑΝ
ΕΚΑΤΟΙ//
ΤΕΝΕ
ΙΣΚΟΣΚ
ΚΟΦΙΝΣ
ΝΩΣΤΗΣ
ΣΩΝΚΛ
///// ΦΙΝ ///
//////// ΣΕ ///

Θιὸς τ[ιούχα· ....]|ιαν τ[................ | ἐ]ν τὰ[ν ...
............] | ἑκατὸ[ν ....]|τεν ε.............|ίσκος Κ..
.........| κοφίνω[ς .... κοφί]|νως τῆ σ..........
.........|σων κα[............... | κο]φίν[ως ....|
....σε......

Plebiscitum Copaeorum esse videtur, sed de argumento nihil certi dici potest, nisi κόφινον mensuram Boeoticam (cf. Strattis ap. Pollucem IV, 169. Fragm. Com. Att. I p. 715 Kock. Hesych. s. v.) identidem commemoratam fuisse. Sed ea cum non minus in vino et oleo quam in frumento metiendo usos esse testetur Pollux, quanam potissimum de re hic dicatur in medio relinquendum est.

2781 Tabula marmoris albi cum aëtomate, intra quod clypeus, inaedificata Copis (*Topolia*) in pariete septentrionali ecclesiae S. Eliae. Edd. ex Cockerellii schedis Walpole *Travels* p. 566 (Boeckh C. I. G. 1574; cf. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 42 sqq.). Lebas *Inscr.* II, 599. Pittakis Eph. 801 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 22 sqq. n. 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 169. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 208 n. 553. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 307). Contulit Lolling.

ΟΣΜΕΛΑΝΤΙΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΤΟΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΤΟΕΝΟΠΛΙΤΑΣ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ϜΑΝΑΞΙΩΝΟΣΣΑΩΝ.ΑΟ
ΦΑΛΛΙΝΩΤΙΜΑΝΔΡΙΔΑ////
ΛΟΧΑΓΙΟΝΤΟΣϜΑΔΩΝΟΣΠΟΛΥΚΡΙΤΙΩ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣ
ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΣΑΜΙΩΝΙΩ
///////////////ΕΙΣΝΙΚΟΔΩΡΙΟΣ
ΑΡΧΙΑΣΝΙΚΟΜΑΧΙΟΣ
Β////ΟΙ////////////Ο///ΛΙΟΣ
ΣΑΜΙΧΟΣΚΑΛΛΙΓΙΤΟΝΙΟΣ
ΠΟΙΔΙΚΟΣΔΙΩΝΟΥΣΙΧΙΟΣ
ΤΡΙΑΚΑΔΙΩΝΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΟ
ΑΓΑΘΩΝΔΙΩΝΙΟΣ
ΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΑΝΤΙΓΩΝΙΟΣ
ΘΑΛΩΝΙΔΑΣΜΝΑΣΙΩΝΙΟΣ
ΔΙΩΝϜΑΝΑΚΩΝΙΟΣ
ΜΝΑΣΙΩΝΚΑ///ΛΙΗΟΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΙΣΜΟΛΩΝΙΟΣ
ΙΣΜΗΝΙΑΣΜΟΛΩΝΙΟΣ
ΦΙΛΗΜΩΝΝΙΩΝΙΟΣ
ΕΥΩΦΕΛΙΝΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΙΟΣ
ΑΜΦΙΤΙΜΟΣΕΥΙΣΤΙΟΣ
ΕΥΦΡΟΝΙΣΚΟΣΟΝΑΣΙΜΙΟΣ
ΕΙΡΩΙΛΛΕΙΠΟΥΡΡΙΧΙΟΣ
ΑΜΦΙC//ΝΣΤΡΟΤΩΝΙΟΣ
ΚΛΙΩΝΠΤΩΙΟΔΩΡΙΟΣ
ΜΕΛΑΜΒΙΟΣΚΛΕΟΠΟΛΕΜΙΟΣ
ΑΡΧΙΠΠΟΣΜΕΛΙΤΩΝΙΟΣ
ΚΑΦΙΣΑΝΔΡΟΣΞΕΝΟΚΡΑΤΙΟΣ
ΤΡΙΑΚΑΔΙΩΝΚΛΙΩΝΙΟΣ
ΕΥΦΑΜΙΔΑΣΕΥΑΝΟΡΙΔΑΟ
ΑΡΓΟΥΝΙΩΝΑΝΤΙΓΕΝΙΔΑΟ
ΤΙΜΩΝΟΝΑΣΙΜΙΟΣ

[Θε]ός. Μελαντίχω ἄρχοντος | τοὶ ἀπεγράψαντο ἐν ὁπλίτας, | πολεμαρχιόντων | Ϝαναξίωνος Σαών[δ]αο, | Φαλλίνω Τιμανδρίδα[ο], | λοχαγίοντος Ϝάδωνος Πολυκριτίω, | γραμματίδδοντος | Καφισοδώρω Σαμιωνίω·

..... εις Νικοδώριος
Ἀρχίας Νικομάχιος
Β[ρ]ό[μιος (?) Τιμ]ό[λ]λιος
Σάμιχος Καλλιγιτόνιος
Ποίδικος Διωνουσίχιος
Τριακαδίων Ἐπαμινώνδαο
Ἀγάθων Διώνιος
Ἀντιγένεις Ἀντιγώνιος
Θαλωνίδας Μνασιώνιος
Δίων Ϝανακώνιος
Μνασίων Κα[λ]λιῆος
Μενεκράτεις Μολώνιος
Ἱσμηνίας Μολώνιος
Φιλήμων Νιώνιος
Εὐωφελῖνος Ἀπολλοδώριος
Ἀμφίτιμος Εὐίστιος
Εὐφρονίσκος Ὀνασίμιος
Εἰρωΐλλει Πουρρίχιος
Ἀμφί[ω]ν Στροτώνιος
Κλίων Πτωϊοδώριος
Μελάμβιος Κλεοπολέμιος
Ἄρχιππος Μελιτώνιος
Καφίσανδρος Ξενοκράτιος
Τριακαδίων Κλιώνιος
Εὐφαμίδας Εὐανορίδαο
Ἀργουνίων Ἀντιγενίδαο
Τίμων Ὀνασίμιος.

Adiectiva patronymica constanter, ubi quidem per dialecti leges licebat, usurpata hunc laterculum ante medium saeculum a. Chr. tertium incisum arguunt. Eo magis memorabilia sunt dialecti volgaris vestigia (ἀπεγράψαντο vs. 2. Ἱσμηνίας vs. 21. Φιλήμων vs. 22).

2782 Tabula marmoris leucophaei, inaedificata Copis (*Topolia*) in pariete ecclesiae S. Eliae. Edd. Pittakis Eph. 802. Lebas *Inscr.* II, 600. Rangabé *Ant. Hell.* 1315 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 556. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 25 sqq. n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 170. 171. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 209 n. 554 cum Add. p. 395). Exscripsit Lolling.

ΑΓΑΘΑΡΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣΠΟΛΕΜΑ/////////////////////
ΠΕΔΑΚΛΕΙΟΣΑΓΑΘΑΡΧΙΩ
ΚΑΠΙΩΝΟΣΓΕΡΓΟΦΙΛΙΩ
///ΥΡΙΟΣΧΑΡΥΛΛΙΩ
Γ//////\ΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣ
ΚΡΑΤΩΝΟΣΦΙΛΗΚΙΩ
///ιΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΟΟΕ///ΠΕΛΤΟΦ///ΡΑΣ
///ΑΛΙΧΟΣΠΕΔΑΚΛΕΙΟΣ
ΛΛ/////ΠΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩ
Λ///ΥΚΟΔΩΡΟΣΠΥΜΕ/////////⌒///
///ΙΚΚΩΝΗΣΧΙΝΑΟ
ΞΡΜΩΝΕΥΧΕΙΡΙΔΑΟ
//////ΧΙΝΗΣΙΠΠΩΝΟΣ
/////////////////////////ΙΙΙΩΝΟΣ
ΓΛ/////////ΕΝΟΦΑΝΕΙΟΣ
ΚΑΛΛΙΑΣΦΗΝΙΔΑΟ
ΣΑΤΥΡΟΣΑΝΤΙΓΩΝΟΣ
ΜΝΑΣΑΡΧΙΔΑΣΠΟΥΘΟΔΩΡΙΔ////
ΣΤΡΟΤΩΝΕΥΛΟΓΩ
ΘΡΑΣΩΝΔΑΜΩΝΟΣ
ΕΥΦΑΜΙΔΑΣΕΠΙΞΕΝΩ
ΚΡΙΤΟΛΑΟΣΠΟΤΑΜΟΔΩΡΩ
ΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΑΜ//////ΚΛΕΙΟΣ
ΑΡΧΕΠΟΛΙΣΔΩΙΛΩ

Ἀγαθάρχω ἄρχοντος, πολεμα[ρχιόντων] | Πεδ[ακ]λεῖος Ἀγαθαρχίω, | [Κ]απίωνος [Ϝ]εργοφιλίω, | [Μ]ύριος Χαρυλλίω, | γ[ραμ]ματίδδοντος | Κράτωνος Φιληκίω, | [τυ]ὶ ἀπεγράψανθο ἐ[μ] πελτοφ[ό]ρας·

[Δ]άλιχος Πεδακλεῖος
[Ἄ]λ[υ]πος Καφισοδώρω

Λ[ε]υκόδωρος Πυμεν[ίδα]ο
[Μ]ίκκων Ἡσχίναο
Ἕρμων Εὐχειρίδαο
[Ἡσ]χίνης Ἵππωνος
[. . . . . ν]ίωνος
Γλ[. . . Ξ]ενοφάνειος
Καλλίας Φη[ν]ίδαο
Σάτυρος Ἀντίγωνος
Μνασαρχίδας Πουθοδωρίδ[αο]
Στρότων Εὐλόγω
Θράσων Δάμωνος
Εὐφαμίδας Ἐπιξένω
Κριτόλαος Ποταμοδώρω
Ἀντιγένεις Ἀμ[φι]κλεῖος
Ἀρχέπολις Δωΐλω.

Titulus aliquanto recentior quam n. 2781, altera tertii a. Chr. saeculi parte ni fallor incisus, quippe qui in patrum significatione ubique genetivum exhibeat, nisi quod in polemarchorum nominibus propter molestam genetivorum cumulationem adiectiva patronymica usurpata sunt ut in laterculo Acraephiensi n. 2716.

2783—2785 Lapis niger, inaedificatus Copis (*Topolia*) in meridionali pariete ecclesiae ἁγίας Παρασκευῆς, calce obductus, ut titulus lectu difficillimus sit. Exscripsit Lolling.

(2783)

ΛΕΙΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΛΑΡΧΙΟΝΤΩΝΕΠΙ///
ΛΩΕΠΙΓΕΝΙΔΑΟ
ΗΜΩΝΟΣΟΧΑΤΙΟΣ
ΟΝΙΚΩΝΟΣΓΡΑΜΜΑ
ΟΝΤΟΣΚΑΦΙΣΙΑΟΑ///
ΩΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝ/////
ΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΑΠΟΛ
ΤΛΛΣΕΡΜΑΙ////Ο///ΝΔ///
/////////ΟΣΠΟΥΘΙΚ///ΝΙΟΣΔΙ'
//
/////////ΝΟΛΙ////ΑΕΡ////////Ι///
ΔΙΩ///////////////////////////ΙΔΑΣ///
///ΠΕΔΩΝ//////////////////////////

(2784)

ΕΙΡΩΝΙΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣΠΟ
ΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΔΙΟΝΟΥ
ΣΙΩ//////ΡΟΥΑΧΩΕΜΠΕΔΟ
ΚΛΕΙΟΣΧΑΙΡΙΔ///ΟΚΑΛ
ΛΙΔΑΜΩΜΝΑΣΙΚΛΕΙΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΠΟΥ
Ρ///ΝΑΟΕΡΜΑΙΩΠΟΥ////////
ΤΟΔΩ//////ΣΑΠ⁻ΓΡ///`///ΝΘ///
///Ο///Λ//////ΙΣΤΙΝΟΟΣ///////////////
//////////ΔΑΣΑΘΑΝΟΔ////////////////
Λ///ΣΑΠΟΛ//////////////////////////////
ΦΙΛΟΞΕΝΩΙΣ//////////////////////////
///ΟΝΛΙΩΞΕΝΩ/////////////////////////
ΣΩΝΟΣ

(2785)

ΕΜΠΕΔΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΔΑΜΑΤΡΙΩΔΑΜΩΝΟΣ
ΚΑΦΙΣΙΑΟΜΕΝΕΚΡΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΟΔΩΡΩΔΙΩΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣ
ΝΙΚΩΝΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩ

reliqua praeter pauca litterarum vestigia evanuerunt.

2783 [. . . . . . κ]λεῖος ἄρχοντος, | [πολεμ]αρχιόντων Ἐπι|[δρό]μω Ἐπιγενίδαο, | . . . . ήμωνος Ὀχάτιος, | [Νικία]ο Νίκωνος, γραμμα|[τίδδ]οντος Καφισίαο Ἀ . . | . . . . ω, τυὶ ἀπεγράψαν[θο | ἐμ] πελτοφόρας· Ἀπολ|[λωνί]δας Ἑρμαΐ[χ]ω, [Ἀ]νδ[ρ|όμαχ]ος Πουθικ[ώ]νιος, Δι | . . . . | . . ν[ω], Ἀ[γαθά]μερ[ος . . . . . .]|δίω, ... ίδας [Ἐμ]|πέδων[ος, ...] | Φιλοξένω, Ἱσ[μεινίας . . . | . ον[α]ίω, Ξένω[ν . . . | . . .]σωνος.

2784 Εἰρωνίχω ἄρχοντος, πο|λεμαρχιόντων Διονου|σίω [Εὐ]ρου(μ)άχω, Ἐμπεδο|κλεῖος Χαιρίδ[α]ο, Καλ|λιδάμω Μνασικλεῖος, γραμματίδδοντος Που|ρ[ί]ναο Ἑρμαΐω που . . |τοδω . . ς ἀπ[εγ]ρ[ά]ψ[α]νθ[ο] | [Π]ό[λ]λ[ις(?)] Ἱστίν[ω], Θε[οφαν|τί]δας(?) Ἀθανοδ[ώρω, ...]|δας Ἀπολ[λ . . . . .,

2785 Ἐμπέδωνος ἄρχοντος, | πολεμαρχιόντων | Δαματρίω Δάμωνος, | Καφισίαο Μενεκράτειος, | Διοδώρω Δίωνος, | γραμματίδδοντος | Νίκωνος Ἀπολλοδώρω.

Admodum lubrica est tituli n. 2784 inde a versu septimo restitutio, neque me fugit nonnulla ex eis nominibus, quae supplere conatus sum, incertissima esse. Sed omnium obscurissimae sunt litterae vs. 7. 8 inter genetivum Ἑρμαΐω et verbum ἀπεγράψανθο servatae.

2786—2789 Lapis niger, a. 0,58, l. 0,95, inaedificatus Copis (*Topolia*) in pariete meridionali ecclesiae Panagiae. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 501 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 26 n. 3—6. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 172—175. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 210 n. 555—558 cum Add. p. 396. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 308—311). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

2786 Θιός. | Καφισοδώρω ἄρχοντος, πο|λεμαρχιόντων Πούρρω | Δαμηνίδαο, Μνασικλεῖος | Καλλιδάμω, Μνασικλεῖος | Ἀθανογίτονος, γ[ρ]αμματίδ|[δ]οντος Θιοκλίδαο Ματρο|δώρω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ | πελτοφόρας· Καλλίας Εὐ|χειρίδαο, Ἀρίστων Ἀντι[π|ατ]ρ[ίδαο(?)], Θύννων Ὀφελείμω, | Μνασίμαχος | Φίλωνος, Ὀλιούμπιχος Ὀλιουμπίχω, | Εὐξίθιος Δαμοκρίτω, Πολιού|ξενος Καφισοδώρω, Πτώ|[ϊ]ος Πτωΐωνος, Ἀγίας Ἀ|πολλοδώρω, Πτωΐων | Ἱρανίχω.

(2786)

Θ Ι Ο Σ

ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΑΡΧΟΝΤΟΣΠΟ
ΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΠΟΥΡΡΩ
ΔΑΜΗΝΙΔΑΟΜΝΑΣΙΚΛΕΙΙΟΣ
ΚΑΛΛΙΔΑΜΩΜΝΑΣΙΚΛΕΙΙΟΣ
ΑΘΑΝΟΓΙΤΟΝΟΣΓ///ΑΜΜΑΤΙΔ
///ΟΝΤΟΣΘΙΟΚΛΙΔΑΟΜΑΤΡΟ
ΔΩΡΩΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜ
ΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΚΑΛΛΙΑΣΕΥ
ΧΕΙΡΙΔΑΟΑΡΙΣΤΩΝΑΝΤΙΓ
///ͻΡ////////ΘΥΝΝΩΝΟΦΕΛΕΙΜΩ
ΜΝΑΣΙΜΑΧΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΟΛΙΟΥΜΠΙΧΟΣΟΛΙΟΥΜΠΙΧΩ
ΕΥΞΙΘΙΟΣΔΑΜΟΚΡΙΤΩΠΟΛΙΟΥ
ΞΕΝΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΠΤΩ
///ΟΣΠΤΩΙΩΝΟΣΑΓΙΑΣΑ
ΠΟΛΛΟΔΩΡΩΠΤΩΙΩΝ
ΙΡΑΝΙΧΩ
vac.

(2787)

Θ Ι Ο Σ

ΜΝΑΣΙΚΛΕΙΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΤΕΧΝΩ
ΝΟΣΣΩΚΛΕΙΔΑΚΑΦΙΣΟΔΩ
ΡΩΟΦΕΛΤΟΡΙΔΑΟΚΑΡΙΩΝΟΣ
ΙΣΜΕΙΝΙΧΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝ
ΤΟΣΠΤΩ///ΛΛΙΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑ
ΤΙΟΣΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟ
ΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΚΑΦΙ
ΣΙΑΣΝΙΟΥΜΦΟΔΩΡΩΔΑ
ΜΑΤΡΙΟΣΔΑΜΩΝΟΣΜΝΑ
ΣΩΝΑΡΧΑΝΔΡΩΔΑΜΩΝ
ΣΑΜΙΧΩΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣ
ΕΥΜΕΙΛΩΚΑΦΙΣΙΑΣΔΑ
ΜΩΝΟΣΦΑΛΛΙΝΟΣΘΙΟ
ΚΡΙΤΩΜΝΑΣΩΝΚΑΦΙΣΙΑΟ
ΘΙΟΓΙΤΩΝΑΣΠΑΣΙΩΝΔΑΟ
ΚΛΙΩΝΚΑΡΜΩΝΟΣΑΡΙ
ΣΤΟΚΡΑΤΕΙΣΕΥΠΟΜΠΙ
ΔΑΟΔΙΟΞΟΤΟΣΤΕΛΕ
ΣΑΡΧΩΙ//ΛΛ////////ΙΙΝΑΓΕ
ΙΙΙΟΣΔΕΞΙΚΡΙΤ//////ΟΛ///
///////////////////////////
vac.

(2788)

Θ Ι Ο Σ

ΚΑΦΙΣΙΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝFΑ
ΔΙΟΥΛΟΓΩΑΡΧΙΚΛΙΔΑΟ
ΕΥΜΕΙΛΩΚΑΦΙΣΟΔΟΤΩ
ΚΡΑΤΩΝΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣ
ΓΛΑΥΚΙΑΟΜΝΑΣΙΓΕΝΟΣ
ΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜ
ΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΑΝΚΟΥ
ΛΟΣΑΓΑ////////ΝΟΣΝΙΚΙΑΣ
ΝΙΚΩΝΟΣΕΥΘΥΝΟΣΑΓΑ
ΘΩΝΟΣΟΦΕΛΕΙΜΟΣ
ΚΑΛΛΙΠΠΩΝΟΣΧΑΡΜΩΝ
ΕΠΙΞΕΝΩFΑΝΑΞΙΩΝΠΟΥ
ΘΙΑΟΕΥΑΛΚΟΣΠΑΣΙΤΙΜΩ
ΜΥΡΙΧΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΑΡ
ΜΟΞΕΝΟΣΠΡΟΞΕΝΩ
ΤΙΜΟΘΙΟΣΣΩΚΛΕΙΟΣ
vac.

(2789)

Θ Ι Ο Σ

ΝΙΚΑΡΙΣΤΩΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΧΑΡΙΝΩΜΝΑΣΙΞΕΝΩ
ΕΜΠΕΔΩΝΟΣΑΘΑΝΟΔΩ
ΡΩΕΥΜΕΝΔΑΟΕΠΩΦΕ
ΛΙΟΣΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟ<
ΜΝΑΣΙΚΛΕΙΟΣΕΙΓΙΣΙΑΟ
ΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜ
ΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΚΑΛΛΙ
ΚΛΕΙΣΑΘΑΝΙΑΟΚΛΙΩΝ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΞΕΝΟΔΑ
ΜΟΣΦΙΔΙΠΠΩΑΠΟΛ
ΛΟΔΩΡΟΣFΑΝΑΞΙΩΝΟΣ
ΚΑΛΛΙΔΑΜΟΣΜΝΑΣΙ
ΚΛΕΙΟΣ *vac.*

2787 Θιός. | Μνασικλεῖος ἄρχοντος, | πολεμαρχιόντων Τέχνω|νος Σωκλείδα, Καφισοδώ|ρω Ὀφελτορίδαο, Καρίωνος | Ἱσμεινίχω, γραμματίδδον|τος Πτω[ί]λλιος Ἀριστοκρά|τιος, τυΐ ἀπεγράψανθο | ἐμ πελτοφόρας· Καφι|σίας Νιουμφοδώρω, Δα|μάτριος Δάμωνος, Μνά|σων Ἀρχάνδρω, Δάμων | Σαμίχω, Καφισόδωρος | Εὐμείλω, Καφισίας Δά|μωνος, Φαλλῖνος Θιο|κρίτω, Μνάσων Καφισίαο, | Θιογίτων Ἀσπασιώνδαο, | Κλίων Κάρμωνος, Ἀρι|στοκράτεις Εὐπομπί|δαο, Διόζοτος Τελε|σάρχω, [Κα]λ[λιφάω]ν(?) Ἀγε[ί|σ]ιος, Δεξίκριτ[ος] Ὀλ.....

2788 Θιός. | Καφισίαο ἄρχοντος, | πολεμαρχιόντων Ϝα|διουλόγω Ἀρχικλίδαο, | Εὐμείλω Καφισοδότω, | Κράτωνος Φίλωνος, | γραμματίδδοντος | Γλαυκίαο Μνασιγέν(ι)ος, | τυΐ ἀπεγράψανθο ἐμ | πελτοφόρας· Ἄνκου|λος Ἀγά[θω]νος, Νικίας | Νίκωνος, Εὔθυνος Ἀγά|θωνος, Ὀφέλειμος | Καλλίππωνος, Χάρμων | Ἐπιξένω, Ϝαναξίων Που|θίαο, Εὔαλκος Πασιτίμω, | Μύριχος Ἀρίστωνος, Ἁρ|μόξενος Προξένω, | Τιμόθιος Σωκλεῖος.

2789 Θιός. | Νικαρίστω ἄρχοντος, | πολεμαρχιόντων | Χαρίνω Μνασιξένω, | Ἐμπέδωνος Ἀθανοδώ|ρω, Εὐμει(ί)δαο Ἐπωφέ|λιος, γραμματίδδοντος | Μνασικλεῖος Ε[ὐπ]ισίαο, | τυΐ ἀπεγράψανθο ἐμ | πελτοφόρας· Καλλι|κλεῖς Ἀθανίαο, Κλίων | Ἀπολλοδώρω, Ξενόδα|μος Φιδίππω, Ἀπολ|λόδωρος Ϝαναξίωνος, | Καλλίδαμος Μνασι|κλεῖος.

2790 Lapis leucophaeus inaedificatus in fundamentis ecclesiae S. Eliae quae est Copis (*Topolia*) a parte orientali. Ex maiore titulo hae modo litterae agnoscuntur. Exscripsit Lolling.

Ι Ο
Ι Τ Ο Ν Ι Ο
Ι Ο Σ

. . . . ο[ς]
[. . . . . . . Ἀριστογ]ιτόνιος
. . . . ιος

Ex catalogo nescio cuius generis haec servata esse videntur.

2791 Fragmentum lapidis leucophaei 'εἰς τὴν ἐν Ἀκραιφνίῳ ἐκκλησίαν τῆς κοιμήσεως' Pittakis. Non Acraephiam (*Karditza*), sed Copas (*Topolia*) illo nomine indicari cum inde apparet, quod in eo oppido re vera erat ecclesia Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, tum quod omnes tituli, quibus illam loci significationem ascripsit Pittakis, Copis ab aliis inventi sunt (v. n. 2800. 2803), praeter hunc qui periit. Ed. Pittakis Eph. 793 (Lebas *Inscr.* II, 584. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 603. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 183. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 214 n. 572).

/////////// Υ Σ /////////////////////// ΜΝΑΣΑΡΧΙΔΑΣ
/// Ο Ν Ι Ο Σ Α Ν Ξ Θ Ε /////// ΟΣ/// ΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
//// Τ Ι Σ Κ Ο Ν Κ Ι /////////////// ΛΛΠΙΡΙΤΣΝΝΑ
/////// Δ Ι Ο Υ Σ Ο ///////////////////// Ξ'' ΟΙΤΟΝ/// Ι Ο ////
Ο . Ι Σ Π Ο Τ Ι Ο Ι Δ ////// Ο //// ^ Μ Ω Ι
Σ ////// Χ Μ Ω ///////////////////////// Λ ////
/// Λ //////
//////

Col. I vs. 2 [ὁ δεῖνα Ἀριστογιτ]όνιος (aut aliud adiectivum patronymicum, veluti Εὐγιτόνιος, Φιλειμόνιος) ἀνέθε[ικε]. Sed potest etiam de ethnico [Ἀνθαδ]όνιος cogitari. Vs. 3 [Λεον]τίσκον(?). Vs. 4. 5 obscuri. Vs. 6 . . . . . . ς [Ἡ]χμώ[νιος(?)]. — Col. II vs. 1 Μνασαρχίδας. Vs. 2 [Ἀ]πολλώνιος. Vs. 3 [Κα]λλ[ιγ]ίτων. Reliqua nimis ambigua sunt.

2792 Inter Acraephiam (*Karditza*) et Copas (*Topolia*), e regione insulae *Trélo-Ioannis*, angustum et saxosum promuntorium porrigitur in lacum Copaïda, quod in mappa Francogallica nomine *Cap Phtelio* indicatur. Iuxta harum rupium radices prope viam autiquam saxum ingens cubi figura titulum habet, quem edidit P. Iamot *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 407.

Ο Ρ Ι Α Κ . Π Η Ω Ν
Π Ο Τ Α Κ Ρ Η Φ Ι Ε Ι Α
Ο Ρ Ι Τ Τ . Ν Τ Ω Ν Β Ο Ι Ω

Ὅρια Κ[ω]πήων | ποτ' Ἀκρηιφεῖα[ς], | ὁριττ[ά]ντων Βοιω[τῶν].

Supplementa editoris Francogalli snnt, nisi quod is versu tertio ὁριττ[ό]ντων scripsit. At Boeotos ὁρίττω pro ὁρίδδω (ὁρίζω) dixisse neque traditum est neque ulla ex parte veri simile. Contra ὥριττα legitimam esse in illa dialecto aoristi formam constat. Accedit quod praesentis notio ab hac sententia aliena est, aoristi vero aptissima.

2793 Lapis quadratus inaedificatus Copis (*Topolia*) in muro ecclesiae Beatae Virginis. Edd. Pittakis Eph. 789 (Lebas *Inscr.* II, 604). Rangabé *Ant. Hell.* 2195 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 584. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 28 n. 8 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 211 n. 560). Periisse videtur.

Δ Α Μ Α Τ Ρ Α
Τ Α Υ Ρ Ο Π Ο Λ Ω

Δαμάτρα[ς] | Ταυροπόλω.

Praeter unum Rangabéum, qui mulierem Damatram Tauropoli filiam hic agnoscit admodum improbabiliter, omnes editores consentiunt Cereri, cuius delubrum apud Copaeos fuisse Pausanias IX, 24, 2 testis est, ab eis cognomen impositum esse quod in reliqua Graecia Dianae tribui solitum esse satis constat. Item nulla est disceptatio de nominis forma primam declinationem sequente Δάματρα, quam altera illa et recentiorem et rariorem esse scimus, sed neutiquam inauditam (Lobeck Paralip. gramm. Graec. p. 142). At quonam casu hoc nomen scriptum fuerit, magnopere dissentiunt homines docti. Meisterus cum altero versu Ταυροπόλ[α] emendet, nominativum esse vult. At eiusmodi titulus, qui nihil nisi dei aut deae nomen nominativo casu contineat, sine exemplo est. Keilius dativum Δαμάτρᾳ Ταυροπόλῳ restituit. Sed sic eius qui dedicavit nomen desideramus, neque facile intellegitur quomodo factum sit, ut tam recenti tempore, quo in terminationibus non modo dialectus volgaris usurparetur, sed etiam iota mutum abiceretur, tamen in duabus prioribus nominis Δαμάτρας syllabis antiqua vocalis conservaretur, praesertim in nomine deae cuius sacra per totam Graeciam volgatissima erant. Nam quod in nominibus hominum Boeotorum, veluti Καφισότιμος (n. 2718. 3078) et oppidorum Boeoticorum (Ἀκρηφιεῖς n. 2711. 2725. Πλατηάς n. 2509) etiam imperatorum Romanorum aetate passim residua antiquae dialecti vestigia observantur, id longe alius generis est. Quare malui genetivum restituere. Etenim cum agros deorum sacros, tum aras, templa aliasque res perfrequenter simplici dei cuius essent nomine genetivo casu inscripto significatos esse inter omnes constat, cuius usus in ipsa Boeotia vicinisque regionibus multa exempla aetatem tulerunt incisa inde ab antiquissimis quorum omnino tituli exstant temporibus usque ad imperatorum Romanorum aetatem. Cf. n. 35 (Megaris) Ἀπόλλωνος Λυκείου; n. 36 (ibidem) Μουσῶν; n. 243 (Oropi) Ἀρτέμιδος; n. 421 (ibidem) Ἀμφιαράου, Ἀμφιλόχου; n. 546 (Tanagrae) Ἀρτάμιδος; n. 548 (ibidem) Διὸς Μαχανέος, Ἀθάνας Ζωστειρίας; n. 1782 (Thespiis) Μναμοσύνας; n. 1783 (ibidem) Εὐμενίδων; n. 1787 (ibidem) Θεοῦ Ταύρου; n. 2454 (Thebis) Ἡσιόνης; n. 2464 (ibidem) Διὸς Ἐλευθερίω. Rarius ἱαρὸν additur ut in titulis Thebanis n. 2452. 2453, aut prolixior etiam formula usurpatur ut in Thespiensi n. 1786.

2794 Lapis quadratus leucophaeus, Copis (*Topolia*) in impluvio domus Pagonae cuiusdam. Ed. H. Schliemann *Journal of Hellenic studies* II p. 161. Orchomenos p. 52. Exscripsit Lolling.

//Τ Ο Λ Ι C Κ Ω Π Λ Ι Ω
///Ι Є Λ Υ Τ Η C C Ω Τ Η
Є Υ Є Ρ Γ Є Τ Η Ν

[Ἡ π]όλις Κωπαίω[ν . . . . . . | τὸν] ἑαυτῆς σωτῆ[ρα καὶ] | εὐεργέτην.

2795 Magna tabula lapidea, Copis (*Topolia*) in ecclesia S. Eliae. Edd. Ulrichs *Reisen und Forschungen* I p. 203 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 68 n. IX). Pittakis Eph. 805. Lebas *Inscr.* II, 598 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 28 n. 7. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 176. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 211 n. 559. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 312). Nunc non inveniri lapidem, sed aut deletum aut in muro absconditum videri, cum ecclesia restitueretur, Lollingius refert.

ΑΡΧΑΝΔΡΙΣΚΑΠΙΩΝΟΣΤΟΝΟΥΙΟΝ
ΚΗΠΤΩΙΣΚΡΑΤΩΝΟΣ
ΦΙΛΩΝΑ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΙΟΝ
ΤΥΣΘΙΥΣ

Litterarum formas expressi ex exemplo Lebasii, qui eas manifesto accuratissime exhibet. Reliquis in rebus apographa consentiunt.

Ἀρχανδρὶς Καπίωνος τὸν οὑιὸν | κὴ Πτωῒς Κράτωνος | Φίλωνα τὸν ἀδελφιὸν | τῦς Θιῦς.

2796 Tabula lapidis nigri inaedificata quondam in pariete ecclesiolae S. Blasii sitae ad eum locum, ubi isthmus Coparum contingit continentem. Nunc non modo hic lapis evanuit, sed totum sacellum deletum est, ut vix agnoscatur quo loco fuerit. Edd. Pittakis Eph. 788 (inde Lebas *Inscr.* II, 605). Rangabé *Ant. Hell.* 2216 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 603).

ΚΩΠΑΙΟΥΙΠ ΣΙΩΙ . . ϽΒΑΤΑΦ . ΝΕΝΟΑΔ
ΠΑΣΙΠΙΟΟΙΙ///Σ ΩΝ Η Ι Κ Ο Υ Θ Ε Ν
ΕΙΔΕΜΕ . . ΙΕΣΙΣΗΣΙ . Δ
ΕΙΣΙΛΙΝ

Var. lect. Vs. 1 ΚΩΠΑΙΟΥ Pitt., ΚΩΠΑΙΟϹ Rang., ΙΠΣΙΩΙ Pitt., ΙΠΤΙΩΙ Rang.

Κωπαίου Ἵπ[π]ω[νος] ὁ[ρ]ᾷ[ς] τάφ[ο]ν ἐν[θ]άδ', [ὁδῖτα]·
πᾶσι πο[θ]η[τὸ]ς [ἔη]ν κοὐθεν[ὶ — ◡◡ ⏓]
εἰ δέ με [κινή]σ(ε)ις ἢ [ἐμβαλέεις νέκυν ἄλλον],
εἰς ἰ[δ]ί[η]ν [κεφαλὴν — ◡◡ — ◡◡ ⏓].

Initium epigrammatis Keilius, qui reliqua non attigit, sic refingere conatus est:

Κωπαῖος Ἵπ[π]ω[ν εἰσέ]βα τάφ[ο]ν ἐνθάδ[ε],
πᾶσι[ν π]ο[θητὸ]ς . . . .

Sed, ut mittam alias difficultates, cum lapidem a sinistra integrum esse et ille sumpserit neque quisquam negare possit, ordinem quo initia versuum disposita sunt, disticha elegiaca, non trimetros iambicos indicare manifestum est.

2796 a Tabula lapidis leucophaei, Copis (*Topolia*). Edd. Pittakis Eph. 803. Rangabé *Ant. Hell.* 2192 (Lebas *Inscr.* II, 602. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 28 n. 10 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 212 n. 563). Nunc lapis in fundamentis ecclesiae S. Eliae a parte meridionali sic inaedificatus est, ut nihil conspicuum sit praeter duas litteras, quas exscripsit Lolling.

ΒΟ|ΥΡΙΣ

Βοῦρις.

2797 Copis (*Topolia*). Ed. Lyons *Transactions of the Royal Society of Literature* N. S. II p. 233 (Roehl Inscr. Graec. ant. 304. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 168 *a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 208 n. 552).

ΔΕΞΟΔΕΞΟΝΟΣ

Δεξ[ὼ] Δέξ[ω]νος.

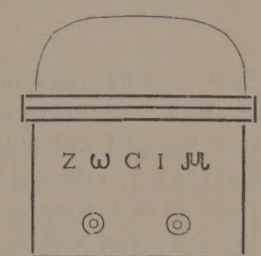
Iniuria, si quid video, Roehlius et Meisterus hunc titulum in eorum numerum rettulerunt, qui commixtas antiquioris et recentioris litteraturae formas exhiberent. Nam Ο illud pro Ω, sive errore in transscribendo ortum, sive re vera in lapide est, socordia quadratarii aut eius qui exscripsit natum existimo, praesertim cum antiquiore aetate in Boeotia paterna origo neque genetivo indicetur neque omnino in titulis sepulcralibus notari soleat.

2798 Lapis niger quadratus, nunc excavatus ut marginis vice fungatur in puteo iuxta ecclesiolam *ἁγίας Παρασκευῆς*, quae est in fine meridionali isthmi qui Coparum paeninsulam cum continente coniungit. Utrum titulus integer sit necne, propter detritam ante primam litteram lapidis condicionem diiudicari non posse dicit Lolling, qui exscripsit.

|//////ΔΕΥΞΙΣ

Δεῦξις.

2799 Copis (*Topolia*) in ecclesia S. Blasii; nunc hic lapis cum ipsa ecclesiola periit (cf. notam ad n. 2796). Ed. Pittakis Eph. 790 (Lebas *Inscr.* II, 597).

Ζωσίμ[η].

2800 Stela lapidis albi cum aëtomate et acroteriis, Copis (*Topolia*) quondam in ecclesia *Κοίμησις τῆς Θεοτόκου*, nunc inaedificata in pariete ecclesiae S. Eliae. Edd. Pittakis Eph. 792 (Lebas *Inscr.* II, 592). Rangabé *Ant. Hell.* 2198 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 597). Exscripsit Lolling.

ΖΩΠΥΡΟΣ

Ζώπυρος.

2801 Tabula lapidis leucophaei, Copis (*Topolia*) in impluvio domus Pagonae demarchi. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ

Κάλλιππος.

2802 Lapis sepulcralis, in colle saxeo sito septentrionem versus ab isthmo qui paeninsulam Coparum cum continente coniungit. Ed. W. Vischer *Epigraph. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 50 (*Kleine Schriften* II p. 75) n. 54. Periisse videtur.

ΡΑΤΙΑ

. . . . . . κράτια.

2803 Tabula lapidis leucophaei, Copis (*Topolia*) quondam in ecclesia Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, nunc inaedificata in pariete ecclesiae S. Eliae. Totum titulum ed. Pittakis Eph. 791 (inde Lebas *Inscr.* II, 594) et multo accuratius W. Vischer *Epigr. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 51 (*Kleine Schriften* II p. 76) n. 55 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 603), versus duos priores H. Schliemann *Journal of Hellenic studies* II p. 161. Orchomenos p. 52. Exscripsit Lolling.

ΛΥΣΩΝ
ΧΑΙΡΕ
ΕΠΑΦΡΑΧΡΗ
ΣΤΕΧΕΡΕ

Λύσων | χαῖρε, | Ἐπαφρᾶ χρη|στὲ χ[αῖ]ρε.

2804 Stela sepulcralis inventa in colle saxeo sito septentrionem versus ab isthmo qui paeninsulam in qua est oppidum Copae (*Topolia*) cum continente coniungit. Ed. W. Vischer *Epigr. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 50 (*Kleine Schriften* II p. 75) n. 53 tab. VI, 8 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 602. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 29 n. 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 178. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 212 n. 561 cum Add. p. 396). Periisse videtur.

Ματρόδωρος.

2805 Lapis niger non laevigatus, Copis (*Topolia*) in impluvio domus Pagonae demarchi. Exscripsit Lolling.

ΜΕΝΕΣΤΡΟ
ΤΙΣ

Μενεστρο|τίς.

2806 Stela marmoris fusci cum aëtomate ornatissimo, inaedificata Copis (*Topolia*) in pariete ecclesiolae Panagiae. Edd. Pittakis Eph. 804. Lebas *Inscr.* II, 601. Rangabé *Ant. Hell.* 2193. H. Schliemann *Journal of Hellenic studies* II p. 161. Orchomenos p. 53. Minus accurate W. Vischer *Epigr. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 51 (*Kleine Schriften* II p. 76) n. 56 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 29 n. 11. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 177. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 212 n. 564). Exscripsit Lolling.

ΟΜΟΛΩΙΧΟΣ

Ὁμολώιχος.

2807 Lapis calcarius leucophaeus cum anaglypho equitem repraesentante, a. 0,76, l. 0,54, Copis (*Topolia*) in ecclesia diruta Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. Edd. Pittakis Eph. 806. Rangabé *Ant. Hell.* 2194. Lebas *Inscr.* II, 603. G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 369 n. 120. H. Schliemann *Journal of Hellenic studies* II p. 161. Orchomenos p. 52. Minus accurate W. Vischer *Epigr. und archäol. Beiträge aus Griechenland* p. 51 (*Kleine Schriften* II p. 76) n. 57 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 28 n. 9 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 212 n. 562). Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΣΩΤΗΡΙΔΑΗΡΩΙ

Ἐπὶ Σωτηρίδᾳ ἡρωϊ.

X.

HYETTVS.

2808 Tabula marmoris albi (*a* in fronte, *b* in latere) in ecclesia parva S. Nicolai sita ad radices meridionales arcis Hyetti, fere tota exstructa ex lapidibus monumentorum antiquorum. — Tituli *a* versus 1—18 edd. ex Meletio Geogr. p. 346 Boeckh C. I. G. 1755, qui Opunti tribuebat (inde repetivit Lebas *Inscr.* II, 1011), ex E. Curtii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 90 n. XXII*a* (inde Lebas *Inscr.* II, 608). Integrum ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 502 n. 11*a*. — Titulum *b* ex E. Curtii exemplo, minusculis litteris neque integrum, exhibet K. Keil p. 93 n. XXII*b*. Plenius et accuratius P. Girard p. 505. Utrumque contulit Lolling.

a

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗΙ

.ΔΟΞΕΝΤΗΙΕΡΑΓΕΡΟΥΣΙΑΤΟΥΣWΤΗΡΟΣ
.ΣΚΛΗΠΙΟΥΕΝΚΟΙΝWΣΤΗΛΗΝΑΝΑΓΡΑ
.ΗΝΑΙΕΝΗΣΤΗΛΗΕΙΝΑΙΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕ
.///ΤΙΠΟΛΛWΝΚΑΙΜΕΓΑΛWΝWΝΕΥΕΡΓΕΤΗ
ΘΗΠΑΡΑΤΟΥΘΕΟΥΟΜΝΗΜΗΣΑΡΙΣΤΗΣ
ΙΟΥΛΙΟΣΑΡΙΣΤΕΑΣΕΧΑΡΙΣΑΤΟΔΙΑΤΟΥ
ΘΕΟΥΤΗΓΕΡΟΥΣΙΑΧWΡΕΙΔΙΟΝΣΤΥΦΛΛ
ΡΙΟΝWΟΚΤWΤΟΠWΣΥΙWΓΕΙΤΟΝΕΣ Α
ΠΟΜΕΝΗΟΥΣ·ΑΥΡ·ΘΑΛΑΜΟΣΚΑΙΠΡΟΣι
ΛΟΝΤWΝΚΑΛΛΙΣΤΗΣΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ *vac.*
ΑΠΟΔΕΑΡΚΤΟΥ·ΑΥΡ·ΘΕΟΔWΡΟΣ ΑΠΟ
ΔΕΔΥΣΕWΣΟΙΑΡΕΣΚΟΝΤΟΣΟΛΜWΝΙ
ΟΥΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΑΠΟΔΕΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΟΛΜΩΝΙΟΣΚΑΙΟΙΝΕΙΚΟΣΤΡΑ
ΤΟΥΤΟΥΖWΠΥΡΟΥΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΕΠΙΤν
ΦΥΤΕΥΣΑΙΤΟΥΣΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΣΚΑΙΕΧΕ
ΑΙWΝΙΟΝΚΑΙΑΝΑΦΑΙΡΕΤΟΝȣ
ΟΜΟΙWΣΕΔΟΞΕΝΚΑΤΑΤΗΝΑΥΤΗΝΕ.
ΗΓΗΣΙΝΑΝΑΓΡ///ΦΗΝΑΙΚΑΙΕΤΕΡΟΝΧ[ν]
ΡΙΟΝΟΕ∠WΚΕΝΤΗΙΕΡΑΓΕΡΟΥΣΙΑΟΑΞ.
ΟΛΟΓWΤΑΤΟΣ·ΑΥΡ·ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΙ///
ΡΑΤWΝΙΑΝΟΣΑΠΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΟΜϹ
ΑΣΑΜΠΕΛΙΚΟΝΤΟΠWΙΠΠΟΒΟΤWW
.ΞWΓΕΙΤΟΝ.Σ..ΟΜΕΝΑΝΑΤΟΛΗ⌐
.ΕΠΑΦΡΑΚΛΗΡΑΠΟΔΕΜΕΣΗΜΒΡΙΑ.
.ΥΒΟΥΛΑΣΦΥΛΑΚΟΣΑΠΟΔΕΔΥΣΕW[Σ]
ΙΛΙΠΠΟΣΘΕΟΔWΡΟΥΑΠΟΔΕΑΡΚΤΟ...
.ΝΟΝΕΔΑ..ΟΝΤΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝΛ///////
///ΑΡΕΟΣΕ..ΤWΚΑΙΑΥΤΟΕΙΝΑΙΤΗΣΓL
///ϹΣΙΑΣΑΙWΝΙΟΝȣΕΙΣΙΝΔΕΟΙΓΕΡΟι
.ΣΤΑΙΟΙΔΕ·ΑΥΡΗΛΙΟΙ·ΠΡΟΣΤ
ⱶΣΤΕΙΜΟΚΡΑΤΗΣΧΑΡΙΚΛΕΟΥΣΙΟΥ
ΑΥΡΕΡΑΤWΝΙΑΝΟΣ-ΜΕΓΙΣΤΑΣ7
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΣΜΕΓΙΣΤΑ-ΚΟΣΜΟΣΕ
ΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ·ΣWΣΙΒΙΟΣ·ΧΑΡΙΚΛΕΟΥΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΚΟΣΜΟΥ·ΜΓ..ΥΡΑΤΗΣ7
[Ξ]ΟΥΧ[ΗΡ] ˥ΙΚ

b

[Ε] Δ Ο Ξ Ε Ν Ο Υ Ν Τ Η Γ Ε
[Ρ] Ο Υ Σ Ι Α Ε Ι Τ Ι Σ Τ Ο /// Ν Ο Ρ Ω
[Ι Ν . Ν ͵͵ Α Ν Ο Ι .] Ν Τ [Ο] Υ Τ Ο Υ
Ω [Ι Η ͵͵] Ω Ν Α Υ Τ Ο Υ Γ Ε Ι Ν Ε Σ Θ Α ///
Ν . Ν Η Γ Ε Ρ Ο Υ Α Ε Λ Η Τ Α Ι = Α Ν
Δ Ε Μ Η Ε Χ Η Π Α Ι Δ Ι . Τ Ω Ν Ε Γ Γ
Τ Α Σ Υ Ν Γ Ε Ν Ω Ν Ο Σ Ε Ι Σ Ι Ω Ν
Σ Ε Ι Τ Η Γ Ε Ρ Ο Υ Σ Ι Α ✱ Ν
/// Δ Ε Τ Ι Σ Ε Ξ Ω Θ Ε Ν Δ Ο Κ Ι Μ Α
Η Υ Π Ο Τ Η Σ Γ Ε Ρ Ο Υ Σ Ι Α Σ Ε Ι
Φ Ε Ρ Ε Τ Ω Ε Υ Θ Ε Ω Σ Τ Η Γ Ε Ρ Ο Υ
Σ Ι Α ✱ Ε Κ Α Τ Ο Ν · Ε Γ Ρ Α Φ Η
Α Ρ Χ · Α Υ Ρ · Ζ Ω Π Υ Ρ Ο Υ Τ Ο
Ν Ε Ι Κ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ Μ͂ Β Ο Υ Κ Α
Τ Ι Ο Υ Ζ̄ ❦

Titulum talem exhibeo qualem Lollingius constituit exemplari Girardi, quod ipsum iam accurate confectum erat, diligenter ad lapidem examinato, additis intra uncos eis litteris, quas quum Girardus etiamtum legisset, Lollingius lapide magis detrito iam non agnovit.

a

Ἀγαθῇ τύχῃ. | [Ἔ]δοξεν τῇ ἱερᾷ γερουσίᾳ τοῦ Σωτῆρος | [Ἀ]σκληπιοῦ, ἐν κοινῷ στήλην ἀναγρα|[φ]ῆναι, ἐν ᾗ στήλῃ εἶναι τὰ ὑπογεγραμμέ[να]·

[Ἀν]τὶ πολλῶν καὶ μεγάλων, ὧν εὐεργετή|θη παρὰ τοῦ θεοῦ, ὁ μνήμης ἀρίστης | Ἰούλιος Ἀριστέας ἐχαρίσατο διὰ τοῦ | θεοῦ τῇ γερουσίᾳ χωρείδιον στυφλ[ά]|ριον πλ(έθρων) ὀκτώ, τόπῳ συΐ, ᾧ γείτονες ἀ|πὸ μὲν ἠοῦς Αὐρ(ήλιος) Θάλαμος καὶ πρόσ[τυ]|λον τῶν Καλλίστης κληρονόμων, | ἀπὸ δὲ ἄρκτου Αὐρ(ήλιος) Θεόδωρος, ἀπὸ | δὲ δύσεως οἱ Ἀρέσκοντος Ὁλμωνί|ου κληρονόμοι, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας | Σύμφορος Ὁλμώνιος καὶ οἱ Νεικοστρά|του τοῦ Ζωπύρου κληρονόμοι, ἐπὶ τῷ | φυτεῦσαι τοὺς γερουσιαστὰς καὶ ἔχε[ιν] | αἰώνιον καὶ ἀναφαίρετον. |

Ὁμοίως ἔδοξεν κατὰ τὴν αὐτὴν ε[ἰσ]|ήγησιν ἀναγρ[α]φῆναι καὶ ἕτερον χ[ω]|ρίον, ὃ ἔδωκεν τῇ ἱερᾷ γερουσίᾳ ὁ ἀξ[ι]|ολογώτατος Αὐρ(ήλιος) Μενεκράτης [Ἐ]|ρατωνιανὸς ἀπ' εὐεργεσίας ὁμο[ί]|ας, ἀμπελικόν, τόπῳ ἱπποβότῳ, πλ(έθρων) | [ἕ]ξ, ᾧ γείτο[νε]ς [ἀπ]ὸ μὲν ἀνατολῆς [ο|ἱ] Ἐπαφρᾶ κληρ(ονόμοι), ἀπὸ δὲ μεσημβρία[ς | Ε]ὐβουλᾶς Φύλακος, ἀπὸ δὲ δύσεως [Φ]|ίλιππος Θεοδώρου, ἀπὸ δὲ ἄρκτο[υ κ|ε]νὸν ἐδά[φι]ον τὸ καλούμενον ἄ[λω|ς] Ἄρεος, ἐ[πὶ] τῷ καὶ αὐτὸ εἶναι τῆς γε[ρ|ο]υσίας αἰώνιον. εἰσὶν δὲ οἱ γερο[υσι|α]σταὶ οἵδε· Αὐρήλιοι προστ[άτ]|ης Τιμοκράτης Χαρικλέους, Ἰού(λιος) | Αὐρ(ήλιος) Ἐρατωνιανός, Μεγιστᾶς), | Ἐπαφρόδειτος Μεγιστᾶ, Κόσμος Ἐ|παφροδείτου, Σωσίβιος Χαρικλέους, | Ἐπίκτητος Κόσμου, Με[νε]κράτης) | . . . .

b

Ἔδοξεν οὖν τῇ γε|ρουσίᾳ, εἴ τις τ[ῶν ἀ]ν[δ]ρῶ[ν | τούτω]ν [ἀποθ]άνοι⟨[ε]ν⟩, τούτου | [τ]ῶ[ν υ]ἱῶν αὐτοῦ γείνεσθα[ι, | ὃ]ν [ἂ]ν ἡ γερου(σί)α ἕληται· [ἐ]ὰν | δὲ μὴ ἔχῃ παιδί[α], τῶν ἐγγ|[ύτα]τα συνγενῶν ὃς εἰσιὼν | [δώ]σει τῇ γερουσίᾳ ✱ ν'. | [ἂν] δέ τις ἔξωθεν δοκιμα|[σθ]ῇ ὑπὸ τῆς γερουσίας, εἰ|[σ]φερέτω εὐθέως τῇ γερου|σίᾳ ✱ ἑκατόν. ἐγράφη | ἄρχ(οντος) Αὐρ(ηλίου) Ζωπύρου το[ῦ] | Νεικοβούλου, μη(νὸς) Βουκα|τίου ζ'.

Eadem tabula duo habet scita gerusiae Aesculapii Servatoris, alterum in antica parte (*a*) de donationibus duabus in memoriam reliqui temporis lapidi incidendis, alterum in postica (*b*) de collegis in locos gerusiastarum defunctorum subrogandis. Sed utrumque eiusdem aetatis esse inde apparet, quod posterius priori adnectitur particula οὖν (*b* vs. 1). Neque de tempore quo haec decreta sunt ulla potest esse dubitatio. Etenim laterculo gerusiastarum, qui priori decreto subiunctus est, praemittitur nomen Αὐρήλιοι ad omnes aeque spectans, unde apparet, post civitatem imperatoris Antonini decreto omnibus liberis hominibus qui in orbe terrarum essent concessam haec scripta esse (cf. adn. ad n. 1776. C. I. A. III, 1177), id est utique post a. 212 p. Chr.

Prius decretum iam priorum editorum opera ita restitutum erat, ut pauci loci relinquerentur supplendi aut emendandi. Vs. 8. 9 quae Lollingii testimonio iam constat in lapide esse, non possunt alius vocis quam στυφλ[ά]|ριον reliquiae esse; quam a στυφλός derivatam terram asperam et saxosam significare existimo. Vs. 9 cave τόπῳ συΐῳ legeris, ut vult Girardus probante Roehlio (Bursian *Jahresbericht* XXXIII (1882, III) p. 92), nam collato vs. 25 apparet, ῳ potius pronominis relativi dativum esse. Neque hoc vocabulo describitur fundi natura, quod antea factum est vocibus χωρίον στυφλάριον (cf. vs. 24 χωρίον — ἀμπελικόν), sed significatur proprio nomine ea regio agri Hyettiorum, in quo ille fundus situs erat. Huic regioni nomen σῦς fuisse videtur; similia nomina etiam apud nos ruri regionibus atque agrorum divisionibus esse nemo fere ignorat. Supplementum versui decimo exeunti adhibitum lubricum esse me non fugit, sed undetrigesimi finem et trigesimi initium certa ratione restituisse mihi videor.

Plura supplenda et emendanda restabant in decreto *b*, cuius conexus et argumentum omnino nondum restituta erant, cum vel Girardus passim vocabula quaedam supplevisse satis habuisset. Atque de ipso quidem sententiarum ordine ni fallor dubitari iam nequit. Quid faciendum sit sodali defuncto, per tres ut ita dicam gradus praecipitur. Primo loco in censum veniunt filii illius, sed ita ut ex eis suffragiis gerusiastarum eligatur qui patri succedat. Hunc vero, quum de pensione nihil scriptum sit, gratis patris ius nancisci manifestum est. Quodsi orbus decessit, consanguinei ex ordine necessitudinis interrogantur, velintne quinquaginta denariis numeratis introire. Sed si nulli sunt aut omnes nolunt, tum quemlibet alium cooptare licet gerusiastis, sed ei iam duplex summa pendenda est. Singulorum verborum restitutio item maxima ex parte certa est; enuntiatum condicionale vs. 2. 3 sic restitui ut sententia constaret et aliqua certa ratio haberetur ductuum, quos in lapide invenerunt Girardus et Lollingius, sed hic me nihil praestare velle vix est, quod dicam. Apodosis ita structa est, ut τούτου pendeat a γείνεσθαι, τῶν υἱῶν αὐτοῦ vero partitivam habeat notionem. Locus defuncti ad eum ex filiis illius pervenire debet, quem sodalitas elegerit.

2809 Prope praedium *Dendra* exstant reliquiae Hyetti veteris cum arce; ad clivum occidentalem invenitur murus ex lapidibus polygonis compositus, quibus lapidibus ex parte laevigatis incisi sunt tituli n. 2809—2832. Hunc titulum (n. 2809) ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 491 n. 2 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 30 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 156. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 200 n. 529. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 303). Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΣΤΙΟΥΧΑΑΓΑΘΑΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΑ/// /// /// /// /// /// ///
ΒΟΙΩΤΥΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕΜΕΛΑΝΤΙΧΩΠΟΛΕΜΑΡ
ΧΙΟΝΤΩΝFΑΡΜΙΧΩFΑΡΜΙΧΙΩ///ΑΛΟΝΙΚΩΚΛΙϹΘΕ
ΝΙΟΣΘΡΑΣΟΥΛ///ϨΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΟΣΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝ
ΤΟΣΘΡΑΣΟΥΛΑΙΔΑΟΚΑΛΛΙΔΑΜΩΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟ
ΕΝΠΕΛΤΟΦΟΡΑϹ Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ω Ν Λ Ι Λ Ε Ι Τ Ο Σ
Θ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Α Γ Α Σ Ι Α Ο Ε Υ Θ Ο Υ Τ Ι Μ Ο
Σ Α Μ Ι Ν Ι Χ Ω Δ Α Μ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Σ Κ Α
Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ω Κ Ρ Ι Τ Ω Ν Θ Ρ Α Σ Ω Ν Ο Σ
Μ Ι Κ Ρ Ι Ν Α Σ F Α Ν Α Ξ Ι Ω Ν Ο Σ Γ Ο Ρ Γ Ο
Υ Λ Ο Σ Π Ο Λ Ι Ο Υ Κ Λ Ι Δ Α Ο Χ Α Ι Ρ Ι Α Σ Ι///
Α Λ \ Ι Α Ο Ε Π Α Μ Ι Ν Ω Ν Δ Α Σ F Α Ρ Μ Ι
Χ Ω Τ Ε Λ Ε Σ Ω Ν Μ Ε Ν Ε Κ Λ Ι Δ Α Ο

Θιός, Τιούχα Ἀγαθά. Ἀπολλοδώρω ἄ[ρχοντος] | Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Μελαντίχω, πολεμαρ|χιόντων ϝαρμίχω ϝαρμιχίω, [Κ]αλονίκω Κλισθέ|νιος, Θρασουλ[ά]ω Ἀριστοκράτιος, γραμματίδδον|τος Θρασουλαΐδαο Καλλιδάμω, τυῒ ἀπεγράψανθο | ἐν πελτοφόρας· Ἀριστίων Λίλειτος, | Θιόδωρος Ἀγασίαο, Εὐθούτιμο|ς Ἀμινίχω, Δαμόκριτος Κα|φισοδώρω, Κρίτων Θράσωνος, | Μικρίνας ϝαναξίωνος, Γοργο|ύλος Πολιουκλίδαο, Χαιρίας [Κ]|αλλίαο, Ἐπαμινώνδας ϝαρμί|χω, Τελέσων Μενεκλίδαο.

Quos hic (n. 2809—2832) composui laterculos tironum Hyettiorum, de eorum aetate in universum quidem nulla potest esse dubitatio. Nam cum mira nominum quae pluribus eorum communia sunt multitudo indicio sit, omnes eodem modico temporis spatio contineri, tum dialecti et scripturae ratio et usus genetivi in patrum designationibus — unum adiectivi patronymici exemplum ϝαρμίχω ϝαρμιχίω in hoc titulo exstat, quem aliis de causis omnium antiquissimum esse constat — plerosque certe ad alteram tertii a. Chr. saeculi partem referendos esse docent. Quod luculentissime confirmatur archontum Boeoticorum nominibus; ex quibus perierunt non plus quam tria (n. 2828. 2831. 2832), exstant praeter unum mutilum (n. 2816) viginti integra. Atque ex his alibi redeunt tredecim, quorum tempora magna ex parte, imprimis titulorum Megaricorum et Oropiorum ope, definiri possunt. Quae ad unum omnia cum illa quam modo exposui sententia conveniunt.

Multo difficilius est, singillatim constituere quis ex his titulis aetate prior, quis posterior existimandus sit. Sed huius quoque rei certissimum fundamentum praebent archontum communium Boeotiae nomina, quae alibi recurrunt. At quum id non cadat nisi in dimidiam fere titulorum partem, etiam Hyettiorum cum magistratuum tum tironum nominibus necessario utendum erit, etsi in hac re magna opus est cautione, ne in errorem incidamus. Etenim ubi bina nomina coniuncta, sed diverso ordine redeunt, de necessitudine quidem dubitari nequit, sed uter pater existimandus sit, uter filius, per se ambiguum est. Multo etiam minus certum iudicium de duorum hominum, qui eadem paternae originis significatione utuntur, cognatione ferre licet. Eos fratres tum modo confidenter existimabimus, si titulos in quibus commemorantur aetate suppares esse aliis de causis probabile est, et si aut paternum nomen rarissimum aut filiorum ita comparata sunt, ut ipsa necessitudinem prodant. Quare Thrasylaum quidem et Thrasylaidam Callidami filios (n. 2809. 2811. 2817) vel Aristona et Aristonicum Amphiclidae filios (n. 2811. 2813) vel Aristona et Aristogitona Niconis filios (n. 2814. 2816) iure meritoque fratres esse statuimus, at plerisque eius generis exemplis nihil tribuendum est. Quibus rebus reputatis hanc nominum comparationem per se quidem paene nullius momenti esse concedimus, sed coniunctam cum illo certiore aetatis indicio tamen ad ea quae inde effecta sunt confirmanda, supplenda, accuratius definienda magno usui esse posse apparebit.

Iam huius laterculi (n. 2809) aetas inprimis Dionysii archontis (n. 2817) anno definitur. Illum enim Ptolemaeo Philadelpho superstite quidem, sed non multis ante eius obitum annis, i. e. aut a. 246 a. Chr. aut paullo ante in magistratu fuisse ex titulo Oropio n. 298 discimus. Eo vero priores, Apollodoro posteriores esse Aristomachum, Philoxenum, Artylaum, Philonem utrumque, Hipparchum item monumenta Oropia docent (cf. adn. ad n. 236. 245.). Quibus accedit is, cuius anno titulus n. 2816 incisus est. Namque eius nomen etsi neque restitui certa ratione potest neque redit in Oropiorum plebiscitis, tamen quia cum n. 2813. 2814. 2815 in eodem lapide est, his mediis interponendum Dionysium probabile non existimo. Unde efficitur, Apollodori annum utique posteriorem non esse quam 254 a. Chr. Sed ex altera parte anno 260 a. Chr. antiquior esse vix poterit, quia Epaminondas Varmichi f., qui hic tiro inscribitur polemarcho Varmicho Varmichi f. patre, ipse polemarchi munere fungitur in recensibus n. 2831. 2832, ex quibus neutrum anno 220 a. Chr. priorem esse infra demonstrabitur. Iam tirones viginti annos nati sunt (n. 2817), eum vero qui magistratu publico, militari praesertim, fungatur, plus quam sexagenarium esse vix est probabile. Eodem spectat usus genetivi paene constans in patrum significationibus, de quo supra verba feci. Satis arctis igitur finibus et huius tituli et eorum qui proxime insequuntur (n. 2810—2816) origo circumscribitur. — Vs. 4 cur maluerim Θρασουλ[ά]ω supplere quam cum prioribus editoribus Θρασούλλω, exponetur ad n. 2811.

2810 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 500 n. 9 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 37 n. 24. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 152. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 207 n. 550). Contulit Lolling.

ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΩΑΡ.........ΤΟΙΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕ
ΦΙΛΙΠΠΩΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΔΑΜΟΝΙΚΩΑΡΙΣΤΟΛΑΩΚΑΛ
ΛΙΧΑΡΙΟΣΕΠΙΤΙΜΩΜΝΑΣΙΠΠΩΔΑΜΑΓΑΘΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔ
ΔΟΝΤΟΣΠΟΥΘΟΓΕΝΙΟΣΔΑΜΟΝΙΚΩΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛ
ΤΟΦΟΡΑΣΕΥΦΡΑΣΤΟΣΙΠΠΟΛΑΩΞΕΝΟΚΡΙΤΟΣΝΙΚΟΜΑΧΩ
ΔΙΟΙΔΟΤΟΣΔΙΟΙΔΟΤΩΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣΕΡΜΑΙΣΚΩΞΕΝΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΓΙΤΟΝΟΣΘΙΟΚΡΙΤΟΣΚΑΛΛΙΑΟFΑΝΑΞΑΝΔΡΟΣΔΙΩΝΙΟΥ..
ΔΩΡΩΤΟΛΛΟΣΚΑΛΛΙΠΠΩΑΡΙΣΤΩΝΕΥΡΙΩΝΟΣΚΑΦΙΣΙΑΣΠΟΛΙΟΥ
ΜΕΙΛΩΕΜΠΕΔΟΚΛΙΔΑΣΑΜΙΝΟΚΛΕΙΟΣΕΥΑΡΧΙΔΑΣΕΥΑΡΧΙΔΑΟΦΙ
ΛΟΛΑΟΣΠΕΡΙΚΟ//////////ΑΟΤΡΙΑΞΑΓΑΣΙΑΟΞΕΝΟΚΛΕΙΣΞΕΝΟΚΡΑΤΙΟΣ
.ΑΛΛΙΚΛΕΙΣΝΙΚΑΝΟΡΟΣΜΝΑΣΩΝΣΙΜΩΝΟΣΠΡΟΞΕΝΟΣΘΑΛΛΩ
I//Ο/// ///ΥΜΜΑ///ΟΣΚΛΙΩΝΟΣΝΙΚΩΝΠΑΣΙΩΝΟΣ

Ἀριστομάχω ἄρχ[οντος Βοι]ωτοῖς, ἐπὶ πόλιος δὲ | Φιλίππω, πολεμαρχιόντων Δαμονίκω Ἀριστολάω, Καλ|λιχάριος Ἐπιτίμω, Μνασίππω Δαμαγάθω, γραμματίδ|δοντος Πουθογένιος Δαμονίκω, ἀπεγράψανθο ἐμ πελ|τοφόρας· Εὔφραστος Ἱππολάω, Ξενόκριτος Νικομάχω, | Διοίδοτος Διοιδότω, Ἀθανόδωρος Ἑρμαΐσκω, Ξένων | Ἀριστογίτονος, Θιόκριτος Καλλίαο, Ϝανάξανδρος Διωνιου[σο]|δώρω, Τόλλος Καλλίππω, Ἀρίστων Εὐρίωνος, Καφισίας Πολιου|μείλω, Ἐυπεδοκλίδας Ἀμινοκλεῖος, Εὐαρχίδας Εὐαρχίδαο, Φι|λόλαος Περικο[πίδ]αο, Τρίαξ Ἀγασίαο, Ξενοκλεῖς Ξενοκράτιος, | [Κ]αλλικλεῖς Νικάνορος, Μνάσων Σίμωνος, Πρόξενος Θάλλω|[ν]ο[ς, Σ]ύμμα[χ]ος Κλίωνος, Νίκων Πασίωνος.

De aetate cf. quae disputavi ad n. 2809. Aristomachus Boeotorum archon in decreto Oropio n. 254 est, ex quo apparet eum Philone (n. 2813) antiquiorem esse, sed utique non multis annis. — Vs. 10 quod restitui nomen, sine exemplo est, quod sciam, sed secundum leges sermonis Graeci formatum est et lacunam accurate explet.

2811 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 494 n. 9 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 33 n. 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 165. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 203 n. 538). Exscripsit Lolling.

ΘΙΟϹ
ΦΙΛΟΞΕΝѠΑΡΧΟΝΤΟϹ
ΒΟΙѠΤΟΙϹΕΠΙΠΟΛΙΟϹ
ΔΕΑΡΙϹΤΟΓΙΤΟΝΟϹ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤѠΝ
ΚΑΛΛΙΚΛΙΔΑΟΘΑΡϹѠΝΟϹ
ΘΡΑϹΟΥΛΛѠΚΑΛΛΙΔΑΜѠ
ΘΙΟΦΑΝΙΟϹϹΙΜѠΝΟϹ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟϹ
ΠΟΛΙΟΥΚΛΕΙΟϹΜΝΑ
ϹΙΝѠΤΥΙΑΠΕΓΡΑ
ΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟ
ΡΑϹΠΑϹΙѠΝΠΟΛΙΟΥ
ΚΡΙΤѠΦΙΛΟΞΕΝΟϹΦΙΛΟ
ΚΛΙΔΑΟΙϹΜΕΙΝΙΑϹΙϹΜΕΙΝΙΑΟ
ΤΡΟΧΕΙϹΔΙѠΝΙΟΥϹΟΔѠΡѠ
ϹѠϹΙΔΑΜΟϹΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΟϹ
ΑΡΙϹΤѠΝΑΜΦΙΚΛΙΔΑΟ
ΤΙΜΟΚΡΙΤΟϹΚΑΛΛΙΚΛΕΙΟϹ

Θιός. | Φιλοξένω ἄρχοντος | Βοιωτοῖς, ἐπὶ πόλιος | δὲ Ἀριστογίτονος, | πολεμαρχιόντων | Καλλικλίδαο Θάρσωνος, | Θρασουλ[ά]ω Καλλιδάμω, | Θιοφάνιος Σίμωνος, | γραμματίδδοντος | Πολιουκλεῖος Μνα|σίνω, τυῒ ἀπεγρά|ψανθο ἐμ πελτοφό|ρας· Πασίων Πολιου|κρίτω, Φιλόξενος Φιλο|κλίδαο, Ἱσμεινίας Ἱσμεινίαο, | Τρόχεις Διωνιουσοδώρω, | Σωσίδαμος Καλλικράτιος, | Ἀρίστων Ἀμφικλίδαο, | Τιμόκριτος Καλλικλεῖος.

Philoxeni archontis nomen prae se ferunt duo decreta, quorum alterum a populo Oropiorum, alterum a concilio Boeotorum eiusdem hominis causa factum est (n. 289. 290). Eis statim subiunguntur duo alia Artylao archonte facta (n. 291. 292), unde apparet hunc illo recentiorem esse, sed non multo. — Vs. 7 itemque n. 2817 vs. 3 Θρασυλ[ά]ω, ut recte scriptum est n. 2814, restitui pro Θρασύλλω cum propter Thrasylaidae nomen (n. 2809. 2822), tum quia duo sunt in his laterculis archontes Hyettii, Θρασούλαος (n. 2813) et Θρασούλαος ὁ ὕστερος (n. 2821), ex quibus illum Aristocratis filium, qui polemarchi munere Apollodoro archonte functus erat (n. 2809), hunc Callidami filium, polemarchum annis Philoxeni (n. 2811), Hipparchi (n. 2814), Dionysii (n. 2817), esse honorum gestorum dignitatem cum temporum ordine comparanti omnium maxime verisimile videbitur.

2812 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Lapis admodum corrosus. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 499 n. 8 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 37 n. 23. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 151. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 206 n. 549). Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Θιός. | Ἀρτιού[λ]αο ἄρχοντος Βοιω|τοῖς, ἐπὶ πόλιος δὲ Ἀμει(νο)κλεῖος, πολεμαρ|χιόντων Θ[ιοκ]ρατίδαο Τελεκλίδαο, Τιμα|σίωνος Τίμωνος, Εὐμείλω Δάσωνος, γραμ|ματίδδοντος Ἑρμαΐω Ἀγασίαο, τυῒ ἀπε|γράψανθο ἐμ πελτοφόρας· Μνασῖνος Πο|λιο[υ]κλεῖος, [Μνα]σίων Ἀριστογίτονος, Ἀριστί|ων, Θιόφαντος, Ἑρ[μαϊώ]νδ[ας] Ἀντανδρί|δα[ο], Ἑρμ[ιου]λλ[ος] Δωροθίω, Εἰρόδαμος Εἰρο|δάμω, Πασώνδας Πουθοδώρω,

ΘΙΟΣ
ΑΡΤΙΟΥΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩ
ΤΟΙΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕΑΜΕΙΚΛΕΙΟΣΠΟΛΕΜΑΡ
ΧΙΟΝΤΩΝΟ..ΡΑΤΙΔΑΟΤΕΛΕΚΛΙΔΑΟΤΙΜΑ
ΣΙΩΝΟΣΤΙΜΩΝΟΣΕΥΜΕΙΛΩΔΑΣΩΝΟΣΓΡΑΜ
ΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΕΡΜΑΙΩΑΓΑΣΙΑΟΤΥΙΑΠΕ
ΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΜΝΑΣΙΝΟΣΠΟ
ΛΙΟ///ΚΛΕΙΟΣΙ/////////ΣΙΩΝΑΡΙΣΤΟΓΙΤΟΝΟΣΑΡΙΣΤΙ
ΩΝΘΙΟΦΑΝΤΟΣΕΓ/// /// ///ΝΛ/// ///ΛΝΤΑΝΔΡΙ
ΔΛ///ΕΡΜ...ΛΛ..ΔΩΡΟΘΙΩΕΙΡΟΔΑΜΟΣΕΙΡΟ
ΔΑΜΩΠΑΣΩΝΔΑΣΠΟΥΘΟΔΩΡΩΑΜΙΝΙΧΟΣ
ΕΠΙΧΑΡΙΟΣΛΑΜΠΩΝΛΑΜΠΩΝΟΣΑΜΙΝΙΑΣ
..Ν//////////////ΚΑΛΛΩΝΔΑΜΑΤΡΙΩΑΘΑΝΙΑΣΑΝ
.Ι..ΑΤΙΟΣΕΥΔΩΡΟΣΑΝΤΙΓΕΝΙΟΣΔΡΩιΟΝΔΑΣ
......ΗΡΑΚΛΕΙΟΔΩΡΟΣΕΥΡΟΥΤΙΜΩ
ΚΑΛΛΙΤΙΜΟΣΠΑΣΙΩΝΟΣΠΟΥΡΡΙΧΟΣΤΙΜΟ
ΚΡΑΤΙΟΣ

Ἀμίνιχος | Ἐπιχάριος, Λάμπων Λάμπωνος, Ἀμινίας | ..ν..., Κάλλων Δαματρίω, Ἀθανίας Ἀν|[τ]ι[κρ]άτιος, Εὔδωρος Ἀντιγένιος, Δρω[π]όνδας | ......, Ἡρακλειόδωρος Εὐρουτίμω, | Καλλίτιμος Πασίωνος, Πούρριχος Τιμο|κράτιος.

Archontis nomen Meisterus, quem Larfeldius dubitans sane sequitur, [Ξεν]αρτιούδαο fuisse conicit. Sed secundi versus initio aliquot litteras intercidisse neque Girardus et Lollingius testantur neque id recte ex sola versuum positura colligitur, praesertim cum etiam a dextra parte hic versus eis qui proxime insequuntur aliquanto brevior sit. Neque intellego, quo iure Meisterus nomen Ξενάρτιχος (n. 2715) ad illud suum inventum defendendum afferat; nam quod maxime insolitum est, nomen ad patronymicorum normam formatum in -ιούδας (att. -ύδης) cadere, non in -νάδης, id illo exemplo non tangitur. Quare malui una littera leviter mutata nomen Ἀρτιούλας restituere, cuius Attica forma Ἀρτύλαος in plebiscitis Oropiis eiusdem cuius hi laterculi sunt aetatis (n. 291. 292) legitur, unde eum Philoxeno recentiorem, Dionysio vero (n. 2817) antiquiorem esse discimus. — Supplementa nominum pleraque mea sunt; incertissimum videtur vs. 2 Θ[ιοκ]ρατίδαο, quia duarum modo litterarum defectum notat Lollingius.

2813 Hyetti (*Dendra*) in muro arcis in eodem lapide cum titulis n. 2814. 2815. 2816. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 493 n. 1 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 34 n. 16. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 144. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialekt-inschr.* I p. 204 n. 542. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 305). Contulit Lolling.

ΘΙΟΣ
ΦΙΛΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣΕΠΙΠΟ
ΛΙΟΣΔΕΘΡΑΣΟΥΛΑΩΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΔΑΜΟΞΕΝΩΠΡΟΠΠΙΔΑΟΚΑΛΟΝΙΚΩΚΛΙΣΘΕΙ
ΝΙΟΣΠΟΛΙΟΥΧΑΡΙΟΣΔΑΜΟΧΑΡΙΔΑΟΓΡΑΜ
ΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΠΡΟΠΠΙΔΑΟΔΑΜΞΕΙΝΩ *sic*
ΤΥ ΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΤΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣ
ΠΟΛΙΟΥΡΕΙΤΟΣΕΙΡΩΝΟΣΔΙΩΝΙΟΥΣΙΟΣΑΡΙ
ΣΤΙΩΝΟΣΑΝΤΙΚΡΑΤΕΙΣΓΟΡΓΩΜΕΛΕΙΣΙ
ΩΝΜΥΡΙΧΩΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΑΜΦΙΚΛΙΔΑΟ
ΤΙΜΟΚΛΙΔΑΣΠΕΡΙΒΩΤΑΔΑΟ

Θιός. | Φίλωνος ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πό|λιος δὲ Θρασουλάω, πολεμαρχιόντων | Δαμοξένω Προππίδαο, Καλονίκω Κλισθεί|νιος, Πολιουχάριος Δαμοχαρίδαο, γραμ|ματίδδοντος Προππίδαο Δαμ(ο)ξείνω, | τυῒ ἀπεγράψαντο ἐμ πελτοφόρας· | Πολιούρειτος Εἴρωνος, Διωνιούσιος Ἀρι|στίωνος, Ἀντικράτεις Γόργω, Μελεισί|ων Μυρίχω, Ἀριστόνικος Ἀμφικλίδαο, | Τιμοκλίδας Περιβωτάδαο.

Duos annos non magno inter se temporis spatio distantes Philonis Boeotorum archontis nomine significari non modo ex his titulis Hyettiis (n. 2813. 2815), sed item ex plebiscitis Oropiis apparet; nam in duobus ex eis (n. 247. 300) cum Theodoro, in reliquis (n. 255. 273. 278) cum Nicippo sacerdote Amphiarai coniungitur. Quod iam ad n. 247 exposui, iteratum potius eiusdem hominis magistratum quam duos cognomines archontes significari videri, id nescio an confirmetur titulis n. 2814, ubi Τιμασιθίω τῶ δευτέρω, et n. 2821, ubi Θρασουλάω τῶ ούστέρω est. Quare hanc quidem rem ne hic quidem silentio praetermissam credibile est, iterationis vero nulla in his titulis occurrit nota, quod sane ipsum quoque est cur mireris. De Thrasylao archonte Hyettiorum cf. adn. ad n. 2811.

2814 Hyetti (*Dendra*) in muro arcis in eodem lapide cum titulis n. 2813. 2815. 2816. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 494 n. 2 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 35 n. 17. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 145. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 204 n. 543). Contulit Lolling.

ΘΙΟΣ
ΙΠΠΑΡΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕ
ΤΙΜΑΣΙΘΙΩ ΤΩ ΔΕΥ ΤΕΡΩ ΠΟΛΕΜΑΡ
ΧΙΟΝΤΩΝΘΡΑΣΟΥΛΑ[Ω]ΚΑΛΛΙΔΑΜΩΛΙΛΕΙΤΟΣΘΑΡ
ΣΩΝΟΣΣΙΜΩΝΟΣΕΤΙΑΡ.ΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΤΙΜΑΣΙΩΝΟΣ
ΧΗΤΙΠΠΩΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΝΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΚΑΠΙΩΝΟΦΕΛΕΙΜΩ
ΤΕΛΕΣΙΩΝΘΙΟΔΩΡΩΑΡΙΣ ΤΟΚΛΕΙΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΑΡΧΙΠΠΟΣΑΜΕΥΣΙΠΠΩ
ΠΟΥΘΑΓΓΕΛΟΣΠΟΥΘΑΡΜΩ ΠΡΟΞΕΝΟΣΚΑΦΙΣΙΑΟΑΡΙΣΤΟΓΙΤΩΝΝΙΚΩΝΟΣ
ΝΙΟΥΜΕΙΝΙΟΣΞΕΝΟΚΡΑΤΙΟΣΔΙΟΝΙΟΥΣΟΔΩΡΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩ
FΑΝΑΞΙΩΝΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ

Θιός. | Ἱππάρχω ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ | Τιμασιθίω τῶ δευτέρω, πολεμαρ|χιόντων Θρασουλάω Καλλιδάμω, Λίλειτος Θάρ|σωνος, Σίμωνος Ἐτιάρ[χ]ω, γραμματίδδοντος Τιμασίωνος | Χητίππω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐν πελτοφόρας· Καπίων Ὀφελείμω, | Τελεσίων Διοδώρω, Ἀριστοκλεῖς Ἀρίστωνος, Ἄρχιππος Ἀμευσίππω, | Πουθάγγελος Πουθάρμω, Πρόξενος Καφισίαο, Ἀριστογίτων Νίκωνος, | Νιουμείνιος Ξενοκράτιος, Διονιουσόδωρος Καφισοδώρω, | Ϝαναξίων Ἀριστίωνος.

Hipparchus Boeotorum archon est in plebiscitis Oropiis n. 261. 295. Ex quibus posterius eum Dionysio (n. 2817) antiquiorem probat, cum ex hoc catalogo Hyettio duobus Philonis annis medium interpositum fuisse probabile videatur. Inter nomina civium Hyettiorum nullum est, quod cum hac aetatis definitione pugnet, maxime vero ei favet mentio Thrasylai Callidami f. polemarchi, comparatis titulis n. 2811 et 2817.

2815 Hyetti (*Dendra*) in muro arcis in eodem lapide cum n. 2813. 2814. 2816. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 495 n. 3 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 35 n. 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 146. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 205 n. 544). Contulit Lolling.

ΘΙΟC
ΦΙΛΩΝΟCΑΡΧΟΝΤΟCΒΟΙϢΤΥCЄΠΙΠΟΛΙΟCΔЄЄΥΜЄΙΛϢΠΟΛЄΜΑΡΧΙΟΝΤϢΝ
FΑΝΑΞΑΝΔΡϢΔΙϢΝΙΟΥCΟΔϢΡϢΔΑΜΑΓΑΘϢΜΝΑCΙΠΠϢΙCΜЄΙΝΙΑΟΙCΜЄΙ
ΝΙΑΟΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟCΠΟΥΘΟΔϢΡϢЄΡΜΑΙϢΝΔΑΟΤΥΙΑΠЄΓΡΑΨΑΝ
ΘΟЄΜΠЄΛΤΟΦΟΡΑCΤΙΜϢΝΔΑΜΑΤΡΙϢΚΑΛΛΙΚΛΙΔΑCΚΑΛΛϢΝΟC
ΔЄΞϢΝΚΡΙΤϢΝΟCCΤΟΜΑCΓΑCΙΑΟΔΑΜΟΝΙΚΟCΘΙΟΔϢΡϢΑΓЄΙCΙΛΑΟC
ΔΙϢΝΙΟΥCΟΔϢΡϢΔΑΜϢΝЄΠΙΞЄΝϢΔΑΜΟΚΡΙΤΟCΔΙΟΝΙΟΥCΟΔϢΡϢΘΥΝΙ
ΔΑCΚΑΛΛϢΝΟC

Θιός. | Φίλωνος ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Εὐμείλω, πολεμαρχιόντων | Ϝαναξάνδρω Διωνιουσοδώρω, Δαμαγάθω Μνασίππω, Ἱσμεινίαο Ἱσμει|νίαο, γραμματίδδοντος Πουθοδώρω Ἑρμαϊώνδαο, τυὶ ἀπεγράψαν|θο ἐμ πελτοφόρας· Τίμων Δαματρίω, Καλλικλίδας Κάλλωνος, | Δέξων Κρίτωνος, Στομᾶς (Ἀ)γασίαο, Δαμόνικος Θιοδώρω, Ἀγεισίλαος | Διωνιουσοδώρω, Δάμων Ἐπιξένω, Δαμόκριτος Διονιουσοδώρω, Θυνί|δας Κάλλωνος.

De Philone archonte cf. adn. ad n. 2813. Hismenias Hismeniae f. polemarchus sine dubio non idem est, qui n. 2811 inter tirones recensetur, sed eius pater. At quominus Damagathum Mnasippi f. polemarchum illius Mnasippi Damagathi f., qui n. 2810 in eodem munere est, filium statuamus, nihil impedit, quia fieri poterat ut pater multo provectiore aetate quam filius ideoque paucis modo annis ante illum hunc magistratum gereret. Sed num Anaxander Dionysodori f. idem sit cum illo, qui n. 2810 inter tirones est, valde dubito. Vs. 6 Meisterus primo [Π]ασίαο, deinde [Ϝ]ασίαο emendare conatus est. Sed (Ἀ)γασίαο praetuli, cum quia hoc nomen illa ipsa aetate Hyetti usitatissimum fuisse tituli n. 2809. 2810. 2812. 2820 indicio sunt, tum quia in his tabulis perfrequenter singulae aut binae litterae quadratariorum neglegentia omissae sunt (vide n. 2812 vs. 3. 2813 vs. 6. 2820 vs. 7. 2821 vs. 8. 2822 vs. 10).

2816 Hyetti (*Dendra*) in muro arcis in eodem lapide cum n. 2813. 2814. 2315. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 496 n. 4 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 35 n. 19. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 147. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 205 n. 545). Contulit Lolling.

ΘΙΟϹ ΑΡ
ΧΟΝΤΟϹ
ΠΙΠΟΛΙΟ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΚΑΛΟΝΙΚΩΚΛΙϹΘΕΝΙΟϹ
ΠΡΟΠΠΙΔΑΟΔΑΜΟΞΕΝΩ
ΕΥΜΕΙΛ.ΔΑϹΩΝΟϹ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟϹ
ΘΑΥΜΙΝΙΑΟΟφΕΛΤΩΡΙΔΑΟ
ΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟ
ΦΟΡΑϹΚΑΛΛΙΤΙΩΝΔΙΩΝΙΟΥϹΟ
ΔΩΡΩΞΕΝΩΝΑΓΕΙϹΑΝΔΡΩ
ΜΝΑϹΙΑϹΘΙΑΓΕΝΙΟϹΠΟΛΙΟΥΞ
ΕΝΟϹΞΕΝΟΚΡΑΤΙΟϹΑϹΩ
ΠΙΧΟϹΑΜΙΝΟΚΛΕΙΟϹΔΑΜΩΝ
ΔΑΜΩΝΟϹΞΕΝΑΡΧΟϹΚΑΦΙϹΙΑΟ
ΑΡΙϹΤΙΧΟϹΙϹΤΙΗΩΑΡΙ
ϹΤΩΝΝΙΚΩΝΟϹ

Θιός. Ἀρ[. . . . . ἄρ]|χοντος [Βοιωτοῖς, ἐ]|πὶ πόλιο[ς δὲ . . . .], | πολεμαρχιόντων | Καλονίκω Κλισθένιος, | Προππίδαο Δαμοξένω, | Εὐμείλ[ω] Δάσωνος, | γραμματίδδοντος | Θαυμινίαο Ὀφελτωρίδαο, | τυῒ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτο|φόρας· Καλλιτίων Διωνιουσο|δώρω, Ξένων Ἀγεισάνδρω, | Μνασίας Θιαγένιος, Πολιούξ|ενος Ξενοκράτιος, Ἀσώ|πιχος Ἀμινοκλεῖος, Δάμων | Δάμωνος, Ξέναρχος Καφισίαο, | Ἀρίστιχος Ἱστιήω, Ἀρί|στων Νίκωνος.

Archontis nomen restitui nequit. Nam quod praeter ea, quae in aliis laterculis (n. 2810. 2812. 2824) sunt ideoque hic in censum non veniunt, notum est archontis Boeotorum nomen ab his duabus litteris incipiens, Ἀριστοκλῆς (n. 28. 217), id recentioris temporis est quam ut hic reponi possit. Nam hunc titulum perpaucis annis ab iis qui proxime antecedunt distare cum ideo probabile sit, quia cum n. 2813. 2814. 2815 in eodem lapide scriptus est, tum polemarchorum nominibus confirmatur, ex quibus Calonicus Clisthenis f. n. 2809. 2813, Eumelus Dasonis f. n. 2812 in eodem magistratu est, Proppidas Damoxeni f. n. 2813 scriba recensetur anno, quo Damoxenus Proppidae f., sine dubio ipsius pater, polemarchi munere fungebatur. Eodem iure rettuleris, quod hic Ἀρίστων Νίκωνος, n. 2814 vero Ἀριστογίτων Νίκωνος, sine dubio illius frater (v. adn. ad n. 2809), inter tirones est.

2817 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Hic titulus lapide tempestatis iniquitate corroso ex parte evanuit. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 502 n. 10 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 38 n. 25. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 153. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 207 n. 551). Contulit Lolling.

ΘΙΟΣ ΔΙΩΝΙΟΥΣΙΩΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΟΙΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕ
ΜΝΑΣΙΝΩΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΝΙΚΑ..ΩΝΟΣΘΥΝΑΡΧΩ
ΤΙΜΩΝΟΣΚΑΠ.....ΘΡΑΣΥΛΛΩ..........ΓΡΑΜΜΑ
ΤΙΔΔΟΝΤΟΣ.........ΤΕΛΕΣΙΠΠΩΤΥΙΑΠΕΓΡΑ
ΨΑΝΘΟϜΙΚΑΤΙϜΕΤΙΕΣΞΕΝΑΡΧΟΣΣΩΚΡΑΤΙΟΣΞΕΝΟ
ΤΙΜΟΣ...........ΩΝΦΙΛΩΝΟΣΘΑΡΣΩΝΚΑΛΛΙ
ΚΛΕΙΟΣ....ϜΑΝΑΞΑΝΔΡΩΚΛΙΩΝΜΟΙΡΙΧΩΝΙΚΩΝ
ΠΑΣΙΩΝΟΣ......ΔΑΜΩΝΟΣΔΑΜΑΤΡΙΟΣΑΠΟ.
.Ο.ΩΡΩΠΑΣΙΩΝΠΑΣΙΩΝΟΣΕΠΙΞΕΝΟΣΗΡΑΚ

Θιός. Διωνιουσίω ἄρχοντος Βοιωτοῖς, ἐπὶ πόλιος δὲ | Μνασίνω, πολεμαρχιόντων Νικα[σί]ωνος Θυνάρχω, | Τίμωνος Καπ[ίωνος], Θρασυλ[ά]ω [Καλλιδάμω], γραμμα|τίδδοντος [Φιλοστράτω] Τελεσίππω, τυῒ ἀπεγρά|ψανθο ϝικατιϝέτιες· Ξέναρχος Σωκράτιος, Ξενό|τιμος . . . ., ... ων Φίλωνος, Θάρσων Καλλι|κλεῖος, [Δίων] ϝαναξάνδρω, Κλίων Μοιρίχω, Νίκων | Πασίωνος, [Ἀγλάων] Δάμωνος, Δαμάτριος Ἀπο[λ|λ]ο[δ]ώρω, Πασίων Πασίωνος, Ἐπίξενος Ἡρακ[λ . . . .].

De Dionysii archontis anno (246 a. Chr. aut paullo ante) cf. adn. ad n. 2809. Supplementa mea sunt praeter Νικα[σί]ωνος vs. 2, Καπ[ίωνος] vs. 3, Ἀπο[λ|λ]ο[δ]ώρω vs. 8. 9. Thrasylaus Callidami f. est n. 2411 (ubi vide de nominis scriptura). 2814, Philostratus Telesippi f. n. 2826, Aglao Damonis f. n. 2820. Nomen [Δίων] vs. 7 restituere ausus sum, quia inter pauca quaternarum litterarum nomina, quae in censum veniebant, hoc potissimum commendabatur Dionysodori Anaxandri f. (n. 2819. 2824) nomine, quem huius fratrem esse probabile est (cf. adn. ad n. 2809).

2818 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro, iuxta n. 2823 in eodem lapide. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 492 n. 5 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 31 n. 7. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 160. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 201 n. 533). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Θιός. | Καφισίαο | ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πό|λιος δὲ Τιμοκρίτω, πολεμαρ|χιόντων Τιμασίωνος Τιμα|σιθίω, Καπίωνος Τίμωνος, Δα|μοχαρίδαο Πολιουχάριος, γρ|αμματίδδοντος Δαματρίω | Φιλοστράτω, τυῒ ἀπεγράψαν|θο ἐμ πελτοφόρας· Πολιουκλίδ|ας Ἀγεισίππω, Τίμων Εὐαρχί|δαο, Τίμων Τίμωνος, Ἵππων Με|νεκράτιος, Φίλιππος Πολιου|κλίδαο, Σωκράτεις Σωκράτιο|ς, Θιόδωρος Ἰθιούλλιος, Μνασί|θιος Δικηάρχω, ϝέργων ϝερ|γονίκω, Ἀγάσανδρος Φ . . νί|δαο, Βραχούλλεις Φιλοκλ[ε]ῖ|ος, Πουρρίας Τίμωνος, Πού|θων Εἰροδώρω.

ΘΙΟΣ
ΚΑΦΙCΙΑΟ
ΑΡΧΟΝΤΟCΒΟΙωΤΥCЄΠΙΠΟ
ΛΙΟCΔЄΤΙΜΟΚΡΙΤωΠΟΛЄΜΑΡ
ΧΙΟΝΤωΝΤΙΜΑCΙωΝΟCΤΙΜΑ
CΙΘΙωΚΑΠΙωΝΟCΤΙΜωΝΟCΔΑ
ΜΟΧΑΡΙΔΑΟΠΟΛΙΟΥΧΑΡΙΟCΓΡ
ΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟCΔΑΜΑΤΡΙω
ΦΙΛΟCΤΡΑΤωΤΥΙΑΠЄΓΡΑΨΑΝ
ΘΟЄΜΠЄΛΤΟΦΟΡΑCΠΟΛΙΟΥΚΛΙΔ
ΑCΑΓЄΙCΙΠΠωΤΙΜωΝЄΥΑΡΧΙ
ΔΑΟΤΙΜωΝΤΙΜωΝΟCΙΠΠωΝΜЄ
ΝЄΚΡΑΤΙΟCΦΙΛΙΠΠΟCΠΟΛΙΟΥ
ΚΛΙΔΑΟCωΚΡΑΤЄΙCCωΚΡΑΤΙΟ
CΘΙΟΔωΡΟC ΙΘΙΟΥΛΛΙΟCΜΝΑCΙ
ΘΙΟCΔΙΚИΑΡΧωϜЄΡΓωΝϜЄΡ
ΓΟΝΙΚωΑΓΑCΑΝΔΡΟCΦΙ/ΝΙ
ΔΑΟΒΡΑΧΟΥΛΛЄΙCΦΙΛΟΚΛ///Ι
ΟCΠΟΥΡΡΙΑC ΤΙΜωΝΟC ΠΟΥ
ΘωΝЄΙΡΟΔω Ρω

Caphisias archon Boeotorum est in titulo Aegosthenitano n. 209 et in plebiscito Oropiorum n. 302. Cuius aetatem cum annorum 223 et 201 a. Chr. terminis contineri statuerem, inde profectus sum, quod Megarenses ab anno 223 a. Chr. foederis Boeotici participes fuisse constat, idemque in Aegosthenitanorum civitatem cadere sumpsi. Sed illos, quia tum iam separatam a Megarensibus rempublicam habebant et ipsi Boeotiae finitimi erant, iam paullo antiquiore tempore ad Boeotorum societatem se applicasse quispiam coniecerit. At utut hoc se habet, certe Caphisiam non multo antiquiorem esse anno 223 a. Chr. hic ipse titulus docet. Quem re vera viginti quinque aut paullo plurium annorum intervallo ab eis qui proxime antecedunt separari inde apparet, quod ex tribus polemarchis Capio Timonis f. sine dubio filius est Timonis Capionis f., qui Dionysio archonte (n. 2817) in eodem munere fuit, itemque Damocharidas Polycharis f. patre usus est Polychare Damocharidae f., quem polemarchum habes paucis ante Dionysium annis (n. 2813), tertius vero Timasio Timasithei f. originem repetere videtur a Timasitheo illo, qui archon Hyettiorum est in titulo n. 2814. Adde quod huius tituli archonta Timocritum non improbabile est eundem esse cum Calliclis filio tirone n. 2811. Horum igitur quattuor magistratuum nomina suadent, ut hunc titulum integrae hominis aetatis intervallo distare statuamus a n. 2809—2817, quos inter se summa temporum propinquitate contineri multis vestigiis cognoscitur.

2819. 2820 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 491 n. 4 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 30 n. 5. 6. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 158. 159. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 200 n. 531. p. 201 n. 532 cum Add. p. 395. Titulum n. 2820 habet P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 304). Exscripsit Lolling.

(2819)
ΕΥΜΑΡΙΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕΦΡΑΣΑΓΙΔΑΟ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙ°ΝΤΩΝΔΙΩΝΟΥΣΟΔΩΡΩϜ^{Α}ΝΑΞΑΝΔΡΩ
ΘΙΟΔΩΡΩΔΑΜΟΝΙΚΩΣΙΜΩΝΟΣΕΤΙΑΡΧΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΟΝΤΟΣΞΕΝΟΔΑΜΩ
ΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΚΑΠΙΩΝΤΙΜΩΝΟΣΚΑΛΛΙΔΑΜΟΣΦΡΑΣΙΚΛΙΔΑΟ
ΑΜΕΥΣΙΠΠΟΣΚΑΛΛΙΚΛΙΔΑΟΛΙ ΑΡΙΣΤΟΓΙΤΩΝΠΟΛοΥΧΑΡΙΔΑΟ
ΕΥΒΩΛΟΣΑΓΕΙΜΟΝΟΣΔΑΜΟΧΑΡΙΔΑΣΠΟΛΟΥΧΑΡΙ°ΣΔΑΜΟΞΕΝ°ΣΚΛΙΩΝΟΣ
ΔΙΩΝΥΣΙΟΣΚΗΝΟΜΑΧΩΕΡΜΑΙΟΣΕΡΜΑΙΣΚΩΜΕΝΕΙΣΚΛΙΩΝΤΙΜΩΝΜΝΑΣΙΚΛΙΔΑΟ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΜΕΝΝΙΔΑΟ
ΘΙΟΦΑΝΤΟΣΕΜΠΕΔΩΝΟΣ
ΠΤΩΙΩΝΠΤΩΙΩΝΟΣ

(2820)
ΘΙΟΣ
ΠΟΤΙΔΑΙΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕ
ΜΙΚΡΙΩΝΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΚΛΙΩΝΟΣΕΜΠΕ
ΔΩΝΟΣΚΑΛΛΩΝΟΣΚΑΛΛΩΝΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΩΦΙ
ΛΟΜΕΙΛΙΔΑΟΓΡΑΜΜΑΤΙΔΟΝΤΟΣΘΑΡΣΩΝΟΣΛΙΛΕΙ
ΤΟΣΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΤΙΜΑΣΙ
ΘΙΟΣΠΟΥΡΡΙΧΩΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙΣΚΑΛΙΧΑΡΙΟΣΑΓΛΑΩΝΔΑ
ΜΩΝΟΣΚΡΙΤΟΛΑΟΣΞΕΝΟΣΕΥΦΑΝΕΙΣΔΑΜΟΚΛΙΔΑΟ
ΠΙΣΙΩΝΦΙΔΩΝΟΣΛΙΟΥΣΩΝϜΕΡΓΩΝΟΣΦΙΛΩΝΑ
ΓΑΣΙΑΟΚΑΦΙΣΙΩΝΞΕΝΝΙΑΟΠΙΘΙΟΥΛΟΣϜΑΡΜΙΧΩ

2819 Εὐμαρίδαο ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Φραταρίδαο, | πολεμαρχιόντων Διωνουσοδώρω Ϝαναξάνδρω, | Θιοδώρω Δαμονίκω, Σίμωνος Ἐτιάρχω, γραμματίδοντος Ξενοδάμω, | τυΐ ἀπεγράψανθο· Καπίων Τίμωνος, Καλλίδαμος Φρασικλίδαο, | Ἀμεύσιππος Καλλικλίδαο, Δι . . . . . ., Ἀριστογίτων Πολουχαρίδαο, | Εὔβωλος Ἀγείμονος, Δαμοχαρίδας Πολουχάριος, Δαμόξενος Κλίωνος, | Διωνύσιος Κηνομάχω, Ἑρμάϊος Ἑρμαΐσκω, Μένεις, Κλίων, Τίμων Μνασικλίδαο, | Ἀπολλόδωρος Μεννίδαο, | Θιόφαντος Ἐμπέδωνος, | Πτωΐων Πτωΐωνος.

2820 Θιός. | Ποτιδαΐχω ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ | Μικρίωνος, πολεμαρχιόντων Κλίωνος Ἐμπέ|δωνος, Κάλλωνος Κάλλωνος, Ἀθανοδώρω Φι|λομειλίδαο, γραμματίδοντος Θάρσωνος Λίλει|τος, τυΐ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας· Τιμασί|θιος Πουρρίχω, Φιλοκράτεις Καλ(λ)ιχάριος, Ἀγλάων Δά|μωνος, Κριτόλαος ξένος, Εὐφάνεις Δαμοκλίδαο, | Πισίων Φίδωνος, Λιούσων Ϝέργωνος, Φίλων Ἀ|γασίαο, Καφισίων Ξεννίαο, Πιθιούλος Ϝαρμίχω.

His titulis hunc potissimum locum assignavi, quia qui ex eorum archontibus aliunde notus est, Potidaichus (n. 2820), a Caphisia (n. 2818) utique non multorum annorum intervallo distinetur. Nam eum quoque inter annos 223 et 192 a. Chr. magistratu functum esse collegi ex n. 27 (praeterea in decreto Oropio n. 308 est), neque hic ei dubitationi, quam significavi ad n. 2818, locus relinquitur, quia ille titulus Megarensis est, non Aegosthenitanus. Neque quicquam hic est, quod cum ea aetatis definitione pugnet. Immo optime ei convenit, quod scribae munere hic fungi dicitur Tharso Liletis f., idem qui n. 2831 polemarchus est, cum pater Liles Tharsonis f. archonte Hipparcho (n. 2814) eodem magistratu functus esset.

Qui in eodem lapide est laterculus tironum Eumarida communi Boeotorum archonte inscriptorum, eum Potidaichi anno antiquiorem quidem esse ipsa positura docet, sed per se maxime probabile videtur, exiguum modo temporis spatium intercedere. At id magistratuum et tironum nominibus refellitur. Ex polemarchis unus, Simo Etearchi f., eundem magistratum gessit archonte Hipparcho (n. 2814), duorum reliquorum nomina inverso ordine redeunt inter tirones anno Philonis altero (n. 2815) inscriptos, ϝανάξανδρος Διωνουσοδώρω et Δαμόνικος Θιοδώρω. Quos tirones horum polemarchorum patres non esse apparet; nam sic quinquaginta aut adeo plurium annorum spatium inter n. 2815 et 2819 intercedere sumendum esset, quod cum aliis de causis incredibile est, tum quia Eumaridae annum utique Potidaicho priorem esse ipse lapis docet. Restat ut tirones tituli n. 2815 polemarchorum quos n. 2819 habet filios putemus. Sic id, quod tertii polemarchi Simonis nomen indicat, confirmatur, hunc titulum illi aetate supparem ideoque altero qui in eodem lapide est (n. 2820) plus quam viginti annis antiquiorem esse. Iam non dubitabimus, quin Damocharidas Polycharis f., qui n. 2819 tiro, n. 2818 polemarchus recensetur, idem homo sit. Idem cadit in Timonem Capionis f., qui inter tirones est n. 2819, inter polemarchos n. 2818. Ipsa exemplorum multitudo nihil relinquit dubitationis. Quod igitur hic usu venisse videmus, ut antiquiori titulo longum post temporis intervallum subscriberetur recentior eiusdem generis, id rarum quidem est, sed aliud exemplum praebent decreta Oropia n. 300. 301. 302.

2821. 2822 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 493 n. 8 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 32. 33 n. 10. 11. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 163. 164. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 202 n. 536. 537). Exscripsit Lolling.

(2821)
ΘΙΟΣ
ΝΙΚΙΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣΕ
ΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕΘΡΑΣΟΥΛΑΩΤΩΟΥΣΤΕ
ΡΩΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΝΙΚΑΣΙΩΝΟΣΘΥ
ΝΑΡΧΩΚΑΛΛΙΚΛΙΔΑΟΘΑΡΣΩΝΟΣΠΟΥΘΟΓΕΝΙΟΣ
ΔΑΜΟΝΙΚΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΜΜΑΣΩΝΟΣ *sic*
ͰΡΜ///Σ///ΡΩΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΝΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣ
ΕΡΜΩΝϜΕΡΓΩΝΟΣΕΠΙΚΡΑΤΕΙΣΔΑΜΩΝΟΣΚΑΠΙ
ΩΝΚΑΠΙΩΝΟΣΑΡΙΣΤΙΩΝΕΝΠΕΔΩΝΟΣΑΡΙΣΤΩ///

(2822)
ΘΙΟΤΙΜΩΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΤΥΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕΘΡΑΣΟΥΛΑΙΔΑΟ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΑΜΦΙΚΛΕΙΟΣΤΕΛΕΣΙΠΠΩΔΑΜΩΝΟΣΛΙΟΥΚΡΙΝΩ
ΠΟΛΙΟΥΚΛΕΙΟΣΜΝΑΣΙΝΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΘΥΝΑΡΧΩ ΑΜΟΥΝΙΑΟ
ΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΤΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣΞΕΝΟΚΛΙΔΑΣΤΙΜΩΝΟΣ
ΦΙΛΟΚΡΙΤΟΣΤΙΜΩΝΟΣΜΕΓΑΚΛΕΙΣΚΑΛΛΙΤΙΜΩ
ΑΜΟΥΝΙΑΣΑΓΕΙΣΙΛΑΩ *vac.*
ΜЄΛΙCCΟCΚΑΛΛΙΚΛЄΙΟCΑΡΙCΤωΝ◉ΥΜΑΡΙΟCЄΠΙΧΑΡЄΙC
ΙΘΙ○ιΛΛΙΟCΜΝᴬCΙΝΙΚΟCΘΙΟΔωΡωΠΟΥΘΟΔωΡΟCЄΡΜΑΙωΝΔΑΟ
ЄΜΠЄΔωΝΑΡΙCΤΟΓΙΤΟΝΟCΚΡΑΤωΝΑΝΤΙΚΡΑΤΙΟC
ΚΛΗΝЄΤΟCΞЄΝΝΙΑΟ ΔΑCωΝЄΥΜЄΙΛω
ΦΙΛΟΚΛЄΙCΝΙΚΑC|ωΝΟCΝΙΚΟΚΛЄΙCCΙΜωΝΟC

2821 Θιός. | Νικίαο ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐ|πὶ πόλιος δὲ Θρασουλάω τῶ οὑστέ|ρω, πολεμαρχιόντων Νικασίωνος Θυ|νάρχω, Καλλικλίδαο Θάρσωνος, Πουθογένιος | Δαμονίκω, γραμματίδδοντος Μ[ν]άσωνος | [Ἑ]ρμ[ο]σ[τ]ρ(ότ)ω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐν πελτοφόρας· | Ἕρμων ϝέργωνος, Ἐπικράτεις Δάμωνος, Καπί|ων Καπίωνος, Ἀριστίων Ἐνπέδωνος, Ἀρίττω[ν].

2822 Θιοτίμω ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Θρασουλαΐδαο, | πολεμαρχιόντων Ἀμφικλεῖος Τελεσίππω, Δάμωνος [Μ]ουκρίνω, | Πολιουκλεῖος Μνασίνω, γραμματίδδοντος Θυνάρχω Ἀμουνίαο, | τυὶ ἀπεγράψαντο ἐμ πελτοφόρας· Ξενοκλίδας Τίμωνος, | Φιλόκριτος Τίμωνος, Μεγακλεῖς Καλλιτίμω, | Ἀμουνίας Ἀγεισιλάω.

Μέλισσος Καλλικλεῖος, Ἀρίστων Θυμάριος, Ἐπιχάρεις | Ἰθιο[ύ]λλιος, Μνασίνικος Θιοδώρω, Πουθόδωρος Ἑρμαιώνδαο, | Ἐμπέδων Ἀριστογίτονος, Κράτων Ἀντικράτιος, | Κλ(ι)ήνετος Ξεννίαο, Δάσων Εὐμείλω, | Φιλοκλεῖς Νικασίωνος, Νικοκλεῖς Σίμωνος.

Theotimus archon Boeotorum (n. 2822) in recensu tironum Aegosthenitanorum n. 218 et in plebiscitis Oropiis n. 310. 312 est. Ex illo laterculo apparet, eum nono post Caphisiam (n. 2818) anno rebus Boeotorum praefuisse, unde collegi eum anno 214 a. Chr. non esse antiquiorem. Quam rationem etsi non ab omni parte certam esse exposui ad n. 2818, tamen cur certe non multis annis antiquior habendus sit perspicies ex illis quae ibidem disputata sunt. Quod quoniam hic inter tirones est Ἐπιχάρεις Ἰθιούλλιος, n. 2818 Θιόδωρος Ἰθιούλλιος, propter summam paterni nominis raritatem hos fratres esse haud improbabiliter conieceris. Versus 7—11 postea additos esse manifestum est; cur factum sit, latet, sed utique quin eodem anno factum sit non

licet dubitari. Neque enim nisi hi quoque tirones eiusdem anni fuissent ulla causa cogitari posset, cur quispiam eorum nomina illorum indici subiungeret. Litteraturae vero discrepantia aliam manum indicat, non aliam aetatem (cf. n. 2811. 2815. 2816. 2818).

De Niciae anno (n. 2821) minus confidenter iudicari licet. Sed quum ex tribus polemarchis duo eodem munere functi sint eis annis, qui medii fere sunt saeculi a. Chr. n. tertii, Calliclidas Tharsonis f. archonte Philoxeno (n. 2811), Nicasio Thynarchi f. archonte Dionysio (n. 2817), hic rem non multo aliter se habere atque in titulis n. 2819. 2820 persuasum habeo. Sed etsi prope accedit huius laterculi aetas ad n. 2809—2817, tamen antiquioribus ex illis certe paullo recentior habendus est, quia n. 2813 archon Hyettiorum est Θρασούλαος, n. 2821 vero Θρασούλαος ὁ οὕστερος (cf. adn. ad n. 2811). — Vs. 7 init. supplevi.

2823 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 490 n. 1 (P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 1 n. 110. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 29 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 155. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 199 n. 528. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 302). Exscripsit Lolling.

ΘΙΟϹ
ΑΓΑΘΑΡΧΙΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟϹΒΟΙΩ
ΤΥϹΕΠΙΠΟΛΙΟϹΔΕΠΟΥΘΑΝΓΕΛΩ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΤΙΜΑϹΙΩΝΟϹ
ΤΙΜΑϹΙΘΙΩΠΟΛΙΟΥΚΛΕΙΟϹΜΝΑϹΙ
ΝΩΞΕΝΑΡΧΩϹΩΚΡΑΤΙΟϹΓΡΑΜ
ΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟϹΔΑΜΟΧΑΡΙΔΑ
ΟΠΟΛΙΟΥΧΑΡΙΟϹ
ΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑϹ
ΔΑΜΟΞΕΝΟϹΤΙΜΑϹΙΩΝΟϹ
ΔΙΩΝΙΟΥϹΟΔΩΡΟϹΔΙΩΝΙΟΥϹΟΔΩΡΩ
ΓΟΡΓ/// ///ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΟϹ
ΚΑΛΛΙΚΛΙΔΑϹΝΕΡΩΝΟϹ
ΤΙΜΟΓΕΝΕΙϹΤΙΜΟΓΕΝΙΟϹ
ΠΟΥΘΙΑϹΝΙΟΥΜΕΙΝΙΩ
ΑΡΙϹΤΟΓΙΤΩΝΕΥΜΕΙΛΩ
ϹΩΤΕΛΕΙϹΘΙΟΤΙΜΩ
ΕΥΜΕΙΛΟϹΚΟΥΔΙΑΟ
ΔΑΜΩΝΔΑΜΩΝΟϹ
FΑΝΑΞΙΩΝFΑΝΑΞΙΩΝΟϹ
ΟΝΑϹΙΜΟϹΕΡΜΩΝΟϹ
ΑΡΙϹΤΟΦΑΝΕΙϹΔΙΚΗΑΡΧΩ

Θιός. | Ἀγαθαρχίδαο ἄρχοντος Βοιω|τῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Πουθανγέλω, | πολεμαρχιόντων Τιμασίωνος | Τιμασιθίω, Πολιουκλεῖος Μνασί|νω, Ξενάρχω Σωκράτιος, γραμ|ματίδδοντος Δαμοχαρίδα|ο Πολιουχάριος, | τυΐ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας· | Δαμόξενος Τιμασίωνος, | Διωνιουσόδωρος Διωνιουσοδώρω, | Γόργ[ος] Ἀντικράτιος, | Καλλικλίδας Νέρωνος, | Τιμογένεις Τιμογένιος, | Πουθίας Νιουμεινίω, | Ἀριστογίτων Εὐμείλω, | Σωτέλεις Θιοτίμω, | Εὔμειλος Κουδίαο, | Δάμων Δάμωνος, | Ϝαναξίων Ϝαναξίωνος, | Ὀνάσιμος Ἕρμωνος, | Ἀριστοφάνεις Δικηάρχω.

Agatharchidem aetate supparem esse eis archontibus, per quorum magistratus Megarenses Boeotorum foederi intererant (a. 223—192 a. Chr.), veluti Caphisiae (n. 2818), Potidaïcho (n. 2820), Theotimo (n. 2822), satis certis vestigiis cognoscitur. Polycles Mnasini f. et Timasio Timasithei f. polemarchi sunt et hic et n. 2818. 2822; ex quibus illi quae ratio intercedat cum scriba cognomini, quem habes n. 2811, sane difficile est dictu. Damocharidas Polycharis f. hic scribae, n. 2818 polemarchi magistratu fungitur, Xenarchus Socratis f., qui tirocinium posuerat Dionysio archonte (n. 2817), hic viginti aut pluribus annis elapsis inter polemarchos recensetur. Item Pythangelus archon Hyettiorum videtur Pytharmi f., tiro n. 2814, esse. Anticratem Gorgi f. inter tirones habes n. 2813, hic eius filium avo cognominem, ut intervallum inter utrumque titulum intercedens fere hominis aetatem aequare appareat. Quum igitur hunc laterculum a n. 2818. 2820. 2822 non magno intervallo abesse perspicuum sit, accuratius definiri aetas vix potest. Nam si quis inde quod idem homo hic scriba, n. 2818 polemarchus est, hunc titulum illo antiquiorem colligeret, vereor ne nimis lubrico fundamento niteretur. Nam scribae magistratu, quippe qui adiutor sit polemarchorum, homines plerumque quidem ante ipsum polemarchi munus functos esse probabile est. At nunquam aliter factum esse nemo demonstrare poterit, praesertim cum ille severis legibus astrictus honorum cursus, quem apud Romanos observatum esse nemo nescit, in universum a Graecarum civitatium rationibus alienus sit. — Vs. 12 init. Γόργ[ος] reposui ex n. 2813, cum reliqui editores omnes Kumanudis supplementum Γόργ[ων] recepissent.

2824 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 491 n. 3 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 30 n. 4. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 157. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 200 n. 530). Exscripsit Lolling.

ΑΡΙϹΤΩΝΟϹΑΡΧΟΝΤΟϹΒΟΙΩΤΥϹΕΠΙΠΟΛΙΟϹ
ΔΕΑΝΔΗΝΩΝΟϹΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΔΑϹΩ
ΝΟϹΕΥΜΕΙΛΩΛΙΛΕΙΤΟϹΘΑΡϹΩΝΟϹΚΑΛΛΙΚΛΙ
ΔΑΟΘΑΡϹΩΝΟϹΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟϹ ΔΙ
ΩΝΙΟΥϹΟΔΩΡΩFΑΝΑΞΑΝΔΡΩΤΥΙΑΠΕΓΡΑ
ΨΑΝΤΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑϹΤΙΜΟΞΕΝΟϹΚΑΦΙϹΟ
ΔΩΡΩΡΟΔΩΝΑΜΙΝΟΚΛΕΙΟϹΕΠΙΞΕΝΟϹ
ϹΤΡΟΤΙΝΩΠΟΛΟΥΡΕΙΤΟϹΚΑΦΙϹΟΔΩΡΩΜΝΑ
ϹΩΝΜΝΑϹΩΝΟϹΘΥΝΑΡΧΟϹΑΜΟΥΝΙΑΟ
ΑΡΙϹΤΙΑϹΑΓΙΑΟ

Ἀρίστωνος ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος | δὲ Ἀνδήνωνος, πολεμαρχιόντων Δάσω|νος Εὐμείλω, Λίλειτος Θάρτωνος, Καλλικλί|δαο Θάρσωσος, γραμματίδδοντος Δι|ωνιουσοδώρω Ϝαναξάνδρω, τυὶ ἀπεγρά|ψαντο ἐμ πελτοφόρας· Τιμόξενος Καφισο|δώρω, Ῥόδων Ἀμινοκλεῖος, Ἐπίξενος | Στροτίνω, Πολούρειτος Καφισοδώρω, Μνά|σων Μνάσωνος, Θύναρχος Ἀμουνίαο, | Ἀριστίας Ἀγίαο.

Aristonis aetas propius accedere videtur ad antiquiores titulos (n. 2809—2817. 2819. 2821). Namque ex polemarchis huius laterculi unus, Calliclidas Tharsonis f., iam Philoxeni (n. 2811) et Niciae (n. 2821) annis eodem magistratu functus est, alter, Liles Tharsonis f., Hipparcho archonte (n. 2814). De tertio, Dasone Eumeli f., res admodum incerta est, nam eum neque eundem esse posse cum tirone tituli recentioris n. 2822, neque Eumelum Dasonis f. polemarchum n. 2812. 2816 huius polemarchi patrem existimandum esse facile perspicitur. Videntur igitur illa aetate haec duo nomina simul in compluribus eiusdem familiae stirpibus fuisse, ut eorum in temporibus titulorum definiendis fere nullus sit usus. Dionysodorus Anaxandri f., qui hic scriba est, n. 2819 inter polemarchos redit. Ex altera parte Thynarchus Amyniae f., qui in hoc laterculo inter tirones recensetur, n. 2822 scriba est, quod item hunc titulum illo haud paucis annis antiquiorem probat.

2825 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 497 n. 5 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 36 n. 20. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 148. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 205 n. 546). Contulit Lolling et multas litteras addidit, quas Girardus non agnoverat.

Θ Ι
Ω
Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο C Β Ο Ι Ω Τ
Ο Ι C Ε Π Ι Π Ο Λ Ι Ο C Δ Ε Π Ρ Ο Π Π Ι Δ Α
Ι' Ο Λ Ε Μ Α Ρ Χ Ι Ο Ν Τ Ω Ν Δ Α Μ Ω Ν Ο ///
/// Ω Ν Δ Α Ο Κ Α Λ Λ Ω Ν Ο C Κ Α Λ Λ Ω Ν ///
Ξ Ε Ν Ν Ι Α Ο Κ Α Φ Ι Σ Ι Ω Ν Ο Σ Γ Ρ Α ///
/// Α Τ Ι Δ Δ Ο Ν Τ Ο Σ Δ Α Μ Α Γ Α Θ Ω Μ Ν Λ
///////// Ε ιι /// Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ Τ Ι Μ Ο Ξ Ε Ν ////
Ξ Ι Λ Α Ο Σ Κ Ο Υ Δ Ι Π Π Ω Μ ////////////
Κ Ε //\ Η ////// Δ Α Μ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Σ Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ
Τ Ι Μ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ξ Τ Ι Μ Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ε Υ Μ Ε Ι
Λ Ο Σ Ε Υ Μ Ε Ι Λ Ω //
Ξ 1 //////////// Ν Ω Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ Τ Ι Μ Ω Ν Ο Σ
/// Ν Ο Σ Τ Ρ Ο Τ Ω Μ Ν Α Σ Ι Α Σ Ν //////////////
Λ /////// Ξ Ε Ν Ο Σ Φ Ε Ρ Ε Ν Ι Κ Ω Δ Α Μ Α Τ ///
Ο Σ Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ //////// Σ Λ Ο Υ Θ Ω Ν Π Τ Ω Ι Ω /////

Θι[ός]. | Δαματρίω ἄρχοντος Βοιωτ|οῖς, ἐπὶ πόλιος δὲ Προππίδα[ο], | πολεμαρχιόντων Δάμωνο[ς .|.]ώνδαο, Κάλλωνος Κάλλων[ος], | Ξεννίαο Καφισίωνος, γρα[μ|μ]ατίδδοντος Δαμαγάθω Μνα|[σίππω]· Κράτεις Τιμοξέν[ω, Δε]|ξίλαος Κουδίππω, Μ . . . . | . . . . . ή[ω], Δαμόκριτος Φίλωνος, | Τιμάριστος Τιμαρίστω, Εὔμει|λος Εὐμείλω, ... | . ς Μ[νασί]νω, Σωκράτεις Τίμωνος, [. . . | Νι]κοστρότω, Μνασίας Ν[. . . . ., | Κα]λ[λί]ξενος Φερενίκω, Δαμάτ[ρι]|ος Φιλοκράτ[ιο]ς, Μούθων Πτωΐω[νος].

Ut Philonis (n. 2813. 2815) sic Damatrii quoque nomine duo anni (n. 2825. 2826) significantur, atque hic quoque iteratum eiusdem hominis magistratum quam duorum qui eodem nomine usi sint statuere praestat. Quare ne magno quidem temporis intervallo hi duo anni distare videntur. Eo minus diiudicari poterit, uter ex his in titulo Aegosthenitano n. 220 designetur. Sane frequentissima et certissima eius aetatis, qua Megaridis oppida in Boeotorum societatem recepta erant, indicia titulus n. 2825 habet: Inter polemarchos sunt Callo Callonis f., qui eodem honore fuit archonte Potidaicho (n. 2820), et Xennias Caphisionis f., cuius filius Caphisio eodem Potidaicho archonte tirocinium posuit; alter filius fortasse est Cleaenetus Xenniae f., tiro anno Theotimi (n. 2822). Porro Damagathus Mnasippi f. scriba filius videtur Mnasippi Damagathi f. polemarchi n. 2810, quod cum illa temporis definitione optime convenit. (Sane de eo qui n. 2815. 2829 polemarchus recensetur, quid statuendum sit non liquet). Proppidam archonta haud improbabile est eundem esse qui n. 2813 scriba, n. 2816. 2829 polemarchus fuit, nam circa medium a. Chr. saeculum etiamtum iuniorem fuisse inde apparet, quod n. 2813 una cum ipso scriba pater Damoxenus Proppidae f. polemarchus recensetur. Quare quin hic quidem titulus eius aetatis sit, cui Damatrius laterculi Aegosthenitani ascribendus est, non licet dubitari. Sed etiam n. 2826, qui iuxta n. 2818 in eodem lapide est, illis qui circiter medium saeculum a. Chr n. tertium incisi sunt haud paucis annis recentiorem esse inde elucet, quod Caphisias Polymeli f., qui n. 2810 inter tirones est, hic iam scribae munere fungitur. Alia sane nomina hunc cum antiquioribus titulis conectere videntur, sed ita tamen ut plerumque non satis appareat, quae sint temporum et hominum rationes; quo in genere est nomen Ἀσώπιχος Ἀμινοκλεῖος (n. 2816. 2826).

2826 Hyetti (*Dendra*) in muro arcis iuxta n. 2818 in eodem lapide. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 498 n. 6 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 36 n. 21. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 149. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 206 n. 547. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 306). Contulit Lolling.

Θ Ι Ο Σ
Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο C Β Ο Ι Ω Τ Ο Ι C
Є Π Ι Π Ο Λ Ι Ο C Δ Є Ν Ι Κ Α C Ι Ω Ν Ο C Π Ο Λ Є
Μ Α Ρ Χ Ι Ο Ν Τ Ω Ν Π Ο Υ Θ Ο Γ Є Ν Ι Ο C Δ Α Μ Ο Ν Ι
Κ Ω Φ Ι Λ Ο C Τ Ρ Α Τ Ω Τ Є Λ Є C Ι Π Π Ω Τ Ι
Μ Α C Ι Ω Ν Ο C Τ Ι Μ Α C Ι Θ Ι Ω Γ Ρ Α Μ
Μ Α Τ Ι Δ Δ Ο Ν Τ Ο C Κ Α Φ Ι C Ι Α Ο Π Ο Λ Ι
Ο Υ Μ Є Ι Λ Ω Τ Υ Ι Α Π Є Γ Ρ Α Ψ Α Ν
Θ Ο Є Μ Π Є Λ Τ Ο Φ Ο Ρ Α C Θ Α Ρ C Ω Ν
Φ Ι Λ Ω Ν Ο C Α Ρ Ι C Τ Ο Κ Ρ Α Τ Є Ι C
Κ Є Φ Α Λ Λ Ι Ο C Θ Ι Ο Φ Α Ν Є Ι C
Δ Ι Υ Δ Ο Τ Ω Ξ Є Ν Ν Α Ρ Є Τ Ο Σ
Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Ω Α Σ Ω Π Ι Χ Ο Σ
Λ Μ Ι Ν Ο Κ Λ Ε Ι Ο Σ

Θιός. | Δαματρίου ἄρχοντος Βοιωτοῖς, | ἐπὶ πόλιος δὲ Νικασίωνος, πολε|μαρχιόντων Πουθογένιος Δαμονί|κω, Φιλοστράτω Τελεσίππω, Τι|μασίωνος Τιμασιθίω, γραμ|ματίδδοντος Καφισίαο Πολι|ουμείλω, τυῒ ἀπεγράψαν|θο ἐμ πελτοφόρας· Θάρσων | Φίλωνος, Ἀριστοκράτεις | Κεφάλλιος, Θιοφάνεις | Διυδότω, Ξεννάρετος | Δαματρίω, Ἀσώπιχος | Ἀμινοκλεῖος.

Cf. adn. ad n. 2825.

2827 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 498 n. 7 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 36 n. 22. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 150. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 206 n. 548). Contulit Lolling.

ΘΙΟΣ
ΕΥΚΛΙΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟϹΒΟΙωΤΥϹΕΠΙΠΟΛΙΟϹΔΕ
ΕΥΜΕΙΛωΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤωΝΑΝΤΙΚΡΑ
ΤΙΟϹΑΜΟΝΙΑΟΑΘΑΝΟΔΩΡΩΦΙΛΟΜΕΙ
ΛΙΔΑΟΕΥΜΕΙΛωΑΡΙϹΤΟΓΙΤΟΝΟϹΓΡΑ
ΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟϹΑΡΧωΝΟϹΑΡΧΙΑΟΤΥΙ
ΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑϹ
ΜΟΥΚΡΙΝΟϹΔΑΜΩΝΟϹΠΑΤΡΩΝΔΙΩ
ΝΙΟΥϹΟΔΩΡΩΚΑΛΛΙΚΛΙΔΑϹΘΙΤΙΜΩ
ΚΑΦΙϹΩΔΩΡΟϹΔΙΟΝΙΟΥϹΟΔΩΡΩ
ϹωϹΤΡΑΤΟϹΑΡΙϹΤΙωΝΟϹΚΑΦΙϹΙΑϹ
ΠΟΛΙΟΥΚΛΙΔΑΟΠΑϹΩΝΔΑϹΚΛΕΙΝΟΜ
ΑΧΟϹ ΔΙΩΝΙΟΥϹΟ ΔΩΡΩΑΡΙϹΤΙΩΝ
ΚΑΛΛΩΝΟϹ

Θιός. | Εὐκλίδαο ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ | Εὐμείλω, πολεμαρχιόντων Ἀντικρά|τιος Ἀμονίαο, Ἀθανοδώρω Φιλομει|λίδαο, Εὐμείλω Ἀριστογίτονος, γρα|μματεύοντος Ἄρχωνος Ἀρχίαο, τυῒ | ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας· | Μουκρῖνος Δάμωνος, Πάτρων Διω|νιουσοδώρω, Καλλικλίδας Θιτίμω, | Καφισ[ό]δωρος Διονιουσοδώρω, | Σώστρατος Ἀριστίωνος, Καφισίας | Πολιουκλίδαο, Πασώνδας, Κλεινόμ|αχος Διωνιουσοδώρω, Ἀριστίων | Κάλλωνος.

Euclidas archon quin eiusdem fere aetatis sit, qua tituli n. 2818. 2820. 2822. 2823. 2825. 2826 exarati sunt, non licet dubitari. Nam inter polemarchos et hic et Potidaïchi anno (n. 2820) est Athanodorus Philomelidae f. Alterius polemarchi Eumeli Aristogitonis f. filius Aristogito tiro est Agatharchida archonte (n. 2823). Vice versa qui hic inter tirones recensetur Mucrinus Damonis f., eius pater polemarchus fuit archonte Theotimo (n. 2822). Atqui quum polemarchiae honorem appareat plerumque certe paullo provectiore aetate susceptum esse, filii tirocinium et patris magistratum non nimio temporis intervallo distineri consentaneum est; nonnunquam, ut n. 2809, adeo in eundem annum incidunt. Adde quod hic inter tirones est Caphisodorus Dionysodori f., n. 2814 Dionysodorus Caphisodori f., ut fere triginta anni inter hos duos titulos intercedere videantur, quod plane cum illa de tituli aetate sententia, quam supra exposui, convenit.

2828 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 495 n. 12 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 34 n. 15. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 168. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 204 n. 541). Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩ
FΘΙΟΚΡΙΤΩΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝ
ΔΙΩΝΙΟΥΣΟΔΩΡΩ
ΛΙΧΑΡΙΟΣΕΥΜΕΙΛΩ
ΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΚΑΛΛΩ
ΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟ
ΑΜΙΝΩΝΔΑΟΞΕΝΟΚΡΑ
ΣΙΚΛΕΙΣΣΩΣΙΚΛΕΙΟΣ
ΚΡΑΤΙΟΣΒΙΟΤΤΕΙΣΜΕ
ΕΥΚΙΝΑΟΣΩΚΡΑ
ΟΔΩΡΟΣΠΟΛΙΟΥ
ΞΕΥΝΟΣΤΙΔΑΟ
ΑΣΙΩΝΠΑΣΙΩΝΟΣ

.... ἄρχοντος Βοιω[τοῖς, | ἐπὶ πόλιος δ]ὲ Θιοκρίτω, πολεμαρχιόν[των | ....] Διωνιουσοδώρω, | [........ Καλ]λιχάριος, Εὐμείλω | [......., γρα]μματίδδοντος Κάλλω|[νος ....., τυῒ] ἀπεγράψανθο ἐμ πελτο|[φόρας· ..... Ἐπ]αμινώνδαο, Ξενοκρά|[τεις ... ..., Σω]σικλεῖς Σωσικλεῖος, | ....κράτιος, Βιότττεις Με|[... ..., ... Λ]ευκίναο, Σωκρά[τεις | ......, Καφισ]όδωρος Πολιου-[ρεί|τω, ...]ς Εὐνοστίδαο, | [.........., Π]ασίων Πασίωνος.

Adeo mutilatus est titulus, ut neque restitui neque aetas definiri certa ratione possit. Versus undecimi supplementum petivi ex n. 2824.

2829 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 492 n. 6 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 32 n. 8. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 161. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 202 n. 534. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Θιός. | Καφιστοτίμ[ω ἄ]ρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ | Πολιουκλίδαο, πολεμαρχιόντων Ϝαναξάνδρω Διω|νιουσοδώρω, Δαμαγάθω Μνασίππω, Προππίδαο | Δαμοξένω, γραμματίδδοντος Μιτίωνος Ἀριστογί|τονος, τυῒ ἀπεγ[ρά]ψανθο ἐμ πελτοφόρας· Δά|μων Διωνιουσοδώρω, Φίλων Φιλοξένω, Πολιούξε|νος Μνασιθίω, Πουθόδωρος Ἀγλάωνος, Πουθό|δωρος Κλίωνος, Ἀριστόκριτος Ἀρίστωνος, Διω|νιούσιος Τιμοξένω.

ΘΙΟΣ
ΚΑΦΙΣΟΤΙΜ/// ///ΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕ
ΠΟΛΙΟΥΚΛΙΔΑΟΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝϜΑΝΑΞΑΝΔΡΩΔΙΩ
ΝΙΟΥΣΟΔΩΡΩΔΑΜΑΓΑΘΩΜΝΑΣΙΠΠΩΠΡΟΠΠΙΔΑΟ
ΔΑΜΟΞΕΝΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΜΙΤΙΩΝΟΣΑΡΙΣΤΟΓΙ
ΤΟΝΟΣΤΥΙΑΠΕΓ/// ///ΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣ ΔΑ
ΜΩΝΔΙΩΝΙΟΥΣΟΔΩΡ ΩΦΙΛΩΝΦΙΛΟΞΕΝΩΠΟΛΙΟΥΞΕ
ΝΟΣΜΝΑΣΙΘΙΩΠΟΥΘΟΔΩΡΟΣΑΓΛΑΩΝΟΣΠΟΥΘΟ
ΔΩΡΟΣ ΚΛΙΩΝΟΣΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΔΙΩ
ΝΙΟΥΣΙΟΣΤΙΜΟΞΕΝΩ

Huius tituli polemarchi omnes eodem honore praediti redeunt in laterculis eorum archontum qui ante Dionysium i. e. utique ante annum 246 a. Chr. fuerunt, Anaxander Dionysodori f. et Damagathus Mnasippi f. altero Philōnis anno (n. 2815), Proppidas Damoxeni f. eo qui illum proxime insecutus est (n. 2816). Quare ne Caphisotimi quidem magistratum magno intervallo ab eis abesse consentaneum est.

2830 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 493 n. 7 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 32 n. 9. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 162. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 202 n. 535). Exscripsit Lolling.

ΘΙΟϹ
ΚΤЄΙϹΙΑΟΑΡΧΟΝΤΟϹΒΟΙωΤΥϹЄΠΙΠΟ
ΛΙΟϹΔЄΜΥΡΙΑΟΠΟΛЄΜΑΡΧΙΟΝΤωΝΔΑΜΟ
ΝΙΚωΑΡΙϹΤΟΛΑωΚΑΛΛΙΧΑΡΙΟϹЄΠΙΤΙΜΩϜΑΡΜΙΧΩ
ΠΙΘΟΥΛΛΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟϹЄΥΜЄΙΛωΔΑ
ϹωΝΟϹ ΤΥΙΑΠЄΓΡΑΨΑΝΘΟЄΜΠЄΛΤΟΦΟΡΑϹ
ΚΑΛΛΙΞЄΝΟϹΑΡΙϹΤΟΔΑΜΩΝΙΟΥΜΕΙΝΙΟϹΝΙΟΥ
ΜЄΙΝΙωΑΝΔΡΟΚΛЄΙϹΑΘΑΝΙΑΟΑΡΙϹΤΙΑϹΤΙΜΟ
ΚΛЄΙΟϹΔΑΜΑΤΡΙΟϹΑϹωΠωΠΟΛΙΟΥΞЄΝΟϹΑΜΟΥ
ΝΙΑΟϹΠΙΝΘΑΡΟϹΑΡΙϹΤΙωΝΟϹΚΡΙΤωΝΑΡΙϹΤΟ
ΓΙΤΟΝΟϹЄΡΜ///ΑΙΟϹΑΘΑΝΙΑΟ

Θιός. | Κτεισίαο ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πό|λιος δὲ Μυρίαο, πολεμαρχιόντων Δαμο|νίκω Ἀριστολάω, Καλλιχάριος Ἐπιτίμω, ϝαρμίχω | Πιθούλλω, γραμματίδδοντος Εὐμείλω Δά|σωνος, τυῒ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας· | Καλλίξενος Ἀριστοδάμω, Νιουμείνιος Νιου|μεινίω, Ἀνδροκλεῖς Ἀθανίαο, Ἀριστίας Τιμο|κλεῖος, Δαμάτριος Ἀσωπῶ, Πολιούξενος Ἀμου|νίαο, Σπίνθαρος Ἀριστίωνος, Κρίτων Ἀριστο|γίτονος, Ἑρμάϊος Ἀθανίαο.

Ex omnibus horum lapidum archontibus, quorum nomina alibi redeunt, maximam difficultatem praebet Ctesias, quem hic habemus. Etenim is est in tironum recensu Orchomenio n. 3174. Atque illius quidem tituli aetatem sollerti sane atque acuta observatione explorare conatus est Meisterus. Nempe in titulo n. 3173, qui non modo in eadem cum n. 3174 tabula est, sed propter polemarchorum nomina utrobique plane consentientia eiusdem anni esse existimandus est, vs. 17. 18 leguntur haec: τὸ ὁμόλογον [π]αρ | [Ὀ]νάσιμον Θιογίτονος. Atqui eundem Onasimum Thiogitonis f. Orchomenium redire inter fideiussores in nobilissima illa Nicaretes Thespiensis inscriptione (n. 3172 vs. 14. 15), cuius aetatem Onasimi communis Boeotorum archontis nomine certissime definiri; nam eum cum in laterculo Aegosthenitano n. 210 esset certe neque a. 223 a. Chr. priorem neque anno 192 posteriorem existimandum esse. Eiusdem aetatis igitur etiam Ctesiae magistratum esse. Quae etsi in universum recte se habent, tamen non est cur Onasimum Thiogitonis f. Orchomenium eodem vitae suae tempore, quo instrumentum illud apud eum deponebatur (n. 3173), pro civitate Orchomeniorum fidem suam interposuisse sumamus (n. 3172). Quid enim impedit, quominus viginti aut adeo plures annos inter has duas res, i. e. inter Ctesiae et Onasimi archontum magistratus elapsos statuamus? Ac re vera Ctesiam illo tempore, quo Megarenses et Aegosthenitae Boeotorum societati interfuerunt, aliquanto antiquiorem esse polemarchorum nomina indicio sunt, ex quibus duo, Damonicus Aristolai f. et Callichares Epitimi f., iam Aristomacho archonte (n. 2810) in magistratu fuerunt. Quae res nescio an cum illa Meisteri observatione sic commodissime concilietur, ut Ctesiam medio fere inter Aristomachi et Onasimi archontum annos tempore, i. e. circiter a. 240—230 a. Chr., in magistratu fuisse statuamus.

2831 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 495 n. 11 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 33 n. 14. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 167. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 203 n. 540). Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣ
ΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕΘΑΡΣΩΝΟΣΠΟΛΕΜΑΡ
ΧΙΟΝΤΩΝΔΕΞΩΝΟΣΤΙΜΩΝΟΣ
///////////////ΟΣΛΙΛΕΙΤΟΣΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΟ
///////////////////////ΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΞΕΝΟΚΛΙ
_ ///////////////////ΙΟΣΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟ
//////////// ΑΣΕΥΜΕΙΛΟΣΚΑΦΙΣΙΑΟΑΜΙΝΩΝΠΟ
////////////////////////ΙΔΑΟΔΙΟΔΩΡΟΣΔΙΟΔΩΡΩΛΕΥΚΙΝΑΣ
///ΕΥΚΙΝΑΟΑΡΙΣΤΩΝΑΡΙΣΤ///ΟΚΛΕΙΟΣΘΙΟ
///ΕΝΟΣΛΟΥΣΩΝΟΣΔΙΩΝΙΟΥΣΟΔΩΡΟΣΔΙΩ
/// /// /// ///ΣΟΔΩΡΩΕΜΠΕΔΟΚΛΕΙΣΕΜΠΕ *vac.*

.... ἄρχοντος Βοιωτῦς, | ἐπὶ πόλιος δὲ Θάρσωνος, πολεμαρ|χιόντων Δέξωνος Τίμωνος, | [Θάρσων]ος Λίλειτος, Ἐπαμινώνδαο | [Ϝαρμίχω, γρ]αμματίδδοντος Ξενοκλί|[δαο Τίμων]ος, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτο|[φόρ]ας· Εὔμειλος Καφισίαο, Ἀμίνων Πο|[λιουχαρ]ίδαο, Διόδωρος Διοδώρω, Λευκίνας | [Λ]ευκίναο, Ἀρίστων Ἀριστοκλεῖος, Θιό|[ξ]ενος Λούσωνος, Διωνιουσόδωρος Διω|[νιου]σοδώρω, Ἐμπεδοκλεῖς Ἐμπέ|[δωνος].

Horum titulorum (n. 2831. 2832) condicio adeo est similis, ut de eis coniunctim dici commodissimum sit. Eos recentissimos esse ex omnibus qui aetatem tulerunt laterculis Hyettiis probabile est. Nam primum quidem, quin eis quos ad posteriorem saeculi tertii partem rettuli (n. 2818. 2820. 2822. 2823. 2825. 2826. 2827) antiquiores non sint, dubitari non sinunt cum Tharsonis Liletis f. polemarchi nomen, qui n. 2820 scriba, n. 2831 polemarchus est, tum tirones Aristo Aristoclis f. n. 2831 et Antigenes Eudori f. n. 2832, quorum patres tirocinium posuerunt medio a. Chr. saeculo secundo (Εὔδωρος Ἀντιγένιος n. 2812. Ἀριστοκλεῖς Ἀρίστωνος n. 2814). Quibus exemplis nescio an tertium addi liceat Eumelum Caphisiae f. tironem n. 2831, cuius patrem Caphisiam Polymeli f. n. 2810 esse certe propter summam nominum Εὔμειλος et Πολύμειλος similitudinem veri simile est. Sed adeo horum titulorum utrumque vel recentissimis eorum quos supra enumeravi posteriorem esse inde colligas, quod archonte Theotimo (n. 2822), qui certe Caphisia et Potidaicho recentior est, inter tirones sunt Ξενοκλίδας Τίμωνος et Φιλόκριτος Τίμωνος, fratres fortasse, ex quibus illum scribam in titulo n. 2831, hunc polemarchum n. 2832 habes. Sed tamen Epaminondae Varmichi f. polemarchi nomine, quod in utroque ex his titulis (n. 2831. 2832) est, ad nimis recentia tempora descendere vetamur. Nam si reputaveris quae ad n. 2809 disputata sunt, hos duos laterculos anno 210 a. Chr. recentiores non esse intelleges.

2832 Hyetti (*Dendra*) in eodem muro. Ex ectypo chartaceo a Stamataki misso ed. Kumanudis Ἀθηναίου I p. 494 n. 10 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 33 n. 13. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 166. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 203 n. 539). Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΠΟΛΙΟΣΔΕΠΑΤΡΩΝΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝ
ΤΩΝΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΟϜΑΡΜΙΧΩΦΙΛΟΚΡΙΤΩ
ΤΙΜΩΝΟΣΦΙΛΙΠΠΩΚΑΛΛΩΝΟΣΓΡΑΜΜΑ
ΤΙΔΔΟΝΤΟΣΤΙΜΑΣΙΩΝΟΣΘΕΙΣΠΙΩΝΟΣ
ΤΥΙΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟΕΜΠΕΛΤΟΦΟΡΑΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΧΟΣΔΑΜΑΤΡΙΧΩΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΕΥ/////
vac.

[......., ἄρχοντος Βοιωτῦς], ἐπὶ πόλιος δὲ Πάτρωνος, πολεμαρχιόν|των Ἐπαμινώνδαο Ϝαρμίχω, Φιλοκρίτω | Τίμωνος, Φιλίππω Κάλλωνος, γραμ|ματίδδοντος Τιμασίωνος Θεισπίωνος, | τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας· | Δαμάτριχος Δαματρίχω, Ἀντιγένεις Εὐ[δώρω].

Vs. 6 fin. Εὐ[δώρω] supplevi ex titulo n. 2812. De aetate tituli cf. quae disputata sunt ad n. 2831.

2833 Basis lapidis leucophaei, a. 0,25, l. 1,00, c. 1,00, imposita mensae sacrae in ecclesia S. Athanasii, quae est intra arcem Hyetti antiquae (*Dendra*). Ex Demetriadis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 102. Exscripsit Lolling.

ΑΥΤ·Κ·Λ∠ΕΠ·ΣΕΟιΗΡΟΝΠΕΡΤΙ
ΝΑΚΑΑΡΑΒΙΚΟΝΑΔΙΑΒΗΝΙΚΟΝΠΑΡ
ΘΙΚΟΝΜΕΓΙΣΤΟΝΣΕΒΑΣΤΟΝΕΥ
ΣΕΒΗΕΥΤΥΧΗΗΠΟΛΙΣΥΗΤΤΙΩΝ

Αὐτ(οκράτορα) Κ(αίσαρα) Λ(ούκιον) Σεπ(τίμιον) Σεο[υ]ῆρον Περτί|νακα Ἀραβικὸν Ἀδιαβηνικὸν Παρ|θικὸν μέγιστον Σεβαστὸν Εὐ|σεβῆ Εὐτυχῆ ἡ πόλις Ὑηττίων.

Monumenta Septimii Severi (n. 2833) et Caracallae (n. 2834) non eodem tempore erecta esse cum leves quaedam litteraturae discrepantiae indicant, tum ipsi tituli. Nam n. 2833 Severo superstiti dedicatum esse non est quod accuratius demonstretur, n. 2834 vero post eius mortem erectum est; nam Caracallae statuam cum praeconio adulationis pleno τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῆς ἰδίας οἰκουμένης certe iuxta illam patris etiamtum superstitis, quae nullum eiusmodi elogium haberet, Hyettios erecturos fuisse non est credibile.

2834 Tabula quadrata (l. et c. 0,90) marmoris nigri, quae nunc imposita est mensae sacrae in ecclesiola vici *Lutsi* siti dimidio horae a *Dendra* (Hyetto) in eam regionem quae spectat inter meridiem et occidentem, item dimidio horae septentrionem versus a *Pavló*. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 506 n. 13. Exscripsit Lolling.

///Υ Τ Κ Μ ΑΥΡ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝΣΕΒ☙
ΗΠΟΛΙΣΥΗΤΤΙΩΝΤΟΝΣΩΤΗΡΑ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΙΔΙΑΣΟΙΚΟΥΜΕ
ΝΗΣ

[Α]ὐτ(οκράτορα) Κ(αίσαρα) Μ(ᾶρκον) Αὐρ(ήλιον) Ἀντωνεῖνον Σεβ(αστὸν) | ἡ πόλις Ὑηττίων, τὸν σωτῆρα | καὶ εὐεργέτην τῆς ἰδίας οἰκουμέ|νης.

Cf. quae exposui ad n. 2833.

2835 Marmor leucophaeum inaedificatum in muro exteriore ecclesiae S. Georgii sitae septentrionem versus ab arce Hyetti. Ed. P. Girard *Bulletin de corresp. Hellénique* II (1878) p. 506 n. 12 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 29 n. 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 154. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 199 n. 527. E. Loewy *Inschriften Griech. Bildhauer* p. 113 n. 153). Exscripsit Lolling.

ΧΗΤΙΠΠΑ
ΤΟΝΟΥΙΟΝ
ΙΣΜΕΙΝΙΑΟΚΗ
ΔΕΛΦΙΟΝΤΥ
ΚΑΝΑΧΟΣΔΕ///

Χητίππα .... | τὸν οὑιὸν .... | Ἱσμεινίαο κὴ | [..... ... τὸν ἀ]|δελφιὸν τῦ[ς Θιῦς].
Κάναχος Δε[ινομένεος(?) ἐποίησεν].

Litteras post artificis nomen servatas ad patris significationem spectare certissimum est, ipsum supplementum, quod Loewyus repetivit ex Plinii N. h. XXXIV, 50, sane incertum. Canachus statuarius duobus illis cognominibus, quorum apud scriptores memoria exstat (Brunn *Geschichte der griech. Künstler* I p. 74 sqq. 277), recentior est.

2836 Marmor leucophaeum cubi figura, inaedificatum Hyetti (*Dendra*) in ecclesiola S. Georgii. Exscripsit Lolling.

ÐΙΑΖWΙΛΑΤ///
////ΝΔΡΙΑΝΤΑΕΙΚΟ
//ΙΙΔΙΑΑΡΕΤΗ⊨⊨
ΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗ⊨
ΤΡΟCΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ
///ΥΝΟΙΑ⊨ΨΗΦΙCΜΑ
///ΤΗ⊨ΒΟΥΛΗ⊨Ε
///ΤΩΝΙΔΙΩΝΕΠΟΙΗ
///ΕΝ

[Φλα]βία Ζωΐλα τ[ὸ]|ν ἀνδριάντα εἰκό|[νι] ἰδίᾳ ἀρετῆς ἕ|νεκεν καὶ τῆς | πρὸς τὴν πατρίδα | [ε]ὐνοίας ψηφίσμα|[τι] τῆς βουλῆς ἐ|[κ] τῶν ἰδίων ἐποίη|[σ]εν.

Videtur a senatu Hyettiorum Flaviae Zoilae statua honoraria ipsius imaginem referens decreta esse, quam illa, cum honore contenta sumptum civitati remitteret, suis impensis faciendam atque erigendam curavit, ut opulenti et ambitiosi homines in Graecis civitatibus recentiore tempore frequentissime faciebant. Aliter intellegi titulus vix potest, etsi sic quoque mirum est ac paene ridiculum, Zoilam ipsam propter suam virtutem suumque patriae amorem statuam dedicare.

2837 In ecclesiola S. Nicolai sita prope *Dendra* (vide n. 2808) se invenisse dicit Meletius, qui edidit Geogr. p. 337 (Boeckh C. I. G. 1754. Bis repetivit Lebas *Inscr.* II, 606 inter Boeoticos titulos, II, 1010 inter Opuntios).

ΗΡΟΔΟΤΟΣΛΑΜΠΩΝΑΜΦΙΑΝΘΕΟΙΣ

Ἡρόδοτος, Λάμπων Ἀμφίαν Θεοῖς.

2838 In ecclesiola S. Nicolai, quae est prope *Dendra* (vide n. 2808), se invenisse refert Meletius Geogr. p. 337 (Boeckh C. I. G. 1753. Bis repetivit Lebas *Inscr.* II, 613 inter Boeoticos titulos, II, 1013 inter Opuntios).

ΟΠΑΛΑΙΟΣΤΑΤΙΟΣΟΠΟΛΙΧΟΥΤ......

Boeckhius agnovit nomen Τάτιος ὁ Πολίχου. Sed num ante haec re vera ὁ παλαιός scriptum fuerit et quo haec verba spectaverint, in medio relinquendum est.

2839 Tabula marmoris albi, a. 1,00, l. 0,40, inaedificata in ecclesiola Panagiae prope vicum *Martino* iuxta introitum ἱερᾶς τραπέζης. Ed. Ross *Morgenblatt* 1835 n. 207 p. 827*b* (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*k*. Lebas *Inscr.* II, 612). *Königsreisen* I p. 98. Litterarum formas ex Rossii schedis accuratius expressit K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 606 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 143. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 308 n. 1143). Exscripsit Lolling.

ΑΘΑΝΙΑΣ
rosa *rosa*

Ἀθανίας.

2840 Stela sepulcralis marmoris albi, a superiore parte magnifice exornata, inaedificata Hyetti (*Dendra*) in ecclesiola S. Georgii. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΓΕΝΙΣ
rosa *rosa*

Διογενίς.

2841 Tabula marmoris albi, a. 0,95, c. 0,35, inaedificata sinistram versus a porta ecclesiolae Panagiae sitae quinque minutarum intervallo ab arce antiqua ad viam quae coniungit vicos *Martino* et *Kastri*. Ex L. Rossii schedis ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 606 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 308 n. 1142). Exscripsit Lolling.

ΕΥΞΙΟΝ

rosa *rosa*

Εὔξιον.

2842 Tabula marmoris albi, a. 1,45, l. 0,42, cum aëtomate, intra quod clypeus anaglypho expressus, inaedificata sinistram versus a porta in ecclesiola S. Demetrii, quae est inter rudera arcis antiquae sitae in colle orientem et meridiem versus a vico *Martino*. Ed. Ross *Morgenblatt* 1835 n. 207 p. 827*b* (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*i*. Lebas *Inscr*. II, 611). *Königsreisen* I p. 98. Ex Rossii schedis litterarum formas accuratius expressit K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 606 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 308 n. 1141). Exscripsit Lolling.

ΕΥΦΡΑΝΩΡ

Εὐφράνωρ.

2843 Frustulum marmoris albi cum ornamentis, Hyetti (*Dendra*) inaedificatum in interiore parte ecclesiolae S. Georgii. Exscripsit Lolling.

ɔ Ι C Δ Ο

[Θ]ι[ό]δο[τος].

2844 In vicinia vici *Martino*. Ed. Ross *Morgenblatt* 1835 n. 207 p. 827*b* (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 173 n. LXII*h*. Lebas *Inscr*. II, 610). *Königsreisen* I p. 98. Ex Rossii schedis accuratius litterarum formas expressit K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 606 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 308 n. 1140).

ΣΦΟΔΡΙΑΣ

Σφοδρίας.

2845 Tabula crassa lapidis nigricantis, quae efficit operculum mensae sacrae in ecclesiola S. Ioannis, quae est in vico *Pavló* prope Hyettum. Exscripsit Lolling.

ΣΩΜ//// ι////////

Σωμ[ένης] restituerem, si spatium quattuor litteris supplendis sufficeret.

2846 Stela alta lapidis nigricantis cum aëtomate, intra quod vas anaglypho expressum, Hyetti (prope *Dendra*) in ecclesiola S. Georgii. Exscripsit Lolling.

ΠΑΡΑΜΟΝΟC
ΠΑΠΟC

rosa *rosa*

Παραμονος, | Πάπος.

2847 Tabula lapidis leucophaei, quae liminis superioris vice fungitur in ecclesia S. Athanasii, quae est in vico *Pavló* prope Hyettum. Exscripsit Lolling.

///ΙΝΑΙΑ
CΙΑΛΙΑ

. . . . ιναία | . . . . . . ιαλία.

XI.

HALIARTVS.

2848 In ecclesiola sita inter rudera Haliarti antiquae. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de correspondance Hellénique* IX (1885) p. 424 n. 37.

. . . .
. . . . Ο Σ Μ Ε Λ Ι Τ Ω Ν Θ Υ Μ . . . Α Ο
Ε Λ Ε Ξ . Π Ρ Ο . Ε Β Ω Λ Ε Υ Μ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ε Ν Α Υ Τ Υ Π Ο Τ Ι Δ Α Μ Ο Ν Μ Ε
Ν Α . Δ Ρ Ο Ν . . . . Α Σ Τ Ο Ν Ν Ε Σ . . . .
Κ Α Σ Σ . Ν Δ Ρ Ο Ν Ν Ι Κ Α Ρ Χ Ω Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Α Σ Ε . . Ε Δ Ε Σ Σ Α Σ
Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ω Σ Ε Ι Μ Ε Ν Κ Η Ε Υ . . . . Τ Α Σ Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Α Ρ Ι Α Ρ Τ Ι Ω Ν
Κ Η Α Υ Τ . Σ Κ Η Ε . Γ Ο Ν . . Κ Η Ε Ι Μ Ε Ν Α Υ Τ Υ Σ Γ Α . . . . Υ Κ Ι Α Σ Ε . Π Α Σ
. . . . Τ Ε Λ Ι Α Ν . . . . . . Ι Α Ν . . . . Π Ο Λ Ε Μ . . . . Α Ν
. . Σ Α Σ . . . . Θ Α . . . . Η Τ Α Λ Λ Α Π Α Ν Τ Α
. . . .

[. . . . . ἄρχοντ]ος, Μελίτων Θυμ[οίτ]αο | ἔλεξ[ε]· προ[β]εβωλευμένον εἶμεν αὐτῦ ποτὶ δᾶμον, Μέ|να[ν]δρον [. . . . ., Ἄδρ]αστον Νέσ[τορος, ...], | Κάσσ[α]νδρον Νικάρχω Μακεδόνας ἐ[σς] Ἐδέσσας | προξένως εἶμεν κὴ εὐ[εργέ]τας τᾶς πόλιος Ἁριαρτίων | κὴ αὐτ[ὼ]ς κὴ ἐ[σ]γόν[ως], κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶ[ς κὴ ϝ]υκίας ἔ[π]πασ[ιν | κὴ ἀ]τέλιαν [κὴ ἀσφάλ]ιαν [κὴ ἀσουλίαν κὴ] πολέμ[ω κὴ ἰρ]άν[ας | ἰώ]τας [κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ] θά[λατταν, κ]ὴ τἆλλα πάντα | [καθάπερ κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης].

Antiquior scriptura Ἁρίαρτος, Ἁριάρτιος, de qua iampridem Armenidae testimonio apud Stephanum Byzantium s. v. Ἁλίαρτος et nummorum inscriptionibus (cf. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 226 n. 662) constabat, nunc praeter hunc titulum etiam in dedicationibus Thespiensi n. 1795 et Acraephiensi n. 2724*b* inventa est. Ceterum et hoc decretum et n. 2849 anno 168 a. Chr., quo oppidum eversum et ager Atheniensibus donatus est (v. adn. ad n. 2850), antiquiora esse sponte patet.

2849 In ecclesiola Panagiae quae est in vico *Mulki.* Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 425 n. 38. Cf. quae adnotavi Hermae XXI p. 633.

Ξ Ε Ν Ν Ι Ο Σ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ
Ξ Ε Ν Π Ρ Ο Β Ε Β Ω Λ Ε Υ Μ Ε Ν Ο Ν Ε Ι
Τ Ε Ι Σ Ξ Ε Ν Ο Κ Ρ Α Τ Ι Ο Σ Μ Α Κ Ε
\ Ο Σ Ο Φ Ο Σ Π Α Ρ Ε Π Ι Δ Α Μ Ι Ω Ν
Σ Π Ο Ι Ε Ι Σ Α Μ Ε Ν Ο Σ Ε Υ Δ Ο
Α Σ Ι Υ Σ Χ Ο Λ Α Δ Δ Ω Ν Τ Ω Σ
Ν Ω Σ Α Σ Τ Ρ Ε Φ Ε Τ Η Ε Ν Τ Η Π
Ε Ν Ο Ν Ε Ι Μ Ε Ν Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α
Υ Τ Ο Ν Κ Η Ε Σ Γ Ο Ν Ω Σ Κ Η Ε Ι
Ε Π Π Α Σ Ι Ν Κ Η F Ι Σ Ο Τ Ε Λ Ι Α Ν
Ν Κ Η Π Ο Λ Ε Μ Ω Κ Η Ι Ρ Α Ν Α Σ Ι Ω
Τ Τ Α Ν Κ Η Τ Α Α Λ Λ Α Π Α Ν Τ Α
Ρ Ο Ξ Ε Ν Υ Σ Κ Η Ε Υ Ε Ρ Γ Ε
Α Γ Γ Ρ Α Ψ Η Τ Ο Ψ Α Φ Ι Σ Μ Α
Σ Τ Υ Ε Ι Μ Ε Ν

[Θιὸς τύχαν ἀγαθάν. Ἐπὶ] Ξέννιος ἄρχοντος,
[. . . . . ἔλε]ξεν· προβεβωλευμένον εἶ-
[μεν αὐτῦ, ἐπιδεὶ . . . .]τεις Ξενοκράτιος Μακε-
[δὼν ἐς . . . . ἀνεὶρ φι]λόσοφος παρεπιδαμίων
[ἐν τῆ πόλι, τὰς ἐπιδίξι]ς ποιεισάμενος εὐδό-
[ξως κὴ εὐπρεπῶς, ἐν τῦ γυμν]ασίυ σχολάδδων τώς
[τε ἐφείβως παιδεύων, σεμ]νῶς ἀστρέφετη ἐν τῆ π-
[όλι, δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξ]ενον εἶμεν κὴ εὐεργέτα-
[ν τᾶς πόλιος . . . .τια κὴ α]ὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶ-
[μεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας] ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν
[κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλία]ν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώ-
[σας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλα]τταν, κὴ τὰ ἄλλα πάντα
[καθάπερ κὴ τῦς ἄλλυς π]ροξένυς κὴ εὐεργέ-
[της τᾶς πόλιος. τὸν δὲ ταμίαν] ἀγγράψη τὸ ψάφισμα
[τόδε εἴ κα δοκεῖ ἐν καλλί]στυ εἶμεν.

Supplementa Foucarti sunt praeter vs. 15, quem ille intactum reliquit, et vs. 7, ubi dubitanter proposuit supplementum σχολάδδων τὼς | [ἐφείβως καλῶς καὶ σεμ]νῶς, si modo credibile esset σχολάζειν transitive docendi sive instituendi vi usurpatum esse. At hoc quum prorsus incredibile sit, Foucarti supplementum ita mutavi ut eadem sententia exprimatur sine soloecismi crimine. In eodem versu nolui cum Foucarto errorem lapicidae statuere et ἀ(να)στρέφετη reponere. Nam cum satis constet, apocopen praepositionum apud Boeotos etiam in verbis compositis (παρκαλῖ sim.) usitatam fuisse, quidni eos ἀστρέφετη pro ἀνστρέφετη (ut συστῆναι pro συνστῆναι) pronuntiasse et scripsisse existimemus?

2850 Tabula cum aëtomate, Haliarti. Ed. Ulrichs *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XX (1848) p. 55 n. XXII (Lebas *Inscr.* II, 661. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 573 n. XXXIX). Periisse videtur.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝΙΚΟΔΗΜΟΥ
ΕΠΙΜΕ...ΤΟΥΔΕΙΝΙΛΙΑΡΤΝΛ.......
ΟΥΑΝΤΟΓΟΡΟΝΟΤ.ΥΝΕ...............
.ΣΤΗΣΑΡΤΕΜΙΔΟΣΚΑΛΛΙΣΤΡΑ
ΤΟΣΕΠΕΙΔΗΑΝΤΑΓΟΡΟΣΑΝΤΑΓΟ
ΡΟΥΟΤΡΥΝΕΥΣΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΤΑ
ΜΙΑΣΤΗΣΣΥΝΟΔΟΥΤΩΝΚΥΝΗΓΩΝ
.ΟΥΣΤΕΛΟΓΟΥΣΚΑΤΑΒΕΒΛΗΤΑΙΟΡ
..ΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΔΕ
.....ΙΤΗΝΕΠΙΣΚΕΥΗΝΤΟΥΟΙΚΟΥΚ.
ΛΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΑΝΕΣΤΡΑΦΗΕΤΙ
.ΕΠΛΕΙΟΝΑΕΥΧΡΗΣΤΑΠΕΠΟΙΗΚΕ...
ΣΥΝΟΔΩΙΤΩΝΚΥΝΗΓΩΝΚΑΤΑΤ....
ΠΑΝΤΑΕΠΑΙΝΕΣΑΙΑΝΤΑΓΟΡΟΝ....
Α...Ο.ΔΕΔΟΧΘΑΙΤ
ΟΗΕΙΝΣΤΕΦΝΩΧ
ΩΙ

Ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοδήμου, | ἐπιμε[λητ]οῦ δὲ [ἐ]ν [Ἁ]λιάρτ[ῳ] Ἀ[νταγόρου τ]|οῦ Ἀνταγόρο[υ] Ὀτ[ρ]υνέ[ως, ὁ ἱερε|ὺ]ς τῆς Ἀρτέμιδος Καλλίστρα|τος (εἶπε)· ἐπειδὴ Ἀντάγορος Ἀνταγό|ρου Ὀτρυνεὺς ὁ κατασταθεὶς τα|μίας τῆς συνόδου τῶν κυνηγῶν | [τ]ούς τε λόγους καταβέβληται ὀρ|[θῶ]ς καὶ δικαίως, κατασταθεὶς δὲ | [καὶ ἐπ]ὶ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ οἴκου κ[α]|λῶς καὶ δικαίως ἀνεστράφη, ἔτι | [δ]ὲ πλείονα εὔχρηστα πεποίηκε [τῇ] | συνόδῳ τῶν κυνηγῶν· κατὰ τ[αῦτα] | πάντα ἐπαινέσαι Ἀντάγορον [Ἀντ]|α[γόρ]ο[υ], δεδόχθαι τ[ε τῇ συνόδῳ τῶν κυ|ν]η[γῶ]ν, στεφ[α]νῶ[σαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάν]|ῳι ......

Haliarto deleta Ol. 153, 3 (a. 168 a. Chr.) agrum Atheniensibus petentibus a Romanis dono datum esse refert Polybius XXX, 18. De ipso oppido Keilius iure meritoque Straboni IX, 2, 30 p. 411 Cas., qui sua aetate etiamtum dirutum iacuisse dicit, fidem non habuit, sed ex hoc ipso titulo collegit, brevi ab Atheniensibus restitutum esse. Nam hic titulus ut manifesto anno 168 a. Chr. recentior est, sic imperatorum Romanorum dominatione utique antiquior. Epimeletas ab Atheniensibus ut Haliartum, sic Delum quoque missos esse constat. In restituendis versibus 2—5 facere non potui, quin a Keilii rationibus discederem, qui mirum in modum confusum titulum honorarium cum synodi decreto (Ἀντάγορον Ὀτ[ρ]υνέ[α ἐτίμησε ὁ ἱερε|ὺ]ς τῆς Ἀρτέμιδος Καλλίστρα|τος· ἐπειδὴ Ἀντάγορος Ἀνταγό|ρου Ὀτρυνεὺς κτλ.) proposuit, cuius generis alterum exemplum frustra quaesiveris in ingenti inscriptionum Graecarum copia. Contra quod ego sumpsi eundem Antagorum et Haliarti epimeletam et quaestorem synodi venatorum fuisse, nihil habet miri aut insoliti, neque magis quod aoristum εἶπε propter similitudinem sequentium litterarum επει praetermissum conicio. Qui error utrum ad quadratarium referendus sit an ad Ulrichsium in medio relinquendum est; neque enim ex litterarum numero quicquam certi colligas, siquidem reliqui quattuordecim versus quorum de ambitu constet fluctuant inter viginti quattuor et duodetriginta litteras; at hic omisso illo verbo viginti quattuor sunt, addito duodetriginta. Etiam extremam tituli partem paullo aliter restituendam iudicavi atque Keilius, qui infinitivum ἐπαινέσαι, quem ego ab εἶπε pendere persuasum habeo, insequenti infinitivo δεδόχθαι subiungit. Sed hic verborum ordo alienus est a sollemni eiusmodi decretorum sermone.

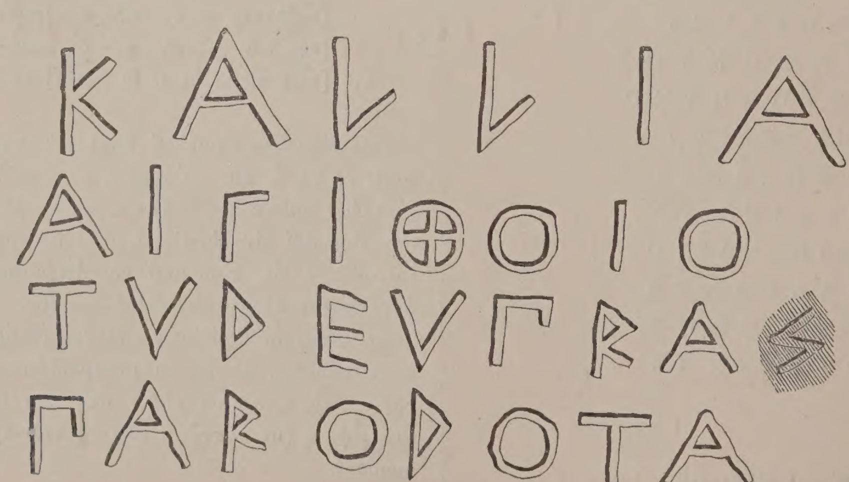
2851 Marmor, in ecclesia monasterii Evangelistriae siti in monte Helicone. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 527 n. 29.

Σ///ΤΗΡΙΚΑΙΚΤΙΣΤΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΟΛΥΜΠΙΩΙ
ΥΠΕΡΤΗΣΤΩΝΑΥΤΟΚΡΑΤ
ΟΡΩΝΝΙΚΗΣΚΑΙΥΓ/////////////

Σ[ω]τῆρι καὶ κτίστῃ | Αὐτοκράτορι Ἁδριανῷ | Ὀλυμπίῳ | ὑπὲρ τῆς τῶν αὐτοκρατ|όρων νίκης καὶ ὑγ[ιείας].

Titulum anni 137 p. Chr. esse existimaverim; neque enim video, quo referri possit pluralis τῶν αὐτοκρατόρων vs. 4. 5 nisi ad Hadrianum eiusque filium adoptivum L. Aelium Caesarem (cf. adn. ad n. 2238), etsi ex severa regula sermonis solemnis ne hi quidem recte αὐτοκράτορες dicuntur. At talia in titulis provinciarum orientalium satis neglegenter tractari notum est.

2852 Lapis inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Constantini, quae est in vico *Mazi*, ubi fuit Haliartus antiqua. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 132 n. 26. Ex apographo Lollingii et ectypo chartaceo a Schmidtio misso Roehl Inscr. Graec. antiq. 149 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 142*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 226 n. 661. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 226 n. 224*a*).

Καλλία Αἰγί(θ)θοιο· τὺ δ' εὖ πρᾶσ[σ' ὦ] παροδῶτα.

2853 Lapis calcarius bene laevigatus, in gradu ecclesiae S. Ioannis, quae est in vico *Mazi* prope rudera Haliarti antiquae. Ed. I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 132 n. 25. Ex hoc exemplo et ectypo chartaceo, quod Schmidtius miserat, ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 254. Cf. eius Addenda p. 182 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 142*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 226 n. 660). E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 226 n. 224*b*.

Κ Α V Ο Ν Ν Ο

Καλοννώ.

2854 In ruderibus Onchesti. Ex Koehleri schedis ed. Boeckh C. I. G. 1675*b* (Lebas *Inscr.* II, 662. Cf. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 193).

Α Ш C Ι Κ Ρ Α Τ Η Τ Α
Ι Α Χ Α Ι Ρ Ε

Ἀμ[φ]ικράτ[ει]α | [χρηστ]ὰ (?) χαῖρε.

Coniciat quispiam, exemplum neglegenter confectum tituli n. 2855 hoc esse; sed id mihi improbabile videtur.

2855 In ecclesia S. Nicolai quae est in vico *Megalo Mulki.* Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2106. Pittakis Eph. 2343 (ex hoc ni fallor repetivit Lebas *Inscr.* II, 782, qui Lebadeae tribuit errore inde orto, quod Pittakis hunc titulum et n. 2857 mediis interposuit Lebadensibus. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 589. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 49 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 142*d*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 226 n. 664).

Α Μ Φ Ι Κ Λ Ε Ι Α Χ Α Ι Ρ Ε

Var. lect. Rangabis exemplum exprimo. ΚΛΙΑ Pittakis, apud quem ubique Α, non Λ est. Lebas cum eo consentit, nisi quod primo loco Λ habet et titulum in duos versus distribuit.

Ἀμφίκλεια χαῖρε.

2856 Marmor inaedificatum in occidentali parte ecclesiae S. Constantini, quae est in vico *Mazi* prope Haliartum antiquam. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 133 n. 27.

Π Α Ρ Α Μ Ο Ν Ε Χ Ρ Η
Σ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε Ѕ

Παράμονε χρη|στὲ χαῖρε.

2857 Lapis inaedificatus in ecclesia S. Nicolai, quae est in vico *Megalo Mulki.* Ed. Pittakis Eph. 2344 (Lebas *Inscr.* II, 776. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596).

Α Φ Ρ Α Η Ρ Ω Ε Ι

[Ἐπὶ Ἐπ]αφρᾷ ἥρω⟨ε⟩ι. Iniuria titulum integrum esse sumpsit Pittakis.

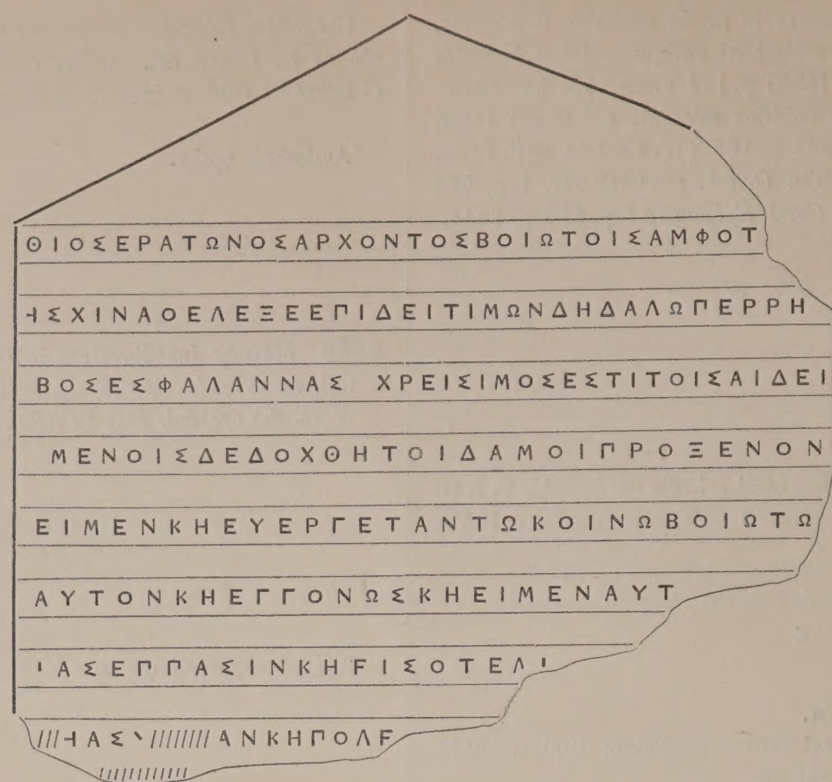
XII.

CORONEA.

2858 Tabula cum aëtomate inventa ad fontem Tilphusam, qui nunc *Petra* dicitur, prope vicum *Agoriani* in vicinia Coroneae veteris, et translata Lebadeam, ubi exstat in domo D. Silvestridis. Ex ectypo chartaceo a G. Lambaki misso ed. N. Novosadsky *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* X (1885) p. 216. Exscripsit Lolling. Cf. quae adnotavimus ego Hermae XXI p. 634 et R. Meister *Berliner philologische Wochenschrift* 1886 n. 51 p. 1587, cui respondi in prooemio indici lection. univ. Halensis aestiv. 1888 praemisso p. IX not. 2.

[*Textum vide pag. seq.*]

Θιός. Ἐράτωνος ἄρχοντος Βοιωτοῖς, Ἀμφότ[τει] | Ἡσχίναο ἔλεξε· ἐπιδεὶ Τίμων Δηδάλω Περρη|βὸς ἐς Φαλάννας χρείτιμός ἐστι τοῖς ἀἲ δει|μένοις, δεδόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον | εἶμεν κὴ εὐεργέταν τῶ κοινῶ Βοιωτῶ[ν] | αὐτον κὴ ἐγγόνως, κὴ εἶμεν αὐτ[οῖ οἰκ]|ίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέλι[αν κὴ ἀσφάλιαν | κ]ὴ ἀσυ[λί]αν κὴ πολέ[μω κὴ ἰράνας ἰώσας ....].

De participio δειμένοις vs. 3. 4 eo minus dubito, quia supplemento δει[ο]μένοις a Meistero proposito spatium vix sufficit. Illud ex δε(ϝ)έμενος contractum est ut ἀδικείμενος (Ar. Ach. 914) ex ἀδικεέμενος. Cum Aeolensium more verba contracta ad normam vocis τίθημι similiumque declinandi (φίλημι, δοκίμωμι), cuius ne levissimum quidem vestigium comparet in titulis Boeoticis, hae participiorum formae, quae ε pro volgari ο habent, non sunt confundendae (cf. G. Meyer *Griech. Grammatik* § 602 not. 2).

2859. 2860 In ecclesiola S. Ioannis in vico *Mamura*, ubi fuisse existimatur fanum Minervae Itoniae. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 428 n. 41.

(2859) ΚΗϜΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗ . . . Α
ΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΥΣΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚ
(2860) ΣΙΝΩΟΡΧΟΜΕΝΙΟΣ ΗΣΧΡΙΩΝ
ΒΗΟΣΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΠΡ
ΙΠΕΡΟΝΤΑΦΙΛΩΝΟΣΑΔΡΑΜΟΥ
ΚΗϜΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗΑ
ΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤ
ΟΡΧΟΜΕΝΙΟΣ

2859 [. . . . . κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς] κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ [κατ]ὰ [γᾶν κὴ κατὰ θά|λατταν, κὴ τὰ ἄλλα π]άντα καθάπερ κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς κ[ὴ εὐεργέτης. | ἐπεψάφιδδε . . . . Μνα]σίνω Ὀρχομένιος.

2860 Ἡσχριών[δαο ἄρχοντος, | . . . . Θει]βῆος ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, πρ[όξενον εἶμεν Βοιωτῶν | κὴ εὐεργέταν . . .]ιπέροντα Φίλωνος Ἀδραμου[ττανὸν αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, | κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς] κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀ[σφάλιαν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ | θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα] πάντα καθάπερ κὴ τ[ῦς ἄλλυς προξένυς | κὴ εὐεργέτης. ἐπεψάφιδδε . . . . Μνασίνω] Ὀρχομένιος.

Haec omnia fragmenta (n. 2859—2869) supersunt ex tabulis proxeniarum a communi Boeotorum decretarum. Eas in fano Minervae Itoniae collocatas fuisse probabile est sive id re vera fuit eo loco quo recentiorum plerique opinantur — nam reliquiae templi nullae exstant in vico *Mamura* aut in eius proxima vicinitate — sive recentiore demum tempore eo delati sunt lapides. Hos titulos (n. 2859. 2860) paullo aliter restituendos existimavi, ac Foucartus fecerat. Nam is extremam partem prioris tituli sic supplevit: [ἔγγυοι . . . .]σίνω Ὀρχομένιος, Ἡσχρίων . . . . et idem argumentum extremi n. 2860 versus fuisse sumpsit. At fideiussores (ἔγγυοι τᾶς προξενίας), qui sane in aliis nonnullis Graeciae civitatibus eiusmodi decretis subscribi solent, in Boeotia nulli dum comparuerunt. Contra ut eius qui populum in suffragium misit nomen non praemitteretur, sed subiungeretur, nonnunquam factum est (cf. n. 258. 307. 376. 377. 378. 392. 398. 508). Accedit quod inter duorum hominum eodem officio fungentium nomina credibile non est tantum spatium vacuum relicturum fuisse lapicidam. At sic in medio versu initium novi tituli indicari etiam alibi videmus (n. 208. 209. 211. 221). Quare alterum plebiscitum ab hoc versu, non ut Foucartus ab eius qui sequitur initio, incipere et Ἡσχριώνδας archontis nomen esse statuo. Cf. n. 2824*b*: ἄρχοντος Ἡσχριώνδαο Θιομνάστω Θειβήω.

2861 In vico *Mamura*, ubi fuisse existimatur fanum Minervae Itoniae. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 429 n. 43.

ΕΙΛΟΥΘΙΩΕΠΙΨΑΦΙΔΔ
ΣΣΙΝΑΟΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘ
ΤΩΝΙΔΑΝΝΙΚΗΤΩΧ
ΚΟΙΝΩΒΟΙΩΤΩΝΚΗ
ΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗFΙΣ
ΙΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑ
Θ.Π..ΚΗΤΟΙΣΑ

[......... ἄρχοντος, Θ]ειλουθίω· ἐπ[ε]ψάφιδδ[ε ......, | ....]σσίναο ἔλεξε· δεδόχθ[η τῦ δάμυ, | πρόξενον εἶμεν Στρα]τωνίδαν Νικήτω Χ[αλκιδεῖα | αὐτὸν κὴ ἐγγόνως τῶ] κοινῶ Βοιωτῶν, κὴ [εἶμεν αὐτῦς | γᾶς κὴ Ϝοικί]ας ἔππασιν κὴ Ϝισ[οτέλιαν κὴ | ἀσφάλιαν κὴ] ἰράνας ἰώσα[ς κὴ πολέμω, κὴ | τὰ ἄλλα κα]θ[ά]π[ερ] κὴ τοῖς ἄ[λλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης].

2862. 2863 In vico *Mamura*, ubi fuisse existimatur fanum Minervae Itoniae. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 429 n. 42.

(2862) ΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝ
ΛΕΙΟΝΚΗΑΥΤΟΝΚΗΕΚ
ΑΝΚΗΠΟΛΕΜ.. ΚΗ
ΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ

(2863) ΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΠΡΟ
ΝΚΗΕΓΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝ
ΑΝΑΣΙΩΣΑ ///////////////////////
///////////////////////////

2862 [........... πρ]όξενον εἶμεν [κὴ εὐεργέταν | τῶ κοινῶ Βοιωτῶν ....]λειον κὴ αὐτὸν κὴ ἐκ[γόνως, κὴ εἶμεν | αὐτοῖς γᾶς κὴ Ϝοικίας ἔππασιν κὴ ἀσουλί]αν κὴ πολέμ[ω ἰόντος] κὴ [ἰράνας, κὴ κατὰ γᾶν | κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα καθ]άπερ τοῖς ἄλλοις [προξένοις κὴ εὐεργέτης].

2863 [........... ἔλεξε·] δεδόχθη τῦ δάμυ, πρό[ξενον εἶμεν κὴ | εὐεργέταν τῶ κοινῶ Βοιωτῶν .... αὐτὸ]ν κὴ ἐγγόνως, κὴ εἶμεν [αὐτοῖς γᾶς κὴ | Ϝοικίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ πολέμω κὴ ἰρ]άνας ἰώσα[ς, κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης].

2864 In vico *Mamura*, ubi fuisse putatur fanum Minervae Itoniae. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IX (1885) p. 430 n. 45.

ΗΟΣΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΟΙ
ΒΥΩΤΩΝΑΠΟΛΛΟΦΑ
ΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΣΓΑΣ

[............... Θειβ]ῆος (?) ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ [δάμοι, πρόξενον εἶμεν κὴ | εὐεργέταν τῶ κοινῶ] Βυωτῶν Ἀπολλοφά[νειν .... | κὴ αὐτὸν κὴ ἐκγόνω]ς, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς [κὴ Ϝυκίας ἔππασιν κτλ.].

2865. 2866 In vico *Mamura*, ubi fuisse putatur fanum Minervae Itoniae. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 430 n. 44.

(2865) ΝΠΕΡΤΟΙΙΣΑ
(2866) ΙΟΣΑΜΦΙΣΣΕΙΑΠ
ΓΑΣΚΗFΟΙΚΙΑΣΕΜΠΑ
ΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑ

Ex priore decreto (n. 2865) nihil aetatem tulit nisi reliquiae exiguae formulae καὶ τἆλλα καθ]άπερ τοῖς ἄ[λλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης].

2866 [........... ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι, ...]ιος Ἀμφισσεῖα π[ρόξενον εἶμεν κὴ | εὐεργέταν τῶ κοινῶ Βοιωτῶν αὐτὸν κὴ ἐκγόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῖς] γᾶς κὴ Ϝοικίας ἔμπα[σιν κὴ Ϝισοτέλιαν | κὴ ἀσουλίαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσα]ς κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ [θάλατταν κτλ.].

2867—2869 Lapis subcaeruleus inaedificatus in muro iuxta angulum laterum septentrionalis et occidentalis ecclesiolae S. Nicolai in vico *Mamura* prope Coroneam. Exscripsit Lolling.

(2867) ΝΤ///ΙΑΝΚ////

(2868) ΤΩΝ///////////
ΙΜΕΝΑΥΤΟ////
ΚΗΚΑΤΑ

(2869) ΟΣ/// /// ΛΕΒΑ
ΙΟΝΔΑΜΟ
ΑΝΗΩΣΙ
ΙΤΩΣΚΗΕ
ΚΗΙΡΑΝΑΣ
ΛΛΥΣΠ

Primi decreti (n. 2867) nihil exstat praeter partem formulae [κὴ κ]ατ[ὰ γ]ᾶν κ[ὴ κατὰ θάλατταν].

2868 [......... δεδόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν τῶ κοινῶ Βοιω]τῶν [............... αὐτὸν κὴ ἐκγόνως, κὴ ε]ἶμεν αὐτο[ῖς γᾶς κὴ Ϝοικίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας] κὴ κατὰ [γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κτλ.].

2869 ....ος .... Λεβα[δειῆος ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι, ...]ιον Δαμο[........, ..., ... Ἀθ]ανήως [προξένως εἶμεν τῶ κοινῶ Βοιωτῶν κὴ αὐ]τὼς κὴ ἐ[κγόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ Ϝοικίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ πολέμω] κὴ ἰράνας, [κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ κὴ τῦς ἄ]λλυς π[ροξένυς κὴ εὐεργέτης].

2870 Marmor subcaeruleum a. 0,78, fractum in duas partes (*a* l. 0,45, *b* l. 1,12), quarum utraque inaedificata est in ecclesia S. Demetrii in vico cognomini, sito sesquihorae intervallo ab Orchomeno (*Skripu*), *a* in meridionali, *b* in septentrionali ecclesiae pariete. Etsi ille vicus multo propior est Orchomeno quam Coroneae, tamen hunc quidem lapidem Coronea advectum esse ex tituli argumento apparet. Quare reliquos quoque lapides qui in illa ecclesia sunt (n. 2875. 2883. 2884. 2891. 2893. 2896. 2922. 2941. 2955. 2969. 2992. 3015. 3027. 3029) inter Coronenses recipere malui. Ed. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* V (1881) p. 452. Contulit Lolling.

a	*b*
ΚΑΙΟΝΟΠΟΤΕΥΜΕΙCΟΥΚ	ΠΕΙΘΕCΘΕΤΟΙCΚΡΙΘΕΙCΙΝΑΛΛΑΕΙCΗΕΙΤΕΕΙCΤΗΝΕΚΕΙΝΩΝΧΩΡΑΙ////
ΚΑΚΕΙΝΟΥCΙCΤΟΜΗΠΕΡ	ΟΡΑΝΥΜΑCΝΕΜΟΝΤΑCΤΡΕΠΕCΘΑΙΠΟCΟΝΔΕΕCΤΙΝΤΟΟΦΕΙΛΟΜC////
ΝΟΝΤΕΛΟCΗΤΙΝΑΕΙCΙΝΑΚ	ΑΤΕCΧΗΚΑCΙΝΥΜΩΝΚΟΡΩΝΕΙCΕΝΕΧΥΡΑΑΡΙCΤΩΝΥΜΟC
ΟΑΥΤΟCΚΡΙΝΕΙ ❦ ΕΥΤΥΧ	ΕΙΤΕ❦ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙCΑΡΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΥΙΟCΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙ
ΚΟΥΥΙΩΝΟCΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΕΚ	ΓΟΝΟCΤΙΤΟCΑΙΛΙΟCΑΔΡΙΑΝΟCΑΝΤΩΝΕΙΝΟCCΕΒΑCΤΟCΑΡΧΙΕΡΕΥCΜΕΓΙCΤΟC
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗCΕΞΟΥCΙΑCΤΟΓΥ	ΠΑΤΟCΓΠΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟCΚΟΡΩΝΕΩΝΤΟΙCΑΡΧΟΥCΙΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗ
ΜΩ ΧΑΙΡΕΙΝ ΚΑΙΤΟΥΘ	ΕΟΥΠΑΤΡΟCΜΟΥΔΙΚΑΙΩCΜΕΜΝΗΜΕΝΟΙΚΑΙΤΗCΕΜΗCΑΡΧΗCΚΑΤΑΤΟΠΡΟCΗΚΟΝ
ΕΠΗCΘΗΜΕΝΟΙΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ	ΥΙΟΥΜΟΥΠΡΟΘΥΜΩCCΥΝΗΔΟΜΕΝΟΙΠΡΕΠΟΝΤΑΕΛΛΗCΙΝΑΝΘΡΩΠΟΙCΠΟΙΕΙ
ΤΕ ΕΠΡΕCΒΕΥΕΝΔΗΜΗΤΡΙΟC	ΔΙΟΝΥCΙΟΥΩΤΟΕΦΟΔΙΟΝΔΟΘΗΤΩΕΙΜΗΠΡΟΙΚΑΥΠΕCΧΕΤΟ❦ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ❦
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΚΑΙCΑΡΘΕΟΥΑΔ	ΑΝΟΥΥΙΟCΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΩΝΟCΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑΕΚΓΟΝΟCΤΙ
ΤΟCΑΙΛΙΟCΑΔΡΙΑΝΟCΑΝΤΩΝC	ΝΟCCΕΒΑCΤΟCΑΡΧΙΕΡΕΥCΜΕΓΙCΤΟCΔΗΜΑΡΧΙΚΗCΕΞΟΥCΙΑCΤΟΙΗΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΩΡΤΟΒΥΠΑΤΟC ΤΟΔ Τ	ΑΤΗΡΠΑΤΡΙΔΟCΚΟΡΩΝΕΩΝΤΟΙCΑΡΧΟΥCΙΚΑΙΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΧΑΙ
ΡΕΙΝ❦ ΤΗCΑΠΟΦΑCΕΩCΗΝΕ	ΟΙΗCΑΜΗΝΜΕΤΑΞΥΥΜΩΝΚΑΙΘΙCΒΕΩΝΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΥΜΕΙΝΕΠΕΝΨΑΕ
ΠΕCΤΕΙΛΑΔΕΚΑΙΜΕCΤΡΙΩΑΡΙC	ΩΝΥΜΩΑΠΟΜΕΤΡΗCΑΙΤΑΠΛΕΘΡΑΘΙCΒΕΥCΙΝΑΠΡΟCΕΤΑΞΕΝΑΥΤΟΙCΟ
ΘΕΟCΠΑΤΗΡΜΟΥΠΑΡΑΔΟΘΙ////	ΤΗCΔΕΕΞΩΘΕΝΧΩΡΑCΕΙΤΙΝΑΘΙCΒΕΙCΕΠΙΝΕΜΟΙΕΝΠΕΙΘΟΝΤΕCΥΜΑC
ΔΩCΟΥCΙΜΕΝΝΟΜΙΟΝΤΕΛC	ΙΔΕΚΑΙΑΠΟΔΩCΙΝΟCΟΝΑΝΥΠΕΡΤΟΥΧΡΟΝΟΥΤΟΥΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟCΟΦ//////
ΛΕΙΝΑΥΤΟΥCΚΡΙΘΗΔΗΛΟΝΟ–	ΜΕΙCΤΑΕΝΕΧΥΡΑΑΥΤΟΙCΑΠΟΔΩCΕΤΕ❦ ΕΠΡΕCΒΕΥΟΝΑΙΛΙΟCΓΛΥΚΩ///
ΚΑΙΔΙΟΝΥCΙΟCΔΙΟΝΥCΟΔΩΡΟΥC	ΕΦΟΔΙΟΝΔΟΘΗΤΩΕΙΜΗΠΡΟΙΚΑΥΠΕCΧΗΝΤΑΙ❦ ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ❦

I [. . . . . δί]|καιον, ὁπότε ὑμεῖς οὐκ [ἐ]πείθεσθε τοῖς κριθεῖσιν, ἀλλὰ εἰσῄειτε εἰς τὴν ἐκείνων χώρα[ν], | κἀκείνους (ε)ἰς τὸ μὴ περ[ι]ορᾶν ὑμᾶς νέμοντας τρέπεσθαι. πόσον δέ ἐστιν τὸ ὀφειλόμ[ε]|νον τέλος ἢ τίνα εἰσὶν ἃ κατεσχήκασιν ὑμῶν Κορωνεῖς ἐνέχυρα, Ἀριστώνυμος | ὁ αὐτὸς κρινεῖ. εὐτυχεῖτε.

II Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱός, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθι|κοῦ υἱωνός, θεοῦ Νέρουα ἔκγονος, Τίτος Αἴλιος Ἁδριανὸς Ἀντωνεῖνος Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, | δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ γ′, ὕπατος γ′, πατὴρ πατρίδος, Κορωνέων τοῖς ἄρχουσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δή|μῳ χαίρειν· Καὶ τοῦ θεοῦ πατρός μου δικαίως μεμνημένοι καὶ τῆς ἐμῆς ἀρχῆς κατὰ τὸ προσῆκον | ἐπησθημένοι καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου προθύμως συνηδόμενοι πρέποντα Ἕλλησιν ἀνθρώποις ποιεῖ|τε. ἐπρέσβευεν Δημήτριος Διονυσίου, ᾧ τὸ ἐφόδιον δοθήτω, εἰ μὴ προῖκα ὑπέσχετο· εὐτυχεῖτε.

III Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, θεοῦ Ἁδ[ρι]ανοῦ υἱός, θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱωνός, θεοῦ Νέρουα ἔκγονος, Τί|τος Αἴλιος Ἁδριανὸς Ἀντων[εῖ]νος Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ιη′, αὐτο|κράτωρ τὸ β′, ὕπατος τὸ δ′, πατὴρ πατρίδος, Κορωνέων τοῖς ἄρχουσι καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαί|ρειν· Τῆς ἀποφάσεως ἣν ἐ[π]οιησάμην μεταξὺ ὑμῶν καὶ Θισβέων ἀπόγραφον ὑμεῖν ἔπεμψα, ἐ|πέστειλα δὲ καὶ Μεστρίῳ Ἀρισ[τ]ωνύμῳ ἀπομετρῆσαι τὰ πλέθρα Θισβεῦσιν, ἃ προσέταξεν αὐτοῖς ὁ | θεὸς πατήρ μου παραδοθῆ[ναι], τῆς δὲ ἔξωθεν χώρας εἴ τινα Θισβεῖς ἐπινέμοιεν πείθοντες ὑμᾶς, | δώσουσι μὲν νόμιον τέλ[ος, ἂν] δὲ καὶ ἀποδῶσιν, ὅσον ἂν ὑπὲρ τοῦ χρόνου τοῦ παρελθόντος ὀφ[εί]|λειν αὐτοὺς κριθῇ, δηλονό[τι] ὑμεῖς τὰ ἐνέχυρα αὐτοῖς ἀποδώσετε. ἐπρέσβευον Αἴλιος Γλύκω[ν] | καὶ Διονύσιος Διονυσοδώρου, [οἷς τὸ] ἐφόδιον δοθήτω, εἰ μὴ προῖκα ὑπέσχηνται. εὐτυχεῖτε.

Tres sunt Antonini Pii epistulae, prima (I), cuius postremi modo versus exstant, ad Thisbenses, reliquae duae (II. III), quae integrae aetatem tulerunt, ad Coronenses datae. Atque ex his quidem priorem a. 140 p. Chr., alteram a. 155 p. Chr. scriptam esse ex tribuniciae potestatis numeris colligitur. At litteras ad Thisbenses non modo ad eandem litem inter hos duos populos spectare, ac posteriorem ex epistulis ad Coronenses datis, sed etiam eodem tempore scriptas esse recte statuit Latischewius ideoque merito miratus est in hoc lapide illam superiorem epistulam ad Coronenses quamvis et argumento et aetate longe diversam tamen mediam interpositam esse his duabus. Quod fieri omnino non poterat nisi omnes hae litterae, id quod etiam litterarum similitudo indicat, uno eodemque tempore simul lapidi incisae essent. Sed sic quoque cur Coronenses illo perverso ordine uti maluerint quam epistulas aut secundum temporis seriem aut secundum argumenti similitudinem disponere, obscurum est.

Epistulam ad Coronenses priorem (II) recte Latischewius rettulisse videtur ad initium imperii Antonini Pii et adoptionem M. Aurelii; quibus de rebus cum civitas imperatori per legatos gratulata esset, his litteris ille ei gratias egit. Mirum sane est, tantum temporis spatium intercessisse. Etiam reliquarum duarum epistularum argumentum perspicuum est. Litem de agris quibusdam inter Coronenses et Thisbenses ortam Hadrianus imperator arbitrio suo dirimere conatus erat in eaque re partem terrae, de qua litigabatur, Thisbensibus adiudicaverat (vs. 14. 15). Sed illi non contenti hac parte potiri, etiam in aliis agris, qui Coronensium erant, pecora sua pascebant. Quod indignati Coronenses pignora capiebant; inde nova lis orta est, quam imperator his litteris ita componit, ut Mestrium Aristonymum illam terram ab Hadriano Thisbensibus concessam terminare iubeat, ne ulla amplius de utriusque civitatis finibus controversia nasci possit. Quod si in reliquum tempus Thisbenses Coronensibus persuasissent, ut hi se in parte quadam agri ipsorum pascere sinerent, eis vectigal pendendum esse. De praeteriti temporis usu non legitimo si Thisbenses Coronensibus pecuniae pensione satisfecissent, hos illis pignora reddere debere. At quanta summa pendenda quaeque res in pignorum a Coronensibus captorum numero habendae essent, eiusdem Aristonymi arbitrio constituendum esse.

2871 Tabula marmoris albi cum aëtomate inaedificata in pariete exteriore ecclesiolae S. Nicolai, quae est in vico *Mamura* prope Coroneam veterem. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 430 n. 56. Plenius et accuratius exscripsit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΑΚΡΑΙΦΙΟΙΣΙΠΠΟΝΙΚΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΤΩΝΝΑΟΠΟΙΩΝ
ΜΝΑΣΑΡΧΟΥΤΟΥΧΑΡΙΤΩΝΟΣΤΟΥΔΕΑΥΤΟΥ
ΑΙΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥΤΗΣΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣΟΙΔΕΕΝΕΙΚ///
ΣΑΛΠΙΣΤΗΣ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΑΣΩΠΩΝΟΣΟΡΧΟΜΕΝΙΟΣ
ΚΗΡΥΞ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΙΠΠΩΠΩΛΩΤΟ////////////ΤΟΥΑΡΕΩΣ
ΚΑΦΙΣΙΑΣΤΙΜΩΝΟΣΟΡΧΟΜΕΝΙΟΣ
ΙΠΠΩΤΕΛΕΩΤΟΝ////////ΤΟΥΑΡΕΩΣ
ΔΑΜΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΙΠΠΩΠΩΛΩΔΙΑΥΛΟΝ
ΑΥΛΟΣΚΑΣΤΡΙΚΙΟΣΑΥΛΟΥΥΙΟΣ
ΤΕΛΕΩΔΙΑΥΛΟΝ
ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΚΛΕΑΙΝΕΤΟΥΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΤΗΝΙΕΡΑΝΛΑΜΠΑΔΑΘΕΣΠΙΕΩΝΤΟΤΕΛΟΣ
///ΤΑΔΙΟΝΕΚΠΑΝΤΩΝΕΥΚΡΑΤΗΣΔΑΜΩΝΟΣΘΕΣΠ///////
ΠΑΙΔΑΣΔΟΛΙΧΟΝ
///Α/////////ΠΠΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΟΡΧΟΜΕΝΙΟΣ
ΠΑΜΠΑΙΔΑΣΗΡΑΚΩΝΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΠΑΙΔΑΣΣΤΑΔΙΟΝ
//////ΑΣΑΡΧΟΣΔΑΜΩΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ

Ἄρχοντος ἐν Ἀκραιφίοις Ἱππονίκου, | γραμματεύοντος
τῶν ναοποιῶν | Μνασάρχου τοῦ Χαρίτωνος, τοῦ δὲ αὐτοῦ |
[κ]αὶ ἐπιμελητοῦ τῆς πανηγύρεως, οἵδε ἐνείκ[ων]·
σαλπιστής
Ἀθηνόδωρος Ἀσώπωνος Ὀρχομένιος
κῆρυξ
Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Θηβαῖος
ἵππῳ πώλῳ τὸ[ν ἀπὸ] τοῦ Ἄρεως
Καφισίας Τίμωνος Ὀρχομένιος
ἵππῳ τελέῳ τὸν [ἀπὸ] τοῦ Ἄρεως
Δάμων Ἀρίστωνος Θεσπιεύς
ἵππῳ πώλῳ δίαυλον
Αὖλος Καστρίκιος Αὔλου υἱός
τελέῳ δίαυλον
Ἀγαθοκλῆς Κλεαινέτου Θεσπιεύς
τὴν ἱερὰν λαμπάδα· Θεσπιέων τὸ τέλος
[σ]τάδιον ἐκ πάντων· Εὐκράτης Δάμωνος Θεσπ[ιεύς]
παῖδας δόλιχον
[Κ]ά[λλι]ππος Διονυσίου Ὀρχομένιος
πάμπαιδας· Ἡράκων Θεσπιεύς
παῖδας στάδιον
[Μν]άσαρχος Δάμωνος Θηβαῖος.

Recensum eorum, qui ex Pamboeotiorum certaminibus victorias reportaverant, in templo Minervae Itoniae collocatum fuisse manifestum est, sive id delubrum ibi fuit ubi lapis inventus est, sive posteriore aetate cum aliis (cf. adn. ad n. 2859) ad ecclesiolam aedificandam eo translatus est. Aetas eo aliquatenus definitur, quod vs. 14 homo Romanus solo nomine indicatur non addito ethnico; secundo a. Chr. saeculo, nonnunquam etiam primi initio, Ῥωμαῖος addi solet (cf. n. 416). Sed tamen imperatorum aetate antiquiorem iudico titulum cum quia nemo Graecus hic nomine gentili Romano utitur, tum quia in dedicatione eiusdem fere temporis n. 2873 Ἡρᾶς Καστρίκιος legitur, antiquiore more, ex quo nomen Graecum non cognominis, sed praenominis vice fungitur.

Iam hac temporis definitione ni fallor lux quaedam affertur rei ceteroquin obscurissimae. Etenim Foucartus se ignorare fatetur, qua de causa archontis Acraephiensium nomen praescriptum sit; neque id ullam habet probabilem explicationem. Nam si quis dicat foedere Boeotico a Romanis dissoluto (a. 146 a. Chr.) cum tamen Pamboeotiorum ludi manerent, eos necessario ab una ex civitatibus Boeoticis administrandos fuisse, tamen neutiquam credibile est, ad Acraephienses eam curam transiisse, quorum ager ne attingebat quidem Coronensem, in quo locus sacer situs erat, quorumque civitatem etiam Romanorum imperio exiguam fuisse tituli Epaminondae n. 2711. 2712 docent. At non necessario verba ἄρχων ἐν Ἀκραιφίοις civitatis Acraephiensium magistratum significant. Nonne identidem legitur in titulis ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῷ (n. 27. 28. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 220. 222. 1747. 1748), cum tamen Onchestiorum civitas nulla unquam fuerit? Iam constat hunc titulum incisum esse post foedus Boeoticum a Romanis dissolutum; atqui paullo post Romanos per singulas regiones rursus civitatibus permisisse ut concilia quaedam communia constituerent, Pausanias VII, 16, 10 testatur. Multis annis post demum, sub finem liberae Romanorum reipublicae (cf. Mommsen *Röm. Geschichte* V p. 237 not. 1), Boeotorum concilium cum Phocensibus Locrensibus Euboeensibus Doriensibus in unam societatem conflatum est (v. ad n. 2878). Qualis fuerit foederis Boeotici restituti quidem, sed nondum cum illis gentibus coniuncti ordo, adhuc ignoratur. Sed quum hic titulus utique illius temporis sit, quidni ex eo colligamus, tum Acraephiae, ut in illa antiquiore societate Onchesti, concilia atque conventus haberi solitos esse ibique communes magistratus sedem habuisse, ut ἄρχων ἐν Ἀκραιφίοις non Acraephiensium, sed Boeotorum magistratus eponymus intellegatur.

Versus 9. 11 supplevi, neque spatii angustiae ullam relinquunt dubitationem. Nulla igitur hic significatur horum ludorum cum Martis sacris communio, ut Foucartus coniecit ideoque apud Strabonem IX, 2, 29 p. 411 Cas. emendare ausus est συγκαθίδρυται δὲ τῇ Ἀθηνᾷ ὁ Ἄρης [Ἅιδης libri] κατά τινα, ὥς φασι, μυστικὴν αἰτίαν, improbabiliter, si quid video, quia mystica illa ratio, quaecunque fuit, certe in Ditem patrem melius quadrat quam in Martem. Sed utut hoc est, hic nihil enuntiatur, nisi cursum equestrem initium capere a simulacro quodam Martis iuxta curriculum sito. Cf. n. 2727 vs. 31: τὸν ὁπλίτην ἀ[π]ὸ τοῦ τροπαίου.

2872 Tria fragmenta lapidis eiusdem inaedificata diversis locis in parietibus casae rusticae in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam antiquam. Edd. Pittakis Eph. 2405. Accuratius Ross Inscr. inedd. fasc. I p. 38 n. 86 (E. Curtius Anecdota Delphica p. 21. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 88 n. XXI. Lebas *Inscr.* II, 666). Periisse videtur.

ΚΛΕΩΝΟΣΑΡΧΟΝ
ΤΟΥΟΦΕΛΑΝΔΡΟΥ|ΑΝΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΕΥΜΗΛΟ|ΥΑΝ|ΑΤΙΟΕΑΣΙ
ΛΙΟΝΥΣΙΟΝΙΕΡΟΝΤ|ΩΣΕ|ΡΑΠΙΚΑΙΤΗΝ
ΙΕΡΟΝΠ|ΑΡΑΜΕΙΝΑ..|ΔΕ|ΑΥΤΟΙΣΕΩΣ
ΕΙΝΑΙΕΛΕΥΘΕΡ.|Ν|ΜΗ|ΠΡΟΣΗΚΟΝ
ΕΑΝΔΕΤΙΣΕΦΑΠΤΗΤ|ΑΙΕ|ΣΔΟΥΛΗΛ
ΠΡΟΣΤΙΜΟΝΔΡΑΧΜΑΣ|ΧΙΛΙ|ΑΣΙΕΡΑΣΤΑ
ΑΥΤΟΝΟΙΕΡΕΥΣΚΑ ΑΛΛΩΝΟΛ
ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΧΟΥΔΑ
ΔΡΟΣΞ

Κλέωνος ἄρχον[τος, ἱερέως δὲ τοῦ Σεράπιος ....] | τοῦ Ὀφελάνδρου, Ἀνί[κητος ..... καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ] | Διουυσία Εὐμήλου ἀνατι[θ]έασι [τὸν ἴδιον δοῦλον | Δ]ιονύσιον ἱερὸν τῷ Σεράπι καὶ τῇ [Εἴσι καὶ τῷ Ἀνούβι] | ἱερόν. παραμεινά[τω] δὲ αὐτοῖς ἕως [ἂν ζῶσιν, ἐφ' ᾧ | τε] εἶναι ἐλεύθερ[ο]ν μὴ προσήκον[τα μηδενὶ μηδέν]. | ἐὰν δέ τις ἐφάπτηται ε[ἰ]ς δουλήα[ν, ἀποτεισάτω] | πρόστιμον δραχμὰς χιλίας ἱερὰς τ[ῷ Σεράπι· συλάτω δὲ] | αὐτὸν ὁ ἱερεὺς κα[ὶ τῶν] ἄλλων ὁ [παρατυγχάνων]. | μάρτυρες· [........]μάχου, Δα[............|........., ...αν]δρος Ξ......

Pauca sunt in quibus a Keilio dissentio, ex quibus unum paullo gravius quod ille vs. 4 fin. scribit καὶ τὴν [ἀνάθεσιν εἰς τὸ] ἱερόν, quod et a sententia et a structura magnam habere offensionem apparet, cum in meo supplemento, quod sane ne ipsum quidem certum existimo, una vocis ἱερὸν repetitio in reprehensionem neglegentiae, quae perfrequens est in eiusmodi titulis, incurrat.

2873 In vico *Sulinari*. Ex ectypo chartaceo ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 426 n. 39. Praeterea usus sum apographo L. Rossii accurate consentiente cum Foucartiano, quod ille anno 1834 ad Boeckhium miserat.

ΗΡΑΣΚΑΣΤΡΙΚΙ
ΟΣΑΥΛΟΥΤΟΝ
ΝΑΟΝΚΑΙΤΑΘΥ
ΡΩΜΑΤΑΑΝΕΘΗ
ΚΕΝΚΟΡΩΝΙΩΙ

Ἡρᾶς Καστρίκι|ος Αὔλου τὸν | ναὸν καὶ τὰ θυ|ρώματα ἀνέθη|κεν Κορωνίῳ.

Aulum Castricium habes n. 2871, cuius hunc filium existimat Foucartus; sed mihi probabilius est, libertum intellegendum esse. Nam A. Castricium natione Romanum esse, non Graecum, inde apparet, quod illic unus inter omnes victores originis nota caret. Romanum vero hominem filio praenominis loco Graecum nomen imposuisse credibile non est. Contra in libertinis talia, ut *Clesipus Geganius*, *Dionysius Cossinius*, frequentia sunt antiquiore quidem aetate; namque si hic titulus Augusti principatu aut etiam recentiore tempore exaratus esset, non est dubium, quin iste homo potius *A. Castricius A. l. Heras* vocaretur (cf. Mommsen *Röm. Forschungen* I p. 29. 411). Coronium heroa eundem esse quem Pausanias IX, 34, 7. 8 Coronum vocat, ubi eum et Haliartum urbes cognomines condidisse refert, adnotavit Foucartus.

2874 Marmor, in ecclesia S. Ioannis in vico *Hagios Georgios* prope Coroneam antiquam. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 84 n. XVIII*b* (Lebas *Inscr.* II, 665). Minus accurate Rangabé *Ant. Hell.* 1222. Pittakis Eph. 2404. Postea in ecclesia restituenda lapis a sinistra truncatus est, ut initia versuum perierint. Reliqua exscripsit Lolling.

ΕΙΠΑΛΑΙΜΟΝΙΚΑΙΤΗ
ΕΙΜΕΛΑΝΤΙΧΟΣΑΡΙ
ΤΩΝΟΣΤΟΝΝΑΟΝΚΑΙΤΗΝ
ΣΤ[ΟΑΝ]ΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΠΑΝΤΑ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΙ

[Ἡρακλ]εῖ, Παλαίμονι καὶ τῇ | [πόλ]ει Μελάντιχος Ἀρί|[σ]τωνος τὸν ναὸν καὶ τὴν | στοὰν καὶ τὰ λοιπὰ πάντα | ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθη[κε].

2875 Fragmentum quadratum marmoris leucophaei, a. 0,17, l. 0,21, inaedificatum in ecclesia S. Demetrii, quae est in vico cognomini sito meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 359 n. 12 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 225 n. 652). Contulit Lolling.

ΑΣΚΗΕΥΚ////////////
ΟΝΔΙΟΣΚΟΡΟΙΙ

. . . . ας κὴ Εὐκ . . . . . | . . . . ον Διοσκόροι[ν].

2876 Tabula crassa marmoris subcaerulei, inventa ad ecclesiolam desertam S. Athanasii, quae est in clivo arcis Coroneae; exstat in urbe Lebadea apud D. Silvestridem. Exscripsit Lolling.

ΑΘΑΝΟΔΩΡΑ
ΠΟΛΙΟΥΜΝΑ
ΣΤΙΔΑΟΙΑ
ΡΕΙΑΞΑΣΑ
ΔΑΜΑΤΡΙΘΕΣ
ΜΟΦΟΡΥΤΟ
ΤΕΠΡΟΘΙΟΥΡ
ΟΝΕΠΕΣΚΕΥΑ
ΞΕΚΑΙΤΟΝΑΜ
ΦΙΘΙΟΥΡΟΝΑΝ
ΕΘΕΙΚΕ

Ἀθανοδώρα | Πολιουμνα|στίδαο ἱα|ρειάξασα | Δάματρι Θεσ|μοφόρυ τό | τε πρόθιου|ρον ἐπεσκεύα|ξε καὶ τὸν ἀμ|φίθιουρον ἀν|έθεικε.

2877 Basis lapidis leucophaei inaedificata inversa positura in turri, quae est in clivo orientali arcis Coroneae. Errore cum n. 2923 coniunctum ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 175 n. LXV*f*, separatim Lolling *Archäol. Zeitung* XXXI (1873) p. 58. Anno 1885 denuo exscripsit idem et testatus est, nunquam plus uno versu in lapide fuisse.

//////////////ΟΡ.ΘΙΟΣΚΑΦΙ<///////

Var. lect. Expressi Lollingii apographum; initio ΩΙ.ΟΙΟΣ Keil.

[Δ]ωρ[ό]θιος Καφισ . . . . .

2878 Fragmentum lapidis subcaerulei, inaedificatum ad deversorium Constantini Rossutis in vico *Mamura* sito prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΝΚΑΙΣΑΡΑ
ΙΚΟΝΑΡΧΙΕ
ΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΟΣΤΟΚΟΙΝ
ΟΕΩΝΛΟΙ

[Αὐ]τοκράτορα [Τιβέριον Κλαύ|διο]ν Καίσαρ[α Σεβαστὸν Γερ|μαν]ικόν, ἀρχιερέ[α μέγιστον, δημαρχι|κῆς] ἐξουσίας [τὸ .., πατέρα πατ|ρίδ]ος, τὸ κοιν[ὸν Ἀχαιῶν, Φωκέων, | Εὐβ]οέων, Λο[κρῶν, Βοιωτῶν τὸν ἑαυτοῦ εὐεργέτην].

Supplevi. Commune Boeotorum, Phocensium, Euboeensium, Locrorum, Doriensium praeterea commemoratur in titulo honorario C. I. A. III, 568, quem extremis liberae reipublicae temporibus aut Augusti principatu incisum esse demonstravit Mommsenus. Sed ea aetate, qua Gaius Caesar Germanici filius rerum potitus est (a. 37 p. Chr.) iam illam societatem cum foedere Achaeorum Peloponnesiaco conflatam fuisse docet plebiscitum de Epaminondae Acraephiensis honoribus n. 2711. Ordo quo gentes enumerantur, alibi alius est, neque praestiterim, hoc in titulo Achaeos primo, Boeotos postremo loco nominatos fuisse — Dorienses imperatorum aetate non iam fuisse in illa societate docet titulus n. 2711 — sed in summa rei supplementa certa sunt.

2879 Magna basis lapidis leucophaei, meridiem versus ab ecclesia S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam, iuxta ilices quibus margo agrorum cultorum consitus est. Edd. Meletius Geogr. p. 343 (Boeckh C. I. G. 1615). Lebas *Inscr.* II, 669. Pittakis Eph. 2356. Exscripsit Lolling; ectypum misit idem.

ΠΟΠΛΙΟΝΑΙΛΙΟΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ΗΟΣ

Πόπλιον Αἴλιον | Ἁδριανὸν | ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ|μος.

Inscriptio statuae Hadriano ante annum 117 p. Chr., quo imperio potitus est, dedicatae.

2880 Magna basis lapidis leucophaei, prope ecclesiam S. Taxiarchi eodem loco ac n. 2879. Edd. Meletius Geogr. p. 343 (Boeckh C. I. G. 1616). Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 112. Ex Finlayi apographo litteris minusculis Leake *Travels in Northern Greece* II p. 134. Lebas *Inscr.* II, 669*b*. Pittakis Eph. 2357. Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΝΑΔΡΙΑΝ[
ΗΒΟΥΛΗΚΑ[
ΟΔΗΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝ[
ΠΑΙΛΙΟΥΔΙΩΝΥ
ΜΟΥ

Θεὸν Ἁδριανὸ[ν] | ἡ βουλὴ κα[ὶ] | ὁ δῆμος, | ἐπιμελουμένο[υ] | Π(οπλίου) Αἰλίου Διωνύ|μου.

Monumentum Hadriani defuncti hoc esse apparet non tam ex addito *Θεόν*, quod apud Graecos nonnunquam contra morem de superstite imperatore usurpatur, quam ex omissis reliquis omnibus nominibus vocabulisque dignitatis indicibus, veluti Αὐτοκράτωρ, Καῖσαρ, Σεβαστός.

2881 Coroneae in ecclesia sita infra rudera turris medio aevo a Graecis aut Francis exstructae. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 135 tab. VI n. 28 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 114 n. XXVIII. Lebas *Inscr.* II, 688. Pittakis Eph. 2412). Periisse videtur.

ΗΒΟΥΛΗΚ
ΟΔ//////////
ΠΑΡΑΜΟΝΟΝΛ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣ
ΤΗΝΠΟΛΙΝ

Ἡ βουλὴ κ[αὶ] | ὁ δ[ῆμος] | Παράμονον Λ.... | στρατηγήσα[ντα] | ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ εὐνοίας τῆς [εἰς] | τὴν πόλιν.

2882 Tabula lapidis leucophaei, inserta olim pavimento ecclesiae S. Taxiarchis quae est in regione *Pontza* prope Coroneam; nunc non exstat. Edd. Pittakis Eph. 2390. Lebas *Inscr.* II, 667.

ΥΝΕΠΕΣΤΕΙΝ....
ΩΝΓΕΝΕΣΘΑΙΚΑΙΤΑΝ
ΚΑΙΤΗΚΟΡΩΝΕΩΝΕΔΗ

Var. lect. Expressi Lebasii apographum, a quo Pittakis praeter litterae ω (non W) formam his in rebus differt: Vs. 1 init. ΥΝ || Vs. 2 init. ΩΝΓΕΙΙ || Vs. 2 fin. ΤΑΥ || Vs. 3 sub fin. ΝΑΙΩΝ.

.... ὧν ἐπέστει[λα .... | ....]ων γενέσθαι καὶ τὰ ν[............... | τῇ Θισβέων πόλει] καὶ τῇ Κορωνέων ἐδή[λωσα ... .].

Coniecerim hic haberi frustulum epistulae cuiusdam, Hadriani fortasse, ad eandem litem spectantis, de qua dictum est ad n. 2870. Sed id propter nimiam harum reliquiarum exiguitatem in medio relinquendum est.

2883 Magnus lapis leucophaeus, a. 0,67, l. 0,50, c. 0,40, inscriptus litteris altis 0,037, ad ecclesiolam S. Demetrii in vico cognomini sito sesquihorae intervallo ab Orchomeno (*Skripu*) orientem et meridiem versus. De origine lapidis vide ad n. 2870. Edd. Latischew *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 360 n. 13 (inde R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 217 n. 587. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203*l*). Accuratius Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wiss. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 16. Eiusdem apographo usi sumus.

ΕΠΗΛΕΣΙΔΙ

Ἐπ' Ἀγεισίδι.

2884 Lapis leucophaeus, ad ecclesiolam S. Demetrii in vico cognomini sito sesquihorae intervallo meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 17. Eiusdem apographo usi sumus.

ΕΠΗΛΕΤΟΡΙΝΟΙ

Ἐπ' Ἀγειτορίνοι.

2885 Tabula parva lapidis albi, inaedificata in pariete exteriore ecclesiolae S. Demetrii in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*b* (Lebas *Inscr.* II, 671). Ex eiusdem Rossii diario Roehl Inscr. Graec. ant. 255 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 42 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 99. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 217 n. 583. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 207*c*). Exscripsit Lolling.

| ΑΛΕ+ΙΜΕΙ

Ἀλεξιμείδ[εις] legendum videtur. Nam Ἀλεξιμέν[εις] priorum editorum, qui ex postrema littera nihil nisi hastam directam exstare putabant, cum Lollingii apographo conciliari nequit.

2886 Lapis subcaeruleus, in ecclesiola S. Ioannis quae est in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam antiquam. Exscripsit Lolling.

| ΑΝΤΙΚΡΑΤ///////

Ἀντικράτ..

2887 Lapis leucophaeus, inaedificatus in domo Christi Γαλῆ in vico *Mamura* sito prope Coroneam veterem. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 10. Eiusdem apographo nos quoque utimur.

ΑΡΙΣΣΤΙΑΣ

Ἀριστίας.

2888 Lapis inaedificatus in ecclesia S. Georgii in vico cognomini sito prope Coroneam antiquam. Ex Rossii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 213 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 102 *c*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 217 n. 585).

| . O R I S |

[Δ]ωρίς.

2889 Lapis albus inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. ex Rossii apographo Ahrens De dialectis linguae Graecae II p. 516. Ex eodem K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII *m*. Pittakis Eph. 2379. Rangabé *Ant. Hell.* 2181 (Lebas *Inscr.* II, 727). Ex Rossii et Lollingii apographis Roehl Inscr. Graec. ant. 264. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 6. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 98. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 216 n. 580. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 330, 2. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 207 *d*). Lollingii apographum exprimimus, quocum antiquiora exempla fere consentiunt.

H E P M A I A

Ἑρμαΐα.

2890 Lapis albus, in ecclesiola S. Ioannis quae est in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem. Edd. ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI *a* (inde Lebas *Inscr.* II, 674). Ex Rossii diario Roehl Inscr. Graec. antiq. 288 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 42 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 101. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 216 n. 582. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 207 *g*). Exscripsit Lolling.

·E Y R V T I M O Σ

Εὐρύτιμος.

2891 Marmor leucophaeum, inscriptum litteris altis 0,04, ad ecclesiolam S. Demetrii in vico cognomini sito sesquihorae intervallo ab Orchomeno (*Skripu*) orientem et meridiem versus. De origine lapidis cf. ad n. 2870. Ed. B. Latischew *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 360 n. 14 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 217 n. 588. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203 *m*).

Θ I Λ Λ E N I A

Θιαγένια.

2892 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. ex Naumi apographo Rangabé *Ant. Hell.* 2141 (Pittakis Eph. 2383. Lebas *Inscr.* II, 735. K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 7). Ex Rangabéi exemplo, sed adhibito etiam Lollingii apographo, Roehl Inscr. Graec. ant. 286 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 96. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 216 n. 581. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 330, 3. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 207 *e*). Anno 1885 Lollingius iterum plenius exscripsit, quod exemplum exprimimus priorum erroribus et lacunis non enotatis.

H I Σ M E N I A Σ

Ἱσμεινίας.

2893 Lapis leucophaeus, inaedificatus in peribolo ecclesiae S. Demetrii in vico cognomini sito sesquihorae intervallo meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Kgl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 20. Eiusdem apographo usi sumus.

K A Φ I Σ

Καφισ.....

2894 Lapis albus quadratus, in ecclesia S. Georgii quae est in vico cognomini sito prope Coroneam antiquam. Variis modis corruptum titulum exhibent Pittakis Eph. 2392. Rangabé *Ant. Hell.* 2155 (inde Lebas *Inscr.* II, 691). Pittakis Eph. 2401. Rangabé *Ant. Hell.* 2163 (inde Lebas *Inscr.* II, 685. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 222 n. 624). Melius ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI *c* (inde Lebas *Inscr.* II, 672. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 42 n. 4). Ex eodem Rossii exemplo Roehl Inscr. Graec. ant. 287 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 100. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 217 n. 584. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 207 *f*). Exscripsit Lolling.

/// Γ V O N I K O .

[Ὁ]πλόνικο[ς].

2895 In ecclesia S. Taxiarchis quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr Boeot. p. 168 n. LVII *b* (inde Lebas *Inscr.* II, 673. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 5). Item ex Rossii exemplo Roehl Inscr. Graec. ant. 212 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 95. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 216 n. 579. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 207 *b*).

Γ I S I D O R I D A S

Πισιδωρίδας.

2896 Marmor leucophaeum, a. 0,61, l. 0,45, inscriptum litteris altis 0,038, inaedificatum ad ecclesiam S. Demetrii in vico cognomini sito sesquihorae intervallo meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 360 n. 15 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 217 n. 589).

Γ O Ⱶ Y K R A T H Σ

Πολυκράτης.

2897 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete domus Christi Kavojannakis in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

Γ R O + E N A

Προξένα.

2898 Lapis albus, inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. Leake ex Finlayi apographo litteris minusculis *Travels in Northern Greece* II p. 134. Pittakis Eph. p. 61. Ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 154 n. XXXIX*d* (inde Lebas *Inscr.* II, 670). Ex Prokeschii apographo Rangabé *Ant. Hell.* 35. Pittakis Eph. 2373. Ex Naumi apographo Rangabé *Ant. Hell.* 2149. Ex Rossii diario Roehl Inscr. Graec. ant. 211 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 42 n. 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 94. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 216 n. 578 cum Add. p. 398. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 330, 1. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 207*a*). Exscripsit Lolling.

Φ O I Σ I A Σ

Φοισίας.

2899 Coroneae. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 302 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 102*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 218 n. 590. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 330, 5. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 207*i*).

Ψ A P O K Λ I A

Χαρόκλια.

Memorabilis est usus elementorum litteraturae antiquioris Boeoticae (Ψ) et recentioris Ionicae (P Λ) in eodem titulo. Fuit sane cum hac in re editores omnes errasse nomenque simpliciter Ψαρόκλια legendum opinarer. Sed concedendum est eiusmodi nomen mirum ac singulare futurum esse.

2900 Tabula parva marmoris subcaerulei, in domo Βασιλείου Κατῆ in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 135 n. 42 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 224 n. 643). Exscripsit Lolling.

Γ A I Λ Λ O Σ

Παΐλλος. Cf. quae adnotavi ad n. 690.

2901 Stela parva, margine prominente ornata, in vico *Hagios Georgios*. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2165. Pittakis Eph. 2353 (Lebas *Inscr.* II, 736. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 34. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 134. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 223 n. 635. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 7).

K O P I Λ Λ A

Κόριλλα. Cf. quae adnotavi ad n. 690.

2902 Lapis inaedificatus in pariete occidentali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Exscripsit Lolling.

A Γ A M ///// Δ A

Ἀγαμ[εί]δα.

2903 Lapis inaedificatus in interiore parte ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2167 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 596). Exscripsit Lolling.

| A Γ Γ E Λ I N C /// |

Ἀγγελῖνο[ς].

2904 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Pittakis Eph. p. 61. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*k* (Lebas *Inscr.* II, 721). Rangabé *Ant. Hell.* 2146. Pittakis Eph. 2362 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595). Exscripsit Lolling.

A Γ H Σ I Σ

Ἀγησίς.

2905 Lapis leucophaeus, ante domum Christi Γαλῆ in vico *Mamura* sito prope Coroneam. Exscripsit Lolling.

A Θ A N I A Σ

Ἀθανίας.

2906 Lapis subcaeruleus, ad domum Michaelis Papalampru in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 134 n. 34 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 223 n. 637). Exscripsit Lolling.

A Θ A N I Σ

Ἀθανίς.

2907 Lapis albus inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*k* (Lebas *Inscr.* II, 730). Rangabé *Ant. Hell.* 2144. Pittakis Eph. 2364 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 17. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 129. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 223 n. 631). Exscripsit Lolling.

A Θ A N O Δ Ω P A

Ἀθανοδώρα.

2908 In ecclesia vici *Hagios Georgios* prope Coroneam. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2168.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ

Ἀλέξανδ[ρος].

2909 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Pittakis Eph. p. 61. Ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVII*d* (Lebas *Inscr.* II, 675). Rangabé *Ant. Hell.* 2135. Pittakis Eph. 2371 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 22. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 105. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 219 n. 603. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 1). Exscripsit Lolling.

Α Μ Ο Ν Τ Α Σ

Ἀμόντας.

2910 In ecclesia vici *Hagios Georgios* prope Coroneam. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2169 (Pittakis Eph. 3055. K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 589. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 118. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 218 n. 594).

Α Μ Φ Ι Κ Α

Ἀμφικ[λ . . . .].

2911 Basis marmorea cum foraminibus in superficie '*15 Minuten östlich von den Mandria* τῆς Κουτουμουλᾶς *auf dem Acker des* Ἰωάννης Π. Δήμου'. Ed. I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 133 n. 29.

Α Ν Δ Ρ Ω Ν

Ἄνδρων.

2912 In interiore parte ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

| λ Ν Δ Ρ Ω /// |

Ἄνδρω[ν].

2913 Lapis albus, in ecclesia S. Georgii quae est in vico cognomini sito prope Coroneam veterem. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*n* (Lebas *Inscr.* II, 722. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 44 n. 19. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 131. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 223 n. 633). Exscripsit Lolling.

Α Ν Θ Ε Μ Α

Ἀνθέμα.

2914 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. Pittakis Eph. p. 61 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 165 n. LII*b*, 4). Accuratius Lebas *Inscr.* II, 723. Rangabé *Ant. Hell.* 2170. Pittakis Eph. 2361 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 218 n. 595). Exscripsit Lolling.

Α Ν Τ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α

Ἀντιγένεια.

2915 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

///Ν Τ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ

[Ἀ]ντικράτεις.

2916 Lapis subcaeruleus in ecclesia S. Blasii, quae est iuxta vicum exiguum *Rachi* situm e regione aquarum calidarum montis Laphystii inaedificatus in angulo laterum meridionalis et occidentalis. Litterae de industria excisae. Exscripsit Lolling.

Λ Ν Τ Ι Χ Λ Ρ Ε Ι Σ

Ἀντιχάρεις.

2917 Coroneae. Ex apographo Rossii ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 166 n. LIV*h* (Lebas *Inscr.* II, 676. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 224 n. 647).

Α Γ Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ

Ἀπολλόδωρος.

2918 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVII*g* (Lebas *Inscr.* II, 724). Rangabé *Ant. Hell.* 2143. Pittakis Eph. 2385 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 220 n. 609). Exscripsit Lolling.

Α Ρ Ε Σ Τ Ο Δ Ω Ρ Α

Ἀρεστοδώρα.

2919 Coroneae. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LIV*c* (Lebas *Inscr.* II, 717).

Α Ρ Ι C Τ Є Α
Χ Α Ι Ρ Є

Ἀριστέα | χαῖρε.

2920 In ecclesia vici ἅγιος Γεώργιος prope Coroneam. Primum modo versum, neque eum ipsum accurate exscriptum, ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2160 (inde Lebas *Inscr.* II. 686) et repetivit duobus primis litteris omissis n. 2176. Magis etiam corrupit, dum emendare conatur, Pittakis Eph. 2398 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 595. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 104. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 221 n. 621). Totum titulum ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LV*e* (Lebas *Inscr.* II, 745. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 39. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 141. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 225 n. 658). Periisse videtur.

ΑΡΙΣΤΟΝΟΑ
ΧΑΙΡΕ

Var. lect. ΑΡΙΣΤΟΝΟΣ Rangabé, ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ Pittakis, quem apparet lapide non viso coniectura emendare conatum esse, sed sedem corruptelae non perspexisse.

Ἀριστονόα | χαῖρε.

2921 Lapis albus, ad domum Nazi Athanasulis in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

| ΑΡΙΣΤΩ |

Ἀριστώ.

2922 Marmor leucophaeum, inaedificatum in ecclesia S. Demetrii, quae est in vico cognomini sito meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. B. Latischew *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 361 n. 20. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙϹΤΩΝ
ΧΑΙΡΕ

Ἀρίστων | χαῖρε.

2923 'Ad Coroneam'. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 175 n. LXV*f* una cum titulo n. 2877, tamquam si ille in eodem lapide esset inversa positura. Sed id verum non esse inde apparet, quod Lollingius illum lapidem nunquam plus uno versu habuisse testatur. (Hunc titulum sine illo ex Keilii exemplo repetiverunt R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 27. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 135. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 224 n. 644). Periisse videtur.

ΑΡΜΟΤΕΝΑ

Ἁρμο[ξ]ένα.

2924 In pariete ecclesiae S. Taxiarchis sitae in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVII*e* (Lebas *Inscr.* II, 688. Rangabé *Ant. Hell.* 2173. R. Meister ap. Collitz *Griechische Dialektinschr.* I p. 219 n. 596).

ΑΡΤΕΜΩΝ

Ἀρτέμων.

2925 Lapis inaedificatus in meridionali pariete ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Foede corruptum titulum exhibet Rangabé *Ant. Hell.* 2174 (inde repetiverunt K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 35. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 120. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 219 n. 597). Accurate exscripsit Lolling.

ΑΡΧΙΠΠΑ

Ἀρχίππα.

2926 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2147 (Lebas *Inscr.* II, 690). Pittakis Eph. 2387 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 220 n. 611). Exscripsit Lolling.

ΑΡΧΙΓΓΟΣ

Ἄρχιππος.

2927 In ecclesia vici *Hagios Georgios* prope Coroneam. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LV*d* (Lebas *Inscr.* II, 746).

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΧΑΙΡΕ

Ἀφροδισία | χαῖρε.

2928 In interiore parte ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza.* Finis nominis in muro abditus est. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*l* (Lebas *Inscr.* II, 725. Rangabé *Ant. Hell.* 2158. Pittakis Eph. 2396. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 44 n. 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 130. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 221 n. 619. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 2). Exscripsit Lolling.

| ΔΑΜ |

Var. lect. Lollingii apographum expressi. ΔΑΜΩ Rossius quique eum secuti sunt. Sane certum non est, eundem esse lapidem.

Δαμ.....

2929 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Pittakis Eph. 2381. Lebas *Inscr.* II, 706 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 598). Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΑΓΟΡΑ

Δαμαγόρα.

2930 In vico *Hagios Georgios* prope Coroneam veterem. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*d* (Lebas *Inscr.* II, 677). Rangabé *Ant. Hell.* 2156. Pittakis Eph. 2394 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 13. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 125. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 221 n. 617).

ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ

Δαμάτριος.

2931 In loco *Xynó* sive *Velitza*, qui est horae fere spatio orientem versus a vico *Hagios Demetrios*, lapidem cum hoc titulo esse incolae rettulerunt Lollingio, qui ipse adire non poterat, quia tum omnis illa regio inundata erat.

ΔΑΜΟΚΛΙΑ

Δαμόκλια.

2932 Lapis inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2177. Exscripsit Lolling.

ΔΕΙΝΙΑΣ

Δεινίας.

2933 Columna sepulcralis cum aëtomate, in vico *Hagios Georgios* prope Coroneam veterem, ad domum Georgakis Constantelli. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 135 n. 39.

ΔΕΞΙΘΕΕ
ΧΑΙΡΕ

Δεξίθεε | χαῖρε.

2934 Lapis inaedificatus in pariete occidentali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΔΙΝΙΑΣ

Δινίας.

2935. 2936 Lapis subcaeruleus inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. — 2935 ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2137 (Lebas *Inscr.* II, 692). Pittakis Eph. 2377 (Rangabé *Ant. Hell.* 2178. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 28. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 107. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 220 n. 605). — 2936 ed. Pittakis Eph. 2376. Lebas *Inscr.* II, 719. Utrumque titulum exscripsit Lolling.

(2935) ΔΙΟΓΕΝΕΙΣ

(2936) ΕΦΗΒΟΣΛΑ
ΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ
ΧΗΝ ΧΑΙΡΕ

2935 Διογένεις.
2936 Ἔφηβος Λα|κεδαιμόνιος | Χὴν χαῖρε.

In titulo n. 2936 Ἔφηβος nomen proprium defuncti videtur (cf. n. 2669), Λακεδαιμόνιος Χήν ethnicum. Sane alibi, veluti apud Stephanum Byzantium s. v., ipse pagus Laconicae Χήν vocatur, incola vero Χηνεύς vel Χηνιεύς. Sed hic nullam video aliam interpretationis viam. Etenim ne Χήν nomen proprium, ἔφηβος appellativum esse statuamus cum id suadet, quod apud Lacedaemonios pro volgato ἐφήβων nomine aliae eius aetatis significationes usitatae erant, tum ordo verborum plane intolerabilis.

2937 Lapis inaedificatus in pariete septentrionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*d* (Lebas *Inscr.* II, 707). Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Διονύσιος | χαῖρε.

2938 Lapis insertus parieti orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ

Διόδωρος.

2939 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΦΑΝΙΑ

Διοφάνια.

2940 Lapis subcaeruleus inaedificatus ad ecclesiolam S. Ioannis, quae est in vico *Hagios Georgios* prope Coroneam veterem. Edd. Pittakis Eph. 2399. Lebas *Inscr.* II, 678. Male cum n. 2987 coniunctum exhibet Rossii apographum, ex quo edidit K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 166 n. LV*f* (Rangabé *Ant. Hell.* 2161. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 11. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 123. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 222 n. 622. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 9). Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ω Ν Ι Ο Υ Σ Ι Ο Σ

Διωνιούσιος.

2941 Marmor leucophaeum inaedificatum in ecclesia S. Demetrii, quae est in vico cognomini sito meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. B. Latischew *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 361 n. 18 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 224 n. 650). Contulit Lolling.

Δ Ι Ω Ν Ο Υ Σ Ι Χ Ο Σ

Διωνούσιχος.

2942 Lapis albus basis figura, inaedificatus in sacrario ecclesiolae Panagiae quae est in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam antiquam. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LV*c* (Lebas *Inscr.* II, 726. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 10. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 122. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 222 n. 625. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 3). Exscripsit Lolling.

Δ Ω Ρ Ο Θ Ι Α

Δωροθία.

2943 In ecclesia S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*i* (Lebas *Inscr.* II, 693. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 223 n. 630). Contulit Lolling.

Ε Μ Π Ε Δ Ο . . . .

Ἐμπεδο . . . .

2944 Lapis subcaeruleus inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2179. Lebas *Inscr.* II, 708. Pittakis Eph. 2380. Ex his et Rossii apographo K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596. Exscripsit Lolling.

Ε Π Λ Φ Ρ Λ
Χ Λ Ι Ρ Ε

Ἐπαφρᾶ | χαῖρε.

2945 Lapis a. 0,50, l. 0,35, c. 0,35, ad fontem qui vocatur *Xerokamára*, iuxta viam quae a vico *Kutumula* ad vicum *Kalami* fert, meridiem versus a colle qui vocatur *Kastro*. Exscripsit Boehlau.

Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Ε Σ

Ἐπικράτεις.

2946 Ad domum Georgii Κατῆ in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam antiquam. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 168 n. LVII*f*, qui errore in muro ecclesiae S. Taxiarchis inaedificatum dicit (Lebas *Inscr.* II, 679). I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 135 n. 41 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 224 n. 642). Exscripsit Lolling.

Ε Π Ι Χ Α Ρ Μ Ο Σ

Ἐπίχαρμος.

2947 Lapis subcaeruleus inaedificatus in pariete ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2154 (Lebas *Inscr.* II, 695. Pittakis Eph. 2391. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595). Minus plene ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*g* (Lebas *Inscr.* II, 694. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 103. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 221 n. 616). Exscripsit Lolling.

| Ε Ρ Μ Α Ι Ο Ν Δ /

Ἑρμαιόνδ[ας].

Correptam vocalem in eiusdem generis nomine habes in titulo Hyettio n. 2812 Δρωπόνδας.

2948 In vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam antiquam, ad domum Georgakis Constantelli. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 134 n. 35 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 289. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 102*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 217 n. 586. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 330, 4. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 207*h*). Exscripsit Lolling.

Ε Ρ Μ Α Ι Σ Κ Ο Σ

Var lect. Expressi Lollingii exemplum; Schmidtius initio ΗΕΡ legit.
Ἑρμαῖσκος.

2949 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Exscripsit Lolling.

Ε Ρ Μ Α Ι Σ Κ Ο Υ

Ἑρμαίσκου.

2950 Marmor album inaedificatum in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2138 (Lebas *Inscr.* II, 731). Pittakis Eph. 2378 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 29. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 108. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 220 n. 606. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 4). Exscripsit Lolling.

Ε Ρ Ο Τ Τ Ι Σ

Ἑροττίς.

2951 Lapis subcaeruleus inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2142 (Pittakis Eph. 2384. Lebas *Inscr.* II, 696. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 220 n. 608). Exscripsit Lolling.

Ε Υ Α Ρ Χ Ι Δ Α Σ

Εὐαρχίδας.

2952 Lapis inaedificatus in pariete occidentali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Α Μ Ε Ρ Ε Χ Ⱶ////

Εὐάμερε χα[ῖρε].

2953 Lapis oblongus leucophaeus, ad ecclesiolam dirutam quae est prope fontem infra turrim antiquam in orientali arcis Coronensium clivo. Litterae fere evanidae. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Α Μ Ε Ρ Ο Σ

Εὐάμερος.

2954 In vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem, ad domum Michaëlis Papalampru. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 134 n. 32 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 223 n. 636). Exscripsit Lolling.

Ε Υ Δ Ω Ρ Α

Εὐδώρα.

2955 Lapis leucophaeus, a. 1,25, l. 0,55, c. 0,38, inscriptus litteris altis 0,05, humi iacens iuxta ecclesiam S. Demetrii, quae est in vico cognomini sito meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 360 n. 16 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 224 n. 648). Exscripsit Lolling.

Ε Υ F Α Γ Ο Ρ Ο Σ

Εὐϝάγορος.

2956 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*l* (Lebas *Inscr.* II, 732). Rangabé *Ant. Hell.* 2180. Pittakis Eph. 2366 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 26. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 117. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 219 n. 598. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 5). Exscripsit Lolling.

Ε Υ Θ Ο Ι Ν Α

Εὐϑοίνα.

2957 Lapis inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2182. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Θ Υ Μ

Εὐϑυμ....

2958 Lapis inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

Ε /////////Φ Α Ν ////////

Ε[ὐ]φαμ[....].

2959 Lapis albus inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

Ζ Ω Ι Λ Ε
Χ Α Ι Ρ Ε

Ζωῖλε | χαῖρε.

2960 Lapis parvus leucophaeus basis figura, ad ecclesiolam desertam S. Ioannis quae est dimidio horae meridiem versus a vico *Hagios Georgios* inter rudera vici cuiusdam iampridem deserti. Exscripsit Lolling.

Ζ Ω Π Υ Ρ Α

Ζωπύρα.

2961 Lapis inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

Ζ Ω Π Υ Ρ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Hunc titulum eundem esse puto, quem misere corruptum edidit Pittakis Eph. 2393 (inde Lebas *Inscr.* II, 716. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 598), apud quem legitur ΖΩΠΑΙΕ | ΧΑΙΡΕ.

Ζωπύρα | χαῖρε.

2962 Ad domum parvam, quae est ante ecclesiam S. Taxiarchis in regione *Pontza* a parte occidentali. Exscripsit Lolling.

Z Ϛ Π Υ Ρ Ε
Χ /// Ι Ρ Ε

Ζώπυρε | χ[α]ῖρε.

2963 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2140 (Lebas *Inscr.* II, 733). Pittakis Eph. 2382 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 43. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 140. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 225 n. 655). Exscripsit Lolling.

Ζ Ω Π Ρ Ε Ι Ν Α

Ζωπ(υ)ρεῖνα.

2964 Lapis albus inaedificatus in pariete ecclesiae S. Taxiarchis quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

Ζ Ω Σ Ι Μ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Ζωσίμα | χαῖρε.

2965 In pariete septentrionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*b* (Lebas *Inscr.* II, 709). Exscripsit Lolling.

Ζ Ω Σ Ι Μ Ε
Χ Α Ι Ρ Ε

Ζώσιμε | χαῖρε.

2966 Lapis subcaeruleus inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Ed. ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*e* (Lebas *Inscr.* II, 710). Rangabé *Ant. Hell.* 2183. Exscripsit Lolling.

ΗΡΑΚΛΕΑΧΑΙΡΕ

Ἡράκλεα χαῖρε.

2967 Coroneae. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 166 n. LIV*d* (Lebas *Inscr.* II, 713).

Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Η
Χ Α Ι Ρ Ε

Ἡρακλείδη | χαῖρε.

2968 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVII*c* (Lebas *Inscr.* II, 680). Rangabé *Ant. Hell.* 2136. Pittakis Eph. 2368 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 21. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 106. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 219 n. 604. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 6). Exscripsit Lolling.

Η Σ Χ Ο Υ Λ Ο Σ

Ἠσχοῦλος.

2969 Lapis inaedificatus ad ecclesiolam S. Demetrii in vico cognomini qui est meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο /// Λ Ι Α

Θιό[κ]λια.

2970 Fragmentum marmoris subcaerulei inaedificatum ad ecclesiolam desertam ἁγίας Αἰκατερίνης in vico *Mamura* sito prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

Ι Π Π

Ἱππ . . . . .

2971 Lapis inaedificatus in pariete septentrionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Ex Finlayi schedis litteris minusculis ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 134. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 154 n. XXXIX*c* (Lebas *Inscr.* II, 697). Rangabé *Ant. Hell.* 2152. Pittakis Eph. 2374 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 218 n. 593). Exscripsit Lolling.

Ι Π Π Ω Ν

Ἵππων.

2972 Coroneae. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LIV*f* (Lebas *Inscr.* II, 748).

Κ Α Λ Λ Ι Τ Υ Χ Η
Χ Α Ι Ρ Ε

Καλλιτύχη | χαῖρε.

2973 'In planicie ante Coroneam non procul ab Alalcomenis'. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LIV*b* (Lebas *Inscr.* II, 663. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 9. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 142. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 224 n. 646).

Κ Α Λ Λ Ι Χ Α

Καλλίχα.

2974 Lapis subcaeruleus in ecclesia S. Ioannis, quae est in vico *Hagios Georgios* prope Coroneam veterem. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*f* (Lebas *Inscr.* II, 698. Rangabé *Ant. Hell.* 2159). Pittakis Eph. 2397 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 15. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 127. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 221 n. 620). Exscripsit Lolling.

ΚΑΡΙΩΝ

Καρίων.

2975 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΚΑΦΙΣΟ///ΟΤΟΣ

Καφισό[δ]οτος.

2976 In vico *Sulinari*. Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IX (1885) p. 427 n. 40.

ΚΑΦΙΙΣΟΔΩΡΑ

Καφιτοδώρα.

2977 Parvus lapis subcaeruleus basis similis, inaedificatus supra portam ecclesiolae S. Blasii prope vicum exiguum *Rachi*, situm e regione fontium calidorum montis Laphystii. Exscripsit Lolling.

ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΑ

Καφισοδώρα.

2978 Marmor sepulcrale, insertum margini fontis infra vicum desertum *Agoriani* prope Coroneam veterem. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 133 n. 28 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 142*c*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 226 n. 663).

ΑΦΙΣΟΔΩΡΑ

[Κ]αφισοδώρα.

2979 In ecclesia vici *Hagios Georgios* prope Coroneam. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*e* (Lebas *Inscr.* II, 699. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 14. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 126. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 222 n. 628).

ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣ

Καφισόδωρος.

2980 In ecclesia Panagiae in vico *Hagios Georgios* prope Coroneam. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2164 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 223 n. 634). Periisse videtur.

ΚΛΕΩΝ

Κλέων.

2981 In vico *Kutumula* sito prope Coroneam. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2191 (Lebas *Inscr.* II, 700). Accuratius Pittakis Eph. 2352 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 167 n. 449).

ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ

Κλεώνυμος.

2982 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*o* (Lebas *Inscr.* II, 737). Rangabé *Ant. Hell.* 2153. 2184. Pittakis Eph. 2375 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 219 n. 599. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 8). Exscripsit Lolling.

ΚΟΡΙΝΝΩ

Κοριννώ.

2983 Lapis inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΥ ///////////////

[Δ]ιου[σ . . . . .].

2984 In ecclesia S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2157 (Lebas *Inscr.* II, 738). Pittakis Eph. 2395 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 32. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 133. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 221 n. 618).

ΛΟΥΣΙΣ

Λουσίς.

2985 In vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam antiquam, ad domum Georgakis Constantelli. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 134 n. 36 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 223 n. 638). Exscripsit Lolling.

ΜΑΧΩΝ

Μάχων.

2986 Lapis inaedificatus in pariete septentrionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*i* (Lebas *Inscr.* II, 681. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 25. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 116. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 221 n. 615). Exscripsit Lolling.

/// Γ Α Κ Λ Ε Ι Σ

[Με]γακλεῖς.

2987 In ecclesia vici *Hagios Georgios*. Edd. Pittakis Eph. 2403. Lebas *Inscr.* II, 682. Cum n. 2940 coniunctum exhibet Rossii apographum, ex quo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LV*f* (Rangabé *Ant. Hell.* 2161. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 11, W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 123. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 222 n. 622. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 9).

Μ Ε Λ Α Ν Τ Ι Χ Ο Σ

Μελάντιχος.

2988 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Λ Ι Τ Α

Μελίτα.

2989 In ecclesia vici *Hagios Georgios* prope Coroneam. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LV*h* (Lebas *Inscr.* II, 683. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 124. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 222 n. 627).

Μ Ι Κ Ι Ν Α Σ

Μικίνας.

2990 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

Μ Ν Α Σ Α Ρ Χ Ο Σ

Μνάσαρχος.

2991 In vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem, ad domum Georgakis Constantelli. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 134 n. 37 (W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 104*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 223 n. 639). Exscripsit Lolling.

Μ Ν Α Σ Ι Θ Ε Α

Μνασιθέα.

2992 Marmor leucophaeum, inaedificatum in ecclesia S. Demetrii in vico cognomini sito meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 361 n. 19 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 224 n. 651). Exscripsit Lolling.

Μ Ν Α Σ Ω Ν

Μνάσων.

2993 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Exscripsit Lolling.

Ν Ε Α Σ

Νέας.

2994 Prope Coroneam. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LIV*a* (Lebas *Inscr.* II, 739. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 224 n. 645).

Ν Ι Κ Ω

Νικώ.

2995 Lapis quadratus leucophaeus, in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem, in domo Kutzopoli. Exscripsit Lolling.

Ν Υ Μ Ω Ν

Νύμων.

2996 Lapis inaedificatus in pariete occidentali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Pittakis Eph. p. 61. Ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*h* (Lebas *Inscr.* II, 701). Rangabé *Ant. Hell.* 2185. Pittakis Eph. 2363 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 24. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 115. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 219 n. 600). Exscripsit Lolling.

Ο Μ Ο Λ Ω Ι Χ Ο Σ

Ὁμολώιχος.

2997 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Exscripsit Lolling.

Ο Μ Ο Λ Ω Ι Χ Ο Σ

Ὁμολώιχος.

2998 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2148 (Lebas *Inscr.* II, 702). Pittakis Eph. 2389 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 31. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 111. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 220 n. 612). Exscripsit Lolling.

ΟΝΑΣΙΜΟΣ

Ὀνάσιμος.

2999 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΟΦΕΛΗΜΑ

Ὀφελήμα.

3000 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Exscripsit Lolling.

ΙΑΝΘΗΡΟΣ

[Π]άνθηρος.

3001 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΓΛΙΑΜΟΝϹ

[Π]α[ρ]άμονο[ς]. Supplevit Lolling.

3002 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis edito loco. Exscripsit Lolling.

ΠΑΡΑΜΟΝΕΧΑΙΡΕ

Sequuntur quattuor versus, qui legi nequeunt.

Παράμονε χαῖρε.

3003 Coroneae. Ex apographo ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LIV*g* (Lebas *Inscr.* II, 714).

ΠΑΡΑΜΟΝΕ
ΧΑΙΡΕ

Παράμονε | χαῖρε.

3004 Lapis subcaeruleus, in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam antiquam, ad domum Michaelis Papalampru. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 134 n. 33. Exscripsit Lolling.

ΠΑΡΔΑΛΙ
ΧΑΙΡΕ

Πάρδαλι | χαῖρε.

3005 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΠΑΥΣΙΧΑ

Παυσίχα.

3006 In ecclesia vici *Hagios Georgios* prope Coroneam. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*m* (Lebas *Inscr.* II, 728. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 223 n. 632).

ΠΙΣΤΩ

Πιστώ.

3007 Lapis albus, inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*p* (inde Lebas *Inscr.* II, 720. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 102. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 218 n. 591). Plenius et accuratius Pittakis Eph. p. 61 (inde K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 164 n. LII*a*, 3. Lebas *Inscr.* II, 740). Repetivit Pittakis Eph. 2367 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 37. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 121). Exscripsit Lolling.

ΠΟΛΥΚΛΙΑ

Πολύκλια.

3008 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Pittakis Eph. p. 61. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*g* (Lebas *Inscr.* II, 703). Minus accurate Rangabé *Ant. Hell.* 2139. Pittakis Eph. 2365 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 23. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 109. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 220 n. 607). Exscripsit Lolling.

ΠΟΛΥΚΛΙΔΑΣ

Πολυκλίδας.

3009 Lapis inaedificatus in pariete septentrionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVII*a* (Lebas *Inscr.* II, 684. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 20. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 113. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 221 n. 614). Exscripsit Lolling.

Γ O ι Θ I A Σ

Πο[υ]θίας.

3010 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Edd. ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*n* (Lebas *Inscr.* II, 729). Rangabé *Ant. Hell.* 2186 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 97. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 219 n. 601. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 331, 10). Exscripsit Lolling.

Γ P A Ξ I O N

Πράξιον.

3011 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

Π T Ω I Ω N

Πτωΐων.

3012 Lapis albus, ad domum Anagnostis Papalampru in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 135 n. 40 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 104*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 223 n. 641). Exscripsit Lolling.

Ξ A B Y K T A Ξ

Σαβύκτας.

3013 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

C A Ω N

Σάων.

3014 Lapis leucophaeus parvus, similis basis, apud ecclesiolam desertam S. Ioannis, quae est dimidio fere horae meridiem versus a vico *Hagios Georgios* inter rudera vici cuiusdam iampridem deserti. Exscripsit Lolling.

Σ I M O Y Λ I N A

Σιμουλίνα.

3015 Marmor leucophaeum, inaedificatum in ecclesia S. Demetrii, quae est in vico cognomini sito meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 361 n. 21. Exscripsit Lolling.

Ⱶ Π O P Ⱶ
X A I P Ⱶ

Σπόρε | χαῖρε.

3016 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

Σ Y N Φ O P O N
X A I P E

Σύνφορον | χαῖρε.

3017. 3018 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Titulum n. 3017 ed. ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*f* (Lebas *Inscr.* II, 747). Rangabé *Ant. Hell.* 2166 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 596. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 42. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 139. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 225 n. 657). In altera parte titulus antiquior n. 3018, cuius extremus modo versus nunc legi potest. Utrumque exscripsit Lolling.

(3017)

C Y P I N A X A I P E

(3018)

////////////////////////
////////////////////////
X A I P E T E

3017 Συρίνα χαῖρε.
3018 [οἱ δεῖνες] | χαίρετε.

3019 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2150 (Lebas *Inscr.* II, 704). Pittakis Eph. 2388 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 220 n. 613). Exscripsit Lolling.

Σ Ω Σ O Σ

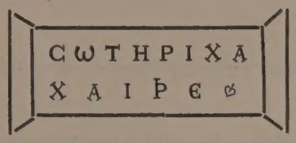
Σῶσος.

3020 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ed. Lebas *Inscr.* II, 749. Exscripsit Lolling.

C Ω T H P
X A I P E

Σώτηρ[ε] | χαῖρε.

3021 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Pittakis Eph. p. 61. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVII*i* (Lebas *Inscr.* II, 734). Pittakis Eph. 2370 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 614. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 40. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 137. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 225 n. 654). Exscripsit Lolling.

Σωτηρίχα | χαῖρε.

3022 In pariete ecclesiae S. Taxiarchis prope Coroneam. Ed. Pittakis Eph. p. 61 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 165 n. LII*b*, 5. Lebas *Inscr.* II, 741. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 38. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 136. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 225 n. 653).

ΣΩΤΗΡΙΧΑ

Σωτηρίχα.

3023 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Primum versum solum ed. Pittakis Eph. p. 61, totum titulum ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*c* (Lebas *Inscr.* II, 711). Rangabé *Ant. Hell.* 2151. Pittakis Eph. 2359. Exscripsit Lolling.

ΣΩΤΗΡΙΧΕ
ΧΑΙΡΕ

Σωτήριχε | χαῖρε.

3024 In ecclesia vici *Hagios Georgios* prope Coroneam. Edd. Lebas *Inscr.* II, 742. Rangabé *Ant. Hell.* 2162 (Pittakis Eph. 2400. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595). Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*o* (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 33. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 132. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 222 n. 623).

ΤΙΜΟΚΡΙΤΑ

Var. lect. Rossii exemplum expressi. Initio ΤΕΙΜ Lebas, ΕΙΜ Rangabé (Pittakis).

Τιμοκρίτα.

3025 Lapis inaedificatus in pariete occidentali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Ex apographo Rossii ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVII*k* (Lebas *Inscr.* II, 744. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 45 n. 41. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 138. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 398 n. 656). Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΞΕΝΑ
ΧΑΙΡΕ

Τιμοξένα | χαῖρε.

3026 Lapis inaedificatus in pariete occidentali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΩΝΧΕΡΕ

Τίμων χ[αῖ]ρε.

3027 Lapis inaedificatus ad ecclesiolam S. Demetrii in vico cognomini sito meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Exscripsit Lolling.

ΤΡΥΦΕΡΑ

Τρυφέρα.

3028 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Pittakis Eph. p. 61. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVIII*a* (Lebas *Inscr.* II, 712). Rangabé *Ant. Hell.* 2188. Pittakis Eph. 2369. Exscripsit Lolling.

ΤΡΥΦΩΝ
ΧΑΙΡΕ

Τρύφων | χαῖρε.

3029 Lapis fuscus, supra fractus, inscriptus litteris altis 0,03, inaedificatus in ecclesia S. Demetrii in vico ἅγιος Δημήτριος sito meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Ed. B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 360 n. 17 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 224 n. 649). Contulit Lolling.

ΦⱵ.ⱵΚΛιΛ
ΘΙΟΔΩΡΙΑ

Φε[ρ]έκλια | Θιοδωρία.

3030 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΙΩΝ

Φιλίων.

3031 Lapis leucophaeus, in ecclesiola deserta S. Ioannis, quae est dimidio horae a vico *Hagios Georgios* meridiem versus, inter rudera vici iampridem deserti. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΛΙ, ////////////////

Φιλλι....

3032 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

. ΙΛΛΩ

[Φ]ιλλώ.

3033 Coroneae. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LIV*e* (Lebas *Inscr.* II, 715).

ΦΙΛΟΞΕΝΕ
ΧΑΙΡΕ

Φιλόξενε | χαῖρε.

3034 Lapis inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2145 (Lebas *Inscr.* II, 705). Pittakis Eph. 2386 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 595. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 44 n. 30. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 110. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 220 n. 610). Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΜΝΑΣΤΟΣ

Φιλόμναστος.

3035 In vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam antiquam, ad domum Georgakis Constantelli. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 134 n. 38 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 223 n. 640). Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΩΝ

Φίλων.

3036 In ecclesia vici *Hagios Georgios* prope Coroneam. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LV*g* (Lebas *Inscr.* II, 743. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 222 n. 626).

ΦΙΛΩΤΕΡΑ

Φιλωτέρα.

3037 Tabula oblonga lapidis subcaerulei, inaedificata ad fontem qui est iuxta ecclesiolam S. Ioannis et vicum desertum dimidio horae meridiem versus a vico *Hagios Georgios.* Exscripsit Lolling.

. ΛΡΟΠΙΣ

[Χ]αροπίς.

3038 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in angulo meridionali et orientali ecclesiae S. Blasii, quae est iuxta vicum exiguum *Rachi* situm e regione fontium calidorum montis Laphystii. Exscripsit Lolling.

ΧΗΡΑΝΔΡΟΣ

Χήρανδρος.

3039 Lapis inaedificatus in pariete septentrionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΙΤΑ

.....ιτα.

3040 In ecclesiola S. Demetrii in vico cognomini sito meridiem et orientem versus ab Orchomeno (*Skripu*). De origine lapidis vide ad n. 2870. Exscripsit Lolling.

λ ϒ Ο Υ

[......μ]άχου.

3041 Lapis subcaeruleus immissus scalis ante domum Christi Kavojannakis in vico *Hagios Georgios* sito prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΝΔΡΟΣ

[.....α]νδρος.

3042 Lapis insertus parieti orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΧΑΙΡΕ

..... | χαῖρε.

3043 Lapis subcaeruleus, inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Ex Finlayi schedis litteris minusculis ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 134. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 154 n. XXXIX*b* (Lebas *Inscr.* II, 687). Pittakis Eph. 2358 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 8. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 112. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 218 n. 592). Errore separatim, tamquam si singula nomina in singulis lapidibus essent, ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2171. 2172. 2175. Exscripsit Lolling.

ΑΡΙΣΤΩΝ
ΑΡΧΕΛΑΑ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΑ

Ἀρίστων, | Ἀρχελάα, | Ἀριστονίκα.

3044 Lapis subcaeruleus, inaedificatus ad portam qua intratur in impluvium ecclesiae Panagiae, quae est in vico *Hagios Georgios* prope Coroneam antiquam. Ex apographo Rossii ad Boeckhium misso ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 167 n. LVI*h* (Lebas *Inscr.* II, 689. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 43 n. 16. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 128. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 222 n. 629). Exscripsit Lolling.

ΡΧΙΑΣ
ΩΣΙΝΙΚΑ

[Ἀ]ρχίας, | [Σ]ωσινίκα.

3045 Lapis albus, inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΔΗΜ //////////////// Ε
Π ///////////////////// Ε

Δημ[.... χαῖρ]ε. | Π[....... χαῖρ]ε.

3046 Lapis inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΖΩΙΛΗ
ΚΑΙΑΝΤΙΚΡΑ
ΤΕΑΧΑΙΡΕΤ///

Ζωΐλη | καὶ Ἀντικρά|τεα, χαίρετ[ε].

3047 Lapis inaedificatus in interiore parte ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Foede corruptum ed. Pittakis Eph. 3372. Multo accuratius ex apographo Rossii ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 168 n. LVII*h* (Lebas *Inscr.* II, 734. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 114. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 219 n. 602). Male in duos titulos disiunctum nec sine mendis ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2187. 2189. Exscripsit Lolling.

ΖΩΠΥΡΑ
ΣΩΣΙΧΑ

Ζωπύρα, | Σωσίχα.

3048 In interiore parte ecclesiae S. Taxiarchis, quae est in regione *Pontza* prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

ΖΩΠΥΡΕΙΝΑ
ΧΑΙΡΕ
ΖΩΣΙΜΕ
ΧΑΙΡΕ

Ζωπυρεῖνα | χαῖρε, | Ζώσιμε | χαῖρε.

3049 Lapis subcaeruleus in vico *Hagios Georgios* prope Coroneam antiquam, in domo Michaelis Papalampru. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 134 n. 31. Exscripsit Lolling.

+ΑΡΟΠΙ
+ΑΙΡΕ
ΣΩΣΩΧΑΙΡΕ
ΣΩΤΗΡΙ

Χαροπί, | χαῖρε· | Σωσῶ χαῖρε. | Σωτηρί.

3050 Lapis inaedificatus in pariete orientali ecclesiae S. Taxiarchis sitae in regione *Pontza* prope Coroneam antiquam. Ex Finlayi schedis ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 134. Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 154 n. XXXIX*a* (Lebas *Inscr.* II, 718). Pittakis Eph. 2360. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΆΡΙCΤΩΝΙ
ΆΡΙCΤΩΝΟC

ΆΡΙCΤΩΝΚΆ
ΛΕΧΡΗCΤΕ
ΧΆΙΡC *sic*

Ἐπὶ Ἀρίστωνι | Ἀρίστωνος. | Ἀρίστων, κα|λὲ χρηστέ, | χαῖρε.

3051 In vico *Mamura*. Edd. Pittakis Eph. 2406. Lebas *Inscr.* II, 664 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 598. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 45 n. 44 et ap. Collitz *Griech. Dialektinsch.* I p. 225 n. 659). Nunc quia lapis calce oblitus est, titulus legi nequit.

ΕΠΙΣΥΜΦΟΡΩΔΑΜΟΝΟC

Expressi Lebasii exemplum, quocum Pittakis consentit praeter litterarum formas (Γ Σ C pro Π Σ C).

Ἐπὶ Συμφόρῳ Δάμ[ω]νος.

3052 Fragmentum marmoris subcaerulei, inaedificatum ad ecclesiolam desertam *ἁγίας Αἰκατερίνης* in vico *Mamura* sito prope Coroneam veterem. Exscripsit Lolling.

\ P L –
P I Σ T I Ω
I T O Σ ϵ
∩ V

Vs. 2 [᾿Α]ριστίω[ν]. Reliqua obscura.

3053 In ecclesia vici *Hagios Georgios*. Edd. Pittakis Eph. 2402. Lebas *Inscr.* II, 750.

Ε Γ Α Λ Ο Ν
Ι Ο Υ Γ

Var. lect. Vs. 2 ΙΟΥΡ Pitt., ΙΟΥΓ Leb.

Coniciat quispiam, titulum sepulcralem esse, qui sic restituendus sit: [Μ]εγαλου[ίκη | .....]ίου γ[υνή]. Sed id incertum est.

XIII.

LEBADEA.

3054 Tabula lapidis leucophaei, in domo Pauli Athanasiu fabri scriniarii ad introitum oppidi Lebadeae. Exscripsit Lolling.

Ϛ Ν Π Ο Λ –
Ϛ Κ Α Φ Ι Σ Ο Δ Ω
\ Λ Ε Ι Ο Σ Ε Π Ω Φ Ε
ι Ο Π Ε Ρ Ι Τ Ω Δ Α Ν Ε Ι Ω
Α Ν Α Ξ Ι Ω Ν Ι Κ Η Α Υ Τ Ο Σ
Σ Ε Ω Σ Τ Ε Λ Α Δ Δ Ο Υ Σ Θ Η
Τ Ω Ε Τ Τ Ε Κ Α Ν Δ Ω Ε Ι Δ Ρ Α Χ
\ Ι Σ Π Ε Ρ Ι Ο Υ Τ Ω Ν Ε Ψ Α Φ Ι Τ Τ Α
Ν Τ Ο Σ F Α Ν Α Ξ Ι Ω Ν Ο Σ Ε Φ Υ
Σ Ο Π Ε Ρ Α Μ Ε Ρ Ι Α Σ Λ Α Ψ Ε Τ Η ''
Ν Ο Ν Π Α Ρ Τ Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Κ Α
Κ Α Ε Π Ι Γ Ρ Α Ψ Ε Ι F Α Ν Α Ξ
Ι Ο Σ Ο Π Ε Ρ Α Μ Ε Ρ Ι Α Σ Π C
Ι Ε Ι Ο Π Α Τ Ε Ι Ρ Α Υ Τ ∩
Τ Ω Σ Τ Α Μ Ι Α Σ Τ Ω
Μ Ε Ι Ν Ο Ν Τ Α Ν Ε Π Α
Α Θ Ω Σ Ε Ν Τ Υ Ψ Α Φ Ι
Κ Α Π Ω Ν Ο Σ
Τ Ο Ν Τ Λ
V ∩

[....... ἐπιδεὶ τοὶ ταμίη .... πεδὰ τ]ῶν πολε[μάρχων ....|..........]ω, Καφισοδώ[ρω ...., | ... .κ]λεῖος ᾿Επωφέ[λιος σουνωμο|λογείσαν]το περὶ τῶ δανείω [... ..... τᾶς | ἀποδόσιος ϝ]αναξίωνι κὴ αὐτὸς [ϝαναξίων σουν|εχώρει]σε ὥστε λάδδουσϑη [ἑκάστω | ἐνιαυ]τῶ ἔττε καν δώει δραχ[μὰς ...., | καϑὼς ἁ πό]λις περὶ οὕτων ἐψαφίττα[το ....|..... ...]ντος ϝαναξίωνος, ἐφ᾿ ὗ [...............|....... τὰ]ς ὁπεραμερίας λάψετη [.........|.... τὸ γενόμε]νον παρ τᾶς πόλιος κα.. ....|.....κα ἐπιγράψει ϝαναξ[ίων .... | τὰς κατ τᾶς πόλ]ιος ὁπεραμερίας πο..........|........... εἶ ὁ πατεὶρ αὐτ[ῶ ....|..........] τὼς ταμίας τὼ[ς ἄρχοντας | τὰν πράταν πετρά]μεινον τὰν ἐπ᾿ ἄρ[χοντος ....|..........., κ]αϑὼς ἐν τῦ ψαφί[σματι γέγραπτη, | ....] Κάπωνος, ...|... .... τὸν τα[μίαν τὸν προάρχοντα | κὴ τὼς πολεμάρ]χω[ς ....].

Argumentum huius plebisciti persimile esse apparet eorum, quae ad aes alienum a civitate Orchomeniorum contractum spectant (n. 3171. 3172. 3173). Sed id memorabile est, quod ex vs. 6. 7 cognoscitur, de reddenda pecunia, quam Anaxio mutuam dederat populo Lebadensium, inter utrosque sic convenisse, ut annuis pensionibus quoad ille superstes esset, certam summam acciperet qua cum usura ipsum quoque caput contineretur. Neque enim de solis usuris haec intellegenda esse, ex verbis ἔττε καν δώει cognoscitur.

3055 Lebadeae in impluvio templi cuiusdam Turcici. Satis neglegenter exscriptum titulum edidit Pococke Inscr. antiq. P. I c. 5 s. 5 p. 61 (Boeckh C. I. G. 1571). Lapidem admodum detritum eodem loco invenit Leake et quae tum etiam legi poterant edidit *Travels in Northern Greece* II p. 130 tab. VII n. 32. (Utrumque apographum separatim repetiverunt K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 37 sqq. et Lebas *Inscr.* II, 761. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 4 n. 13. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 65. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 156 n. 413 cum Add. p. 393). Cf. quae de hoc titulo disputavit Koehler Hermae XXIV p. 640 sqq.

Leake:

ΟΞΕΤΗΠΟΛΙΛΕΒΑΔΕΙ
...ΑΝ.Ο.....ΤΟ...ΡΕφΩ
....ΡΟ...........ΡΙΩΝΟ
ΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑ......Υ.ΑΣΔΕΚΑΚ
ΚΗΟΣΤΙΣ.ΕΙΚΑΤΑΒΕΒΑΩΝΑΝΤΙΘΕ
ΟΝΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑΩΝΕΙΛΥΤΑΣΔΕΚΑ...
ΜΕΝΑΥΤΩ·ΕΝΤΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ.ΥΝΤΑ.ΓΓ
ΚΑΙ.ΚΕΔΟΝΩΝΒΑΣΙΛΕΥ.ΚΑΤΑΒΑ....
.ΟΝΥΠΕΡΑΥΤΟΣΑΥΤΩΑΝΕΘΕΙΚΕ...ΤΗΣ
ΑΡΜΟΙΒΛΕΟΙ...ΚΑΤ....ΕΝΙ..ΔΑΣΔΑΜ
ΑΠΕΛΛΑΝΕΥΣΚΑΤΑ...ΑΝΕΘ....ΑΡΓΥΡΙΩ
ΡΙΣΜΝΑΣΤΗ..ΜΑΧΟΣ.ΟΛΕΜΑΡΧΟΥ.ΩΡ.ΕΥ
ΕΚΚΥΤΕΝΙΟΥΤΡ.φΩΝΙΩΙΕΝΤΟΝΟ...ΥΡΟΜ
Δ..ΚΟΥΣΔΥΟ.............ΚΑΙΔΕΚΑΠΕΝ
ΤΕ.ΑΙΣΙΩΝ...................ΙΟΣΤΡΙ
ΔΡΑΧΜ....................ΠΕΝΤΕ
..ΑΜΡ.Δ...................ΟΣ.Α..
ΚΟΝΕΥΑΝΟΙΔΑΣ...........ΟΣΛΟ.ΟΣ
ΕΒΔΟΜΕΙΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΑΣ......ΙΔΑΣ
ΔΑΜΕΑΤΗΝ...........ΑΝΔΡΙΩ
ΕΥΑΝΟΙΔΑΣ.............ΕΙΚΟΝ
ΔΡΑΧΜΑΣ.............ΑΡΓΥΡΙΩ
....................ΠΥ..ΙΝΙΚΟΣφΙΛΟ
ΚΡΑΤΕΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΟΣΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣ
ΠΥΘΩΝΙΚΟΣφΙΛΟΚΡΑΤΕ...............
ΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣΠΟΥΘΟΝΙΚΟΣΤΑΝΑ
ΓΡΗΟΣφΙΛΟΚΡΑΤΕΙΟΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.....
....................ΡΟΥ..........
ΠΕΝΤΕΣΤΑ...........ΚΑΛ.........
ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΧΑΛΚΙ................
ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣΞΗΝΟΔΟΤΩ
ΤΕΣΤΑΤΗΡΑΣ
ΕΥΑΝΟΙΔΑΣ
ΑΡΓΥΡΙΩΝ
ΑΓΛΑΟΣ

Pococke:

ΣΣ...ΟΙΙΤΗΠΟΑΙΛΕΒΑΔΕΙ
‾3‾‾ΟΙΙΙΣΦΩΙΟΙΚΑΤΑΡΟ
..ΟΡΑΧ..ΣΙΙΝΟΜΙΣΜΑΓΑΡ
ΑΩΝΕΚΑΥΙΑΣΔΕΚΑΚΑΤΑΑΥΤ
\ΚΡΟΣΤΙΣΗΕΝΚΑΙΑΒΕΒΑΩΝΑΝΤΕΘΕΙΚΙΠΑ
ΟΝΔΡΥΙΔΡΑΥΜΑΩΝΕΙΛΥΤΑΣΔΕΚΑΙΓΡΑΦΕ
.ΡΙΕΙΙΛΥΤΩ.ΤΙΛΙΤ..ΤΑΛΑΝ...ΙΝΤ..ΓΚΗΔΙ
ΚΑΣ.ΕΔΟΝΟΝΒ‾ΙΤΑ/.ΙΑΡΑΒΑ.Λ.ΤΗΝ
..ΟΝΥΗΕΡΑΥΤΟΣΥΤΩΟΝΕΟΕΙΚΕΠΑΙΓ.ΤΙΙ.
ΑΡΜΟΙΒΑΕΟΡΑΣΙΚΥΙΙΑΡΧΕΝΑΥΙΔΑΙΑΝΕ
ΑΓΕΛΛΑΝΕΥΣΚΑΤΑ...ΝΕΟΑΙΚΕΑΡΙΙΡΙΣΗ
ΡΙΣΗΝΑΣΤΗΑΣ..ΟΣΠΟΛΕΤΑΡΧΟΜΟΡΙΕΥ
ΕΚΚΥΗΝΙΟΥΤΡΟΦΙΙΩΙΕΝΤΟΝΟΗΣΑΥΡΟΝ
ΔΑΡΙΚΟΥΣ...Α\ΙΛΑΤΟΙΚΑΙΔΕΚΑΠΕΛΙ
ΤΕΑΙΣΙΩΝ.....Υ...ΩΙΙΣΙΟΣΤΙΟΙ
ΑΡΑ.Μ..........ΑΤ.Γ.ΙΝΤΙ
ΑΜΙ.Δ.Μ......ΟΤΟΣ.ΣΑ
ΑΝΕΚΑΝΟΙΔΑΣΜΙΚΩΙΩΝΟΣΛΟΥΡΟΣ
ΕΒΔΟΜΕΙΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΑΣ...ΙΔΑΣ
ΔΑΜΕΑΤΗΜΟΣΑΥΡ.......ΑΝΔΡΙΩ..
ΕΥΑΝΟΙΔΑΣΜΙΚΡΙΩΝΟΣΑΟΣΡΟΣ.ΡΟΙΙΙΙΡΙΟ
ΔΡΑΧΜΑΣΣΙΙ.ΣΙΔ...ΑΙΙ.ΥΡΙΩ
ΟΥΝΙΟ'..ΙΙΥΣΟ.ΟΝΙΙΝΟΝΙΚΟΣΦΙΛ
ΚΡΑΤΕΙΟΣΤΑΝΑΡΙΗΟΣΔΕΚΑΣΤΑΤΑΡΑ
ΠΥΘΟΝΙΚΟΣΟΙΑΟΚΡΑΤΕΙΟΣΤΗΝΑΓΡΑΙΟ
ΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣΙΤΟΥΟΝΙΚΟΣΤΑΝ...
ΠΡΗΟΣΜΟΚΡΑΤΙΟΣΤΡΙΟΝΤΑ.ΤΑΤΙΙΡΑΣ
ΑΙΙΥ....ΚΑΤΗ..Ε..Λ.ΕΟΥΙΑΙΟΣ....
ΝΕΝΤΕΣΤΑΚΙ.ΡΑ.....ΚΑΛ.....
ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΥΛΑΚΙΔΙΚΗΙ.......
ΑΣΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣΖΗΝΟΔΟΤΩ
ΤΙΣΙΑΤΕΡΑΣ...............
ΕΥΑΝΟΙΛΑΣ.................
ΑΡΓΥΡΙΩ.................
ΑΓΛΑΟΣΟΣΝΗΣΑΙΤΙΑΟΣΤΗΙ......
ΣΤΑΤΗΡΑΣ................
ΟΙΟΣΦΙΔΟΛΑΩΑΙ..............
ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΙ.Ν............
ΠΟΛΙΟΣΑΝΕ................
ΔΟΥΛΕΚΑΛ.................
ΑΣΠΑΤΙΟΥ.................
ΠΩΝΟΣΚΑΠΙ.................
ΛΩΜΟΣΤΟ...................
ΤΑΣΠΕΑ...................
ΕΝΤΟΣΛΗΟΧ................
ΝΟΣΤΑΣ..............
ΙΟΙΡΑΕΟΡ..................
ΟΔΕΚΑ...................
ΛΑΟΣΚ....................
ΚΟΣΤΗ..................
ΙΕΝΑ....................
ΔΟΜΕΙ...................
ΟΙΑ....................
ΛΙΣΤΟΙΣΘΟΙΟΙΑ...................

Plebiscitum Lebadensium de muneribus Trophonio offerendis ab eis hominibus qui oraculi consulendi causa in antrum sacrum se demitterent (vs. 1—7) excipit laterculus donorum per eam occasionem dedicatorum. Quo in indice primum locum tenere Amyntam Macedonum regem (vs. 7) Keilius perspexit, sed ille et omnes qui post eum titulum ediderunt, hunc Arrhidaei filium, Philippi patrem esse putaverunt. At Koehlerus iure meritoque monuit, quin patri huius Amyntae Perdiccas, non Arrhidaeus nomen fuisset, litteras in utroque apographo servatas non sinere dubitari. Quare Philippi fratris filium intellegit. Eum patre mortuo regnum adeptum esse, sed quia etiamtum impubes esset, Philippum patruum eius nomine res Macedonum administrasse Iustinus VII, 5, 9 narrat. Qui etiamsi diu eum non regem, sed tutorem egisse dicit, tamen quia insequens enuntiatum cum hac re pugnare videbatur, homines docti de temporis spatio non crediderunt scriptori. At hic titulus eius testimonium confirmat, quia Amyntas, quem non infantem, sed adulescentulum illuc descendisse manifestum est, tamen hic regis nomine ornatur. Id igitur circiter a. 350 a. Chr. factum iure statuit Koehlerus. Sed utrum tum statim hae litterae lapidi incisae sint an postea, difficile est definire. Etenim quia lapis ipse periit, de litterarum formis lubricum est diiudicare ex Pocockii et Leakii exemplis. Dialectus vero propterea non multum confert ad aetatem explorandam, quia pleraque nomina peregrinorum sunt, in quibus iam medio quarto a. Chr. n. saeculo volgares formas usurpatas esse neutiquam incredibile est; et in uno nomine Boeotico quod identidem recurrit, in patris significatione Φιλοκράτειος utrum ipsius nominis genetivus casus an adiectivi patronymici nominativus agnoscendus sit non licet pro certo pronuntiari, etsi hoc quidem multo veri similius est.

[. . . . . ἔδ]οξε τῆ πόλι Λεβαδει[ήων, | ὅς κα ἐν τὸ] ἄν[τρ]ο[ν κατα]β[ᾶ], τοῖ [Τ]ρεφω[ν]ίοι κατ[ι]αρ[ῶμεν | ἐν τὸν] Θ[ησ]α[υ]ρὸ[ν] νόμισμα ἀρ[γού]ρι[ο]ν [κὴ] | δέκα δραχμάων ε[ἰλ]ύ[τ]ας δέκα κατὰ αὐτ[όν]. | κὴ ὅστις [μ]εὶ καταβεβάων ἀντίθε[ιτι κατὰ αὐτ]|ὸν δέκα δραχμάων εἰλύτας δέκα, γραφέ|μεν αὐτ[ὸν] ἐν τρία τάλαντα.

'Α[μ]ύντα[ς] Π[ερ]δί[κ]|κα [Μα]κεδόνων βασιλεὺ[ς] καταβὰ[ς ἐν τὸ ἄντ|ρ]ον ὑπὲρ αὐτοσαυτῶ ἀνέθεικε [. . . . . .|. . . . . ϝί]κατ[ι]. 'Αρχεναυίδας Δαμ[έ]|α Πελλανεὺς κατα[βὰς] ἀνέθ[ε]ικε ἀργυρίω | [τ]ρῖς μνᾶς. Τη[λέ]μαχος [Π]ολεμάρχου [Δ]ωριεὺ[ς] | ἐκ Κυτενίου Τρ[ε]φωνίῳ ἐν τὸν [Θ]ησαυρὸν | δαρικοὺς δύο, [δραχμ]ὰ[ς ἑκ]ατὸ[ν] καὶ δεκαπέν|τε. Αἰσίων [. . . . . ο]υ [Μιλ]ήσιος τρι[άκοντα] | δραχμ[ὰς κὴ . . . .] πέντε. | [Εὐ]α[νθί]δ[ας Μικρίωνος Λοκρ]ὸς [δ]α[ρι]|κόν. Εὐαν[Θ]ίδας Μικ[ρ]ίωνος Λο[κ]ρὸς | ἑβδομείκοντα δραχμάς. . . . . . ίδας | Δαμέα Τή[νι]ος ἀρ[γουρίω] 'Ανδρίω . . . . | Εὐαν[Θ]ίδας Μικρίωνος [Λ]ο[κ]ρὸς [ἑβδ]ο[μ]είκον[τα] | δραχμὰς . . . . ἀ[ργ]υρίω. | . . . . . . Πυ[Θ]όνικος Φιλο|κράτειος Ταναγρῆος δέκα στατῆρας. | Πυθόνικος Φιλοκράτειος Τ[α]ναγρῆος | δέκα στατῆρας. Πουθόνικος Τανα|γρῆος Φιλοκράτειος τριάκοντα [σ]τατ[ῆ]ρας | ἀ[ργ]υ[ρίω. 'Ε]κατῆ[ος] 'Ε[κατο]δ[ώ]ρου [Κώ]ιος | πέντε στα[τῆ]ρα[ς]. Καλ[. . . . .] | 'Αριστίωνος Χαλκιδικὴ . . . . | 'Ασσκλαπιάδας Ζηνοδότω [. . . . . πέν]|τε στατῆρας. | Εὐαν[Θ]ίδας [Μικρίωνος Λοκρὸς . . . . . .] | ἀργυρίω . . . . | 'Αγλαοσ[θέ]νης Αἰτί[ων]ος(?) Τή[νιος . . . . . .] | στατῆρας . . . .|ο.ος Φιδολάω Αἰ[τωλὸς(?) ἀνέθεικε . . . .] | Μενεκράτει[ς] Ν[. . . . . 'Υαμ]|πόλιος ἀνέθει[κε στατεῖρας . . . .]|δ[ί]ου, δέκα [δραχμὰς . . . .] | 'Ασπα[σ]ίου [. . . . . ἀνέθεικε . . . .]|πω[λ]ος Καπί[ωνος . . . . . . ἀνέθεικε . . . . . . Φί]|λω[ν]ος Το. . . . .|τας Πελ[οπίδα(?) . . . . ἀνέθεικ]|εν τὸ [ἐ]λησχ[ρίστιον . . . .]| νος Τασ[. . . . . | Μ]οιρα[γ]όρ[ας . . . .|ο δέκα . . . .|λαος Κ. . . . .|κοστη . . . .|ιενα . . . . ἑβ]|δομεί[κοντα . . . .|. . . οια . . . .|λις τοῖς Θοιοια. . . . .

Decretum vs. 1—7 totum supplere ausus sum, atque etsi in priore parte multa incerta sunt, tamen de argumento non potest dubitari. Nam praeter illa decem liba (εἰλύτας, v. Meister p. 393) quae decem drachmarum pretio comparanda et deo consecranda sunt, etiam de pecunia in thesaurum sacrum conferenda hic aliquid praescriptum fuerit necesse est, quia aliter non intellegeretur, quo consilio huic potissimum decreto index pecuniarum consecratarum subiunctus esset. At nullam certam pecuniae summam lege constitutam fuisse cum propter diversas eorum qui oraculum consulturi essent fortunas probabile est, tum ex ipsa pensionum in indice subiecto enumeratarum varietate apparet. Etiam in hoc laterculo nonnulla plenius ac rectius quam adhuc factum est restituere posse mihi visus sum. Ex quibus, si quid video, plane certa sunt quae posui vs. 35 init. 38 fin. 39 init. Nam quod Larfeldius et Meisterus hic habent [ὑπὲρ τᾶς] | πόλιος, id ab huius indicis ratione et argumento alienum videtur. Quare quum ethnici extremam partem hic legi manifestum sit, ex omnibus oppidorum nominibus quorum altera pars est πόλις, unum Hyampolis hic in censum venit, quia ab hoc uno ethnicum non in -πολίτης cadens derivari didicimus ex titulis Delphicis, qui 'Υαμπόλιος exhibent (Syll. Inscr. Graec. 198. 463). Vs. 45 lenissima mutatione restitui vocem ἐλησχρίστιον, quam eandem habes n. 2419. 3091.

3056 Tabula lapidis albi admodum detrita, immissa pavimento viae publicae ante domum privatam cuius dominus est Anastasius Panariás, in oppido Lebadea. Exscripsit Lolling.

ΜΑΣΙΚΟΝΑΙΙ
\ΟΙΛΙ
ΜΙΝΟΥΝ
ΡΙΤΩΝΙ
ΜΟΥ\
Ι/ΛΛΜΙ'/
ΕΓΡΙ

. . . . .μα [ε]ἰκόν[α . . . .|. . . . . εὐν]οίᾳ(?) [. . . . . ἡ]μῖν οὖν [. . . . .|. . . . . . . πε]ρὶ τῶν [. . . . .|. . . . . . τοῦ δή]μου . . . .|. . . . . λ[α]μπά[δα . . . .|. . . . . . γ]έγρ[απται(?) . . . . . .].

Suspiceris hoc miserum frustulum ex plebiscito de hominis nescio cuius bene de republica meriti honoribus superesse. Sed ne id quidem certum est.

3057 Fragmentum tabulae lapidis leucophaei, ad domum Ioannis Kavarakis in ea parte oppidi Lebadeae quae vocatur *Gurna*. Exscripsit Lolling.

Ι
ΛΓΑΝΚ
ΙΣΙ/ΡΟ

Facile intelleguntur formulae decreti proxeniae, quas iam Lollingius indicavit: [κὴ κατ]ὰ γᾶν κ[ὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τἆλλα πάντα ὅσαπερ κὴ τοῖς ἄλλο]ις [π]ρο[ξένοις καὶ εὐεργέτης τᾶς πόλιος ὑπάρχι].

3058. 3059 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate mutilo, fracta infra, a. 0,50, l. 0,37, c. 0,18, inventa in ea parte urbis Lebadeae, quae spectat inter septentriones et occidentem solem. Nunc est in schola vetere. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 376. Exscripsit Lolling.

(3058)

Λ Ν Ι
Ν Π Ο Λ Ε Μ Ι Σ
Ο Μ Ε Ν Ω Χ Ε Ρ Ι Τ

(3059)

ΑΡΧΟΝΤΟΣΦΥΛΑΡΧΟΥΜΗ
ΝΟΣΠΑΝΒΟΙΩΤΙΟΥΔΕΥΤΕ
ΡΑΑΘΑΝΙΑΣΔΗΜΑΙΝΕΤΟΥΕΙ
ΠΕΠΡΟΣΤΕΤΗΝΒΟΥΛΗΝΚΑΙ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΨΗΦΙΣΜΑΟΓΡΑ
ΦΕΙΕΠΕΙΔΗΑΡΙΣΤΑΓΟΡΟΣΑΡΙ
ΣΤΙΠΠΟΥΧΑΙΡΩΝΕΥΣΑΝΗΡ
ΑΓΑΘΟΣΥΠΑΡΧΩΝΑΠΟΤΗΣ
//////ΩΤΗΣΗΛΙΚΙΑΣΖΗΛΩ
///ΗΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣΤΩΝΠΡΟΣ
//////ΕΤΗΝΚΑΙΔΟΞΑΝΑΝΗΚΟΝ
////////ΝΕΥΧΡΗΣΤΟΝΕΑΥΤΟΝΠΑ
//////////ΕΤΑΙΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΤΑ
ΩΝΚΑΙΠΡΑΤ

3058 [Λεβαδειῆοι | ἀνέθι]αν ἀ[πὸ τῶ]|ν πολεμί[ων ἐπιμελ]|ομένω Χερι-τ.....

3059 Ἄρχοντος Φυλάρχου, μη|νὸς Πανβοιωτίου δευτέ|ρα, Ἀθανίας Δημαινέτου εἶ|πε πρός τε τὴν βουλὴν καὶ | τὸν δῆμον τὸ ψήφισμα ὃ γρά|φει· ἐπειδὴ Ἀριστάγορος Ἀρι|στίππου Χαιρωνεύς, ἀνὴρ | ἀγαθὸς ὑπάρχων, ἀπὸ τῆς | [πρ]ώτης ἡλικίας ζηλω|[τ]ὴς γενόμενος τῶν πρὸς | [ἀρ]ετὴν καὶ δόξαν ἀνηκόν|[τω]ν, εὔχρηστον ἑαυτὸν πα|[ρέχ]εται ἐν παντὶ καιρῷ τὰ | [συμφέροντα λέγ]ων καὶ πράτ|[των, ...].

Titulus dedicatorius n. 3058 utrum re vera Lebadensium nomen habuerit, ut sumpsi, an Boeotorum, in medio relinquendum est. Nam utique sermo et litteratura docet, eum plebiscito n. 3059 aliquanto antiquiorem esse, ut nihil obstet quominus illam dedicationem foedere Boeotorum manente etiamtum factam statuamus. Sed decretum n. 3059 post Boeotorum societatem a Romanis dissolutam factum esse inde apparet, quod homini Chaeronensi a Lebadensibus proxenia decernitur. Nam id foederis Boeotici recentioris aetate non factum esse apparet ex titulis Oropiis (cf. adn. ad n. 262). Quare etiam plebiscitum n. 2708, ubi Acraephienses hospitio publico ornant hominem Copaeum, illa aetate recentius habendum est.

3060 Lebadeae exscripsit F. Lenormant, cuius ex apographo ed. W. H. Waddington Expl. ad Lebas *Inscr.* III, 535 *c* (Mommsen C. I. L. III, 2 p. 812 *C*).

✳ Κ Δ	Ϲ Ι Ϲ Υ Ν
✳ Ι Ϛ	Κ Α Π Π Α
✳ Ι Β	. . . . .
✳ Η	Δ Ε Υ Τ
. . . .	. . . .
✳ . .	. . . .
✳ Ν	Μ Η Λ Ο Π
. . . .	Δ Ε Υ Τ Ε
✳ Ι Ϛ	Π Ε Π Ο Ν
. . . .	Φ Α Ϲ Ι Ο Λ
. . . .	Α Ϲ Π Α Ρ Α
. . . .	Α Ϲ Π Α Ρ Α
. . . .	Β Ρ Υ Ο Υ Κ

Composui hic (n. 3060—3064) fragmenta edicti Diocletiani et collegarum de pretiis rerum venalium. Memorabile est, quod iam Schmidtius *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V p. 77 observavit, non unius, sed duorum illius edicti exemplarium has reliquias esse. Quod vel maxime apparet collatis inter se fragmentis n. 3061 et 3064, in quorum utroque eadem edicti pars (VII, 19—24) fuit. Neque improbabile est, quod ex versuum et columnarum quas dicunt dispositione collegit Schmidtius, n. 3060. 3062. 3063 eiusdem ac n. 3061 exemplaris reliquias esse, n. 3064 solum alterius. Sed utut hoc est, certe duo exemplaria in eodem oppido collocata fuisse omnino a probabilitate abhorret, neque dubium videtur, quin lapis n. 3064, qui parieti ecclesiae immissus est, per huius ipsius aedificationis occasionem ex ruderibus alicuius ex vicinis Boeotiae oppidis Lebadeam translatus sit.

Huius fragmenti columna sinistra capitis quinti, dextra capitis sexti reliquias continet hasce:

Mommsen

V, 1	....	✳ κδ′
V, 2	....	✳ ις′
V, 3	....	✳ ιβ′
V, 4	....	✳ η′
V, 5	....	
V, 6	....	✳ ..
[V, 7	ἐχείνου ....]	
[V, 8	ἐχείνου νεαροῦ καθαροῦ	✳ ..]
[V, 9	ἐχείνου παστοῦ λ. α′	✳ ρ′]
V, 10	[σφονδύλοι θαλάσσιοι ρ′]	✳ ν′
V, 11	[τυροῦ ξηροῦ λ. α′	✳ ιβ′]
V, 12	[σαρδῶν ἤτοι σαρδεινῶν λ. α′]	✳ ις′

Inter versus 4 et 7 Lenormantianos non duos, sed quinque versus excidisse, monuit Mommsen. Supplementa petita sunt ex fragmento Megarensi (huius collectionis n. 22). Prior pars huius capitis non exstat nisi in exemplo Latino.

Mommsen

VI, 24	σισυν[βρίων ἐν ἀριθμῷ δέσ(μαι) κ′	✳ ι′]
VI, 25	καππά[ρεως ἰταλ. μο. α′	✳ ρ′]
VI, 26	[κολοκύνθαι μεγάλαι ι′	✳ δ′]
VI, 27	δευτ[ερεῖαι κ′	✳ δ′]
VI, 28	[σικυῶν πρωτείων ι′	✳ δ′]
VI, 29	[σικυῶν δευτερείων κ′	✳ δ′]
VI, 30	μηλοπ[επόνων μεγάλων β′	✳ δ′]
VI, 31	δευτε[ρείων δ′	✳ δ′]
VI, 32	πεπόν[ων δ′	✳ δ′]
VI, 33	φασιόλ[ων δέσμη ἔχουσα κλώνους κε′	✳ δ′]
VI, 34	ἀσπαρά[γου σπαρτοῦ δέσμη]	
	[ἔχουσα κλώνους κε′	✳ ς′]
VI, 35	ἀσπαρά[γου ἀγρίου κλῶνοι ν′	✳ δ′]
VI, 36	βρύου κ[λῶνοι ξ′	✳ δ′].

3061 Lebadeae invenit et exscripsit F. Lenormant, cuius ex apographo ed. W. H. Waddington Expl. ad Lebas *Inscr.* III, 535*d* (Mommsen C. I. L. III, 2 p. 812 *D*).

✳ Κ
✳ ΚΕ
✳ Ϛ̄
✳ Κ
✳ Β
✳ . .
. . Η
✳ . .
✳ Ϛ̄
✳ Δ
✳ Ϛ̄
. . . .
. . . .
. . . .
. . ΚΕ
✳ . .

Mommsen
VII, 19 [*νομεῖ τρεφομένῳ ἡμερήσια*] ✳ *κ'*
VII, 20 [*μουλίωνι τρεφομένῳ ἡμερήσια*] ✳ *κε'*
VII, 21 [*μουλιάτρῳ κάρθρων καὶ ὀνυχισμοῦ*]
[*κατὰ κτῆνος*] ✳ *ϛ'*
VII, 22 [*ἀποπληρώσεως καὶ καθάρσεως καθ'*]
[*ἓν ἕκαστον κτῆνος*] ✳ *κ'*
VII, 23 [*κουρεῖ καθ' ἕκαστον ἄνθρωπον*] ✳ *β'*
VII, 24 [*κουρεῖ προβάτων καθ' ἕκαστον πρόβατον*] ✳ [*β'*]
VII, 25 . . . . [✳] *η'*
VII, 26 . . . . ✳ [*ϛ'*]
VII, 27 . . . . ✳ *ϛ'*
VII, 28 . . . . ✳ *δ'*
VII, 29 . . . . ✳ *ϛ'*
VII, 30 . . . .
VII, 31 . . . .
VII, 32 . . . .
VII, 33 . . . . [✳] *κε'*
VII, 34 . . . . ✳ [*κε'*]

3062 Lebadeae invenit et exscripsit F. Lenormant, cuius ex apographo ed. W. H. Waddington Expl. ad Lebas *Inscr.* III, 535*e* (Mommsen C. I. L. III, 2 p. 812 *E*).

ΡΜΑ
ΓΑϹΜΕΝ
ΡΜΑΑΡΚΤ
ΕΙΡΓΑϹΜΕ
ΔΕΡΜΑΛΥΝΚ
ΕΙΡΓΑϹΜΕΝ
ΔΕΡΜΑΜΟϹΧΟ
ϹΙΟΥΗΤΟΙΦШΚ
ΕΙΡΓΑϹΜΕΝ
ΔΕΡΜΑΛΕΟΠΑ
ΕΙΡΓΑϹΜΕΝΟΝ
ΔΕΡΜΑΛΕΟΝ
ϹΤΕΓΕϹΤΡΟΝΔΕ
ΑΡΙΘΜШ
. . . .
. . . .
. . . .
ΠΑΙΔΙΚ . . . .
Ᾱ ΦΟΥΡΜ . . . . .
ΚΑΛΙΚ . . . . .
. . . . . . ϹΥΝΚΛ
ΚΑΛΙΚ . . . Ν . . .
. . ΛΙ . . . ΝΑ . . .

Mommsen
VIII, 31 [*δέ*]*ρμα* [*καστόριον ἀνέργαστον* ✳ *κ'*]
VIII, 32 [*εἰ*]*ργασμέν*[*ον* ✳ *λ'*]
VIII, 33 [*δέ*]*ρμα ἄρκτ*[*ειον πρωτεῖον ἀνέργαστον* ✳ *ρ'*]
VIII, 34 *εἰργασμέ*[*νον* ✳ *ρν'*]
VIII, 35 *δέρμα λύνκ*[*ειον ἀνέργαστον* ✳ *μ'*]
VIII, 36 *εἰργασμέ*[*νον* ✳ *ξ'*]
VIII, 37 *δέρμα μόσχο*[*υ θαλασ*]|*σίου ἤτοι φώ-*
κ[*ης ἀνέργαστον* ✳ *͵ασν'*]
VIII, 38 *εἰργασμέν*[*ον* ✳ *͵αφ'*]
VIII, 39 *δέρμα λεοπά*[*ρδου ἀνέργαστον* ✳ *͵α*]
VIII, 40 *εἰργασμένον* [✳ *͵ασν'*]
VIII, 41 *δέρμα λεόν*[*τος ἀνέργαστον* ✳ *͵α*]
VIII, 42 *στέγεστρον δε*[*ρμάτων αἰγείων πρω-*]
[*τείων*] | *ἀριθμῷ* . . [✳ *χ'*]

Lacuna post versum quartumdecimum aliquanto maior esse videtur, quam a Lenormanto indicatur. Deinde sequuntur haec:

Mommsen
IX, 4 *παιδικ*[*οῦ καλόποδος* ✳ *λ'*]
IX, 5 *α' φ*[*ώ*]*ρμ*[*ης μουλιωνικῶν*(?) ✳ *σν'*]
IX, 6 *καλικ*[*ῶν στρατιωτικῶν ἀνηλώτων* ✳ *ρ'*]
IX, 8 [*καλτίων*] *συνκλ*[*ητικῶν* ✳ *ρ'*]
IX, 9 *καλ*[*τίω*]*ν* [*ἱππικῶν* ✳ *ο'*]
IX, 10 [*κα*]*λι*[*κῶν γυ*]*να*[*ικείων* ✳ *ξ'*]

Neglegentia aut lapicidae aut eius qui exscripsit versus IX, 5 truncatus, IX, 7 omissus esse videtur. Supplementa petita sunt ex exemplo Megarensi (n. 22).

3063 Lebadeae. Edd. Lebas *Inscr.* II, 766. Ex Lenormanti apographo W. H. Waddington Expl. ad Lebas *Inscr.* III, 535*f* (Mommsen C. I. L. III, 2 p. 812 *F* et p. 841).

[*Textum vide pag. seq.*]

Col. I.

Mommsen
XIX, 1 . . . *αρητοι* . . *οι* | . . . . . ✳ . .
XIX, 2 . . . . ✳ . .

Mommsen
XIX, 3 . . . . *κ* . . . . | . . . . ✳ *δ'*
XIX, 4 [. . . . . . . *ω*]*ν λ*(*ίτρα*) *α'* ✳ *β'*
XIX, 5 . . . . ✳ . .

ΑΡΗΤΟΙ..ΟΙ
✳..
✳..
....Κ.......
✳Δ
...ΝΛΑ✳Β....
✳
..ΟΥ ✳ ΚΔ
ϹΠΑΡΤΟΥ ✳
ΘΑΡΜΕΝΗϹ ΛΑ ✳Δ
ΜΕΝΗϹΕΙϹΧΟΙ.....
✳ ϛ̄
ΚΑΤΑΤΟΝϹΤΑΘΜ
....Ι
..ΥΠΗΝΕΟϹ ✳Β
✳Η
✳Η
ΦΥΛΛΟΙΝΙ ✳
Α ✳Β
✳..
✳Β
ΑΚΕΛΟΙΛΙ....
ΝΟΤ....Α...Δ
....Ν..Λ..✳Β
ΝΕΙΔΟΥϹ
✳Δ
.ΑΝΔΡΕΙΑ...

ΑΙΟΥ
/...\ΒΟΥΠ
ΑΓΝΑΒΟΥ
.....ΟΥ
Τ.......ΗΡΕ
ΞΥΛΟΥΤ.....
ΞΥΛΟΥΠΟΥ....
ΑϹΠΑΛΑΤΟΥ....
ΕΛΕΟΥΝΑϹ....
ΚΑ..........
Ι....ΟΧ......
......ΛΙ.....
....Τ......
.....Α.......
....Τ......
.....ΑϹΤΟΙϹ
....ΙϹΤ.....
....ΑΤΟ.....
.....ΑϹ
ΛΑ..........
Λ...........

Mommsen
XIX, 6 ....ου ✳ κδ′
XIX, 7 ...... σπαρτοῦ ✳ ..
XIX, 8 [...... κεκα]θαρμένης λ(ίτρα) α′ ✳ δ′
XIX, 9 [...... κεκαθαρ]μένης εἰς χοί-[νικα] ✳ ς′
XIX, 10 .... κατὰ τὸν σταθμ[ὸν ✳] ι′
XIX, 11 ......υπηνεος ✳ β′
XIX, 12 .... ✳ η′
XIX, 13 .... ✳ η′
XIX, 14 .... φυλλοι νι... ✳ ..
XIX, 15 [..... λ(ίτρα)] α′ ✳ β′
XIX, 16 .... ✳ ..
XIX, 17 .... ✳ β′
XIX, 18 [φ]άκελοι λι......
XIX, 19 .....νοτ....α.... δ
XIX, 20 ....ν.. λ(ίτρα) [α′] ✳ β′
XIX, 21 ....ν εἴδους ....
XIX, 22 .... ✳ δ′
XIX, 23 .... ἀνδρεῖα .....

Col. II.
Mommsen
XIX, 24 ....αίου
XIX, 25 [.......αγνα]βου π
XIX, 26 ...αγναβου ...
XIX, 27 ....ου
XIX, 28 τ...........ηρε...
XIX, 29 ξύλου τ....
XIX, 30 ξύλου που....
XIX, 31 ἀσπάλτου .....
XIX, 32 ἐλ[αί]ου νά[φθα .....]
XIX, 33 κα............
XIX, 34 ....οχ......
XIX, 35 ......λι......
XIX, 36 ....τ.........
XIX, 37 .....α........
XIX, 38 ....τ........
XIX, 39 ....ας τοῖς .....
XIX, 40 ....ιστ.......
XIX, 41 .....ατο........
XIX, 42 ....ας ......
XIX, 43 λα............
XIX, 44 λ..........

3064 Tabula marmoris subcaerulei, a. 0,60, l. 0,40, inaedificata Lebadeae in pariete ecclesiae Panagiae Eleusae. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 70 (Eph. epigr. V p. 87). Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

De lapidis origine cf. quae exposui ad n. 3060.

L ΙΙ /// ΙΙ ///// Ͻ L Ι Λ
ϹΙΝΑΠΙΟΥΚΜ̊Α
ϹΙΝΑΠΙΟΥΗΡΓΑϹΜ
ΟΙΝΟΥ
ΠΕΙΚΗΝΟΥΝΟΥ
ΤΙΒΟΥΡΤΕΙΙΤΑΛ
ϹΑΒΕΙΝΗϹΙΟΥΙΤΑΛ
ΑΜΙΝΝΙΟΥΙΤΑΛ
ϹΑΕΙΤΟΥΙΤΑΛΞΑ
ϹΟΥΡΡΕΝΤΕΙΝΟΥΙΙ\\
ΦΑΛΕΡΙΝΟΥΙΤΑΛ
ΟΙΝΟΥΠΑΛΑΙΟΥΠΡ
ΜΑΤΟϹ
ΟΙΝΟΥΠΑΛΑΙΟΥΔΕΥΤΕΙ
ΤΟϹΙΤΑΛ
ΟΙΝΟΥΧΥΔΕΟΥΙΤ
ΚΕΡΒΗϹΙΟΥΗΤΟΙΚ
ΖΥΘΟΥΙΤΑΛ ΞΑ
ΚΑΡΟΙΝΟΥΜΕΟΝΙΟΥ
ΧΡΥϹΑΤΤΙΚΟΥΠΑΛ
ΕΨΗΤΟΥΙΤΑΛΞΑ
ΕΨΕΜΑΤΟϹΙΤΑΛΞΑ
ΚΟΝΔΕΙΤΟΥΙΤΑΛ
ΑΨΙΝΘΑΤΟΥΙΤΑΛ
ΡΟϹϹΑΤΟΥΙΤΑΛΞ
ΕΛΑΙΟΥ
ΟΜΦΑΚΙΝΟΥΙΤΑΛ
ΔΕΥΤΕΡΟΥΓΕΥΜΑΤΟ
ΧΥΔΑΙΟΥΙΤΑΛΞΑ
ΡΑΦΑΝΙΟΥΙΤΑΛΞΑ
ΟΞΟΥϹΙΤΑΛΙΚΟΥΞΑ
ΓΑΡΟΥΓΕΥΜΠΡΩΕΙ
ΑΛΛΑΤΟϹΚΜ̊Α
ϹΑΛΑΚΟΝΔΕΙΤΟΥΙΤΑ
ΜΕΛΙΤΟϹΠΡΩΤΕΙΟΥ
ΜΕΛΙΤΟϹΔΕΥΤΕΡΟΥΙΤ
ΜΕΛΙΤΟϹΦΥΝΙΚΕΙΝΟΥ
ΚΡΕΩϹΧΟΙΡΕΙΟΥΙΤΑΛ
ΒΟΕΙΟΥΙΤΑΛ ΛΑ
ΑΙΓΕΙΟΥΗΠΡΟΒΑΤΕΙ
ΠΟΥΛΝΙΓΙ //// ΛΛΑ

Ι Λ ΔΟΙΙΟ
ΗΜΕΡ * Ν
ΡΓΩΤΕΧΝΕΙΤΗΤΡΕΦ
ΗΜΕΡ * Ν
ΤΟΥΡΓΩΤΕΧΝΕΙΤΗΤΡ
ΗΜΕΡ * Ν
ΓΗΤΟΝΙΤΡΕΦΗΜΕΡ * Ν
ΙΟΚΑΥϹΤΗΤΡΕΦΗΜΕΡ *
ΑΡΑΡΙΩΤΡΕΦΗΜΕΡ *
ΙΑΡΙΩΚΕΝΤΗΤΗΤΡΕΦΗ
ΜΕΡΗϹΙΑ * Ξ Ξ
ΘΕΤΗΤΡΕΦΗΜΕΡ * Ν
ΓΡΑΦΩΤΡΕΦΗΜΕΡ * Ο
ΓΡΑΦΩΤΡΕΦΗΜΕΡ * ΡΝ
ΗΡΩΤΡΕΦΗΜΕΡ * Ν
ΕΙΤΡΕΦΗΜΕΡ * Ν
ϹΚΟΠΩΤΡΕΦΗΜΕΡ * Ν
ΠΗΓΩΕΙϹΠΛΟΙΟΝΕΡΓΑΖΟ
ΘΑΛΑϹϹΙΩΤΡΕΦΗΜΕΡ *
ΗΓΩΠΛΟΙΩΝΛΙΜΝΙΕΩ
ΕΦΗΜΕΡ * Ν
ΙΘΟΒΟΛΩΚΕΡΑΜΕΙΒΑΛΛΟ
Ι ΘΟΥϹΔΕΚΠΒΕΚΑϹ
ΝΕΑΥΤΩΠΑΡΕΧΟΝΤΙ
ΝΠΗΛΟΝΤΡΕΦΗΜΕΡ * L
ΟΒΟΛΩΕΙϹΠΛΙΝΘΟΥϹ
ΤΟϹΕΑΥΤΩΤΟΝΠΗ
ΝΤΡΕΦΗΜΕΡ *
ΛΑΡΙΩΗΤΟΙΟΝΗΛΑΤ ///
ΥΡΔΩΝΑΡΙΩΤΡΕΦΗΜ
* Κ
ΜΕΙΤΡΕΦΗΜΕΡ * Κ
ΛΙΩΝΙΤΡΕΦΗΜΕΡ * Κ
ΙΑΤΡΩΚΑΡΘΡΩΝΚΑΙΟΙ
ΙϹΜΟΥΚΑΤΑΚΤΗΝΟϹΑ *
ΠΛΗΡΩϹΕΩϹΚΑΙΚΑΘΑ
ΕΩϹΚΑΘΕΝΕΚΑϹΤΟΝΚ
ΓΗΝΟϹ * Κ
ΥΡΕΙΚΑΘΕΚΑϹΤΟΝΑΝΘΡΩ
ΥΡΕΙΠΡΟΒΑΤΩΝΚΑΘΕ
ϹΤΟΝΠΡΟΒΑΤΟΝ
Γ Ι ΩΛ

Col. I.

Mommsen

I, 33	σπ[όρ]ω[ν ῥα]φα[νίου	κ. μο. α' ✳ ρν']
I, 34	σιναπίου	κ. μο. α' [✳ ρν']
I, 35	σιναπίου ἠργασμ[ένου	ἰταλ. ξ. α' ✳ η']
	οἴνου	
II, 1	Πεικη⟨νου⟩νοῦ	[ἰταλ. ξ. α' ✳ λ']
II, 2	Τιβουρτεί(νου)	ἰταλ. [ξ. α' ✳ λ']
II, 3	Σαβεινησίου	ἰταλ. [ξ. α' ✳ λ']
II, 4	Ἀμιννίου	ἰταλ. [ξ. α' ✳ λ']
II, 5	Σαείτου	ἰταλ. ξ. α' [✳ λ']
II, 6	Σουρρεντείνου	ἰ[ταλ. ξ. α' ✳ λ']
II, 7	Φαλερίνου	ἰταλ. [ξ. α' ✳ λ']
II, 8	οἴνου παλαιοῦ πρ[ωτείου γεύ]|ματος	[ἰταλ. ξ. α' ✳ κδ']
II, 9	οἴνου παλαιοῦ δευτε[ρείου γεύμα]|τος	ἰταλ. [ξ. α' ✳ ις']
II, 10	οἴνου χυδ[αί]ου	ἰτ[αλ. ξ. α' ✳ η']

Mommsen

II, 11	κερβησίου ἤτοι κ[άμου	ἰταλ. ξ. α' ✳ δ']
II, 12	ζύθου	ἰταλ. ξ. α' [✳ β']
II, 13	καροίνου Μ[αι]ονίου	[ἰταλ. ξ. α' ✳ λ']
II, 14	χρυσαττικοῦ	ἰταλ. [ξ. α' ✳ κδ']
II, 15	ἑψητοῦ	ἰταλ. ξ. α' [✳ ις']
II, 16	ἑψέματος	ἰταλ. ξ. α' [✳ κ']
II, 17	κονδείτου	ἰταλ. [ξ. α' ✳ κδ']
II, 18	ἀψινθάτου	ἰταλ. [ξ. α' ✳ κ']
II, 19	ῥοσσάτου	ἰταλ. ξ. [α' ✳ κ']
	ἐλαίου	
III, 1	ὀμφακίνου	ἰταλ. [ξ. α' ✳ μ']
III, 2	δευτέρου γεύματο[ς	ἰταλ. ξ. α' ✳ κδ']
III, 3	χυδαίου	ἰταλ. ξ. α' [✳ ιβ']
III, 4	ῥαφανίου	ἰταλ. ξ. α' [✳ η']

Mommsen

III, 5 ὄξους ἰταλικοῦ ξ. α' [✳ ς']
III, 6 γάρου γεύματος πρωτεί[ου ἰταλ. ξ. α' ✳ ..]
[III, 7 δευτέρου γεύματος ἰταλ. ξ. α' ✳ ..]
III, 8 ἅλατος κ. μο. α' [✳ ρ']
III, 9 σαλακονδείτου ἰτα[λ. ξ. α' ✳ η']
III, 10 μέλιτος πρωτείου [ἰταλ. ξ. α' ✳ ..]
III, 11 μέλιτος δευτέρου ἰτ[αλ. ξ. α' ✳ κ']
III, 12 μέλιτος φ[οι]νικείνου [ἰταλ. ξ. α' ✳ η']
κρέως
IV, 1 χοιρείου ἰταλ. λ. [α' ✳ ιβ']
IV, 2 βοείου ἰταλ. λ. α' [✳ η']
IV, 3 αἰγείου ἢ προβατεί[ου ἰταλ. λ. α' ✳ η']
IV, 4 βούλ[βης] ἰ[τα]λ. λ. α' [✳ κδ']

Col. II.

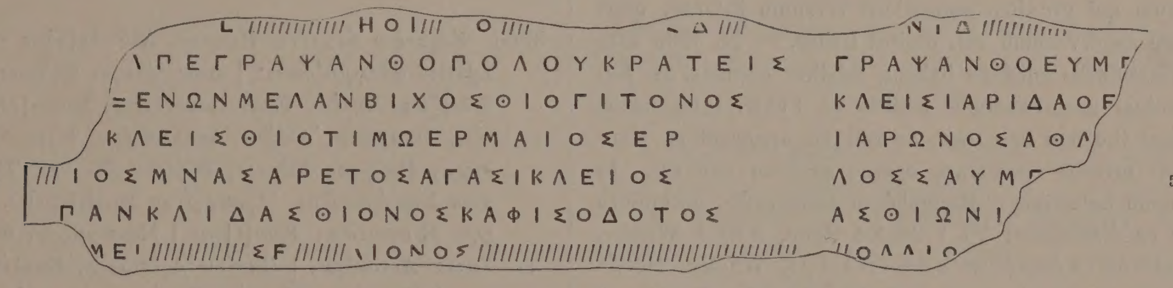
VII, 1 .... | ἡμερ(ήσια) ✳ ν'
VII, 2 [λιθου]ργῷ τεχνείτῃ τρεφ(ομένῳ) | ἡμερ(ήσια) ✳ ν'
VII, 3 ..πτουργῷ τεχνείτῃ τρ[εφ(ομένῳ)] | ἡμερ(ήσια) ✳ ν'
VII, 4 τ[έκ]τονι τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ ν'
VII, 5 [χαλικ]οκαύστῃ τρε(φομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ [ν']
VII, 6 [μαρμ]αραρίῳ τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ [ξ']
VII, 7 [μουσ]ιαρίῳ κεντητῇ τρεφ(ομένῳ) ἡ|μερήσια ✳ ξ[ε']
VII, 8 [ψηφο]θέτῃ τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ ν'
VII, 9 [τοιχο]γράφῳ τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ ο[ε']

Mommsen

VII, 10 [εἰκονο]γράφῳ τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ ρν'
VII, 11 [ἁμαξοπ]η[γ]ῷ τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ ν'
VII, 12 [σιδηρ]εῖ τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ ν'
VII, 13 [ἀρτ]οκόπῳ τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ ν'
VII, 14 [ναυ]πηγῷ εἰς πλοῖον ἐργαζο[μένῳ] | [τῶν] θαλασσίω(ν) τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ [ξ']
VII, 15 [ναυπ]ηγῷ πλοίων λιμνι[αί]ω[ν | τρ]εφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ ν'
VII, 16 [πλιν]θοβόλῳ κεραμεῖ βάλλο[ντι] | [πλ]ί[ν]θους δ' ἐκ πο(δῶν) β' ἕκασ[τ|ο]ν, ἑαυτῷ παρέχοντι | [τὸ]ν πηλόν, τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ [β']
VII, 17 [πλινθ]οβόλῳ εἰς πλίνθους [η', παρέχον]τος ἑαυτῷ τὸν πη[λ|ό]ν, τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ [β']
VII, 18 [καμη]λαρίῳ ἤτοι ὀνηλάτ[ῃ | καὶ βο]υρδωναρίῳ τρεφ(ομένῳ) ἡμ(ερήσια) | ✳ κ'
VII, 19 [νο]μεῖ τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ κ'
VII, 20 [μου]λίωνι τρεφ(ομένῳ) ἡμερ(ήσια) ✳ κ[ε']
VII, 21 [μουλ]ιάτρῳ κάρθρων καὶ ὀ[ν|υχ]ισμοῦ κατὰ κτῆνος α' ✳ [ς']
VII, 22 [ἀπο]πληρώσεως καὶ καθά[ρ|σ]εως καθ' ἓν ἕκαστον κ|[τ]ῆνος ✳ κ'
VII, 23 [κο]υρεῖ καθ' ἕκαστον ἄνθρω(πον) ✳ [β']
VII, 24 [κο]υρεῖ προβάτων καθ' ἕ[κα]|στον πρόβατον [✳ β']
VII, 25 ....ω..... .....

3065. 3066 Lapis leucophaeus, undique mutilus praeter parvam partem lateris sinistri, ubi exstat margo, Lebadeae in schola vetere. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 137 n. 48 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 66*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialekt-inschr.* I p. 163 n. 426. 427). Exscripsit Lolling.

(3065) (3066)

3065 [........ ἄρχοντος Βοιωτοῖς, ἐν δὲ Λ]ε[βαδεί]η Ὁ[μ]ό[φρονο]ς (?)
Δ.|................., ϝικατιϝέτιες] ἀπεγράψανθο· Πολουκράτεις |
[............., ..., Ξ]ένων, Μελάνβιχος Θιογίτονος, |
..................., ...κλεῖς Θιοτίμω, Ἑρμάϊος Ἑρ|[μ....
..., ...]ιος, Μναϊσάρετος Ἀγασικλεῖος, | ....
............., Πανκλίδας Θί[ω]νος, Καφισόδοτος | ....
.........., Με[γακλεῖ]ς (?) ϝ[αδ]ίονος, ...

3066 ...νίδ[αο ἄρχοντος .... ϝικα ιϝέτιες ἀπε]|γράψανθο
Εὐμέ[νεις ...., ...]|κλεῖς Ἱαρίδαο, Ε............ |
Ἱάρωνος, Ἀθα[ν..............., ...]|λος Σαυμε[ίλω, ...
......., ...]|ας Θιωνί[δαο, ... Τιμ]|όλλιο[ς, ...
..........].

Initio tituli n. 3065 eam formulam restitui, quae est n. 3083. Meisterus quum reliqua non attingeret, dativum Λεβαδειήοι[ς] agnoscere sibi visus est. Sed etsi defectus particulae δὲ fortasse tituli n. 3067 exemplo defendi potest, tamen si quid video mea ratio solemni eiusmodi tabularum usui accommodatior est. Nomen archontis sane incertum esse me non fugit.

3067—3069 Marmor fuscum, quondam gradus vicibus fungens in ecclesia S. Anargyri in oppido Lebadea. A sinistra alius lapis adiunctus fuisse videtur. Titulum n. 3068 solum, integrum etiamtum, ediderunt Spon Misc. erud. ant. X, 121 p. 372 (cf. eiusdem Itin. T. III P. II p. 12). Wheler Itin. p. 328 (Vandal. Diss. IX p. 223). Ex his et Koehleri Petropolitani schedis Boeckh C. I. G. 1575 (cf. quae ad huius editionem adnotavit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 46 sqq.). Postea angulus dexter superior (*b*) periit. Primos titulorum n. 3067 et 3068 versus edidit L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 69 tab. V n. 39, tres versus initiales tituli n. 3068 Leake *Travels in Northern Greece* II p. 132 tab. VI n. 30, omnia Rangabé *Ant. Hell.* 1309 et multo accuratius Lebas *Inscr.* II, 765 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 551. 553 n. XXXV*b c*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 2 n. 6. 7. p. 4 n. 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 67. 68.

R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 160 n. 417. p. 161 n. 418. 419. p. 162 n. 420 cum Addend. p. 393. Titulum n. 3068 habet P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 322).

(3067)

ΔΕΙΗΟΙΣΗΝΕΙΩϜΙ.ΑΤΙϜΕΤΙΕΣΑΠΕΓΡΑΨΑΝΘΟ
ΑΝΑΞΙΩΝΟΣ.Ρ..ΑΣΟΝΑΣΙΜΩ
ΕΥΚΡΑΤΙΔΑΟΕΠΙΣΙΑΣΙΧΟΣ
ΤΑΝΔΡΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΣΩΤ
ΕΝ.ΑΓΛΩΝΕΥΔΑΜΩΟΛΥΜΠΙΧΟΣ
ΡΟΤΟΣΟΜΟΛΩΙΧΩΣΑΜΙΧΟΣΝΙΟΝΟΣ
Α.ΝΚΛΕΙΣΕΙΜΕΙΔΟΑΝΦΙΛΙΔΑΣΕΥΝΟΜΩ
ΤΥΡ...ΑΡΜΟΞΕΝΩΦΙΔΟΛΑΟΣΑ
ΚΡΑΤΙΟΣΑΓΕΙΣΙΛΑΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΩ
ΙΤΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣΣΑ
ΝΙΩΠΟΣΜΝΑΣΩ

(3068)

a | *b*

ΧΑΡΟΠΙΝΩΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΟΙΣΛ[ΕΒ]Α[ΔΕΙ] .ΟΙΣΔΕΚΑ
ΟΤΤΙΟΣϜΙΚΑΤΙϜΕΤΙΕΣΑΠΕΓΡΑΨΑΝΤΟ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΦΗΔΡΙΑΟΔΕΞΙΠΠΟΣ ΑΓΛΑΩΝΟΣΦΙΛΟ
ΞΕΝΟΣΧΕΙΡΙΑΟΦΙΛΩΝΔΑΜΟΚΛΙΔΑΟΜΝΑΣΙΑΔΕΙ ΑΡΗΙΚΩΣΥΛΑΝΟΣ
ΤΙΜΑΣΙΘΙΩΑΛΕΞΩΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΦΕΡΕΙΣΝΙΚΩΝΟΣ ΑΜΙΝΙΑΣΣΑΟ[ΑΛ]
ΣΙΧΩΠΡΟΞΕΝΟΣΣΑΩΝΟΣΕΥΓΙΤΩΝΞΕΝΩΝΟΣΗΡΑΚΛΕ ΙΤΟΣΔΑ
ΜΙΑΟϜΑΣΙΑΣΣΤΡΕΨΙΠΠΙΔΑΟΑΡΙΣΤΟΓΙΤΩΝΜΝΑΣ ΙΜΟΣ
ΚΛΙΩΝΝΙΩΝΟΣΚΑΡΑΙΧΟΣΜΝΑΣΙΜΕΙΛΩΒΡΑΝ.ΔΑΣ
ΜΝΑΣΙΜΑΧΩΦΙΔΩΝΑΣΩΠΙΧΩΕΥΦΙΛΕΙΤΟΣΑΝΤΑΝΔΡΩ
ΠΑΣΙΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣΚΑΛΛΙΑΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΟΛΥΜΠΙΧΟΣ
ΠΑΜΠΙΡΑΟΜΝΑΣΙΑΣΠΑΣΙΩΝΟΣΑΡΙΣΤΙΩΝΟΦΕΙΛΕΙΜΩ
ΞΕΝΟΚΛΕΙΣΣΑΥΜΕΙΛΩΔΙΟΠΙΘΕΙΣΟΦΕΙΛΕΙΜΩ

(3069*a*)

ΚΑΙΟΝΑ
ΘΕΟΔΟΤΟΣΙΠΠΑΡΧΟ

(3069)

ΤΡΙΠΟΥΛΟΣΑΣΠΑΣΙΩ
ΙΣΙΩΑΡΙΣΤΩΝΦΙΛΟΚΡΑΤ(Ω)ΙΟΣ

Var. lect. N. 3067 vs. 1 ΗΝΕΤΟ Stephani, ΗΝΕΙΩ Lebas, Rangabé. || Vs. 2 Lebasii lectionem exhibeo; ΑΝΑΞΙΩ..ΡΑΔΙΑΣ Rangabé. || Vs. 7 Lebas ..Ι.ΚΛΕΙΣΣΙΕΙ...ΛΙΔΑΣ, Rangabé quod dedi. || Vs. 8 Ragabé ΤΥΡΚΟΜΑΡΧΟΞΕΝΟ. || Versum undecimum, itemque aliquot eorum qui proxime antecedunt versuum litteras, quas singillatim enumerare supervacuum est, omittit Lebas. — N. 3068 eam partem (*a*), quam recentiores editores habent, fideliter expressi ex Lebasii exemplari omnium accuratissimo, additis vs. 1 extr. intra uncos nonnullis litteris, quas ille non iam legit, ex reliquis apographis. Rangabéi et antiquiorum errores enumerare operae pretium non est. In fragmento *b*, quod apud Lebasium et Rangabéum desideratur, antiquiora apographa sic inter se discrepant: Vs. 1 ΔΕΣΑ Spon, ΔΕΚΑ Wheler, Koehler. || Vs. 4 ΜΝΑΣΙΑΔΕΙΑΡΗΙΚΩΕΥΛΑΝΟΣ Wheler, ΜΝΑΣΙΑΔΕΣΑΡΗΙΚΩΣΥΛΑΝΟΣ Spon, ΜΝΑΣΙΑΒΗΑΑΝΟΣ Koehler. || Vs. 5 ΑΜΙΝΤΑΣ Spon, Wheler, ΑΜΙΝΙΑΣ Koehler. Duas postremas litteras solus Spon habet. || Vs. 6 fin. ΔΑ Koehler, ΛΑ Spon, Wheler. || Vs. 7 fin. ΜΝΑΣΙΛΛΟΣ Wheler. — N. 3069 item ex Lebasii exemplo exprimo, a quo Rangabéus ita differt, ut supra versum 1 exhibeat litteras Α Ν Ι Α Υ, et initio versus primi ΤΟΠΙΟΙΛΟΣ. Littera Ω inter duos versus apud solum Lebasium est. — N. 3069*a* ex Lebasii apographo exhibeo. Vs. 1 ΚΛΙΟΝΑΞ apographa antiquiora. ..ΛΙΩ.ΩΣ Rangabé. Ante hunc versum ad sinistram Rangabéus habet litteras ΧΟ Α Σ. Ceterum hic uterque titulus apud Lebasium maiores litteras habet quam ei qui in superiore lapidis parte sunt.

3067 [..........., ἄρχοντος Λεβα]δειήοις Ἡνέ[τ]ω, Ϝι[κ]ατιϜέτιες ἀπεγράψανθο· | [..............., ... Ϝ]αναξίωνος, .ϱ..ας Ὀνασίμω, | .... Εὐκρατίδαο, Ἐπισ[τ]άσιχος | [..... .... Ἀρίσ]τανδρος Ἀπολλοδώρω, Σωτ|.......... ...ξ]έν[ω], Ἀγλ[ά]ων Εὐδάμω, Ὀλύμπιχος | [..........., ... στ]ϱοτος Ὁμολωΐχω, Σάμιχος Νί[ω]νος, | [................, Κ]α[λλι]κλεῖς Ε[ὐ]μεί[λω], Ἀνφι[αϱ]ίδας Εὐνόμω, | [................, Σά]τυϱ[ος] Ἁρμοξένω, Φιδόλαος Α|........, ...κράτιος, Ἀγεισίλαος Ἀθανοδώρω, | ...., ...κ]ϱιτος Ἀρίστωνος, Πολύκριτος Σα|........, ... Νίω[ν]ος, Μνάσω[ν ....].

Pauca sunt, in quibus a priorum editorum supplementis discedendum existimaverim, eaque satis levia praeter vs. 8, ubi Keilius [Π]ανφιλίδας aut [Δι]φιλίδας restituendum coniecit, Meisterus dubitanter de nomine Ἀμφιλίδας ab Ἄμφιλος (i. e. Ἀμφίφιλος) descendente cogitavit.

3068 Χαροπίνω ἄρχοντος Βοιωτοῖς, Λεβαδει[ή]οις δὲ Κα[φισ]|όττιος, ϜικατιϜέτιες ἀπεγράψαντο· | Διονυσόδωρος Φηδρίαο, Δέξιππος Ἀγλάωνος, Φιλό|ξενος Χειρίαο, Φίλων Δαμοκλίδαο, Μνασί[λλ]ει Ἀρ[ν]ί[χ]ω, Σ[ι]λανὸς | Τιμασιθίω, Ἀλέξων Ἀπολλοδώρω, Φέρεις Νίκωνος, Ἀμινίας Σα[ω]|σίχω, Πρόξενος Σάωνος, Εὐγίτων Ξένωνος, Ἡράκλειτος Δα|μίαο, Ϝασίας Στρεψιππίδαο, Ἀριστογίτων Μνασί[λλι]ος, | Κλίων Νίωνος, Καραίχος Μνασιμείλω, Βραν[ί]δας | Μνασιμάχω, Φίδων Ἀσωπίχω, Εὐφίλειτος Ἀντάνδρω, | Πασίων Ἀρίστωνος, Καλλίας Ἀρίστωνος, Ὀλύμπιχος | Παμπίραο, Μνασίας Πασίωνος, Ἀριστίων Ὀφε⟨ι⟩λείμω, | Ξενοκλεῖς Σαυμείλω, Διοπίθεις Ὀφε⟨ι⟩λείμω.

Vs. 1. 2 supplevi; Καφισόττει(ς) hypocoristica forma nominis Καφισότιμος est, quod aliquotiens in titulis Boeoticis invenitur (n. 2727. 2829. 3078). Vs. 3 Ἀρ[ει]ικῶ Meister. Sed nomina in -ικός cadentia in titulis, qui etiamtum sermone Boeotico utuntur, perrara sunt. In eodem versu cum Keilio Σ[ι]λανός emendare quam Συλανός retinere malui. Vs. 5. 6 Σα[υμ|εῖλ]ω Keil, Ὀ[ν]α|σίχω Meister, Σαολα|σίχω Boeckh. Sed quum ultimas litteras ex tribus testibus, quos hic habemus, duo omittant (v. var. lect.), earum nulla videtur ratio habenda esse; sic vero lenissima mutatione nomen probum reciperamus. Σάωσις est in titulis Thespiensibus n. 2064. 2081.

3069 ...., Τρίπουλος Ἀσπασίω, | ....ισίω, Ἀρίστων Φιλοκράτιος.

3069*a* vs. 1 utrum ..... Κλίω[νο]ς an Κλιῶναξ an Κλίων Ἀ..... legendum sit, propter testium dissensum diiudicari nequit. Vs. 2 Θεόδοτος ἵππαρχο[ς].

3070 Fragmentum marmoris subcaerulei inaedificatum Lebadeae in pariete antico ecclesiolae S. Antonii. Exscripsit Lolling.

ΤΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΠΟ
ΙΩΜΕΓΛ"ΛΕΙΟΣ
ΟΤΙΜΟΣΤΕΛΩΝ/////
ΙΣΤΟΒΩΛΩΘΙΟΤΙΜΟΣ
ΟΝΙΚΩΠΡΑΞΙΑΣΤΕ
— — ΙΙ ΙΛΛ ΛΓ

. . . . ταο ἄρχοντος, πο[λεμαρχιόντων . . . . | . . . .]ίω,
Μεγακλεῖος [. . . . . . . , ... ,| τοὶ ἐς ἐφείβων· . .]ότιμος Τέλων[ος,
. . . . , | . . . . Ἀρ]ιστοβώλω, Θιότιμος [. . . . . .
. . . . , ... , | . . . . Ἀρισ]τονίκω, Πραξίας Τε . . . .

3071 Lebadeae. Edd. Pittakis Eph. 2413 (Lebas *Inscr.* II, 786). Rangabé *Ant. Hell.* 1310.

ΜΜΩΙΟ
ΟΩΡΝΟ
ΟΔΟ[Τ]Ο[Υ]
ΝΑΟ
[ΡΙ ΘΟ]
Κ. . . . . . .
Ε. . . . . . .
ΑΙΕΕΙΔΙ
Ο. . . .
Α. . . ΧΟΒ
. . . . . .
. . . ΙΜΟΥ
Φ. . . . ΟΥ
ΑΡ[Ι]ΦΑΤΟΥ
ΟΥΣ
ΑΡΧΙΔΙΚΟΣ
ΙΟΥ
ΗΚΛΕΟΥΣ
. . . . ΟΣ
ΟΣΤΙΔ. .
ΣΤΙΕΟΥ
ΙΠΠΟΥ[.ΣΙΟΥ]

Var. lect. Expressi Pittakis exemplum, additis intra uncos litteris, quas Rangabé solus legit, praeter vs. 22, ubi is nihil nisi ΙΠΠΟΥ exhibet, cum reliqua Pittaki debeantur. Praeterea haec sunt in quibus Rangabé ab illo discrepet: Vs. 1 ΜΜΩΣΩ || vs. 2 ΟΛΕΝΟ || vs. 7 Σ || vs. 21 ΣΤΙΣΟΥ.

Agnoscuntur aliquot nomina genetivo casu: Vs. 1 [. . . . . Διδύ]μμω[ν]ο[ς] (?). Vs. 2]. . . . . Εὐπ]ολέ[μ]ου (cf. var. lect.). Vs. 3 . . . οδότου. Vs. 12 [. . . . . . . Ζωσ]ίμου (?). Vs. 13 . . . . . Φ[ιλίν]ου (?). Vs. 14 [. . . . . Χ]αριφά(ν)του. Vs. 16 Ἀρχίδικος (hic unus est certus nominativus; fortasse nomen gentile Romanum praemissum erat). Vs. 18 [. . . Περι]κλέους (?). Vs. 20 [. . . . . Εὐν]οστίδ[ου]. Vs. 21 [. . . . . . . Ἰ]στι[αί]ου. Vs. 22 . . . . ίππου.

Recentem aetatem produnt cum constans sermonis volgaris usus, tum confusio vocalium ε et αι, cuius certum vestigium deprehendisse mihi videor vs. 21.

3072 Tabula marmoris albi, Lebadeae in domo K. Georgantae. Ex Naumi apographo edd. Pittakis Eph. 2354. Rangabé *Ant. Hell.* 1314. Lebas *Inscr.* II, 787 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 6 n. 14. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 91. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 164 n. 428).

. . Κ . . ΟΠΡ . . .
. . ΑΡΧΟΝΤ . . .
ΤΕΠΕΣ . ΠΟ . . ΡΙΑΣΑΓΑΣ .
ΠΑΑΝΤΙΓΕΝΙΟΣ . . . ΓΟ
ΣΤΩΣΔΜΟ . . . .
ΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟ . . . . .

Var. lect. Repraesentavi Pittakis exemplum. Vs. 3 ΤΕΠΕΣ . ΓΟ . ΟΙΑΣΑΤΑ Lebas. || Vs. 4 ΟΣΓΟ spatio non interiecto Rangabé. || Vs. 6 extr. Ο solus Pittakis habet.

[Ἄρχοντος Βοιωτοῖς . . . . . . νί]κ[ω τ]ὸ [τ]ρ[ίτον, Λεβαδειήοις δὲ |
. . . . , πολεμ]αρχ[ι]όντ[ων . . . . |. . . . .
. . . , ἀπεγράψανθο ϝικατιϝ]έ[τι]ες· Πο[υρ]ρίας Ἀγασ . . . .
. . . |. . . . . πα(ς) Ἀντιγένιος, . . . γο . . . . |. . .
. . . . . στω, Σ[α]μο . . . . |. . . . . νος, Ἀριστο . . . .
. . . .

Supplementum versus primi incertum est maxime propter exiguam apographorum fidem. Contra vs. 3 satis certa mihi videntur vocis ϝικατιϝέτιες vestigia.

3073 Tabula lapidis leucophaei, inaedificata Lebadeae in officina fabri ferrarii. Lapidis latera sic elaborata, ut utrimque eiusdem generis tabulas alias cum hac coniunctas fuisse appareat. Passim exstant tenuia linearum quibus versus distincti erant vestigia. Litterae apicibus ornatae, quae forma non potuit ubique typis repraesentari. Ex apographo a P. Stamataki accepto ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 369 sqq. (E. Fabricius, de architectura Graeca commentationes epigraphicae, Berolini 1881, p. 5 sqq. W. Dittenberger Sylloge Inscr. Graec. 353). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pagg. seqq.*]

Condiciones hic perscriptae sunt, quibus curatores (ναοποιοί) templi Iovis Regis redemptoribus (ἐργώναις) collocaturi sunt opus; atque haec quidem tabula duo capita continet, quorum prius (vs. 1—89), ab initio mutilum, spectat ad tabulas (στήλας) quibus hae ipsae condiciones inscribendae sunt. Quot fuerint, ignoratur. Undecim ex eis tum quum hae condiciones proponerentur iam elaboratae, collocatae, inscriptae erant, ut nihil restaret nisi ut coronae (θριγκοί) eis imponerentur (vs. 67 sqq.). Reliquae efficiendae, collocandae, inscribendae hic locantur. Atque ex

his tabulis una, quam hic edimus, paene integra aetatem tulit; aliarum nonnullarum frustula, Lollingii demum assiduitate et sollertia in lucem protracta, infra habes n. 3074. 3075. 3076. Alterum caput (vs. 89—164) de saxis est, quibus pavimentum in altero ex longioribus templi lateribus inter cellae parietem et columnas consternitur. Hoc pavimentum, ut Athenis in Parthenone, duobus ordinibus lapidum constitisse, ex quibus alter iam effectus erat, de altero efficiendo hic ipse titulus praecipit, ex versu 97, ubi de tredecim lapidibus collocandis dicitur,

ΡΓΩΝΤΟΕΠΙΠΕΜΠΤΟΝΑΠΟΤΕΙΣΕ
ΑΙΤΟΥΠΕΡΕΥΡΕΜΑΚΑΙΕΑΝΤΙΑΛΛΟ
ΙΕΠΙΤΙΜΙΩΝΠΡΟΣΓΕΝΗΤΑΙΑΥΤΩΑΠΑΝ
ΤΑΠΡΑΞ......ΟΙΝΑΟΠΟΙΟΙΤΟΝΕΡΓΩΝΗΝΚΑΙΤΟΥΣΕΓΓΥΟΥΣ
ΕΑΝΔΕΜΗΔΥΝΩΝΤΑΙΕΙΣΤΟΛΕΥΚΩΜΑΕΚΓΡΑΨΟΥΣΙΝΕΓ
ΔΙΔΟΜΕΝΔΕΤΟΕΡΓΟΝΟΛΟΝΠΡΟΣΧΑΛΚΟΝΤΑΣΜΕΝΣΤΗ
ΛΑΣΚΑΙΤΟΥΣΘΡΙΓΚΟΥΣΠΡΟΣΛΙΘΟΝΕΦΩΜΑΛΙΑΝΟΤΙΑΝΕΥ
ΡΩΣΙΝΤΟΥΣΔΥΠΟΒΑΤΗΡΑΣΕΝΠΡΟΣΕΡΓΩΙΠΟΙΗΣΕΙΤΩΝ
ΔΕΠΩΡΩΝΥΠΟΤΙΜΗΜΑΛΗΨΕΤΑΙΤΟΥΛΙΘΟΥΕΚΑΣΤΟΥΔΡΑ
ΧΜΑΣΠΕΝΤΕΟΣΟΥΣΑΝΠΑΡΙΣΧΗΙΤΩΝΔΕΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΤΗΣΕΓΚΟΛΑΨΕΩΣΚΑΙ ΕΓΚΑΥΣΕΩΣΣΤΑΤΗΡΑΚΑΙ
ΤΡΙΩΒΟΛΟΝΤΩΝΧΙΛΙΩΝΓΡΑΜΜΑΤΩΝΕΡΓΑΤΑΙΔΕΣΥΝΕ
ΧΩΣΜΕΤΑΤΟΤΗΝΔΟΣΙΝΛΑΒΕΙΝΕΝΤΟΣΗΜΕΡΩΝΔΕΚΑ
ΕΝΕΡΓΩΝΤΕΧΝΙΤΑΙΣΙΚΑΝΟΙΣΚΑΤΑΤΗΝΤΕΧΝΗΝΜΗΕ
ΛΑΤΤΟΝΗΠΕΝΤΕΑΝΔΕΤΙΜΗΠΕΙΘΗΤΑΙΤΩΝΚΑΤΑΤΗΝ
ΣΥΓΓΡΑΦΗΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΗΚΑΚΟΤΕΧΝΩΝΤΙΕΞΕΛΕΓΧΗ
ΤΑΙΖΗΜΙΩΘΗΣΕΤΑΙΥΠΟΤΩΝΝΑΟΠΟΙΩΝΚΑΘΟΤΙΑΝΦΑΙΝΗ
ΤΑΙΑΞΙΟΣΕΙΝΑΙΜΗΠΟΙΩΝΤΩΝΚΑΤΑΤΗΝΣΥΓΓΡΑΦΗΝΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΩΝΚΑΙΕΑΝΤΙΣΑΛΛΟΣΤΩΝΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝΕΞΕ
ΛΕΓΧΗΤΑΙΤΙΚΑΚΟΤΕΧΝΩΝΕΞΕΛΑΥΝΕΣΘΩΕΚΤΟΥΕΡΓΟΥΚΑΙ
///ΗΚΕΤΙΣΥΝΕΡΓΑΖΕΣΘΩΕΑΝΔΕΜΗΠΕΙΘΗΤΑΙΖΗΜΙΩΘΗΣΕ
ΤΑΙΚΑΙΟΥΤΟΣΜΕΤΑΤΟΥΕΡΓΩΝΟΥ ΕΑΝΔΕΠΟΥΠΑΡΑΤΟΕΡ
//////ΓΟΝΣΥΝΦΕΡΗΙΤΙΝΙΜΕΤΡΩΙΤΩΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΠΡΟΣΛΙ
ΠΕΙΝΗΣΥΝΕΛΕΙΝΠΟΙΗΣΕΙΩΣΑΝΚΕΛΕΥΩΜΕΝΜΗΔΕΑΠΟΛΕ
ΛΥΣΘΩ ΣΑΝΑΠΟ ΗΣΕΡΓΩΝΙΑΣΟΙΕΞΑΡΧΗΣΕΓΓΥΟΙΚΑΙΟΕΡ
ΓΩΝΗΣΑΧΡΙΑΝΟΕΠΑΝΑΠΡΙΑΜΕΝΟΣΤΑΠΑΛΙΝΠΩΛΑΤΟΥΣ
ΕΓΓΥΟΥΣΑΞΙΟΧΡΕΟΥΣ ΑΤΑΣΤΗΣΗΙΠΕΡΙΔΕΤΩΝΠΡΟΠΕ
ΠΟΙΗΜΕΝΩΝΟΙΕΞΑΡΧΗΣ ΓΓΥΟΙΕΣΤΩΣΑΝΕΩΣΤΗΣΕΣΧΑ
ΤΗΣΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣΜΗΔΕΚΑΤΑΒΛΑΠΤΕΤΩΜΗΘΕΝΤΩΝΥΠΑΡ
ΧΟΝΤΩΝΕΡΓΩΝΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΟΕΡΓΩ ΣΕΑΝΔΕΤΙΚΑΤΑΒΛΑ
ΨΗΙΑΚΕΙΣΘΩΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΑΝΗΛΩΜΑΣΙΝΔΟΚΙΜ ΣΕΓΧΡΟΝΩΙ
ΟΣΩΙΑΝΟΙΝΑΟΠΟΙΟΙΤΑΞΩΣΙΝΚΑΙΕΑΝΤΙΝΑΥΓΙΗΛΑ ΟΝΔΙΑ
ΦΘΕΙΡΗΙΚΑΤΑΤΗΝΕΡΓΑΣΙΑΝΟΤΗΣΘΕΣΕΩΣΕΡΓΩΝΗΣΕΤΕ
ΡΟΝΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙΔΟΚΙΜΟΝΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΑΝΗΛΩΜΑΣΙΝΟΥ
ΘΕΝΕΠΙΚΩΛΥΟΝΤΑΤΟΕΡΓΟΝΤΟΝΔΕΔΙΑΦΘΑΡΕΝΤΑΛΙΘΟΝΕΞ
ΑΞΕΙΕΚΤΟΥΙΕΡΟΥΕΝΤΟΣΗΜΕΡΩΝΠΕΝΤΕΕΙΔΕΜΗΙΕΡΟΣΟΛΙΘΟΣ
ΕΣΤΑΙΕΑΝΔΕΜΗΑΠΟΚΑΘΙΣΤΗΙΗΜΗΑΚΗΤΑΙΤΟΚΑΤΑΒΛΑ
ΦΘΕΝΚΑΙΤΟΥΤΟΕΠΕΓΔΩΣΟΥΣΙΝΟΙΝΑΟΠΟΙΟΙΟΤΙΔΑΝΕΥΡΗΙ
ΤΟΥΤΟΑΥΤΟΚΑΙΗΜΙΟΛΙΟΝΑΠΟΤΕΙΣΕΙΟΕΡΓΩΝΗΣΚΑΙΟΙΕΓ
ΓΥΟΙΕΑΝΔΕΚΑΤΑΦΥΑΝΔΙΑΦΘΑΡΗΙΤΙΣΤΩΝΛΙΘΩΝΑΖΗΜΙΟΣΕΣ
ΤΩΚΑΤΑΤΟΥΤΟΝΟΤΗΣΘΕΣΕΩΣΕΡΓΩΝΗΣ ΕΑΝΔΕΠΡΟΣΑΥ
ΤΟΥΣΑΝΤΙΛΕΓΩΣΙΝΟΙΕΡΓΩΝΑΙΠΕΡΙΤΙΝΟΣΤΩΝΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΩΝΔΙΑΚΡΙΝΟΥΣΙΝΟΙΝΑΟΠΟΙΟΙΟΜΟΣΑΝΤΕΣΕΠΙΤΩΝΕΡΓΩΝΠΛΕΙ
ΟΝΕΣΟΝΤΕΣΤΩΝΗΜΙΣΕΩΝΤΑΔΕΕΠΙΚΡΙΘΕΝΤΑΚΥΡΙΑΕΣΤΩ
ΕΑΝΔΕΤΙΕΠΙΚΩΛΥΣΩΣΙΝΟΙΝΑΟΠΟΙΟΙΤΟΝΕΡΓΩΝΗΝΚΑΤΑ
ΤΗΝΠΑΡΟΧΗΝΤΩΝΛΙΘΩΝΤΟΝΧΡΟΝΟΝΑΠΟΔΩΣΟΥΣΙΝΟΣΟΝΑΝ
ΕΠΙΚΩΛΥΣΩΣΙΝΕΓΓΥΟΥΣΔΕΚΑΤΑΣΤΗΣΑΣΟΕΡΓΩΝΗΣΚΑΤΑ
ΤΟΝΝΟΜΟΝΛΗΨΕΤΑΙΤΗΝΠΡΩΤΗΝΔΟΣΙΝΟΠΟΣΟΥΑΝΕΡΓΩΝΗ
ΣΗΙΠΑΣΩΝΤΩΝΣΤΗΛΩΝΚΑΙΤΩΝΘΡΙΓΚΩΝΤΩΝΕΠΙΤΑΥΤΑΣ
ΤΙΘΕΜΕΝΩΝΥΠΟΛΙΠΟΜΕΝΟΣΠΑΝΤΟΣΤΟΕΠΙΔΕΚΑΤΟΝΟΤΑΝΔΕ
ΑΠΟΔΕΙΞΗΙΠΑΣΑΣΕΙΡΓΑΣΜΕΝΑΣΚΑΙΟΡΘΑΣΠΑΝΤΗΙΚΑΙΤΕΛΟΣ

collato cum vs. 134, ubi lapides item tredecim iam collocati commemorantur, apparet. Aetati tituli definiendae ansam praebent cum litteratura, tum dialectus. Ex quibus eum altero a. Chr. n. saeculo incisum esse colligimus; nam antiquiore aetate Boeotico sermone in eiusmodi litteris usos esse Lebadenses pro certo habendum est; recentiorem vero non esse litterarum formae indicio sunt. Eodem spectat contracta futuri forma ἐργᾶται, de qua exposui Hermae XVI p. 172 not. 1.

ΤΟΥΤΟΠΟΥΤΟΥΠΡΟΣΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝΒΛΕΠΟΝΤΟΣΚΑΤΑΣΤΡΩ
ΤΡΑΣΤΗΣΣΚΛΗΡΑΣΤΗΣΛΕΒΑΔΕΙΙΚΗΣΤΗΝΕΡΓΑΣΙΑΝΚ/
ΣΙΝΠΛΗΘΟΣΔΕΚΑΤΡΕΙΣΜΕΤΡΑΔΕΤΟΥΤΩΝΕΣΤΑΙΜΗΚΟΣΙ
ΠΛΑΤΟΣΚΑΙΠΑΧΟΣΑΚΟΥΛΟΥΘΟΙΤΟΙΣΚΕΙΜΕΝΟΙΣΚΑΙΤΕΛΟΣL
ΧΟΥΣΙΝΕΝΤΗΙΜΑΚΡΑΙΠΛΕΥΡΑΙΠΡΟΣΟΥΣΟΥΤΟΙΤΙΘΕΝΤΑΙΠΑΡΑ
ΛΑΒΩΝΔΕΟΕΡΓΩΝΗΣΤΟΥΣΛΙΘΟΥΣΠΑΡΑΤΟΝΝΑΟΝΟΥΚΑΙ//////////
ΙΜΑΣΘΗΣΑΝΥΓΙΕΙΣΤΑΜΕΤΡΑΕΧΟΝΤΑΣΕΚΠΟΙΟΥΝΤΑΣΠΡΟΣ
ΤΑΜΕΓΕΘΗΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΠΡΩΤΟΝΜΕΝΕΡΓΑΤΑΙΤΩΝΛΙΘΩΝ
ΠΑΝΤΩΝΤΑΣΒΑΣΕΙΣΟΡΘΑΣΑΣΤΡΑΒΕΙΣΑΡΡΑΓΕΙΣΣΥΜΜΙΛΤΟΥΣ
ΑΠΟΞΟΙΔΟΣΧΑΡΑΚΤΗΣΠΥΚΝΗΣΕΠΗΚΟΝΗΜΕΝΗΣΤΑΕΠΙΒΑΙ
ΝΟΝΤΑΠΑΝΤΑΕΠΙΤΟΥΣΚΡΑΤΕΥΤΑΣΚΑΙΕΠΙΤΗΝΥΠΕΥΘΥΝΤΗ/////
ΑΝΜΗΕΛΑΤΤΟΝΗΕΠΙΔΥΟΠΟΔΑΣΕΚΤΟΥΠΡΟΣΙΟΝΤΟΣΑΡΜΟΥΤΑ
ΔΕΜΕΣΑΣΥΝΨΑΥΟΝΤΑΑΠΟΞΟΙΔΟΣΧΑΡΑΚΤΗΣΤΡΑΧΕΙΑΣΠΟΙ
ΩΝΟΡΘΑΠΑΝΤΑΠΡΟΣΚΑΝΟΝΑΔΙΗΝΕΚΗΜΗΕΛΑΤΤΩΤΟΥΕΝ
ΕΡΓΟΥΜΕΝΟΥΛΙΘΟΥΠΛΑΤΟΣΜΗΣΤΕΝΟΤΕΡΟΝΔΑΚΤΥΛΩΝΕΞ
ΥΨΟΣΗΜΙΠΟΔΙΟΥΥΠΟΤΕΜΕΙΔΕΤΩΝΚΑΤΑΣΤΡΩΤΗΡΩΝΠΑΝ
ΤΩΝΕΓΒΑΣΕΩΣΤΟΕΠΙΤΗΝΥΠΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑΝΕΠΙΒΑΙΝΟΝΕ
ΚΤΟΥΑΠΙΟΝΤΟΣΑΡΜΟΥΠΛΑΤΟΣΚΑΙΒΑΘΟΣΤΟΔΕΙΧΘΕΝΕΡ
ΓΑΖΟΜΕΝΟΣΤΑΣΥΠΟΤΟΜΑΣΚΑΘΩΣΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝΒΑΣΕΩΝ
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΧΑΛΑΣΜΑΠΟΙΩΝΕΝΤΗΙΥΠΟΤΟΜΗΙΤΗΙΠΑΡΑΤΗ/////
ΥΠΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑΝΜΗΠΛΕΟΝΔΑΚΤΥΛΙΣΚΟΥΕΡΓΑΤΑΙΔΕΚΑΙ
ΤΟΥΣΑΡΜΟΥΣΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΑΠΙΟΝΤΑΣΤΩΝΚΑΤΑΣΤΡΩΤΗ
ΡΩΝΣΥΜΜΙΛΤΟΥΣΟΡΘΟΥΣΑΣΤΡΑΒΕΙΣΑΡΡΑΓΕΙΣΚΑΘΕΤΟΣΕΥ
ΓΩΝΙΟΥΣΠΡΟΣΤΟΠΡΟΣΑΓΩΓΕΙΟΝΣΤΕΡΕΟΥΣΚΥΚΛΩΙΤΑΤΡΙΑ
ΜΕΡΗΜΗΕΛΑΤΤΟΝΔΑΚΤΥΛΩΝΕΝΝΕΑΑΠΟΛΕΙΣΤΡΙΟΥΛΕΙΟΥΕ
ΠΗΚΟΝΗΜΕΝΟΥΜΙΛΤΟΛΟΓΩΝΔΟΚΙΜΩΣΤΑΔΕΜΕΣΑΣΥΝ
ΨΑΥΟΝΤΑΑΠΟΞΟΙΔΟΣΧΑΡΑΚΤΗΣΤΡΑΧΕΙΑΣΚΑΙΑΝΑΘΥΡΩ
ΣΕΙΤΟΥΣΑΡΜΟΥΣΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΑΠΙΟΝΤΑΣΚΑΝΟΝ
ΝΩΙΜΙΛΤΟΛΟΓΩΝΔΟΚΙΜΩΣΑΝΑΞΕΩΝΤΟΥΣΚΑΝ
ΠΑΝΤΑΣΟΣΑΚΙΣΑΝΚΕΛΕΥΩΜΕΝΠΡΟΣΤΟΝΚΑΝΟΝ
ΤΟΝΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΥΠΑΡΧΟΝΤΑΔΟΚΙΜΩΣΑΠΟΞΕΣ
ΤΟΥΣΑΡΜΟΥΣΤΩΝΚΑΤΑΣΤΡΩΤΗΡΩΝΤΟΥΣΑΠΙC
ΚΕΙΜΕΝΩΝΚΑΙΤΕΛΟΣΕΧΟΝΤΩΝΠΡΟΣΟΥΣΜ///
ΤΙΘΕΝΑΙΕΚΤΕΙΝΑΣΤΗΝΛΙΝΕΗΝΚΑΤΑΚΕΦΑΛΗΙ//
ΝΕΙΟΥΕΝΟΡΘΩΙ////////ΣΤΕΡΑΧΟΘΕΝΚΑΙΤΟΥΠΡΟΔΟΛ
ΜΑΚΡΑΣΠΛΕΥΡΑΣΚΑΙΓΡΑΜΜΑΣΚΑΤΑΓΡΑΨΑΜΕ
ΤΟΣΤΟΥΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟΣΑΦΕΛΕΤΩΤΟΠΡΟΣΕΡΓΟΝ
ΟΝΑΠΟΚΟΛΑΠΤΗΡΟΣΠΛΑΤΟΣΠΟΙΩΝΤΟΔΟΘΕΝΠΟΙ
ΟΡΘΑΟΞΥΩΡΙΑΚΑΙΜΙΛΤΟΛΟΓΗΣΑΤΩΤΗΝΑΚΡΑΝΠΑΝ
ΛΙΘΩΝΤΩΝΚΕΙΜΕΝΩΝΤΩ///ΤΡΕΙΣΚΑΙΔΕΚΑΠΡΟΣΚ
ΜΑΚΡΟΝΜΗΕΛΑΤΤΟΝΑΠΟΔΩΝΕΙΚΟΣΙΠΑΧΟΣΕΞΔΑΙ//
ΥΨΟΣΗΜΙΠΟΔΙΟΥΜΙΛΤΟΛΟΓΩΝΑΠΟΛΕΙΣΤΡΙΟΥΛΕΙΟΥΕ
ΜΕΝΟΥΠΟΙΩΝΟΡΘΑΑΡΡΑΓΗΣΥΜΜΙΛΤΑΒΑΘΟΣΜΗΕΛΑΤ
ΔΑΚΤΥΛΟΥΣΠΡΩΤΟΝΔΙΑΞΕΣΑΣΣΗΜΕΙΑΣΠΑΡΑΤΟ
ΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΤΩΝΛΙΘΩΝΕΝΟΡΘΩΙΠΡΟΣΤΟΠΡΟΣΑΙ///
ΚΑΙΤΗΝΓΡΑΜΜΗΝΤΗΝΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙΣΑΝΠΡΟΣΙΙΝ///
ΣΕΙΤΗΝΠΑΡΑΞΟΗΝΠΑΡΑΞΕΣΕΙΔΕΚΑΙΤΗΝΕΝΤΩΙΠΡ
ΜΗΝΩΣΑΥΤΩΣΕΠΕΙΤΕΝΑΝΑΘΥΡΩΣΕΙΤΟΥΣΑΡΜΟΥ
ΚΑΝΟΝΑΤΟΝΛΙΘΙΝΟΝΤΩΝΚΕΙΜΕΝΩΝΚΑΤΑΣΤΡΩΤ
ΟΥΣΜΕΛΛΕΙΤΙΘΕΝΑΙΚΑΘΩΣΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝΑΠΙΟΝΤΩΝ
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΟΤΑΝΔΕΜΕΛΛΗΙΤΙΘΕΝΑΙΤΟΥΣΛΙΘΟΥΣΠΡ

//////ΣΟΥΣΑΣΚΑΤΑΤΗΝΣΥΓΓΡΑΦΗΝΚΑΙΜΕΜΟΛΥΒΔΟΧΟΗΜΕΝΑΣΑ
ΡΕΣΤΩΣΤΟΙΣΝΑΟΠΟΙΟΙΣΚΑΙΤΩΙΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΛΗΨΕΤΑΙΤΗΝ
ΔΕΥΤΕΡΑΝΔΟΣΙΝΠΑΝΤΩΝΤΩΝΓΡΑΜΜΑΤΩΝΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
ΕΚΤΟΥΥΠΟΤΙΜΗΜΑΤΟΣΠΡΟΣΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΟΝΕΚΤΩΝΑΝΤΙ
ΓΡΑΦΩΝΕΓΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑΥΠΟΛΙΠΟΜΕΝΟΣΚΑΙΤΟΥΤΟΥΤΟΕΠΙΔΕ
ΚΑΤΟΝΚΑΙΣΥΝΤΕΛΕΣΑΣΟΛΟΝΤΟΕΡΓΟΝΟΤΑΝΔΟΚΙΜΑΣΘΗΙΚΟΜΙ
ΣΑΣΘΩΤΟΕΠΙΔΕΚΑΤΟΝΤΟΥΠΟΛΕΙΦΘΕΝΚΑΙΤΩΝΠΩΡΩΝΤΟΥΠΟ
ΤΙΜΗΜΑΟΣΟΥΣΑΝΘΗΙΚΑΙΟΣΑΑΝΓΡΑΜΜΑΤΑΕΠΙΓΡΑΨΗΙ
ΜΕΤΑΤΟΤΗΝΔΟΣΙΝΛΑΒΕΙΝΚΟΜΙΣΑΣΘΩΚΑΙΤΟΥΤΩΝΟΤΑΝΚΑΙΤΟΕ
ΠΙΔΕΚΑΤΟΝΛΑΜΒΑΝΗΙΕΑΝΜΗΤΙΕΙΣΤΑΕΠΙΤΙΜΙΑΥΠΟΛΟΓΙΣΘΗΙΑΥ
ΤΩΙΕΑΝΔΕΤΙΠΡΟΣΕΡΓΟΝΔΗΙΓΕΝΕΣΘΑΙΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΙΕΡΓΩΙ
ΠΟΙΗΣΕΙΕΚΤΟΥΙΣΟΥΛΟΓΟΥΚΑΙΠΡΟΣΚΟΜΙΕΙΤΑΙΤΟΓΙΝΟΜΕΝΟΝΑΥΤΩΙ
ΑΠΟΔΕΙΞΑΣΔΟΚΙΜΟΝΕΑΝΔΕΟΤΟΠΟΣΑΝΑΚΑΘΑΙΡΟΜΕΝΟΣΜΑ
ΛΑΚΟΣΕΥΡΙΣΚΗΤΑΙΠΡΟΣΣΤΡΩΣΕΙΠΩΡΟΙΣΟΣΟΙΣΑΝΧΡΕΙΑΗΙΚΑΙ
ΠΡΟΣΚΟΜΙΕΙΤΑΙΚΑΙΤΟΥΤΟΥΤΟΓΙΝΟΜΕΝΟΝΑΥΤΩΙΜΕΤΑΤΟΥ
ΕΠΙΔΔΕΚΑΤΟΥΕΠΙΘΗΣΕΙΔΕΚΑΙΕΠΙΤΑΣΣΤΗΛΑΣΤΑΣΥΠΑΡΧΟΥ
ΣΑΣΘΡΙΓΚΟΥΣΕΝΔΕΚΑΠΡΟΕΠΙΚΟΨΑΣΤΑΣΣΤΗΛΑΣΕΠΙΛΑΒΩΝ
ΟΣΟΝΑΝΚΕΛΕΥΩΜΕΝΠΡΟΣΤΗΝΠΕΡΙΤΕΝΕΙΑΝΤΗΝΔΟΘΕΙΣΑΝ
ΣΞΕΛΕΙΔΕΚΑΙΤΑΔΕΜΑΤΑΤΑΥΠΑΡΧΟΝΤΑΕΝΤΑΙΣΣΤΗΛΑΙΣΟΣΑ
ΑΝΥΠΕΡΕΧΗΙΚΑΙΚΩΛΥΗΙΑΥΤΟΝΕΝΤΗΙΕΠΙΚΟΠΗΙΚΑΙΤΡΗΣΑΣΒΑ
ΘΥΤΕΡΑΚΑΘΑΡΜΟΣΕΙΚΑΙΠΕΡΙΜΟΛΥΒΔΟΧΟΗΣΕΙΔΟΚΙΜΩΣΕΜΒΑΛΕΙ
ΔΕΚΑΙΕΙΣΤΟΥΤΟΥΣΓΟΜΦΟΥΣΔΕΜΑΤΑΚΑΙΠΕΡΙΜΟΛΥΒΔΟΧΟΗΣΕΙΚΑΙΕΡ
//////ΤΑΙΠΑΝΤΑΚΑΘΩΣΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝΕΠΑΝΩΓΕΓΡΑΠΤΑΙΕΚΓΔΔΟΜΕΝΔΕ
ΚΑΙΤΟΥΤΟΥΣΤΟΥΣΘΡΙΓΚΟΥΣΤΟΥΣΜΕΝΕΚΠΕΔΟΥΣΚΑΙΠΕΝΤΑΠΕΔΟΥΣ
ΤΟΥΙΣΟΥΟΣΟΝΑΝΚΑΙΟΙΛΟΙΠΟΙΕΥΡΩΣΙΝΤΟΥΣΔΕΤΡΙΠΕΔΟΥΣΤΟΥΣ
ΤΕΤΤΑΡΑΣΣΥΝΔΥΟΕΙΣΤΟΝΘΡΙΓΚΟΝΑΠΟΜΕΤΡΗΣΟΜΕΘΑΛΗΨΕ
ΤΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΤΩΝΤΩΝΘΡΙΓΚΩΝΤΗΝΔΟΣΙΝΟΤΑΝΕΠΙΔΕΙΞΗΙ
ΤΑΣΣΤΗΛΑΣΕΡΓΑΣΜΕΝΑΣΚΑΙΚΕΙΜΕΝΑΣΚΑΙΜΕΜΟΛΥΒΔΟΧΟΗ
ΜΕΝΑΣΚΑΙΤΟΥΣΘΡΙΓΚΟΥΣΤΟΥΣΕΠΙΤΑΥΤΑΣΤΙΘΕΜΕΝ ΟΥΣ ΔΕ
ΔΕΜΕΝΟΥΣΚΑΤΑΚΕΦΑΛΗΝΛΗΨΕΤΑΙΚΑΙΤΟΥΤΩΝΤΗΝΔΟΣΙΝΥΠΟΛΙ
ΠΟΜΕΝΟΣΤΟΕΠΙΔΕΚΑΤΟΝΚΑΘΩΣΚΑΙΠΕΡΙΤΩΝΕΠΑΝΩΓ///ΓΡΑΠΤΑΙ
ΟΤΑΝΔΕΣΥΝΘΗΙΤΟΥΣΘΡΙΓΚΟΥΣΚΑΙΑΠΟΔΕΙΞΗΙΚΕΙΜΕΝΟΥΣ
ΜΕΜΟΛΥΒΔΟΧΟΗΜΕΝΟΥΣΤΕΛΟΣΕΧΟΝΤΑΣΔΕΔΕΜΕΝΟΥΣΚΑΤΑ
ΚΕΦΑΛΗΝΣΥΜΦΩΝΟΥΝΤΑΣΠΡΟΣΑΛΛΗΛΟΥΣΔΟΚΙΜΩΣΕΠΕΙΤΕΝ
ΕΓΝΙΤΡΩΣΕΙΤΑΣΣΤΗΛΑΣΚΑΙΑΠΟΔΩΣΕΙΤΑΓΡΑΜΜΑΤΑΚΑΘΑΡΑ
ΚΑΙΕΚΠΛΥΝΕΙΕΩΣΑΝΚΕΛΕΥΩΜΕΝΤΑΔΕΑΛΛΑΟΣΑΜΗΕΝΤΗΙ
ΣΥΓΓΡΑΦΗΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙΚΑΤΑΤΟΝΚΑΤΟΠΤΙΚΟΝΝΟΜΟΝΚΑΙΝΑ
ΟΠΟΙΚΟΝΕΣΤΩ ΕΙΣΤΟΝΝΑΟΝΤΟΥ
ΔΙΟΣΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΕΙΣΤΗΝΕΞΩΠΕΡΙΣΤΑΣΙΝΤΟΥΣΗΚΟΥ
ΤΩΝΕΙΣΤΗΝΜΑΚΡΑΝΠΛΕΥΡΑΝΚΑΤΑΣΤΡΩΤΗΡΩΝΕΡΓΑ
ΣΙΑΚΑΙΣΥΝΘΕΣΙΣ ΟΕΡΓΩΝΗΣΑΣΠΑΡΑΤΩΝΝΑΟΠΟΙΩΝ
ΕΙΣΤΟΝΝΑΟΝΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΕΙΣΤΗΝΕΞΩΠΕΡΙ
ΣΤΑΣΙΝΤΟΥΣΗΚΟΥΤΩΝΕΙΣΤΗΝΜΑΚΡΑΝΠΛΕΥΡΑΝΤΟΥ

[....... τῶν ἔ]ργων τὸ ἐπίπεμπτον ἀποτείσε[ι | ὁ ἐργώνης· τοῦτο δὲ κ]αὶ τὸ ὑπερεύρεμα, καὶ ἐάν τι ἄλλο | [ἀργύριον ἐκ τῶν] ἐπιτιμίων προσγένηται αὐτῷ, ἄπαν|τα πράξ[ουσιν] οἱ ναοποιοὶ τὸν ἐργώνην καὶ τοὺς ἐγγύους· | ἐὰν δὲ μὴ δύνωνται, εἰς τὸ λεύκωμα ἐκγράψουσιν. ἐγ|δίδομεν δὲ τὸ ἔργον ὅλον πρὸς χαλκόν, τὰς μὲν στή|λας καὶ τοὺς θριγκοὺς πρὸς λίθον ἐφ' ὡμαλίαν ὅτι ἂν εὕ|ρωσιν, τοὺς δ' ὑποβατῆρας ἐν προσέργῳ ποιήσει. τῶν | δὲ πώρων ὑποτίμημα λήψεται τοῦ λίθου ἑκάστου δρα|χμὰς πέντε, ὅσους ἂν παρίσχῃ, τῶν δὲ γραμμάτων | τῆς ἐγκολάψεως καὶ ἐγκαύσεως στατῆρα καὶ | τριώβολον τῶν χιλίων γραμμάτων. ἐργᾶται δὲ συνε|χῶς μετὰ τὸ τὴν δόσιν λαβεῖν ἐντὸς ἡμερῶν δέκα | ἐνεργῶν τεχνίταις ἱκανοῖς κατὰ τὴν τέχνην μὴ ἔ|λαττον ἢ πέντε. ἂν δέ τι μὴ πείθηται τῶν κατὰ τὴν | συγγραφὴν γεγραμμένων ἢ κακοτεχνῶν τι ἐξελέγχη|ται, ζημιωθήσεται ὑπὸ τῶν ναοποιῶν καθότι ἂν φαίνη|ται ἄξιος εἶναι μὴ ποιῶν τῶν κατὰ τὴν συγγραφὴν γε|γραμμένων. καὶ ἐάν τις ἄλλος τῶν συνεργαζομένων ἐξε|λέγχηταί τι κακοτεχνῶν, ἐξελαυνέσθω ἐκ τοῦ ἔργου καὶ | [μ]ηκέτι συνεργαζέσθω· ἐὰν δὲ μὴ πείθηται, ζημιωθήσε|ται καὶ οὗτος μετὰ τοῦ ἐργώνου. ἐὰν δέ που παρὰ τὸ ἔρ|γον συνφέρῃ τινὶ μέτρῳ τῶγ γεγραμμένων προσλι|πεῖν ἢ συνελεῖν, ποιήσει ὡς ἂν κελεύωμεν. μηδὲ ἀπολε|λύσθωσαν ἀπὸ τῆς ἐργωνίας οἱ ἐξ ἀρχῆς ἔγγυοι καὶ ὁ ἐρ|γώνης, ἄχρι ἂν ὁ ἐπαναπριάμενος τὰ παλίνπωλα τοὺς | ἐγγύους ἀξιοχρέους [κ]αταστήσῃ· περὶ δὲ τῶν προπε|ποιημένων οἱ ἐξ ἀρχῆς [ἔ]γγυοι ἔστωσαν ἕως τῆς ἐσχά|της δοκιμασίας. μηδὲ καταβλαπτέτω μηθὲν τῶν ὑπαρ|χόντων ἔργων ἐν τῷ ἱερῷ ὁ ἐργώ[νη]ς· ἐὰν δέ τι καταβλά|ψῃ, ἀκείσθω τοῖς ἰδίοις ἀνηλώμασιν δοκίμως ἐγ χρόνῳ | ὅσῳ ἂν οἱ ναοποιοὶ τάξωσιν· καὶ ἐάν τινα ὑγιῆ λίθον δια|φθείρῃ κατὰ τὴν ἐργασίαν ὁ τῆς θέσεως ἐργώνης, ἕτε|ρον ἀποκαταστήσει δόκιμον τοῖς ἰδίοις ἀνηλώμασιν οὐ|θὲν ἐπικωλύοντα τὸ ἔργον, τὸν. δὲ διαφθαρέντα

ΤΟΥΣΚΡΑΤΕΥΤΑΣΚΑΤΑΚΕΦΑΛΗΝΚΑΙΤΗΝΥΠΕΥΘΥΝΤΗ
ΜΕΝΚΡΑΤΕΥΤΑΣΑΠΟΞΟΙΔΟΣΠΥΚΝΗΣΧΑΡΑΚΤΗΣΕΠΙ
ΝΗΣΤΗΝΔΕΥΠΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑΝΑΠΟΞΟΙΔΟΣΑΡΤΙΣΤΟΜΟ
ΘΩΣΤΟΙΣΚΕΙΜΕΝΟΙΣΚΑΙΤΕΛΟΣΕΧΟΥΣΙΝΚΑΙΑΠΟΔΕΙΞ
ΚΟΜΜΕΝΑΔΟΚΙΜΩΣΕΙΤΕΝΘΗΣΕΙΤΟΥΣΚΑΤΑΣΤΡΩΤΗΡ
ΖΟΜΕΝΟΣΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΑΡΧΟΜΕΝΟΣΤΗΣΘΕΣΕΩ
ΡΑΧΟΘΕΝΩΣΑΝΑΥΤΩΙΔΕΙΧΘΗΙΕΝΑΑΜΦΑΡΜΟΝΕΜΒΑ
ΨΟΣΕΠΙΣΦΗΝΟΝΚΑΤΑΚΕΦΑΛΗΝΔΕΣΤΟΙΧΟΥΝΤΑΤ////
ΚΑΙΤΕΛΟΣΕΧΟΥΣΙΝΚΑΙΕΛΑΙΩΙΔΕΚΑΘΑΡΩΙΠΡΟΣΠΑΝ
ΝΟΝΑΣΧΡΗΣΕΤΑΙΚΑΙΜΙΛΤΩΙΣΙΝΩΠΙΔΙΕΑΝΔΕΜΗ>
ΤΩΙΣΙΝΩΠΙΔΙΗΕΛΑΙΩΙΚΑΘΑΡΩΙΖΗΜΙΩΘΗΣΕΤΑΙΥΤ
ΠΟΙΩΝΚΑΙΒΟΙΩΤΑΡΧΩΝΚΑΙΟΥΠΡΟΤΕΡΟΝΑΥΤΩΙΛΙ
ΚΑΤΑΚΛΕΙΣΘΗΣΕΤΑΙΕΩΣΑΝΕΠΙΔΕΙΞΗΙΤΟΙΣΝΑΟΠΟ
ΜΕΝΟΣΜΙΛΤΩΙΣΙΝΩΠΙΔΙΔΟΚΙΜΩΙΚΑΙΕΛΑΙΩΙΚΑΘΑΡΩ
ΞΕΙΔΕΤΗΝΜΕΝΕΡΓΑΣΙΑΝΚΑΙΤΗΝΣΥΝΘΕΣΙΝΤΩΙΑΡΧΙΤΕΙ
ΠΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΤΩΝΛΙΘΩΝΠΑΝΤΩΝΤΟΥΣΑΡΜΟΥΣΚΑΙΤ
ΣΕΙΣΑΜΑΤΡΙΜΜΑΤΟΛΟΓΩΝΤΑΣΜΕΝΒΑΣΕΙΣΕΚΧΛΟΗΣΕ/
ΕΝΤΑΙΣΙΔΙΑΙΣΧΩΡΑΙΣΒΕΒΗΚΟΤΑΣΟΛΟΥΣΑΣΧΑΣΤΟΥΣΑΝΕ
ΤΟΥΣΑΝΥΠΟΠΑΣΤΟΥΣΟΜΟΤΡΙΒΟΥΝΤΑΣΔΙΑΚΡΟΥΩΝΤΑΔ
ΝΑΤΩΝΤΡΙΜΜΑΤΩΝΤΑΜΕΝΕΙΣΤΟΥΣΚΡΑΤΕΥΤΑΣΑΠΟΞΟΙΔ
ΡΑΚΤΗΣΠΥΚΝΗΣΕΠΗΚΟΝΗΜΕΝΗΣΤΟΔΕΕΠΙΤΗΝΥΠΕΥΘΥΝ
ΑΝΑΠΟΞΟΙΔΟΣΑΡΤΙΣΤΟΜΟΥΤΟΥΣΔΕΑΡΜΟΥΣΕΞΕΛΑΙΟΥΚ////
ΒΔΙΟΥΑΠΟΛΕΙΣΤΡΙΟΥΛΕΙΟΥΕΠΗΚΟΝΗΜΕΝΟΥΟΤΑΝΔΕΣΥΝΤΕ
ΤΟΝΑΡΜΟΝΕΓΝΙΤΡΩΣΑΣΚΑΙΕΚΠΛΥΝΑΣΥΔΑΤΙΚΑΘΑΡΩΙΕΙ
ΚΑΤΑΚΛΕΙΕΤΩΤΗΝΔΕΕΜΒΟΛΗΝΤΩΝΓΟΜΦΩΝΚΑΙΤΩΝΔ
ΚΑΙΤΩΝΠ//////\ΕΚΙΝΩΝΚΑΙΤΟΝΣΤΑΘΜΟΝΤΟΥΤΩΝΚΑΙΤΗΝΜ
ΧΟΙΑΝΠΑ///ΑΝΤΟΙΣΝΑΟΠΟΙΟΙΣΠΑΡΩΝΑΥΤΟΣΟΕΡΓΩΝΗΣΑ
ΔΕΙΚΤΟΝΔΕΜΗΔΕΝΚΑΤΑΚΛΕΙΕΤΩΕΑΝΔΕΤΙΚΑΤΑΚΛΕΙΣΗ
ΤΕΕΞΑΡΧΗΣΑΡΑΣΠΟΙΗΣΕΙΚΑΙΖΗΜΙΩΘΗΣΕΤΑΙΥΠΟΤΩΝΝΑΟΤ
ΚΑΙΒΟΙΩΤΑΡΧΩΝΚΑΘΟΤΙΑΝΦΑΙΝΗΤΑΙΑΞΙΟΣΕΙΝΑΙΜΗΠΟΙΩΝ
ΤΗΙΣΥΓΓΡΑΦΗΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΚΑΙΕΑΝΤΙΣΑΛΛΟΣΤΩΝΣΥ
ΖΟΜΕΝΩΝΕΞΕΛΕΓΧΗΤΑΙΤΙΚΑΚΟΤΕΧΝΩΝΕΞΕΛΑΥΝΕΣΘΩΕ
ΕΡΓΟΥΚΑΙΜΗΚΕΤΙΣΥΝΕΡΓΑΖΕΣΘΩΕΑΝΔΕΜΗΠΕΙ////ΙΤΑΙΖΗ
ΣΕΤΑΙΚΑΙΟΥΤΟΣΜΕΤΑΤΟΥΕΡΓΩΝΟΥΚΑΙΟΥΠΡΟΤΕΡΟΝΟΥΔΕΝ
ΛΥΒΔΟΧΟΗΣΕΙΛΙΘΟΝΕΩΣΑΝΠΟΙΗΣΗΙΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΑΝΔΕΓ
ΤΟΕΡΓΟΝΣΥΜΦΕΡΗΙΤΙΝΙΜΕΤΡΩΙΤΩΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΠΡΟΣΛ
ΣΥΝΕΛΕΙΝΠΟΗΣΕΙΩΣΑΝΚΕΛΕΥΩΜΕΝΟΤΑΝΔΕΣΥΝΘΗΙΓ
ΤΟΥΣΚΑΤΑΣΤΡΩΤΗΡΑΣΕΠΙΚΟΨΑΤΩΚΑΤΑΚΕΦΑΛΗΝΑΚΟΛΟΥΘ
ΚΕΙΜΕΝΟΙΣΚΑΙΤΕΛΟΣΕΧΟΥΣΙΝΚΑΙΜΙΛΤΟΛΟΓΗΣΑΤΩΑΠΟΞΟΙΔ
ΚΤΗΣΔΟΚΙΜΩΣΤΩΙΜΑΚΡΩΙΚΑΝΟΝΙΔΙΑΚΟΛΑΠΤΗΡΙΖΩΝΤΟ\
ΚΥΚΛΩΙΠΑΝΤΑΣΔΙΑΒΗΤΙΖΟΜΕΝΟΣΚΑΤΑΚΕΦΑΛΗΝΑΠΟΤΗΣΥ
ΣΗΣΠΕΡΙΤΕΝΕΙΑΣΤΩΝΚΑΤΑΣΤΡΩΤΗΡΩΝΚΥΒΟΥΣΚΑΤΑΣΚΕΥ
ΝΟΣΞΥΛΩΝΞΗΡΩΝΑΓΡΙΕΛΑΙΝΩΝΚΑΙΑΠΟΔΕΙΞΑΣΟΡΘΑΚΑΙΣΥΝ

λίθον ἐξ|άξει ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐντὸς ἡμερῶν πέντε, εἰ δὲ μή, ἱερός ὁ λίθος | ἔσται. ἐὰν δὲ μὴ ἀποκαθιστῇ ἢ μὴ ἀκῆται τὸ καταβλα|φθέν, καὶ τοῦτο ἐπεγδώσουσιν οἱ ναοποιοί, ὅτι δ' ἂν εὕρῃ, | τοῦτο αὐτὸ καὶ ἡμιόλιον ἀποτείσει ὁ ἐργώνης καὶ οἱ ἔγ|γυοι. ἐὰν δὲ κατὰ φυὰν διαφθαρῇ τις τῶν λίθων, ἀζήμιος ἔσ|τω κατὰ τοῦτον ὁ τῆς θέσεως ἐργώνης. ἐὰν δὲ πρὸς αὐ|τοὺς ἀντιλέγωσιν οἱ ἐργῶναι περί τινος τῶν γεγραμμέ|νων, διακρινοῦσιν οἱ ναοποιοὶ ὀμόσαντες ἐπὶ τῶν ἔργων, πλεί|ονες ὄντες τῶν ἡμίσεων, τὰ δὲ ἐπικριθέντα κύρια ἔστω. | ἐὰν δέ τι ἐπικωλύσωσιν οἱ ναοποιοὶ τὸν ἐργώνην κατὰ | τὴν παροχὴν τῶν λίθων, τὸν χρόνον ἀποδώσουσιν, ὅσον ἂν | ἐπικωλύσωσιν. ἐγγύους δὲ καταστήσας ὁ ἐργώνης κατὰ | τὸν νόμον λήψεται τὴν πρώτην δόσιν, ὁπόσου ἂν ἐργωνή|σῃ, πασῶν τῶν στηλῶν καὶ τῶν θριγκῶν τῶν ἐπὶ ταύτας | τιθεμένων, ὑπολιπόμενος παντὸς τὸ ἐπιδέκατον· ὅταν δὲ | ἀποδείξῃ πάσας εἰργασμένας καὶ ὀρθὰς πάντῃ καὶ τέλος | [ἐ]χούσας κατὰ τὴν συγγραφὴν καὶ μεμολυβδοχοημένας ἀ|ρεστῶς τοῖς ναοποιοῖς καὶ τῷ ἀρχιτέκτονι, λήψεται τὴν | δευτέραν δόσιν πάντων τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς | ἐκ τοῦ ὑποτιμήματος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐκ τῶν ἀντι|γράφων ἐγλογισθέντα, ὑπολιπόμενος καὶ τούτου τὸ ἐπιδέ|κατον· καὶ συντελέσας ὅλον τὸ ἔργον, ὅταν δοκιμασθῇ, κομι|σάσθω τὸ ἐπιδέκατον τὸ ὑπολειφθὲν καὶ τῶν πώρων τὸ ὑπο|τίμημα, ὅσους ἂν θῇ, καὶ ὅσα ἂν γράμματα ἐπιγράψῃ | μετὰ τὸ τὴν δόσιν λαβεῖν κομισάσθω καὶ τούτων, ὅταν καὶ τὸ ἐ|πιδέκατον λαμβάνῃ, ἐὰν μή τι εἰς τὰ ἐπιτίμια ὑπολογισθῇ αὐ|τῷ. ἐὰν δέ τι πρόσεργον δῇ γενέσθαι συμφέρον τῷ ἔργῳ, | ποιήσει ἐκ τοῦ ἴσου λόγου καὶ προσκομιεῖται τὸ γινόμενον αὐτῷ, | ἀποδείξας δόκιμον. ἐὰν δὲ ὁ τόπος ἀνακαθαιρόμενος μα|λακὸς εὑρίσκηται, προσστρώσει πώροις ὅσοις ἂν χρεία ᾖ, καὶ | προσκομιεῖται καὶ τούτου τὸ γινόμενον αὐτῷ μετὰ τοῦ | ἐπιδδεκάτου. ἐπιθήσει δὲ καὶ ἐπὶ τὰς στήλας τὰς ὑπαρχού|σας θριγκοὺς ἕνδεκα,

προεπικόψας τὰς στήλας, ἐπιλαβὼν | ὅσον ἂν κελεύωμεν, πρὸς τὴν περιτένειαν τὴν δοθεῖσαν. | ἐξελεῖ δὲ καὶ τὰ δέματα τὰ ὑπάρχοντα ἐν ταῖς στήλαις, ὅσα | ἂν ὑπερέχῃ καὶ κωλύῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἐπικοπῇ, καὶ τρήσας βα|θύτερα καθαρμόσει καὶ περιμολυβδοχοήσει δοκίμως. ἐμβαλεῖ | δὲ καὶ εἰς τούτους γομφοὺς δέματα καὶ περιμολυβδοχοήσει καὶ ἐρ|[γᾶ]ται πάντα καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐπάνω γέγραπται. ἐκγδ(ί)δομεν δὲ | καὶ τούτους τοὺς θριγκοὺς τοὺς μὲν ἑκπέδους καὶ πενταπέδους | τοῦ ἴσου ὅσον ἂν καὶ οἱ λοιποὶ εὕρωσιν, τοὺς δὲ τριπέδους τοὺς | τέτταρας σύνδυο εἰς τὸν θριγκὸν ἀπομετρησόμεθα. λήψε|ται δὲ καὶ τούτων τῶν θριγκῶν τὴν δόσιν, ὅταν ἐπιδείξῃ | τὰς στήλας ε(ἰ)ργασμένας καὶ κειμένας καὶ μεμολυβδοχοη|μένας καὶ τοὺς θριγκοὺς τοὺς ἐπὶ ταύτας τιθεμένους δε|δεμένους κατὰ κεφαλήν, λήψεται καὶ τούτων τὴν δόσιν, ὑπολι|πόμενος τὸ ἐπιδέκατον, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐπάνω γ[έ]γραπται. | ὅταν δὲ συνθῇ τοὺς θριγκοὺς καὶ ἀποδείξῃ κειμένους, | μεμολυβδοχοημένους, τέλος ἔχοντας, δεδεμένους κατὰ | κεφαλήν, συμφωνοῦντας πρὸς ἀλλήλους δοκίμως, ἔπειτεν | ἐγνιτρώσει τὰς στήλας καὶ ἀποδώσει τὰ γράμματα καθαρὰ | καὶ ἐκπλυνεῖ ἕως ἂν κελεύωμεν. τὰ δὲ ἄλλα, ὅσα μὴ ἐν τῇ | συγγραφῇ γέγραπται, κατὰ τὸν κατοπτικὸν νόμον καὶ να|οποϊκὸν ἔστω.

Εἰς τὸν ναὸν τοῦ | Διὸς τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἔξω περίστασιν τοῦ σηκοῦ | τῶν εἰς τὴν μακρὰν πλευρὰν καταστρωτήρων ἐργα|σία καὶ σύνθεσις.

Ὁ ἐργωνήσας παρὰ τῶν ναοποιῶν | εἰς τὸν ναὸν τοῦ Διὸς τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἔξω περί|στασιν τοῦ σηκοῦ τῶν εἰς τὴν μακρὰν πλευρὰν τοῦ | ⟨τοῦ⟩ τόπου τοῦ πρὸς μεσημβρίαν βλέποντος καταστρω[τήρων πέ]|τρας τῆς σκληρᾶς τῆς Λεβαδεικῆς τὴν ἐργασίαν καὶ [σύνθε]|σιν πλῆθος δεκατρεῖς, μέτρα δὲ τούτων ἔσται μῆκος [καὶ] | πλάτος καὶ πάχος ἀκόλουθοι τοῖς κειμένοις καὶ τέλος ἔ|χουσιν ἐν τῇ μακρᾷ πλευρᾷ, πρὸς οὓς οὗτοι τίθενται. παρα|λαβὼν δὲ ὁ ἐργώνης τοὺς λίθους παρὰ τὸν ναόν, οὗ καὶ [ἐδοκ]|ιμάσθησαν, ὑγιεῖς, τὰ μέτρα ἔχοντας, ἐκποιοῦντας πρὸς | τὰ μεγέθη τὰ γεγραμμένα, πρῶτον μὲν ἐργᾶται τῶν λίθων | πάντων τὰς βάσεις ὀρθάς, ἀστραβεῖς, ἀρραγεῖς, συμμίλτους | ἀπὸ ξοΐδος χαρακτῆς πυκνῆς ἐπηκονημένης τὰ ἐπιβαί|νοντα πάντα ἐπὶ τοὺς κρατευτὰς καὶ ἐπὶ τὴν ὑπευθυντη[ρί]|αν μὴ ἔλαττον ἢ ἐπὶ δύο πόδας, ἐκ τοῦ προσιόντος ἁρμοῦ, τὰ | δὲ μέσα συνψαύοντα ἀπὸ ξοΐδος χαρακτῆς τραχείας, ποι|ῶν ὀρθὰ πάντα πρὸς κανόνα διηνεκῆ μὴ ἐλάττω τοῦ ἐν|εργουμένου λίθου, πλάτος μὴ στενότερον δακτύλων ἕξ, | ὕψος ἡμιποδίου. ὑποτεμεῖ δὲ τῶν καταστρωτήρων πάν|των ἐγ βάσεως τὸ ἐπὶ τὴν ὑπευθυντηρίαν ἐπιβαῖνον ἐ|κ τοῦ ἀπιόντος ἁρμοῦ πλάτος καὶ βάθος τὸ δειχθέν, ἐρ|γαζόμενος τὰς ὑποτομὰς καθὼς καὶ περὶ τῶν βάσεων | γέγραπται, χάλασμα ποιῶν ἐν τῇ ὑποτομῇ τῇ παρὰ τὴ[ν] | ὑπευθυντηρίαν μὴ πλέον δακτυλίσκου. ἐργᾶται δὲ καὶ | τοὺς ἁρμοὺς πάντας τοὺς ἀπιόντας τῶν καταστρωτή|ρων συμμίλτους, ὀρθούς, ἀστραβεῖς, ἀρραγεῖς, καθέτο(υ)ς, εὐ|γωνίους πρὸς τὸ προσαγωγεῖον, στερεούς, κύκλῳ τὰ τρία | μέρη μὴ ἔλαττον δακτύλων ἐννέα ἀπὸ λειστρίου λείου ἐ|πηκονημένου, μιλτολογῶν δοκίμως, τὰ δὲ μέσα συν|ψαύοντα ἀπὸ ξοΐδος χαρακτῆς τραχείας, καὶ ἀναθυρώ|σει τοὺς ἁρμοὺς πάντας τοὺς ἀπιόντας κανόν[ι λιθί]|νῳ μιλτολογῶν δοκίμως, ἀναξέων τοὺς καν[όνας] | πάντας, ὁσάκις ἂν κελεύωμεν, πρὸς τὸν κανόν[α τὸν λίθινον] | τὸν ἐν τῷ ἱερῷ ὑπάρχοντα δοκίμως. ἀποξέσ[ει δὲ πρὸς] | τοὺς ἁρμοὺς τῶν καταστρωτήρων τοὺς ἀπιό[ντας τοὺς τῶν] | κειμένων καὶ τέλος ἐχόντων, πρὸς οὓς μ[έλλει αὐτοὺς] | τιθέναι, ἐκτείνας τὴν λινέην κατὰ κεφαλὴ[ν ....]|νείου ἐν ὀρθῷ [ἀρι]στεραχόθεν καὶ τοῦ προδόμ[ου τῆς] | μακρᾶς πλευρᾶς καὶ γραμμὰς καταγραψάμε[νος παρόν]|τος τοῦ ἀρχιτέκτονος ἀφελέτω τὸ πρόσεργον [τὸ ὑπάρχ]|ον ἀπὸ κολαπτῆρος, πλάτος ποιῶν τὸ δοθέν, ποι[ῶν πάντα] | ὀρθά, ὀξυώρια, καὶ μιλτολογησάτω τὴν ἄκραν πάν[των τῶν] | λίθων τῶν κειμένων τῶ[ν] τρεισκαίδεκα πρὸς κ[ανόνα] | μακρόν, μὴ ἐλάττονα ποδῶν εἴκοσι, πάχος ἓξ δα[κτύλων], | ὕψος ἡμιποδίου, μιλτολογῶν ἀπὸ λειστρίου λείου ἐ[πηκονη]|μένου, ποιῶν ὀρθά, ἀρραγῆ, σύμμιλτα, βάθος μὴ ἔλατ[τον ἐννέα] | δακτύλους, πρῶτον διαξέσας σημείας παρὰ το[ὺς ἁρμοὺς] | καθ᾽ ἕκαστον τῶν λίθων ἐν ὀρθῷ πρὸς τὸ προσα[γωγεῖον] | καὶ τὴν γραμμὴν τὴν καταγραφεῖσαν, πρὸς ἣν [παραξέ]|σει τὴν παραξοήν. παραξέσει δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ πρ[οδόμῳ γραμ]|μὴν ὡσαύτως· ἔπειτεν ἀναθυρώσει τοὺς ἁρμού[ς πρὸς τὸν] | κανόνα τὸν λίθινον τῶν κειμένων καταστρωτ[ήρων, πρὸς] | οὓς μέλλει τιθέναι, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἀπιόντων [ἁρμῶν] | γέγραπται. ὅταν δὲ μέλλῃ τιθέναι τοὺς λίθους, πρ[οεπικόψει] | τοὺς κρατευτὰς κατὰ κεφαλὴν καὶ τὴν ὑπευθυντη[ρίαν, τοὺς] | μὲν κρατευτὰς ἀπὸ ξοΐδος πυκνῆς χαρακτῆς ἐπ[ηκονημέ]|νης, τὴν δὲ ὑπευθυντηρίαν ἀπὸ ξοΐδος ἀρτιστόμο[υ, ἀκολού]|θως τοῖς κειμένοις καὶ τέλος ἔχουσιν, καὶ ἀποδείξ[ει ἐπικε]|κομμένα δοκίμως· εἶτεν θήσει τοὺς καταστρωτῆρ[ας, ἐργα]|ζόμενος καθὼς γέγραπται, ἀρχόμενος τῆς θέσεω[ς ἀριστε]|ραχόθεν, ὡς ἂν αὐτῷ δειχθῇ, ἕνα ἀμφ᾽ ἁρμόν, ἐμβα[λὼν ....]|ψος ἐπίσφηνον, κατὰ κεφαλὴν δὲ στοιχοῦντα τ[οῖς κειμένοις] | καὶ τέλος ἔχουσιν, καὶ ἐλαίῳ δὲ καθαρῷ πρὸς πάν[τας τοὺς κα]|νόνας χρήσεται καὶ μίλτῳ Σινωπίδι· ἐὰν δὲ μὴ χ[ρῆται μίλ]|τῳ Σινωπίδι ἢ ἐλαίῳ καθαρῷ, ζημιωθήσεται ὑπ[ὸ τῶν ναο]|ποιῶν καὶ βοιωταρχῶν, καὶ οὐ πρότερον αὐτῷ λί[θος οὐδεὶς] | κατακλεισθήσεται, ἕως ἂν ἐπιδείξῃ τοῖς ναοπο[ιοῖς χρησά]|μενος μίλτῳ Σινωπίδι δοκίμῳ καὶ ἐλαίῳ καθαρῶ[ι· ἐπιδεί]|ξει δὲ τὴν μὲν ἐργασίαν καὶ τὴν σύνθεσιν τῷ ἀρχιτέ[κτονι, τῷ δ᾽ ὑ]|παρχιτέκτονι τῶν λίθων πάντων τοὺς ἁρμοὺς καὶ τ[ὰς βά]|σεις, ἅμα τριμματολογῶν τὰς μὲν βάσεις ἐκ χλόης ἐ[λαίας], | ἐν ταῖς ἰδίαις χώραις βεβηκότας ὅλους ἀσχάστους, ἀνε[γκλή]|τους, ἀνυποπάστους, ὁμοτριβοῦντας, διακρούων τὰ δ[ιάκε]|να τῶν τριμμάτων τὰ μὲν εἰς τοὺς κρατευτὰς ἀπὸ ξοΐδ[ος χα]|ρακτῆς πυκνῆς ἐπηκονημένης, τὸ δὲ ἐπὶ τὴν ὑπευθυν[τηρί]|αν ἀπὸ ξοΐδος ἀρτιστόμου· τοὺς δὲ ἁρμοὺς ἐξ ἐλαίου κ......|βδίου ἀπὸ λειστρίου λείου ἐπηκονημένου· ὅταν δὲ συντε[λέσῃ] | τὸν ἁρμὸν ἐγνιτρώσας καὶ ἐκπλύνας ὕδατι καθαρῷ, ἔ[πειτεν] | κατακλειέτω. τὴν δὲ ἐμβολὴν τῶν γόμφων καὶ τῶν δ[εμάτων] | καὶ τῶν π[ε]λεκίνων καὶ τὸν σταθμὸν τούτων καὶ τὴν μ[ολυβδο]|χοΐαν πᾶ[σ]αν (ἐπιδείξει) τοῖς ναοποιοῖς παρὼν αὐτὸς ὁ ἐργώνης, ἀ[νεπί]|δεικτον δὲ μηδὲν κατακλειέτω· ἂν δέ τι κατακλείσῃ[ι, πάλιν] | τε ἐξ ἀρχῆς ἄρας ποιήσει καὶ ζημιωθήσεται ὑπὸ τῶν ναοπ[οιῶν] | καὶ βοιωταρχῶν καθ᾽ ὅτι ἂν φαίνηται ἄξιος εἶναι μὴ ποιῶν [τῶν ἐν] | τῇ συγγραφῇ γεγραμμένων. καὶ ἐάν τις ἄλλος τῶν συ[νεργα]|ζομένων ἐξελέγχηταί τι κακοτεχνῶν, ἐξελαυνέσθω ἐ[κ τοῦ] | ἔργου καὶ μηκέτι συνεργαζέσθω· ἐὰν δὲ μὴ πεί[θ]ηται, ζη[μιωθή]|σεται καὶ οὗτος μετὰ τοῦ ἐργώνου. καὶ οὐ πρότερον οὐδέν[α μο]|λυβδοχοήσει λίθον, ἕως ἂν ποιήσῃ τὰ γεγραμμένα. ἐὰν δὲ [παρὰ] | τὸ ἔργον συμφέρῃ τινὶ μέτρῳ τῶν γεγραμμένων προσλ[ιπεῖν ἢ] | συνελεῖν, ποήσει ὡς ἂν κελεύωμεν. ὅταν δὲ συνθῇ π[άντας] | τοὺς καταστρωτῆρας, ἐπικοψάτω κατὰ κεφαλὴν ἀκολού[θως τοῖς] | κειμένοις καὶ τέλος ἔχουσιν, καὶ μιλτολογησάτω ἀπὸ ξοΐδ[ος χαρα]|κτῆς δοκίμως τῷ μακρῷ κανόνι διακολαπτηρίζων τού[τους] | κύκλῳ πάντας, διαβητιζόμενος κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς ὑ[παρχού]|σης περιτενείας τῶν καταστρωτήρων, κύβους κατασκευ[ασάμε]|νος ξύλων ξηρῶν ἀγριελαΐνων καὶ ἀποδείξας ὀρθὰ καὶ σύμ[μιλτα].

3074 Tabula crassa marmoris subcaerulei; a sinistra exstat margo. Inaedificata est in angulo meridionali et occidentali domus privatae, quam possidet Constantinus Diakos in ea oppidi Lebadeae parte, quae vocatur *Gurna*. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

[..... κα]ὶ ἐξέσται [τοῖς ναοποιοῖς ἐπεγδιδόναι τὰ] κατά[λοιπα τῶν] | ἔργων, οὗ ἂν βούλωνται. καὶ ἐὰν μὲν ὑπερεύρῃ τὰ κατά[λοι|πα τ]ῶν ἔργων τῶν ἐπαναπώλων τοῦ ἐξ ἀ[ρχ]ῆς εὑρέματο[ς | ὑ]πὲρ ὧν ἂν τὴν δόσιν ἔχῃ, τῶν ἀδέτων ἢ ἀμολυ[βδ]οχοήτω[ν ἢ] | ἀνεπισ[τάτ]ων ἢ ἀκαταξέστων ἢ μήπω κειμένων πλὴ[ν ὃ] | ἂν εὕρῃ ὁ λίθος ἕκαστος, αὐτὸ καὶ ἡμιόλιον ἀποτινέτω ὁ [ἐργώ]|νης· ἐὰν δὲ ἤ

ΙΕΞΕΣΤΑΙ ΚΑΤΑ
ΕΡΓΩΝΟΥΑΝΒΟΥΛΩΝΤΑΙΚΑΙΕΑΝΜΕΝΥΠΕΡΕΥΡΗΙΤΑΚΑΤΑ
ΩΝΕΡΓΩΝΤΩΝΕΠΑΝΑΠΩΛΩΝΤΟΥΕΞΑι.ΗΣΕΥΡΕΜΑΤΟ
ΤΕΡΩΝΑΝΤΗΝΔΟΣΙΝΕΧΗΙΤΩΝΑΔΕΤΩΝΗΑΜΟΛΥ///.ΟΧΟΗΤΩ
ΛΝΕΠΙΣ/////////ΩΝΗΑΚΑΤΑΞΕΣΤΩΝΗΜΗΠΩΚΕΙΜΕΝΩΝΠΛΗΝ
ΑΝΕΥΡΗΙΟΛΙΘΟΣΕΚΑΣΤΟΣΑΥΤΟΚΑΙΗΜΙΟΛΙΟΝΑΠΟΤΙΝΕΤΩΟ
ΝΗΣΕΑΝΔΕΗΤΟΙΣΟΝΗΕΤΙΕΛΑΤΤΟΝΕΥΡΗΙΤΟΥΕΞΑΡΧΗΣΟΣC
ΕΞΑΡΧΗΣΕΞΕΔΟΘΗΑΠΑΝΑΥΤΟΚΑΙΗΜΙΟΛΙΟΝΑΠΟΤΙΝΕΤΩΟΕΡΓ
ΜΗΔΕΚΑΤΑΒΛΑΠΤΕΤΩΜΗΘΕΝΤΩΝΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΕΡΓΩΝΠ
ΤΟΝΝΑΟΝΟΕΡΓΩΝΗΣΕΑΝΔΕΤΙΚΑΤΑΒΛΑΨΗΙΑΚΕΙΣΘΩΤΟΙΣΙ
.///ΗΛΩΜΑΣΙΔΟΚΙΜΩΣΕΓΧΡΟΝΩΙΟΣΩΙΑΝΟΙΝΑΟΠΟΙΟΙΤΑΞΩ
..ΙΕΑΝΤΙΝΑΥΓΙΗΛΙΘΟΝΔΙΑΦΘΕΙΡΗΙΚΑΤΑΤΗΝΕΡΓΑΣΙΑΝΟΤΗΣΘΙ
ΩΣΕΡΓΩΝΗΣΕΤΕΡΟΝΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙΔΟΚΙΜΟΝΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΑΝ
ΣΙΝΟΥΘΕΝΕΠΙΚΩΛΥΟΝΤΑΤΟΕΡΓΟΝΟΔΕΔΙΑΦΘΑΡΕΙΣΛΙΘΟΣ
ΑΝΔΕΜΗΑΠΟΚΑΘΙΣΤΗΙΤΟΝΑΝΤΙΤΟΥΔΙΑΦΘΑΡΕΝΤΟΣΛΙΘΟΝΓ
ΑΙΤΟΚΑΤΑΒΛΑΦΘΕΝΚΑΙΤΑΥΤΑΕΠΕΓΔΩΣΟΥΣΙΝΟΙΝΑΟΠ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΝΗΛΩΜΑΕΙΣΤΑΥΤΑΑΠΟΤΕΙΣ///ΙΑΥΤΟΚΑΙ
ΟΕΡΓΩΝΗΣΚΑΙΟΙΕΓΓΥΟΙΕΑΝΔΕΚΑΤΑΦΥΗΝΗΚΑΤΑΛΛΟΤ
ΑΜΜΕΝΩΝΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝΔΙΑΦΘΑΡΗΙΤΙΣΤΩΝΛΙΘΩΝΑΞΗ
ΤΩΚΑΤΑΤΟΥΤΟΟΤΗΣΘΕΣΕΩΣΕΡΓΩΝΗΣΤΑΔΕΕΠΙΤΙΜ
ΜΕΝΑΠΑΝΤΑΕΑΝΤΙΝΑΓΙΝΗΤΑΙΕΠΙΤΟΙΣΕΡΓΟΙΣΤΟΙΣ
ΑΤΑΤΗ ΙΠΡΑΞΟΥΣΙΝ

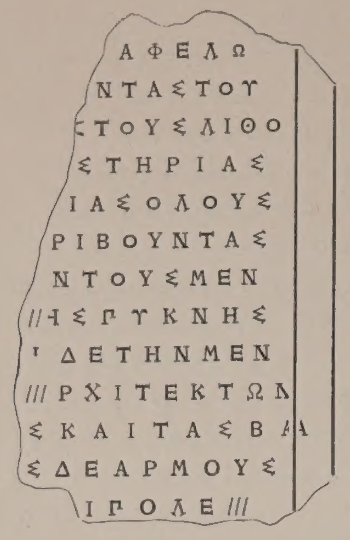
τὸ ἴσον ἢ ἔτι ἔλαττον εὕρῃ τοῦ ἐξ ἀρχῆς, ὅσο[υ] | ἐξ ἀρχῆς ἐξεδόθη ἅπαν αὐτὸ καὶ ἡμιόλιον ἀποτινέτω ὁ ἐργ[ώνης]. | μηδὲ καταβλαπτέτω μηθὲν τῶν ὑπαρχόντων ἔργων π[ερὶ] | τὸν ναὸν ὁ ἐργώνης· ἐὰν δέ τι καταβλάψῃ, ἀκείσθω τοῖς ἰ[δίοις | ἀν]ηλώμασι δοκίμως ἐγ χρόνῳ ὅσῳ ἂν οἱ ναοποιοὶ τάξω[σιν. | κα]ὶ ἐάν τινα ὑγιῆ λίθον διαφθείρῃ κατὰ τὴν ἐργασίαν ὁ τῆς θ[έσε]|ως ἐργώνης, ἕτερον ἀποκαταστήσει δόκιμον τοῖς ἰδίοις ἀν[η|λώμα]σιν, οὐθὲν ἐπικωλύοντα τὸ ἔργον· ὁ δὲ διαφθαρεὶς λίθος [ἱερὸς | ἔστω]. ἂν δὲ μὴ ἀποκαθιστῇ τὸν ἀντὶ τοῦ διαφθαρέντος λίθον ἐ[άν τε | μὴ ἀκῆτ]αι τὸ καταβλαφθέν, καὶ ταῦτα ἐπεγδώσουσιν οἱ ναοπ[οι|οί, τὸ δὲ] γενόμενον ἀνήλωμα εἰς ταῦτα ἀποτείσ[ε]ι αὐτὸ καὶ [ἡ|μιόλιον] ὁ ἐργώνης καὶ οἱ ἔγγυοι. ἐὰν δὲ κατὰ φυὴν ἢ κατ᾽ ἄλλο τ[ι τῶν | γεγρ]αμμένων ἐγκλημάτων διαφθαρῇ τις τῶν λίθων, ἀζή[μιος | ἔσ]τω κατὰ τοῦτο ὁ τῆς θέσεως ἐργώνης. τὰ δὲ ἐπιτίμ[ια] | μὲν ἅπαντα ἐάν τινα γίνηται ἐπὶ τοῖς ἔργοις τοῖς [ἐκ-δι|δομένοις κ]ατὰ τὴ[ν συγγραφὴν] πράξουσιν [οἱ ναοποιοὶ ....].

Posterior pars (vs. 9—22) fere ad verbum eadem legitur in titulo n. 3073 vs. 29—42. Neque id mirum est, siquidem eiusmodi condiciones, quae non ad diversas operis partes, sed ad iura et officia redemptoris in universum spectarent, in unoquoque legis capite repeti necesse erat. Itaque id potius mireris, quod uno certe nomine huius tabulae praecepta ab illa differunt; etenim hic quidem quin lapis redemptoris culpa corruptus simpliciter deo vindicetur (vs. 14. 15) dubitari nequit, quia alii supplemento spatium non sufficit. Contra illic (vs. 35—37) ante quintum diem eum ex loco sacro amoliri iubetur redemptor, et si id neglexerit, tum demum lapidem deo consecrari enuntiatur. Neque desunt leviora quaedam discrimina, veluti quod vs. 18 post *κατὰ φυὴν* subicitur *ἢ κατ᾽ αλλο τι τῶν γεγραμμένων ἐγκλημάτων*. De priore parte (vs. 1—9) non licet tam confidenter iudicare, quia et ipsa initio manca est, et locus alterius tituli cui haec respondere videntur (vs. 1 sqq.) multo etiam magis mutilatus. Quare vereor ut de argumenti discriminibus, quae hic etiam maiora esse videntur primo aspectu quam in illa altera parte — veluti n. 3073 vs. 1 redemptor qui opus imperfectum reliquit *τὸ ἐπίπεμπτον* pendere iubetur, cuius in hoc titulo nec vola nec vestigium est — satis certum iudicium ferri liceat. Sed certe usum vocabulorum iuris sollemnium non ex omni parte eundem esse utrobique vides, quoniam quae hic vs. 3 *ἐπανάπωλα* sunt, eadem illic vs. 26 *παλίμπωλα* vocantur. Quae omnia discrimina, si una eademque aetate ab eisdem hominibus hae tabulae conscriptae essent, sane non possent non offensioni esse. Sed totum templi aedificandi opus aliquantisper interpellatum ac deinde resumptum esse ex eis apparet, quae in titulo n. 3073 de inscriptionum tabulis et de pavimenti lapidibus leguntur. Cuius rei vestigia ni fallor sunt illa argumenti et sermonis discrimina, ita ut haud absurde hic nos fragmentum unius ex illis undecim antiquioribus tabulis tenere conicias. Sed utique non magnum temporis intervallum inter hos titulos intercedit. — Vs. 5 *πλήν* insolito more usurpatum est, ut sine ullo sententiae damno omitti possit. Item vs. 21 particula *μέν* non suo loco posita videtur, sed fortasse in fine enuntiati mutili aliquid scriptum erat, quod huic membro opponeretur. Denique monuerim, ex huius lapidis vs. 14 iam apparere, n. 3073 vs. 35 *ἐπικωλύοντα* neutiquam errore lapicidae pro *ἐπικωλύων* exaratum, sed eam interpretationem adhibendam esse, quam indicavi Sylloge Inscr. Graec. 353 not. 21.

3075 Fragmentum tabulae marmoris subcaerulei, inaedificatum Lebadeae in interiore parte ecclesiolae dirutae S. Demetrii. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

.... ἀφελὼ|[ν ....
.... πά]ντας τοὺ|[ς .... ἐπιδείξει
δὲ ....]ς τοὺς λίθο|[υς τοὺς ....
5 ......] στηρίας | [......... ἐν ταῖς ἰδίαις χώραις βεβηκότ]ας,
ὅλους, | [ἀσχάστους, ἀνεγκλήτους, ἀνυποπάστους, ὁμοτ]ριβοῦντας, |
[διακρούων τὰ διάκενα τῶν τριμμάτω]ν, τοὺς μὲν | [............

ἀπὸ ξοΐδος χαρακτ]ῆς πυκνῆς | [ἐπηκονημένης, τοὺς δὲ ......· ..... σε]ι δὲ τὴν μὲν | [................., καθὼς ἂν κελεύῃ ὁ ἀ]ρχιτέκτων, | [.... δὲ ...... τριμματολογῶν τοὺς ἁρμοὺ]ς καὶ τὰς βά|[σεις, τὰς μὲν βάσεις ἐκ χλόης ἐλαίας, τοὺ]ς δὲ ἁρμοὺς | [ἐξ ἐλαίου .....ου, παρόντων ναοποιῶν κα]ὶ πολε[μά|ρχων ....].

Maxima argumenti necessitudo huic fragmento intercedit cum n. 3073 vs. 161 sqq., unde haud pauca supplevi. De latitudine lapidis maxime ex versus sexti supplementis certissimis coniectura fieri potest.

3076 Fragmentum marmoris subcaerulei, inaedificatum Lebadeae sinistram versus a porta, qua intratur in vestibulum ecclesiolae S. Taxiarchis. Exscripsit Lolling.

///ΤΑΙΕΝΤ
////ΙΚΟΥΣΕΑΝΤ
ΕΝΤΑΙΣΓΩΝΙΑΙΣΧΡΩΜΕ

[........ ἐάν τι ....η]ται ἐν τ...... | ....ιιο ..κους ἐάν [τι ....|........] ἐν ταῖς γωνίαις χρώμε[νος ....].

Sine dubio hoc quoque fragmentum tabularum est, quae condiciones templi Iovis Regis aedificandi continebant.

3077 Lebadeae 'εἰς τὴν ξηρόβρυσιν τῆς συνοικίας τοῦ ἁγίου Νικολάου Ζαγαρᾶ'. Edd. Pittakis Eph. 2408. Lebas *Inscr.* II, 762. Ex his exemplis et apographo versuum 1—13 a Turrettinio et Henzeno confecto, quod in Welckeri schedis erat, ed. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 577 n. XL. Lollingius refert, fontem illum alio traductum esse, titulum non inveniri, sed Lebadenses sibi narrasse, lapidem inversa positura in novo fonte prope S. Nicolaum inaedificatum esse.

[*Textum vide pag. seq.*]

Var. lect. Vs. 2 duas postremas litteras omittunt Turr. Henz. et Lebas, qui ΣΗΚΙ legit. || Vs. 4 ΥΩ Pittakis hic, et sic ubique; sed duo reliqua apographa constanter ΥΙΟΣ habent. || Ibid. ΕΣΤ Lebas, ΕΣΤΙ Pitt., ΕΣΤΙΙ Turr. Henz. || Vs. 6 ΔΡΑΣΡ Leb. Turr. Henz., ΔΡΑΧΜΑΣ Pittakis. || Ibid. ΚΛΕΩΝΟΣ Turr. Henz., ΛΕΩΝΤΟΣ Pittakis, ΛΕΩΝΟΣ Lebas. || Vs. 7 fin. Α solus Pitt. Praeterea haud pauci insunt in Pittakis exemplo manifesti ipsius aut typothetae errores, quos enotare operae pretium non est; inde a vs. 14, ubi Henzeni et Turrettinii exemplar deficit, ubique Lebasium secutus sum.

Θεὸς τύχῃ ἀγαθῇ. | Οἵδε συνεβάλοντο εἰς τὸν τοῦ ἱεροῦ σηκοῦ [περίβολον]· | Ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ Τροφωνίου Τροφωνιανὸς [δραχμὰς ..] | Εὔβουλος Αὔλου σὺν τῷ υἱῷ δραχμὰς ρ´· Ἑστ[ιαῖος ..... δρα]|χμὰς ν´· Δημήτριος Ἡρακλείτου σὺν τῷ υἱῷ δ[ραχμὰς ..· .....] Λυκίδα σὺν τῷ υἱῷ δρ(αχμ)ὰς ρ´· Ἀριστέας Λέωνος [δραχμὰς ..· .. ..] | Σωσικλέους νεώτερος δραχμὰς κε´· Παρ[.... ὁ καὶ ...]|ρας δραχμὰς κε´· Πρεῖμος Λεοντέος ὁ καὶ [...... δραχμὰς ..]· | Θεοκλῆς Θεοκλέους δραχμὰς κε´· Ζώσ[ιμος ...... δρα]|χμὰς ι´· Λεοντεὺς Ἡρακλείτου δραχμὰς ι´· ....|νου δραχμὰς ιε´· Ἀφροδείσιος Παρα[μόνου δραχμὰς ιε´]· | Μαρκιανὸς Κάλλωνος δραχμὰς ιε´· Σωσι........... | τοῦ Δάμωνος δραχμὰς ιε´· Παρμένων [......... δρα]|χμὰς ιε´· Λικίννιος Σωσικλῆς σὺν τῷ [υἱῷ δραχμὰς ιε´]· | Ῥοδοκλῆς Εἰσίωνος δραχμὰς ιε´· Σω[............. δρα]|χμὰς ιε´· Σώτηρος Ἀφροδεισίου σὺν τοῖς [υἱοῖς δραχμὰς ιε´· Εὐτυ]|χος Εὐτύχου δραχμὰς ιε´· Ἀριστοκλῆς Π[........ δραχμὰς ..· .....]|χος Ἀγαθοκλέους δραχμὰς κ´· Ὀνήσ[ιμος .... σὺν] | τοῖς υἱοῖς δραχμὰς ιε´· Ῥοδοκλῆς Ῥόδ[ωνος δραχμὰς ..]· | Ζώσιμος Πλάτωνος σὺν τοῖς υἱοῖς [δραχμὰς ..· ...... Συμ]|φόρου δραχμὰς ι´· Μαικήνας Παρ[.. ... δραχμὰς ..· ....] | Διονυσίου δραχμὰς ιε´· [Ε]ὐφρόσυν[ος ...... δραχμὰς ..· .... Τι]|μάρχου δραχμὰς ι´· Ὀνησίας Ζ[.. .... δραχμὰς ..· ....] | Λύκου δραχμὰς ι´· Καλλικράτη[ς .. .. δραχμὰς ..]· | Ζώσιμος Καλλικράτους δραχ[μὰς ..· .... δραχμὰς ..]· | Σωσικράτης Σωσικράτους Ταῦ[ρος δραχμὰς ..· ....]|ρου δραχμὰς ι´· Ζωΐλος Διον[υσ...... δραχμὰς ..· ....] | Τι]μοξένου δραχμὰς ι´· Φε[ιδίας(?) ..... δραχμὰς ..· .....|....]ης Χαρικλέους δραχμ[ὰς ..· ....|......]οκλέους δραχμ[ὰς ..· ....].

Editores quum vs. 2 fin. supplerent [θησαυρόν], de huius laterculi natura non ab omni parte recte iudicarunt. Namque illud supplementum ferri non potest, quia thesaurus recte τοῦ θεοῦ esse dicitur, non recte τοῦ ἱεροῦ σηκοῦ. Quare praepositionem εἰς non locum significare, quo pecunia perveniat, sed opus in quod impendatur, apparet. Similem titulum Coum habes apud Pittakin Eph. 3863, cuius initium hoc

ΘΕΟΣ ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ
ΟΙΔΕΣΥΝΕΒΑΛΟΝΤΟΕΙΣΤΟΝΤΟΥΙΕΡΟΥΣΗΚ[ΟΥ]
ΟΙΕΡΕΥΣΤΟΥΔΙΟΣΤΟΥΤΡΟΦΩΝΙΟΥΤΡΟΦΩΝΙΑΝΟΣ
ΕΥΒΟΥΛΟϹΑΥΛΟΥϹΥΝΤΩΥΙΩΔΡΑΧΜΑϹΡ̅ ΕϹΤ[ΙΙ]
ΧΜΑϹΝ̅ΔΗΜΗΤΡΙΟϹΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥϹΥΝΤΩΥΙΩΔ
ΛΥΚΙΔΑϹΥΝΤΩΥΙΩΔΡΑϹΡ̅ ΑΡΙϹΤΕΑϹΛΕΩΝΟϹ
ϹΩϹΙΚΛΕΟΥϹΝΕΩΤΕΡΟϹ ΔΡΑΧΜΑϹΚ̅Ε̅ ΠΑΡ[Α]
ΡΑϹΔΡΑΧΜΑϹΚ̅Ε̅ ΠΡΕΙΜΟϹΛΕΟΝΤΕΟϹ̇ΟΚΑΙ
ΘΕΟΚΛΗϹ ΘΕΟΚΛΕΟΥϹ ΔΡΑΧΜΑϹ Κ̅Ε̅ Ζ̇ΩϹ
ΧΜΑϹΙ̅ ΛΕΟΝΤΕΥϹ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥΔΡΑΧΜΑϹΙ̅
ΝΟΥΔΡΑΧΜΑϹΙ̅Ε̅ ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΣΠΑΡΑ
ΜΑΡΚΙΑΝΟϹΚΑΛΛΩΝΟϹ ΔΡΑΧΜΑϹΙ̅Ε̅ ϹΩϹΙ
ΤΟΥΔΑΜΩΝΟΣΔΡΑΧΜΑϹΙ̅Ε̅ ΠΑΡΜΕΝΩΝ
ΧΜΑϹΙ̅Ε̅ ΛΙΚΙΝΝΙΟϹϹΩϹΙΚΛΗϹ ϹΥΝΤΩ
ΡΟΔΟΚΛΗϹΕΙϹΙΩΝΟΣΔΡΑΧΜΑΣΙ̅Ε̅ ϹΩ
ΧΜΑϹΙ̅Ε̅ ϹΩΤΗΡΟϹΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟΥϹΥΝΤΟΙϹ
ΧΟϹΕΥΤΥΧΟΥΔΡΑΧΜΑϹΙ̅Ε̅ΑΡΙϹΤΟΚΛΗϹΠ
ΧΟϹΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥϹΔΡΑΧΜΑϹΚ̅ ΟΝΗΙϹ
ΤΟΙϹΥΙΟΙϹΔΡΑΧΜΑϹΙ̅Ε̅ ΡΟΔΟΚΛΗϹΡΟΔ
ΖΩϹΙΜΟϹΠΛΑΤΩΝΟϹϹΥΝΤΟΙϹΥΙΟΙϹ
ΦΟΡΟΥΔΡΑΧΜΑϹΙ̅ ΜΑΙΚΗΝΑϹΠΑΡ
ΔΙΟΝΥϹΙΟΥΔΡΑΧΜΑϹΙ̅Ε̅ ΥΦΡΟϹΥΝ
ΜΑΡΧΟΥΔΡΑΧΜΑϹΙ̅ ΟΝΗϹΙΑϹΖ
ΛΥΚΟΥΔΡΑΧΜΑϹΙ̅ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ
ΖΩϹΙΜΟϹΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥϹΔΡΑΧ
ϹΩϹΙΚΡΑΤΗϹϹΩϹΙΚΡΑΤΟΥϹΤΑΥ
ΡΟΥΔΡΑΧΜΑϹΙ̅ ΖΩΙΛΟϹΔΙΟΝ
. . ΜΟΞΕΝΟΥΔΡΑΧΜΑϹΙ̅ ΦΕΜ
. . . . . ΗϹΧΑΡΙΚΛΕΟΥϹΔΡΑΧΜ
. . . . ΟΚΛΕΟΥϹΔΡΑΧΜ

est: *τοίδε ἐπαγγείλαντο εἰς* [*τ*]*ὰν κατασκευὰν τοῦ Ἀφροδισίου κατὰ τὸ ψάφισμα τὸ κυρωθὲν ὑπὸ Δαμοκρίτου τοῦ Δαμοκλεῦς.* Et sic in titulo Orchomenio n. 3191 est *τοὶ συνεβάλονθο ἐν τὸν ναὸν* [*τῶ*] *Ἀσχλαπιῶ*, i. e. pecunias contulerunt ad templum exstruendum. Titulus altera primi p. Chr. n. saeculi parte aut initio secundi incisus videtur. Etenim cum Romanorum nominum frequentia tum geminatio consonae in nomine *Λικίννιος* admissa (vs. 14, cf. adn. ad n. 2606) antiquiorem haberi vetant. Sed quia nullum hic est nomen gentile ab imperatore Romano repetitum, non licet usque ad Hadriani et Antoninorum tempora descendere.

3078 Tabula marmoris subcaerulei, liminis vice fungens in ianua exigua turris, quae est ad fontes Hercynae in exteriore muro castelli. Titulus qui est in fronte (*a*), paullo maioribus quam is qui in dextro latere est (*b*) litteris exaratus, nunc totus latet sub poste sinistro portae praeter duos versus. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Ad ludos sollemnes hunc titulum spectare praeter alia rhabdophororum mentio docet. Qui ludi cum Lebadeae, neque vero a Lebadensibus acti sint, sed a coniunctis universae Boeotiae populis, quin de Basiliis post victoriam Leuctricam institutis (Diodor. XV, 53, 4) hic dicatur non est dubitandum. Atque in fronte quidem lapidis (*a*) victorum recensus fuit, ex quo praeter ethnicum *Δάμνιος* | *ἀπὸ Βιθυνίας* in praesentia nihil legi potest. Eandem civitatem indicari, quae in laterculis tributorum Athenis inventis nomine *Δαμνιοτειχῖται* sive *Δαυνιοτειχῖται* significatur, vix est quod dicam. In latere dextro (*b*) synedri a singulis civitatibus ad administrandos ludos communes missi cum rhabdophoris recensentur. Quin hic titulus ad tempora restituti a Romanis foederis Boeotici (cf. adn. ad n. 2871) pertineat cum litteratura et sermo dubitari non sinunt, tum nomen Lysithei Caphisotimi f. Acraephiensis, cuius frater Polyxenus est in tabula victorum n. 2727, quam primi a. Chr. saeculi ineuntis esse demonstravimus.

. . . . . *λο*[*ς*] Δ . . . . . *ο*[*υ*]
. . . . . *ιππο* . . . . . .
. . . . *Θοινέ*[*ο*]*υ* . . . .
. . . *στος Φιλοξένου*
. . . *ωνος Σώτωνος*
[*Πρωτ*]*έας Πρωτέου*
[*Λύ*]*κος Κρίτωνος*
[*Δῖ*]*ος Ἡρακλείδου*
[*Ζ*]*ωΐλος Ἑρμαίου*
Ἀνθηδόνιοι
[*Δ*]*ημήτριος Ἀριστοδήμου*
[*Ἑρμ*]*οκράτης Ἑρμογένου*
ῥαβδοφόροι
. . *άτων Νίκωνος*

a

ΔΑΜΝΙΟΣ
ΑΠΟΒΙΘΥΝΙΑΣ

b

ΛΟ///Δ Ο
-ΙΠΠΟΙ \Γ
ΘΟΙΝΕ///Υ/
ΣΤΟΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΩΝΟΣΣΩΤΩΝΟΣ
ΕΑΣΠΡΩΤΕΟΥ
ΚΟΣΚΡΙΤΩΝΟΣ
ΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΊΙΛΟΣΕΡΜΑΙΟΥ
ΑΝΘΗΔΟΝΙΟΙ
ΗΜΗΤΡΙΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ
///ΟΚΡΑΤΗΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥ
ΡΑΒΔΟΦΟΡΟΙ
\ΤΩΝΝΙΚΩΝΟΣ
ΟΛΛΩΝΙΟΣΠΑΡΑΜΟΝC///
ΑΚΡΑΙΦΙΕΙΣ
.ΑΡΙΤΩΝΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ
ΤΡΑΞΙ/// /// ///ΗΣΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
\ΥΣΙΘΕΟΣΚΑΦΙΣΟΤΙΜΟΥ
ΡΑΒΔΟΦΟΡΟΙ
ϽΕΟΜΝΗΣΤΟΣΧΑΡΙΤΩΝΟΣ
///ΝΑΞΑΡΧΟΣΧΑΡΙΤΩΝΟΣ
ΒΟΥΜΕ\ΙΤΑΙΕΙΣ
ΤΟΛΥΚΛΕ/////////ΣΜΝΑΣΙΠΠΟΥ
ΡΑΒΔΟΦΟΡΟΙ
ΒΑΣΙΣΘΕΝΗΣΦΙΛΑΓΡΟΥ
ΛΑΡΥΜΝΕΙΣ
\ΥΚΩΝΤΙΜΑΡΧΟΥ
ΠΥΘΟΝΙΚΟΣΞΕΝΑΙΝΕΤΟΥ
ΡΑΒΔΟΦΟΡΟΣ
///ΜΦΙΚΛΗΣΕΜΠΕΔΩΝΟΣ
ΚΩΠΑΙΟΙ
///ΑΦΙΣΙΑΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΊΙΚΟΔΑΜΟΣ..ΟΦΙΛΟΥ
ΡΑΒΔΟΦΟΡΟΙ
///ΥΜΗΛΟΣΝΙΚΩΝΟΣ
///ΡΙΣΤΩΝΑΝΤΙΓΕΝΟ
ΠΛΑΤΑΙΕ
\///ΣΑΝΔΡ//
Ρ

[Ἀπ]ολλώνιος Παραμόνο[υ]
Ἀκραιφιεῖς
[Χ]αρίτων Θεομνήστου
Πραξι[τέλ]ης Ἀθηνοδώρου
[Λ]υσίθεος Καφιστοτίμου
ῥαβδοφόροι
[Θ]εόμνηστος Χαρίτωνος
[Ἀ]νάξαρχος Χαρίτωνος
Βουμελιταιεῖς
Πολυκλε[ίδη]ς Μνασίππου
ῥαβδοφόροι
[Ἡ]βασισθένης Φιλάγρου
Λαρυμνεῖς
[Λ]ύκων Τιμάρχου
Πυθόνικος Ξεναινέτου
ῥαβδοφόρος
[Ἀ]μφικλῆς Ἐμπέδωνος
Κωπαῖοι
[Κ]αφισίας Δημητρίου
Νικόδαμος [Θε]οφίλου
ῥαβδοφόροι
[Ε]ὔμηλος Νίκωνος
[Ἀ]ρίστων Ἀντιγένο[υς]
Πλαταιε[ῖς]
[Λύ]σανδρ[ος ....]
...ρ............

Ethnicum vs. 23 aliter se habuisse vix potest, etsi huius civitatis nulla usquam praeter hunc titulum mentio exstare videtur. Vs. 26 initio Lollingius non indicat litteram periisse, sed ex collocatione versuum id conicias. Quodsi nescio quo casu hunc unum versum aliter ac reliquos omnes a lapicida collocatum statueris, Βασισθένης legendum erit. Certe in nomine Ἡβασισθένης secundae syllabae vocalis nullam habet offensionem collatis versibus 19. 24. 33. 34.

3079 Lapis immissus muro casae sitae prope Lebadeam in agro. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 70 tab. V n. 43 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 54 n. VII. Lebas *Inscr.* II, 764).

ΟΙΟ ΤΙΟ
ΕΝΙΑΙΣΤΑΔΙΩΙ
ΟΙ ΤΙΟ

[.......... Β]οι[ώ]τιο[ς]
[ἀγ]εν[είους] στάδι[ον]
[....... Β]οι[ώ]τιο[ς].

3080 Lebadeae in latere basis Epinices (n. 3090). Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 362 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 72*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 165 n. 430). Exscripsit Lolling.

///ΙΟ <Α/// ΔΙΟΙ///ΔΟΥΛΙ//////
ΊΙΔΑΡΙΟΝΑΘΑΝΩΝΑΤΥΔΙΤΕΙΒΑΣΙΛΕΙΚΗΤΕΙΤΡΕΦΩΝΙΕΙΙΛΡΟΝΕΙΜΕΝΤΟΝΠΑΝ//////
.ΡΟΝΟΝΑΠΟΤΑΣΔΕΤΑΣΑΜΕΡΑΣΜΕΙΓΟΘΙΚΟΝΤΑΜΕΙΤΕΑΥΤΕΙΣΑΩΝΙΜΕΙΤΕΑΛΛΕΙ
.ΕΙΘΕΝΙΚΑΤΑΜΕΙΘΕΝΑΤΡΟΠΟΝΗΔΕΚΑΤΙΣΑΝΤΙΠΟΙΕΙΤΗΑΘΑΝΩΝΟΣΕΙΑΛΛΟΤΙΑΔΙΚ////
/////ΑΘΟΝΤΙΝΑΩΝΤΡΟΠΟΝΟΥΠΕΡΔΙΚΙΟΝΘΩΚΗΠΡΟΙΣΤΑΝΘΩΤΥΤΕΙΑΡΕΙΕΣΚΗΤΕ///
////ΡΑΡΧΗΤΥΗΙΑΝΤΙΤΙΟΥΝΧΑΝΟΝΤΕΣΚΗΤΩΝΑΛΛΩΝΟΒΕΙΛΟΜΕΝΟΣΓΙΣΤΟΡΕ///
..ΚΡΑΤΕΙΣΣΑΩΝΟΣΕΥΒΩΛΟΣΣΩΚΡΑΤΙΟΣΝΙΚΑΡΧΟΣΚΗΚΡΑΤΩΝΕΥΝΟΣΤΙΔ///

[.......... ἄρχον]το[ς, Σάων Σωκράτιο]ς ἀ[ντίθειτι τὸ Ϝί]διο[ν] δουλι[κὸν | π]αιδάριον Ἀθάνωνα τῦ Δὶ τεῖ Βασιλεῖ κὴ τεῖ Τρεφωνίει ἱαρὸν εἶμεν τὸν πάν[τα | χ]ρόνον ἀπὸ τᾶσδε τᾶς ἁμέρας, μεὶ ποθίκοντα μείτε αὐτεῖ Σάωνι μείτε ἄλλει | [μ]ειθενὶ κατὰ μειθένα τρόπον. ἢ δέ κά τις ἀντιποιεῖτη Ἀθάνωνος εἰ ἄλλο τι ἀδικ[εῖ | κ]αθ' ὅντινα ὦν τρόπον, οὑπερδικιόνθω κὴ προϊστάνθω τύ τε ἱαρεῖες καὶ τε[ὶ | ἱα]ράρχη τὺ ἢϊ ἀντιτιουνχάνοντες κὴ τῶν ἄλλων ὁ βειλόμενος. Ϝίστορε[ς· | Σω]κράτεις Σάωνος, Εὔβωλος Σωκράτιος, Νίκαρχος κὴ Κράτων Εὐνοστίδ[αο].

Primum versum supplevi; quum patris nomen genetivo casu in -ος cadere ex litterae finalis reliquiis appareat, ex fine tituli, ubi inter testes locum tenent Saonis filius et frater, nomen restituere non dubitavi.

3081 Lebadeae in latere basis Epinices (n. 3090). Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 362 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 72*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 164 n. 429). Exscripsit Lolling.

//////ΩΝΙΟΜΙΝΙΩΠΑΡΙΟΝΤΟΣ.......ΩΟΥΙΩΝΙΟΜΕΙΝΙΩΑ.....ΩΝΟΣΑΝΤΙΘ////////
ΤΑΝϜΙΔΙΑΝΔΟΥΛΑΝΕΡΜΑΙΑΝΤΕΙΔΙΤΕΙΒΑΣΙΛΕΙΚΗΤΥΤΡΕ//ΩΝΙΥΙΑΡΑΝΕΙΜ/////
ΤΟΝΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΜΕΙΤΕΦΙΛΛΩΙΠΟΘΙΚΩΣΑΝΜΕΙΤΕΤΥΣΚΛΑΡΟΝΟΜΥΣΑΥ
ΤΑΣΜΕΙΤΕΑΛΛΕΙΜΕΙΘΕΝΙΚΑΤΑΜΕΙΔΕΝΑΤΡΟΠΟΝΕΙΔΕΚΑΤΙΣΑΝΤΙΠΟΙΕΙΤΗΕ
ΡΜΑΙΑΣΕΙΑΛΛΟΤΙΑΔΙΚΙΚΑΘΟΝΔΕΙΤΙΝΑΩΝΤΡΟΠΟΝΟΠΕΡΔΙΚΙΟΝΘΩΚΗΠΡΟΙΣ
ΤΑΝΘΩΤΥΤΕΙΑΡΕΙΕΣΚΗΤΥΙΑΡΑΡΧΗΤΥΗΙΕΝΑΡΧΕΙΙΟΝΤΕΣΚΗΤΩΝΑΛΛΩΝΟΒΕ
ΛΟΜΕΝΟΣϜΙΣΤΟΡΕΣΔΙΟΓΙΤΩΝΑΦΕΛΙΣΚΩΞΕΝΩΝΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΚΑΡΠΙΝΟΣΕ
.ΙΚΩΠΟΥΘΑΓΟΡΑΣΚΛΙΩΝΟΣ

[Φιλλ]ὼ Νιομινίω, παριόντος [αὐτῆ κὴ τ]ῶ ουἱῶ Νιομεινίω Ἀ[ριστί]ωνος, ἀντίθ[ειτι] | τὰν Ϝιδίαν δούλαν Ἑρμαΐαν τεῖ Δὶ τεῖ βασιλεῖ κὴ τῦ Τρε[φ]ωνίυ ἱαρὰν εἶμ[εν] | τὸν πάντα χρόνον, μείτε Φιλλῷ ποθίκωσαν μείτε τῦς κλαρονόμυς αὐ|τᾶς μείτε ἄλλει μειθενὶ κατὰ μειδένα τρόπον. εἰ δέ κά τις ἀντιποιεῖτη Ἑ|ρμαΐας εἰ ἄλλο τι ἀδικῖ καθ' ὃν δεί τινα ὦν τρόπον, ὀπερδικιόνθω κὴ προϊσ|τάνθω τύ τε ἱαρεῖες κὴ τὺ ἱαράρχη τὺ ἢϊ ἔναρχει ἰόντες κὴ τῶν ἄλλων ὁ βε[ι]|λόμενος. Ϝίστορες Διογίτων Ἀφελίσκω, Ξένων Καφισοδώρω, Καρπῖνος Εὐ|[ν]ίκω, Πουθαγόρας Κλίωνος.

3082 Lapis oblongus subcaeruleus, Lebadeae in domo privata quam possidet Athanasius Tolias, prope ecclesiam Panagiae Eleusae. Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΣΤΙΟΥΧΑΝΑΓΑΘΑ
ΓΡΩΝΙΩΠΕΝΤΕΚΗΔΕ
ΑΝΤΙΘΕΙΤΗΙΑΡΟΝΤΟΝϜ
ΤΑΑΥΤΥΚΗΤΗΓΟΥΝΗΚΙ
ΑΝΕΓΚΛΕΙΤΩΣΕΠΙΤΑΙΑ
ΤΑΝΑΝΘΕΣΙΝΠΟΙΟΜΕΝ///

Θιὸς τιούχαν ἀγαθά[ν· .... ἄρχοντος, μεινὸς Ἀ]|γρωνίω πεντεκηδε[κάτη, ...] | ἀντίθειτη ἱαρὸν τὸν Ϝ[ίδιον Ϝυκέταν .... παρμίναν]|τα αὐτῦ κὴ τῆ γουνηκὶ [αὐτῶ ....] | ἀνεγκλείτως — ἔπιτα ἱα[ρὸς ἔστω — διὰ τῶ σουνεδρίω] | τὰν ἀνάθεσιν ποϊόμεν[ος κατ τὸν νόμον].

3083 Tabula marmoris albi, inaedificata Lebadeae supra fenestellam quae est ad ἱερὸν βῆμα in ecclesiola S. Annae. Edd. Ἐφημερὶς τῶν Φιλομαθῶν 1864. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IV (1880) p. 96 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 64 n. 11*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 71. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 163 n. 425. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 325). Exscripsit Lolling. Cf. quae adnotavi *Deutsche Litteraturzeitung* 1885 n. 6 p. 192.

ΘΙΟΣΤΟΥΧΑΑΓΑ
ΘΑ
ϜΑΣΤΙΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΒΟΙΩΤΥΣΕΝΔΕΛΕΒΑ
ΔΕΙΗΔΟΡΚΩΝΟΣΔΩΙΛΟΣ
ΙΡΑΝΗΩΑΝΤΙΘΕΙΤΙΤΟΝ
ϜΙΔΙΟΝΘΕΡΑΠΟΝΤΑΑΝ
ΔΡΙΚΟΝΤΥΔΙΤΥΒΑΣΙΛΕΙΙ
ΚΗΤΥΤΡΕΦΩΝΙΥΙΑΡΟΝΕΙ
ΜΕΝΠΑΡΜΕΙΝΑΝΤΑΠΑΡ
ΤΑΝΜΑΤΕΡΑΑΘΑΝΟΔΩ
ΡΑΝϜΕΤΙΑΔΕΚΑΚΑΘΩΣΟ
ΠΑΤΕΙΡΠΟΤΕΤΑΞΕΗΔΕΚΑ
ΕΤΙΔΩΕΙΑΘΑΝΟΔΩΡΑΕΙΣΙ
ΑΝΔΡΙΚΟΣΦΟΡΟΝΤΟΝΕΝΤΗ
ΘΕΙΚΗΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝΗΔΕΤΙ
ΚΑΠΑ ΘΕΙΑΘΑΝΟΔΩΡΑΠΑΡΜ
ΕΝΙΑΝΔΡΙΚΟΣΤΟΝΠΕΡΙΤΤΟΝ
ΧΡΟΝΟΝΠΑΡΔΩΙΛΟΝΕΠΙΤΑΙ/
ΡΟΣΕΣΤΩΜΕΙΠΟΘΙΚΩΝΜΕΙ
ΘΕΝΙΜΕΙΘΕΝΜΕΙΕΣΣΕΙΜΕ
ΝΔΕΚΑΤΑΔΟΥΛΙΤΤΑΣΘΗ
ΑΝΔΡΙΚΟΝΜΕΙΘΕΝΙΑΝ
ΔΡΙΚΟΝΔΕΛΕΙΤΩΡΓΙΜΕΝ
ΕΝΤΗΣΘΟΣΙΗΣΤΩΝΘΙΩ///
ΩΝΟΥΤΩΝ

Θιός· Τούχα ἀγα|θά. | Ϝαστίαο ἄρχοντος | Βοιωτῦς, ἐν δὲ Λεβα|δείη Δόρκωνος, Δωΐλος | Ἰρανήω ἀντίθειτι τὸν | Ϝίδιον θεράποντα Ἀν|δρικὸν τῦ Δὶ τῦ Βασιλεῖϊ | κὴ τῦ Τρεφωνίυ ἱαρὸν εἶ|μεν παρμείναντα πὰρ | τὰν ματέρα Ἀθανοδώ|ραν Ϝέτια δέκα, καθὼς ὁ | πατεὶρ ποτέταξε. ἡ δέ κα ἔτι δώει Ἀθανοδώρα, εἴσι | Ἀνδρικὸς φόρον τὸν ἐν τῆ | θείκη γεγραμμένον· ἡ δέ τι | κα πάθει Ἀθανοδώρα, παρ|μενῖ Ἀνδρικὸς τὸν περιττὸν | χρόνον πὰρ Δωΐλον, ἔπιτα ἱ[α]|ρὸς ἔστω, μεὶ ποθίκων μει|θενὶ μειθέν. μεὶ ἐσσεῖμε|ν δὲ καταδουλίτταστθη | Ἀνδρικὸν μειθενί, Ἀν|δρικὸν δὲ λειτωργῖμεν | ἐν τῆς θοσίης τῶν θιῶ[ν] | ⟨ων⟩ οὕτων.

3084. 3085 Fragmentum lapidis leucophaei, inaedificatum obliqua positura in pariete meridionali ecclesiae Panagiae Eleusae, quae est Lebadeae. Exscripsit Lolling.

(3084)

-ΝΙΚΑ
ΛΙΣΤΟ///ΙΔΟΣΗ
ϜΗΥΠΕ ΙΕΕΙΤΟ
ΑΙΟΙΙΕΡΑΡΧΑΙΟΙΛ
ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣΑΙ'Ι
ΛΙΑΓΗΣΙΛΑΟΣΟΙΚ
ΑΣΟΥ ΣΩΚΡΑΤ'
ΚΡΙΝΟΛΑΟΣΦΕΙΔΟΜΙ

(3085)

ΣΑΥΤΗΤΟΥΑΝΔΡΟΣΚΙ
ΤΟΙΔΙΟΝΔΟΥΛΙΚΟΝΠΑΙ
ΚΑΙΑΡΙΣΤΟΚΙΔΙΤΟ
ΑΝΑΘΓΣΙΝΤΩΔΙΙΤΩΒΑ
ΑΙΕΛΕΥΘΕΡΟΝΜΗΠΡΟΣΗ
ΤΙΣΑΝΤΙΠΟΙΗΤΑΙΣΩΚΡ
ΥΠΕΡΔΙΚΕΙΙΩΣΑΝΚΑΙΠΡΟΝ
ΡΑΡΧΑΙΟΙΑΕΙΑΝΤΙΤΥΝ+Α
ΝΥΠΟΔΙΚΟΣΩΝΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΘΕΟΞΕΝΟΣΠΑΝΤΩΝΟΣΞΩΙΛ

3084 .... Νικα[.. ἂν δέ | τις ἀντιποιῆται] Ἀ[ρ]ιστο[κ]ίδος ἢ [ἄλλο ὁτιοῦν ἀδι]|κῆ, ὑπε[ρδ]ι[κ]είτ[ωσαν | οἵ τε ἱερεῖς κ]αὶ οἱ ἱεράρχαι οἱ ἀ[εὶ ἔναρ|χοι καὶ ἄλλος ὁ] βουλόμενος Ἀ[ρ]ι[στοκίδος. | μάρτυρες· .... κα]ὶ Ἀγησίλαος οἱ Κ......, | .... .άσου, Σωκράτ[ης | ....], Κρινόλαος Φειδομ[ήλου].

3085 [Ἀριστοκὶς ......, παρόντο]ς αὐτῇ τοῦ ἀνδρὸς Κι[.....|........, ἀνέθηκε] τὸ ἴδιον δουλικὸν παι[δάριον | Σωκράτην, παραμείναντα Κι......] καὶ Ἀριστοκίδι, τὸ[ν πάντα | χρόνον ἱερὸν κατὰ τὴν] ἀνάθ[ε]σιν τῷ Διὶ τῷ Βα[σιλεῖ· | εἶναι δὲ ἀνέφαπτον κ]αὶ ἐλεύθερον, μὴ προσή[κοντα | μηδενὶ μηδέν· ἐὰν δέ] τις ἀντιποιῆται Σωκρ[άτους | ἢ ἄλλο ὁτιοῦν ἀδικῇ], ὑπερδικεί[τ]ωσαν καὶ προ[ϊστά|σθωσαν οἵ τε ἱερεῖς καὶ οἱ ἱε]ράρχαι οἱ ἀεὶ ἀντιτυνχά[νοντες, | καὶ αὐτὸς Κι...... ἀ]νυπόδικος ὤν. μάρτυρες· .....|..............., Θεόξενος Πάντωνος, Ζωΐλ[ος ....].

Supplevi. Mireris sane idem nomen rarissimum in altero titulo libertae esse, in altero eius mulieris quae manumittit (n. 3084 vs. 2. 5. 3085 vs. 3). Sed si quid video, reliquiae nominis a Lollingio enotatae aliud supplementum non admittunt.

3086 Lapis niger quadratus, a sinistra integer, inventus a. 1834 Lebadeae ad fontem cui nomen Ἄγκος. Edd. ex Koehleri Petropolitani apographo Boeckh C. I. G. 1678*b* (Lebas *Inscr.* II, 785. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 194). Multo minus plene et accurate Pittakis Eph. 2409. Haec exempla una cum tertio ex Rossii diario petito repetivit Roehl Inscr. Graec. antiq. 150 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 1 n. 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 60. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 155 n. 407. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 216 n. 205).

Koehler:	*Pittakis:*	*Ross:*
ΛΕΒΑΔΕΑ.Ο..ΚΕΦΟΑVΟ	Ε....ΛΑ..Λ.	....
ΑΠΟΤΑΣΕΥΔΟΚΑΣ	ΑΠΟΤΑΣΚΕΡΡΟΚ	ΑΠΟΤΑΚΕ.ΡΟΚ
ΑΣΨΟΝΤΕΣΕΜΠΕΔΡΕ	ΑΡΙΟΝΤΕΣΕΜ	ΑΡ.ΟΝΤΕΣΕΜ
ϽΕ++ΙΠ	Σ..Ͻ..Π.Ν	In versibus qui sequuntur Ross agnovit + et ⊕.
⊕ΕΟΚ	Φ.Ο.Κ	
ΕΠΛΛ	.ΠΚ	
	..Ο.Κ	

[Τοὶ ἀνέθιαν κατὰ τὸ | ψάφισμα τᾶς πόλιος τᾶς] | Λεβαδε[ι]α[ί]ω[ν Τρ]εφω[νί]ο[ι], | ἀπὸ τᾶς ἐ[σ]δοκᾶς [τὸ ἀνάλωμα παρ]|ασχόντες· Ἐμπέδδε[ις, ..., | Δ]έξξιπ[πος, ...] | Θεοκ[λ......, ...], | Ἐπα[μίνων (?) ......].

Lapidem a superiore parte integrum esse testatur Pittakis. Sed eius fides dubia est, quia etiam a dextra ex parte marginem exstare dicit, ubi tamen et verba tituli mutila esse apparet et Rossius, homo illo multo diligentior, fracturam lapidis indicat. At etiamsi de superiore margine illi credimus, alium lapidem cum initio tituli huic impositum fuisse sumendum est. Nam qui a vs. 1 totum titulum initium capere existimabant, eis necessario Λεβαδεια[ῖ]ο[ι] nominativus supplendus erat, qui in tali titulo dedicatorio non potest non significare universam civitatem. Atqui cum hac restituendi ratione pugnant nomina hominum vs. 4—7 item nominativo casu enuntiata, quos dedicationis auctores esse apparet. Etenim etiam vs. 3 nomen proprium Ἐμπέδδεις aut Ἐμπέδδει (cf. n. 3089) agnoscitur, ut neque opus sit neque liceat hanc vocem mutare aut in ἐμ πέδ[ο]ι cum Keilio aut in ἔμπεδον cum Meistero, quae emendationes etiam aliis nominibus improbabiles sunt. Statuo igitur homines aliquot, qui opus nescio quod publicum redemptum feliciter perfecerant, Trophonio donum obtulisse eiusque rei sumptum ex pecuniis, quibus opus eis collocatum erat, toleravisse. Hoc enim est ἀπὸ τᾶς ἐσδοκᾶς τὸ ἀνάλωμα παρασχόντες.

3087 Lebadeae. Edd. Spon Itin. T. III P. II p. 12. Wheler Itin. p. 330. Pococke Inscr. ant. P. I c. 5 s. 5 p. 61 (Müller Orchomenos p. 470 ed. 1. Osann Auct. lex. Graec. p. 57. Rose Inscr. Graec. p. 302. Boeckh C. I. G. 1588). Pessime exscriptum exhibet Pittakis Eph. 2630, qui errore Chaeroneae tribuit. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 132 tab. VI n. 31. G. Kramer ap. Davidoff Itin. II tab. XXV n. XXV (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 63). Lebas *Inscr.* II, 751 (P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 324. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 4 n. 9. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 50*a* ex Ephemeride, n. 66 ex reliquis editionibus. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 159 n. 414).

ΤΟΙΙΠΠΟΤΗΛΕΒΑΔΕΙΗΩΝΑΝΕΘΙΑΝΤΡΕΦ[ΩΝΙΟΙ]
ΝΙΚΑΣΑΝΤΕΣΙΠΠΑΣΙΗΠΑΜΒΟΙΩΤΙΑΙΠΠΑΡΧΙΟΝ[ΤΟΣ]
ΔΕΞΙΠΠΩΣΑΥΚΡΑΤΕΙΩϜΙΛΑΡΧΙΟΝΤΩΝΜΥΤΩΝΟΣ
ΘΡΑΣΩΝΙΩΕΠΙΤΙΜΩΣΑΥΚΡΑΤΕΙΩ

Exhibui Lebasii exemplum, quocum Leakius fere consentit. Fines versuum 1. 2 Lebasius intra uncos habet, ut eos non iam invenisse videatur, cum in reliquis exemplaribus sint. Reliquorum editorum errores enotare supervacaneum est; id unum adnotasse sufficiet, vs. 3 extr. de ΜΥΤΩΝΟΣ nomine praeter Lebasium et Leakium definito P. Foucarti testimonio (*Revue critique* 1877 n. 51 p. 377) constare. Ex antiquioribus Pococke ΑΥΤΩΟΣ legerat, Pittakis ΑΥΤΩΝΟΣ, reliqui ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

Τοὶ ἱππότη Λεβαδειήων ἀνέθιαν Τρεφωνίοι, | νικάσαντες ἱππασίη Παμβοιώτια, ἱππαρχίοντος | Δεξίππω Σαυκρατείω, ϝιλαρχιόντων Μύτωνος | Θρασωνίω, Ἐπιτίμω Σαυκρατείω.

Thraso Mytonis f. Lebadensis proxenia Delphorum ornatus est anno 186/5 a. Chr. (Syll. Inscr. Graec. 198, 167). Eius patrem, non filium Mytona hic habemus; nam ex usu adiectivorum patronymicorum apparet, certe non multo post medium saeculum a. Chr. n. tertium hoc donum Trophonio oblatum esse. Quod si sumimus patrem quidem etiamtum adulescentem ilarchi munere functum esse, filium vero provecta demum aetate proxeniam Delphorum accepisse, quae utraque res aeque probabilis est, temporum rationes optime conveniunt.

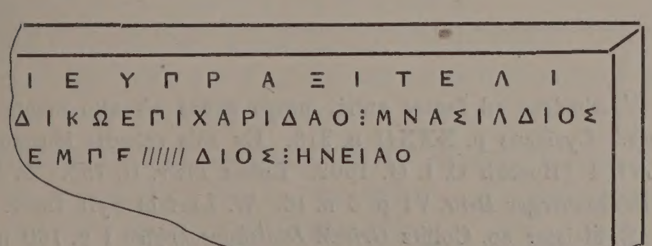
3088 Lapis olim inversa positura inaedificatus Lebadeae in ecclesia S. Eleusae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 1311 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 555 n. XXXVI*a*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 4 n. 11. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 72. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 163 n. 424). Non iam exstare testatur Lolling.

ΟΙΩΠΑΡΧΙΟΝΤΟΣΑΡΙΣΤΟΔΙΚΩΘΥΝΑΡΧΙΔΗΟΥ
ΗΓΟΔΑΡΧΙΟΝΤΟΣΝΙΡΟΝΟΣΕΥΑΓΟΡΑΟΜΡΑΡΧΙ
ΧΑΡΙΞΕΝ ΔΙΟΝΟΣΔΑΜΕΔΟ

[Β]οιω[τ]αρχίοντος Ἀριστοδίκω Θυναρχίδ[α]ο, | [ἱππ]αρχίοντος Νί[κω]νος Εὐαγόραο, [ϝιλ]αρχι[όντων] | Χαριξέν[ω] Δί[ω]νος, Δαμέ[α]ο ....

Titulo n. 3087 hic aliquanto recentior est; nam ubique paterna origo genetivo, non adiectivo patronymico indicatur.

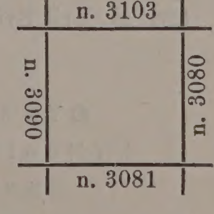
3089 Lapis quadrangulus subcaeruleus, Lebadeae in domo Costae Zituniatis. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 1312 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 69. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 162 n. 421). Exscripsit Lolling.

[Ἁ πόλις ....]έϋ Πραξιτέλι, | [πολεμαρχιόντων .....]δίκω Ἐπιχαρίδαο, Μνασί[λλ]ιος | ...., Ἐμπέ[δ]διος Ἠνείαο.

Primo versu apparet duos dativos fuisse, quorum prior a nomine nescio quo in -εος cadente descendebat; dedicatorius igitur est titulus, unde simul cognoscitur, Πραξιτέλεις hic non hominis nomen proprium, sed dei aut herois cuiusdam cognomentum esse, quo significetur illius ope negotia ad felicem eventum perduci. Similia sunt cognomina Τέλειος, Τελεσφόρος (cf. n. 2452).

3090 Basis quadrata lapidis leucophaei a. 0,25, l. 0,85, c. 0,85. Primo sustinebat statuam Epinicae (n. 3090), quo tempore ei lateri, quod tum dextrum erat inspicienti, manumissio Hermaïae (n. 3081), ei, quod tum posticum erat, manumissio Athanonis (n. 3080) incisa est. Tum lapide verso Drusi Caesaris statua (n. 3103) imposita est, ad quam spectant vestigia pedum quae in superficie exstant. Lebadeae in schola antiqua. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 361 α′ (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 70*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 162 n. 423). Exscripsit Lolling.

ΙΠΠΩΝΕΠΙΝΙΚΑΝΝΙΚΙΑΟ
ΔΙΙΤΡΕΦΩΝΙΟΙ

Ἵππων Ἐπινίκαν Νικίαο | Διὶ Τρεφωνίοι.

3091 Lebadeae. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 130 tab. VII n. 33 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 71 n. XI. Lebas *Inscr.* II, 752. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 4 n. 8. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 70. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 162 n. 422. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 323).

Ν Ε Ω Ν F Α Σ Κ Ω Ι
Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Ε Ι
Τ Α Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Α
Τ Ο Ε Λ Η Ο Χ Ρ Ι Σ
Α Ν Ε Θ Ε Ι Κ Ε Τ Ο Ι
Τ Ο Ι Β Α Σ Ι Λ Ε . Κ
Γ Ο Λ Ι

Νέων Fασκώ[νδαο] | ἀγωνοθετεί[σας] | τὰ Βασίλεια | τὸ ἐλη ο-χρίσ[τιον] | ἀνέθεικε τοῖ [Δὶ] | τοῖ Βασιλε[ῖι] κ[ὴ τῆ] | πόλι.

Versu quarto priores editores ἐληοχρισ[τείριον] suppleverunt. Sed ea vox neque spatii rationibus convenit neque alio testimonio confirmatur, quibus de causis reposui ἐληοχρίστιον; etenim ἐλαιοχρίστιον est in titulo Cyprio edito *Journal of Hellenic studies* IX, 2 p. 231 n. 15.

De Neone Ascondae filio eiusque stirpe accurate exposuit Keilius docuitque apud scriptores duos commemorari homines, in quos haec nomina quadrarent, maiorem, qui paullo post medium saeculum a. Chr. n. tertium fuisset, apud Polybium XX, 5, 5. 8. 14, minorem sub tempus proelii Pydnensis apud eundem XXVII, 1, 1. 11. 2, 1. 8 et Livium XLIV, 43, 6. XLV, 31, 15. Utrumque sane Thebanum fuisse, sed tamen id non impedire, quominus hunc titulum ad alterutrum ex eis referremus. Nam conici posse, Neonem natu maiorem Lebadea oriundum fuisse, sed post huius dedicationis tempus Thebas transmigrasse ibique civitate donatum esse. At mihi simplicior etiam res esse videtur: Basilia non civitatis Lebadensium, sed communis Boeotorum concilii nomine agebantur. Quare nulla est causa, cur agonothetas omnes cives Lebadenses fuisse sumamus (cf. n. 3078). Neona natu maiorem hic designari propter dialecti rationes probabile est.

3092 Lebadeae 'in vivo saxo ad fauces antri, prope aquas ab alto monte decurrentes, vetustis litteris' Cyriacus p. XXXII n. 214. Ex suis et Cyriaci schedis Muratorius T. I p. LXXXVII. 6 (Boeckh C. I. G. 1601. Lebas *Inscr.* II, 756. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 6 n. 15. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 92. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 160 n. 415. Cf. quae adnotavit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 47. 105).

ΘΥΜΑΔΗΣΞΕΝΩΝΙΟΣ ΑΝΤΙΓΕΝΙΣ
ΝΥΜΦΑΙΣ ΓΑΝΙ ΘΥΜΑΔΗΣΑΝΕΘΕΙΚΕ
ΞΕΝΩΝΙΟΣ ΓΑΝΙ ΔΙΟΝΥΣΩΙ

Θυμάδης Ξενώνιος, Ἀντιγενὶς, | Νύμφαις, Πανί. Θυμάδης ἀνέθεικε | Ξενώνιος Πανί, Διονύσῳ.

Si ordinem verborum recte expressum sumimus a Cyriaco, duas habemus dedicationes, alteram a Thymade Xenonis f. et Antigenide, quae sine dubio illius uxor est, Nymphis et Pani oblatam, alteram a solo Thymade Pani et Baccho. Ac certe demonstrari non potest, hic quicquam turbatum esse. Etenim quod in eodem titulo viri nomini additur adiectivum patronymicum, mulieris non item, eius rei alterum exemplum habes n. 3214: Ἀντικράτεις Ἀρχειῆος, Μίτα, Ἀρτάμιδι Εἰλειθυίη. Neque offensioni esse potest verbum ἀνέθεικε mediis interpositum nominibus ipsius qui dedicavit et patris. Sed veri non dissimilem tamen esse eorum opinionem, qui Cyriaci neglegentia confusos esse statuunt complures titulos, nemo qui illius morem noverit negabit. Ac Boeckhius quidem tres distinguit dedicationes: Θυμάδης Ξενώνιος Νύμφαις, Πανί. — Θυμάδης Ξενώνιος Πανί. — Ἀντιγέν[ε]ις ἀνέθεικε Διονύσῳ. Sed hoc propter dubiam Cyriaci fidem in medio relinquendum est. Pro Θυμάδης Meisterus dubitanter emendat Θυμάδεις. At multis exemplis titulorum summa cum cura exscriptorum plane constat, volgare η pro Boeotico ει perfrequenter irrepsisse vel ea aetate, qua reliquis in rebus etiamtum religiose servabantur leges dialecti Boeoticae. Cf. n. 504 Κτήσωνα. 510 Διογένην. 512 Ἑρμογένης. 518 Φιλοκράτην, Θηραμένην, Ἀπολλοφάνην. 522 Ὀγχηστοδώρω. 526 Διοπείθην. 1672 Ἱσμηνίχω. 1721 Ἐπίκτητος. 2715. 2716. 2718. 2719. 2720. 2721 ἐφήβων. 3179 Γερήνιχος. 3187 . . . φάνης. Maximi vero momenti in hac re ei tituli esse videntur, ubi ut hic adiectiva patronymica sunt, ut appareat eos non postrema illius aetatis, qua dialectus Boeotica usurpabatur, parte exaratos esse; veluti n. 1751 est Ἱπποκλῆς Κεφώνιος, n. 2781 Ἱσμηνίας Μολώνιος et Φιλήμων Νιώνιος. Sed cave huc rettuleris adiectivum Σωτήριος n. 1747, quod non a Σωτήρ, sed a nomine apud Boeotos frequentissimo Σώτηρος (Attice Σώταιρος, i. e. Σω - ἕταιρος) descendit. Quid quod vel in lapide Coronensi n. 2896, qui vetustam litteraturam Boeoticam habet, nominis Πολυκράτης terminatio per Η scribitur? At ut sine idonea causa emendavit Meisterus, sic rectissime alteram nominis partem ab ἁνδάνειν vocis radice repetivit, quum Keilius patronymicum esse et primam quam dicunt declinationem sequi existimasset. Etenim η pro ει frequentissimum esse vidimus, at ut in prima declinatione apud Boeotos antiqua aetate η pro α scribatur tantum abest, ut vel in volgari recentioris temporis dialecto frequentissime antiqua vocalis conservetur. Cf. n. 545 Ἀμύντας, n. 1760 Φαράδας, n. 2426 Εὐανορίδας, n. 2440 Εὐρυβίαδας, n. 2446 Προκλείδας, Εὐανορίδας. Multo plura etiam mulierum nomina in - α exeuntia inveniuntur.

3093 Herma parvus ithyphallicus lapidis leucophaei, inventus ad introitum oppidi Lebadeae in alveo rivi Hercynnae, exstat prope eum locum in domo privata quam possidet Argyris Spyridonos. Exscripsit Lolling.

Σ Τ Ο Κ Λ Α ///
Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ
Ε Ρ Μ Η
Ε Υ Χ Α Ν

[Ἀρι]στόκλα[ρος] | Φίλωνος | Ἑρμῆ | εὐχάν.

3094 'Lebadeae ad fauces antri, prope aquas ab alto monte decurrentes.' Cyriacus p. XXXII n. 213. Ex suis schedis Muratori T. I p. LVI. 4 (Boeckh C. I. G. 1602. Lebas *Inscr.* II, 755. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 6 n. 16. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 93. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 160 n. 416).

ΔΑΜΟΤΙΣΓΑΝΙΑΝΕΘΗΚΕ
ΤΙΜΑΡΕΤΟΣΓΑΝΙ

Δαμοτὶς Πανὶ ἀνέθηκε· | Τιμάρετος Πανί.

Versu primo Meisterus ἀνέθ[ει]κε emendavit dubitans. Cf. quae disputata sunt ad n. 3092.

3095 Lebadeae. Edd. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 71 tab. V n. 49. Pittakis Eph. 2330. Accuratius ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 77 n. XIV (Lebas *Inscr.* II, 758).

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΕΡΜΗΙ

Μενεκράτης | Μοσχίωνος | Ἀθηναῖος | Ἑρμῆ.

Cf. adn. ad n. 1666.

3096 Lebadeae. Ed. Pittakis Eph. p. 61 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 106 n. XXV*c*. Lebas *Inscr.* II, 753).

ΔΙΙΒΑΣΙΛΕΙ
ΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΛΕΒΑΔΕΩΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΧΡΗΣΙΜΟΥ
. . . .

Διὶ Βασιλεῖ | καὶ τῇ πόλει Λεβαδέων | Μένανδρος Χρησίμου | [ἱερητεύσας πενταετηρίδα | ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν ....].

3097 Lapis inaedificatus Lebadeae olim in turricula templi Turcici, nunc in pariete exteriore domus Nicolai Momitis sitae prope ecclesiam S. Nicolai in ea parte oppidi quae vocatur *Zagorá*. Habet Cyriacus p. XXXIII n. 218. Ex aliis Cyriaci schedis edd. Reinesius Synt. Inscr. I p. 225 n. 243 et Muratorius T. I p. XVI. 1. Ex suis apographis Wheler Itin. p. 327. Spon Itin. T. III P. II p. 11 (ex his exemplis et Koehleri schedis Boeckh C. I. G. 1603). Pittakis Eph. p. 61. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 130 tab. VI n. 29 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 105. Lebas *Inscr.* II, 754). Contulit Lolling.

ΗΡΑ ΒΑΣΙΛΙΔΙ
ΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙΛΕΒΑΔΕΩΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΧΡΗΣΙΜΟΥ
ΙΕΡΗΤΕΥΣΑΣΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΙΕΡΗΤΕΥΟΥΣΗΣΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΑΥΤΟΥΠΑΡΗΣΙΑΣΤΗΣΟΝΑΣΙΜΒΡΟΤΟΥ

Ἥρᾳ Βασιλίδι | καὶ τῇ πόλει Λεβαδέων | Μένανδρος Χρησίμου | ἱερητεύσας πενταετηρίδα | ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν | ἱερητευούσης τῆς γυναικὸς | αὐτοῦ Παρησίας τῆς Ὀνασιμβρότου.

3098 Prope Lebadeam, ad dextram Hercynnae ripam. Edd. C. Goettling Narrat. de oraculo Trophonii, Ienae 1843, p. 7. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 71 tab. V n. 47 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 79 n. XVI. Lebas *Inscr.* II, 760). Minus accurate Rangabé *Ant. Hell.* 1219. Pittakis Eph. 2332.

ΔΙΟΝΥϹѠЄΥϹΤΑΦΥΛѠ
ΚΑΤΑΧΡΗϹΜΟΝΔΙΟϹ
ΤΡΟΦѠΝΙΟΥ

Διονύσῳ Εὐσταφύλῳ | κατὰ χρησμὸν Διὸς | Τροφωνίου.

3099 Tabula marmorea inaedificata Lebadeae in domo Andreae Basiliae sita iuxta ecclesiam S. Nicolai in ea parte urbis quae vocatur *Zagorá*. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 140 n. 52. Exscripsit Lolling. Cf. quae disputavi *Historische und philologische Aufsätze, Ernst Curtius zu seinem siebenzigsten Geburtstag gewidmet*, Berolini 1884, p. 298.

ΔѠΡΚΛΙ
ΤΗΡΙΔΙΛΚΛΙ
ΟΝΤΟΚΡΟΥΝΛ
ΚΛΠΟΠЄΡΠΗΝ
ΚΡΗΝΗΝЄϹѠ
ΚΛΤΛϹΚЄΥΛϹΜ
ΤΑΝΚΛΠΟЄΙϹ
ΛΥΤΗΝΥΔѠΡ
ΚΤѠΝΙΔΙѠΝ
ΤΗΘЄѠΚΛΙΤΗ
ΠΟΛЄΙ

[.... ὕ]δωρ καὶ [τ]ὰ [κρα]|τηρίδια καὶ λ[ε]|οντόκρουνα | καὶ τὸ περὶ τὴν | κρήνην ἔσω | κατασκεύασμ[α | π]ᾶν καὶ τὸ εἰς | αὐτὴν ὕδωρ [ἐ]|κ τῶν ἰδίων | τῇ θεῷ καὶ τῇ | πόλει.

3100 '*Von einer kleinen, mit An- und Ablauf und auf der Oberfläche mit einer runden Aushöhlung zum Spenden versehenen marmornen Ara.*' Lebadeae in schola vetere. Edd. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 377. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 136 n. 46. Exscripsit Lolling.

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Αὐρ(ήλιος) Κάσθα|λος Ἀρτέ|μιδι Ἀγρό|τιδι χαρι|στήριον.

3101 Lebadeae 'in agro iuxta pontem ad ornatissimam basin'. Cyriacus p. XXXII n. 217. Ex Cyriaci schedis Farnesianis omisso versu primo Muratorius T. I p. XVI, 8. Pleniorem titulum ex suis schedis exhibet idem p. XXXVIII, 5 (Boeckh C. I. G. 1598. Lebas *Inscr.* II, 757). Cf. quae adnotavit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 104.

ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗ
ΑΥΡ.ΠΑΡΜΕΝΩΝΚΑΙΗΓΥΝΗΑΥΤΟΥΑΥΡΕΙΣΙΔΟΤΗ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΝΠΡΑΙΑΙΣΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Αὐρ(ήλιος) Παρμένων καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Αὐρ(ηλία) Εἰσιδότη | Ἀρτέμισιν Πρα[ε]ίαις χαριστήριον.

Titulus tertii ut quidem videtur p. Chr. n. saeculi (cf. adn. ad n. 1776). De numero dearum plurali Franzius (C. I. G. III p. 25) et Keilius adnotant, similia inveniri C. I. G. 2663: κυρίαις Νεμέσεσιν et C. I. G. 3886*b*: Θεῶν Ἀνγδιστέων. Versu tertio cum Boeckhius πράαις scripsisset, Keilius hanc feminini formam memorabilem esse iudicavit. Sed ni fallor nodum in scirpo quaesiverunt homines doctissimi. Nam cum constet, huius inscriptionis aetate ἰῶτα ἀνεκφώνητον paene semper omissum, ῑ vero et ει identidem confusa, illam ipsam volgaris declinationis formam in lapide esse manifestum est.

3102 Lebadeae. Ed. Lebas *Inscr.* II, 763.

ΕΝΙΩΝΚΛΕ
..ΠΡΩΤΟΝΚΛΑΞΟ....ΠΑΙΔΑΣ
ΔΟΛΙΧΟΝ ΔΙΑΥΛΟΝ ΕΛΕΥΟΕΡΙΑ
ΔΟΛΙΧΟΝ

Titulus est honorarius victoris certaminum gymnicorum, in quo haec agnoscuntur: [Ὁ δῆμος ὁ Κλαζομ]ενίων Κλε[....... | νικήσαντα ....] πρῶτον Κλαζο[μενίων] παῖδας | δόλιχον, δίαυλον, Ἐλευθέρια | δόλιχον. Num re vera Lebadensis sit titulus, iure dubitaveris.

3103 Lebadeae in basi quae olim statuam Epinices (n. 3090) sustinuerat. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 363. Plenius et accuratius exscripsit Lolling.

ΤΙΒΗΡΙΟΥΚΑΙϹΑΡΟϹϹΕΒΑ
ϹΤΟΥΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΥΙΟΝ
ΚΑΙϹΑΡΑΔΡΟΥϹ⌒ΝΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ϹΚΥΛΑΞ⁻ΩϹΙΚΡΑΤΟΥϹΛΕΒΑΔΕΥϹ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗϹΑϹ ΚΑΙϹΑΡΗΩΝΚΑΙ

Τιβερίου Καίσαρος Σεβα|στοῦ Γερμανικοῦ υἱὸν | Καίσαρα Δροῦσον Γερμανικὸν | Σκύλαξ [Σ]ωσικράτους | ἀγωνοθετήσας Καισαρήων καὶ | ....

Titulus neque antiquior anno 14 p. Chr., quo Tiberius Caesar rerum potitus, neque recentior anno 23 p. Chr., quo eius filius Drusus defunctus est.

3104 Lebadeae in fundamento domus parvae. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 69 tab. V n. 40 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 110 n. XXVII cum Add. p. 238. Lebas *Inscr.* II, 768). Pittakis Eph. 2333.

ꟽΤΑΚΕΙΛΙΑΝ
ϹΕΟΥΗΡΑΝϹΕ
ΒΑϹΤΗΝΗΙΕΡΑ
ΛΕΒΑΔΕꟽΝΠΟΛΙϹ

Ὠτακειλίαν | Σεουήραν Σε|βαστὴν ἡ ἱερὰ | Λεβαδέων πόλις.

Otaliciam Severam uxorem imperatoris Philippi maioris (a. 244—249 p. Chr.) fuisse adnotat Keilius provocans ad Eckhelii D. N. VII p. 332.

3105 Lebadeae. Ed. Pococke Inscr. antiq. P. I c. 5 s. 5 p. 61 n. 1 (Boeckh C. I. G. 1621. Lebas *Inscr.* II, 769). Cf. quae de titulo exposuit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 113.

ΤΟΝΟΣΠΙ
ΘΕΙΟΤΑΤ
ΠΟΠΛΙΟΙ
ΕΓΝΑΓΙΟ
ΑΝΟΝΕΝΓ
ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΤΟΚΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣΠΟΠΛΙ
ΠΑΛΛΙΗΝΟΥΥΙΟΙΥΗΙΣ
ΡΑΛΕΒΑΛΕΩΝΠΟΛΙΣ

Τὸν ὅσ[ιώτατον καὶ] | Θειότατ[ον Καίσαρα] | Πόπλιο[ν Λικίννιον] | Ἐγνά[τ]ιο[ν Οὐαλερι]|ανὸν ε[ὐσεβῆ εὐτυχῆ] | Σεβαστόν, [Αὐτοκρά]|το[ρ]ος Καίσαρος Ποπλί[ου Λικιννίου | Γ]αλλιηνοῦ υἱό[ν], ἡ ἱ[ε]|ρὰ Λεβα[δ]έων πόλις.

P. Cornelium Licinium Valerianum Caesarem, Gallieni imperatoris filium, qui volgo Saloninus appellatur, agnovit Boeckhius, neque vs. 7. 8 de ea re dubitari sinunt. Sed nomen *Egnatius* huic fuisse nusquam traditur, qua de causa Keilius versum 4 Pocockii neglegentia turbatum existimat. Tamen nulla probabilis emendatio praesto est. Versus 8. 9 ex titulo n. 3104 supplevit Keil.

3106 Herma marmoris candidi inventus in ea parte oppidi Lebadeae, quae spectat inter septentriones et orientem solem. Edd. Pittakis Eph. 2355. Lebas *Inscr.* II, 767. Utroque accuratius ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 589 n. 14. Periisse videtur.

ΟЄΠѠΝΥΜΟΣΑΡΧѠΝ
ΚΑΙΑΓѠΝΟΘЄΤΗΣΤѠΝ
CЄΒΑCΤѠΝΑΥΡΗΛΙΟC
. . . ΟΚΡΑΤΗCΡΟΔΟΚΛ
ΟΝΠΡΟΠΑΠΠΟΝ
[C]ΚЄΥΑCЄΝ

Rossii exemplum repetivi addita vs. 6 una littera ex Pittaki intra uncos. Errores Pittakis et Lebasii afferre inutile est, sed vs. 4 init. Lebasium cum Rossio in lectione ΟΚΡ consentire, cum Pitt. ѠΚΡ habeat, monendum est.

Ὁ ἐπώνυμος ἄρχων | καὶ ἀγωνοθέτης τῶν | Σεβαστῶν Αὐρήλιος | [Φιλ]οκράτης Ῥοδοκλ|[έα τ]ὸν πρόπαππον | [ἐπε]σκεύασεν.

Rhodocles quidam Lebadensis est n. 3077, quem si eundem esse statuas cuius hic statua a Philocrate pronepote restituitur, temporum certe rationes non obstent; nam Aurelium nomen extremam partem secundi aut initium tertii p. Chr. n. saeculi indicare videtur.

3107 Fragmentum basis marmoreae, Lebadeae in schola vetere. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 136 n. 47.

///ʟιΛΟΜ
ΕΥΣΑΣΑ/
ΙΣΕΒΑΣΤ
ΓΛ////ΙΛ

[. . . . . . . Φ]ει[δ]ομ[ήλου? (cf. n. 3084) . . . . ἱερατ]|εύσασα[ν . . . . | . . . καὶ] Σεβαστ[ῆς . . . .]το . . ιο . . .

3108. 3109 Tituli duo grandibus litteris incisi in rupibus prope fontem Hercynnae, n. 3108 supra excavationem a superiore parte rotundam, quae oblique in rupem penetrat paucis passibus a fonte meridiem versus, n. 3109 in duabus rupibus quae recto angulo inter se contingunt et parietes speluncae efficiunt supra ipsum fontem. — 3108 edd. Cyriacus n. 215 p. XXXII. Ex Bröndstedtii apographo Münter in epistula ad Ouvaroffium p. 18 (Boeckh C. I. G. 1680. Lebas *Inscr.* II, 791). Ulrichs *Reisen und Forschungen* I p. 169. Pittakis Eph. 2328. A. Conze et A. Michaëlis *Annali dell' Instituto arch. Rom.* XXXIII (1861) p. 84 n. 32. Contulit I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 140 n. 51. — 3109 ed. Pittakis Eph. 2347 (Lebas *Inscr.* II, 790). Utrumque titulum exscripsit Lolling, cuius cum exemplo in titulo n. 3108 fere consentiunt Ulrichs, Conze et Michaëlis, Schmidt. Reliquorum editorum errores enotare supervacaneum est.

(3108)

Є Υ Β Ο Υ Λ Ο Υ

(3109)

////////////// Κ Ο Β Ο | Υ Λ Ο Υ

Εὐβούλου. [Νι]κοβούλου.

3110 Lebadeae. Ed. Lebas *Inscr.* II, 783.

ΤΙΣΚΑΜΕΤΙΣΤΕΑΝΗΓΑΛΙΝΑΜΓΕΛΟΝΟΥ
ΤΩΣΑΝΟΣΟΥΜΟΝΟΝΕΝΤΙΖΙΟΝΟΥΤΟΥΑΛΛΑ
ΚΑΙΓΡΟΣΑΔΟΝΔΙΑΔΙΣΕΥΤΥΧΗΣΓΕΓΩΝΕΝ
ΕΝΤΥΜΗΩΣΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΙΟΜΙΟΣ

Agnoscuntur vs. 1 versus hexametri initium Τίς κάμε, τίς τ' ◡◡ — πάλιν ἄμπελον, cuius tamen vim et sententiam non perspicio, et vs. 4 pentameter paene integer hic:

— ◡◡ ἐν τύμ[β]ῳ [δ'] ἐνθάδε κ[εῖ]ται ὅμ[ω]ς.

Sed quae vs. 2. 3 scripta sunt propter foedas corruptelas restitui nequeunt, etsi nonnullae voces enuntiatorumque fragmenta facili negotio leguntur, veluti vs. 2 init. ὃς οὐ μόνον, fin. ἀλλά, vs. 3 init. καὶ πρός. Quod in eiusdem versus exitu scriptum fuisse apparet εὐτυχὴς γέγ[ο]νεν, id gravissimam movet difficultatem, quia metro dactylico nullo pacto includi potest.

3111 Lebadeae. Edd. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 69 tab. V n. 42 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 161 n. XLVIII). Plenius et accuratius Pittakis Eph. 836 (Lebas *Inscr.* II, 784).

Є ΧΑΙΡΕ
ΠΗΡΑΤΟΝΕΞΟΧΟΝΑΝΔΡΑ
ΗΝΕΛΛΑΧΟΝ
ΡѠΦΡΕΝΑΚΟCΜΗΘΕΝΤΙ
ΓΑΔΑCЄΝΙΑΥΤѠΝ
ΗCЄΒΙΟΝΜΕΡΟΠѠΝ
ΤЄΛΟΥCЄΠΙΤЄΡΜΑΠЄΡΗCЄ
ΑΤΟΠΑΡΜΑΚΑΡѠΝ
ΡЄΙΑΚЄΙΤЄCΥΝΑΥΤѠ
ΟΠΡΟΦΗΤЄΥCΑCΑ
CΜΥΡΙΑΠΟΛΛΑΒΡΟΤΟΙCΙΝ
ΙΦΡΟCΥΝΗCЄΝЄΚЄΝ

Pittakis exemplum exprimo Stephanii erroribus non enotatis.

. . . . ε χαῖρε.
[— ◡◡ — ◡◡ — ◡ ἐ]πήρατον ἔξοχον ἄνδρα
[— ◡◡ — ◡◡ — συγγαμέτ]ην ἔλαχον
[— ◡◡ — ◡◡ — ◡◡]ρῷ φρένα κοσμηθέντι
[πέντε περιπλομένων ◡◡ — δεκ]άδας ἐνιαυτῶν
[— ◡◡ — ◡◡ — πλ]ῆσε βίον μερόπων
[— ◡◡ — ◡◡ — ◡] τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε
[— ◡◡ — ◡◡ — —]ατο πὰρ μακάρων
[— ◡◡ — ◡◡ — ◡◡ —]ρεια κεῖτε σὺν αὐτῷ
[— ◡◡ — ◡◡ — ◡◡ —]ο προφητεύσασα
[— ◡◡ — ◡◡ — —]ς μυρία πολλὰ βροτοῖσιν
[— ◡◡ — ◡◡ — σω]φροσύνης ἕνεκεν.

Ab uxore hoc monumentum marito erectum esse probabiliter coniecit Keilius. Vs. 4 conubii, non vitae tempus indicari putaverim propter dativum vs. 3 extr., quem ab eiusmodi verbo quale est συνῴκησα pendere existimaverim. Ceterum quod vs. 9 non modo scribitur κεῖτε, sed etiam in versu syllabae correptae locum tenet huius vocis terminatio, titulum tertii p. Chr. saeculi vergentis aut adeo quarti esse iudico.

3112 Lapis caeruleus, Lebadeae ante scholam antiquam. Ex Lollingii apographo ed. Roehl Inscr. Graec. antiq. 257 (E. S. Roberts *Introduction to Greek epigraphy* I p. 217 n. 206 *e*).

ΕΓΡΛΚ....

Ἐπ' Ἀγκ[ιθίοι].

Supplevi. Sine causa Roehlius dubitavit, utrum Ἀγκ... an Ἀλκ... initium nominis esset. Ἀγκίθιος Boeotice pro Ἀγκίθεος i. e. Ἀγχίθεος est. Nam tenuem pro aspirata ex nota sermonis Graeci lege etiam in hoc nomine locum habuisse ex patronymico Ἀγκιθείδης apparet, quod indagavi in titulo Delio Syll. Inscr. Gr. 367, 44 not. 26. Quod inventum postea comprobatum est plane gemino exemplo nominis Ἀμπιθάλης, quod legitur in titulo item Delio *Bulletin de corr. Hellénique* VII (1883) p. 108 n. IV.

3113 In agro inter rudera antiquae urbis Lebadeae, ante urbem hodiernam. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 325 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 176 n. LXVI *e*. Roehl Inscr. Graec. antiq. 256. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 2 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 61. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 155 n. 408. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 321, 1. E. S. Roberts *Introduction to Greek epigraphy* I p. 217 n. 206 *b*).

ΕΓΕΙΓΡΟΚΛΕΙΕΜΙ

Ἐπ⟨ε⟩ὶ Προκλεῖ εἰμι.

3114 Lapis leucophaeus basis similis, infra oleas quae sunt ad marginem septentrionalem paludis quae vocatur *Livadaki*, tertia fere horae parte a Lebadea. Ed. Lolling *Sitzungsberichte der Königl. Akad. der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 13. Eiusdem apographo usus sum.

ΙΘΟΚΛΙΔ

[Ἀγ]αθοκλίδ[ας]. Supplevit Lolling.

3115 Lapis leucophaeus, Lebadeae ante domum Bitzakis, prope fontes Hercynnae. Initium tituli in terra abditum latet. Ed. Lolling *Sitzungsberichte der Königl. Akad. der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 14.

ΜΟΚΥΔΙΔΑΣ

[Δα]μοκυδίδας. Supplevit Lolling.

3116 Lebadeae in lapide muri septentrionalis, in ima interiore turri castelli quod est supra fontes Hercynnae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 337 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 177 n. LXVII *d*. Roehl Inscr. Graec. antiq. 214. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 2 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 59. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 155 n. 409. E. S. Roberts *Introduction to Greek epigraphy* I p. 217 n. 206 *a*).

ΜΝΑΣΙΔΙΚΟΣ

Μνασίδικος.

3117 In uno de saxis, quibus sepulcrum maximum a. 1847 in vineis ad Lebadeam inventum constructum erat; quae saxa ab aliis antiquioribus sepulcris abrepta esse inde colligitur, quod multa ex eis inversa facie reperta sunt. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2088 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. Roehl Inscr. Graec. antiqu. 290. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 2 n. 4. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 63. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 156 n. 410. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 321, 2. E. S. Roberts *Introduction to Greek epigraphy* I p. 217 n. 206 *c*).

ΡROKΛIEΣΣ

[Π]ροκλίειος.

3118 Parva tabula marmorea quam possidet Γεώργιος Κυριακὸς in oppido Lebadea. Ed. I. Schmidt *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 141 n. 45.

ΠΑΙΛΛΟΣ

Παῖλλος. Cf. adn. ad n. 690.

3119 Lapis leucophaeus, basis figura, ante introitum ecclesiae τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, quae est supra fontem Hercynnae. Edd. ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LV *a* (Lebas *Inscr.* II, 780). Rangabé *Ant. Hell.* 2081. Pittakis Eph. 2348. 2435 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 26. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 83. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 166 n. 440). Exscripsit Lolling.

ΑΘΑΝΙΧΑ

Ἀθανίχα.

3120 Stela marmoris (album dicit Rangabé, subcaeruleum Schmidt), Lebadeae olim ad orientalem partem turris castelli; postea pars altera (*b*) periisse videtur, alteram (*a*) apud Ioannem Prinum in urbe Lebadea invenit Schmidt; sed anno 1885, cum Lollingius Lebadeae esset, ipse possessor lapidem non repperit. Totum titulum ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2080 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 28. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 82. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 166 n. 438). Particulam *a* solam ed. I. Schmidt *Mitth. d. archäol. Inst. zu Athen* V (1880) p. 141 n. 53 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 82 *a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 166 n. 439).

a | *b*

ΑΘΑΝΟΔ | ΩΡΟΣ

Ἀθανόδωρος.

3121 Tabula tenuis marmoris subcaerulei, apud Basilium Nerutzopulum in ea parte oppidi hodierni Lebadeae, quae vocatur *Gurna*. Exscripsit Lolling.

L·ALFIVS·L·F
ΛΕΥΚΙΟΣΑΛΦΙϹ
ΛΕΥΚΙΟΥΥΙϹ

L. Alfius L. f.
Λεύκιος Ἄλφιο[ς] | Λευκίου υἱὸ[ς].

3122 Lebadeae prope ecclesiam dirutam S. Blasii. Edd. ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 166 n. LV*b* (Lebas *Inscr.* II, 770). Pittakis Eph. 2349 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 35. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 89. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 167 n. 445).

ΑΝΔΡΟΚΛΙΔΑΣ

Ἀνδροκλίδας.

3123 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, inaedificata Lebadeae in pariete septentrionali ecclesiolae dirutae S. Demetrii. Litterae de industria excisae. Exscripsit Lolling.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ

Ἀπολλόδωρος.

3124 Lebadeae quondam prope ecclesiam dirutam S. Blasii, nunc in collectione antiquitatum quae est in schola vetere. Ed. Pittakis Eph. 2350 (Lebas *Inscr.* II, 771. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 599. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 32. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 90. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 167 n. 446). Exscripsit Lolling.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣ

Ἀπολλωνίδας.

3125 Lebadeae prope ecclesiam dirutam S. Blasii. Ed. Pittakis Eph. 2351 (Lebas *Inscr.* II, 772. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 167 n. 447).

ΑΤΤΑΛΟΣ

Ἄτταλος.

3126 Cippus inaedificatus Lebadeae in infima parte interiore turris Venetae quae dicitur. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2079 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591). G. Kaibel Hermae VIII p. 417 n. 8*b* (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 24. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 81. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 166 n. 437).

ΔΡΟΜΩΝ

Δρόμων.

3127 Tabula quondam inaedificata Lebadeae in ecclesia Panagiae Eleusae. Ed. Pittakis Eph. 2346 (Lebas *Inscr.* II, 781. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 597. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 34. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 88. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 168 n. 456).

ΕΙΡΑΝΑ

Εἰράνα.

3128 Lebadeae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2087.

ΛΙΝΙΣ

Fortasse [Ἐπαμ]ινίς fuit, ut in titulo 3157.

3129 Tabula lapidis leucophaei, Lebadeae quondam in ecclesia diruta S. Demetrii 'ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος'. Ed. Pittakis Eph. 2345 (Lebas *Inscr.* II, 777. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 598). Periisse videtur.

ΕΥΤΥΧΕΑΕΙΜΝΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Εὔτυχε ἀείμνηστε χαῖρε.

3130 Lebadeae. Ex apographo ab Iatride accepto ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2072 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591. Roehl Inscr. Graec. antiq. 291. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 2 n. 5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 64. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 156 n. 411. E. S. Roberts *Introduction to Greek epigraphy* I p. 217 n. 206*d*).

ΘΕΑΓΕΝΕΣ

Θεαγένεις.

3131 Tabula lapidis leucophaei, Lebadeae in deversorio Christi Chronis. Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΤΙΜΑ

Θεοτίμα.

3132 Lapis subcaeruleus, gradus vice fungens in infima parte scalarum magnarum quae sunt Lebadeae in septentrionali parte ecclesiae Panagiae Eleusae. Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΔΩΡΟ

Θιόδωρο[ς].

3133 Tabula a. 0,61, l. 0,38, ab inferiore parte latior quam a superiore, inaedificata Lebadeae in muro arcis prope portam septentrionalem. Exscripsit Boehlau.

ΚΑΛΛΙΤΥΧΗ
ΧΑΙΡΕ

Καλλιτύχη | χαῖρε.

3134 Lebadeae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2088.

Κ Α Φ Ι Σ Ο
Ρ Ι
Μ

Καφιτό|[κ]ρι|[το]ς.

3135 Magnus lapis subcaeruleus, basis figura, inaedificatus in pariete ecclesiae desertae Panagiae, quae est Lebadeae supra ripam dextram Hercynnae. Exscripsit Lolling.

[Κ]λιόστρο[τος].

3136 Lebadeae in vineis. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2089 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 7 n. 29. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 85. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 166 n. 442).

Μ Ε Λ Ε Ι Σ Ι Ω Ν

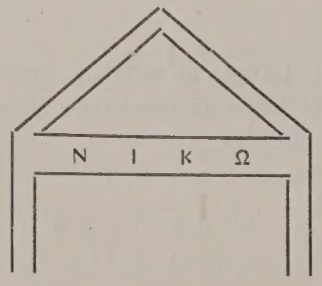
Μελειτίων.

3137 Lapis inaedificatus Lebadeae in interiore parte turris, quae est in castello supra fontem Hercynnae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 338 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 177 n. LXVII*e*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 6 n. 19. W. Larfeld Syll. Inscr. Boeot. 74. R. Meister ap. Collitz *Griech. Ditalektinschr.* I p. 165 n. 432. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 326, 2).

Μ Ι Κ Κ Α

Μίκκα.

3138 Lapis leucophaeus, infra oleas quae sunt ad marginem septentrionalem loci qui vocatur *Livadaki*, fere tertia parte horae ab urbe Lebadea. Exscripsit Lolling.

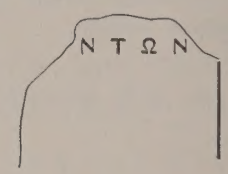
Νικώ.

3139 Tabula marmorea inserta margini putei prope Lebadeam. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 70 tab. V n. 45 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 160 n. XLVII*b*. Lebas *Inscr.* II, 773. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 168 n. 453).

Ξ Ε Ν Α Ρ Χ Ο Σ

Ξέναρχος.

3140 Lapis subcaeruleus, Lebadeae ad domum quam possidet Argyris Spyridonos, prope introitum urbis. Exscripsit Lolling.

[Πά]ντων supplere eo minus dubito, quia hoc ipsum nomen in titulo Lebadensi n. 3085 est.

3141 Lapis inaedificatus Lebadeae in muro arcis prope portam septentrionalem. Exscripsit Boehlau.

Π Α Ρ Μ Ε Ν Ω
Α Θ

Παρμενώ, | 'ΑΘ[αν . . . . .].

3142 Basis marmoris albi, Lebadeae in ecclesia diruta S. Demetrii. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2076 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 591. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 6 n. 21. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 78. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 165 n. 434). Periisse videtur.

Γ Ο Υ Θ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ

Πουθόδωρος.

3143 Marmor magnum, Lebadeae in schola vetere. Ed. I. Schmidt *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* V (1880) p. 136 n. 45. Contulit Lolling, qui supra hunc titulum antiquius nomen excisum testatur.

///////////////////////////////
Ρ Ο Δ Α Χ Ρ Η Σ Τ Η
Χ Α Ι Ρ Ε

'Ρόδα χρηστὴ | χαῖρε.

3144 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, Lebadeae in collectione antiquitatum quae est in schola vetere. Exscripsit Lolling.

Τ Ι Μ Ω Ν

Τίμων.

3145 Lebadeae. Ed. Pococke Inscr. antiq. P. I c. 3 s. 5 p. 61 n. 3 (Boeckh C. I. G. 1668. Lebas *Inscr.* II, 778. Rangabé *Ant. Hell.* 2075. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591).

ΦΙΛΟΚΛΗΣΧΑΙΡΕ

Φιλοκλῆς χαῖρε.

3146 Tabula crassa lapidis subcaerulei, infra scalas ad domum Ioannis Binionis, Lebadeae in ea parte oppidi quae vocatur *Gurna*. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΤΙΜΑ

Φιλοτίμα.

3147 Lebadeae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2082 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 167 n. 451).

ΦΙΛΩΝ

Φίλων.

3148 Lebadeae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2084 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. Roehl Inscr. Graec. antiq. 303. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 4 n. 10. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 62. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 156 n. 412. E. S. Roberts *Introduction to Greek epigraphy* I p. 217 n. 206 *f*).

ΧΑΡΕΣ

Χάρεις.

3149 Lebadeae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2085 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 167 n. 452).

ΧΕΡΣΩΝ

Χέρσων.

3150 Tabulae novem marmoris albi, ex quibus compositum erat monumentum sepulcrale, quod Pittakis anno 1853 in vinea prope Lebadeam inventum refert. Trium tabularum (*c f g*) apographa Iatrides tradidit Rangabéo, qui ea publici iuris fecit *Ant. Hell.* 2071 (inde K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 6 n. 20. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 77. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 165 n. 433). 2073 (inde Keil p. 591. Meister ap. Collitz I p. 167 n. 448). 2074 (Keil p. 591. Meister ap. Collitz I p. 168 n. 457). Omnes exscripsit Naum, cuius ex apographo ediderunt L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 71 tab. V n. 48 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 75 n. XIII. Lebas *Inscr.* II, 759). Rangabé *Ant. Hell.* 2067. Pittakis Eph. 2334—2342 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 6 n. 17. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 73. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 168 n. 455. *h* repetivit P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 326, 4). Periisse videntur.

a	ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ	ΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ	*e*
b	ΑΡΧΙΑΣ	ΑΜΦΙΑ	*f*
c	ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΣ	ΜΟΝΗΚΑ	*g*
d	ΧΑΡΟΠΙΝΟΣ	ΕΜΠΕΔΟΤΤΙΣ	*h*
i	ΕΧΕΣΘΕΝΕΙΣΕΡΜΑΙ		

Var. lect. Titulos ab Iatride exscriptos eosdem esse cum huius monumenti nominibus *c f g* etsi neque Rangabéus animadvertit neque quisquam ex reliquis editoribus, tamen plane certum est, quia permirum esset tria nomina quae praeter n. 3130 sola inter Lebadenses titulos sepulcrales Iatridae accepta referebat Rangabé, omnia in hoc monumento redire. Nomen *f* apud eum ΑΜΦΙΑΣ est, *g* ΧΑΡΜΟΝΗΚΑ, sine dubio confuso initio tabulae *d* cum eo nomine quod in *g* scriptum erat. Quae omnia nomina exhibent exemplaria, quum manifesto ad unum Naumi apographum redeant, nullas habent discrepantes lectiones praeter quaedam vitia editorum aut typothetarum neglegentia nata, veluti *b* ΑΧΙΑΣ Rang. Steph., *c* ΧΑΡΟΓΙΝΟΣ Steph. Praeter haec duo apud Rangabéum nonnullae Boeoticae nominum formae in volgares mutatae sunt, quas enumerare operae pretium non est.

Παράμονος, | Ἀρχίας, | Ἐπικράτεις, | Χαροπῖνος, | Νομοκράτια, | Ἀμφία, | Μονήκα, | Ἐμπεδοττίς, | Ἐχεσθένεις, Ἑρμαΐ[α].

Difficultatem una vox postrema praebet. Ibi quod Stephanus memor Pausaniae IX, 39, 7 nominativum pluralis numeri Ἑρμαῖ agnoscere sibi visus est, id luculentissime refutavit Keilius in Sylloga. Sed dativus Ἑρμᾷ, quam hic restituit, etsi plausum reliquorum editorum tulit, ne ipse quidem gravissimis offensionibus caret. Etenim primum quidem haec dativi forma a legibus sermonis Boeotici abhorret; deinde vero monumentum non dedicatorium est, sed sepulcrale. Nam quod Keilius dicit, etsi in sepulcro lapis inventus esset, tamen fieri potuisse ut casu nescio quo aliunde haec tabula in sepulcrum illud transferretur, fefellit eum, non unam hanc esse tabulam, sed novem, quae singulae singula nomina habent. Qua re non modo illa opinio de titulo aliunde in sepulcrum translato admodum improbabilis fit, sed hic ipse nomina singula per singulos lapides disponendi mos sepulcro quidem accommodatissimus (cf. n. 2062—2064), sed a tituli dedicatorii consilio ac natura alienus est. Quare nomen mulieris Ἑρμαΐ[α] restitui; quod ne nimis audacter fecisse videar, probe tenendum est, tria quidem exstare exempla typis exscripta (Stephanii, Rangabéi, Pittakis), sed ea omnia ad unum redire Naumi apographum.

3151 In vineis prope Lebadeam. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2091 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 31. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 87. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 167 n. 444).

ΑΝι.ΚΡΑ.ΕΙΣ
ΑΘΑΝ

Ἀν[τι]κρά[τ]εις, | Ἀθαν . . . .

3152 Tabula lapidis leucophaei, supra magnifice exornata, Lebadeae in collectione antiquitatum quae est in schola vetere. Exscripsit Lolling.

Δ -Θ- Ι Λ Ο Σ
Δ ΑΗΗΝΕΤΟΣ

Δωΐλος, | Δαμήνετος.

3153 Tabula lapidis albi, inventa anno 1838 Lebadeae in loco qui vocatur Πηγή. Edd. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 70, tab. V n. 46 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 160 n. XLVII c). Rangabé *Ant. Hell.* 2068. Pittakis Eph. 2329. Lebas *Inscr.* II, 775 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 33. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 75. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 168 n. 454).

Ε Π Ι Χ Α Ρ Ι Δ Α Σ
Μ Ν Α Σ Ι Ξ Ε Ν Α

Ἐπιχαρίδας, | Μνασιξένα.

3154 In vineis prope Lebadeam. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2090 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 30. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 86. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 167 n. 443).

Θ Ε Ο Γ Ι Τ Ο Ν Ι Δ Α Σ
Μ Ε Ν Ε Κ Λ Ι Α

Θεογιτονίδας, | Μενέκλια.

3155 Lebadeae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2083 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 7 n. 27. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 84. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 166 n. 441. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 326, 5).

Κ Α Λ Λ Ι Δ Α Μ Ο Σ
Ε Π Ι Χ Α Ρ Ι Α
Α Μ Φ Ο Τ Τ Ι Σ

Καλλίδαμος, | Ἐπιχάρια, | Ἀμφοττίς.

3156 Lebadeae ad partem orientalem turris castelli. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2078 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 6 n. 23. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 80. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 166 n. 436. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 2 n. 326, 3). Periisse videtur.

Κ Ο Ρ Ι Θ Ω
Ε Υ Π Ο Ν Τ Ι Α

Κοριθώ, | Εὐπόν[π]α.

Lenissima emendatione uti malui, quam cum prioribus editoribus inauditum nomen Εὐποντία tolerare, cuius defensio a Keilio suscepta non uno nomine reprehensioni obnoxia est. Εὐπόμπην Nereida habes apud Hesiodum Theog. 261, Εὔπομπος et Εὐπομπίδας virorum nomina cum alibi passim occurrunt, tum in ipsa Boeotia (Εὔπομπος Καλλιγιτόνιος n. 3175. Εὔπομπος Ἀρχέλαο n. 3179. Ἀριστοκράτεις Εὐπομπίδαο n. 2787).

3157 Lapis leucophaeus inaedificatus Lebadeae in infima parte interiore turris Venetae quae dicitur, ad fontem Hercynnam. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2077 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 591). G. Kaibel Hermae VIII p. 417 n. 8*a* (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 6 n. 22. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 79. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 165 n. 435). Exscripsit Lolling.

Ν Ε Ω Ν
Ε Π Α Μ Ι Ν Ι Σ

Νέων, | Ἐπαμινίς.

3158 Stela lapidis leucophaei cum aëtomate, Lebadeae in domo Athanasii Toliae sita prope ecclesiam Panagiae Eleusae. Exscripsit Lolling.

Γ Α Ρ Α Μ Ο Ν Α
Σ Ω Σ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ

Παραμόνα, | Σωσικράτεις.

3159 Tabula marmoris albi, quondam in vinea Antonii Blachogeorgii quae est in loco qui vocatur *Livadaki* prope Lebadeam. Ed. Pittakis Eph. 2418 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 599. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 167 n. 450).

Γ Υ Ρ Ρ Ο Σ
Χ Ρ Ε Μ Ω Ν
Ν Ι Κ Ι Α Σ

Πύρρος, | Χρέμων, | Νικίας.

3160 Prope Lebadeam. Edd. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 70 tab. V n. 44 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 160 n. XLVII *a*). Lebas *Inscr.* II, 774. Rangabé *Ant. Hell.* 2069. Pittakis Eph. 2331 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 6 n. 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 76. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 165 n. 431. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 326, 1).

Χ Α Ρ Ω Ν
Π Ο Κ Κ Α

Vs. 2 ΠΟΛΛΑ Pittakis.
Χάρων, | Πόκκα.

3161 Lapis leucophaeus inaedificatus in interiore parte turris Venetae quae dicitur prope fontem Hercynnae. Prior pars nominis in muro abdita latet. Exscripsit Lolling.

Ι Λ Ο ///

. . . . . . ιλο[ς].

3162 Lebadeae quondam ad portam ecclesiolae cuiusdam. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2070. Periisse videtur.

ΙΤΙΟΝ

. . . . ίτιον. .

3163 Lebadeae. Edd. G. Kramer ap. Davidoff Itin. II p. XXVI n. XXVI. Minus accurate L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 69 tab. V n. 38 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 160 n. XLVI*b*. Lebas *Inscr.* II, 779). Periisse videtur.

ΕΝΤΙΜΙΑΝΟΥ

Ἐντιμιανοῦ.

Titulum sepulcralem Christiani hominis esse conieceris, quo in genere monumentorum genetivus nominis casus, plerumque addito vocabulo *κοιμητήριον*, sed nonnumquam etiam solus per se usurpatur.

3164 Lebadeae in introitu moscheae in columna. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 69 tab. V n. 41 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 161 n. XLVIII*a*. Lebas *Inscr.* II, 788). Periisse videtur.

RIA
VSSI
ΛΕΒΑΔΕWΝ
ΥΗ

Tituli bilinguis fragmentum, cuius verba Latina obscurissima sunt, ex Graecis unum vocabulum Λεβαδέων legitur.

3165 Lebadeae. Ed. Lebas *Inscr.* II, 789.

ΚΙΟΥΜΜΟ

[. . . . . . Λευ]κίου [υἱ]ὸ[ς] fuisse videtur.

XIV.

ORCHOMENVS.

3166 In altera parte dimidia basis rotundae, cuius est n. 3207. Orchomeni (*Skripu*) in monasterio. Edd. E. Curtius Mus. Rhen. II p. 106 n. 7 (inde K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 1 n. I). Rangabé *Ant. Hell.* 705*b*. Lebas *Inscr.* II, 631. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IV (1880) p. 97. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 1 n. 109, ed. 2 n. 297. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 216 n. 23. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 14. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 190 n. 493 et Add. p. 394). Novem priorum versuum ectypum chartaceum misit Lolling, decimum contulit.

ΘΙΟΣΤΟΥΧΑΝΑΓΑΘΑΝΑΡΙΣΤΟΔΑΜΩ
ΜΝΑΣΙΓΕΝΕΙΩΑΡΧΟΝΤΟΣΕΥΔΙΚΟΣΘΙΩΝΟΣ
ΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΟΙΔΑΜΟΙ ΣΩΣΙΒΙΟΝ
ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΑΟΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝ
ΚΗΕΥͰΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΕΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΗΕΙ
ΜͰΝΑΥΤΥΓΑΣΚΗϜΥΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗΑΣΦΑ
ΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝ
////////ΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΑΥΤΥΚΗΕΓΓΟΝΟΙΣ
ΚΗ///ΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟ
ΞΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣΓΕΓΡΑΠΤΗ

Var. lect. Vs. 2 post med. ΕΝΔΙΚΟ. Curtius, Lebas, ΕΚΔΙΚΟΣ Rangabé, Foucart. Sed littera Υ distincte agnoscitur in ectypo.

Θιὸς τούχαν ἀγαθάν. Ἀριστοδάμω | Μνασιγενείω ἄρχοντος, Εὔδικος Θίωνος | ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι, Σωσίβιον | Διοσκορίδαο Ἀλεξανδρεῖα πρόξενον εἶμεν | κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ἐρχομενίων, κὴ εἶ|μεν αὐτῦ γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀσφά|λιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν | [κὴ π]ολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ αὐτῦ κὴ ἐγγόνοις, | κὴ [τὰ] ἄλλα πάντα καθάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις προ|ξένυς κὴ εὐεργέτης γέγραπτη.

De Sosibio Alexandrino regis Ptolemaei IV Philopatoris (a. 222—205 a. Chr.) familiari cf. quae adnotavi ad n. 507.

3167. 3168 Lapis leucophaeus quadrangulus, Orchomeni (*Skripu*) in impluvio monasterii ante ecclesiae partem meridionalem. Titulum n. 3167 ed. Leake Diar. class. T. XIII p. 332 (Boissonade in commentatione epigraphica addita Lucae Holstenii epistulis p. 441. Boeckh *Staatshaushaltung der Athener* II p. 398 ed. 1. Osann Sylloge p. 183). Correctius Leakii apographum editum est Mus. crit. Cantabr. Vol. II Fasc. VIII p. 572 (Rose Inscr. p. 276 tab. XL. Boeckh C. I. G. 1564. Leake *Travels* II p. 631 n. 5. Lebas *Inscr.* II, 630. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 1 n. 108, ed. 2 n. 299. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 216 n. 25. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 26. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 189 n. 492). Denuo exscripsit Lolling additis tituli n. 3168 reliquiis.

(3167) Θ Ι Ο Σ
ΤΙΟΥΧΑΝΑΓΑΘΑΝΑΛΕΥΑΡΑ
ϹΟΝΤΟΣΕΔΟΞΕΤΥΔΑΜΥΕ.
ϹΟΜΕΝΙΩΝΑΓΕΔΙΚΟΝΔΑ
ͻΙΤΑΟΗΟΛΕΙΑΑΠΑΛΕΞΑΝ
////// ΙΑΣΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝ
//////-ΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΠΟΛΙΟΣΕ.
//////ΜΕΝΙΩΝΚΗΑΥΤΟΝΚΗΕΣ
.ΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΓΑΣ
..FΥΚΙΑΣΕΠΑΣΙΝΚΗΑΣΦΑΛΙ
////ΝΚΗΑΤΕΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝ
.ΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤ
.ΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΙΩ
.ΑΣΚΗΤΑΑΛΛΑΟΠΟΤΤΑ
.ΗΤΥΣΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣ
.ΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

(3168) //////ΟΣΤΙΟΥΧΑΝΑΓΑΘΑΝΜΝΑΣΙΝΙ///
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΔΟΞΕΤΥΔΑΜΥ///
//////ͻΜΕΝΙΩΝΕ-ΙΔΕ////////////////////////
//
/////ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑ///
//////ΠΟΛΙΟΣΕΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΗΑΥ//////
//////ΕΚΓϹ//

3167 Θιὸς | τιούχαν ἀγαθάν. Ἀλεύα[ο] ἄ[ρ]|χοντος ἔδοξε τῦ δάμυ Ἐ[ρ]|χομενίων Ἀγέδικον Δα|φίταο Ἡολεῖα ἀπ' Ἀλεξαν|[δρ]είας πρόξενον εἶμεν | [κὴ ε]ὐεργέταν τᾶ(ς) πόλιος Ἐ[ρ|χο]μενίων κὴ αὐτὸν κὴ ἐσ|[γ]όνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶς | [κὴ] Ϝυκίας ἔπ(π)ασιν κὴ ἀτφάλι|[α]ν κὴ ἀτέλιαν κὴ ἀσουλίαν | [κ]ὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατ|[τ]αν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώ|[σ]ας, κὴ τὰ ἄλλα ὁπόττα | [κ]ὴ τῦς ἄλλυς προξένυς | [κ]ὴ εὐεργέτης.

3168 [Θι]ὸς τιούχαν ἀγαθάν. Μνασινί[κω] | ἄρχοντος ἔδοξε τῦ δάμυ [Ἐρ|χ]ομενίων, Ἐπιδε.... | ....|.. πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέτα[ν | τᾶς] πόλιος Ἐρχομενίων κὴ αὐ[τὸν | κὴ] ἐκγό[νως ....
......].

Aleuas Niconis f. choragus est n. 3211, eius filius Nico inter tirones n. 3183, quorum titulorum uterque propter constantem genetivi usum in patrum designationibus medio saeculo a. Chr. n. tertio antiquior non videtur. Μνασίνικος Ἀριστοδάμιος tiro est n. 3175 in laterculo, qui sane ubique adiectiva patronymica habet. Sed tamen idem homo esse potest, quia inter tirocinium et summum reipublicae magistratum magnum temporis intervallum intercedere sponte patet.

3169 Orchomeni in ruderibus aediculae ex lapidibus vetustis olim constructae. Ed. Clarkius Itin. P. II S. III p. 169 et alterius editionis T. VII p. 25 (Boeckh *Staatshaushalt. der Athener* T. II p. 398 ed. 1. Rose Inscr. p. 304. Boeckh C. I. G. 1568. Lebas *Inscr.* II, 615. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 216 n. 24. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 36. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 191 n. 495 et Add. p. 394). Lollingius frustra quaesivit. Cf. quae de titulo disputaverunt K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 31 sq. et W. Dittenberger in indice lect. univ. Hal. aest. MDCCCLXXXVIII p. III sqq.

ΔΑΜΟΤΟΙΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΙΑΡΕΙΑΔΔΟΝΤΟΣ
ΑΝΤΙΧΑΡΙΔΑΟΑ..ΑΝΟ
ΔΩΡΩΔΡΙΟΛΙΣΔΙΙΜΕΙΛΙΑ
ΑΝΤΙΧΑΡΙΔΑΣΑΘΑΝΟΔΩΡΩΕΛ
ΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΟΠΩ.ΕΧΩΡ
ΘΙΤΩΝΠΟΛΙΤΑΩΝΤΥΟΥΘΝΙΕΣΕ
ΧΥΜΕΙΛΙΧΙΥΟΧΛΑΤΙΧΡΕΙΕΙΣΟΗΓ
ΤΙΜΥΚΑΤΑΣΚΕΥΑΤΤΗΚΕ
ΕΝΤΥΙΑΡΥΕΙΠΑΡΤΟΛΛΡ..
ΔΟΚΙΕΙΚΑΛΛΙΣΤΟ....

Δαμοτ[θ]ίδαο ἄρχοντος, | ἱαρειάδδοντος | Ἀντιχαρίδαο Ἀ[θ]ανο|δώρω, [ἁ π]όλις Διὶ Μειλί[χυ]. | Ἀντιχαρίδας Ἀθανοδώρω ἔλ[ε]|ξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, ὅπω[ς] ἔχω[ν]|θι τῶν πολιτάων τὺ [θ]ύ[ο]ν[τ]ες ἐ[ν | τ]ῦ Μειλιχίυ ο[ὕδ]ατι χρειεῖσθη [πο]|τίμυ, κατασκευάττη κ[ράναν] | ἐν τῦ ἱαρῦ εἰ πὰρ τὸ [ἱ]αρ[όν, εἴ κα] | δοκῖ ἐ[ν] καλλίστο[ι εἶμεν].

In laterculo hominum qui pecunias contulerunt ad aedificandum aut reficiendum Aesculapii templum (n. 3191) invenitur [Ἀ]θ[α]νόδωρος Ἀντιχάριος, quem huius Anticharidae patrem esse non improbabile est, ut hic titulus postrema parte saeculi a. Chr. tertii incisus videatur. De huius inscriptionis argumento et supplementis cf. quae exposui l. l.

3170 Titulus Orchomenius. Ex Koehleri schedis, in quibus medio titulo n. 3171 post versum 48 insertus erat, ed. Boeckh C. I. G. 1569*c* (Lebas *Inscr.* II, 629. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 218 n. 29. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 35. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 188 n. 491. Cf. quae adnotavit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 34). Lollingius frustra quaesivit.

[*Textum vide pag. seq.*]

Ἁ σταθεῖσα ἀρχὰ ἐ[π]ὶ τὸν ....|ς, Ἀντιγένεις Ἀντιγένιος, [......................... .... πρᾶτον τόμον εἶμ[ε]ν ἀπὸ τῶ [Ϝ]άστιος [ὡ]ς τὸ .... | ἐν τὰν Προβατίαν, κὴ Προβασίη ἐν τὸ ἐ[........................ ἐν τὰν ὁδ[ὸ]ν τὰν ἐπὶ Λεβάδε[ια]ν· τὸ πρόχωμα [.............................. ἐν τῆ] | ὁδῦ ἐν τὸν ἀετὸν ἐπὶ τῶ τάφω τῶ Καλλίπ[πω .... ἐν τῆ ἐπὶ τῶ] | Νιοβεί[ω] ὁδῦ ἐν τὸν ὅρον τὸν ἐν τῆ ἀγορῆ ἰδι....... ....|ι ἐν τὸν [ἀ]ετόν. τιμ[ὰ] λ'. δεύτερον τό[μ]ο[ν εἶμεν .... ἐν τὸν ὅρο]|ν τὸν ἐπὶ τῶ χαράδρ[ω] τῶ

ΑΣΤΑΘΕΙΣΑΑΡΧΑΕΒΙΤΟΝ
ΣΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΑΝΤΙΓΕΝΙΟΣ
ΑΝΑΠΟΤΩ·ΕΑΣΤΙΟΣΟΣΤΟ
ΕΝΤΑΝΠΡΟΒΑΣΙΑΝΚΗΠΡΟΒΑΣΙΗΕΝΤΟΡ
.ΝΤΑΝΕΠΙΛΕΒΑΔΕΩΝ·ΤΟΠΡΟΧΩΜΑΤΟ
ΟΔΥΕΝΤΟΝΑΕΤΟΝΕΠΙΤΩΤΑΦΩΤΩΚΑΛΛΙΠ
ΝΙΟΒΕΙ·ΟΔΥΕΝΤΟΝΟΡΟΝΤΟΝΕΝ·ΤΗΑΓΟΡΗΙΔΙ
ΙΕΝΤΟΝΛΕΤΟΝ·ΤΙΜΟΛΛ·ΔΕΥΤΕΡΟΝΤΟΝΟ
ΝΤΟΝΕΠΙΤΩΧΑΡΑΔΡΟΤΩΡΙΩΝΤΟΣΕΚΤΑΣΒΟΥ
ΙΟΥΕΝΤΟΝΟΡΟΝΤΟΝΕΤΗΟΔΥΤΗΣΠΙΧΙΡΩΝΙΑΝΕ
ΠΙΤΟΝΟΡΟΝΤΟΝΕΝΤΗΔΟΥΓΙΑΣΙΕΠΙΟΘΕΝΤΟΝ
ΩΝΟΡΩΝΤΙΛΙΑΚΤϲ·ΤΩΝΤΟΜΟΓΕΜΙΕΝΑΠΟ
ΑΣΛ..ΑΟΣΙΟΡΩΕΤΤΕΤΩΝΟΡΩΝΤΟΝΜΕΣΟΝΤΙΜΟ
ΤΕΤΑΣΠΡΟΒΑΣΙΑΣΚΗΤΑΣΠΟΡΠΟΥΛΙΑΔΟΣΕΤ
ΕΝΤΟΜΕΣΟΝΤΑΣΠΟΡΠΟΥΛΙΑΔΟΣΚΗΔΙΟΥΣΙΔΔΟΣ
ΥΓΙΑΛΟΣΤΥΧΩΜΑΤΙΤΑΣΠΡΟΒΑΣΙΑΣΤΟΛΕΣΩΝ
ΓΩΝΟΡΩΝΤΙΜΑΙΕΥΔΟΜΟΝΤΟΜΟΝΕΜΕΝΑΙΑΙΝΑ
ΔΟΝΤΑΝΕΠΛΕΒΑΔΕΙΑΝΩΝΟΣΑΓΕΛΟΤΡΑΤΑΣΠΡ

ῥί[ο]ντος ἐκ τᾶς Βου..........................|ιου ἐν τὸν ὅρον τὸν ἐ(ν) τῆ ὁδῦ τῆ [ἐ]πὶ Χ[η]ϱώνιαν ἐ[πὶ .... ἐ]|πὶ τὸν ὅρον τὸν ἐν τῆ [Λ]ου[σ]ιά[δ]ι [ὄ]πι[σ]θεν(?) τ[ῶ] ν.......... ....|ων ὅρων. τι[μ]ὰ κ'. τ[ρί]τ[ο]ν τόμο[ν] ε[ἶμ]εν ἀπὸ .... τῶ τ]|ᾶς Λ[ουσι]ά[δ]ος [π]όρω ἔττε τῶν ὅρων τὸν μέσον. τιμ[ὰ .. πέτρατον τόμον εἶμεν ἀπὸ .... ἔτ]|τε τᾶς Προβασίας κὴ τᾶς Πορπουλιάδος ἐ[πὶ .... τιμὰ .. πέμπτον τόμον εἶμεν ἀπὸ ....] | ἐν τὸ μέσον τᾶς Πορπουλιάδος κὴ [Λ]ιουσι[ά]δος. [τιμὰ .. ἕκτον τόμον εἶμεν ..... τᾶς Διο]|υ[σ]ιά[δ]ος τῦ χώματι τᾶς Προβασίας τὸ [μ]έ[σ]ον. [..... .... | τ]ῶν ὅρων. τιμὰ ι'. ἕ[β]δομον τόμον [εἶ]μεν .... ἐν τὰν ὁ]|δὸν τὰν ἐπ(ὶ) Λεβάδειαν ...... λ[ω]τρὰ τᾶς Πρ[οβασίας].

De finibus agrorum constituendis hic dici manifestum est. Sed cave de terminis quibus ager Orchomenius a vicinis civitatibus dividitur haec acceperis. Immo partes agri publici distinguuntur et terminantur, ex quibus unaquaeque separatim colenda locatur. Id apparet quum ex vocabulo *τόμος* eadem vi usurpato in titulis Thespiensibus n. 1739. 1742, tum inde, quod Meisteri sagacitate perspectum est unicuique *τόμῳ* subiungi vocem *τιμὰ* cum nota numerali. In definiendis singulorum regionum terminis quae commemorantur loca, ea omnia ignota sunt praeter Προβασίαν. Nam hoc nomine eundem fluvium indicari, cuius memoria exstat apud Theophrastum hist. plant. IV, 11, 8: *καθ' ὃ ἡ Προβατία καλουμένη καταφέρεται· τοῦτο δ' ἐστὶ ποταμὸς ῥέων ἐκ Λεβαδείας*, Keilius primus vidit. Qui fluvius a Lebadea orientem versus per fines Orchomeniorum fertur et in lacum Copaida influit. Alios rivos sive fontes agri Orchomenii esse Πορπουλιάδα et Λουσιάδα manifestum est. Cum a dextra plus dimidia parte perierit et ea quae exstant paene incredibili neglegentia exscripta sint, de titulo restituendo plane desperandum est. Supplementa et emendationes maxima ex parte prioribus editoribus debentur, neque ea quae ipse tentavi (vs. 3. 6. 7. 13 sqq.) certa existimo.

3171 Marmor candidum fractum ab inferiore parte, olim insertum muro ecclesiae S. Mariae in vico *Skripu*, ab Elgino in museum Britannicum illatum. In fronte hic titulus, in latere sinistro n. 3190. Edd. Meletius Geogr. p. 342 (inde Byron *Childe Harolds Pilgrimage* App. p. 290 sqq.). Clarke Itin. P. II S. III p. 152 sq. (T. VII p. 190 editionis alterius). Ex his et Visconti apographo Boeckh *Staatshaush. d. Ath.* II p. 355 sqq. editionis primae. Maiorem partem (v. 1—48) exhibuit Walpole Mem. p. 469 sqq. (Müller Orchomenos p. 471). Idem v. 25—55 repetivit *Travels* p. 598 sqq. (R. Rochette Diss. arch. p. 91 sqq.). Diar. class. XVI p. 392 sqq. (Osann Sylloge I, 66 p. 179 sqq. Rose Inscr. p. 263, tab. XXXIX. Franz Elem. Epigr. Gr. p. 192 n. 74. Boeckh C. I. G. 1569 *a*. Lebas *Inscr.* II, 628 *a*. P. Cauer Delectus Inscr. Gr. ed. 1 n. 107, ed. 2 n. 298. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 214 n. 21. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 33. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 187 n. 489). Omnium accuratissime C. T. Newton *Greek Inscriptions in the British Museum* II p. 17 n. CLVIII (R. Meister ap. Collitz I Add. p. 393).

[*Textum vide pag. seq.*]

A Θυνάρχω ἄρχοντος, μεινὸς Θ[ει]|λουθίω, Ἀγχίαρος Εὐμείλω ταμί|ας Εὐβώλυ Ἀρχεδάμω Φωκεῖι χρέ|ος ἀπέδωκα ἀπὸ τᾶς σουγγράφω | πεδὰ τῶν πολεμάρχων κὴ τῶν | κατοπτάων, ἀνελόμενος τὰς | σουγγράφως τὰς κιμένας παρ Εὔ|φρονα κὴ Φιδίαν κὴ Πασικλεῖν | κὴ Τιμόμειλον Φωκεῖας κὴ Δαμο|τέλειν Λυσιδάμω κὴ Διωνύσιον | Καφισοδώρω Χηρωνεῖα κατ τὸ ψά|φισμα τῶ δάμω Μ Ψ Ψ ΓΕΡ ▷ III.

B Θυνάρχω ἄρχοντος, μεινὸς Ἀλα[λ]|κομενίω, Ϝάρνων Πολυκλεῖος | ταμίας ἀπέδωκε Εὐβώλυ Ἀρχε|δάμω Φωκεῖι ἀπὸ τᾶς σουγγρά|φω τὸ κατάλυπον κατ τὸ ψάφισμα | τῶ δάμω ἀνελόμενος τὰς σουγ|γράφως τὰς κιμένας παρ Σώφι|λον κὴ Εὔφρονα Φωκεῖας κὴ παρ | Διωνύσιον Καφισοδώρω Χηρωνεῖ|α κὴ Λυσίδαμον Δαμοτέλιος πε|δὰ τῶν πολεμάρχων κὴ τῶν κατο|πτάων Ψ ΠΕ ΗΕ ΗΕ ΓΕ ▷ ▷ III ΟΗ.

C Ἄρχοντος ἐν Ἐρχομενῦ Θυνάρχω, μει|νὸς Ἀλαλκομενίω, ἐν δὲ Ϝελατίη Με|νοίταο Ἀρχελάω, μεινὸς Πράτω, ὁμο|λογὰ Εὐβώλυ Ϝελατιήυ κὴ τῆ πόλι Ἐρ|χομενίων· ἐπιδεὶ κεκόμιστη Εὔβω|λος παρ τᾶς πόλιος τὸ δάνειον ἅπαν | κατ τὰς ὁμολογίας τὰς τεθείσας Θυ|νάρχω ἄρχοντος μεινὸς Θειλουθίω, | κὴ οὔτ' ὀφείλετη αὐτῦ ἔτι οὐθὲν παρ τὰν | πόλιν, ἀλλ' ἀπέχι πάντα περὶ παντὸς | κὴ ἀποδεδόανθι τῆ πόλι τὺ ἔχοντες | τὰς ὁμολογίας, εἶμεν ποτιδεδομέ|νον χρόνον Εὐβώλυ ἐπινομίας Ϝέτια | πέτταρα βούεσσι σοὺν ἵππυς δια|κα|τίης Ϝίκατι, προβάτυς σοὺν ἥγυς χει|λίης. ἄρχι τῶ χρόνω ὁ ἐνιαυτὸς ὁ μετὰ | Θύναρχον ἄρχοντα Ἐρχομενίυς· ἀπ[ο]|γράφεσθη δὲ Εὔβωλον κατ' ἐνιαυτὸν | ἕκαστον παρ τὸν ταμίαν κὴ τὸν νομώ|ναν τά τε καύματα τῶν προβάτων κὴ | τᾶν ἠγῶν κὴ τᾶν βουῶν κὴ τᾶν ἵππων κ[ἤ]|κα τινὰ ἄσαμα ἴωνθι, κὴ τὸ πλεῖθος. με[ὶ] | ἀπογραφέσθω δὲ πλίονα τῶν γεγραμ|[μέ]νων ἐν τῆ σουγχωρείσι.

ϽΥΝΑΡΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΘ
ΛΟΥΘΙΩΑΓΧΙΑΡΟΣΕΥΜΕΙΛΩΤΑΜΙ
ΑΣΕΥΒΩΛΥΑΡΧΕΔΑΜΩΦΩΚΕΙΙΧΡΕ
ΟΣΑΠΕΔΩΚΑΑΠΟΤΑΣΣΟΥΓΓΡΑΦΩ
ΠΕΔΑΤΩΝΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΚΗΤΩΝ
ΚΑΤΟΠΤΑΩΝΑΝΕΛΟΜΕΝΟΣΤΑΣ
ΣΟΥΓΓΡΑΦΩΣΤΑΣΚΙΜΕΝΑΣΠΑΡΕΥ
ΦΡΟΝΑΚΗΦΙΔΙΑΝΚΗΠΑΞΙΚΛΕΙΝ
ΚΗΤΙΜΟΜΕΙΛΟΝΦΩΚΕΙΑΣΚΗΔΑΜΟ
ΤΕΛΕΙΝΛΥΣΙΔΑΜΩΚΗΔΙΩΝΥΣΙΟΝ
ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΧΗΡΩΝΕΙΑΚΑΤΤΟΨΑ
ΦΙΣΜΑΤΩΔΑΜΩ ΜΨΨΓΕΡ▷ΙΙΙ
ΘΥΝΑΡΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΑΛΛΑ.
ΚΟΜΕΝΙΩϜΑΡΝΩΝΠΟΛΥΚΛΕΙΟΣ
ΤΑΜΙΑΣΑΠΕΔΩΚΕΕΥΒΩΛΥΑΡΧΕ
ΔΑΜΩΦΩΚΕΙΙΑΠΟΤΑΣΣΟΥΓΓΡΑ
ΦΩΤΟΚΑΤΑΛΥΠΟΝΚΑΤΤΟΨΑΦΙΣΜΑ
ΤΩΔΑΜΩΑΝΕΛΟΜΕΝΟΣΤΑΣΣΟΥΓ
ΓΡΑΦΩΣΤΑΣΚΙΜΕΝΑΣΠΑΡΣΩΦΙ
ΛΟΝΚΗΕΥΦΡΟΝΑΦΩΚΕΙΑΣΚΗΠΑΡ
ΔΙΩΝΥΣΙΟΝΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΧΗΡΩΝΕΙ
ΑΚΗΛΥΣΙΔΑΜΟΝΔΑΜΟΤΕΛΙΟΣΠΕ
ΔΑΤΩΝΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΚΗΤΩΝΚΑΤΟ
ΠΤΑΩΝ Ψ ΓΗΕ ΗΕ ΗΕ ΓΕ ▷▷ΙΙΙΟΗ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΕΡΧΟΜΕΝΥΘΥΝΑΡΧΩΜΕΙ
ΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΙΩΕΝΔΕϜΕΛΑΤΙΗΜΕ
ΝΟΙΤΑΟΑΡΧΕΛΑΩΜΕΙΝΟΣΠΡΑΤΩΟΜΟ
ΛΟΓΑΕΥΒΩΛΥϜΕΛΑΤΙΗΥΚΗΤΗΠΟΛΙΕΡ
ΧΟΜΕΝΙΩΝΕΠΙΔΕΙΚΕΚΟΜΙΣΤΗΕΥΒΩ
ΛΟΣΠΑΡΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΟΔΑΝΕΙΟΝΑΠΑΝ
ΚΑΤΤΑΣΟΜΟΛΟΓΙΑΣΤΑΣΤΕΘΕΙΣΑΣΘΥ
ΝΑΡΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΘΕΙΛΟΥΘΙΩ
ΚΗΟΥΤΟΦΕΙΛΕΤΗΑΥΤΥΕΤΙΟΥΘΕΝΠΑΡΤΑΝ
ΠΟΛΙΝΑΛΛΑΠΕΧΙΠΑΝΤΑΠΕΡΙΠΑΝΤΟΣ
ΚΗΑΠΟΔΕΔΟΑΝΘΙΤΗΠΟΛΙΤΥΕΧΟΝΤΕΣ
ΤΑΣΟΜΟΛΟΓΙΑΣΕΙΜΕΝΠΟΤΙΔΕΔΟΜΕ
ΝΟΝΧΡΟΝΟΝΕΥΒΩΛΥΕΠΙΝΟΜΙΑΣϜΕΤΙΑ
ΠΕΤΤΑΡΑΒΟΥΕΣΣΙΣΥΝΙΠΠΥΣΔΙΑΚΑ
ΤΙΗΣϜΙΚΑΤΙΠΡΟΒΑΤΥΣΣΟΥΝΗΓΥΣΧΕΙ
ΛΙΗΣΑΡΧΙΤΩΧΡΟΝΩΟΕΝΙΑΥΤΟΣΟΜΕΤΑ
ΘΥΝΑΡΧΟΝΑΡΧΟΝΤΑΕΡΧΟΜΕΝΙΥΣΑΠ.
ΓΡΑΦΕΣΘΗΔΕΕΥΒΩΛΟΝΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝ
ΕΚΑΣΤΟΝΠΑΡΤΟΝΤΑΜΙΑΝΚΗΤΟΝΝΟΜΩ
ΝΑΝΤΑΤΕΚΑΥΜΑΤΑΤΩΝΠΡΟΒΑΤΩΝΚΗ
ΤΑΝΗΓΩΝΚΗΤΑΝΒΟΥΩΝΚΗΤΑΝΙΠΠΩΝΚ.
ΚΑΤΙΝΑΑΣΑΜΑΙΩΝΘΙΚΗΤΟΠΛΕΙΘΟΣΜΕ.
ΑΠΟΓΡΑΦΕΣΘΩΔΕΠΛΙΟΝΑΤΩΝΓΕΓΡΑΜ
ΜΕΝΩΝΕΝΤΗΣΟΥΓΧΩΡΕΙΣΙΗΔΕΚΑΤΙΣ
ΗΤΟΕΝΝΟΜΙΟΝΕΥΒΩΛΟΝΟΦΕΙΛΕ
ΛΙΣΤΩΝΕΡΧΟΜΕΝΙΩΝΑΡΓΟΥΡΙΩ
ΠΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑΕΥΒΩΛΥΚΑΘΕΚΑ
ΝΙΑΥΤΟΝΚ.ΤΟΚΟΝΦΕΡΕΤΩΔΡΑΙΙΙ
ΤΑΣΜΝΑΣΕΚΑΣΤΑΣΚΑΤΑΜΕΙΝΑ
ΓΟΝΚΗΕΜΠΡΑΚΤΟΣΞΣΤΩ ΥΡ..
ΤΟΝϜΡΥ..ΜΓΝ...Ο

ἠ δέ κά τις | [πράττειτ]η τὸ ἐννόμιον Εὔβωλον, ὀφειλέ|[τω ἁ πό]λις τῶν Ἐρχομενίων ἀργουρίω | [μνᾶς] πετταράκοντα Εὐβώλυ καθ' ἕκα|[στον ἐ]νιαυτόν, κ[ὴ] τόκον φερέτω δρα(χμὰς) ΙΙΙ | [ἀπὸ] τᾶς μνᾶς ἑκάστας κατὰ μεῖνα | [ἕκασ]τον κὴ ἔμπρακτος ἔστω Εὐβ[ώλυ | ἁ πόλις] τῶν Ἐρχ[ο]μεν[ίων ....]

Eubulus Phocensis, Elatea oriundus, civitati Orchomeniorum mutuam dederat summam pecuniae, accepta syngrapha, cuius singula exemplaria apud singulos homines Phocenses et Boeotos, qui vs. 7—11 enumerantur, deposita erant. Eius summae partem archonte Thynarcho, mense Theluthio, ex plebiscito quaestor Orchomenius Eubulo reddidit (*A*); tum syngraphis illis sublatis aliae de residua pecunia scriptae et iis hominibus, quorum nomina vs. 19—22 leguntur, traditae sunt. Hac quoque pecunia populi iussu a quaestore reddita (*B*) alterae syngraphae sublatae sunt. Iam subiungitur decretum Orchomeniorum (*C*), cuius vim primus Boeckhius perspexit: Quum vs. 36 legatur εἶμεν ποτιδεδομένον χρόνον Εὐβώλυ ἐπινομίας, apparet iam antea eum id ius habuisse, et quum haec res arctissime conectatur cum illo aere alieno, quid veri similius est, quam usurae loco Orchomenios illud ius pascuis ipsorum utendi Eubulo concessisse? Id gratis factum esse etsi Boeckhius non credit, tamen necessario sumendum est, quia aliter non poterat abesse ab hoc titulo scripturae mentio. Probabilis est Newtonii opinio, in illo pacto, quod vs. 31 commemoratur, Eubulum aliquantum de summa pecuniae debitae Orchomeniis remisisse ea ipsa condicione, ut per quattuor amplius annos eorum pascuis gratis uti ipsi liceret. Vs. 49 [σουλάσ]η Boeckhius, [πράττ]η Keil, Meister, Larfeld. Quod etsi quispiam defendat exemplis quae congessi ad n. 3092, tamen in hoc quidem titulo summa in vocalium significatione est constantia; quare malui cum Cauero medium restituere, etsi spatium paullo angustius est. Quod n. 3172 activum πράττω legitur, non obstat huic supplemento, nam significatio non ab omni parte eadem est; ac simile ni fallor discrimen apud Atticos observare licet inter εἰσπράττειν — nam simplici activo illi quidem non utuntur — et πράττεσθαι. Quod Meisterus in Addendis proponit [ἠτεῖτ]η cum significatione quam huius vocis medium habet, non convenit. Ceterum titulum, cuius de aetate pridem magna dissensio fuit, posteriore tertii a. Chr. n. saeculi parte exaratum esse nunc constat cum aliis de causis, tum propter summam omnium rerum similitudinem quae ei cum inscriptione Nicaretae (n. 3172) intercedit.

3172 Lapis a quattuor partibus inscriptus, Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia. In latere sinistro huius tituli vs. 1—72, in fronte summo loco catalogus n. 3179, infra eum huius tituli vs. 73—101, deinde catalogus n. 3181, in latere dextro angustiore catalogus n. 3180, in postica parte huius tituli versus 102—178. Ex ectypo chartaceo, quod confecerant P. Girard et I. Martha, ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 459 sqq. IV (1880) p. 1 sqq. Deinde cum P. Stamatakis, ephorus antiquitatum Graeciae septentrionalis, lapidem diligenter examinasset, emendatas ab eo complurium locorum lectiones publici iuris fecit P. Foucart *Bulletin* IV (1880) p. 535 sqq. A se diligenter exscriptum titulum minusculis litteris exhibuit B. Latischew in libro de fastis nonnullarum civitatium Aeolicarum et Doricarum Russica lingua conscripto, Petropoli 1883, p. 187 sqq. (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 210 sqq. VI p. 54 sqq. n. 19. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 16. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 181 n. 488. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 295). Totum titulum contulit et versuum 1—28, 122—124 ectypa chartacea misit Lolling. Cf. quae disputaverunt I. H. Lipsius *Leipziger Studien* III p. 213 sqq. IV p. 155.

B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 31 sqq. R. Dareste *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 371 sqq. E. Szanto *Wiener Studien* VII (1885) p. 241 sqq. I. Simon ibid. XII (1890) p. 72.

In latere sinistro:

VI (*A*) ΕΔΑΝΕΙΣΕΝΝΙΚΑΡΕΤΑΘΕΩΝΟΣ
ΘΕΣΠΙΚΗΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΙΚΥ
ΡΙΟΥΤΟΥΑΝΔΡΟΣΔΕΞΙΠΠΟΥΕ.
ΝΟΜΙΔΟΥΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΙΔΙ.
ΝΥΣΙΟΥΦΙΛΟΜΗΛΩΙΦΙΛΩΝΟΣ
ΑΘΑΝΟΔΩΡΩΙΙΠΠΩΝΟΣΠΟ/// ///
ΚΡΙΤΩΙΘΑΡΟΠΟΣΚΑΙΕΓΓΥΟΙΣ
ΕΙΣΕΚΤΕΙΣΙΝΤΟΥΔΑΝΕΙΟΥ
ΜΝΑΣΩΝΜΕΚΓΑΟΤΕΛΕΣΙΑΣ
ΜΕΚΓΑΟΛΑΣΙΠΠΩΙΞΕΝΟΤΙ
ΜΟΥΕΥΑΡΕΙΕΥΧΩΡΟΥΠΕΡΙ
ΛΑΩΙΑΝΑΞΙΩΝΟΣΔΙΟΝΥΣΟ
ΔΩΡΩΙΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΥΚΩΜΙ
ΝΑΙΤΕΛΕΣΙΠΠΟΥΟΝΑΣΙΜΩΙ
ΘΕΟΓΕΙΤΟΝΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΙ
ΔΑΜΑΤΡΙΧΟΥΝΙΚΟΚΛΕΙΑΘΑ
ΝΟΔΩΡΟΥΟΡΧΟΜΕΝΙΟΙΣΑΡΓΥ
ΡΙΟΥΔΡΑΧΜΑΣΜΥΡΙΑΣΟΚΤΑ
ΚΙΣΧΕΙΛΙΑΣΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣΤΡΙ
ΑΚΟΝΤΑΤΡΕΙΣΑΤΟΚΟΝΕΧΘΕΣ
ΠΙΩΝΕΙΣΤΑΠΑΜΒΟΙΩΤΙΑΤΑΕ
ΠΟΝΑΣΙΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΟΙ///
ΑΠΟΔΟΤΩΣΑΝΔΕΤΟΔΑΝΕΙΟΝ
ΟΙΔΑΝΕΙΣΑΜΕΝΟΙΗΟΙΕΓΓΥ
ΟΙΝΙΚΑΡΕΤΑΙΕΝΤΟΙΣΠΑΝΒΟΙ
ΩΤΙΟΙΣΠΡΟΤΗΣΘΥΣΙΑΣΕΝΗΜΕ
ΡΑΙΣΤΡΙΣΙΝΕΑΝΔΕΜΗΑΠΟΔΩΣ.
ΠΡΑΧΘΗΣΟΝΤΑΙΚΑΤΑΤΟΝΝΟ
ΜΟΝ///ΔΕΠΡΑΞΙΣΕΣΤΩΕΚΤΕ
ΑΥΤΩΝΤΩΝΔΑΝΕΙΣΑΜΕΝΩΝ
ΚΑΙΕΚΤΩΝΕΓΓΥΩΝΚΑΙΕΞΕΝΟ///
ΚΑΙΕΚΠΛΕΙΟΝΩΝΚΑΙΕΚΠΑΝ
ΤΩΝΚΑΙΕΚΤΩΝΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ
ΑΥΤΟΙΣΠΡΑΤΤΟΥΣΗΙΟΝΑΝΤΡΟ
ΠΟΝΒΟΥΛΗΤΑΙΗΔΕΣΥΓΓΡΑΦΗ
ΚΥΡΙΑΕΣΤΩΚΑΝΑΛΛΟΣΕΠΙ
ΦΕΡΗΙΥΠΕΡΝΙΚΑΡΕΤΑΣΜΑΡ
ΤΥΡΕΣΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝΑΡΜΟ
ΞΕΝΟΥΙΘΙΟΥΔΙΚΟΣΑΘΑΝΙΑΟ
FΙΦΙΑΔΑΣΤΙΜΟΚΛΕΙΟΣΦΑΡ
ΣΑΛΙΟΣΕΥΔΙΚΟΥΚΑΛΛΕΑΣΛΥ
ΣΙΦΑΝΤΟΥΘΕΟΦΕΣΤΟΣΘΕΟΔΩ
ΡΟΥΕΥΞΕΝΙΔΑΣΦΙΛΩΝΔΟΥ
ΘΕΣΠΙΕΙΣΑΣΟΥΓΓΡΑΦΟΣ
ΠΑΡFΙΦΙΑΔΑΝΤΙΜΟΚΛΕΙΟΣ

VII (*B*) ΟΝΑΣΙΜΩΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΟΙ///
ΜΕΙΝΟΣΠΑΝΑΜΩΟΜΟΛΟΓΑ
ΝΙΚΑΡΕΤΗΘΙΩΝΟΣΘΕΙΣΠΙΚΗ
ΠΑΡΙΟΝΤΟΣΝΙΚΑΡΕΤΗΔΕΞΙΠ
ΠΩΕΥΝΟΜΙΔΑΟΤΩΑΝΔΡΟΣΘΕ
ΣΠΙΕΙΟΣΚΗΤΗΠΟΛΙΕΡΧΟΜΕΝ.

ΩΝΠΑΡΕΙΑΝΟΥΠΕΡΤΑΣΠΟΛ.
ΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΚΑΦΙΣΟΔΩ
ΡΟΣΔΙΩΝΟΥΣΙΩΦΙΛΟΜΕΙΛΟΣ
ΦΙΛΩΝΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣΙΠΠΩ
ΝΟΣΑΠΟΔΟΜΕΝΤΑΝΠΟΛΙΝΕΡ
ΧΟΜΕΝΙΩΝΝΙΚΑΡΕΤΗΘΙΩΝΟΣ
ΟΕΠΙΘΩΣΑΝΟΥΠΕΡΤΑΝΟΥΠΕ
ΡΑΜΕΡΙΑΩΝΤΑΝΕΠΙΞΕΝΟΚΡΙ
ΤΩΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΘΕΙΣΠΙΗΣΑΡ
ΓΟΥΡΙΩΔΡΑΧΜΑΣΜΟΥΡΙΑΣΟΚΤ.
ΚΙΣΧΕΙΛΙΑΣΟΚΤΑΚΑΤΙΑΣΤΡ/// ///
‹ΟΝΤΑΤΡΙΣΕΣΧΑΤΟΝΟΝΑΣ///
ΜΩΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΤΥΑΛΑΛ/// ///
ΜΕΝΙΟΙΜΕΙΝΙΣΟΥΓΓΡΑΦΟΝΔΕ
ΓΡΑΨΑΣΘΗΤΩΑΡΓΟΥΡΙΩΤΩΣ
ΤΩΣΠΟΛΕΜΑΡΧΩΣΕΡΧΟΜΕΝΙΩΝ
ΚΗΕΓΓΟΥΩΣΩΣΚΑΔΟΚΙΜΑΔΔͰ
ΝΙΚΑΡΕΤΑΚΗΘΕΣΘΗΜΕΣΕΓΓ///
ΟΝΠΑΡFΙΦΙΑΔΑΝΤΙΜΟΚΛΕΙΟΣ
ΘΕΙΣΠΙΕΙΑΕΠΙΔΕΚΑΚΟΜΙΤΤΕ///
¯ΗΝΙΚΑΡΕΤΑΤΟΑΡΓΟΥΡΙΟΝ

In fronte lapidis infra titulum n. 3179:

ΠΑΡΤΑΣΠΟΛΙΟΣΕΣΛΙΑΝΑΤΩΝΙΚΑΡΕΤΑΤΑΣΟΥΠΕΡ
ΑΜΕΡ'ΑΣΑΣΕΧΙΚΑΤΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΕΠΙΞΕΝΟΚΡΙΤΩ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΘΕΙΣΠΙΗΣΠΑΣΑΣΚΗΤΑΝΣΟΥΓΓΡΑΦΟΝΑΠΟ
ΔΟΤΩFΙΦΙΑΔΑΣΤΟΙΣΠΟΛΕΜΑΡΧΥΣΚΗΤΟΙΤΑΜΙΗΚΗΤΟ////
ΕΓΓΟΥΟΙΣΗΔΕΚΑΜΕΙΑΠΟΔΩΕΙΑΠΟΛΙΣΝΙΚΑΡΕΤΗΤΟΑΡ
ΓΟΥΡΙΟΝΕΝΤΥΓΕΓΡΑΜΜΕΝΥΧΡΟΝΥΤΑΣΜΟΥΡΙΑΣΚΗΟΚΤ//
ΚΙΣΧΕΙΛΙΑΣΟΚΤΑΚΑΤΙΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙΣΑΠΟΔΟΤΩ
ΤΑΝΣΟΥΓΓΡΑΦΟΝΚΗΤΑΣΟΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΣΤΑΣΚΑΤΤΑΣ
ΠΟΛΙΟΣΑΠΑΝΤΟΑΡΓΟΥΡΙΟΝΤΟΕΝΤΥΟΜΟΛΟ//ΥΓΕΓΡΑΜ
ΜΕΝΟΝΕΝΤΥΧΡΟΝΥΤΥΓΕΓΡΑΜΜΕΝΥΜΕΙΕΘΕΛΕΙΚ//ΝΙΔΛ
ΣΘΗΝΙΚΑΡΕ///ΑΤΟΑΡΓΟΥΡΙΟΝΑΠΟΔΟΤΩFΙΦΙΑΔΑΣΤΑΝ
ΣΟΥΓΓΡΑΦΟΝΤΟΙΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΣΚΗΤΟΙΤΑΜΙΗΚΗΤΟΙΣ
ΕΓΓΟΥΟΙΣΚΗΠΟΤΑΠΟΠΙΣΑΤΩΝΙΚΑΡΕΤΑΤΗΠΟΛΙΕΡΧΟ *sic*
ΜΕΝΙΩΝΚΗΤΟΙΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΣΚΗΤΟΙΤΑΜΙΗΚΗΤΟΙΣΕΓ
ΓΟΥΟΙΣΑΡΓΟΥΡΙΩΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΑΚΙΣΜΟΥΡΙΑΣΚΗΤΗ
ΟΥΠΕΡΑΜΕΡΙΗΑΚΟΥΡΥΝΥΕΝΘΩFΙΣΤΟΡΕΣΑΡΙΣΤΟΓΙ
ΤΩΝΑΡΜΟΞΕΝΩΙΘΟΥΔΙΚΟΣΑΘΑΝΙΑΟFΙΦΙΑΔΑΣΤΙΜΟ/////////
/////ΣΦΑΡΣΑΛΙΟΣΕΥΔΙΚΩΚΑΛΛΕΑΣΛΙΟΥΣΙΦΑΝΤΩΘΙΟΦΕΙΣ
ΤΟΣΘΙΟΔΩΡΩΕΥΞΕΝΙΔΑΣΦΙΛΩΝΔΑΟΘΕΙΣΠΙΕΙΕΙΣΤΟΟΜΟ
VIII (*C*) ΛΟΓΟΝΠΑΡΘΙΟΦΕΙΣΤΟΝΘΙΟΔΩΡΩΘΕΙΣΠΙΕΙΑΔΙΑΓΡΑΦΑ
ΝΙΚΑΡΕΤΗΔΙΑΤΡΑΠΕΔΔΑΣΤΑΣΠΙΣΤΟΚΛΕΙΟΣΕΝΘΕΙΣΠΙ
ΗΣΕΠΙΤΕΛΙΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΘΕΙΣΠΙΗΣΜΕΙΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕ
ΝΙΩΔΕΥΤΕΡΩΑΜΕΡΗΕΝΑΚΗΔΕΚΑΤΗΕΠΙΤΑΣΠΙΣΤΟΚΛΕΙΟΣ
ΤΡΑΠΕΔΔΑΣΝΙΚΑΡΕΤΗΠΑΡΕΓΡΑΦΕΙΠΑΡΠΟΛΙΟΥΚΡΙΤΩΘΑΡΟ
ΠΟΣΕΡΧΟΜΕΝΙΩΤΑΜΙΑΟΟΥΠΕΡΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΟΣΟΥΝΧΩΡΕΙ
ΘΕΝΤΑΝΟΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΩΝΤΑΝΕΠΙΞΕΝΟΚΡΙΤΩΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΠΑΡΙΟΝΤΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΩΑΘΑΝΟΔΩΡΩΙΠΠΩΝΟΣΕΡΧΟΜΕΝΙ//
ΑΡΓΟΥΡΙΩΔΡΑΧΜΗΜΟΥΡΙΗΟΚΤΑΚΙΣΧΕΙΛΙΗΟΚΤΑΚΑΤΙΗΤΡΙΑ
ΚΟΝΤΑΤΡΙΣ

In parte postica:

I (*D*) ΤΟΙΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΤΟΙΕΠΙΠΟΛΥΚΡΑΤΙΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΦΙΛΟΜΕΙΛΟΣΦΙΛΩΝΟΣ
ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΔΙΩΝΥΣΙΩΑΘΑΝΟΔΩ
ΡΟΣΙΠΠΩΝΟΣΑΝΕΓΡΑΨΑΝΚΑΘΩΣ
ΕΠΟΕΙΣΑΝΘΟΤΑΝΑΠΟΔΟΣΙΝΤΩΝΔΑ
ΝΕΙΩΝΤΩΝΝΙΚΑΡΕΤΑΣΚΑΤΤΟΨΑ

II (*E*) ΦΙΣΜΑΤΩΔΑΜΩΝ ΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΙΩ *sic*
FΙΚΑΣΤΗΚΗΕΚΤΗΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕ
ΦΙΛΟΜΕΙΛΟΣΦΙΛΩΝΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣ
ΔΙΩΝΟΥΣΙΩΕΛΕΞΕΠΡΟΒΕΒΩΛΕΥΜΕΝΟΝ
ΕΙΜΕΝΑΥΤΥΠΟΤΙΔΑΜΟΝΕΠΙΔΕΙΕΠΕΨΑ
ΦΙΤΤΑΤΟΟΔΑΜΟΣΑΠΟΔΟΜΕΝΝΙΚΑΡΕΤΗΙ *sic*
ΘΙΩΝΟΣΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΟΝΠΡΟΑΡΧΟΝΤΑ
ΤΑΝΤΡΙΤΑΝΠΕΤΡΑΜΕΙΝΟΝΑΠΟ//ΑΝΥΠΕΡ
ΑΜΕΡΙΑΩΝΤΑΝΙΩΣΑΩΝΚΑΤΤΑΣΠΟΛΙΟΣΟΕ
ΠΙΘΩΣΕΑΥΤΑΝΑΠΟΛΙΣΑΡΓΟΥΡΙΩΔΡΑΧΜΑΣ
ΜΟΥΡΙΑΣΟΚΤΑΚΙΣΧΙΛΙΑΣΟΚΤΑΚΑΤΙΑΣΤΡΙΑ
ΚΟΝΤΑΤΡΙΣΚΗΤΩΣΠΟΛΕΜΑΡΧΩΣΑΝΕΛΕΣ
ΘΗΤΑΝΤΕΣΥΝΓΡΑΦΟΝΑΝΕΔΩΚΑΝΟΥΠΕΡ
.ΥΤΩΝΤΩΝΧΡΕΙΜΑΤΩΝΚΑΤΑ//ΤΥΑΥΤΩ
ΚΗΟΤΑΜΙΑΣΚΗΩΝΠΟΘΕΙΛΕΤΟΝΙΚΑΡΕΤΑΔΕΚ//
ΚΗΤΑΣΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΣΔΙΑΓΡΑΨΑΣΘΗΤΛΚ///
ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΕΠΙΞΕΝΟΚΡΙΤΩΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΕΝΘΕΙΣΠΙΗΣΚΗΟΥΤΑFΕFΥΚΟΝΟΜΕΙΟΝΤΩΝ
ΤΩΝΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΚΗΤΩΤΑΜΙΑΟΑΠΟΔΟΝ
ΤΟΣΤΑΧΡΕΙΜΑΤΑΚΑΤΤΟΟΜΟΛΟΓΟΝΤΟΠΑΡ
ΘΙΟΦΕΣΤΟΝΘΙΟΔΩΡΩΘΕΙΣΠΙΕΙΑΤΕΘΕΝ
ΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΤΩΣΠΟΛΕΜΑΡΧΩΣ
ΕΠΙΚΑΤΟΨΑ+ΙΣΜΑΚΟΥΡΙΟΝΓΕΝΕΙΤΗΑΓΓΡΑ
ΨΗΕΝΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΤΟΤΕΨΑ+ΙΣΜΑΟΥΤΟ
ΚΗΤΟΟΥΠΕΡΤΑΣΑΠΟΔΟΣΙΟΣΚΑΤΑΥΤΑΔΕΚΗ
ΤΑΣΥΠΕΡΑΜΕΡΙΑΣΤΑΚΑΤΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΝ!
ΚΑΡΕΤΑΣΚΗΤΟΟΝΙΟΥΜΑΤΩΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΣΤΩΔ//
ΑΓΡΑΨΑΝΤΟΣΑΥΤΑΣΚΗΤΑΝΣΥΓΓΡΑ+ΟΝΤΑΝ
ΤΕΘΕΙΣΑΝΠΑΡFΙΦΙΑΔΑΝΚΗΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΚΗ
ΤΟΑΝΤΙΓΡΑ+ΟΝΤΩΟΜΟΛΟΓΩΤΩΤΕΘΕΝΤΟΣΠΑΡΘΙΟ
ΦΕΣΤΟΝΚΗΤΑΝΔΙΑΓΡΑ+ΑΝΤΩΝΧΡΕΙΜΑΤΩΝΩΝ
ΕΓΡΑΨΑΝΑΥΤΗΔΙΑΤΡΕΠΕΔΔΑΣΚΗΤΟΑΛΩΜΑ *sic*
ΑΠΟΛΟΓΙΤΤΑΣΤΗΠΟΤΙΚΑΤΟΠΙΛ\ ΟΡΟΝΔΕΙΜΕΝ

III (*F*) ΑΠΟΤΩΝΠΟΛΙΤΙΚΩΝϧΔΑΜΑΤΡΙΩΝΙΟΥΜΕΙΝΙΙ/
ΠΕΤΡΑΤΗΕΠΕΨΑ+Ι\ΔΕΚ//ΦΙΣΟΔΩΡΟΣΔΙΩ
ΝΟΥΣΙΩΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣΙΠΠΩΝΟΣΕΛΕΞΕΠΡΟΒΕ
.ΩΛΕΥΜΕΝΟΝΕΙΜΕΝΑΥΤΥΠΟΤΙΔΑΜΟΝΕΠΙΔΕΙ
ΠΑΡΓΕΝΟΜΕΝΑΣΝΙΚΑΡΕΤΑΣΘΙΩΝΟΣΘΕΙΣΠΙΚΑΣ
.ΗΠΡΑΤΤΩΣΑΣΤΟΔΑΝΕΙΟΝΤΑΝΠΟΛΙΝΚΑΤΤΑΣΟΥΠΕ//
ΑΜΕΡΙΑ//ΤΑΣΙΩΣΑΣΑΥΤΗ...ΓΚΑΣ\ΝΤΥΠΟΛΕΜ//////
ΧΥΚΗΟΤΑΜΙΑΣΣΟΥΓΧΩΡΕΙΣΑΝΤΟΣΤΩΔΑΜΩΔΟΜΕΝ
.ΑΤΑ\//ΑΥ//ΩΝΣΟΥΝΓΡΑΦΟΝΠΟΤΤΗΟΥΠΑΡΧΩΣΗΟΥΠΕ//
\ΜΕΡΙΗΕ..ΑΝΚΑΕΝΕΝΙΧΘΕΙΑΑΝΦΟΡΑΕΝΟΥΤΟΚΟ
ΚΟΜΙΤΤ////ΤΑΣΥΝΧΩΡΕΙΘΕΝΤΑΧΡΕΙΜΑΤΑ
ΔΕΔΟΧΘΗΤΥΔΑΜΥΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΟΝ//ΡΟΑΡΧΟΝΤΑ
...ΤΡΙΤΗ.ΠΕΤΡΑΜΕΙΝΟΝΑΠΟΔΟΜΕΝΠΕΔΑΤΩΝ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΝΙΚΑΡΕΤΗΑΡΓ//ΡΙΩΔΡΑΧΜΑΣΜΥΡΙΑΣ
..ΤΑΚΙΣΧΕΙΛΙΑΣΟΚΤΑΚΑΤΙΑ//ΤΡΙΑΚ//ΝΤΑΤΡΙΣΠΟΛΥ

ΚΡΑΤΙΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΤΥΔΑΜΑΤΡΙΥΜΕΙΝΙΚΗΤΑΣΕ//
ΠΡΑΞΙΣΤΑΣΊΩΣΑΣΝΙΚΑ . . . . ΤΑΣΠΟΛΙΟΣΞΕΝ//
ΚΡΙΤΩΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΘΕΙΣΠΙΗΣΠΑΣΑΣΔΙΑΛΙΑΝΑΣ
ΤΩΣΠΟΛΕΜΑΡΧΩΣΚΗΤΑΝΣΟΥΝΓΡΑΦΑΝΑΝΕΧΙΚΑΤ¯/// ///
ΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝΚΗΤΩΤΑΜΙΑΟΑΝΕΛΕΣΘΗΠΟΡΟΝ . . .
ΜΕΝΕΝΟΥΤΟΑΠΟΤΩΝΤΑΣΙ'ΟΛΙΟΣΠΟΘΟΔΩΜΑΤΩΝΠΑΝΤ . .
IV (*G*) ΞΕΝΟΚΡΙΤΩΑΛΑΛΚΟΜΕΝΙΩ⌒ΝΙΚΑΡΕΤΑΘΕΩΝΟΣΤΑΣΠ .
ΛΙΟΣΕΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΗΤΩΕΓΓΥΩΘΙΩΝΟΣΣΥΝΝΟΜΩΤΑΠ
ΠΑΜΑΤΑΜΟΥΡΙΗΟΓΔΟΕΙΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΔΙΟΥΝΟΒΟΛΙΩ////
ΚΗΤΩΤΕΘΜΙΩFΙΣΤΩΡΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΠΡΑΞΙΤΕΛΙΟΣ
ΛΙΟΥΚΙΣΚΩΘΙΟΥΙΩΤΟΣΟΥΝΑΛΛΑΓΜΑΝΙΚΑΡΕΤΑΘΙΩ
ΝΟΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΕΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΗΤΩΕΓΓΟΥΩΘΙΩΝΟΣ
ΣΟΥΝΝΟΜΩΤΑΠΠΑΜΑΤΑΔΙΣΧΕΙΛΙΗΠΕΝΤΑΚΑΤΙΙ/
‹ΗΤΩΤΕΘΜΙΩFΙΣΤΩΡΟΑΥΤΟΣΛΙΟΥΚΙΣΚΩΟΜΟΛΩΙΩ
//ϽΣΟΥΝΑΛΛΑΓΜΑΝΙΚΑΡΕΤΑΘΙΩΝΟΣΤΑΣΠΟΛΙ . .
_ΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΗΤΩΕΓΓΟΥΩΘΙΩΝΟΣΣΟΥΝΝΟΜΩΤΑΠ
ΠΑΜΑΤΑΠΕΤΡΑΚΙΣΧΕΙΛΙΗΚΗΤΩΤΕΘΜΙΩFΙΣΤΩΡ
ΟΑΥΤΟΣΧΡΟΝΟΣΟΑΥΤΟΣΝΙΚΑΡΕΤΑΘΙΩΝΟΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
. ΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΗΤΩΕΓΓΟΥΩΘΙΩΝΟΣΣΟΥΝΝΟΜΩΤΑΠΠΑ
ΜΑΤΑΧΕΙΛΙΗΚΗΤΩΤΕΘΜΙΩFΙΣΤΩΡΟΑΥΤΟΣΛΙΟΥΚΙΣΚ .
V (*H*) /////ΙΛΟΥΘΙΩΤΟΣΟΥΝΑΛΛΑΓΜΑΔΙΑΓΡΑΨΗΤΑΣΟΥΠΕΡ .
. ΞΡΙΑΣΤΑΣΝΙΚΑΡΕΤΑΣΕΝΘΕΙΣΠΙΗΣΤΑΣΚΑΤΤΑΣ
//ΟΛΙΟΣΤΩΝΤΕΘΜΟΦΟΥΛΑΚΩΝΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΣΑ

vac.

VI (*A*) Ἐδάνεισεν Νικαρέτα Θέωνος | Θεσπική, παρόντος αὐτῇ κυ|ρίου τοῦ ἀνδρὸς Δεξίππου Ε[ὐ]|νομίδου, Καφισοδώρῳ Δι[ο]|νυσίου, Φιλομήλῳ Φίλωνος, | Ἀθανοδώρῳ Ἵππωνος, Πο[λυ]|κρίτῳ Θάρ|ρο-πος, καὶ ἐγγύοις | εἰς ἔκτεισιν τοῦ δανείου, | Μνάσων Μέκγαο, Τελεσίας | Μέκγαο, [Ἐ]λασίππῳ Ξενοτί|μου, Εὐάρει Εὐχώρου, Περι|λάῳ Ἀναξίωνος, Διονυσο|δώρῳ Καφισοδώρου, Κωμί|νᾳ Τελεσίππου, Ὀνασίμῳ | Θεογείτονος, Καφισοδώρῳ | Δαματρίχου, Νικοκλεῖ Ἀθα|νοδώρου Ὀρχομενίοις, ἀργυ|ρίου δραχμὰς μυρίας ὀκτα|κισχειλίας ὀκτακοσίας τρι|άκοντα τρεῖς ἄτοκον ἐχ Θεσ|πιῶν εἰς τὰ Παμβοιώτια τὰ ἐ|π' Ὀνασίμου ἄρχοντος Βοιωτοῖ[ς]. | ἀποδότωσαν δὲ τὸ δάνειον | οἱ δανεισάμενοι ἢ οἱ ἔγγυ|οι Νικαρέτᾳ ἐν τοῖς Πανβοι|ωτίοις πρὸ τῆς θυσίας ἐν ἡμέ|ραις τρισίν. ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσ[ι,] | πραχθήσονται κατὰ τὸν νό|μον· [ἡ] δὲ πρᾶξις ἔστω ἔκ τε | αὐτῶν τῶν δανεισαμένων | καὶ ἐκ τῶν ἐγγύων, καὶ ἐξ ἑνὸ[ς] | καὶ ἐκ πλειόνων καὶ ἐκ πάν|των, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων | αὐτοῖς, πραττούσῃ ὃν ἂν τρό|πον βούληται. ἡ δὲ συγγραφὴ | κυρία ἔστω κἂν ἄλλος ἐπι|φέρῃ ὑπὲρ Νικαρέτας. μάρ|τυρες· Ἀριστογείτων Ἁρμο|ξένου, Ἰθιούδικος Ἀθανίαο, | Ϝιφιάδας Τιμοκλεῖος, Φαρ|σάλιος Εὐδίκου, Καλλέας Λυ|σιφάντου, Θεόφεστος Θεοδώ|ρου, Εὐξενίδας Φιλώνδου | Θεσπιεῖς. ἁ σούγγραφος | παρ Ϝιφιάδαν Τιμοκλεῖος.

VII (*B*) Ὀνασίμω ἄρχοντος Βοιωτοῖ[ς,] | μεινὸς Πανάμω, ὁμολογὰ | Νικαρέτῃ Θίωνος Θεισπικῆ, | παριόντος Νικαρέτη Δεξίπ|πω Εὐνομίδαο τῶ ἀνδρὸς Θε[ι]|σπιεῖος, κὴ τῆ πόλι Ἐρχομεν[ί]|ων· παρεῖαν οὑπὲρ τᾶς πόλ[ι]|ος πολέμαρχοι Καφισόδω|ρος Διωνουσίω, Φιλόμειλος | Φίλωνος, Ἀθανόδωρος Ἵππω|νος· ἀποδόμεν τὰν πόλιν Ἐρ|χομενίων Νικαρέτῃ Θίωνος, | ὃ ἐπίθωσαν οὑπὲρ τᾶν οὑπε|ραμεριάων τᾶν ἐπὶ Ξενοκρί|τω ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς, ἀρ|γουρίω δραχμὰς μουρίας ὀκτ[α]|κισχειλίας ὀκτακατίας τρ[ιά]|κοντα τρῖς, ἔσχατον Ὀνασ[ί]|μω ἄρχοντος ἐν τῦ Ἀλαλ[κο]|μενίοι μεινί· σούγγραφον δὲ | γράψασθη τῶ ἀργουρίω τὼς | ⟨τὼς⟩ πολεμάρχως Ἐρχομενίων | κὴ ἐγγούως, ὥς κα δοκιμάδδ[ει] | Νικαρέτα, κὴ θέσθη μεσέγγ[υ]|ον παρ Ϝιφιάδαν Τιμοκλεῖος Θειτπιεῖα. | ἐπὶ δέ κα κομίττε[ι]|τη Νικαρέτα τὸ ἀργούριον | παρ τᾶς πόλιος, ἐσλιανάτω Νικαρέτα τὰς οὑπερ|αμερίας ἃς ἔχι κατ τᾶς πόλιος, τὰς ἐπὶ Ξενοκρίτω | ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς πάσας, κὴ τὰν σούγγραφον ἀπο|δότω Ϝιφιάδας τοῖς πολεμάρχυς κὴ τοῖ ταμίη κὴ το[ῖς] | ἐγγούοις. ἢ δέ κα μεὶ ἀποδώει ἁ πόλις Νικαρέτη τὸ ἀρ|γούριον ἐν τῦ γεγραμμένυ χρόνυ, τὰς μουρίας κή ὀκτ[α]|κισχειλίας ὀκτακατίας τριάκοντα τρῖς, ἀποδότω | τὰν σούγγραφον κὴ τὰς οὑπεραμερίας τὰς κατ τᾶς | πόλιος ἅπαν τὸ ἀργούριον τὸ ἐν τῦ ὁμολό[γ]υ γεγραμ|μένον· (ἢ δέ κα) ἐν τῦ χρόνυ τῦ γεγραμμένυ μεὶ ἐθέλει κ[ομ]ίδ[δε]|σθη Νικαρέ[τ]α τὸ ἀργούριον, ἀποδότω Ϝιφιάδας τὰν | σούγγραφον τοῖς πολεμάρχοις κὴ τοῖ ταμίη κὴ τοῖς | ἐγγούοις, κὴ ποταποπισάτω Νικαρέτα τῆ πόλυ Ἐρχο|μενίων κὴ τοῖς πολεμάρχοις κὴ τοῖ ταμίη κὴ τοῖς ἐγ|γούοις ἀργουρίω δραχμὰς πεντακισμουρίας, κὴ τὴ | οὑπεραμερίη ἄκουρύ νυ ἔνθω. Ϝίστορες Ἀριστογί|των Ἁρμοξένω, Ἰθούδικος Ἀθανίαο, Ϝιφιάδας Τιμο[κλεῖ|ο]ς, Φαρσάλιος Εὐδίκω, Καλλέας Λιουσιφάντω, Θιόφεισ|τος Θιοδώρω, Εὐξενίδας Φιλώνδαο Θεισπιεῖε⟨ι⟩ς· τὸ ὁμό|λογον πὰρ Θιόφειστον Θιοδώρω Θεισπιεῖα.

VIII (*C*) Διαγραφὰ | Νικαρέτῃ διὰ τραπέδδας τᾶς Πιστοκλεῖος ἐν Θεισπι|ῆς· Ἐπιτέλιος ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς, μεινὸς Ἀλαλκομε|νίω δευτέρω ἁμέρῃ ἐνακηδεκάτη, ἐπὶ τᾶς Πιστοκλεῖος | τραπέδδας Νικαρέτη παρεγράφει παρ Πολιουκρίτω Θάρο|πος Ἐρχομενίω ταμίαο οὑπὲρ τᾶς πόλιος τὸ σουνχωρει|θὲν τᾶν οὑπεραμεριάων τᾶν ἐπὶ Ξενοκρίτω ἄρχοντος, | παριόντος πολεμάρχω Ἀθανοδώρω Ἵππωνος Ἐρχομενί[ω,] | ἀργουρίω δραχμὴ μούρῃ ὀκτακισχείλιη ὀκτακάτιη τριά|κοντα τρῖς.

I (*D*) Τοὶ πολέμαρχοι τοὶ ἐπὶ Πολυκράτιος | ἄρχοντος, Φιλόμειλος Φίλωνος, | Καφισόδωρος Διωνυσίω, Ἀθανόδω|ρος Ἵππωνος, ἀνέγραψαν καθὼς | ἐποείσανθο τὰν ἀπόδοσιν τῶν δα|νείων τῶν Νικαρέτας κατ τὸ ψά|φισμα τῶ δάμω.

II (*E*) (Μει)ν(ὸ)ς Ἀλαλκομενίω | Ϝικάστη κὴ ἕκτη, ἐπεψάφιδδε | Φιλόμειλος Φίλωνος, Καφισόδωρος | Διωνουσίω ἔλεξε· προβεβωλευμένον | εἶμεν αὐτῦ ποτὶ δᾶμον, ἐπιδεὶ ἐπεψα|φίττατο ὁ δᾶμος ἀποδόμεν Νικαρέτη⟨ι⟩ | Θίωνος τὸν ταμίαν τὸν προάρχοντα | τὰν τρίταν πετράμεινον ἀπὸ [τ]ᾶν ὑπερ|αμεριάων τᾶν ἰωσάων κατ τᾶς πόλιος ὃ ἐ|πίθωσε αὐτὰν ἁ πόλις, ἀργουρίω δραχμὰς | μουρίας ὀκτακισχιλίας ὀκτακατίας τριά|κοντα τρῖς, κὴ τὼς πολεμάρχως ἀνελέσ|θη τάν τε σύνγραφον, ἃν ἔδωκαν οὑπὲρ | [ο]ὑ-

των τῶν χρειμάτων κατ᾽ α[ὐ]τὺ αὐτῶ[ν] | κὴ ὁ ταμίας κὴ ὧν ποθείλετο Νικαρέτα δέκ[α,] | κὴ τὰς ὑπεραμερίας διαγράψασθη τὰς κ[ατ] | τᾶς πόλιος τὰς ἐπὶ Ξενοκρίτω ἄρχοντος | ἐν Θεισπιῆς, κὴ οὗτα ϝεϝυκονομειόντων | τῶν πολεμάρχων, κὴ τῶ ταμίαο ἀποδόν|τος τὰ χρείματα κατ τὸ ὁμόλογον τὸ παρ | Θιόφεστον Θιοδώρω Θεισπιεῖα τεθέν, | δεδόχθη τῦ δάμυ, τὼς πολεμάρχως, | ἐπί κα τὸ ψάφισμα κούριον γένειτη, ἀγγρά|ψη ἐν στάλαν λιθίναν τό τε ψάφισμα οὗτο (II) | κὴ τὸ οὑπὲρ τᾶς ἀποδόσιος (III), κα(τ) ταυτὰ δὲ κὴ | τὰς ὑπεραμερίας τὰ(ς) κατ τᾶς πόλιος τὰς Νι|καρέτας (IV), κὴ τὸ ὄ[ν]ιουμα τῶ γραμματεῖος τῶ δ[ι]|αγράψαντος αὐτὰς (V) κὴ τὰν σύγγραφον τὰν | τεθεῖσαν παρ ϝιφιάδαν (VI) κὴ τὸ ἀντίγραφον ⟨κὴ | τὸ ἀντίγραφον⟩ τῶ ὁμολόγω τῶ τεθέντος παρ Θιό|φεστον (VII) κὴ τὰν διαγραφὰν τῶν χρειμάτων ὧν | ἔγραψαν αὐτῆ διὰ τρεπέδδας (VIII), κὴ τὸ ἄλωμα | ἀπολογίτταστη ποτὶ κατόπ[τ]α[ς· π]όρον δ᾽ εἶμεν | ἀπὸ τῶν πολιτικῶν.

III (*F*) *Δαματρίω νιουμειν[η] | πετράτη, ἐπεψάφιδδε Κ[α]φισόδωρος Διω|νουσίω, Ἀθανόδωρος Ἵππωνος ἔλεξε· προβε|[β]ωλευμένον εἶμεν αὐτῦ ποτὶ δᾶμον, ἐπιδεὶ | παργενομένας Νικαρέτας Θίωνος Θεισπικᾶς | [κ]ὴ πραττώσας τὸ δάνειον τὰν πόλιν κατ τὰς οὑπε[ρ]|αμερία[ς] τὰς ἰώσας αὐτῆ, [ἀνα]γκάσ(θεισ)αν τὺ πολέμ[αρ]|χυ κὴ ὁ ταμίας σουγχωρείσαντος τῶ δάμω δόμεν | [κ]ατ᾽ αὐ[τὺ] αὐ[τῶ]ν σούνγραφον ποτ τῆ οὑπαρχώση οὑπε[ρ|α]μερίη, ἐ[ν τ]ὰν κα ἐνενιχθεῖ ἁ ἀνφορὰ ἐν οὗτο, κ[ὴ] | κομίττ[η] τὰ συνχωρειθέντα χρείματα, | δεδόχθη τῦ δάμυ, τὸν ταμίαν τὸν [π]ροάρχοντα | [τὰν] τρίτ[αν] πετράμεινον ἀποδόμεν πεδὰ τῶν | πολεμάρχων Νικαρέτη ἀργ[υ]ρίω δραχμὰς μυρίας | [ὀκ]τακισχειλίας ὀκτακατία[ς] τριάκ[ο]ντα τρῖς Πολυ|κράτιος ἄρχοντος ἐν τῦ Δαματρίυ μεινί, κὴ τὰς ἐ[μ]|πράξις τὰς ἰώσας Νικα[ρέτη κατ] τᾶς πόλιος Ξεν[ο]|κρίτω ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς πάσας διαλιάνασ[θη] | τὼς πολεμάρχως, κὴ τὰν σουνγραφὰν ἂν ἔχι κατ τ[ῶν] | πολεμάρχων κὴ τῶ ταμίαο ἀνελέσθη· πόρον [δ᾽ εἶ]|μεν ἐν οὗτο ἀπὸ τῶν τᾶς πόλιος ποθοδωμάτων πάντ[ων].*

IV (*G*) *Ξενοκρίτω, Ἀλαλκομενίω· Νικαρέτα Θέωνος τᾶς π[ό]|λιος Ἐρχομενίων κὴ τῶ ἐγγύω Θίωνος Συννόμω· τὰπ|πάματα μούριη ὀγδοείκοντα πέντε δίου[ο] ὀβολίω | κὴ τῶ τεθμίω ϝίστωρ Ἀριστόνικος Πραξιτέλιος.*

Διουκίσκω, Θιουίω· τὸ σουνάλλαγμα· Νικαρέτα Θίω|νος τᾶς πόλιος Ἐρχομενίων κὴ τῶ ἐγγούω Θίωνος | Σουννόμω τὰππάματα δισχείλιη πεντακάτι[η] | κὴ τῶ τεθμίω ϝίστωρ ὁ αὐτός.

Διουκίσκω, Ὁμολωΐω· | [τ]ὸ συνάλλαγμα· Νικαρέτα Θίωνος τᾶς πόλ[ιος] | Ἐρχομενίων κὴ τῶ ἐγγούω Θίωνος Σουννόμω τὰπ|πάματα πετρακισχείλιη κὴ τῶ τεθμίω ϝίστωρ | ὁ αὐτός.

χρόνος ὁ αὐτός· Νικαρέτα Θίωνος τᾶς πόλιος | [Ἐ]ρχομενίων κὴ τῶ ἐγγούω Θίωνος Σουννόμω τὰππά|ματα χείλιη κὴ τῶ τεθμίω ϝίστωρ ὁ αὐτός.

Διουκίσκ[ω, Θε]ιλουθίω· τὸ σουνάλλαγμα·

V (*H*) *Διαγράψη τὰς οὑπερ[α|μ]ερίας τὰς Νικαρέτας τὰς ἐν Θεισπιῆς κατ τᾶς | [π]όλιος· τῶν τεθμοφουλάκων γραμματεὺς Σα . . .*

Nicareta Theonis f. Thespiensis civitati Orchomeniorum mutuas dederat primum 10085 drachmas 2 obolos, deinde 2500, tum 4000, denique 1000 drachmas, ea condicione ut ante certam diem redderentur. Sed id Orchomenii facere non potuerant, ita ut Nicaretae liceret quolibet modo illas pecunias et ab ipsa civitate et a praedibus exigere (*πράττειν*); quare litterae eius rei testes, quarum exemplum huic lapidi incisum est (IV vs. 162—176), quum plerumque per hunc titulum *οὑπεραμερίαι* vocentur (vs. 59. 73. 80. 88. 98. 115. 123. 133. 146), semel (vs. 155 sq.) non minus recte vocabulis *τὰς ἐ[μ]πράξις τὰς ἰώσας Νικαρέτη κατ τᾶς πόλιος* significantur. Sic, non *ἐ[σ]πράξις* (i. e. *ἐκπράξεις*) ut reliqui editores, supplendum existimo verbum cum propter Atticorum *εἰσπράττειν*, tum quia n. 3171 vs. 54 *ἔμπρακτος* est. Venit igitur Nicareta Onasimo archonte, mense Panamo aut paullo ante, Orchomenum et pecunias debitas cogere aggressa est. Nam ad hoc tempus verba *παργενομένας Νικαρέτας Θίωνος Θεισπικᾶς [κ]ὴ πραττώσας τὸ δάνειον τὰν πόλιν* (vs. 144 sqq.) spectare, quae Latischewius de posteriore tempore intellexit, non est dubium. Etenim, ut mittam, in Latischewii sententia pro *κατ τὰς οὑπεραμερίας* potius *κατ τὰν σούγγραφον* expectari, definite hic enuntiatur, tum demum, cum Nicareta Orchomenum venisset et ius suum exsequi coepisset, polemarchos et quaestorem coactos esse syngrapham dare (vs. 146—150, quorum veram lectionem sane Latischewius etiamtum ignorabat). Sed, ut redeam unde deflexi, cum civitas in praesentia solvere nullo modo posset, persuasum est Nicaretae, ut novum pactum (*ὁμόλογον*) cum civitate faceret, quod exstat in hac tabula (VII vs. 46—92). Factum est Onasimo archonte Boeotorum, mense Panamo, qui quum nonus sit anni Boeotici a bruma incipientis, Septembri fastorum Iulianorum fere respondet. Promittunt hic Orchomenii, se utique non post eiusdem anni mensem Alalcomenium (*ἔσχατον Ὀνασίμω ἄρχοντος ἐν τῦ Ἀλαλκομενίοι μεινί*) qui est duodecimus (Decemb.) 18833 drachmas Nicaretae numeraturos esse, i. e. 1247 drachmis et quattuor obolis plus, quam quod in illis *ὑπεραμερίαις* erat. Quae summae debitae accessio pretium erat dilationis trium mensium. Sed eodem plebiscito (vs. 65—71) polemarchi cum praedibus, quos Nicareta elegisset, suo nomine syngrapham de iisdem 18833 drachmis Nicaretae dare iubentur. Quae syngrapha item in hoc lapide est (VI vs. 1—45); in ea tres polemarchi cum quaestore et decem praedibus mutuam se accepisse confitentur illam summam, et Pamboeotiorum feriis reddituros. Quae sacra mense Pamboeotio celebrata, eumque mensem decimum fuisse anni Boeotici, Octobri Iuliano fere respondentem, Latischewii disputatione acuminis plena demonstratum est. Quod tempus cum elapsum esset neque tamen pecunia reddita, Nicareta iterum Orchomenum venisse videtur atque, ut ex syngrapha (vs. 27—35) ei licebat, a polemarchis et praedibus pecuniam debitam exigere coepisse. Qua necessitate adductus mense Damatrio, qui est undecimus (Novemb.), unus ex polemarchis Athanodorus Hipponis f. ad populum tulit, ut ex omnibus civitatis reditibus quam citissime pecunia debita Nicaretae persolveretur, tum vero syngrapha polemarchis redderetur, *ὑπεραμερίαι* delerentur (III vs. 141—161). Sed priusquam id effici posset, etiam plus menstruo tempore elapsum est; nam Alalcomenio altero demum qui est mensis intercalarius, Thespiis per Pistoclis mensam argentariam tota pecunia a quaestore Orchomeniorum Polycrito Nicaretae persoluta est (VIII vs. 92—101), et *ὑπεραμερίαι* deletae (V vs. 176—178). Etiam syngrapham tum a Nicareta polemarchis redditam esse cum per se consentaneum est, tum ex versibus 119—122 collatis cum vs. 125 luculentissime apparet. Iam cum totum negotium ad finem perductum esset, Caphisodorus Dionysii f. polemarchus plebiscitum (II vs. 108—141) rogavit de omnibus instrumentis, quae ad hanc causam spectarent, lapidi incidendis. Quod decretum quum vicesimum sextum Alalcomenii mensis diem praescriptum habeat, ac tamen litteris illis, quae mensis intercalaris die undevicesimo pecuniam numeratam testantur (VIII) utique recentius sit, hic quoque alterum Alalcomenium intellegendum esse, sive scribae sive lapicidae culpa *δευτέρω* omissum esset, iure meritoque coniecit Latischewius. Continet igitur haec tabula primo loco argumenti indicem (I vs. 102—108), deinde plebiscitum de actis incidendis (II vs. 108—141), tum sex instrumenta eodem plane ordine disposita, quo enumerantur in hoc decreto vs. 132—139. Unde apparet, verum totius tituli initium esse a versu 102, ita ut lapicida primum planicie latiore plane vacua lapidis usus sit, tum transierit in angustius latus item nondum inscriptum (vs. 1—72), denique quum ne hoc quidem sufficeret, extremam partem inciderit in altero latiore latere infra titulum qui illic iam exaratus erat (n. 3179). Quem ordinem numeris singulorum instrumentorum I—VIII in margine appositis significavi, sed cum plerisque editoribus nolui ordinem a Foucarto institutum mutare, quia eius versuum numeri, ubicumque hoc summae dignitatis monumentum affertur, ascribi solent. Eadem de causa numeris illis intra uncos apposui litteras, quibus Foucartus haec documenta distinxit.

Quae supra de hoc toto negotio exposui, ea ex parte discrepant ab ea sententia, quam Szanto accurata et sollerti disputatione probare conatus est, cum statueret Nicaretam non modo illa duodeviginti milia octingentas triginta tres drachmas accepisse, sed duplicem summam; nam et civitatem ex publicis reditibus per quaestorem eam pecuniam mulieri numerasse ex contractu, et polemarchos ex syngrapha alterum

tantum pependisse. At si ita res se haberet, quum hic negotio absoluto omnes litterae quae eo pertinerent coniunctim propositae sint, certe praeter illud instrumentum, ex quo apparet Nicaretam pecuniam a civitate accepisse (VIII vs. 92—101), alterum hic incidi debuit quod illam a polemarchis factam pensionem testaretur. Nam omnino incredibile est, eam hic non commemorari, nisi in narratione rerum antea gestarum, quae plebiscito III inserta est (vs. 147—150). Quid quod huius ipsius loci argumentum longe aliud esse, atque ille opinatus erat, nunc demum ex Lollingii lectione et meis supplementis cognoscitur: nempe non de pecuniis, quas polemarchi ex syngrapha pependerant, sed de ipsa syngrapha ab iis data hic dicitur. Nihil igitur accepit Nicareta, nisi illam pecuniae summam, quae ei a Polycrito quaestore Orchomeniorum Thespiis in mensa argentaria Pistoclis perscripta est. Alter tituli locus, quo in hanc partem usus est Szanto, v. 78 sqq., quem ipse obscurum esse iure queritur, sine dubio lapicidae socordia turbatus est. Nam quod editores plerique statuunt, protasin hypotheticam a μεὶ ἐθέλει (vs. 82) incipere posse sine particula condicionali, id cum sermonis legibus pugnat. Quare recte fecit Cauerus, quod (ἠ δὲ κα) supplevit; sed neque has solas voces periisse, neque eas ante ipsam particulam μεὶ positas fuisse certum est. Habemus igitur hic partes duorum enuntiatorum, apodoseos eius periodi hypotheticae quae incipit a priore ἠ δὲ κα (vs. 77), et protasis alterius, neque definire possumus, quousque illa pertineat, ita ut etiam de eius vi lubricum sit iudicare. Certe ἐν τῦ γεγραμμένυ χρόνυ trahenda sunt ad protasin posteriorem, quia in apodosi prioris periodi absurda essent.

De huius tabulae aetate plane constat, quia Onasimus communis Boeotorum archon redit in tironum Aegosthenitanorum recensu n. 210, quem neque anno 222 a. Chr. antiquiorem neque anno 200 a. Chr. recentiorem esse demonstratum est.

3173. 3174 Orchomeni in monasterio. Tituli n. 3174 versus novem priores ed. Leake Mus. crit. Cantabr. T. II F. VIII p. 576 (inde Rose Inscr. p. 305. Boeckh C. I. G. 1573), omnia idem *Travels in Northern Greece* II p. 154 tab. VIII n. 37 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 13 n. III. Lebas *Inscr.* II, 625 et 627). Rangabé *Ant. Hell.* 1303. 1306 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. p. 630 sqq. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 208 n. 17. 18. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 20. 21. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 176 n. 482. 483). Periisse videtur.

[*Textum vide ad dextram.*]

(3173) ....ΡΩΝΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣ
Λ..ΜΕΙΔΙΑΓΡΑΨΕΙ........ΚΑΚΟ
ΙΤ..Κ..ΝΑΠΟ....ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ
ΑΝΕΙΣ..ΣΙΝΤΗΠΟΛΕΙΠΑΡΕΙ
ΑΝΠΟΛ...ΑΡΧΟ..ΥΠΕΡΤΑΑΠΟ
ΑΙΟΣΑΝΤΙΓΕΝΙΔΑΣΕΥΚΡΑΤΙ
ΔΑΟΚΑφΙΣΟΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΤΙΜΟΜΕΙΛΟΣΚΑφΙΣΙΩΝΟΣ
ΣΟΥΝΔΙΚΟΣΞΕΝΟΚΛΙΔΑ
ΜΝΑΣΙ..ΝΩφΗΔΙΜΟΣφΙΛΟΜΕΙ
ΩΑΓΕΙΣΙΛΑΟΣφΙΛΙΠΠΩΜΑΤΡ
ΚΛΙΔΑΣΔΑΜΑΤΡΙΝΩΕΙΣΓΟΡΕ
ΝΑΣ..ΟΣΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣΕΥΡΟΥ
φΑΩΝΔΑΜΟΤΕΛΙΟΣΚΑΛΟ Δ
ΔΑΣφΙΛΟΜΕΙΛΩΣΩΚΡΑΤΕΙΣ
ΜΕΓΑΛΙΑΟΤΟΟΜΟΛΟΓΟΝ.ΑΡ
ΝΑΣΙΜΟΝΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣ
(3174) ΚΤΕΙΣΙΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣ
ΕΡΧΟΜΕΝΥΣΔΕΚΑΡΑΙΧΩΕΡ
ΜΑΙΩΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΑΝ
ΤΙΓΕΝΙΔΑΟΕΥΚΡΑΤΙΔΑΟ
ΚΑφΙΣΟΔΩΡ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΤΙΜΟΜΕΙΛΩΚΑφΙΣΙΩΝΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΤΥ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΥΣΛΙΩΝΟΥΣΙΩ
ΚΑΛΛΙΜΕΛΙΟΣΤΥ..ΡΑΤΟΝ
ΕΣΤΡΟΤΕΥΑΟΗΔΕΕ.ΝΑΟΑ
ΝΙΑΟΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΣΧΙΟΝΙΟΣ
ΚΑΙΑΡΕΤΟΣφΙΛΟΞΕΝΩΛΙΟΥ
ΣΙΑΣΟΝΤΟΥΝΠΙΩΝΟΣ
ΑΝΔΡΩΝΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΟΙΩ.ΑΡΧΕΛΑΟΟΜΟΛΕΙΧΟ...
ΣΤΕΝΙΔΑΟΟΞΟΥΜΑΧΟΣΛΟΥΚΩ
ΝΟΣΚΑΛΛΙΩΝΔΑΣΜΥΡΙΧΩ
ΠΟΛΛΟΥΔΩΡΟΣΚΛΙΩ
ΙΜΩΝΜΟΥΚΩΝΟΣΑΚΡ
φΙΣΟΔΩΡΟΣΑΝΤΙ
ΛΙΡΩ.ΟΝΑΣΙΜΩΚΑ
.ΛΕΞΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΚΛΙΛΑΣΑΘ

Var. lect. Leakii exemplum, quod usque ad vs. 34 pertinet, fideliter expressi. Rangabé solus versus 35—40 habet, quos necessario ex eius editione repetivi. Is quum ipse confiteatur, se lapidem etiam multo magis detritum invenisse quam Leakium, ideoque multa quae apud illum sunt uncis saepserit, tamen vice versa haud paucas minoris ambitus lacunas apographi Leakiani expletas exhibet. Quae supplementa, quia de interpolatione suspectissima sunt, neque in ordinem recipienda neque in titulo restituendo eorum rationem habendam existimavi. Nonnullas litteras sane rectius exscripsisse videtur. Ante vs. 1 Rangabé exhibet litteras ΙΝΟ. || Vs. 1 init. ΔΙΟΣ addit, deinde .ΑΙΡ[ΩΝΔΑΟ]. || Vs. 2 [Λ]ΚΑΜ[Ε]Ι. || Vs. 3 init. ΠΤΗΩΝΑΠΟ. || Vs. 4 init. ΑΝΙΚΙ...ΞΙΝ. || Vs. 6 fin. ΝΕΝΙΔ[Α]ΕΥΚΡ[Α]ΤΗ. || Vs. 7 init. ΛΑΟ. || Vs. 9 ΚΗΣΟΥΔΙΚΟΣ. || Vs. 10 ΜΝΑΣΙφΑΝΩ. || Vs. 12 fin. FΙΝΙΟΡΕ. || Vs. 13 ΟΝΑΣΙΔΩΡ..ΟΙΟΓΙΤΟ[ΝΟΣ]ΕΡΟ[Υ]. || Vs. 14 init. ΦΙΛΩΝ. Deinde [ΚΑΛΟ]ΔΟ. || Vs. 19 ΕΡΧΟΜΕΝΙΟΙΣ. || Vs. 20 init. ΝΑΙΩ. || Vs. 21 med. ΝΙΔΑΕΥ. || Vs. 26 fin. ΧΥΣΙΩΝΟΥ. || Vs. 27 pro ΔΕΕ.Ν Rang. habet ΔΗΣ, quibus litteris apud eum versus finitur. || Vs. 28 ΚΡΑΤΕΙΣΣΥ, deinde finis versus. || Vs. 29 init. ΚΛΙΑΡ. || Vs. 30 fin. ΟΛΙΟΥΑΝΙΣΙΩΝ. || Vs. 32. 33 ΟΜΟΛ|ΤΕΙΣΔΑΟ. || Vs. 33 ΟΞΟΥ Leake, ΘΕΟΥ Rang.

Continet hic lapis finem inscriptionis (n. 3173), quae ad aes alienum a civitate contractum spectat, simillimae titulorum n. 3171. 3172, et initium catalogi tironum (n. 3174), quare ei hunc locum inter utrumque monumentorum genus assignandum existimavi. Eiusdem anni esse cum polemarchorum nomina demonstrent, etiam titulo n. 3173 Ctesiam archonta praescriptum fuisse manifestum est. Is redit in Hyettio laterculo militari, quem habes n. 2830, ubi docui eum aliquo ex annis 240—230 a. Chr. in magistratu fuisse videri.

3173 [.......... κατ τὰν ὁμολογίαν τὰν τεθεῖσαν Χη]ρώνδαο ἄρχοντος. | [ἠ δέ κα] μεὶ διαγράψει [παριόντων] κα[τ]ο|[π]τ[ά]ων, ἀπο[τισάτω] διπλασίαν | [τ]ὰν εἴσ[πρα]ξιν τῆ πόλει. παρεῖ|αν πολ[έμ]αρχο[ι] ὑπὲρ τᾶ[ς] πό|[λ]ιος Ἀντιγενίδας Εὐκρατί|δαο, Καφισόδωρος Ἀρί-

10 στωνος, | Τιμόμειλος Καφισίωνος, | κὴ σούνδικος Ξενοκλίδα[ς] | Μνα-
σι[ξέ]νω, Φήδιμος Φιλομεί|[λ]ω, Ἀγεισίλαος Φιλίππω, Ματρ[ο]|κλίδας
Δαματρίνω. ϝίσ[τ]ορε[ς· | Ὀ]νάσ[ιμ]ος Θιογίτονος, Εὔρου|φάων Δαμο-
15 τέλιος, Καλο[κ]λ[ί]|δας Φιλομείλω, Σωκράτεις | Μεγαλίαο. τὸ ὁμόλο-
γον παρ | [Ὀ]νάσιμον Θιογίτονος.

Chaerondae archontis nomen (vs. 1) non temporis, quo haec scripta sunt, significandi causa commemorari ex eis quae supra de tituli aetate disputavi apparet. Quare comparata tabula n. 3172 conieci, illo archonte pactum de reddenda pecunia debita factum esse simile illius instrumenti, quod ibi numero VII indicatur (vs. 46—92). Vocabulum διαγράφειν hic perscribendi i. e. numerandi vim habere sumpsit Keilius, quae et alibi frequens est, et n. 3172 vs. 92. 138 nomen certe διαγραφά sic usurpatur; verbum sane ibi παραγράφειν est. Sed hanc Keilii interpretationem duabus de causis probare nequeo; primum enim in ea necessario statuendum esset, civitatem Orchomeniorum hic creditoris, non debitoris personam sustinere. Quod omnium maxime improbabile esse in illa aerarii publici condicione, cuius locupletissimos testes tenemus titulos n. 3171. 3172, non est quod dicam. Deinde vero perscribere (διαγράφειν) non simpliciter idem est ac numerare, sed unam certam numerandi rationem, per tabulas argentariorum, significat. Itaque n. 3172 in omnibus litteris, quae indicant quid debitori faciendum sit, nunquam hoc vocabulum invenitur, sed semper ἀποδιδόναι (vs. 23. 27. 56. 77. 79. 106. 113. 126. 132. 153). Nam creditoris non interest, qua ratione solvatur, dummodo tempore constituto suam pecuniam recipiat; contra ubi de re facta dicitur, recte illud ponitur verbum, quod negotii genus distinctius exprimit. Iam cum appareat Keilii rationem relinquendam esse, non est neglegendum in illo titulo ter (vs. 123. 134. 176) delendi notionem, quae alibi vocabulis ἐσλιᾶνη (vs. 73) et διαλιάνασθη (vs. 158) indicatur, in verbo διαγράφειν inesse. Iubetur igitur hic creditor simulatque pecuniam acceperit, litteras quae ὑπεραμερίαι vocantur statim delere. Quod nisi fecerit, dupli poena constituitur, quam in eiusmodi negotiis frequentissimam fuisse nemo fere ignorat; similiter n. 3172 vs. 82 sqq. ingens multa proponitur, si Nicareta pecuniam debitam in tempore accipere noluerit. In poenae significatione quod Ahrensius coniecit διπλασίαν | ἀν[τ]ισ[άκω]σιν, etsi omnium post eum editorum assensum tulit, tamen hoc vocabulum ita usurpatum esse probari nequit, et litterae superstites aliud monstrare videntur. Pro vocabulo ὑπεραμερία semel in illo titulo ἔμπραξις usurpatum est (vs. 156. 157). Utrumque non modo ius pecuniae exigendae et litteras eius iuris testes significat, sed etiam ipsam summam quam cui repetere licet, secundum usum latissime patentem sermonis Graeci, ex quo etiam Attici ἀποτίνειν τὴν καταδίκην dicunt. Ut igitur illic vs. 79. 80 ἀποδότω — τὰς οὑπεραμερίας legitur de pecunia debita reddenda, sic hic διπλασίαν τὰν εἴσπραξιν, i. e. summae debitae duplum poenae loco dare iubetur creditor. Neque Attica forma εἴσπραξις pro Boeotica ἔμπραξις usurpata illa quidem aetate ullam habet offensionem, siquidem eadem confusione frequenter ἐκ et ἔκγονος in titulis aetate supparibus legitur pro ἐς et ἔσγονος. In reliqua parte tituli non erat cur a prioribus editoribus dissentirem praeter duos locos, ubi illos exempli Rangabéani interpolationibus (v. var. lect.) in errorem inductos existimo; nam v. 10 Μνασιφάνω legerunt Meister et Larfeld, vs. 13 autem Meisterus Ὀνασίδωρος scripsit; at eundem hominem in eodem titulo, quattuor versuum intervallo, modo Onasidorum modo Onasimum vocatum esse ego quidem nunquam credam. Accedit quod [Ὀ]νάσ[ιμ]ος Leakiani apographo lacunam accurate explet eodemque nomine hic homo etiam n. 3172 vs. 14 et n. 3191 vs. 14 significatur.

3174 Κτεισίαο ἄρχοντος Βοιωτῦς, | Ἐρχομεν[ί]υς δὲ Καραΐχω Ἑρ|-
20 μαΐω, πολεμαρχιόντων Ἀν|τιγενίδαο Εὐκρατίδαο, | Καφισοδώρ[ω] Ἀρί-
25 στωνος, | Τιμομείλω Καφισίωνος, | γραμματίδδοντος τῦ[ς] | πολεμάρ-
χυς [Δ]ιωνουσίω | Καλλιμέλιος, τυ[ὶ π]ρᾶτον | ἐστροτεύαθη· Δέ[ξω]ν
30 Ἀ[θ]α|νίαο, Καλλικράτεις Χιόνιος, | Κ[λ]ιάρετος Φιλοξένω, Διου|σίας
Ὀ[λι]ουνπίωνος, | Ἄνδρων Ἀριστίωνος, | [Θ]ίω[ν] Ἀρχέλαο, Ὁμολ[ώ]ι-
χο[ς . .]|στενίδαο, Ὀξούμαχος Λούκω|νος, Καλλιώνδας Μυρίχω, [Ἀ]|-
35 πολλό⟨υ⟩δωρος Κλίω[νος, ...]|ιμών Μού[ρ]ωνος, Ἀκρ[. . . . .,
Κα]|φισόδωρος Ἀντι . . . ., | . . ρω[ν] Ὀνασίμω, Κα[. . . . .
40 Ἀ]λεξίνω, Νίκων . . . . . ., ...|κλί[δ]ας Ἀθ[αν . . . .].

De aetate cf. adn. ad n. 2830. 3173. Nonnulla nomina non plane certa sunt, praecipue in sex postremis versibus, quos unus Rangabé habet. Vs. 35 Keilius aut Ἀπολλόδωρος aut Πολιούδωρος fuisse coniecit, ex quibus hoc recepit Meister, illud Larfeld. Vs. 36 Μούκωνος intactum reliquerunt Meister et Larfeld, Μού[ρ]ωνος emendavit Keil.

3175 Orchomeni, lapis ecclesiae parieti interiori insertus. Vs. 1—26 ed. E. Curtius Mus. Rhen. II (1843) p. 108 n. 8, vs. 1—41 exscripsit Ross, cuius ex schedis adhibito etiam Curtii exemplo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 3 n. II (Lebas *Inscr.* II, 626). Septem extremos versus addidit Rangabé *Ant. Hell.* 1304. (Ex his omnibus apographis repetivit K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 562 n. XXXVIII*a*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 203 n. 11. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 13. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 173 n. 476. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 292). Lollingius frustra quaesivit.

[*Textum vide pag. seq.*]

Var. lect. Vs. 1 ΦΙΛΟΚΩΜΩ Ross., Φ.Ο.ΩΜΩ Curtius, ΦΙΛΟΔΑΜΩ Rang. Sed illud in lapide esse definite testatur P. Foucart *Bull. de corresp. Hell.* IV (1880) p. 88 not. 1. || Ibid. litteras uncis circumscriptas unus Rangabé habet, sed is extremam litteram Ε omittit. || Vs. 2 ΘΙΟΓΕΝΙΔΑΩ Rang. || Vs. 3 extr. ΘΕΥ pro ΠΕΔ. || Vs. 4 init. ΑΥΛΕΙΩ.ΙΑΛΙΟΣ Ross, ΑΙΙΛ¯ΙΩΟΙΛΛΙΟΣ Rangabé, Λ.ΑΣΙΩ. Curtius. || Vs. 5 init. ΤΟ omittunt Rangabé et Ross, apud hunc etiam insequens Σ desideratur. || Ibid. sub fin. ΑΥΡΕΙΤΩ Rang. || Vs. 6 ΤΟΙΙ Rang., ΤΟΝ Ross, Curtius. || Vs. 7 ΔΩΡΙΟΣ Curtius, ΔΩΡΟΣ Ross, Rang. || Vs. 8 init. ΤΙ om. Rang. || Ibid. ΤΙΜΑΣΟΙΩΙΓΓΩΑΘ idem. || Vs. 9 extr. ΡΕΙΑ Curtius, ΡΕΙΛ Ross, Rang. || Vs. 10 init. ΛΑΣ Rang. || Ibid. sub fin. ΓΙΤΟΝΙΟΣ Curtius, ΓΙΤΟΝΙΟΣ Rang., ΓΕΤΟΝΙΟΣ Ross. || Vs. 11 ΑΜΕΙΝΟΚΛΕΙΟΣ Rang. || Vs. 12 init. ΙΟΣ sine lacunae significatione Rang. || Vs. 13 init. ΟΔΩΡΥΧ Rang. || Vs. 14 postremam litteram non habent Ross et Rang. || Vs. 15 init. ΝΟΣϹΦΙΛ Ross. || Vs. 16 init. ΟΣ Rang., ΙΟΣ Curtius, .ΙΟΣ Ross. || Ibid. ΑΡΙΣΤΟΝΟΣ Rang. || Ibid. fin. ΑΡΙΣΤΟΓ Rang., ΑΡΙΣΤΟΙ Curtius, ΑΡΙΣΤΟΝ. Ross. || Vs. 17 primam litteram om. Ross et Curtius. || Ibid. ΝΗΣ Rang., ΝΕΣΧΙΛΟΥΔΕΙΟΣ Curtius. || Ibid. fin. ΙΧΙΟ Rang., ΙΧΙΟΣ Ross. || Vs. 18 ΔΙΟΝΙΟΥΣΙΟΣ Curt., ΔΙΩΝΙΟΥΣΙΩΣ Ross, ΔΙΩΝΙΟΥΣΙΟΣ Rang. || Ibid. ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΣ Rang. || Vs. 19 .ΙΚΟ..ΛΕΙΟΣΙΜΝ Ross. Inter ΕΙΟΣ et ΜΝ Rang. lacunam habet. || Vs. 20 primam litteram Α om. Rang. || Ibid. ΩΝΑΣΙΜΟΣ Curtius. || Ibid. ΒΙΩΤΤΩ et in fine ΧΑ pro ΚΑ Rang. || Vs. 21 init. ΡΑΩΝ Rang., .ΑΙΩΝ Ross, ΙΑΙΩΝ Curtius. || Vs. 23 init. ΜΩΝΕΝ ΔΑ Rang. || Ibid. fin. ΑΘΑΝΙΣ id. || Vs. 24 alterum ΜΝΑ abest ab exemplo Rangabéano, litterae Ι...ΩΝΣΑΜΙ a Rossiano. Curtius omnia habet. || Vs. 25 Φ om. Rang. || Vs. 26 ΚΑΡΑΧΟΣ Ross. || Ibid. ΤΙΜ om. Rang. || Ibid. extremum Ω om. Ross, Curtius. || Vs. 27 Ν unus Rang. habet. || Vs. 28 ΛΙΓΓΙΔ Σ ΡΝΟΜΙΑΙΩ ΕΙΚ Rang., ΛΙΓΓΙΔΑΣΞΕΝΟ.ΑΙΟΣΕ Ross. || Vs. 29 ΝΘΑΟΣ Rang., .ΟΛΟΣ Ross. || Ibid. postremae decem litterae absunt ab exemplo Rossiano,

ΦΙΛΟΚΩΜΩΑΡΧΟ[ΝΤΟΣΒ]ΟΙΩΤΟΙΣΕΡΧΟΜΕ.
ΟΙΣΔΕΘΙΟΓΝΕΙΤΙΔΑΟΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΕΥΧΑΡΙΔΑΟΔΑΜΑΤΡΙΧΙΩΚΑΦΙΣΙΑΔΑΟΠΕΔ
ΑΥΛΕΙΩΦΙΑΛΙΟΣΠΟΤΑΜΟΔΩΡΙΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔ
ΟΝ[ΤΟ]ΣΤΟΙΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΣΠΟΛΥΡΕΙΤΩΘΙΟ
ΚΟΥΔΕΙΩΤΟΙΙΠΡΑΤΟΝΕΣΤΡΟΤΕΥΑΘΗ
ΜΝΑΣΙΔΙΚΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΙΟΣΠΟΥΘΙΑΣΘΙΟΔ
ΟΤΙΟΣΘΡΑΣΥΛΑΟΣΤΙΜΑΣΙΘΙΩΙΠΠΩΝΑΘΑΝ
ΟΔΩΡΙΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΟΛΥΜΠΙΧΙΟΣΚΟΡΕΙΑ
ΔΑΣΞΕΝΩΝΙΟΣΕΥΠΟΜΠΟΣΚΑΛΛΙΓΙΤΟΝΙΟΣΠΟ
ΥΘΩΝΑΜΙΝΟΚΛΕΙΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΣΑΓΑΣ
.ΙΟΣΠΟΥΘΟΔΩΡΟΣΟΡΝΙΗΟΣΤΙΜΟΛΛΕΙΘΙ
ΟΔΩΡΙΧΙΟΣΕΥΡΥΛΟΧΟΣFΑΣΤΙΝΙΟΣΠΤΩ.
ΝΑΝΑΣΙΩΝΙΟΣΑΜΙΝΙΑΣΤΙΜΩΝΙΟΣΑΓΕΙΣ[Α]
ΝΔΡΟΣΦΙΛΩΝΙΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΛΑΚΡΑΤΕ
ΙΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΑΡΙΣΤΟΝ.
[Ε]ΝΕΙΣΦΙΛΟΚΛΕΙΟΣΔΕΥΞΙΠΠΟΣΟΛΥΜΠΙΧΙΟΣ
ΔΙΩΝΙΟΥΣΙΟΣΤΕΛΕΣΑΡΧΙΟΣΚΑΛΛΙΑΣ
ΝΙΚΟΚΛΕΙΟΣΜΝΑΣΙΝΙΚΟΣΑΡΙΣΤΟΔ
ΑΜΙΟΣΟΝΑΣΙΜΟΣΒΙΟΤΤΩΓΛΑΥΚΟΣΚΑ
ΡΑΙΩΝΙΟΣΜΝΑΣΙΘΑΛΕΙΣΘΙΟΠΟΜΠΙΟΣΣ
ΑΘΩΝΟΜΟΛΩΙΧΙΟΣΕΥΑΓΓΕΛΟΣΘΙΟΤΙ
ΜΩΜΕΝΕΔΑΜΟΣΘΙΟΤΙΜΩΕΡΜΩΝΑΘΑΝΙΗ
ΟΣΜΝΑΣΙΩΝΜΝΑΣΙΘΙΩΔΑΜΙ...ΩΝΣΑΜΙ
ΧΙΟΣΜΥΡΤΩΝΣΟΜΦΟΡΩΝ
ΙΟΣΚΑΡΑΙΧΟΣΤΙΜΑΝΔΡΙ [Ω]
ΟΣ........[Ν]..ΚΑ
ΛΙΠΠΙΔΑΣΞΕΝΟ..ΑΙΟΣΕ....
.ΟΛΟΣΕΥΦΑΜΙΟΣΚΑΛΛΙΣΤΡΟ[ΤΟΣΚΑΛΛΙΣΤ]
ΡΟΤ[Ι]ΟΣΠΟΤΑΜΟΔΙ.ΟΣΠΡΟΚΛΕΙΟΣΤΕΛΕ[Σ]
[Ι]ΑΣ[Κ]ΑΠΙΩΝΙΟΣΠΑΣΩΝ[ΠΟΛΟΥΞΕΝΙΟΣΘΙΟ]
ΤΕΛΕΙΣΑΘΑΝΟΔΩΡΙΟΣΔΑΜΑΤΡΙΧΟΣΣΤΡΑ
..ΙΟΣΑΝΤΙΓΩΝΙΑΡΩΝΙΟΣΚΑΛΛΙΑΣΑΡΙΣ
ΤΟΚΛΙΔΑΟΣΩ.ΧΝΕΙΣΣΩ.ΠΑΣΙΔΑΟΙΘΥΚΡ
.ΤΕΙΣΑΡΧΙΚΛΙΔΑΟ[Α.ΗΣΤΙΩΝ]ΛΥΚ[Ι]ΝΙΟ
.ΧΑΡ..ΔΑΣΚΑΡΩΝΙΟΣΜΕΔΩΝΤΙΜΩΝΙΟ[Σ]
ΔΙΟΤΙΜΟΣΘΡΑΣΩΝΙΟΣΑΘΑΝΙΑΣΑΝΔΡ
...ΠΡΟΚΡΙΤΟΣΜΕΙΛΙΗΟΣΚΑΛΛΙΠΠΟΣFΑΣΑΝ.
..ΛΑΑΡΧΟΣΤΙΜΟΛΑΙΟΣΞΕΝΩΝΦΙΛΕ[ΤΗΡ]
..ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣΑΣΚΛΑΠΙΧΙΟΣΚΑΦΙΣΙΩΝΔΥ.
.ΙΟΣΕΥΜΕΙΛΟΣΕΥΚΛΕΙΔΑΟΑΜΕΥΣΙΑΣΚΕΦΩΝΙΟ[Σ]
ΘΥΜΕΛΟΣΔΑΠΕΤΑΟΑΓΕΙΣΙΝΙΚΟΣΑΡΕΙΣΤΩΝΟΣ
ΑΜΟΔΩΡΟΣΕΥΡΩΤΙΩΝΟΣΚΡΑΤΕΥΑΜΙΜΝΙΣΟ
ΩΑΝΤΙΚΡΑΤΕΙΣΧΗΡΩΣΔΑΟΕΥΘΟΥΜΟΣΤΕΛΕΣΙ
ΦΡΟΝΙΣΚΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΙΟΣΦΙΛΟΞΕΝΟΣ
ΕΦΩΝΙΧΟΣΑΘΑΝΑΔΑΣΑΝΔΡΟΤΕΛΕΙΟΣΣΩΤΗ
ΣΟΔΩΡΙΟΣΠΟΥΘΟΝΙΚΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙΟΣ
ΙΝΟΣΤΡΟΣΟΣΠΡΑΞΙΩΝΙΟΣΚΟΡΟΠΙΔΑΣΔΟ ΧΙΑΛΙΟ
ΤΕΛΕΣΙΑΣΑΡΙΜΩΝΟΣ

item omnia quae in sequentibus versibus uncis circumdedi. || Vs. 31 Ω ΣΩΝ pro ΠΑΣΩΝ Rang. || Vs. 32 init. ΤΕΛΕΙΣ Rang., ΚΛΕΙΣ Ross. || Ibid. ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ Ross, ΔΑΜΑΤΡΙΧΟΣ Rang. || Ibid. fin. ΣΤΡΑ Ross, ΕΤΙ Rang. || Vs. 33 init. ..ΙΟΣ Ross, ΙΟΝΙΟΣ Rang. || Ibid. ΑΝΤΙΝΩΡ Rang. || Vs. 34 init. ΤΟΚΛΙΔΑΟ Rang., .ΟΚΛΙΔΑΟ Ross. || Ibid. ΣΩ.ΧΝΕΙΣ Ross, Rangabé litteram Χ omittit. || Ibid. ΣΩ.ΠΑΣΙΔ.Θ Ross, ΣΩΣFΑΣΙΔΑΟ Rang. || Ibid. fin. ΙΘΥΚΡ Rang., ΙΟΥΚΡ Ross. || Vs. 35 init. litterae defectum non notat Rangabé. || Ibid. ΑΡΧΙΚΡΑΤΙΔΑΟ Rang. || Vs. 36 init. ΧΑΡ om. Rang. || Ibid. ΚΑΡΩΝΙΟΣ Rang., ΙΑΡΩΝΙΟΣ Ross. || Vs. 37 init. ΟΤΙΜΟΣ, lacuna non notata, Rang. || Ibid. fin. ΑΝΑΡΩ idem. || Vs. 38 ..ΚΡΙΤΟΣΜΙΛΙΗΟΣ Rang., ΠΡΟΚΡΙΤΟΣΜΕΙΛΙΝΟΣ Ross. || Ibid. fin. FΑΣΑΝΑ Rang. || Vs. 39 init. ..ΛΑΑΡΧΟΣ Ross, ΟΛΑΑΡΧΟΣ Rang. || Ibid. ΤΙΜΟΔΔΙΟΣ Rang., ΤΙΜΟΛΑΙΟΣ Ross. || Vs. 40 init. lacunam Rangabé non indicat. || Ibid. ΑΣΧΛΑΠ Rang., ΑΣΚΛΑΠ Ross. || Vs. 41 init. ΧΟΣ Rang., .ΙΟΣ Ross. || Ibid.

ΑΜΕΥΣ Rang., ΑΜϜΥΣ Ross. || Reliqua (vs. 42—49) uni Rangabéo debentur. Ceterum sigma ubique apud Rossium Σ, apud Curtium et Rangabéum Σ est.

Φιλοκώμω ἄρχοντος Βοιωτοῖς, Ἐρχομε[νί]|οις δὲ Θιογνειτίδαο, πολεμαρχιόντων | Εὐχαρίδαο Δαματριχίω, Καφισιάδαο Πεδ|α[κ]λείω, Φί[λ]λιος Ποταμοδωρίω, γραμματίδ[δ]|οντος τοῖς πολεμάρχοις Πολυρείτω Θιο|κουδείω τοὶ πρᾶτον ἐστροτεύαθη·

Μνασίδικος Ἀθανοδώριος, Πουθίας Θιοδ|ότιος, Θρασύλαος Τιμασιθίω, Ἵππων Ἀθαν|οδώριος, Ἀπολλόδωρος Ὀλυμπίχιος, Κορειά|δας Ξενώνιος, Εὔπομπος Καλλιγιτόνιος, Πο|ύθων Ἀμινοκλεῖος, Καλλικράτεις Ἀγασ|[ιῆ]ος, Πουθόδωρος Ὀρνιῆος, Τιμόλλει Θι|οδωρίχιος, Εὐρύλοχος Ϝαστίνιος, Πτω[ί]|ων Ἀνασίωνος, Ἀμινίας Τιμώνιος, Ἀγείσα|νδρος Φιλώνιος, Καφισόδωρος Λακράτε|ιος, Ἀριστοκλεῖς Ἀρίστωνος, Ἀριστο[μ|έ]νεις Φιλοκλεῖος, Δεύξιππος Ὀλυμπίχιος, | Διωνιούσιος Τελεσάρχιος, Καλλίας | Νικοκλεῖος, Μνασίνικος Ἀριστοδ|άμιος, Ὀνάσιμος Βιόττω, Γλαῦκος Κα|ραϊώνιος, Μνασιθάλεις Θιοπόμπιος, Σ|άθων Ὁμολωΐχιος, Εὐάγγελος Θιοτί|μω, Μενέδαμος Διοτίμω, Ἕρμων Ἀθανιῆ|ος, Μνασίων Μνασιθίω, Δαμ[οτί]ων Σαμί|χιος, Μύρτων Σομφόρω, Ν............|ιος, ... ν ..κα[........ Καλ]|λιππίδας Ξενο[λ]άιος, Ἐ........|ολος Εὐφάμιος, Καλλίστροτος Καλλιστ|ρότιος, Ποταμόδ[ωρ]ος Προκλεῖος, Τελεσ|ίας Καπιώνιος, Πάσων Πολουξένιος, Θιο|τέλεις Ἀθανοδώριος, Δαμάτριχος Στρα|[τών]ιος, Ἀντίγων Ἱαρώνιος, Καλλίας Ἀρισ|τοκλίδαο, Σω[φά]νεις Σωπα[τρ]ίδαο, Ἰθυκρ|[ά]τεις Ἀρχικλίδαο, [Ἁφ]ηστίων Λυκίνιο[ς,] | Χαρ[ών]δας Καρώνιος, Μέδων Τιμώνιος, | Διότιμος Θρασώνιος, Ἀθανίας Ἀνδρ[ών|ιος], Πρόκριτος Μειλιῆος, Κάλλιππος Ϝασάν[δρ|ω], Λάαρχος Τιμολάϊος, Ξένων Φιλετήρ[ι|ος], Ἀρίσταρχος Ἀσκλαπίχιος, Καφισίων Δυ[νά|τ]ιος, Εὔμειλος Εὐκλείδαο, Ἀμευσίας Κεφώνιος, | [Ε]ὔμε[ι]λος [Λ]α[γ]έταο, Ἀγεισίνικος Ἀρ⟨ε⟩ίστωνος, | [Ποτ]αμόδωρος Εὐρ[υ]τίωνος, Κρατεύα[ς] ....|.ω, Ἀντικράτεις Χηρώ[ν]δαο, Εὔθουμος Τελεσι[ῆος, | Εὐ]φρονίσκος Καφισοδώριος, Φιλόξενος | [Κ]εφωνίχ[ι]ος, Ἀθανάδας Ἀνδροτέλειος, Σώτη[ρος | Καφι]σοδώριος, Πουθόνικος Φιλοκράτειος, | [Δ]ινόστρο[τ]ος Πραξιώνιος, Κοροπίδας Δο[ρκ]ί[λ]λιος, | Τελεσίας [Χ]αριμώνιος.

Quia plerumque adiectivo patronymico, multo rarius genetivo significatur origo paterna, recte Larfeldius hunc catalogum medio saeculo a. Chr. tertio recentiorem esse posse negavit. Sed quod eum ipsi fere anno 250 a. Chr. tribuit, vereor ut aliquot decenniis recentiorem existimaverit, quam re vera est. Neque enim quisquam dubitavit, quin hic idem significaretur Boeotorum archon communis, qui in dedicatione Acraephiensi n. 2723 accuratius Philocomus Antigenis f. Thespiensis vocatur. Atqui illi titulo tempore supparem esse alterum eiusdem generis item Acraephiensem n. 2724*b* nomen Onymasti Nicolai f. Thespiensis prodit, qui utrobique vatis munere fungitur. Iam in eo quidem inter ἀφεδριατεύοντας est Thoeno Timogitonis f. Orchomenius, quem eundem inter equites Alexandri regis habes n. 3206. Quae res sane non impedit quominus monumentum illud vel triginta annis post regis expeditionem erectum statuas; etenim militasse hominem etiamtum adulescentem, illi dedicationi vero Boeotorum nomine interfuisse provectiore aetate probabile est. Sed certe multis post 300 a. Chr. annis ille titulus incisus non fuerit. Porro cum ipsa monumenta doceant, Onymastum illum per plures annos vaticinandi artem exercuisse, fieri facile potest, ut n. 2723 aliquot annis recentior sit quam n. 2724*b*, tamen ultra annum 280 a. Chr. descendere vix licebit. Iam hic inter tirones invenimus Mnasidicum Athanodori f.; quod idem nomen inter illos equites est, qui Alexandrum in Asiam secuti erant. Sed idem homo nullo modo esse potest, nam sic Philocomus archon expeditione regis Asiatica prior esset, quod et propter illam formam foederis Boeotici quae in titulis dedicationis tripodum significatur, quae utique post Thebas restitutas demum (a. 316 a. Chr.) originem cepit, et multis aliis de causis incredibile est. Contra si hunc illius nepotem esse statuimus, avus circiter 370 a. Chr., filius 340 a. Chr., nepos 310 a. Chr. natus sit, ut huius tituli aetas fere 290 a. Chr. esse videatur. Qua cum re optime convenit, quod hic duos tirones habemus, quorum nepotes cognomines in eis laterculis recensentur, qui proxime post 220 a. Chr. lapidi incisi sunt, Τελεσίας Χαριμώνιος enim et hic et n. 3179, Ποταμόδωρος Εὐρουτίωνος n. 3180 est. Aliquem ex horum maioribus habes C. I. A. II, 21 (377/6 a. Chr.). Denique Hipponis Athanodori f. qui hic est, filius esse videtur Athanodorus Hipponis f. polemarchus titulorum n. 3172. 3179. Qui, quoniam filium quindecim aut viginti annos post patris tirocinium natum esse probabile est, quinquagenarius aut aliquot annis maior magistratu functus videtur; qua cum re bene convenit, quod n. 3172 iam adulta aetate filium Nicoclem habet. Quibus omnibus reputatis Philocomi annum a 290 a. Chr. utique non multum abesse existimaverim. — Vs. 40. 41 adiectivum patronymicum Δυ[νά|τ]ιος supplevi ex titulo 3184, ubi Δούνατος hominis Orchomenii nomen est. Littera υ in hoc laterculo frequenter servatur.

3176 Tabula marmoris albi, in ecclesia Panagiae quae est in vico *Karyá* prope Orchomenum (*Skripu*) liminis vice fungens in porta sacrarii. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide ad dextram.*]

Θιὸς τύχαν ἀγαθάν. | Πωτάλλιος ἄρχοντος Σωστρο[τίω τὸ πέ]|τρατον, πολεμαρχι[όντων Π]ρατο[λ]ά[ω | Π]ουθίχω, Καφισ[οδώρω Καφισ]οδοτίω, Ἀν.... | Μοιριχίω, γραμματ[ίδδοντος ..]ριάλω Ἡσ[χ.....]· | Χαρῖνος Νίκωνος, ...ρων Ἀλ...., ...|ας [Ζ]ηνώνιος, ...νω, Σιμί[ας | Δ]ιογιτώνδα[ο, ...] κη[... | ..], Πρόξενο[ς ....]ιος, Φ[..|...... Με]λάννιος, ..., Κα..|.....νος Τιμο.........., ...ας | [Ἀ]σωπώνιος, Α..δα[ς Σωκ]ράτιος, | ....χιος, Πυ[ρρ]ῖν[ος ....., ...ίδ[ας | Ἀ]γεισίππιος, Ξενοπω......., Ἐμπέ[δων | Χ]αριάδαο, Ἀγάθων [Θεοκλίδα]ο(?), Κ[α]λ[λίας | Ἀθ]ανοκρίτιος, Πουθ........... | Ἐπιξένι[ο]ς, Ἀγεισίας [........... | Ἡ]σχύλιος, [Β]ουκάτ[τει.......].

Propter adiectivorum patronymicorum usum paene constantem hic laterculus medio saeculo a. Chr. n. tertio non videtur recentior. De scriptura Ζηνώνιος vs. 7 cf. adn. ad n. 3092.

ΘΙΟΣΤΥΧΑΝΑΓΑΘΑΝ
ΠΩΤΑΛΛΙΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΣΩΣΤΡΟΙ///
ΤΡΑΤΟΝΠΟΛΕΜΑΡΧΙ/////////// ΤΡΑΤΟΔΑ
ΟΥΘΙΧΩΚΑΦΙΣ ΟΔΟΤΙΩΑΝ
ΜΟΙΡΙΧΙΩΓΡΑΜΜΑΤ ΡΙΑΛΩΗΣ
ΧΑΡΙΝΟΣΝΙΚΩΝΟΣ ΡΩΝΑΛ
ΑΣ//ΗΝΩΝΙΟΣ ΝΩΣΙΜΙ
ΙΟΓΙΤΩΝΔΑ ΙΙΚΗ
ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΙΟΣΦ
ΛΑΝΝΙΟΣΙ ΚΑ
ΝΟΣΤΙΜΟ ΛΣ
ΣΩΠΩΝΙΟΣΑ//ΙΙΔΑ ΡΑΤΙΟΣ
ΧΙΟΣΠΥ ΙΝ ΙΔ
ΓΕΙΣΙΠΠΙΟΣΞΕΝΟΠΩ ΕΜΠΕ
ΑΡΙΑΔΑΟΑΓΑΘΩΝΟΣ ΟΚΛΛ
ΑΝΟΚΡΙΤΙΟΣΠΟΥΘ
ΕΠΙΞΕΝΙΑΣΑΓΕΙΣΙΑΣ
ΣΧΥΛΙΟΣ//ΟΥΚΑ

3177 Fragmentum lapidis leucophaei, Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia S. Sozontis. Exscripsit Lolling.

ΟΙ Ι Ι
ↃF Μ //////
ΝΔΙΟΓΙΤΟ
ΛΣΩΝΙΟΣΧ
ΛΛΙΜΕΝΕ//
ΛΣΩΝΙΟΣΛ
///////ΚΛΕΙΟΣΛ
ΙΣΟΔΩΡΙΟΣ
ΛΜΩΝΙΟΣ
ΙΔ'//ΧΑΡΙ

.......οι....... | .... Θεμ[ιστ............. |
........ω]ν Διογιτό[νιος, ... | .... Μν]ασώνιος,
Χ[......... | ...., Κα]λλιμένε[ις .... | ....
Μν]ασώνιος, Λ[....... | ....κ]λεῖος, Λ[........ | ....
Καφ]ισοδώριος, [........ | .... Δα]μώνιος, ... |
.........ἰδ[αο], Χαρι......

De aetate cf. adn. ad n. 3176.

3178 Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia monasterii. Edd. Ussing Inscr. inedd. p. 41 n. 52. Pittakis Eph. 819. Rangabé *Ant. Hell.* 1305. Lebas *Inscr.* II, 624 (K. Keil Zur Sylloge Inscript. Boeot. p. 569 n. XXXVIII*b*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 214 n. 20. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 22. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 178 n. 484). Contulit Lolling.

ΠΡΩΤΟΜΑΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΒΟΙΩΤΥΣΕΡΧΟΜΕΝΙΥΣΔΕ
ΕΥΑΓΟΡΑΟΦΟΞΩΝΟΣΠΟΛΕ
ΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΟΝΑΣΙΜΩΘΙΟΓΙ
ΤΟΝΟΣΕΛΑΣΙΠΠΩΞΕΝΟΤΙΜΩ
ΚΩΜΙΝΑΟΤΕΛΕΣΙΠΠΩΓΡΑΜ
ΜΑΤΙΔΟΝΤΟΣΤΥΣΠΟΛ
ΕΜΑΡΧΥΣΚΑΛΟΚΛΙΔΑΟ
ΦΙΛΟΜΕΙΛΩΤΥΙΠΡΑΤΟΝ
ΣΤΡΟΤΕΥΑΘΗΑΘΑΝΙΑΣ
ΩΝΟΣΠΟΤΑΜΩΝ
ΟΣΤΟΣΕΥ
ΛΓΙΛ

Πρωτομάχω ἄρχοντος | Βοιωτῦς, Ἐρχομενίυς δὲ | Εὐαγόραο Φόξωνος, πολε|μαρχιόντων Ὀνασίμω Θιογί|τονος, Ἐλασίππω Ξενοτίμω, | Κωμίναο Τελεσίππω, γραμ|ματίδοντος τῦς πολ|εμάρχυς Καλοκλίδαο | Φιλομείλω, τυὶ πρᾶτον | [ἐσ]τροτεύαθη· Ἀθανίας | ..ωνος, Ποτάμων ... ..., | [Εὔν]οστος Εὐ[....., ...|κ]λείδ[ας (?) .....].

Qui hic sunt tres polemarchi, ad unum omnes Onasimo archonte in Nicaretae titulo (n. 3172) inter praedes redeunt, Cominas Telesippi f. Damophili anno (n. 3180) item polemarchi magistratu fungitur. Inde iure collegeris, Protomachi annum illis duobus tempore supparem esse. Quod ad n. 245 dixi eum Apollodoro et Philone antiquiorem videri, de eo nunc vehementer dubito, quia tituli n. 246. 247 non in eadem planicie infra n. 245 incisi sunt, sed in alio latere. Caloclidas Philomeli f., qui hic scriba est, inter testes recensetur Ctesia archonte (n. 3173).

3179 Orchomeni (*Skripu*) in eo lapide, qui habet titulum Nicaretae (n. 3172); in antica parte summo loco est hic titulus, infra eum sequuntur inscriptionis ad Nicaretae res spectantis versus 73—101. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IV (1880) p. 77 *A* (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 57 n. 19*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 17. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 179 p. 485. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 293). Contulit Lolling et aliquot litterarum ectypum misit.

ΟΝΑΣΙΜΩΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΥΣΕΡΧΟΜΕΝΙΥΣ
ΔΕΠΟΛΥΚΡΑΤΙΟΣΜΥΡΙΧΙΩΠΟΛΕΜΑΡ
ΧΙΟΝΤΩΝΦΙΛΟΜΕΙΛΩΦΙΛΩΝΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩ
ΡΩΔΙΩΝΙΟΥΣΙΩΑΘΑΝΟΔΩΡΩΙΠΠΩΝΟΣΓΡΑΜΑ
ΤΙΔΟΝΤΟΣΤΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧΥΣΔΑΙΚΡΑΤΙΔΑΟΑ
ΠΟΛΛΩΝΙΔΑΟΤΥΙΠΡΑΤΟΝΕΣΣΤΡΟΤΕΥΑΘΗ *sic*
ΑΜΦΙΚΤΟΥΩΝΔΡΩΠΟΥΛΩΕΥΚΛΕΙΣΔΙΩΝΙΟΥΣΟ
ΔΩΡΩΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΣΚΑΛΙΜΕΛΙΟΣΑΝΤΙΧΑΡΙΔΑ.
ΚΡΙΝΙΠΠΩΕΥΠΟΜΠΟΣΑΡΧΕΛΑΟΞΕΝΟΤΙΜΟΣ
ΦΙΔΟΜΕΙΛΩΠΙΣΙΔΙΚΟΣΑΡΚΕΣΩΝΟΣΠΟΥΘΙΛΛΕΙ
ΤΙΜΟΓΙΤΟΝΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΣΠΟΥΡΕΙΝΙΔΑΟ
ΑΝΤΙΓΩΝΓΛΑΥΚΩΔΙΟΔΩΡΟΣΚΛΙΜΝΑΣ
ΤΩΤΕΛΕΣΙΑΣΧΑΡΙΜΩΝΟΣΔΑΜΟΦΑΝ
ΤΟΣΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΟΚΛΙΜΑΧΙΔΑΣ
ΚΛΙΜΑΧΙΔΑΟΜΕΛΙΤΩΝΟΦΕΛΕΙ
ΜΩΠΡΑΞΙ///ΝΤΙΜΑΣΙΩΝΟΣΝΙΚΑΔΑΣ
ΚΑΦΙΣΙΑΟΔΙΩΝΟΥΣΙΟΣΜΝΑΣΙΩΝΟΣ
ΑΡΧΕΠΟΛΙΣΟΦΕΛΕΙΜΩ
ΓΕΡΗΝΙΧΟΣΕΡΜΩΝΟΣΘΕΟΔΩΡΙΧΟΣ

ΤΙΜΩΝΟΣΠΑΣΑΡΕΤΟΣΕΝΠΕΔΩΝΟΣ
ϜΕΛΙΞΙΩΝΔΙΟΚΛΕΙΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΕΠΙΞΕΝΟΣΚΡΙΤΟΝΙΚΩ
ΦΙΛΟΣΣΤΡΟΤΟΣΝΙΚΩΝΟΣΔΑΜΟΧΑΡΙ
ΔΑΣΜΝΑΣΙΚΛΙΔΑΟΞΕΝΟΚΛΕΙΣΕΠΙΞΕ
ΝΩΝΙΚΟΤΕΛΕΙΣΛΟΥΣΙΑΟΝΙΥΜΕΙΝΙΟΣ
ΠΟΛΙΟΥΞΕΝΩΛΙΠΑΡΟΣΟΝΑΣΙΜΩΚΛΕ
ΩΝΑΓΕΙΣΑΝΔΡΩΚΛΕΑΡΙΣΤΟΣΠΑΡΜΕΝΙΣ
ΚΩΕΥΘΙΟΥΜΙΔΑΣΔΙΩΝΙΟΥΣΙΩΝΕΑΝΔΡΟΣ
ΑΜΙΝΙΑΟΚΑΠΩΝΘΙΟΔΩΡΩΝΙΚΟΔΑΜΟΣΣΩΣ.
ΔΑΜΩΑΝΘΕΥΣΑΝΤΙΦΑΝΕΟΣΔΑΜΩΝΑΡΙΣ
ΤΟΦΑΝΙΟΣΑΜΙΝΑΔΑΣΚΑΦΙΣΙΑΟΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙΣ
ΚΑΛΛΙΚΛΙΔΑΟΑΡΙΣΤΙΩΝΛΑΜΜΩΦΙ
ΛΙΣΤΙΔΑΣΑΘΑΝΙΑΟΑΡΙΣΤΙΩΝΔΙΩ
ΝΙΟΥΣΙΩΝΑΝΤΙΚΡΑΤΕΙΣΑΝΤΙΚΡΑΤΕΟΣ
ΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣΑΠΟΛΛΟ
ΔΩΡΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩ ΘΕΩΝΠΟΥΘΙΩΝΟΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΕΥΒΩΛΙΔΑΟΦΙΛΟΞΕΝΟΣΠΑΝ
ΤΑΚΛΕΙΟΣΤΙΜΟΚΡΙΤΟΣΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΟΣ
ΚΟΥΝΩΝΕΡΜΑΙΣΚΩΕΥΑΝΓΕΛΟΣΔΑΜΩΝΟΣ
ΕΥΚΛΕΙΩΝΑΜΙΝΟΔΩΡΩ///
ΟΜΟΛΩΙΧΟΣΤΙΜΩΝΟΣ///ΑΛΛΙΑΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΟΣ
ΘΙΟΓΙΤΩΝΑΘΑΝΙΠΠΩΣΑΜΙΑΣΘΙΩΝΟΣ
ΕΙΡΟΔΟΤΟΣΑΡΧΙΠΠΩΔΑΜΑΤΡΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣΦΙΛΩΝΟΣ

Ὀνασίμω ἄρχοντος Βοιωτῦς, Ἐρχομενίυς | δὲ Πολυκράτιος Μυριχίω, πολεμαρ|χιόντων Φιλομείλω Φίλωνος, Καφισοδώ|ρω Διωνιουσίω, Ἀθανοδώρω Ἵππωνος, γραμ(μ)α|τίδοντος τῦς πολεμάρχυς Δαϊκρατίδαο Ἀ|πολλωνίδαο, τυῒ πρᾶτον ἐσστροτεύαθη· | Ἀμφικτούων Δρωπούλω, Εὐκλεῖς Διωνιουσο|δώρω, Ἀριστοκλεῖς Καλ(λ)ιμέλιος, Ἀντιχαρίδα[ς] | Κρινίππω, Εὔπομπος Ἀρχέλαο, Ξενότιμος | Φιδομείλω, Πισίδικος Ἀρκέσωνος, Πουθίλλει | Τιμογίτονος, Καλλικράτεις Πουρεινίδαο, | Ἀντίγων Γλαύκω, Διόδωρος Κλιμνάσ|τω, Τελεσίας Χαρίμωνος, Δαμόφαν|τος Ἀσκλαπιάδαο, Κλιμαχίδας | Κλιμαχίδαο, Μελίτων Ὀφελεί|μω, Πραξί[ω]ν Τιμασίωνος, Νικάδας | Καφισίαο, Διωνούσιος Μνασίωνος, | Γερήνιχος Ἕρμωνος, Ἀρχέπολις Ὀφελείμω, Θεοδώριχος | Τίμωνος, Πασάρετος Ἐνπέδωνος, | Ϝελιξίων Διοκλεῖος, Ἀθανόδωρος | Ἀριστίωνος, Ἐπίξενος Κριτονίκω, | Φιλόσστροτος Νίκωνος, Δαμοχαρί|δας Μνασικλίδαο, Ξενοκλεῖς Ἐπιξέ|νω, Νικοτέλεις Λουσίαο, Νιυμείνιος | Πολιουξένω, Λίπαρος Ὀνασίμω, Κλέ|ων Ἀγεισάνδρω, Κλεάριστος Παρμενίσ|κω, Εὐθιουμίδας Διωνιουσίω, Νέανδρος | Ἀμινίαο, Κάπων Θιοδώρω, Νικόδαμος Σωσ[ι]|δάμω, Ἀνθεὺς Ἀντιφάνεος, Δάμων Ἀρισ|τοφάνιος, Ἀμινάδας Καφισίαο, Τιμοκράτεις | Καλλικλίδαο, Ἀριστίων Λάμμω, Φι|λιστίδας Ἀθανίαο, Ἀριστίων Διω|νιουσίω⟨ν⟩, Ἀντικράτεις Ἀντικράτεος, | Ἀντιγένεις Παρμενίωνος, Ἀπολλό|δωρος Καφισοδώρω, Θέων Πουθίωνος, | Δαμάτριος Εὐβωλίδαο, Φιλόξενος Παν|τακλεῖος, Τιμόκριτος Ἀριστοτέλεος, | Κούνων Ἑρμαΐσκω, Εὐάνγελος Δάμωνος, | Εὐκλείων Ἀμινοδώρω, | Ὁμολώιχος Τίμωνος, [Κ]αλλίας Καλλικράτιος, | Θιογίτων Ἀθανίππω, Σαμίας Θίωνος, | Εἰρόδοτος Ἀρχίππω, Δαμάτριος | Ἀπολλοδώρω, Ἀρίσταρχος Φίλωνος.

De huius tituli aetate cf. quae adnotavi ad inscriptionem Nicaretae (n. 3172), quae eodem archonte et in eodem lapide incisa est.

3180 Orchomeni (*Skripu*), in latere dextro angustiore eiusdem lapidis, qui habet titulum Nicaretae (n. 3172) et catalogos militares n. 3179 et 3181. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hell.* IV (1880) p. 79 *B* (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 58 n. 19 *c*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 18. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialekt-inschriften* I p. 180 n. 486. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 294). Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Ὀνασίμω ἄρχοντος | Βοιωτ[οῖς ....].

Δαμοφίλω ἄρχοντ[ος] | Βοιωτοῖς, Ἐρχομενίοις [δὲ] | Σφοδρίαο Εὐρυτιμίδα[ο], | πολεμαρχιόντων | Κλιοξένω Πολουκρί|τω, Κωμίναο Τελεσι[π]|πίω, Μνάσωνος Με[κ|γ]ήω, γραμματίδδ[ον]|τος τῦς πολεμάρχυς | Πολυκρίτω Φιλοκλειίω, | τυῒ πρᾶτον ἐστροτεύα|θη· Καφισόδωρος Καλ|λίαο, Φίδων Ἀθανοδώ|ρω, Δαμοκράτεις Διωνου|σίω, Ϝαναξίων Ἀριστο|κλεῖος, Πούθων Ἡράκων[ος], | Σωκράτεις Διωνουσοδώ|ρω, Ἀριστίων Ἀριστονίκω, | Ἀνφίνικος Θιοβώλω, | Μνάσων Ἀπολλοδώρω, | Νικόστροτος Πολουκρά|τιος, Νίκων Δωροθέω, | Καραΐχος Ἀπολλοδώρω, | Καλλῖνος Ὀφελείμω, | Καλλικλίδας Πολουξέν[ω], | Ἀντιγένεις Παρμενίω|νος, Κλίων Πουθίωνος, | Πτωΐλλει [Φ]ηνομάχω, | Νίκων Πολουχάρμω, | Εὔμυρος Τέλλιος, | Μέλανθος Διωνουσίω, | Εὔθυμος Πουθανγέλω, | Ξένων Βητίδαο, | Ὀνάσιμος Ἀγεισάνδρω, | Θιότιμος Καλλιμάχω, | Θιοδώριχος Θεοδώρω, | Μύριχος Χηρίππω, Εὐγί|των Χηρίππω, Ἀγεισίλαος | Φιλίππω, Λιόντιχος Λιον|τίχω, Τίμων Σωσάνδρω, | Μνασέας Πάτρωνος, | Ἐπιχαρίδας Ἱαροκλεῖος, | Κλίων Πούθωνος, | Διωνουσόδωρος Μνασι|λάω, Ἀνδροκλεῖς Νικάν|δρω, Δίων Διοδώρω, | Εὔφαμος Ὀγχειστίωνος, | Ϝικαδίων Δάμωνος, | Τιμόλαος Κλιοξένω, | Ποταμόδωρος Εὐρουτίωνος, | Ϝαστίας Κλιοξένω, | Ϝαστιούλλει Σάωνος, | Ἀρισστόλας Δίωνο[ς], | Σαύμειλος Ἀπολλοδώρω, | Φιλοκράτεις Παρμενί|ωνος, Καλλῖνος Μνάσω|νος, Σιμύρτιος Ἀθανίαο, | Ἑρμάϊος Δεξίππω, | Θράσων Νικομάχω, | [...... Διω]νυσίω, Καφισί|ων Σανδρίδαο, | Ἱππίας Ἀγεισι|λάω, Λουσῖνος Εὐ|θουμοκλεῖος, | Διωνούσιος Καφισο|δώρω, Πετρῆος | Μενεκράτιος, | Βουκάττει Ὀνασίμω, | Φιλωνίδας Καλλι|σθένιος, Δαμοκ[λί]|δας Ῥίνκω, Ἀρίσ[τ]ω[ν] | Τίμωνος, Φιλώτα|ς Ἀριστοκλεῖος.

ΟΝΑΣΙΜΩ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΒΟΙΩΤ
ΔΑΜΟΦΙΛΩ ΑΡΧΟΝΤ . .
ΒΟΙΩΤΟΙΣΕΡΧΟΜΕΝΙΟΙΣ
ΣΦΟΔΡΙΑΟΕΥΡΥΤΙΜΙΔΑ.
ΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝ
ΚΛΙΟΞΕΝΩ ΠΟΛΟΥΚΡΙ
ΤΩΚΩΜΙΝΑΟΤΕΛΕΣΙ
ΠΙΩΜΝΑΣΩΝΟΣΜΕ///
FΗΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔ . .
ΤΟΣΤΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧΥΣ
ΠΟΛΥΚΡΙΤΩΦΙΛΟΚΛΕΙΙΩ
ΤΥΙΠΡΑΤΟΝΕΣΤΡΟΤΕΥΑ
ΘΗΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΚΑΛ
ΛΙΑΟΦΙΔΩΝΑΘΑΝΟΔΩ
ΡΩΔΑΜΟΚΡΑΤΕΙΣΔΙΩΝΟΥ
ΣΙΩFΑΝΑΞΙΩΝΑΡΙΣΤΟ
ΚΛΕΙΟΣΠΟΥΘΩΝΗΡΑΚΩΝ . .
ΣΩΚΡΑΤΕΙΣΔΙΩΝΟΥΣΟΔ[Ω]
ΡΩΑΡΙΣΤΙΩΝΑΡΙΣΤΟΝΙΚΩ
ΑΝΦΙΝΙΚΟΣΘΙΟΒΩΛΩ
ΜΝΑΣΩΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩ
ΝΙΚΟΣΤΡΟΤΟΣΠΟΛΟΥΚΡΑ
ΤΙΟΣΝΙΚΩΝΔΩΡΟΘΕΩ
ΚΑΡΑΙΧΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩ
ΚΑΛΛΙΝΟΣΟΦΕΛΕΙΜΩ
ΚΑΛΛΙΚΛΙΔΑΣΠΟΛΟΥΞΕΝ.
ΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΠΑΡΜΕΝΙΩ
ΝΟΣΚΛΙΩΝΠΟΥΘΙΩΝΟΣ
ΠΤΩΙΛΛΕΙΨΗΝΟΜΑΧΩ
ΝΙΚΩΝΠΟΛΟΥΧΑΡΜΩ
ΕΥΜΥΡΟΣΤΕΛΛΙΟΣ
ΜΕΛΑΝΘΟΣΔΙΩΝΟΥΣΙΩ
ΕΥΘΥΜΟΣΠΟΥΘΑΝΓΕΛΩ
ΞΕΝΩΝΒΗΤΙΔΑΟ
ΟΝΑΣΙΜΟΣΑΓΕΙΣΑΝΔΡ[Ω]
ΘΙΟΤΙΜΟΣΚΑΛΛΙΜΑΧΩ
ΘΙΟΔΩΡΙΧΟΣΘΕΟΔΩΡΩ
ΜΥΡΙΧΟΣΧΗΡΙΠΠΩΕΥΓΙ
ΤΩΝΧΗΡΙΠΠΩΑΓΕΙΣΙΛΑΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΩΛΙΟΝΤΙΧΟΣΛΙΟΝ
ΤΙΧΩΤΙΜΩΝΣΩΣΑΝΔΡ[Ω]
ΜΝΑΣΕΑΣΠΑΤΡΩΝΟΣ
ΕΠΙΧΑΡΙΔΑΣΙΑΡΟΚΛΕΙΟΣ
ΚΛΙΩΝΠΟΥΘΩΝΟΣ
ΔΙΩΝΟΥΣΟΔΩΡΟΣΜΝΑΣΙ
ΛΑΩΑΝΔΡΟΚΛΕΙΣΝΙΚΑΝ
ΔΡΩ | ΔΙΩΝΔΙΟΔΩΡΩ | *in rasura*
ΕΥΦΑΜΟΣΟΓΧΕΙΣΤΙΩΝΟΣ
FΙΚΑΔΙΩΝΔΑΜΩΝΟΣ
ΤΙΜΟΛΑΟΣΚΛΙΟΞΕΝΩ
ΠΟΤΑΜΟΔΩΡΟΣΕΥΡΟΥΤΙΩΝΟ[Σ]
FΑΣΤΙΑΣΚΛΙΟΞΕΝΩ
FΑΣΤΙΟΥΛΛΕΙΣΑΩΝΟΣ
| ΑΡΙΣΣΤΟΛΑΣΔΙΩΝΟΥ | *in rasura*
ΣΑΥΜΕΙΛΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙΣΠΑΡΜΕΝΙ
ΩΝΟΣΚΑΛΛΙΝΟΣΜΝΑΣΩ
ΝΟΣΣΙΜΥΡΤΙΟΣΑΘΑΝΙΑΟ
ΕΡΜΑΙΟΣΔΕΞΙΠΠΩ
| ΘΡΑΣΩΝΝΙΚΟΜΑΧΩ | *in rasura*
ΝΥΣΙΩΚΑΦΙΣΙ
ΩΝΣΑΝΔΡΙΔΑΟ
ΙΠΠΙΑΣΑΓΕΙΣΙ
ΛΑΩΛΟΥΣΙΝΟΣΕΥ
ΘΟΥΜΟΚΛΕΙΟΣ
ΔΙΩΝΟΥΣΙΟΣΚΑΦΙΣΟ
ΔΩΡΩΠΕΤΡΗΟΣ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΙΟΣ
ΒΟΥΚΑΤΤΕΙΟΝΑΣΙΜΩ
ΦΙΛΩΝΙΔΑΣΚΑΛΛΙ
ΣΘΕΝΙΟΣΔΑΜΟΚ . .
ΔΑΣΡΙΝΚΩΑΡΙΣ . ι //
ΤΙΜΩΝΟΣΦΙΛΩΤΑ
ΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙ∩Σ

Apparet lapicidam eum titulum, qui nobis n. 3179 est, incidere voluisse in hac parte lapidis, qui etiamtum scriptura vacabat, sed quum animadvertisset laterculum satis magni ambitus commodius in parte antica latiore stelae collocari, in medio versu altero finem incidendi fecit et illuc transiit. Tum eodem anno magna pars lapidis amplissima Nicaretae inscriptione (n. 3172) repleta est, ut Damophilo archonte, quem necessario statuendum est post Onasimum fuisse, nihil iam vacuum restaret praeter latus dextrum angustius et infimam planiciei anticae partem. Quare hunc catalogum in latere dextro exarare coepit quadratarius, et cum maximam partem nominum incidisset, nullo iam in hac parte spatio vacuo, eos qui reliqui erant (ἀπόλυπυ) eius anni tirones in infimo partis anticae margine inscripsit (n. 3181). Damophili annum proximum fuisse post Onasimum probabile est. Utique non magnum intercedit temporis spatium, siquidem Cominas Telesippi f. et Mnaso Mecgae f., qui illic (n. 3172) inter praedes sunt, hic polemarchorum magistratu funguntur.

3181 Orchomeni (*Skripu*). In eodem lapide cum titulo Nicaretae (n. 3172), in exiguo spatio quod infra illius versus 73—101 in antica lapidis parte vacabat. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* IV (1880) p. 83 *C* (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 60 n. 19*d*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 19. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 181 n. 487). Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Σφοδρίαο ἄρχοντος ἀπόλυπυ· | Διωνουσόδωρος Γλαύκω, Λυσίας Ἀγασσιδά|μω, Θυΐων Βουκάττιος, Δίκηος Τέλωνος, | ...., Κλιώ|
δας Ἀπολλωνίδαο, Ἀρισστομένεις Κα|φισοδώρω.

ΣΦΟΔΡΙΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΑΠΟΛΥΠΥ *vac.*
ΔΙΩΝΟΥΣΟΔΩΡΟΣΓΛΑΥΚΩΛΥΣΙΑΣΑΓΑΣΣΙΔΑ
ΜΩΘΥΙΩΝΒΟΥΚΑΤΤΙΟΣΔΙΚΗΟΣΤΕΛΩΝΟΣ
//ΚΛΙΩΝ
ΔΑΣΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΟΑΡΙΣΣΤΟΜΕΝΕΙΣΚΑ
ΦΙΣΟΔΩΡΩ

Cf. quae adnotavi ad n. 3180.

3182 Tabula lapidis leucophaei inaedificata inversa positura Orchomeni (*Skripu*) in pariete meridionali monasterii. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 1308 (inde K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 549 n. XXXV*a*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 207 n. 14. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 37). H. Schliemann Orchomenos p. 56 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 175 n. 479). Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΑΤΡΙ
ΣΚΟΡΙΔΑΣΕΡ
ΟΓΕΝΙΟΣΑΝΤΙ
ΙΑΝΦΙΛΟΣΜΝΑΣΙΛΟΧΩ
ΛΑΙΜΩΦΙΛΛΕΙΛΟΥΣΙΘΙΩ
ΟΣΕΥΑΝΔΡΩΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΚΑ
ΙΟΣΕΤΕΑΡΧΟΣΛΑΑΡΧΩ
ΝΠΙΤΘΙΑΔΑΟΠΟΛΙΟΥΚΛΙ
ΒΙΟΤΩΕΥΡΟΥΛΟΧΟΣΑΘΑΝΙΧ////////
ΚΛΕΙΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣ//////////////
ΣΜΙΛΤΙΑΟΔΙΩΝΧΑΡΙΚΛ///////
ΡΑΤΕΙΣΣΩΠΑΤΡΩ//////////
ΕΞΑΚΕΣΤΩΚΛΙΣΝΙΚΣ/////
ΕΙΛΩΑΝΤΙΓΕΝΙΔΑ///
ΣΕΥΕΙΟΙΞΛ/////////////////
ΛΛΩΙ////////
ΦΑΝΤ//////
ΕΙ///
///

. . . . Δαματρί|[ω, ..., Διο]σκορίδας Ἐρ|. . . . ., ... ογένιος, Ἀντι|[. . . . ., Π]άνφιλος Μνασιλόχω, | [. . . . . . . Κουδ]α[λ]ίμω, Φίλλει Λουσιθίω, | . . . . ος Εὐάνδρω, Ἀντιγένεις Κα|. . . . . ιος, Ἐτέαρχος Λαάρχω, | [. . . . . ω]ν Πιτθιάδαο, Πολιουκλί|[δας Εὐ]βιότω, Εὐρούλοχος Ἀθανίχ[ω], | . . . .]κλεῖς Ἀρίττωνος, ... | . . . . . ς Μιλτίαο, Δίων Χαρικλ[εῖος, | . . . . . . κ]ράτεις Σωπάτρω, . . . | . . . . . Ἐξακέστω, Κλι[ό]νικ[ος . . . | . . . . μ]είλω, Αντιγενίδα[ς . . . . . . | . . . .]ς Εὐ[ξ]ι[θ]ί[ω], Λ . . . . | . . . . . λλω, ... | . . . φαντ . . . . . .

3183 Marmor album oblongum, fortasse pars inferior hermae, Orchomeni (*Skripu*) in monasterio Panagiae sinistram versus a porta ecclesiae. Versus tres postremi in planicie rudi opera dolabrata cum superior pars accurate laevigata sit. Priorem partem (vs. 1—9 med.) ed. Schliemann Orchomenos p. 55 (R. Meister *Phil. Rundschau* II (1882) p. 576. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. Add. p. 231 n. 37*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 176 n. 480). Totum titulum exscripsit Lolling, et trium postremorum versuum ectypum misit.

ΝΤΟΣΠΙΣΙΑ
ΣΟΔΩΡΩΔΙΩΝΦΙ
ΛΩΝΟΣΑΘΑΝΙΑΣΚΟΥΧΙ//
ΔΑΜΙΚΟΥΛΟΣΕΡΜΑΙΩ
ΝΙΚΟΦΑΝΕΙΣΕΥΑΡΧΙ
ΔΑΟΝΙΚΩΝΑΛΕΥΑΟΗΡΑΚΩ
ΝΠΤΩΙΩΝΟΣΑΡΧΕΛΑΣ
ΣΙΛΑΙΟΣΠΑΝΚΛΕΙΣΞΕΝΩΝΟΣ
ΕΥΝΟΜΜΕΙΠΕΙΛΕΚΛΙΔΑ////
ΜΝΑΣΩΝΝΙΚΩΝΟΣ
ΙΣΜΕΙΝΙΑΣΘΙΟΤΕΛΙΟΣ

[. . . . . . . ο]ντος, Πισία|[ς Καφι]σοδώρω, Δίων Φί|[λ]ωνος, Ἀθανίας Κουχ[ρί]|δα, Μικούλος Ἑρμαΐω, | Νικοφάνεις Εὐαρχί|δαο, Νίκων Ἀλεύαο, Ἡράκω|ν Πτωΐωνος, Ἀρχέλας | Σίλ[λ]ιος, Πανκλεῖς Ξένωνος, | Εὐνόμμει Πειλεκλίδαο, | Μνάσων Νίκωνος, | Ἱσμεινίας Θιοτέλιος.

Nicona (vs. 7) eiusdem Aleuae filium esse, qui n. 3167 archon, n. 3211 choragus recensetur, certe non improbabile est, quia hi omnes tituli Boeotica quidem etiamtum dialecto compositi sunt, sed iam nullum habent adiectivi patronymici exemplum, ut post medium saeculum a. Chr. tertium, sed utique non multo post initium alterius incisi videantur.

3184. 3185 Lapis inaedificatus Orchomeni (*Skripu*) in porta stabuli infra scalas in impluvio monasterii Panagiae. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

3184 [. . . . . . . ἄρχοντ]ος Βοιωτῦς, | [Ἐρχομενίυς δὲ Διω]νουσίω Καλλιμέλιος, | [πολεμαρχιόντων Θ]ιογίτονος Φηνομάχω, | [. . . . . ο]ς, Πουθίναο Δουνάτω, | [γραμματίδδοντ]ος τῦς πολεμάρχυς | [. . . . . Με]νεστρότω, τυΐ πρᾶτον· Ἀντιγ|. . . . ., ... κων Εὐγίτονος, Κλιάρ[εις] Με|. . . . ., Νουμφόδωρ[ο]ς Πυθο⟨υ⟩νί[κω].

3185 [. . . . . ἄρχοντος Βοιωτῦς], | Ἐρχομενίυς [δὲ . . . ., πολεμαρ]|χιόντων Ἀμ[. . . . ., | Κ]λε . . . ., ..., | τυ[ὶ] ἀπ[εγράψανθο ἐς ἐφήβων . . . . .].

(3184)	(3185)
ΟΣΒΟΙΩΤΥΣ	
ΝΟΥΣΙΩΚΑΛΛΙΜΕΛΙΟΣ	ΕΡΧΟΜΕΝΙΥΣ
ΟΙΟΓΙΤΟΝΟΣΦΗΝΟΜΑΧΩ	ΧΙΟΝΤΩΝΑΜ
ΞΠΟΥΘΙΝΑΟΔΟΥΝΑΤΩ	/// ΛΕ
ΟΣΤΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧΥΣ	ΤΥΛΓ
ΙΕΣΤΡΟΤΩΤΥΙΠΡΑΤΟΝΑΝΤΙΓ	
ΚΩΝΕΥΓΙΤΟΝΟΣΚΛΙΑΡΙ ////// ΜΕ	
ΝΟΥΜΦΟΔΩΡ /// ΣΓ ΘΟ Ν Ι //////	

3186 Orchomeni in basi rotunda lapidis fusci. Ex E. Curtii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 159 n. XLV. Pittakis Eph. 820. Rangabé *Ant. Hell.* 1307. Lebas *Inscr.* II, 656 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 207 n. 15. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 40. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 176 n. 481).

ΝΤΩΝΕΥΦΑΜΙΔΑΣΠΟΥΡΡΩ
ΛΟ ////////// ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣΣΑΜΙΧΩ
/////////////// ΜΝΑΣΙΚΛΕΙΣΕΥΚΡΙΝΝΙΟΣ
//
//
Σ //
//
ΩΝΜΝΑΣΩΝΟΣ

Εὐφαμίδας Πούρρω
Ἀριστόνικος Σαμίχω
Μνασικλεῖς Εὐκρίννιος.

Haec nomina sine dubio ex laterculo tironum servata sunt. Quae a sinistra exstant, alterius similis recensus esse videntur, siquidem vs. 1 [πολεμαρχιό]ντων fuisse omnium maxime probabile est. Eiusdem tituli praeter exiguas reliquias vs. 2 et 7 init. conspicuas etiam postremum nomen (vs. 8) ..... ων Μνάσωνος esse videtur, quod propter posituram vix cum illis tribus integris nominibus ad eundem catalogum referri potest.

3187 Orchomeni (*Skripu*) iuxta scalas exiguas, quae sunt ad partem meridionalem ecclesiae monasterii. Exscripsit Lolling.

Α Ξ Ι ι
/// ΚΕΙΣϜ /
Ͻ Σ Δ Α Μ Ω Ν
Φ Α Ν Η Σ Ο Λ Υ
Α Ν Θ Ι Ο Σ Ϝ Α Ι //

vac.

[.... Ϝαν]αξ ...., | .... κεις Ϝα ...... | ..... ος Δάμων[ος .... | ...... φ]άνης Ὀλυ[μπ ...., | Μελ]άνθιος Ϝα[ναξ ....].

Titulus etiamtum sermone Boeotico conceptus fuisse videtur: nam quae una res hic manifesto ex dialecto volgari recentioris aetatis repetita est, vocalem η dico in .... φάνης vs. 4, ea quam frequens sit in inscriptionibus quae reliquis in rebus accurate sequuntur normam dialecti Boeoticae, exposui ad n. 3092.

3188 Tabula magna marmoris albi, immissa pavimento ecclesiolae ἁγίας Παρασκευῆς prope vicum *Karya* situm in vicinia Orchomeni. Exscripsit Lolling.

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝΤΩΝ
ΝΙΚΩΝΟΣΔΑΜΟΝΟΣ
ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΥΤΟΥΜΝΑ
ΟΝΕΣΤΡΑΤΕΥΣΑΝΤΟ
ΣΤΡΑΤΟ
ΟΝΤΟΣ ////// ΑΤΩΝΟΣ
ΑΣΕΟΥ
ΝΟϹ
ΣΤΙΩΝΟΣ
ΝΟΣ

Πολεμαρχούντων [.......... τοῦ] | Νίκωνος, Δάμ[ω]νος [τοῦ .. ..], | Κηφισοδώρου τοῦ Μνα[σ ...., οἵδε πρῶτ]|ον ἐστρατεύσαντο· ....]|στράτο[υ, ...]|οντος, [Στρ]άτων Ὀ[......, ... Μν]|ασέου, ...|νος, [...... ...... Ἀρι]|στίωνος, ...|νος, ...

Hi tituli (n. 3188. 3189), qui nullum iam vestigium dialecti Boeoticae habent, saeculi alterius aut primi a. Chr. n. esse videntur.

3189 Fragmentum marmoris leucophaei, a. 0,28, l. 0,30, inaedificatum Orchomeni (*Skripu*) in pariete occidentali ecclesiae monasterii, sinistram versus a porta maxima, inversa litterarum positura. Ed. B. Latischew *Mittheil. des archäolog. Instituts zu Athen* VII (1882) p. 358 n. 9. Plenius et accuratius exscripsit Lolling.

ΣΑΩΝΠΑΡΑΜΟΝΟΥ
ΣΤΡΑΤΩΝΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
ΕΥΓΕΙΤΩΝΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΙΚΕΑΡΧΟΣΔΙΚΕΑΡΧΟΥ
ΚΛΕΟΝΙΚΟϹΖΩΠΥΡΟΥ
ΣΑΤΥΡΟΣΣΑΤΥΡΟΥ

Σάων Παραμόνου
Στράτων Ἰσιδώρου
Παράμονος Ἀριστοκλέους
Εὐγείτων Καλλικράτους
Δικέαρχος Δικεάρχου
Κλεόνικος Ζωπύρου
Σάτυρος Σατύρου.

Cf. adn. ad n. 3188.

3190 In latere sinistro eiusdem lapidis, qui in fronte habet titulum n. 3171. Edd. Osann Sylloge I p. 66 n. 179 sqq. Rose Inscr. p. 263 tab. XXXIX. Ex his et Visconti schedis Boeckh C. I. G. 1569*b* (Lebas *Inscr.* II, 628*b*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 215 n. 22. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 34. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 188 n. 490). Omnium accuratissime C. T. Newton *Greek Inscriptions in the British Museum* II p. 21 n. CLVIII*a* (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 394).

Α Φ Ι Σ Ι Ω Ν
ΛΚΡΟ ΒΟ Λ Ι
Φ Λ Ο Σ
\ΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΑΟ
ΑΞΩΝΛΟΥΣΙ
ΚΡΑΤΙΟΣ
ΓΑΝΘΙΓΓΟΣ
. Ο Ξ Ο Τ Α .
ΓΟΛΛ
ΚΡΑΞΙΟΣΘΙΟΔΩΡ
Ο Ξ Ε Ν Ο Σ
Ω Ν Ο Σ

[Κ]αφισίων
ἀκροβολι[σταί]
. φλος
[᾿Α]ρίστανδρος
᾿Αριστέαο
[Πρ]άξων Λουσι-
κράτιος
Πάνθιππος
[τ]οξότα[ι]
[...... ᾿Α]πολλ....
Κρά[ξ]ιος Θιοδώρ[ω]
[Θε]όξενος
.... ωνος

Fere nihil utrimque periisse mihi quidem persuasum est, quare Newtoni supplementa plerumque recepi, cum Meisterus multo plures litteras ab utraque parte addiderit.

3191. 3192 Marmor collocatum Orchomeni (*Skripu*) ante portam ecclesiae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 898. Ex Welckeri apographo exiguam partem tituli (vs. 1—3. 37. 38) plenius et accuratius exhibuit K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 579 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 202 n. 8. p. 221 n. 41. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 12. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 172 n. 474. 475). Nunc lapide magis etiam detrito nonnullae tituli partes interciderunt, reliqua exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Expressi Lollingii apographum additis intra uncos litteris quas ille non iam repperit in lapide.

3191 Θιό[ς]. | Τοὶ [συ]νεβάλονθο ἐν [τ]ὸν ναὸ[ν τῶ] | ᾿Ασχλαπιῶ, ἀρ-
5 χόντων [τῶ ἱαρ]ῶ Θιο|δότω ᾿Ολλυμπιχίω, Πανταρετίδ[α]ο Πουθιλλίω,
Θιογνειτίδαο Θιογνειτίδαο, γρ|αμματίδδοντος [δ]ὲ [Δ]ιωνυ[σίω] Εὐ[κ]|λί-
δαο, ἀρχιτεκ[τ]ονέ[ον]τος [Καφισοδώ]ρω | ᾿Αριστιωνίω, ...|
10 ωσε Παντα[ρετ]ίδ[ας Πανταρετίδαο· Θιογ|νε]ιτίδας Θιογίτ[ονος .....
...... | ᾿Αρ]γιλίδαο ...α........... | Πουθίλλε[ι ....
......] | ᾿Αθανι............., | ᾿Ονάσιμος Θιογίτονος ....
15 ...|θιος ᾿Απολλοδώριος .. | Τιμοκλίδα[ς ....·] | Πάμφι-
λος Φιλοκράτιος [..· ᾿Απολ]|λόδωρος Μυρίχιος ......|κρατίδας Διο...
20 ......|τιλλο[ς] Διοκλίδα[ο ......] | Λακρατίδαο [............
᾿Α]θ[α]|νόδωρος ᾿Αντιχάριος· ᾿Ολυ[μπ..............] | Λυσίας Φι-
λ....., ... Πραξίλλι|ος ΙΙΙ· Οἰ[ω]νίω[ν ....] Διοτί[μ]ιος |
25 ΙΙ· Μνασιγ[έ]νει[ς .... Ὕ]πα|τος Μνασικ[λεῖος ..· .....
....δ]ο|μος [Π]ροσ...... ..· ....· | Πάνθ[ειρ] Στροτίνω ..·
30 ....|βιος [Θ]ιογίτο[νο]ς ..· ...., | Ὁμολώϊχος Ἰά-
ρων[ος ..· ....|νιος· Φο[ρύσκ]ο[ς(?) ....], | Νι-
κῖνος Παντ........ ..· ......|α ..· Μνασ............. | Κα-
35 φισόδωρος Δι............ | ᾿Αθανόδωρος ....|ος Ι
Πα.......

3192 Τυῒ σ[υν]εβάλονθ[ο ἐν τὸν ναὸν τῶ ᾿Ασχ]|λαπιῶ, ἀρχόντων [ἐπὶ
τὰν ἐπισκευὰν τῶν ἀ]|γαλμάτων [.............., Παν]τ[α]|ρετίδαο
40 Πουθι[λλίω, ...·] | Εὐάρχα Φιλιππίδα[ο ..· ....]
α.|ώνιος Ι[Ι]· ᾿Απολλόδωρος ....· | Ἄθανις Θι[ο]φεστί-
45 [δαο Ι.· ....]|κλίδαο· Ἱπποδάμει[α ....·] | Τιμο-
κράτεις [Ε]ὐ[θυ]δώ[ρω ..· ....] | ᾿Αντιππίδαο ΙΙ· ᾿Αλ....... |
Καλλίκριτ[ος ......] | Θιογένεις .... | Θιογένεις .....
....

Ad templum aedificandum aut reficiendum has pecunias collatas esse cum ipsa formula initialis demonstrat, tum mentio architecti vs. 7 (cf. adn. ad n. 3077). Anno 250 a. Chr. neque multo antiquior esse potest maxime propter Onasimi Thiogitonis f. nomen (vs. 14), quod recurrit in titulis n. 3173. 3174 (fere a. 240—230 a. Chr.) et 3172. 3178 (fere a. 220 a. Chr.). Eodem referri licet Caphisodori Aristionis f. (n. 3173. 3174) nomen, quod hic vs. 7 coniectura sane non ab omni parte certa restitui. Sed ne multo recentior quidem esse videtur, quia adhuc fluctuat usus sermonis inter adiectiva patronymica et genetivos. Inter curatores templi qui recensetur Thiognetidas Thiognetidae f., eius si patrem statueris Thiognetidam Orchomeniorum archontem in titulo n. 3175 (fere a. 290—280 a. Chr.), id cum reliquis certe quae supra commemoravi aetatis indiciis optime conveniet.

(3191)
Θ Ι Ο
ΤΟΙΙ . ιΝΕΒΑΛΟΝΘΟΕΝιΟΝΝΑ
ΑΣΧΛΑΡΙΩΑΡΧΟΝΤΩΝ ΙΙΩΘΙΟ
ΔΟΤΩΟΛΛΥΜΡΙΧΙΩΠΑΝΤΑΡΕΤΙΔ///ΟΡΟΥ
ΘΙΛΛΙΩΘΙΟΓΝΕΙΤΙΔΑΟΘΙΟΓΝΕΙΤΙΔΑΟΓΡ
ΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣ///ΕΟ ιΩΝ ϽΕ
ΛΙΔΑΟΑΡΧΙΤΕΚ///Ο Ι[ΝΓΤΟΣ] ΟΡΩ
ΑΡΙΣΤΙΩΝΙΩ
ΟΣΕΡΑΝΤΑ[ΣΙΞΙΔΑ]
//////ΙΤΙΔΑΣΘΙΟΓΙΤ
////ΓΙΛΙΔΛΟ Α
ΓΟΥΘΙΛΛΕ
ΑΘΑΝΙ
ΟΝΑΣΙΜΟΣΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣ
ΘΙΟΣΑΡΟΛΛΟΔΩ[ΡΙΟΣ]
ΤΙΜΟΚΛΙΔΑ///
ΓΑΜΦΙΛΟΣΦΙΛΟΚΡΑΤΙΟΣ
ΛΟΔΩΡΟΣ[ΜΥΡΙΧΙΟΣ]
ΚΡΑΤΙΔΑΣΔΙΟ /C
ΤΙΛΛΟ///ΔΙΟΚΛΙΔΑ
ΛΑΚΡΑΤΙΖΛΟ Γ
ΝΟΔΩΡΟΣΑΝΤΙΧΑΡΙ[ΣΟΛΥ] Ο
ΙΛΥΣΙΑΣΦΙΛ Π[ΡΑΞΙΛ]ΛΙ
ΟΣΙΙΙΟΙ/////ΝΙΩ [ΔΙΟΤΙΙ]ΟΣ
ΙΙΜΝΑΣΙΓΓΝΕΙ [Γ]Α
ΤΟΣΜΝΑΣΙΚ ΛΟ
ΜΟΣΤΡΟΣΙΙΛ
ΓΑΝΘΙ//ΣΤΡΟ-[ΙΝ]
ΡΙΟΣ///ΙΟΓΙΤ
ΟΜΟΛΩΙΧΟΣΙΑΡΩΝ
ΝΙΟΣ ΟΟΚ///Ο
ΝΙΚΙΝΟΣΙΙΑΝΤ
ΑΙ//Ι////ΜΝΑΣ
ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΔΙ
ΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣ
ΟΣΙΓΑ ΛΤ/

(3192)
ΤΥΙΣ///ΙΙΙΕΒΑΛΟΝΘ
ΛΑΡΙΩΑΡΧ[ΟΝΤΩΝ]
ΓΑΛΜΑΤΩΝ ////////// Τ///
ΡΕΤΙΔ///ΟΡΟΥΘΙΩΝ
ΕΥΑΡ[ΧΑ]ΦΙΛΙΡΡΙΔΑ/// Λ///
ΩΝΙΟΣΙ///ΑΡΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΑΘΑΝΙΣΘΙ///ΦΕΣΤ[ΙΑΙ]
ΚΛΙΔΑΟΙΠΠΟΔΑΜΕΙ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙΣ///Υ/////ΔΩ
ΑΝΤΙΡΡΙΔΑ[Ο]
ΚΑΛΛΙΚΡΙΤ[ΑΟΙΙΙΕ]
ΘΙΟΓΕΝΕΙΣ[ΑΙΗΧΟΛ]
ΘΙΟΓΕΝΕΙΣΗΕΙ// ΟΛ

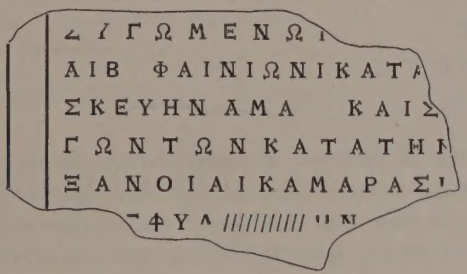
vac.

3193 Lapis in domo quadam privata prope ecclesiam vici *Skripu* erat a. 1868, quo tempore titulum exscripsit P. Foucart, qui edidit *Bulletin de corresp. Hell.* IV (1880) p. 89 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 60 n. 19*e*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 23. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 194 n. 502. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 296). Lollingius frustra quaesivit.

... χα[λκί]ω[ς]· Ἀμινοκλίη Ἀριστίωνος ϝικατιδίου, πέτταρες ὀβολοί, ἑπτὰ χάλκι[οι]·
[Θ]ιουτίμυ Θιογίτονος ὀκτό, πέτταρας ὀβολώς, ἕνδεκα χαλκίως· Ξενοτίμυ Δ[εξ]-
[ι]ππίδαο ἑβδομείκοντα ἑπτά, τρῖς ὀβολοί, πέτταρες χάλκιοι· Εὐφάμη Καφισοδώ[ρω]
[πέτ]ταρας, τρῖς ὀβολοί, πέντε χαλκίως· Εὐχώροι Δορκίλλιος ϝίκατι ἕξ, δίου ὀβολοί,
[ἐν]νία χάλκιοι· Δορκίλλι κὴ Πουθίνη Νίκωνος ϝίκατι ἕξ, δίου ὀβολοί, ἐννία χάλκιοι·
[Ἀθ]ανοδώροι Εὐθιούμω πεντακατίας τριάκοντα, πέντε ὀβολοί, ὀκτὸ χάλκιοι·
[Πε]δάλλοι Φίλλιος πετταράκοντα πέτταρες, ἑπτὰ χάλκιοι· Ξενοτίμυ Δεξιππί[δ]-
[α]ο ἑβδομείκοντα, δίου ὀβολοί, πέντε χάλκιοι· Νικάρχοι Σαυκλίαο τριάκοντα,
[ἑπ]τὰ χάλκιοι· Ἀμφικτίονι Καλλικράτιος ὀκτό, πέντε χαλκίως· Δορκείδη Πολέ-
[μω]νος δεκαεπτά, πέττα(ρας) ὀβολώς, δέκα χαλκίως· Ἀπολλωνίδη Διοσκορίδαο
[δε]καεπτά, πέτταρε(ς) ὀβολώς, δέκα χαλκίως· Κλιώνδη Ἀπολλωνίδαο δέκα, ἑπ-
[τὰ] ὀβολοί, δέκα χάλκιοι· Πιτιμείλυ Ἀρχεδάμ[ω] ἑξεί[κον]τα.

Cliondas Apollonidae f. (vs. 11) tiro est n. 3181 (paullo post a. 220 a. Chr.).

3194 Fragmentum tabulae marmoris subcaerulei inventum Orchomeni, translatum Thespias (*Erimokastro*), ubi est in museo. Exscripsit Lolling.

[....... ἐ]|ζυγωμένω[ν ....] | α. ιβ΄. Φαινίωνι κατα[......
εἰς .... ἐπι]|σκευήν· α. μα΄. Καισ[εννίῳ ....]|γων τῶν κατὰ
τὴ[ν ....] | Ξαν[θ]ίᾳ καμάρας· [............ | Μεν]εφύλ[ῳ
...]ην........

Pecuniae redemptoribus, qui singulas partes nescio cuius aedificii efficiendas conduxerunt, post absolutum opus numeratae hic perscribuntur. Signo Ā, quod a volgari litterae alpha forma quae ubique in hoc titulo est linea transversa discernitur, sine dubio nummi cuiusdam nomen indicatur. Sed quale illud fuerit, non assequor. De τά(λαντα) propter nimiam summarum magnitudinem cogitari nequit.

3195 '*Orchomeni in aedicula Deiparae, quam condidit Leo Protospatharius; ex qua tamen lapis nunc amotus est. Primus edidit minusculis Meletius p. 342, et inde Byronus ad calcem libri Childe Harolds Pilgrimage p. 290 sqq., tum ex lapide Clarkius Itin. T. II P. III p. 158 (P. VII p. 200 ed. alt.); ex his titulum emendatum apposui minusculis Oec. civ. Ath. T. II p. 359 cum notis. Apographum a Clarkiano non multum discrepans dedit Leakius Mus. crit. Cantabr. T. II Fasc. VIII p. 575 (cf. p. 585). Ex Clarkio et Leakio Rosius Inscr. tab. XLI p. 294*' Boeckh C. I. G. 1583 (Leake *Travels in Northern Greece* II p. 631 n. 6. Lebas *Inscr.* II, 621. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 219 n. 30. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 32. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 194 n. 503 et Add. p. 395. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 301. E. Reisch De musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 116 n. I). Nunc inaedificatus est lapis in ecclesia monasterii iuxta introitum a sinistra. Contulit Lolling. Cf. quae adnotavit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 57.

[*Textum vide pag. seq.*]

Quam uncis inclusi litteram, Lollingius non iam vidit in lapide. Versus 18 et 20 propter spatii angustias minoribus litteris exaratos esse testatur idem.

Μνασίνω ἄρχοντος, ἀγωνο|θετίοντος τῶν Χαριτεισίων | Εὐάριος τῶ Πάντωνος, τύδε | ἐνίκωσαν τὰ Χαριτείσια·

σαλπιγκτάς
Φιλῖνος Φιλίνω Ἀθανεῖος
κᾶρουξ
Εἰρώδας Σωκράτιος Θειβεῖος
ποειτάς
Μήστωρ Μήστορος Φωκαιεύς
ῥαψαϝυδός
Κράτων Κλίωνος Θειβεῖος
αὐλειτάς
Περιγένεις Ἡρακλίδαο Κουζικηνός
αὐλαϝυδός
Δαμήνετος Γλαύκω Ἀργῖος
κιθαριστάς
Ἀγέλοχος Ἀσκλαπιογένιος Αἰολεὺς ἀπὸ Μουρίνας
κιθαραϝυδός
Δαμάτριος Ἁμαλωΐω Αἰολεὺς ἀπὸ Μουρίνας
τραγαϝυδός
Ἀσκλαπιόδωρος Πουθέαο Ταραντῖνος
κωμαϝυδός
Νικόστρατος Φιλοστράτω Θειβεῖος
τὰ ἐπινίκια κωμαϝυδός
Εὔαρχος Εἰροδότω Κορωνεύς.

ΜΝΑΣΙΝΩΑΡΧΟΝΤΟΣΑΓΩΝΟ
ΘΕΤΙΟΝΤΟΣΤΩΝΧΑΡΙΤΕΙΣΙΩΝ
ΕΥΑΡΙΟΣΤΩΠΑΝΤΩΝΟΣΤΥΔΕ
ΕΝΙΚΩΣΑΝΤΑΧΑΡΙΤΕΙΣΙΑ
ΣΑΛΠΙΓΚΤΑΣ
ΦΙΛΙΝΟΣΦΙΛΙΝΩΑΘΑΝΕΙΟΣ
ΚΑΡΟΥΞ
ΕΙΡΩΔΑΣΣΩΚΡΑΤΙΟΣΘΕΙΒΕΙΟΣ
ΠΟΕΙΤΑΣ
ΜΗΣΤΩΡΜΗΣΤΟΡΟΣΦΩΚΑΙΕΥ[Σ]
ΡΑΨΑFΥΔΟΣ
ΚΡΑΤΩΝΚΛΙΩΝΟΣΘΕΙΒΕΙΟΣ
ΑΥΛΕΙΤΑΣ
ΠΕΡΙΓΕΝΕΙΣΗΡΑΚΛΙΔΑΟΚΟΥΖΙΚΗΝΟΣ
ΑΥΛΑFΥΔΟΣ
ΔΑΜΗΝΕΤΟΣΓΛΑΥΚΩΑΡΓΙΟΣ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΑΣ
ΑΓΕΛΟΧΟΣΑΣΚΛΑΠΙΟΓΕΝΙΟΣΑΙΟΛΕΥΣΑΠΟΜΟΥΡΙΝΑΣ
ΚΙΘΑΡΑFΥΔΟΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΟΣΑΜΑΛΩΙΩΑΙΟΛΕΥΣΑΠΟΜΟΥΡΙΝΑΣ
ΤΡΑΓΑFΥΔΟΣ
ΑΣΚΛΑΠΙΟΔΩΡΟΣΠΟΥΘΕΑΟΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΩΜΑFΥΔΟΣ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΩΘΕΙΒΕΙΟΣ
ΤΑΕΠΙΝΙΚΙΑΚΩΜΑFΥΔΟΣ
ΕΥΑΡΧΟΣΕΙΡΟΔΟΤΩΚΟΡΩΝΕΥΣ

Ex his undecim victoribus non minus quam quinque, Herodes Socratis f. Thebanus, Mestor Mestoris f. Phocaeensis, Perigenes Heraclidis f. Cyzicenus, Demetrius Hamaloii f. Aeolensis Myrinaeus, Euarchus Herodoti f. Coronensis, redeunt in titulo Thespiensi n. 1760. Quem cum Oropiis n. 416—420 aliquot nominum communione contineri in adnotatione exposui. Quo minus mirum est, etiam ex eis qui hic inscripti sunt hominibus complures illic inveniri, quos singillatim enumerare longum est. Has omnes tabulas initio primi a. Chr. saeculi incisas esse dixi ad n. 416. Memorabile est, hunc unum inter illius aetatis laterculos Boeotica dialecto conceptum esse, ni fallor magistratus cuiusdam antiquitatem affectantis arbitrio. Quo minus mirum est, nonnulla hic legi a sermonis Boeotici norma aliena. Veluti articulus τῶ vs. 3 ex volgari consuetudine (cf. n. 3188) repetitus est, neque ullam video causam cur lapicidam quicquam turbasse sumamus cum Larfeldio, qui Εὐαρίστω, et Fickio apud Meisterum, qui Εὐαρμόστω coniecit, praesertim cum nomen Orchomenium Εὐάρεις testetur titulus Nicaretae (n. 3172), Εὐαρίδας inde derivatum n. 3215. Neque magis est cur vs. 8 cum Boeckhio et Keilio, qui titulum multo antiquiorem existimabant, emendemus Εἰρω[ί]δας. Nam initio saeculi ante Chr. n. primi sine dubio in volgari forma Ἡρῴδης littera iota iam pronuntiari desierat.

3196 Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia monasterii. Vs. 1—22 ed. Ussing Inscr. inedd. p. 42 n. 53 (inde Lebas *Inscr.* II, 623. O. Lüders *Die dionysischen Künstler* p. 186 n. 109), totum titulum H. Schliemann Orchomenos p. 57 (E. Reisch De musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 117 n. II). Contulit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Νενικηκότες ἐν τοῖς Χαριτησίοις
σαλπιστής
Θεόφραστος Ἀσκληπιάδου Αἰγινήτης
κῆρυξ
Νικοτέλης Κάπωνος Θεσπιεύς
ῥαψῳδός
Μέντωρ Ἀπολλοδώρου Ἡρακλέωτης
ποητής
Διογένης Λεωνίδου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ [Δά]|φνη[ς]
αὐλητής
Ἐργέας Ἐργέου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Δά[φνης]
αὐλῳδός
Ἀρίστων Ἀρίστωνος Θηβαῖος
κιθαριστής
Φανίας Ἀπολλοδώρου τοῦ Φανία Αἰο|λεὺς ἀπὸ Κύμης
κιθαρῳδός
Κάλλων Πύθωνος Ὀπούντιος
τραγῳδός
Νικοτέλης Κάπωνος Θεσπιεύς
κωμῳδός
Νικόστρατος Φιλοστράτου Θηβαῖος

[Ο]ἵδε ἐνίκων τὸν νεμητὸν ἀγῶνα τῶν | Ὁμολωΐων
ἄνδρας αὐλητάς
Ἐργέας Ἐργέου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Δάφνης
παῖδας
Ἐργέας Ἐργέου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Δάφνης
παῖδας ἡγεμόνας
Κάλλων Πύθων[ος Ὀπούντιος]
ἄνδρας
Κάλλων Πύθωνος Ὀπούντιος

ΝΕΝΙΚΗΚΟΤΕΣΕΝΤΟΙΣΧΑΡΙΤΗΣΙΟΙΣ⟩
ΣΑΛΠΙΣΤΗΣ
ϽΕΟΦΡΑΣΤΟΣΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΙΓΙΝΗΤΗΣ
ΚΗΡΥΞ
ΝΙΚΟΤΕΛΗΣΚΑΠΩΝΟΣΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΡΑΨΩΔΟΣ
ΜΕΝΤΩΡΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣ
ΠΟΗΤΗΣ ΦΝΗ////
ΔΙΟΓΕΝΗΣΛΕΩΝΙΔΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣΑΠυ///
ΑΥΛΗΤΗΣ
ΕΡΓΕΑΣΕΡΓΕΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣΑΠΟΔ//////////
ΑΥΛΩΔΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ
ΦΑΝΙΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΟΥΦΑΝΙΑΑΙΟ
ΛΕΥΣΑΠΟΚΥΜΗΣ
ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ
ΚΑΛΛΩΝΠΥΘΩΝΟΣΟΠΟΥΝΤΙΟΣ
ΤΡΑΓΩΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΤΕΛΗΣΚΑΠΩΝΟΣΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΚΩΜΩΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ

//ΙΔΕΕΝΙΚΩΝΤΟΝΝΕΜΗΤΟΝΑΓΩΝΑΤΩΝ
ΟΜΟΛΩΙΩΝ
ΑΝΔΡΑΣΑΥΛΗΤΑΣ
ΕΡΓΕΑΣΕΡΓΕΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣΑΠΟΔΑΦΝΗΣ
ΠΑΙΔΑΣ |//////////////////////| *consulto deleta*
ΕΡΓΕΑΣΕΡΓΕΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣΑΠΟΔΑΦΝΗΣ
ΠΑΙΔΑΣΗΓΕΜΟΝΑΣ
ΚΑΛΛΩΝΠΥΘΩΝ///
ΑΝΔΡΑΣ *vac.*
ΚΑΛΛΩΝΠΥΘΩΝΟΣΟΠΟΥΝΤΙΟΣ
ΤΡΑΓΩΙΔΟΣ
ΗΡΟΔΟΤΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤ...ΝΙΤΗΣ
ΚΩΜΩΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΤΑΕΠΙΝΙΚΙΑ
ΕΡΓΕΑΣΕΡΓΕΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣΑΠΟΔΑΦΝΗΣ

τραγῳδός
Ἡρόδοτος Μενάνδρου Τ[ημ]νίτης
κωμῳδός
Νικόστρατος Φιλοστράτου Θηβαῖος
τὰ ἐπινίκια
Ἐργέας Ἐργέου Ἀντιοχεὺς ἀπὸ Δάφνης.

Theophrastus Asclepiadis f. Aegineta tubicen etiam in titulo Oropio n. 419 est. Asclepiadem Theophrasti f., quem n. 2448 habes, illius patrem potius quam filium fuisse videri exposui in adnotatione. Ceterum hic titulus cum n. 3195 communem habet Nicostratum Philostrati f. comoedum, cum n. 3197 Phaniam Apollodori f. Cumanum, ut appareat, hos omnes tres eiusdem aetatis esse.

3197 Orchomeni 'in aedicula Deiparae, quam condidit Leo Protospatharius'. Edd. Meletius Geogr. p. 342 (Byron *Childe Harolds Pilgrimage* p. 290. Clarkius Itin. T. II P. III p. 162. Boeckh *Staatshaushaltung* T. II p. 357 ed. 1. Rose Inscr. Graec. p. 297). Ex his et Koehleri Petropolitani schedis Boeckh C. I. G. 1584 (Lebas *Inscr.* II, 622. E. Reisch De musicis Graecorum certaminibus, Vindobonae 1885, p. 118 n. III). Periisse videtur. Cf. quae de titulo exposuit K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 58.

ΟΙΔΕΕΝΙΚΩΝΤΟΝΑΓΩΝΑΤΩΝΧΑΡΙ
ΤΗΣΙΩΝΣΑΛΠΙΣΤΗΣ
ΜΗΝΙΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣ
ΑΠΟΜΑΙΑΝΔΡΟΥ
ΚΗΡΥΞ
ΣΩΙΛΟΣΣΩΙΛΟΥΠΑΦΙΟΣ
ΡΑΨΩΙΔΟΣ
ΝΟΥΜΗΝΙΟΣΝΟΥΜΗΝΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΠΟΗΤΗΣΕΠΩΝ
ΑΜΙΝΙΑΣΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΑΥΛΗΤΗΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΣΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥΚΡΗΣΑΙΟΣ
ΑΥΛΩΙΔΟΣ
ΡΟΔΙΠΠΟΣΡΟΔΙΠΠΟΥΑΡΓΕΙΟΣ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ
ΦΑΝΙΑΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΟΥΦΑΝΙΟΥ
ΑΙΟΛΕΥΣΑΠΟΚΥΜΗΣ
ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΥΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΣ
ΤΡΑΓΩΔΟΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣΡΟΔΙΟΣ
ΚΩΜΩΔΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣΕΞΑΚΕΣΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΠΟΗΤΗΣΣΑΤΥΡΩΝ
ΑΜΙΝΙΑΣΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣΘΗΒΑΙΟΣ
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΔΩΡΟΘΕΟΣΔΩΡΟΘΕΟΥΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣΤΡΑΓΩΔΙΩΝ
ΣΟΦΟΚΛΗΣΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΚΑΒΙΡΙΧΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΠΟΙΗΤΗΣΚΩΜΩΔΙΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ
ΑΤΤΑΛΟΣΑΤΤΑΛΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΟΙΔΕΕΝΙΚΩΝ
ΤΟΝΝΕΜΗΤΟΝΑΓΩΝΑΤΩΝΟΜΟΛΩΙΩΝ
ΠΑΙΔΑΣΑΥΛΗΤΑΣ
ΔΙΟΚΛΗΣΚΑΛΛΙΜΗΛΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΠΑΙΔΑΣΗΓΕΜΟΝΑΣ
ΣΤΡΑΤΙΝΟΣΕΥΝΙΚΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΑΝΔΡΑΣΑΥΛΗΤΑΣ
ΔΙΟΚΛΗΣΚΑΛΛΙΜΗΛΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΑΝΔΡΑΣΗΓΕΜΟΝΑΣ
ΡΟΔΙΠΠΟΣΡΟΔΙΠΠΟΥΑΡΓΕΙΟΣ
ΤΡΑΓΩΔΟΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣΡΟΔΙΟΣ
ΚΩΜΩΔΟΣ
ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣΕΞΑΚΕΣΤΟΥΘΗΒΑΙΟΣ
ΤΑΕΠΙΝΙΚΙΑ
ΚΩΜΩΔΙΩΝΠΟΙΗΤΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ

Var. lect. Vs. 7 ῥαψωδος Meletius. || Vs. 9 ποιητης Mel. || Vs. 10 Ἀμηνιας Mel. || Vs. 12 quattuor postremae litterae a Meletii et Koehleri exemplaribus absunt. || Vs. 13 αὐλωδος Mel. || Vs. 16 Ἀπολλοδωτου Mel. || Vs. 18 κιθαρωδος Mel. || Vs. 19 fin. ΔΟΝΟΣ Clarke, δονιος Mel. || Vs. 21 extr. ΙΟΣ Clarke. || Vs. 23 extr. ΟΣ Clarke. || Vs. 24 ποιητης Mel. || Vs. 25 Ἀμηνιας Mel. || Ibid. ΔΕΜΟ Clarke, Δημο Mel. || Vs. 31 init. Καβι Mel., ΑΒΙ Clarke. || Vs. 33 Ἀριστωνος Mel. || Vs. 37 ὁμοδωων Mel. || Vs. 38 αὐλησται Mel. || Vs. 39. 43 Καλλιμηδου Mel. || Vs. 46 τραγῳδος Mel. || Vs. 48 κωμῳδος Mel. || Koehleri schedas praeter vitia nihil novi afferre testatur Boeckh.

Οἵδε ἐνίκων τὸν ἀγῶνα τῶν Χαρι|τησίων·
σαλπιστής
Μῆνις Ἀπολλωνίου Ἀντιοχεὺς | ἀπὸ Μαιάνδρου
κῆρυξ
Ζωΐλος Ζωΐλου Πάφιος
ῥαψῳδός
Νουμήνιος Νουμηνίου Ἀθηναῖος
ποητὴς ἐπῶν
Ἀμινίας Δημοκλέους Θηβαῖος
αὐλητής
Ἀπολλόδοτος Ἀπολλοδότου Κρὴς Ἄ[ξ]ιος
αὐλῳδός
Ῥόδιππος Ῥοδίππου Ἀργεῖος
κιθαριστής
Φανίας Ἀπολλοδώρου τοῦ Φανίου
Αἰολεὺς ἀπὸ Κύμης
κιθαρῳδός
Δημήτριος Παρμενίσκου Καλχηδόνιος
τραγῳδός
Ἱπποκράτης Ἀριστομένους Ῥόδιος
κωμῳδός
Καλλίστρατος Ἐξακέστου Θηβαῖος
ποητὴς σατύρων
Ἀμινίας Δημοκλέους Θηβαῖος
ὑποκριτής
Δωρόθεος Δωροθέου Ταραντῖνος
ποιητὴς τραγῳδιῶν
Σοφοκλῆς Σοφοκλέους Ἀθηναῖος
ὑποκριτής
Καβίριχος Θεοδώρου Θηβαῖος
ποιητὴς κωμῳδιῶν
Ἀλέξανδρος Ἀριστίωνος Ἀθηναῖος
ὑποκριτής
Ἄτταλος Ἀττάλου Ἀθηναῖος
Οἵδε ἐνίκων | τὸν νεμητὸν ἀγῶνα τῶν Ὁμολωΐων·
παῖδας αὐλητάς
Διοκλῆς Καλλιμήλου Θηβαῖος
παῖδας ἡγεμόνας
Στρατῖνος Εὐνίκου Θηβαῖος
ἄνδρας αὐλητάς
Διοκλῆς Καλλιμήλου Θηβαῖος
ἄνδρας ἡγεμόνας
Ῥόδιππος Ῥοδίππου Ἀργεῖος
τραγῳδός
Ἱπποκράτης Ἀριστομένους Ῥόδιος
κωμῳδός
Καλλίστρατος Ἐξακέστου Θηβαῖος
τὰ ἐπινίκια | κωμῳδιῶν ποιητής
Ἀλέξανδρος Ἀριστίωνος Ἀθηναῖος.

De aetate cf. quae adnotavi ad n. 3196. Versu duodecimo Boeckhius, qui recte Clarkio, eorum qui hunc titulum exscripserunt diligentissimo, propterea diffidendum esse negavit de quattuor postremis litteris, quia eae a Meletio et Koehlero neglectae essent, Κρησαῖος scripsit. Quod ethnicon inauditum Keilius defendere conatus est Stephani Byzantii testimonio s. v. Κρῆσσα, πόλις Παφλαγονίας ..... τὸ ἐθνικὸν Κρησσαῖος. Sed et obscurissimum est hoc oppidum et scriptura nominis diversa. Quare Hermae XVI p. 170 Κρὴς Ἄ[ξ]ιος emendare malui.

3198. 3199 Fragmenta duo eiusdem lapidis, inaedificata Orchomeni (*Skripu*) in domo privata. Ed. P. Foucart *Bulletin de corr. Hellénique* IV (1880) p. 91. Fragmentum *b* habet etiam H. Schliemann Orchomenos p. 57 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 61 n. 19*fg*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 30. 31. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 193 n. 500. 501). Contulit Lolling.

a

(3198) ..ΛΕ,.....ΩΝΔΟ......
.ΒΡΩΝ...ΥΚΛΙΗΑΡΙΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΝΙΑΡΟΝΕΙΜΕΝ
ΚΑΤΑΔΟΥΛΙΤΤΑΣΘΗΑΠΟΛΛΩΝ
ΔΕΤΗΕΙΕΦΑΠΤΕΙΤΗΚΟΥΡΙΟΣΕΣΤ
ΔΑΜΙΩΟΝΤΕΣΚΗΤΩΝΑΛΛΩΝΟΒΕ
ΤΑΠΑΡΕΙΣΤΗΕΥΔΙΚΗΚΗΤΗΑΡΙΣΤ
(3199) ϽΑΡΣΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΙΑΡΕΙΑΔΔΟΝΤΟ
.ΒΡΩΝΟΣΔΟΡΚΙΛΛΙΟΣΑΘΑΝΟΔΩΡΩΛ
.ΤΡΑΤΩΑΝΤΙΘΕΝΤΙΤΟΝFΙΔΙΟΝFΥΚΕ-
ΚΗΜΕΙΕΣΣΕΙΜΕΝΜΕΙΘΕΝΙΚΑΤΑΔΟΥΛ
ΕΦΑΠΤΕΙΤΗΚΟΥΡΙΟΣΕΣΤΩΟΙΑΡΕΥΣ
ΚΗΤΥΣΟΥΝΕΔΡΥΣΟΥΛΩΝΘΩΚΗΔ
ΚΑΛΟΚΛΙΔΑΣΚΑΛΛΙΓΙΤΟΝΟΣΜΕΝ
ΟΑΝΕΙΡΚΑΛΟΚΛΙΔΑΣΚΑΛΛΙΓΙΤΟΝΟ

b

ΩΝΟΣΕΥΓΙΤΟΝΟΣΣΑΩ
ΝΤΙΤΟΝFΙΔΙΟΝFΥΚΕΤΑΝ
ΣΙΟΣΚΗΜΕΙΕΣΣΕΙΜΕΝΜΕΙΘΕΝΙ
ΕΣΤΗΗΔΕΚΑΤΙΣΚΑΤΑΔΟΥΛΙΔ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΥΣΟΥΛΩΝΤΕΣΚΗ
ΣΟΥΝΕΔΡΥΔΑΜΙΩΝΘΩΤΟΝΛΔΙΚΙΟΝ
ΣΙΑΣΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΙΛΙΧΙΔΑΟΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΣΑΩΝΟ.
ΝΟΣΚΛΙΩΔΑΦΝΗΩΚΗΤΙΜΩΜΕΝΕ
ΝΕΙΜΕΝΤΩΣΑΡΑΠΙΟΣΚΗΤΑΣΙΣΙΟΣ
ΝΑΜΕΙΔΕΕΦΑΠΤΕΣΤΗΗΔΕΚΑΤΙΣ
ΣΟΥΛΩΝΤΕΣΚΗΔΑΜΙΩΟΝΤΕΣ
ΙΚΙΟΝΤΑΠΑΡΕΙΑΝΤΗΚΛΙΩΙΦΙΛΥ////
ΛΙΓΙΤΩΝΚΑΛΟΚΛΙΔΑΟΚΗΤΗΤΙΜ/////

3198 [Θάρσωνος ἄρχοντος ἱαρειάδδοντος .... Μειλιχίδαο, | πο]λε[μαρχιόντ]ων Δο[ρκίλλιος Ἀθανοδώρω, Λούσ]ωνος Εὐγίτονος, Σάω[νος | Ἄ]βρων[ος, Ε]ὔκλι[α] Ἀρισ[τίωνος κὴ Ἀρίστα Ἀριστίωνος ἀντίθε]ντι τὸν ϝίδιον ϝυκέταν | Ἀπολλώνιον ἱαρὸν εἶμεν [τῶ Σαράπιος κὴ τᾶς Ἴ]σιος, κὴ μεὶ ἐσσεῖμεν μειθενὶ | καταδουλίττασθη Ἀπολλών[ιον μειδὲ ἐφάπτ]εστη. ἠ δέ κά τις καταδουλίδ|δε(ι)τη ἢ ἐφάπτειτη, κού-

ριος ἔστ[ω ὁ ἱαρεὺς κὴ τὺ] πολέμαρχυ σουλῶντες κὴ | δαμιώοντες, κὴ τῶν ἄλλων ὁ βε[ιλόμενος, κὴ τὺ] σούνεδρυ δαμιώνθω τὸν ἀδικίον|τα. παρεῖς τῆ Εὐ[κλί]η κὴ τῆ Ἀρίστ[η ὁ ἀδελφὸς Εὐκλ]είας Ἀριστίωνος.

3199 Θάρσωνος ἄρχοντος, ἱαρειάδδοντο[ς .... Με]ιλιχίδαο, πολεμαρχιόντων Σάωνο[ς | Ἅ]βρωνος, Δορκίλλιος Ἀθανοδώρω, Λ[ούσωνος Εὐγίτο]νος, Κλιὼ Δαφνήω κὴ Τιμὼ Μενε|[σ]τράτω ἀντίθεντι τὸν ϝίδιον ϝυκέ[ταν ......να ἱαρὸ]ν εἶμεν τῶ Σαράπιος κὴ τᾶς Ἴσιος, | κὴ μεὶ ἐσσεῖμεν μειθενὶ καταδουλ[ίτταστη ....]να μειδὲ ἐφάπτεστη. ἠ δέ κά τις | ἐφάπτειτη, κούριος ἔστω ὁ ἱαρεὺς [κὴ τὺ πολέμαρχυ] σουλῶντες κὴ δαμιώοντες, | κὴ τὺ σύνεδρυ σουλώνθω κὴ δ[αμιώνθω τὸν ἀδ]ικίοντα. παρεῖαν τῆ Κλιῶι φίλυ | Καλοκλίδας Καλλιγίτονος, Μεν[........., Καλ]λιγίτων Καλοκλίδαο, κὴ τῆ Τιμ[ῶι] | ὁ ἀνεὶρ Καλοκλίδας Καλλιγίτονο[ς].

3200 Ara rotunda marmoris leucophaei, a. 1,10, diametri fere 0,60, Orchomeni (*Skripu*) in impluvio monasterii. Ara ornata bucraniis et taeniis; inter eas tituli manumissionum octo, ex quibus quinque legi potuerunt. Edd. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 486 n. 1 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 217 n. 26. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 27. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 192 n. 497. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 300). B. Latischew *Bulletin de corresp. Hell.* VIII (1884) p. 68 n. 1 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I Add. p. 394). Contulit Lolling.

ΑΓΟΛΛΩΝΙΔΑΟΑΡΧΟΝ
ΤΟΣΙΑΡΕΙΑΔΔΟΝΤΟΣΑΝΤΙ
ΓΕΝΙΟΣΣΩΚΡΑΤΙΟΣΙΑΡΑΡΧΙΟΝ
ΤΩΝΑΓΕΙΣΙΝΙΚΩΣΟΥΚΡΑΤΙΟΣ
ΣΩΣΙΒΙΩΠΟΥΘΙΛΛΙΟΣ
ΑΝΤΙΘΕΙΤΙΘΙΩΝΔΑΜΑΤΡΙΧ
//ΤΟΝFΙΔΙΟΝFΥΚΕΤΑΝΑΚΡΙΣΙΟΝ
ΙΑΡΟΝΕΙΜΕΝΤΩΣΑΡΑΠΙΟΣΚΗΤΑ.
ΙΣΙΟΣΚΗΜΕΙΕΞΕΙΜΕΝΜΕΙ
ΘΕΝΙΕΦΑΠΤΕΣΤΗΜΕΙΔΕΚΑ
ΤΑΔΟΥΛΙΤΤΑΣΤΗΗΔΕΚΑΤΙΣΕΦΑ
ΠΤΕΙΤΗΚΟΥΡΙΟΣΕΣΤΩΟΙΑΡΕΥΣΚΗΤΥ
ΙΑΡΑΡΧΗΚΗΤΥΣΟΥΝΕΔΡΥΣΟΥΛΩΝΤΕΣΚΗ
ΔΑΜΙΩΟΝΤΕΣ

Hi quinque tituli (n. 3200—3204) aetate suppares existimandi sunt, non modo quia in eodem lapide incisi sunt, sed etiam aliis de causis. Duo ex eis (n. 3200. 3201) adeo eiusdem archontis nomen prae se ferunt. Iam cum ex omnibus nominibus civium Orchomeniorum, quae hic sunt, nullum redeat in titulis altera parte saeculi a. Chr. tertii incisis (n. 3166—3174. 3178—3181), etsi illic permagnus numerus hominum inscriptus est, hos illis aut aliquanto antiquiores aut aliquanto recentiores esse existimo. Atqui antiquiores esse non possunt cum quia nullum hic est adiectivi patronymici vestigium, tum quia unus ex his (n. 3202) volgari dialecto compositus est, id quod utique non cadit in initia saeculi tertii. Quare has manumissiones priori saeculi a. Chr. n. alterius parti tribuo. Qui proxime antecedunt eiusdem generis tituli (n. 3198. 3199), eos paullo antiquiores existimo, quia illic est Δορκίλλεις Ἀθανοδώρω polemarchus, hic n. 3203 Ἀθανόδωρος Δορκίλλιος manumissor. Nam illum huius patrem, non filium esse certis de causis probabile est.

Ἀπολλωνίδαο ἄρχον|τος, ἱαρειάδδοντος Ἀντι|γένιος Σωκράτιος, ἱαραρχιόν|των Ἀγειστινίκω Σουκράτιος, | Σωσιβίω Πουθίλλιος, | ἀντίθειτι Θίων Δαματρίχ|[ω] τὸν ϝίδιον ϝυκέταν Ἀκρίσιον | ἱαρὸν εἶμεν τῶ Σαράπιος κὴ τᾶ[ς] | Ἴσιος, κὴ μεὶ ἐξεῖμεν μει|θενὶ ἐφάπτεστη μειδὲ κα|ταδουλίτταστη· ἠ δέ κά τις ἐφά|πτειτη, κούριος ἔστω ὁ ἱαρεὺς κὴ τὺ | ἱαράρχη κὴ τὺ σούνεδρυ σουλῶντες κὴ | δαμιώοντες.

3201 Orchomeni (*Skripu*) in eadem ara rotunda ac n. 3200. Ed. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 74 n. 5 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 395 n. 499*a*). Multo plenius et accuratius exscripsit Lolling.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΙΑΡΕΙΑΔΔΟΝΤΟΣΑΝΤΙΓΕΝΙΟΣ
ΣΟΥΚΡΑΤΙΟΣΙΑΡΑΡΧΙΟΝΤΩΝΣΩΣΙΒΙΟΥΠΟΥΘΙΛΛΙΟΣΑΓΕΙΣΙΝΙΚΩ
ΣΟΥΚΡΑΤΙΟΣΑΝΤΙΘΕΝΤΙΔΑΜΑΤΡΙΧΟΣΔΑΜΟΚΛΙΔΑΟΚΗΙΠΠΑΡΕ
ΤΑΦΙΛΟΞΕΝΩΚΗΔΑΜΟΚΛΙΔΑΣΚΗΦΙΛΟΞΕΝΟΣΚΗΤΙΜΟΚΡΑΤ///Σ
ΚΗ////////////////////ΜΙΑΔΑΜΑΤΡΙΧΩΤΩΣFΙΔΙΩΣFΥΚΕΤΑΣΣΟΥΡΟΝ
ΚΗΣΟΥΡ///ΝΑΝΙΑΡΩΣΕΙΜΕΝΤΩΣΑΡΑΠΙΟΣΚΗΤΑΣΙΣΙΟΣΚΗ
ΜΕΙΕΞΕΙΜΕΝΜΕΙΘΕΝΙΕΦΑΠΤΕΣΤΗΜΕΙΔΕΚΑΤΑ
ΔΟΥΛΙΤΤΑΣΤΗ/////////////////////////////-/////////////////////ΩΝΑΕΙΔΕ‹Α
ΤΙΣΕΦΑΠΤΕΙΤΗΚΟΥ///ΕΥΣΚΗΤΥΙΑ
ΡΑΡΧΗΚΗΤΥΣΟΥΝΕΔ////////////////////ΥΛΩΝΤΕΣΚΗΔΑΜΙΩΟΝ
ΤΕΣ

Ἀπολλωνίδαο ἄρχοντος, ἱαρειάδδοντος Ἀντιγένιος | Σουκράτιος, ἱαραρχιόντων Σωσιβίου Πουθίλλιος, Ἀγεισινίκω | Σουκράτιος, ἀντίθεντι Δαμάτριχος Δαμοκλίδαο κὴ Ἱππαρέ|τα Φιλοξένω κὴ Δαμοκλίδας κὴ Φιλόξενος κὴ Τιμοκράτ[η]ς | κὴ ......μία Δαματρίχω τὼς ϝιδίως ϝυκέτας Σούρον | κὴ Σουρ[ί]ναν ἱαρὼς εἶμεν τῶ Σαράπιος κὴ τᾶς Ἴσιος, κὴ | μεὶ ἐξεῖμεν μειθενὶ ἐφάπτεστη μειδὲ κατα|δουλίτταστη ....ωνα· εἰ δέ κά | τις ἐφάπτειτη, κού[ριος ἔστω ὁ ἱαρ]εὺς κὴ τὺ ἱα|ράρχη κὴ τὺ σούνεδ[ρυ σο]υλῶντες κὴ δαμιώον|τες.

3202 In eadem ara rotunda ac n. 3200. Titulus totus a parte sinistra superiore ad dextram inferiorem taenia transversa in duas partes dividitur. Edd. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 494 n. 4. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 71 n. 4. Contulit Lolling.

ΧΑΡΕΙ..Α		ΔΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΙΕΡΗΤΕΟΝΤΟΣ
ΦΙΛΟΞΕΝ		ΟΥΕΥΝΟΜΟΥΚΑΤΟΠΤΕΥΟΝΤΟ-
///ΥΠΝ/ΤΟ		ΥΑΝΤΙΓΕΝΕΙΔΟΥΠΥΘΙΛΛΟΥΣ
ΞΩΠΥΡΟΥΑΝ		ΑΤΙΘΕΑΣΙΝ.ΕΡΟΚΛΗΣΠΥΘΙ
ΝΟΥΚΑΙΙΟΙΠ		ΠΙΝΑΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΥΚΑΙΣΩ
ΚΛΕΙΑΙΕ///ΟΚΛΕ		ΟΥΣΤΗΝΙΔΙΑΝΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ
ΣΩΣΩΝΙΕΡΑΝΕΙ	*taenia*	ΝΑΙΤΟΙΣΑΡΑΠΙΔΟΣΚΑΙ
-ΗΣΙΣΙΔΟΣΠΑΡΑΜ		ΕΙΝΑ...ΣΩΣΩΣΙΕΡΟ
ΚΛΕΙΚΑΙΤΟΙΠΠΙΝΑ		ΜΕΧΡΙΑΝΙΩΣΙΕΑΝ
ΙΙΗΠΑΡΑΜΕΙΝΗΗΜΗΠ		ΟΙ..............
///ΕΡΩΝΕΞΟΥΣΙΑΣΕΣΤΩΙ		*vac.*

Χαρει[σι]άδου ἄρχοντος, ἱερητέοντος | Φιλοξένου Εὐνόμου, κατοπτεύοντος | [Ε]ὐπν[ύ]του Ἀντιγενείδου, Πυθίλλους | Ζωπύρου, ἀνατιθέασιν [Ἱ]εροκλῆς Πυθί|νου καὶ Ἰ[θ]ιππίνα Καφισοδώρου καὶ Σώ|κλεια Ἱε[ρ]οκλέους τὴν ἰδίαν θεράπαιναν | Σωσῶν ἱερὰν εἶναι το[ῦ] Σαράπιδος καὶ | [τ]ῆς Ἴσιδος, παραμεινά[σης] Σωσῶς Ἱερο|κλεῖ καὶ [Ἰθ]ιππίνᾳ μέχρι ἂν ζῶσι· ἐὰν [δὲ] | [μ]ὴ παραμείνῃ ἢ μὴ ποι[ήσῃ ...., | ἱ]ερῶν ἐξουσίας ἔστω.

Postrema verba quid sibi velint non assequor.

3203 Orchomeni (*Skripu*) in eadem ara rotunda ac n. 3200. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 493 n. 3 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 218 n. 28. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 29. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 192 n. 499). Plenius B. Latischew *Bulletin de corresp. Hell.* VIII (1884) p. 70 n. 3 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I Add. p. 395). Contulit Lolling.

ΚΛ///ΙΣΟΔΩΡΩΑΡΧΟΝΤΟΣΙΑΡΕΙΑΔ
ΔΟΝΤΟΣΧΑΡΙΑΟΕΙ-ΩΦΕΛΙΔΑΟΙΑΡΑΡ
ΧΙΟΝΤΩΝΛΙΟΥΣΙΑΟΕΠΙΧΑΡΙΟΣΕΥΡΕΑΟ
ΔΑΜΩΝΟΣΑΝΤΙΘΕΙΤΙΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣΔΟΡ
ΙΛΛΙΟΣΤΑΝFΙΔΙΑΝΘΕΡΑΠΗΝΑΝΚΑΡ
ΔΑΜΑΝΙΑΡΑΝΕΙΜΕΝΤΩΣΑΡΑΠΙΟΣΚΙΙ
ΤΑΣΙΣΙΟΣΚΗΜΕΙΕΞΕΙΜΕΝΜΕΙΘΕΝΙ
ΚΑΡΔΑΜΑΣΕΦΑΠΤΕΣΤΗΜΕΙΔΕ
ΚΑΤΑΔΟΥΛΙΤΤΑΣΤΗΗΔΕΚΑΤΙΣΕ
ΦΑΠΤΕΙΤΗΚΟΥΡΙΟΣΕΣΤΩΟΙΑ
ΡΕΥΣΚΗΤΥΙΑΡΑΡΧΗΚΗΤΥΣΟΥ
ΝΕΔΡΥΣΟΥΛΩΝΤΕΣΚΗΔΑ
ΜΙΩΟΝΤΕΣ

Κα[φ]ισοδώρω ἄρχοντος, ἱαρειάδ|δοντος Χαρίαο Εἰσωφελίδαο, ἱαραρ|χιόντων Λιουσίαο Ἐπιχάριος, Εὐρέαο | Δάμωνος, ἀντίθειτι Ἀθανόδωρος Δορ|κίλλιος τὰν Ϝιδίαν θεράπηναν Καρ|δάμαν ἱαρὰν εἶμεν τῶ Σαράπιος κὴ | τᾶς Ἴσιος, κὴ μεὶ ἐξεῖμεν μειθενὶ | Καρδάμας ἐφάπτεστη μειδὲ | καταδουλίτταστη· ἢ δέ κά τις ἐ|φάπτειτη, κούριος ἔστω ὁ ἱα|ρεὺς κὴ τὺ ἱαράρχη κὴ τὺ σού|νεδρυ σουλῶντες κὴ δα|μιώοντες.

3204 Orchomeni (*Skripu*) in eadem ara rotunda ac n. 3200. Edd. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 492 n. 2 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 217 n. 27. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 28. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 192 n. 498). B. Latischew *Bulletin de corresp. Hell.* VIII (1884) p. 69 n. 2 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I Add. p. 394). Contulit Lolling.

ΙΦΙΔΑΜΩ //////////////////////////
ΕΥΜΕΙΛΩΔΙΟΣΚ //////////////////////
ΙΑΡΑΡΧΙΟΝΤΩΝΣΩΚΡΑ //////////
ΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΑ
ΡΙΣΤΙΩΝΟΣΑΝΤΙΟ///ΙΤΙ
ΑΓΑΘΑΕΠΙΧΑΡ..ΑΟ.ΑΡΙ..
ΤΟΣΑΥΤΗΤΩ///Υ.ΩΕΠΙ
ΚΛΕΙΟΣΑΓΑΘΩΝ..ΤΑΝ
FΙΔΙΑΝΘΕΡΑ
ΠΗΝΑΝΝΙΟΥΜΩΝ
ΙΑΡΑΝΕΙΜΕΝΤΩΣΑΡΑ.ΙΟΣ
ΚΗΤΑΣΙΣΙΟΣΚΗΜΕΙΕΞΕΙΜΕΙ
ΜΕΙΘΕΝΙΝΙΟΥΜΩΣΕΦΑΠΤΕΣΤΗ
ΜΕΙΔΕΚΑΤΑΔΟΥΛΙΤΤΑΣΤΗΗΔΕΚΑ
ΤΙΣΕΦΑΠΤΕΙΤΗΚΟΥΡΙΟΣΕΣΤΩΟΙΑΡΕ..
ΚΗΤΥΙΑΡΑΡΧΗΚΗΤΥΣΟΥΝΕΔΡ.
ΣΟΥΛΩΝΤΕΣΚΗΔΑΜΙΩ
ΟΝΤΕΣ

Ἰφιδάμω [ἄρχοντος, ἱαρειάδδοντος] | Εὐμείλω Διοσκ[ορίδαο], | ἱαραρχιόντων Σωκρά[τιος] | Καφισοδώρω, Ἀριστίωνος Ἀ|ριστίωνος, ἀντίθ[ε]ιτι | Ἀγαθὰ Ἐπιχαρ[ίδ]αο, [π]αρι[όν]|τος αὐτῆ τῶ [ο]υ[ἱ]ῶ Ἐπι|κλεῖος Ἀγάθων[ος], τὰν | Ϝιδίαν θερά|πηναν Νιουμῶν | ἱαρὰν εἶμεν τῶ Σαρά[π]ιος | κὴ τᾶς Ἴσιος, κὴ μεὶ ἐξεῖμε[ν] | μειθενὶ Νιουμῶς ἐφάπτεστη | μειδὲ καταδουλίτταστη· ἢ δέ κά | τις ἐφάπτειτη, κούριος ἔστω ὁ ἱαρε[ὺς] | κὴ τὺ ἱαράρχη κὴ τὺ σούνεδρ[υ] | σουλῶντες κὴ δαμιώ|οντες.

3205 Lapis oblongus leucophaeus, Orchomeni (*Skripu*). Ed. Pittakis Eph. 816 (Rangabé *Ant. Hell.* 357. Lebas *Inscr.* II, 614. Roehl Inscr. Graec. antiq. 297. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 202 n. 6. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 5. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 169 n. 463. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 289, 7. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203 *k*).

ΦΙΛΟΝΤΟΙΚΥΠΑΡΙΣΣΟΙ

Φίλων τοὶ Κυπαρίσσοι.

3206 Lapis exstabat anno 1868 Orchomeni (*Skripu*) in impluvio monasterii. Sed septendecim annis post a Lollingio frustra quaesitus est. Ed. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hellénique* III (1879) p. 452 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 205 n. 12. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 11. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 170 n. 470. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 291).

ΙΕΝΤΑΝΑΣΙΑ//ΣΤ
<ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΣΤΡΑΤΑΓΙΟΝΤΟΣ
υΔΩΡΙΩϜΙΛΑΡΧΙΟΝΤΟΣΔΙΙΣΩΤΕΡΙΑΝ
ΠΠΕΙΘΙΟΓΙΤΟΝΙΟΣΜΝΑΣΙΔΙΚΟΣΑΘΑΝΟ∠
ΔΑΜΟΣΘΕΝΕΣΠΟΥΡΡΙΝΙΟΣΘΙΟΔΟΤΟΣΠΟ
ΟΓΙΤΩΝΔΙΩΝΥΣΙΟΣΔΟΡΚΕΙΔΑΣΜΕΛΑΜΒΙ
ΥΞΕΝΟΣΞΕΝΟΤΙΜΙΟΣΑΝΤΙΓΕΝΙΔΑΣΣΙΜΟΥΙ
ΚΑΛΛΙΚΡΩΝΕΥΡΥΦΑΟΝΤΙΟΣΗΧΜΩΝΗΧΜΟΝΙΟΣ<
ΜΙΑΣΦΑΟΥΛΛΙΟΣΘΟΙΝΩΝΤΙΜΟΓΙΤΟΝΙΟΣΔΙΟΔ
ΣΤΕΛΕΣΑΡΧΙΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣΑΡΞΙΛΛΙΟΣΑΠΟΛΛΟ
ΔΩΡΟΣΤΕΛΕΣΤΑΟΘΙΟΠΟΜΠΟΣΟΛΥΜΠΙΧΙΟΣΘΙΟΔΕ
ΞΙΛΑΣΜΝΑΣΙΚΛΕΙΟΣΚΑΛΛΙΣΘΕΝΕΣΜΕΝΑΝΔΡΙΟΣ
ϜΑΝΑΞΙΩΝΣΑΩΝΔΑΟ
ΠΑΝΚΛΕΣΔΩΡΟΘΕΙΟΣΕΥΡΥΒΩΤΑΔΑΣΤΑΛΛΙΟΣ
ΕΡΜΑΙΟΣΝΙΚΙΗΟΣΑΡΓΙΛΙΑΣΛΑΟΝΙΚΙΟΣ

[Τοὶ ἱππότη το]ὶ ἐν τὰν Ἀσία[ν] στ[ρατευσάμενοι βα|σιλεῖο]ς Ἀλεξάνδρω στραταγίοντος, ...|.οδωρίω Ϝιλαρχίοντος, Διὶ Σωτεῖρι ἀν[έθιαν· Πρό]|ππει Θιογιτόνιος, Μνασίδικος Ἀθανοδ[ώριος], | Δαμοσθένεις Πουρρίνιος, Θιόδοτος Πο....., ..| ογίτων Διωνύσιος, Δορκείδας Μελαμβί[χιος, Πολο]|ύξενος Ξενοτίμιος, Ἀντιγενίδας Σιμού[λιος], | Καλλικρῶν Εὐρυφαόντιος, Ἧχμων Ἡχμόνιος, Σ[μ]|μίας Φαούλλιος, Θοίνων Τιμογιτόνιος, Διόδ[ωρο]|ς Τελεσάρχιος, Καφισόδωρος Ἀρξίλλιος, Ἀπολλό|δωρος Τελέσταο, Θιόπομπος Ὀλυμπίχιος, Θιοδε|ξίλας Μνασικλεῖος, Καλλισθένεις Μενάνδριος, | Ϝαναξίων Σαώνδαο. — Πανκλεῖς Δωρόθειος, Εὐρυβωτάδας Τάλλιος, | Ἑρμάιος Νικιῆος, Ἀργιλίας Λαονίκιος.

Sub finem anni 330 a. Chr. Alexander Ecbatanis dimisit equites Thessalorum aliorumque sociorum (Arrian III, 19, 5. Diodor. XVII, 74, 3. Curtius VI, 2, 17). Quo in numero ut Thespienses fuisse iampridem constabat testimonio epigrammatis Anth. Pal. VI, 344, sic etiam Orchomenios haud paucos cum rege in Asiam profectos hic titulus docet, quem Foucartus recte proximo post reditum tempore, a. 329 a. Chr., incisum statuit. A priorum editorum supplementis discedendi nulla fuit causa praeter ipsum initium, ubi illi ad unum omnes ἱππεῖες exhibent, cum Boeoticae dialecti usus ex titulis n. 1747. 3087 cognoscatur.

3207 Basis semicircularis, diametri quattuor pedum, Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia. Ed. Leake Diar. class. T. XIII p. 333 (O. Müller Orchomenos ed. 1 p. 471 sq.). Ex Cockerellii apographo Walpole *Travels* p. 568 (Rose Inscr. p. 299 sqq. Osann Auctar. Lex. Graec. p. 36 sq. Boeckh C. I. G. 1593). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 631 n. 2. G. Kramer ap. Davidoff Itin. II p. XXIII n. XXIV (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 101 sqq.). Lebas *Inscr.* II, 616 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 570 n. 1. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 206 n. 13. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 15. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschrift.* I p. 190 n. 494. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hell.* XIII (1889) p. 5 n. VII). Contulit Lolling.

ΒΟΙΩΤΟΙΤΟΝΤΡΙΠΟΔΑΑΝΕΘΕΙΚΑΝ
ΤΗΣΧΑΡΙΤΕΣΣΙΚΑΤΤΑΜΜΑΝΤΕΙΙΑΝ
ΤΩΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΣΑΜΙΑΟΙΣΜΕΙΝΙΚΕΤΑΟΘΕΙΒΗΩ
ΑΦΕΔΡΙΑΤΕΥΟΝΤΩΝ
ΜΕΛΑΝΝΙΟΣΝΙΚΟΚΛΕΙΟΣΕΡΧΟΜΕΝΙΩ
ΗΣΧΡΙΩΝΟΣΘΕΡΣΑΝΔΡΙΧΩΚΟΡΩΝΕΙΟΣ
ΑΡΝΟΚΛΕΙΟΣΑΝΙΟΧΙΔΑΟΑΝΘΑΔΟΝΙΩ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣΜΕΝΝΙΔΑΟΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΙΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΙΔΑΟΘΕΙΒΗΩ
ΘΙΟΜΝΑΣΤΩΕΡΜΑΙΧΩΤΑΝΑΓΡΗΩ
ΠΟΥΘΩΝΟΣΚΑΛΛΙΓΙΤΟΝΟΣΩΡΩΠΙΩ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΔΙΟΚΛΕΙΟΣΔΙΟΦΑΝΤΩΠΛΑΤΑΕΙΟΣ
ΜΑΝΤΕΥΟΜΕΝΩ
ΔΙΝΙΑΟΕΡΟΤΙΩΝΟΣΘΕΙΣΠΙΕΙΟΣ
ΟΙ//ΠΡΟΠΙΟΝΤΟΣ
ΟΙΝΟΧΙΔΑΟΕΥΜΕΝΙΔΑΟΕΡΧΟΜΕΝΙΩ
//////////ΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΑΟΘΙΟ//ΔΟΤΩΕΡΧΟΜΕΝΙΩ

Βοιωτοὶ τὸν τρίποδα ἀνέθειαν | τῆς Χαρίτεσσι κατ τὰν μαντεί͂αν | τῶ Ἀπόλλωνος, ἄρχοντος | Σαμίαο Ἱσμεινικέταο Θειβήω,
ἀφεδριατευόντων
Μελάννιος Νικοκλεῖος Ἐρχομενίω
Ἡσχρίωνος Θερσανδρίχω Κορωνεῖος
Ἀρυοκλεῖος Ἁνιοχίδαο Ἀνθαδονίω
Ἀρίστωνος Μεννίδαο Θεισπιεῖος
Πραξιτέλιος Ἀριστοκλίδαο Θειβήω
Θιομνάστω Ἑρμαΐχω Ταναγρήω
Πούθωνος Καλλιγίτονος Ὠρωπίω
γραμματεύοντος
Διοκλεῖος Διοφάντω Πλαταεῖος
μαντευομένω
Δινίαο Ἐροτίωνος Θεισπιεῖος
Θι[ο]προπίοντος
Οἰνοχίδαο Εὐμενίδαο Ἐρχομενίω
[ἱαρ]ατεύοντος
Λαμπρίαο Θιοδότω Ἐρχομενίω.

De hoc toto titulorum genere deque singulorum aetatibus cf. quae adnotata sunt ad n. 1672, de Samia Hismenicetae f. Thebano ad n. 2420.

3208 Columella lapidis leucophaei non striata, Orchomeni (*Skripu*) ad domum privatam quam possidet Georgius Repas. Initium tituli, qui duos modo versus habebat, periit. Exscripsit Lolling.

Κ Α Ρ Α Ι Ο Ι
Ο Ν Τ Ο Σ Κ Λ Ι Ω Ν Ι Ω

[Δὶ] Καραιοῖ | [. . . . . ἄρχ]οντος Κλιωνίω.

Vocem ἄρχοντος (aut ἱαραρχίοντος, ἱαρατεύοντος) mediam sumpsi interpositam fuisse inter nomen proprium et adiectivum patronymicum. Sed id quoque fieri potest, ut [Δί]οντος, [Σπένδ]οντος aut aliud simile nomen proprium fuerit. De dei cognomine cf. glossam Hesychii Καραιός· Ζεὺς παρὰ Βοιωτοῖς οὕτω προσαγορεύεται· ὡς μέν τινές φασι διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι, ἀπὸ τοῦ κάρα. Hic falli, qui contra litterarum ordinem Κάριος restituerent, pronuntiavit Meineke Fr. Com. II p. 85, cuius iudicium hoc titulo egregie confirmatur.

3209 Marmor a. 0,32, l. 1,25, quod olim partem epistylii Dorici efficiebat, utrimque aliis eiusdem generis lapidibus adiunctis, Orchomeni (*Skripu*) in impluvio monasterii. Edd. A. Conze et A. Michaëlis *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XXXIII (1861) p. 81. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 497 n. 5. H. Schliemann Orchomenos p. 55 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 63 n. 32*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 38. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 195 n. 505). Contulit Lolling.

Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Ν Ι Κ Ω Ν Ο Σ Τ Α Π Ρ Ο Θ Υ Ρ Α Κ Η Τ Ω Σ Π Ι Ν Α Κ Α Σ Τ Ω Σ

[Ἀ]πολλόδωρος Νίκωνος τὰ πρόθυρα κὴ τὼς πίνακας τὼς . . . .

3210 Orchomeni (*Skripu*) in exteriore pariete monasterii. Edd. Meletius Geogr. p. 342 (Boeckh *Staatshaushaltung der Athener* I p. 321 ed. 1). Leake Diar. Class. T. XIII p. 332. Ex Cockerelli et Leakii schedis Walpole *Travels* p. 575 (Rose Inscr. p. 300. Osann Sylloge p. 197. Boeckh C. I. G. 1579). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 631 n. 3. G. Kramer ap. Davidoff Itin. II p. XXII n. XXII (Lebas *Inscr.* II, 617. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 56. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 203 n. 9. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 24. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 175 n. 477). Exscripsit Lolling.

Μ Υ Ρ Ι Χ Ο Σ Π Ο Λ Υ Κ Ρ Α Τ Ι Ο Σ Ι Α Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ Δ Ι Ο Γ Ι Τ Ο Ν Ο Σ
Α Ν Δ Ρ Ε Σ Σ Ι Χ Ο Ρ Α Γ Ε Ι Σ Α Ν Τ Ε Σ Ν Ι Κ Α Σ Α Ν Τ Ε Σ Δ Ι Ω Ν Υ Σ Ο Ι
Α Ν Ε Θ Ε Ι Κ Α Ν Τ Ι Μ Ω Ν Ο Σ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Α Υ Λ Ι Ο Ν Τ Ο Σ Κ Λ Ε Ι Ν Ι Α Ο
Α Ι Δ Ο Ν Τ Ο Σ Α Λ Κ Ι Σ Θ Ε Ν Ι Ο Σ

Μύριχος Πολυκράτιος, Ἱαρώνυμος Διογίτονος, | ἄνδρεσσι χοραγείσαντες νικάσαντες Διωνύσοι | ἀνέθειαν Τίμωνος ἄρχοντος, αὐλίοντος Κλεινίαο, | ἀΐδοντος Ἀλκισθένιος.

Polycrates Myrichi f. archon Orchomeniorum est in catalogo militari n. 3179, proxime post a. 220 a. Chr. exarato. Hunc Myrichum choregum illius filium potius quam patrem existimaverim, praecipue propter genetivorum usum constantem in hoc titulo et n. 3211, qui utique huic suppar est tempore.

3211 Marmor leucophaeum, inventum Orchomeni, ex Elgini collectione in museum Britannicum illatum. Edd. Visconti *Mémoire* p. 141 n. 16. Osann Sylloge I p. 196 n. 67. Rose Inscr. p. 301. Ex schedis Evansii a Rosio acceptis Boeckh C. I. G. 1580. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 152. 631 n. 4 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 56. Lebas *Inscr.* II, 618. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 203 n. 10. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 25. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 175 n. 478). C. T. Newton *Greek Inscriptions in the British Museum* II p. 21 n. CLIX (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 393).

Α Λ Ε Υ Α Σ Ν Ι Κ Ω Ν Ο Σ Κ Α Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Α Γ Λ Α Ο Φ Α Ι Δ Α Ο Α Ν Δ Ρ Ε Σ Σ Ι
Χ Ο Ρ Α Γ Ι Ο Ν Τ Ε Σ Ν Ι Κ Α Σ Α Ν Τ Ε Σ Δ Ι Ω Ν Υ Σ Ο Ι Α Ν Ε Θ Ε Τ Α Ν Α Θ
Α Ν Ι Α Ο Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Α Υ Λ Ι Ο Ν Τ Ο Σ Κ Λ Ε Ι Ν Ι Α Ο Α Ι Δ Ο Ν Τ Ο Σ Κ Ρ Α
Τ Ω Ν Ο Σ

'Αλεύας Νίκωνος, Καφισόδωρος 'Αγλαοφαΐδαο ἄνδρεσσι | χοραγίοντες νικάσαντες Διωνύσοι ἀνεθέταν 'Αθ|ανίαο ἄρχοντος, αὐλίοντος Κλεινίαο, ἀΐδοντος Κρά|τωνος.

De Aleua Niconis f. cf. quae exposui ad n. 3167. 3183.

3212 Fragmentum lapidis leucophaei; a superiore parte exstat margo, ab inferiore et a dextra vacuum spatium est. Orchomeni (*Skripu*) in muro substructionum, meridiem versus ab ecclesia monasterii trium passuum intervallo. Exscripsit Lolling.

\ Ι Δ Α Σ Α Ρ Χ Ι Α Ο
Σ Α Ν Τ Ε Σ Δ Ι Ω Ν Ο Υ Σ
Ɔ Ρ Ω Α Υ Λ Ι Ο Ν Τ Ο Σ

[............., ...κλ]ίδας 'Αρχίαο | [ἄνδρεσσι χοραγίοντες νικά]σαντες Διωνούσ|[οι ἀνεθέταν, ... ἄρχοντος, ...δ]ώρω αὐλίοντος, | [..... ἀΐδοντος].

Vs. 3 initio utrum tres primae litterae ad archontis an ad tibicinis nomen referendae sint, latet, quia utique ordo verborum alius est ac n. 3210. 3211, ubi *ἄρχοντος* et *αὐλίοντος* se excipiunt nomine proprio non interposito.

3213 Tabula lapidis leucophaei, cum titulo in latere angusto, ad deversorium Demetrii Anastasiu in vico *Deglé* prope Orchomenum. Exscripsit Lolling.

Σ Α Υ Μ Ε Ι Λ Α Γ Ο Υ Θ Ω Ν Ο Σ Δ Α Μ Α Τ Ε Ρ Ι
Κ Ρ Ι Σ Η Η Ε Γ Ι Δ Α Μ Υ Α Ν Ε Θ Ε Ι Κ Ε

Σαυμείλα Πούθωνος Δαμάτερι | Κριστήη ἐπιδάμυ ἀνέθεικε.

3214 Basis marmoris leucophaei fracta a dextra, a. 0,22, l. 0,65, c. fere 0,35, Orchomeni (*Skripu*) in impluvio monasterii. In superficie foramina duo quadrata satis profunda, pars antica et latus dextrum et supra et infra marginibus prominentibus ornata. Edd. B. Latischew *Mittheil. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 356 n. 8. H. Schliemann Orchomenos p. 55 (R. Meister *Phil. Rundschau* II (1882) p. 576. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. Add. p. 231 n. 49*d*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 196 n. 506). Contulit Lolling.

Α Ν Τ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ Α Ρ Χ Ε Ι Ͱ Η Ο Σ Μ Ι Τ Α
Α Ρ Τ Α Μ Ι Δ Ι Ε Ι Λ Ε Ι Θ Υ Ι Η

Vs. 1 sub finem ΙͰΗΟΣ in lapide esse testatur Lolling.

'Αντικράτεις 'Αρχειῆος, Μίτα | 'Αρτάμιδι Εἰλειθυίη.

Malui vs. 2 patronymicum *'Αρχειῆος* agnoscere cum Latischewio, cuius prototypum *'Αρχείας* non maiorem habet offensionem quam *Εὐκλείας* n. 3198, quam cum Meistero *'Αρχεῖ[ν]ος* emendare, quia littera illa *ἦτα* potius quam *νῦ* esse videtur.

3215 Lapis inaedificatus Orchomeni ad portam monasterii. Edd. A. Michaëlis et A. Conze *Annali dell' Instituto arch. Rom.* XXXIII (1861) p. 81. H. Schliemann Orchomenos p. 56 (R. Meister *Phil. Rundschau* II (1882) p. 576. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. Add. p. 232 n. 37*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 191 n. 496). Exscripsit Lolling.

Δ Α Μ Ω Ν Ε Υ Α Ρ Ι Δ Α Ο Α Ρ Ξ Α Σ Κ Η Ι Α
Ρ Ε Ι Τ Ε Υ Σ Α Σ Σ Α Ρ Α Γ Ι Ι Σ Ι Α Ν Ο Υ Β Ι
//////ΤΩΝΚΛ ΛΔΩΡΩΔΙΚΕΛΡΧΩ

Δάμων Εὐαρίδαο ἄρξας κὴ ἱα|ρειτεύσας Σαράπι, Ἴσι, 'Ανούβι, | [ἱαραρχίον]των Κ[αφισο]δώρω, Δικεάρχω.

3216 Lapis leucophaeus oblongus, ornatus a superiore parte margine convexo prominente, Orchomeni (*Skripu*) ante domum Athanasii Tamburatzis. Exscripsit Lolling.

Ι Γ Γ Α Ρ Ε Τ Α Η Ρ Ο Δ Ο Τ Ο Υ Ι Ε Ρ Α Τ Ε Υ Ο Υ Σ Α Μ Α Τ Ρ Ι Θ Ε Ω Ν

Ἱππαρέτα Ἡροδότου ἱερατεύουσα Ματρὶ Θεῶν.
Cf. n. 3223.

3217 Tabula marmoris albi cum ornamentis, Orchomeni (*Skripu*) in thesauro. Ed. H. Schliemann Orchomenos p. 58. Exscripsit Lolling.

ΞΙΩΗΡΑΤΕΛΕΙΑ

[. . . . . Διὶ Τελ]είῳ, Ἥρᾳ Τελείᾳ.

3218 Orchomeni (*Skripu*). Ed. G. Kramer apud Davidoff Itin. II p. XXII n. XXIII (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 77 n. XV. Lebas *Inscr.* II, 619).

ΝΕΑΥΤΩΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΙΟΥΕΡΜΗΙΚΑΙΜΙΝΥΑ

[. . . . . τὸ]ν ἑαυτῶν γυμνασίαρχον | . . . . ίου Ἑρμῇ καὶ Μινύᾳ.

3219 Orchomeni. Ed. Pittakis Eph. 2424 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 584 n. 1). Periisse videtur.

ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΩΝΤΙΜΩΝΟΣ
ΣΑΥΤΩΝΑΓΡΙΩΝΙΟΣ
ΙΔΙΚΑΙΤΗΠΟΛΕΙ

Ἀριστογείτων Τίμωνος | [καὶ ἡ δεῖνα καὶ ὁ υἱὸ]ς αὐτῶν Ἀγριώνιος | [Σαράπιδι, Ἴσιδι, Ἀνούβ]ιδι καὶ τῇ πόλει.

Matris nomen Keilius vs. 1 a dextra addidit; sed cum omnes tres versus in vocabula integra exeant, ab hac parte lapidem fractum esse non est probabile, neque Pittakis ibi quicquam supplementi addidit. Quod quoniam necessario matrem initio versus alterius commemoratam fuisse sumendum est, apparet spatii rationibus non sufficere vs. 3 Pittakis supplementum [Ἀρτέμ]ιδι, quod Keilius recepit. Quare ex n. 3215 deorum Aegyptiorum nomina reposui. Cf. etiam n. 3220.

3220 Orchomeni (*Skripu*) ad puteum Lucae Rammi. Ed. H. Schliemann Orchomenos p. 55. Exscripsit Lolling.

ΟΜΕΝΙ/////
ΠΥΘΩΝΟΣΙΕ
ΙΑΝΤΑΣΕΡΑΠΙΔΟ
ΟΝΤΟΣ ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ
vac.

[Ἡ πόλις Ὀρχ]ομενί[ων | . . . .] Πύθωνος, ἱε[ρα|τεύσ]αντα Σεράπιδος, | [ἄρχ]οντος Νουμηνίου.

3221 Tabula marmoris albi, infra et a dextra parte exstat margo. Inventus lapis in loco *Viliotiko* sito ad clivum meridionalem collis qui sustinebat arcem Orchomeni veteris, nunc est apud papam Georgium. Exscripsit Lolling.

///////////////
. ΤΗΡΙ/////
ΑΜΟΝΟΥ////
ΧΗΣΑΝΤΕΣ///
ΠΕΡΙΣΣΗΑΣ///
ΝΟΕΠΟΙΗΣΑΝ

[. . . . . Σω]τηρί[δ|ου, ... Παρ]αμόνου | [γυμνασιαρ]χήσαντες, | [καὶ ἐκ τῆς] περισσήας | [τὸ . . . . . . ο]ν ἐποίησαν.

3222 Fragmentum epistylii lapidis leucophaei subcaerulei a. 0,45, l. 0,25, Orchomeni (*Skripu*) inaedificatum ad domum Anagnostis Karalis. Ed. H. Schliemann Orchomenos p. 55. Exscripsit Lolling.

ΚΑΙΣΕΝΝ

. . . . . . Καισένν[ιος . . . .]

Nomen gentile, quod est *Caesennius,* haud raro invenitur apud scriptores (Caesennius Silvanus Plin. ep. III, 8, 1. Caesennius Paetus Tac. Ann. XIV, 29. XV, 6 sqq. Caesennius Maximus Tac. Ann. XV, 71) et multo frequentius in inscriptionibus, quorum testimonia afferre supervacaneum est.

3223 In ecclesia S. Lucae quae est in vico *Petromagula* sito prope Orchomenum. Edd. Pittakis Eph. 818. Rangabé *Ant. Hell.* 1214. Lebas *Inscr.* II, 632 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 221 n. 32. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 39. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 195 n. 504). Quum ecclesia restitueretur, lapis aut deletus aut in muro occultatus videtur.

ΠΟΛΙΣΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝ
ΠΠΑΡΕΤΑΝ!!!ΟΔΟΤΩ
ΓΥΝΟΙΑΣ ΤΑΣΕΝΑΥΤΑΝ

Var. lect. Vs. 2 inter Ν et prius Ο litterarum reliquias omittunt Lebas et Rangabé. Pittakis !!! habet, in apographo Naumi, quod Rangabé se habuisse refert, Η fuit.

[Ἁ] πόλις Ὀρχομενίων | [Ἱ]ππαρέταν [Εἰρ]οδότω | εὐνοίας τᾶς ἐν αὐτάν.

Cf. n. 3216.

3224 Orchomeni. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 1005. Accuratius Pittakis Eph. 817, omnium accuratissime Lebas *Inscr.* II, 620.

[E T] A N Π Y Θ Ω N O Σ Γ Y M N A Σ I A P X H Σ A N [T]
T O N E Π I N I K Ω N O Σ A P X O N T O Σ E N I A Y T O N
Ↄ P E A N Φ I Λ O I O I Y Π O Γ E Γ P A M M E N O I Θ E O I Σ

ΟΜΟΛΩΙΧΟΣΝΙΚΑΡΧΟΥ	ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥ	ΚΑΛΛΙΚΩΝΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΚΛΕΟΦΑΝΗΣΕΡΜΑΙΟΥ	ΝΙΚΩΝ ΝΙΚΩΝΟΣ	ΠΡΟΣΤΑΤΗΡΟΣΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΖΩΙΛΟΣ ΤΕΙΜΟΞΕΝΟΥ	ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣΕΡΜΑΙΟΥ	ΟΝΗΣΙΜΟΣΘΕΟΚΛΕΟΥΣ
ΚΛΥΜΕΝΟΣΚΛΕΟΔΑΜΟΥ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ	ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ
ΩΦΕΛΙΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ	ΤΡΥΦΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΔΙΟΓΕΝΗΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ	ΕΠΑΓΑΘΟΣΕΠΑΓΑΘΟΥ	ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΖΩΙΛΟΣΞΕΝΟΤΕΙΜΟΥ	ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΖΩΙΛΟΥ

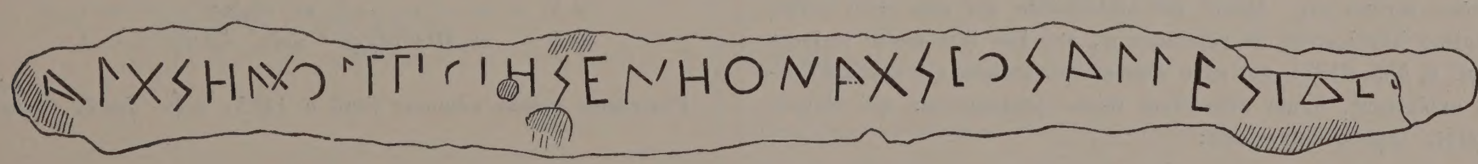
Quas uncis inclusi litteras Lebas non habet aut non integras (vs. 1 init. FIAN). Praeterea Lebasii exemplum expressi, neque opus existimo manifestos Rangabéi errores enumerare.

[᾿Αλκ]έταν Πύθωνος, γυμνασιαρχήσαντ[α] | τὸν ἐπὶ Νίκωνος ἄρχοντος ἐνιαυτὸν | [δ]ωρεάν, φίλοι οἱ ὑπογεγραμμένοι θεοῖς.

Ὁμολώϊχος Νικάρχου	Παράμονος Φιλοξένου	Καλλικῶν Θεοδώρου
Κλεοφάνης Ἑρμαίου	Νίκων Νίκωνος	Προστάτηρος Ἡρακλείδου
Ζωΐλος Τιμοξένου	Ἀθηνόδωρος Ἑρμαίου	Ὀνήσιμος Θεοκλέους
Κλύμενος Κλεοδάμου	Θεόδωρος Ἀφροδισίου	Ζωΐλος Ζωΐλου
Ὠφελίων Διονυσίου	Τρύφων Δημητρίου	Διογένης Καλλικράτους
Ἡράκλειτος Φιλομούσου	Ἐπάγαθος Ἐπαγάθου	Φιλόξενος Φιλίππου
Ζωΐλος Ξενοτείμου	Παράμονος Νικοβούλου	Ἀλέξανδρος Ζωΐλου.

Titulus primo a. Chr. saeculo neque antiquior videtur neque multo recentior.

3225 Stela sepulcralis marmoris leucophaei Boeotici, a. 0,24, l. 0,61 ab inferiore, 0,59 a superiore parte, c. 0,18, cum anaglypho repraesentante virum barbatum cum himatio, conversum ad dextram, baculo innixum, qui dextra manu cani assurgenti locustam porrigit. In inferiore margine prominente, lato 0,63, cuius angulus dexter fractus est, titulus artificis. Inventus lapis in vico *Petromagula* sito in proxima vicinia Orchomeni, translatus in vicum *Romaiko* qui est horae fere intervallo a vico *Skripu* in via qua Chaeroneam (*Kápraena*) itur, in ecclesiam S. Demetrii. Nunc est Athenis in museo nationali. Titulum edd. Dodwell Itin. I p. 243. A. Conze et A. Michaëlis *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XXXIII (1861) p. 81 tab. *E* 3 (G. Kaibel Epigr. Graec. 1098). G. Körte *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* III (1878) p. 315 n. 8. Ex ectypo et apographo Lollingii et ex forma gypsea quae est in museo Berolinensi Roehl Inscr. Graec. ant. 410 (Imagines p. 52 n. 4. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 519. E. S. Roberts *Introd. to Greek Epigraphy* I p. 68 n. 28). Ex ectypo chartaceo a Kekuléo accepto E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 10 n. 7, cuius exemplum exprimimus. Cf. quae de titulo disputavit A. Kirchhoff *Studien zur Geschichte des griechischen Alphabets* ed. 4 p. 87 sqq.

᾿Αλξήνω[ρ ἐ]ποίησεν ὁ Νάξιος· ἀλλ' ἐσίδε[σθε].

Sexto a. Chr. saeculo vergente aut ipsis quinti initiis hoc monumentum dedicatum esse ex litteratura coniecit Kirchhoffius.

3226 Columna sepulcralis, Orchomeni (*Skripu*) in impluvio monasterii Panagiae. Ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 498 n. 6 (G. Kaibel Epigr. Graec. 491). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Φιλοκράτης Φιλοκράτους | Σιδώνιος.

Οὐ νόθον ἐκ προτέροιο, Φιλόκρατες, ἤνεσας ἔ[ρ]γ[ο]ν
σεῖο βίου, πινυταῖς θηγόμενος πραπίσιν·
ἦ γὰρ ἀπὸ πράτας μεμελημένος ἦς Ἐπικούρου
δόγμασιν εὐξυνέτ[ο]ις, ὡς θέμις, ἁλικίας.
αὖθι τύχης δ' οἴακι παλιμπλανέος βιότοιο
εἴκων ἐν Μινύαις φῶτας ἐπαθλοκόμε[ι]ς.
κεῖσαι δ' ἀγχόθι παιδὸς ἑοῦ, ψαύων μελέεσσιν,
ἄζμενος ἐκ ζωᾶς εἰς προθανόντα μολών.

ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΙΔΩΝΙΟΣ

rosa *rosa*

ΟΥΝΟΘΟΝΕΚΠΡΟΤΕΡΟΙΟΦΙΛΟΚΡΑΤΕΣΗΝΕΣΑΣΕΒΓ///ι Ν
ΣΕΙΟΒΙΟΥΠΙΝΥΤΑΙΣΘΗΓΟΜΕΝΟΣΠΡΑΠΙΣΙΝ
ΗΓΑΡΑΠΟΠΡΑΤΑΣΜΕΜΕΛΗΜΕΝΟΣΗΣΕΠΙΚΟΥΡΟΥ
ΔΟΓΜΑΣΙΝΕΥΞΥΝΕΤΑΙΣΩΣΘΕΜΙΣΑΛΙΚΙΑΣ
ΑΥΘΙΤΥΧΗΣΔΟΙΑΚΙΠΑΛΙΜΠΛΑΝΕΟΣΒΙΟΤΟΙΟ
ΕΙΚΩΝΕΝ ΜΙΝΥΑΙΣ ΦΩΤΑΣΕΠΑΘΛΟΚΟΜΕ///Σ
ΚΕΙΣΑΙΔΑΓΧΟΘΙΠΑΙΔΟΣΕΟΥΨΑΥΩΝΜΕΛΕΕΣΣΙΝ
ΑΞΜΕΝΟΣΕΚΞΩΑΣ ΕΙΣΠΡΟΘΑΝΟΝΤΑΜΟΛΩΝ

Alterius a. Chr. saeculi esse existimat Keilius, ego primo potius tribuerim. Vs. 1 ille ἥνεσας non mutandum in ἤνυσας, sed ignotum adhuc verbi ἄνω aoristum a poëta usurpatum esse existimat, non improbabiliter pro totius epigrammatis sermone contorto et artificioso. Quod idem in fine illius versus ἥβαν scripsit, id propter reliquias a Lollingio exscriptas teneri non iam potest, sed quid fuerit incertum est.

3227 Fragmenta duo marmoris, a. 0,16, l. 0,37—0,41, inaedificata Orchomeni (*Skripu*) in cella quadam monasterii, in fenestra. Ed. B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 358 n. 10. 11. Contulit Lolling.

a

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣΤΟΔϜΕΑΥ
/ΕΥΚΟΝΟΤΝΠΡΟΛΙΠΗΦΩΣΤΟΙΣ
ΟΥΡΑΝΙΑΣΨΥΧΑΣΝΑΟΥΒΡ
... ΟΝΠ ...

b

ΜΕΝΗΣΔΑΙΑΣΜΙΚΟΣΕΠΙΧΥΤΙ
ΝΤΑΝΕΩΝΨΥΧΗΣΝΑΟΙΟΚΑΙΑ
ΝΥΝ///ΕΙΟΤΕΧΝΗΙΑΤΟΠΡΟΣΙΧΝ
ͻΝΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣΜΝΗΜΑΡΕΤΗ

Titulum sepulcralem versibus dactylicis compositum fuisse apparet. Cum fragmentum *a*, integrum a sinistra, tria deinceps hexametrorum versuum initia contineat, in fragmento *b* vero certe vs. 4 pentametri partem posteriorem, coniciat quispiam titulum sic adornatum fuisse, ut singula disticha elegiaca per singulos versus scriberentur. Sed ei opinioni adversantur versus vs. 2 reliquiae, ubi in fragmento *b* hexametrum fuisse certum est. Quare aut statuendum est non certo ordine se excepisse hexametros et pentametros, sed hos illis multo rariores fuisse (cf. n. 583. 2537), aut adeo septem hexametris, qui continuo ordine se exciperent, unum adiunctum fuisse pentametrum qui clausulam faceret. Agnoscuntur haec:

a 1 Πλούταρχος τόδ' ἑαυ[τῷ ⏑ — — — ⏑⏑ — ⏓]
b 1 — ⏑ μένης δ' αἴας μῆκος ἐπ — ⏑⏑ ́ — (?)
a 2 λευκὸν ὅταν προλίπῃ φῶς τοῖς ⏓⏓ — ⏑⏑ — ⏓
b 2 — ⏑⏑ — ντα νέων ψυχῆς ναοῖο καὶ α[ὐτῆς]
a 3 οὐρανίας ψυχᾶς ναοῦ βρ ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏓
b 3 — ⏑⏑ ειο τεχνή[σ]ατο προσ — — ⏑⏑ — ⏑ —
a 4 — ⏑⏑ — ⏑⏑ — ⏑ ον π[ρ]οθ ⏑ — ⏑⏑ — ⏑
b 4 — ων Πλούταρχος· μνῆμ' ἀρετῆ[ς ⏑⏑ ⏓].

Postremus versus admonet tituli n. 1885: μνῆμ' ἀρετῆς Ἑλικών.

3228 Lapis leucophaeus inaedificatus Orchomeni (*Skripu*) in pariete meridionali ecclesiae monasterii. Edd. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hell.* IV (1880) p. 99 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 217). H. Schliemann Orchomenos p. 55 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 54 n. 6*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 4. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 169 n. 464. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203*b*). Exscripsit Lolling.

ΕΠΗRΙSSΤΟDΙΚΗΙ

Ἐπ' Ἀριστοδίκαι.

3229 Orchomeni in ecclesia monasterii. Edd. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 579 n. 25. Ex eius apographo Rose Inscr. Graec. vet. tab. XIII 2, n. 8. 9. Boeckh C. I. G. 1639. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 152. 154, tab. VIII n. 36. Rangabé *Ant. Hell.* 331 (Lebas *Inscr.* II, 633 ex Leakio, tab. VII n. 18 ex Rangabéo. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 177. Roehl Inscr. Graec. antiq. 168. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 200 n. 1. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 1. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 168 n. 458. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 289, 1. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 214 n. 203*a*).

ΕΠΙΒΗΚΕVϜΗΙ
ΕΠΙDΕVSΟΝΙ

Ἐπὶ Βακεύϝα, | ἐπὶ Δέξωνι.

3230 Lapis leucophaeus, Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia S. Sozontis. Edd. Pittakis Eph. 814. Rangabé *Ant. Hell.* 335 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 176 n. LXVII *b*. Lebas *Inscr.* II, 646. Roehl Inscr. Graec. antiq. 296. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 202 n. 5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 7. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 169 n. 462. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 289, 6. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203 *i*). Exscripsit Lolling.

A R I Σ T O M E D A
K E Φ A L L I Σ

Ἀριστομέδα, | Κεφαλλίς.

3231 Lapis leucophaeus inaedificatus Orchomeni (*Skripu*) in pariete meridionali ecclesiae monasterii. Edd. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hell.* IV (1880) p. 99 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 292). H. Schliemann Orchomenos p. 55 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 54 n. 6 *c*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 8. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 169 n. 465. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 289, 4. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203 *e*). Exscripsit Lolling.

D A M A Σ Σ I Σ
D A M O Φ I L ///

Δαμασσίς, | Δαμοφίλ[α].

3232 Lapis leucophaeus inaedificatus Orchomeni (*Skripu*) in pariete meridionali ecclesiae monasterii. Edd. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hell.* IV (1880) p. 99 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 294). H. Schliemann Orchomenos p. 55 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 54 n. 6 *d*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 9. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 169 n. 466. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 289, 5. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203 *g*). Exscripsit Lolling.

H E P A I O D O P O Σ

Εἱραιόδωρος.

3233 Lapis leucophaeus, ad ecclesiam Panagiae in vico *Deglé* sito prope Orchomenum. Ed. Lolling *Sitzungsberichte der Kgl. Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 19. Eiusdem apographo usi sumus.

H E R M O N
⊕ E S Π I E V

Ἕρμων | Θεσπιεῦ.

3234 Lapis leucophaeus, in taenia prominente titulus. Inaedificatus lapis Orchomeni (*Skripu*) in pariete meridionali ecclesiae monasterii. Edd. Foucart *Bulletin de corresp. Hell.* IV (1880) p. 99 (inde Roehl Inscr. Graec. antiq. 293. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 54 n. 6 *e*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 10. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 170 n. 467. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203 *f*). Accuratius Lolling *Sitzungsberichte der Kgl. Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 18. Eiusdem apographo usi sumus.

Ϝ A N A X I D O T O Σ

Primam litteram plane certam esse testatur Lolling.

Ϝαναξίδοτος.

3235 Orchomeni. Perperam cum n. 3241 in unum conflatum ed. Meletius Geogr. p. 343 (Boeckh C. I. G. 1673), separatim Rangabé *Ant. Hell.* 333. Accuratius Pittakis Eph. 799 (inde Lebas *Inscr.* II, 634) et ex E. Curtii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 193 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 259. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 201 n. 4. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 3. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 169 n. 461. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203 *d*). Pittakis et Curtii exempla inter se consentientia sequor cum Roehlio aliisque, non adnotatis antiquiorum erroribus.

K A L L I Γ I T O N

Καλλιγίτων.

3236 Orchomeni. Ed. Leake Mus. crit. Cantabr. II p. 579 n. 24 et ex eius apographo Rose Inscr. Graec. vett. tab. XIII n. 7. Boeckh C. I. G. 1643, adhibito etiam Koehleri apographo. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 152. 154, tab. VIII n. 35. Rangabé *Ant. Hell.* 332 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 177. Lebas *Inscr.* II, 647. Roehl Inscr. Graec. antiq. 258. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 201 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 2. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 169 n. 459. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 289, 3. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203 *c*).

KVDILLE

Κυδίλλει.

3237 Lapis leucophaeus inaedificatus Orchomeni (*Skripu*) in pariete meridionali ecclesiae monasterii. Ed. Lolling *Sitzungsberichte d. Kgl. Akademie der Wissenschaften zu Berlin* 1885 p. 1033 n. 21. Eiusdem apographo usi sumus.

Π O L V M E Σ T O R

Πολυμείστωρ.

3238 Lapis quadratus albus, Orchomeni. Edd. Meletius Geograph. p. 343 (Boeckh C. I. G. 1651). Pittakis Eph. 796 (Rangabé *Ant. Hell.* 364. Lebas *Inscr.* II, 635). Ex Rossii apographo ad Boeckhium misso K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 178. Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 592. Ex Rossii diario Roehl Inscr. Graec. antiq. 295 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 201 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr.

Boeot. 6. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 169 n. 460. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 215 n. 203 *h*).

. ΝΟΚΛΙΕΣ

. . . . . νοκλίεις.

3239 Tabula magna lapidis leucophaei, inaedificata in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*), in meridionali ecclesiae pariete. Ed. H. Schliemann Orchomenos p. 55 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 49 *b*, Add. p. 231. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 197 n. 514). Exscripsit Lolling.

ΑΘΑΝΙΣ

Ἄθανις.

3240 Orchomeni. Cum n. 3264 coniunctum edd. Meletius Geogr. p. 343 (Boeckh C. I. G. 1664. Lebas *Inscr.* II, 651) et ex Rossii exemplo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 191 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 198 n. 525). Separatim Pittakis Eph. 2417 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 198 n. 523). H. Schliemann Orchomenos p. 55 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 49 *c*, Add. p. 321. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 197 n. 515). Periisse videtur.

ΟΑΝΟΔΩΡΑ

Var. lect. Initio ΑΝ Meletius, ..ΑΝ Ross, ΦΑΝ Pittakis, ΟΑΝ Schliemann.

[Ἀθ]ανοδώρα.

3241 Basis marmoris albi, Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia S. Sozontis. Edd. Pittakis Eph. 798. Rangabé *Ant. Hell.* 2101. Accuratius Lebas *Inscr.* II, 638. Ex E. Curtii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 193. Cf. Zur Sylloge p. 593 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 222 n. 35. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 44. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 196 n. 508). Errore cum n. 3235 coniunctum exhibet Meletius Geogr. p. 343 (Boeckh C. I. G. 1673).

ΑΜΦΑΡΙΧΟΣ

Ἀμφάριχος.

3242 Marmor leucophaeum a. 1,45, l. 0,55, c. 0,22, cum anaglypho repraesentante puellam stantem, quae sinistra manu usque ad pectus sublata columbam tenet. Orchomeni (*Skripu*) in meridionali parte monasterii. Ed. G. Körte *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* III (1878) p. 340 n. 50. Exscripsit Lolling.

ΑΝΑΣΙΦΟΡΟΝΧΑΙΡΕ

Ἀνασιφόρον χαῖρε.

3243 Pars superior stelae sepulcralis magnifice exornatae, humi iacens occidentem versus ab ecclesia S. Georgii quae est in vico *Karya* prope Orchomenum. Ed. Pittakis Eph. 2415 (Lebas *Inscr.* II, 654. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 49 *a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 197 n. 517). Exscripsit Lolling.

ΞΑΡΕΤΑ

[Ἀνα]ξαρέτα.

3244 Lapis leucophaeus, ad deversorium Demetrii Anastasiu in vico *Deglé* prope Orchomenum. Exscripsit Lolling.

ΑΦΡΟΔΙΣ //////
Χ ////////////////////

Ἀφροδίσ[ιε] | χ[ρηστὲ χαῖρε].

3245 Tabula magna lapidis leucophaei, in monasterio quod est Orchomeni (*Skripu*) inaedificata in pariete meridionali ecclesiae. Edd. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hell.* IV (1880) p. 99. H. Schliemann Orchomenos p. 55 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 63 n. 39 *c*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 49 et Add. p. 231. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 197 n. 513). Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΣΘΕΝΕΙΣ

Δαμοσθένεις.

3246 Tabula lapidis leucophaei inaedificata in vico *Deglé* sito prope Orchomenum in meridionali pariete ecclesiae Panagiae iuxta portam. Exscripsit Lolling.

ΔΡΟΣΙΝΑ

Δροσίνα.

3247 Magna basis lapidis leucophaei cum tribus foraminibus in superficie, ad puteum orientem versus a vico *Deglé* sito prope Orchomenum. Exscripsit Lolling.

ΜΑΡΚΟΣΑΝΝΙΟΣ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Μᾶρκος Ἄννιος | Ἐπίκτητος | χαῖρε.

3248 Orchomeni (*Skripu*) quondam in ecclesia Panagiae. Edd. ex E. Curtii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 158 n. XLIV *b*. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 72, tab. V n. 55 (inde Lebas *Inscr.* II, 639. Pittakis Eph. 2425).

Rangabé *Ant. Hell.* 2097 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 593. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 222 n. 38 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 170 n. 468). Periisse videtur.

ΙΑΜΙΣΚΟΣ

Var. lect. Repraesentavi Stephanii apographum, a quo praeter litterarum quarundam formas (Α et Σ Pittakis et Rangabis more solito; Α Curtius quoque, sed is in litterae Σ forma cum Stephanio facit) reliqui in prima tantum littera recedunt: ΓΑΜ Curtius, ΡΑΜ Rangabé.

[Εὔφ]αμίσκος supplendum mihi videtur. Nam lectio Λαμίσκος, quam Keilius Curtii exemplo fretus proposuit, mihi propterea minus probatur, quia reliquarum litterarum formae, quales in apographis fide dignis repraesentantur, cum antiqua litteratura Boeotica non conveniunt.

3249 In ecclesia monasterii Panagiae, quod est in vico *Skripu*, vidit L. Stephani, qui edidit *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 72, tab. V n. 52 (inde K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 162 n. XLIX*c*. Lebas *Inscr.* II, 640. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 222 n. 33. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 46. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 171 n. 472). Periisse videtur.

ΗΙΑΩΝΔΑΣ

Ἡ[ϱ]αώνδας.

Plerique editores Ἰαϱώνδας legerunt, sed neque litterae ω usus neque reliquorum elementorum formae suadent, ut hunc titulum eius aetatis esse statuamus, qua etiamtum Η spiritum asperum significabat. Quare Larfeldium secutus sum. Ab Ἡϱαῖος formatur Ἡϱαιώνδας ut Ἑϱμαιώνδας ab Ἑϱμαῖος; iota diphthongorum subsequente alia vocali in omnibus dialectis omnique aetate sermonis Graeci saepe extrudi notum est.

3250 Tabula cum anaglypho repraesentante adulescentem stantem, iuxta eum servum minore modulo expressum. Titulus iuxta faciem adulescentis ad dextram. Ad ecclesiam Panagiae quae est in vico *Deglé* prope Orchomenum veterem. Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ

Θεόμνηστος.

3251 Lapis leucophaeus, ad deversorium Demetrii Anastasiu in vico *Deglé* prope Orchomenum. Exscripsit Lolling.

ΘΙΟΚΛΙΑ
ΧΑΙΡΕ

Θιόκλια | χαῖϱε.

3252 Orchomeni (*Skripu*) in pariete exteriore ecclesiae S. Sozontis. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 336 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 176 n. LXVII*c*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 222 n. 37. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 41. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 196 n. 510). Exscripsit Lolling.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΣ

Ἱπποκϱάτεις.

3253 Tabula lapidea, Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia Panagiae. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 75 tab. V n. 53. Ex E. Curtii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 158 n. XLIV*e* (Lebas *Inscr.* II, 641). Rangabé *Ant. Hell.* 2095. Pittakis Eph. 2423 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 593. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 222 n. 39. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 43. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 196 n. 511). Periisse videtur.

ΚΑΛΛΙΔΑΜΟΣ

Καλλίδαμος.

3254 Tabula magna lapidis leucophaei, in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*) inaedificata in pariete meridionali ecclesiae. Ed. H. Schliemann Orchomenos p. 55. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΚΛ

Καλλιστοκλ[εῖς] aut - κλ[ια].

3255 Tabula magna lapidis leucophaei, in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*) inaedificata in meridionali ecclesiae pariete. Edd. P. Foucart *Bulletin de corresp. Hell.* IV (1880) p. 99. H. Schliemann Orchomenos p. 55 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 63 n. 39*b*. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 48 et Add. p. 231. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 197 n. 512). Exscripsit Lolling.

ΚΛΙΟΞΕΝΙΣ

Κλιοξενίς.

3256 Lapis leucophaeus, in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*) inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae. Exscripsit Lolling.

| //// ΑΥΔΑΜΑ |

[Λ]αυδάμα.

3257 Lapis leucophaeus, in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*) inaedificatus in pariete meridionali ecclesiae. Exscripsit Lolling.

| ΜΕΓΑΚΛΙΑ |

Μεγάκλια.

3258 Basis lapidis leucophaei inaedificata in peribolo ecclesiolae ἁγίας Παϱασκευῆς prope vicum *Karyá*. Exscripsit Lolling.

ΜΕΛΑΝΘΙΣ

Μελανθίς.

3259 Magnus lapis leucophaeus, Orchomeni (*Skripu*) ad puteum Lampri Tzumani. Exscripsit Lolling.

ΜΙΤΡΙΧΟΣ

Μίτριχος.

3260 Orchomeni. Cyriacus p. XXXIII n. 222. Ex suis schedis Muratori T. III p. MDCCXXII. 12 titulum in tres versus distributum exhibet (Boeckh C. I. G. 1666. Lebas *Inscr.* II, 645).

ΠΑΡΑΜΟΝΕΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Παράμονε χρηστὲ χαῖρε.

3261 Magna tabula lapidis leucophaei, in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*) inaedificata in septentrionali ecclesiae pariete. Exscripsit Lolling.

ΠΑΤΡΟΚΛΙ

Πατροκλῆ[ς].

3262 Tabula lapidea inventa Orchomeni. Edd. ex E. Curtii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 158 n. XLIV*d*. Pittakis Eph. 795 (Lebas *Inscr.* II, 637. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* V p. 222 n. 34. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 42. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 196 n. 507). Periisse videtur.

ΠΟΥΘΟΔΩΡΟΣ

Πουθόδωρος.

3263 Tabula lapidis leucophaei inaedificata in vico *Deglé* prope Orchomenum, in meridionali pariete ecclesiae Panagiae iuxta portam. Exscripsit Lolling.

ΠΡΟΜΑΘΙΣ

Προμαθίς.

3264 Orchomeni. Cum n. 3240 ed. Meletius Geogr. p. 343 (Boeckh C. I. G. 1664. Lebas *Inscr.* II, 651) et ex Rossii apographo K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 191 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 198 n. 525). Separatim Pittakis Eph. 794 (Lebas *Inscr.* II, 652). Periisse videtur.

ϹΥΝΦΟΡΟΝ
ΧΑΙΡΕ

Σύνφορον | χαῖρε.

3265 Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia monasterii. Edd. ex E. Curtii et L. Rossii apographis K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 158 n. XLIV*c*. Pittakis Eph. 797. 850 (Lebas *Inscr.* II, 648. Rangabé *Ant. Hell.* 2100. K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 593. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 198 n. 522). Periisse videtur.

ΣΩΠΑΤΡΙΣ

Σώπατρις aut Σωπατρίς.

3266 Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia Panagiae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2094 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 593. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 197 n. 518). Periisse videtur.

ΤΕΛΛΩ

Τελλώ.

3267 Orchomeni in ecclesia Panagiae. Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2096 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 593. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 197 n. 519). Periisse videtur.

ΑΝΙΑΣ

[Φ]ανίας. Supplevit Rangabé.

3268 Lapis inaedificatus in vico *Deglé* prope Orchomenum in pariete septentrionali ecclesiae Panagiae. Exscripsit Lolling.

ΙΤΑΣ

. . . . ίτας.

3269 Magna tabula lapidis leucophaei inaedificata in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*) in ecclesiae muro septentrionali. Edd. Hobhouse Itin. p. 269 (Boeckh C. I. G. 1663. Cf. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 191). Lebas *Inscr.* II, 644. Rangabé *Ant. Hell.* 2098. Pittakis Eph. 2416 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 593. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 222 n. 41. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 40*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 198 n. 524). Exscripsit Lolling.

ΑΘΑΝΟΔΩΡΟϹ

rosa *rosa*

ΑΡΙΣΤΕΑ
ΧΑΙΡΕ

Ἀθανόδωρος.
Ἀριστέα | χαῖρε.

3270 Marmor, Orchomeni in impluvio ecclesiae. Edd. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 72, tab. V n. 54 (Lebas *Inscr.* II, 642). Rangabé *Ant. Hell.* 334 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 162 n. XLIX *d*. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 208 n. 16. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 47. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 171 n. 471). Periisse videtur.

ΒΟΥΚΑΤΤΕΣΔΑΜΑΤΡΙΧΟΣ

Var. lect. Expressi Rangabéi exemplum, a quo Stephani praeter litterarum formas ΑΣ discrepat in nomine ΒΟΥΚΑΤΕΣ simplici consona scripto.

Βουκάττεις, Δαμάτριχος.

3271 Tabula magna lapidis leucophaei, in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*) inaedificata in meridionali pariete ecclesiae. Exscripsit Lolling.

Γ Α Λ Ε Ι Σ
ΑΜΙΝΟΚΛΙΑ
ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ

Γάλεις, | Ἀμινόκλια, | Χαρίξενος.

3272 Magnus lapis leucophaeus, ad puteum Girgilae Papageorgiú in septentrionali parte vici *Skripu*. Edd. Pittakis Eph. 812. Lebas *Inscr.* II, 649. Rangabé *Ant. Hell.* 2102 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 593. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* V p. 222 n. 36. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 45. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 196 n. 509). Exscripsit Lolling.

ΔΑΜΟΚΛΙΑ
ΑΝΤΙΠΠΑ

Δαμόκλια, | Ἀντίππα.

3273 Basis lapidis fusci immissa muro qui cingit fundum adiacentem ecclesiolae S. Sozontis in vico *Skripu*, iuxta viam publicam. Edd. Pittakis Eph. 815. Rangabé *Ant. Hell.* 2104. Lebas *Inscr.* II, 636 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 593). Alterum versum solum exhibet H. Schliemann Orchomenos p. 55 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 197 n. 521). Exscripsit Lolling.

– Ι Ω Ν Ι Σ Ι Ο ///
ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΣ

[Δ]ιων[ύ]σιο[ς], | Τελέσαρχος.

In tironum catalogo Philocomi archontis anno (fere 290—280 a. Chr.) inciso n. 3175 est Διωνιούσιος Τελεσάρχιος. Eiusdem familiae homines, fortasse illum ipsum Dionysium cum filio cui avitum nomen Telesarchus fuit, hic habemus. Ac sic plerumque, ubi in eodem lapide sepulcrali plura nomina invenimus, ea hominum arctissima necessitudine coniunctorum ideoque uno loco sepultorum sunt, nisi si quando antiquior lapis postea ab aliis usurpatus est, id quod plerumque litteraturae et sermonis discrimina produnt.

3274 Pars superior stelae sepulcralis ornata foliis, Orchomeni (*Skripu*) in ecclesia S. Sozontis. Edd. Pittakis Eph. 813. Lebas *Inscr.* II, 650. Rangabé *Ant. Hell.* 2099. 2103 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 593. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 197 n. 520). Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΣ
ΝΙΚΩΝ

Καλλίς, | Νίκων.

3275 Lapis leucophaeus, intra ecclesiolam S. Georgii quae est in vico *Karya* sito prope Orchomenum veterem. Edd. Rangabé *Ant. Hell.* 2190 (Lebas *Inscr.* II, 643). Pittakis Eph. 2414 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596). Exscripsit Lolling.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ
ΓΝΑΘΩΝ
ΝΟΥΜΕΝΙΣ

Κρατῖνος, | Γνάθων, | Νουμ[η]νίς.

3276 Magna tabula lapidis leucophaei, in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*) inaedificata in meridionali ecclesiae pariete. Exscripsit Lolling.

ΛΑΚ . ΑΤΕΙ
ΔΑΜΟΧΑΡΙΑ

Λακ[ρ]άτει[ς], | Δαμοχάρια.

3277 Lapis inaedificatus in vico *Deglé* sito prope Orchomenum in pariete meridionali ecclesiae Panagiae. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟΞΕΝΑ
ΦΙΛΛΑΩ

Φιλοξένα, | Φιλλώ.

Alterius nominis lectio ambigua est; possis etiam genetivum Φιλ(ο)λάω restituere, sed patris nomen perraro additur in sepulcralibus Boeotorum titulis.

3278 Orchomeni (*Skripu*) quondam in domo privata. Ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 72, tab. V n. 50 (Pittakis Eph. 811. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 162 n. XLIX *a*). Lebas *Inscr.* II, 653. Periisse videtur.

ΧΑΡΙΚΛΕ.
ΧΡΗΣΤΗ
ΣΩ ΤΗ ΡΙ
rosa *rosa*
ΧΑΙΡΕΤΕ

Χαρίκλε[α] | χρηστή, | Σωτηρί, | χαίρετε.

3279 Ante deversorium quod habet Liasko prope ecclesiam S. Lucii in vico *Petromagula* sito prope Orchomenum veterem. Ed. H. Schliemann Orchomenos p. 56 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 49*d*, Add. p. 232. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 197 n. 516). Exscripsit Lolling.

Ο Κ Λ Ι Δ Α Σ
ι Κ Λ Ι Α

. . . *οκλίδας,* | . . . *ίκλια.*

3280 Orchomeni in domo quadam. Edd. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 72, tab. V n. 51 (K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 161 n. XLIX *b*. Lebas *Inscr.* II, 655). H. Schliemann Orchomenos p. 55.

Stephani:	*Schliemann:*
Ν Τ Ѵ Υ Ѵ ⌀	\ Ι Τ Ω Υ Ω

Aut . . . . . *κ]αὶ τῷ ὑῷ* aut . . . . . *σὺ]ν τῷ ὑῷ* fuisse apparet, sed utra lectio praeferenda sit, diiudicari vix potest.

3281 Lapis leucophaeus inaedificatus in monasterio Panagiae quod est Orchomeni (*Skripu*) in pariete meridionali ecclesiae. Exscripsit Lolling.

// Ι U Ι L Λ L Ι Δ Λ <
Ε Ν Ι Β Α Ι Ο ///

3282 Tabula marmoris albi crassa; in latere angusto titulus. In loco aperto qui est septentrionem versus ab ecclesia monasterii Panagiae in vico *Skripu*. Ed. H. Schliemann Orchomenos p. 55. Exscripsit Lolling.

Μ Ο Ι
Γ Ε Λ Ι

3283 Tabula lapidis leucophaei, a superiore parte margine prominente ornata. Infra hunc titulum post vacuum quattuor versuum spatium alius incisus erat minoribus litteris, qui nunc fere totus evanuit. Lapis inaedificatus Orchomeni (*Skripu*) in pariete meridionali ecclesiae S. Sozontis. Exscripsit Lolling.

Τ Ρ Γ Λ Τ Α Σ
Ϝ Α ///// Τ Ω Α Γ Ο , /// Ν
Δ Α Λ Ι Ω Κ Λ Ε Θ Ρ Α Ι Ι
Ι //// ˥ Λ Ι Α Τ Ι Σ
Τ /// Ε Ι Μ Ε Ν

. . . . . . *τρεα τᾶς* [. . . . . . | . . . . . *ἱα]ρᾶ[ς] τῶ 'Από λ[λω]ν[ος* | *τῶ*]
Δαλίω [*π*]*λέθρα* (?) . . . . | . . . . *πλιατις* . . | . . . . *τ. εἶμεν*
. . . . .

3284 Marmor inventum Orchomeni (*Skripu*) ad introitum thesauri. Ed. H. Schliemann Orchomenos p. 58.

Ε Ρ Μ Α
Τ Ο Υ //

3285 Marmor inventum Orchomeni (*Skripu*) ad introitum thesauri. Ed. H. Schliemann Orchomenos p. 58.

Ω Ν
Α Ρ Α Σ

3286 Tabula lapidis leucophaei, Orchomeni (*Skripu*) in impluvio monasterii. Exscripsit Lolling.

// Ν
Ν Ι Δ Ω

XV.

CHAERONEA.

3287 Lapis leucophaeus, a. 0,38, l. 0,28, inaedificatus Chaeroneae (*Kápraena*) in septentrionali pariete domus Anastasii Dardavesis. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 360 ϛ' (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 53*a*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 148 n. 380 et Add. p. 389). Exscripsit Lolling. Cf. quae de hoc titulo disputavit Koehler *Zeitschrift für Numismatik* XII p. 110 sqq.

\ Γ Α Θ Η Τ Υ Χ Η
ϽΑΕΙΝΟΣΠΟΥΘΩΝΟΣΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗ
ΤΗΒΩΛΗΚΗΤΥΔΑΜΥΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝ
ϹΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΧΗΡΩΝΕΙΩ
ΙΑΤΡΟΚΛΕΙΝΙΑΤΡΟΚΛΕΙΟΣΠΕΥΜΑΤΙΟΝ
ΚΗΑΥΤΟΝΚΗΕΣΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΥΓΑ
ΚΗFΥΚΙΑΣΕΝΩΝΑΝΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΠΟΛ
ΜΩΚΗΙΡΑΝΑΣΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕ
ΚΗΤΥΣΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣ

Ἀγαθῆ τύχη. | Φαεῖνος Πούθωνος ἔλεξε, δεδόχθη | τῆ βωλῆ κὴ τῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν | κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Χηρωνείω[ν] | Ἰατροκλεῖν Ἰατροκλεῖος Πευμάτιον | κὴ αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶ[ς] | κὴ ϝυκίας ἐνωνὰν κὴ ἀσφάλιαν κὴ πολ[έ]|μω κὴ ἰράνας, κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπε[ρ] | κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς.

Iatroclis, qui hic proxeniae honore afficitur, patria ubi sita fuit, Koehleri sagacitate exploratum est. Etenim cum nummus aheneus civitatis nomine Πευματίων signatus exstet simillimus ille quidem nummorum argenteorum a compluribus Achaeorum Phthiotarum civitatibus cusorum, Peumatios quoque Phthiotidis populum esse manifestum est; neque dissimile veri est Koehlerum recte apud Livium XXXII, 13, 12 pro *Teuma*, quod oppidi nomen alibi nusquam occurrit, *Peumata* (τὰ Πεύματα) emendasse. Reicienda igitur Fickii opinio (apud Meisterum p. 389), qui Πευμάτιος Boeotice pro Τευμήσσιος scribi sumpsit. Accedit quod montem quidem Teumessum novimus, civitatem vero cognominem fuisse nullo idoneo argumento probatur. Nam vocabulum ἄστυ apud Stephanum Byz. s. v. non necessario de civitate intellegitur, videturque id ex loco poëtae nescio cuius perperam intellecto repetitum esse. Tituli originem Larfeldius (Prolegg. p. XXXIV) annorum 200 et 150 a. Chr. terminis circumscribit, propter dialecti rationes, in universum sine dubio recte; sed ego quidem initio saeculi alterius a. Chr. non multo certe recentiorem existimaverim, quia hic nullum etiam cernitur eius confusionis vestigium, qua in titulis manumissionum (n. 3301 sqq.) dialectus Boeotica et sermo volgaris inter se miscentur. Cuius rei etsi passim multo antiquiora occurrunt exempla (cf. adn. ad n. 3092), tamen tanta frequentia formarum volgarium in titulis Boeotice conscriptis, qualem in his manumissionibus Chaeronensibus videmus, nusquam ante saeculum a. Chr. alterum observatur.

3288 In latere dextro angusto eiusdem lapidis, qui in fronte habet titulos n. 3298. 3299. Ed. B. Latischew *Mittheil. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 355 n. 6. Contulit Lolling.

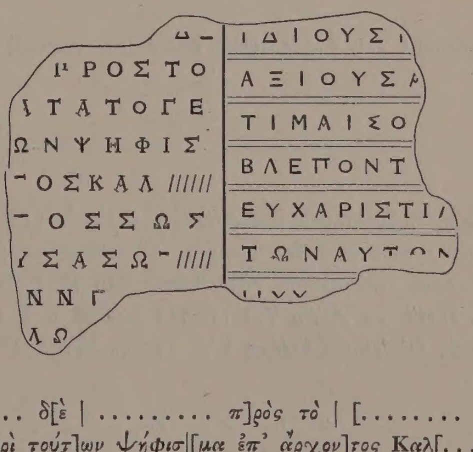
ΕΠΑΝΤΙ
ΛΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤ
ΑΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣΤ
ΛΕΩΝΟΣΕΥΚΡΑΤ
ΑΤΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ
ΣΤΕΙΛΑΝΔΙΚΑΣ
ϹΩΝΠΑΡΑΥΤ
ΛΝΑΔΗΜΗΤ
ΙΤΟΝΕΥΛ

[........ δ]ὲ παντ[ὶ .... | .... ἐπὶ ... κρά]τους ἄρχοντ[ος .... | .... κ]αὶ πρεσβευτὰς τ[......... | ...... Κ]λέωνος, Εὐκράτ[η .... | .... κ]ατακολουθεῖ[ν .... | .... ἀπέ]στειλαν δικασ[τὰς ..... | ....κ]ων παρ' αὐτ[ῶν .... | ....ω]να Δημητ[ρίου, ... | .... Ἐπαφρόδ]ιτον Εὐλ[όγου .....].

Fragmentum est plebisciti ad laudes iudicum arbitrorum, qui per legationem (vs. 3) ex alia civitate arcessiti erant, spectantis. Quod genus decretorum non infrequens est (cf. n. 19. 20. 21). Ceterum utrum Chaeronensium plebiscitum sit an peregrinae civitatis, quae iudices Chaeronea advocatos collaudaverit, propter nimis mutilam tituli condicionem in medio relinquendum est.

3289. 3290 Fragmentum lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. In altero ex duobus contiguis lapidis lateribus n. 3289, in altero n. 3290. Exscripsit Lolling.

(3289) (3290)

3289 .... δ[ὲ | .... π]ρὸς τὸ | [........ κα]τὰ τὸ γε|[νόμενον περὶ τούτ]ων ψήφισ|[μα ἐπ' ἄρχον]τος Καλ[... | ...]τος Σωσ[....... πρεσβε]ύσας ὥ[ς | ....ν νε........ | ....λω....

3290 [..... τοὺς] | ἰδίους [φίλους καὶ εὐεργέτας] | ἀξιοῦσα [κοσμεῖν ταῖς μεγίσταις] | τιμαῖς, ὅ[πως καὶ ἄλλοι ἀπο]|βλέποντ[ες εἰς τὴν τοῦ δήμου] | εὐχαριστία[ν ζηλωταὶ γίγνωται] | τῶν αὐτῶν [........... | ε]ὐ[χ.........]

Fragmenta duorum plebiscitorum saeculo a. Chr. n. altero utique non antiquiorum.

3291 Fragmentum columnae rotundae lapidis leucophaei, undique mutilum. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕΙΙΙ
ΕΚΛΝΚΕΛ
ΗΩCΕΙΝΛΙΒ
ΝΩΝΤΩΝC
ΤΟΥΔΗΜΟ
ΦΙCΜΑΓΕΝ
ΛΕΠΙΜΕ
ΩΝ

. . . ει . . . . ο[. . . . . | . . . τοὺς δ]ὲ καυκέλ[λους . . . . | . . . .]η, ὡς εἶναι β . . . . . . | . . . . νων τῶν . . . . | . . . . ς τοῦ δήμο[υ . . . . . . | κατὰ τὸ περὶ τούτων ψή]φισμα γεν[όμενον | . . . .]ρα ἐπιμε[λ . . . . | . . . . τ]ων . . . .

3292 Fragmentum lapidis leucophaei inaedificatum in pariete occidentali ecclesiae Παναγίας τῆς Λυκούρης sitae semihorae spatio a vico *Kápraena*. A superiore et inferiore parte exstat margo. Exscripsit Lolling.

ΟΝΤΩΝΛΙΟΝΤΟ///
ΓΕΛΕΣΙΑΟΚΑΛΛΙ
ΝΤΙΓΩΝΟΣΤΥΙΑΠΕ
ΥΚΟΣΞΕΝΟΤΙΜΩ
ΡΩΠΡΟΚΛΕΙΣΚΑΦΙΣΙΑΟ
ΟΙΚΩΝΠΟΥΘΩΝΟΣΙΠ
ΟΛΛΟΔΩΡΟΣΛΙΟΥΣΙΔΑΜΩ
ΩΝΚΑΛΛΩΝΟΣΖΩΠΟΥΡΟΣ
ΞΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣΣΩΣΙ///

[. . . . . ἄρχοντος, πολεμαρχι]όντων Λιοντο[μένεος | . . . . , ... Τ]ελεσίαο, Καλλι[. . . . . . | . . . . , γραμματίδδοντος . . . . Ἀ]ντίγωνος, τυΐ ἀπε[γράψαν|θο ἐς ἐφήβων ἐμ πελτοφόρας]· Λύκος Ξενοτίμω, [. . . . . . | . . . . , ... ρ]ω, Προκλεῖς Καφισίαο, | [. ϝ]οίκων Πούθωνος, Ἱπ[π . . . | . . . . , Ἀπ]ολλόδωρός Λιουσιδάμω, | [. . . . . , ...]ων Κάλλωνος, Ζώπουρος | . . . . , ... ς Θιογίτονος, Σωσι . . . .

Tironum recensus sub finem tertii aut initio secundi a. Chr. saeculi exaratus.

3293 Fragmentum marmoris leucophaei a. 0,11, l. 0,18, c. 0,15, utrimque fractum, supra et infra sectum, Chaeroneae apud Eustathium Plakidam rerum antiquarum custodem. Ed. B. Latischew *Mittheil. des archäol. Instit. zu Athen* VII (1882) p. 353 n. 3 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 148 n. 379). Contulit Lolling.

Ε
ΓΩΝΟΣΚΡΑΤΩΝΟΣΦ
ΝΕΝΤΑΤΑΓΜΑΤΙ
ΤΙΚΡΑΤΕΙΣΛΙΟΥΣΩ
ΞΕΝΩΤΟΛΜΩΝΕΥΔΑΜΩΘ
ΝΟΣΛΙΟΥΚΙΣ ///////// Δ ///
ΝΗΣΧΡΙΩ ////////////////////

Duorum priorum versuum reliquiae obscurissimae. Deinde haec sequebantur:

[. . πολεμαρχιόντων . . . .]τωνος, Κράτωνος Φυ . . . . , | . . . . , τυΐ ἐς ἐφήβ]ων ἐν τὰ τάγματα· [. . . . | . . . . Ἀν]τικράτεις Λιούσω[νος, ... | . . . . . , ...]ξένω, Τόλμων Εὐδάμω, Θ . . . . | . . . . . , ... ωνος, Λιουκίσκ[ος Ε]ὐδί[κω, ... | . . . . , ...]ων Ἠσχρίω[νος . . . . .].

Hic quoque laterculus neque medio saeculo tertio a. Chr. n. antiquior, neque medio altero recentior esse videtur.

3294 Fragmentum parvum marmoris leucophaei, undique mutilum, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Ed. B. Latischew *Mittheil. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 354 n. 4. Exscripsit Lolling.

ΔΕΞΙΠΠΟΥ
ΜΑΤΙΖΟΝΤ
ΞΕΦΗΒΩΝΕ
ΤΙΟΥΑΡΧΣ
ΒΟΥΛΟ
ΝΟΝ

[Ἄρχοντος] Δεξίππου, [πολεμαρχούντων . . . . , | γραμ]ματίζοντος τ[ῶν πολεμάρχων . . . . , οἵδε προσε|γράφησαν] ἐξ ἐφήβων ε[ἰς τὰ τάγματα· . . . . , ... | . . . . τίου, Ἄρχω[ν . . . . , ... , ... | . . . . , Ε]ὔβουλο[ς . . . . , ... , ... | . . . . | . . . . Παρμ]ένον[τος (?), ...].

Dexippi archontis Chaeronensium nomen frequens est in manumissionum instrumentis altero a. Chr. n. saeculo lapidi incisis (n. 3305. 3332. 3345. 3362).

3295 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei. A superiore parte exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΟΥΣΤΟΥΚΑΦΩΝ
ΤΑΤΟΥΣΩΤΗΡΙ
ΟΛΩΙΧΟΥ
ΩΝΙ

[Ἄρχοντος . . . . . κρά]τους τοῦ Κάφων[ος, | πολεμαρχούντων Σ]ωτᾶ τοῦ Σωτηρίχ[ου, | . . . . τοῦ . . . . , Ὁμ]ολωΐχου [τοῦ | . . . . , γραμματεύοντος τ]ῶν [πολεμάρχων . . . .].

3296. 3297 Basis lapidis leucophaei subcaerulei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

(3296)

ΙΟΣΕΛΠΙ//////////ΖΩΙΛΟΥΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝΤΩΝΚΛΟ
ΟΥΤΟΥΠΟΛΥΚΛΕΙΔΟΥΣΥΜΦΟΡΟΥΤΟΥΓΑΙΟΥ
ΟΥΤΟΥΑΡΙΑΜΝΟΥΣΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΝΤΟΣΝΕΙΚΑ
ΝΕΙΚΩΝΟΣΟΙΔΕΠΡΟΣΕΓΡΑΦΗΣΑΝΕΣΕΦΗΒΩΝ
ΓΜΑΤΑ ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΣΥΜΦΟΡΟΥΡΟΥΦΟΣ
ʼΡΑΤΟΥΣΕΠΙΓΟΝΟϹΑΚΑϹΤΟΥΟΝΗΣΙΦΟΡΟΣΕΡΜΑΙΟΥ

(3297)

ΚΑΙΟΙΔΕΠΡΟΣΕΓΡΑΦΗΣΑΝΠΡ
ΜΑΚΑΤΑΤΑΓΕΝΟΜΕΝΑΠΕΡΙΑΥΤΣ
ΕΡΜΑΣΝΕΙΚΑΝΟΡΟΣΣΩΣΙΒΙΟΣ
ΚΟΥΠΑΡΑΜΟΝΟΣΣΩΣΟΥ

N. 3296 vs. 6 medium nomen alia manu additum esse notavit Lolling.

3296 [Ἄρχοντ]ος Ἐλπί[νου τοῦ] Ζωΐλου, πολεμαρχούντων Κλ.|.....ου τοῦ Πολυκλείδου, Συμφόρου τοῦ Γαΐου, | ......ου τοῦ Ἀριάμνους, γραμματίζοντος Νεικά|[νορος τοῦ] Νείκωνος, οἵδε προσεγράφησαν ἐ[ξ] ἐφήβων | [εἰς τὰ τά]γματα· Νεικόστρατος Συμφόρου, Ῥοῦφος | [...... κ]ράτους, Ἐπίγονος Ἀκάστου, Ὀνησιφόρος Ἑρμαίου.

3297 Καὶ οἵδε προσεγράφησαν πρ[ὸς τὸ τάγ]|μα κατὰ τὰ γενόμενα περὶ αὐτῶ[ν ψηφίσματα]· | Ἑρμᾶς Νεικάνορος, Σωσίβιος ....|κοῦ, Παράμονος Σώσου.

Hos laterculos maxime propter nomina Romana Γάιος et Ῥοῦφος, deinde vero etiam propterea, quia in nominibus a vocabulo νίκη derivatis hic constanter ει scribitur, Augusti aetate vix antiquiores existimaverim; certum est, eos saeculo a. Chr. n. primo non esse priores.

3298. 3299 Fragmentum marmoris leucophaei a. 0,23, l. 0,26. A dextra vs. 7—12 margo exstat, praeterea undique fractus est lapis. Chaeroneae in museo. Ed. B. Latischew *Mittheil. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 354 n. 5. Contulit Lolling.

(3298)
ΙΙΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝΤΩ
ΓΟΥΚΗΦΙϹΟΔΩΡΟΥΑΓΑΘ
ЄΥΟΝΤΟϹΤΩΝΠΟΛЄΜΑΡΧΩ
ΔЄЄΞЄΦΗΒΩΝΚΑΤЄΓΡΑΦΗϹΑΙ
ϽΝΟϹΔΙΟΝΥϹΙΟϹΚΛΙΤΟΥΛΑΜ
ΡΟΔΩΝΦΙΛΟΞЄΝΟΥ////
ΗΣЄΥΒΟΥΛΟΥ Ο Μ Ο Λ Ω ////////
ΔΑΜΩΝΚΛЄΩΝΟΣΔΙΟΝΥΣ
ΜΩΝΕΡΜΑΙΟΥ *vac.*

(3299)
//ΛΩΝΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝΤΩΝΖΩ
ΟΥΣΙΜΜΙΟΥΝΙΚΩΝΟΣ
ΝΠΟΛΕΜΑ

3298 [....... ἄρχοντος, π]ολεμαρχούντω[ν | .... τοῦ ...., ... τ]οῦ Κηφισοδώρου, Ἀγαθ[. | ...... τοῦ ...., γραμματ]εύοντος τῶν πολεμάρχω[ν | .... τοῦ ...., οἵ]δε ἐξ ἐφήβων κατεγράφησα[ν | εἰς τὰ τάγματα· ....]ωνος, Διονύσιος Κλ(ε)ίτου, Λαμ[π|ρ................], Ῥόδων Φιλοξένου, | ...., ...ης Εὐβούλου, Ὁμολώ[ιχος | ...., Δάμων Κλέωνος, Διονυσ|[................, Ἕρ]μων Ἑρμαίου.

3299 [Ἄρχοντος ....]λωνος, πολεμαρχούντων Ζω[.|..... τοῦ ......, ... τ]οῦ Σιμμίου, Νίκωνος | [τοῦ ......, γραμματεύοντος τ]ῶν πολεμά[ρ|χων ....].

3300 Lapis leucophaeus subcaeruleus, a. 1,30, infra fractus, utrimque truncatus recentiore tempore cum in alium usum vocaretur. Litterae satis magnae, accurate incisae, sed nunc fere evanidae. Initio versus viginti unus, qui nunc legi nequeunt, deinde sequuntur quae edimus. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΔΟΤΟΣ Τ
Μ
ΟΤΟΣ Ο
ΙΑΔΑΣ Α
ΙΘΕΙΤΩΝ ΙΤ
ΩΝΔΑΣΔ
Ε ΔΩΡΟΣ Φ
ΟΜΕΝΟΣ
ΡΔ Α
ΟΣ Θ
Λ Ο Α
Μ
////////////////////////
////////////////////////
ΛΥ
Ι ΡΟ// Α
ϽΣ//ΕΟ Ι
ΙΣΟΔΩΡΟΣ
ΑΝΤΙΧΟΣ Ρ
ΤΩΝ Χ
ΒΙΡΕΙ//ΟΣ C
ΚΩΝΣ Ϥ
ΩΙΛ Υ
ΗΡΙΑΣ Ν
ΡΑΒΟΣ Є
Λ:ΧΕΙ ⁝L
ΝΟΣ Τ

.... δοτος Τ.....
Μ.....
[....... δ]οτος Ο.....
.... ιάδας Α....
...... θει τῶν π.....
..... ώνδας Δ.....
[Κλ]ε[ό]δωρος Φ....
... ομενος

. . . . ρδ . . . Α . . . .
. . . . ος Θ . . .
. . . λ . ο . . . . Α . . .
. . . . Μ . . .
. . . .
. . . .
. . . . . . λυ . . . . . .
[Ὀλυμπ]ι[όδ]ωρος Α . . .
. . . οσ . ε . . . Ἰ . . . .
[Καφ]ισόδωρος . . . .
[Μελ]άντιχος Α . . . .
[Κρά]των Χ . . .
[Κα]βιρεῖ[ν]ος Φ . . .
[Νί]κων Σ . . . . . Φ . . . .
[Ζ]ωΐλ[ος] Ὑ . . . . .
[Τ]ηρίας Μ . . . .
[Κά]ραβος Θ . . . .
[Καλ]λίχει[ρ(?)] Ἰδ . . . .
[Ἀστύ]οχος Π . . . . .

Cuius generis hic sit laterculus, definiri nequit.

3301—3307 Stela quadrangula, a. 0,70, l. 0,45, c. 0,20, inscripta in fronte et latere sinistro. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 353 β′ (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 53 *d e*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 149 n. 383—389. Cf. quae adnotavit G. N. Chatzidakis Ἀθηναίου X p. 81). Exscripsit Lolling.

In fronte:

(3301) ΑΓΑΘΑΝΜΕΝΕΒΩΛΩΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΟΜΟΛΩΙΩΞΕΝΟΦΑΝ//////
ΤΙΘΕΙΤΙΠΑΙΔΑΡΙΟΝΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΥΤΩΕΚΤΑΣΘΡΕΠΤΑΣ
ΝΟΥΜΑΔΑΜΑΤΡΙΟΣΙΑΡΟΝΤΥΣΑΡΑΠΙΤΑΝΑΝΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥ/// *sic*
ΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝΣΟΥΝΕΥΔΟΚΙΟΝΤΩΝΚΗΤΩΝΟΙΩΝ
ΣΤΩΝΟΣΞΕΝΟΦΑΝΤΩ

Ω
(3302) ΤΟΥΧΑΝΑΓΑΘΑΝΜΕΔΙΤΝΟΣΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΠΑΝΑ
ΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΑΝΤΙΓΩΝΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ *sic*
ΘΕΙΤΙΤΑΝFΙΔΙΑΝΘΕΡΑΠΗΝΑΝΕΥΡΩΠΑΝΙΑΡΑΝ
ΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΙΟΜΕΝΟΣΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕ
ΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3303) ΚΑΛΛΙΚΩΝΟΣΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΔΑΜΑΤΡΙΩΠΕΝΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗ
ΠΟΥΡΙΠΠΟΣΠΡΟΞΕΝΩΑΝΤΙΘΕΙΤΙΙΑΡΑΝΤΑΝFΙΔΙΑΝΘΕΡΑΠΗ
''ΑΝΑΦΡΟΔΙΤΙΑΝΤΥΣΑΡΑΠΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑΣΑΝΑΣΑΥΤΥΚΗΤΗΓΟΥ
////////ΣΙΑΥΤΩΓΑΓΑΙ^{Θ}ΕΙΙΓΑΣΚΑΖΩΩΝΘΙΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΜΕ
///////ΣΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝΚΗΚΑΤΕΒΑΛΕΤΥΤΑΜΙΙΙ
///////ΞΠΙΤΩΝΙΑΡΩΝΤΟΓΙΝΙΟΥΜΕΝΟΝΔΡΑΧΜΑΣFΙΚΑΤΙΠΑΡΑΧΡΕΙΜΑ

(3304) ///ΛΕΞΙΚΡΑΤΙΟΣΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΔΑΜΑΤΡΙΩΠΕΝΤΕ
:ΗΔΕΚΑΤΗΜΙΚΟΛΟΣΑΡΙΣΤΟΓΙΤΟΝΟΣΑΝΤΙΘΕΙΤΙ
ΤΑΝFΙΔΙΑΝΘΡΕΠΤΑΝΕΥΦΡΟΣΟΝΑΝΙΑΡΑΝΤΕΙΣΑΡΑ
ΠΙΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΜΕΝΟΣΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤ
ΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3305) ΔΕΞΙΠΠΩΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΕΡΜΑΙΩΠΕΝΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗΔΑΜΑ
ΓΕΙΤΟΣΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΑΝΤΙΘΕΙΤΙΤΑΣFΙΔΙΑΣΔΟΥΛΑΣΖΩΙ
ΛΑΝΚΗΔΑΜΩΝΙΑΡΑΣΤΕΙΣΑΡΑΠΕΙΤΑΝΑΝΑΙΑΡΩΣΙΝΠΟΙΟΜΕ
ΝΟΣΔΙΑΤΩΣΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝ

In latere sinistro:

(3306) ΜΕΝΟΣΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝ
ΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3307) . . ΟΛΩΙΩΠΕΤΡΑΔΙ
. . . ΤΙΤΕΙΣΑΡΑΠΙΤΑΝ
ΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙ//////Ε
ΝΟΜΟΝΤΩΝΧΑ
ΥΟΣΣΑΜΟ////////
ΓΕΝΟΜΕΝΟ

3301 [Θιὸς τούχαν] ἀγαθάν. Μενεβώλω ἀρχῶ, μεινὸς Ὁμολωΐω, Ξενόφαν[τος | ...... ἀν]τίθειτι παιδάριον τὸ γενόμενον αὐτῷ ἐκ τᾶς θρεπτᾶς | [......., ὗ ὄ]νουμα Δαμάτριος, ἱαρὸν τῦ Σαράπι, τὰν ἄνθεσιν ποιού[με|νος διὰ τῶ] σουνεδρίω κατ τὸν νόμον, σουνευδοκιόντων κὴ τῶν οἱῶν | [......, Ἀρί]στωνος, Ξενοφάντω.

3302 [Θιὸς] τούχαν ἀγαθάν. Με[λ]ίτωνος ἀρχῶ, μεινὸς Πανά|[μω πε]ντεκηδεκάτη, Ἀντίγων Ἀριστογείτονος | [ἀντί]θειτι τὰν Ϝιδίαν θεράπηναν Εὐρώπαν ἱαρὰν | [τεῖ Σαράπι], τὰν ἀνάθεσιν ποιόμενος διὰ τῶ σουνε|δρίω κατ τὸν νόμον.

3303 Καλλίκωνος ἀρχῶ, μεινὸς Δαματρίω πεντεκηδεκάτη, | Πούριππος Προξένω ἀντίθειτι ἱαρὰν τὰν Ϝιδίαν θεράπη|[ν]αν Ἀφροδιτίαν τῦ Σαράπι, παραμείνασαν ἀσαυτῦ κὴ τῆ γου|[νηκ]ὶ αὐτῶ Ἀγαθεί[νη] ἇς κα ζώωνθι, τὰν ἀνάθεσιν ποιόμε|[νο]ς διὰ τῶ σουνεδρίω κατ τὸν νόμον, κὴ κατέβαλε τῦ ταμί[η | τῦ] ἐπὶ τῶν ἱαρῶν τὸ γινιούμενον δραχμὰς Ϝίκατι παραχρεῖμα.

3304 [Ἀ]λεξικράτιος ἀρχῶ, μεινὸς Δαματρίω πεντε|κηδεκάτη, Μικόλος Ἀριστογίτονος ἀντίθειτι | τὰν Ϝιδίαν θρεπτὰν Εὐφροσόναν ἱαρὰν τεῖ Σαρά|πι, τὰν ἀνάθεσιν ποϊόμενος διὰ τῶ σουνεδρίω κατ | τὸν νόμον.

3305 Δεξίππω ἀρχῶ, μεινὸς Ἑρμαΐω πεντεκηδεκάτη, Δαμά|γειτος Καφισοδώρω ἀντίθειτι τὰς Ϝιδίας δούλας Ζωΐ|λαν κὴ Δαμῶν ἱαρὰς τεῖ Σαράπει, τὰν ἀναιάρωσιν ποϊόμε|νος διὰ τῶ συνεδρίω κατ τὸν νόμον.

3306 [..... ποιό]μενος τὰν ἀνάθεσιν [διὰ] | τῶ σουνεδρίω κατ τὸν νόμον.

3307 [........ ἀρχῶ, μεινὸς Ὁμ]ολωΐω πετράδι, [...... | .... ἀντίθει]τι τεῖ Σαράπι τὰν [Ϝιδίαν δούλαν | ....], τὰν ἀνάθεσιν ποϊ[όμ]ε[νος διὰ τῶ σουνεδρίω | κατ τὸν] νόμον τῶν Χα[ιρωένων· παρεῖς | αὐτῦ ὁ] ὑὸς Σαμο[κλεῖς· κατέβαλε | δὲ τὸ] γενόμενο[ν τῆ πόλι ....]

Manumissionum litteras Chaeronenses (n. 3301—3406) maxima quidem ex parte intra unum idemque non multorum annorum spatium incisas esse cum ex aliis vestigiis cernitur, tum quia paene in omnibus lapidibus eadem archontum nomina recurrunt. Secundo a. Chr. saeculo neque antiquiores existimo neque recentiores propter miram dialecti varietatem, quae non modo in eiusdem lapidis atque adeo eiusdem anni titulis modo Boeotica est, modo volgaris, sed perfrequenter vel eae quae Boeotica dialecto compositae sunt nonnulla ex volgari sermone admixta habent, nonnunquam vice versa pauca Boeotica inveniuntur in titulis volgaribus; veluti, ut hoc potissimum utar, n. 3318 incipit quidem a verbis Πάτρωνος ἀρχῶ, sed praeterea nihil habet quod a volgari sermone abhorreat. Atqui etsi iam multo antiquiore aetate singillatim nonnunquam a severa dialecti Boeoticae lege deflectitur (cf. adn. ad n. 2781. 3092), tamen illam tam late patentem sermonis confusionem non cadere in saeculum a. Chr. tertium tituli docent. Ex altera parte iam initio primi saeculi rarissimum fuisse antiquae dialecti usum potissimum ex victorum laterculis Sullanae aetatis dispicitur, qui cum satis multi sint, tamen praeter unum Orchomenium n. 3195 omnes volgari recentioris aetatis sermone compositi sunt.

In titulo n. 3303 vs. 4 Ϝαγαθὴν Ϝᾶς Stamatakis, ἀγαθὴν ἇς Larfeld, Meister. Sed recte sine dubio Chatzidakis monuit, nomen proprium mulieris hic scriptum fuisse; quod quale fuerit sane neque ille assecutus est, neque ego quod posui plane certum esse existimo.

3308—3312 Ara quadrangula, ornata sertis, quibus in duobus latioribus lateribus (*A C*) singula capita cervina, in duobus angustioribus (*B D*) singulae paterae interpositae sunt. In fronte (*A*) tituli n. 3308—3312, in latere dextro (*B*) n. 3313—3315, in planicie postica (*C*) n. 3316—3318, in latere sinistro (*D*) n. 3319. 3320. Effossus lapis Chaeroneae prope cauponam, maior pars (*a*) nunc collocata est ante museum, minora fragmenta (*b c*) in ipso museo asservantur. Partis anticae titulos edd. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften* VI (1854) p. 195 sqq. A. Conze et A. Michaëlis *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XXXIII (1861) p. 77 n. 1. 2. 3. (Inscriptionem n. 3309 repetiverunt R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 41 n. 6. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 54. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 153 n. 400). Titulum n. 3312 contulit, reliqua exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Quae uncis inclusi, ea lapide magis detrito Lollingius legere non iam potuit; n. 3309 vs. 1 init. ΓΟΝΙΑΟ Preller, ΙΙΙΛΟ Lolling.

3308 ....ς Σα[ράπι, Ἶσι, | Ἀ]νούβι.

3309 [Ἀμ]ονίαο ἀρχῶ, μηνὸς | [Ὁμο]λ[ω]ΐω πεντεκηδε|[κά]τη, Ἀριστοκλεῖς κὴ Νί|[καν]δρος Καλλικράτιος | [ἀντ]ίθεντι τὸν Ϝίδιον δοῦ|[λον] Ἡρακλείδαν ἱαρὸν | [τεῖ Σ]αράπι, ποιόμενει | [τὰν ἀν]άθεσιν δι[ὰ] τῶ | [σουν]εδρίω κατ τὸν νό|[μον, π]αριόντος Ἀριστο[κλεῖι κ]ὴ τῶ ουἱῶ Καλλι|[κράτ]ιος κὴ σουνευδο|[κίον]τος.

3310 [Ἄρχ]οντος Διω|[νυσί]ου, μηνὸς Ἱπ|[ποδρ]ομίου τριακά|[δι, Ζω]ΐλος Μενεκ|[λέου]ς ἀνατίθησιν | [τὸν ἴδιον δοῦλ]ον Ἀρχ|[..... ἱερὸν τ]ῷ Σαράπι, | [ποι]ούμενος τὴν | [ἀνάθ]εσιν διὰ τοῦ συ|[νεδρί]ου κατὰ τὸν νό|[μον].

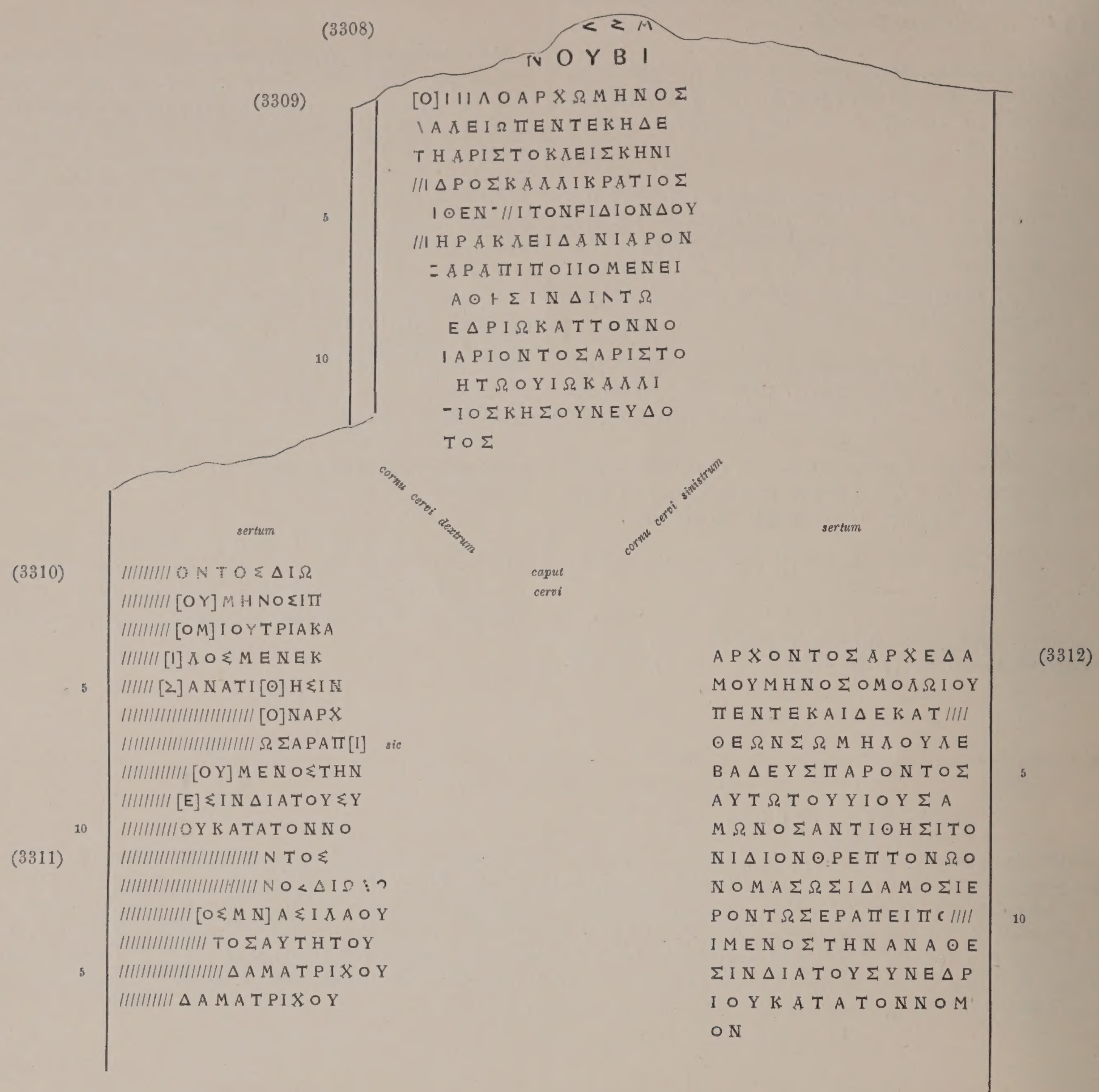
3311 [Ἄρχο]ντος | ....νος, Διωνο|[υσοδώρα] Μνασιλάου, | [παρόν]τος αὐτῇ τοῦ | [υἱοῦ] Δαματρίχου | [τοῦ] Δαματρίχου, ...

3312 Ἄρχοντος Ἀρχεδά|μου, μηνὸς Ὁμολωΐου | πεντεκαιδεκάτ[η], | Θέων Σωμήλου Λε|βαδεύς, παρόντος | αὐτῷ τοῦ υἱοῦ Σά|μωνος, ἀντίθησι τὸ|ν ἴδιον θρεπτόν, ᾧ ὄ|νομα Σωσίδαμος, ἱε|ρὸν τῷ Σεράπει, πο[ιο|ύ]μενος τὴν ἀνάθε|σιν διὰ τοῦ συνεδρ|ίου κατὰ τὸν νόμ|ον.

Vs. 3309 vs. 1 in mensis nomine restituendo Prellerum secutus sum, etsi rem incertam esse concedendum est.

A

a

3313—3315 Chaeroneae in latere dextro (*B*) eiusdem arae, quae in fronte (*A*) habet titulos n. 3308—3312. Prellerus (*Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften* VI, 1854, p. 200 tab. X) paucas modo litteras legere poterat (eas repetivit R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 41 n. 6 et ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 153 n. 401. p. 154 n. 402). Lapide in alium locum translato omnia ex ectypo chartaceo ed. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 56 n. 2 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 389). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

3313 [Εὐκ]λεῖος ἄρχοντος, [μεινὸς ....] | πε[ν]τεκηδεκάτη, Πουθίνας [....... ἀν]|τίθειτι τὰν ϝιδίαν θεράπην[αν .....] | κὴ τὸ [παιδά]ριον τὸ ἐξ αὐτᾶς, ὖ ὄν[ουμα Πούρ]|ρακο[ς, ἱαρ]ὼς τεῖ Σαράπει, τὰν ἄν[θεσιν] | ποιό[μ]ενος διὰ τῶ σουνεδρίω κατ [τὸν] | νόμον.

3314 Ἀρχεδάμω ἀρχῶ, μεινὸς Ὁμολωΐω πεντεκαιδεκάτη, Μηλὶς | Φιλήμονος ἀνατίθητι τὼς ϝιδίως δούλως Σώτιμον κὴ Σωτη[ρί]|χαν ἱαρὼς τεῖ Σεράπι παραμείναντας αὐτῆ [ἀ]νεγκλείτως ἇς κ[α] | ζώει, τὰν ἀνάθεσιν ποιουμένα διὰ τῶ συνεδ[ρίω] κατὰ τὸν νόμον.

3315 Πουρρίναο ἄρχοντος, μεινὸς Ἑρμαΐω πε[ν]|τεκηδεκάτη, Ἐπίτιμος Σαμοκλ[εῖο]ς κὴ [Ε|ὐ]φροσόνα ἱαρὰ τᾶς Ματέρος τῶν [θ]ιῶν ἀν|[τ]ίθεντι τὰν ϝιδίαν θρεπτὰν Ζωΐλαν ἱα[ρὰ|ν] τεῖ Σαράπι παραμείνασαν αὐτεῖς ἅως κ[α] | ζώωνθι, τὰν ἀνιάρωσιν ποϊόμενει διὰ τῶ | [σ]ουνεδρίω κατ τὸν νόμον.

B

a

(3313) ΛΕΙΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ Ι
ΠLIIΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗΠΟΥΘΙΝΑΣΙ
ΤΙΘΕΙΤΙΤΑΝϜΙΔΙΑΝΘΕΡΑΠΗΝ/
ΚΗΤC ////////// ΡΙΟΝΤΟΕΞΑΥΤΑΣΥΟΝ ////
ΡΑΚΟ ////////////// ΣΤΕΙΣΑΡΑΠΕΙΤΑΝΑΝ ///
ΠΟΙΙΟ //// ΕΝΟΣΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤ
ΝΟΜΟΝ

(3314) ΑΡΧΕΔΑΜΩΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΟΜΟΛΩΙΩΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΜΗΛΙΣ
ΦΙΛΗΜΟΝΟΣΑΝΑΤΙΘΗΤΙΤΩΣϜΙΔΙΩΣΔΟΥΛΩΣΣΩΤΙΜΟΝΚΗΣΩΤΗ
ΧΑΝΙΑΡΩΣΤΕΙΣΕΡΑΠΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑΝΤΑΣΑΥΤΗ//ΝΕΓΚΛΕΙΤΩΣΑΣΚ///
ΖΩΕΙΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΑΔΙΑΤΩΣΥΝΕΔ////ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3315) ΠΟΥΡΡΙΝΑΟ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΕΙΝΟΣ ΕΡΜΑΙΩΠΓ///
ΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗΕΠΙΤΙΜΟΣ ΣΑΜΟΚΛ//ΣΚΗ /////
//ΦΡΟΣΟΝΑΙΑΡΑΤΑΣΜΑΤΕΡ//ΣΤΩΝυιωΝΑΝ
ˉΙΘΕΝΤΙΤΑΝϜΙΔΙΑΝΘΡΕΠ ΤΑΝΣΩΙΛΑΝΙΑ⋮ ///
//ΤΕΙΣΑΡΑΠΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑΣΑΝΑΥΤΕΙΣΑΩΣΚ///
ΣΩΩΝΘΙΤΑΝΑΝΙΑΡΩΣΙΝΠΟΙΟΜΕΝΕΙΔΙΑΤΩ
//ΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝ

3316—3320 In parte postica (*C*) et latere sinistro (*D*) eiusdem lapidis, qui in fronte habet titulos n. 3308—3312, in latere dextro n. 3313—3315. — Inscriptiones fragmenti maximi (*a*) ed. L. Preller *Berichte der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften* VI (1854) p. 200. 202 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 42 n. 6. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 55. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 154 n. 403. 404, qui omnes omittunt titulum n. 3318 volgari dialecto compositum). Exscripsit Lolling. — Fragmenti *b* quae in postica parte sunt (*C*) ed. P. Decharme *Archives des missions* Ser. II Tom. IV (1867) p. 514 n. 17. 18 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 56. 57. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 154 n. 405. 406), quae in sinistro latere (*D*) B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 57 n. 3 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 390 n. 406 *a b*). Exscripsit Lolling, qui primus vidit hoc fragmentum eiusdem lapidis esse atque *a*. — Fragmentum ineditum *c*, item a Lollingio in museo Chaeronensi exscriptum, cum reliquis coniunxi.

[*Textum vide pag. seq.*]

3316 [....... ἀρχῶ, μεινὸς Β]ουκατίω πεντ[εκηδε]κάτη, Πάτ|[ρων Διοκλίδαο κὴ ....]μα ἀντίθεντι τὼς ϝιδίως θρεπτ|[ὼς ......]ία[ν κὴ ......]ον κὴ Ἑρμάϊον, τὰ[ν ἄν]θεσιν ποϊόμε|[νοι διὰ τῶ σο]υνεδρίω κατ τὸν [νό]μον.

3317 [Σαμί]χω ἀρχῶ, μεινὸς Θιου[ΐω π]εντεκη[δ]εκάτη, Καφισόδωρος | [Ἑρμαΐ]ω κὴ Πολιαρχὶς Κράτων[ος, πα]ριόντο[ς] αὐτῆ τῶ ἀνδρὸς | [Καφιτ]οδώρω, ἀντίθε[ντι τ]ὸν ϝίδιο[ν δο]ῦλον Ἀρτέμωνα ἱαρὸν | [τεῖ Σ]αράπι, τὰν ἀνάθεσιν [ποϊ]όμενει διὰ [τῶ σου]νεδρίω κατ τὸν νό|[μ]ον.

3318 Πάτρωνος ἀρχῶ, μη|νὸς Πανάμου πεντε|καιδεκάτη, Ἀγαθοκ|λῆς Κάλλωνος ἀνα|τίθησι τὸν ἴδιον ἀπε|λεύθερον Δᾶον ἱε|ρὸν τῷ Σεράπει, μὴ | προσήκοντα μηθενὶ | μηθέν, τὴν ἀνάθε|σιν ποιούμενος δι|ὰ τοῦ συνεδρίου κα|τὰ τὸν νόμον.

3319 [Μελα]νθίω ἀρχῶ, με[ινὸς ..... πεντε|κηδε]κάτη, Ῥόδων [....... ἀντί|θειτι τ]ὰν ϝιδίαν δ[ούλαν ..... | ἱαρὰν] τεῖ Σαράπι κ[ὴ τῆ Ἴσι, τὰν ἄνθεσιν | ποϊόμενος] διὰ τῶ σου[νεδρίω κατ τὸν νόμον].

3320 [........] ἀρχῶ, με[ινὸς ...... πεντεκηδε|κάτη ....]ς Ἀντιπε[..... ἀντί|θειτι τὰν ϝι]δίαν δούλ[αν ...... ἱα|ρὰν τεῖ Σαρ]άπι, τὰν [ἄνθεσιν ποϊόμενος διὰ τῶ σουνεδρίω κατ τὸν νόμον].

Samichi archontis nomen (n. 3317 vs. 1) petivi ex titulis n. 3341. 3342, qui eum a Patrone (n. 3318) non multis annis distare, sed paullo antiquiorem esse demonstrare videntur. Nam illic proxime quidem sequitur Brochyllus (n. 3343), cuius nulla alia exstat memoria, hunc vero excipiunt deinceps Theodorus (n. 3344), Dexippus (n. 3345), Nico (n. 3346), quos Patroni aetate suppares esse docent cum titulus n. 3355 collatus cum n. 3349. 3350, tum distinctius etiam n. 3363, ubi Patro medius interponitur Dexippo (n. 3362) et Niconi (n. 3364). Quod quoniam Lollingius definite testatur, ductum initio versus exstantem litterae χ esse, eo minus dubium videtur supplementum meum, quia nullum aliud archontis nomen in -ιχος cadens in his tabulis invenitur. Eiusdem tituli vs. 2 init. [Ἑρμαΐ]ω supplevi ex n. 3412, ubi eorundem hominum manumissionem habes.

C — D

a c b b

(3316)
//OYKATIΩΓENT' ... ΑΤΗΓΑ'Ι
ΜΗ//// ΑΝΤΙΘΕΝΤΙΤΣ ΣΦΙΔΙΩΣΘΡΕΠΤ
ΟΝΚΗΕΡΜΑΙΟΝΤΑ //////ΙΘΕΣΙΝΠΟΙΟΜΕ
ΙΑΙ ΜΟΝ
ΙΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΩΝ

(3317)
ΩΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΘΙΟΥ ΤΕΝΤΕΚΗ/ ΕΚΑΤΗΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟ
ΩΚΗΠΟΛΙΑΡΧΙΣΚΡΑΤΩΝ ΡΙΟΝΤΟ ΑΥ ΤΗ ΤΩΑΝΔΡΟ
ΟΔΩΡΩΑΝΤΙΘΕ//////ΟΝΦΙΔΙΟ ΑΡΤΕΜΩΝΑΙΑΡΟΝ
ΑΡΑΠΙΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝ...ΟΜΕΝΕΙΔΙΑ ΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΝΟ
ΟΝ

(3319)
ΝΘΙΩΑΡΧΩΜΕ
ΚΑΤΗΡΟΔΩΝ
ΑΝΦΙΔΙΑΝΔ
ΤΕΙΣΑΡΑΠΙΚΙ/
ΔΙΑΤΩΣΟΥ///

(3320)
ΑΡΧΩΜΕ
ΣΑΝΤΙΠΕ
ΔΙΑΝΔΟΥ
ΑΠΙΤΑΝ

(3318)
ΠΑΤΡΩΝΟΣΑΡΧΩΜΗ
ΝΟΣΠΑΝΑΜΟΥΠΕΝΤΕ
ΚΑΙΔΕΚΑΤΗΑΓΑΘΟΚ
ΛΗΣΚΑΛΛΩΝΟΣΑΝΑ
ΤΙΘΗΣΙΤΟΝΙΔΙΟΝΑΠΕ
ΛΕΥΘΕΡΟΝΔΑΟΝΙΕ
ΡΟΝΤΩΣΕΡΑΠΕΙΜΗ
ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΑΜΗΘΕΝΙ
ΜΗΘΕΝΤΗΝΑΝΑΘΕ
ΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΔΙ
ΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑ
ΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

3321—3328 Basis marmorea, inserta muro ecclesiae Panagiae in vico *Kápraena*. Titulum n. 3322 usque ad versum nonum iam exscripserat Cyriacus p. XXXIII n. 220. Eundem ex suis schedis et Cyriaci Compagnonianis ed. Muratorius T. II p. DXCI. 5, et ex Cyriaco Corsinus Fast. Att. T. II p. 443 (cf. Dorville Misc. Obs. nov. T. III p. 155 sqq. O. Müller Orchomenos p. 475 ed. 1). Tum partes diversorum titulorum confusas ed. Meletius Geogr. p. 341 (Hobhouse Itin. p. 1049). Omnes inscriptiones praeter n. 3321 integras exhibuit Clarke Itin. P. II S. III p. 146, etiam n. 3321 addita Hughes Itin. I p. 340 (inde Boeckh C. I. G. 1608. Lebas *Inscr.* II, 797). Lapide denuo examinato titulum n. 3321 integriorem edidit B. Latischew *Mittheil. des archäol. Instituts zu Athen* VII (1882) p. 32 not. 1. Omnia diligentissime contulit Lolling.

(3321)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΖΩΙΛΟΥΤΟΥΕΥΑΝΔΡΟΥΜΗΝΟΣΠΑΝΒΟΙΩΤΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΟΝΗΣΙΜΟ///ΣΙΜΙΟΥΚΑΙ
ΠΑΡΘΕΝΑΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥΑΦΙΑΣΙΤΗΝΙΔΙΑΝΔΟΥΛΗΝΕΡΜΑΙΑΝΕΛΕΥΘΕΡΑΝΙΕΡΑΝΤΩΣΑΡΑΠΙ
ΠΑΡΑΜΕΙΝΑΣΑΝΠΑΡΘΕΝΑΕΩΣΑΝΖΗΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣΜΗΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΝΜΗΘΕΝΙ
ΜΗΘΕΝΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΔΙΑΤΟΥ

(3322)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΔΙΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΣΙΜΜΙΟΥΜΗΝΟΣΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΟΝΝΟΜΟΝ
ΟΜΟΛΩΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΔΕΞΞΙΠΑΡΧΟΝΤΟΣΠΑΤΡΩΝΟΣΜΗΝΟΣΘΗΛΟΥ (3326)
ΠΑΑΘΑΝΙΟΥΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΤΟΥΑΝΔΡΟΣΘΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΠΑΡΘΕΝΑΑΘΗΝΟ
ΣΑΜΙΧΟΥΤΟΥΦΙΛΟΞΕΝΟΥΑΝΑΤΙΘΗΣΙΔΩΡΟΥΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΤΟΥΥΙΟΥΧΑΡΟ
ΤΑΣΙΔΙΑΣΔΟΥΛΑΣΚΑΛΛΙΔΑΚΑΙΠΥΘΙΝ·ΙΝΟΥΜΕΓΩΝΟΣΚΑΙΣΥΝΑΡΕΣΤΟΥΝ
ΚΑΙΤΟΕΚΤΗΣΚΑΛΛΙΔΟΣΠΑΙΔΑΡΙΟΝΩΟΤΟΣΑΝΑΤΙΘΗΣΙΤΟΝΙΔΙΟΝΘΡΡΤΟΝΠΑ *sic*
ΝΟΜΑΝΙΚΩΝΙΕΡΟΥΣΤΩΣΕΡΑΠΙΔΙΠΑΡΑΡΑΜΟΝΟΝΙΕΡΟΝΤΩΣΕΡΑΠΕΙΜΗΠΡΟΣ
ΜΙΝΑΝΤΑΣΔΕΞΙΠΠΑΕΥΒΟΥΛΟΥΤΗΚΑΤΑΦΥΗΚΟΝΤΑΜΗΘΕΝΙΜΗΘΕΝΤΗΝΑΘΕΣΙΝ *sic*
ΣΙΝΜΟΥΜΑΜΜΗΠΑΝΤΑΤΟΝΤΗΣΖΩΗΣΑΥΠΟΙΟΥΜΕΝΗΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑ
ΤΗΣΧΡΟΝΟΝΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣΤΑΔΕΓΕΝ ΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ
ΝΗΘΕΝΤΑΕΞΑΥΤΩΝΕΝΤΩΤΗΣΜΗΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΕΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΚΗΦΙ (3327)
ΠΑΡΑΜΟΝΗΣΧΡΟΝΩΕΣΣΤΩΣΑΝΣΟΔΩΡΑΚΡΑΤΩΝΟΣΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΔΟΥΛΑΔΕΞΞΙΠΠΑΣΤΗΣΑΘΑΝΙΟΥΚΡΑΤΩΝΟΣΑΦΙΗΣΙΤΗΝΙΔΙΑΝΔΟΥΛΗΝΕΥΑΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΗΔΙΑΙΕΡΑΝΤΟΥΣΕΡΑΠΙΔΟΣΠΟΙΟΥΜΕΝΗΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝ
ΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3323)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΥΑΝΔΡΟΥΜΗΝΟΣΑΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΤΙΓΩΝΟΣΜΗΝΟΣ (3328)
ΛΑΛΚΟΜΕΝΗΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΑΓΑΘΟΠΡΟΣΤΑΤΗΡΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΙ
ΚΛΗΣΕΥΑΝΔΡΟΥΑΝΑΤΙΘΗΣΙΤΟΥΣΜΙΛΩΝΙΠΠΙΝΟΥΚΑΙΤΗΛΕΜΑΧΙΣΕΥ
ΙΔΙΟΥΣΔΟΥΛΟΥΣΖΩΣΙΜΟΝΚΑΙΒΟΥΛΟΥΑΝΑΤΙΘΕΑΣΙΝΤΑΙΔΙΑΔΟΥΛΙ
ΕΡΜΟΝΑΙΕΡΟΥΣΤΟΥΣΕΡΑΠΙΚΑΚΟΡΑΣΙΑΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝΚΑΙΘΑΥΜΑΣ
ΔΟΣΠΑΡΑΜΕΙΝΑΝΤΑΣΑΝΕΝΤΑΝΙΕΡΑΤΩΙΣΑΡΑΠΕΙΜΗΘΕΝΙΜΗΘΕΝ
sic ΚΛΗΤΩΣΕΑΤΩΤΕΚΑΙΤΗΓΥΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΣΠΑΡΑΜΗΝΑΣΑΣΔΕΜΙ
ΝΑΙΚΙΜΟΥΒΟΥΚΑΤΙΑΤΗΝΑΝΑΛΩΝΙΚΑΙΤΗΛΕΜΑΧΙΔΙΕΚΑΤΕΡΟΙΣΕΩΣ
ΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΔΙΑΤΟΥΑΝΖΩΣΙΝΑΝΕΓΚΛΗΤΩΣΤΗΝΑΝΑΘΕ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑ
ΜΟΝ ΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3324)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΗΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΗΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗ
ΑΛΕΞΩΝΡΟΔΩΝΟΣΑΝΑΤΙΘΗΣΙΤΗΝΙΔΙΑΝΔΟΥΛΗΝΔΙΟΝΥΣΙΑΝ
ΙΕΡΑΝΤΩΣΑΡΑΠΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑΣΑΝΕΑΤΩΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣΠΑΝΤΑ *sic*
ΤΟΝΤΟΥΖΗΝΧΡΟΝΟΝΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3325)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΦΙΣΙΟΥΜΗΝΟΣΒΟΥΚΑΤΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΚΡΑΤΩΝΑΜΙΝΙΟΥΚΑΙ
ΕΥΓΙΤΑΝΙΚΑΡΕΤΟΥΣΥΝΕΥΑΡΕΣΤΟΥΝΤΩΝΚΑΙΤΩΝΥΙΩΑΝΑΤΙΘΕΑΣΙΝΤΟ *sic*
ΔΟΥΛΙΚΟΝΑΥΤΩΝΚΟΡΑΣΙΟΝΣΩΣΙΧΑΝΙΕΡΟΝΤΩΣΕΡΑΠΙΠΑΡΑΜΙΝΑΝ
ΚΡΑΤΩΝΙΚΑΙΕΥΓΙΤΑΕΩΣΑΝΖΩΣΙΝΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙ
ΟΥΜΕΝΟΙΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

Titulum n. 3328 multo minus accurate quam reliquos, et ut quidem videatur, postremo incisum esse testatur Lolling; in eo titulo solo theta Θ esse, praeterea ubique Θ.

3321 Ἄρχοντος Ζωΐλου τοῦ Εὐάνδρου, μηνὸς Πανβοιωτίου τριακάδι, Ὀνήσιμο[ς] Σιμίου καὶ | Παρθένα Ἀνδρονίκου ἀφιᾶσι τὴν ἰδίαν δούλην Ἑρμαίαν ἐλευθέραν, ἱερὰν τῷ Σαράπι, | παραμείνασαν Παρθένᾳ ἕως ἂν ζῇ ἀνενκλήτως, μὴ προσήκουσαν μηθενὶ | μηθέν, τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενοι διὰ τοῦ | συνεδρίου κα(τὰ) τὸν νόμον.

3322 Ἄρχοντος Διοκλέους τοῦ Σιμμίου, μηνὸς | Ὁμολωΐου πεντεκαιδεκάτῃ, Δεξξίπ|πα Ἀθανίου, παρόντος αὐτῇ τοῦ ἀνδρὸς | Σαμίχου τοῦ Φιλοξένου, ἀνατίθησι | τὰς ἰδίας δούλας Καλλίδα καὶ Πῦθιν | καὶ τὸ ἐκ τῆς Καλλίδος παιδάριον, ᾧ ὄ|νομα Νίκων, ἱεροὺς τῷ Σεράπιδι, παρα|μίναντας Δεξίππᾳ Εὐβούλου, τῇ κατὰ φύ|σιν μου μάμμῃ, πάντα τὸν τῆς ζωῆς αὐ|τῆς χρόνον ἀνενκλήτως· τὰ δὲ γεν|νηθέντα ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ τῆς | παραμονῆς χρόνῳ ἔσστωσαν | δοῦλα Δεξξίππας τῆς Ἀθανίου· | τὴν ἀνάθεσιν ποιουμένη διὰ | τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον.

3323 Ἄρχοντος Εὐάνδρου, μηνὸς Ἀ|λαλκομενήου τριακάδι, Ἀγαθο|κλῆς Εὐάνδρου ἀνατίθησι τοὺς | ἰδίους δούλους Ζώσιμον καὶ | Ἕρμ[ω]να ἱεροὺς τοῦ Σεράπι|δος, παραμείναντας ἀνεν|κλήτως ἑατῷ τε καὶ τῇ γυ|ναικί μου Βουκατίᾳ, τὴν ἀνά|θεσιν ποιούμενος διὰ τοῦ | συνεδρίου κατὰ τὸν νό|μον.

3324 Ἄρχοντος Φιλοξένου, μηνὸς Ἀλαλκομενήου πεντεκαιδεκάτῃ, | Ἀλέξων Ῥόδωνος ἀνατίθησι τὴν ἰδίαν δούλην Διονυσίαν | ἱερὰν τῷ Σαράπι, παραμείνασαν ἑατῷ ἀνενκλήτως πάντα | τὸν τοῦ ζῆν χρόνον, τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενος διὰ τοῦ συνεδρίου | κατὰ τὸν νόμον.

3325 Ἄρχοντος Καφισίου, μηνὸς Βουκατίου τριακάδι, Κράτων Ἀμινίου καὶ | Εὐγίτα Νικαρέτου, συνευαρεστούντων καὶ τῶν υἱῶ(ν), ἀνατιθέασιν τὸ | δουλικὸν αὐτῶν κοράσιον Σωσίχαν ἱερὸν τῷ Σεράπι, παραμῖναν | Κράτωνι καὶ Εὐγίτᾳ ἕως ἂν ζῶσιν ἀνενκλήτως, τὴν ἀνάθεσιν ποι|ούμενοι διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον.

3326 Ἄρχοντος Πάτρωνος, μηνὸς Θηλου|θίου πεντεκαιδεκάτῃ, Παρθένα Ἀθηνο|δώρου, παρόντος αὐτῇ τοῦ υἱοῦ Χαρο|[π]ίνου Μέγωνος καὶ συναρεστοῦν|τος, ἀνατίθησι τὸν ἴδιον θρ(ε)πτὸν Πα|ράμονον ἱερὸν τῷ Σεράπει, μὴ προσ|ήκοντα μηθενὶ μηθέν, τὴν ἀ(νά)θεσιν | ποιουμένη διὰ τοῦ συνεδρίου κα|τὰ τὸν νόμον.

3327 Μηνὸς Ἀλαλκομενείου πεντεκαιδεκάτῃ, Κηφι|σοδώρα Κράτωνος, παρόντος αὐτῇ τοῦ πατρὸς | Κράτωνος, ἀφίησι τὴν ἰδίαν δούλην Εὐαμερίδα | ἱερὰν τοῦ Σεράπιδος, ποιουμένη τὴν ἀνάθεσιν | κατὰ τὸν νόμον.

3328 Ἄρχοντος Ἀντίγωνος, μηνὸς | Προστατηρίου πεντεκαιδεκάτῃ, | Μίλων Ἱππίνου καὶ Τηλεμαχὶς Εὐ|βούλου ἀνατιθέασιν τὰ ἴδια δουλι|κὰ κοράσια Ἀλεξάνδραν καὶ Θαυμασ|τὰν ἱερὰ τῷ Σαράπει, μηθενὶ μηθὲν | προσηκούσας, παραμηνάσας δὲ Μί|λωνι καὶ Τηλεμαχίδι ἑκατέροις ἕως | ἂν ζῶσιν ἀνεγκλήτως, τὴν ἀνάθε|σιν ποιούμενοι διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ | τὸν νόμον.

Antigona (n. 3328) reliquis omnibus huius lapidis archontibus recentiorem esse ex eis quae Lollingius de scripturae ratione observavit efficitur. Cave tamen eum multo inferiori aetati ascripseris; nam utique non multorum annorum intervallum inter eum et priores eiusdem tabulae archontes intercedere inde apparet, quod eidem homines atque hic, Milo Hippini f. eiusque uxor Telemachis Eubuli f., etiam Critolai archontis anno (n. 3358. 3359) nonnullos servos manumiserunt, quem Critolaum Patrone, qui hic (n. 3326) est, aliquot annis antiquiorem esse ex titulorum quos ille lapis habet dispositione colligitur.

3329—3331 In eiusdem lapidis, cuius frons octo manumissionum instrumenta (n. 3321—3328) continet, dextro latere, evolso ex muro lapide, haec tria inventa sunt. Ed. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 54 n. I *a b c*. Cf. ibid. p. 351. (Titulum n. 3329 inde repetivit R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 390 n. 406 *c*). Contulit Lolling.

(3329)
ΑΝΑΞΙΚΡΑΤΙΟΣΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣ
ΒΟΥΚΑΤΙΩΠΕΝΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗΚΑΛ
ΛΩΤΙΜΙΑΔΑΟΠΑΡΙ.ΝΤΟΣΑΥΤΗΦΙ
ΛΩΝΚΑ^{Λ}ΛΩΝΟΣΤΙΜΙΑΔΑΟΔΑΜΑ
ΓΕΙΤΩΚΑΦΙΣΟΔΩΡΩΑΝΤΙΘΕΙ
ΤΙΤΑΝFΙΔΙΑΝΔΟΥΛΑΝΚΑΛ^{Λ}ΛΙΔΑ
ΙΑΡΑΝΤΕΙΣΑΡΑΠΙΜΕΙΠΟΘΕΙΚΩ
ΣΑΝΜΗΘΕΝΙΜΗΘΕΝΤΑΝΑΝΑΘΕ
ΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΑΔΙΑΤΩΣΟΥ
ΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΝΝΟΜΟΝ *sic*

(3330)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΜΝΑΣΕΟΥΜΗΝΟΣΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ
ΤΗΙΤΕΛΛΕΑΣΕΥΝΟΜΟΥΚΑΙΠΑΡΑΜΟΝΑΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΥΚΑΙ
ΚΗΦΕΙΣΟΔΩΡΟΣΤΕΛΛΕΟΥΑΝΑΤΙΘΕΑΣΙΤΗΝΙΔΙΑΝΔΟΥΛΗΝ
ΖΩΙΛΑΝΙΕΡΑΝΤΩΣΕΡΑΠΕΙΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ
ΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΠΑΡΗΝΠΑΡΑΜΟΝΑ
ΟΑΝΗΡΚΑΙΚΗΦΙΣΟΔΩΡΩΙΟΠΑΤΗΡΤΕΛΛΕΑΣΕΥΝΟΜΟΥ

(3331)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΜΗΝΟΣΠΑΝΑΜΟΥΠΕΝΤΕΚΗ
ΔΕΚΑΤΗΠΥΘΙΣΙΕΡΑΤΟΥΣΑΡΑ
ΠΙΔΟΣΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΤΟΥΙΕΡΑΡ
ΧΟΥΑΝΑΙΕΡΟΙΤΟΕΚΤΗΣΘΡΕΠΤΗ^{Σ}
ΑΥΤΗΣΚΑΡΑΙΔΟΣΓΕΓΟΝΟΣΚΟ
ΡΑΣΙΟΝΗΟΝΟΜΑΝΙΚΩΙΕ
ΡΟΝΤΩΣΑΡΑΠΙΠΑΡΑΜΙΝΑ
-ΗΣΑΥΤΗΑΝΑΝΚΛΗΤΩΣ

Titulum tertium (n. 3331) manu minime sollerti et exercitata incisum, n. 3330 vero, qui etiam aliquot litterarum (ν, π, σ) formis a reliquis duobus differt, omnium accuratissime exaratum esse testatur Lolling.

3329 Ἀναξικράτιος ἀρχῶ, μεινὸς | Βουκατίω πεντεκηδεκάτη, Καλ|λὼ Τιμιάδαο παρι[ό]ντος αὐτῆ φί|λων Κάλλωνος Τιμιάδαο, Δαμα|γείτω Καφισοδώρω, ἀντίθει|τι τὰν ϝιδίαν δούλαν Καλλίδα | ἱαρὰν τεῖ Σαράπι, μεὶ ποθείκω|σαν μηθενὶ μηθέν, τὰν ἀνάθε|σιν ποιουμένα διὰ τῶ σου|νεδρίω κατ τὸν νόμον.

3330 Ἄρχοντος Μνασέου, μηνὸς Ἱπποδρομίου πεντεκαιδεκά|τῃ, Τελλέας Εὐνόμου καὶ Παραμόνα Κηφισοδώρου καὶ | Κηφεισόδωρος Τελλέου ἀνατιθέασι τὴν ἰδίαν δούλην | Ζωΐλαν ἱερὰν τῷ Σεράπει, τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενοι | διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον· παρῆν Παραμόνᾳ | ὁ ἀνὴρ καὶ Κηφισοδώρῳ ὁ πατὴρ Τελλέας Εὐνόμου.

3331 Ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, | μηνὸς Πανάμου πεντεκη|δεκάτῃ, Πυθὶς ἱερὰ τοῦ Σαρά|πιδος, παρόντος αὐτῇ τοῦ ἱεράρ|χου, ἀναϊεροῖ τὸ ἐκ τῆς θρεπτῆς | αὐτῆς Καραΐδος γεγονὸς κο|ράσιον, ᾗ ὄνομα Νικώ, ἱε|ρὸν τῷ Σαράπι, παραμινά|[σ]ης αὐτῇ ἀνανκλήτως.

3332 Lapis leucophaeus, a superiore parte imbricis modo fastigatus, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 360 ϛ'. Exscripsit Lolling.

ΔΕΞΙΠΠΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΜΗΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΕΙΟΥΠΕΝΤΕΚ
ΝΟΤΙΜΟΣΕΠΙΤΕΛΟΥΣΑΝΑΤΙΘΗΣΙΤΗΝΙΔΙΑΝΔΟΥΛΗ
ΜΕΝΙΙΝΕΠΙΔΩΡΕΑΚΑΙΤΟΕΞΑΥΤΗΣΚΟΡΑΣΙΟΝΖΩΙΛΑΝ
///ΙΜΗΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΣΜΗΤΕΕΜΟΙΜΗΤΕΑΛΛΩΜΗΘΕΝΙΤΗΝΑΦ///
ΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Δεξίππου ἄρχοντος, μηνὸς Ἀλαλκομενείου πεντεκ[αιδεκάτῃ, Ξε]|νότιμος Ἐπιτέλους ἀνατίθησι τὴν ἰδίαν δούλη[ν Φιλου]|μέν[η]ν ἐπὶ δωρεᾷ καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κοράσιον Ζωΐλαν [τῷ Σερά|π]ι, μὴ προσηκούσας μήτε ἐμοὶ μήτε ἄλλῳ μηθενί, τὴν ἀφ[ιέρω|σιν ποιούμενος] διὰ τοῦ συνεδρίου [κατὰ τὸν νόμον].

De Dexippo archonte cf. adn. ad n. 3294.

3333 Basis quadrangula lapidis leucophaei, a. 0,45, l. 0,75, c. 0,65. Propter angustias spatii postremorum versuum litterae multo arctius collocatae sunt quam priorum. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 360 ε'. Exscripsit Lolling.

ΘΕΟΣΤΥΧΗΑΓΑΘΗΑΡΧΟΝΤΟΣΑΝΤΙΓ∾ΝΟΣΜΕΙΝΟΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΠΑΡΘΕΝΑΙΕΡΑΤΟΥΣΕΡΑ
ΠΙΔΟΣΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΤΟΥΙΕΡΑΡΧΟΥΑΘΑΝΙΟΥΤΟΥΑΡΙΣΤΙΠ
ΠΟΥΑΝΑΤΙΘΗΣΙΤΗΝΙΔΙΑΝΔΟΥΛΗΝΑΘΗΝΑΙΔΑΤΩΣΕΡΑΠΙΠΑΡΑ
ΜΕΙΝΑΣΑΝΕΑΥΤΗΚΑΙΤΩΑΝΔΡΙΑΥΤΗΣΦΙΛΩΝΙΔΑΥΛΙΕΙΠΑΝΤΑΤΟΝΤ///
ΖΩΗΣΧΡΟΝΟΝΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣΠΟΙΟΥΜΕΝΗΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙ///
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

Θεός, τύχη ἀγαθή. | Ἄρχοντος Ἀντίγωνος, μεινὸς | Δαματρίου τριακάδι, Παρθένα ἱερὰ τοῦ Σερά|πιδος, παρόντος αὐτῇ τοῦ ἱεράρχου Ἀθανίου τοῦ Ἀριστίπ|που, ἀνατίθησι τὴν ἰδίαν δούλην Ἀθηναΐδα τῷ Σεράπι παρα|μείνασαν ἑαυτῇ καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Φίλωνι Δαυλιεῖ πάντα τὸν τ[ῆς] | ζωῆς χρόνον ἀνενκλήτως, ποιουμένη τὴν ἀνάθεσιν διὰ τοῦ συνεδρί[ου] | κατὰ τὸν νόμον.

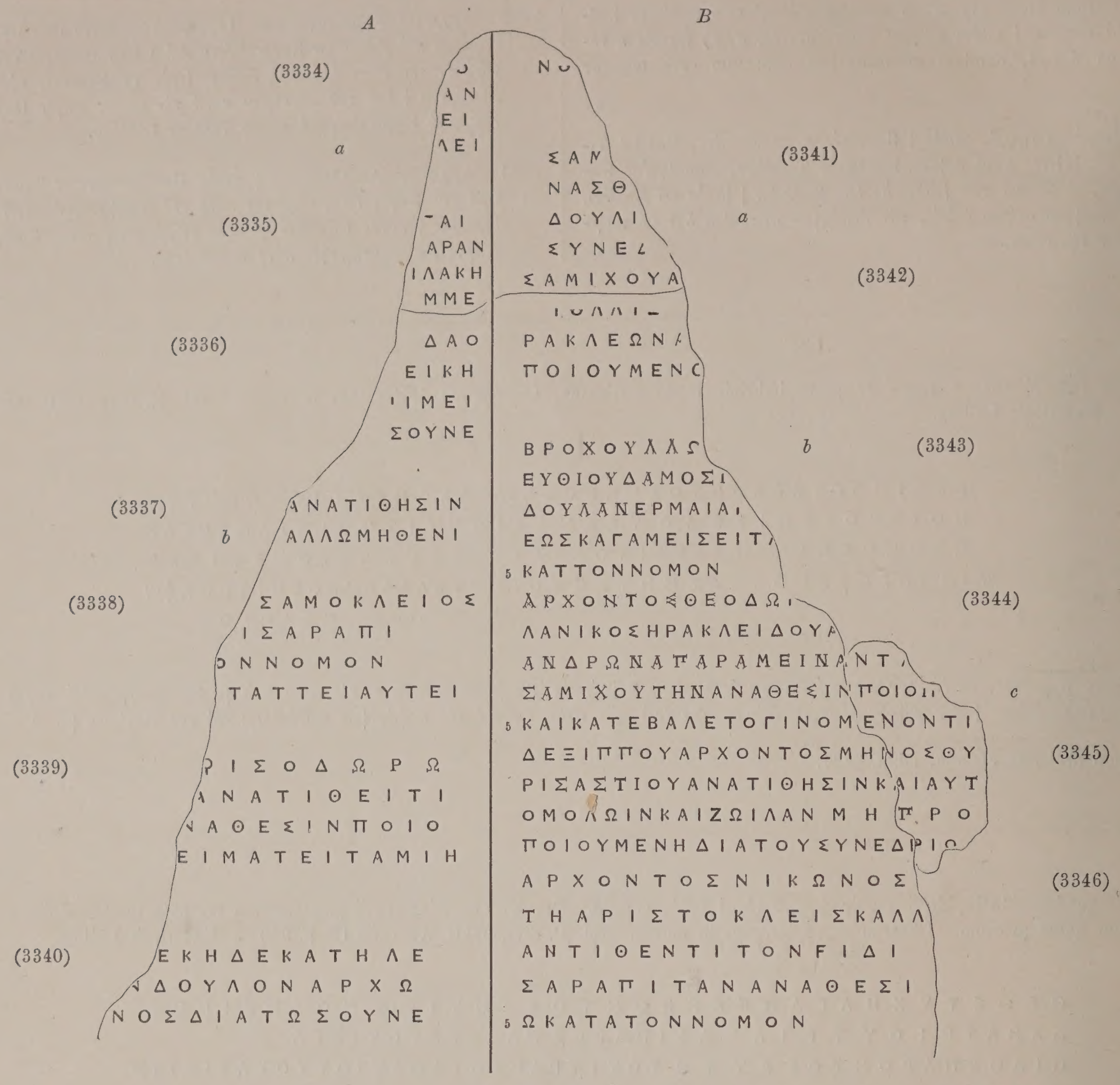
Eiusdem anni est titulus n. 3328.

3334—3346 Fragmenta lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Tituli in duobus contiguis lapidis lateribus (*A B*). — Fragmenta *a b* ed. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 59 n. 6. (Titulos Boeotica dialecto conscriptos inde repetivit R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 391 n. 406*f*—*k*). Exscripsit Lolling. — Fragmentum *c*, item a Lollingio exscriptum, adiunxi.

[*Textum vide pag. seq.*]

3334 [.......... ἀνέθεικε τὰν ϝιδίαν δούλ]αν, | [ᾗ ὄνιουμα......., ἱαρὰν τῦ Σαράπ]ει, | [μεὶ ποθίκωσαν μειθενὶ] μει|[θέν, τὰν ἀνάθεσιν ποιïομένα διὰ τῶ σουνεδρίω κατ τὸν νόμον].

3335 [....... ἄρχοντος, μηνὸς ....τ]α, [........ ἀντίθειτι .... ἱ]αρὰν | [τεῖ Σαράπι, ...]ιλα κὴ | .... κατ τὰ γεγρα]μμέ[να].

3336 ....δαο | [ἀντίθειτι ...., παριόντος αὐτ]εῖ κὴ | [........., μεὶ ποθίκοντα μειθεν]ὶ μει|[θέν, τὰν ἀνάθεσιν ποιόμενος διὰ τῶ] σουνε|[δρίω κατ τὸν νόμον.

3337 .... ἀνατίθησιν | [........ ἱερὸν τῷ Σεράπει, μήτε αὐτῷ προσήκοντα μήτε] ἄλλῳ μηθενὶ | [μηθέν, ...].

3338 [..... ἀρχῶ, ... μεινός, ...] Σαμοκλεῖος | [ἀντίθειτι .... ἱαρὸν τε]ῖ Σαράπι, | [τὰν ἄνθεσιν ποιόμενος διὰ τῶ σουνεδρίω κατ τ]ὸν νόμον, | [καθὰ .... ποτ]τάττει αὐτεῖ | [ἐν τῆ διαθείκη].

3339 [........... Κα]φισοδώρω | [........ ἀ]νατίθειτι | [....... ...., τὰν ἀ]νάθεσιν ποϊό|[μενος διὰ τῶ σουνεδρίω· κατέβαλε δὲ .. ..]ειμα τεῖ ταμίη | [τεῖ ἐπὶ τῶν ἱαρῶν ....].

3340 [..... ἀρχῶ, μεινὸς .... πεντ]εκηδεκάτη, Λε|[.............. ἀντίθειτι τὸν ἴδιο]ν δοῦλον Ἄρχω|[να ἱαρὸν τεῖ Σαράπι, τὰν ἄνθεσιν ποιόμε]νος διὰ τῶ σουνε|[δρίω κατ τὸν νόμον].

3341 Σαμ[ίχου ἄρχοντος, μηνὸς ......, ...]|νας Θ[....... ἀνατίθησι τὸ ἑαυτοῦ] | δουλι[κὸν παιδάριον ...., τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενος διὰ τοῦ] | συνεδ[ρίου κατὰ τὸν νόμον].

3342 Σαμίχου ἄ[ρχοντος, μηνὸς ...., | Τιμ]ολ[α]ΐ[δης(?) .... ἀνατίθησι τὸν ἴδιον δοῦλον Ἡ]|ρακλέωνα [ἱερὸν τῷ Σεράπιδι, τὴν ἀνάθεσιν] | ποιούμενο[ς διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον].

3343 Βροχούλλω [ἀρχῶ, μεινὸς ....], | Εὐθιούδαμος .... ἀντίθειτι τὰν ϝιδίαν] | δούλαν Ἑρμαΐα[ν ἱαρὰν τεῖ Σαράπι, παρμίνασαν αὐτῦ] | ἕως κα γαμείσει, τὰ[ν ἀνάθεσιν ποιόμενος διὰ τῶ σουνεδρίω] | κατ τὸν νόμον.

3344 Ἄρχοντος Θεοδώ[ρου, μηνὸς ...., Ἑλ]|λάνικος Ἡρακλείδου ἀ[νατίθησι τὸν ἴδιον δοῦλον] | Ἄνδρωνα, παραμείναντ[α αὐτῷ καὶ τῇ γυναικὶ ....] | Σαμίχου, τὴν ἀνάθεσιν ποιο[ύμενος διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον], | καὶ κατέβαλε τὸ γινόμενον τ[ῇ πόλει ....].

3345 Δεξίππου ἄρχοντος, μηνὸς Θυ[ΐου ...., ...]|ρὶς Ἀστίου ἀνατίθησιν καὶ αὐτ[ὴ τὰς ἰδίας δούλας] | Ὁμολωΐν καὶ Ζωΐλαν, μὴ προ[σηκούσας μηθενὶ μηθέν, τὴν ἀνάθεσιν] | ποιουμένη διὰ τοῦ συνεδρίο[υ κατὰ τὸν νόμον].

3346 Ἄρχοντος Νίκωνος, [μεινὸς .... πεντεκηδεκά]|τη, Ἀριστοκλεῖς Καλλ[...... κὴ ....] | ἀντίθεντι τὸν ϝίδι[ον δοῦλον .... ἱαρὸν τεῖ] | Σαράπι, τὰν ἀνάθεσι[ν ποιόμενει διὰ τῶ σουνεδρί]|ω κατὰ τὸν νόμον.

3347—3350 Stela lapidis leucophaei, a. 0,65, l. 0,48, c. 0,28, a tribus lateribus inscripta; in fronte hi tituli, in latere dextro angustiore n. 3351—3353, in sinistro n. 3354. 3355. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Ed. P. Stamatakis 'Αθηναίου IX p. 354 γ' (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 53*f*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 150 n. 390. p. 151 n. 391. 392. 393). Exscripsit Lolling.

(3347) Λ Ε Ι Σ Σ
Σ Α Ρ Α Π Ι Ι Σ Ι Α Ν Ο Υ Β Ι

(3348) ΚΑΛΛΙΚΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΑΓΡΙΩΝΙΩΟΓΔ///
ΗΕΠΙϜΙΚΑΔΙΑΡΤΑΜΩΝΖΩΠΟΥΡΩΑΝΤΙΘΕΙΤΙΤΩΣ
ϜΙΔΙΩΣΔΟΥΛΩΣΑΓΕΙΣΙΑΝΚΗΠΑΡΑΜΟΝΟΝΙΑΡΩΣ
ΤΥΣΑΡΑΠΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑΝΤΑΣΑΣΑΥΤΥΑΣΚΑΖΩΕΙ
ΑΝΕΓΚΛΕΙΤΩΣΚΗΤΥΣΓΟΝΕΥΣΑΥΤΩΤΑΝΑΝΑΘΕ
ΣΙΝΠΟΙΙΟΜΕΝΟΣΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΟΜΟΝ

(3349) ΘΙΟΔΩΡΩ ΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΘΙΟΥΙΩΠΕΝΤΕ
ΚΗΔΕΚΑΤΗΕΥΔΑΜΟΣΟΜΟΛΟΙΧΩΑΝΤΙΘΕΙΤΙΤΟΝ
ϜΙΔΙΟΝΔΟΥ Λ Ο ΝΜΕΛΙΤΩΝΑΙΑΡΟΝΤΕΙΣΑΡΑ
ΠΙΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΜΕΝΟΣΔΙΑΤΑΣΒΩΛΑΣ
ΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝΜΕΙΠΟΘΕΙΚΟΝΤΙΜΕΙΘΕΝΙΜΕΙ
ΘΕΝ

(3350) //////////////ΝΟΣΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΝΙΩ
sic ΠΕΝΤΕΚΗΔΗΚΑΤΗΞΕΝΩΝΑΡΧΕΔΑΜΩΑΝ
ΤΙΘΕΙΤΙΤΟΝϜΙΔΙΟΝΔΟΥΛΟΝΜΕΛΙΤΩΝΑΙΑΡΟΝΤΕΙ
ΣΑΡΑΠΙΜΕΙΠΟΘΙΚΟΝΤΑΜΕΙΘΕΝΙΤΑΝΑΝΑΘΕ
ΣΙΝΠΟΙΟΜΕΝΟΣΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝ
ΝΟΜΟΝ

3347 [...κ]λεῖς Σω...... | Σαράπι, Ἶσι, Ἀνούβι.

3348 Καλλίκωνος ἄρχοντος, μεινὸς Ἀγριωνίω ὀγδ[ό]|η ἐπὶ ϝικάδι, Ἀρτάμων Ζωπούρω ἀντίθειτι τὼς | ϝιδίως δούλως Ἀγεισίαν κὴ Παράμονον ἱαρὼς | τῦ Σαράπι, παραμείναντας ἀσαυτῦ ἇς κα ζώει | ἀνεγκλείτως κὴ τῦς γονεῦς αὐτῶ, τὰν ἀνάθε|σιν ποιόμενος διὰ τῶ σουνεδρίω κατ τὸν νόμον.

3349 Θιοδώρω ἀρχῶ, μεινὸς Θιουίω πεντε|κηδεκάτη, Εὔδαμος Ὁμολ[ω]ίχω ἀντίθειτι τὸν | ϝίδιον δοῦλον Μελίτωνα ἱαρὸν τεῖ Σαρά|πι, τὰν ἀνάθεσιν ποϊόμενος διὰ τᾶς βωλᾶς | κατ τὸν νόμον, μεὶ ποθείκοντι μειθενὶ μει|θέν.

3350 [Νίκω]νος ἀρχῶ, μεινὸς Ἀλαλκομενίω | πεντεκηδ[ε]κάτη, Ξένων Ἀρχεδάμω ἀν|τίθειτι τὸν ϝίδιον δοῦλον Μελίτωνα ἱαρὸν τεῖ | Σαράπι, μεὶ ποθίκοντα μειθενί, τὰν ἀνάθε|σιν ποϊόμενος διὰ τῶ σουνεδρίω κατ τὸν | νόμον.

Tituli n. 3350 initio Niconis archontis nomen confidenter restitui, quia eum Theodoro (n. 3349) recentiorem, sed paucorum modo annorum intervallo, fuisse appareat ex titulis n. 3344—3346, ubi Theodorus, Dexippus, Nico hoc ordine se excipiunt.

3351—3353 Chaeroneae in latere dextro eiusdem lapidis, qui in fronte habet titulos n. 3347—3350. Ed. P. Stamatakis 'Αθηναίου IX p. 354 γ' (Duos priores titulos repetiverunt W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 53*g*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 151 n. 394. 395). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

3351 [Θιὸ]ς τιούχαν ἀγαθάν. Μεινὸς Προστα|[τ]ειρίω τριακάδι, Φιλόξενος Εὐμαρίδαο | [ἀ]ντίθειτι τεῖ Σαράπι ἱαρὰν τὰν ϝιδί|αν δούλαν Ἀσκλαπῶν, τὰν ἀνάθεσιν ποῖ|όμενος διὰ τῶ σουνεδρίω κατ τὸν νόμον.

3352 Ἀρχείνω ἀρχῶ, μεινὸς Θουΐω | πεντεκηδεκάτη, Διουκλεῖς κὴ Κω|τίλα ἀντίθεντι τὰν ϝιδίαν θρε|πτάν, ἇ ὄνιουμα Ζωπουρίνα, ἱαρὰν | τεῖ Σεράπει, παραμείνασαν αὐτε|ῖς ἇς κα ζῶνθι ἀνενκλείτως, τὰν | ἀνάθεσιν ποιούμενει διὰ τῶ σ|υνεδρίω κατὰ τὸν νόμον.

3353 Ἄρχοντος Διοκλείδου, μηνὸς | Ὁμολωΐου ἰκάδι, Καλλὼ Στράτω|νος, παρόντος αὐτῇ τοῦ υἱοῦ Πο|λυξένου τοῦ Πολυξένου, ἀνα|τίθησι τὴν ἰδίαν θρεπτήν, | ῃ ὄνομα Ἀγαθαμερίς, καὶ τὸ ἐ|ξ αὐτῆς κοράσιον, ᾗ ὄνομα Σω|τηρίς, ἱεροὺς τῷ Σεράπει, | ποιουμένη τὴν ἀνάθεσιν | διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν | νόμον.

(3351) ΣΤΙΟΥΧΑΝΑΓΑΘΑΝΜΕΙΝΟΣΠΡΟΣΤΑ
ΞΙΡΙΩΤΡΙΑΚΑΔΙΦΙΛΟΞΕΝΟΣΕΥΜΑΡΙΔΑΟ
ΙΝΤΙΘΕΙΤΕΙΤΕΙΣΑΡΑΠΙΙΑΡΑΝΤΑΝFΙΔΙ
ΑΝΔΟΥΛΑΝΑΣΚΛΑΠΩΝΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙ
ΟΜΕΝΟΣΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3352) ΑΡΧΕΙΝΩΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΘΟΥΙΩ
ΠΕΝΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗΔΙΟΥΚΛΕΙΣΚΗΚΩ
ΤΙΛΑΑΝΤΙΘΕΝΤΙΤΑΝFΙΔΙΑΝΘΡΕ
ΠΤΑΝΗΟΝΙΟΥΜΑΖΩΠΟΥΡΙΝΑΙΑΡΑΝ
ΤΕΙΣΕΡΑΠΕΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑΣΑΝΑΥΤΕ
ΙΣΑΣΚΑΖΩΝΘΙΑΝΕΝΚΛΕΙΤΩΣΤΑΝ
ΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΕΙΔΙΑΤΩΣ
ΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3353) ΑΡΧΟΝΤΟΣΔΙΟΚΛΕΙΔΟΥΜΗΝΟΣ
ΟΜΟΛΩΙΟΥΙΚΑΔΙΚΑΛΛΩΣΤΡΑΤΩ
ΝΟΣΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΤΟΥΥΙΟΥΠΟ
ΛΥΞΕΝΟΥΤΟΥΠΟΛΥΞΕΝΟΥΑΝΑ
ΤΙΘΗΣΙΤΗΝΙΔΙΑΝΘΡΕΠΤΗΝ
ΗΟΝΟΜΑΑΓΑΘΑΜΕΡΙΣΚΑΙΤΟΕ
ΞΑΥΤΗΣΚΟΡΑΣΙΟΝΗΟΝΟΜΑΣΩ
ΤΗΡΙΣΙΕΡΟΥΣΤΩΣΕΡΑΠΕΙ
ΠΟΙΟΥΜΕΝΗΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝ
ΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝ
ΝΟΜΟΝ

3354. 3355 In sinistro latere eiusdem lapidis, qui in fronte habet titulos n. 3347—3350. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 354 γ' (Alterius tituli reliquias repetiverunt W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 53 *h*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 152 n. 396). Exscripsit Lolling.

(3354) ΙΦΙΣΙΟΥΜΗΝΟΣΑΓΙ///
ΩΝΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΖΩΙΛΟΣΑΡΝΙΟΥΑΙΙ
ΕΡΩΜΕΝΟΣΥΠΟΤΟΥΘΡΕΨΑΝΤΟΣ
ΑΡΝΙΟΥΙΕΡΟΣΤΩΙΣΕΡΑΠΕΙΠΑΡΑ
ΜΕΙΝΑΣΔΕΑΥΤΩΤΕΑΡΝΙΑΚΑΙΤΗΓΥ
ΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥΛΑΜΠΡΙΔΙΚΑΙΠΑΡΑΜΕ
ΜΕΝΗΚΩΣΚΑΤΑΤΗΝΑΝΙΕΡΩΣΙΝ
ΚΑΤΕΒΑΛΕΝ//
ΜΟΥΓΙΝΟΜΕΝΟΝ

(3355) ΑΡΧΟΝΤΟΣΠΑΤΡΩΝΟΣΜΕΙΝΟΣΑΓΡΙ
ΩΝΙΩΠΕΝΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗΦΙΛΩΙΑΡΑΤΓ
Σ //

3354 [Ἄρχοντος Κα]φισίου, μηνὸς Ἀγ[ρι]|ωνίου τριακάδι, Ζωΐλος Ἀρνίου [ἀν]|ιερωμένος ὑπὸ τοῦ θρέψαντος | Ἀρνίου ἱερὸς τῷ Σεράπει, παρα|μείνας δὲ αὐτῷ τε Ἀρνίᾳ καὶ τῇ γυ|ναικὶ αὐτοῦ Λαμπρίδι καὶ παρα|μεμενηκὼς κατὰ τὴν ἀνιέρωσιν | κατέβαλεν [τὸ τῷ ταμίᾳ τοῦ δή]|μου γινόμενον.

3355 Ἄρχοντος Πάτρωνος, μεινὸς Ἀγρι|ωνίω πεντεκηδεκάτη, Φιλὼ ἱαρὰ τε[ῖ] | Σ[αράπι ....].

3356—3365 Fragmenta basis aut arae quadrangulae, ornatae ramis oleagineis et cervorum capitibus, quae inter se coniunguntur taeniis, inscripta a tribus partibus; a quarta alius lapis eiusdem generis adiunctus fuit. In fronte hi tituli, in latere dextro n. 3366—3372, in sinistro n. 3373. 3374. Chaeroneae in museo. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 356 δ' (Titulos Boeotica dialecto conscriptos repetiverunt W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 53 *i*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 152 n. 397. 398. 399). Exscripsit Lolling.

a

(3356) ΑΡΧΕΔΑΜΩΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΟΜΟΛΩΙΩ
ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΑΛΙΠΟΣΙΠΠΙΑΟ
ΑΝΤΙΘΕΙΤΙΤΑΝΓΙΔΙΑΝΔΟΥΛΑΝΕΥΡΩ
ΠΑΝΙΑΡΑΝΤΕΙΣΕΡΑΠΕΙΤΑΝΑΝΑΘΕ
ΣΙΝΠΟΙΙΟΥΜΕΝΟΣΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕ
ΔΡΙΩΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3358) ΑΡΧΟΝΤΟΣΚΡΙΤΟΛΑΟΥΜΗΝΟΣΕΡΜΑΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗ
ΜΙΛΩΝΙΠΠΙΝΟΥΚΑΙΤΗΛΕΜΑΧΙΣΕΥΒΟΥΛΟΥΑΝΑΤΙΘΕΑΣΙΝ
ΙΕΡΟΝΤΩΣΕΡΑΠΙΔΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑΝΤΑΕΑΥΤΟΙΣΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣ
ΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3359) ΑΡΧΟΝΤΟΣΚΡΙΤΟΛΑΟΥΜΗΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΤΗΛΕ
ΜΙΛΩΝΟΣΤΟΥΙΠΠΙΝΟΥΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝΤΗΝΙΔΙΑΝΔΟΥΛΗΝΣΩΤΗΡΙΧΑΝΙΕ
ΜΗΘΕΝΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕ ΔΡ

b

(3357) ΑΡΧΟΝΤΟ// ΑΝΧΙΑΡΟΥΜΗΝΟΣΒΟΥΚΑΤΙ
ΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙ ΛΑΜΠΡΙΣΜΟΛΥΝΘΟΥΠΑΡΟΝ
ΤΩΝΑΥΤΗ ΊΛΩΝΕΥΑΝΔΡΟΥΤΟΥΤΙΜΟΓΙ
ΤΟΝΟΣΑΝΑ ΙΔΑΜΟΥΤΟΥΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕ ΥΣΤΟΥΤΙΜΟΓΙΤΟΝΟΣΑΝΑ
ΤΙΘΗΣΙΤΗΝ ΔΙΑΝΔΟΥΛΗΝΣΟΒΑΡΟΝΙΕΡΑΝ
ΤΩΣΕΡΑΠ ΜΗΘΕΝΙΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΝΜΗ
ΘΕΝΤΗΝΑ ΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΗΔΙΑ
ΤΟΥΣ ΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ
ΝΙΔΙΟΝΔΟΥΛΟΝΖΩΠΥΡΟΝ
ΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ
ΕΥΒΟΥΛΟΥΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥ//////Ι ΑΝΔΡΟΣ
ΣΕΡΑΠΙΔΙΜΗΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑ ΝΜΗΘΕΝΙ
ΚΑΤΑΤΟ////////////////// ΟΝ

ramus oleagineus — *ramus oleagineus* — *b*

c

(3361) ΑΝ
ΑΡΑΜΕΙΝΑ
ΗΤΩΣΕΩΣΑΝ
ΘΗΣΙΝΠΟΙΟΥΜ ΝΗ (E)
ΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟ

d

(3360) ΙΝ
Α ΘΗΛΕ
ΑΙ ΝΙΑΟΛΕ
Ε///ΣΑ ΝΑΤΙΘΕΙ
ΑΝ///ΙΔΙ ΑΝΑΠΕ
ΥΘΕΡΟΝΑ ΤΩΕΥΙΙ
ΝΙΕΡΑΝΤΕΙ ΣΑΡΑΠΙ
ΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝ/////////ΟΜΕ
ΝΟΣΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩ
ΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝ

caput cervi

(3362) ΑΡΧΟΝΤΟΣΔΕΞΙΠΠΟΥΜΗΝΟΣΘΥΙΟΥΠΕΝ
ΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΣΑΜΙΧΟΣΙΠΠΟΜΕΝΟΥΣΑΝΑΤΙΘΗ
ΣΙΤΟΝΙΔΙΟΝΔΟΥΛΟΝΣΩΣΙΒΙΟΝΙΕΡΟΝΤΩΣΕΡΑ..
ΜΗΠΡΟΣΗΚΟΝΤΑΜΗΘΕΝΙΜΗΘΕΝΑΠΟΤΗΣ
ΔΕΤΗΣΗΜΕΡΑΣΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ
ΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3363) ΑΡΧΟΝΤΟΣΠΑΤΡΩΝΟΣΜΗΝΟΣΑΛΑΛΚΟΜΕ
ΝΕΙΟΥΖΩΙΛΟΣΚΑΙΕΥΒΟΥΛΟΣΟΙΚΑΦΙΣΙΟΥΑΝΑ
ΤΙΘΕΑΣΙΤΗΝΙΔΙΑΝΔΟΥΛΗΝΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝΙΕ
ΡΑΝΤΩΣΑΡΑΠΙΔΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑΣΑΝΤΗΜΗΤΡ///
ΑΥΤΩΝΕΩΣΑΝΖΗΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣΤΗΝΑΝΑΘΕ
ΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝ
ΝΟΜΟΝ

d

(3364) ΟΣΝΙΚΩΝΟΣΜΗΝ ΚΑΤΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝΤΗΝΙΔΙΑΝ
ΖΩΙΛΑΝΚΑΙΤΟΙ ΑΥΤΗΣΕΡΜΑΙΟΝΙΕΡΟΥΣΤΩΣΕΡΑΠΙΔΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑΝΤΑΣΤΗΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥ
ΩΣΑΝΖΩΙΑΝΕΓΚΛ ΩΣΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3365) ΔΑΟΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣ ΑΓΡΙΩΝΙΩΠΕΝΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗ ΜΝΑΣΙΚΛΙΑ ΑΝΤΙΓΕΝΙΟΣΠΑΡΙΟΝΤΩΝΑΥΤΗΤΩΝ
ΜΑΚΡΩΝΟΣΔΑΜΩΝ ΓΚΑΛΛΙΚΛΙΟΣΑΝΑΤΙΘΕΙΤΙΤΩΣΓΙΔΙΩΣΔΟΥΛΩΣΕΥΚΛΙΔΑΝΚΗΖΩΙΛΑΝΙΑΡΩΣ/////
ΠΙΟΣΤΑΝΑΝΑΘΕΣ ΟΙΟΥΜΕΝΑΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

3356 Ἀρχεδάμω ἄρχω̃, μεινὸς Ὁμολωΐω | πεντεκαιδεκάτη, Ἄλ[υ]πος Ἱππίαο | ἀντίθειτι τὰν ϝιδίαν δούλαν Εὐρώ|παν ἱαρὰν τεῖ Σεράπει, τὰν ἀνάθε|σιν ποιούμενος διὰ τω̃ σουνε|δρίω κατὰ τὸν νόμον.

3357 Ἄρχοντο[ς] Ἀνχιάρου, μηνὸς Βουκατί|ου τριακάδι, Λαμπρὶς Μολύνθου, παρόν|των αὐτῆ [φί]λων Εὐάνδρου τοῦ Τιμογί|τονος, Ἀνα[ξ]ιδάμου τοῦ Καλλικράτους, | Ἀριστοκλέ[ο]υς τοῦ Τιμογίτονος, ἀνα|τίθησι τὴν [ἰ]δίαν δούλην Σόβαρον ἱαρὰν | τῷ Σεράπ[ει], μηθενὶ προσήκουσαν μη|θέν, τὴν ἀνάθεσιν ποιουμένη διὰ | τοῦ σ[υ]νεδρίου κατὰ τὸν νόμον.

3358 Ἄρχοντος Κριτολάου, μηνὸς Ἑρμαΐου πεντεκαιδεκάτη, | Μίλων Ἱππίνου καὶ Τηλεμαχὶς Εὐβούλου ἀνατιθέασιν [τὸ]ν ἴδιον δοῦλον Ζώπυρον | ἱερὸν τῷ Σεράπιδι, παραμείναντα ἑαυτοῖς ἀνενκλήτως, [τὴ]ν ἀνάθεσιν ποιούμενοι | διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον.

3359 Ἄρχοντος Κριτολάου, μηνὸς Ἀλαλκομενείου τριακάδι, Τηλε[μαχὶς] Εὐβούλου, παρόντος αὐ[τῆ τ]οῦ ἀνδρὸς | Μίλωνος τοῦ Ἱππίνου, ἀνατίθησιν τὴν ἰδίαν δούλην Σωτηρίχαν ἱε[ρὰν τῷ] Σεράπιδι, μὴ προτήκουσαν μηθενὶ | μηθέν, τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενοι διὰ τοῦ συνεδρ[ίου] κατὰ τὸ[ν νόμ]ον.

3360 [........... με]ιν[ὸς | .... πεντεκαιδεκ]άτη, Ἀλε|[ξίων] Ἁ[γ]νίαο Λε|[βαδ]ε[ὺ]ς ἀνατίθει|[τι τ]ὰν [ϝ]ιδίαν ἀπε|[λε]ύθερον α[ὐ]τῶ Εὐ[νίκα]|ν (?) ἱερὰν τεῖ Σαράπι, | τὰν ἀνάθεσιν [ποιι]όμε|νος διὰ τω̃ σουνεδρίω | κατ τὸν νόμον.

3361 [....... ἱερ]ὰν [τῷ Σερά|πιδι, πα]ραμείνα[σαν ἑαυτῆ | ἀνεγκλ]ήτως ἕως ἂν [ζῆ, τὴν | ἀνάθε]σιν ποιουμένη [διὰ τοῦ | συνεδ]ρίου κατὰ τὸν νό[μον].

3362 Ἄρχοντος Δεξίππου, μηνὸς Θυΐου πεν|τεκαιδεκάτη, Σάμιχος Ἱππομένους ἀνατίθη|σι τὸν ἴδιον δοῦλον Σωσίβιον ἱερὸν τῷ Σερά[πι], | μὴ προσήκοντα μηθενὶ μηθὲν ἀπὸ τῆσ|δε τῆς ἡμέρας, τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενος | διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον.

3363 Ἄρχοντος Πάτρωνος, μηνὸς Ἀλαλκομε|νείου, Ζωΐλος καὶ Εὔβουλος οἱ Καφισίου ἀνα|τιθέασι τὴν ἰδίαν δούλην Εὐφροσύνην ἱε|ρὰν τῷ Σαράπιδι, παραμείνασαν τῆ μητρ[ὶ] | αὐτῶν ἕως ἂν ζῆ ἀνενκλήτως, τὴν ἀνάθε|σιν ποιούμενοι διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν | νόμον.

3364 [Ἄρχοντ]ος Νίκωνος, μην[ὸς Βου]κατίου πεντεκαιδεκάτη, Ἀριστοκλῆς Καλλικράτους ἀνατίθησιν τὴν ἰδίαν | [δούλην] Ζωΐλαν καὶ τὸ[ν υἱὸν] αὐτῆς Ἕρμαιον ἱεροὺς τῷ Σεράπιδι, παραμείναντας τῆ γυναικὶ αὐτοῦ | [..... ἕ]ως ἂν ζώ[η] ἀνεγκλ[ήτ]ως, τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενος διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον.

3365 [Διοκλί]δαο ἄρχω̃, μεινὸς Ἀγριωνίω πεντεκηδεκάτη, Μνασίκλια Ἀντιγένιος, παριόντων αὐτῆ τῶν | [φίλων ....] Μάκρωνος, Δάμων[ο]ς Καλλικλῖος, ἀντίθειτι τὼς ϝιδίως δούλως Εὐκλίδαν κὴ Ζωΐλαν ἱαρὼς | [τω̃ Σαρά]πιος, τὰν ἀνάθεσ[ιν π]οιουμένα διὰ τω̃ σουνεδρίω κατὰ τὸν νόμον.

Dioclidae archontis nomen restitui n. 3365 vs. 1, quia eum illis, qui in hoc titulo proxime antecedunt, aetate supparem fuisse ex inscriptionibus n. 3353. 3372 apparet.

3366—3372 In latere dextro eiusdem basis, quae in fronte habet titulos n. 3356—3365. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 356 δ'. Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

3366 Ἄρχοντος Ἀλεξίωνος, μηνὸς Βουκατίου ιε', | Δημητρία ἱερὰ τοῦ Σεράπιδος, | παρόντος αὐτῆ τοῦ ἱεράρ|χου Ἀγαθοκλέους τοῦ | Κάλλωνος, ἀντ[ί]θ[ησι] | τὴν ἰδίαν θρε[πτὴν Πα]|ραμόνα(ν) ἱερὰν [το]ῦ | Σεράπιδος, παραμ[είνασ]|αν ἑατῆ ἀνενκλ[ήτως] | ἕως ἂν ζῆ, τὴν ἀνά[θεσιν] | ποιουμένη διὰ [τοῦ] συνε|δρίου κατὰ τὸν νόμον, | συνπαρόντος καὶ εὐδο|κοῦντος Αὐτομέ|νους τοῦ Ἐν|πέδωνος.

3367 Ἄρχοντος Πάτρω[νος, μει]|νὸς Ὁμολωΐου πεν[τεκαιδεκάτη], | Ζωΐλος ἱερὸς τοῦ [Σεράπι]|δος, παρόντος α[ὐτῷ τοῦ ἱε]|ράρχου Ἀλίππου [τοῦ ......]|του, ἀνατίθησι τ[ὸ ἴδι]|ον δουλικὸν π[αιδά]|ριον, ᾧ ὄνομα Η.. .., ἱερὸν] | τῷ Σεράπει, μ[ὴ προσήκοντα] | μηθενὶ μηθέν, [τὴν ἀνάθεσιν] | ποιούμενος [διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον].

3368 [......... ἀντίθειτι τὸν ἴδιο]ν θρεπτὸν | [........ ἱαρὸν τεῖ Σαρ]άπει, τὰν | [ἀνάθεσιν ποιόμεινος δ]ιὰ τω̃ | [σουνεδρίω κατ] τὸν νόμον.

3369 Ἄρχοι[τος | Ἀ]λεξίω[νος, | μη]νὸς Ὁ[μο|λωΐ]ου τρια|[κάδι], Μηνὶς [.... ἀνατίθησι ....].

3370 [...... τὴν ἀνάθεσιν ποι]ουμένη [διὰ] | τοῦ συνεδρί|ου κατ τὸν νόμον.

3371 Ἄρχοντος Θεοδώρου, μηνὸς Θυ|ΐου πεντεκαιδεκάτη, Ἀγαθὼ Ἀ|ναξίπ(π)ου, παρόντος αὐτῆ καὶ σ|υνευαρεστοῦντος τοῦ υἱοῦ | Ἀρχεδάμου τοῦ Ὀλυνπίχου, ἀνα|τίθησι τοὺς ἰδίους δούλους Ζω|ΐλον καὶ Καφισίαν ἱεροὺς τῷ Σε|ράπιδι, τὴν ἀνάθεσιν ποιουμένη | διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον.

3372 Ἄρχοντος Διοκλίδου, μηνὸς Δαμα|τρίου τριακάδι, Ἀριστὼ Καλλικράτους, | παρόντος αὐτῆ τοῦ ἀνδρὸς Εὐάνδρου | Τιμογίτονος, Καλλικράτης καὶ Σιμίας | καὶ Κηφισόδωρος οἱ Σιμίου, παρόντος αὐτοῖς | τοῦ πατρὸς Σιμίου, ἔνγραφον ἀποτίθενται εἰς | τοὺς ἄρχο(ν)τας διὰ τοῦ συνεδρίου, εὐαρεστοῦν|τες τὴν ἀνιέρωσιν, (ἣν) πεπόηται Φιλόξενος Φιλοξένου [Ὀρχο]|μένιος Πτολεμαίου, ἐν τῷ ἐπὶ Εὐβούλου ἄρχοντος [ἐνιαυτῷ].

Titulum obscurissimum sic intellego, ut Philoxenus Philoxeni f. Orchomenius servum Ptolemaeum manumiserit testibus eis qui vs. 2—6 enumerantur.

b e

(3366) b

ΑΡΧΟΝΤΟΣΑΛΕΞΙΩΝ(ΣΜΗΝΟΣΒΟΥΚΑΤΙΟΥ//ΙΕ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΙΕΡΑΤΟΥΣ) ΞΡΑΠΙΔΟΣ
ΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΤΟ ΥΙΕΡΑΡ
ΧΟΥΑΓΑΘΟΚΛΕΟ\ ΣΤΟΥ
ΚΑΛΛΩΝΟΣΑΝΤ ΘΙ//////
ΤΗΝΙΔΙΑΝΘΡΕΠ Ι
ΡΑΜΟΝΑΙΕΡΑΝ Υ
ΣΕΡΑΠΙΔΟΣΠΑΡΑΝ
ΑΝΕΑΘΗΑΝΕΝΚΛ
ΕΩΣΑΝΖΗΤΗΝΑ
ΠΟΙΟΥΜΕΝΗΔΙΑ
ΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝ
ΣΥΝΠΑΡΟΝ
ΚΟΥΝ

ramus oleagineus

ΣΥΝΕ
ΝΟΜΟΝ
ΤΟΣΚΑΙΕΥΔΟ
ΤΟΣΑΥΤΟΜΕ
ΝΟΥΣΤΟΥΕΝ
ΠΕΔΩΝΟΣ

cornua cervi

(3367) e

ΑΡΧΟΝΤΟΣΠΑΤΡΩ
ΝΟΣΟΜΟΛΩΙΟΥΠΕΝ
ΖΩΙΛΟΣΙΕΡΟΣΤΟΥ
ΔΟΣΠΑΡΟΝΤΟΣΑ
ΡΑΡΧΟΥΑΛΙΠΠΟΥ
ΤΟΥΑΝΑΤΙΘΗΣΙΤ
ΟΝΔΟΥΛΙΚΟΝΠ
ΡΙΟΝΩΟΝΟΜΑΗ
ΤΩΣΕΡΑΠΕΙΜ
ΜΗΘΕΝΙΜΗΘΕΝ
ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ
vac.

(3368)

ΝΘΡΕΠΤΟΝ
ΑΠΕΙΤΑΝ
ΙΑΤΩ
ΤΟΝΝΟ

caput cervi dimidiatum

(3369)

ΑΡΧΟΝ
ΛΕΞΙΩ
Κ ΝΟΣΟ
Η ΟΥΤΡΙΑ
Ⅎ ΜΗΝΙΣ

(3370)

ΥΜΕΝΗ
ΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙ
ΟΥΚΑΤΤΟΝ
ΝΟΜΟΝ

(3371)

ΑΡΧΟΝΤΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΜΗΝΟΣΘΥ
ΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΑΓΑΘΩΑ
sic ΝΑΞΙΠΟΥΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΚΑΙΣ
ΥΝΕΥΑΡΕΣΤΟΥΝΤΟΣΤΟΥΥΙΟΥ
ΑΡΧΕΔΑΜΟΥΤΟΥΟΛΥΝΠΙΧΟΥΑΝΑ
ΤΙΘΗΣΙΤΟΥΣΙΔΙΟΥΣΔΟΥΛΟΥΣΖΩ Δ
ΙΛΟΝΚΑΙΚΑΦΙΣΙΑΝΙΕΡΟΥΣΤΩΣΕ
d ΡΑΠΙΔΙΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΗ d
ΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3372)

ΑΡΧΟΝΤΟΣΔΙΟΚΛΙΔΟΥΜΗΝΟΣ ΔΑΜΑ
ΤΡΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΑΡΙΣΤΩΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΗΤΟΥΑΝΔΡΟΣΕΥΑΝΔΡΟΥ
ΤΙΜΟΓΙΤΟΝΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΚΑΙΣΙΜΙΑΣ
ΚΑΙΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣΟΙΣΙΜΙΟΥΠΑΡΟΝΤΟΣΑΥΤΟΙΣ
ΤΟΥΠΑΤΡΟΣΣΙΜΙΟΥΕΝΓΡΑΦΟΝΑΠΟΤΙΘΕΝΤΑΙΕΙΣ
sic ΤΟΥΣΑΡΧΟΤΑΣΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΕΥΑΡΕΣΤΟΥΝ
ΤΕΣΤΗΝΑΝΙΕΡΩΣΙΝΠΕΠΟΗΤΑΙΦΙΛΟΞΕΝΟΣΦΙΛΟΞΕΝΟΥ///ΣΑ
ΜΕΝΙΟΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΕΝΤΩΙΕΠΙΕΥΒΟΥΛΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ

3373. 3374 In summa parte lateris sinistri eiusdem lapidis qui in fronte habet titulos n. 3356—3365, in dextro latere n. 3366—3372. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 356 δ'. Exscripsit Lolling.

f

(3373)
ΙΟΥΜΗΝΟΣΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥ
ΗΘΥΡΣΟΣΕΝΠΕ
◡ –

(3374)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΠΑΤΡΩΝΟΣΜΗΝΟΣΟΜΟΛΩ
ΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΑΘΗΝΑΙΣ
ΙΕΡΑΤΟΥΣΕΡΑΠΙΔΟΣΠΑΡΟ Ν
ΛΥΤΗΤΟΥΙΕΡΑΡΧΟΥ
ΟΥΤΟΥΙΠΠΙΟΥ

3373 [Ἄρχοντος Καφισ]ίου, μηνὸς Ἱπποδρομίου | [πεντεκαιδεκάτ]η, Θύρσος Ἐνπέ|[δωνος, παρόντος α]ὐτ[ῶ ......, ἀνατίθησι ....].

3374 Ἄρχοντος Πάτρωνος, μηνὸς Ὁμολω|ΐου πεντεκαιδεκάτη, Ἀθηναΐς | ἱερὰ τοῦ Σεράπιδος, παρόν|[τος] αὐτῇ τοῦ ἱεράρχου | ....ου τοῦ Ἱππίου, | [ἀνατίθησι .....].

Caphisias et Patro archontes se excipiunt in titulis n. 3325. 3326 et n. 3354. 3355; quare non dubitavi illius nomen hic supplere.

3375—3377 Basis quadrata lapidis leucophaei, a. 0,50, l. 0,32, c. 0,28, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Ed. P. Stamatakis Ἀθηναίου IX p. 319 (Titulos n. 3375 et 3377 repetiverunt W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 53 *b c*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 148 n. 381. p. 149 n. 382). Exscripsit Lolling.

In fronte:

(3375)
Π Α Τ Ρ Ω Ν Δ Ι Ο Κ Λ Ι Δ Α Σ
Σ Α Ρ Α Π Ι Ι Σ Ι Α Ν Ο Υ Β Ι

(3376)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΧΑΙΡΩΝΕΙΑΙΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΜΗΝΟΣΑΓΡΙΩΝΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗ
ΘΕΩΝΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΦΑΝΑΤΕΥΣΑΝΕΘΗ
ΚΕΝΕΓΧΑΙΡΩΝΕΙΑΙΙΕΡΟΝΤΩΙΣΑΡΑΠΙΤ
ΟΝΙΔΙΟΝΘΡΕΠΤΟΝΟΝΕΙΧΕΟΙΚΟΓΕΝΗΩΙΟΝΟ
ΜΑΣΩΣΩΝΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ
ΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΧΑΙ
ΡΩΝΕΩΝΕΞΕΝΕΓΚΑΤΩΔΕΣΩΣΩΝΤΟΝ
ΕΡΑΝΟΝΟΝΣΥΝΑΓΑΓΕΘΕΩΝΕΜΦΑΝΑΤΕΙ
ΤΟΥΠΕΡΘΕΩΝΟΣΟΝΟΜΑΕΩΣΑΝΤΕΛΟΣΛΑ
ΒΗΟΕΡΑΝΟΣΤΗΝΔΕΟΙΚΙΑΝΗΣΕΧΕΙΤΗΝΚΤ
ΗΣΙΝΑΡΜΕΑΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΦΑΝΑΤΕΥΣΠΕ
ΠΙΣΤΕΥΜΕΝΟΣΠΑΡΑΣΩΣΩΝΟΣΚΟΜΙΣΕ
ΣΘΩΣΩΣΩΝΤΟΕΠΑΥΤΗΔΑΝΕΙΟΝΚΑΙΚΕΛΕΥ
ΣΑΤΩΑΠΟΔΟΥΝΑΙΤΤΗΝΩΝΗΝΤΗΣΟΙΚΙΑΣ
ΑΡΜΕΑΝΘΕΩΝΙΜΑΡΤΥΡΕΣΑΡΙΣΤΩΝΑΡΜΕΟΥ
ΕΥΔΑΜΟΣΕΧΕΚΡΑΤΗΣΟΙΕΥΦΑΝΕΟΣΦΑΝΑΤΕΙΣ
ΕΡΑΤΩΝΑΜΙΝΙΟΥΑΝΤΙΠΩΝΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΠΥΡΡΙΝΑΣΟΜΟΛΩΙΧΩ ΧΑΙΡΩΝΕΙΣ

In latere dextro:

(3377)
-ΠΙΤΙΜΩΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΑΛΛΑΛΚΟ
ΜΕΝΙΩ ΠΕΝΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗΠΑΡ
ΘΕΝΑΙΑΡΑΤΩΣΑΡΑΠΙΟΣΠΑΡΙΟΝ
ΤΟΣΑΥΤΗΤ ΩΙΑΡΑΡΧΑΟΝΙΚΙΑΟΧΑ
ΡΩΝΔΑΟ ΣΟΥΝΕΥΔΟΚΙΟΝΤΟΣ
ΚΗΤΩΙΟΥΙΩ ΑΥΤΑΣΕΙΡΩΝΟΣΑΝΤΙ
ΘΕΙΤΙΤΑΝFΙΔΙΑΝΘΡΕΠΤΑΝΣΟΥΡΙ
ΝΑΝΙΑΡΑΝΤΕΙΣΑΡΑΠΙΠΑΡΑΜΕΙΝΑ
ΣΑΝΑΥΤΑΝΑΝΕΓΚΛΕΙΤΩΣΑΣ
ΚΑΖΩΕΙΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΠΟΙΙΟΜΕΝΑ *sic*
ΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΕΙΔΕΚΑΓΕΝΝΑ
ΣΕΙΣΟΥΡΙΝΑΕΤΙΖΩΣΑΣΠΑΡΘΕΝΑΣ
ΕΣΤΩΤΟΓΕΝΟΜΕΝΟΝΕΛΕΥΘΕΡΟΝ

3375 Πάτρων Διοκλίδαο | Σαράπι, Ἴσι, Ἀνούβι.

3376 Ἄρχοντος ἐγ Χαιρωνείᾳ Ἀρίστωνος, | μηνὸς Ἀγριωνίου πεντεκαιδεκάτῃ, | Θέων Θεομνήστου Φανατεὺς ἀνέθη|κεν ἐγ Χαιρωνείᾳ ἱερὸν τῷ Σαράπι τ|ὸν ἴδιον θρεπτὸν ὃν εἶχε οἰκογενῆ, ᾧ ὄνο|μα Σώσων, τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενος | διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον Χαι|ρωνέων. ἐξενεγκάτω δὲ Σώσων τὸν | ἔρανον, ὃν συνάγαγε Θέων ἐμ Φανατεῖ, | τὸ ὑπὲρ Θέωνος ὄνομα, ἕως ἂν τέλος λά|βῃ ὁ ἔρανος. τὴν δὲ οἰκίαν, ἧς ἔχει τὴν κτ|ῆσιν Ἁρμέας Ἀρίστωνος Φανατεὺς πε|πιστευμένος παρὰ Σώσωνος, κομι[ζ]έ|σθω Σώσων τὸ ἐπ' αὐτῇ δάνειον, καὶ κελευ|σάτω ἀποδοῦναι τὴν ὠνὴν τῆς οἰκίας | Ἁρμέαν Θέωνι. μάρτυρες Ἀρίστων Ἁρμέου, | Εὔδαμος Ἐχεκράτης οἱ Εὐφάνεος Φανατεῖς, | Ἐράτων Ἀμινίου, Ἀντί[γ]ων Ἀριστογείτονος, | Πυρρίνας Ὁμολωΐχω Χαιρωνεῖς.

3377 Ἐπιτίμω ἀρχῶ, μεινὸς Ἀλαλκο|μενίω πεντεκηδεκάτη, Παρ|θένα ἱαρὰ τῶ Σαράπιος, παριόν|τος αὐτῆ τῶ ἱαράρχαο Νικίαο Χα|ρώνδαο, σουνευδοκίοντος | κὴ τῶ ιουἱῶ αὐτᾶς Εἴρωνος, ἀντί|θειτι τὰν Ϝιδίαν θρεπτὰν Σουρί|ναν ἱαρὰν τεῖ Σαράπι, παραμείνα|σαν αὐτὰν ἀνεγκλείτως ἇς | κα ζώει, τὰν ἀνάθεσι(ν) ποιομένα | διὰ τῶ σουνεδρίω. εἰ δέ κα γεννά|σει Σουρίνα ἔτι ζώσας Παρθένας, | ἔστω τὸ γενόμενον ἐλεύθερον.

3378. 3379 Marmor leucophaeum, a. 0,31, l. 0,33, c. 0,145, inventum Chaeroneae (*Kápraena*) cum ecclesiola Panagiae restitueretur, in qua etiamnunc est. Ed. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 65 n. 10 (cf. ibid. p. 351. Titulum n. 3379 repetivit R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I Add. p. 392 n. 406o). Contulit Lolling.

In fronte:

(3378)
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΥΑΝΔΡΟΥΜΗΝΟΣΒΟΥΚΑΤΙ
ΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΘΕΩΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΚΑΙΑΘΗΝΑΙΣΦΑΩΝΟΣΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ
ΕΓΧΑΙΡΩΝΕΙΑΙΑΝΕΘΗΚΑΝΤΗΝΙΔΙΑΝ
ΘΡΕΠΤΗΝΔΙΟΝΥΣΙΑΝΙΕΡΑΝΤΗΜΗ
ΤΡΙΤΩΝΘΕΩΝΠΑΡΑΜΕΙΝΑΣΑΝΕΑΥΤΟ
ΙΣΕΩΣΑΝΖΩΣΙΝΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣΚΑΙΘΕΩ.
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΙ//ΑΤΙΘΗΣΙΝΤΟΝΙΔΙΟΝΔΟ.
ΛΟΝΚΕΡΔΩΝΑΩΣΑΥΤΩΣΠΑΡΑΜΕ.
ΝΑΝΤΑΕΑΥΤΩΤΕΚΑΙΑΘΗΝΑΙΔΙΕΩΣΖΩΣ.
ΑΝΕΓΚΛΗΤΩΣΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝ
ϽΙΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ

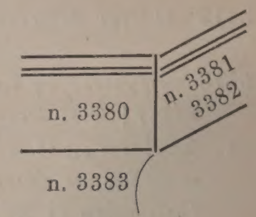
In latere:

(3379)
ιΑΡΩΝΔΑΟΑ...
ΜΕΙΝΟΣΘΙΟΥΙΟΥ..
ΤΡΑΔΙΑΠΙΟΝΤΟΣι.
ΜΠΡΙΣΚΑΛΛΩΝΟ.
//ιΝΤΙΘΕΙΤΙΤΟΝϜΙΔ.
ΟΝΔΟΥΛΟΝΑΠΟΛΛΣ
ΝΙΟΝΙΑΡΟΝΤΗΜΑΤΕ
ΡΙΤΗΜΕΓΑΛΗΤΑΝΑ
ΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΙΟΜΕΝΑ
ΔΙΑΤΩΣΟΥΝΕΔΡΙΩΚΑ
ΤΤΟΝΝΟΜΟΝΠΑΡΕΙΣ
ΑΑΜΠΡΙΔΙΟΑΔΕΛΦΙΟΣ
ΛΑΚΡΩΝΚΑΛΛΩΝΟ/////

3378 Ἄρχοντος Εὐάνδρου, μηνὸς Βουκατί|ου πεντεκαιδεκάτῃ, Θέων Διονυσίου | καὶ Ἀθηναῒς Φάωνος, κατοικοῦντες | ἐγ Χαιρωνείᾳ, ἀνέθηκαν τὴν ἰδίαν | θρεπτὴν Διονυσίαν ἱερὰν τῇ Μη|τρὶ τῶν θεῶν, παραμείνασαν ἑαυτο|ῖς ἕως ἂν ζῶσιν ἀνεγκλήτως, καὶ Θέω[ν] | Διονυσίου ἀ[ν]ατίθησιν τὸν ἴδιον δο[ῦ]|λον Κέρδωνα ὡσαύτως παραμε[ί]|ναντα ἑαυτῷ τε καὶ Ἀθηναΐδι ἕως ζῶσ[ι] | ἀνεγκλήτως, τὴν ἀνάθεσιν ποιούμεν|οι διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον.

3379 [Χ]αρώνδαο ἀ[ρχῶ], | μεινὸς Θιουίου [τε]|τράδι ἀπιόντος, [Λα]|μπρὶς Κάλλωνο[ς | ἀ]ντίθειτι τὸν Ϝίδ[ι]|ον δοῦλον Ἀπολλώ|νιον ἱαρὸν τῆ Ματέ|ρι τῆ Μεγάλη, τὰν ἀ|νάθεσιν ποιομένα | διὰ τῶ σουνεδρίω κα|τ τὸν νόμον. παρεῖς | [Λ]αμπρίδι ὁ ἀδελφιὸς | Λάκρων Κάλλωνο[ς].

3380—3383 Pars superior basis lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. In parte summa prominente titulus dedicatorius n. 3380 litteris maioribus incisus, et in altero latere n. 3381. 3382. Infra n. 3383. Titulos n. 3380—3382 edidit B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 58 n. 4. p. 59 n. 4 *bis* (inde n. 3380. 3381 repetivit R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 390 n. 406 *d.* p. 391 n. 406 *e*). Omnia exscripsit Lolling.

(3380) ΙΙΟΣΤΑΝΜΑΤΕ
ΙΝΟΣΤΑΝΑΝΝΙΝ
‾ΙΙΣΙΑΝΟΥΒΙ

(3381) ΜΝΑΣΙΚΛΕΙΟΣΑΡΧΩΜΕΙΝΟΣΙΠΠΟΔΡΟΜ
ΑΥΤΗΤΩΝΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΑΝΤΩΝ
ΤΗΑΝΕΓΚΛΕΙΤΩΣΑΣΚΑΖΩΕΙΚΗΜΙ
ΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝ

(3382) ΘΕΟΔΩΡΟΥΛΡΧΟΝΤΟΣ
ΧΑΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣΠΑΡΟ
ΤΟΥΣΑΝΙΕ////////////ΡΟΙΤΑΣΙ∟
vac. ΑΝΑ//////ΘΕ

(3383) ⊃ΓΗΣΤΟΥ
ΙΘΕΑΤΙ
ΡΑΜΕΙ
ΩΝ
Υ

3380 ....ιος τὰν ματέ[ρα κὴ | ....]ωνος τὰν ἄννιν [........ | Σαράπ]ι, Ἴσι, Ἀνούβι.

3381 Μνασικλεῖος ἀρχῶ, μεινὸς Ἱπποδρομ[ίω ....., ... παριόντων] | αὐτῆ τῶν ἀπελευθερωσάντων [............ ἀντίθειτι ...... παραμείνασαν αὐ]|τῆ ἀνεγκλείτως ἇς κα ζώει, κὴ μ[εὶ ποθίκωσαν μειθενὶ μειθέν, τὰν ἄνθεσιν ποϊομένα διὰ τῶ σουνεδρίω] | κατ τὸν νόμον.

3382 Θεοδώρου ἄρχοντος, [μηνὸς ...., ...]|χα Ἀριστοκλέους, παρό[ντος αὐτῆ τοῦ ἀνδρὸς ......κρ]|άτους, ἀνιεροῖ τὰς ἰδ[ίας δούλας ...... καὶ ......, τὴν] | ἀνάθεσιν ποιουμένη διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον].

3383 [...... Εὐέ]ργης(?) τοῦ [........ | ἀνατίθησι τὴν ἰδίαν δούλην, ᾗ ὄνομα ....]θέα, τ[ῷ Σεράπει ...|...... πα]ραμεί[νασαν αὐτῷ ἕως ἂν ζῇ, τὴν ἀνάθεσιν | ποιούμενος διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τ]ὸν [νόμον].

Quod n. 3380 vs. 2 legitur τὰν ἄννιν, id cum Lollingii testimonio plane confirmatum sit, non iam licet ἀδελφεάν emendare, ut Meisterus dubitanter coniecit, sed agnoscenda est vox Boeotica ceteroquin ignota, qua nescio an avia significetur. Tituli n. 3383 restitutio admodum lubrica est, neque ea, quae supra posui, pro certis venditare velim.

3384—3386 Fragmentum marmoris leucophaei, a. 0,35, l. 0,40, c. 0,39, inventum Chaeroneae (*Kápraena*), cum restitueretur ecclesia Panagiae. Ed. B. Latischew *Bulletin de corr. Hellénique* VIII (1884) p. 63 n. 9. Cf. ibid. p. 351 (repetivit R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I Add. p. 392 n. 406 *m n*). Contulit Lolling.

(3384) ΙΕΠΔΙΟΡΘΩΣΙΝ

(3385) ΩΠΕΝΤΕΚΗΔΕΚΑΤΗΔΑΜΩΙΑΡΩΝΟΣΑΝΤΙC
ΙΑΜΙΔΙΤΗΕΛΙΘΙΟΥΙΗΤΑΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΙΟΜΕΝ
ΟΑΔΕΛΦΙΟΣΘΟΙΝΩΝΙΑΡΩΝΟΣΚΗΙΑΡΩΝΚΗΕΠΗΝΕΤΟ
ΘΟΙΝΩΝΟΣ

(3386) ΘΕΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΩΑΡ
ΧΩΕΥΔΑΜΟΣΑΡ
ΙΣΤΟΔΑΜΩΑ
ΝΤΙΘΕΙΤΙΤΑΝ
ΓΙΔΙΑΝΔΟΥΑΝ *sic*
ΗΟΝΙΟΥΜΑΣ
ΩΣΙΧΑΙΑΡΑ
ΝΤΗΑΡΤΑΜ///

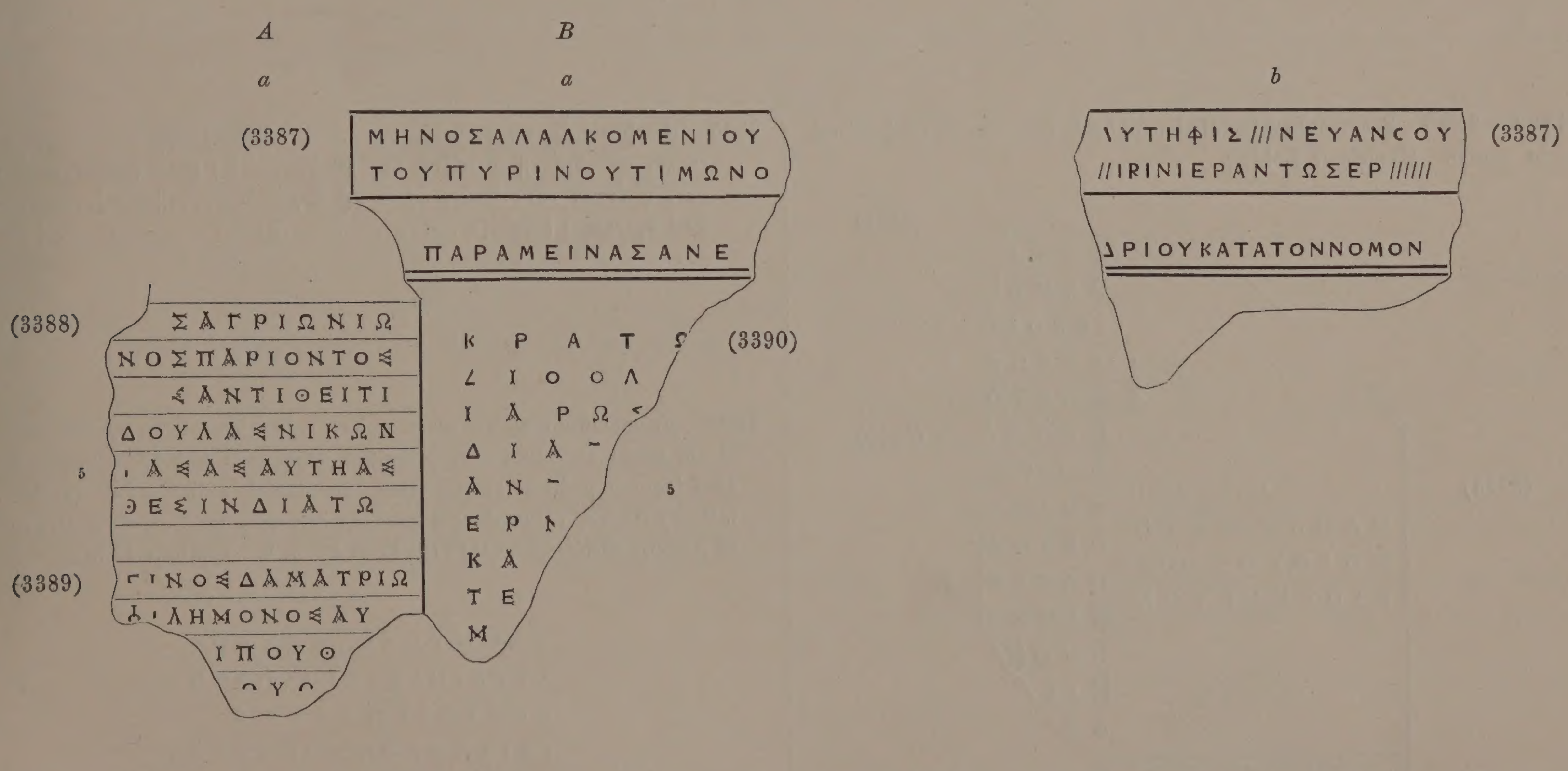
ΔΙΤΗΕΙΛΙΘΙΗΓ
ΑΡΜΕΙΝΑΣΑΝ
ΑΥΤΥΑΩΣΚΑ
ΙΩΕΙΠΟΙΟΜΕ
ΝΟΣΤΑΝΑΝΘ
ΕΣΙΝΚΑΤΤΟ////
ΝΟΜΟΝΣΟΥΝΕ
ΠΙΝΝΕΥΟΝΤ
ΩΝΑΥΤΥΝΙΚ
ΩΝΟΣΚΗΑΠΟ
ΛΛΩΣ

3384 .... ἐ[ν] διόρθωσιν.

3385 [........ ἀρχῶ, μεινὸς ......]ω πεντεκηδεκάτη, Δαμὼ Ἱάρωνος ἀντίθ[ειτι ......|...... τῆ Ἀρτ]άμιδι τῆ Ἐλιθιουίη, τὰν ἀνάθεσιν ποιομέν[α διὰ τῶ σουνεδρίω | κατ τὸν νόμον· παρεῖαν] ὁ ἀδελφιὸς Θοίνων Ἱάρωνος κὴ Ἱάρων κὴ Ἐπήνετο[ς] | Θοίνωνος.

3386 Θεός. | Ἀριστονίκω ἀρ|χῶ, Εὔδαμος Ἀρ|ιστοδάμω ἀ|ντίθειτι τὰν | ϝιδίαν δού(λ)αν, | ἧ ὄνιουμα Σ|ωσίχα, ἱαρὰ|ν τῆ Ἀρτάμ[ι]|δι τῆ Εἰλιθίη, π|αρμείνασαν | αὐτῦ ἅως κα | ζώει, ποϊόμε|νος τὰν ἀνάθ|εσιν κατ τὸ[ν] | νόμον σουνε|πιννευόντ|ων αὐτῦ Νίκ|ωνος κὴ Ἀπο|λλῶς.

3387—3390 Fragmentum (*a*) basis aut arae quadrangulae, a. 0,21, l. 0,12, c. 0,11, inscriptum in duobus lateribus contiguis (*A B*). Chaeroneae (*Kápraena*) in domo custodis antiquitatum. Ed. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 62 n. 7 (Titulum n. 3388 repetivit R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I Add. p. 392 n. 406 *l*). Exscripsit Lolling. — Fragmentum *b*, item in museo Chaeronensi a Lollingio exscriptum, adiunxi.

3387 Μηνὸς Ἀλαλκομενίου [πεντεκαιδεκάτῃ, ..., παρόντων] αὐτῇ φί[λω]ν Εὐάνθου | τοῦ Πυρίνου, Τίμωνο[ς τοῦ ......, ἀνατίθησι τὴν ἰδίαν δούλην Σ]ῖριν ἱερὰν τῷ Σερ[άπει], | παραμείνασαν ἑ[αυτῇ ἀνεγκλήτως ἕως ἂν ζῇ, τὴν ἀνάθεσιν ποιουμένη διὰ τοῦ συνε]δρίου κατὰ τὸν νόμον.

3388 [....... ἀρχῶ, μεινὸ]ς Ἀγριωνίω | πεντεκηδεκάτη, ...ω]νος, παριόντος | [αὐτῆ ....ο]ς, ἀντίθειτι | [τὰς ϝιδίας] δούλας Νικῶν | [κὴ ..... παραμιν]άσας αὐτῆ ας | [κα δώει, ποιομένα τὰν ἄν]θεσιν διὰ τῶ | [σουνεδρίω κατ τὸν νόμον].

3389 [Μ]εινὸς Δαματρίω | [πεντεκηδεκάτη, ...] Φιλήμονος Αὐ|....... ἀντίθεντ]ι Πουθ[.... | τὸν ϝίδιον δ]οῦ[λον(?) .....].

3390 Κράτω[νος ἀρχῶ, μεινὸς ....] | Διοφάν[εις ...... ἀντίθειτι τὼς ϝιδίως δούλως .....] | ἱαρὼς [τεῖ Σαράπι, τὰν ἄνθεσιν ποιόμενος] | διὰ τ[ῶ σουνεδρίω κατ τὸν νόμον]. Reliqua obscurissima sunt.

3391. 3392 Tabula lapidis leucophaei cum aëtomate, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Ex tribus titulis, qui in lapide erant, primus totus excisus, duos reliquos hic edimus. Exscripsit Lolling et alterius tituli (n. 3392) ectypum misit.

(3391)
I   Τ Λ Σ Α
Σ Κ Λ   ΄ Ι Σ Κ Η Κ Α
Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Α   Α Ν   Ν Ο Ι Δ Ε
Κ Η Σ Ω Σ Ι Χ Α Ν Ι Α Ρ Α Ν Τ Η Α Ρ Τ Α Μ Ι
Δ Ι Τ Η Ε Ι Λ Ε Ι Θ Ο Υ Η Π Α Ρ Μ Ε Ι Ν Α Σ Α Ν
Τ Ο Ν Ε Ν Ι Α Υ Τ Ο Ν Ο Σ Τ Ι Σ Κ Α Μ Ε Τ Ε Υ Β Ο
Ι Σ Κ Ο Ν Α Ρ Χ Ε Ι

(3392)
Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ϲ Ε Υ Η Μ Ε Ρ Ο Υ Τ Ο Υ Λ Υ Ϲ Ι Μ Α Χ Ο Υ Ι Ε
Ρ Ι Ο Υ Ο Ν Τ Ο Ϲ Μ Α Ρ Κ Ο Υ Μ Α Ρ Ι Ο Υ Ϲ Λ Ϲ Ω
Φ Ο Ρ Η Ϲ Ε Ω Τ Υ Ρ Ο Ϲ Π Λ Ρ Λ Μ Ο Ν Ο Υ
Ε Π Ι Μ Ε Λ Ε Σ Θ Λ Ι Δ Ε Τ Ο Ν Ι Λ Ρ Ε Ι Λ Τ Ω Δ Ι
Ω Ν Ο Υ Σ Ω Κ Η Τ Ο Ν Ι Λ Ρ Λ Ρ Χ Λ Ν Κ Η Τ Ι Μ Ο Λ Α
Ο Ν Τ Ω Ν Λ Ν Τ Ε Θ Ε Μ Ε Ν Ω Ν Ο Π Ω Σ Μ Ε Ι Α
Δ Ι Κ Ι Ω Ν Θ Η

3391 [....., ὡς διέ]τ[αξ]α[ν] | [Ἀ]σκλ[απ..... κὴ ....]χὶς κὴ Κα|φισοδώρα· ἀν[ιαρώο]ν[θ]ι δὲ | κ[ὴ] Σωσίχαν ἱαρὰν τ[ῆ] Ἀρτάμι|δι τῆ Εἰλειθούη, παρμείνασαν | τὸν ἐνιαυτόν, ὅστις κα μετ' Εὐβο|ΐσκον ἄρχει.

3392 Ἄρχοντος Εὐημέρου τοῦ Λυσιμάχου, ἱε|ρι[τε]ύοντος Μάρκου Μαρίου, ἐλε[ικνο]|φόρησε [Σά]τυρος Παραμόνου. | ἐπιμέλεσθαι δὲ τὸν ἱαρεῖα τῶ Δι|ωνούσω κὴ τὸν ἱαράρχαν κὴ Τιμόλα|ον τῶν ἀντεθε(ι)μένων, ὅπως μεὶ ἀ|δικίωνθη.

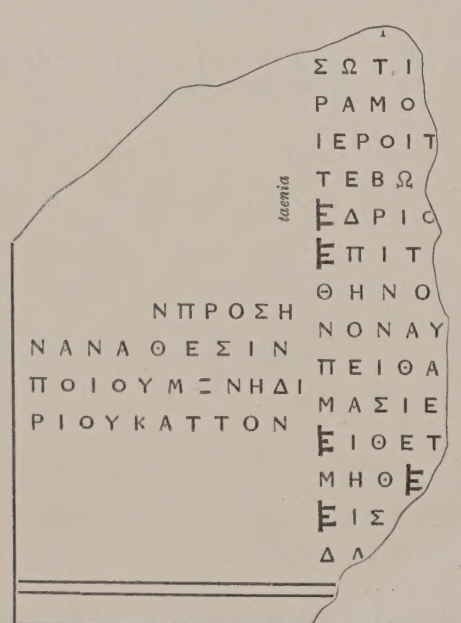
Mira est tituli n. 3392 condicio, cuius duae partes (vs. 1—3 et 4—7) litteratura et sermone non minus discrepant quam argumento. Ac quum tres priores versus multo recentiores esse quam ea quae insequuntur multis de causis probabile sit, nescio an difficultas commodissime ita expediatur, ut initium manumissionis Boeotica dialecto conscriptae, ad quam illa ἐπιμέλεσθαι δὲ τὸν ἱαρεῖα et quae sequuntur pertinent, erasum eiusque loco illa quae nunc vs. 1—3 leguntur incisa statuamus.

3393—3395 Fragmentum lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

(3394)

(3395)

(3393)

3393 [........ ἀνατίθησι .... μηθενὶ μηθὲ]ν προσή|[κουσαν, τὴν ἀ]νάθεσιν | [αὐτῆς] ποιουμένη δι|[ὰ τοῦ συνεδ]ρίου κατ τὸν | [νόμον].

3294 [.......... Βω....] | Σωτί[μου, παρόντος αὐτῇ ...... Πα]|ραμό[νου τοῦ ...., ἀν]|ιεροῖ τ[ῷ Σεράπιδι τὴν ἰδίαν δούλην ...., μή]|τε Βω[.... προσήκουσαν μήτε ἄλλῳ μηθενί, διὰ τοῦ συν]|εδρίου [ποιουμένη τὴν ἀνάθεσιν κατὰ τὸν νόμον].

3395 Ἐπιτ[ίμου ἄρχοντος, μηνὸς ...., Ἀ]|θηνό[δωρος .... ἀνατίθησι τὸ γενόμε]|νον αὐ[τῷ ἐκ τῆς θρεπτῆς] | Πειθα[γόρας παιδάριον, ᾧ ὄνομα .....]|μᾶς, ἱε[ρὸν τῷ Σεράπιδι .....]|ειθετ[..... μηθενὶ προσῆκον] | μηθὲ[ν ....]|εισ............... | δα-.....

3396 Fragmentum sellae marmoreae, cuius latera, ex quibus sinistrum modo servatum est, magnifica ornamenta habebant, sedile ipsum leonum pedibus sustinebatur. In planicie antica sedilis (a. 0,09, l. 0,24) titulus, cuius dextra pars periit. Ed. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 62 n. 8. Contulit Lolling.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΥΒΟΥΛΟΥ
ΣΥΡΕΙΝΑΣΙΜΙΟΥΠΑΡΟ
ΡΕΣΤΟΥΣΗΣΑΥΤΗ
ΙΔΙΑΝΘΡΕΠΤΗΙΧΡΥΣΙ
ΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟ

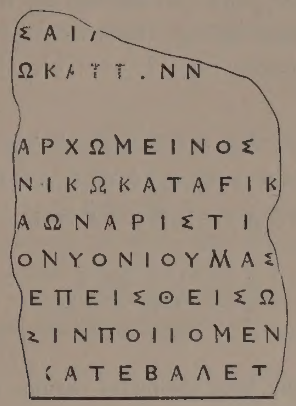
Litterae theta vs. 5 aliam formam esse ac vs. 4 definite testatur Lolling.

Ἄρχοντος Εὐβούλου, [μηνὸς ....], | Συρεῖνα Σιμίου, παρο[ύσης καὶ συνευα]|ρεστούσης αὐτῇ [........ ἀνατίθησι τὴν] | ἰδίαν θρεπτὴ[ν] Χρυσί[δα ἱεράν τῷ Σεράπιδι], | τὴν ἀνάθεσιν ποιο[υμένη διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον].

3397. 3398 Fragmentum lapidis caerulei undique mutilum praeter marginem inferiorem, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

(3397)

(3398)

3397 [....... ἀντίθειτι .... ἱαρὸν τεῖ] Σα[ρ]ά[πι, τὰν ἄνθεσιν ποιόμενος διὰ τῶ σουνεδρί]ω κατ τ[ὸ]ν ν[όμον].

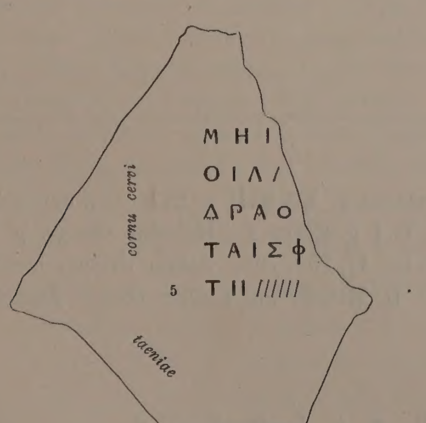
3398 .... ἀρχῶ, μεινὸς ...., | ......νίκω κατὰ Ϝικ..... ... | ....άων Ἀριττί[ππω ἀντίθειτι τὸν | Ϝίδιον δοῦλ]ον, ὗ ὄνιουμα Σ[ω.............|......] ἐπείσθει Σω[..............,| τὰν ἄνθε]σιν ποιόμεν[ος διὰ τῶ σουνεδρίω κατ | τὸν νόμον, κὴ κ]ατέβαλε τ[ὸ γινόμενον ......].

3399 Fragmentum marmoris leucophaei, a. 0,07, l. 0,35, Chaeroneae (*Kápraena*). Ed. B. Latischew *Bulletin de corresp. Hellénique* VIII (1884) p. 59 n. 5. Contulit Lolling.

ΤΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΔΑΜΩΝΚΑΦΙΣΙΩΝΟΣ
ΟΜΑΠΑΡΘΕΝΑΙΕΡΟΝΤΩΙΣΕΡΑΠΕΙΠΑΡΑ
ΝΖΩΣΙΝΑΝΕΝΚΛΗΤΩΣΤΗΝΑΝΑΘΕΣΙΝ

[..... ἄρχοντος, μηνὸς .... π]εντεκαιδεκάτῃ, Δάμων Καφισίωνος | [ἀνατίθησι δουλικὸν κοράσιον, ᾧ ὄν]ομα Παρθένα, ἱερὸν τῷ Σεράπει, παρα|[μεῖναν αὐτῷ καὶ τῇ γυναικὶ ...., ἕως ἂ]ν ζῶσιν, ἀνενκλήτως, τὴν ἀνάθεσιν | [ποιούμενος διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον].

3400 Fragmentum lapidis caerulei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

Vs. 1 μη[νός] fuisse videtur. Reliqua omnia incertissima.

3401 Frustulum lapidis leucophaei undique fractum, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΣΤΑΤΗ
ΣΚΩΤ
ΔΟ
ΤF

Vs. 1 στατῆ[ρας]. Vs. 2 [......ί]σκω τ[ῶ ....]. Reliqua incerta.

3402 Frustulum lapidis leucophaei. A sinistra exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΙ
ΙΠΠΟΔ

Ἄ[ρχοντος ...., μηνὸς] | Ἱπποδ[ρομίου ....].

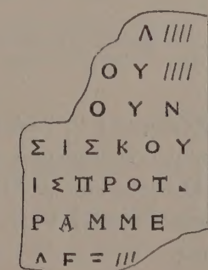
3403. 3404 Frustulum lapidis leucophaei undique fractum, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

(3403) ΝΕΔΙ
(3404) ΑΓΡΙΩΝΙ
ΣΑΜΙΧ
ΣΙΟΝΥΑ
ΤΑΤΩ
ΚΙC
ΙΝ

3403 [........., τὰν ἀνάθεσιν ποιόμενος διὰ τῶ σου]νεδ[ρίω κατ τὸν νόμον].

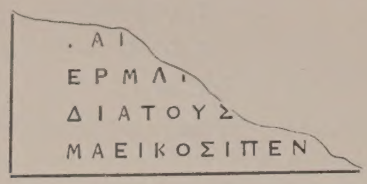
3404 [..... ἀρχῶ, μεινὸς] Ἀγριωνί[ω ......, | ....] Σαμίχ[ω ἀντίθειτι τὸ | ἴδιον κορά]σιον, ὗ Ἀ[....... ὄνιουμα ....|.. ...]τατω ....|..... κιο .....|...ιν...

3405 Fragmentum lapidis leucophaei. A dextra exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

..............λ[. | .... τὸν ἴδιον δ]οῦ[λ|ον ...., παρόντος καὶ συνευαρεστ]οῦν|[τος .... τοῦ ....]σίσκου | [.... ..... το]ῖς πρὸ τῶ|[ν .... κατὰ τὰ γεγ]ραμμέ|[να ....] Δεξ[ίππου (?) ....].

3406 Fragmentum lapidis leucophaei. A sinistra et ab inferiore parte exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

. . . . |. ἀ[νατίθησι τὴν ἰδίαν δούλην, ᾗ ὄνομα] Ἑρμαί[α, ἱερὰν τῷ Σεράπιδι, τὴν ἀνάθεσιν ποιούμενος] | διὰ τοῦ σ[υνεδρίου κατὰ τὸν νόμον· κατέβαλε δὲ τὸ γινόμενον . . . . . . η]|μα, εἴκοσι πέν[τε στατῆρας].

3407 Chaeroneae (*Kápraena*) in vico supra theatrum. Edd. ex schedis Cockerellii Walpole *Travels* p. 565. Hughes Itin. I p. 336 (Boeckh C. I. G 1595). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 113 tab. V n. 24 (Lebas *Inscr.* II, 792. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 104. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 41 n. 3. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 51. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 147 n. 376). Lollingius bis frustra quaesivit.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΔΑΦΝΑΦΟΡΙΩ
ΑΡΤΑΜΙΔΟΣ
ΣΟΩΔΙΝΑΣ

Ἀπόλλωνος | Δαφναφορίω, | Ἀρτάμιδος | Σοωδίνας.

3408 Chaeroneae prope theatrum, ad introitum cuniculi subterranei, fragmentum litteris pulcherrime exaratis. Ed. Clarkius Itin. T. II P. III p. 141 (Rose Inscr. p. 300. Boeckh C. I. G. 1581. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 56. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 40 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 58. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 147 n. 375). Periisse videtur.

. . . . ΑΝΔΡΕΣΣΙΧΑΡΟΝΔΑ
ΑΙΧΑΝΟΡΚΑΙΦΙΣΟΔΟΡΩΙΠ
ΑΡΜΟΔΙΟΣΠΟΛΕΜΩ

[. . . χοραγείσαντες] ἄνδρεσσι Χαρ[ώ]νδα[ς . . . ., | Ν]ι[κ]άνωρ Καφισοδ[ώ]ρω, Ἱπ[π . . . .], | Ἁρμόδιος Πολέμω[νος].

Similis fuisse videtur haec dedicatio earum, quae Orchomeni inventae sunt, n. 3210. 3211. 3212.

3409 Tabula lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

. . . . . ς ἀ[γωνο|θετήσας Διονυ]σίων Π[. . . . .| . . . . τὸ π]ροσκήνι[ον | μετὰ τῆς γυναικὸς Σ]ωκρατήας | . . . . Διονύσῳ | [καὶ τῇ πόλει ἀ]νέθηκε.

3410 Lapis oblongus leucophaeus, inaedificatus in pariete septentrionali ecclesiae Panagiae, quae est in vico *Kápraena*. Apud Cyriacum est p. XXXIII n. 219. Edd. Muratori T. I p. XXXV. 1 ex suis schedis cum diversitate schedarum Cyriaci a Compagnonio missarum (Dorville Miscell. obs. nov. T. III p. 152. 155). Meletius Geogr. p. 341 (Hobhouse Itin. p. 1050. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 113). Hughes Itin. T. I p. 336 (Boeckh C. I. G. 1596). Pittakis Eph. 841. Rangabé *Ant. Hell.* 1218. Lebas *Inscr.* II, 794. Varias lectiones ex Rossii apographo enotavit K. Keil Syll. Inscr. Boeot. p. 104 (K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 584. R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 41 n. 4. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 52. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 147 n. 377). Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΑ ΚΡΙΤΟΛΑΟΣ ΑΡΙΣΤΙΩΝ

ΚΑΛΛΙΣΚΑΛΛΙΓΓΙΔΑΣΑΡΤΑΜΙΔΙΕΙΛΕΙΘΙΗ

Καλλινίκα, Κριτόλαος, Ἀριστίων, | Καλλίς, Καλλιππίδας Ἀρτάμιδι Εἰλειθίῃ.

3411. 3412 Chaeroneae (*Kápraena*) in ecclesia Panagiae. Solum titulum n. 3411 habet Cyriacus p. XXXIII n. 221 et ex eius schedis Muratorius T. I p. XXXV. 4. Utrumque coniunctum ex Cyriaci schedis Barberinianis ed. Muratori T. I p. CXL. 4. Meletius Geogr. p. 341 (Hobhouse Itin. p. 1050. O. Müller Orchomenos p. 475 ed. 1. Boeckh C. I. G. 1597. 1609. Lebas *Inscr.* II, 793. 796. Solum titulum n. 3411 repetiverunt R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 41 n. 5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 53. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 148 n. 378). Exscripsit Lolling.

(3411)

ΕΥΝΟΜΑ ΑΜΦΙΛΥΤΟΣ

ΚΡΙΤΟΛΑΑ ΓΟΥΘΙΑΣ ΑΡΤΑΜΙΔΙΕΙΛΕΙΘΙΗ

(3412)

ΕΝΠΕΔΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΜΗΝΟΣΘΗΛΟΥΘΙΟΥΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗΠΟΛΙΑΡΧΙΣΚΡΑΤΩΝΟΣΑΝΤΙΘΗΣΙΝ
ΤΗΝΙΔΙΑΝΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝΚΑΛΛΩΙΕΡΑΝΤΗΑΡΤΕΜΙΔΙΕΙΛΕΙΘΥΙΗΠΑΡΑΜΙΝΑΣΑΝΩΣΑΝΣΗ
sic ΤΗΝΑΘΕΣΙΝΠΟΙΟΥΜΕΝΗΔΙΑΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΠΑΡΗΝΠΟΛΙΑΡΧΙΔΙΟΑΝΗΡΚΑΦΙΣΟΔΩΡΟΣ
ΕΡΜΑΙΟΥ

3411 Εὐνόμα, Ἀμφίλυτος, | Κριτολάα, Πουθιὰς Ἀρτάμιδι Εἰλειθίη.

3412 Ἐνπέδωνος ἄρχοντος, μηνὸς Θηλουθίου πεντεκαιδεκάτη, Πολιαρχὶς Κράτωνος ἀντίθησιν | τὴν ἰδίαν θεράπαιναν Καλλὼ ἱερὰν τῇ Ἀρτέμιδι Εἰλειθυίῃ παραμίνασαν ὡς ἂν ζῇ, | τὴν ἄ(ν)θεσιν ποιουμένη διὰ τοῦ συνεδρίου κατὰ τὸν νόμον· παρῆν Πολιαρχίδι ὁ ἀνὴρ Καφισόδωρος | Ἑρμαίου.

Empedonis archontis annus non magno intervallo distat ab ea aetate, qua reliquae manumissiones Chaeronenses (n. 3301 sqq.) exaratae sunt. Namque eadem mulier Poliarchis Cratonis f., quam hic habemus, etiam archonte Samicho (n. 3317) servum manumisit.

3413 Basis alta angusta lapidis leucophaei. In planicie antica fuit titulus quattuor versuum, sed is excisus est. In latere sinistro titulus fuit, quinque ut quidem videtur versuum, sed is item excisus est. Agnoscuntur tamen versuum duorum postremorum reliquiae. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

| ΤΥΛ///ΙΛ
ΘΟΥΙΗ

..... Ἰλ[ι]|θουίῃ.

3414 Tabula marmoris albi, in superficie duae plantae pedum. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΦΥΡΟϹϹѠΤЄΟΥ
ЄΠΙΤΑΓΗЄΙϹΙΔΟϹ

Φῦρος Σωτέου | ἐπιταγῇ Εἴσιδος.

3415 Lapis leucophaeus inaedificatus in ecclesia Παναγίας τῆς Λυκούρης, semihorae intervallo a vico *Kápraena* ad fontem rivi Δουριζοῦς. Ex Naumi apographo ed. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 63 tab. V n. 36 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 160 n. XLVI*a*. Lebas *Inscr.* II, 804. Pittakis Eph. 2327). Exscripsit Lolling.

ΠΣΙΟΙΙΕΜΕΝΟΙΣ
ΟΜΟΛΩΙΧΟΥΤΟΥΑΛΕΞΩΝϹ

[............ ἐπιμεληθέντος τῆς κατασκευ]|ῆς [τ]ο[ῦ τ]εμένο[υ]ς | Ὁμολωΐχου τοῦ Ἀλέξωνο[ς].

3416 Basis parva heptagona lapidis leucophaei, a. 0,19, diam. 0,19, Chaeroneae in domo privata. Ex Stamatakis apographo ed. Kumanudis Ἀθηναίου IV p. 377. Nunc periit aut latet.

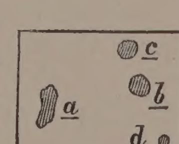
Ἡρακλεῖ
Ἀπαλεξικάκῳ
Ἵππαρχος
χαριστήριον.

3417 In ecclesia vici *Kápraena*. Edd. Meletius Geogr. p. 341 (Hobhouse Itin. p. 1050. Boeckh C. I. G. 1606). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 114 tab. V n. 27 (Lebas *Inscr.* II, 793).

ΩΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

........ῳ εὐχαριστήριον.

3418 Basis quadrata marmoris leucophaei, a. 0,58, l. 1,28, c. 1,20, inventa vere anni 1881 Chaeroneae (*Kápraena*) in ecclesia Panagiae quae tum ipsum reficiebatur; nunc exstat in impluvio eiusdem ecclesiae. In superficie quattuor foramina (vide imaginem), ex quibus apparet, statuae pedem dextrum (*a*) aliquantum proiectum fuisse, sinistrum (*b*) fulcro (*c*) appositum, sinistra manu imperatorem sceptrum (*d*) tenuisse. Versus primi litterae altae 0,05, quattuor sequentium 0,035, duorum postremorum etiam aliquanto minores. Totus titulus de industria excisus; tamen omnes litterae non difficulter agnoscuntur. Ed. B. Latischew *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* VII (1882) p. 355 n. 7. Contulit Lolling.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΩΚΑΙΣΑΡΙ
ΣΕΒΑΣΤΩΑΡΧΙΕΡΕΙΜΕΓΙΣΤΩΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟ//////ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΤΟ-Ι-
ΠΑΤΡΙΠΑΤΡΙΔΟΣΥΠΑΤΩΤΟ-Δ-ΑΠΟ
ΔΕΔΕΙΓΜΕΝΩΤΟ-Ε-ΤΕΙΜΗΤΗ

ΚΑΙΚΙΛΙΑΛΑΜΠΡΙΣ
ΥΠΕΡΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

Vs. 3 inter ΤΟ et ΑΥ fere unius litterae et dimidiae spatium intercedere testatur Lolling.

Αὐτοκράτορι Οὐεσπασιανῷ Καίσαρι | Σεβαστῷ, ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, δημαρχικῆς | ἐξουσίας τὸ [δ'], αὐτοκράτορι τὸ ι', | πατρὶ πατρίδος, ὑπάτῳ τὸ δ', ἀπο|δεδειγμένῳ τὸ ε', τειμητῇ, | Καικιλία Λαμπρὶς | ὑπὲρ τῆς πόλε[ω]ς.

3419 Basis marmoris albi mutata in pedem columnae, ita ut anguli perierint, olim 'εἰς τὴν ἁγίαν παρασκευὴν τῆς Δωριτοῦς (rectius Δουριζοῦς, ut monuit Lolling) ἐν τῇ πλακὶ τῆς προσκομιδῆς', nunc in vico *Kápraena* in museo. Ed. Meletius Geogr. p. 341 (Hobhouse Itin. p. 1050. Boeckh C. I. G. 1617. Lebas *Inscr.* II, 801). Exscripsit Lolling.

ΙΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣ
ΘΕΟΥΑΔΡΙΑΝΟΥΥΙΩΙΘ
ΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙ
ΚΟΥΥΙΩΝΩΘΕΟΥΝΕΡΟΥΑ
ΕΓΓΟΝΩΤΙΤΩΑΙΛΙΩΑΔΡΙ
ΑΝΩΑΝΤΩΝΕΙΝΩΕΥCΕΒΕΙ
CΕΒΑCΤΩΑΡΧΙΕΡΕΙΜΕΓΙC
ΤΩΔΗΜΑΡΧΙΚΗCΕΞΟΥ
-ΙΑCΤΟΓ ΥΠΑΤΩ
ΓΠΑΤΡΙΠΑΤΡΙΔ
-ΙΙΝ //////ΙΡΩ

[Αὐτ]οκράτορι Καίσα[ρι], | θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱῷ, | θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθι|κοῦ υἱωνῷ, θεοῦ Νέρουα | ἐγγόνῳ, Τίτῳ Αἰλίῳ Ἁδρι|ανῷ Ἀντωνείνῳ Εὐσεβεῖ | Σεβαστῷ, ἀρχιερεῖ μεγίσ|τῳ, δημαρχικῆς ἐξου|[σ]ίας τὸ γ', ὑπάτῳ | [τὸ] γ', πατρὶ πατρίδ[ος | τῷ εὐεργέ]τῃ [Χα]ιρω[νέων | ἡ πόλις].

Tertia Antonini Pii potestas tribunicia incidit in annum 140 p. Chr. n.

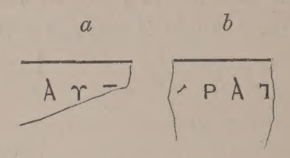
3420 Chaeroneae (*Kápraena*). Edd. Clarke Itin. p. II S. III p. 139. Pomard. Itin. T. I p. 87 (Boeckh C. I. G. 1620. Franz El. Epigr. p. 302 n. 142). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 113 tab. V n. 25 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 112). Pittakis Eph. 2411. Omnium accuratissime Lebas *Inscr.* II, 802, cuius exemplum exprimo.

ΚΑΙΘΕΙΟΤΑ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ
Μ. ΟΠΕΛΛΙΟΝ
CΕΒΗΡΟΝΜΑΚΡΕΙΝΟΝ
CΕΒΑCΤΟΝΗΒΟΥ
ΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟC
ΧΑΙΡΩΝΕΙΩΝ

[Τὸν μέγιστον] | καὶ θειότα[τον] | Αὐτοκράτο[ρα] | Μ(ᾶρκον) Ὀπέλλιον | Σεβῆρον Μακρεῖνον | Σεβαστὸν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Χαιρωνείων.

3421 Duo fragmenta lapidis leucophaei, inscripti litteris grandibus. A superiore parte exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

Eandem honorum enumerationem habet titulus Vespasiani Latinus Olisipone inventus C. I. L. II, 185: *Imp. Vespasiano Aug. Pont. Max. Trib. Po[t]. IIII. Imp. X. P. P. Cos. IIII. D[esign.] V. Censori. Design. Ann. IIII Imperii. Eius. Felicitas Iu[l].* Utrumque monumentum anno 73 p. Chr. erectum est, sed Chaeronense paullo recentius videtur quam Olisiponense, quia illic etiamtum censor *designatus* appellatur, quum hic simpliciter τειμητῇ legatur, quod non potest intellegi nisi de eo qui magistratum iam iniit.

Αὐτ[οκ]ράτ[ορα ....].

3422 Herma sine capite, Chaeroneae (*Kápraena*). Edd. A. Conze et A. Michaëlis *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XXXIII (1861) p. 77. Exscripsit Lolling, ectypum misit idem.

ΦΙΛΕΙΝΟΣ·ΠΛΟΥ
ΤΑΡΧΟΝ·ΤΟΝ·ΕΥ
ΡΓΕΤΗΝ·ΘΕΟΙΣ·
ΝΕΘΗΚΕΝ·

Φιλεῖνος Πλού|ταρχον τὸν εὐ[ε]|ργέτην θεοῖς | [ἀ]νέθηκεν.

Plutarchum scriptorem nobilissimum intellegendum esse probabile est, praesertim quia solo nomine designatur non addita paternae originis nota. Etenim cum ille summo apud cives honore floruerit, consentaneum est, si simpliciter Plutarchus commemorabatur, Chaeronenses de eo potissimum cogitasse. Sic n. 3425 legitur ἕκτον ἀπὸ Πλουτάρχου. Accedit quod alicui ex Plutarchi amicis Philini nomen fuisse scimus ex Quaest. symp. I, 6, 1. Qui utrum Chaeronensis fuerit, an ad illam nobilissimam familiam Thespiensem referendus sit, de qua verba feci ad n. 1830, in medio videtur relinquendum esse.

3423 Chaeroneae (*Kápraena*) in receptaculo aquae prope fontem. Edd. Clarke Itin. P. II S. III p. 140 (Boeckh C. I. G. 1628). Leake *Travels in Northern Greece* II p. 114 tab. V n. 26. K. Kramer ap. Davidoff Itin. p. XXI n. XXI (Lebas *Inscr.* II, 799. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 147. Cf. L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 63). Exscripsit Lolling.

ΛΜ..ΤΡΙΟΝΑΥΤΟΒΟΥΛΟΝΦΙΛΟCΟ
ΦΟΝΠΛΑΤΩΝΙΚΟΝΦΛΑΒΙΟCΑΥΤΟΒΟΥ
ΛΟCΤΟΝΠΡΟCΜΗΤΡΟCΠΑΠΠΟΝ

Λ(ούκιον) Μ[έσ]τριον Αὐτόβουλον φιλόσο|φον Πλατωνικὸν Φλάβιος Αὐτόβου|λος τὸν πρὸς μητρὸς πάππον.

Quum constet unum ex filiis itemque unum ex nepotibus Plutarchi scriptoris nobilissimi Autobulum vocatum esse, cumque in titulo Delphico C. I. G. 1713 Μέστριος Πλούταρχος eodem sacerdotio fungatur, quod ipse Plutarchus An seni ger. sit resp. c. 17, 3 se gessisse commemorat, hunc L. Mestrium Autobulum Graecum aeque ac Romanum nomen significat unum ex illius posteris fuisse, id quod primus perspexit et demonstravit Carolus Keilius. Cf. etiam n. 3425.

3424 Fragmentum lapidis leucophaei inscriptum litteris grandibus, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

◡
Α Β ι
Ɔ Υ Λ C
ϑ ĸ

[. . . . . Φλ]άβι[ον | Αὐτόβ]ουλο[ν . . . . . .]. Cf. n. 3423. 3425.

3425 Chaeroneae (*Kápraena*). Ed. Meletius Geogr. p. 341 (Hobhouse Itin. p. 1049. Boeckh C. I. G. 1627. Lebas *Inscr.* II, 798. Cf. quae Keilius adnotavit Sylloges Inscr. Boeot. p. 147).

C Є Ξ Τ Ο Ν Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Ν Α Υ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο Ν Ο Μ Ω Ν Υ Μ Ο Ν Τ Ω Ι
Π Α Τ Ρ Ι Є Κ Τ Ο Ν Α Π Ο Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ Α Ρ Є Τ Η Ν Π Α C Α Ν
Є Ν Β Ι Ω Ι Κ Α Ι Λ Ο Γ Ο Ι C Є Π Ι Δ Є Ι Ξ Α Μ Є Ν Ο Ν Є Ν Τ Η Ι
. . . . Φ Ι Λ Ο C Ο Φ Ο Ν Є Τ Ω Ν . . . Β Η Π Ρ Ο C Μ Η Τ Ρ Ο C
Μ Α Μ Μ Η Κ Α Λ Λ Ι Κ Λ Є . . . Ι Ο Ι Γ Ο Ν Є Ι C Κ Α Ι Α Ι Α Δ Є Λ
Φ Α Ι Τ Ω Ν Η Ρ Ω . . . Δ Η . . . Β . Δ . . . .

Σέξτον Κλαύδιον Αὐτόβουλον, ὁμώνυμον τῷ | πατρί, ἕκτον ἀπὸ Πλουτάρχου, ἀρετὴν πᾶσαν | ἐν βίῳ καὶ λόγοις ἐπιδειξάμενον, ἐντ[ελῆ] | φιλόσοφον, ἐτῶν [κ]β', ἡ πρὸς μητρὸς | μάμμη Καλλίκλε[ια κα]ὶ οἱ γονεῖς καὶ αἱ ἀδελ|φαὶ τ[ὸ]ν ἥρω[α. ψ]η[φίσματι] β(ουλῆς) δ(ήμου).

Tertio p. Chr. saeculo vindicavit Boeckhius nisus verbis ἕκτον ἀπὸ Πλουτάρχου, sed id accuratius definiri sic licet, ut priore illius saeculi parte monumentum erectum statuamus, cum quia ipsa aetatum computatio id suadet, tum propter praenominis usum. In supplementis Boeckhium Keiliumque secutus sum praeter vs. 3. 4, ubi ille ἐν τῇ [ἡλικίᾳ] proposuit, hic ἐ[κ] τῆ[ς στοᾶς], dubitans sane uterque. Numerum vs. 4 med., quem illi intactum reliquerunt, restituere ausus sum. Nam puerum duodecim annorum hic non designari apparet, virum autem triginta duorum annorum aut adeo provectioris aetatis aviam superstitem habuisse probabile certe non est.

3426 Lapis sepulcralis effossus prope vicum *Kápraena* ad sinistram venienti Lebadea, paullo ante introitum vici, fere centum metris Gallicis a leone illo Chaeronensi. Nunc est in vico iuxta museum. Ex apographo a P. Decharmio sibi transmisso ed. W. Henzen *Annali dell' Inst. arch. Rom.* XXXVIII (1866) p. 140, deinde ipse Decharmius *Archives des missions* Ser. II T. IV (1867) p. 509 n. 16. Cf. quae ad hunc titulum adnotavit G. Wolff *Archäol. Zeitung* XXV (1867) p. 56. Contulit Lolling.

Α Γ Α Θ Η Ι   Τ Υ Χ Η Ι

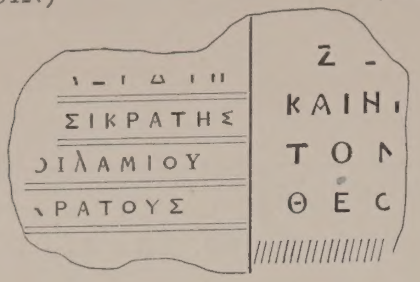
Φ Λ Α Β Ι Α Ν Λ Α Ν Є Ι Κ Α Ν Τ Η Ν Α Ρ Χ Ι Є Ρ Є Ι Α Ν
Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Τ Ο Υ Τ Є Κ Ο Ι Ν Ο Υ Β Ο Ι Ω Τ Ω Ν Τ Η C
Ι Τ Ω Ν Ι Α C Α Θ Η Ν Α C Κ Α Ι Τ Ο Υ Κ Ο Ι Ν Ο Υ Φ Ω
Κ Є Ω Ν Є Θ Ν Ο Υ C Κ Α Ι Τ Η C Ο Μ Ο Ν Ο Ι Α C Τ Ω Ν
Є Λ Λ Η Ν Ω Ν Π Α Ρ Α Τ Ω Τ Ρ Ο Φ Ω Ν Ι Ω Τ Η Ν
Α Γ Ν Ο Τ Α Τ Η Ν Ι Є Ρ Α Φ Ο Ρ Ο Ν Τ Η C Α Γ Ι Α C Є Ι C Ι
Δ Ο C Ι Є Ρ Є Ι Α Ν Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Τ Η C Α Π Ο C Є Ι Ρ Ι Α Δ Ο C
Є Ι C Ι Δ Ο C - Ο Β Ο Ι Ω Τ Α Ρ Χ Η C Τ Ο Γ Κ Α Ι Α Ρ Χ Ι Є Ρ Є Υ C
Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Τ Ω Ν C Є Β Α C Τ Ω Ν Κ Α Ι Τ Η C Λ Α Μ Π Ρ Ο Τ ∽
Χ Α Ι Ρ Ω Ν Є Ω Ν Π Ο Λ Є Ω C Λ Ο Γ Ι C Τ Η C Γ Ν Κ Ο Υ Ρ
Δ Є Ξ Ι Π Π Ο C Τ Η Ν Γ Λ Υ Κ Υ Τ Α Τ Η Ν Μ Η Τ Є Ρ Α Μ Ν Η
Μ Η C Α Ρ Ι C Τ Η C Є Ι Ν Є Κ Α Є Κ Τ Η C Κ Α Τ Α Τ Α C
Δ Ι Α Θ Η Κ Α C Є Ν Τ Ο Λ Η C ❦ Ψ Β Δ

Ἀγαθῇ τύχῃ. | Φλαβίαν Λανείκαν τὴν ἀρχιέρειαν | διὰ βίου τοῦ τε κοινοῦ Βοιωτῶν τῆς | Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ κοινοῦ Φω|κέων ἔθνους καὶ τῆς Ὁμονοίας τῶν | Ἑλλήνων παρὰ τῷ Τροφωνίῳ, τὴν | ἁγνοτάτην ἱεραφόρον τῆς ἁγίας Εἴσι|δος, ἱέρειαν διὰ βίου τῆς ἀπὸ Σειριάδος | Εἴσιδος ὁ βοιωτάρχης τὸ γ' καὶ ἀρχιερεὺς | διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν καὶ τῆς λαμπροτ(άτης) | Χαιρωνέων πόλεως λογιστὴς Γν(αῖος) Κούρ(τιος) | Δέξιππος τὴν γλυκυτάτην μητέρα μνή|μης ἀρίστης εἵνεκα ἐκ τῆς κατὰ τὰς | διαθήκας ἐντολῆς· ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).

Hic quoque titulus priore tertii p. Chr. n. saeculi parte incisus videtur.

3427. 3428 Fragmentum lapidis leucophaei, cuius duo latera contigua scripturam habent. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

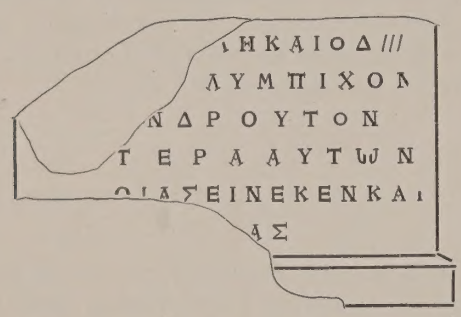
(3427) (3428)

3427 [.......κ]λεῖδ[ης], | ....σικράτης, | .... οἱ Λαμίου, | [.........κ]ράτους. Quorsum spectet hic nominum recensus, obscurum est.

3428 Ζω[....ον ὁ δεῖνα] | καὶ Νι[κ........] | τὸν [πατέρα(?)] | θεο[ῖς ἀνέθηκαν].

3429 Fragmentum basis lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Ἡ βου]λὴ καὶ ὁ δ[ῆ|μος Ὀ]λύμπιχον | [Εὐά]νδρου τὸν | [πα]τέρα αὐτῶν | [εὐν]οίας ἕνεκεν καὶ | [εὐεργεσί]ας.

Quod senatus populusque Chaeronensium Olympichum patrem suum dicit, simillimo exemplo tituli Megarici n. 106, ubi υἱὸν πόλεως καὶ πατέρα βουλῆς scriptum est, defenditur.

3430 Chaeroneae in aedicula in marmore. Ed. Clarke Itin. P. II S. III p. 139 (Boeckh C. I. G. 1635. Leake *Travels in Northern Greece* II p. 113. Lebas *Inscr.* II, 800. Cf. quae adnotavit K. Keil Sylloges Inscr. Boeot. p. 149).

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗ
ΜΟΣΧΑΙΡΩΝΕ
ΩΝ.ΤΗΝΙΕΡ
ΑΝ.ΤΗΣΑΡΤΕΜΙ
ΔΟΣ.ΧΑΡΟΠΕΙΝΑΝ
ΤΒ.ΚΛΑΥΔΙΟΥ.ΔΙΔΥ
ΜΟΥ.ΘΥΓΑΤΕΡΑ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΤΗΣΠΕΡΙΤΗΝ
ΘΕΟΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆ|μος Χαιρωνέ|ων τὴν ἱέρ[ει]|αν τῆς Ἀρτέμι|δος Χαροπεῖναν | Τ(ι)β(ερίου) Κλαυδίου Διδύ|μου θυγατέρα | ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ τῆς περὶ τὴν | θεὸν θρησκείας.

Quod Keilius comprobare studet, vs. 3. 4 τὴν ἱερ|ὰν legendum esse, mihi quidem non persuasit. Nam, ut mittam alia, hic versus sic aliquot litteris brevior esset quam ullus ex reliquis, neque ei rei quicquam tribuendum est, quod Clarkius lacunam in fine versus indicare neglexit.

3431 Fragmentum tabulae lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in ecclesiola Panagiae. Exscripsit Lolling.

ΑΛΕΞΛΝ
ΡΟΝΚΟ
ΡΙΝΘΙΟΝ

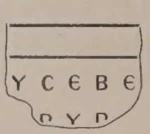
Ἀλέξαν|[δ]ρον Κο|ρίνθιον.

3432 Frustulum lapidis leucophaei undique fractum, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΡΩΝ
ΙΤΛΚ

[Τὸν δεῖνα ἡ πόλις ἡ Χαι]ρων[έων ..|......εύσαν]τα κ[αὶ ....].

3433 Fragmentum basis lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in ecclesiola Panagiae. Exscripsit Lolling.

[Τὸν δεῖνα ε]ὐσεβε[ίας ἕνεκα | .... Εὐ]ρυβ[ιάδης(?) ....].

3434 Tabula lapidis leucophaei qui dicitur *breccia*, inaedificata Chaeroneae (*Kápraena*) in pariete meridionali ecclesiae Panagiae. Edd. Meletius Geogr. p. 341 (Hobhouse Itin. p. 1050. Boeckh C. I. G. 1667. Welcker Syll. Epigr. p. 32 n. 27). L. Stephani *Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenlands* p. 63 tab. V n. 35 (K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 192). Pittakis Eph. 2410 (Lebas *Inscr.* II, 806. K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 604. G. Kaibel Epigr. Graec. 503). Exscripsit Lolling.

[*Textum vide pag. seq.*]

Χαίροι(ς) Σώτηρε | καὶ ἐν θνητοῖσ[ι] | ποθητέ.

Quum altera pars hexametri rectissime se habeat, foedum vitium initii aut ita explicandum est, ut cum Kaibelio ὦ lapicidae socordia excidisse sumamus, aut ita, ut statuamus epitaphium, quod aliud nomen habebat versui accommodatum, veluti Ἀρκεσίλαε, infeliciter in usum suum convertisse eum qui hoc monumentum posuit.

3435 Fragmentum monumenti sepulcralis lapidis leucophaei, basis figura, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wiss. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 9. Eiusdem apographo utimur.

Ε V ✝ Ι ⊕ Ι Ο

Εὐξίθιο[ς].

3436 Magnus lapis leucophaeus, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 10. Eiusdem apographo usi sumus.

Ͱ Α Ρ Ρ Ι Τ Ι Ν Ο Σ

Λαρριτῖνος.

3437 Lapis calcarius leucophaeus inaedificatus inversa positura in pariete occidentali domus A. Dardavesis in vico *Kápraena*. Ed. Lolling *Sitzungsber. der Königl. Akademie der Wissensch. zu Berlin* 1885 p. 1032 n. 8. Eiusdem apographo usi sumus. Initium tituli periit, finis in muro latet.

////////// Ι Ι Τ Ρ Ο Φ Ο

[Σύν]τροφο[ς].

3438 Fragmentum lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Ν Τ Ι ///

Ἀντι . . . . . .

3439 Magnus lapis leucophaeus fractus in duas partes, quarum in superiore titulus est. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ε Π Λ Φ Ρ Ο Δ Ι Τ /////////
Χ Λ Ι Ρ Ε

Ἐπαφρόδιτ[ε] | χαῖρε.

3440 In vico *Bramagà* sito prope Chaeroneam (*Kápraena*) iuxta domum Papalampropuli anno 1885 magnus numerus lapidum antiquorum ex ecclesiolis desertis orientem versus a vico sitis delatorum humi iacebat, quorum pars inscriptiones habebat; sed plerique iam secti et laevigati erant, ut in ecclesiola nova exstruenda consumerentur. In uno ex his lapidibus titulus, quem exscripsit Lolling.

Ι Θ Ο Υ Λ Α Α

Ἰθουλάα.

3441 Lapis leucophaeus humi iacens in vico *Bramagà* iuxta domum Papalampropuli (cf. n. 3440). Exscripsit Lolling.

Κ Λ Ε Ω Ν

Κλέων.

3442 Tabula crassa, quae imposita est mensae sacrae in ecclesia vici *Kápraena*, quae nunc musei vicibus fungitur. Exscripsit Lolling.

Γ Ε Ρ Ι Λ Α Ο Σ

Περίλαος.

3443 Chaeroneae '*εἰς τὴν ἁγίαν παρασκευὴν τῆς Δωριτοῦς*' (rectius Δουριζοῦς, ut monuit Lolling) sub imagine hominis et canis. Ed. Meletius Geogr. p. 341 (Hobhouse Itin. p. 1050. Boeckh C. I. G. 1677. Lebas *Inscr.* II, 808). Periisse videtur.

Π Ο Λ Υ Ξ Ε Ν Η Σ

Πολύξεν[ο]ς emendandum existimo, quia neque credo Πολυξένης nomen viri esse posse, neque nominis feminini casui genetivo hic locus est.

3444 Lapis leucophaeus humi iacens iuxta domum Papalampropuli in vico *Bramagà* (cf. n. 3440). Exscripsit Lolling.

/// Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ

[Π]ρόξενος.

3445 Tabula marmoris albi cum ornamentis et duabus rosis. Inferior pars periit. In pariete septentrionali ecclesiolae S. Procopii in vico *Bramagà* sito prope Chaeroneam (*Kápraena*). Exscripsit Lolling.

Φ Ι Λ Ω Γ Υ Ν Η

Φιλώ, γυνὴ | [τοῦ δεῖνος].

3446 Lapis sepulcralis leucophaeus fractus a dextra et a sinistra, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ρ Ι Σ Τ Η
Δ Ο Τ Ο Σ
Ι Ο Δ Ω

[᾿Α]ρίστη, | . . δοτος, | [Δ]ιόδω[ρος].

3447 Tabula lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in ecclesiola S. Charalampi liminis vice fungens in media porta sacrarii. Exscripsit Lolling.

Α Ρ Χ Ι Α Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ω Ν
Λ Α Μ Π Ρ Ι Σ
Ν *rosa deleta* *rosa deleta*

᾿Αρχίας, | ᾿Αριστίων, | Λαμπρίς.

3448 Stela sepulcralis lapidis leucophaei cum aëtomate magnifice exornato, Chaeroneae (*Kápraena*) ad fornacem Eustathii Psychae. Exscripsit Lolling.

Ε Π Λ Φ Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Ο Σ
/// Λ Ι Τ Ε Ι Μ Ο Κ Λ Ι Α
Χ Α Ι Ρ Ε Τ Ε

᾿Επαφρόδειτος | [κ]αὶ Τειμόκλια | χαίρετε.

3449 Fragmentum tabulae lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in ecclesiola Panagiae. Exscripsit Lolling.

Ζ Ω Ι Λ Ι
Η Ρ Ω
Κ Λ Ι Π Ω Λ
Η Ρ Ω Ι Ι Δ
Є Τ Ω Ν

Ζωΐλ[ῳ] | ἥρῳ | καὶ Πώλ[ῳ] | ἥρωϊ ιδ' | ἐτῶν.

3450 Stela sepulcralis alta lapidis leucophaei cum aëtomate, intra quod clypeus. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling. Supra hunc titulum alius antiquior excisus.

Π Τ Ο Λ Ε Μ Λ Ι Ε
Κ Ο Σ Μ Ο Π Ο Λ Ι
Χ Λ Ι Ρ Ε Τ Ε
Ζ Ο Ε Ι Λ Ε
Λ Ρ Ε Ε Κ Ο Υ Ε Λ
Χ Λ Ι Ρ Ε Τ Ε

Πτολεμαῖε, | Κοσμόπολι, | χαίρετε. | Ζ[ω]εῖλε, | ᾿Αρέσκουσα, | χαίρετε.

3451 Lapis sepulcralis leucophaeus cum anaglypho, ex quo nihil superest nisi caput mulieris conversum ad dextram. Infra anaglyphum titulus. Chaeroneae (*Kápraena*) in ecclesiola Panagiae.

Σ Ω Τ Η
Ζ Ω Π

Σωτη[ρ . . .], | Ζώπ[υρος].

3452 Lapis sepulcralis, qui nunc pilae vicibus fungitur in porta ecclesiolae, quae nunc museum est Chaeroneae (*Kápraena*). Exscripsit Lolling.

Ω Ι Χ Ω

[᾿Επὶ ᾿Ομολ]ωΐχῳ.

3453 Prope Chaeroneam. Ex schedis Koehlerianis ed. Boeckh C. I. G. 1656*b* (Lebas *Inscr.* II, 805).

Γ Α Λ Λ Α Τ Ι C Π Υ Θ Ι Ω Ν Ο C Є Λ Υ
Τ Ω Κ Α Ι Τ Η Γ Υ Ν Α Ι Κ Ι Κ Α Ι Τ Ο Ι C
Τ Є Κ Ν Ο Ι Ω Ο Υ Κ Λ Ι Ο Ι C Α Ν Τ Α
Τ Є Κ Ν Α Ρ Ο Υ Λ Ω Ν Τ Α Ι C·Υ Ν
Τ Ω Φ Ρ Є Λ Γ Κ Α Ι Κ Η Π Ω

Γάλλατις Πυθίωνος ἑ[α]υ|τῷ καὶ τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς | τέκνοι[ς μ]ου, κ[α]ὶ οἷς ἂν τὰ τέκνα [β]ούλωνται, σὺν | τῷ φρέ[ατι] καὶ κήπῳ.

3454 Lapis subcaeruleus oblongus, in ecclesiola Panagiae quae est in vico *Kápraena*. Exscripsit Lolling.

Π Υ Ρ Α Λ Λ Ι Σ Ι Ο //// Ι ' Ι Τ Α Ε Ν /

Πυραλλὶς . . . . . . τὰ ἐν . . .

3455 Lapis leucophaeus oblongus a superiore parte similiter fastigatus ac tegulae quae summis tectorum fastigiis imponi solebant. A sinistra alius similis adiunctus erat. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

Α Ρ Χ Ο Σ Β Ο Υ Λ Α Ρ Χ Ο Υ Ι

. . . . αρχος Βουλάρχου . . . . .

3456 Fragmentum tabulae marmoris subcaerulei. A sinistra et ab inferiore parte exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

Λ Τ Τ Ι Λ Α Ν

᾿Αττία ᾿Αν . . . .

3457 Fragmentum lapidis leucophaei, Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. A sinistra parte exstat margo. Exscripsit Lolling.

ΛΕΙΛΟ
ΛΟΥΑΛΕΞΙΠΠΟΣϹ
ΡΟΣΚΑΛΛΙΣΣΤΡΑΤ
ΕΥΡ///Υ/////////ΕΥΒΟΥΛΟ
Ν///////// ΩΣΙΝΕΙ

[. . . . μ]ειλο[ς . . . . , | . . . .]λου, Ἀλέξιππος [. . . . . , | . . . . δ]ωρος Καλλιστράτο[υ, ... | . . . . .], Εὔβ[ο]υ[λος] Εὐβούλο[υ, ... | . . . .]ν[. . . . . . Σ]ωσινεί[κου . . . .].

3458 Tabula lapidis leucophaei, quondam in ecclesiola S. Ioannis prope vicum *Bramagà* situm inter Chaeroneam et Panopea. Nunc ecclesiola diruta est, lapides cum inscriptionibus in vicum *Bramagà* delati (cf. n. 3440), sed hic periisse videtur. Edd. Pittakis Eph. 2407 (inde Lebas *Inscr.* II, 803. Rangabé *Ant. Hell.* 2105). Multo accuratius Rangabé *Ant. Hell.* 2107. Eundem esse lapidem indicavit K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 594.

ΠΥΡΙΡΡΟΥ
ΕΥΦΗΜΟΥ

Var. lect. Expressi Rangabéi exemplum alterum (n. 2107). Pittakis haec exhibet: ΡΥΡΙΡΡΟΥ || ΕΥΡΗΜΗΧΙ.

Πυρίππου, | Εὐφήμου.

Titulum integrum duobus nominum propriorum genetivis constare neutiquam probabile est; sed in priore certe nomine exscribendo praeter terminationem non esse erratum inde iure colligitur, quod hoc satis rarum nomen etiam in alio titulo Chaeronensi (n. 3303) legitur.

3459 Chaeroneae (*Kápraena*) in rupe laevigata supra summum ordinem sedilium theatri. Exscripsit Lolling.

////////////// Μ Є Ϲ
ΤΥ///ΑΝΔΡΑϹ

. . . . μεσ[. . . . | Ε]ὐ[ϝ]άνδρας.

3460 Fragmentum exiguum lapidis leucophaei; a dextra exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΘΕ
ΑΥΤΗϹ
ΟΥϹΑ
ΚΑΤΑ
ΝΠΕ
ΑΝ

. . . . θε| . . . . αὐτῆς | . . . . οὖσα | . . . . κατα | . . . . ν πε| . . . . . αν . . . | . . . .

3461 Fragmentum lapidis leucophaei; ab inferiore parte exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΔΑΟΔΙΟΙ

. . . . . . δαο, Διο[κλεῖς . . . . . .].

3462 Chaeroneae. Ex G. Chrysidis apographo ed. Pittakis Eph. 2631.

ΕΙΗΕΖΗΝΕΤΟΦΙ

Origo horum titulorum (n. 3462. 3463) non plane certa est. Nam quem cum his Pittakis edidit tertium titulum (Eph. 2630, nobis n. 3087), ipsum quoque Chaeronensem dicens, eum Lebadeae potius inventum esse plane constat.

3463 Chaeroneae. Ex G. Chrysidis apographo ed. Pittakis Eph. 2632.

ΑΣ ΒΟΙΩ . . . ΝΞΟΠ
ΔΕΝΠ . . . . ΜΟΥ

Cf. adn. ad n. 3462. Ceterum praeter Βοιω[τῶν] aut alium eiusdem vocis casum (vs. 1) nihil agnoscitur.

3464 Fragmentum lapidis leucophaei. A sinistra exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

. . ΛΙΝΠ
. ΡΟΣΑ
ΔΡΟΥΝ
ΤΗΝ
ΑϹ
Σ

Vs. 1 [πό]λιν π . . . . Vs. 2 [π]ροσα . . aut [π]ρὸς α . . . Vs. 3 [. . . . . ἀν]|δρου. Vs. 4 τήν. Reliqua obscurissima.

3465 Fragmentum lapidis leucophaei. A dextra exstat margo. Chaeroneae (*Kápraena*) in museo. Exscripsit Lolling.

vac.
ΥΛΟΥ

. . . . ὔλου.

XVI.

ANTHEDON.

3466 Anthedone. Ex Rossii apographo ed. K. Keil Sylloge Inscr. Boeot. p. 171 n. LX*e* (Lebas *Inscr.* II, 582. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 216 n. 577).

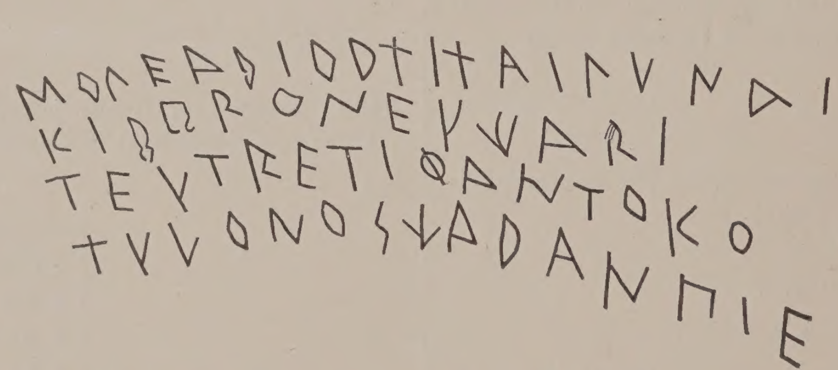
Ο Μ Ο Λ Ω Ι Σ

Ὁμολωΐς.

XVII.

TITVLI BOEOTICI ORIGINIS INCERTAE.

3467 Titulus incisus in parte exteriore canthari nigri in Boeotia inventi, Athenis in collectione O. Rayeti. Edd. Rayet *Bulletin de la société des antiquaires de France*, 1878, p. 61. *Catalogue d'antiquités grecques de Mr. O. Rayet*, Parisiis 1879, p. 40 n. 160. G. Kaibel Epigr. Graec. 1130 (R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 307 n. 1133 et Add. p. 405). Roehlius a P. Girardo accepit complura ectypa, ex quibus confecit imaginem tituli, quam hic exprimimus.

Μογέα δίδωτι τᾶ γυναι|κὶ δῶρον Εὐχάρι τηὐτρητιφάντω κό|τυλον, ὥς χ' ἅδαν πίη.

Apparet vas a viro cui nomen Mogeas fuit (sigma finale omissum ut in Ὀλυμπιονίκα n. 1888 et passim alibi) uxori Euchari Eutretiphanti filiae dono datum esse. Sub finem versus alterius adverbium alias non usurpatum χάδαν (i. e. χανδόν) se invenisse putabat Kaibelius, speciosa sane coniectura, quam probavit Meister. Sed pridem in censura collectionis Kaibelianae monueram hoc artificio non opus esse.

3468 In summo margine canthari vernice atra illiti ex Boeotia oriundi. Apud Philemonem Atheniensem, qui Aeoni ephemeridi edendae praeerat, exscripsit R. Schoell, cuius ex apographo ediderunt Kirchhoff *Studien zur Geschichte des griech. Alphabets* p. 131 ed. tertiae et Roehl Inscr. Graec. antiq. 219 (R. Meister ap. Bezzenberger *Beiträge* VI p. 50 n. 2. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 573. P. Cauer Delectus Inscr. Graec. ed. 2 n. 286. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 306 n. 1131. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 227 n. 227).

Ψ A R E S E D O K E E V Γ Ͱ O I O N I M E

Χάρεις ἔδωκε Εὐπλοΐωνί με.

3469 In vico *Arameni.* Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2046 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 590. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 268 n. 844).

ΛΙΖΙΝΙΑ

[Ἀμ]ινία[ς] emendavit Keilius non improbabiliter. Ceterum vicum *Arameni*, ubi hunc lapidem inventum esse refert Rangabé, nullum esse in Boeotia asseverat Lollingius. Quare non est dubitandum, quin hic eadem levitate nomen mutaverit Rangabéus atque in titulis Thespiensibus haud paucis, ubi identidem vicum *Kerovuni* commemorat, qui re vera *Xeronomì* audit. At illic quidem, quia lapides ab aliis visi sunt, latere non potuit quemnam locum indicare voluisset, hic vero id in medio relinquendum est.

3470 In Rossii schedis erat apographum sine originis nota, quod expressit K. Keil Zur Syll. Inscr. Boeot. p. 605 (Roehl Inscr. Graec. ant. 305. R. Meister ap. Bezzenberger *Beitr.* VI p. 51 n. 5. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 574. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 307 n. 1136).

ϹΥΛΕΙΔΑ.
ΚΛΕΙΔΑΟ
ΘΕΒΑΙΟΣ

[Φ]υλείδα[ς] | Εὐ]κλείδαο | Θειβαῖος. Supplevit Keil.

Id modo affirmare licet, lapidem non Thebis inventum esse, quia additur originis significatio. Ex dialecto cum aliqua probabilitate conicias, hominem Thebanum in urbe vicina Boeotiae decessisse sepultumque esse, sed id nequaquam certum est, quia etiam Athenis eruti sunt tituli sepulcrales Boeotorum sermone Boeotico concepti.

3471 Lapis cum anaglypho, cuius sinistra pars periit; a dextra adulescens sedens, qui dextrum brachium porrigit; manus, qua pateram tenuisse videtur, periit. Infra anaglyphum titulus. Athenis in collectione societatis archaeologicae, quo pervenisse videtur e Boeotia. Ed. R. Schoene *Griech. Reliefs* Tab. XXVII n. 11 (G. Körte *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* III (1878) p. 378 n. 141).

/ΦΩΝΙΑΔΗ

[Ἐπὶ Εὐ]φωνιάδῃ.

3472 In vico *Arameni.* Ed. Rangabé *Ant. Hell.* 2045 (K. Keil Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 596).

ΕΠΙ
ΑΣΩΠΟΔΩΡΩ

Ἐπὶ | Ἀσωποδώρω. De originis nota a Rangabéo addita cf. quae adnotavi ad n. 3469.

PARS QVARTA.

INSCRIPTIONES DVBIAE ET SPVRIAE.

3473 Megaris in muro substructionum Olympiei. Ed. F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 393 n. 236 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 30*a*).

ΕΠΕΙΔΗΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣΓΛΑΥΚΙΟΥ
ΠΕΡΙΝΘΙΟΣΕΥΝΟΥΣΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΟΥΔΑΜΟΥΤΟΥΜΕΓΑ
ΡΕΩΝΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙ
ΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΕΙΜΕΝΑΥΤΟΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΤΑ
ΤΟΝΝΟΜΟΝΕΙΜΕΝΔΕΑΥΤΩΙΑΣΥΛΙ
ΑΓΚΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙΚΑΙΚΑΤΑΓΑΓ
ΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝ
ΕΜΠΑΣΙΤΟΙΣΑΓΩΣΙΝΟΙΣΑΠΟΛΙΣΤΙ
ΘΗΤΙΑΓΓΡΑΨΑΤΩΔΕΤΟΔΕΤΟΔΟΓ
ΜΑΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΟΥΔΑΜΟΥΕΝΣ
ΤΑΛΑΙΛΙΘΙΝΑΙΚΑΙΑΝΘΕΤΩΕΙΣΤΟ
ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝΒΑΣΙΛΕΥΣΠΑΣΙΑΔΑΣ
ΕΣΤΡΑΤΟΓΟΥΝΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠΥΡΡΙΔΑ
ΔΑΜΕΑΣΜΑΤΡΟ//////////////////////////////
ΑΜΑΧΟΥΜΝ//////////////////////////////
ΕΡΚΙΩΝΤΕ//////////////////////////////
ΒΟΥΛΑΣ////////////ΔΑ//////////////////////////
ΧΑΡ//////////

᾿Επειδὴ ᾿Αθηναγόρας Γλαυκίου | Περίνθιος εὔνους ἐὼν διατελεῖ | καὶ εὐεργέτας τοῦ δάμου τοῦ Μεγα|ρέων, ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδόχθαι τᾷ | βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ, πρόξενον | εἶμεν αὐτὸγ καὶ ἐκγόνους κατὰ | τὸν νόμον, εἶμεν δὲ αὐτῷ ἀσυλί|αγ καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ κατὰ γᾶγ | καὶ κατὰ θάλασσαν, καὶ προεδρίαν | ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν οἷς ἁ πόλις τί|θητι· ἀγγραψάτω δὲ τόδε τὸ δόγ|μα ὁ γραμματεὺς τοῦ δάμου ἐν σ|τάλᾳ λιθίνᾳ καὶ ἀνθέτω εἰς τὸ | ᾿Ολυμπιεῖον. βασιλεὺς Πασιάδας· | ἐστρατάγουν Διονύσιος Πυρρίδα, | Δαμέας Ματρο[κλέος, ᾿Αντίφιλος | Σ]μάχου, Μν[ασίθεος Πασίωνος], | ῾Ερκίων Τέ[λητος· γραμματεὺς] | βουλᾶς [καὶ] δά[μου ῞Ιππων | Παγ]χάρ[εος].

Composui hic (n. 3473—3487) omnes titulos Megaricos et Boeoticos, quos Franciscus Lenormant publici iuris fecit anno huius saeculi sexagesimo sexto in Musei Rhenani volumine vigesimo uno. Quos paucis annis ante in ephemeride archaeologica Francogallica et alibi ediderat, eos, quia nullam habent suspicionis causam, in ordinem genuinorum recepi. At qui illo anno in lucem prodierunt, iis certe multos subditicios interpositos esse persuadent, quae de epitaphiis Atticis a Kumanude et Schoellio disputata sunt (v. C. I. Att. III, 2 p. 254). Vera et ficticia hic permixta esse apparet. Sed quum praeter n. 148 nemo ullum ex his titulis post Lenormantum in lapide viderit, cautissimum existimavi omnes separatim edere, ut in Atticis feci. Sane praeter n. 3486. 3487 nullius argumentum et sermo manifesta habet fraudis documenta. Sed huic rei ne nimium tribueris, probe tenendum est, plerosque adeo similes esse aliorum genuinorum, ut facili negotio confingi potuerint ab homine mediocriter docto et sollerti vitatis omnibus quae originem proderent.

3474 Megaris in muro domus privatae. Ed. F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 391 n. 231.

ΤΙΤΟΝΣ
ΑΡΕΤΗ
ΚΑΙΕΥΕ

[῾Η βουλὴ καὶ ὁ δῆμος] | Τίτον Σ[τατίλιον Ταῦρον] | ἀρετῆ[ς ἕνεκεν] | καὶ εὐε[ργεσίας].

Cf. n. 86, ex quo hunc titulum confictum existimo (v. adn. ad n. 3473).

3475 Megaris. Ed. F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 392 n. 234 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 46*c*).

H B O Y Λ H
Π Є P Є N N I O N
T O N Є A Y T Ѡ N Є Y
Ɯ Є Λ H Θ Є N T O C
T O Y C T P A T H Γ O
M O Ξ Є N O Y T O

Ἡ βουλὴ [καὶ ὁ δῆμος] | Π(όπλιον) Ἑρέννιον [Πτολεμαῖον(?)] | τὸν ἑαυτῶν εὐ[εργέτην, ἐπι]|μεληθέντος [τῆς ἀναθέσεως] | τοῦ στρατηγο[ῦ τῆς πόλεως Τει]|μοξένου το[ῦ ....].

Timoxenus Megarensis est n. 111. Praenomen et nomen gentile vs. 2 nescio an repetita sint ex Atticis P. Herennii Dexippi rerum gestarum scriptoris eiusque patris P. Herennii Ptolemaei monumentis (C. I. A. III, 714—717).

3476 'Megaris, in basi marmorea, prope situm veteris Agorae'. Ed. F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 392 n. 235 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 46*b*). Frustra quaesivit Lollingius.

Ψ B
T O N A P X I E P E A T Ω N
Σ E B A Σ T Ω N Π O Λ Y K
P I T O N A Θ H N I Ω N O Σ
A P E T H Σ E N E K E N K A I
T Ω N E I Σ T H N Π A T P I
Δ A Φ I Λ O T E I M I Ω N

Ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς). | Τὸν ἀρχιερέα τῶν | Σεβαστῶν Πολύκ|ριτον Ἀθηνίωνος | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ | τῶν εἰς τὴν πατρί|δα φιλοτειμιῶν.

Plane geminum titulum habes n. 111. Quae res anceps est, quia non minus facile fieri potuit, ut marito et uxori quorum uterque sacerdotium simile gerebat coniunctim statuae erigerentur, quam ut ad exemplum illius tituli hic fingeretur (cf. adn. ad n. 3473).

3477 Megaris, in muro domus privatae. Ed. F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 391 n. 232.

P E T A ////////////// M
Δ H M E M
Y Σ Θ E

Vs. 2 [ἐπει]δὴ Μέμ[νων(?)]. Vs. 3 [εὐσεβῶν εἰς το]ὺς θε[ούς]. Hi duo versus suadent, ut plebisciti fragmentum esse statuamus, sed cum ficticium esse non improbabile sit, quid falsarius cogitaverit indagare lubricum est.

3478 In ecclesia antiqua sita inter Eleusina et Megara se invenisse dicit F. Lenormant, qui edidit Mus. Rhen. XXI (1866) p. 390 (P. Foucart Explic. ad Lebas *Inscr.* II, 61*a*. A. Kirchhoff *Studien zur Geschichte des griech. Alphabets* ed. 3 p. 99. G. Kaibel Epigr. Gr. 461*a*. Roehl Inscr. Graec. antiq. 41).

Ξ A M A T O Δ E H V Ψ I K Λ E O Ξ
M E C A Γ E Ξ T O N Δ E ////////////////////////////

Σᾶμα τόδ' Ὑψικλέος· Μεγαρῆς τόνδ' ἐ[νθάδ' ἔθαψαν].

3479 Megaris. Ed. F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 293 n. 237 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 65*f*).

Z Ω Π Y P O Ξ
Z Ω Π Y P O Y

Ζώπυρος | Ζωπύρου.

3480 Megaris. Ed. F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 293 n. 230 (P. Foucart ad Lebas *Inscr.* II, 65*g*).

Π A Y Ξ I A Ξ
Δ A M E A

Παυσίας | Δαμέα.

3481 Stela marmorea, Pagis. Ed. F. Lenormant Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 392 n. 239 (Lebas-Foucart *Inscr.* II, 22*b*).

A Φ P O Δ I Ξ I E
X P H Ξ T E
X A I P E

Ἀφροδίσιε | χρηστὲ | χαῖρε.

3482 'Plataeis. Descripsi anno 1859' F. Lenormant Mus. Rhen. XXI p. 400 n. 273 (W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 275*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 272 n. 868).

Δ A M A P X O Ξ

Δάμαρχος.

3483 Thespiis se exscripsisse refert F. Lenormant, qui ed. Mus. Rhen. XXI (1866) p. 400 n. 272 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 147. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 219*f*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 253 n. 792).

⊕ E O Δ E K T A Ϟ

Θεοδέκτας.

3484 Leuctris se exscripsisse narrat F. Lenormant, qui edidit Mus. Rhen. XXI (1866) p. 400 n. 276 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 202. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 267*b*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* I p. 269 n. 854).

K A Φ I Ϟ O D O T O Ϟ

Καφισόδοτος.

Mireris quod in hoc exiguo epitaphiorum Boeoticorum numero, quem Lenormantius exhibet, duo nomina a nobilibus Boeotiae fluviis, Cephiso et Hismeno (n. 3485) repetita non desiderantur. At hoc per se nullam habere suspicionis causam concedendum est, quia ex indicibus huius voluminis facili negotio cognoscetur, re vera utrumque nominum genus in illa regione perquam frequens fuisse.

3485 Thebis se anno 1859 exscripsisse dicit F. Lenormant, qui edidit Mus. Rhen. XXI (1866) p. 401 n. 279 (Roehl Inscr. Graec. ant. 199. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 303*c*. R. Meister ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* I p. 231 n. 698). Cf. quae disputavit H. Roehl Hermae XVII p. 462. XVIII p. 101.

Ι Ϟ Μ Ε Ν Ο Κ Ⱶ Ε Ϟ

Ἰσμεινοκλεῖς. Vide adn. ad n. 3484.

3486 Lebadeae a. 1863 se exscripsisse refert F. Lenormant, qui edidit Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 401 n. 283 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 215. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 59*a*. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 206 *bis*. I).

Κ Α Ⱶ Ⱶ Ι Ν Ι Κ Ο Ϟ Ϟ Τ Ρ Ο Μ Β Ι Ψ Ο

Καλλίνικος Στρομβίχω.

Hos titulos (n. 3486. 3487) confidenter ficticios esse iudico. Nam cum genetivi usus in patris significatione apud Boeotos illa aetate, quam litterarum formae monstrant, inauditus est, tum omnino paterna origo in sepulcralibus huius regionis titulis antiqua aetate paene nusquam indicatur.

3487 Lebadeae a. 1863 se exscripsisse refert F. Lenormant, qui edidit Mus. Rhen. N. S. XXI (1866) p. 402 n. 284 (Roehl Inscr. Graec. antiq. 216. W. Larfeld Sylloge Inscr. Boeot. 59*b*. E. S. Roberts *Introduction to Greek Epigraphy* I p. 217 n. 206 *bis*. II).

Φ Ι Ⱶ Ο + Ε Ν Ο Ϟ Ε V Γ Ο Ρ Ο

Φιλόξενος Εὐπόρω. Cf. adn. ad n. 3486.

3488 In marmore prope fontem vici *Kápraena* (Chaeroneae). Ed. G. Gell Itin. Graec. p. 221 (Boeckh C. I. G. 1679. Lebas *Inscr.* II, 807).

Χ Α Ι Ρ Ρ Ο Ν Ε Α

Χαιρρώνεα. Lollingius, qui lapidem frustra quaesivit, mihi indicavit se dubitare, num is omnino antiquae aetatis fuerit; iure, si quid video, quia et scriptura nominis aliquam offensionem habet, neque intellegitur, quonam consilio tum civitatis nomen nominativo casu solum per se lapidi incisum fuerit. At recentiore aetate nescio quem locum significare voluisse, ubi quondam illud Philippi victoria celebratum Bòeotiae oppidum situm fuisset, non improbabile est.

ADDENDA.

PARS PRIOR.

TITVLI NVPER INVENTI.

3489 Fragmentum triquetrum lapidis, a. 0,18, l. 0,26, c. 0,24, inventum prope vicum *Vilia* et translatum Megara in domum Papaalexandropuli quaestoris, ubi vidit A. Thumb, qui ex ectypo chartaceo edidit *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 222.

Ε Λ
ΣΑΛΙΨΕ
ΠΑΝΤΑΑΛΙΨΕ
ΞΔΕΚΑΙΤΑΞΥΛΑΠ
ΕΘΗΚΕΔΕΚΑΙΕΙΣ
ΕΤΟΠΟΝΙΔΙΟΙΣΔΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣΕΠΤΑ
ΝΤΟΚΩΝΔΕΙΠΝΩΝ
ΔΩΔΕΚΑΤΑΙΑΝ
ΟΙΝΙΑΣΤΟΙΣΑΛΕ
ΑΣΔΑΜΟΘΟΙΝ
ΚΑΙΤΟΙΣΥΙ
ΘΩ
F

..........εα ....|......ς, ἀλ(ε)ιψε δ[ὲ ....|..
.....] πάντα, ἀλ(ε)ιψε δ[ὲ ....|.... ἔδωκ]ε δὲ καὶ τὰ ξύλα
π[άντα ....|.......] ἔθηκε δὲ καὶ εἰς τ[..........|...
.... τόν τ]ε τόπον ἰδίοις δα[πανάμασιν ......|...... δραχμὰς]
Ἀλεξανδρείας ἑπτὰ [.........|...... ἀπὸ τῶ]ν τόκων δείπνων [...
.... | μηνὸς ....] δωδεκάτᾳ ἀνε[.........|......
δαμοθ]οινίας τοῖς ἀλε[ιψαμένοις ....|..... τ]ᾶς δαμοθοιν[ίας
......|...........] καὶ τοῖς υἱ[οῖς ....|..... ..... Π]υ-
θο[δ]ω[ρο ....].

Fragmentum est decreti, quo civis quidam collaudatur propter singularem munificentiam, non dissimile eius quod habes supra n. 190. Paullo plura supplere conatus sum quam primus editor, ex quibus plane certum existimo quod posui vs. 10 fin.

3490. 3491 Basis lapidis calcarii leucophaei, a. 0,79, l. 1,15, c. 0,75, inventa Megaris e regione ecclesiae τῆς Παναγίας, nunc collocata iuxta eius ecclesiolae portam occidentalem a dextra parte. In fronte titulus n. 3491, in sinistra parte n. 3490. Cum lapis in basin Hadriani commutabatur, a dextra adiunctus est alius lapis, qui extremas singulorum versuum partes continebat. Minusculis litteris ed. Lolling Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1889 p. 199. Eiusdem apographo usus sum.

In fronte:

(3491)

ΤΟΝΔΙΣΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑΡΑ
ΘΕΟΥΝΕΡΒΑΥΙΩΝΟΝΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙ
ΠΙΟΝΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝΝΕΟΝΠΥΘΙΟΝ
ΟΔΗΜΟΣΤΟΝΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΘΕΤΗΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΥΤΟΑΝΑΛΩΝ
ΗΝΤΟΥΑΓΑΛΜΑΤΟΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣΤΟΥΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

In latere sinistro:

(3490)

Ο Δ Α Μ Ο Σ
ΚΟΙΝΤΟΝΚΑΙΚΕΛΙΟΝ
ΚΟΙΝΤΟΥΜΕΤΕΛΛΟΝ
ΤΟΝΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΑΝΕΘΗΚΕ

3490 Ὁ δᾶμος | Κόϊντον Καικέλιον | Κοΐντου Μέτελλον | τὸν αὑτοῦ εὐεργέταν | ἀνέθηκε.

Hanc Metelli statuam proxime post a. 146 a. Chr. dedicatam esse sponte patet. Postea imposita est Hadriani imperatoris imago (n. 3491).

3491 Τὸν δὶς αὐτοκράτορα Καίσαρα [Θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱόν], | Θεοῦ Νέρβα υἱωνόν, Τραϊανὸν Ἁδρι[ανὸν Σεβαστὸν Ὀλύμ]|πιον Πανελλήνιον νέον Πύθιον, [Μεγαρέων ἡ βουλὴ καὶ] | ὁ δῆμος τὸν αὑτῶν εὐεργέτην [καὶ κτίστην καὶ νομο]|θέτην, ποιησαμένου τὸ ἀνάλωμ[α εἰς τὴν κατασκευ]|ὴν τοῦ ἀγάλματος ἐκ τῶν ἰδίω[ν Αἴσχρωνος τοῦ] | Δαμοκράτους τοῦ στρατηγοῦ.

Supplementa Lollingii sunt, nisi quod vs. 3 fin. addidi Μεγαρέων, quia solis vocabulis ἡ βουλὴ καὶ lacuna expleri non videtur. Ceterum hanc senatus populique Megarensium dedicationem eiusdem aetatis esse, qua etiam singulae tribus singulis statuis ornaverunt Hadrianum eiusque uxorem Sabinam (n. 70—75) cum aliis rebus tum maxime Aeschronis praetoris nomine demonstratur, id quod iam Lollingius observavit.

3492 Fragmenta duo inter se contingentia tabulae lapideae, a. 0,35, l. 0,26, c. 0,06, inventa in ruderibus templi antiqui effossi in loco qui vocatur τὰ μάρμαρα, meridiem et occidentem versus ab oppido Megarensium. Ed. D. Philios Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1890 p. 46.

Η Β Ρ Ο . . . .

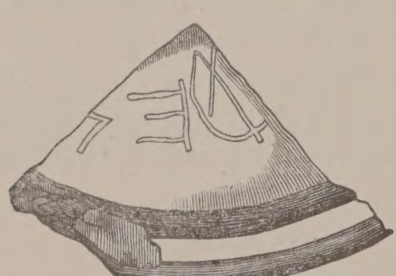
Ἥρω[ος] aut Ἥρω[ι] fuisse vidit editor Graecus.

3493 Fragmenta vasis fictilis inventa inter rudera templi antiqui effossa in loco qui vocatur τὰ μάρμαρα, meridiem et occidentem versus a Megarensium oppido. Ed. D. Philios Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1890 p. 45 tab. 6 n. 6.

[Ε]ὐκλείδας καὶ Μ‘ειλο[. . . . . ἀνέθεν].

3494 Fragmentum vasis fictilis inventum in templo antiquo effosso in loco qui vocatur τὰ μάρμαρα, meridiem et occidentem versus ab oppido Megarensium. Ed. D. Philios Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1890 p. 46 tab. 6 n. 6.

[Διὸς Ἀ]φεσ[ίου] aut [Διὶ Ἀ]φεσ[ίῳ] fuisse non improbabiliter coniecit editor. Nam id quidem cum ipsius tum Lollingii (Ἐφ. ἀρχ. III, 1890 p. 55—62) disputatione demonstratum est, Iovis Aphesii delubrum (Paus. I, 44, 9) eo loco fuisse, ubi haec fragmenta eruta sunt.

3495 Fragmentum basis exiguae (a. 0,08, l. 0,10, c. 0,07) marmoris Pentelici, inventum inter rudera templi antiqui effossa in loco qui vocatur τὰ μάρμαρα, meridiem et occidentem versus ab oppido Megarensium. Ed. D. Philios Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1890 p. 46.

Ε . . . .
ΑΜ . . . . . .

3496 Pes cylicis inventus in aedificio antiquo effosso horae dimidiae intervallo meridiem et occidentem versus ab oppido Megarensium ad viam Megaris Athenas ferentem, quae vocatur Τουρκόδρομος. Ed. D. Philios Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1890 p. 32.

Κ Α Λ

Καλ . . . .

3497 Pes cylicis fictilis inventus inter rudera templi antiqui effossa meridiem et occidentem versus a Megarensium oppido in loco qui vocatur τὰ μάρμαρα. Ed. D. Philios Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περ. III, ἔτος 1890 p. 45.

Β Η Σ

Βησ . . . . .

3498 Tabula marmoris candidi, a. 1,58, l. 0,57, c. 0,28, inventa in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*) intra templum prope portam occidentalem. Calce oblita fuit, ita ut magno labore purgato lapide tamen aegre legi potuerit inscriptio. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1889 p. 2 n. 26. Cf. quae docte et sagaciter de hoc laterculo disputavit Bruno Keil Hermae XXV p. 598 sqq. et *Berliner philologische Wochenschrift* X (1890) n. 49 p. 1546 sqq.

[*Textum vide pagg. seqq.*]

Ἄρχοντος Λυσάνδρου, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀνφιαράου Σάωνος, ἱεραρχούντων Ἱεροκλέ|ους τοῦ Δαμάρχου, Ἱέρωνος τοῦ Νικοβίου, Φιλιστίδου τοῦ Θράσωνος, ἀργυρώματα τοῦ θεοῦ Ἀνφια|[ρά]ου· τράπεζα ἱερά, ἧς ὁλκὴ ..· φιάλη ἱερά, πηS'· ἄλλη ἱερά, πζS'· ἄλλη ἱερά, πζ'· ἄλλη ἱερά, ϱ'· | ἄλλη ἱερά, ϱεS'· ἄλλη ἱερά, ϱγS'· [ἄ]λλη Πτωΐωνος καὶ Ἀριστοι[ίκ]ης, ο', χ(αλκοῖ) θ'· λύχνος, νδ'· ἄλλαι ἐπὶ τοῦ τρυφά|κτου δ', τῆς πρώτης ἐπιγραφὴ Θεοτέλης, ϱπα'· ἄλλη Νικί[ο]υ, ϱνα'· ἄλλη Κηφισίου, ϱμS'· ἄλ(λ)η Εὐάρχου, ϱνδS'· | Ῥοδιακὴ ἱερά, πθ'· ἄλλη Ῥοδιακὴ ἱερά, [π]ε'· ἄλλο Ῥοδιακὸν μικόν, νγS'· Ἀριστονίκου κούαθος, [κ]θS=' · Δημητρί[ου] | Πτολεμα[ΐ]ς, μδS'· ἡδυποτὶς Θρασυβούλου, νS'· Ἀρχεστράτου βωμίσκος οὐκ ἐντελής, ϙεS'· λύχνος | τρίμυξος οὐκ ἐντελής, ϱπε'· φύλαξ ἀργυροῦς παρὰ τὴν ἑστίαν σύνθετος· μασ[ζ]όνομον ἱερόν, φοβ[S]'· | ἠθμοὶ β', ἑκάτερος ἀνὰ ις'· ὀ[ξ]ὶς οὐκ ἐντελὴς Σωστράτης· κώθων οὐκ ἐντελής, υμ[ζ]'· Δημητριὰς | Ἀρχεμάχ(ου) οὐκ ἐντελής, νη'· σκαφίον Ἐπιγένου, ϱ'· σκαφίον Βοιωτῶν, ϱλζS'· ἄλλο Μέμνο(νο)ς καὶ τῆς γυ|ναικός, πζ'· μαστὸς ἱερός, πε'· ἄλλος ἱερός, οβS'· ἄλλος ἱερός, οα'· ξυστὴρ ἱερός, σο'· [ἄλ]λος | ἱερός, σς'· ἄλλος Ἀπολλοδότου, σζ'· χυτρὶς ἱερά, κε'· ἄλλη ἱερά, κε'· λιβανωτὶς ἱερά, ξ'· στάτος | ἱερὸς (ο)ὐκ ἐντελής, ωμ'· μαστὸς Παραμόνου, νβ'· χυτρὶς ἱερά, κε'· κύαθος ἱερός, κθ'· χυθρὶς | Ἀπολλοδότου, νS'· μασ⟨ασ⟩τίον ἱερόν, μ[ε]'· ἄλλο ἱερόν, λϛS'· ἄλλο ἱερόν, μS'· σκαφίον Δημάρχου ϙ[ζ]'· | λιβανωτὶς ἱερὰ ἐπὶ τοῦ πώματος ἔχουσα Ἔρωτα· μαστίον Ἀριστοκρίτης, κηS'· κρηματὶς ἱερά, σξ'· | σκαφίον ἱερὸν ἔχον Ἔρωτα, τ[θ]='· ἄλλο ἱερὸν ἔχον Ἀντέρωτα, τγ'· λιβανωτὶς ἱερά, συζ='· | κάδος ἱερὸς οὐκ ἐντελής, πυρῆνα νεωκόρος, ..ε'· ἄλ(λ)ος κάδος ἱερὸς κατεαγὼς τὰ ὦτα | καὶ αἱ κορωνίδες τῶν ὠταρίων ἀποκαταγε[ῖ]α[ι], τὰ θραύματα νεωκόρος, ͵αρα'· ῥαντρὶς ἱερὰ | διερρωγεῖα, φεS'· κρατὴρ οὗ ὁ κῶμος, ͵βτμε'· ἀποπέπτωκε ὥς, νεωκόρος· ἄλλος κρατήρ, ͵βρπ.'· | τὰ ὠτάρια ἀποπέπτωκε, νεωκόρος, καὶ τοῦ ἑνὸς βάσις οὐκ ἐντελής· Σιληνοῦ πρόσωπον οὐ παρελάβο|μεν· μαστίον ἀπὸ τῶν περισμημάτων, λη'· ψυκτὴρ ἀπὸ ἐπανθέτων, ϱξβ'· κρημα|τὶς ἱερά, [ω]μζ'· κύαθος ἱερός, λδ'· βωμίσ[κ]ος Πολυκρίτου οὐκ ἐντελής· σκαφίον Διονυσίου, ϱ'· | μαστὸς Ἀνφινείκου, ϱ'· ἄλλος Ἀρχιππίδου, ϱ'· ἄλλος Διονυσοδώρου, ϱ'· ἄλλος Ἑρμοκράτου, ϱ'· | ἄλλος Πατροκλέους, ϱ'· ἄλλος Φιλίωνος, ϱ'· ἄλλος Δημαινέτου, ϱ'· ἄλλος Τιμοθέου, ϱ'· ἄλλος | Σάωνος, ϱ', ἐνβόλιον ἔχων νεωκόρος· ἄλλος Βοιωτοῦ, ϱ'· ἄλλος Καλλιμήδου, ϱ'· μαστοὶ Σοφαινέτου, | οὓς οἱ περὶ Εὔδωρον, πεντηκοντάδραχμοι [ε']· καὶ ἄλλον ἄγοντα ξζ, χ(αλκοῦς) ϛ'· μαστὸς Φίλωνος, ξϛS–'· Ζωΐλου | νεικητήριον, ϱ'· μαστὸς Ἀλεξιδήμου ἐπιμελητοῦ, ϱ'· φιάλη Ἀπολλωνίδου, [ξ]β'· ἄλλη Ματροῦς· | ἄλλη Μοσχίωνος οὐκ ἐντελής· ἄλ(λ)η Κτησικράτου καὶ ἃς προσπαρέδωκεν Πολύξενος φιάλας β', | τῆς μιᾶς ὁλκὴ ϱη', τῆς δὲ ἄλλης ϙηS'· ψυκτὴρ ἀπὸ τῶν ἐπανθέτων, ϱνη'· μαστὸς ἱερός, ϱθS'· | [σ]καφίον Ἀλεξιδήμου ἀπὸ τῶν τόκων, ξϛS–'· ψυκτὴρ ἱερός, σς'· μαστὸς Φιλίσκου, ϱ'· μαστὸς | [Δ]ιονυσοδώρου, ξϛS–'· μαστὸς Δημονείκου, ϱ'· ἄλλος ἱερός, ϱθ'· ἄλλος Ἀριστωνύμου, ϱ'· ἄλλος | [Τ]αργηλίου, [ξ]ϛS–'· μαστοὶ Σοφαινέτου ια', ἄγοντες οἱ ι' ἀνὰ ϱ', ὁ δὲ εἷς ϱθS'· | [κ]ύαθος Σοφαινέτου, οὗ ὁλκὴ κ'· Μενάνδρου μαστὸς ἐπιμελητοῦ, ϱ'· ἄλλος Πύθωνος συλ|λογέως, ξϛS–'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱβ'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱβS'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱ'· | ἄλλος Σοφαινέτου, [ϙ]θ'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱβ'· ἄλλος Σοφαινέτου, μϛS'· ἄλλος Σοφαι|νέτου, ϱναS'· ἄλλο(ς) Σοφαινέτου, ϱν'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱνγ'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱμδ'· ἄλλος | Σοφαινέτου, ϱα'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱS'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱS'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱα'· | ἄλλος Σοφαινέτου, οζS'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱνε'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱν[β]'· ἄλλος Σοφαινέτου, οβ'· | ἄλλος Σοφαινέτου, οεS'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱλεS'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱαS'· ἄλλος Σοφαινέτου, οε'· | ἄλλος Σοφαινέτου, οε'· ἄλλος Σοφαινέτου, οα'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱλγS'· ἄλλος Ἀλεξιδήμου, ϱ'· | ἄλλος Πρωτέου ἐπιμελητοῦ, ϱ'· ἄλλος Θεοκύδου ἐπιμελητοῦ, ϱ'· ἄλλος Ἀπολλωνίου, ξϛS–'· | ἄλλος Νικοδώρου, ϱ'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱμδS'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱμδ'· ἄλλος Σοφαινέ|του, νε'· ἄλλος Σοφαινέτου, νδS[–]'· ἄλλος Σοφαινέτου, νηS[–]'· ἄλλος Σοφαινέτου, νβS'· | χυθρὶς ἀπὸ ἐπανθέτων, λγ'· ἄλλη, λδS='· ἄλλη, λη'· ἄλλη, λγS'· ἄλλη· ἄλλη, λγS[–]'· | ἄλλη, λζS'· ἄλλη, λγS='· μαστοὶ Σοφαινέτου ὀγδοηκοντάδραχμοι ϛ'· ἄλλος, ξγ'· | ἄλλος Ἀρισ[τομ]ήδου, ξϛS'–· ἄλλος Ταργηλίου, ϱ'· ἄλλος Μενάνδρου, ϱ'· ἄλλος Ὀλυνπί|χου, ϱ'· ἄλλος Νίκωνος, ξ[ϛ]S–'· ἄλλος Σοφαινέτου, ναS'=· ἄλλος Ἐπιφάνου, ϱ'· ἄλλοι Σο|φαινέτου ὀγδοηκοντάδραχμοι ϛ'· ἄλλος, νθ'· ἄλλος Φιλιστίδου, ξϛS–'· οὗτος ἐπι|γέγραπται Σοφαινέτου· ἄλλοι Σοφαινέτου ἑκατοντάδραχμοι ε'· ἄλλος Δημητρίου, ξϛS–'· | ἄλλος Ἀριστοδήμου, ϱ'· ἄλλος Φιλίππου, ϱ'· μασζόνομον ἱερόν, χβ'· ἄλλο ἱερόν, χη'· | στάτος, ͵αχα'· ἄλλος Εὐβιότου, ϱ'· ἄλλος Θεοκύδου, ϱ'· βωμίσκος, .οδ'· ὑδρία, ͵αυξ'· | ἄλλη ὑδρία, ͵αψι'· ἐλαιρόν, ξε'· μαστὸς Ἐθελίππας, ϱδS'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱ'· ἄλλος Σοφαι|νέτου, ϱθS'· ἄλλος Διογένου, ϱS'· ἄλλο(ς) Σοφαινέτου, ξβ'· ἄλλος Μέμνονος, [π]'· ἄλλος Δωρο|θέου, ξα'· ἄλλος Χιωνίδου, νεS'· ξέστης Σωκράτου, μα'· [χ]υθ[ρὶ]ς Κλέωνος, κη'· χυθρὶς Ἀργυ|ρίδος, κθS'· ἄλλη Ἀπολλοδότου, λ'· κύαθος ἱερός, λβ'· ἄ[λλος] ἱερός, λα'· ἄλλος ἱερός, λα'· | ἄλλος ἱερός, κθS'· ἄλλος, κζ'· μαστία β' ἀπὸ τῶν ἐ[π]ανθέτων ἄγοντα ἀνὰ [μ]'· μαστὸς Με|νάνδρου, ξϛS–'· Δημητρίου νικητήριον, ϱ'· πέταλα τρία ἥ[μ]υσυ· μαστοὶ Σοφαινέτου ὀγδοη|κοντάδραχμοι β'· ἄλλος ἄγων ϱ'· ἄλλος, ξ'· ἄλλος Σοφαινέτου, [ϱ]'· ἄλλος, ξ'· ἄλλος, νε', χ(αλκοῦς) γ'· | ἄλλος, νε', χ(αλκοῦς) ϛ'· ἄλλος, μηS='· ἄλλος Ὀλυνπίχου, ϱ'· βασιλέως Πτολεμαίου φιάλη Πτολεμαΐ|κοῦ ἄγουσα ϱ'· φιάλης χρυσῆς ἀποκατάγματα β', φύλλα τοῦ στεφάνου γ', ἐλαία χρυσῆ, | καλυπτῆρας ἐξ ἀ[ν]αστροφίσμα[τ]ος β', ἄλλο λεπίδιον χρυσοῦν, τὰ πάντα θ'· ταῦτα ἤγαγον | τετρᾶχμα γ' καὶ [δραχμ]ήν· μαστὸς Σοφαινέτου ἄγων ϱ'· ἄλλος, ϱ'· ἄλλος, ν[θ]'· ἄλλος, να–'· | Καλλιστίδου ἐπιμελητοῦ, ϱ'· Θεοξένου συλλογέως, ξ[ϛ]S–'· Δημητρίου, ϱ'· Τιμοκρίτου νι|κητήριον, ϱ'· Δημητρίου συλλογέως, ξϛS–'· Χρυσογόνου νικητήριον, ϱ'· Ζωΐλου συλλογέ|ως, ξεS–'· μαστὸς Σοφαινέτου, ϱ'· ἄλλος Σοφαινέτου, ϱ'· ἄλλος, ϱ'· ἄλλος, ϱ'· ἄλλος, ϱ'· ἄλλος, ϱ'· | καὶ οὓς οἱ περὶ Διονυσοφάνην κατεσκευάσαντο μαστοὺς Σοφαινέτου ἑκατονταδράχμους β'· ἄλ|λον ἄγοντα ϱγS'· Λυσάνδρου νικητήριον, ϱ'· καὶ οὓς οἱ περὶ Ἀνφικράτην κατεσκευάσαντο | μαστοὺς γ', τὸν ἕνα ἄγοντα ϙζS', ἄλλον ϱβS', ἄλλον ϱι'· καὶ μαστοὺς τοὺς παραλ(ε)ιφθέν|τας γ', τὸν ἕνα ἱερόν, ἄγοντα ϙθS', ἄλλον ἱερόν, ξη', ἄλλον Σοφαινέτου, μ'· καὶ οὓς οἱ πε|ρὶ Μικίωνα κατεσκευάσαντο μαστοὺς Σοφαινέτου ὀγδοηκονταδράχμους ζ'· Χαρμαντί|δου νικητήριον, ϱ'· Φιλήμονος νικητήριον, ϱ'· Τιμοκλέους νικητήριον, ϱ'· Ἐπιχάρου | νικητήρι[ο]ν, ϱ'· Θαρσυμένου νικητήριον, ϱ'· μαστὸν Δημητρίου συλλογέω[ς], ξϛS'.

Hanc tabulam anno 200 a. Chr. n. aut recentiorem aut certe paucis modo annis antiquiorem esse Keilius demonstravit argumentis usus certissimis, primum quidem litterarum nonnullarum formis, deinde vero more versus dividendi recentiore, ex quo eiusdem syllabae litterae non divelluntur. Quem morem cum et Athenis et in Boeotia circiter annum 200 a. Chr. invaluisse constet, non est cur dubitemus, quin idem etiam in Oropios cadat. Tertium argumentum, quod Dürrbachium secutus illis duobus adiunxit, mihi non probatur. Etenim Ptolemaeum regem, cuius hic vs. 59 donum recensetur, Philopatora (a. 222—205 a. Chr.) esse, quia Dionysius archon communis Boeotorum, cuius anno Ptolemaei familiari Phormioni Byzantio honores decreti essent (n. 298), utique sub finem saeculi tertii a. Chr. in munere fuisset. Quod non

ΑΡΧΟΝΤΟΣΛΥΣΑΝΔΡΟΥΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΝΦΙΑΡΑΟΥΣΑΩΝΟΣΙΕΡΑΡΧΟΥΝΤΩΝΙΕΡΟΚΛΕ
ΟΥΣΤΟΥΔΑΜΑΡΧΟΥΙΕΡΩΝΟΣΤΟΥΝΙΚΟΒΙΟΥΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥΤΟΥΘΡΑΣΩΝΟΣΑΡΓΥΡΩΜΑΤΑΤΟΥΘΕΟΥΑΝΦΙΑ
ΑΡΟΥ ΤΡΑΠΕΖΑΑΡΓΥΡΑΗΣΟΛΚΗ ΦΙΑΛΗΙΕΡΑ ΠΗS ΑΛΛΗΙΕΡΑ ΠΖS ΑΛΛΗΙΕΡΑ ΠΖ ΑΛΛΗΙΕΡΑ Ρ
ΑΛΛΗΙΕΡΑ ΡΕS ΑΛΛΗΙΕΡΑ ΡΓS ///ΛΛΗΠΤΩΙΩΝΟΣΚΑΙΑΡΙΣΤΟΝ///ΚΗΣΟΛΥΧΝΟΣ ΝΔ ΑΛΛΑΙΕΠΙΤΟΥΤΡΥΦΑ
ΚΤΟΥ Δ ΤΗΣΠΡΩΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗ ΘΕΟΤΕΛΗΣ ΡΠΑ ΑΛΛΗΝΙΚΙ///Υ ΡΝΑ ΑΛΛΗΚΗΦΙΣΙΟΥ ΡΜS ΑΛΗΕΥΑΡΧΟΥ ΡΝΔS
ΡΟΔΙΑΚΗΙΕΡΑ ΠΘ ΑΛΛΗΡΟΔΙΑΚΗΙΕΡΑ ΙΕ ΑΛΛΟΡΟΔΙΑΚΟΝΜΙΚΟΝ ΝΓS ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥΚΟΥΑΘΟS ΙΘΣ=ΔΗΜΗΤΡΙ
ΠΤΟΛΕΜΑΣ ΜΔS ΗΔΥΠΟΤΙΣΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ ΝS ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΥΒΩΜΙΣΚΟΣΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣ ϘΕS ΛΥΧΝΟΣ
ΤΡΙΜΥΞΟΣΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣ ΡΠΕ ΦΥΛΑΞΑΡΓΥΡΟΥΣΠΑΡΑΤΗΝΕΣΤΙΑΝΣΥΝΘΕΤΟΣ ΜΑΣΣΟΝΟΜΟΝΙΕΡΟΝΦΟΒ\
ΗΘΜΟΙ Β ΕΚΑΤΕΡΟΣΑΝΑ ΙΣ Ο-ΙΣΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣΣΩΣΤΡΑΤΗΣΚΩΘΩΝΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣ ΥΜ- ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ
ΑΡΧΕΜΑΧΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣ ΝΗ ΣΚΑΦΙΟΝΕΠΙΓΕΝΟΥ Ρ ΣΚΑΦΙΟΝΒΟΙΩΤΩΝ ΡΛΖS ΑΛΛΟΜΕΜΝΟΣΚΑΙΤΗΣΓΥ///
ΝΑΙΚΟΣ ΠΖ ΜΑΣΤΟΣΙΕΡΟΣ ΠΕ ΑΛΛΟΣΙΕΡΟΣ ΟΒS ΑΛΛΟΣΙΕΡΟΣ ΟΑ ΞΥΣΤΗΡΙΕΡΟΣ ΣΟ ΑΛΛΟΣ
ΙΕΡΟΣ ΣΣ ΑΛΛΟΣΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ ΣΖ ΧΥΤΡΙΣΙΕΡΑ ΚΕ ΑΛΛΗΙΕΡΑ ΚΕ ΛΙΒΑΝΩΤΙΣΙΕΡΑ Ξ ΣΤΑΤΟΣ
ΙΕΡΟΣΥΚΕΝΤΕΛΗΣ ΩΜ ΜΑΣΤΟΣΠΑΡΑΜΟΝΟΥ ΝΒ ΧΥΤΡΙΣΙΕΡΑ ΚΕ ΚΥΑΘΟΣΙΕΡΟΣ ΚΘ ΧΥΘΡΙΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ ΝS ΜΑ-ΑΣΤΙΟΝΙΕΡΟΝ ΜΞ ΑΛΛΟΙΕΡΟΝ ΛΣS ΑΛΛΟΙΕΡΟΝ ΜS ΣΚΑΦΙΟΝΔΗΜΑΡΧΟΥ ϘΞ
ΛΙΒΑΝΩΤΙΣΙΕΡΑΕΠΙΤΟΥΠΩΜΑΤΟΣΕΧΟΥΣΑΕΡΩΤΑΜΑΣΤΙΟΝΑΡΙΣΤΟΚΡΙΤΗΣ ΚΗS ΚΡΗΜΑΤΙΣΙΕΡΑ ΣΞ
ΣΚΑΦΙΟΝΙΕΡΟΝΕΧΟΝΕΡΩΤΑ ΤΟ=ΑΛΛΟΙΕΡΟΝΕΧΟΝΑΝΤΕΡΩΤΑ ΤΓ ΛΙΒΑΝΩΤΙΣΙΕΡΑ ΣΝΖ
ΚΑΔΟΣΙΕΡΟΣΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣΠΥΡΗΝΑΝΕΩΚΟΡΟΣ ΛΗΕ ΑΛΟΣΚΑΔΟΣΙΕΡΟΣΚΑΤΕΑΓΩΣΤΑΩΤΑ
ΚΑΙΑΙΚΟΡΩΝΙΔΕΣΤΩΝΩΤΑΡΙΩΝΑΠΟΚΑΤΑΓΕ : Α : ΤΑΘΡΑΥΜΑΤΑΝΕΩΚΟΡΟΣ ΛΡΑ ΡΑΝΤΡΙΣΙΕΡΑ
ΔΙΕΡΡΩΓΕΙΑ ΦΕS ΚΡΑΤΗΡΟΥΟΚΩΜΟΣ 'ΒΤΜΕ ΑΠΟΠΕΠΤΩΚΕΩΣΝΕΩΚΟΡΟΣΑΛΛΟΣΚΡΑΤΗΡ 'ΒΡΠ////
ΤΑΩΤΑΡΙΑΑΠΟΠΕΠΤΩΚΕΝΕΩΚΟΡΟΣΚΑΙΤΟΥΕΝΟΣΒΑΣΙΣΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣΣΙΛΗΝΟΥΠΡΟΣΩΠΟΝΟΥΠΑΡΕΛΑΒΟ
ΜΕΝ ΜΑΣΤΙΟΝΑΠΟΤΩΝΠΕΡΙΣΜΗΜΑΤΩΝ ΛΗ ΨΥΚΤΗΡΑΠΟΕΠΑΝΘΕΤΩΝ ΡΞΒ ΚΡΗΜΑ
ΤΙΣΙΕΡΑ ΟΜΖ ΚΥΑΘΟΣΙΕΡΟΣ ΛS ΒΩΜΙΣΙ///ΟΣΠΟΛΥΚΡΙΤΟΥΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣΣΚΑΦΙΟΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ρ
ΜΑΣΤΟΣΑΝΦΙΝΕΙΚΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΑΡΧΙΠΠΙΔΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥ Ρ
ΑΛΛΟΣΠΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ Ρ ΑΛΛΟΣΦΙΛΙΩΝΟΣ Ρ ΑΛΛΟΣΔΗΜΑΙΝΕΤΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΤΙΜΟΘΕΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣ
ΣΑΩΝΟΣ Ρ ΕΝΒΟΛΙΟΝΕΧΩΝΝΕΩΚΟΡΟΣΑΛΛΟΣΒΟΙΩΤΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΚΑΛΛΙΜΗΔΟΥ Ρ ΜΑΣΤΟΙΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ
ΟΥΣΟΙΠΕΡΙΕΥΔΩΡΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΟΙ Ξ ΚΑΙΑΛΛΟΝΑΓΟΝΤΑ ΞΣΛΞ ΜΑΣΤΟΣΦΙΛΩΝΟΣ ΞΣS-ΖΩΙΛΟΥ
ΝΕΙΚΗΤΗΡΙΟΝ Ρ ΜΑΣΤΟΣΑΛΕΞΙΔΗΜΟΥΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ Ρ ΦΙΑΛΗΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ ΞΒ ΑΛΛΗΜΑΤΡΟΥΣ
ΑΛΛΗΜΟΣΧΙΩΝΟΣΟΥΚΕΝΤΕΛΗΣΑΛΗΚΤΗΣΙΚΡΑΤΟΥΚΑΙΑΣΠΡΟΣΠΑΡΕΔΩΚΕΝΠΟΛΥΞΕΝΟΣΦΙΑΛΑΣ Β
ΤΗΣΜΙΑΣΟΛΚΗ ΡΗ ΤΗΣΔΕΑΛΛΗΣ ϘΗS ΨΥΚΤΗΡΑΠΟΤΩΝΕΠΑΝΘΕΤΩΝ ΡΝΗ ΜΑΣΤΟΣΙΕΡΟΣ ΡΘS
ΚΑΦΙΟΝΑΛΕΞΙΔΗΜΟΥΑΠΟΤΩΝΤΟΚΩΝ ΞΣS-ΨΥΚΤΗΡΙΕΡΟΣ ΣΣ ΜΑΣΤΟΣΦΙΛΙΣΚΟΥ Ρ ΜΑΣΤΟΣ
ΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ ΞΣS-ΜΑΣΤΟΣΔΗΜΟΝΕΙΚΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΙΕΡΟΣ ΡΘ ΑΛΛΟΣΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣ
ΑΡΓΗΛΙΟΥ ΞΣS-ΜΑΣΤΟΙΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΙΑ ΑΓΟΝΤΕΣΟΙ Ι ΑΝΑ Ρ ΟΔΕΕΙΣΡΘS
ΥΑΘΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥΟΥΟΛΚΗ Κ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥΜΑΣΤΟΣΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΠΥΘΩΝΟΣΣΥΛ
ΛΟΓΕΩΣ ΞΣS-ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΒ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΒS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ Ρ
ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ϘΘ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΒ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΜΣS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙ
ΝΕΤΟΥ ΡΝΑS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΝ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΝΓ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΜΔ ΑΛΛΟΣ

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΑ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΑ
ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΟΖS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΝΕ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΝΒ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΟΒ
ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΟΕS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΛΕS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΑS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΟΕ
ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΟΕ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΟΑ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΛΓS ΑΛΛΟΣΑΛΕΞΙΔΗΜΟΥ Ρ
ΑΛΛΟΣΠΡΩΤΕΟΥΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΘΕΟΚΥΔΟΥΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΞΓS-
ΑΛΛΟΣΝΙΚΟΔΩΡΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΜΔS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΡΜΔ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕ
ΤΟΥΝΕ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΝΔS/// ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΝΗS/// ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΝΒS
ΧΥΘΡΙΣΑΠΟΕΠΑΝΘΕΤΩΝ ΛΓ ΑΛΛΗ ΛΔS=ΑΛΛΗ ΛΗ ΑΛΛΗ ΛΓS ΑΛΛΗ ΑΛΛΗ ΛΓS///
ΑΛΛΗ ΛΖS ΑΛΛΗ ΛΓS=ΜΑΣΤΟΙΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥΟΓΔΟΙΗΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΟΙ Ϲ ΑΛΛΟΣ ΞΓ
ΑΛΛΟΣΑΡΙΣ///ΥΗΔΟΥ ΞΓS-ΑΛΛΟΣΤΑΡΓΗΛΙΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΜΕΝΑΝΔΡΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΟΛΥΝΠΙ
ΧΟΥΡΑΛΛΟΣΝΙΚΩΝΟΣ ΞΞS-ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΝΑS=ΑΛΛΟΣΕΠΙΦΑΝΟΥ Ρ ΑΛΛΟΙΣΟ
ΦΑΙΝΕΤΟΥΟΓΔΟΙΗΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΟΙ Ϲ ΑΛΛΟΣ ΝΘ ΑΛΛΟΣΦΙΛΙΣΤΙΔΟΥ ΞΓS- ΟΥΤΟΣΕΠΙ
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥΑΛΛΟΙΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥΕΚΑΤΟΝΤΑΔΡΑΧΜΟΙ Ε ΑΛΛΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΞΓS-
ΑΛΛΟΣΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΦΙΛΙΠΠΟΥ Ρ ΜΑΣΖΟΝΟΜΟΝΙΕΡΟΝ ΧΒ ΑΛΛΟΙΕΡΟΝ ΧΗ
ΣΤΑΤΟΣ ΧΧΑ ΑΛΛΟΣΕΥΒΙΟΤΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΘΕΟΚΥΔΟΥ Ρ ΒΩΜΙΣΚΟΣ ʹΟΔ ΥΔΡΙΑ ΧΥΞ
ΑΛΛΗΥΔΡΙΑ ΧΨΙ ΕΛΑΙΡΟΝ ΞΕ ΜΑΣΤΟΣΕΘΕΛΙΠΠΑΣ ΡΔS ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙ
ΝΕΤΟΥ ΡΘS ΑΛΛΟΣΔΙΟΓΕΝΟΥ ΡS ΑΛΛΟΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ ΞΒ ΑΛΛΟΣΜΕΜΝΟΝΟΣ Ι· ΑΛΛΟΣΔΩΡΟ
ΘΕΟΥΞΑ ΑΛΛΟΣΧΙΩΝΙΔΟΥ ΝΕS ΞΕΣΤΗΣΣΩΚΡΑΤΟΥ ΜΑ ///ΥΤΙ///ΣΚΛΕΩΝΟΣ ΚΗ ΧΥΘΡΙΣΑΡΓΥ
ΡΙΔΟΣ ΚΘS ΑΛΛΗΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ Λ ΚΥΑΘΟΣΙΕΡΟΣ ΛΒ Α//////////////ΙΕΡΟΣΛΑ ΑΛΛΟΣΙΕΡΟΣ ΛΑ
ΑΛΛΟΣΙΕΡΟΣ ΚΘS ΑΛΛΟΣ ΚΖ ΜΑΣΤΙΑ Β ΑΠΟΤΩΝΕΠΑΝΘΕΤΩΝΑΓΟΝΤΑΑΝΑ ΙΙ ΜΑΣΤΟΣ ΜΕ
ΝΑΝΔΡΟΥ ΞΓS-ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΝΙΚΗΤΗΡΙΟΝ Ρ ΠΕΤΑΛΑΤΡΙΑΗΙΙΥΣΥΜΑΣΤΟΙΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥΟΓΔΟΗ
ΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΟΙ Β ΑΛΛΟΣΑΓΩΝΡ ΑΛΛΟΣ Ξ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ F ΑΛΛΟΣ Ξ ΑΛΛΟΣ ΝΕΧΓ
ΑΛΛΟΣ ΝΕΧϹ ΑΛΛΟΣ ΙΙΗS= ΑΛΛΟΣΟΛΥΝΠΙΧΟΥ Ρ ΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΦΙΑΛΗΠΤΟΛΕΜΑΙ
ΚΟΥΑΓΟΥΣΑ Ρ ΦΙΑΛΗΣΧΡΥΣΗΣΑΠΟΚΑΤΑΓΜΑΤΑ Β ΦΥΛΛΑΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥ Γ ΕΛΑΙΑΧΡΥΣΗ
ΚΑΛΥΠΤΗΡΑΣΕΞΑ///ΑΣΤΡΟΦΙΣΜΑ///ΟΣ Β ΑΛΛΟΛΕΠΙΔΙΟΝΧΡΥΣΟΥΝΤΑΠΑΝΤΑΘ ΤΑΥΤΑΗΓΑΓΟΝ
ΤΕΤΡΑΧΜΑ Γ ΚΑΙ////////////ΗΝΜΑΣΤΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥΑΓΩΝ Ρ ΑΛΛΟΣ Ρ ΑΛΛΟΣ ΝΟ ΑΛΛΟΣ ΝΑ⋯
ΚΑΛΛΙΣΤΙΔΟΥΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ Ρ ΘΕΟΞΕΝΟΥΣΥΛΛΟΓΕΩΣ ΞΞS- ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ρ ΤΙΜΟΚΡΙΤΟΥ ΝΙ
ΚΗΤΗΡΙΟΝ Ρ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΣΥΛΛΟΓΕΩΣ ΞΓS- ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥΝΙΚΗΤΗΡΙΟΝ Ρ ΖΩΙΛΟΥΣΥΛΛΟΓΕ
ΩΣ ΞΕS- ΜΑΣΤΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ Ρ ΑΛΛΟΣ Ρ ΑΛΛΟΣ Ρ ΑΛΛΟΣ Ρ ΑΛΛΟΣ Ρ
ΚΑΙΟΥΣΟΙΠΕΡΙΔΙΟΝΥΣΟΦΑΝΗΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΝΤΟΜΑΣΤΟΥΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥΕΚΑΤΟΝΤΑΔΡΑΧΜΟΥΣΒ ΑΛ
ΛΟΝΑΓΟΝΤΑ ΡΓS ΛΥΣΑΝΔΡΟΥΝΙΚΗΤΗΡΙΟΝ Ρ ΚΑΙΟΥΣΟΙΠΕΡΙΑΝΦΙΚΡΑΤΗΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΝΤΟ
ΜΑΣΤΟΥΣ Γ ΤΟΝΕΝΑΑΓΟΝΤΑ ϘΖS ΑΛΛΟΝ ΡΒS ΑΛΛΟΝ Ρ ! ΚΑΙΜΑΣΤΟΥΣΤΟΥΣΠΑΡΑΛΙΦΘΕΝ
ΤΑΣΓ ΤΟΝΕΝΑΙΕΡΟΝΑΓΟΝΤΑ ϘΘS ΑΛΛΟΝΙΕΡΟΝ ΞΗ ΑΛΛΟΝΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥ Μ ΚΑΙΟΥΣΟΙΠΕ
ΡΙΜΙΚΙΩΝΑΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΝΤΟΜΑΣΤΟΥΣΣΟΦΑΙΝΕΤΟΥΟΓΔΟΙΗΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΟΥΣ Ζ ΧΑΡΜΑΝΤΙ
ΔΟΥΝΙΚΗΤΗΡΙΟΝ Ρ ΦΙΛΗΜΟΝΟΣΝΙΚΗΤΗΡΙΟΝ Ρ ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣΝΙΚΗΤΗΡΙΟΝ Ρ ΕΠΙΧΑΡΟΥ
ΝΙΚΗΤΗΡΙΝ Ρ ΘΑΡΣΥΜΕΝΟΥΝΙΚΗΤΗΡΙΟΝ Ρ ΜΑΣΤΟΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΣΥΛΛΟΓΕΩ/// ΞΓS

ita esse facile est demonstratu. Etenim illum rerum argentearum recensum, quem habes n. 303, hoc nostro aliquot decenniis antiquiorem esse Keilius iure meritoque cum ex aliis rebus tum ex diverso notarum numeralium genere collegit. Atqui ille Stratona communem Boeotorum archonta habet, quem Dionysio recentiorem esse ex collocatione titulorum in eodem lapide coniunctorum elucet. Quare quin Dionysius Ptolemaeo Philopatore antiquior sit, non est dubitandum, et cum propter Arsinoës uxoris nomen Euergetes in censum non veniat, nihil relinquitur nisi ut ad Philadelphum (a. 285—246 a. Chr.) atque ad unum ex postremis eius annis referamus, ut supra fecimus. Sed in summa rei nihil mutatur, immo certissimum est, hunc titulum alterius a. Chr. n. saeculi initio non multo esse antiquiorem. Ex altera parte cur praefracte neget Keilius, anno 146 a. Chr. recentiorem esse, non video; nam foederis Boeotici nullum hic esse vestigium ipse agnoscit, quum vs. 1 Oropiorum, non ut n. 303, Boeotorum archonta praescribi recte statuat. Ac certe non multo priorem, sed fortasse etiam aliquot annis posteriorem anno 150 a. Chr. ut existimemus hanc tabulam, imprimis litterae ζῆτα forma recentior (Z) suadere videtur. Nam quotquot aetatem tulerunt plebiscita Oropiorum eius aetatis, qua illi Boeotorum foederi interfuerunt, etiamtum antiquiorem (Ɪ) habent, illa in Sullanae aetatis demum monumentis (n. 413 sqq.) constanter usurpatur.

Optime meruit Keilius cum de omni tituli argumento enarrando, quae res ab huius collectionis consilio aliena est, tum de notarum numeralium vi exploranda. Atque eae quidem, quae drachmarum numeros exprimunt, nihil praebent difficultatis. Quibus quae adiunguntur minorum numerorum notae, ex iis S τριώβολον, — ὀβολόν, X χαλκοῦν significare, ita tamen ut haec postrema non sit nota numeralis, sed vocis appellativae compendium cui adiunguntur numeri volgares, luculentissime a Keilio demonstratum est.

3499 Tabula marmoris albi cum aëtomate, a. 0,50—0,54, l. 0,40, c. 0,08, quae fuit inaedificata in muro humili prope fontem qui est in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*). Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1889 p. 13 n. 28.

Θ Ε Ο Ι
ΕΠΙΝΙΚΟΚΡΑΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣΑΙΓΗΙΔΟΣ
ΠΡΩΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΙΑΡΧΕΛΑΣΧΑΙΡΙΟΥΠΑΛ
ΛΗΝΕΥΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝΟΣΕΝΑ
ΤΗΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥΕΝΑΤΗΙΚΑΙΤΡΙΑΚΟΣΤΗΙΤΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙƗΕΝΝΙΚΙ
ΑΣΘΗΜΑΚΕΙΕΥΣΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΧΑΙΡΙΩΝΙΔ
ΗΣΛΥΣΑΝΙΟΥΦΛΥΕΥΣΕΙΠΕΝΠΕΡΙΩΝΟΔΗΜΟΣΠΡ
ΟΣΕΤΑΞΕΝΤΗΙΒΟΥΛΗΙΠΡΟΒΟΥΛΕΥΣΑΣΑΝΕΞΕΝ
ΕΙΓΚΕΝΠΕΡΙΠΥΘΕΟΥΚΑΘΟΤΙΤΙΜΗΘΗΣΕΤΑΙΥΠ
ΟΤΟΥΔΗΜΟΥΤΥΧΗΙΑΓΑΘΗΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩ
ΙΕΠΕΙΔΗΠΥΘΕΑΣΑΙΡΕΘΕΙΣΕΠΙΤΑΣΚΡΗΝΑΣΤΩ
ΝΤΕΑΛΛΩΝΤΩΝΕΝΤΗΙΑΡΧΗΙΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙΚΑΛ
ΩΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣΚΑΙΝΥΝΤΗΝΤΕΠΡΟΣΤΩΙΤΟΥ
ΑΜΜΩΝΟΣΙΕΡΩΙΚΡΗΝΗΓΚΑΙΝΗΝΕΞΩΙΚΟΔΟΜΗΚ
ΕΝΚΑΙΤΗΝΕΝΑΜΦΙΑΡΑΟΥΚΡΗΝΗΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΚ
ΕΝΚΑΙΤΗΣΤΟΥΥΔΑΤΟΣΑΓΩΓΗΣΚΑΙΤΩΝΥΠΟΝΟΜ
ΩΝΕΠΙΜΕΜΕΛΗΤΑΙΑΥΤΟΘΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΠΥΘΕΑΝ
ΣΩΣΙΔΗΜΟΥΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝΕΠΕΙΔΑΝΤΑΣΕΥΘΥΝΑ
ΣΔΩΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩ
ΙΑΠΟ:Χ:ΔΡΑΧΜΩΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΑΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣ
ΥΝΗΣΤΗΣΠΕΡΙΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΤΩΝΚΡΗΝΩΝΟΠ
ΩΣΑΝΚΑΙΟΙΑΛΛΟΙΟΙΔΕΙΧΕΙΡΟΤΟΝΟΥΜΕΝΟΙΕ
ΠΙΤΑΣΚΡΗΝΑΣΦΙΛΟΤΙΜΩΝΤΑΙΕΚΑΣΤΟΙΕΙΣΤΟ
ΝΔΗΜΟΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΚΑΙΤΟ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΕΙΣΣΤΗΛΑΣ///ΛΙΘΙΝΑΣΔΥΟΤΟΝΓΡΑ
ΜΜΑΤΕΑΤΟΝΚΑΤΑΠΡΥΤΑΝΕΙΑΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙΜΙΑ
ΝΜΕΝΕΝΤΩΙΤΟΥΑΜΜΩΝΟΣΙΕΡΩΙΜΙΑΝΔΕΕΝΑΝΦ
ΙΑΡΑΟΥΕΙΣΔΕΤΗΝΑΝΑΓΡΑΦΗΝΤΩΝΣΤΗΛΩΝΔΟΤ
ΩΟΤΑΜΙΑΣΤΟΥΔΗΜΟΥ:ΔΔ:ΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΕΡΑΣ
ΤΗΣΣΤΗΛΗΣΕΚΤΩΝΕΙΣΤΑΚΑΤΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΑΝΑ
ΛΙΣΚΟΜΕΝΩΝΤΩΙΔΗΜΩΙ

ΛΟΗΙΚΑΙΤΡΙΑΚΟΣΤΗΙ:
/// /// ' Ο Ι Τ Ο ..

Θεοί. | Ἐπὶ Νικοκράτους ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰγηΐδος | πρώτης πρυτανείας, ἧ Ἀρχέλας Χαιρίου Παλ|ληνεὺς ἐγραμμάτευεν, Μεταγειτνιῶνος ἐνά|τῃ ἱσταμένου, ἐνάτῃ καὶ τριακοστῇ τῆς | πρυτανείας, τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Νικί|ας Θημακιεύς, ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Χαιρωνίδ|ης Λυσανίου Φλυεὺς εἶπεν· περὶ ὧν ὁ δῆμος πρ|οσέταξεν τῇ βουλῇ προβουλεύσασαν ἐξεν|εγκεῖν περὶ Πυθέου καθότι τιμηθήσεται ὑπ|ὸ τοῦ δήμου, τύχῃ ἀγαθῇ, δεδόχθαι τῷ δήμω|ι, ἐπειδὴ Πυθέας αἱρεθεὶς ἐπὶ τὰς κρήνας τῶ|ν τε ἄλλων τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπιμελεῖται καλ|ῶς καὶ φιλοτίμως, καὶ νῦν τήν τε πρὸς τῷ τοῦ | Ἄμμωνος ἱερῷ κρήνηγ καινὴν ἐξῳκοδόμηκ|εν καὶ τὴν ἐν Ἀμφιαράου κρήνην κατεσκεύακ|εν, καὶ τῆς τοῦ ὕδατος ἀγωγῆς καὶ τῶν ὑπονόμ|ων ἐπιμεμέληται αὐτόθι, ἐπαινέσαι Πυθέαν | Σωσιδήμου Ἀλωπεκῆθεν, ἐπειδὰν τὰς εὐθύνα|ς δῷ, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνω|ι ἀπὸ X δραχμῶν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσ|ύνης τῆς περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν κρηνῶν, ὅπ|ως ἂν καὶ οἱ ἄλλοι οἱ [ἀ]εὶ χειροτονούμενοι ἐ|πὶ τὰς κρήνας φιλοτιμῶνται ἕκαστοι εἰς τὸ|ν δῆμον. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα καὶ τὸ | τῆς βουλῆς εἰς στήλας λιθίνας δύο τὸν γρα|μματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν καὶ στῆσαι μία|ν μὲν ἐν τῷ τοῦ Ἄμμωνος ἱερῷ, μίαν δὲ ἐν Ἀνφ|ιαράου· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν δότ|ω ὁ ταμίας τοῦ δήμου ΔΔ δραχμὰς ἑκατέρας | τῆς στήλης ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ ψηφίσματα ἀνα|λισκομένων τῷ δήμῳ.

[ἔδοξεν τῇ βουλῇ, ὀγ]δόῃ καὶ τριακοστῇ | [τῆς πρυτανείας, ...

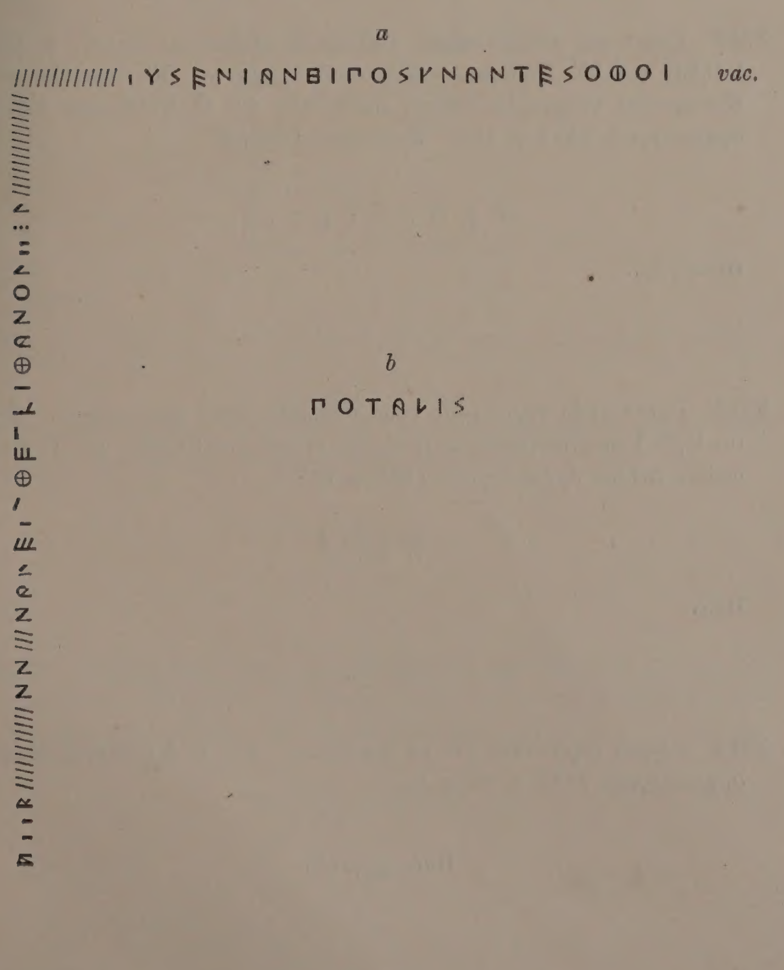
Nicocrates archon Atheniensium in magistratu fuit Ol. 111, 3 (a. 333/2 a. Chr. n.).

3500 Herma sine capite, a. 1,45, l. 0,26, c. 0,19. Collum et capilli demissi eximia arte elaborata. Inventus lapis in orchestra theatri quod fuit in Amphiaraio Oropiorum. Ed. B. I. Leonardos Ἐφ. ἀρχ. περ. III, 1889 p. 1 n. 24.

Σ Τ Ρ Ο Μ Β Ι Χ Ο Σ
Ε Π Ο Ι Ε Σ Ε Ν
Α Θ Ε Ν Α Ι Ο Σ

Στρόμβιχος | ἐποίησεν | Ἀθηναῖος.

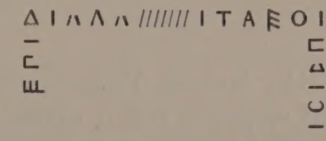
3501 Magnus lapis eius generis, quod vocatur πῶρος, a. 1,05, l. 0,72, c. 0,40. Pars postica et latus dextrum laevigatum. In fronte margo, qui a sinistra et superiore parte titulum *a* habet, linea insculpta a reliqua planicie separatur. In interiore planicie praeter titulum *b*, qui est prope marginem sinistrum, figurae quaedam lineis insculptis descriptae. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

[Πωταλὶς] ἀ[νδ]ρ[ὶ φίλῳ στάλ]αν ἐ[πέ]θη[κε] θανό[ντι]
Μ[αντιθέῳ], ξενίαν ἱπποσύναν τε σοφῷ.

Sic hoc epigramma restituendum existimo; nomen viri quale fuerit pro certo definiri nequit, ac ne illud quidem dubitatione caret, quod sumpsi Πωταλίς (*b*) uxoris nomen esse. Ceterum vocabulum στάλαν, quod reposui, a litterarum ductibus, quos Lollingius enotavit, non uno nomine discrepat. Multo propius ad eos accederet [μ]ν[ᾶμ]αν, sed id sic usurpari posse pro μνᾶμα vel μναμεῖον non puto.

3502 Lapis qui dicitur πῶρος, altitudine, latitudine, crassitudine 0,20, inferiore parte latiore, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Ἐπὶ . . . . ίταε . . . .

Lollingius hunc lapidem eundem esse existimat, in quo editor Graecus Ἐπὶ Διοφάντῳ (n. 3547) legere sibi visus sit. Sed etsi hic illic in his titulis sepulcralibus exscribendis erratum est (v. adn. ad n. 3515), tamen hi duo adeo inter se discrepant, ut lapides diversos esse appareat, praesertim cum etiam alios cippos Tanagraeos, quorum inscriptiones in Δελτίῳ publici iuris factae erant, Lollingius reperire non potuerit.

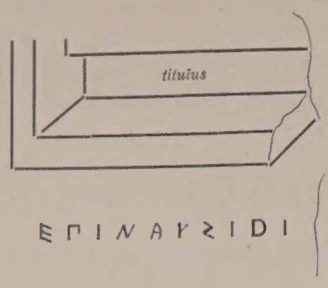
3503 Lapis qui dicitur πῶρος, fractus a sinistra, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

| Ϝ Ε Π Ο Ν Ο Α Ι

[Ἐπὶ . . . . .]ονόαι.

3504 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,35, l. 0,35, fractus a dextra, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apogra-

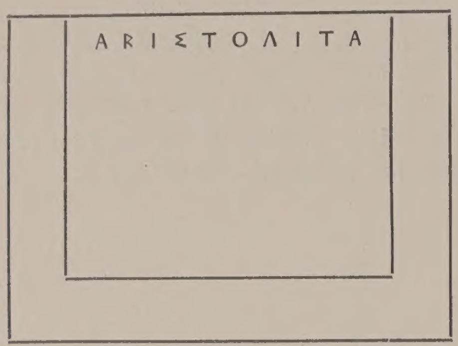
pho litteris minusculis ed. P. Kabbadias *Δελτίον ἀρχαιολογικὸν* 1888 p. 155 n. 1. Exscripsit Lolling.

ΕΠΙΝΑΥΣΙDΙ

Ἐπὶ Ναυσιδί[κοε].

3505 Tabula lapidis qui dicitur *πῶρος*, a. 0,80, l. 0,91, c. 0,35. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias *Δελτίον ἀρχαιολογικὸν* 1888 p. 155 n. 6. Exscripsit Lolling.

Ἀριστογίτα.

3506 Cippus sepulcralis inventus Tanagrae (*Skimatari*). Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias *Δελτίον ἀρχαιολογικὸν* 1888 p. 155.

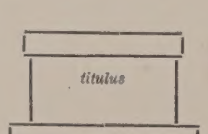
Ἀρισστοτέλες.

3507 Fragmentum tabulae lapidis qui vocatur *πῶρος*, a. 0,23, l. 0,31, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕRΘΤΕΙϹ///////////

Ἐρότειο[ς].

3508 Basis lapidis qui vocatur *πῶρος*, figura cubi, a. 0,32, l. 0,28 a superiore, 0,31 ab inferiore parte. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΑΠΙΜΟΤΙΛVΞ

Εὐγιτονίδα. Videtur nominativus esse ut Πυθιονίκα n. 1888, Καλλέα n. 1889, Μογέα n. 3467. Nam meri genetivi usus cum omnino in Boeotia quidem tam antiqua aetate inauditus sit, tum is casus in -αο cadere debebat.

3509 Tabula lapidis calcarii leucophaei nigricantis cum aëtomate, a. 1,30, l. 0,68—0,73, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias *Δελτίον ἀρχαιολογικὸν* 1888 p. 131. Exscripsit Lolling.

ΕΥDΟRΟΣ

Εὔδωρος.

3510 Lapis qui dicitur *πῶρος*, elaboratus in formam lectuli, a. 0,52, l. 0,92, c. 0,62, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΕVϜΑΕΝ///ΤΑ

Εὐϝαεν[έ]τα.

3511 Basis lapidis qui vocatur *πῶρος*, figura cubi, a. 0,33, l. 0,25. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

ΘΕΙΟϜΙΟΤυ///

Θειοϝίοτο[ς]. Aliter hic titulus legi nequit, si omnes litteras recte a Lollingio lectas statuas, qua de re non est cur dubitetur, etsi nomen sane mirum est.

3512 Lapis qui dicitur *πῶρος*, elaboratus in formam lectuli, a. 0,50, l. 0,85, c. 0,65, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias *Δελτίον ἀρχαιολογικὸν* 1888 p. 155. Exscripsit Lolling.

ΠΕDΑΝΓΕΛΙΣ

Πεδανγελίς.

3513 Parva stela sepulcralis cum aëtomate, infra quod titulus. Erutus lapis Tanagrae (*Skimatari*) die 29. mensis Iunii 1888. Ed. P. Kabbadias *Δελτίον ἀρχαιολογικὸν* 1888 p. 109.

ΠΑΙΣ

Παΐς.

3514 Cippus sepulcralis erutus Tanagrae. Ed. P. Kabbadias *Δελτίον ἀρχαιολογικὸν* 1888 p. 46 n. 6.

Παῖς χρηστός.

3515 Cippus sepulcralis inventus Tanagrae (*Skimatari*). Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 181, γ'.

Πάναλος.

Hoc nomen recte se habere, mihi persuadere non possum, praesertim cum in titulis Tanagraeis sepulcralibus ibidem editis haud pauci errores Lollingii demum, qui hunc lapidem non vidit, accuratioribus apographis emendati sint. Maxime probabile est παίλλος in lapide esse, cuius vocis litteras Π cum Ν et priorem Λ cum Α facillime confundi potuisse non est. Duplex ἰῶτα etiam in titulo n. 703 est.

3516 Fragmentum tabulae lapidis calcarii leucophaei nigricantis, a. 0,12, l. 0,25, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 109. Exscripsit Lolling.

Κ Ο Ρ Ι Λ Λ Α

Κόριλλα. Cf. adn. ad n. 690.

3517 Cippus sepulcralis inventus Tanagrae (*Skimatari*). Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 170, ε'.

Ἀνιοχ.....

3518 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,45, c. 0,35, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 156 n. 2. Exscripsit Lolling.

Ἀρίστων.

3519 Cippus sepulcralis effossus Tanagrae (*Skimatari*). Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 46 n. 3.

Βῖθους.

3520 Fragmentum tabulae lapidis caerulei nigricantis, a. 0,30, l. 0,25, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 108. Exscripsit Lolling.

/// Α Μ Ο Κ Λ Ε Ι Σ

[Δ]αμοκλεῖς.

3521 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,60, l. 0,30, fracta in duas partes, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 108. Exscripsit Lolling.

Δ Α Φ Ν Η Ο Σ

Δαφνῆος.

3522 Tabula lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, a. 0,97, l. 1,55. Alterum nomen consulto deletum. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 130. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ι Σ Φ //////////////

Διοκλεῖς Φ.......

3523 Cippus sepulcralis effossus Tanagrae (*Skimatari*). Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 46 n. 9.

Διονυσία.

3524 Tabula lapidis calcarii caerulei nigricantis, a. 1,20, l. 0,44, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 46 n. 8. Exscripsit Lolling.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ

Διονύσιος.

3525 Cippus sepulcralis effossus Tanagrae (*Skimatari*). Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 46 n. 7.

Διοσκουρίδας.

3526 Lapis qui olim operculum sepulcri efficiebat, erutus die 12. mensis Iulii a. 1888 Tanagrae (*Skimatari*). Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 129.

Ἐπιχαρμίδας.

3527 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,68, l. 0,30, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 127, β'. Exscripsit Lolling.

Ε Ρ Μ Α ι υ Σ

Ἑρμαῖος.

3528 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,78, l. 0,28, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 170, η'. Accuratius exscripsit Lolling.

Ε Υ Α Μ Ε Ρ Ι Σ

Εὐαμερίς.

3529 Tabula marmoris Pentelici cum aëtomate, a. 053, l. 0,24, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 170, α'. Exscripsit Lolling.

Ε Υ Ν Ο Σ Τ Α

Εὐνόστα.

3530 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,57, c. 0,25, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 181, β'. Exscripsit Lolling.

Ζ Ο Υ Δ Ι Π Π Α

Ζουδίππα.

3531 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,47, l. 0,20, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 170, β'. Exscripsit Lolling.

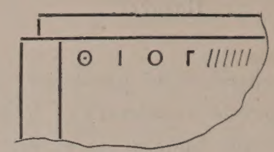
Ζώπυρος.

3532 Tabula lapidis qui dicitur πῶρος cum aëtomate et acroteriis, a. 0,47, l. 0,26, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 170, γ'. Exscripsit Lolling.

Θ Ε Β Α Δ Α Σ

Θειβάδας.

3533 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος, elaborati in formam lectuli. Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Exscripsit Lolling.

Θιογ......

3534 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 1,30, l. 0,38, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 155 n. 3. Exscripsit Lolling.

Θ Ι Ο Ξ Ε Ν Α

Θιοξένα.

3535 Tabula lapidis calcarii caerulei nigricantis, a. 0,53, l. 0,23, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 84. Exscripsit Lolling.

Κ Α Λ Ι Ο Υ Κ Ι Ο Ν

Καλιούκιον.

3536 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,60, l. 0,38, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 155 n. 4. Exscripsit Lolling.

Κ Α Φ Ι Σ Ι Σ

Καφισίς.

3537 Tabula fracta lapidis caerulei nigricantis, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 181, ε'. Exscripsit Lolling.

Μ Ε Λ Ι Τ Α

Μελίτα.

3538 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,56, l. 0,25, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 127, γ'. Exscripsit Lolling.

Π Α Ρ Θ Ε Ν Α

Παρθένα.

3539 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,60, l. 0,23, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 34. 46 n. 2. Exscripsit Lolling.

ΓΙΣΤΑ

Πίστα.

3540 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,85, l. 0,35, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 170, ς'. Exscripsit Lolling.

ΤΟΛΕΜΩΝ

Πολέμων.

3541 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,90, l. 0,38, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 46 n. 4. Exscripsit Lolling.

ΓΡΟΣΤΑΤΗΡΙΣ

Προστατηρίς. Eundem esse lapidem ac n. 1363 compluribus de causis non est probabile.

3542 Tabula lapidis calcarii caerulei nigricantis, a. 0,80, l. 0,30, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 170, ζ'. Exscripsit Lolling.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ

Σέλευκος.

3543 Cippus sepulcralis effossus Tanagrae (*Skimatari*). Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 46 n. 5.

Σωτηρίχα χρηστά.

3544 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,75, l. 0,35, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 127, α'. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙΣ

Τιμοκράτεις.

3545 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,24, l. 0,23, fracta in duas partes, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 170, ϑ'. Multo accuratius exscripsit Lolling.

ΦΗΝΑΡΕΤΑ

Φηναρέτα.

3546 Tabula lapidis caerulei nigricantis, a. 0,60, l. 0,30, Tanagrae (*Skimatari*) in museo. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 181, ς'. Exscripsit Lolling.

ΙΑΡΩΝ
ΚΑΡΩΝΟΣ

Ἰάρων | Κάπωνος.

3547 Cippus sepulcralis erutus Tanagrae (*Skimatari*). Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 181, α'.

Ἐπὶ
Διοφάντωι.

Cf. adn. ad n. 3502.

3548 Marmor album, a. 0,26, l. 0,26 (a superiore parte), c. 0,06, supra integrum, item a sinistra, sed ita ut ternae aut quaternae litterae propter superficiem detritam evanuerint, fractum a dextra et ab inferiore parte, inventum mense Aprili a. 1889 Plataeis in acervo lapidum iuxta ecclesiam desertam quae maxime ad occidentem vergit inter eas, quae intra muros oppidi antiqui sitae sunt. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 109 n. VII.

ΟΚΙΜΙΟΣ
ΣΟΜΙΚΟΥΣ
vac. ΔΟΛΙΧΟ
ΠΑΡΘΕΝΟ
\ΗΑΠΕΡΙ
vac. Τ
///////// ΟΥ
//////////////
vac. //////
ΛΥΣΙ

Recensum victorum esse perspexerunt editores, sed supplere non sunt conati. Quae dispici possint haec sunt:

[. . . . . Δ]οκίμιος
[. . . . παῖδας Ἰ]σ[θ]μικούς
δόλιχο[ν]
Παρθενο . . . . . .
. ηα Περι . . . . . .
τ . . . . .
. . . . . ου
. . . . . .
. . . .
Λυσι . . .

Vs. 1 cogitaveris de Docimeo Phrygiae oppido, a cuius nomine sane alibi ethnica Δοκιμεύς et Δοκιμηνός derivari solent.

3549 Basis marmorea, a. 0,335, l. 0,94, c. 0,525; litterae a. 0,0475. Aversa planicies lapidis excavata. Inventus lapis in ea ex ecclesiis desertis Plataearum, quae est intra oppidum maxime ad occidentem

solem. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 108 n. III.

ΗΠΟΛΙΣ ΗΡΩΙΣΣΑΝ
ΜΟΣΧΕΙΝΑΝΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ

Ἡ πόλις ἡρώισσαν | Μοσχεῖναν Ἀριστίωνος.

In uno ex angustioribus lateribus littera Ξ incisa est.

3550 Marmor fractum a sinistra, a. 0,58, l. 1,45, c. 0,19, inventum mense Aprili a. 1889 in apside ecclesiae dirutae S. Demetrii, quae est iuxta ipsos Plataearum muros ab orientali parte. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 110 n. IX.

ΑΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΛΑΜΑΙϹΠΟϹΙΟϹ
ΕΡΑϹΑΞΙΟΝΩΜΕΓΑ.ΑΙΡΙϹ
ΧΟΝΕΥΡΑΜΕΝΗ
ΩϹΑΝΘΕ.ΝΙΛΛϹΚΟΝΤΟ
ΤΕΔΑΜΝΑΜΕΝΗΝ
ΠΑΝΤΕ.ΕΙΝΟΔΕΙΤΑΙϹ
ΕΚΛΕΙϹΕ.ΥΡΑϹ

Horum distichorum elegiacorum restitutionem Allenus cum editoribus communicavit; quam cum ipse non nisi generalis carminis sententiae adumbrandae causa excogitatam dicat, non est cur quae in eius conamine minus placent indicemus aut mutemus. Certi utique nihil restituere licet.

[Μνῆμα τόδ' εὔτυκτον, Κλεοβούλη, δῖ]α γυναικῶν,
[εἴργασται κεδνοῦ ταῖς πα]λάμαις πόσιος.
[εἰκόνα δ' ἔστησεν, γ]έρας ἄξιον, ῷ μέγα [χ]αίρ(ε)ις,
[τιμὴν τῆς ἀρετῆς δίπτυ]χον εὑραμένη.
[πάντες γάρ σε βροτοὶ ζ]ῶσαν θε[ὸ]ν ἱλάσκοντο,
[νῦν δὲ σέβουσι νόσῳ κηρί] τε δαμναμένην,
[τύμβον ἀγαζόμενοι δῆλο]ν πάντε[σσ]ιν ὁδείταις,
[τοῦ γαμέτης στυγναῖς χερσὶν] ἔκλεισε [θ]ύρας.

3551 Fragmentum basis marmoreae, a. 0,53, l. 0,77, c. 0,70, inventum mense Aprili a. 1889 in ea ex ecclesiis dirutis sitis intra muros antiqui Plataeensium oppidi, quae maxime ad occidentem solem vergit. Planicies antica, quae inscriptionem habet, excavata. Litterae altae 0,03. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 109 n. IV.

ΑΝΔΡ
ΕΛ
ΤΥΜΕ
ΚϹ

Ἄνδρ[α ⏑ – ⏖ – ⏖ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓]
ελ ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
τύμ[βος ἔχει ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏓]
κο ⏖ – ⏖ – – ⏑⏑ – ⏑⏑ –

3552 Marmor fractum a sinistra, a. 0,51, l. 0,51, c. 0,13, inventum mense Aprili anni 1889 Plataeis in ecclesia diruta S. Demetrii quae est extra urbem ab orientali parte iuxta ipsa moenia. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 111 n. X.

ЄΝΠ
ΠΟ
ΟϹΜЄ
ΘΗ

Duorum distichorum elegiacorum initia haec esse monuerunt editores.

3553. 3554 Stela marmorea ornata anthemio et rosis duabus, litterae altae 0,35—0,40, in postremo versu 0,25—0,30. Inventus lapis mense Aprili anni 1889 Plataeis in ecclesia diruta S. Demetrii quae est extra urbem antiquam ab orientali parte iuxta ipsa moenia. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 111 n. XI.

(3553) ΕΠΙ
ΑΦΡΟΔΙϹΙΑ

rosa *rosa*

ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ
(3554) ΑΘΑΝΙΧΑ

3553 Ἐπὶ | Ἀφροδισίᾳ | Διονυσίου.
3554 Ἀθανίχα.

3555 Marmor immissum pavimento eius ex ecclesiis dirutis sitis intra muros antiqui Plataeensium oppidi, quae maxime ad occidentem vergit, inventum mense Aprili anni 1889. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 109 n. VI.

Ε
ΚΑΛΛΙ

Ἐ[πὶ] | Καλλι......

3556. 3557 Stela marmorea cum acroterio et rosis duabus, a. 0,88, l. 0,53, c. 0,17, inventa mense Aprili anni 1889 Plataeis in fundamentis ecclesiae dirutae S. Nicolai, quae est extra muros urbis antiquae. Titulus n. 3556 incisus litteris altis 0,03. Infra eum posteriore aetate titulus n. 3557 neglegenter exaratus est litteris aliquanto minoribus (a. 0,02). Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 108 n. I.

(3556)
ΛΙΓΥΡΟΝ

(3557)
ΕΠΙ
ΟΡΩΑΕΔΕΙ

3556 *Λίγυρον.* Hoc meri accusativi in titulo sepulcrali usurpati exemplum existimant editores; sed apparet nominativum potius esse nominis muliebris, quod proprie adiectivi nominis genus neutrum est.

3557 Ἐπὶ | Ὀρ[ο]α[ν]δεῖ scripserim cum quia haec lenissima restitutio est tituli, quem et integrum et recte exscriptum summa cum asseveratione testantur editores, tum quia ethnica, quae in nominum propriorum usum abierunt, apud Graecos perfrequentia sunt.

3558 Marmor a. 0,64, l. 0,51, c. 0,25; litterae altae 0,05. Inventus lapis mense Aprili anni 1889 Plataeis in ecclesia deserta S. Nicolai, quae est extra muros oppidi antiqui ab orientali parte. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 108 n. II.

ΕΠΙ
ΣΩΤΑ

Ἐπὶ | Σωτᾷ.

3559. 3560 Fragmentum marmoris albi, a sinistra integrum, a reliquis partibus mutilatum, a. 0,14, l. 0,145, c. 0,06, inventum mense Aprili anni 1889 prope eam ex ecclesiis desertis intra muros antiqui Plataeensium oppidi sitis, quae maxime ad occidentem spectat. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 110 n. VIII.

(3559) ΠΙΣΩ
(3560) ΕΠΙΕΒΙ'

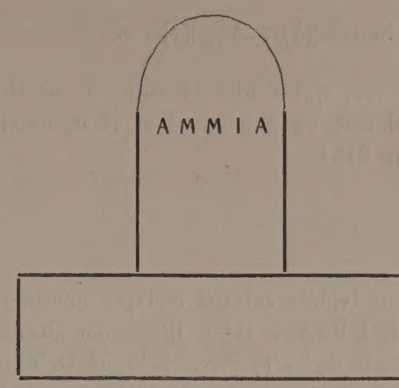
3559 [Ἐ]πὶ Σω......
3560 Ἐπὶ Ἐβ.......

3561 Fragmentum marmoris, inventum mense Aprili anni 1889 Plataeis in ecclesia diruta S. Demetrii, quae est extra urbem antiquam ab occidentali parte iuxta ipsa moenia. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 111 n. XII.

ΤΥΧΙΚΟΥϹ
ϹΜΟΝ

Vs. 1 genetivus Τυχικοῦ agnoscitur, quod admonet tituli item Plataeensis n. 1682 [ὁ δεῖνα ἐκ τ]ῶν ἰδίων τῷ ἁγίῳ Τυχι[κῷ]. Quare hunc quoque titulum Christianum esse et ad eundem sanctum referri probabile est.

3562 Monumentum sepulcrale marmoreum ita conformatum, ut inferior pars latior quadrangula (a. 0,23, l. et c. 0,28) sustineat cylindrum a superiore parte convexum, a. 0,34, in circuitu 0,495, sed ita ut haec omnia ex uno lapide elaborata sint. In vico *Charadrás* sito in itinere quod Thebis Thisbam fert sibi ab agricola quodam, qui prope vicum invenisset et domum suam deportasset, monstratum refert I. C. Rolfe, qui edidit *The American journal of archeology* VI (1890) p. 121.

Ἀμμία.

Thespiensem existimo titulum, cum quia via Thebis Thisbam vix alia fuit nisi per agrum Thespiensem, tum quia a Rolfio eundem vicum designari probabile est, cuius nomen alii accuratius *Karatás* scribunt.

3563 Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum praeter latus sinistrum, a. 0,19, c. 0,27, litterae altae 0,014 et in versu postremo 0,036. Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia diruta ἁγίας Τριάδος. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 118 n. VII.

ΝΥΝΔЄ
ΦΟΥϹΚΟΝ
ΠΑΡЄΧΟΜЄΝ
ΤΟΙϹΠΡΟΔΟΞΑ
ϹΤЄΙΛΑΤЄΒЄΒΑΙΑ
ΒΟΥΛЄΥΜЄΝΑΚΑΙΔ
ΙϹΦΟΥϹΚΟΝΤЄΙΜΗ
..'ΚΑΓΩΠΡΟϹЄΠΙΚ
ᵛΗΦΙϹΜ

...... | νῦν δὲ .... | Φοῦσκον .... | παρέχομεν .... | τοῖς προδόξα[σι ...... ἐπε]|στείλατε βέβαια [............ βε]|βουλευμένα καὶ δ[εδογμένα ....|..]ς Φοῦσκον τειμη ....|... κἀγὼ προσεπικ[υρώσω(?) ...]. Ψήφισμ[α ....].

Cum epistulam imperatoris aut magistratus Romani esse appareat, proclivis est suspicio, frustulum hoc esse eiusdem lapidis cuius fragmenta duo supra n. 2226. 2227 exstant, alia a Tarbellio et Rolfio Thisbis inventa sunt (vide infra). Sed id propterea non credo, quia perquam mirum esset, homines qui eodem loco illos lapides et hunc eruerunt, communionem originis non observasse. Qui quum hanc inscriptionem separatim ediderint, quin certis in ipso lapide indiciis eam alius tabulae esse perspexerint non dubito.

3564 Basis cum excavatione quadrangula in superficie, a. 0,99, l. 0,44, c. 0,24; litterarum altitudo 0,025. Lapis admodum detritus, ut titulus legi non possit nisi ex parte. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 120 n. XV.

ΩΝΟΣ
ΑΡΤΑΜΙ
ΟΣΑΓΡΟ
ΕΡΑΣ

[᾿Απόλλ]|ωνος, | ᾿Αρτάμι|[δ]ος ᾿Αγρο|[τ]έρας.

Supplevi. Editores, qui a titulo restituendo abstinuerunt, dedicatoriam esse inscriptionem existimant. Sed ei opinioni obstat casus genetivi usus. Cf. n. 2454.

3565 Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum praeter latus sinistrum, a. 0,33, l. 0,28, c. 0,28, litterarum altitudo 0,05. Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia ἁγίας Τριάδος. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 114 n. V.

ΚΛΑΥ∠
ΚΑΙΗΘΥΙ
ΔΙΩΝΕΠΟ

Editores haec sic refingunt: Κλαυδ[ίαν ὁ ἀνὴρ(?)] | καὶ ἡ Θυ[γάτηρ]. | Δίων ἐποίησεν. Sed aliud monstrat titulorum item Thisbensium n. 2233. 2234. 2236. 2237 comparatio. Quare hanc potius fuisse tituli formam manifestum est: [Θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ τῇ πόλει Κλαύδιος .... καὶ οἱ υἱοὶ] | Κλαύδ[ιος .... καὶ ......] | καὶ ἡ Θυ[γάτηρ Κλαυδία .. ... ἐκ τῶν ἰ]|δίων ἐπο[ίησαν]. Cave igitur Dionis nomen ex hoc titulo in indicem statuariorum Graecorum rettuleris.

3566 Marmor a. 0,8, l. 0,45, c. 0,34; litterarum altitudo 0,03. Fuit immissum pavimento ecclesiae dirutae τοῦ ὁσίου Λουκᾶ, quae est Thisbae (*Kakosi*). Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 119 n. XII.

ΑΓΓΙΣΙΑΣ

᾿Αγ[ε]ισίας.

3567 Marmor a. 0,82, l. 0,475, c. 0,33; litterarum altitudo 0,03. Inventus lapis in ecclesia diruta τοῦ ὁσίου Λουκᾶ, quae est Thisbae (*Kakosi*), ubi immissus fuit pavimento. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 119 n. X.

ΑΠ.ΛΛΟΔΩΡΟΣ

᾿Απ[ο]λλόδωρος.

3568 Lapis a. 0,9, l. 0,49, c. 21; litterarum altitudo 0,04. Thisbae (*Kakosi*) in ecclesia diruta ἁγίας Κυριακῆς. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 120 n. XIV.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΧΑΙΡΕ

᾿Αφροδισία | χαῖρε.

3569 Marmor a. 0,77, l. 0,45, c. 0,30, inscriptum litteris altis 0,03. In superficie excavatio rotunda (diameter 0,14). Immissus lapis pavimento ecclesiae desertae ἁγίας Τριάδος, quae est Thisbae (*Kakosi*). Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 113 n. I.

ΕΥΘΥΝΙΔΑΣ

Εὐθυνίδας.

3570 Marmor a. 0,765, l. 0,525, c. 0,28; litterae altae 0,023. In pavimento ecclesiae desertae ἁγίας Τριάδος, quae est Thisbae (*Kakosi*). Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 113 n. II.

FΙΣ.ΛΑΟΣ

Ϝισ[ό]λαος.

3571 Lapis a. 0,78, l. 0,49, c. 0,19, immissus pavimento ecclesiae desertae ἁγίας Τριάδος, quae est Thisbae (*Kakosi*). Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 114 n. III.

ΖΩΠΟΥΡΟΣ

Ζώπουρος.

3572 Marmor a. 0,87, l. 0,5, c. 0,34; litterarum altitudo 0,04. Fuit immissum pavimento ecclesiae dirutae τοῦ ὁσίου Λουκᾶ, quae est Thisbae (*Kakosi*). Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 119 n. XI.

ΟΕΟΦΑΝΙ,

[Θ]εοφάνι[α].

3573 Marmor a. 0,83, l. 0,49, c. 0,37, quod fuit immissum pavimento ecclesiae desertae τοῦ ὁσίου Λουκᾶ, quae est Thisbae (*Kakosi*). Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 118 n. VIII.

ΚΑΛΛΙΓΙΤΙΣ

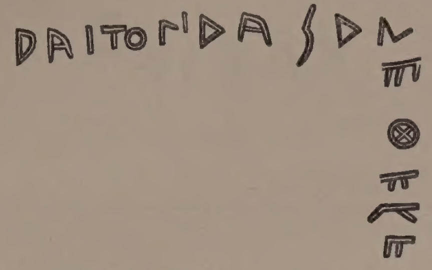
Καλλιγιτίς.

3574 Marmor a. 0,98, l. 0,52, c. 0,34; litterarum altitudo 0,04. Lapis fuit immissus pavimento ecclesiae dirutae τοῦ ὁσίου Λουκᾶ, quae est Thisbae (*Kakosi*). Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archeology* VI (1890) p. 118 n. IX.

ΚΛΗΝΕΤΟΣ

Κλήνετος.

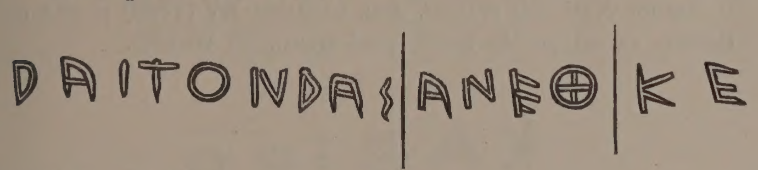
3575 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 388 n. 4. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

Δαιτώνδας ἀνέθειϰε. Cf. n. 2457.

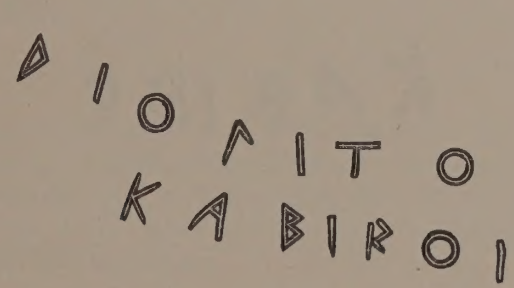
Ex ingenti numero monumentorum inscriptorum, quae nuper in fano Cabiri prope Thebas eruta sunt, primum locum assignavi figuris aheneis (n. 3575—3594), quae omnes tauros repraesentant praeter discoboli effigiem n. 3590. Praeter haec viginti ibidem inventa sunt tria similia opera, quorum titulos supra habes n. 2457. 2458. 2459.

3576 In effigie tauri ahenea, inventa in delubro Cabiri prope Thebas, titulus percurrens per tria basis latera. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 389 n. 5. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

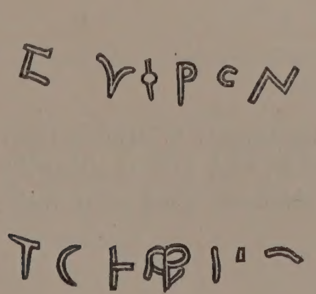
Δαιτώνδας ἀνέθ(ει)ϰε.

3577 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1891) p. 390 n. 12. Edimus ex ectypis chartaceis compluribus, quae misit Wolters.

Διογίτω[ν] | Καβίροι.

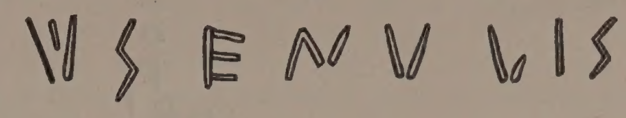
3578 In duobus lateribus corporis tauri ahenei inventi in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 391 n. 21. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

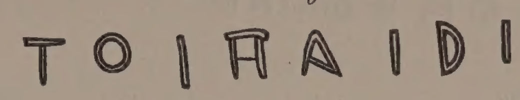
Εὔφρων | το[ῖ] Καβίρο[ι].

3579 In duobus lateribus tauri ahenei inventi prope Thebas in delubro Cabiri. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 389 n. 8. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

a

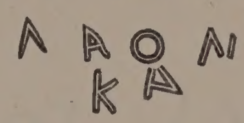
b

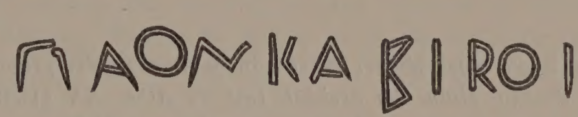
Ξενυλὶς | τοῖ παίδι.

3580 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 190 n. 11. Edimus ex ectypo chartaceo, quod transmisit Wolters.

Πάων Κα(βίροι).

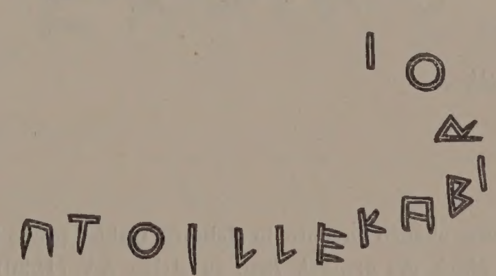

3581 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 389 n. 7. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

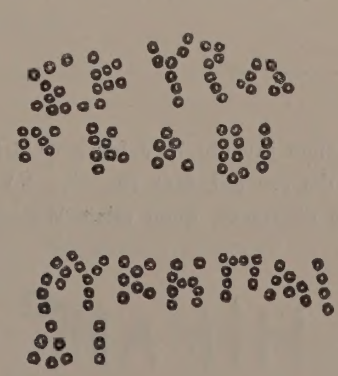
Πάων Καβίροι.

3582 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 389 n. 9. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

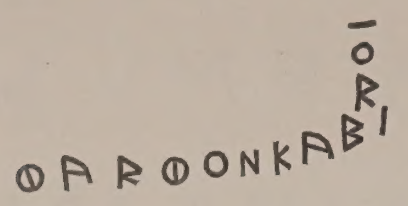
Πτωΐλλει Καβίροι.

3583 In duobus lateribus corporis tauri ahenei inventi in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 392 n. 23. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

Σκύρω|ν Καβί|ρυ ϰὴ παί|δι.

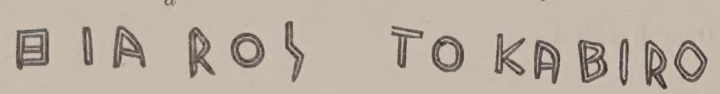
3584 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 390 n. 10. Edimus ex ectypo chartaceo, quod transmisit Wolters.

Φάρφων Καβίροι.

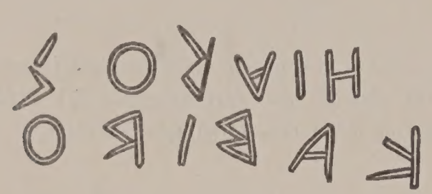
3585 In tauro aheneo invento prope Thebas in delubro Cabiri, in utroque corporis latere. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 388 n. 1. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

a *b*

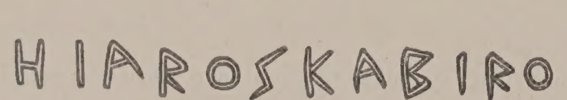
Ἰαρὸς τῶ Καβίρω.

3586 In tergo tauri ahenei inventi in delubro Cabiri prope Thebas, Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 388 n. 2. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

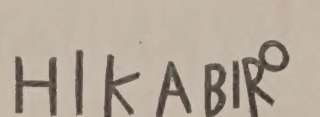
Ἰαρὸς | Καβίρω.

3587 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 388 n. 3. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

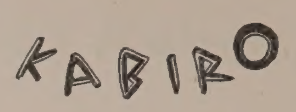
Ἰαρὸς Καβίρω.

3588 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 391 n. 17. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

Ἱ(αρὸς) Καβίρω.

3589 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 390 n. 13. Edimus ex ectypo chartaceo, quod transmisit Wolters.

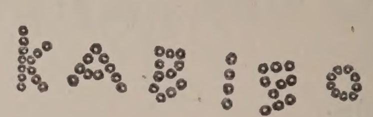
Καβίρω.

3590 In femore sinistro statuae parvae, repraesentantis discobolum, inventae in delubro Cabiri sito prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 390 n. 14. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

K A B I R O

Καβίρω.

3591 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 391 n. 18. Edimus ex ectypo chartaceo, quod transmisit Wolters.

Καβίρω.

3592 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 391 n. 19.

Καβίρω.

3593 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri sito prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 390 n. 16. Edimus ex ectypo chartaceo, quod transmisit Wolters.

K A

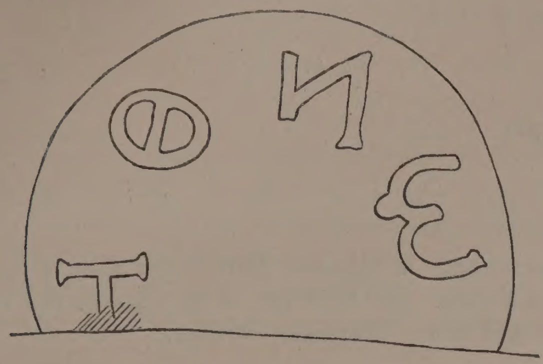
Κα(βίρω).

3594 In tauro aheneo invento in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 390 n. 15. Edimus ex ectypo chartaceo, quod misit Wolters.

H I

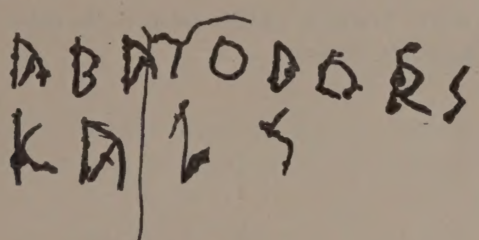
Ἱ(αρός).

3595 Titulus impressus in tegula inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Θη[βαί]ων.

3596 Fragmenta duo ansae canthari, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 410 n. 91. Exscripsit P. Arndt, qui definite affirmat titulum integrum esse.

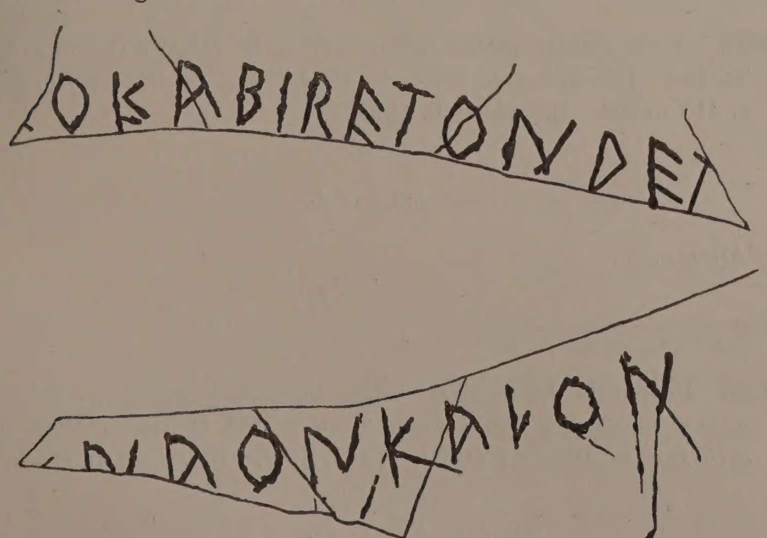
Ἀβαιόδωρ(ο)ς | καλ(ό)ς.

3597 Testa nigra; a superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

ΑΛΟΣ

[Ὁ δεῖνα κ]αλός.

3598 Fragmenta tria magni vasis fictilis nigri globi figura cum margine prominente et ansis. Prior tituli versus in margine, alter infra eum in ipso vase. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 407 n. 79. Exscripsit P. Arndt, qui alterum versum a dextra integrum esse testatur.

[φέρ]ω, Κάβιρε, τόνδε τ[ὸν ◡̄ – ◡ σοὶ]
[◡ – ◡ – ◡ – ◡ πρὸς] ναὸν καλόν.

3599 Fragmenta vasis fictilis magni ornati picturis nigris. Nomina ascripta singulis figuris, eodem tempore quo ipsae pictae sunt: Ad sinistram vir (*a*) volgari habitu, quem amplectitur mulier, deinde alia eiusdem generis sed minoris moduli figura (*b*) conversa ad sinistram. Sequitur puer (*c*) stans, item ad sinistram versus, hauriens ex cratere, deinde (*d*) deus barbatus accubans, cantharum manu tenens. In testa minore, quae eiusdem quidem vasis est, sed nusquam attingit reliqua fragmenta, caput (*e*) mulieris, ut quidem videtur. Exscripsit B. Graef.

a ΜΙΤΟΣ
ΚRΑΤΕΙΑ

b ΠRΑΤΟ◇ΛΑΟΣ

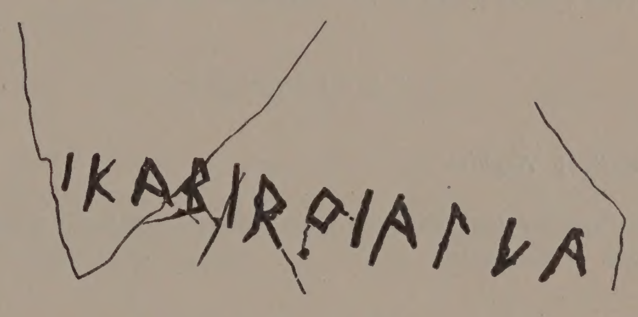
c ΠΑΙΣ

d ΚΑΒΙΡΟΕ

e ΣΑΤΥ

a Μίτος, Κράτεια. *b* Πρατόλαος. *c* Παῖς. *d* Κάβιρος. *e* Σατύ[ρα].

3600 Fragmenta duo marginis canthari, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 400 n. 24. Exscripsit P. Arndt.

[Το]ῖ Καβίροι Ἀγλα[ο . . . . . .].

3601 Testa canthari nigro colore inducta, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra mutilus. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 403 n. 44. Exscripsit B. Graef.

Α⊕ΑΝΟΔΟΤΟΣ

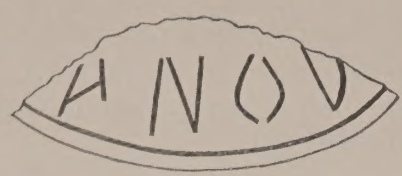
Ἀθανόδοτος [τοῖ Καβίροι].

3602 Testa canthari nigro colore inducta, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 403 n. 45. Exscripsit B. Graef.

Α⊗ΑΝ◇Δ◇

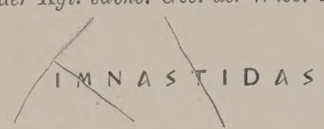
Ἀθανόδο[τος τοῖ Καβίροι].

3603 In superficie pedis vasis fictilis, supra ipsum marginem exteriorem. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 403 n. 46. Exscripsit B. Graef.

[᾽Αϑ]ανόδ[οτος τοῖ Καβίροι].

3604 Quattuor testae vasis, in quo neglegenter pictus erat currus cum equis colore nigro. A dextra titulus integer. Litteris minusculis ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 406 n. 71. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef. Cf. R. Meister *Ber. der Kgl. sächs. Ges. der Wiss.* 1890, I p. 11.

[᾽Α]ἱμναστίδας.

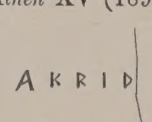
3605 Fragmentum marginis superioris canthari, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 401 n. 26. Exscripsit P. Arndt.

[Τοῖ Καβίρο]ι ᾽Ακριδίων.

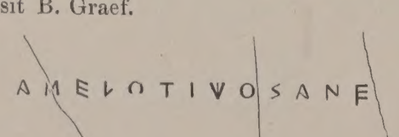
Szanto ᾽Ακρίδιον mulieris nomen hic agnovit, nec facile diiudicatur, utrum hoc an illud fuerit.

3606 Fragmentum vasis fictilis ornati figuris rubro colore satis neglegenter pictis. Magna praeterea pars vasis exstat cum pictura adulescentes stantes exhibente, sed nulla in ea conspicua sunt inscriptionis, cuius initium hoc frustulum continet, continuatae vestigia. Inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 406 n. 73. Exscripsit B. Graef.

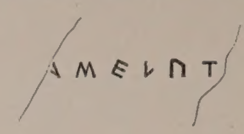
᾽Ακριδ[ίων τοῖ Καβίροι].

3607 Fragmenta tria marginis superioris canthari rubro colore inducti. Scriptura lectu difficilis. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 402 n. 35. Exscripsit B. Graef.

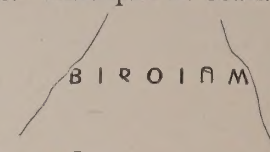
᾽Αμέλ[π]τιχος ἀνέ[ϑεικε].

3608 Fragmentum canthari nigro colore inductum, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 404 n. 52. Exscripsit B. Graef.

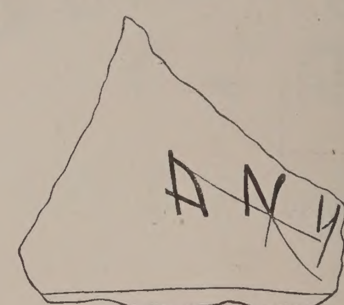
᾽Αμέλπτ[ιχος .....].

3609 Testa nigra. A superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 401 n. 30. Exscripsit B. Graef.

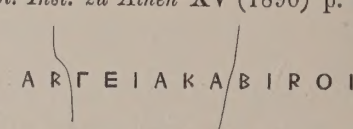
[Τοῖ Κα]βίροι ᾽Αμ[έλπτιχος].

3610 Testa nigra; titulus a sinistra integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

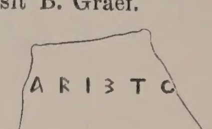
᾽Ανδ[ρ.....].

3611 Frusta tria canthari fictilis inducta colore nigro. Titulus insculptus integer est. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 397 n. 1. Exscripsit P. Arndt.

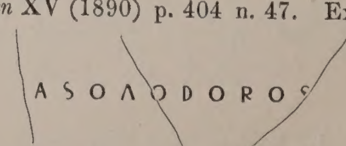
᾽Αργεία Καβίροι.

3612 Testa inducta colore nigro, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 415 n. 102. Exscripsit B. Graef.

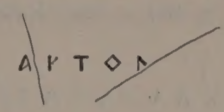
᾽Αριστο.....

3613 Fragmenta duo canthari colore nigro satis neglegenter inducti, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 404 n. 47. Exscripsit B. Graef.

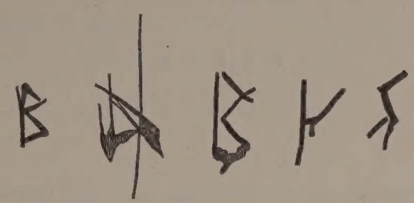
᾽Ασωπόδωρος .....

3614 Duo fragmenta marginis superioris canthari, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Exscripsit P. Arndt.

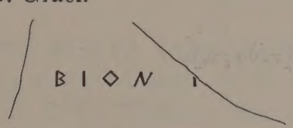
Αὐτόν[ομος] (?).

3615 Fragmentum vasis fictilis rubris figuris satis neglegenter pictis ornati, quae repraesentant adulescentes nudos saltantes. Titulus in interiore marginis parte. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 406 n. 72. Exscripsit B. Graef.

Βάβυς.

3616 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer videtur. Exscripsit B. Graef.

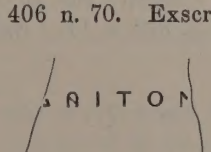
Βίων [τοῖ Καβίροι].

3617 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulum a sinistra integrum videri adnotavit B. Graef, qui exscripsit.

B O

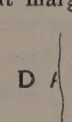
Βω . . . . .

3618 Fragmentum canthari nigri inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Litteris minusculis ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 406 n. 70. Exscripsit B. Graef.

[Δ]αιτών[δας τοῖ Καβίροι]. Cf. n. 2457. 3575. 3576. 3619.

3619 Frustulum canthari nigri inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

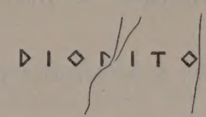
Δα[ιτώνδας τοῖ Καβίροι]. Supplementum incertum est, sed non improbabile propter frequentiam donorum ab hoc potissimum homine dedicatorum (cf. adn. ad n. 3618).

3620 Parvus cantharus niger, qui exstat integer. Inferiorem partem cingit titulus per duo latera divisus, sed ita ut alterius lateris litterae duae postremae propter ansam paullo inferiore loco incisae sint quam reliquae. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 407 n. 78. Exscripsit B. Graef.

DIOΓITAΓAIΡI KABIRO

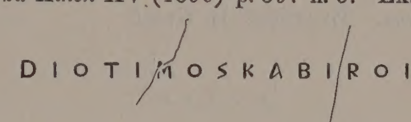
Διογίτα παῖδι Καβίρω.

3621 Fragmenta duo canthari nigri. Titulus a sinistra integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 404 n. 51. Exscripsit B. Graef.

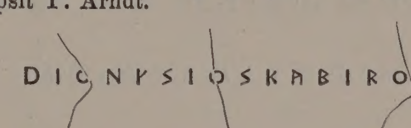
Διογίτω[ν τοῖ Καβίροι]. Cf. n. 3577.

3621a Fragmenta tria vasis alti et tenuis cum una ansa. Supra titulum linea, quae colore nigro non tincta rubrum ipsius argillae colorem habet. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 397 n. 3. Exscripsit P. Arndt.

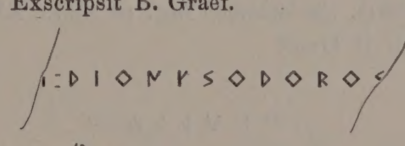
Διότιμος Καβίροι.

3622 Fragmenta tria marginis canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A sinistra titulus integer. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 398 n. 5. Exscripsit P. Arndt.

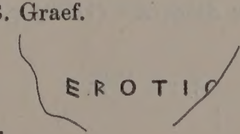
Δι[ω]νύσιος Καβίρο[ι].

3623 Fragmentum canthari nigri inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 401 n. 29. Exscripsit B. Graef.

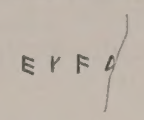
[Τοῖ Καβίρο]ι Διωνυσόδωρος.

3624 Testa nigra; a superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer videtur. In delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 404 n. 48. Exscripsit B. Graef.

Ἐροτίω[ν τοῖ Καβίροι].

3625 Testa nigra; a superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer est. In delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 404 n. 50. Exscripsit B. Graef.

Εὔϝα[. . . . τοῖ Καβίροι].

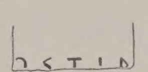
3626 Fragmentum canthari nigri; a superiore parte exstat margo. Titulus colore quondam pictus, qui totus evanuit, ita ut nunc litterae non agnoscantur nisi ea re, quod color niger, quo totum vas inductum est, illic minorem splendorem habet. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 407 n. 77. Exscripsit B. Graef.

[Εὐν]οσστίδας τοῖ παῖδ[ι].

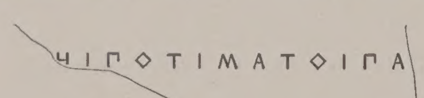
Nomen, quod Szanto intactum reliquerat, supplevi.

3627 Testa nigra; a superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

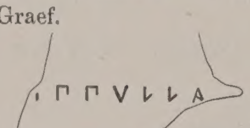
[Εὐν]οστίδ[ας . . . .]. Cf. n. 3626.

3628 Fragmentum canthari magni nigri. A superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 407 n. 75. Exscripsit B. Graef.

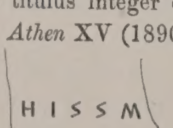
Ἱπποτίμα τοῖ πα[ιδί].

3629 Testa nigro colore neglegenter inducta. A superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 61. Exscripsit B. Graef.

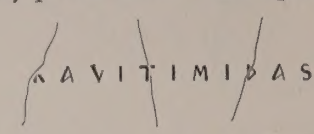
Ἵππυλλα.

3630 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A sinistra parte titulus integer esse videtur. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 57.

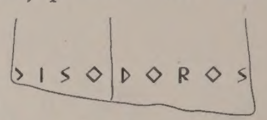
Ἰσσμ[ειν . . . . . ἀνέθεικε].

3631 Tria fragmenta canthari nigri. A dextra titulus integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 404 n. 53. Exscripsit B. Graef.

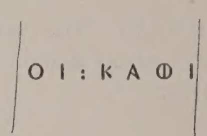
Καλλιτιμίδας.

3632 Fragmenta duo canthari nigri. A superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 404 n. 54. Exscripsit B. Graef.

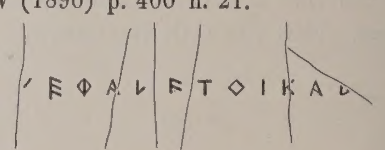
[Κα]φισόδωρος.

3633 Fragmentum canthari nigri. A superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 401 n. 31. Exscripsit B. Graef.

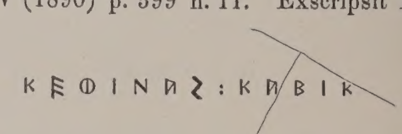
[Τοῖ Καβίρ]οι Καφι[σόδωρος].

3634 Quinque frustula canthari nigri; a superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 400 n. 21.

[Κ]εφάλλει τοῖ Καβ[ίροι].

3635 Duo fragmenta canthari nigri; a superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 399 n. 11. Exscripsit B. Graef.

Κεφίνας Καβίρ[οι].

3636 Testa a superiore parte nigro colore inducta. Supra exstat margo, a sinistra titulus integer est. In delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 404 n. 55. Exscripsit B. Graef.

K I N V Ψ

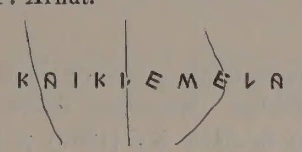
Κῖνυφ[ς]. Supplevi.

3637 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 56. Exscripsit B. Graef.

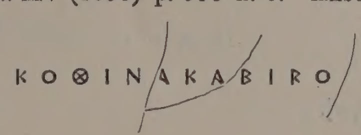
Κῖνυ[φς]. Cf. n. 3636.

3638 Fragmenta octo vasis magni, nigro colore inducti, cum ansis duabus. In margine superiore quattuor fragmentorum titulus, quem integrum esse testatur Arndtius. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 403 n. 41. Exscripsit P. Arndt.

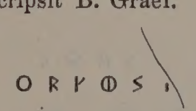
Mihi quidem haec non videntur aliter legi posse ac καὶ Κλειμείλα, etsi quomodo id concilietur cum definito testimonio eius, qui titulum integrum esse refert, me non perspicere fateor. Κλίμειλος est n. 2435; antiquiorem scripturam per E in prima syllaba non miraberis reputatis quae disputavi ad n. 1888. Szanto cum Καίκλε Μέλα daret, integrum sane titulum exhibuit, sed sensu cassum.

3639 Quinque fragmenta marginis superioris canthari nigro colore inducti, ex quibus tria titulum habent; is ab utraque parte integer est. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 398 n. 6. Exscripsit P. Arndt.

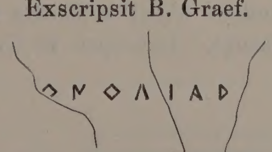
Κοθίνα Καβίρο(ι).

3640 Testa nigra; a superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

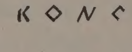
[Κ]όρυψ τ[οῖ Καβίροι].

3641 Fragmenta duo vasis fictilis nigro colore inducta, in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

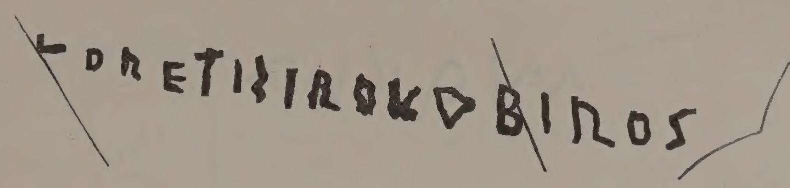
[Κ]ωνωπιάδ[ας τοῖ Καβίροι].

3642 Fragmentum ansae canthari, in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

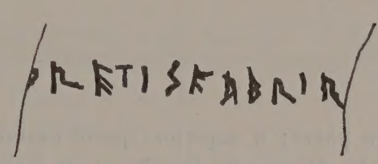
Κωνω[πιάδας .....].

3643 Testae duae canthari nigri. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 409. Exscripsit B. Graef.

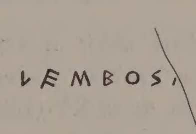
Κωρεῖτις τοῖ Καβίροι (aut τοῖ Καβίροε, cf. n. 3917. 3962) exarare voluisse mihi videtur qui hunc titulum insculpsit, sed compluribus locis neglegentia lapsus esse. Certe nominativo Κάβιρος nullus hic locus est.

3644 Fragmentum marginis canthari, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 398 n. 8. Exscripsit P. Arndt.

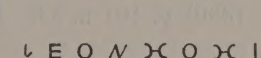
[Κ]ωρεῖτις Καβίρ[οι].

3645 Testa nigra; a superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 402 n. 36. Exscripsit B. Graef.

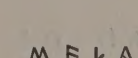
Λέμβος ἀ[νέθεικε].

3646 Testa canthari nigri. Titulus pictus erat, sed color evanuit, ut non agnoscantur litterae nisi minore splendore coloris nigri, quo totum vas inductum erat. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 409 n. 88. Exscripsit B. Graef.

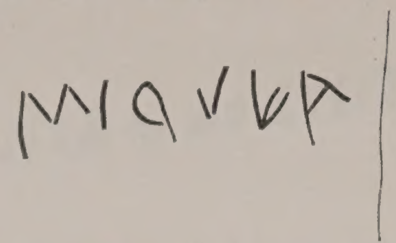
Λέων ὁ ἱ[αρεὺς .....].

3647 Fragmentum canthari nigri; a superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer est. In delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 62. Exscripsit B. Graef.

Μελα.....

3648 In ansa canthari; titulus integer esse videtur. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 406 n. 68. Exscripsit B. Graef.

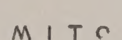
Μιϙύλα.

3649 Fragmenta duo canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 398 n. 10.

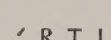
[Μν]ασάρειχος Κ[αβίροι].

3650 Testa nigra parva; a superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer est. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 59. Exscripsit B. Graef.

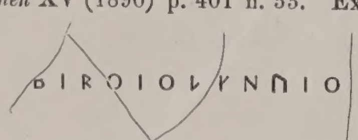
Μίτο[ς . . . . . .].

3651 Fragmentum canthari nigri; a superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Litteris minusculis ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 406 n. 67. Exscripsit B. Graef.

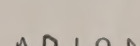
[Μ]υρτί[λος].

3652 Quattuor fragmenta canthari nigri. A superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 401 n. 33. Exscripsit B. Graef.

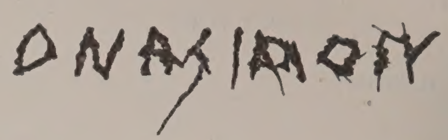
[Τοῖ Καβ]ίροι Ὀλυνπιό[δωρος].

3653 Testa nigra. A superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Litteris minusculis ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 60. Exscripsit B. Graef.

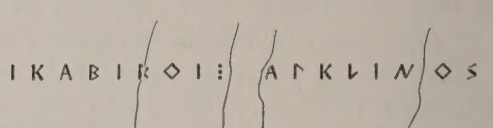
[Τοῖ Καβίροι Ὀλυ]μπιόδ[ωρος].

3654 Vas forma prioris partis equi alati; argilla albicans picta coloribus variis. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 410 n. 92. Exscripsit P. Arndt.

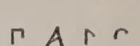
Ὀνάσιμος Κ[αβίροι] scribere voluisse, sed nescio qua de causa titulum imperfectum reliquisse (cf. n. 438) eum qui hoc donum deo obtulit probabile est. Nam quibus de causis Szanto titulum dedicatorium esse neget, non assequor.

3655 Quattuor testae marginis superioris canthari, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 401 n. 28. Exscripsit P. Arndt.

[Το]ῖ Καβίροι [Π]αγκλῖνος.

3656 Fragmentum vasis fictilis, quod rubro colore satis neglegenter pictas Maenadas exhibet, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

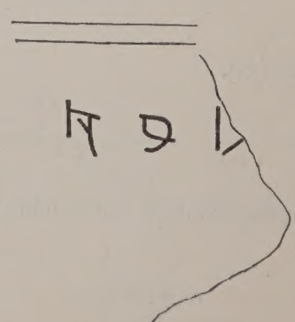
Πάγω[ν τοῖ Καβίροι].

3657 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

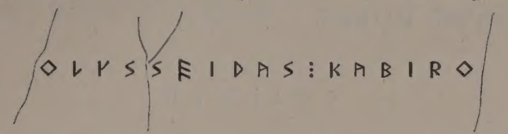
[Π]άω[ν] nomen agnoscit Graefius non improbabiliter.

3658 Fragmentum canthari nigri; a sinistra titulus integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

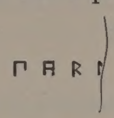
Πολ. . . . .

3659 Fragmenta duo vasis fictilis nigri; a superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 399 n. 12. Exscripsit B. Graef.

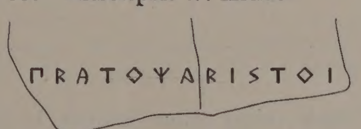
[Π]ολυσσείδας Καβίρο[ι].
Supplevi: a Πολύστρατος aliove id genus nomine secundum leges dialecti Boeoticae derivatur hypocoristicum Πολύσσεις sive Πολύσσει, unde rursus descendit patronymicum Πολυσσείδας. Quum testa iuxta ipsam primam litteram fracta sit, non est cur nomen integrum esse sumamus cum Szantone, qui Ὀλυσσείδας scribere maluit.

3660 Fragmentum ansae canthari; titulus a sinistra integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

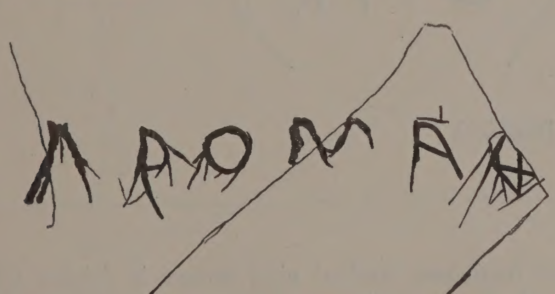
Παρα . . . . .

3661 Duo fragmenta marginis vasis fictilis, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 399 n. 15. Exscripsit P. Arndt.

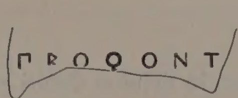
Πρατόχαρις τοῖ [Καβίροι].

3662 Tria fragmenta canthari, cuius color niger in rubrum abiit. Titulus a sinistra integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 403 n. 42. Exscripsit P. Arndt.

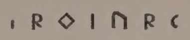
ΠρομαΘ[ίων]. Supplevi.

3663 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 58. Exscripsit B. Graef.

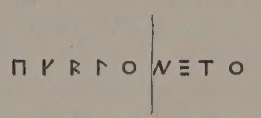
Πρόϙων τ[οῖ Καβίροι].
Szanto Προϙόντ[ιος] supplere maluit, sed huius nominis rationem non perspicio, cum Πρόκων hypocoristicum legitime a Προκλεῖς aut Πρόκριτος formatum sit.

3664 Testa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

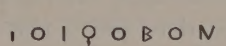
[Τοῖ Καβί]ροι Προ . . . . .

3665 Duo fragmenta marginis canthari; litterae colore albo expletae. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 399 n. 16. Exscripsit P. Arndt.

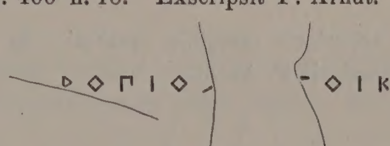
Πύργων το[ῖ Καβίροι].

3666 Fragmentum canthari nigri subfusci. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 401 n. 32. Exscripsit B. Graef.

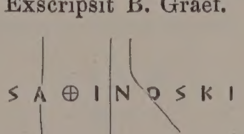
[Τοῖ Καβίρ]οι ϙόβων.

3667 Fragmenta tria canthari nigri. In delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 400 n. 18. Exscripsit P. Arndt.

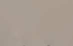
Ῥόπιο[ς τ]οῖ Κ[αβίροι].

3668 In superiore margine vasis fictilis, in quo figuris nigris et neglegenti pictura expressus est currus cum equis. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 399 n. 14. Exscripsit B. Graef.

ΣαΘῖνος Κα[βίροι].

3669 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. A sinistra titulum integrum videri adnotavit B. Graef, qui exscripsit.

Σα[Θῖνος Καβίροι].

3670 Testa nigra; a superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer est. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

SATI

Σάτυ[ρος . . . . .].

3671 Collum vasis magni, colore nigro inducti; in umero rami hederacei. In planicie quadrata, quae vacua relicta erat colore, litterae nigrae pictae. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 402 n. 40. Exscripsit P. Arndt.

ΣΜΙΚΡΟΣ
ΑΝΕΘΕΚΕ
ΚΑΒΙΡΟΙ

Σμῖκρος | ἀνέθεικε | Καβίροι.

3672 Fragmentum canthari nigri inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus in interiore parte, non ut alii fere omnes in exteriore. Exscripsit B. Graef.

SORA

Σωρα . . . .

3673 Duae testae superioris marginis canthari. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

ROITI

[Τοῖ Καβί]ροι Τι[μ . . . . .].

3674 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 63. Exscripsit B. Graef.

ΙΜΑΡΧ

[Τ]ίμαρχ[ος τοῖ Καβίροι].

3675 Ansa canthari magni inventa prope Thebas in delubro Cabiri. Titulus a sinistra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 399 n. 13. Exscripsit B. Graef.

ΤΙΜΟΛΛΟΞΚΑ

Τιμολλῶ Κα[βίροι].

3676 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Quarta littera postea adiecta videtur. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 400 n. 19. Exscripsit B. Graef.

ΛΟΛΛΟΤΟ

[Τιμ]ολλῶ το[ῖ Καβίροι].

3677 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a sinistra lapis integer est. Exscripsit B. Graef.

ΦΑΙΔΡ

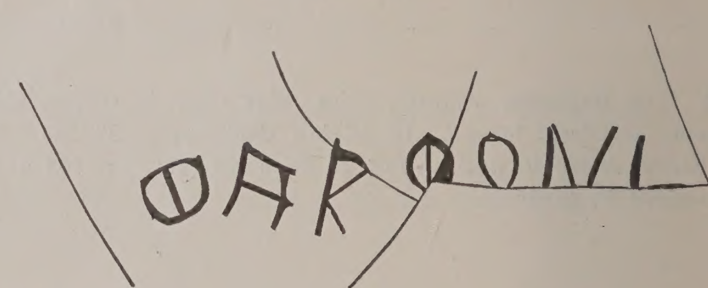
Φαῖδρ[ος Καβίροι].

3678 Fragmentum marginis canthari, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 401 n. 27. Exscripsit P. Arndt.

ΒΙΡΟΙΦΑΙΝΙ

[Τοῖ Κα]βίροι Φαίνι[ππος].

3679 Testae tres vasis rubro colore inducti, in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 401 n. 34.

Φάρφων [Καβίροι].

3680 Duo fragmenta canthari nigri inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer esse videtur. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 65. Exscripsit B. Graef.

ΦΑRΦΟ

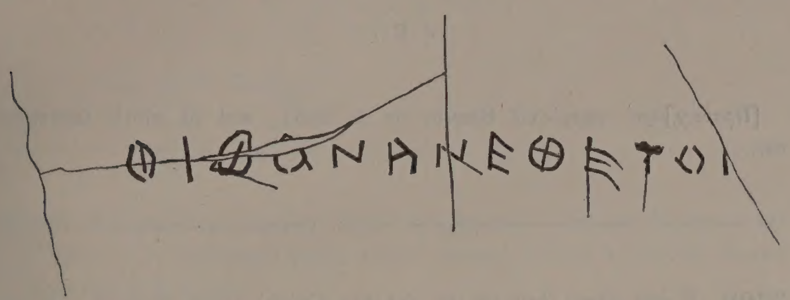
Φάρφω[ν τοῖ Καβίροι].

3681 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

ΦΕΙΔΟ

Φείδω[ν τοῖ Καβίροι].

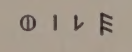
3682 Testae tres canthari nigri inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a sinistra titulus integer est. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 402 n. 38. Exscripsit B. Graef.

Φίϑων ἀνέϑει τοῖ [Καβίροι].

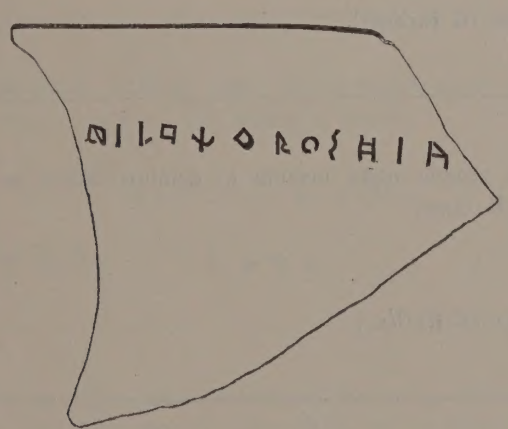
Nomen eius qui dedicavit Φίφων legit Szanto, sed tertia littera ambigua est et nomen Boeoticum Φίϑων invenitur n. 665. 1951. Memorabilis est forma ἀνέϑει, quam sane quispiam removere conetur legendo ἀνέϑετο, sed iniuria si quid video; nam medii usus poëtarum et inferioris aetatis est.

3683 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

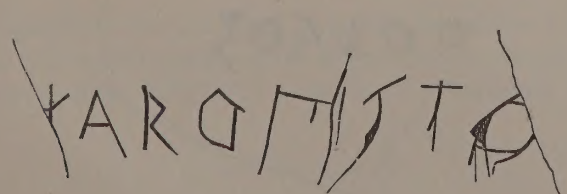
Φιλε......

3684 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 409 n. 90. Exscripsit B. Graef.

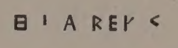
Φιλόχορος ἰα[ρεύς].

3685 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 400 n. 20. Exscripsit B. Graef.

Χαροπὶς το[ῖ Καβίροι].

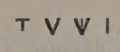
3686 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 409 n. 89. Exscripsit B. Graef.

Litteram Ε posteriore demum tempore additam videri adnotat Graefius.

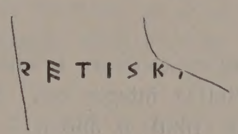
Ἰαρεὺς ...... Cf. n. 3646. 3684.

3687 Testa coloris flavi, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte margo, ab inferiore agnoscuntur exiguae picturae reliquiae. Exscripsit B. Graef.

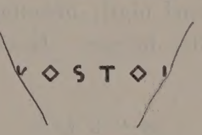
[Εὐ]τυχί[δας(?) ......].

3688 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

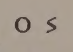
[Κω]ρεῖτις Κ[αβίροι] legendum esse ut n. 3643. 3644 non improbabile est.

3689 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

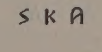
....χος τοῖ [Καβίροι].

3690 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a dextra titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

.......ος.

3691 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

[.....ἰ]σκα.

3692 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Σ Τ Ο Ι

. . . . ς τοῖ [Καβίροι].

3693 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

Α Σ

. . . . . . ας.

3694 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Α Α Ν Ε Θ

. . . . . . α ἀνέϑ[εικε].

3695 Testae duae marginis canthari, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra titulus integer est. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 398 n. 7. Exscripsit P. Arndt.

Λ Α : Κ Α Β Ι Ρ Ο Ι

. . . . . λα Καβίροι.

3696 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit P. Arndt.

Ν Υ Λ Ο Σ

. . . . . νύλος.

3697 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Ο Σ Τ Ο

. . . . ος το[ῖ Καβίροι].

3698 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Α Σ Μ

. . . . . . ας Μ . . . . .

3699 Testa nigro colore inducta, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 404 n. 49. Exscripsit B. Graef.

Α Ρ Ι Σ

[Πρατόχ]αρις supplevit Szanto ex n. 3661, sed id nimis incertum est.

3700 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Δ Α Σ Τ

. . . . δας τ[οῖ Καβίροι].

3701 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Α Σ

. . . . ας.

3702 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Ν Ε Ι Δ

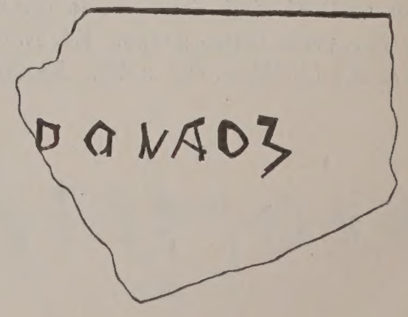
. . . . . νείδ[ας τοῖ Καβίροι].

3703 Testa exigua nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Λ Ο Χ Ο

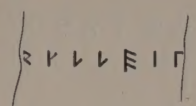
. . . . . λοχο[ς τοῖ Καβίροι].

3704 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 406 n. 66. Exscripsit B. Graef.

. . . . δόλαος.

3705 Fragmentum ansae canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

. . . . ϱύλλει π[αῖδι Καβίϱω].

3706 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

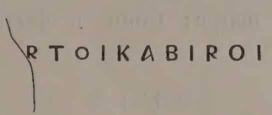
. . . . . ας Καβίϱοι.

3707 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

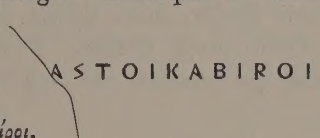
. . . . ας Καβίϱοι.

3708 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

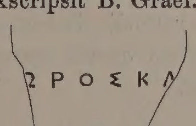
. . . . ϱ τοῖ Καβίϱοι.

3709 Fragmentum canthari nigri. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

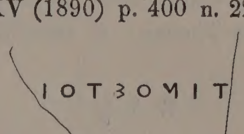
. . . . . ας τοῖ Καβίϱοι.

3710 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus pictus erat colore albo, qui nunc paene totus evanuit. Exscripsit B. Graef.

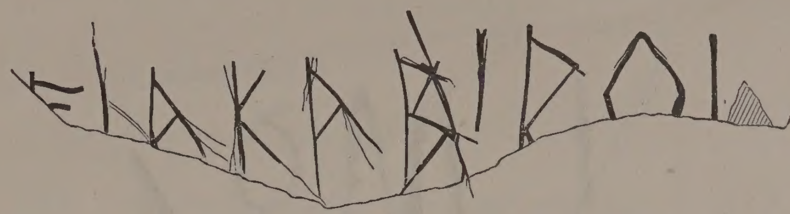
[. . . . δ]ωϱος Κα[βίϱοι].

3711 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 400 n. 22. Exscripsit B. Graef.

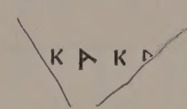
. . . . . τῖνος τοῖ [Καβίϱοι].

3712 Testae duae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Minusculis litteris ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 397 n. 2. Exscripsit B. Graef.

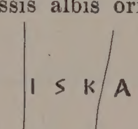
. . . . εια Καβίϱοι. Quod Szanto supplevit [᾿Αϱγ]εία (n. 3611), id in ingenti huius terminationis nominum numero nimis incertum est.

3713 Fragmentum vasis fictilis nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 409 n. 86. Exscripsit B. Graef.

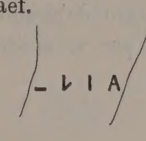
. . . . . κα Κα[βίϱοι].

3714 Testae nigrae duae inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Margo superior lineis crassis albis ornatus. Exscripsit B. Graef.

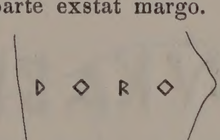
. . . . ισκα.

3715 Fragmentum vasis similis (sed non eiusdem) ac n. 3714, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

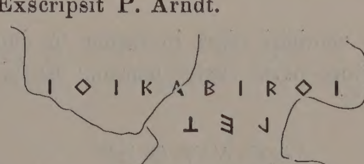
[. . . . . τέ]λια.

3716 Fragmentum vasis fictilis nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

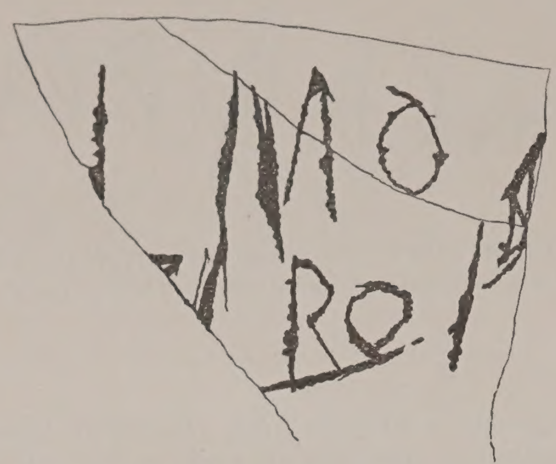
. . . . . . δωϱο[ς Καβίϱοι].

3717 Fragmenta duo canthari inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 400 n. 25. Exscripsit P. Arndt.

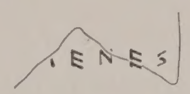
. . . . . γέτ[ας] | τοῖ Καβίϱοι.

3718 Fragmenta duo canthari inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 398 n. 4. Exscripsit P. Arndt.

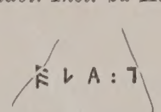
[. . . . . τ]ιμος | [Καβ]ίροι.

3719 Fragmenta duo canthari inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

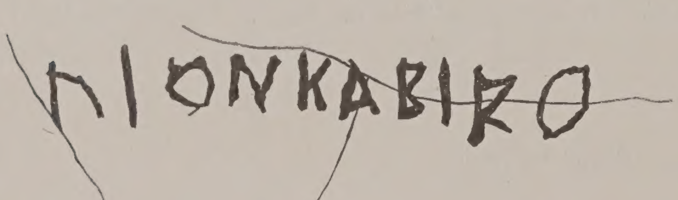
. . . . . . γένεις.

3720 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 400 n. 17. Exscripsit P. Arndt.

. . . . ἔλα τ[οῖ Καβίροι]. Szanto dubitanter supplevit [Μ]έλα, sed hoc nomen Graecum fuisse neque per se credibile est neque titulo n. 3738 defenditur.

3721 Fragmenta tria marginis canthari, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit P. Arndt.

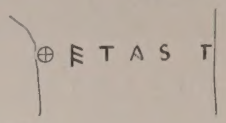
. . . . . πίων Καβίρο(ι).

3722 Fragmentum canthari nigri inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

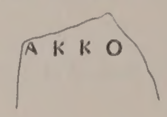
. . . άων τοῖ Κ[αβίροι].

3723 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

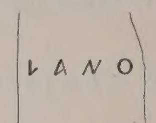
. . . . . θέτας π[αῖδι Καβίρω].

3724 Testa canthari nigri inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra titulus integer videtur. Exscripsit B. Graef.

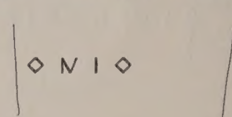
. . . . . . ακκώ.

3725 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

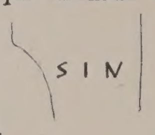
Cogitaveris de nomine Λάνο[μος] (n. 1821. 2724*c*), sed num titulus a sinistra integer sit dubium est.

3726 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

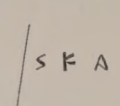
. . . . ωνίω(?).

3727 Fragmentum vasis fictilis, quod figuris nigris ornatum erat, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus insculptus margini nigro colore tincto, qui summum vas cingebat.

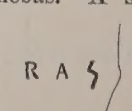
. . . . . . σῖν[ος τοῖ Καβίροι].

3728 Fragmentum vasis rotundi, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

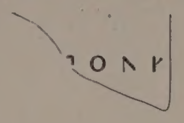
[. . . . ί]σκα.

3729 Fragmentum vasis nigro colore neglegenter inducti, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

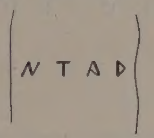
. . . . . ρας [τοῖ Καβίροι].

3730 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

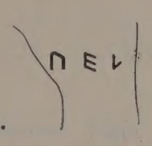
Πολυ......

3731 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

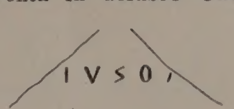
Hae reliquiae tam ambiguae sunt, ut supplendi conatu abstinendum videatur.

3732 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer videtur. Exscripsit B. Graef.

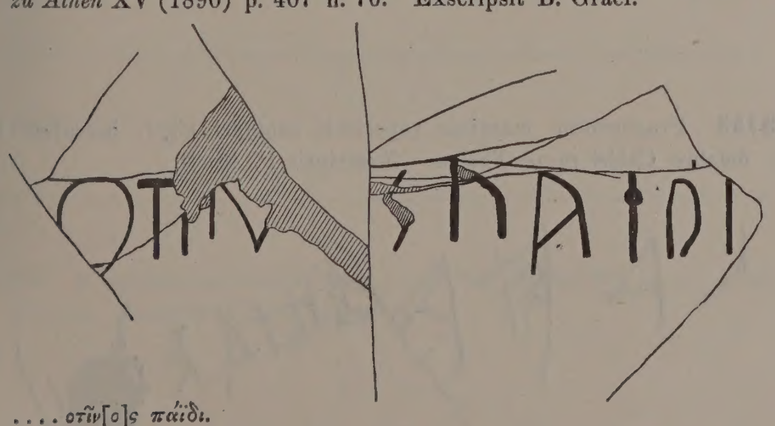
Πελ[οπίδας (?) τοῖ Καβίροι].

3733 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

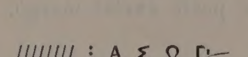
[Διον]υσο..... (?).

3734 Duae testae vasis fictilis alti nigro colore illiti, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 407 n. 76. Exscripsit B. Graef.

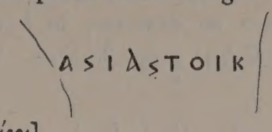
....οτῖν[ο]ς παιδι.

3735 Fragmentum marginis vasis, cui a superiore parte aliud minoris moduli vas impositum est, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

[Τοῖ Καβίροι] Ἀσωπ.....

3736 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

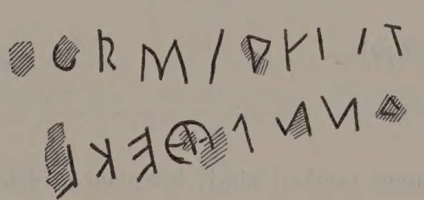
....ατίας τοῖ Κ[αβίροι].

3737 Fragmenta duo canthari colore nigro neglegenter inducti, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer esse videtur. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 409 n. 84. Exscripsit B. Graef.

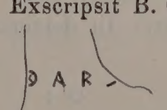
Vs. 1 [Κα]βίρω agnoscitur. Reliqua incertissima.

3738 Fragmentum vasis fictilis nigro colore neglegenter illiti, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 402 n. 39. Exscripsit B. Graef.

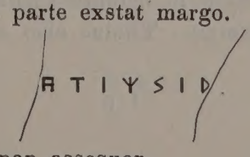
[Εὐ]ορμίδα [Κ]α[βίροι] | ἀν⟨ν⟩έθεικε suppleverim, ut in re incertissima. De nominativo masculini generis Εὐορμίδα cf. quae adnotavi ad n. 3508.

3739 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

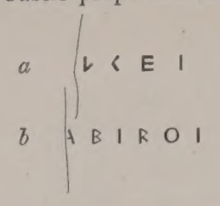
Θαρ[σ.... τοῖ Καβίροι].

3740 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

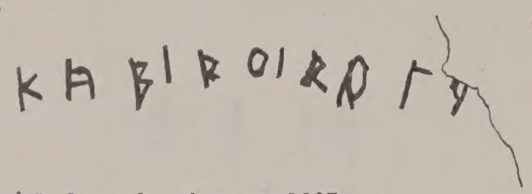
Quid scriptum fuerit non assequor.

3741 Fragmenta tria vasis nigris figuris ornati, ex quibus unum (*c*) litteras non habet. In eo Pygmaei cum gruibus, in frustulo *a* Bellerophontes cum Pegaso ad dextram, in *b* chimaera ad sinistram conversa. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

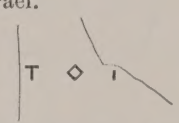
... λγει[α | Κ]αβίροι.

3742 Fragmentum vasis alti gracilis cum una ansa, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Exscripsit P. Arndt.

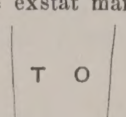
Καβίροι Ῥόπ[ιος] suppleveris ex n. 3667.

3743 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

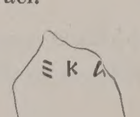
... . τοῖ [Καβίροι].

3744 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

..... το[ῖ Καβίροι].

3745 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

..... Κα[βίροι].

3746 Fragmentum vasis nigri; duae lineae fusco colore inductae. Titulus a dextra integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

◇ I

[..... Καβίρ]οι.

3747 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus albo colore pictus. Exscripsit B. Graef.

\ B

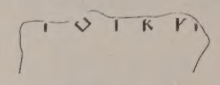
[... Κ]αβ[ίροι].

3748 Testa inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus colore pictus. Exscripsit B. Graef.

P

[... Καβί]ρ[οι].

3749 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

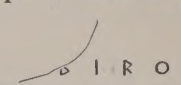
[..... τ]οῖ Κα[βίροι].

3750 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

T O

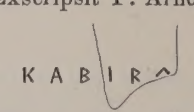
Το[ῖ Καβίροι].

3751 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

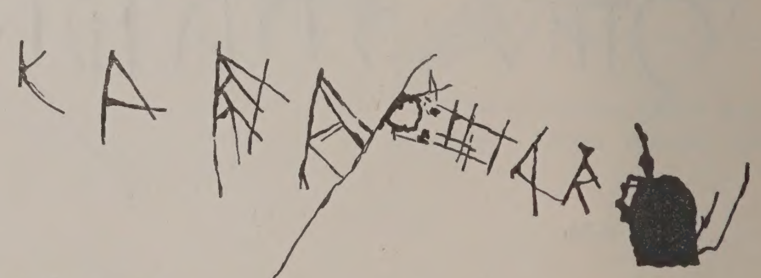
[Κα]βίρω.

3752 Duae partes superioris marginis canthari, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

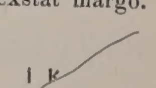
Καβίρω.

3753 Fragmentum marginis superioris canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

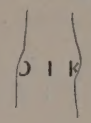
Καβίρω ἱαρό[ς].

3754 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

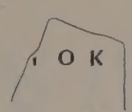
[.... το]ῖ Κ[αβίροι].

3755 Testa nigra exigua. A superiore parte exstat margo. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

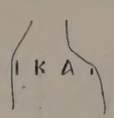
[Τ]οῖ Κ[αβίροι].

3756 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

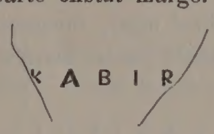
[Τ]ῶ Κ[αβίρω].

3757 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Litterae insculptae ac deinde colore albo expletae. Exscripsit B. Graef.

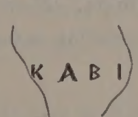
[Το]ῖ Κα[βίροι].

3758 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

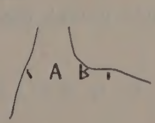
Καβίρ[ο .].

3759 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

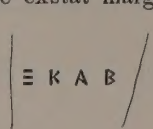
Καβι[ρ . .].

3760 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

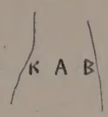
[Κ]αβι[ρ . . .].

3761 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

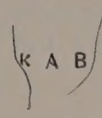
. . . . . Καβ[ίροι].

3762 Fragmentum canthari nigri admodum detritum, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Καβ[ιρ . .].

3763 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

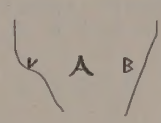
Καβ[ιρ . .].

3764 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Καβ[ιρ . .].

3765 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

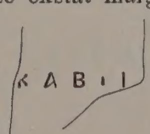
Καβ[ιρ . .].

3766 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

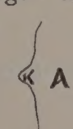
Καβ[ιρ . .].

3767 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

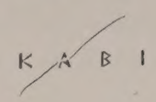
Καβι[ρ . .].

3768 Testa exigua nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

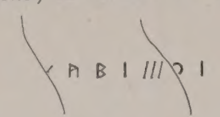
Κα[βιρ . .].

3769 Testae duae nigrae, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

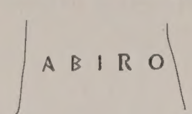
Καβι[ϱ . .].

3770 Testae duae nigrae, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

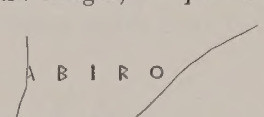
[. . . . Κ]αβί[ϱο]ι.

3771 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

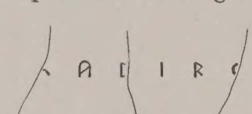
[. . . Κ]αβίϱο[ι].

3772 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer, ut quidem videtur. Exscripsit B. Graef.

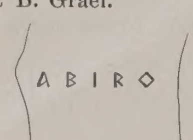
[Κ]αβίϱω.

3773 Testae duae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

[Κ]αβιϱο[.].

3774 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a dextra titulus integer esse videtur. Exscripsit B. Graef.

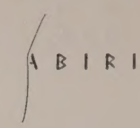
[Κ]αβίϱω.

3775 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a dextra titulus integer videtur. Exscripsit B. Graef.

[. . . . Κ]αβίϱοι.

3776 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a dextra titulus integer videtur. Exscripsit B. Graef.

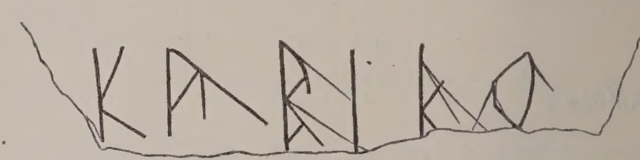
[. . . . Κ]αβίϱ(ο)ι.

3777 Testae tres canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

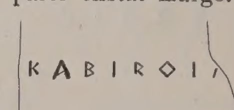
[. . . . Κ]αβίϱοι.

3778 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

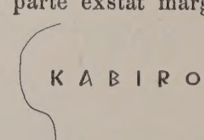
Καβίϱω.

3779 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

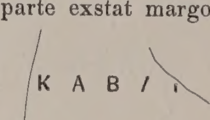
. . . . Καβίϱοι [ἀνέθεικε].

3780 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

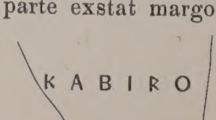
Καβίϱω.

3781 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

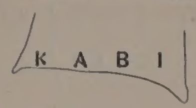
Καβι[ϱ . . . .].

3782 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

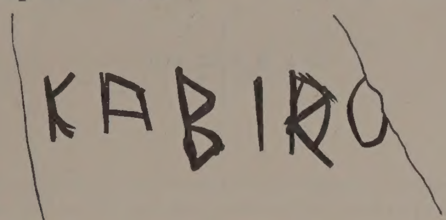
Καβίϱω aut Καβίϱο[ι].

3783 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

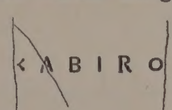
Καβί[ρο .].

3784 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Littera paenultima correcta. Exscripsit B. Graef.

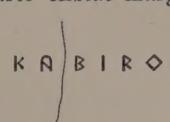
Καβίρ̣ω aut Καβίρ̣ο[ι].

3785 Duae testae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

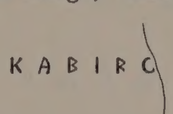
Καβίρ̣ω aut Καβίρ̣ο[ι].

3786 Testae duae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

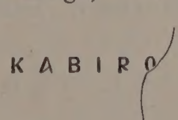
Καβίρ̣ω.

3787 Testa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

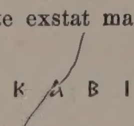
Καβίρ̣ω aut Καβίρ̣ο[ι].

3788 Testa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

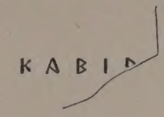
Καβίρ̣ω aut Καβίρ̣ο[ι].

3789 Testae duae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

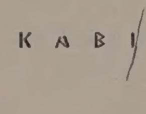
Καβι[ρ . . .].

3790 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

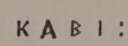
Καβι[ρ . .].

3791 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

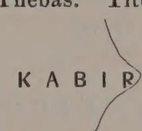
Καβι[ρ . .].

3792 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

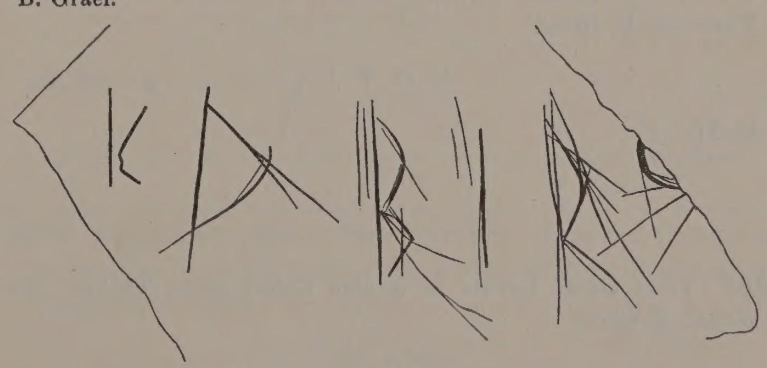
Καβι[ρ . .].

3793 Testae duae canthari colore nigro neglegenter illiti, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

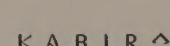
Καβιρ̣ . .

3794 Duae testae canthari nigri, quae inversa positura incisum habent titulum, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Καβίρ̣ω aut Καβίρ̣ο[ι].

3795 Fragmenta duo canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer videtur. Exscripsit B. Graef.

Καβίρ̣ω aut Καβίρ̣ο[ι].

3796 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

Καβιρ . .

3797 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

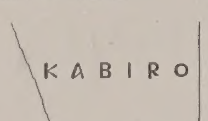
Καβίρω aut Καβίρο[ι].

3798 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

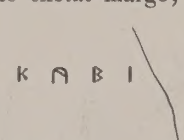
Καβίρω aut Καβίρο[ι].

3799 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Intra litteras vestigia coloris albi. Exscripsit B. Graef.

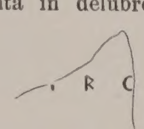
Καβίρω aut Καβίρο[ι].

3800 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

Καβι[ρ . .].

3801 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

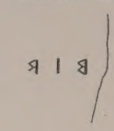
[Καβ]ίρο[.].

3802 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A sinistra titulus integer videtur. Exscripsit B. Graef.

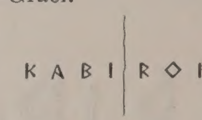
[Καβ]ίρο[.].

3803 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. A sinistra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

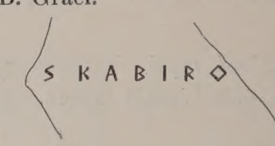
[Κα]βίρ(ω).

3804 Testae duae canthari magni nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, titulus utrimque integer. Exscripsit B. Graef.

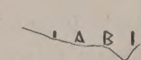
Καβίροι.

3805 Fragmentum vasis fictilis flavi coloris, ornati fronde hederacea, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra titulus integer videtur. Exscripsit B. Graef.

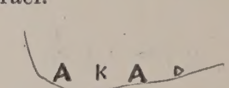
[Ἱερὸ]ς Καβίρω.

3806 Fragmentum exiguum vasis fictilis, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

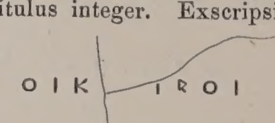
[Κ]αβι[ρ . .].

3807 Fragmentum vasis fictilis, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Inferior pars colore nigro illita, supra eam margo ruber relictus, ornatus lineis directis, supra eum rursus ramus cum foliis et fructibus albo colore pictus, in summa parte ornamenta rhombica. Exscripsit B. Graef.

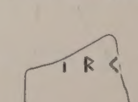
. . . . α Καβ[ίροι].

3808 Testae duae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

[. . . . . . τ]οῖ Κ[αβ]ίροι.

3809 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

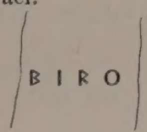
[Καβ]ίρω aut [Καβ]ίρο[ι].

3810 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

[Καβ]ίρω.

3811 Testae tres canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; a dextra titulus integer videtur. Exscripsit B. Graef.

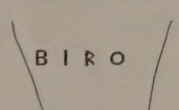
[Κα]βίρω.

3812 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

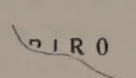
[Κα]βίρω aut [Κα]βίρο[ι].

3813 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

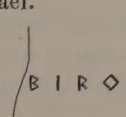
[Κα]βίρω.

3814 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

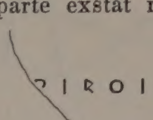
[Κα]βίρω.

3815 Fragmentum vasis fictilis nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

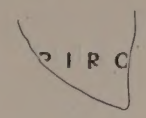
[Κα]βίρω.

3816 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer.

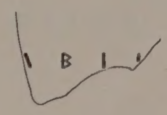
[Κα]βίροι.

3817 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

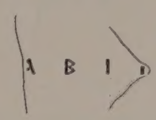
[Καβ]ίρω aut [Καβ]ίρο[ι].

3818 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

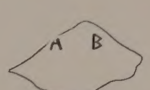
[Κ]αβι[ρ . .].

3819 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

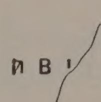
[Κ]αβι[ρ . .].

3820 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

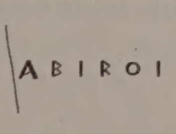
[Κ]αβ[ιρ . .].

3821 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

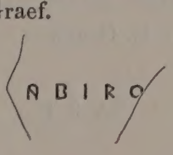
[Κ]αβ[ιρ . .].

3822 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

[Κ]αβίροι.

3823 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

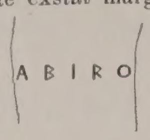
[Κ]αβίρω aut [Κ]αβίρο[ι].

3824 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

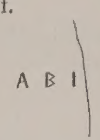
[K]αβιρ..

3825 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

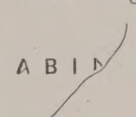
[K]αβίρω aut [K]αβίρο[ι].

3826 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

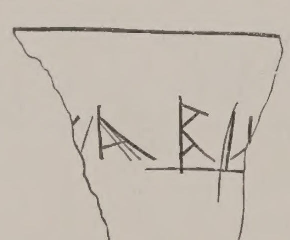
[K]αβι[ρ..].

3827 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

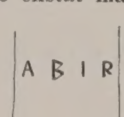
[K]αβιρ...

3828 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

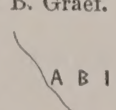
[K]αβι[ρ..].

3829 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

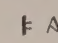
[K]αβιρ..

3830 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo, a dextra nihil amplius scriptum fuit. Exscripsit B. Graef.

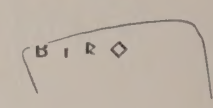
[K]αβί(ρω).

3831 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ab inferiore parte exstat margo, ut appareat litteras inversa positura incisas fuisse. Exscripsit B. Graef.

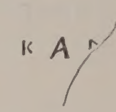
Κα[βιρ..].

3832 Testae tres canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

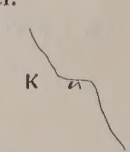
[Κα]βίρω.

3833 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; a sinistra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

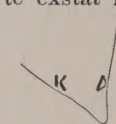
Κα[βιρ..].

3834 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

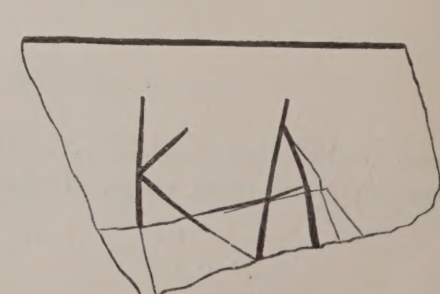
Κα[βιρ..].

3835 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

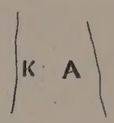
Κα[βιρ..].

3836 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer, ut quidem videtur. Exscripsit B. Graef.

Κα(βίρω).

3837 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

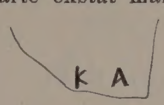
Κα[βιρ . .].

3838 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

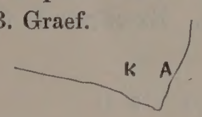
Κα[βιρ . .].

3839 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

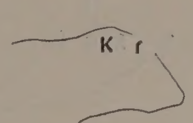
Κα[βιρ . .].

3840 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

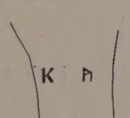
Κα[βιρ . .].

3841 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A sinistra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

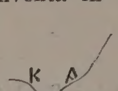
Κα[βιρ . .].

3842 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

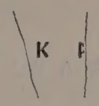
Κα[βιρ . .].

3843 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

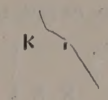
Κα[βιρ . .].

3844 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

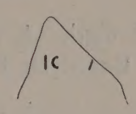
Κα[βιρ . .].

3845 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

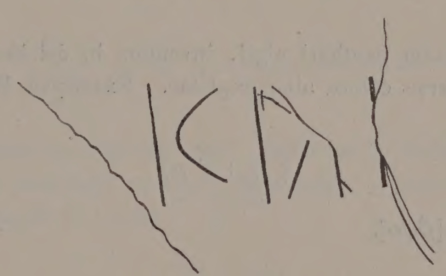
Κ[αβιρ . .].

3846 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Κα[βιρ . .].

3847 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Κα[βιρ . .].

3848 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

K A :

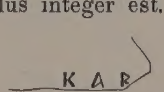
Κα(βίρω).

3849 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

K A

Κα(βίρω).

3850 Fragmentnm canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A sinistra titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

Καβ[ιρ . .].

3851 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; a sinistra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

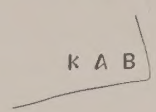
Καβι[ρ . .].

3852 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

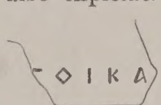
Κα[βιρ . .].

3853 Fragmentum canthari nigri. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

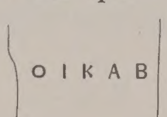
Καβ[ιρ . .].

3854 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Litterae colore albo expletae. Exscripsit B. Graef.

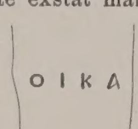
[. . . . . τ]οῖ Κα[βίροι].

3855 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

[. . . τ]οῖ Κα[βίροι].

3856 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

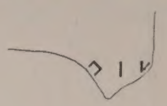
[. . . τ]οῖ Κα[βίροι].

3857 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

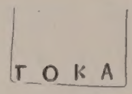
Κα[βιρ . .].

3858 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

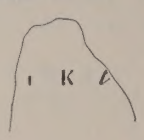
[. . . . . τ]οῖ Κ[αβίροι].

3859 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

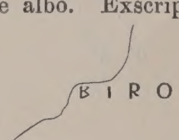
Τῶ Κα[βίρω].

3860 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

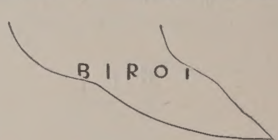
[. . . . τοῖ Κα[βίροι].

3861 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer, litterae expletae colore albo. Exscripsit B. Graef.

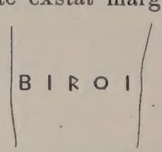
[Κα]βίρω.

3862 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

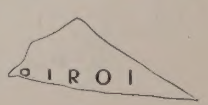
[Τοῖ Κα]βίροι.

3863 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

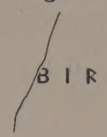
[Τοῖ Κα]βίροι.

3864 Parva testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

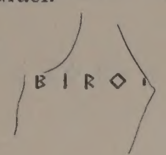
[Τοῖ Κα]βίροι.

3865 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

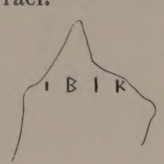
[Κα]βίρ(ω).

3866 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

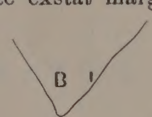
[Τοῖ Κα]βίροι.

3867 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

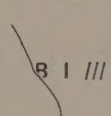
[Κα]βιρ . .

3868 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

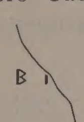
[Κα]βι[ρ . .].

3869 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

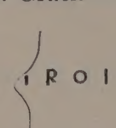
[Κα]βι[ρ . .].

3870 Testa inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

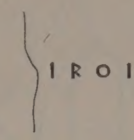
[Κα]βι[ρ . .].

3871 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer esse videtur. Exscripsit B. Graef.

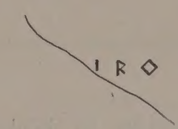
[Τοῖ Καβ]ίροι.

3872 Fragmentum vasis fictilis nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

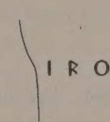
[Τοῖ Καβ]ίροι.

3873 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer videtur. Exscripsit B. Graef.

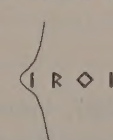
[Καβ]ίρω.

3874 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

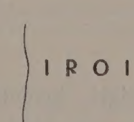
[Καβ]ίρω.

3875 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. A dextra titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

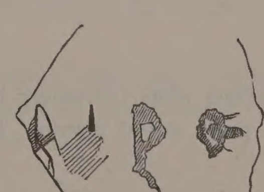
[Τοῖ Καβ]ίροι.

3876 Fragmentum vasis fictilis convexi nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

[Τοῖ Καβ]ίροι.

3877 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

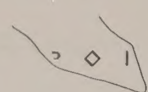
[Κα]βίρω aut [Κα]βίρο[ι].

3878 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

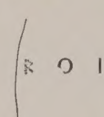
[T]οῖ K[αβίροι].

3879 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

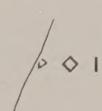
[Τοῖ Καβί]ροι.

3880 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

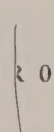
[Τοῖ Καβί]ροι.

3881 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

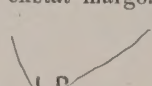
[Τοῖ Καβί]ροι.

3882 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

[Καβί]ρω.

3883 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

[Καβ]ιρ . .

3884 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

0 I

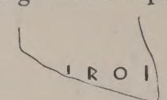
[Τοῖ Καβίρ]οι.

3885 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

P ◇

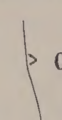
[Καβί]ρω.

3886 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

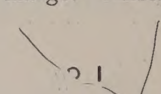
[Τοῖ Καβ]ίροι . . . .

3887 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

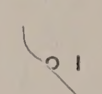
[Καβί]ρω.

3888 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

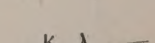
[Τοῖ Καβίρ]οι.

3889 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

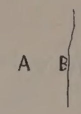
[Τοῖ Καβίρ]οι.

3890 Testa magni vasis fictilis nullo colore inducti; titulus pictus colore nigro. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

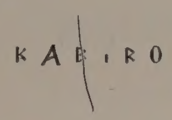
Κα[βιρ . .].

3891 Testa similis ac n. 3890, litteris item colore nigro pictis, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

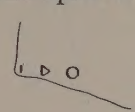
[K]αβ[ιρ . .].

3892 Titulus incisus supra ipsum pedem vasis, in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

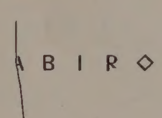
Καβίρω.

3893 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

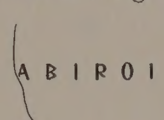
[Καβ]ίρω.

3894 Fragmentum ansae canthari, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

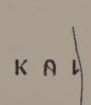
[K]αβίρω.

3895 Fragmentum ansae latae canthari, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

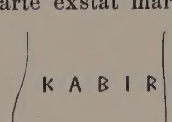
[. . . . K]αβίροι.

3896 Fragmentum ansae canthari, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A sinistra titulus integer videtur. Exscripsit B. Graef.

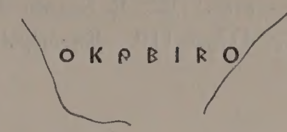
Κα[βιρ . .].

3897 Duae testae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Καβιρ . . . .

3898 Quattuor fragmenta canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

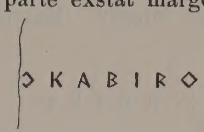
[. . τ]ῶ Καβίρω.

3899 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

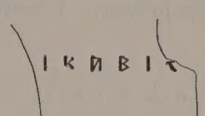
[. . . . τ]οῖ Καβίροι.

3900 Testae tres canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

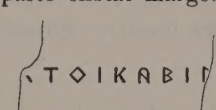
[T]ῶ Καβίρω.

3901 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

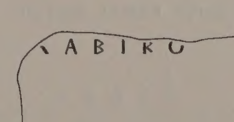
[. . το]ῖ Καβί[ροι].

3902 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

. . . . ς τοῖ Καβί[ροι].

3903 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

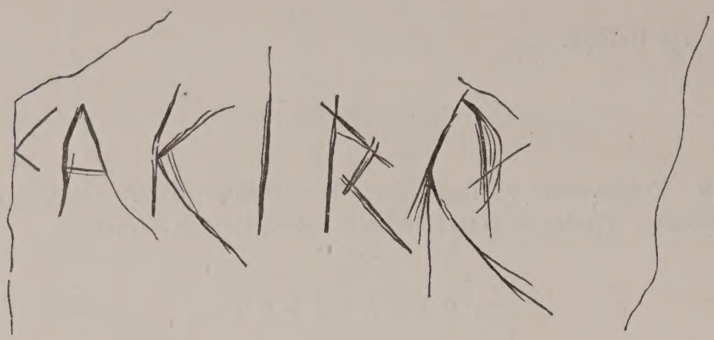
[K]αβίρω.

3904 Fragmentum canthari nigri magni, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

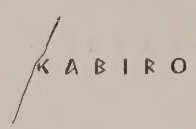
[Τοῖ] Καβίροι.

3905 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ab inferiore parte exstat margo, ut appareat litteras inversa positura incisas esse. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 419 n. 110. Exscripsit B. Graef.

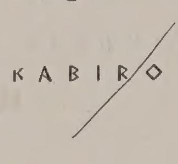
[K]αβίρω.

3906 Fragmenta tria canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

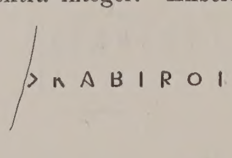
Καβίρω.

3907 Fragmenta duo canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

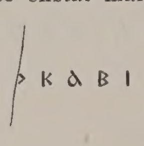
Καβίρω.

3908 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

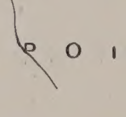
[...... K]αβίροι.

3909 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

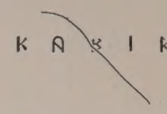
[T]ῶ Καβί[ρω].

3910 Testa nigra inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

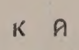
[.... Καβί]ροι.

3911 Fragmenta duo canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

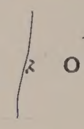
Καβιρ....

3912 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

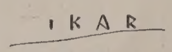
Κα[βιρ..].

3913 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer esse videtur. Exscripsit B. Graef.

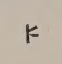
[Καβί]ρω.

3914 Testa exigua nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

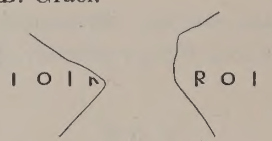
[.... το]ῖ Καβ[ίροι].

3915 Testa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Praeter unam litteram superstitem nihil unquam scriptum fuisse videtur. Exscripsit B. Graef.

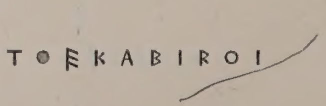
K(αβίρω).

3916 Testae duae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

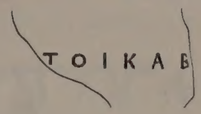
... τοῖ K[αβί]ροι.

3917 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus integer a sinistra, fortasse etiam a dextra. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 418 n. 108. Exscripsit B. Graef.

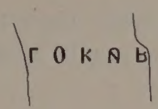
Τοῖ Καβίροι.

3918 Testa exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

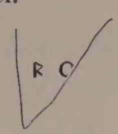
... τοῖ Καβ[ίροι].

3919 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

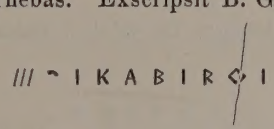
Τῶ Καβ[ίρω].

3920 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

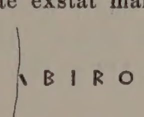
[Καβί]ρω aut [Καβί]ρο[ι].

3921 Duo fragmenta vasis fictilis rubro colore illiti, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

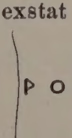
[... το]ῖ Καβίροι.

3922 Testa rubro colore inducta, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

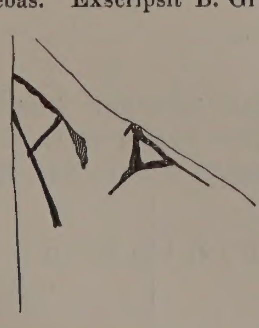
[Κ]αβίρω.

3923 Testa rubro colore inducta, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

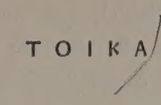
[Καβί]ρω.

3924 Fragmentum canthari rubro colore inducti, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

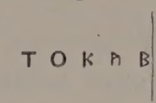
[Κ]αβ[ιρ..].

3925 Testa subfusca, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

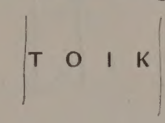
Τοῖ Κα[βίροι ....].

3926 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

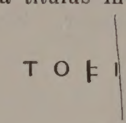
Τῶ Καβ[ίρω].

3927 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

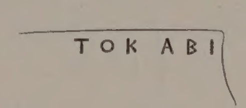
... τοῖ Κ[αβίροι].

3928 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Infra titulum margo, ut appareat litteras inversa positura insculptas esse. A sinistra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

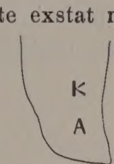
Τῶ Κ[αβίρω].

3929 Fragmentum vasis fictilis nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

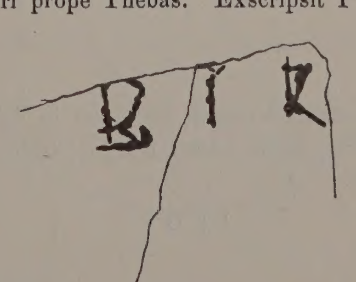
Τῶ Καβί[ρω].

3930 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

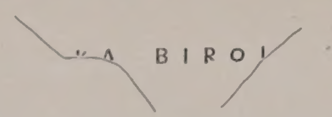
Κα[βίρω].

3931 Sex testae scyphi, in quo picta erat noctua inter ramos frondosos. Titulus in duabus testis, incisus inversa litterarum positura. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

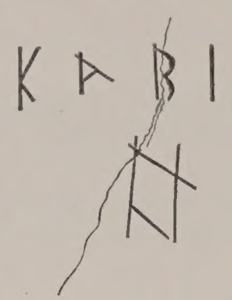
[Κα]βιρ..

3932 Quinque fragmenta inter se contingentia superioris marginis vasis fictilis ornati rubris figuris, ex quibus nihil superest praeter manum dextram sublatam Cabiri, qua cornu copiae tenet, et vestigia capitis. Titulus, qui colore albo in vase nigro pictus erat, a dextra integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

. . . . Καβίροι.

3933 Duae testae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

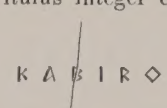
Καβί[ρω].

3934 Ansa canthari magni nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

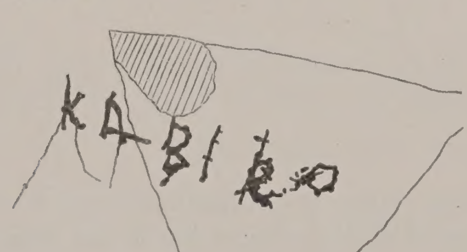
[. . . . Κα]βίροι.

3935 Testae duae marginis superioris canthari, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus integer est. Exscripsit P. Arndt.

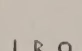
Καβίρω.

3936 Testae duae marginis superioris canthari, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus neglegenter incisus integer exstat. Exscripsit P. Arndt.

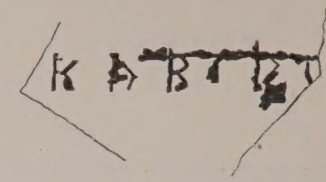
Καβίρω.

3937 Fragmentum canthari magni, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

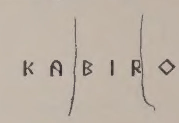
[Καβ]ίρω.

3938 Fragmentum paterae convexae, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

Καβίρω.

3939 Testae tres canthari colore nigro inducti, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

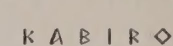
Καβίρω.

3940 Testa inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

Καβ[ιρ . .].

3941 Ansa canthari, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

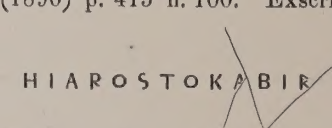
Καβίρω.

3942 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 414 n. 96. Exscripsit B. Graef.

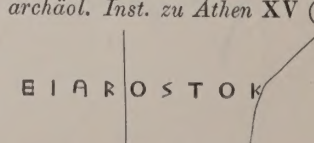
Ἱαρὸς τῶ Καβί[ρω].

3943 Testae duae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 415 n. 100. Exscripsit B. Graef.

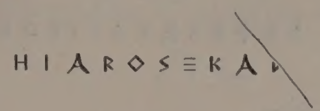
Ἱαρὸς τῶ Καβίρ[ω].

3944 Duae testae nigrae, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 414 n. 97. Exscripsit B. Graef.

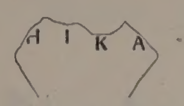
Ἱαρὸς τῶ Κ[αβίρω].

3945 Fragmentum vasis fictilis, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 417 n. 107. Exscripsit B. Graef.

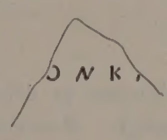
Ἱαρὸς Καβ[ίρω].

3946 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

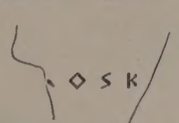
Ἱ(αρὸς) Κα(βίρω).

3947 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

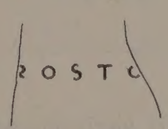
[Ἱαρ]ὸν Κ[αβίρω].

3948 Testa parva, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

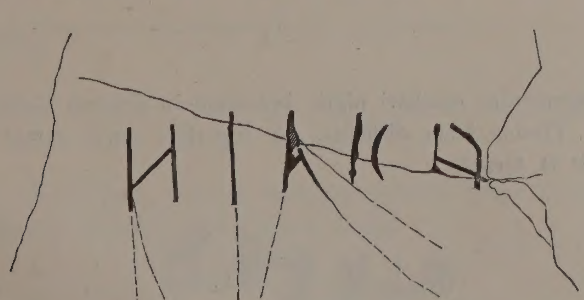
[Ἱαρ]ὸς Κ[αβίρω].

3949 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Infra titulum duae lineae rubro colore pictae. Exscripsit B. Graef.

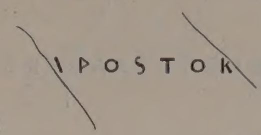
[Ἱα]ρὸς τῶ [Καβίρω].

3950 Testae duae canthari magni nigri. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

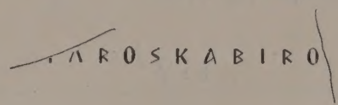
Ἱαρ(ὸς) Κα[βίρω].

3951 Testa nigro colore inducta, qui in fuscum abiit, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 416 n. 104. Exscripsit B. Graef.

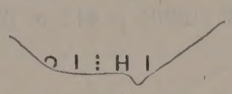
[Ἱα]ρὸς τῶ Κ[αβίρω].

3952 Frustulum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

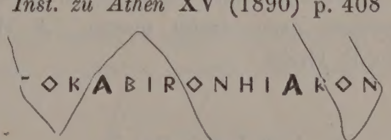
[Ἱα]ρὸς Καβίρω.

3953 Fragmentum vasis fictilis magni rotundi, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

[Τοῖ Καβί]ροι ἱ[αρός].

3954 Fragmenta quattuor canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 408 n. 82. Exscripsit B. Graef.

[Τ]ῶ Καβίρω⟨ν⟩ ἱαρόν. Szanto legit τὸ Καβίρων ἱαρόν, quod cum propter articulum tum propter numerum pluralem improbabile est.

3955 Supellex fictilis composita ex duabus tabulis rotundis, quarum media pars inter se cohaeret. In altera parte Gorgo dormiens, in altera parte Perseus imagine expressus. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

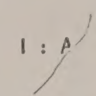
[Ἱ]αρ[ὸ]ν τῶ [Καβίρω].

3956 Testae duae canthari nigri neglegenter colore inducti, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

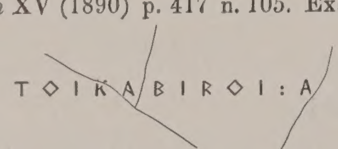
[... ἀνέθ]εικε τοῖ Καβίρο[ι].

3957 Fragmentum exiguum vasis fictilis, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

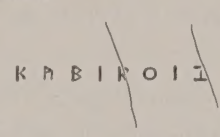
[.... τοῖ Καβίρο]ι ἀ[νέθεικε].

3958 Testae tres canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 417 n. 105. Exscripsit B. Graef.

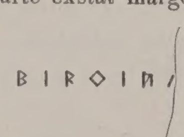
Τοῖ Καβίροι ἀ[νέθεικε ......].

3959 Duae testae canthari nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. A sinistra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

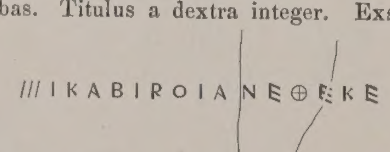
Καβίροι Ζ......

3960 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

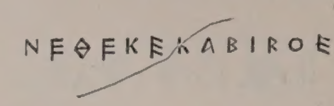
[..... Κα]βίροι ἀ[νέθεικε].

3961 Fragmenta tria marginis canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

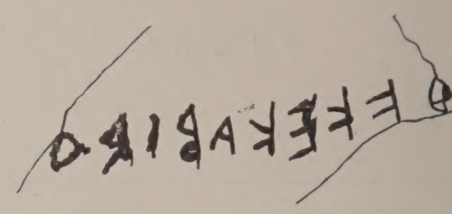
[.... το]ῖ Καβίροι ἀνέθεικε.

3962 Fragmenta duo canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Titulus a dextra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 402 n. 37. Exscripsit B. Graef.

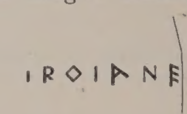
[.... ἀ]νέθεικε Καβίροε.

3963 Fragmentum marginis canthari, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 413 n. 95. Exscripsit P. Arndt.

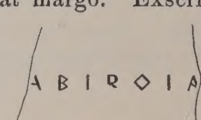
[..... ἀνέ]θεικε Καβίρο[ι].

3964 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

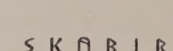
[.... Καβ]ίροι ἀνέ[θεικε].

3965 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

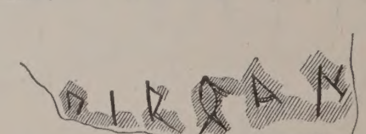
[.... Κ]αβίροι ἀ[νέθεικε].

3966 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

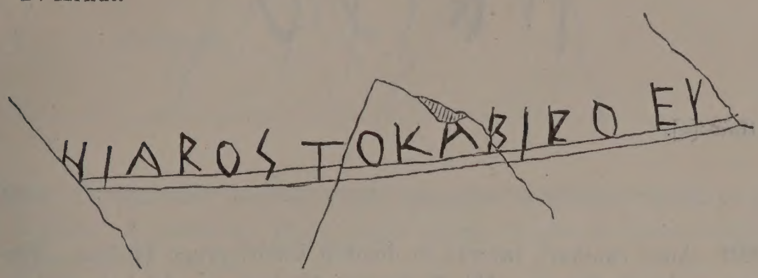
[Ἱαρὸ]ς Καβίρ[ω].

3967 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus lectu difficilis. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

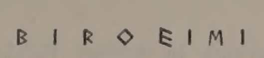
[.... Κα]βίρο(ι) ἀν[έθεικε].

3968 Fragmenta tria vasis fictilis argillae flavae, ab interiore modo parte colore illiti. In margine corona hederacea nigro colore picta, supra eam titulus. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 406 n. 74. Exscripsit P. Arndt.

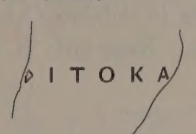
Ἰαρὸς τῶ Καβίρω. Εὐ[.... ἀνέθεικε].

3969 Fragmentum partis inferioris canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

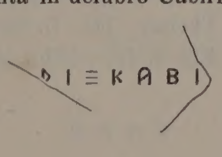
[Τῶ Κα]βίρω εἰμί.

3970 Testa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus pictus erat colore, qui nunc periit. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

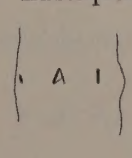
[... τοῖ παῖ]δι τῶ Κα[βίρω].

3971 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

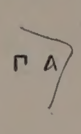
[Παῖ]δι Καβί[ρω].

3972 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

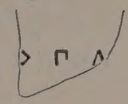
[Π]αἶ[δι].

3973 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

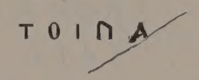
Πα[ῖδι].

3974 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

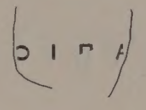
[Τ]ῶ πα[ῖδος].

3975 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

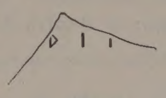
Τοῖ πα[ῖδι].

3976 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

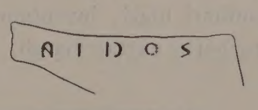
[.... τ]οῖ πα[ῖδι].

3977 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

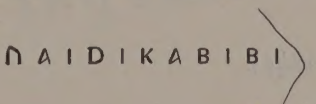
[...... παῖ]δι [Καβίρω].

3978 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer, ut quidem videtur. Exscripsit B. Graef.

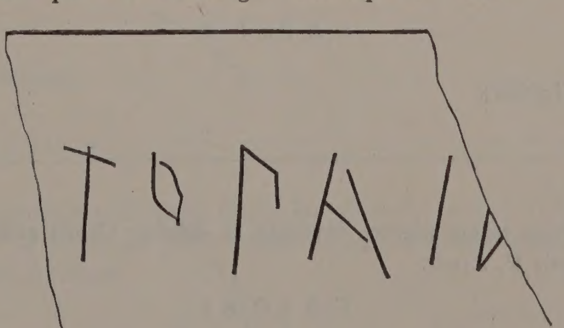
[Τῶ π]αῖδος.

3979 Reliquiae vasis fictilis, in quo rubro colore expressi sunt iuvenes gradientes cum palliis, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer videtur. Exscripsit B. Graef.

... παῖδι Καβί[ρω].

3980 Testa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Τῶ παῖδ[ος].

3981 Testa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A sinistra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

T O Π I

Τῶ πα[ίδος].

3982 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

Λ A I D

Παί[δ . .].

3983 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

A I D I K

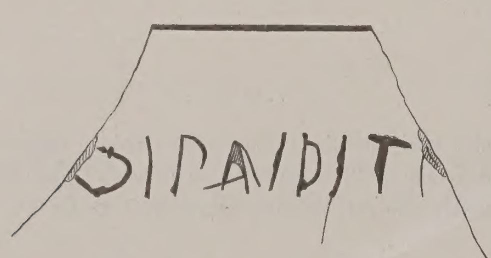
[Π]αίδι Κα[βίρω].

3984 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; a dextra titulus integer, ut quidem videtur. Exscripsit B. Graef.

I D I

[. . . . πα]ίδι.

3985 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

[Τ]οῖ παίδι τ[ῶ Καβίρω].

3986 Fragmentum marginis superioris canthari, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

Λ A I D I K

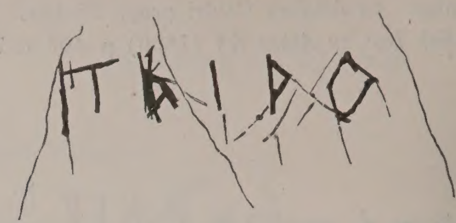
Παίδι Κ[αβίρω].

3987 Duae testae nigrae, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

T O I Π A I

Τοῖ παί[δι].

3988 Duo fragmenta marginis canthari, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

Παίδο[ς].

3989 Ansa canthari, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 418 n. 109. Exscripsit P. Arndt.

Π Α Ϝ Ι D Ι

Πα[Ϝ]ιδι emendavit R. Meister *Ber. d. kgl. sächs. Ges. d. Wiss.* 1890, I p. 12.

3990 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

I D I

[Πα]ίδι.

3991 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

D I T Ϙ

[Τοῖ πα]ίδι τῶ [Καβίρω].

3992 Titulus incisus in inferiore parte pedis canthari nigri, inventi in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 403 n. 43. Nihil deesse testatur B. Graef, qui exscripsit.

Ϙ O R O

Ϙώρω legerim, etsi mirum est hic κῶρον vocari, qui alibi semper παῖς est.

3993 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

V E Θ

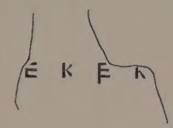
[. . . . . . ἀ]νέθ[εικεν].

3994 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

K E

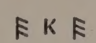
[. . . . ἀνέθει]κε.

3995 Testa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

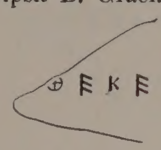
[. . . . . . . ἀνέθ]εικεν.

3996 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

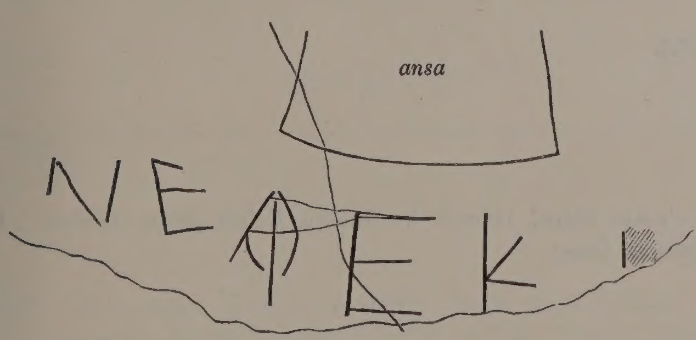
[. . . . ἀνέθ]εικε.

3997 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

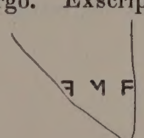
[. . . . . ἀνέθ]εικε.

3998 Fragmentum vasis flavi, ornati fronde hederacea, cum ansa alta, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

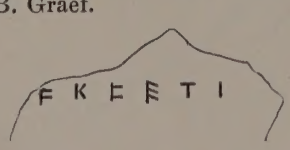
[. . . . ἀ]νέθεικ[ε].

3999 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

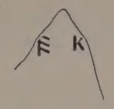
. . . . ἀνέ[θεικε].

4000 Pars inferior canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

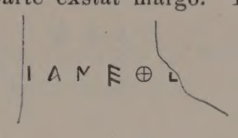
[. . . . ἀνέθ]εικε ετι . . . . . .

4001 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

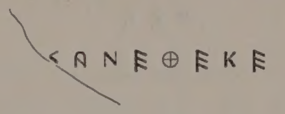
[. . . . ἀνέθ]εικ[ε].

4002 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

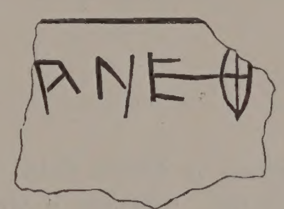
. . . . ι ἀνέθει[κε].

4003 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

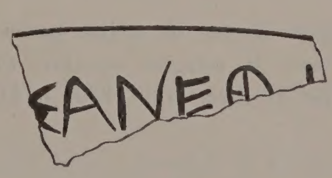
. . . . ς ἀνέθεικε.

4004 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

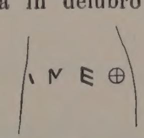
. . . . . . ἀνέθ[εικε].

4005 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

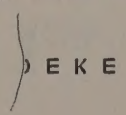
. . . . ς ἀνέθ[εικε].

4006 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

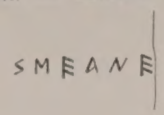
. . . . . ἀνέθ[εικε].

4007 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; a dextra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

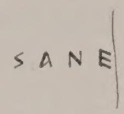
[. . . . ἀνέθ]εικε.

4008 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

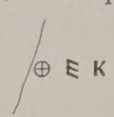
. . . ς με ἀνέ[θεικε].

4009 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

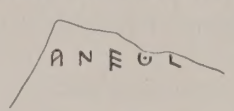
. . . . ς ἀνέ[θεικε].

4010 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

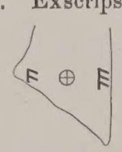
[. . . . ἀνέ]θεικ[ε].

4011 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 412 n. 93. Exscripsit B. Graef.

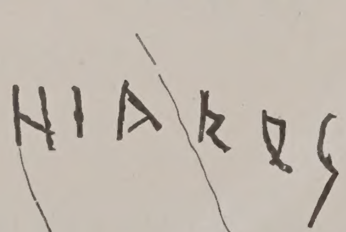
. . . . ἀνέθει[κε].

4012 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

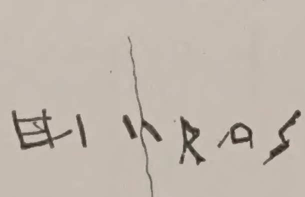
[. . . . . . ἀν]έθει[κε].

4013 Cantharus niger fractus in multas partes, inventus in delubro Cabiri prope Thebas. In margine superiore titulus. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 416 n. 103. Exscripsit P. Arndt.

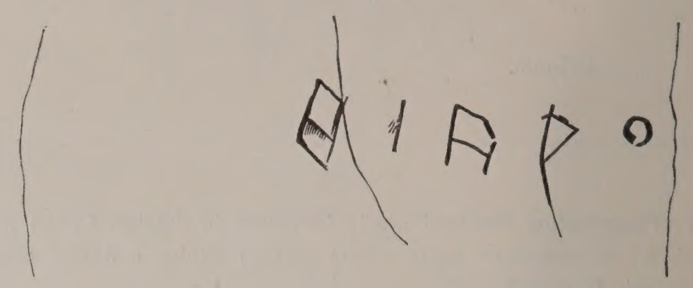
Ἱαρός.

4014 Cantharus in multas partes fractus, inventus in delubro Cabiri prope Thebas. In margine superiore titulus. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 414 n. 98. Exscripsit P. Arndt.

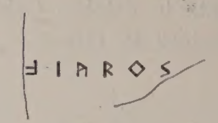
Ἱαρός.

4015 Fragmenta duo canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

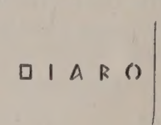
Ἱαρό[ς].

4016 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

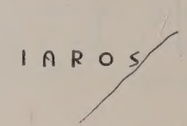
Ἱαρός.

4017 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

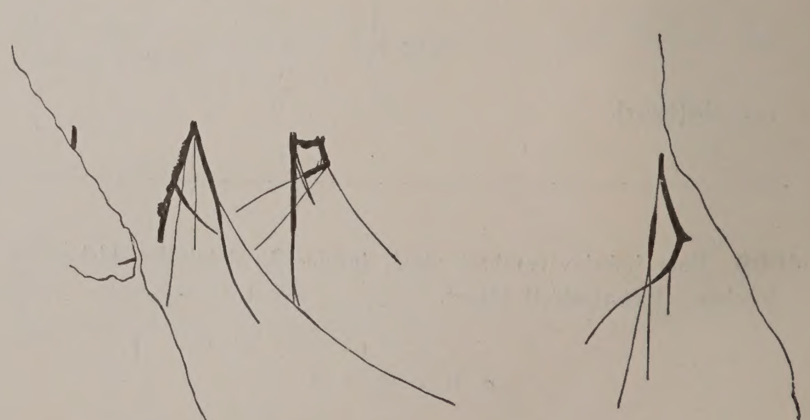
Ἱαρό[ς].

4018 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

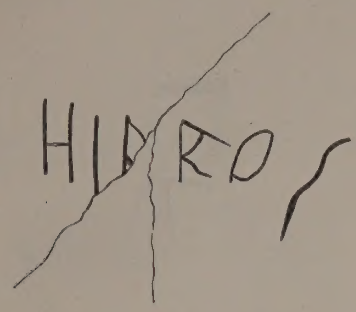
[ʽ]Ιαρός.

4019 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

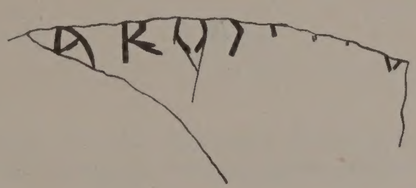
[ʽ]Ιαρ[ό]ς.

4020 Duae testae vasis colore rubro illiti, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus integer est. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 415 n. 101. Exscripsit B. Graef.

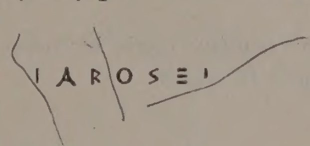
Ἱαρός.

4021 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

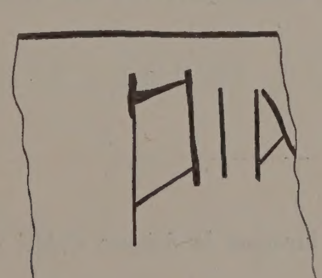
[Ἱ]αρὸς [Κα]β[ίρω].

4022 Fragmenta duo canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 417 n. 106. Exscripsit B. Graef.

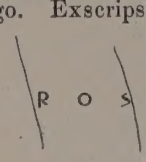
[ʽ]Ιαρὸς . . .

4023 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a sinistra integer. Exscripsit B. Graef.

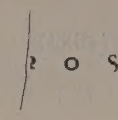
Ἱα[ρός].

4024 Testa fusca, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

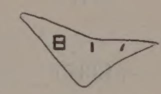
[Ἱα]ρός.

4025 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A dextra initium ansae, a superiore parte margo. Titulus a dextra integer. Exscripsit B. Graef.

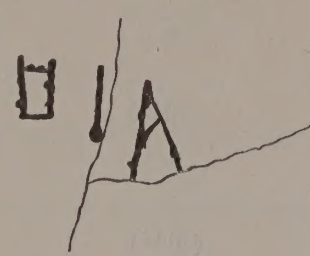
[Ἱα]ρός.

4026 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Litterae expletae erant colore albo. Exscripsit B. Graef.

Ἱα[ρός].

4027 Fragmenta duo marginis canthari, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus integer est. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 414 n. 99. Exscripsit P. Arndt.

Ἱα(ρός).

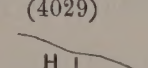
4028 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. A sinistra titulus integer est. Exscripsit B. Graef.

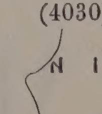
ʽ[Ιαρός].

4029—4043 Testae nigrae, inventae in delubro Cabiri prope Thebas, quae singulae non nisi binas litteras habebant. Exscripsit B. Graef.

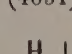
(4029)

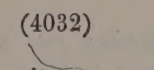
(4030)

(4031)

(4032)

(4033)

Η Ι

(4034)

Η Ι

(4035)

Η Ι

(4036)

Ι Ν

(4037)

Η Ι

(4038)

Η Ι

(4039)

Η Ι

(4040)

Η Ι

(4041)

Ν Ι

(4042)

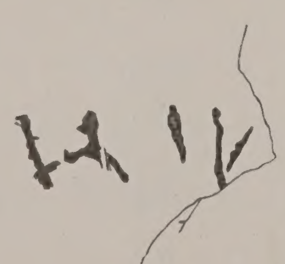
Ν Ι

(4043)

Η Ι

Ἱ(αρός).

4044 Fragmentum marginis vasis fictilis nigri cum ornamentis impressis, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

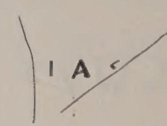
Aut ἱ(αρὸς) Κ(αβίρω) legendum est, aut, si sumas titulum inversa positura a dextra ad sinistram incisum esse, tertium elementum α esse potest, ut suppleatur ἱα[ρός].

4045 Fragmentum marginis canthari nigri cum ornamentis impressis. Titulus a sinistra integer. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

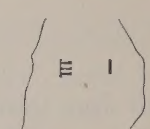
Ἱ[αρός].

4046 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

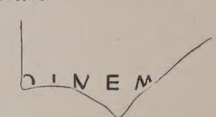

. . . . ίας.

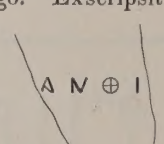
4047 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

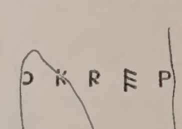
4048 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

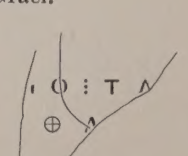
4049 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

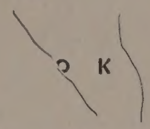
4050 Testae duae, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit P. Arndt.

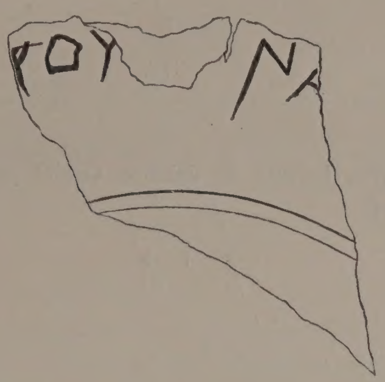
4051 Testae duae vasis fictilis nigri, inventae in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

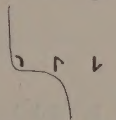
4052 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

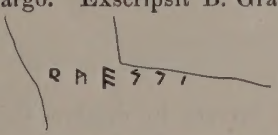
4053 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

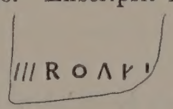
4054 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

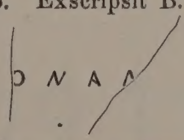
4055 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

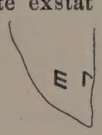
4056 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

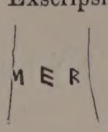
4057 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

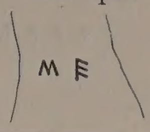
4058 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

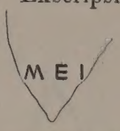
4059 Testa exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

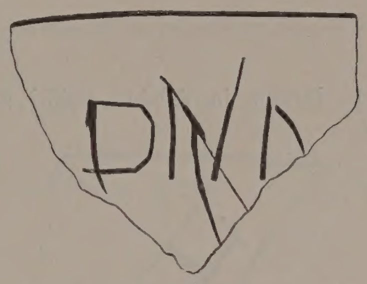
4060 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

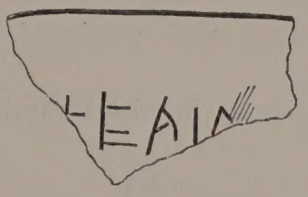
4061 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

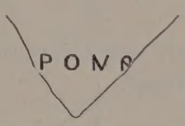
4062 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

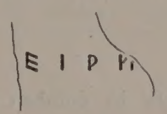
4063 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

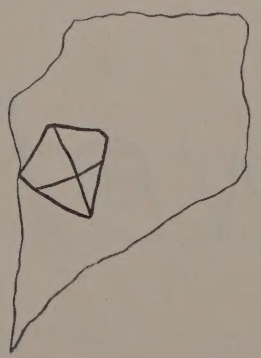
4064 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

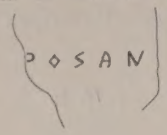
4065 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

4066 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

4067 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

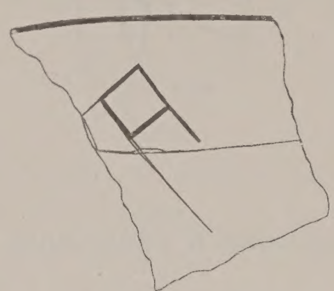

. . . . ϱος ἀν[έθεικε] (?).

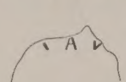
4068 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

4069 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

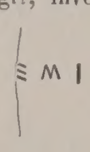

4070 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

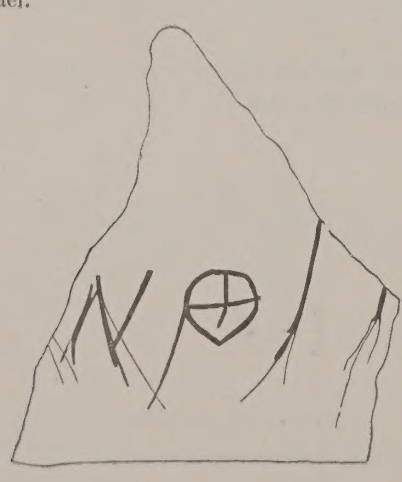
[K]α[βιϱ . .]?

4071 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

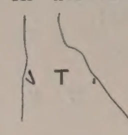

. . . . εἰμί.

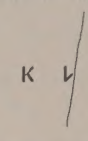
4072 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

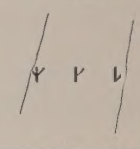
4073 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

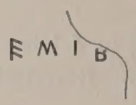
4074 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

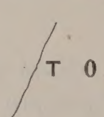
4075 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

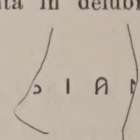
4076 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

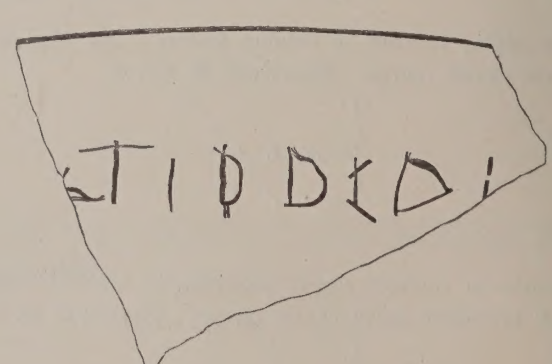
4077 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

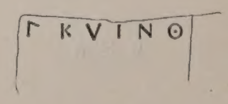
4078 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

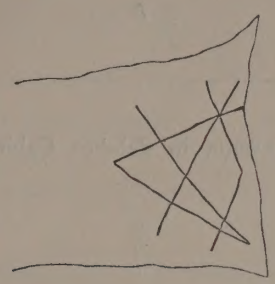
4079 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

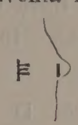
4080 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

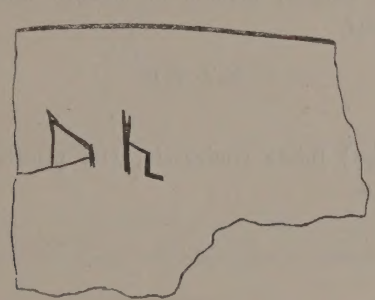
4081 Ansa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

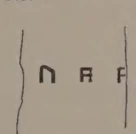
4082 Ansa canthari nigri, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

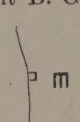
4083 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

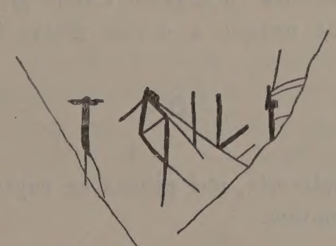
4084 Fragmentum ansae canthari, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

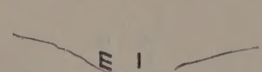
4085 Fragmentum ansae latae vasis fictilis, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

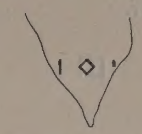
4086 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

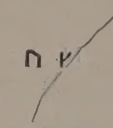
4087 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

4088 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

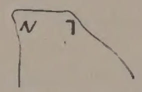
4089 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

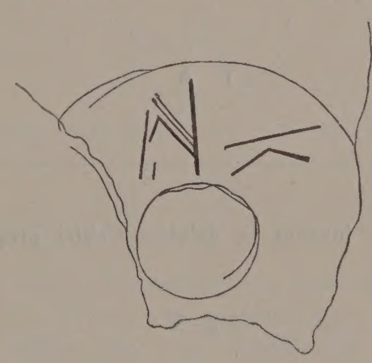
4090 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

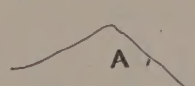
4091 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

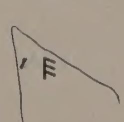
4092 In planicie inferiore pedis vasis nigri, inventi in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

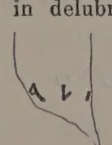
4093 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

4094 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

4095 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

4096 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

◫

4097 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

N Γ

4098 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

4099 Margo superior vasis, qui ab exteriore parte in argilla flava colore nigro pictas figuras exhibet; inferior pars colore nigro illita. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

T A

4100 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

I E T

4101 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Φ

4102 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

I A

4103 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Θ O T

4104 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

A

4105 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

E

4106 Testa vasis fictilis magni ornati figuris nigris, ex quibus nihil exstat praeter unum pedem. Infra eum titulus insculptus in colore nigro, quo haec pars illita est. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

Γ D

4107 Testa nigra exigua, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

P S T Ω

[Ἱαρ]ὸς τῶ [Καβίρω] fuisse conieceris, etsi prioris litterae ο paullo insolentior est forma.

4108 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

O S H Λ

.....ος ἀν[έθεικε].

4109 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

I S T

...ις τ[οῖ Καβίροι aut τοῖ παῖδι].

4110 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; a dextra titulus integer. Exscripsit B. Graef.

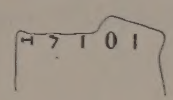
. D I

[.... τοῖ πα]ῖδι suppleveris, etsi primae ex superstitibus litterae reliquiae dubitationem movent.

4111 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

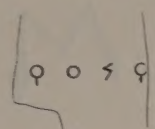
S F

4112 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

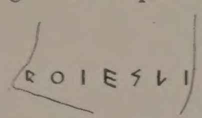

. . . . ας [τ]οῖ [Καβίροι] fuisse videtur.

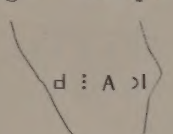
4113 Fragmentum canthari nigri, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 405 n. 64. Exscripsit B. Graef.

4114 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

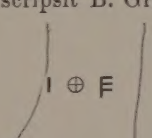

4115 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

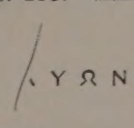
Κα(βίρω) ʽ(ιαρός) fuisse videtur.

4116 Titulus incisus margini superiori vasis profundi cum duabus ansis, cui impressa sunt ornamenta quaedam. Titulus a dextra integer, a sinistra paucae modo litterae periisse videntur. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

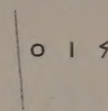
[Τῶ]ι ϑε(ῶ) supplere conatur Graef, sed id admodum dubium est.

4117 Fragmentum vasis fictilis ornati picturis nigris; in superiore parte uva, in inferiore caput hominis barbati, iuxta quod titulus. In delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 411. Exscripsit B. Graef.

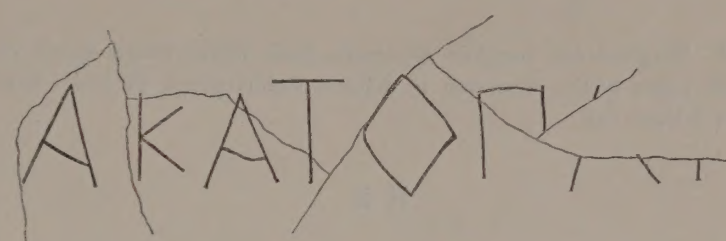
Κύων.

4118 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo; titulus a dextra integer. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 408 n. 81. Exscripsit B. Graef.

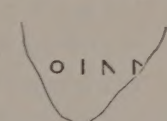
[Τοῖς Καβί]ροις supplevit Szanto dubitanter. Sed hic pluralis a constanti sermonis usu abhorret (cf. adn. ad n. 3954).

4119 Fragmentum vasis fictilis magni, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 409 n. 85. Exscripsit B. Graef.

. . . ακα τῶ πάι[δος]. Priores tres litterae, quid sibi velint, obscurum est. Nam nomini mulieris quae dedicaverit propter genetivum insequentem nullus est locus.

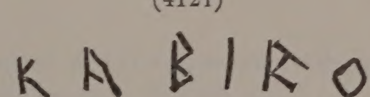
4120 Testa exigua nigra, in infima parte vestigium figurae rubrae. In delubro Cabiri prope Thebas. Exscripsit B. Graef.

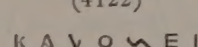
[. . . . . . τ]οῖ πα[ιδί] supplendum esse non improbabile est.

4121. 4122 Vas fictile pede carens, cum una ansa, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. In eo pictus puer cum lyra, conversus ad dextram, e regione eius canis cubans, inter utrumque in pariete pendens taenia. Figurae rubrae initio quinti a. Chr. saeculi pictae. In exteriore margine insculptus titulus n. 4121, infra pueri imaginem pictus n. 4122. Exscripsit P. Arndt.

(4121)

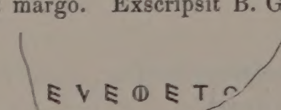

(4122)

4121 Καβίρω.
4122 Καλὸς εἶ.

4123 Testa nigra, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. A superiore parte exstat margo. Exscripsit B. Graef.

4124 Titulus incisus iuxta ansam cylicis profundae nigrae, pictura carentis, Thebis. Exscripsit B. Wolters.

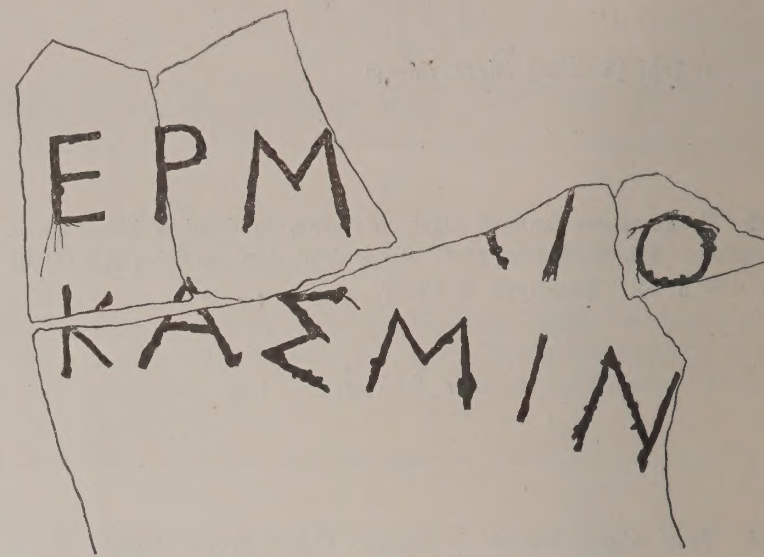
ϙ ⊦ I ▷ A

Ϙλίδα. Titulum integrum esse definite testatur Wolters. Sed hoc nomen permirum est.

4125 Fragmentum marginis superioris vasis fictilis ornati figuris colore nigro pictis, inventum in delubro Cabiri prope Thebas. Titulus integer est.

H E

4126 Fragmenta quattuor vasis fictilis, inventa in delubro Cabiri prope Thebas. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 408 n. 80. Exscripsit P. Arndt.

Ἑρμάιο[ς] | Κασμιν....

4127—4129 Marmor leucophaeum, inventum in vico *Karditza* post ecclesiam S. Georgii in muro qui diruebatur mense Iunio a. 1886 Holleauxii iussu, translatum in demarchiam. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corr. Hell.* XIV (1890) p. 8 n. 9. Cf. eiusdem observationem ibid. p. 203.

(4127) ΤΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΔΙΝΟΜΑΧΟΧΙΟΝΝΙΔΑΟΜΑΝΤΙΑ
\ΚΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΠΡΑΞΙΜΙΟΣΗΣΧΡΟΝΔΑΟΠΡΟΞ
ΟΥΝΕΔΡΥΕΛΕΞΑΝΓΑΙΟΝΟΚΤΑΙΟΝΤΙΤΟΥΡΩΜΕΙΟΝΓ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΚΡΗΦΙΕΙΩΝΚΗΑΥΤΟΝΚΗ
ΥΣΤΑΤΙΜΙΑΚΗΤΑΑΛΛΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑΠΑΝΤΑΚ
ΕΝΥΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΑΚΡΗΦΙΕΙΩΝ
(4128) ΤΕΣΚΗΤΥΣΟΥΝΕΔΡΥΕΛΕΞΑΝΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙ.ΜΕΙ
ƆΣΙΟΥΣΤΡΟΤΟΝΔΙΟΚΛΙΟΣΚΑΦΙΣΟΚΛΙΔΑΝΘΑΥΜΙΟ
ΞΕΝΩΣΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΚΗΕΚΓΟΝ∩
⊥ Ǝ d ∀ Ɔ O N ɯ I ∀ Ш ∀ N ɯ ⊥ N O Ш C
ΑΝΤΑΚΑΘΑΚΗΤΥΣΑΛΛΥΣΠΡΟΞΕΝΥΣΚΗ
ΡΗΦΙΕΙΩΝΓΕΓΡΑΠΤΗ
(4129) N ∀ Ɔ H X d ∀ ɯ Ǝ V O Ш ⅄ O ∇ N

4127 [...... αρχον]τος, πολεμαρχιόντων Δινομάχω Χιοννίδαο, Μαντία[ο ...., | ...... Εὐά]λκω, γραμματίδδοντος Πραξί[λλ]ιος Ἠσχρ[ιώ]νδαο, προξ[ενίη. | Τὺ ἄρχοντες κὴ τὺ σ]ούνεδρυ ἔλεξαν, Γάιον Ὀκτάιον Τίτου Ῥωμεῖον [πρόξενον | εἶμεν κὴ] εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ἀκρηφιείων κὴ αὐτὸν κὴ [ἐκγόνως, κὴ | εἶμεν αὐτ]ῦς τὰ τιμία κὴ τὰ ἄλλα φιλάνθρωπα πάντα κ[αθάπερ | τῦς ἄλλυς προξ]ένυς κὴ εὐεργέτης τᾶς πόλιος Ἀκρηφιείων.

4128 [Τὺ ἄρχον]τες κὴ τὺ σούνεδρυ ἔλεξαν, Ἀριστοκλεῖ[ν] Μει[...... | ..., Θρ]οσιούστροτον Διοκλῖος, Καφισοκλίδαν Θαύμιο[ς .... | ..... προ]ξένως εἶμεν κὴ εὐεργέτας τᾶς πόλιος [Ἀκρηφιείων | κὴ αὐτὼς] κὴ ἐκγόνως, [κὴ εἶμεν αὐτῦς τὰ τίμια κὴ τὰ ἄλλα | φιλάνθρωπα π]άντα καθὰ κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ | [εὐεργέτης τᾶς πόλιος Ἀκ]ρηφιείων γέγραπτη.

4129 [.....ώ]νδου, πολεμαρχήσαν[τα, ... | .... πρῶτ]ον τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος, ἀρετ[ῆς ἕνεκα].

Decreta hospiti publici n. 4127. 4128 priori alterius a. Chr. n. parti vindicavit Holleauxius haud improbabiliter, etsi accuratiorem aetatis definitionem, quae titulis n. 2407. 2408 nitebatur, post horum tempora a Koehlero rectius constituta teneri non iam posse ipse significavit. Sed illi spatio, quod fere ab a. 200—150 a. Chr. patet, cum sermo populiscitorum convenit, tum nonnullorum hominum nomina ei certe non adversantur. Nam Praxilles (sic emendandum esse apparet, etsi Holleaux Πραξίμιος retinuit) Aeschriondae f. ni fallor pater fuit Aeschriondae Praxillis f. qui n. 4148 est, quae inscriptio cum aliis de causis tum propter denariorum mentionem (vs. 9) anno 146 a. Chr. antiquior non est iudicanda. Dinomachus Chionnidae f. utrum pater sit an filius Chionnidae illius quem habes n. 2708, in medio relinquendum videtur cum Holleauxio. Ceterum hic, cum formula τὺ ἄρχοντες κὴ τὺ σούνεδρυ ἔλεξαν indicari existimet, nulla iam tum fuisse Acraephiae populi comitia, sed imperio populari abrogato omnium rerum arbitrium penes magistratus et synedros fuisse, errare mihi videtur. Nam illa formula non d e c r e v i s s e haec magistratus et senatores, sed r o g a s s e indicat.

Quem quaeso rogaverint, nisi populum Acraephiensium? Quod vero formula δεδόχθη τῦ δάμυ abest, nullius est momenti, nam ea permulta plebiscita Boeotica carent. Homines, qui n. 4128 proxeniae honore afficiuntur, Aeolenses Asiani esse videntur. Namque vs. 2 de supplemento meo [Θρ]οτιούστροτον vix dubitandum est, cuius prima syllaba originem indicat, cum altera ex Boeoticae dialecti legibus immutata sit frequenti in nominibus peregrinorum consuetudine (cf. n. 283 Δρακοντίδαν Εὐθουκράτιος Ἀθανεῖον).

Titulus n. 4129 inferiore tempore lapidi verso incisus est, non ante saeculum a. Chr. primum nisi fallor.

4130 Marmor subcaeruleum, figura cylindri dimidiati, a. 0,90, diameter 1,00. Scriptura disposita per duas paginas sive columnas quas dicunt (*A B*). Inventus lapis in colle prope fontem *Perdikovrysi*, infra templum Apollinis Ptoi, mense Ianuario a. 1885. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 33 n. 11.

A

ΕΠΕΙΔΗΥΠΑΡΧΟΥΣΩΝΗΜΙΝΠΡΟΣΤΑΣ
ΑΣΤΥΓΕΙΤΟΝΑΣΤΩΝΕΝΒΟΙΩΤΙΑΙΠΟΛΕΩΝ
ΔΙΚΩΝΟΥΚΟΛΙΓΩΝΕΚΠΛΕΙΟΝΩΝΧΡΟΝΩΝΠΕΡΙΩΝ
ΣΥΝΘΕΜΕΝΟΙΓΡΑΠΤΟΝΠΡΟΣΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙΣΥΝΕΛΟΜΕΝΟΙ
.ΡΙΤΗ..ΟΝΚΑ.ΛΚΟΙΝΟ.ΕΚΤΗΣΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
ΠΟΛΕΩΣΗΤΙΣΥΠΑΡΧΕΙΣΥΝΓΕΝΗΣΠΑΣΙΝΒΟΙΩΤΟΙΣ
ΕΞΑ..ΣΤΕΙΛΑΜΕΝΠΡΕΣΒΕΥΤΗΝΚΑΙΔΙΚΑΣΤΑΓ..ΟΝ
ΠΡΟΣΛΑΡΙΣΑΙΟΥΣΤ.ΝΑΙΤΗΣΟΜΕΝΟΝΤΟΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝΜΕΤΑΤΩΝ
.ΠΙ¯ΟΑΥΤΟΛΑΡΙΣΑΙΟΙΣΥΝΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΗΣΥΠΑΡΧΟΥΣ......ΧΗΣ
ΣΥΓ...ΕΙΑΣΠΡΟΣ..ΑΚΡΗΦ....ΣΚΑΙΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣΒΟΙΩΤΟΣΒΟΥΛΕΥ
Σ.ΜΕΝΟΙΚ.ΤΑΤΟΚΑ..ΙΣΤΟΝΕΞΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝΔΙΚΑΣΤΑΣ
ΣΩΓΕΝ..Λ..Σ.ΟΚΛΕΟΥΣΝΙΚΟΚΡΑΤΗΝΑΦΘΟΝΗΤΟΥ
ΕΥΦΟ.ΟΝ..ΑΤΡΩΝΟΣΑΝΔΡΑΣΚΑΛΟΥΣΚΑΓΑΘΟΥΣΚΑΙΠΕΙΣΤΙΝ
Ε...ΤΑΣΟΙΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙΕΙΣΤΑΣΠΟΛΕΙΣΤΑΣΜΕΤ.
ΧΟΥΣΑΣΤΟΥΓ......ΑΣΜΕΝΕΔΥΝΗΘΗΣΑΝΤΩΝΔΙΚΩΝ
ΣΣΥΛΛΥΣΙΝΗΓΑΓΟΝΤΗΝΠΑΣΑΝ
ΠΡΟΘΥΜΙΑΝΠΡΟΣ......Σ..ΕΚΕΝΤΟΥΤΟΥΣΛ..ΙΡΟΜΕΝΟΥΣ
ΣΥΛΛΥΘΕ..ΑΣ ΣΑΥΤΟΥΣΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΑΙΕΙΣΤΗΝ
ΕΞΑΡΧΗΣΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΠΡΟΣΑΥΤΟΥΣΕΥΕΥΝΟΙΑΝ
ΚΛ..........¯ΩΝΔΙΚΩΝΑΣΟΥΚΗΒΟΥΛΗΘΗ
ΥΓΟ ΛΑΒΟΝΤΕΣ.Υ.ΟΙΚΑΘΗΜΩΝ
ΑΥΤΩΝ..ΝΕΙΝΤ..ΕΚΑΙΕΠΙΘ.....ΕΝΠΑΣΙΝ
ΕΙΝΑΥΤ
ΤΟΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ
ΠΑΡΑΓΕΓΟΝΣΙΝΕΙΣ ΩΣ
Υ...ΣΟΠΩΣΟΥΝ.ΔΗΜΟΣΑΚΡΑΙΦΕΙΩΝ
Ι.Α..ΤΑΣΑΠΟΔΙΔΟΥΣΤΟΙΣΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡ
ΓΕ..ΙΣΔΕΔΟ.............ΕΔΡΟΙ.ΚΑΙ..ΔΗΜΩΤΩΝΑΚΡΗΦΕΙΩΝ
......ΣΑΙ...ΔΗΜΟΝΤΟΝΛΑΡΙΣΑΙΩΝ.:ΙΤΩΙ...ΨΑΙ
Α..ΥΣΚ..ΤΕΙΣΤΙΝΕΧΟΝΤΑΣΕΝΠΑΣΙΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣ
ΛΛΚ...ΧΡΥΣ.ΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣ
ΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.ΙΚΟΚΡΑΤΗΝΑΦΘΟΝΗΤΟΥΕΥΦΟΡΟΝ
ΕΠΙΤΕΤΩΤΑΚΑΤΑΤΗΝΔΙΚΑΣΤΕΙΑΝΑΠΟΠΑΝ
ΒΕΛΤ.Σ.......ΣΤΟΥ.ΕΟΡΚΟΥΚΑΙΤΩΝ
ΝΑΙ.ΑΙΕΠΙ.ΗΙ
Ε ΣΤΕΦΑΝΩΙΕ.Α.ΤΟΝ
ΑΥΤΩΝ ϽΝΙΧΑΛΚ..ΤΕΤΡΑΠΗΧΕΙ
ΑΡΕ..ΣΕΝ.ΚΕΝΚΑΙΔΙ..........ΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΝΓΡΑΤΗ
ΑΥΤΩΝΞΕΝΑΡΧΟΝ ΝΑΙΑΥΤΟΝ
.Α..ΤΗΝΑΥΤΟΥΠΡ ΜΙΑΗ
ΠΕΠΟΙΗΤΑΙΜΕΤ ΣΑΙ
ΧΡΥΣΩΙΣΤΕ

B

ΤΑ
ΠΑΡΧ
.ΑΙΕΥΕΡ
ΚΥΡΙΟΝΕΙΝΑ
ΑΡΧΟΥΣΕΠ
ΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΑΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟ
ΛΕΜΑΡΧΟΥΣ
ΛΑΡΙΣΑΙ
ΤΟΤΟΨΗΦΙΣΜΑ
.ϽΑΝΕΣΤΑΤΩΙΤΟ
ΣΙΣΥΝΦΑΝΕΣ.Ο
ΚΑΤΑΞΙΑΣΤΙΜΑΣ
ΤΟΥΣ
ΓΙΝΩΣΚΟΝΤΕΣΤΗΝ
ΑΝΑΜΙΛΛΩΝΤΑΙ
ΣΑΙΔ.ΑΥΤΟΥΣ
ΕΣΤΙΑΝΚΑΙΑΠ

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝΤΩΝ
ΕΠΙΚΥΔΟΥΤΟΥΠΛΡ
....
....
.......ΟΝ.....
....
....
ΔΙΚΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΣΑ
ΑΝΤΙΓΕΝΗ
ΚΛΗΠΙΑΔΟΥΑΝΔΡΑΣ
ΘΟΥΣΜΕΝ
....
ΚΑ

Ἐπειδὴ ὑπαρχουσῶν ἡμῖν πρὸς τὰς | ἀστυγείτονας τῶν ἐν Βοιωτίᾳ πόλεων | δικῶν οὐκ ὀλίγων ἐκ πλειόνων χρόνων, περὶ ὧν | συνθέμενοι γραπτὸν πρὸς αὐτοὺς | καὶ συνελόμενοι | [κ]ριτή[ρι]ον κα[τὰ] κοινὸ[ν] ἐκ τῆς Λαρισαίων | πόλεως, ἥτις ὑπάρχει συνγενὴς πᾶσιν Βοιωτοῖς, | ἐξα[πε]στείλαμεν πρεσβευτὴν καὶ δικασταγ[ωγ]ὸν | πρὸς Λαρισαίους τ[ὸ]ν αἰτησόμενον τὸ δικαστήριον μετὰ τῶν | [ἔ]πὶ [τ]ὸ αὐτό, Λαρισαῖοι, συνμνημονεύον(τες) τῆς ὑπαρχούσ[ης ἐξ ἀρ]χῆς | συγ[γεν]είας πρός [τε] Ἀκρηφ[ιεῖα]ς καὶ πρὸς πάντας Βοιωτούς, βουλευ|σ[ά]μενοι κ[α]τὰ τὸ κά[λλ]ιστον ἐξαπέστειλαν δικαστὰς | Σωγέν[ην] Ἀ[ρι]σ[τ]οκλέους, Νικοκράτην Ἀφθονήτου, | Εὔφο[ρ]ον [Π]άτρωνος, ἄνδρας καλοὺς κἀγαθοὺς καὶ πεῖστιν | ἔ[χον]τας, οἱ παραγενόμενοι εἰς τὰς πόλεις τὰς μετ[ε]|χούσας τοῦ γ[ραπτοῦ], ἃς μὲν ἐδυνήθησαν τῶν δικῶν | [.............. εἰ]ς σύλλυσιν ἤγαγον, τὴν π[ᾶ]σαν | προθυμίαν προσ[φέροντε]ς [ἕν]εκεν τοῦ τοὺς [διαφε]ρομένους | συλλυθέ[ντ]ας [πρὸ]ς αὐτοὺς ἀποκαταστῆσαι εἰς τὴν | ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχουσαν πρὸς αὐτοὺς ⟨ευ⟩ εὔνοιαν· | κα[ὶ περὶ τῶν ἄλλ]ων δικῶν, ἃς οὐκ ἠβουλήθη[σαν] | ὑπὸ .... λαβόντες [α]ὐ[τ]οὶ καθ' ἡμῶν | .... αὐτῶν ..νεῖν ..... καὶ ἐπιθ[έντες] ἐν πᾶσιν | ......ειν αυτ.......... | .... τὸ δικαστήριον ....εν | .... παραγεγον(ό)σιν εἰς ....ως | ....ς· ὅπως οὖν [ὁ] δῆμος Ἀκραιφ(ι)είων | [φαίνηται τιμὰς κα]ὶ [χ]ά[ρι]τας ἀποδιδοὺς τοῖς ἑαυτοῦ εὐερ|γέ[τα]ις, δεδό[χθαι τοῖς τε συν]έδροι[ς] καὶ [τῷ] δήμῳ τῶν Ἀκρηφ(ι)είων | [ἐπαινέ]σαι [τὸν] δῆμον τὸν Λαρισαίων [ἐπ]ὶ τῷ [πέμ]ψαι [ἄνδρας καλοὺς κἀγ]|α[θο]ὺς κ[αὶ π]εῖστιν ἔχοντας ἐν πᾶσιν, καὶ στεφανῶσ[αι εἰκό|νι χα]λκῇ [καὶ] χρυσ[έ]ῳ στεφάνῳ. ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς [δικαστάς, | Σωγένην Ἀρι]στοκλέους, [Ν]ικοκράτην Ἀφθονήτου, Εὔφορον | [Πάτρωνος], ἐπί τε τῷ κατὰ τὴν δικαστείαν ἀπὸ παν[τὸς | τοῦ] βελτ[ί]σ[του ἀξίω]ς τοῦ [τ]ε ὅρκου καὶ τῶν [πόλεων ἑκατέρων | πάντα διεξαγηοχέ]ναι [κ]αὶ ἐπὶ [τ]ῇ [ἀναστροφῇ τε καὶ] | ἐ[νδημίᾳ, καὶ στεφανῶσαι χρυσέῳ] στεφάνῳ ἕ[κ]α[σ]τον | αὐτῶν [καὶ εἰκ]όνι χαλκ[ῇ] τετραπήχει | ἀρε[τῆ]ς ἕν[ε]κεν καὶ δι[καιοσύνης. ἐ]παινέσαι δὲ καὶ τὸν γρα(μμα)τῆ | αὐτῶν Ξέναρχον [........ ἐπί τε τῷ πάντα διεξαγηοχέ]ναι αὐτὸν | [κ]α[τὰ] τὴν αὐτοῦ πρ[αγματείαν καὶ ἐπὶ τῇ ἐνδη]μίᾳ ᾗ | πεποίηται μετ[ὰ πάσης εὐσχημοσύνης, καὶ στεφανῶ]σαι [αὐτὸν] | χρυσῷ στε[φάνῳ. καὶ δεδόσθαι τοῖς τε δικασταῖς καὶ τῷ γραμματεῖ αὐτῶν καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν πολιτείαν καὶ τἆλλα τίμια ἃ καὶ Ἀκραιφιεῦσιν ὑπάρχει· εἶναι δὲ αὐτοὺς καὶ προξένους καὶ εὐεργέ]|τα[ς τῆς πόλεως Ἀκραιφιέων, καὶ τἆλλα τίμια ὑ]|πάρχ[ειν αὐτοῖς ἃ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις | κ]αὶ εὐερ[γέταις τῆς πόλεως ὑπάρχει. τοῦτο δὲ τὸ ψήφισμα] | κύριον εἶνα[ι εἰς πάντα τὸν χρόνον, καὶ τοὺς πολεμ]|άρχους ἐπ[ιμεληθῆναι ὅπως ἀναγραφῇ εἰς στήλην] | λιθίνην, καὶ ἀν[αθεῖναι ἐν τῷ τεμένει τοῦ] | Ἀπόλλωνος το[ῦ Πτωΐου. γράψαι δὲ τοὺς πο]|λεμάρχους [καὶ τὴν πόλιν πρὸς τὴν πόλιν τῶν] | Λαρισα[ίων καὶ οἴεσθαι δεῖν αὐτὴν τοῦ]|το τὸ ψήφισμα [ἀναγράψαι καὶ ἀναθεῖναι ἐν τῷ ἐπ|ι]φανεστάτῳ τό[πῳ τῆς πόλεως, ὅπως πᾶ]|σι συνφανὲς [ᾖ] ὅ[τι Ἀκραιφιεῖς δύνανται τὰς] | καταξίας τιμὰς [καὶ χάριτας ἀποδιδόναι τοῖς εὐεργε]|τοῦσ[ιν ἑαυτούς, οἵ τε παραγινόμενοι μετὰ ταῦτα ἐπι]|γινώσκοντες τὴν [Ἀκραιφιέων εὐχαριστί]|αν ἁμιλλῶνται [περὶ καλοκἀγαθίας. καλέ]|σαι δ[ὲ] αὐτοὺς [καὶ ἐπὶ ξένια ἐπὶ τὴν κοινὴν] | ἑστίαν, καὶ ἀπ[ολογίσασθαι τὸ ἄλωμα πρὸς τοὺς κατόπτας].

Πολεμαρχούντων ...., | **Ἐπικύδου τοῦ Παρ**........., ... | .... | .... | ....ον...................... ... | .... | .... | δικασ[τήριον ..... καὶ οἱ Λαρισαῖοι] | βουλευσά[μενοι κατὰ τὸ κάλλιστον ἐξαπέστειλαν δικαστὰς] | Ἀντιγένη[ν Γόργωνος, Παυσανίαν Ἀσκληπιάδου, Μητρόδωρον Ἀσ]|κληπιάδου, ἄνδρας [.............. καλοὺς κἀγα]|θοὺς μεν.................. .... | .... | κα...... ....

Accurata disputatione Holleauxius probare aggressus est, et hoc decretum et alterum plane geminum n. 4131 paullo post annum 146 a. Chr. factum esse. Qua in re eum verum vidisse inprimis persuadet dialectus volgaris, siquidem rectissime ille negavit ante medium saeculum a. Chr. secundum Acraephienses in litteris publicis patrii sermonis usum omisisse. Accedit quod antiquiore tempore communi Boeotorum potius quam civitati externae eiusmodi lites dirimendas mandari consuevisse consentaneum est. Unum sane suae sententiae obstare ipse Holleauxius recte adnotavit; etenim Romanos plerumque quidem ipsos controversias civitatium componendas sibi sumpsisse constat, neque tamen est cur aliquando eorum permissu arbitros aliunde repetitos esse negemus. Posterior tituli pars ab editore restituta est ex n. 4131, quem ad verbum cum hoc concinere apparet; in eis quae illic non sunt, pauca (veluti vs. 18. 19. 21. 54) aliter atque ille fecerat restituenda existimavi.

4131 Marmor subcaeruleum figura cylindri dimidiati, a. 0,90, diam. 1,00; titulus in sinistra parte planiciei convexae. Inventus lapis mense Iunio a. 1885 prope substructionem templi Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 44 n. 12.

[*Textum vide pag. seq.*]

..... | καὶ χάριτας ἀποδιδοῦσι τοῖς ἑαυτοῦ εὐεργέταις, | δεδόχθαι τοῖς συνέδροις καὶ τῷ δήμῳ Ἀκραιφιείων, | ἐπαινέσαι μὲν τὸν δῆμον Λαρισαίων ἐπὶ τῷ ἀποστεῖλαι | δικαστὰς ἄνδρας καλοὺς κἀγαθοὺς καὶ στεφανῶσαι | αὐτὸν εἰκόνι χαλκῇ καὶ χρυσῷ στεφάνῳ· ἐπαινέσαι | δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς Ἀντιγένην Γόργω[νος], Παυσανίαν | Ἀσ[κ]λ[η]πιάδου, Μητρόδωρον Ἀσκληπιάδου ἐπί τε τῷ | [δ]ιεξαγηοχέναι αὐτοὺς τὰ κατὰ τὴν δικαστείαν ἀπὸ παν|[τὸ]ς τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἀξίως αὐτῶν τε καὶ | [τ]ῶν ἐκπεμψάντων αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ἐνδημίᾳ ᾗ πεποίη|[ντ]αι ἐν τῇ πόλει, καὶ στεφανῶσαι αὐτοὺς ἕ[κα]στον αὐτῶν | [ε]ἰκόνι χαλκῇ τετραπήχει καὶ χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς | ἕνεκεν καὶ δικαι[ο]σύνης· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν γραμματῆ | αὐτῶν Ἀγαθοκλείδην Ἀγαθοκλέους ἐπὶ τῷ διεξ[αγη]ο|χέναι αὐτὸν τὰ κατὰ τὴν αὐτοῦ πραγμ[ατ]είαν ἀπὸ παντὸς | τοῦ βελτίστου κα[ὶ] ἐπὶ τῇ ἐνδημίᾳ ᾗ πεποίηται μετὰ πάσης | ε[ὐ]σχημοσύνης, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ, | καὶ δεδόσθαι τοῖς τε δικασταῖς καὶ τῷ γραμματεῖ αὐτῶν | καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν πολιτείαν καὶ τἆλλα τίμια ἃ καὶ | Ἀκραιφιεῦσιν ὑπάρχει. εἶναι δὲ αὐτο[ὺς] καὶ προξένους | καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως Ἀκραιφιείων, καὶ τἆλλα | [τί]μια ὑπάρχειν αὐτοῖς α καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις | [καὶ εὐερ]γέταις ὑπάρχει. τὸ δὲ ψήφισμα τοῦτο κύριον ε[ἶ]ναι | εἰς πάντα τὸν χρόνον, καὶ τοὺς πολεμάρχους [ἐπιμεληθῆ]ναι | ἵνα ἀναγραφῇ εἰς στήλην λιθίνην, καὶ ἀναθεῖναι ἐν τῷ | τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος τ[ο]ῦ Πτωΐ[ου]. γράψαι δὲ | τ[ο]ὺς πολεμάρχους καὶ τὴν πόλιν πρὸς τὴν πόλιν τῶν | Λαρισαίων καὶ οἴεσθαι δεῖν αὐτὴν τὸ ψήφισμα ἀ[να]γρά|[ψ]αι καὶ ἀναθεῖναι αὐτὸ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος | τοῦ Κερδῴου, ὅπως πᾶσι συμφανὲς [ᾖ, ὅ]τι Ἀκραιφιεῖς δύ|νανται τὰς καταξίας τιμὰς καὶ χάριτας ἀποδιδόναι | τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις, οἵ τε παραγινόμενοι μετὰ | ταῦτα πρὸς ἡμᾶς δικασταὶ ἐπιγινώσκοντες τὴν | Ἀκραιφιέων εὐχαριστίαν ἁμιλλῶνται περὶ καλοκἀγαθίας. | καλέσαι δὲ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ ξένια εἰς [τὸ πρυτα]νεῖον ἐπὶ τὴν | κοινὴν ἑστίαν καὶ ἀπολογίσασθαι τὸ ἄλωμα πρὸς τοὺς | κατόπτας.

Cf. quae adnotata sunt ad n. 4130.

ΚΑΙΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΔΙΔΟΥΣΙΤΟΙΣΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΑΚΡΑΙΦΙΕΙΩΝ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΜΕΝΤΟΝΔΗΜΟΝΛΑΡΙΣΑΙΩΝΕΠΙΤΩΙΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙ
ΔΙΚΑΣΤΑΣΑΝΔΡΑΣΚΑΛΟΥΣΚΑΓΑΘΟΥΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ
ΑΥΤΟΝΕΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗ.ΚΑΙΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙ
ΔΕΚΑΙΤΟΥΣΔΙΚΑΣΤΑΣΑΝΤΙΓΕΝΗΝΓΟΡΓΩ...ΠΑΥΣΑΝΙΑΝ
ΛΣ.Λ.ΠΙΛΔΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥΕΠΙΤΕΤΩΙ
.ΙΕΞΑΓΗΟΧΕΝΑΙΑΥΤΟΥΣΤΑΚΑΤΑΤΗΝΔΙΚΑΣΤΕΙΑΝΑΠΟΠΑΝ
..ΣΤΟΥΒΕΛΤΙΣΤΟΥΚΑΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΥΑΞΙΩΣΑΥΤΩΝΤΕΚΑΙ
.2ΝΕΚΠΕΜΨΑΝΤΩΝΑΥΤΟΥΣΕΠΙΤΗΕΝΔΗΜΙΑΙΗΠΕΠΟΙΗ
.ΑΙΕΝΤΗΠΟΛΕΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΥΣΕ..ΣΤΟΝΑΥΤΩΝ
.ΙΚΟΝΙΧΑΛΚΗΤΕΤΡΑΠΗΧΕΙΚΑΙΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝΚΑΙΔΙΚΑΙ.ΣΥΝΗΣΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΗ
ΑΥΤΩΝΑΓΑΘΟΚΛΕΙΔΗΝΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΕΠΙΤΩΙΔΙΕΞ...Ο
ΧΕΝΑΙΑΥΤΟΝΤΑΚΑΤΑΤΗΝΑΥΤΟΥΠΡΑΓΜ..ΕΙΑΝΑΠΟΠΑΝΤΟΣ
ΤΟΥΒΕΛΤΙΣΤΟΥΚΑ.ΕΠΙΤΗΕΝΔΗΜΙΑΙΗΠΕΠΟΙΗΤΑΙΜΕΤΑΠΑΣΗΣ
Ε.ΣΧΗΜΟΣΥΝΗΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΚΑΙΔΕΔΟΣΘΑΙΤΟΙΣΤΕΔΙΚΑΣΤΑΙΣΚΑΙΤΩΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΥΤΩΝ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣΑΥΤΩΝΠΟΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΤΙΜΙΑΚΑΙ
ΑΚΡΑΙΦΙΕΥΣΙΝΥΠΑΡΧΕΙΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟ..ΚΑΙΠΡΟΞΕΝΟΥΣ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΚΡΑΙΦΙΕΙΩΝΚΑΙΤΑΛΛΑ
..ΜΙΑΥΠΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ
.......ΓΕΤΑΙΣΥΠΑΡΧΕΙΤΟΔΕΨΗΦΙΣΜΑΤΟΥΤΟΚΥΡΙΟΝΕ.ΝΑΙ
ΕΙΣΠΑΝΤΑΤΟΝΧΡΟΝΟΝΚΑΙΤΟΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΣ//////////ΝΑΙ
ΙΝΑΑΝΑΓΡΑΦΗΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΕΝΤΩΙ
ΤΕΜΕΝΕΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤ.ΥΠΤΩΙ.. ΓΡΑΨΑΙΔΕ
Τ.ΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΣΚΑΙΤΗΝΠΟΛΙΝΠΡΟΣΤΗΝΠΟΛΙΝΤΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝΚΑΙΟΙΕΣΘΑΙΔΕΙΝΑΥΤΗΝΤΟΨΗΦΙΣΜΑΑ...ΓΡΑ
.ΑΙΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΑΥΤΟΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΤΟΥΚΕΡΔΩΙΟΥΟΠΩΣΠΑΣΙΣΥΜΦΑΝΕΣ..ΤΙΑΚΡΑΙΦΙΕΙΣΔΥ
ΝΑΝΤΑΙΤΑΣΚΑΤΑΞΙΑΣΤΙΜΑΣΚΑΙΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΔΙΔΟΝΑΙ
ΤΟΙΣΕΑΥΤΩΝΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΟΙΤΕΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΙΜΕΤΑ
ΤΑΥΤΑΠΡΟΣΗΜΑΣΔΙΚΑΣΤΑΙΕΠΙΓΙΝΩΣΚΟΝΤΕΣΤΗΝ
ΑΚΡΑΙΦΙΕΩΝΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝΑΝΑΜΙΛΛΩΝΤΑΙΠΕΡΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ
ΚΑΛΕΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΠΙΞΕΝΙΑΕΙΣ.......ΝΕΙΟΝΕΠΙΤΗΝ
ΚΟΙΝΗΝΕΣΤΙΑΝΚΑΙΑΠΟΛΟΓΙΣΑΣΘΑΙΤΟΑΛΩΜΑΠΡΟΣΤΟΥΣ
ΚΑΤΟΠΤΑΣ

4132 Tabula marmoris caerulei cum aëtomate, a. 0,80, l. 0,40, c. 0,10. Infra aëtoma corona laurea anaglypho expressa. Inventus lapis mense Maio a. 1885 prope templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 194 n. 26.

[*Textum vide pag. seq.*]

[Κλ]έ[ω]νος ἄρχοντος, πολεμαρχούν|των Πολυξένου τοῦ Νίκωνος, Νύμφ[ω]|νος τοῦ Φιλοξένου, Θεοδώρου τοῦ Τιμάρ|χου, γραμματεύοντος Ἀπο[λλοδ]ώρου τοῦ Μνασέο[υ], | οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ σύνεδροι εἶπαν· ἐπειδὴ Ξενο[κλέ]|ας Ἀρκεσιλάου τῶν πολιτῶν ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγα|θὸς ὑπάρχων διὰ παντὸς ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς | εὔχρηστος τῇ πόλει γι[ν]όμε[ν]ος διατελεῖ, σιτοδε|[ί]ας τε πλεονάκις γ[ε]γενημέν[η]ς .... τε ὅσων|περ χρείαν εἶχεν ὁ δ[ῆ]μος, τὴν καλλίστην πρό|νοιαν ποι[ού]μ[ε]νος ὑπὲρ τῆς τῶν πολιτῶν σωτη|ρίας ἐπ[έ]δ[ωκε], κ[α]ὶ ἐν ἄ[λλ]οις π[ᾶσιν] π[αρ]εχ[όμεν]ος ἑα|υτὸν ἀποτελεῖται χάριτας οὐκ ὀλίγας τῷ δή|μῳ, οὐδεμίαν βλ[ά]β[η]ν οὐδὲ δαπάνην π[ρ]οορώ[με]|νος, ἀλλὰ διατηρῶν τὴν διὰ προγόνων [ὑπάρ]|χουσ[α]ν ἑα[υ]τῷ [κ]αλοκα-γαθίαν κ[αὶ] περὶ πλείστο[υ] | ποι[ού]μενος πᾶν τὸ συμ[φέρ]ον τοῖς πολίταις· | [ὅ]πως οὖν καὶ ἡ πόλις φα[νερὰ] ὑπάρχῃ τιμῶσα [τ]οὺ[ς] | ἀξίους ανδρας καὶ προαιρουμένους εἰς αὐ|τὴν φιλοδοξ[εῖν], δεδογμένον εἶναι τοῖς τε συν|έδροις καὶ τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι Ξενοκ[λ]έ[α] ἐπ' ἀ[ρε]|τῇ κ[αὶ] δικαιοσύνῃ, [ἣν ἔχων διατελεῖ ....] | εἰς τὴ[ν] π[όλι]ν [Ἀκραι-φιέων ....] | φα.....

Titulum et propter sermonem et propter litteraturam, quae simillima est eius quam in decretis finitimarum civitatum ad Ptoia spectantibus (n. 4138 sqq.) invenimus, alteri secundi a. Chr. n. saeculi parti vindicavit editor. Vs. 12 illius supplementa retinui, quia reliquiae ab ipso enotatae non sane videntur aliter redintegrari posse. Sed ipse lectionem incertam esse adnotat. Contra vs. 18 non potui a me impetrare ut cum eo φα[νῇ] reponerem, vocabulum in hac re plane inauditum. Aut lacunam minus recte ab Holleauxio indicatam aut ab ipso lapicida nescio quid turbatum suspicor.

..Ε.ΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝ
ΤΩΝΠΟΛΥΞΕΝΟΥΤΟΥΝΙΚΩΝΟΣΝΥΜΦ.
ΝΟΣΤΟΥΦΙΛΟΞΕΝΟΥΘΕΟΔΩΡΟΥΤΟΥΤΙΜΑΡ
ΧΟΥΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΛΠΟ....ΩΡΟΥΤΟΥΜΝΑΣΕΟ.
ΟΙΑΡΧΟΝΤΕΣΚΑΙΟΙΣΥΝΕΔΡΟΙΕΙΠΑΝΕΠΕΙΔΗΞΕΝΟ
ΑΣΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΑΝΗΡΚΑΛΟΣΚΑΙΑΓΑ
ΘΟΣΥΠΑΡΧΩΝΔΙΑΠΑΝΤΟΣΕΝΤΟΙΣΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΟΙΣΚΑΙΡΟΙΣ
ΕΥΧΡΗΣΤΟΣΤΗΠΟΛΕΙΓΙ.ΟΜΕ.ΟΣΔΙΑΤΕΛΕΙΣΙΤΟΔΕ
.ΑΣΤΕΠΛΕΟΝΑΚΙΣΓ.ΓΕΝΗΜΕΝ.Σ...Λ.Ο..ΤΕΟΣΩΝ
ΠΕΡΧΡΕΙΑΝΕΙΧΕΝΟΔ.ΜΟΣΤΗΝΚΑΛΛΙΣΤΗΝΠΡΟ
ΝΟΙΑΝΠΟΙ..Μ.ΝΟΣΥΠΕΡΤΗΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΣΩΤΗ
ΡΙΑΣΕΠ.Δ...Κ.ΙΕΝΑ..ΟΙΣΠΛ...Π..ΞΛ....ΟΣΕΑ
ΥΤΟΝΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙΧΑΡΙΤΑΣΟΥΚΟΛΙΓΑΣΤΩΙΔΗ
ΜΩΙΟΥΔΕΜΙΑΝΒΛ.Β.ΝΟΥΔΕΔΑΠΑΝΗΝΠ.ΟΟΡΩ..
ΝΟΣΑΛΛΑΔΙΑΤΗΡΩΝΤΗΝΔΙΑΠΡΟΓΟΝΩΝ....
ΧΟΥΣ.ΝΕΑ.ΤΩΙ.ΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝΚ..ΠΕΡΙΠΛΕΙΣΤΟ.
ΠΟΙ..ΜΕΝΟΣΠΑΝΤΟΣΥΜ...ΟΝΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣ
.ΠΩΣΟΥΝΚΑΙΗΠΟΛΙΣΦΑ..ΥΠΑΡΧΗΤΙΜΩΣΑ.ΟΥ.
ΑΞΙΟΥΣΑΝΔΡΑΣΚΑΙΠΡΟΑΙΡΟΥΜΕΝΟΥΣΕΙΣΑΥ
ΤΗΝΦΙΛΟΔΟΞ...ΔΕΔΟΓΜΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΟΙΣΤΕΣΥΝ
ΕΔΡΟΙΣΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΞΕΝΟΚ.ΕΛΕΠΑ
ΤΗΚ..ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.......................
ΕΙΣΤΗΙ.Π..ΙΝ
ΦΑ

4133 Fragmenta quattuor inter se contigua marmoris, inventa mense Iunio a. 1885 prope templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 192 n. 25.

ΗΤΡΙΟΥΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΝΤΩΝ
ΟΚΡΙΤΟΥΤΟΥΠΕΡΙΓΕΝΟΥΣΝΥ
ΙΜΑΙΚΑΙΔΩ.ΕΑΙΚΕΚΥΡΩΜΕΝΑΙ
ΟΙΑΡΧΟΝΤΕΣΚΑΙ
ΥΣΙΠΠΟΥΑΝΗΡΚΑ
ΓΟΣΙΟΤΗΤΙΚΑ
ΞΥΣΕΒΕΙΑΙΔΙΑΦΕ
ΙΠΡΟΤΕΡΩΝΑΝΔΡΩΝ
ΙΚΑΤΑΤΑΣΠΡΟΣΠΙΠΤΟΥ
ΥΧΡΗΣΤΟΣΤΟΥΣΜΕΝΔΥΣ
ΙΒΟΥΛΑΙΣΑΣΦΑΛΕΣΙΝΚΑΙ
ΥΤΩΙΔΙΟΡΘΟΥΜΕΝΟΣΤΟΥΣ
ΗΜΕΛΗΜΕΝΩΝΑΓ.ΝΩΝ
ΥΤΩΙΚΑΙΜΑ.ΙΣΤΑ
ΣΙΝΚΑΙΔΑΠΑΝΑΙΣ
ΦΙΛΟΔΟΞΩΣΚΑΙΜΕ
ΔΗΜΟΣΕΝΑΠΟΔΕ
ΚΑΙΑΓΑΘΟΥΣΑΝ
ΗΛΩΜΕΝΟΝΑΡΙΣΤΩ
ΤΗΙΠΡΟΣΤΗΝΠΟ
ΚΑΙΡΟΝΕΠ.
ΚΤΗΣΙΝ
ΥΘΕΑ
ΑΛΛΑ
ΚΕΙ

[Ἄρχοντος .... τοῦ Δημ]ητρίου, πολεμαρχούντων | ...., ..οκρίτου τοῦ Περιγένους, Νυ|[.........., τ]ιμαὶ καὶ δω[ρ]εαὶ κεκυρωμέναι | [Ἀρίστωνι Χρυσίππου ....] οἱ ἄρχοντες καὶ | [οἱ σύνεδροι εἶπαν· ἐπειδὴ Ἀρίστων Χρ]υσίππου, ἀνὴρ κα|[λὸς κἀγαθὸς διὰ παντὸς ὑπάρχων, τῇ τε] ὁσιότητι κα|[ὶ τῇ πρὸς πάντας τοὺς θεοὺς ε]ὐσεβείᾳ διαφέ|[ρων, ἄξιον ἑαυτὸν παρέχεται τῶν] προτέρων ἀνδρῶν | [ἔν τε τῷ λοιπῷ βίῳ κα]ὶ κατὰ τὰς προσπιπτούσ|[ας ἀνάγκας, καὶ τῇ πόλει γινόμενος ε]ὔχρηστος τοὺς μὲν δυσ|[τυχεῖς καιροὺς ....] βουλαῖς ἀσφαλέσιν καὶ | [.............. α]ὐτῷ διορθούμενος, τοὺς | [δὲ ....] ἠμελημένων ἀγ[ώ]νων | [................. ... α]ὐτῷ καὶ μά[λ]ιστα | [.............. ἀναλώμα]σιν καὶ δαπάναις | .... φιλοδόξως καὶ με|[γαλομερῶς ....· ὅπως οὖν καὶ ὁ] δῆμος ἐναποδε|[ικνύμενος χάριτας φαίνηται εἰς τοὺς καλοὺς] καὶ ἀγαθοὺς ἄν|[δρας .... ἐζ]ηλωμένον Ἀρίστω|[να Χρυσίππου .... ἐπὶ τ]ῇ πρὸς τὴν πό|[λιν εὐνοίᾳ καὶ φιλοτιμίᾳ ἣν κατὰ πάντα] καιρὸν ἐπ[ε|δείξατο ... .].

Aristonem Chrysippi f., cuius nomen sagaciter restituit Holleaux, idem haud improbabiliter coniecit Chrysippi Aristonis f., qui poëta recensetur in laterculo victorum n. 4147, patrem esse. Nam quin ille titulus hoc recentior sit, dubitari sane non sinunt litterarum formae. Vs. 19 etsi vix aliud fuisse potest participium ac quod reposui, tamen qualis fuerit sententiarum conexio non perspicio. Reliqua supplementa paene omnia Holleauxii sunt, praeter vs. 20. 21, quos ille non attigit. Postremorum quattuor versuum reliquiae tam exiguae et obscurae sunt, ut nihil probabiliter restitui liceat. Vs. 22 cave [ἔγ]κτησιν suppleveris; nam is, cui hic honores decernuntur, civis Acraephiensis est.

4134 Fragmentum marmoris candidi, inventum mense Iunio a. 1885 prope templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 198 n. 31.

ⱵΔΕ=
ΟΥΣΑΝΑΥ
ΤΗΠΟΛΕΙΑΠΟΤ/
ΝΤΟΥΓΥΜΝΑΣΙΟ\
ΥΜΝΑΣΙΩΓΥΜΝΑΣ
ΑΠΑΝΗΣΗΦΙΛΑΝΘ
ΟΔΕΥΤΕΡΟΝΗΛΕ
ΤΩΠΑΡΟΝΤΙ\ΠΟ
ΙΕΡΕΥΣΤΟΔΕΥΤ
ΤΑΥΡΟΥΕΠΙΤ
\ΣΜΕΝΟΥ
ΝΤΗΝ

Vs. 1 ἐδέξ[ατο]. Vs. 2 .....οῦσαν αὐ[τ...]. Vs. 3 τῇ πόλει ἀποτα.... Vs. 4 ....ν τοῦ γυμνασίου. Vs. 5 [... τῶν ἐν τῷ γ]υμνασίῳ γυμνασ[μάτων(?) ....]. Vs. 6 [......... δ]απάνης ἢ φιλανθ[ρωπίας ...]. Vs. 7 [..... γυμνασιαρχήσας τ]ὸ δεύτερον ἤλει[ψε τοὺς πολίτας ....]. Vs. 8 [....... ἐν] τῷ παρόντι ὑπὸ ...... Vs. 9 ἱερεὺς τὸ δεύτ[ερον .....]. Vs. 10 [... θυσίαν] ταύρου ἐπιτ[ελέσας ......]. Vs. 11 ......ασμένου ... Vs. 12 ....ν τὴν ....

Haud pauca hic sunt, quae admoneant titulorum, quibus Acraephienses Epaminondam civem suum propter eximia erga patriam merita collaudaverunt (n. 2711. 2712), ita ut utique similis argumenti hanc quoque tabulam fuisse appareat. Sed nescio an etiam amplius progredi liceat, ut ad ipsum Epaminondam hunc quoque titulum referamus. Ac potissimum quidem versus septimus, quem Holleauxius sane non attigit, a me certa ratione restitutus mirum in modum concinit cum eis quae n. 2712 vs. 7. 9 de altera Epaminondae gymnasiarchia leguntur. Item vs. 10 verbi ταυροθυτήσας, quod illic vs. 22 legimus, admonet. Propter huius frustuli exiguitatem sane omnis dubitatio eximi vix poterit, sed veri simillimum utique est, hic quoque de Epaminondae honoribus dici.

4135 — 4137 Tabula marmoris caerulei, fracta a superiore et ab inferiore parte, a. 1,22, l. 0,58, c. 0,15, quae operculum sepulcri Byzantina aetate exstructi efficiebat in colle sito ad fontem *Perdikovrysi*, septentrionem versus a templo Apollinis Ptoi. Inventa mense Iunio a. 1885. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corr. Hellénique* XIV (1890) p. 19 n. 10.

(4135)

ΣΠΟΡΕΥΟΜΕ
ΙΑΣΚΑΙΩΣΑΝΗΠΑΝΗΓΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΟΙΣΚΑΙΑΑΝΕΧΩΣΙ
ⱵΑΝΔΕΤΙΣ....ΤΑΥΤΑΑΓΗΙΤΙΝΑΗΡΥ
ͻΔΙΚΟΣΕΣΤΩΕΝΑΜΦΙΚΤΥΟΣΙΝΕΙΝΑΙΔΕΚΑΙΑΣΥ
ΛΟΝΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΠΤΩΙΟΥΤΟΕΝΑΚΡΑΙΦΙΟΙΣΩΣΑΝ
ΑΙΣΤΗΛΑΙΟΡΙΞ⌒ΣΙΚΑΘΑΠΕΡΤΟΕΝΔΕΛΦΟΙΣΤΗΝΔΕΛΟΙΠΗΝΧΩ
ΡΑΝΤΗΝΙΕΡΑΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΠΤΩΙΟΥΜΗΑΔΙΚΕΙΝΜΗΔΕΝΑ
ΕΑΝΔΕΤΙΣΑΔΙΚΗΙΥΠΟΔΙΚΟΣΕΣΤΩΕΝΑΜΦΙΚΤΥΟΣΙΝΤΗΣΔΕ
ΕΚΕΧΕΙΡΙΑΣΚΑΙΤΗΣΑΣΦΑΛΕΙΑΣΑΡΧΕΙΝΤΗΝΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ
ΤΗΝΤΟΥΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥΜΗΝΟΣΚΑΤΑΘΕΟΝΩΣΒΟΙΩΤΟΙΑΓΟΥΣΙΝ
ΩΣΔΕ.ΕΛΦΟΙΑΠΕΛΛΑΙΟΥΚΥΡΙΟΥΣΔΕΙΝΑΙΟΙΚΟΝΟΜΟΥΝΤΑΣ
ΤΑΚΑΤΑΤΟΙΕΡΟΝΤΟΝΤΕΠΡΟΦΗΤΗΝΚΑΙΤΟΝΙΕΡΕΑΤΟΥΑΠΟΛΛΩ
ΝΟΣΤΟΥΠΤΩΙΟΥΚΑΙΤΗΝΠΟΛΙΝΤΩΝΑΚΡΑΙΦΙΕΩΝΚΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΤΩΝΒΟΙΩΤΩΝΚΑΘΩΣΚΑΙΕΝΠΡΟΣΘΕΝΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ
ΤΟΝΕΙΡΗΜΕΝΟΝΕΠΙΤΟΝΑΓΩΝΑΤΩΝΠΤΩΙΩΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΨΗ
ΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛΑΙΣΠΤΩΙΟΚΛΗΝΠΟΤΑΜΟΔΩΡΟΥΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙ
ΤΗΜΜΕΝΕΝΔΕΛΦΟΙΣΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΗΝΔΕΝΑ
ΚΡΑΙΦΙΟΙΣΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΠΤΩΙΟΥΤΗΝΔΕΕΜΠΥΛΑΙΑΙΑΝΑΘΕΙ
ΝΑΙΔΕΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΙΕΡΩΝΟΠΟΥΑΝΔΟΚΗΙΕΝΚΑΛΛΙΣΤΩΙΕΙΝ
ΑΙΕΑΝΔΕΤΙΓΙΝΗΤΑΙΑΔΙΚΗΜΑΠΑΡΑΤΟΔΟΓΜΑΤΩΝΑΜΦΙΚΤΥ
ΟΝΩΝΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΟΑΔΙΚΩΝΔΙΣΧΙΛΙΟΥΣΣΤΑΤΗΡΑΣΚΑΙΟ
ΑΝΚΑΤΑΒΛΑΨΗΙΤΑΔΕΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΕΝΤΑΧΡΗΜΑΤΑΙΕΡΑΕΣ
ΤΩΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΥΠΤΩΙΟΥΑΝΕΝΕΝΚΕΙΝΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΥΣ
ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΑΣΕΠΙΤΑΣΠΟΛΕΙΣΚΑΙΤΑΕΘΝΗΤΑΙΔΙΑΟΠΩΣΕΙΔΩ
ΣΙΝΠΑΝΤΕΣΤΑΔΕΔΟΓΜΕΝΑΤΟΙΣΑΜΦΙΚΤΙΟΣΙΝ

(4136)

ΚΑΛΛΙΚΛΙΔΑΣΛΟΚΡΟΣΕΣΣΟΠΟΕΝΤΟΣΚΑΤΑΒΑΣΕΝΤΡΕΦΩ
ΝΙΟΝΑΝΑΝΓΕΙΛΕΛΕΠΑΔΕΙΑΝΤΟΙΔΙΤΟΙΒΑΣΙΛΕΙΙΑΝΘΕΜΕΝ
ΚΗΤΟΙΤΡΕΦΩΝΙΟΙΚΗΑΚΡΗΦΙΑΤΟΙΑΠΟΛΛΩΝΙΤΟΙΠΤΩΙΥΚΗΜΕΙ
ΑΔΙΚΙΜΕΝΜΕΙΔΕΝΑΟΥΤΩΣΟΥΤΩΣΛΕΑΓΙΡΕΜΕΝΑΜΦΟΤΕ
ΡΩΣΤΑΙΑΡΑΧΡΕΙΜΑΤΑΚΥΝΗΕΦΟΥΓΙΗΚΑΤΑΠΑΣΑΝΧΩ
ΡΑΝΚΗΤΟΝΑΓΩΝΑΙΑΡΟΝΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΜΕΝΟΣΤΙΣΔΕΚΑΤΩ
ΔΙΟΣΤΩΒΑΣΙΛΕΙΟΣΕΠΙΜΕΛΕ!ΘΕΙΕ!ΤΩΝΑΩΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝ
ΥΣΕΤΗ

(4137)

ΕΝΙΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΠΟΛΕΜΑΡΧΙΟΝΤΩΝΝΙΚΑΡΙΣΤΩΔΕΞΑΡΙΩ
ΓΛΙΟ..ΩΝΟΣΑΠΟΛΛΟΔΩΡΩΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣΓΡΑΜΜΑΤΙΔΟΝΤΟΣ
ΠΙΧΩΚΑΠΙΛΛΟΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣΛΗΡΟΥΜΝΕΥΣΑΝΕΘΕΙΚΕ
ΩΙΥΧΑΛΚΩΔΡΑΧΜΑΣΠΕΤΡΑΚΙΣΧΙΛΙΑΣΕΠΤΑΚΑΤΙΑΣ
ΕΙΡΙΟΝΚΑΘΩΣΕΜΕΡΙΞΕΟΚΛΑΡΟΝΟΜΟΣΚΑΤΤΑΝ
ΟΥΣΙΩ

4135 ....ς πορευομε[ν ....|... ....]ας καὶ ὡς ἂν ἡ πανήγυ[ρις ....|....... .....] ἀκολούθοις καὶ ἃ ἂν ἔχωσι ....|....... ἐὰν δέ τις [παρὰ] ταῦτα ἄγῃ τινὰ ἢ ῥυ[σιάζῃ, | ὑπ]όδικος ἔστω ἐν Ἀμφικτύοσιν. εἶναι δὲ καὶ ἄσυ|λον τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πτωΐου τὸ ἐν Ἀκραιφίοις, ὡς ἂν | αἱ στῆλαι ὁρίζωσι, καθάπερ τὸ ἐν Δελφοῖς· τὴν δὲ λοιπὴν χώ|ραν τὴν ἱερὰν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πτωΐου μὴ ἀδικεῖν μηδένα· | ἐὰν δέ τις ἀδικῇ, ὑπόδικος ἔστω ἐν Ἀμφικτύοσιν. τῆς δὲ | ἐκεχειρίας καὶ τῆς ἀσφαλείας ἄρχειν τὴν πεντεκαιδεκά|την τοῦ Ἱπποδρομίου μηνὸς κατὰ θεόν, ὡς Βοιωτοὶ ἄγουσιν, | ὡς δὲ [Δ]ελφοί, Ἀπελλαίου. κυρίους δ' εἶναι οἰκονομοῦντας | τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν τόν τε προφήτην καὶ τὸν ἱερέα τοῦ Ἀπόλλω|νος τοῦ Πτωΐου καὶ τὴν πόλιν τῶν Ἀκραιφιέων καὶ τὸ κοινὸν | τῶν Βοιωτῶν, καθὼς καὶ ἔνπροσθεν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην | τὸν εἰρημένον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Πτωΐων. ἀναγράψαι δὲ τὸ ψή|φισμα ἐν στήλαις Πτωϊοκλῆν Ποταμοδώρου, καὶ ἀναθεῖναι | τὴμ μὲν ἐν Δελφοῖς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος, τὴν δ' ἐν Ἀ|κραιφίοις ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Πτωΐου, τὴν δὲ ἐμ Πυλαίᾳ· ἀναθεῖ|ναι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν ὅπου ἂν δοκῇ ἐν καλλίστῳ εἶν|αι. ἐὰν δέ τι γίνηται ἀδίκημα παρὰ τὸ δόγμα τῶν Ἀμφικτυ|όνων, ἀποτεισάτω ὁ ἀδικῶν δισχιλίους στατῆρας καὶ ὃ | ἂν καταβλάψῃ, τὰ δὲ καταδικασθέντα χρήματα ἱερὰ ἔσ|τω τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πτωΐου. ἀνενενκεῖν δὲ τὸ δόγμα τοὺς | ἱερομνήμονας ἐπὶ τὰς πόλεις καὶ τὰ ἔθνη τὰ ἴδια, ὅπως εἰδῶ|σιν πάντες τὰ δεδογμένα τοῖς Ἀμφικτίοσιν.

4136 Καλλικλίδας Λοκρὸς ἐσς Ὀπόεντος καταβὰς ἐν Τρεφώ|νιον ἀνάνγειλε Λεπάδειαν τοῖ Δὶ τοῖ Βασιλεῖι ἀνθέμεν | κὴ τοῖ Τρεφωνίοι, κὴ Ἀκρήφια τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ Πτωΐυ, κὴ μεὶ | ἀδικῖμεν μειδένα οὕτως. οὕτως [δ]ὲ ἀγιρέμεν ἀμφοτέ|ρως τὰ ἱαρὰ χρείματα κυνῆ ἐφ' οὑγίη κατὰ πᾶσαν χώ|ραν, κὴ τὸν ἀγῶνα ἱαρὸν καταγγελλέμεν. ὅστις δέ κα τῶ | Διὸς τῶ Βασιλεῖος ἐπιμελειθείει τῶ ναῶ, τὸν στέφανον | ὕσετη.

4137 ....ένιος ἄρχοντος, πολεμαρχιόντων Νικαρίστω Δεξαρίω|[νος, ...]ωνος, Ἀπολλοδώρω Θιογίτονος, γραμματίδοντος | [.... ..... Ὀλυμ]πίχω, Κάπιλλος Στράτωνος Ληρουμνεὺς ἀνέθεικε | [τῦ Ἀπόλλωνι τῦ Πτ]ωΐυ χαλκῶ δραχμὰς πετρακισχιλίας ἑπτακατίας | [......... χαριστ]είριον, καθὼς ἐμέριξε ὁ κλαρονόμος κατ τὰν | [διαθείκαν .... Διων]ουσίω.

Argumentum horum titulorum, qui inter omnes quos Francogalli in delubro Apollinis Ptoi eruerunt sine controversia gravissimi sunt et maxime memorabiles, enarrare huius loci non est. Decretum Amphictionum (n. 4135) non de restitutis aut confirmatis Ptoiorum certaminibus intellegendum esse, sed de ipsa prima horum ludorum origine, iure meritoque ex versibus 12—16 collegit editor, quia ibi, postquam templum Apollinis curare iussi sunt propheta et sacerdos et civitas Acraephiensium et commune Boeotorum sicut antea (καθὼς καὶ ἔμπροσθεν), post hæc verba demum adiungitur καὶ τὸν ἀγωνοθέτην τὸν εἰρημένον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Πτωΐων. Sed de his feriis institutis cum nihil alibi traditum sit, omne de ea re iudicium ab huius tituli aetate pendet. Quam sic investigare conatus est Holleauxius, ut proficisceretur a sermone cum decreti Amphictionum (n. 4135) tum duorum reliquorum titulorum (n. 4136. 4137). Namque hos quidem eam habere formam sermonis Boeotici, quam sub finem tertii et initio alterius saeculi usitatam fuisse multorum aliorum titulorum testimonio constaret, illud vero necessario recentius existimandum esse eiusdem generis inscriptionibus, quae etiamtum dialectum Doricam haberent. Ex eis vero recentissimum esse decretum anni 178 a. Chr. (*Bulletin de corresp. Hellénique* VII p. 429), in quo Persei regis hieromnemones recenseantur. Hoc igitur anno recentiorem esse tabulam, neque vero multo; nam praeter sermonem titulorum n. 4136 et 4137 etiam commune Boeotorum impedire, quominus ad nimis recentia tempora descendatur. Denique illud quoque non neglegendum esse, in decreto Amphictionum item volgari sermone concepto, quod est de synodo technitarum Dionysiacorum (C. I. A. II, 551) legi formulam ἐὰν μή τι Ῥωμαίοις ὑπεναντίον ᾖ. Quae cum ab hoc instrumento absit, inde recte colligi id anno 146 a. Chr. antiquius esse. Quae omnia perquam probabiliter disputata sunt, neque habeo quod eis addam.

4138 Marmor leucophaeum subcaeruleum, figura cylindri dimidiati, a. 0,93, diam. 0,95; in superficie duo foramina. Inventus lapis mense Maio a. 1885 ante substructiones templi Apollinis Ptoi. Scriptura disposita per duas paginas sive columnas (*A B*). Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 53 n. 14.

A

ΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝ

.ΠΕΙΔΗΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙΠ
ΠΟΛΕΩΣΑΚΡΑΙΦΙΕΩΝΟΤΕΠΡΟΦΗ.ΗΣΤΟΥΛ
ΝΟΣΠΥΘΙΩΝΑΘΑΝΙΟΥΚΑΙΦΙΛΟΜΗΛΟΣΘΕΟ.Ω
ΟΙΔΑΥΤΟΙΚΑΙΘΕΩΡΟΙΑΝΔΡΕΣΚΑΛΟΙΚΑΓΑΘΟ
ΓΡΑΜΜΑΤΑΑΠΕΔΩΚΑΝΑΕ.ΕΓΡΑ.ΕΙΣΑΝ
ΠΟΛΙΝΗΜΩΝΟΙΤΕΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΚΑΙΟΙΣΥΝΕΔΡΟ
ΦΙΕΩΝ.ΑΙΟΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΤΩΝΠΤΩΙΩΝΠΟΛ
ΚΑΛΛΙΚΛΕΟΥΣ.Λ.ΑΥΤΟΙΕΠΕΛΘΟΝΤΕ.
ΟΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΑΝΕΝΕΩΣΑΝΤΟΤ..ΤΕΣΥ
ΚΑΙΦΙ..ΑΝΤΗΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝ....ΠΟΛΕΣΙΝ
ΛΑΣΠΑΡΕ.ΑΛΟΥΝΤΕΟΡΧΟΜΕΝΙΟΥΣΑΠΟ
ΤΗΝΤΕΘΥΣΙΑΝΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑΤΩΝΠΤΩΙΩΝ
Τ.ΘΕ.ΣΙΝΑΚΡΑΙΦΙΕΙΣ..ΝΤΕ.....ΤΩΙΑΠΟΛΛ
ΠΤΩΙΩΙΣΤΕΦΑΝΙΤΗΝΘ..ΕΛΙΚΟΝ
...ΣΟΡΧΟΜΕΝΙΟΥΣ...ΠΛ..ΟΝ
ΟΝΤΙΜΑΣΣΥΝΕΠΑΥΞΕΙΝΚΑ.........ΥΣ.Υ
ΝΕΙΣΕΥΝΟΙΑΝΚΑΙΦΙΛΙΑΝ.Ε
ΤΟΙΣΤΕΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚ.ΙΤΩΙΔ....ΑΠΟΔΕ
Ο.Σ.ΛΝΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑΤΩ
ΔΟ

B

ΗΝΤΑΙΑΞΙΩΣΕ
ΩΝΔΟΥΝΑΙΔΕΑΥΤ
ΛΗΝΤΟΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥΑ
ΥΡ.ΟΥΜΙΑΝΤΡΕΙΣΟΒΟΥΛΟΥ_
ΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΠΙΞΕΝΙΑΕΙΣ
ΝΕΙΟΝΕΠΙΤΗΝΚΟΙΝΗΝΕΣΤΙΑΝΤ
ΛΕΩΣ.ΛΕΣΘΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΘΕ
ΚΟΝΕΙΡΕΘΗΑΜΕΙΝΑΔΑΣΕΥΜΗ

'Ορχομενίων.

['Ε]πειδὴ παραγενόμενοι πρεσβευταὶ π[αρὰ τῆς] | πόλεως 'Ακραιφιέων ὅ τε προφή[τ]ης τοῦ 'Α[πόλλω]|νος Πυθίων 'Αθανίου καὶ Φιλόμηλος Θεο[δ]ώ[ρου], | οἱ δ' αὐτοὶ καὶ θεωροί, ἄνδρες καλοὶ κἀγαθο[ί, τά τε] | γράμματα ἀπέδωκαν ἃ ἐ[γ]εγρά[φ]εισαν [πρὸς τὴν] | πόλιν ἡμῶν οἵ τε πολέμαρχοι καὶ οἱ σύνεδρο[ι 'Ακραι]|φιέων [κ]αὶ ὁ ἀγωνοθέτης τῶν Πτωΐων Πολ...... | Καλλικλέους, [κ]α[ὶ] αὐτοὶ ἐπελθόντε[ς ἐπὶ τὸ συνέδρι]|ον καὶ τὸν δῆμον ἀνενεώσαντο τ[ήν] τε συ[γγένειαν] | καὶ φι[λί]αν τὴν ὑπάρχουσαν [ταῖς] πόλεσιν [πρὸς ἀλλή]|λας, παρε[κ]άλουν τε 'Ορχομενίους ἀπο[δέξασθαι] | τήν τε θυσίαν καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Πτωΐων [ὃν] | τ[ι]θέ[α]σιν 'Ακραιφιεῖς [πε]ντέ[τειρον] τῷ 'Απόλλ[ωνι τῷ] | Πτωΐῳ στεφανίτην θ[υμ]ελικόν· [ἐπεὶ οὖν καθήκει | τοὺ]ς 'Ορχομενίους [ἐπὶ] πλ[εῖ]ον [τὰς εἰς τὸν θε]|ὸν τιμὰς συνεπαύξειν κα[ὶ τὴν πρὸς το]ὺς [σ]υ[γγε]|νεῖς εὔνοιαν καὶ φιλίαν, [δ]ε[δογμένον εἶναι] | τοῖς τε συνέδροις κ[α]ὶ τῷ δ[ήμῳ], ἀποδέ[ξασθαι τήν τε] | θ[υ]σ[ί]αν καὶ τὸν ἀγῶνα τῶ[ν Πτωΐων ....] | δο.....
....

[ἐπαινέσαι δὲ τοὺς πρεσβευτὰς καὶ θεωροὺς ἐπί τε τῇ ἀναστροφῇ καὶ ἐνδημίᾳ ἣν πεποί]ηνται ἀξίως ἑ[κατέρων τε τῶν πόλεων | καὶ ἑαυτ]ῶν· δοῦναι δὲ αὐτ[οῖς τὸν ταμίαν | καὶ ἀπαρχ]ὴν τὸ ἐκ τοῦ νόμου α[......... | δραχμὴν ἀργ]υρ[ί]ου μίαν τρεῖς ὀβολούς· | [καλέσαι δὲ] αὐτοὺς καὶ ἐπὶ ξένια εἰς | [τὸ πρυτα]νεῖον ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν τ[ῆς | πό]λεως· [ἑ]λέσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ θε[ωρο|δό]κον. εἱρέθη 'Αμεινάδας Εὐμή|[λου].

Hic coniunxi populiscita civitatium finitimarum, quibus respondetur ad mandata legatorum de Ptoiorum feriis ab Acraephiensibus ad illos missorum (n. 4138—4142). Sequuntur fragmenta nonnulla decretorum, ex quibus n. 4144 ad eandem rem referri certum est, cum n. 4143. 4145. 4146 argumentum aliud habuisse videantur, de quo sane ex miseris reliquiis vix quicquam certi constitui potest. Illas legationes tum ipsum missas esse, cum Ptoia instituerentur, apparet, ita ut hi omnes tituli aetate suppares habendi sint decreto Amphictionum n. 4135.

4139 Marmor caeruleum figura cylindri dimidiati, a. 0,91, diam. 0,88. Inscriptio est in sinistra parte planiciei convexae. Inventus lapis mense Iunio a. 1885 infra templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 51 n. 13.

[*Textum vide pag. seq.*]

.... | τοῦ Καλλικλέους ἀνανεωσαμένους τήν | τε φιλίαν καὶ συγγένειαν τὴν ὑπάρχου|σαν ταῖς πόλεσιν πρὸς ἀλλήλας, παρακαλέ|σοντάς τε καὶ πρεσβεύσοντας πρὸς ἡμᾶς | ὅπως ἀποδεξώμεθα καὶ συναύξωμεν κα|θὼς καὶ πρότερον τήν τε θυσίαν καὶ ἐκεχει|ρίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Πτωΐων | ὃν τίθησιν ἡ πόλις αὐτῶν κατὰ πενταετηρί|δα θυμελικὸν στεφανίτην τῷ 'Απόλλωνι τῷ | Πτωΐῳ. ἐπελθόντες δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τό [τε] συνέ|δριον καὶ τὸν δῆμον διελέγησαν ἀκολούθως | τοῖς ἐν τῷ γραπτῷ κατακεχωρισμένοις, σπου|[δ]ῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείποντες· ἐπεὶ οὖν | [κ]αθήκει Θισβεῦσιν συντηρεῖν τήν τε πρὸς τὴν | [π]όλιν τῶν 'Ακραιφιείων φιλίαν καὶ συγγένειαν | τήν τε πρὸς τὸ θεῖον εὐσέβειαν καὶ συνεπαύ|ξειν τὴν θυσίαν καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Πτωΐων, δεδογμέ|νον εἶναι τοῖς τε συνέδροις καὶ τῷ δήμῳ Θισβέων | ἀποδέξασθαι τήν τε θυσίαν καὶ ἐκεχειρίαν καὶ | ἀσφάλειαν καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Πτωΐων ὃν τίθησιν | ἡ πόλις τῶν 'Ακραιφιέων κατὰ πενταετηρίδα, καὶ | συνθύειν καθὼς καὶ πρότερον· δοῦναι δὲ αὐτοῖς τὸν | ταμίαν τὴν νομιζομένην ἀπαρχήν, ἀργυρίου δραχμὰς | [δ]ύο τριόβολον· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς πρεσβευτὰς | [κ]αὶ θεωροὺς ἐπί τε τῇ ἀναστροφῇ καὶ ἐνδημίᾳ ἣ[ν | ἐ]ποιήσαντο ἀξίως ἑκατέρων τε τῶν πόλεων καὶ ἑ|[αυ]τῶν· καλέσαι δὲ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ ξένια εἰς τὸ | πρυτανεῖον ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν τῆς πόλεως. | ὁ δὲ ταμίας ἀναλισκέτω εἰς ταῦτα καὶ τὸ γενόμε|νον ἀνάλωμα ἀπολογισάσθω πρὸς τὸν ἐπι|μελητήν. ἑλέσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ θεωροδόκον. | εἱρέθη Βροχᾶς Κάπωνος.

ΤΟΥΚΑΛΛΙΚΛΕΟΥΣΑΝΑΝΕΩΣΑΜΕΝΟΥΣΤΗΝ
ΤΕΦΙΛΙΑΝΚΑΙΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝΤΗΝΥΠΑΡΧΟΥ
ΣΑΝΤΑΙΣΠΟΛΕΣΙΝΠΡΟΣΑΛΛΗΛΑΣΠΑΡΑΚΑΛΕ
ΣΟΝΤΑΣΤΕΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΣΟΝΤΑΣΠΡΟΣΗΜΑΣ
ΟΠΩΣΑΠΟΔΕΞΩΜΕΘΑΚΑΙΣΥΝΑΥΞΩΜΕΝΚΑ
ΘΩΣΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΤΗΝΤΕΘΥΣΙΑΝΚΑΙΕΚΕΧΕΙ
ΡΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑΤΩΝΠΤΩΙΩΝ
ΟΝΤΙΘΗΣΙΝΗΠΟΛΙΣΑΥΤΩΝΚΑΤΑΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙ
ΔΑΘΥΜΕΛΙΚΟΝΣΤΕΦΑΝΙΤΗΝΤΩΙΑΠΟΛΛΩΝΙΤΩΙ
ΠΤΩΙΩΙΕΠΕΛΘΟΝΤΕΣΔΕΚΑΙΑΥΤΟΙΕΠΙΤΟ..ΣΥΝΕ
ΔΡΙΟΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΔΙΕΛΕΓΗΣΑΝΑΚΟΛΟΥΘΩΣ
ΤΟΙΣΕΝΤΩΙΓΡΑΠΤΩΙΚΑΤΑΚΕΧΩΡΙΣΜΕΝΟΙΣΣΠΟΥ
.ΗΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΟΥΘΕΝΕΛΛΕΙΠΟΝΤΕΣΕΠΕΙΟΥΝ
.ΑΘΗΚΕΙΘΙΣΒΕΥΣΙΝΣΥΝΤΗΡΕΙΝΤΗΝΤΕΠΡΟΣΤΗΝ
.ΟΛΙΝΤΩΝΑΚΡΑΙΦΙΕΙΩΝΦΙΛΙΑΝΚΑΙΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝ
ΤΗΝΤΕΠΡΟΣΤΟΘΕΙΟΝΕΥΣΕΒΕΙΑΝΚΑΙΣΥΝΕΠΑΥ
ΞΕΙΝΤΗΝΘΥΣΙΑΝΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑΤΩΝΠΤΩΙΩΝΔΕΔΟΓΜΕ
ΝΟΝΕΙΝΑΙΤΟΙΣΤΕΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΘΙΣΒΕΩΝ
ΑΠΟΔΕΞΑΣΘΑΙΤΗΝΤΕΘΥΣΙΑΝΚΑΙΕΚΕΧΕΙΡΙΑΝΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑΤΩΝΠΤΩΙΩΝΟΝΤΙΘΗΣΙΝ
ΗΠΟΛΙΣΤΩΝΑΚΡΑΙΦΙΕΩΝΚΑΤΑΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΚΑΙ
ΣΥΝΘΥΕΙΝΚΑΘΩΣΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΔΟΥΝΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣΤΟΝ
ΤΑΜΙΑΝΤΗΝΝΟΜΙΞΟΜΕΝΗΝΑΠΑΡΧΗΝΑΡΓΥΡΙΟΥΔΡΑΧΜΑΣ
.ΥΟΤΡΙΟΒΟΛΟΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣ
.ΑΙΘΕΩΡΟΥΣΕΠΙΤΕΤΗΙΑΝΑΣΤΡΟΦΗΙΚΑΙΕΝΔΗΜΙΑΙΗ..
.ΤΟΙΗΣΑΝΤΟΑΞΙΩΣΕΚΑΤΕΡΩΝΤΕΤΩΝΠΟΛΕΩΝΚΑΙΕ
..ΤΩΝΚΑΛΕΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΠΙΞΕΝΙΑΕΙΣΤΟ
ΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝΕΠΙΤΗΝΚΟΙΝΗΝΕΣΤΙΑΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΟΔΕΤΑΜΙΑΣΑΝΑΛΙΣΚΕΤΩΕΙΣΤΑΥΤΑΚΑΙΤΟΓΕΝΟΜΕ
ΝΟΝΑΝΑΛΩΜΑΑΠΟΛΟΓΙΣΑΣΘΩΠΡΟΣΤΟΝΕΠΙ
ΜΕΛΗΤΗΝΕΛΕΣΘΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΘΕΩΡΟΔΟΚΟΝ
ΕΙΡΕΘΗΒΡοΧΑΣΚΑΠΩΝΟΣ

De aetate cf. quae adnotavi ad n. 4138. Quod si quis verba *καθὼς καὶ πρότερον* (vs. 5. 6) opinetur pugnare cum eis quae de titulis n. 4138—4142 disputata sunt, ei respondendum erit, hic similiter atque in decreto Amphictionum n. 4135 ea non videri spectare nisi ad *θυσίαν καὶ ἐκεχειρίαν*, quae sine dubio multo antiquiores sunt ludis; sed hic cum praemittantur illae voces, quousque eorum vis pertineat non ut illic ex ipso verborum ordine cognoscitur. In versu 22 *καθὼς καὶ πρότερον* ad unam vocem *συνθύειν* rettuleris.

4140—4142 Fragmenta duo accurate inter se contingentia marmoris leucophaei subcaerulei, figura cylindri dimidiati. Scriptura disposita per paginas sive columnas quas dicunt (*A B*). Inventa mense Iunio a. 1885 infra templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 55 n. 15. 16. 17.

[*Textum vide pag. seq.*]

4140 [...... τῷ Ἀπό]λλωνι καθὼ[ς | καὶ πρότερον .... ἐπ]ῃνῆσθαι δὲ καὶ [τοὺς | πρεσβευτὰς καὶ θεωροὺς] ἐπί τε τῇ ἀναστροφῆ[ι | καὶ ἐνδημίᾳ ἣν πεποίηνται ἐν τ]ῇ πόλει ἀξίως ἑκατέ‖[ρων τε τῶν πόλεων καὶ ἑαυτῶν· καλέσαι δ'] αὐτοὺς καὶ ἐπὶ ξένια | [εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐπὶ τὴν κοινὴν τῆς πόλε]ως ἑστίαν.

4141 .....έων.

['Επειδὴ παραγενόμενοι] πρεσβευταὶ παρὰ τῆς πόλε‖[ως Ἀκραιφιέων, οἱ δ'] αὐτοὶ καὶ θεωροί, Πυθίων Ἀθα‖[νίου καὶ Φιλόμηλος Θεοδώ]ρου γράμματα ἀπέδωκαν ἐν οἷς | [κατακεχώρισται ἐπελθ]όντας αὐτοὺς ἐπί τε τὸ συνέδρι‖[ον καὶ τὸν δῆμον διαλέξεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπελθόν]τες συγγένειαν | [καὶ φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν] ταῖς π[όλεσι πρὸς ἀλλήλας ἀνενεώσαντο, ...].

4142 Πυθοκλῆς Δω[....... εἶπεν· ἐπειδὴ παραγενόμενοι] | παρὰ τῆς πόλεως Ἀ[κραιφιέων πρὸς ἡμᾶς πρεσβευταὶ] | καὶ θεωροὶ ὅ τε προφή[τ]ης [τοῦ Ἀπόλλωνος Πυθίων Ἀθανίου | κ]αὶ μετ' αὐτοῦ Φιλόμηλος Θεο[δώρου, οἱ δ' αὐτοὶ ἀνανεωσάμενοι | τ]ὴν συγγένειαν καὶ φιλίαν τὴν ὑπάρχου[σαν ταῖς πόλε]‖σι πρὸς ἑαυτὰς παρεκάλουσαν ἀποδέξασθ[αι καὶ] | συναύξειν τὴν πόλιν καθὼς καὶ πρότε[ρον τήν τε] | θ[υ]σίαν καὶ ἐκεχειρίαν καὶ ἀσφάλειαν [καὶ τὸν ἀγῶνα] | τῶν Πτωΐων ὃν τίθησιν ἡ πόλις αὐ[τῶν κατὰ πεντα]‖ετηρίδα θυμελικὸν στεφα[νίτην τῷ Ἀπόλλωνι τῷ] | Πτωΐῳ· δεδογμένον εἶναι [τοῖς τε συνέδροις καὶ τῷ δήμῳ], | ἀποκρίνασθαι τοῖς τε [πρεσβευταῖς καὶ θεωροῖς καὶ τῇ] | πόλει Ἀκραιφιείων, [ὅτι ὁ ἡμέτερος δῆμος διατηρῶν τὴν φιλίαν] | τὴ[ν] ὑπάρχο[υσαν ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας ....].

A

(4140) . Λ Λ Ω Ν Ι Κ Α Ο Σ
. Η Ν Η Σ Θ Α Ι Δ Ε Κ Α Ι
Ε Π Ι Τ Ε Τ Η Ι Α Ν Α Σ Τ Ρ Ο Φ Η
Η Ι Π Ο Λ Ε Ι Α Ξ Ι Ω Σ Ε Κ Α Τ Ε
Α Υ Τ Ο Υ Σ Κ Α Ι Ε Π Ι Ξ Ε Ν Ι Α
Ι Σ Ε Σ Τ Ι Α Ν
. Ε Ω Ν

(4141) Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ Τ Α Ι Π Α Ρ Α Τ Η Σ Π Ο Λ Ε
Α Υ Τ Ο Ι Κ Α Ι Θ Ε Ω Ρ Ο Ι Π Υ Θ Ι Ω Ν Α Θ Α
Ο Υ Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α Α Π Ε Δ Ω Κ Α Ν Ε Ν Ο Ι Σ
Ο Ν Τ Α Σ Α Υ Τ Ο Υ Σ Ε Π Ι Τ Ε Τ Ο Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Ι
Τ Ε Σ Σ Υ Γ Γ Ε Ν Ε Ι Α Ν
Τ Α Ι Σ Π

B

(4142) Τ Υ Θ Ο Κ Λ Η Σ Δ Ω
Π Α Ρ Α Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Α
Κ Α Ι Θ Ε Ω Ρ Ο Ι Ο Τ Ε Π Ρ Ο Φ Η . Η Σ
. Α Ι Μ Ε Τ Α Υ Τ Ο Υ Φ Ι Λ Ο Μ Η Λ Ο Σ Θ Ε Ο
. Η Ν Σ Υ Γ Γ Ε Ν Ε Ι Α Ν Κ Α Ι Φ Ι Λ Ι Α Ν Τ Η Ν Υ Π Α Ρ Χ Ο Υ
Σ Ι Π Ρ Ο Σ Ε Α Υ Τ Α Σ Π Α Ρ Ε Κ Α Λ Ο Υ Σ Α Ν Α Π Ο Δ Ε Ξ Α Σ Θ
Σ Υ Ν Α Υ Ξ Ε Ι Ν Τ Η Ν Π Ο Λ Ι Ν Κ Α Θ Ω Σ Κ Α Ι Π Ρ Ο Τ Ε
Θ . Σ Ι Α Ν Κ Α Ι Ε Κ Ε Χ Ε Ι Ρ Ι Α Ν Κ Α Ι Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Ν
Τ Ω Ν Π Τ Ω Ι Ω Ν Ο Ν Τ Ι Θ Η Σ Ι Ν Η Π Ο Λ Ι Σ Α Υ
Ε Τ Η Ρ Ι Δ Α Θ Υ Μ Ε Λ Ι Κ Ο Ν Σ Τ Ε Φ Α
Π Τ Ω Ι Ω Ι Δ Ε Δ Ο Γ Μ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Ν Α Ι
Α Π Ο Κ Ρ Ι Ν Α Σ Θ Α Ι Τ Ο Ι Σ Τ Ε
Π Ο Λ Ε Ι Α Κ Ρ Α Ι Φ Ι Ε Ι Ω Ν
Τ Η . Υ Π Α Ρ Χ Ο

Cf. quae adnotata sunt ad n. 4138. 4139.

4143 Fragmentum marmoris subcaerulei, a. 0,19, latitudo maxima 0,21, inventum mense Iunio a. 1885 prope delubrum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 198 n. 29.

Ω Τ Ω Ν Α Ν Α Γ Ι
Ο Ι Τ Ο Υ Α Μ Φ Ι Ε Ρ Α
Ο Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Σ Τ
Α Ν Τ Ο Ν Π Ρ Ο Σ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Α
Α Ι . . Φ . . . Α . Σ Η Π . Λ Θ Ε
Α Σ Π Ο Λ Ι Ο Σ Α Κ Ρ Η Φ
Τ Ο Ι Α Ρ Ι Α Ρ Τ Ι Ο Ι
Φ Ι Ε Ι

Editor non attigit; mihi haec satis certo agnosci videntur: Vs. 1 [....... Βοι]ωτῶν ἀναγ[ράψαι ..... καὶ στῆσαι ἐν τοῖ ἱερ]οῖ τοῦ Ἀμφιερά[ου .... τὸ δὲ ἀνάλωμα τ]ὸ γενόμενον εἰς τ[ὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμί]αν τὸν προ⟨σ⟩άρχοντα [τὴν ..... τετράμηνον]. Inde a versu quinto, qui obscurus est, aut a sexto alterum decretum incipere videtur. Etenim cum illa priora volgarem sermonem habeant, hic dialectus Boeotica usurpatur. Accedit quod vs. 2 prius decretum Oropiorum esse indicat, cum alterum manifesto Haliartiorum sit. Ceterum nihil hic agnoscitur nisi vs. 6 [τ]ᾶς πόλιος Ἀκρηφ[ιείων], vs. 7 τοὶ Ἁριάρτιοι, vs. 8 [Ἀκρη]φιεῖ[ας] vel alius eiusdem nominis casus. Haliartiorum nomine aetatem anno 171 a. Chr. antiquiorem indicari monuit Holleaux. De Ἁριάρτιος scriptura cf. adn. ad n. 2848.

4144 Fragmentum marmoris subcaerulei, forma cylindri dimidiati, a. 0,20, l. 0,15, c. 0,08, inventum mense Iunio a. 1885 supra templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 57 n. 18.

Ι Ω Ι Λ
Ι Ε Σ Β Ε Υ Τ Α
Μ Ε Τ Ε Ρ Ο Σ Δ Η Μ
Α Ν Κ Α Ι Φ Ι Λ Ι Α Ν Π
Ε Ι Τ Η Ν Τ Ε Θ Υ
Ν Α Τ Ω Ν Γ
Ο Ν Τ Α Μ Ι Α Ι
Δ Ρ Α Χ Μ
Σ Κ Α Τ

[....... δεδογμένον εἶναι τοῖς τε συνέδροις καὶ] τῷ δ[ήμῳ .... ἀποκρίνασθαι τοῖς πρ]εσβευτα[ῖς καὶ θεωροῖς, ὅτι ὁ ἡ]μέτερος δῆμ[ος διατηρῶν τὴν ὑπάρχουσαν εὔνοι]αν καὶ φιλίαν π[ρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἀκραιφιέων ἀποδέχεται καὶ συναύξ]ει τήν τε θυ[σίαν καὶ ἐκεχειρίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ τὸν ἀγῶ]να τῶν Π[τωΐων .... δοῦναι δὲ αὐτοῖς τὸ]ν ταμία[ν ....] δραχ[μὰς .... καὶ ἀπολογίσασθαι τὸ ἀνάλωμα πρὸς τού]ς κατ[όπτας].

Cf. adn. ad n. 4138.

4145 Fragmentum marmoris caerulei, inventum mense Iunio a. 1885 prope templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 198 n. 30.

Ο Ι Η Η Λ
Τ Ω Ν Α Ν Δ Ρ Ω
Κ Η Τ Ω Σ Δ Ι Κ
Δ Α Μ Α Ρ Ε Τ
Δ Ρ Ω Ν Ο Σ Κ
Π Ο Ι Σ Θ

Editor a restituendi conatu abstinuit. Versus primus obscurus est. Vs. 2 τῶν ἀνδρῶ[ν]. Vs. 3—5 ..... κὴ τὼς δικ[αστὰς ......] | Δαμαρέτ[ω, ... Ἄν]|δρωνος, κ[ὴ ....].

Videtur titulus similis argumenti ac n. 4130. 4131 fuisse.

4146 Fragmentum basis rotundae marmoris caerulei, inventum mense Iunio a. 1885 infra templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corr. Hell.* XIV (1890) p. 197 n. 28.

a

ΝΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙΣ
ΠΟΤΑΜΟΔΩΡΩΙ
ΕΣΒΕΥΤΩΝΚΑΙΘΕ

b

ΤΑΣΤΩΝΘΕΩ
ΠΑΡΧΑΣΤΩΙΘΕ

a .....ν πολεμάρχοις | .... Ποταμοδώρῳ | [.......... πρ]εσβευτῶν καὶ Θε|[ωρῶν ......].
b .... | τὰς τῶν Θεω[ρῶν .... ἀ]|παρχὰς τῷ Θε[ῷ ....].

Similis decreti ac n. 4138—4142 has esse lacinias haud improbabiliter coniecit Holleaux, qui tamen vix recte vocem [ἀ]παρχὰς hic quoque, ut illic, de donis hospitalibus intellegit ideoque τῷ Θε[ωρῷ] supplet, qua in re praeter alia singularis numerus offensioni est. Mihi quidem de donis a theoris deo oblatis dici videtur.

4147. 4148 Stela marmoris caerulei, a. 0,63, l. 0,62, c. 0,17, inventa mense Maio a. 1885 ante templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 187 n. 20.

(4147) ΑΙΣΧΡΙΩΝΔΟΥΤΟΥιιΡΛΞΙΛΛΟΥΣΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΝΤΟΣ
ΤΩΝΠΕΝΤΑΕΤΗΡΩΝΠΤΩΙΩΝΕΠΙΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩ
ΝΟΣΚΑΦΙΣΙΩΝΟΣΤΟΥΚΑΦΙΣΙΩΝΟΣΠΡΟΦΗΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΥΤΟΥΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ
ΟΙΔΕΕΝΙΚΩΝ
ΣΑΛΠΙΣΤΗΣ
ΘΕΟΓΕΝΗΣΘΕΟΓΕΝΟΥΣΕΦΕΣΙΟΣ
ΚΗΡΥΞ
ΠΟΠΛΙΟΣΑΤΑΝΙΟΣΠΟΠΛΙΟΥΣΙΚΥΩΝΙΟΣ
ΡΑΨΩΔΟΣ
ΑΓΑΘΩΝΔΑΜΑΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΕΠΩΝΠΟΙΗΤΗΣ
ΧΡΥΣΙΠΠΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΑΚΡΑΙΦΙΕΥΣ
ΑΥΛΗΤΗΣ
ΓΑΙΟΣΙΟΥΛΙΟΣΓΑΙΟΥΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ
ΣΩΣΙΚΛΗΣΧΑΡΙΚΛΕΟΥΣΘΕΣΠΙΕΥΣ
ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΣΙΛΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΣ

(4148) ΑΓΑΘΗ .ΥΧΗ
ΕΔΟΞΕΤΟΙΣΤΕΑΡ...ΣΙΚΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΕΠΕΙΔΗΑΙΣΧΡΙΩΝΔΑΣΠΡΑΞΙΛΛΟΥΣΑΝΗΡΑΓΛ.ΟΣ
.ΠΑΡΧΩΝΤΗΙΤΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΑΡΕΤΗΙΚΑΙΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΚΑΤΗΚΟΛΟΥΘΗΚΕΝΕΠΙΔΕΞΑΜΕ
ΝΟΣΜΕΝΠΡΟΘΥΜΩΣΤΗΝΤΩΝΠΕΝΤΑ.ΤΗΡΩΝΠΤΩΙΩΝΑΓΩΝΟΘΕΣΙΑΝΕΚΤΕΝΩΣΔΕΚΑΙΛΑΜ
ΠΡΩΣΚΑΙΤΟΙΣΘΕΟΙΣΤΑΣΘΥΣΙΑΣΚΑΙΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΤΑΣΕΥΩΧΙΑΣΠΑΡΕΣΧΗΤΑΙΔΙΚΑΙΟΝΔΕ
ΕΣΤΙΝΤΥΝΧΑΝΕΙΝΑΥΤΟΝΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣΤΗΣΠΡΟΣΗΚΟΥΣΗΣΔΕΔΟΓΜΕΝΟΝ
ΕΙΝΑΙΤΟΙΣΤΕΑΡΧΟΥΣΙΚΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΤΑΣΜΕΝΟΛΟΣΧΕΡΩΣΤΙΜΑΣΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙ
ΑΥΤΩΙΤΕΛΕΣΘΕΝΤΟΣΤΟΥΑΓΩΝΟΣΕΝΤΩΚΑΘΗΚΟΝΤΙΚΑΙΡΩΙΕΠΙΔΕΤΟΥΠΑΡΟΝΤΟΣΣΤΕΦΑ
ΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΕΝΤΩΘΕΑΤΡΩΕΝΤΗΛΕΓΟΜΕΝΗΙΤΟΥΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΗΜΕΡΑΙΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΑΠΟΔΙΝΑΡΙΩΝΕΚΑΤΟΝ///ΚΑΙΑΝΑΓΟΡΕΥΣΑΙΤΗΝΥΠΟΓ.ΓΡΑΜΜΕΝΗΝΑΝΑ..ΗΣΙΝΗΠΟΛΙΣ
ΑΚΡΑΙΦΙΕΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙΑΙΣΧΡΙΩΝΔΑΝΠΡΑΞΙΛΛΟΥΣΤΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΤΗΣΕΙΣ..ΤΗΝΤΟΔΕΕΙΣΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΑΝΑΛΩΜΑΕΞΟΔΙΑΣΑΤΩΙΑ
ΠΟ.ΗΣ.ΡΕΦΗΛΣΟΤΑΜΙΑΣΣΩΣΤΡΑΤΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΕΠΕΙΔΗΑΙΣΧΡΙΩΝΔΑΣ...ΞΙΛΛΟΥΣΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΤΗΣΠΡΟΓΟΝΙΚΗΣΑΡΕΤΗΣΠΑΡΕΣΧΗΜΕ...
ΑΞΙΟΝΕΑΥΤΟΝΜΕΓΑΛΟΨΥΧΩΣΚΑΙΕΚΤΕΝΩΣΕΝΤΕΤΩΙΛΟΙΠΩΙΒΙΩΙΤΑΠΡΟΣΤΗΝΠΟΛΙΝ...
ΣΤΡΑΠΤΑΙΤΗΝΤΕΤΩΝΠΤΩΙΩΝΑΓΩΝΟΘΕΣΙΑΝΕΠΙΔΕΞΑΜΕΝΟΣΠΡΟΘΥΜΟΤΑΤΑΛΑΜ....
ΚΑΙΜΕΓΑΛΟΜΕΡΕΙΣΚΑΙΤΑΣΕΙ˜.⌒.....Υ˜ΤΙΜΑΣΚΑΙΤΑΣΕΙΣΤΟΥΣΠΟΛΙΤΑΣΠΑΝ
''⌒ΜΕΝΟΥΣΕΙΣΤΗΝΠΟΛΙΝ

4147 Αἰσχριώνδου τοῦ [Π]ρ[α]ξίλλους ἀγωνοθετοῦντος | τῶν πενταετήρων Πτωΐων, ἐπὶ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλω|νος Καφισίωνος τοῦ Καφισίωνος, προφητεύοντος | Νικομάχου τοῦ Θεομνήστου, | οἵδε ἐνίκων·

σαλπιστής
Θεογένης Θεογένους Ἐφέσιος
κῆρυξ
Πόπλιος Ἀτάνιος Ποπλίου Σικυώνιος
ῥαψῳδός
Ἀγάθων Δαμᾶ Θεσπιεύς
ἐπῶν ποιητής
Χρύσιππος Ἀρίστωνος Ἀκραιφιεύς
αὐλητής
Γάιος Ἰούλιος Γαΐου Θεσπιεύς
κιθαριστής
Σωσικλῆς Χαρικλέους Θεσπιεύς
κιθαρῳδός
Ἀπολλώνιος Σίλωνος Ἀθηναῖος.

4148 Ἀγαθῇ [τ]ύχῃ. | Ἔδοξε τοῖς τε ἄρ[χου]σι καὶ τοῖς συνέδροις· ἐπειδὴ Αἰσχριώνδας Πραξίλλους ἀνὴρ ἀγ[αθ]ὸς | [ὑ]πάρχων τῇ τῶν προγόνων ἀρετῇ καὶ μεγαλοψυχίᾳ κατηκολούθηκεν, ἐπιδεξάμε|νος μὲν προθύμως τὴν τῶν πεντα[ε]τήρων Πτωΐων ἀγωνοθεσίαν, ἐκτενῶς δὲ καὶ λαμ|πρῶς καὶ τοῖς θεοῖς τὰς θυσίας καὶ τοῖς πολίταις τὰς εὐωχίας παρέσχηται, δίκαιον δέ | ἐστιν τυγχάνειν αὐτὸν ἐπὶ τούτοις εὐχαριστίας τῆς προσηκούσης, δεδογμένον | εἶναι τοῖς τε ἄρχουσι καὶ τοῖς συνέδροις, τὰς μὲν ὁλοσχερῶς τιμὰς ψηφίσασθαι | αὐτῷ τελεσθέντος τοῦ ἀγῶνος ἐν τῷ καθήκοντι καιρῷ, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος στεφα|νῶσαι αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν τῇ λεγομένῃ τοῦ ἀγωνοθέτου ἡμέρᾳ χρυσῷ στεφάνῳ | ἀπὸ δ[η]ναρίων ἑκατόν, καὶ ἀναγορεῦσαι τὴν ὑπογ[ε]γραμμένην ἀνά[ρρ]ησιν· "Ἡ πόλις | Ἀκραιφιέων στεφανοῖ Αἰσχριώνδαν Πραξίλλους τὸν ἀγωνοθέτην ἀρετῆς ἕνεκεν | καὶ καλοκἀγαθίας τῆς εἰς [αὐ]τήν". τὸ δὲ εἰς τὸν στέφανον ἀνάλωμα ἐξοδιασάτω ἀ|πὸ [τ]ῆς .ρεφήας ὁ ταμίας Σώστρατος Δημητρίου.

Ἐπειδὴ Αἰσχριώνδας [Πρα]ξίλλους, ἀνὴρ ἀγαθός, τῆς προγονικῆς ἀρετῆς παρεσχημέ[νος] | ἄξιον ἑαυτόν, μεγαλοψύχως καὶ ἐκτενῶς ἔν τε τῷ λοιπῷ βίῳ τὰ πρὸς τὴν πόλιν [ἀνέ]|στραπται, τήν τε τῶν Πτωΐων ἀγωνοθεσίαν ἐπιδεξάμενος προθυμότατα λαμ[πρὰς] | καὶ μεγαλομερεῖς καὶ τὰς εἰς [τ]ο[ὺς θεο]ὺς τιμὰς καὶ τὰς εἰς τοὺς πολίτας παν[... ...|.......... γεν]ομένους εἰς τὴν πόλιν ......

De Aeschrionda Praxillis f. cf. quae adnotavi ad n. 4127. Hanc tabulam propter C. Iulii C. f. nomen (n. 4147 vs. 15) Caesaris aetate certe non antiquiorem, fortasse adeo recentiorem opinatur editor. Sed id nomen neutiquam hanc vim habet, neque neglegendum est in neutro homine Romano patris nomini adiungi υἱός, quae omissio antiquioris moris est. Quare non video cur multo recentior existimetur reliquis eiusdem generis recensibus Boeoticis et Oropiis (v. adn. ad n. 416), qui partim sub finem alterius a. Chr. saeculi, partim Sullae dominatione proximisve post eam lustris exarati sunt.

4149 Fragmentum stelae marmoris candidi, a. 0,88, l. 0,50, c. 0,12, inventum mense Maio a. 1885 ante templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 181 n. 19.

ΥΙ.Ι ΣΕΥΣ
ΣΥΝΕΘΥΣΑΝΔΕΚΑΙΟΙΕΞΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΕΣΥΠΟ
ΤΩΝΠΟΛΕΩΝΘΗΒΑΙΩΝΙΕΡΟΚΛΗΣΙΣΜ
ΝΟΚΛΕΟΥΣΧΙΟΝΝΗΣΔΙΟΓΕΙΤΩΝΔΟΥΑΓΑC
ΚΛΗΣΙΩΠΥΡΟΥΦΙΛΛΕΑΣΜΕΓΑΚΛΕΟΥΣ
ΤΑΝΑΓΡΑΙΩΝΠΥΘΟΚΛΗΣΟΛΥΜΠΙΟ
ΔΩΡΟΥΕΥΜΗΘΙΔΗΣΝΗΡΙΚΩΝΤΟΣΔΩΡΟΘΕ
ΟΣΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ
ΛΕΒΑΔΕΩΝΜΝΑΣΩΝΠΙΝΥΤΟΥ
ΑΝΤΙΓΕΝΗΣΜΕΛΗΣΙΟΥ
ΘΕΣΠΙΕΩΝΦΙΛΟΝΙΚΟΣΟΛΥΜΠΙΟ
ΔΩΡΟΥΙΣΜΗΝΙΑΣΚΑΙΦΑΡΑΔΑΣΘΗΒΑΓΕΝΟΥ.
ΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΑΡΙΣΤΙΩΝΠΥΘΙΛΛΟΥΣ
ΠΡΟΠΠΙ..ΣΜΕΛΑΜΒΙΟΥΞΕΝΩΝΒΟΥΚΑΤΤΣ
ΚΩΠΑΕΩΝΙΕΡΟΜΝΑΣΤΟΣΕΡΜΑ...
ΣΩΤΗΡΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΑΔΕΚΑΙΤΟΠΡΟΣΚΗΝΙΟΝ.......
ΤΗΝΤΩΝΑΓΑΛΜΑΤΩΝΕΠΑΓΑΝΩΣΙΝΚΑΙΟ.
ΡΑΠΕΙΑΝΕΔΩΚΑΤΗΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΗΑΡΧΗ
ΔΡΑΧΜΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΤΕΤΤ.
ΡΑΣΚΑΙΤΗΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΗΑΡΧΗΕΠΙ
ΤΗΝΤΩΝΚΑΙΝΩΝΚΑΤΑΣΚ.ΥΗΝΔΡΑΧΜΑΣ
ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΝΝΕΑΤ.ΔΕΚΑΤΑΛΟΙΠΟΝ
ΠΑΡΕΔΩΚΑΤΩΙΕΠΙΣΤΗΣΟΝΤΙΑΓΩΝΟΘΕΤΗ
ΔΡΑΧΜΑΣΧΙΛΙΑΣΠΕΝΤΕΟΒΟΛΟΥΣΔΥΟ

......σεύς, | συνέθυσαν δὲ καὶ οἱ ἐξαποσταλέντες ὑπὸ | τῶν πόλεων· Θηβαίων Ἱεροκλῆς Ἰσμ[η]|νοκλέους, Χιόννης Διογειτώνδου, Ἀγα[θο]|κλῆς Ζωπύρου, Φιλλέας Μεγακλέους· | Ταναγραίων Πυθοκλῆς Ὀλυμπιο|δώρου, Εὐμηθίδης Νηρικῶντος, Δωρόθε|ος Ὀλυμπιοδώρου· | Λεβαδέων Μνάσων Πινυτοῦ, | Ἀντιγένης Μελησίου· | Θεσπιέων Φιλόνικος Ὀλυμπιο|δώρου, Ἰσμηνίας καὶ Φαράδας Θηβαγένου[ς]· | Ὀρχομενίων Ἀρίστων Πυθίλλους, | Προππί[δα]ς Μελαμβίου, Ξένων Βουκάττ[ου]· | Κωπαέων Ἱερόμναστος Ἑρμα[ΐου], | Σώτηρος Θεοδώρου.

ἐπεσκεύασα δὲ καὶ τὸ προσκήνιον [καὶ εἰς] | τὴν τῶν ἀγαλμάτων ἐπαγάνωσιν καὶ [θε]|ρα πείαν ἔδωκα τῇ κατασταθείσῃ ἀρχῇ | δραχμὰς διακοσίας ἐνενήκοντα τέττ[α]|ρας, καὶ τῇ κατασταθείσῃ ἀρχῇ ἐπὶ | τὴν τῶν κλινῶν κατασκ[ε]υὴν δραχμὰς | ὀγδοήκοντα ἐννέα, τ[ὸ] δὲ κατάλοιπον | παρέδωκα τῷ ἐπιστήσοντι ἀγωνοθέτῃ | δραχμὰς χιλίας πέντε ὀβολοὺς δύο.

Rationes pecuniarum per Ptoiorum ferias expensarum hic reddi vidit editor. Qui quod vs. 24. 25 ad successorem rettulit atque inde collegit, agonothetae esse has rationum tabulas, sine dubio recte fecit; sed quod *ἐπιστήσοντι* interpretatur "qui instituet" subaudirique iubet *τὸν ἀγῶνα*, id minus probo, quia neque verbum compositum ita usurpatur et vox desideratur qua is agonotheta cui tradita est pecunia ab eo discernatur qui tradidit. Quare mea quidem sententia *ὁ ἐπιστήσων ἀγωνοθέτης* is est, qui proxime post ipsum magistratum initurus est, soloecismo illis temporibus neutiquam incredibili pro *ἐπιστησομένῳ*. Nam *ἵστασθαι* recentiore potissimum aetate sic de magistratibus usurpari consuesse constat. Consentaneum est, tum quum haec rationes conscriberentur, earum auctorem quidem etiamtum in magistratu fuisse, sed successorem iam electum.

In aetate tituli exploranda omnium utilissimum est Chionnis Diogitondae f. Thebani nomen, qui idem poëta comicus invenitur in laterculo victorum Oropio n. 420 paullo post Sullae dominationem inciso. Tum igitur, aut aliquot annis etiam post, circa medium a. Chr. n. saeculum primum, haec quoque exarata sunt. Qua cum re optime convenit, quod hic inter eos, qui Apollini Ptoio sacra fecerunt, Pharadam Thebagenis f. Thespiensem habes, n. 1856. 1857 vero dedicationem Nicophanis Pharadae f. item Thespiensis, quam Augusti principatu factam ex nominibus ludorum illic enumeratorum cognoscitur. Quo minus dubium est, in summa praesertim nominis raritate, quin hic illius filius sit. Porro Philleas Megaclis f. Thebanus pater videtur Megaclis Philleae f., qui in tabula ineunte imperatorum Romanorum aetate erecta (n. 2446) nomen dedit inter cives, qui agros publicos populi Thebanorum colendos conducturi erant. Philleas ipse intellegendus videtur in recensu donorum n. 2424, cum ille Philleas, qui in rationibus Pompidae hipparchi est (n. 2426), sine dubio aliquanto antiquior sit. Denique Hieroclem Hismenoclis f. Thebanum agnoverim in laterculo epheborum n. 2442, ubi sane nihil nisi Ἱεροκλῆς Ἰσ... aetatem tulit. Cuius tabulae aetas utique ab hoc titulo non magno intervallo distat. Nominibus quae singula singulis locis occurrunt, non bina coniuncta, veluti Zopyri Thebani in eodem titulo ephebico, Hermaii Copaei n. 2784, nihil tribuendum esse manifestum est.

4150 Fragmentum stelae marmoris caerulei cum aëtomate, intra quod folia anaglypho expressa, inventum mense Iunio a. 1885 prope templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 191 n. 22.

ΑΓΑΘΗΙΤΥ
ΑΡΧΟΝΤ///ΣΑΘ

Ἀγαθῇ τύ[χῃ]. | Ἄρχοντ[ο]ς Ἀθ[ην ....].

Haec tria fragmenta (n. 4450. 4151. 4152) eiusdem tabulae esse haud improbabile visum est editori. Aetas admodum recens cum ex frequentia nominum Romanorum, tum ex litteratura cognoscitur. Sed cum nemo hic Aurelio nomine utatur (cf. adn. ad n. 1776) intra terminos secundi p. Chr. n. saeculi subsistendum existimo.

4151 Fragmentum tabulae marmoris caerulei, a. 0,65, l. 0,41, c. 0,15, inventum mense Iunio a. 1885 ante templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 190 n. 21.

ΣΑΛΠΙΚΙΩΝ
Μ̄·ΙΣΤΑΝΙΟΣΜΑΡΚΙΑΝΟΣΑΡΓΕΙΟΣ
ΚΗΡΥΚΩΝ
ΚΟΡ·ΕΥΚΑΡΠΟΣΑΡΓΕΙΟΣ
..ΨΩΙΔΩΝ
ΚΟΡ·ΕΥ...ΙΙΟ.ΑΡΓΕΙΟΣ
ΙΙΤΩΝ
ΤΥΛΛΙΟ ΑΜΑΣ
Π
ΚΥΚ ΩΝ
·Λ̄·ΟΥΕΝ ΟΣΥΝΟΣ
ΜΑΝΤΙΝΕΥΣ
ΟΑΥΤΟΣΚΑΙΤΟΝΥΠΕΡΤΟΥΨΕΙ
ΛΟΥΚΙΘΑΡΙΣΤΟΥΑΓΩΝΑΠΛΗ
ΡΩΣΑΣΤΟΘΕΜΑΓΤ

σαλπικ[τ]ῶν
Μ(ᾶρκος) Ἰστάνιος Μαρκιανὸς Ἀργεῖος
κηρύκων
Κορ(νήλιος) Εὔκαρπος Ἀργεῖος
[ῥα]ψῳδῶν
Κορ(νήλιος) Εὔ[καρ]πο[ς] Ἀργεῖος
[αὐλ]ητῶν
Τύλλιο[ς ......]αμας | Π.....
κυκ[λίων αὐλητ]ῶν
Λ(ούκιος) Οὐεν[τίδιος Εὐφρ]όσυνος | Μαντινεύς
ὁ αὐτὸς καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ ψει|λοῦ κιθαριστοῦ
ἀγῶνα πλη|ρώσας τὸ θέμα ....

De aetate cf. quae adnotata sunt ad n. 4150. Nomen vs. 11 restitui. Reliqua supplementa Holleauxii sunt.

4152 Fragmentum tabulae marmoris caerulei, a. 0,31, l. 0,30, c. 0,12, inventum mense Iunio a. 1885 prope delubrum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corr. Hellénique* XIV (1890) p. 192 n. 24.

ΚΙΘΛΡΩΙΔΝ
ΛΛΒΕΡΙΟΣΠΕΡΙΚΛ
ΘΙΟΣΚΛΙΘΕΣΠΙΕ

κιθαρῳδ[ῶν]
Λαβέριος Περικλ[ῆς | Κορίν]θιος καὶ Θεσπιε[ύς].

Cf. adn. ad n. 4150.

4153. 4154 Fragmenta stelarum duarum marmoris subcaerulei. Alterum (n. 4153) inventum mense Novembri a. 1885 prope fontem, qui vocatur *Perdikovrysi*, alterum (n. 4154) mense Octobri a. 1888 paullo infra substructiones templi Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 7 n. 7. 8.

(4153)	(4154)
. . ΟΥΛΟΝΤΟΙΡ	ΥΛΟΝ
. ΟΝΤΩΑΠΟΛΩ	ΡΟΝ
. Ο . ΩΠΤΩΙΩ	ΠΟΛ
. . . . . . ΛΙΙΟΡΙ	ΙΩ
. Ο . Ο . . . ΠΟΛΩ	

[Ἄσ]ουλον τὸ ἱα|[ρ]ὸν τῶ Ἀπόλω|[ν]ο[ς τ]ῶ Πτωΐω | . . . . ὁρι|[. . . . . Ἀπ]όλω|[νι].

4155 Basis quadrangula marmoris leucophaei, a superiore parte ornata margine prominente. In superficie magnum foramen quadratum. Altitudo lapidis 0,31, latitudo 0,38, crassitudo 0,30. Inventum monumentum mense Maio a. 1885 infra substructionem templi Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 1 n. 1.

ΘΕΣΠΙΕΕΣΑΝΕΘΕ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΠΤΩΙΟΙ
ΘΕΟΔΩΡΩΠΡΟΦΑΤΕΥΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΟΑΓΑ
ΞΕΝΟΦΙΛΩΘΕΟΜΝΑΣΤ

Θεισπιεῖες ἀνέθε[αν] | Ἀπόλλωνι Πτωΐοι, | Θεοδώρω προφατεύο[ντος], | ἄρχοντος ἐπὶ τὸ ἄγα[λμα] | Ξενοφίλω Θεομναστ[ίω].

Titulum quarti a. Chr. n. saeculi esse scribendi ratio, potissimum simplex vocalis ε pro ει bis in nomine Θεισπιεῖες usurpata, indicio est; eodem litterarum nonnullarum formas rettulerim, si modo, ut mihi quidem videtur, de eis editori habenda est fides. Archonta vs. 4 recte Holleauxius iudicavit non totius civitatis esse, sed eius officium una simulacri divini cura contineri, monuitque nonnunquam in Boeotia extraordinarios magistratus eiusmodi negotiorum causa institui consuevisse (cf. n. 303. 3170. 4149). Sed quod magistratum a Thespiensibus creatum sumit, qui hanc unam dedicationem curaret, cum eo facere nequeo, non modo quia hoc officium pusillum videtur — ea certe quae Holleauxius in comparationem vocat, longe graviora et ampliora sunt — sed etiam quia hac enumeratione Θεοδώρω προφατεύο[ντος], ἄρχοντος ἐπὶ τὸ ἄγα[λμα] | Ξενοφίλω Θεομναστ[ίω] duos diversarum civitatium, Acraephienses dico et Thespienses, magistratus coniungi improbabile est. Quare ἄρχοντα ἐπὶ τὸ ἄγαλμα Acraephiensem simulacri Apollinis custodem intellego, cui simul donorum quoque, quae una cum illo in templo dei asservabantur, cura mandata fuerit. Sed ne rem coniecturae meae minus faventem silentio praeteriisse arguar, moneo utrumque nomen, et Ξενόφιλος (n. 1757. 1816) et Θεόμναστος (n. 1742) in titulis aliis Thespiensibus occurrere, neutrum in Acraephiensibus, qui sane illis multo rariores sunt. Sic statim in titulo n. 4156 duorum hominum, qui sine controversia Acraephienses sunt, nomina Δέξων et Ἀμινόνικος mero casu in titulis Thespiensibus (n. 1741. 1750. 1756) redeunt, in Acraephiensibus non item. Ceterum vs. 5 quum Holleauxius Θεομνάστ[ω] scripsisset, propter tituli aetatem adiectivum patronymicum praetuli.

4156 Fragmentum columnae marmoris caerulei, a. 0,80, diameter ab inferiore parte 0,58, inventum mense Maio a. 1885 ante templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 4 n. 3.

ΦΡΟΥΝΙΧΩΑΡΧΟΝΤΟ.
ΑΠΟΛΙΣΑΚΡΗΦΙΕΙΩΝ
ΑΠΟΛΩΝΙΠΤΩΙΥΚΑΤ
ΤΑΝΜΑΝΤΕΙΑΝΙΑΡΑΡΧΙ
ΟΝΤΩΝΔΕΞΩΝΟΣΟΛΥΝΠΙΧΩ
ΜΝΑΣΙΦΙΛΩΑΜΙΝΟΝΙΚΩ
ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΑΟΠΟΛΥΚΛΙΛΑΟ
ΓΡΑΜΑΤΙΔΟΝΤΟΣΙΜΕΡΟΚΛΕΙΟΣ
ΑΡΓΕΙΛΑΟ

Φρουνίχω ἄρχοντο[ς] | ἁ πόλις Ἀκρηφιείων | Ἀπόλ(λ)ωνι Πτωΐυ κατ | τὰν μαντείαν, ἱαραρχι|όντων Δέ[ξ]ωνος Ὀλυνπίχω, | Μνασιφίλω Ἀμινονίκω, | Διοσκορίδαο Πολυκλί[δ]αο, | γραμ(μ)ατίδοντος Ἱμεροκλεῖος | Ἀργειλ(ί)αο.

Nomina quae sunt Ἀργειλίας vel Ἀργιλίας et Φρούνιχος in uno eodemque titulo Acraephiensi n. 2716 recurrunt. Praeterea Ὀλύμπιχος Ἀθανογιτόνιος Ἀκρηφιεύς est n. 2724*a*, paullo antiquiore sane aetate, Μνασίφιλος in monumento sepulcrali Acraephiis reperto, cuius aetas definiri nequit, n. 2769, denique Ἀμινονίκιχος, quod ad Ἀμινόνικος certe proxime accedit, in tironum laterculo n. 2721.

4157 Basis rotunda lapidis qui dicitur πῶρος, circumdata a superiore parte margine convexo, diam. 0,80, a. 0,18, litterarum altitudo 0,010—0,015. In superficie circulus exaratus iuxta ipsum marginem. Inventus lapis in medio colle, qui sustinebat templum Apollinis Ptoi, in fundamentis muri recentiore aetate exstructi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 3 n. 2.

ΑΚΡΗΦΙΕΙΕΣΑΠΟΛΛΩΝΙΠΤΩΙΙΟΙ
ΤΟΝΤΡΙΠΟΔΑΚΑΤΤΑΝΜΑΝΤΕΙΙΑΝ
ΤΩΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΩΠΤΩΙΙΩΕΥΓΙΤΟΝΟΣΑΡ
ΧΟΝΤΟΣΑΜΙΝΙΑΟΙΑΡΑΡΧΙΟΝΤΩΝΚΑΠΙΩΝΟΣ
ΔΙΩΝΟΣΑΜ.ΝΑΔΑΟΞΕΝΑΡΕΙΤΩΚΑΠΙΩΝΟΣ
ΛΕΥΚΟΔΩΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣΚΑΠΙΩΝΟΣ
ΜΝΑΣΙΚΛΕΙΟΣ

'Ακρηφιεῖες 'Απόλλωνι Πτωΐοι | τὸν τρίποδα κατ τὰν μαντείαν | τῶ 'Απόλλωνος τῶ Πτωϊώ, Εὐγίτονος ἄρ|χοντος 'Αμινίαο, ἰαραρχιόντων Καπίωνος | Δίωνος, 'Αμ[ιν]άδαο Ξεναρείτω, Καπίωνος | Λευκοδώ(ρω), γραμματίδδοντος Καπίωνος | Μνασικλεῖος.

Hic quoque titulus dedicatorius, ut n. 4156, praecipue cum laterculis tironum n. 2716 et 2721 nonnulla nomina communia habet (Δίων n. 2716. 2721. 'Αμινίας n. 2721. Λευκόδωρος n. 2716), ut intellegatur hos lapides omnes suppares inter se esse aetate. Vs. 6 Holleauxii emendatio Λευκοδώ(ρω) duobus huius inauditi nominis exemplis confirmatur, quae in titulis Boeoticis pridem editis nunc demum recte lecta sunt, Acraephiensi n. 2716 (Λευκόδωρος Δίωνος) et Copaeo n. 2782 (Λευκόδωρος Πυμενίδαο).

4158 Fragmentum basis quadrangulae lapidis leucophaei, a. 0,30, l. 0,45, c. 1,03. In superficie excavatio rotunda. Inventus lapis mense Decembri a. 1884 in summa parte collis, in quo situm erat delubrum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 5 n. 4.

Ρ Χ Ο Ν
Ι Ε Σ Α Π Ο
Α Ν Ε Θ Ι Α Ν

[. . . . . . ἄ]ρχον[τος, ... | 'Ακρηφιε]ῖες (?) 'Από[λλωνι Πτωΐοι] | ἀνέθιαν.

4159 Fragmentum basis quadrangulae marmoris albi, a. 0,29, l. 0,25, c. 0,14, inventum mense Maio a. 1885 in superiore planicie collis, qui sustinebat delubrum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 6 n. 6.

Σ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Α
Ω Ν Α Ρ Χ Α Ε Π
⁻Ο Σ Α Θ Α Ν Ι Α Σ Κ Α

Σ Ι Μ Α Λ Ϲ

[. . . . . ο]ς ἄρχοντος, 'Α[πόλλωνι Πτωΐοι | ἁ πόλις . . . .]ων. ἀρχὰ ἐπ[ὶ τὸ ἄγαλμα· | ὁ δεῖνα . . . . ντ]ος, 'Αθανίας Κα . . . .
Σίμαλο[ς ἐποίησε].

Sic haec refinxit Holleauxius non imperite, de vocabulis quae sunt ἀρχὰ ἐπὶ τὸ ἄγαλμα provocans ad titulum n. 4155, de quo tamen me ab illo aliquantum dissentire supra indicavi; neque placent haec vocabula in titulo dedicatorio sic nude apposita superioribus nominativo casu sine ulla coniunctione. Quare alia conatus sum: nescio enim an praestet [. . . . . ο]ς ἄρχοντος 'Α[πόλλωνι Πτωΐοι ἁ τῶν ναοποι]ῶν ἀρχά, ἐπ[ιμελειθέντος τῶ δεῖνος . . . . . τ]ος, 'Αθανίας Κα[. . . . ., ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος]. Vs. 2 quale collegium nominatum fuerit, ignorari neque ναοποιῶν a me nisi exempli gratia propositum esse non est quod dicam. De Simalo statuario cf. adn. ad n. 238. 382. Athanias Acraephiensis, incertum idem an alius, n. 2717 est.

4160 Basis quadrangula marmoris caerulei. Planicies antica a superiore et ab inferiore parte ornata marginibus prominentibus, inscriptio circumdata sulco quadrato. Lapis a. 0,32, l. 0,73, c. 0,77, litterarum altitudo 0,02. Inventum monumentum mense Maio a. 1885 ante templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 5 n. 5.

Κ Α Φ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Μ Α Ν Τ Ι Ξ Ε Ν Ι Ο Σ
Κ Η Κ Ρ Ι Τ Ι Σ Κ Ο Ρ Α Ν Ο Φ Ε Λ Ε Ι Μ Ι Δ Α
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Π Τ Ω Ι Ο Ι Α Ν Ε Θ Ε Τ Α Ν

Καφισόδωρος Μαντιξένιος | κὴ Κριτὶς κόραν 'Οφελειμίδα | 'Απόλλωνι Πτωΐοι ἀνεθέταν.

Monumentum medio saeculo a. Chr. tertio antiquius videtur propter adiectivum patronymicum vs. 1. Ceterum Holleaux cum Κόραν littera initiali maiuscula scriberet, perperam intellexisse videtur de muliere Cora Ophelemidae cuiusdam filia; qua in re ut taceam huius tituli aetati unam antiquiorem genetivi terminationem 'Οφελειμίδαο convenire, ratio, quae huic mulieri cum Caphisodoro eiusque uxore intercederet, distincte commemoranda fuit. Quare sic potius statuo, virginis (κόρα), cui 'Οφελειμίς nomen fuerit, imaginem a parentibus dedicatam esse. Ceterum 'Οφέλημος vel Boeotice 'Οφέλειμος nomen in illa regione non infrequens fuit (n. 2786. 2788. 2814. 3068. 3179. 3180); item femininum 'Οφελήμα invenitur (n. 2999), ut ne 'Οφελειμίς quidem secundum patronymicorum normam inde derivatum offensioni esse possit. Mantixenus Acraephiensis Caloclidae polemarchi pater n. 2718 est, sed illum titulum hoc haud paucis annis recentiorem existimo. Item inter Caphisodoros Ascraephienses, qui complures in titulis occurrunt, nemo certa ratione cum his coniungi potest.

4161 Basis quadrangula lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,29, l. 0,76; litterae altae 0,035, in quinto versu 0,18. In superficie foramen. Inventum monumentum mense Maio a. 1886 viginti metrorum Gallicorum intervallo a templo Apollinis Ptoi septentrionem et orientem versus. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 196 n. 27.

Η Π Ο Λ Ι Σ Α Κ Ρ Α Ι Φ Ι Ε Ω Ν Α Ρ Ι Σ Τ Ι //////////
Χ Ρ Υ Σ Ι Π Π Ο Υ Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Ε ////
Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Σ Ι Α Σ Τ Η Σ Ε Ι Σ Ε Α Υ Τ Ͱ /////
Θ Ε Ο Ι Σ
Κ Ρ Ι Τ Ω . . Θ Η Ν Α . . Σ Ε ///////////////////

῾Η πόλις 'Ακραιφιέων 'Αρίστι[ππον] | Χρυσίππου ἀρετῆς ἕνεκε[ν] | καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς ἑαυτὴ[ν] | θεοῖς.
Κρίτω[ν 'Α]θηνα[ῖο]ς ἐ[ποίησεν].

Critonis statuarii nomen una cum Nicolao eius populari inventum est in canephoro inventa Romae in vinea Strozziorum ad viam Appiam ultra sepulcrum Caeciliae Metellae (E. Loewy *Inschr. Griech. Bildhauer* p. 246 n. 346). Ac Winckelmannus quidem propter sculpturae genus et locum, ubi illud monumentum inventum est, Ciceronis aetati vindicandum existimavit. Contra Brunnius cum ex vicinis Herodis Attici aedificiis delatum statueret (*Geschichte der griechischen Künstler* I p. 550), assentientes habuit Hirschfeldium et Loewyum. Quam litem dirimere etsi neque meum est neque huius loci, id tamen meo iure dicere mihi videor, huius tituli formam et scripturam Ciceronis aetati multo melius convenire quam Hadriani. Accedit quod Chrysippum Aristonis f. Acraephiensem poëtam epicum nominat laterculus victorum n. 4147, quem si huius Aristippi patrem statuas, id cum tempore a Winckelmanno indicato optime convenit.

4162 Basis marmoris candidi, a. 0,22, l. 0,31, c. 0,35, inventa mense Iunio a. 1885 prope templum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de correspondance Hellénique* XIV (1890) p. 199 n. 32.

\ΙΣΣΩ
ΝΜΕΛΙΣΣΩ
ΙΟΣ ΑΝΔΡΩΝΟΣ . ΠΟΙΗΣΕ

[. . . . . Μελ]ίσσω
[. . . . . ο]ν Μελίσσω.
. . . . ιος Ἄνδρωνος [ἐ]ποίησε.

Androna Thebanum qui Harmoniae effigiem sculpsit (Brunn *Geschichte der griech. Künstler* I p. 296) hic in censum non venire, quia cum reliquus titulus Boeoticum sermonem habeat, in artificis tamen signatura [ἐ]ποίησε sit, ut eum peregrinum fuisse appareat, recte adnotat Holleaux.

4163 Cylix cum pictura rubri coloris, inventa Acraephiae (*Karditza*), translata Athenas in collectionem societatis archaeologicae (Catal. vasorum n. 3557). Ed. W. Klein Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1890 p. 9 sqq. tab. 2.

Artificis signatura Παμφαῖος ἐποίησεν perspicue legitur; at litterae in pelvi scriptae, quam adulescens genibus impositam tenet manus lavans, nullam efficiunt vocem Graecam; de verbo προσαγορεύω, quae in aliis eiusmodi vasis legatur, cogitavit Kleinius, sed ipse tamen huic coniecturae diffidit cum quia sic permulta in his litteris pingendis errata esse statuendum esset, tum quia etiam in aliis vasis a Pamphaeo pictis inscriptiones sensu cassae inveniuntur.

4164 Fragmenta duo eiusdem tabulae marmoris albi (*a* a. 0,23, l. 0,23, c. 0,03), inventa mense Iunio a. 1885 prope delubrum Apollinis Ptoi. Ed. M. Holleaux *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 192 n. 23.

a

ΟΥΤΟΥ
ƆΥ
ΙΚWΝ
ϹΤΗϹ
ϹΦΙΛΟΚΛΕ
ΙΦΙΕΥϹ

b

ƆΑΤ
ΗΝΑΙ
ΕΠΙΚ‾

Non improbabile est, has esse reliquias laterculi similis ac n. 4147. 4150—4152, ut iam Holleauxius observavit. Is haec agnoscere sibi visus est:

a

[Ἀγωνοθετοῦντος ....]ου τοῦ
.......ου
[οἵδε ἐν]ίκων
[σαλπι]στής
.......ς Φιλοκλέους
[Ἀκρα]ιφιεύς

b

......ρατ[ος]
[Ἀθ]ηναῖ[ος]
ἐπικ[ὸς ποιητής(?)]
....

4165 Tabula marmoris albi, a. 0,52, l. 0,65, c. 0,29. In superficie foramen parvum rotundum (diameter 0,15). Inaedificatus lapis in ecclesiola S. Georgii, quae est in arce antiqua orientem et meridiem versus a vico hodierno *Martino*, ab interiore parte sinistram versus ab introitu ἱερᾶς τραπέζης. Ed. P. Giraud de Locris Opuntiis p. 37. Exscripsit Lolling.

ΟΙΦΙΛΟΓΥΜΝΑΣΤΑΙ
ΕΦΑΡΜΑΣΤΟΝΑΡΙΣΩ̄ΝΟΣ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣ

Οἱ φιλογυμνασταὶ | Ἐφάρμαστον Ἀρίστωνος | ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας.

4166 Tabula marmoris albi l. 0,35, inaedificata in pariete meridionali ecclesiolae S. Georgii, quae est in arce antiqua sita orientem et meridiem versus a vico hodierno *Martino*. Ed. P. Giraud de Locris Opuntiis p. 38. Exscripsit Lolling.

ƆΕΙΔΟΛΑΟΥ
///ΙΝ ΘΕ◠ΙΣ

[Τὴν δεῖνα] Φειδολάου | [ὁ δεῖνα τὴν ἀδελφὴ]ν θεοῖς.

4167 Tabula marmoris albi cum aëtomate, intra quod clypeus, a. 0,32, l. 0,75. In domo Anagnostis Angelopuli in vico *Martino*. Exscripsit Lolling.

ΛΥΣΩΝ

Λύσων.

4168 Pars superior tabulae marmoris candidi ornata aëtomate, a. 0,40, l. 0,45, inaedificata in pariete exteriore ecclesiolae S. Demetrii, quae est quarta parte horae occidentem versus ab arce antiqua sita prope vicum *Martino*. Ed. P. Giraud de Locris Opuntiis p. 38. Exscripsit Lolling.

ΣωΣΙΝΕΙΚΕ
ΧΡΗϹΤЄ ΧΑΙΡЄ

rosa *rosa*

Σωσίνεικε | χρηστὲ χαῖρε.

4169 Tabula marmoris albi, a. 0,27, l. 0,76, in vico *Martino* in domo Anagnostis Angelopuli. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΑΡΕΤΑ

Τιμαρέτα.

4170 Tabula marmoris albi, a. 0,30, l. 0,85, cum aëtomate, intra quod rosa anaglypho expressa, in vico *Martino* in domo Anagnostis Angelopuli. Exscripsit Lolling.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

Τιμόστρατος.

4171 Tabula marmoris albi cum aëtomate, intra quod clypeus, a. 0,40, l. 1,05, in domo Georgii Gumutzis, quae est in vico *Martino*. Exscripsit Lolling.

ΦΙΛΟⱵΡΑΤΗϹ

Φιλοκράτης.

4172 Stela lapidis qui dicitur πῶρος, fracta a dextra et ab inferiore parte, ita ut primi duo versus soli integri exstent, a. 0,415, l. 0,355, litterae altae 0,13. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 443 n. I.

ΚΤΕΙΣΙΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣΒΟΙΩΤΟΙΣ
ΕΠΙΔΕΠΟΛΙ ΡΙΩΝΟΣ
ΠΕΛΤΟΦΟΡΗΑΠΕ ƆΑΨΑΝ
ΑΦΗΣΤΙΩΝ
ΠΟΛΙΚΛΕΙΣΔ
ΤΥΧΩΝΣ
Κ/\ ΣΙ⊢
ΑΡΙΣΤΙΩ
Α ‹Τ
ΑΡΙΣ
ΑΡΙ‹

Κτεισίαο ἄρχοντος Βοιωτοῖς, | ἐπὶ δὲ πόλι[ος Ἡσχ]ρίωνος, | πελτοφόρη ἀπε[γ]ράψαν[θο]·

Ἁφηστίων . . . .
Πολ[υ]κλεῖς Δ . . . . .
Τύχων Σ . . . . . .
Κα[φι]σία[ς . . . . . .]
Ἀριστίω[ν . . . . . .]
Α . . . στ . . . .
Ἀρισ[τ . . . .]
Ἀρισ[τ . . . . .].

De Ctesia Boeotorum archonte cf. quae adnotavi ad n. 2830.

4173 Stela marmorea cum aëtomate, inventa in parietinis Anthedonis antiquae, translata Thebas in museum, a. 1,11, l. 0,515—0,543. Litterarum altitudo admodum variat. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 448 n. V.

ΑΓΑΘΗΤΥ
ΧΗ

ΑΡΧΟΝΤΩΝϹΤЄΦΑΝ
ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΔЄΥΤЄΡΑ

ΤΙ ΤЄΡΤΥΛΛΟϹ	ΑΥΡΖΩϹΙΜΟϹ
ΛЄΩΝΑϹ	ΑΥ
ΛЄΟΝΤΑϹ	ΑΥΡΠΑΡΑΜΟΝΟϹ
ΜЄΓΙϹΤΙΩΝ	ΑΥΡЄΡΩΤΑΝΟϹ
ΖΩΠΥΡΟϹ	ΛЄΟΝΤΑϹ
ЄΥΦΡΑϹ	ΠΡΟϹΔΟΚΙΜΟϹ
ΜΑΡΚΟϹ	ΖЄΥΘ
ΖΩϹΙΜΟϹ	ΜΑ ΙΜΟ
ΦΛΠΡЄΙΜΟϹ	ΘΑΛΛΟ
ЄΠΑΦΡΑϹ	φ
ΖΩϹΙΜΟϹ	
ΘЄΟΔΟϹΙΟϹ	*vac.*
ΓΙ ΚΛЄΟΠΑΤΡΟϹ	
ΑΤΤΙΚΟϹ	
ЄΠΙΚΤΑϹ	
ΖΩϹΙΜΟϹ	
ΦΛΠΡЄΙΜΟϹ	
ΑΡΜΟΔΙΟϹ	
ΦΛΤΥΧΙΚΟϹ	
ΖΩϹΙΜΑϹ	
ΓΙΟΥ	
ΚΑΛΛΙΝЄΙΚΟϹ	
ΖΩϹΙΜΑϹ	
ΓΙΟΥΛΙΟϹЄΡΜΗϹ	
ΑΥΡΗΛΙΟϹΖΩ///ΑϹ	
ΜΑΥΡΗΛΙϹΥΡЄΙΝΟϹ	
ΦΛЄΥΦΡΑϹ	
ΔΙΟΓЄΝΗϹ	
ΙϹЄΙΔΩ	
ϹΩΠ	ΑΥΡЄΥΙΝЄΤΟϹ
ΗΡΑΚΛЄΙΔΗϹ	////////////////////
ΛΟΥΚΙΟϹ	ΓΙϹΤΙΩΝ
////////////////////	Α ΚΛΗϹ
////////////////////	ΑΥΡΖΩϹΙΜΟϹ
////////////////////	
////////////////////	
ΓΑΙΟϹ	
ΖΩϹΙΜΟϹ	

Ἀγαθῇ τύ|χῃ. | Ἀρχόντων στεφαν[ηφόρων] | ἀναγραφὴ δευτέρα·

Τί(τιος) Τέρτυλλος	Αὐρήλιος Ζώσιμος
Λεωνᾶς	Αὐ[ρήλιος . . . . . .]
Λεοντᾶς	Αὐρ(ήλιος) Παράμονος
Μεγιστίων	Αὐρ(ήλιος) Ἐρω[τι]ανός
Ζώπυρος	Λεοντᾶς
Εὐφρᾶς	Προσδόκιμος
Μᾶρκος	Ζευ . . . .
Ζώσιμος	Μά[ξε]ιμο[ς]
Φλ(άβιος) Πρεῖμος	Θάλλο[ς]
Ἐπαφρᾶς	
Ζώσιμος	
Θεοδόσιος	
Γ(άιος) Ἰ(ούλιος) Κλεόπατρος	
Ἀττικός	
Ἐπικτᾶς	
Ζώσιμος	
Φλ(άβιος) Πρεῖμος	
Ἁρμόδιος	
Φλ(άβιος) Τυχικός	
Ζωσιμᾶς	
Γ(άιος) Ἰού[λιος . . . . . .]	
Καλλίνεικος	
Ζωσιμᾶς	
Γ(άιος) Ἰούλιος Ἑρμῆς	
Αὐρήλιος Ζω[σ]ᾶς	
Μ(ᾶρκος) Αὐρῆλις Ὑ[γ]εῖνος	
Φλ(άβιος) Εὐφρᾶς	
Διογένης	
Ἰσείδω[ρος]	
Σώπ[ατρος]	Αὐρ(ήλιος) Εὐ(α)ίνετος
Ἡρακλείδης	. . . .
Λούκιος	[Αὐρήλιος Με]γιστίων
. . . .	Α[ὐρήλιος . . . .]κλῆς
. . . .	Αὐρ(ήλιος) Ζώσιμος
. . . .	
. . . .	
Γάϊος	
Ζώσιμος	

Col. I vs. 5 Τι(βέριος) editores; sed praeterea ubique in hoc titulo, ut moris est, nomina gentilia aut mera aut cum praenominibus coniuncta, nusquam praenomina sola cognominibus praemittuntur. Vs. 30 M. Αὐρήλι(ος) Συρεῖνος ed. Sed hoc compendii genus inusitatum est, quare sumpsi leviter aut in incidendo aut in exscribendo titulo erratum esse.

Magistratuum annuorum hunc esse recensum ex indice argumenti praemisso (vs. 3. 4) apparet. In aetate horum archontum exploranda id maximi momenti est, quod in versibus 5—28, quum haud infrequentia sint nomina gentilicia Romana, nullum inter ea exstat Aurelii nominis exemplum. Quod contra inde a versu undevigesimo paucis locis, in altera vero columna perfrequenter hoc nomen occurrit. Quam rem ita rectissime interpretabimur, ut hos quinquaginta annos, si modo continuo ordine se excipiunt, fere ab a. 170 usque ad a. 220 p. Chr. pertinere statuamus (cf. adn. ad n. 1776).

4174 Fragmentum basis ornatae supra margine prominente, a. 0,19, l. 0,29, litt. alt. 0,014. Fractus lapis a posteriore et inferiore parte. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 445 n. II.

ΜΑΤΡΩ ΔΙΩΝΙΟΥΣΙΟ
ΕΙΡΑΙΔ ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΕΙΘΙΟΥΙΗ

Μάτρω[ν] Διωνιούσιο[ς] | Εἱραΐδ[α] Ἀρτέμιδι | [Εἰλ]ειθιουίη.

4175 Fragmenta sex lapidis subcaerulei inter se contingentia. Omnium coniunctorum latitudo 1,015, altitudo 0,20. Litterae altae 0,02—0,025. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 447 n. III.

Ν-ΙΣϹ.ΣΙΜΑΧΩΤΑΣΘΟΥΙ\ΤΕΡΑΣΚΑΡΑΙΔΑΚΗ
ΜΕΛΛΝΘΙΔΑΑΡΤΕΜΙΔΙΕΙΛΕΙΘΟΥΙΗ

.....ν[ε]ις Λο[υ]σιμάχω τὰς θου[γ]ατέρας Καραΐδα κὴ | Μελανθίδα Ἀρτέμιδι Εἰλειθουίη.

4176 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος, a. 0,19, l. 0,14, litterarum altitudo 0,025, inventum eodem loco ac n. 4174 et 4175, èxstat Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 459 n. LVIII.

ΡΤΑ
ΤΗ
Ε

[...... τῆ Ἀ]ρτά|[μιδι] τῆ | [Εἰλ]ε[ιθουίη].

Supplementa mea incerta esse non ignoro, sed memorabile est lapidem inventum esse eodem loco cum duobus eiusdem deae monumentis dedicatoriis.

4177 Basis lapidis calcarii caerulei fracta a postica parte, a. 0,25, l. 0,81, crassitudo maxima 0,67. Litterae altae 0,025. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 448 n. IV.

ΘΙΟΓΙΤΩΝΤΟΝΠΑΤΕΙΑΚΗΔΑΜΟΚΛΕΙ
ΑΤΟΝΑΝΔΡΑΕΥΡΟΥΦΑΟΝΤΑ
ΘΙΟΓΙΤΟΝΟΣΤΥΣΘΙΥΣ

Θιογίτων τὸν πατέ[ρ]α κὴ Δαμόκλει|α τὸν ἄνδρα Εὐρουφάοντα | Θιογίτονος τῦς θιῦς.

4178 Cippus non laevigatus lapidis conglomerati quem dicunt, a. 0,28, l. 0,51, c. 0,40, litterae altae 0,125—0,13. In altera parte *a*, in altera *b*. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 452 n. IX.

a ΟΡ   *b* ΗΙ

Ὅρ(ος) ἱ(αρῶ).

4179 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,87, l. 0,37, litterarum altitudo 0,035. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 452 n. VIII.

ΑΝΘΥLLΙS

Ἀνθυλλίς.

4180 Lapis qui vocatur πῶρος, a. 0,45, l. 0,40, litterae altae 0,04—0,06. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 451 n. VI.

ΒΙΟΓΙΤΟ

Θιογιτώ. Editores legerunt Θιογίτω, sed meri genetivi usus a prisco Boeotorum more alienus est.

4181 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,95, l. 0,57, litterae altae 0,04. Thebis in museo, quo translatus dicebatur Anthedone. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 453 n. XII.

ΜΑRSΥΑS

Μαρσύας.

4182 Lapis qui dicitur πῶρος, fractus a dextra et ab inferiore parte, a. 0,44, l. 0,43, litterarum altitudo 0,06—0,09. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 452 n. VII.

ΟRRΟ

.. ὀρρώ.

4183 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, a. 0,50, l. 0,45, litterarum altitudo 0,35. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 459 n. LIV.

ΑΝ · · ΚΙΜΟΣ

Ἀν[τί]κ[ριτ]ος suppleverim dubitanter ut in re incertissima.

4184 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,66, l. 0,38, litterarum altitudo 0,04. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 455 n. XXIII.

ΑΝΤΙΦΙΛΗ

Ἀντιφίλη.

4185 Fragmentum cippi sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος, a. 0,29, l. 0,29, litterarum altitudo 0,023. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 455 n. XXVI.

ΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣ

[Ἀ]πολλωνίδας.

4186 Marmor a. 0,21, l. 1,01, litterarum altitudo 0,04, nunc liminis vice fungens in porta periboli ecclesiae, quae est in vico *Loukisi*. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 460 n. LXIII.

M · ARELLIVS · Q · F · POM

ΜΑΡΚΟΣΑΡΕΛΛΙΟΣΚΟΙΝΤΟΥ
ΥΙΟΣΠΩΜΕΝΤΙΝΑ

M. Arellius Q. f. Pom(ptina).
Μᾶρκος Ἀρέλλιος Κοΐντου | υἱὸς Πωμεντῖνα.

Hos titulos liberti et patroni (n. 4186. 4187) eadem aetate incisos esse ex summa omnium rerum similitudine, quae inter eos intercedit, apparet. Liberae reipublicae tempus diversum liberti a patrono praenomen (cf. Mommsen *Römische Forschungen* I p. 30), aetatem primo a. Chr. n. saeculo non priorem scriptura Μᾶρκος indicare videtur.

4187 Marmor a. 0,21, l. 1,01, litterarum altitudo 0,04, liminis vice fungens in introitu periboli ecclesiae, quae est in vico *Loukisi*. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 460 n. LXIV.

Q · ARELLIVS · M · L · XSENO
ΚΟΙΝΤΟΣΑΡΕΛΛΙΟΣΜΑΡΚΟΥ
ΞΕΝΩΝ

Q. Arellius M. l. Xseno.
[Κ]οΐντος Ἀρέλλιος Μάρκου | Ξένων.

4188 Lapis qui vocatur πῶρος, a superiore parte ornatus margine prominente, a. 0,48, l. 0,22, c. 0,205, litterarum altitudo 0,018. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 459 n. LVI.

ΑΡΙΣΤΗ//////
ΤΙΣ

Ἀριστη[νε]τίς suppleverim (cf. n. 2805, ubi nomen Μενεστρατίς simili ratione per duos versus dispositum est). Sed num hae litterae, quae exstant, omnes eiusdem nominis sit, incertum est, quia editores testantur, tres aut quattuor versus fuisse, sed nunc nihil amplius legi posse.

4189 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,71, l. 0,35, litterarum altitudo 0,025. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 456 n. XXXVII.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙΣ

Ἀριστομένεις.

4190 Lapis qui dicitur πῶρος, supra ornatus margine prominente, utrimque singulis rosis, a. 0,25, l. 1,09, litterarum altitudo 0,05. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 456 n. XXXIV.

ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ

Ἀριστώνυμος.

4191 Lapis qui dicitur πῶρος, fractus ab inferiore parte, a. 0,52 l. 0,47, litterarum altitudo 0,03. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 455 n. XXIV.

ΑΥΤΟΒΩΛΟΣ

Αὐτόβωλος.

4192 Cippus lapidis qui dicitur πῶρος, fractus ab inferiore parte, a. 0,58, l. 0,40, litterae altae 0,05—0,06. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 453 n. XIII.

ΒΑΤΤΙΣ

Βαττίς.

4193 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,54, l. 0,30, litterarum altitudo 0,035. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 454 n. XXII.

ΒΙΩΝ

Βίων.

4194 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,59, l. 0,43, litterarum altitudo 0,055. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 458 n. XLVI.

ΔΗΤΑ

Δήτα.

4195 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, a. 0,69, l. 0,33, litterarum altitudo 0,03. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 454 n. XXI.

Δ Ι Δ Υ Μ Μ Ε Ι

Διδύμμει.

4196 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος; in superiore planiciei parte aëtoma anaglypho expressum. A. 0,64, l. 0,43, litterarum altitudo 0,05. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 457 n. XLI.

Ε Υ Η Σ Χ Ρ Ο Σ

Εὔησχρος.

Hoc novum nomen collato pridem noto quod est Κάλλαισχρος recte defenderunt editores.

4197 Cippus lapidis qui dicitur πῶρος, integer quidem sed tempestatis iniquitate admodum exesus, a. 0,88, l. 0,39, altitudo litterarum 0,035. In litteris vestigia coloris rubri. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 453 n. XV.

Ε Υ Ν Α Ν Θ Ι Σ

Εὐνανθίς.

4198 Lapis qui vocatur πῶρος, non laevigatus, a. 0,33, l. 0,53, litterarum altitudo 0,055—0,08. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 455 n. XXXI.

Ε Υ Φ Α Σ Ι Α

Εὐφασία.

4199 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, a. 0,73, l. 0,41, litterarum altitudo 0,04. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 456 n. XXXVI.

‾ ᴧ Ρ Ν Ε Ι Α Σ

[Ϝ]αρνείας supplendum videtur (cf. Ϝάρνων n. 3171). Editores Americani [Π]αρνείας legunt, cuius nominis rationem non perspicio.

4200 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,38, l. 0,39, litterarum altitudo 0,03—0,07. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 454 n. XVIII.

Ι Ω Π Υ Ρ Ο Σ

Ζώπυρος.

4201 Lapis qui vocatur πῶρος, non laevigatus, a. 0,46, l. 0,285, litterarum altitudo 0,05. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 458 n. L.

Η Ρ Α Κ $\overset{Λ}{}$ Ε
Δ Η

Ἡρακλε[ί]|δη.

Aut legitimam dativi formam Boeoticam, in qua η diphthongi αι locum teneat, aut, id quod maiorem probabilitatem habeat, dativum Atticum iota muto omisso hic agnoscendum existimant editores. Mihi vocativus potius esse videtur.

4202 Lapis qui dicitur πῶρος, non laevigatus, a. 0,32, l. 0,52, litterarum altitudo 0,045. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 455 n. XXX.

Κ Α Λ Λ Ι Α Σ

Καλλίας.

4203 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος, a superiore parte latior quam infra, a. 0,86, latitudo maxima 0,375, litterarum altitudo 0,04. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 455 n. XXIX.

Κ Α Λ Λ Ι Γ Ι Τ Ω Ν

Καλλιγίτων.

4204 Cippus lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate et rosis duabus, a. 0,82, l. 0,36, litterarum altitudo 0,028. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 453 n. XIV.

Κ Α Ν Θ Ι Σ

Κανθίς.

4205 Lapis qui dicitur πῶρος, non laevigatus, a. 0,185, l. 0,415, litterarum altitudo 0,06. Anthedone (*Loukisi*) in ecclesia. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 456 n. XXXII.

Κ Α Φ Ι Σ Ι Α Σ

Καφισίας.

4206 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος cum margine prominente, a. 0,19, l. 0,24, litterarum altitudo 0,025. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 359 n. LI.

Ε Ν Α Ν Δ Γ

[Μ]ένανδρ[ος].

4207 Fragmentum lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,20, l. 0,40, litterarum altitudo 0,03—0,035. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 456 n. XXXIX.

ΜΕΝΕΣΤΡΟΤ

Μενέστροτ[ος].

4208 Fragmentum cippi sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος, a. 0,33, l. 0,49, litterarum altitudo 0,05. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 455 n. XXVIII.

ΜΝΑΣΙΓΙΤΑ

Μνασιγίτα.

4209 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος, fractus supra et infra, a. 0,29, l. 0,455, litterarum altitudo 0,035. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 456 n. XXXIII.

ΝΕΣΤΙΔΑ

Νεστίδα. Editores dubitanter suppleverunt [Ὀ]νεστίδα, sed cum lapidem a superiore modo et inferiore parte fractum testentur, non est quod de integritate tituli dubitemus. A Νέστος fluminis Thracii nomine hoc patronymicum legitima ratione derivatur. De omissa littera finali v. adn. ad n. 3467.

4210 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,70, l. 0,42, litterae altae 0,045. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaelogy* V (1889) p. 454 n. XIX.

ΞΕΝΝΩ

Ξεννώ.

4211 Cippus sepulcralis marmoreus cum aëtomate, fractus ab inferiore parte, a. 0,25, l. 0,265, litterarum altitudo 0,018. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 457 n. XLV.

ΠΑΥΣΙΛΛΑΝ

Παύσιλλαν. Sic ea casuum confusione, quam recentiore tempore magis magisque grassatam esse exposui ad n. 1713, pro Παύσιλλα exaratum existimo. Namque legitimum esse meri accusativi usum in titulis sepulcralibus nunquam credam. Editores Americani miro errore huc rettulerunt Ὀνησιφόρον in titulo Euboico apud Keilium Zur Sylloge Inscr. Boeot. p. 535, Αἴγουρον (n. 1175. 3556), Εὔκηρον (n. 997), quos omnes non accusativos masculini generis esse, sed nominativos neutrius generis adiectivorum, quae in nominum propriorum muliebrium vim atque usum abierint, manifestum est.

4212 Cippus sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος cum aëtomate, a. 0,77, l. 0,45, litterarum altitudo 0,035. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 457 n. XL.

ΠΟΛΥΞΕΝΑ

Πολυξένα.

4213 Cippus sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος cum aëtomate, a. 0,73, l. 0,31, litterarum altitudo 0,03. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 454 n. XVI.

ΠΟΥΡΡΙΣ

Πουρρίς.

4214 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,38, l. 0,39, litterarum altitudo 0,045. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 454 n. XVII.

ΠΟΥΡΡΙΧΟΣ

Πούρριχος.

4215 Lapis qui vocatur πῶρος, a. 0,70, l. 0,44, litterarum altitudo 0,03—0,04. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 455 n. XXVII.

ΣΙΜΩΝΙΔΑΣ

Σιμωνίδας.

4216 Cippus sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος cum aëtomate rudi arte elaborato, a. 0,27, l. 0,30, litterarum altitudo 0,03—0,055. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 453 n. XI.

ΣΠΙΝΘΕΙΡ

Σπίνθειρ.

4217 Stela sepulcralis marmorea, a. 0,31, l. 0,40, litterarum altitudo 0,025. In summa parte planiciei anticae aëtoma anaglypho expressum. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 459 n. LIII.

.ΤΑΓΟΝΙ^

[Σ]ταγόνιο[ν].

Supplevi. Editores Americani . . ταγόνιο[ς] legunt, sed nomen masculini generis in has syllabas cadens in sermone Graeco fuisse neutiquam probabile est, quum hypocoristica in -ιον exeuntia nominum muliebrium vice fungentia permulta sint.

4218 Fragmentum lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,24, l. 0,23, litterarum altitudo 0,028. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 459 n. LII.

ΝΤΡΟΦΙΣ

[Συ]ντροφίς.

4219 Fragmentum exiguum lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,38, l. 0,18, litterarum altitudo 0,03. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 460 n. LXII.

ΣΩΤ

Σωτ....

4220 Lapis qui dicitur πῶρος, a. 0,665, l. 0,45, litterae altae 0,05. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 453 n. X.

ΦΕΡΕΣ

Φέρεις.

4221 Lapis qui dicitur πῶρος, fractus infra et a sinistra parte, a. 0,35, l. 0,26, litterarum altitudo 0,045. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 459 n. LV.

ΗΡΙΔΑΣ

[Φιλετ]ηρίδας suppleverunt editores non improbabiliter.

4222 Stela sepulcralis marmorea cum acroterio et rosis duabus, a. 1,34 (ex quibus 0,55 acroterii altitudo), l. 0,44, litterarum altitudo 0,03, inaedificata in maceria qua circumdatur ecclesia vici *Loukisi*. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 548 n. XLIX.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Φίλιππος.

4223 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, a. 0,72, l. 0,48, litterarum altitudo 0,03—0,05. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 454 n. XX.

ΦΙΛΛΩ

Φιλλώ.

4224 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, a. 0,45, l. 0,45, litterarum altitudo 0,03. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 456 n. XXXVIII.

/// ΕΝΩΝ

[Μ]ένων aut [Ξ]ένων fuisse indicarunt editores.

4225 Fragmentum cippi sepulcralis marmorei fracti infra et a sinistra, a. 0,54, l. 0,22, litterarum altitudo 0,05. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 459 n. LVII.

ΕΙΝΙΣ

....εινίς.

4226 Fragmentum lapidis qui vocatur πῶρος cum margine prominente, a. 0,34, l. 0,20, litterarum altitudo 0,04. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 460 n. LX.

ΣΚΑ

[....ί]σκα.

4227 Fragmentum cippi sepulcralis lapidis qui dicitur πῶρος, in quo aëtoma anaglypho expressum, a. 0,30, l. 0,24, litterarum altitudo 0,0225. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 460 n. LIX.

ΩΝ

.....ων.

4228 Fragmentum lapidis qui dicitur πῶρος, a. 0,32, l. 0,18, litterarum altitudo 0,04. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 460 n. LXI.

ΙΙΚΕ
ΜΑΡ
ΧΑ

Vs. 3 χα[ῖρε] fuisse certum est, vs. 2 Μάρ[κου υἱέ] non improbabile. Primi versus reliquiae obscurissimae.

4229 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος cum aëtomate, fractus a parte inferiore, a. 0,88, l. 0,43, litterarum altitudo 0,025. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 457 n. XLIV.

ΝΟΥΜΗΝΙΣ
ΟΝΑΣΙΜΙΔΟΥ

Νουμηνὶς | Ὀνασιμίδου.

4230 Cippus sepulcralis marmoreus cum aëtomate, a. 0,37, l. 0,255, litterarum altitudo 0,015. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 456 n. XXXV.

ΑΡΙΣΤΩΝ
ΚΝΩΣΙΟΣ

Ἀρίστων | Κνώσιος.

4231 Cippus sepulcralis lapidis qui vocatur πῶρος, a. 0,70, l. 0,32, litterarum altitudo 0,025. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 455 n. XXV.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ
ΝΙΚΟΒΩΛΑ

Ἀπολλωνίδα, | Νικοβώλα.

Hic duorum hominum, viri et mulieris, nomina nominativo casu coniuncta esse statuo, ut perfrequenter factum est in Boeotia. De littera finali nominativi Ἀπολλωνίδας omissa v. adn. ad n. 3467. Fieri sane etiam potest, ut littera evanuerit. At utique nulla est causa cur cum primis editoribus altero versu genetivum Νικοβώλα[ς] restituamus; quae maternae originis nota ubique rarissima, in Boeotia vero sine exemplo est.

4232 Cippus sepulcralis marmoreus cum aëtomate, a. 0,38, l. 0,165, litterarum altitudo 0,015. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 457 n. XLIII.

ΟΝΑΣΙΜΟΣ
ΟΝΑΣΙΜΑ

Ὀνάσιμος, | Ὀνασίμα.

4233 Cippus sepulcralis marmoreus, a. 1,70, l. 0,45, litterarum altitudo 0,03. Ad fontem qui est in vico *Loukisi*. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 457 n. XLII.

ΣΩΚΡΑΤΕΙΣ
ΠΕΤΑΣ

Σωκράτεις, | [Γ]έτας. Sic emendare malo quam cum editoribus, qui ad Thessalicum nomen Πέταλος provocant, inauditam formam Πέτας retinere.

4234 Cippus sepulcralis marmoreus, a. 1,21, l. 0,44, litterarum altitudo 0,04, inaedificatus in maceria qua circumdatur ecclesia vici *Loukisi*. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 458 n. XLVIII.

ΕΠΙ
ΦΙΛΙΠΠΩΙ

Ἐπὶ | Φιλίππῳ.

4235 Stela sepulcralis marmorea cum aëtomate et rosis duabus, a. 0,95, l. 0,40, litterarum altitudo 0,02—0,04. Anthedone (*Loukisi*) iuxta ecclesiam. Edd. C. D. Buck et F. B. Tarbell *The American journal of archaeology* V (1889) p. 458 n. XLVII.

ΕΠΙ
ΦΙΛΟΞΕΝΩΙ
ΜΝΗΣΙΚΛΕΟΥΣ

Ἐπὶ | Φιλοξένῳ | Μνησικλέους.

4236 Superior pars basis, recentiore tempore excavata et in alium usum vocata, Megaris. Ex E. Schauberti apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 144 not. 61 n. 7.

[Ὁ δᾶμος] Τλασιμένην Νικ.....
[στραταγ]ήσαντα ἀνέθη[κεν ἀρε-]
[τᾶς ἕνεκ]εν καὶ εὐνοίας εἰς αὑτόν.

Supplementa mea sunt; nam editor quidem titulum fere integrum sumpsit et sic exhibuit: Τλασιμένην νικ|ήσαντα ἀνέθη|[κ]?εν καὶ εὐνοίας εἰς αὑτόν. Quod cur probari nequeat, non est quod dicam.

4237 Megaris. Ex apographo E. Schauberti minusculis litteris ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 144 not. 61 n. 10.

Νικὼ Εὐβουλίωνος χαῖρε.

Sic nomina dirimenda esse sponte patet, non Νικωεῦ Βουλίωνος, ut fecit Koeppius. Imperativus χαῖρε sane vocativum flagitare videtur, sed nominativi usu in hoc titulorum genere nihil est frequentius. Vide, ut Megaricos modo titulos afferam, n. 130. 161. 164. 203.

4238 Tanagrae (*Skimatari*) anno 1848 exscripsit E. Schaubert, cuius apographum ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 3.

Ἐπισος ΠΟΓΗ.ΙΦΟΡ

In mentem venit emendare Ἐπὶ Σ[ω]σ[τρ]ό[τ]η [ἡρ]ω[ίδι], sed Boeotica nominis forma in eiusmodi titulo admodum suspecta propter ea quae disputavi ad n. 589.

4239 Titulus sine dubio Boeoticus, quia in Cockerelli libro manuscripto inter Plataeensem (n. 1688) et Thebanum collocatus est. Inde ed. E. A. Gardner *Jonrnal of Hellenic studies* VI (1885) p. 149 n. 27.

ΓΑΜΦΙΛΟΥ
ΑΣ)
ΙΚΙΑΝΟΣΖΩΠΥΡΟΥ
ΑΛΚΟΜΕΝΕΙΣ
ΛΥΚΟΣ)
ΟΣ
ΙΕΙΑΙΤΙΩΝ
ΑΡΚΟΥΝΤΟΣΔΕΗΝΑΓΩΝΟΘΕΤΓ
ΡΟΔΕΙΣΟΥΕΦΗΒΕΥΣΑΝΜΕΤΑΦΙ`
ΠΟΡ·ΓΜΛΜΛΕΝΟΙΚΡΑΤΕΙΝ
ΟΥ...ΤΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΚΛΙΟΣ.

Vs. 1 [Π]αμφίλου. Vs. 2 . . . . . ας). Vs. 3 . . . ικιανὸς Ζωπύρου. Vs. 4 [μηνὸς Ἀλ]αλκομενείο[υ]. Quod editor Anglus agnoscere sibi visus est [Ἀλ]αλκομενεῖς, neutiquam verisimile est. Vs. 5 Λύκος). Vs. 6 . . . . ος. Vs. 8 [γυμνασι]αρ[χ]οῦντος δὲ [καὶ] ἀγωνοθετο[ῦντος(?). Vs. 9 sqq. [Ἀφ]ροδεισ(ί)ου, ἐφήβευσαν μετὰ Φιλ[. . . | . . . οἱ ὑ]πο[γε]γ[ρα]μ[μ]ένοι· Κρατεῖν[ος . . . .]|ου, ... Φιλοκράτης Κλ[ε]οσ[θένους(?)].

4240 Stela lapidis calcarii duri, a. 1,20, l. 0,48—0,50, c. 0,24, inventa anno 1889 in loco ecclesiolae ἁγίας Τριάδος, ubi quondam fuit Thespiense Musarum delubrum. Titulus *a* in superiore parte stelae, infra eum in excavatione lapidis anaglyphum repraesentans senem capillis horridis. Infra hoc anaglyphum titulus *b*, infra eum corona laurea circumdata titulo *c*. Lapide ab inferiore parte fracto et huius tituli et coronae laureae pars periit. Ed. P. Jamot *Bulletin de corresp. Hellénique* XIV (1890) p. 546 (H. van Herwerden Studia critica in epigrammata Graeca p. 131 n. LXXXVIII).

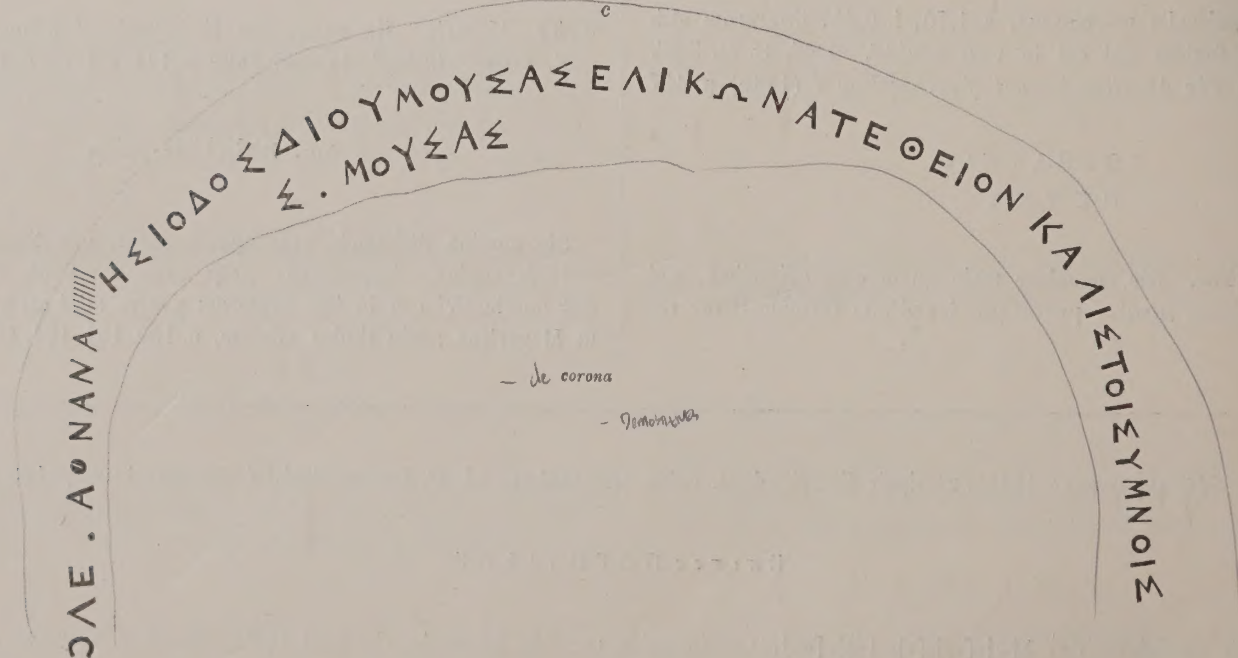
a

Ο..ΟΥΙΟ...[ΔΙΟΣ]ΑΜΦΙΚΡΙΤΟΥΜΟΥΣΑΙΣΑΝΕΘΗΚΕ
ΟΣΜ[Λ<....Γ]Ε...ΤΟΝ[..Λ....]Σ.ΙΝΑΕΙΝΩΣ
ΚΑΙΓΕΝ.ΟΣΤΟΤΕΛΟΣ[..ΝΟΙ]ΚΑ...ΝΟΜΑΣΩΙΞΟΙ

b

ΟΥ.ΟΣΑ..ΤΟΦΟ.ΑΡ[Ν]ΗΡΑ.[Ι]Ο[Τ]Β.ΟΤΩ.ΣΑ
ΟΥΚΑ.ΙΣΕΛΙΚΩΝ[Μ]Ο[Χ.]ΛΟΝΧΡΗ.ΜΟΝΙΑΧ[Ε]Ω
ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙΟΒΡΟΤΟΙΣΥΓΟΘΗΚΑΙΣΗΣΙΟΔΟΙΟ
ΕΥΝΟΜΙΑΧ..ΑΤΕ.Τ.ΚΑΡΠΟΙΣΙΒΡΥΟΥΣΑ

c

Editor Francogallus tria distinxit litterarum genera, *plane certas*, quas ille linea directa infra versum traducta indicat, nos simpliciter volgaribus typis significamus, *dubias*, quas ille volgaribus litteris, nos intercisis, veluti Μ Λ Σ, indicamus, denique *incertissimas*, quas quum ille litteris intercisis expressisset, nos insuper cancellis saepsimus. Praeterea nonnullis alterius (*b*) carminis locis, uno postremi (*c*) ille binas litteras enotavit, unam super alteram positam, inter quas lectio ambigua haereret, quas ne imago tituli nimis turbaretur, in contextu omisimus simplicibus punctis defectum singularum litterarum notantes, sed hic enumerabimus: *b* vs. 1 tertia littera aut Ρ aut Τ esse visa est, tertia decima (post ΟΦΟ) aut Ρ aut Ι, quinta et vigesima (post Ο[Τ]Β) aut Ι aut Υ, undetrigesima (inter ΤΩ et ΣΑ) aut Ν aut Υ. || Vs. 2 quinta littera (post ΟΥΚΑ) aut Ρ aut Τ. || Vs. 4 quarta decima (post ΑΤΕ) aut Υ aut Σ, sextadecima (inter Τ et ΚΑΡ) aut Ω aut Α. || *c* init. post ϽΛΕ aut Ρ aut Ν scriptum fuisse visum est Jamoto.

a

— ◡ ◡ — ιος Ἀμφικριτου Μούσαις ἀνέθηκε,
ὅς μ' ◡◡ — ◡◡ — ◡◡ — ◡◡ —, ἵν' ἀεινῶς
καὶ γέν[ε]ος τὸ τέλος [κεί]νῳ κα[ὶ τοὔ]νομα σῴζοι.

b

Οὗτος ἀ[ρισ]τοφο — ◡◡ — ◡◡ — β[ρ]οτῶ[ι ἶ]σα
οὐκ ἀ[δαὴ]ς Ἑλικὼν Μο[υσάω]ν χρη[σ]μὸν ἰαχέω·
'πειθομένοι[σι] βροτοῖς ὑποθήκαις Ἡσιόδοιο
εὐνομία χ[ώρ]α τ' ἔ[σ]τ[αι] καρποῖσι βρύουσα'.

c

Ἡσίοδος Δίου Μούσας Ἑλικῶνά τε θεῖον
καλ(λ)ίστοις ὕμνοις ◡◡ — ◡◡ — ◡◡ — ◡

Paullo plura supplere conatus sum, quam editoribus prioribus contigit: *a* vs. 3 τέλος γένεος iure miratus est Jamotus, quum eum qui haec dedicaret suae gentis ultimum intellegeret. Sed mihi τέλος hic potius de re exoptata qua vota ad felicem exitum perducuntur dici videtur, neque video cur γένεος (i. e. prolis) τέλος hac vi minus recte dicatur quam γάμου τέλος, παίδων τέλος. Optat igitur, ut deus prolem desideratam et nomen suum in perpetuum conservet. Sane singularis σῴζοι cum plurali Μούσαις (vs. 1) non convenit, sed nescio an in enuntiato relativo versus alterius, de quo restituendo ego quidem despero, aliquid scriptum fuerit, quo illa difficultas expediretur.

Alterius carminis (*b*) restitutio paene tota mea est, nam Jamotus non fere attigit, nisi quod versum alterum coniecit finiri verbis χρη[σ]μὸν ἰαχ[εῦ?]ω, qua in re nescio cur praetulerit verbi formam et cum scriptura tradita et cum metro et cum sermonis Graeci usu pugnantem, cum in ἰᾱχέω neque secundae syllabae productio (propter quam fuerunt qui perperam ἰακχέω scriberent) neque duarum postremarum synizesis quicquam habeat offensionis. Recte οὗτος vs. 1 ad senis horridi effigiem, infra quam ipsam hoc carmen scriptum est, rettulit Jamotus. Ille autem sine dubio Helicon mons est, quem sumo ipsum vaticinantem fingi a poëta, cuius figmenti quasi rationem reddunt verba οὐκ ἀδαὴς Μουσάων, ne montem carmen pangentem lector miretur. Poëtae ipsius arbitrio hoc excogitatum est; neque enim montes ut flumina a Graecis divinis honoribus affici solebant; sed quod sculptores sine dubio haud raro fecerunt, ut eos humana forma quasi deos repraesentarent, quidni etiam poeta sibi sumpserit? Duo postremi versus ipsum vaticinium continent, in quo lapicidae, non Jamoti, error necessario emendandus mihi fuit πειθομένοισι pro πειθομένοιο. Nam neque βροτοῖς ὑποθήκαι recte coniunguntur, neque hoc totum enuntiatum, quo Hesiodus adhortationibus, quae mortalibus datae essent, obtemperasse indicatur, sanam sententiam habet. Nam Jamotus quidem ambiguus haerebat, utrum his verbis ille mortuus esse an carmina sua condicioni vitae humanae accommodasse diceretur; sed utrumque aeque ineptum esse facile perspicitur. Denique versus quarti quae proposui supplementa, ea plane certa existimo, ut appareat neutiquam recte καρποῖσι βρύουσα ad εὐνομία relata de fecunda sapientia Hesiodi (quasi vero εὐνομία sapientiam significaret!) intellexisse Jamotum.

Quae in titulo *c* ante hexametri qui integer exstat initium scripta fuerunt, perobscura sunt, item quae infra illum versum leguntur σ. Μούσας.

4241 Thespiis. Ex E. Schauberti apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 8.

Κλεσθώ.

Videtur Κλεισθώ legendum esse, ut hypocoristicum sit derivatum a Κλεισθένεια (cf. n. 1928).

4242 Lapis sepulcralis inventus Thespiis (*Erimokastro*). Anno 1848 exscripsit E. Schaubert, cuius ex apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 9.

Πισᾶς.

4243 Creuside (*Livadostro*) anno 1848 exscripsit E. Schaubert, cuius apographum publici iuris fecit F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 17.

Σ[ω]σίκλια.

4244 Marmor candidum cum anaglypho rudi arte elaborato, repraesentante equitem, inventum intra antiquum Thespiensium oppidum. Anno 1848 exscripsit E. Schaubert, cuius apographum publici iuris fecit F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 27.

Ε . . . ι ἐπὶ Εἰρήνη ἡρωΐδι.
Ἐπ' Ἀγάθῳ ἥρωϊ.
Ἐπὶ Δάμωνι ἥρωει.

4245 Siphis (*Alikes*) anno 1848 exscripsit E. Schaubert, cuius ex apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 14.

Δαμήνε[τος].

4246 Siphis (*Alikes*) anno 1848 exscripsit E. Schaubert, cuius ex apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 16.

Ἔχα . χος.

Admodum lubricum est de vera huius nominis lectione diiudicare. Suspicio mihi subnata est, antiquiore litteratura Boeotica exaratum, ita ut Ἔξα[ρ]χος legendum sit, sed id incertissimum esse me non fugit.

4247 Lapis inventus anno 1847 Thebis cum dirueretur ecclesiola ἁγίας Παρασκευῆς sita in arce Cadmea. Anno 1848 exscripsit E. Schaubert, cuius ex apographo cum G. Kaibelii supplementis ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 25.

— ◡◡ — Νεμ[έ]αι νικῶ καὶ τρὶς Βασίλεια
[π]αῖς καὶ ἀνήρ· καὶ πὺξ τὸν τ[ρίτ]ον [ἀ]μ[φ]εθ[έ]μην·
[θν]ήισκω δ' [ἐ]μ [π]ρομάχοις Ἄρεως δορὸς ἡγεμονεύων
[κλ]εινὸς Ἀθάνιχος, ὃν θοῦρος Ἄρης δ[ά]μ[α]σεν.
Καλλιρόα τοῖς [θε]οῖς.

Initio versus primi litteras ... ΔΩΤΔΙ agnoscere sibi visus est Schaubert, quibus genus certaminis significatum fuisse non improbabiliter coniecit Kaibel. Sed quale vocabulum fuerit latet. Supplementa omnia Kaibelii sunt.

4248 Lapis calcarius cum anaglypho exhibente mulierem chitone longo indutam stantem, alteram manum attollentem, altera rem rotundam, fructum ut quidem videtur, tenentem. Inventum monumentum Thebis in suburbio quod vocatur *Pyri*, translatum Athenas in museum ad viam Patissiae situm. Minusculis expressus est titulus Δελτίον ἀρχ. 1891 p. 17, maiusculis ex ipso lapide ed. Th. H(omolle) *Bulletin de corresp. Hellénique* XV (1891) p. 448. Cf. *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XVI (1891) p. 250 sq.

Α Μ Φ Ο Τ Τ Ο

Ἀμφοττώ.

Homollius fidem monumenti perquam suspectam iudicavit, quia neque sculptura neque titulus speciem antiquitatis haberet. Sed qui in ephemeridibus instituti Germanici de hoc titulo rettulit, lapide ipso examinato nullam suspicionis causam repperit, immo anaglyphum fere anno 400 a. Chr. sculptum esse definite pronuntiat.

4249 Basis rectangula ahenea composita ex tribus gradibus, in superficie tenens vestigia statuae pedibus magno intervallo distantibus gradientis. In summi gradus latere longiore, atque in verticali quidem planicie, titulus *a*, in medii gradus eiusdem lateris planicie superiore horizontali *b*, in contigua lateris brevioris planicie superiore *c*. In antiquario musei Berolinensis (cf. Furtwängler, *Archäologisches Jahrbuch* IV p. 93 n. 9). Ed. P. Kretschmer Hermae XXVI p. 125 n. III. Cf. quae de titulo disputavit R. Meister Hermae XXVI p. 319. 480.

a

ΝΥ+ΟΦΝΑ

b *c*

ΗΕΠRΟRΟ≣ | :ΑΝΕ⊞≣ΚΑΝΙ

[Γόργος Ἴων τ'] ἄνφω ξυν'ῆ πρωροὲ ἀνέθηκαν.

Interpretatus est et supplevit Meister, cum πρωροὲ perspiceret ex προϜοροί i. e. φρουροί natum esse secundum leges dialecti Boeoticae, provocans ad Hesychii glossam πρωρεῖ· κηδεύει· ἐκρεῖ· προορᾷ, φοβεῖται; aspirationem vero adverbii ξυν'ῆ defendit satis multis eiusdem generis exemplis quae congessit I. Schmidt, *die Pluralbildungen der indogermanischen Neutra* p. 432 sqq. De nominis πρωρός forma non aspirata novum nuper accessit testimonium ex dialecto Thessalica, quae satis arta necessitudine Boeoticam attingit, titulum Larisaeum dico *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XVI (1891) p. 261 n. 1, ubi ἀρχιπρουρείτας et σύμπρουροι legitur. Nomina incerta esse non est quod dicam. Boeoticam originem Kretschmerus collegit ex nominativo in -οε cadente. Sed Rhusopulos cum a. 1887 monumentum museo Berolinensi offerret, in vico *Ligurió* inter Argos et Epidaurum inventum dicebat.

4250 Tabula marmoris candidi a superiore parte angulata, a. 0,70, l. 0,29, c. 0,05, inventa in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*) eodem loco ac n. 4252. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 107 n. 50.

Θ Ε Ο Σ
Δ Ρ Ι Μ Ω Ν Ε Λ Ε Ξ Ε Ε Δ Ο Ξ Ε
Τ Ε Ι Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Ε Ι Α Γ Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Ε Ι
Α Μ Υ Ν Τ Α Ν Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ Μ Α Κ Ε
Δ Ο Ν Α Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Ν Ω Ρ Ω Π Ι
Ω Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Α Τ Ε Λ Ε Ι Α Ν
Δ Ε Ε Ι Ν Κ Α Ι Α Σ Υ Λ Ι Α Ν Κ Α Ι Π Ο Λ Ε Μ Ο
Κ Α Ι Ε Ι Ρ Η Ν Η Σ Κ Α Ι Γ Η Σ Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Η Σ
Ε Ν Κ Τ Η Σ Ι Ν Α Υ Τ Ω Ι Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Ι Σ

Vs. 2 litteras ΛΕΞΕΕΔΟΞΕ in rasura rescriptas esse testatur editor.

Θεός. | Δρίμων ἔλεξε· ἔδοξε | τεῖ ἐκκλησίει· ἀγαθεῖ τύχει, | Ἀμύνταν Ἀντιόχου Μακε|δόνα πρόξενον εἶν Ὠρωπί|ων καὶ εὐεργέτην· ἀτέλειαν | δὲ εἶν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου | [κ]αὶ εἰρήνης καὶ γῆς καὶ οἰκίης | ἔνκτησιν αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις.

Haec duo Oropiorum decreta (n. 4250. 4251) eius aetatis esse videntur, quo illi primum Boeotorum foederi se applicuerunt (a. 366—338 a. Chr. n.). Namque recentiora non esse dialectus Ionica (ἐκκλησίει, οἰκίης) et forma Euboeensium propria εἶν pro εἶναι indicio sunt, antiquiora esse vero propterea non existimo, quia rhotacismi Eretriensium, cuius in lege n. 235 exstat exemplum δημόρια, hic nullum dum vestigium comparet, sed ἐκκλησίει, ἀσυλίαν, ἔνκτησιν scribitur sibilante inter duas vocales servata. Cui sententiae optime convenit forma ἔλεξε pro εἶπε apud Boeotos usitata. Quae cum ita sint, haud improbabile existimo, Amyntam Perdiccae f. Macedona (n. 4251) eundem esse quem habes n. 3055, Philippi Amyntae f. fratris filium et pupillum. Nam quod in Lebadensi titulo regio nomine ornatur, quo hic caret, non videtur huic coniecturae obstare, sive temporis discrimen sive aliud nescio quid in causa esse sumimus. Ac fortasse vocabulum vs. 4 erasum ipsum βασιλέα fuit. Cum nomine eius, qui haec rogavit, editor Graecus confert Δρύμων. Sed mea sententia inter haec nulla intercedit necessitudo, sed hoc est hypocoristicum derivatum a nomine quodam ab adiectivo δριμύς descendente, quale est ΔριμυϜόρας, cuius patronymicum ΔριμυϜόρειος habes in titulo Thebano n. 2463.

4251 Tabula marmoris candidi, quae eandem formam habuisse videtur ac n. 4250, sed nunc et summa et infima pars deest. Quod superest, a. 0,39, l. 0,29, c. 0,05. Inventus lapis iuxta n. 4250. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 108 n. 51.

Μ Ω Ν Ε Λ Ε Ξ Ε Ε Δ Ο Ξ Ε
Ε Ι Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Ε Ι Α Γ Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Ε Ι
Υ Ν Τ Α Ν Π Ε Ρ Δ Ι Κ Κ Α Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι
Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Ν Ω Ρ Ω Π Ι Ω Ν
Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Α Τ Ε Λ Ε Ι Α Ν Δ Ε
- Ι Ν Κ Α Ι Α Σ Υ Λ Ι Α Ν Κ Α Ι Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ
Κ Α Ι Ε Ι Ρ Η Ν Η Σ Κ Α Ι Γ Η Σ Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Η Σ
Ε Ν Κ Τ Η Σ Ι Ν Α Υ Τ Ω Ι Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Ι Σ

Vs. 2 ΛΕΞΕΕΔΟΞΕ et vs. 4 ΜΑΚΕΔΟΝΙ in rasura rescripta esse testatur editor.

[Θεό]ς. | [Δρί]μων ἔλεξε· ἔδοξε | [τ]εῖ ἐκκλησίει· ἀγαθεῖ τύχει, | [Ἀμ]ύνταν Περδίκκα Μακεδόνα | [πρ]όξενον εἶν Ὠρωπίων | [κ]αὶ εὐεργέτην· ἀτέλειαν δὲ | [ε]ἶν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου | καὶ εἰρήνης καὶ γῆς καὶ οἰκίης | ἔνκτησιν αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις.

Cf. quae adnotavi ad n. 4250.

4252 Tabula marmoris Pentelici, a. 0,85, l. 0,30—0,32, c. fere 0,07. Litterarum altitudo 0,005. Inventus lapis inversa positura in canali de quo dixi ad n. 4255. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 79 n. 36.

ΘΕΟΙ
ΕΠΙΝΙΚΗΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣΕΡΕ
ΧΘΗΙΔΟΣΕΝΑΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΑΣΗΙΑΡΙ
ΣΤΟΝΟΥΣΑΡΙΣΤΟΝΟΥΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣ
ΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΕΝΔΕΚΑΤΗΙΤΡΙΤΗΙ
ΚΑΙΕΙΚΟΣΤΗΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚ
ΛΗΣΙΑΚΥΡΙΑΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦ
ΙΖΕΝΕΠΙΧΑΡΗΣΑΓΝΟΥΣΙΟΣΕΔΟΞΕΝ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΦΑΝΟΔΗΜΟΣΔΙΥΛΛΟΥΘΥΜ
ΑΙΤΑΔΗΣΕΙΠΕΝΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΤΟΥΔ
ΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΕΠΕΙΔΗΟΘΕΙΟΣ
ΚΑΛΩΣΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙΤΩΝΑΦΙΚΝΟΥΜ
ΕΝΩΝΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΕΙΣΤ
ΟΙΕΡΟΝΕΦΥΓΙΕΙΑΙΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΙΠ
ΑΝΤΩΝΤΩΝΕΝΤΗΙΧΩΡΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑ
ΙΤΟΝΑΜΦΙΑΡΑΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΑΠΟ:Χ:ΔΡΑΧΜΩΝΚΑΙΑΝΕΙΠΕΙΝΤΟΝ
ΚΗΡΥΚΑΤΟΥΔΗΜΟΥΟΤΙΣΤΕΦΑΝΟΙΟΔ
ΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΝΑΜΦΙΑΡΑΟΝΧΡ
ΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΑΠΟ:Χ:ΔΡΑΧΜΩΝΤΟ
ΔΕΑΡΓΥΡΙΟΝΤΟΕΙΣΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΔ
ΟΥΝΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΩΝΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚ
ΩΝΚΑΙΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΠ
ΟΗΣΑΜΕΝΟΝΤΟΙΣΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙΣΑΝΑ
ΘΕΙΝΑΙΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΣΔΕΕΠΙΜΕ
ΛΗΤΑΣΑΝΕΙΠΟΝΤΑΣΤΑΕΨΗΦΙΣΜΕΝΑ
ΤΩΙΔΗΜΩΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙ
ΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΤΩΙΘΕΩΙΕΦΥΓΙΕΙΑΙ
ΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑ
ΙΩΝΚΑΙΠΑΙΔΩΝΚΑΙΓΥΝΑΙΚΩΝΚΑΙΤ
ΩΝΕΝΤΗΙΧΩΡΑΙΠΑΝΤΩΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛΗΙΛΙΘΙ
ΝΕΙΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΝΚΑ
ΤΑΠΡΥΤΑΝΕΙΑΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΕΙΣΔΕΤ
ΝΑΝΑΓΡΑΦΗΝΤΗΣΣΤΗΛΗΣΔΟΥΝΑΙΤΟ
ΝΤΑΜΙΑΝΤΟΥΔΗΜΟΥ:ΔΔ:ΔΡΑΧΜΑΣΕ
ΚΤΩΝΚΑΤΑΨΗΦΙ~ΝΛΤΑΑΝΑΛΙΣΚΟΜΕ
ΝΩΝΤΩΙΔΗΜΩΙ

Θεοί. | Ἐπὶ Νικήτου αρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἐρε|χθηΐδος ἐνατης πρυτανέας, ᾗ Ἀρι|στόνους Ἀριστόνου Ἀναγυράσιος | ἐγραμμάτευεν, (Θαργηλιῶνος) ἑνδεκάτῃ, τρίτῃ | καὶ εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, ἐκκ|λησία κυρία· τῶν προέδρων ἐπεψήφ|ιζεν Ἐπιχάρης Ἁγνούσιος· ἔδοξεν | τῷ δήμῳ· Φανόδημος Διύλλου Θυμ|αιτάδης εἶπεν· ἀγαθῇ τύχῃ τοῦ δ|ήμου τοῦ Ἀθηναίων· ἐπειδὴ ὁ θεὸς | καλῶς ἐπιμελεῖται τῶν ἀφικνουμ|ένων Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων εἰς τ|ὸ ἱερὸν ἐφ' ὑγιείᾳ καὶ σωτηρίᾳ π|άντων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ, στεφανῶσα|ι τὸν Ἀμφιάραον χρυσῷ στεφάνῳ | ἀπὸ Χ δραχμῶν, καὶ ἀνειπεῖν τὸν | κήρυκα τοῦ δήμου ὅτι στεφανοῖ ὁ δ|ῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν Ἀμφιάραον χρ|υσῷ στεφάνῳ ἀπὸ Χ δραχμῶν. τὸ | δὲ ἀργύριον τὸ εἰς τὸν στέφανον δ|οῦναι τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικ|ῶν, καὶ παραδοῦναι τὸν στέφανον π|οησάμενον τοῖς ἐπιμεληταῖς ἀνα|θεῖναι εἰς τὸ ἱερόν· τοὺς δὲ ἐπιμε|λητὰς ἀνειπόντας τὰ ἐψηφισμένα | τῷ δήμῳ ἐν τῷ ἱερῷ ἀναθεῖναι | τὸν στέφανον τῷ θεῷ ἐφ' ὑγιείᾳ | καὶ σωτηρίᾳ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηνα|ίων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ τ|ῶν ἐν τῇ χώρᾳ πάντων. ἀναγράψαι | δὲ τόδε τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθί|νει καὶ στῆσαι ἐν τῷ ἱερῷ τὸν κα|τὰ πρυτανείαν γραμματέα. εἰς δὲ τ[ὴ]|ν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸ|ν ταμίαν τοῦ δήμου ΔΔ δραχμὰς ἐ|κ τῶν κατὰ ψηφί[σ]ματα ἀναλισκομέ|νων τῷ δήμῳ.

Duo plebiscita (n. 4252. 4253) eodem die rogata sunt de Amphiarai sacris, archonte Niceta (Ol. 112, 1. 332/1 a. Chr.), mense Thargelione, cuius nomen in altero titulo (n. 4252 vs. 5) mera lapicidae socordia excidit. Ceterum quod ex aliis lapidibus Atticis (C. I. A. II, 173. 174) pridem cognitum erat, Nicetae annum communem fuisse, non intercalarem (cf. A. Schmidt *Handbuch der griechischen Chronologie* p. 568), hoc decreto confirmatur. Etenim in eiusmodi anno undecimus mensis Thargelionis dies est trecentesimus sextus, in quem item incidit nonae prytaniae tertius et vicesimus, dummodo sumamus ex prioribus octo prytanias quinque fuisse dierum tricenorum quinorum, tres tricenorum senorum.

4253 Tabula marmoris candidi cum aëtomate, a. 0,77, l: 0,32, c. 0,06. Litterarum altitudo 0,004—0,005. Inventus lapis iuxta n. 4252. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 83 n. 37.

ΘΕΟΙ
ΕΠΙΝΙΚΗΤΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣΕΡΕΧΟΗ
ΙΔΟΣΕΝΑΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΗΙΑΡΙΣΤΟΝΟ
ΥΣΑΡΙΣΤΟΝΟΥΑΝΑΓΥΡΑΣΙΟΣΕΓΡΑΜΜΑΤ
ΕΥΕΝΟΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣΕΝΔΕΚΑΤΕΙΤΡΙΤΗΙ
ΚΑΙΕΙΚΟΣΤΗΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣ
ΙΑΚΥΡΙΑΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝΕΠ
ΙΧΑΡΗΣΑΓΝΟΥΣΙΟΣΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙ:
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΕΥΚΤΗΜΟΝΟΣΑΦΙΔΝΑΙΟΣΕ̣Ι
ΠΕΝΕΠΕΙΔΗΦΑΝΟΔΗΜΟΣΟΥΜΑΙΤΑΔΗΣΚΑ
ΛΩΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΩΣΝΕΝΟΜΟΟΕΤΗΚΕΝΠΕ
ΡΙΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΟΠΩΣΑΝΗΤΕ
ΠΕΝΤΕΤΗΡΙΣΩΣΚΑΛΛΙΣΤΗΓΙΓΝΗΤΑΙΚΑ
ΙΑΙΑΛΛΑΙΘΥΣΙΑΙΤΟΙΣΘΕΟΙΣΤΟΙΣΕΝΤ
ΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΚΑΙΠΟΡΟΥΣΠΕ
ΠΟΡΙΚΕΝΕΙΣΤΑΥΤΑΚΑΙΕΙΣΤΗΝΚΑΤΑΣΚ
ΕΥΗΝΤΟΥΙΕΡΟΥΔΕΔΟΧΟΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΤ
ΟΥΣΠΡΟΕΔΡΟΥΣΟΙΑΝΛΑΧΩΣΙΝΠΡΟΕΔΡΕ
ΥΕΙΝΕΙΣΤΗΝΠΡΩΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΠΡΟΣΑ
ΓΑΓΕΙΝΦΑΝΟΔΗΜΟΝΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΚΑΙ
ΧΡΗΜΑΤΙΣΑΙΓΝΩΜΗΝΔΕΞΥΜΒΑΛΛΕΣΟΑΙ
ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΟΤΙΔΟΚΕΙΤΗ
ΙΒΟΥΛΗΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΦΑΝΟΔΗΜΟΝΔΙΥΛΛ
ΟΥΟΥΜΑΙΤΑΔΗΝΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΕΝΕΚΑΤΗΣ
ΠΡΟΣΤΟΝΘΕΟΝΚΑΙΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΜΦΙΑΡ
ΑΟΥΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙ
ΑΠΟ:Χ:ΔΡΑΧΜΩΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟ
ΨΗΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛΗΙΛΙΟΙΝΕΙΤΟΓΓΡΑΜΜ
ΑΤΕΑΤΟΝΚΑΤΑΠΡΥΤΑΝΕΙΑΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙ
ΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΕΙΣΔΕΤΗΝ
ΑΝΑΓΡΑΦΗΝΤΗΣΣΤΗΛΗΣΔΟΥΝΑΙΤΟΝΤΑΜ
ΙΑΝΤΟΥΔΗΜΟΥ:ΔΔ:ΔΡΑΧΜΑΣΕΚΤΩΝΚΑΤ
ΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΑΝΑΛΙΣΚΟΜΕΝΩΝΤΩΙΔΗΜΩΙ

Θεοί. | Ἐπὶ Νικήτου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἐρεχθη|ΐδος ἐνάτης πρυτανείας, ῇ Ἀριστόνο|υς Ἀριστόνου Ἀναγυράσιος ἐγραμμάτ|ευεν, Θαργηλιῶνος ἑνδεκάτει, τρίτῃ | καὶ εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησ|ία κυρία· τῶν προέδρων ἐπεψήφιζεν Ἐπ|ιχάρης Ἁγνούσιος· ἔδοξεν τῷ δήμῳ· | Δημήτριος Εὐκτήμονος Ἀφιδναῖος εἶ|πεν· ἐπειδὴ Φανόδημος Θυμαιτάδης κα|λῶς καὶ φιλοτίμως νενομοθέτηκεν πε|ρὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαράου, ὅπως ἂν ἥ τε | πεντετηρὶς ὡς κάλλιστα γίγνηται κα|ὶ αἱ ἄλλαι θυσίαι τοῖς θεοῖς τοῖς ἐν τ|ῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου, καὶ πόρους πε|πόρικεν εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὴν κατασκ|ευὴν τοῦ ἱεροῦ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ, τ|οὺς προέδρους οἳ ἂν λάχωσιν προεδρε|ύειν εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν προσα|γαγεῖν Φανόδημον πρὸς τὸν δῆμον καὶ | χρηματίσαι, γνώμην δὲ ξυμβάλλεσθαι | τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι δοκεῖ τῆ|ι βουλῇ, ἐπαινέσαι Φανόδημον Διύλλ|ου Θυμαιτάδην φιλοτιμίας ἕνεκα τῆς | πρὸς τὸν θεὸν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαρ|άου, καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ | ἀπὸ Χ δραχμῶν. ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ | ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνει τὸγ γραμμ|ατέα τὸν κατὰ πρυτανείαν, καὶ στῆσαι | ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου· εἰς δὲ τὴν | ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμ|ίαν τοῦ δήμου ΔΔ δραχμὰς ἐκ τῶν κατ|ὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ δήμῳ.

Nicetes archon fuit Ol. 112, 1 (a. 332/1 a. Chr.). Cf. adn. ad n. 4252.

4254 Tabula marmoris candidi cum aëtomate, inventa iuxta n. 4253, a. 0,895, l. 0,36, c. 0,07. Primus versus in inferiore aëtomatis margine, reliqua in planicie lapidis infra aëtoma. Litterae altae 0,005—0,006. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 85 n. 38.

[*Textum vide pag. seq.*]

Littera φῖ ubique ⏀ est, quae forma exprimi non poterat.

Θεοί. | Ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἄρχοντος, ἐπὶ τ|ῆς Ἱπποθωντίδος τρίτης πρυτανε|ίας, ᾗ Σωστρατίδης Ἐχφάντου Εὐπ|υρίδης ἐγραμμάτευεν, [Πυανοψιῶνος] | ἕκτει ἐπὶ δέκα, τρίτει καὶ τριακο|στεῖ τῆς πρυτανείας, ἐκκλησία· τῶ|μ προέδρων ἐπεψήφισζεν Δημοχάρ|ης Φλυεύς· ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Δημοσ|θένης Δημοκλέους Λαμπτρεὺς εἶπ|εν· ἐπειδὴ οἱ χειροτονη-

Θ   Ε   Ο   Ι
ΕΠΙΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤ
ΗΣΙΠΠΟΘΩΝΤΙΔΟΣΤΡΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕ
ΙΑΣΗΙΣΩΣΤΡΑΤΙΔΗΣΕΧΦΑΝΤΟΥΕΥΠ
ΥΡΙΔΗΣΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ
ΕΚΤΕΙΕΠΙΔΕΚΑΤΡΙΤΕΙΚΑΙΤΡΙΑΚΟ
ΣΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣΙΑΤΩ
ΜΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΣΙΕΝΔΗΜΟΧΑΡ
ΗΣΦΛΥΕΥΣΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗΜΩΙΔΗΜΟΣ
ΟΕΝΗΣΔΗΜΟΚΛΕΟΥΣΛΑΜΠΤΡΕΥΣΕΙΠ
ΕΝΕΠΕΙΔΗΟΙΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝΤΕΣΥΠ
ΟΤΟΥΔΗΜΟΥΕΠΙΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΤΟ
ΥΑΓΩΝΟΣΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΤΩΝΠΕΡΙΤΗ
ΝΕΟΡΤΗΝΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΚΑΛΩΣΚΑΙ
ΦΙΛΟΤΙΜΩΣΕΠΕΜΕΛΗΘΗΣΑΝΤΗΣΤΕΠ
ΟΜΠΗΣΤΩΙΑΜΦΙΑΡΑΩΙΚΑΙΤΟΥΑΓΩΝ
ΟΣΤΟΥΓΥΜΝΙΚΟΥΚΑΙΙΠΠΙΚΟΥΚΑΙΤ
ΗΣΑΠΟΒΑΣΕΩΣΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΠΑΝΤΩ
ΝΤΩΝΠΕΡΙΤΗΝΠΑΝΗΓΥΡΙΝΩΝΑΥΤΟΙ
ΣΠΡΟΣΕΤΑΞΕΝΟΔΗΜΟΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩ
ΙΔΗΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΟΥΣΑΙΡΕΘΕΝΤ
ΑΣΦΑΝΟΔΗΜΟΝΔΙΥΛΛΟΥΘΥΜΑΙΤΑΔΗ
ΝΛΥΚΟΥΡΓΟΝΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣΒΟΥΤΑΔΗ
Ν:ΔΗΜΑΔΗΝΔΗΜΕΟΥΠΑΙΑΝΙΕΑ:ΣΩΦΙΛ
ΟΝΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣΦΥΛΑΣΙΟΝ:ΘΡΑΣΥ
ΛΕΟΝΤΑΘΕΟΦΩΝΤΟΣΑΧΑΡΝΕΑ:ΕΠΙΤΕ
ΛΗΝΣΩΙΝΟΜΟΥΠΕΡΓΑΣΗΘΕΝ:ΝΙΚΗΡΑ
ΤΟΝΝΙΚΙΟΥΚΥΔΑΝΤΙΔΗΝ:ΕΠΙΧΑΡΗΝ
ΑΓΩΝΟΧΑΡΟΥΣΠΑΙΑΝΙΕΑ:ΘΥΜΟΧΑΡΗ
ΝΦΑΙΔΡΟΥΣΦΗΤΤΙΟΝ:ΚΗΦΙΣΟΦΩΝΤΑ
ΛΥΣΙΦΩΝΤΟΣΧΟΛΑΡΓΕ:ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΣΕΝΕΚΑΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΤΗΣΠΡΟΣΤ
ΟΝΘΕΟΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤΩΝΑΘΗΝΑΙΩ
ΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΑΥΤΟΥΣΧΡΥΣΩΙΣ
ΤΕΦΑΝΩΙΑΠΟ:Χ:ΔΡΑΧΜΩΝΔΟΥΝΑΙΔΕΑ
ΥΤΟΙΣΚΑΙΕΙΣΘΥΣΙΑΝΚΑΙΑΝΑΘΗΜΑ
Η:ΔΡΑΧΜΑΣΤΟΔΕΑΡΓΥΡΙΟΝΤ ΕΙΣΤΗ
ΝΘΥΣΙΑΝΠΡΟΔΑΝΕΙΣΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝ
ΤΟΥΔΗΜΟΥΕΝΔΕΤΟΙΣΠΡΩΤΟΙΣΝΟΜΟ
ΘΕΤΑΙΣΠΡΟΣΝΟΜΟΘΕΤΗΣΑΙΤΩΙΤΑΜ
 ΑΙΔΟΥΝΑΙΔΕΚΑΙΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΔ
 ΑΧΜΑΣΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΙΣ
 ΙΡΕΘΕΙΣΙΝΕΠΙΤΟΝΑΓΩΝΑΑΣΕΙΡΗ
ΤΑΙΔΙΔΟΝΑΙΕΝΤΩΙΝΟΜΩΙΤΩΙΑΙΡΕ
ΘΕΝΤΙΕΠΙΤΗΝΕΥΤΑΞΙΑΝΑΝΑΓΡΑΨΑ
ΙΔΕΤΟΔΕΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΓΡΑΜΜΑΤΕ
ΑΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡ
ΩΙΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΕΙΣΔΕΤΗΝΑΝΑΓΡ
ΑΦΗΝΤΗΣΣΤΗΛΗΣΔΟΥΝΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑ
ΝΤΟΥΔΗΜΟΥ:ΔΔΔ:ΔΡΑΧΜΑΣΕΚΤΩΝΚΑΤ
ΑΨΗΦΙΣΜΑΤΑΜΕΡΙΖΟΜΕΝΩΝΤΩΙΔΗΜ
ΩΙ

θέντες ὑπ|ὸ τοῦ δήμου ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν το|ῦ ἀγῶνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὴ|ν ἑορτὴν τοῦ Ἀμφιαράου καλῶς καὶ | φιλοτίμως ἐπεμελήθησαν τῆς τε π|ομπῆς τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τοῦ ἀγῶν|ος τοῦ γυμνικοῦ καὶ ἱππικοῦ καὶ τ|ῆς ἀποβάσεως καὶ τῶν ἄλλων πάντω|ν τῶν περὶ τὴν πανήγυριν ὧν αὐτοῖ|ς προσέταξεν ὁ δῆμος, δεδόχθαι τῶ|ι δήμῳ, ἐπαινέσαι τοὺς αἱρεθέντ|ας, Φανόδημον Διύλλου Θυμαιτάδη|ν, Λυκοῦργον Λυκόφρονος Βουτάδη|ν, Δημάδην Δημέου Παιανιέα, Σώφιλ|ον Ἀριστοτέλους Φυλάσιον, Θρασυ|λέοντα Θεοφῶντος Ἀχαρνέα, Ἐπιτέ|λην Σωνό-

μου Περγασῆθεν, Νικήρα|τον Νικίου Κυδαντίδην, Ἐπιχάρην | Ἀγωνοχάρους Παιανιέα, Θυμοχάρη|ν Φαίδρου Σφήττιον, Κηφισοφῶντα | Λυσιφῶντος Χολαργέ(α), δικαιοσύνη|ς ἕνεκα καὶ φιλοτιμίας τῆς πρὸς τ|ὸν θεὸν καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίω|ν, καὶ στεφανῶσαι αὐτοὺς χρυσῷ σ|τεφάνῳ ἀπὸ X δραχμῶν. δοῦναι δὲ α|ὐτοῖς καὶ εἰς θυσίαν καὶ ἀνάθημα | H δραχμάς· τὸ δὲ ἀργύριον τ[ὸ] εἰς τὴ|ν θυσίαν προδανεῖσαι τὸν ταμίαν | τοῦ δήμου. ἐν δὲ τοῖς πρώτοις νομο|θέταις προσνομοθετῆσαι τῷ ταμ|[ί]ᾳ· 'δοῦναι δὲ καὶ τὰς τριάκοντα δ|[ρ]αχμὰς τὸν ταμίαν τοῦ δήμου τοῖς | [α]ἱρεθεῖσιν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, ἃς εἴρη|ται διδόναι ἐν τῷ νόμῳ τῷ αἱρε|θέντι ἐπὶ τὴν εὐταξίαν'. ἀναγράψα|ι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸγ γραμματέ|α τῆς βουλῆς καὶ στῆσαι ἐν τῷ ἱερ|ῷ τοῦ Ἀμφιαράου· εἰς δὲ τὴν ἀναγρ|αφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμία|ν τοῦ δήμου ΔΔΔ δραχμὰς ἐκ τῶν κατ|ὰ ψηφίσματα μεριζομένων τῷ δήμ|ῳ.

Cephisophon in magistratu fuit Ol. 112, 4 (a. 329/8 a. Chr.). Mensis Pyanopsionis nomen reponendum esse vidit editor Graecus. Dies est totius anni centesimus quartus, ex duabus primis prytaniis altera triginta quinque, altera triginta sex dies habebat. Annum communem fuisse iam ex plebiscito C. I. A. II, 178 notum erat (cf. A. Schmidt *Handbuch der griechischen Chronologie* p. 570).

4255 Tabula marmoris candidi cum aëtomate, fracta in duas partes, a. 0,83, l. 0,25—0,27, c. 0,06. Litterarum altitudo 0,003—0,005. Inventus lapis in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*) orientem versus a templo ad dextram partem theatri prope aram siti; tabula operculi vicibus fungebatur in canali quo aqua ex aquaeductu in rivum praeterfluentem derivabatur. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περ. III, ἔτος 1891 p. 71 n. 34.

Ο Ε Ο Ι
ΕΝΑΜΦΙΑΡΑΟΥΕΚΤΟΥΛΟΤΡΩΝΟΣΤΟΥΛΝΑΝΔΡΕΙΟ
ΥΟΠΩΣΑΝΤΟΥ ΔΩΡΜΗΚΩΛΥΗΤΑΙΡΕΙΝΥΠΟΤΗΣΧ
ΑΡΛΔΡΛΣΟ.ΑΝΡΕΙΛΛΛΕΙΧΡΗΣΙΜΟΣΟΛΟΥΤΡΩΝΟ
ΤΑΝΧΕΙΜΑΞΕΙΟΟΕΟΣΟΧΕΤΟΜΠΟΗΣΑΙΛΙΟΙΝΟΝΚ
ΡΥΠΤΟΝΤΟΜΕΝΜΗΚΟΣΛΡΞΑΜΕΝΟΝΑΠΟΤΟΥΣΤΡ
ΩΜΑΤΟΣΤΟΥΤΗΣΓΕΦΥΡΑΣΜΕΧΡΙΤΗΣΚΑΤΑΒΑΣ
ΕΙΩ.ΤΗΣΠΛΡΛΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝΛΟΥΤΡΩΝΑΤΑ
ΦΡΟΝΟΡΥΞΛΝΤΛΜΗΚΟΣΜΕΝΤΟΓΕΓΑΡΜΜΕΝΟΝΠΛ *sic*
ΛΤΟ·ΣΔΕΑΠΟΤΟΥΑΝΑΛΗΜΜΑΤΟΣΤΟΥΤΗΣΧΑΡΑ
ΔΡΑΣΤΕΤΤΑΡΩΝΠΟΔΩΝΒΑΘΟΣΔΕΤΡΙΠΟΥΝΟΗΣΕΙΛ
ΙΟΟΥΣΤΟΥΣΜΕΝΕΝΤΩΙΕΔΑΦΕΙΦΟΡΜΗΔΟΝΣΥΝΤΙΟ
ΕΙΣΠΡΟΣΛΛΛΗΛΟΥΣΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΣΚΑΙΕΙΣΕΔΡΑΝ
ΑΣΚΑΣΤΟΥΣΚΑΤΛΚΡΟΥΩΝΤΟΝΛΙΟΟΝΕΚΑΣΤΟΝ
ΜΟΛΥΒΔΩΙΗΛΙΟΩΙΕΠΙΚΟΨΑΣΔΕΚΑΤΑΚΕΦΑΛΗΝΚΛΙΣ
ΥΝΟΜΑΛΙΣΑΣΠΡΟΣΤΗΝΚΑΤΑΦΟΡΑΝΟΠΩΣΣΑΝΕΙ
ΕΥΡΟΝΕΠΙΟΗΣΕΙΕΠΙΤΟΥΤΩΝΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟΥΣ
ΤΩΝΛΙΟΩΝΤΛΣΕΔΡΑΣΟΡΟΑΣΚΛΙΑΣΤΡΛΦΕΙΣΚΑΙΤ
ΟΥΣΑΡΜΟΥΣΟΛΟΥΣΤΑΔΕΜΕΤΩΠΑΑΝΑΠΕΛΕΚΗΣ
ΕΙ ΕΥΤΕΝΗΟΗΣΕΙΔΕΤΟΥΣΛΙΟΟΥΣΟΡΘΟΥΣΕΠΙΤΑΤ
ΡΙΗΜΙΠΟΔΙΑ ΔΙΑΛΕΙΠΩΝΔΙΑΡΡΟΥΝΠΛΛΤΟΣΠΟΔΟΣ
ΟΗΣΕΙΔΕΕΙΣΕΔΡΑΝΛΣΚΑΣΤΟΥΣΚ..ΠΡΟΣΑΛΛΗΛ
ΟΥΣΑΡΜΟΤΤΟΝΤΑΣΣΥΜΒΛ....ΤΟΥΣΑΡΜΟΥΣ
ΟΛΟΥΣΕΠΙΚΟΨΑΣΔΕΙΑΤΑΚΕΦΑΛΗΝΕΥΤΕΝΗΣΥ
ΝΣΤΩΡΣΕΙΛΙΟΟΙΣΣΥΝΤΙΟΕΙΣΠΡΟΣΑΛΛΗΛΟΥΣΑ *sic*
ΡΜΟΤΤΟΝΤΑΣΚΑΙΕΙΣΕΔΡΑΝΛΣΚΑΣΤΟΥΣΤΙΟΕΙΣ
ΑΡΤΙΛΙΟΙΑΝΜΗΔΛΜΟΥΠΟΙΩΝΠΛΡΑΣΑΞΕΙΔΕΤΟΥ
ΣΛΙΟΥΣΛΠΛΝΤΑΣΓΕΙΤΕΙΕΚΤΗΣΤΑΦΡΟΥΛΙΟΙΣ
ΔΕΧΡΗΣΕΤΑΙΤΟΙΣΕΚΤΟΥΟΕΑΤΡΟΥΤΟΥΚΑΤΑΤ
ΟΝΒΩΜΟΝΠΡΟΣΑΓΟΜΕΝΟΣΑΥΤΟΣΑΥΤΩΙΠΡΟ
ΣΤΟΕΡΓΟΝΕΑΝΔΕΜΗΙΚΛΝΟΙΩΣΙΝΠΛΡΕΞΟΥΣΙΝ
ΟΣΩΝΑΝΠΡΟΣΔΕΙΟΙΕΠΙΜΕΛΗΤΛΙΠΡΟΣΤΩΙΕΡΓΩ
ΙΑΝΑΙΡΗΣΕΤΑΙΔΕΤΟΕΡΓΟΝΚΑΤΑΤΕΤΡΑΠΟΔΙΑΝΚΑ
ΙΑΠΟΔΩΣΕΙΤΕΛΟΣΕΧΟΝΕΙΚΟΣΙΗΜΕΡΩΝΑΦΗΣΑΝ
ΛΛΒΕΙΤΟΑΡΓΥΡΙΟΝΕΜΙΣΟΩΣΑΤΟΤΗΝΤΕΤΡΛΠΟ
ΔΙΛΝΓΥΜΙΣΟΩΤΗΣΦΡΥΝΟΣΑΛΩΠΕΚΗΣΙΟΙΚΩΝΕΓΓ
ΥΗΤΗΣΤΕΛΕΣΙΑΣΤΕΛΛΙΟΥΕΥΩΝΥΜΕΥΣ///////////////
//
//

Θεοί. | Ἐν Ἀμφιαράου ἐκ τοῦ λουτρῶνος τοῦ ⟨αν⟩ ἀνδρείο|υ ὅπως ἂν τὸ ὕδωρ μὴ κωλύηται ῥεῖν ὑπὸ τῆς χ|αράδρας ὅ[τ]αν [ὕ]ει, [ἀ]λλ' εἰ χρήσιμος ὁ λουτρὼν ὅ|ταν χειμάζει ὁ θεός, ὀχετὸμ ποῆσαι λίθινον κ|ρυπτὸν τὸ μὲν μῆκος ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ στρ|ώματος τοῦ τῆς γεφύρας μέχρι τῆς καταβάσ|εω[ς] τῆς παρὰ τὸν γυναικεῖον λουτρῶνα τά|φρον ὀρύξαντα μῆκος μὲν τὸ γεγ[ρα]μμένον, πλ|άτος δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνα-

λήμματος τοῦ τῆς χαρά|δρας τεττάρων ποδῶν, βάθος δὲ τρίπουν, θήσει λ|ίθους τοὺς μὲν ἐν τῷ ἐδάφει φορμηδὸν συντιθ|εὶς πρὸς ἀλλήλους ἁρμόττοντας καὶ εἰς ἕδραν | ἀσκάστους, κατακρούων τὸν λίθον ἕκαστον | μολύβδῳ ἢ λίθῳ, ἐπικόψας δὲ κατὰ κεφαλὴν καὶ σ|υνομαλίσας πρὸς τὴν καταφοράν, ὅπως⟨ς⟩ ἂν εἶ | εὗρουν, ἐπιθήσει ἐπὶ τούτων ἐξειργασμένους | τῶν λίθων τὰς ἕδρας ὀρθὰς καὶ ἀστραφεῖς καὶ τ|οὺς ἁρμοὺς ὅλους, τὰ δὲ μέτωπα ἀναπελεκήσ|ει εὐτενῆ, θήσει δὲ τοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐπὶ τὰ τ|ριημιπόδια, διαλείπων διάρρουν πλάτος ποδός, | θήσει δὲ εἰς ἕδραν ἀσκάστους κ[αὶ] πρὸς ἀλλήλ|ους ἁρμόττοντας, συμβ[άλλων] τοὺς ἁρμοὺς | ὅλους. ἐπικόψας δὲ [κ]ατὰ κεφαλὴν εὐτενῆ συ|νστ[ρώ]σει λίθοις συντιθεὶς πρὸς ἀλλήλους ἁ|ρμόττοντας καὶ εἰς ἕδραν ἀσκάστους τιθείς, | ἀρτιλιθίαν μηδαμοῦ ποιῶν. παρασάξει δὲ τοὺ|ς λί(θ)ους ἅπαντας γεῖ τεῖ ἐκ τῆς τάφρου. λί(θ)οις | δὲ χρήσεται τοῖς ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ κατὰ τ|ὸ[μ] βωμόν, προσαγόμενος αὐτὸς αὐτῷ πρὸ|ς τὸ ἔργον· ἐὰν δὲ μὴ ἱκανοὶ ὦσιν, παρέξουσιν | ὅσων ἂν προσδεῖ οἱ ἐπιμεληταὶ πρὸς τῷ ἔργω|ι. ἀναιρήσεται δὲ τὸ ἔργον κατὰ τετραποδίαν κα|ὶ ἀποδώσει τέλος ἔχον εἴκοσι ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἂν | λάβει τὸ ἀργύριον. ἐμισθώσατο τὴν τετραπο|δίαν .. μισθωτὴς Φρῦνος Ἀλωπεκῆσι οἰκῶν· ἐγγ|υητὴς Τελεσίας Τέλλιος Εὐωνυμεύς.

Quarto a. Chr. n. saeculo hanc tabulam neque antiquiorem esse neque recentiorem non est quod demonstretur. Sed per illud saeculum tres distinguendae sunt aetates, quibus Oropus in fide Atheniensium erat, primum usque ad pacem Antalcidae (a. 387 a. Chr.), deinde fere ab anno 377 usque ad 366 a. Chr., denique inter pugnam Chaeronensem et bellum Lamiense (a. 338—322 a. Chr.). Sed de illis antiquioribus temporibus hic non est cogitandum cum aliis de causis, tum quia hic constanter ει pro ηι scribitur — octo sunt exempla — id quod in priorem saeculi a. Chr. quarti partem non cadit. Quod vero pro ου, quod triciens septiens legitur, bis (λουτρῶνος vs. 2, εὗρουν vs. 17) simplicis vocalis ο nota nsurpatur antiquo more, id neutiquam pugnat cum illa temporis definitione, nam talia exempla passim sub finem quarti atque adeo initio tertii a. Chr. saeculi inveniuntur (v. Meisterhans *Grammatik der attischen Inschriften* p. 6). Vs. 4 emendavi [ὕ]ει, nam quod editor dedit [ῥ]εῖ non sine dubitationis significatione, ferri non posse apparet. Ceterum ex hoc titulo (vs. 29. 30) editor recte apparere dicit, caveam theatri, qua ara ex parte circumdetur, aliquanto antiquiorem esse quam illum aquaeductum subterraneum adhuc exstantem, in quo construendo lapidibus ex illo theatro avolsis uti iubeatur redemptor.

4256 Tabula marmoris candidi cum aëtomate, fracta in duas partes, quarum in superiore est titulus, inferior scriptura caret. A. 1,10, l. 0,45, c. 0,08. Inventus lapis in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*) iuxta parietem templi superstitem a parte exteriore. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 91 n. 39.

Θ Ε Ο Ι Τ Υ Χ Η Ι \ Γ Α Θ Η Ι Ε Π Ι Χ Α Ρ Ο Π Ι Δ Ο Υ Ι Ε
Ρ Ε Ω Σ Τ Ο Υ Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ο Υ Π Ο Λ Ε Μ Α Ρ Χ Ω Ν Α Μ Φ
Ι Δ Η Μ Ο Υ Α Μ Φ Ι Μ Η Δ Ο Υ Σ Χ Α Ι Ρ Ε Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Ε
Υ Χ Α Ρ Ι Δ Ο Σ Ν Ι Κ Ο Ξ Ε Ν Ο Υ Σ Ι Μ Ι Ο Υ Α Μ Φ Ι Δ Η
Μ Ο Σ Α Μ Φ Ι Μ Η Δ Ο Υ Σ Ε Λ Ε Ξ Ε Ν Ε Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Η Ι Β
Ο Υ Λ Η Ι Κ Α Ι Τ Η Ι Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α Ι Ε Π Ε Ι Δ Η Α Ν Δ
Ρ Ε Σ Α Γ Α Θ Ο Ι Κ Α Ι Δ Ι Κ Α Ι Ο Ι Π Ε Ρ Ι Τ Η Μ Π Ο Λ
Ι Ν Τ Η Ν Ω Ρ Ω Π Ι Ω Ν Γ Ε Γ Ε Ν Η Ν Τ Α Ι Α Ι Σ Υ Μ Ν Ο
Σ Ο Ξ Υ Μ Ε Ν Ο Υ Σ Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Ο Σ Σ Ω Σ Ι Ο Σ Μ Α Κ
Ε Δ Ο Ν Ε Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Υ Σ Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Σ Ε Ι
Ν Α Ι Α Υ Τ Ο Υ Σ Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Υ Σ Κ Α Ι Ε Ι Ν Α Ι Α
Υ Τ Ο Ι Σ Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Α Ν Α Τ Ε Λ Ε Ι Α Ν Π Α Ν Τ Ω Ν Γ
Η Σ Ο Ι Κ Ι Ω Ν Ε Γ Κ Τ Η Σ Ι Ν Α Σ Υ Λ Ι Α Ν Α Σ Φ Α Λ Ε
Ι Α Ν Κ Α Ι Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ Κ Α Ι Ε Ι Ρ Η Ν Η Σ Κ Α Ι Κ Α Τ
Α Γ Η Ν Κ Α Ι Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν

Θεοι. Τύχῃ ἀγαθῇ. Ἐπὶ Χαροπίδου ἱε|ρέως τοῦ Ἀμφιαραου, πολεμάρχων Ἀμφ|ιδήμου Ἀμφιμήδους, Χαιρεστράτου Ε|ὐχάριδος, Νικοξένου Σιμίου, Ἀμφίδη|μος Ἀμφιμήδους ἔλεξεν· ἔδοξεν τῇ β|ουλῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐπειδὴ ἄνδ|ρες ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι περὶ τὴμ πόλ|ιν τὴν Ὠρωπίων γεγένηνται Αἴσυμνο|ς Ὀξυμένους, Ἀντίπατρος Σώσιος Μακ|εδόνες, προξένους καὶ εὐεργέτας εἶ|ναι αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι α|ὐτοῖς πολιτείαν, ἀτέλειαν πάντων, γ|ῆς οἰκιῶν ἔγκτησιν, ἀσυλίαν, ἀσφάλε|ιαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατ|ὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

Decreta n. 4256. 4257 eius aetatis esse, qua Oropii Boeotorum societati recentiori interfuerunt (a. 316—146 a. Chr.), ex trium polemarchorum mentione apparet. Sed nescio an reliquis omnibus eius aetatis titulis qui exstant aliquanto antiquiores habendi et ipsis postremis saeculi a. Chr. n. quarti annis vindicandi sint cum propter scripturam, tum quia in his solis, ut in eis quae medio saeculo eodem incisi sunt n. 4250. 4251, ἔλεξε legimus, quum tertio a. Chr. saeculo constanter εἶπε usurpetur. Adde quod ex omnibus Oropiorum hominum nominibus quae hic leguntur nullum redit in eius temporis titulis, quod annorum 270—200 a. Chr. terminis continetur, id quod in magna illorum frequentia sane mirum esset.

4257 Tabula marmoris candidi cum aëtomate inventa iuxta n. 4256, a. 0,95, l. 0,41, c. 0,08. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 91 n. 40.

Θ Ε Ο Ι Τ Υ Χ Η Ι. Α Γ Α Θ Η Ι Ε Π Ι Χ Α Ρ Ο Π Ι Δ Ο
Υ Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Τ Ο Υ Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ο Υ Π Ο Λ Ε Μ Α Ρ
Χ Ω Ν Α Μ Φ Ι Δ Η Μ Ο Υ Α Μ Φ Ι Μ Η Δ Ο Υ Σ Χ Α Ι Ρ
Ε Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Ε Υ Χ Α Ρ Ι Λ Ο Σ Ν Ι Ι Ο Ξ Ε Ν Ο Υ
Σ Ι Μ Ι Ο Υ Α Μ Φ Ι Δ Η Μ Ο Σ Α Μ Φ Ι Μ Η Δ Ο Υ Σ Ε
Λ Ε Ξ Ε Ν Ε Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Η Ι Β Ο Υ Λ Η Ι Κ Α Ι Τ Η Ι
Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α Ι Ε Π Ε Ι Δ Η Α Ν Η Ρ Α Γ Α Θ Ο Σ Κ
Α Ι Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ Π Ε Ρ Ι Τ Η Μ Π Ο Λ Ι Ν Τ Η Ν Ω Ρ
Ω Π Ι Ω Ν Π Ε Γ Ε Ν Η Τ Α Ι Α Λ Κ Α Ν Ω Ρ Α Ρ Κ Ε Σ Ι
Λ Α Ο Υ Μ Α Κ Ε Δ Ω Ν Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ
Γ Ε Τ Η Ν Ε Ι Ν Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Υ Σ
Κ Α Ι Ε Ι Ν Α Ι Α Υ Τ Ω Ι Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Α Ν Α Τ Ε Λ
Ε Ι Α Ν Π Α Ν Τ Ω Ν Γ Η Σ Ο Ι Κ Ι Ω Ν Ε Γ Κ Τ Η Σ Ι
Ν Α Σ Υ Λ Ι Α Ν Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Ν Κ Α Ι Π Ο Λ Ε Μ Ο
Υ Κ Λ Ι Ε Ι Ρ Η Ν Η Σ Κ Α Ι Κ Α Τ Α Γ Η Ν Κ Α Ι Κ Α
Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν

Θεοί. Τύχῃ ἀγαθῇ. Ἐπὶ Χαροπίδο|υ ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου, πολεμάρ|χων Ἀμφιδήμου Ἀμφιμήδους, Χαιρ|εστράτου Εὐχάρι[δ]ος, Νι[κ]οξένου | Σιμίου, Ἀμφίδημος Ἀμφιμήδους ἔ|λεξεν· ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῇ | ἐκκλησίᾳ· ἐπειδὴ ἀνὴρ ἀγαθὸς κ|αὶ δίκαιος περὶ τὴμ πόλιν τὴν Ὠρ|ωπίων [γ]εγένηται Ἀλκάνωρ Ἀρκεσι|λάου Μακεδών, πρόξενον καὶ εὐερ|γέτην εἶναι αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, | καὶ εἶναι αὐτῷ πολιτείαν, ἀτέλ|ειαν πάντων, γῆς οἰκιῶν ἔγκτησι|ν, ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν καὶ πολέμο|υ καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κα|τὰ θάλατταν.

Cf. quae adnotavi ad n. 4256.

4258 In dextra parte basis quae Servilii Isaurici (n. 244) monumentum sustinebat, infra plebiscitum n. 247. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 127 n. 55.

ΜΕΛΑΝΤΑΣΑΜΕΙΝΟΤΕΛΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΜΟΣ
ΧΟΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΕΙΤΕΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝ
ΚΑΙΙΔΙΑΙΠΑΡΕΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣ
ΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥ
ΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΜΟΣΧΟΝΖΩΙΛΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥ
sic ΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΤΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕ ΜΟΥΚΑΙΕΙ//////////ΥΚΑΙΕΙ
ΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑ
ΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡ
ΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

Μελάντας Ἀμεινοτέλους εἶπεν· ἐπειδὴ Μόσ|χος εὔνους ὢν διατελεῖ τεῖ τε πόλει Ὠρωπίων | καὶ ἰδίᾳ παρέχεται χρείας τοῖς δεομένοις | τῶν πολιτῶν ἐν παντὶ καιρῷ, δεδόχθαι τεῖ βου|λεῖ καὶ τῷ δήμῳ, Μόσχον Ζωΐλου Ἀθηναῖον | πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως | Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐ|τῷ γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτη⟨τ⟩σιν καὶ ἰσοτέλειαν | καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰ|ρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα | πάντα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐερ|γέταις τῆς πόλεως.

Hic est integer titulus, cuius initium modo supra editum est n. 248, ubi vide de aetate.

4259 Tabula marmoris candidi cum aëtomate, a. 0,63, l. 0,27, c. 0,06, inventa in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*) prope templum, ad sinistram caveae theatri qua circumdatur ara, in muro aquaeductus. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 97 n. 43.

[*Textum vide pag. seq.*]

Χαροπίνω ἄρχοντος, Εὐφρ|αίνων Πτωϊοδώρου Ὠρώπι|ος ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμ|οι, Ἀπολλόδωρον Φρουνίχ|ου Ἀθανῆον πρόξενον εἶμ|εν κὴ εὐεργέταν τῶ κοινῶ | Βοιωτῶν αὐτὸν καὶ ἐγγόνω|ς, κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς ἔππ|ασιν κὴ [ϝυ]κίας, κὴ ἀσφάλι|αν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω | ἰόντος κὴ ἰράνας κὴ κατὰ | γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, κὴ τ|ἆλλα πάντα ὅσα [κ]ὴ τοῖς λο|ιποῖς προξένοις κὴ εὐερ|γέτης τῶ κοινῶ Βοιωτῶν.

ΧΑΡΟΠΙΝΩΑΡΧΟΝΤΟΣΕΥΦΡ
ΑΙΝΩΝΠΤΩΙΟΔΩΡΟΥΩΡΩΠΙ
ΟΣΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗΤΟΙΔΑΜ
ΟΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΝΦΡΟΥΝΙΧ
ΟΥΑΘΑΝΗΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜ
ΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΩΚΟΙΝΩ
ΒΟΙΩΤΩΝΑΥΤΟΝΚΗΕΓΓΟΝΩ
ΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙΣΓΑΣΕΠΠ
ΑΣΙΝΚΗFΙΚΙΑΣΚΗΑΣΦΑΛΙ
ΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩ
ΙΟΝΤΟΣΚΗΙΡΑΝΑΣΚΗΚΑΤΑ
ΓΑΝΚΗΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤ
ΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑ.ΗΤΟΙΣΛΟ
ΙΠΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡ
ΓΕΤΗΙΣΤΩΚΟΙΝΩΒΟΙΩΤΩΝ

Charopinus communis Boeotorum magistratus ex duobus aliis titulis, Oropio n. 393 et Lebadensi n. 3068, notus est, sed neuter quicquam habet quod accuratiori aetatis definitioni ansam praebeat. Fortasse ex locorum, ubi inventi sunt tituli n. 4259. 4260. 4261, vicinitate summaque omnium rerum similitudine, quae inter eos intercedit, colligere licet Charopini et Pampirichi annos non magno intervallo distineri.

4260 Tabula marmoris candidi cum aëtomate, a. 0,65, l. 0,34—0,37, c. 0,07, inventa in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*) post bases extremas a sinistra. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 101 n. 46.

ΠΑΝΠΙΡΙΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣΜΕΙΝΟΣΠΑΝΑΜΩ
ΕΠΕΨΑΦΙΔΔΕΛΥΣΑΝΔΡΟΣΜΕΙΛΙΧΩΩΡΩΠΙΟΣ
ΜΙΚΡΙΝΑΣΞΕΝΩΝΟΣΘΕΙΣΠΙΕΥΣΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΗ
ΤΟΙΔΑΜΟΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΝ
ΤΩΚΥΝΩΒΟΙΩΤΩΝΣΤΡΑΤΩΝΑΑΠΟΛΛΟΦΑΝΙΟΣ
ΣΙΔΩΝΙΟΝΚΗΑΥΤΟΝΚΗΕΓΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΟΙ
ΓΑΣΚΗFΟΙΚΙΑΣΕΠΠΑΣΙΝΚΗFΙΣΟΤΕΛΙΑΝ
ΚΗΑΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΟΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩΚΗΙΡΑΝΑ~
ΕΩΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗΚΑΤΘΑΛΑΤΤΑΝ
ΚΗΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣ
¬ΡΟΞΕΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

Πανπιρίχω ἄρχοντος, μεινὸς Πανάμω, | ἐπεψάφιδδε Λύσανδρος Μειλίχω Ὠρώπιος, | Μικρίνας Ξένωνος Θεισπιεὺς ἔλεξε· δεδόχθη | τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν | τῶ κυνῶ Βοιωτῶν Στράτωνα Ἀπολλοφάνιος | Σιδώνιον κὴ αὐτὸν κὴ ἐγγόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῖ | γᾶς κὴ Ϝοικίας ἔππασιν κὴ Ϝιστοτέλιαν | κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνα[ς] | ἐώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατ θάλατταν, | κὴ τἆλλα πάντα καθάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις | προξένοις κὴ εὐεργέτης.

Idem Lysander Milichi f. in communi concilio Boeotorum aliud decretum (n. 280) rogavit Antigone archonte, quem paullo post medium saeculum a. Chr. n. tertium in magistratu fuisse probabile est. Quem inter et Pampirichum non nimius videtur annorum numerus intercedere, sed uter prior uter posterior fuerit in medio relinquendum est.

4261 Tabula marmoris candidi cum aëtomate, a. 0,57, l. 0,30, c. 0,07, inventa eodem loco ac n. 4259. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 101 n. 45.

[*Textum vide pag. seq.*]

Παμπειρίχω ἄρχοντος, Ἔνδιος | Τηλεγόνω Πλαταιεὺς ἔλεξε· (δεδόχθη) τῦ | δάμυ, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέ|ταν τῶ κοινῶ Βοιωτῶν Ἀριστήωνα | Ἀριστέως Ῥόδιον κὴ αὐτὸν κὴ | ἐγγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῷ γᾶς κὴ ο[ἰ]|κίας ἔμπασιν κὴ ἰσοτέλειαν κὴ ἀ|σφάλιαν κὴ ἀσυλίαν κὴ πολέμω | κὴ εἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ | [κ]ατὰ θάλατταν, κὴ τὰ ἄλλα πάν|τα καθάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις προξέ|νοις κὴ εὐεργέταις τῶ κοινῶ Βοιωτῶν.

De aetate cf. quae adnotavi ad n. 4260.

ΠΑΜΠΕΙΡΙΧΩΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΔΙΟΣ
ΤΗΛΕΓΟΝΩΠΛΑΤΑΙΕΥΣΕΛΕΞΕΤΥ
ΔΑΜΥΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΝΚΗΕΥΕΡΓΕ
ΤΑΝΤΩΚΟΙΝΩΒΟΙΩΤΩΝΑΡΙΣΤΗΩΝΑ
ΑΡΙΣΤΕΩΣΡΟΔΙΟΝΚΗΑΥΤΟΝΚΗ
ΕΓΓΟΝΩΣΚΗΕΙΜΕΝΑΥΤΩΓΑΣΚΗΟ
ΚΙΑΣΕΜΠΑΣΙΝΚΗΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΗΑ
ΣΦΑΛΙΑΝΚΗΑΣΥΛΙΑΝΚΗΠΟΛΕΜΩ
ΚΗΕΙΡΑΝΑΣΙΩΣΑΣΚΗΚΑΤΑΓΑΝΚΗ
.ΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΗΤΑΑΛΛΑΠΑΝ
ΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΗΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕ
ΝΟΙΣΚΗΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΩΚΟΙΝΩΒΟΙΩΤΩΝ

4262 Tabula quae olim supremam partem basis efficiebat, a. 0,23, l. 0,84, c. 0,75. Ex inferiore planicie duae partes oblongae prominent, quae foraminibus basis immissae erant, in superficie vestigia pedum statuae. Inventus lapis pone monumentum Lysimachi regis (n. 279) fere quattuor metrorum Gallicorum intervallo. Ed. B. I. Leonardos *Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 133 n. 57.

ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΓΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣΙΕΡΕΩΣΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΘΕΟΚΥΔΟΥ
ΜΗΝΟΣΟΜΟΛΩΙΟΥΠΡΟΞΕΝΙΑΚΙΤΤΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΔΙΟΝΥΣΙΟΣΑΡΙΣΤΩΝΟΣΚΑΙ
ΗΛΙΟΔΩΡΟΣΜΟΥΣΑΙΟΥΕΥΝΟΥΣΕΙΣΙΝΚΑΙΕΙΣΑΓΑΓΟΝΤΕΣΣΙΤΟΝΑΞΙΩΣΑΝΤΩΝΤΩΝΠΟΛΕΜΑΡΧΩΝ
ΑΠΟΔΟΣΘΑΙΤΗΙΠΟΛΕΙΚΑΘΥΠΗΚΟΥΣΑΝΤΗΣΚΑΛΩΣΕΧΟΥΣΗΣΤΙΜΗΣΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΗΠΟΛΙΣΦΑΙΝΗΤΑΙ
ΑΞΙΑΣΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΔΙΔΟΥΣΑΤΟΙΣΤΟΙΟΥΤΟΙΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΔΙΟΝΥΣΙΟΝΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΤΥΡΙΟΝΚΑΙΗΛΙΟΔΩΡΟΝΜΟΥΣΑΙΟΥΣΙΔΩΝΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΓΗΝΚΑΪΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣ ΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΥΠΑΡΧΙΝΑΥΤΟΙΣ
ΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

Ἄρχοντος ἐγ κοινῷ Βοιωτῶν Ἀγαθοκλέους, ἱερέως τοῦ Ἀμφιαράου Θεοκύδου, | μηνὸς Ὁμολωΐου, προξενία· Κίττος Ἀρίστωνος εἶπεν· ἐπειδὴ Διονύσιος Ἀρίστωνος καὶ | Ἡλιόδωρος Μουσαίου εὔνους εἰσὶν καὶ εἰσαγαγόντες σῖτον ἀξιωσάντων τῶν πολεμάρχων | ἀποδόσθαι τῇ πόλει καθυπήκουσαν τῆς καλῶς ἐχούσης τιμῆς· ὅπως οὖν ἡ πόλις φαίνηται | ἀξίας χάριτας ἀποδιδοῦσα τοῖς τοιούτοις, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Διονύσιον Ἀρίστωνος | Τύριον καὶ Ἡλιόδωρον Μουσαίου Σιδώνιον προξένους εἶναι καὶ εὐεργέτας τῆς πόλεως Ὠρωπίων, | καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ | γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπάρχ(ε)ιν αὐτοῖς | καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις γέγραπται.

Theocydes Oropius epimeleta est n. 3498, sed is non videtur idem esse. Nam illam quidem tabulam medio a. Chr. n. saeculo altero paullo recentiorem videri significavi, hoc decretum tertii saeculi a. Chr. exeuntis aut alterius ineuntis esse existimaverim, etsi accuratioribus aetatis indiciis caremus.

4263 Tabula marmoris candidi, a. 1,17, l. 0,42—0,46, c. 0,09—0,11, inventa in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*) iuxta parietem superstitem templi ab exteriore parte, fere quindecim metrorum Gallicorum intervallo a Sullae monumento (n. 263 sqq.). Primi versus litterae altae 0,02, reliquorum 0,01. Ed. B. I. Leonardos *Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 77 n. 35.

[*Textum vide pag. seq.*]

Θεοί. | Λύσανδρος εἶπεν· ὅπως ἂμ πόρος χρημάτωγ | γίνηται εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τείχους καὶ | συντελεσθέντων τῶν τειχῶν χρήσιμοι | ὦμεν αὐτοί τε αὐτοῖς καὶ τῷ κοινῷ Βοιωτῶν, | δεδόχθαι τῷ δήμῳ, τοὺς τειχοποιοὺς καὶ | τοὺς πολεμάρχους δανείσασθαι χρήμα|τα ἐάμ ποθεν δύνωνται τόκων ὅτι ἂν ἐλα|χίστων δύνωνται. τοῖς δὲ δανείσασιν | ἀποδοῦναι τὰ χρήματα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ | τῷ μετὰ Ὠρωπόδωρον ἱερέα αὐτὰ καὶ τοὺς | τόκους, ὧν ἂν ἕκαστα δανείσωνται. τοὺς δὲ | δανείσαντας τῇ πόλει εἰς τὸν τειχισμὸν | μέχρι ταλάντου καὶ τοῦ πλέονος τόκων | τῶν ἐπιδεκάτων προξένους εἶναι καὶ εὐ|εργέτας τῆς πόλεος Ὠρωπίων καὶ αὐτοὺς | καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας | ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ | ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν | καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ | τοῖς πολίταις, καὶ ἀναγράψαι αὐτοὺς πατρό|θεν (ἐν) στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι ἐν τῷ ἱερῷ | τοῦ Ἀμφιαράου. ὅσοι δ' ἂν ἔλαττον ταλάντου | δανείσωσιν τῇ πόλει, ὑπὲρ τούτων τὸν δῆμον | ἐπισκέψασθαι καθ' ὅτι ἂν ἕκαστος αὐτῶν ἄξιος | ἦ τιμηθῆναι ὑπὸ τῆς πόλεως. ἀναγράψαι τοὺς | πολεμάρχους τὸ ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ | καὶ στῆσαι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου· τὸν δὲ | ταμίαν τὸ ἄλωμα δοῦναι. |

Οἵδε πρόξενοι καὶ εὐεργέται κατὰ τὸ ψήφισμα· |
Νίκων Χάρμιδος.

Θ Ε Ο Ι
ΛΥΣΑΝΔΡΟΣΕΙΠΕΝΟΠΩΣΑΜΠΟΡΟΣΧΡΗΜΑΤΩΓ
ΓΙΝΗΤΑΙΕΙΣΤΗΝΟΙΚΟΔΟΜΙΑΝΤΟΥΤΕΙΧΟΥΣΚΑΙ
ΣΥΝΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝΤΩΝΤΕΙΧΩΝΧΡΗΣΙΜΟΙ
ΩΜΕΝΑΥΤΟΙΤΕΑΥΤΟΙΣΚΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΤΟΥΣΤΕΙΧΟΠΟΙΟΥΣΚΑΙ
ΤΟΥΣΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΣΔΑΝΕΙΣΑΣΘΑΙΧΡΗΜΑ
ΤΑΕΑΜΠΟΘΕΝΔΥΝΩΝΤΑΙΤΟΚΩΝΟΤΙΑΝΕΛΑ
ΧΙΣΤΩΝΔΥΝΩΝΤΑΙ⁝ΤΟΙΣΔΕΔΑΝΕΙΣΑΣΙΝ
ΑΠΟΔΟΥΝΑΙΤΑΧΡΗΜΑΤΑΕΝΤΩΙΕΝΙΑΥΤΩΙ
ΤΩΙΜΕΤΑΩΡΩΠΟΔΩΡΟΝΙΕΡΕΑΑΥΤΑΚΑΙΤΟΥΣ
ΤΟΚΟΥΣΩΝΑΝΕΚΑΣΤΑΔΑΝΕΙΣΩΝΤΑΙΤΟΥΣΔΕ
ΔΑΝΕΙΣΑΝΤΑΣΤΗΙΠΟΛΕΙΕΙΣΤΟΝΤΕΙΧΙΣΜΟΝ
ΜΕΧΡΙΤΑΛΑΝΤΟΥΚΑΙΤΟΥΠΛΕΟΝΟΣΤΟΚΩΝ
ΤΩΝΕΠΙΔΕΚΑΤΩΝΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥ
ΕΡΓΕΤΑΣΤΗΣΠΟΛΕΟΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣ
ΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙ
ΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ
ΤΟΙΣΠΟΛΙΤΑΙΣΚΑΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΑΥΤΟΥΣΠΑΤΡΟ
ΘΕΝΣΤΗΛΗΙΛΙΘΙΝΗΙΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙ
ΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΟΣΟΙΔΑΝΕΛΑΤΤΟΝΤΑΛΑΝΤΟΥ
ΔΑΝΕΙΣΩΣΙΝΤΗΙΠΟΛΕΙΥΠΕΡΤΟΥΤΩΝΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΕΠΙΣΚΕΨΑΣΘΑΙΚΑΘΟΤΙΑΝΕΚΑΣΤΟΣΑΥΤΩΝΑΞΙΟΣ
ΗΙΤΙΜΗΘΗΝΑΙΥΠΟΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟΥΣ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΣΤΟΨΗΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛΗΙΛΙΘΙΝΗΙ
ΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥ⁝ΤΟΝΔΕ
ΤΑΜΙΑΝΤΟΑΛΩΜΑΔΟΥΝΑΙ
ΟΙΔΕΠΡΟΞΕΝΟΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΚΑΤΑΤΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΝΙΚΩΝΧΑΡΜΙΔΟΣ

Lysandros Oropios duos novimus, Milichi (v. ad n. 4260) et Eulaidae filium (n. 294). Quorum uterque paullo post medium a. Chr. n. saeculum tertium fuit, cui aetati nescio an etiam hoc decretum commodissime adsignetur. Idem nomen sane etiam paullo recentiore aetate, saeculo a. Chr. n. altero, civibus Oropiis fuisse tituli n. 363 et 3498 documento sunt.

4264 Tabula marmoris candidi sine aëtomate, fracta in quattuor partes, a. 0,83, l. 0,35, c. 0,08. Litterarum altitudo 0,08. Inventa prope n. 4256 et 4257. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 93 n. 41.

ΝΙΚΟΞΕΝΟΣΚΡΑΤΙΝΟΥΕΙ
ΠΕΝΕΠΕΙΔΗΣΩΣΤΡΑΤΟΣ
ΚΑΛΛΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣΕΥΝΟΥΣ
ΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΚΟΙΝΕΙΠΑΣΙΝΩΡΩΠΙΟΙΣ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡ
ΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝ
ΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙ
ΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦΑ
ΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟ
ΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣ
ΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑ
ΛΑΤΤΑΝΚΑΙΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΝ
ΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑΘΑΠΕΡ
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ.///ΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕ
ΤΗΝΠΡΟΞΕ..ΑΝΕΝΣΤΗ..ΙΛΙ
ΘΙΝΕΙΚΑΙ..ΗΣΑΙΕΝΤΩΙ
ΙΕΡΩΙΤΟΥ..ΦΙΑΡΑΟΥ

Νικόξενος Κρατίνου εἶ|πεν· ἐπειδὴ Σώστρατος | Καλλίου Ἀθηναῖος εὔνους | καὶ χρήσιμος ὢν διατελεῖ | κοινεῖ πᾶσιν Ὠρωπίοις, | δεδόχθαι τῷ δήμῳ, εἶναι | αὐτὸν πρόξενον καὶ εὐερ|γέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων | καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, | καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ | οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἀσφά|λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πο|λέμου ὄντος καὶ εἰρήνης | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά|λατταν καὶ ἰσοπολιτείαν, | καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ | τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ | εὐεργέται[ς. ἀ]ναγράψαι δὲ | τὴν προξε[νί]αν ἐν στή[λη]ι λι|θίνει καὶ [στ]ῆσαι ἐν τῷ | ἱερῷ τοῦ [Ἀμ]φιαράου.

Paramythus Cratini f. Oropius duo plebiscita (n. 292. 293) rogavit archontibus communibus Boeoticis Artylao et Stratone i. e. fere medio saeculo a. Chr. n. tertio. Sed eum huius Nicoxeni fratrem esse nequaquam certum est.

4265 Tabula marmoris candidi, a. 0,51, l. 0,30, c. 0,05, inventa in Amphiaraio Oropiorum (*Mavrodilisi*) ante templum. Litterae altae 0,005, admodum detritae. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 95 n. 42.

Κ Τ Η . ⁝ . . . . Λ Ͻ Μ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ι . . Ν . Π Ε
Ι Δ Η Φ ⁝ Λ . . . Υ Ν Ο Υ Σ Ω Ν . . Α Τ Ε Λ Ε Ι Τ
Ε Ι Π Ο . . . . . Ω Π . . . < Α Ι Χ Ρ Ε Ι Α Σ Π Α
Ρ Ε Χ Ο Μ Ε . Ο Σ . . . Λ Ε Γ Ω Ν Κ Α Ι Π Ρ Α Τ Τ
Ω Ν Τ / Σ . . . . Α Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Τ Ω Ι
Δ Η . . . . ⁝ Λ Ω Ν Ο Σ Ε Φ Ε Σ Ι Ο Ν
Π Ρ Ο . . . . Α Ι Τ Η Σ Π Ο Λ Ε ⌒ Σ Ω Ρ Ω
Π Ι ⌒ Ν Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Υ Σ Κ Α
Ι Ε Ι Ν Α Ι Α Υ Τ Ο Ι Σ Γ Η Σ Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Α Σ Ε
Ν Κ Τ Η Σ Ι Ν Κ Α Ι Ι Σ Ο Τ Ε Λ Ε Ι Α Ν Κ Α Ι Α Σ
Υ Λ Ι Α Ν Κ Α Ι Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ Κ Α Ι Ε Ι Ρ Η Ν Η Σ
Κ Α Ι Κ Α Τ Α Γ Η Ν Κ Α Ι Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν
Κ Α Ι Τ Α Α Λ Λ Α . Α Ν Τ Α Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Τ Ο Ι Σ
Α Λ Λ Ο Ι Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Σ Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ
Α Ι Σ Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι Δ Ε Τ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α Ε Ν
Σ Τ Η Λ Ͱ Ι Λ Ι Θ Ι Ν Ͱ Ι Κ Α Ι Σ Τ Η Σ Α Ι Ε . Τ
Ω Ι Ι Ε Ρ Ω Ι Τ Ο Υ Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ο Υ Ο Υ Α Ν . Ο
Ͱ Ε Ι Ε Ν Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ω Ι Ε Ι Ν Α Ι

Κτη[σ]ί[ας Ἐφ]αρμόστου εἶ[πε]ν· [ἐ]πε|ιδὴ Φίλ[ων ε]ὔνους ὢν [δι]ατελεῖ τ|εῖ πό[λει Ὠρ]ωπ[ίων κ]αὶ χρείας πα|ρεχόμε[ν]ος [καὶ] λέγων καὶ πράττ|ων τὰ σ[υμφέροντ]α, δεδόχθαι τῷ | δή[μῳ, Φίλωνα Φ]ίλωνος Ἐφέσιον | πρό[ξενον εἶν]αι τῆς πόλε[ω]ς Ὠρω|πίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, κα|ὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔ|νκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσ|υλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης | καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, | καὶ τὰ ἄλλα [π]άντα καθάπερ τοῖς | ἄλλοις προ[ξ]ένοις καὶ εὐεργέτ|αις. ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα ἐν | στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι ἐ[ν] τ|ῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου, οὗ ἂν [δ]ο|κεῖ ἐν καλλίστῳ εἶναι.

4266 Tabula marmoris candidi cum aëtomate, a. 0,80, l. 0,42, c. 0,09, inventa iuxta n. 4259. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 105 n. 49.

Θ Ε Ο Ι
ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΕΥΚΛΕΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
ΑΥΤΙΑΣΑΥΤΟΚΛΕΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣΔΙ
ΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣΚΑΙΧΡΗΣΙΜΟΣΩΝ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΝΠ
ΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩ
ΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΚ
ΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤ
ΗΣΙΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕ
ΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤ
ΤΑΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΚΑ
ΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΑΝ///ΓΡΑΨ
ΑΙΔΕΤΗΝΠΡΟΞΕΝΙΑΝΕΝΣΤΗΛΗΙΛΙΘΙΝΗΙ
ΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΝΤΩΙΙΕΡΩΙΤΟΥΑΜΦΙΕΡΑΟΥ

Θεοί. | Φιλόξενος Εὐκλέου εἶπεν· ἐπειδὴ | Αὐτίας Αὐτοκλέου Ἀθηναῖος δι|ατελεῖ εὔνους καὶ χρήσιμος ὤν, | δεδόχθαι τῷ δήμῳ, εἶναι αὐτὸν π|ρόξενον καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεω|ς Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους, κ|αὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔνκτ|ησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέ|μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ|ταν καὶ ἰσοτέλειαν, καὶ τἆλλα πάντα κα|θάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις. ἀν[α]γράψ|αι δὲ τὴν προξενίαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ | καὶ στῆσαι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιεράου.

4267 Tabula marmoris candidi, a. 0,57, l. 0,21—0,23, inventa iuxta n. 4261. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 103 n. 47.

ΠΥΡΙΔΗΣΔΗΜΟΧΑΡΟΥΕΙΠΕΝ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΦΙΛΟΚΛΗΝ
ΘΕΟΔΟΤΟΥΕΦΕΣΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙ
ΕΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙ
ΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙ
ΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝ
ΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝ
ΤΑΚΑΘΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕ
ΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ

Πυρίδης Δημοχάρου εἶπεν· | δεδόχθαι τῷ δήμῳ, Φιλοκλῆν | Θεοδότου Ἐφέσιον πρόξενον εἶνα[ι] | τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ | ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ | οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν | καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ | πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν | καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ τἆλλα πάν|τα καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ|νοις καὶ εὐεργέταις.

4268 Tabula marmoris candidi cum aëtomate, a. 0,60, l. 0,20—0,22, c. 0,05, inventa eodem fere loco ac n. 4259. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 104 n. 48.

ΠΑΡΑΜΟΝΟΣΒΟΗΘ
ΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΣΙΜΙΑ
ΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕ/
ΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩ
ΚΑΙΙΔΙΑΙΚΑΙΚΟΙΝΗΤΟ
ΑΕΙΔΕΟΜΕΝΟΙΣΤΩ
ΠΟΛΙΤΩΝΧΡΕΙΑΣΠΑ
ΡΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑΙΛΕΓΩΝ
ΚΑΙΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣΥΜΦΕ
ΡΟΝΤΑΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙ
ΔΗΜΩΙΣΙΜΙΑΝΤΑΤΤΑΒΟ
ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΝΠΡΟΞΕ
ΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
ΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙ
ΞΓΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥ
ΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓ
ΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕ
ΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΚΑΤΑ
ΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤ
ΑΝΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝ
ΑΚΑΘΑΠΕΡΤΟΙΣΑΛ
ΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣ

Παράμονος Βοήθ[ου] | εἶπεν· ἐπειδὴ Σιμία[ς] | εὔνους ὢν διατελ[εῖ] | τῇ πόλει Ὠρωπίω[ν], | καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ το[ῖς] | ἀεὶ δεομένοις τῶ[ν] | πολιτῶν χρείας πα|ρεχόμενος, καὶ λέγων | καὶ πράττων τὰ συμφέ|ροντα, δεδόχθαι τῷ | δήμῳ, Σιμίαν Ταττάβου | Λαμψακηνὸν πρόξε|νον εἶναι τῆς πόλεως | Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ | ἐγγόνους, καὶ εἶναι αὐ|[τ]οῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγ|[κ]τησιν καὶ ἰσοτέλειαν | καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέ|μου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ | [γ]ῆν καὶ κατὰ θάλατ|[τ]αν, καὶ τἆλλα πάν|[τ]α καθάπερ τοῖς ἄλ|λοις προξένοις.

Paramonus Oropius, ncertum idem an alius, n. 302. 3498 est.

4269 In planicie postica sinistrae partis monumenti C. Scribonii Curionis (n. 331) infra ipsum marginem superiorem neglegenter incisus hic titulus, quem edidit B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891 p. 120 n. 54.

ΙΕΡΟΚΛΗΝΠΥΘΩΝΟΣ

Ἱεροκλῆν Πύθωνος.

Pythonis nomen tam frequens est Oropi (n. 259. 333. 335. 338. 342. 348. 356. 357. 434. 3207. 3498), ut nihil inde de huius inscriptionis aetate colligi liceat.

PARS ALTERA.

ADDENDA ET CORRIGENDA IN TITVLIS EDITIS.

P. 1 sqq. n. 1—14. Haec decreta ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 3 sqq. n. 3003—3015.

P. 9 n. 15. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 11 n. 3016.

P. 9 n. 16. P. Foucartus litteris ad me datis se in universum quidem meam de his fragmentis sententiam probare, sed civitatem, cui Megarenses haec decrevissent, accuratius definire posse sibi videri significavit. Etenim Σωτείρας mentionem non de Dianae apud Megarenses cultu, sed de eius potius civitatis sacris, ad quam haec decreta spectent, accipiendam esse statuit summa cum probabilitate. Atqui Κόρην Σώτειραν, quae in nummis simpliciter Σώτειρα vocetur, sacra et mysteria celeberrima habuisse apud Cyzicenos. Neque vero alio hunc titulum referendum esse apparere ex titulo Deli eruto (*Bulletin de corresp. Hellénique* IV p. 473), in quo ipsum oraculum Apollinis sit cuius hic mentio fiat vs. 12, ubi ille supplendum vidit [ὁ τοῦ Ἀπόλλων]ος χρησμός.

P. 22 n. 27. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 13 n. 3020.

P. 23 n. 28. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 14 n. 3021.

P. 23 n. 29. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 15 n. 3022.

P. 24 n. 30. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 15 n. 3023.

P. 24 n. 31. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 16 n. 3024.

P. 25 n. 37. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 3 n. 3001.

P. 25 sqq. n. 39. 40. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 21 n. 3027. 3028.

P. 26 n. 41. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 22 n. 3030.

P. 27 n. 42. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 21 n. 3029.

P. 28 n. 44. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 20 n. 3026.

P. 31 n. 53. Habet E. Hiller Anthologia lyrica ed. IV, Lipsiae 1890, p. 248 fr. 91, qui vs. 9 (11) post τόδε maluit [φθιμένοις] supplere non improbabiliter.

P. 32 n. 55. Fourmonti exemplum ex Corpore Inscriptionum repetivit F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 23 n. 3032.

P. 33 n. 58. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 12 n. 3017. Qui in summa rei Loewyum secutus idem iudicium de tituli aetate tulit ac nos, sed quod propter diversam nominis Εὐχήρου scripturam et declinationem laterculum proxenorum Delphicorum (Syll. Inscr. Graec. 198, 73) ab hac tota quaestione removendum iudicavit, mihi quidem nimis suspiciosus fuisse videtur.

P. 33 n. 60. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 23 n. 3033.

P. 34 n. 61. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 22 n. 3031.

P. 34 n. 63. Repetivit F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* III, 1 p. 13 n. 3019.

P. 36 n. 71. E. Schauberti apographum publici iuris fecit F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 144 not. 61 n. 9.

P. 42 n. 97. 98. Hos duos titulos repetivit F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 12 n. 3018.

P. 42 n. 99. Πράξωνος emendandum est ex titulo n. 130, cuius de lectione nihil iam dubii relinquitur (vide infra).

P. 48 n. 118. Paenultimum totius carminis vocabulum ο[ἶμ]ον potius fuisse suspicatur R. Ellis *The Academy* 1878 p. 545.

P. 49 n. 121. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 23 n. 3035.

P. 49 n. 128. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 24 n. 3041.

P. 50 n. 130. Ex E. Schauberti apographo titulus minusculis litteris editus est ab F. Koeppio *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 144 not. 61 n. 8. Hic quoque Πράξωνος habet, ut de huius nominis lectione trium testium consensu plane constet.

P. 51 n. 146. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 23 n. 3036, qui item Ματρῴ nomen recte se habere statuit collato Ἀρκεσῴ quod est in titulo Selinuntio apud ipsum p. 28 n. 3049.

P. 51 n. 149. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 24 n. 3039.

P. 51 n. 150. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 23 n. 3037.

P. 52 n. 157. 158. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* III, 1 p. 24 n. 3038.

P. 53 n. 163. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 24 n. 3040.

P. 55 n. 178. Titulum integrum esse neque quicquam ab initio supplendum per litteras me docuit P. Foucart.

P. 57 n. 189. Paucas ex hoc titulo voces excerpsit F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschriften* III, 1 p. 55 n. 3105. De litteratura P. Foucartus mihi per litteras significavit Α Ε Ι Θ Π Σ ubique usurpatas esse, ο et ω reliquis litteris minores. Hastas non quidem veris apicibus, sed tamen lineolis transversis terminari. Praeterea has indicavit sui exemplaris lectiones discrepantes a Kumanudi: Vs. 6 ΠΕΡΙΤΟΥ. || Vs. 17 ΣΙΚΥΩΝΙΩΝΣΥΝ. || Vs. 23 fin. ΑΜΩΝΩ. || Vs. 24 fin. ΚΑΙΥ. || Vs. 25 ΒΟΑΘΟΗΣΑΝΤΑΣ. || Vs. 26 init. ΝΙΑΝ. || Vs. 27 init. ΜΕΝΟΝΕΣΤΙΕΙΜ//////////////ΤΟΙΣ, ex quibus apparet, nequaquam hic scriptum fuisse Acarnanum gentis nomen, ut ego Kumanudis lectione fretus conieceram. || Vs. 28 Foucartus existimat restituendum esse καὶ ἐξουσία[ν πάντων τῶν ἱερῶν ὧν μετέχο]ντι Παγαῖοι.

P. 58 n. 190. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 55 n. 3106. De totius monumenti condicione accuratiora quam quae ex Kumanudis exemplo perspiciuntur me docuit P. Foucart. Duo esse fragmenta, ex quibus prioris (vs. 1—33) s i n i s t e r margo exstaret, alterius (vs. 14—30) d e x t e r. Kumanudem, qui ex ectypis chartaceis titulum cognitum haberet, hoc ignorasse ideoque sedes horum duorum fragmentorum permutasse; re vera igitur quae apud eum unum versum efficere viderentur, ex posteriore unius versus et priore eius qui insequebatur parte constare; veluti vs. 19 sic disponendum esse:

19 | ἐπανγίλατο. δραχμὰς Ἀλεξανδ[ρείας]
20 | χιλίας διακοσίας κα[ὶ ....] ὅπ[ως ἂν] ἀπὸ τοῦ τόκου τῶν χρημάτων τού[των]
21 | ἄγηται ἁ πυρρίχα κτλ.

Litterarum formas has enotavit Foucart: Α Θ Π Σ Ξ. Vs. 16 idem coniecit ἐν τᾷ ἑτέρᾳ [ἁμέρᾳ] τῶν παίδων legendum esse. || Vs. 17 ἐγλύκισε certum esse, sed spatium non sufficere nisi supplemento π[άν]τας καὶ τὰς γυναῖκας. || Vs. 29 πολεῖται in lapide esse distincte testatur Foucartus, sed ipse quoque errorem lapicidae statuit.

P. 60 n. 193. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 55 n. 3107.

P. 60 n. 194. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 56 n. 3108.

P. 60 n. 199. Edidit F. Durrbach *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 367 n. 2.

P. 60 n. 200. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 56 n. 3110.

P. 61 n. 202. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 56 n. 3109.

P. 61 n. 203. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 56 n. 3111.

P. 61 sqq. n. 208—223. Ed. F. Bechtel ap. Collitz *Griech. Dialektinschr.* III, 1 p. 48 sqq. n. 3091—3104.

P. 69 n. 234. Huius tituli apographum, multo minus accuratum illud quidem Lollingiano, publici iuris fecit F. Durrbach *Bulletin de corr. Hellénique* XIII (1889) p. 368 n. 3.

P. 76 n. 248. Integrum titulum vide n. 4258.

P. 77 sqq. n. 249—258 ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1889 p. 28 sqq. n. 30. Titulos n. 249. 250 minusculis litteris exhibet F. Durrbach de Oropo et Amphiarai sacro, Parisiis 1890, p. 145 n. 1. 2.

P. 82 n. 259. Iniuria titulum Orchomenium n. 3207, dubitans sane iam tum, ad eius Pythonis, qui in titulis Oropiis permultis commemoratur, avum cognominem rettuli. Immo ille ipse natu minor Pytho intellegendus est propter ea quae ad n. 1672 adnotata sunt de aetatibus dedicationum communis Boeotorum nomine factarum.

P. 85 sqq. n. 271—278 ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1889 p. 43 sqq. n. 33.

P. 88 n. 280—282. Ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 108 n. 52.

P. 91 n. 289—296. Ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1889 p. 18 sqq. n. 29.

P. 94 n. 298. Priorem huius decreti partem (vs. 1—15) minusculis litteris ed. F. Durrbach, de Oropo et Amphiarai sacro, Parisiis 1890, p. 59. Ptolemaeum regem ille quidem intellegit Philopatora (a. 222—205 a. Chr.), sed vide quae adnotavi ad n. 3498. Totum decretum una cum titulo honorario Arsinoës (n. 297) exhibuit B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 113 n. 53.

P. 94 n. 299. Ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 118 n. 53, 2, apud quem tres priores versus sic se habent:

Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ε Ν Κ Ο Ι Ν Ω Ι Β Ο Ι Ω Τ Ω Ν /// /// Α ¯ Α Ρ Ε Τ Ο Υ Ε Π Ι Π Ο Λ Ε Ω Σ Δ Ε
Μ Η Τ Ρ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Τ Ο Υ Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ο Υ Φ Α Ι Ν Ι Ο Υ Μ Η Ν Ο Σ Α Λ Α Λ Κ Ο
Μ Ε Ν Ε Ι Ο Υ Λ Σ Ω Π Ο Σ Δ Ε Ρ Κ Ω Ν Ο Σ Ε Ι Π Ε Ν Π Ρ Ο Β Ε Β Ο Υ Λ Ε Υ Μ Ε Ν Ο Ν

Vides nomina praescriptorum hic omnia praeter Metrodori archontis Oropiorum aliter se habere atque in Lollingii exemplo. Communis Boeotorum magistratus nomen Leonardos supplet *[Μν]α[σ]αρέτου.*

P. 96 n. 300—302. Ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 128 n. 56. Hic initio versuum plerumque paullo plura agnovit quam Lolling:

N. 300 vs. 1 Τ Ω Ν /// /// /// /// /// Ο ˉ Ι Ε Ρ Ε ///Σ || vs. 5 Ο Ι Κ Ι ///Σ Ε /// Κ Τ Η || vs. 6 \ Ι Τ Α /// Λ Λ /// Π Α Ν Τ.

N. 301 vs. 1 Π Α Τ Ρ Ο Σ Α Ρ Χ Ι Λ Ο Χ Ο Υ Ε Ι Π Ε Ν || vs. 2 Α Ν Ε Χ Ο Υ /// Ι Ν /// Μ Π Α Ν Τ Ι || vs. 3 Π /// Ο /// /// Ν /// Ν /// /// Ν Α Ι || vs. 4 /// /// /// /// Η /// Ι Ν Κ Α Ι || vs. 5 /// Α Ν Τ Α /// Π /// Ρ Χ Ε Ι Ν.

N. 302 vs. 1 Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ε Ν Τ Ω Ι Κ Ο Ι Ν Ω Ι || vs. 2 Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν /// Μ Ο Σ.

Haec pleraque quidem iam coniectura suppleta erant, sed nova lucramur nomina eorum qui decreta rogaverunt, n. 301 *['Αντί]πατρος 'Αρχιλόχου* (cf. n. 245. 247), n. 302 *'Αριστών[υ]μος Παραμόνου.*

P. 101 n. 309. Ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 135 n. 58.

P. 108 n. 331. V. Gardthausen, *Augustus und seine Zeit* II, 1 p. 208 not. 26 maluit hunc titulum ad eius Curionis, qui a. 49 a. Chr. in Africa occisus est, filium referre, quem Cassius Dio LI, 2, 5 anno 31 a. Chr. post proelium navale Actiacum a Caesare Octaviano necatum narrat. De quo praeter hunc Dionis locum nihil usquam quod sciam traditum est. Nam manifesto errore de eodem homine Gardthausenus intellexit Ciceronis ad Att. I, 14, 5 verba *'filiola Curionis'*, quae ad eius patrem, C. Curionis cos. a. 76 a. Chr. filium, spectant. Nam qua aetate haec epistula scripta est (a. 61 a. Chr.), ille Actiacus Curio aut nondum natus aut certe infans fuit. Neque video satis idoneam causam, cur ad eum titulum Oropium referamus. Nam quod Gardthausenus eum *legatum* Antonii fuisse dicit, id neque apud Dionem legitur neque quod sciam ullum aliud huius rei testimonium exstat.

P. 108 n. 333. Ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 119 n. 54, 1.

P. 110 n. 337—343. Ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 121 n. 54, 2—8.

P. 119 n. 372. Quod a sinistra desiderabatur frustulum postea repertum est. Ed. B. I. Leonardos *'Εφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος* III, *ἔτος* 1891 p. 137 n. 59. Id sic se habet:

Μ Ε Τ
Ε Π Α Φ Ρ Ο

P. 119 n. 373. Quae ad hunc titulum de Amphicle poëta disputavi, ea luculentissime comprobata sunt inventa Deli inferiore parte tabulae, in qua illud plebiscitum de Amphiclis honoribus incisum erat. Namque hic vs. 27 scriptum est Ἀμφικλῆν Φιλοξένου Ῥηναέα. Edidit illum titulum et hoc Oropiorum plebiscitum F. Fougères *Bulletin de corresp. Hellénique* XIII (1889) p. 244 n. 12. De ethnici discrimine recte si quid video iudicat Fougères, cum statuit Amphiclem e numero Deliorum quos a. 166 Athenienses insulae possessione privaverunt fuisse, neque vero cum reliquis patria relicta in Achaiam migrasse (Polyb. XXXII, 17, 3), sed Deli remansisse. Iam Athenienses quidem, quia nullam iam agnoscebant Deliorum civitatem, et hunc et si qui fuissent alii eiusdem condicionis homines, Rhenaeenses vocasse, quod omnes Delii in insula Rhenaea nati erant (Thuc. III, 104, 2. Diodor. XII, 58, 7), reliquis vero Graecis, veluti Oropiis qui tum Boeotorum concilii participes erant, nullam fuisse causam cur antiquo et legitimo ethnico abstinerent. Plebiscitum Oropium ex lapide exscriptum litteris minusculis edidit et Fougèrii observationem repetivit B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891, p. 139.

P. 121 n. 376. 377. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1889, p. 36 sqq. n. 31.

P. 122 n. 378. 379. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1889, p. 39 sqq. n. 32. Primos utriusque decreti versus minusculis litteris exhibet F. Durrbach, de Oropo et Amphiarai sacro, Parisiis 1890, p. 52, non ab omni parte accurate (n. 378 vs. 1 Ἥδωνος pro Φίλωνος legit). Idem passim ex aliis Oropiorum plebiscitis, quae hic integra eduntur, archontum nomina et formulas initiales ascripsit, quae omnia singillatim enotare inutile est.

P. 128 n. 393. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891, p. 99 n. 44.

P. 147 n. 421. Ed. F. Durrbach, de Oropo et Amphiarai sacro, Parisiis 1890, p. 111.

P. 147 n. 422. Ed. F. Durrbach, de Oropo et Amphiarai sacro, Parisiis 1890, p. 105 litteris minusculis.

P. 147 n. 423. Ed. B. I. Leonardos Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1886, Athenis 1888, p. 53 sqq. cum tabula III, ibique adiunxit alios titulos item in theatro inventos (*a b*). Inscriptio *a* litteris altis 0,06—0,07 incisa in quattuor lapidibus epistylii marmoris candidi, quod olim impositum erat decem columnis nunc etiam exstantibus. — *b* in unaquaque ex quinque sellis marmoris candidi (a. 1,05, l. 0,63, c. 0,55), in antica parte inter pedes. (Titulos ex Leonardi exemplo repetivit F. Durrbach, de Oropo et Amphiarai sacro, Parisiis 1890, p. 115 sqq.)

a

ΓΩΝΟΘΕΤΗ	ΣΑΣΤΟΠΡΟ	ΣΚΗΝΙΟΝΚΑ	ΙΤΟΥΣΠΙΝΑ

[. . . . . ἀ]γωνοθετήσας τὸ προσκήνιον καὶ τοὺς πίνα[κας ἀνέθηκε].

b

ΝΙΚΩΝ
ΝΙΚΩΝΟΣ
ΙΕΡΕΥΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

Νίκων | Νίκωνος | ἱερεὺς | γενόμενος | Ἀμφιαρά[ῳ].

P. 149 n. 431. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1889, p. 2 n. 25.

P. 150 n. 437. Ed. B. I. Leonardos Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1891, p. 142 n. 60.

P. 156 n. 495. Aliud eiusdem monumenti fragmentum in stoa Amphiarai inventum est, a. 0,48, l. 1,22, c. 0,35—0,38. In eo est triglyphus inter duas metopas quarum in sinistra una littera Ν, altera scriptura vacat. Etiam in illo lapide (n. 493) singulas metopas singulas litteras habere, inter eas vero triglyphum excisam esse recte iudicavit B. I. Leonardos, qui hoc recens inventum fragmentum edidit Ἐφημερὶς ἀρχαιολογική, περίοδος III, ἔτος 1889, p. 13 n. 27.

P. 177 n. 564. Ex E. Schauberti apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 5.

P. 177 n. 566. Ex E. Schauberti apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 1.

P. 179 n. 579. Ediderunt etiam C. Robert *Archäol. Anzeiger* VIII (1876) p. 149 sqq. et G. Kaibel Epigr. Graec. 484.

P. 219 n. 970. 971. P. 220 n. 972. Idem nomen, sive ex uno ex his lapidibus sive aliunde, inter alios cippos Tanagraeos est Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 181, ϛ'.

P. 236 n. 1157. Minusculis litteris ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 181, δ'.

P. 240 n. 1207. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 46 n. 1.

P. 245 n. 1260. Ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 106 n. 3.

P. 251 n. 1320. Titulum, qui idem nomen habet, sed fortasse ex alio lapide, ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 108.

P. 260 n. 1428. Ex Epaminondae Koromantzi apographo litteris minusculis ed. P. Kabbadias Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 170, δ'.

P. 278 n. 1617. Minus accurate exscripsit E. Schaubert, cuius ex apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 4.

P. 289 n. 1681. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archaeology* VI (1890) p. 109 n. V. Hi titulum integrum esse et initio ὑς pro εἰς scriptum opinantur. Lapis sane sine dubio integer est, sed potest cum aliis commissus fuisse, neque mihi persuadere possum has voces εἰς τὸν τῶν καγκέλλων κόσμον plenam atque integram inscriptionem efficere.

P. 289 n. 1684. Anno 1848 exscripsit E. Schaubert (F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 46).

P. 290 n. 1688. Cockerelli apographum publici iuris fecit E. A. Gardner *Journal of Hellenic studies* VI (1885) p. 149 n. 26, quod sic se habet:

ΤΙϹΠΛΛΤΛΙΛΝϹΥΛΗϹΕΝΤΙΕνν ΛΕϹΕΝΟΡꟺΟΝ.ΛΠΛΝΤΩΝ
ϹΚΕΠΤΙΑΝΗΝΠ.ΩΓΕΥϹΦΙΛΟƷΕΙΝΟΝΙ..ΦΙΛΟΧΡΙϹΤΟΝ
ΟΥΝΕΚΕΝΕΝΠΑΡΑΔΙϹΩϹΥ.ΛΘΛΝΛΤΟΙϹΛ.ΧΕΚΛΗΡΟΝ
ΑΥΤΗΚΛΙΠΟϹΕΙϹΟΙ.ΟΝΔΕνΙΤΟΤ ΛΦΟΝ
ΕϹΑΘϹΠΡ..Ρ.ΤΟΝΥϹΟΔΩΡΟϹΦΙΛΟΠΤΟΛΙϹ

Versuum primi et tertii lectio, qualem supra exhibuimus, Cockerellii apographo confirmatur; versu altero Π[ρ]ώ[τ]ευς restituit Gardner; volebat sine dubio Πρωτεῦς, i. e. Πρωτέος, Πρωτέως, quod non improbabile mihi videtur. At quem ille procudit versum (4) αὐτῇ καὶ πόσει σοὶ [τ]όνδ' ἐ[δέμε]το τάφον, eo poetae manum restitutam esse non una de causa incredibile est. Vs. 5 [Διο]νυσόδωρος φιλόπτολις recte agnovit Gardner, etsi quinam ille Dionysodorus fuerit latet. Ceterum P. Foucart *Revue critique* I, 1879 p. 30 versu altero non φιλόχριστον, sed φιλόχρηστον in lapide esse affirmat.

P. 296 n. 1726. Initio Εὐορμίδδο in lapide esse, manifesto lapicidae errore, per litteras mihi indicavit P. Foucart.

P. 297 n. 1728. Has sui exempli lectiones mecum communicavit P. Foucart: Vs. 1 init. ΘΕ.Σ '*peut-être* Θε[ρ]σ[ανδρίχω]'. Deinde Κάνας Θειράρχω, ut Loll. quoque legit. In fine ΤΡΟΒΕΒ///////. || Vs. 3 Θεισπιείων ut Loll., in fine nihil nisi Α. || Vs. 4 fin. Κλεοφάνειος ΑΘΑΝΗΩΣ. || Vs. 5 fin. ΕΓΡΑΣΙ. || Vs. 7 θάλατταν ut Lolling.

P. 327 n. 1815. Anaglyphi imaginem cum titulo edidit O. Kern *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XVI (1891) p. 25.

P. 327 n. 1818. Tractaverunt F. Allen *on Greek versification in inscriptions* p. 195 n. CXI et H. van Herwerden Studia critica in epigrammata Graeca, Lugd. Bat. 1891, p. 107 n. XXX. Ex quibus Allenus vs. 4 init. [κροτεῖθ'] ὅπως, vs. 5 [πάλι]ν τι[θεὶ]ς, vs. 6 [ἄ]λις δέ [π]απαρ[η]μένοις ἄειδ' ἀεί. Herwerdenus pro φάσις exspectari dicit χάρις, sed si sana sit vox, vocabulum solemne (vel ut ipse dicit terminum technicum) ceteroquin ignotum artis musicae hic haberi, fortasse vim (coll. ἔμφασις) significans.

P. 347 n. 1889. Versu nono quod dubitanter conieceram Πιργης, id nunc vehementer improbo, cum quia hoc nomen adhuc non repertum est nisi apud Eretrienses eorumque colonos Oropios (cf. adn. ad n. 303), tum quia propter litterarum ductus in lapide exstantes necessario sumendum esset per litteram Η, non Ε scriptam fuisse nominis terminationem, id quod in hoc quidem lapide utique improbabile videbitur, etiamsi reputaveris quae ad n. 3092 disputata sunt. Contra omnia optime quadrabunt, si ΓΕRDΙΨΣ hic ut n. 1888 fuisse, sed elementis secundo, quarto, quinto, sexto praeter hastas directas evanescentibus in ΓΙRΙΙΙΣ abiisse sumpseris.

P. 355 n. 1965. Lapis Athenas translatus est in museum nationale. Cf. Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 145 n. 1, ubi etiam titulus minusculis litteris editus est.

P. 356 n. 1979. Apographum E. Schauberti, paullo minus plenum illud quidem Lollingiano, ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 18.

P. 357 n. 1989. Unus post Clarkium hunc lapidem vidit E. Schaubert, cuius ex schedis F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 haec exhibet: *Auf einem 'Phallus auf einem Altar' aus* ἀγ. Νικόλαος *auf dem Helikon* Δ[αυ]ατρία (29). Quem ille dicit phallum, ni plane fallor lapis sepulcralis eius generis fuit, de quo dixi ad n. 2082.

P. 364 n. 2075. Ex E. Schauberti apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 7, qui Πετραία emendare conatur sine causa; namque de nomine Πετράτα (*Quarta*) non modo Schauberti et Lollingii consensu plane constat, sed etiam sermonis Boeotici legibus id omnino respondet.

P. 369 n. 2129. Lapis Athenas translatus est in museum nationale. (Cf. Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 146 n. 2, ubi etiam titulus minusculis litteris repetitus est).

P. 382 sqq. n. 2226. 2227. Tria alia huius tabulae fragmenta (*B C D*) in parietinis ecclesiae S. Trinitatis eruerunt F. B. Tarbell et I. C. Rolfe et ediderunt *The American journal of archaeology* 1890 p. 114 n. VI. Eidem fragmentum quod nobis n. 2226 est (*A*) illic adhuc reppererunt et contulerunt; sed quum Lollingii exemplum multo accuratius sit, hanc quidem tituli partem hic repetere supervacaneum est. Contra titulum n. 2227 (*E*) illi omnino ignorabant; quem cum fragmento *B* arctissime cohaerere atque ex his duobus coniunctis haud exiguam tituli partem sine lacuna restitui posse docui in commentatione de titulo Thisbensi ad emphyteuseos ius spectante, quae praemissa est indici lectionum universitatis Halensis sem. hib. 1891/92 p. III—XIV, ubi simul de huius edicti vi atque argumento accuratius disputavi.

E (n. 2227)

ΥΙΙCΚΟΙΚΑΙΑ
ΟΙΝΑΙΓΡΑΦΕΓΩ.ΕΝΕ
ΑΙΤΗΝΠΟCΟΠΙΤΑΤΟΥΦΟΡΟΥ
ΕΤΕΑΡΧΟΥCΙΝΚΑΙΔΕΚΑΤ
ΤΙΝΠΡΟCΟΔΟΝΤΗΝΕΙ
ΑΤΟΥΤΟ . ΙΟΥ ΤΕΔΕ
ΑΝΕCΙΝΤΟΥΦΟΡΟΥΤΩΝΠΡΩΤΩΝ
ΔΩCΕΙΤΟΝΦΟΡΟΝΤΟΝΕΤΗCΙΟΝΤΟ
ΑΛΑΛΚΟΜΕΝΑΙΟΥΤΙΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚ
ΔΟΝΥΠΕΥΘΥΝΟΙΕCΟΝΤΑΙΩΝΟΥΚΕ
ΤΑΕΠΑCΜΗΟΥΤΕΥCΑΙΤΟΤΕΧΩΡΙΟΝ
CΤΡΑΤΗΓΟΙΑΙΟΝΥΠΕCΤΗΤΕΛΕCΕΙ
ΑC...ΕΙΔΕΦΥΤΕΥCΕΙΕΝΜΕΡΟCΩCC
ΦΟΡΟΝΜΗΠΡΑΤΤΕCΘΩΠΙΠΡΑCΚΕCΘΩ
ΤΕΥΜΕΝΟΝΕΠΙΤΩΤ ΗΝ ΜΕΝΤΕΙΜΗΝΤ
ΔΕΦΟΡΟΝΠΑΝΤΟCΤΕΛΕΙCΘΑΙΚΑΘΕΚΑCΤΟ
ΛΟΓΗCΕΝCΥΓΧΩΡΟΥΜΕΝΟΥ ΥΩ ΠΡΙΑ⅃
ΓΟΥΜΟΝΟΥ ΛΑΜΒΑΝΕΤΩΔΕ
ΕΙΜΕΝΤΟΙΤΙCΦΩΡΑΘΕΙΗΟΥΤΕΥCΑCΤ
ΟΜΕΝΩΤΩΝΠΟΛΕΙΤΩΝ ΕΠΙΤΩ
ΤΟCΟΥΤΟΝΟCΟΝ
ΙΝΠΑΡΑΤΟ

B

Κ Ⲁ
ↃΝΚΑΙ
ΠΕΡΕΚΑ
ΩΝΠΕΝΤ
ΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΜ
ΙΟΙΔΕΜΗΠΡΑΞΑΝΤΕCC
ΑΞΑΝ ΕΙΔΕΤΙCΛΑΒΩΝ..ΤΟC
ΤΑΠΩΛΗCΟΥCΙΝΟΙΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝ
ΓΟΝΠΡΑΞΟΥCΙΝΠΑΡΑΥΤΟΥΤΗCι
ΑΞΙΟΝΤΟΥΦΟΡΟΥΤΩΝΠΕΝΤΕΕΤ
ΤΟΧΩΡΙΟΝΠΟΛΕΙΤΗΚΑΙΤΟΑΡΓΟΝΚΑ
ΕΦΥΤΕΥΜΕΝΟΥΕΙCΚΟΜΙCΘΗΝΑΙΤΗΠΟ/
ΕΝΙΑΥΤΟΝΟCΟΝΤΕΛΕCΘΙΗΚΑΙΟΠΡΟΤΕΡΟ
ΟΤΟΥΦΟΡΟΥΤΗCΠΕΝΤΑΕΤΙΑCΥΠΕΡ
ΤΗCΕΚΑCΤΟCΜΗΠΛΕΟΝΠΛΕΘΡC
ΤΟΙCΠΛΕΟΝΠΩΛΗCΟΥCΙΝ
ΚΑΙΘΚΤΟΥΤΟΥCΩΖΕCΘΑΙ⁻
ΩΜΟΛΟΓΗCΕΝΥΠΕΡΕΚΑCΤC
ΕΝΤΟCΤΟΝΓΕΙΝΟΜΕ
Ξ Λ Τ ⁀ *vac.*

C

ΘΡΟΝΙⲟ
ΑΜΕΝΟCΚΑι
ΟΥΕΞΟCΟΥΤ
ΑΡΑΤΗCΠΟΛΕι
ΙΩΚΑΙΤΑΑΛΛΑΚΑ
ΟΜΕΝΟΥΤΟΥΦΟΡΟΥ
ΕΙΤΗΔΑΝΕΙCΤΗΩCΚΛ
ΟCΙΟΥΧΩΡΙΟΥΗΔ
ΗΜΟCΙΟΥΚΑΘΗΜ
ΥΤΟCΓΡΑΦΕΤꙌ
ΝΤ..ΟΙΕΚΑ
ΠΟCΟΝΗΟΤ
ΑΤΟCΥ

D

ΓΟΤЄΟΝ◡ΜΑ ◡
ЄΙΔЄΤΙϹЄΞΑΠΑΤΗϹΑ....ΟΦЄΙλΟΝ
◡ΝΔΗΜΟϹΙωΝΚΑΙΤΟΥΤΟЄλЄΝΧΘЄΙΗΑΦΑΙΡЄ
ΗΠΟλΙϹΟΔЄΔΑΝЄΙϹΤΗϹΟΞЄΝΟϹЄΚΤωΝΑλΛ
ЄΝΤΟϹΤΗΝЄΙϹΠΡΑΞΙΝΠΟΙЄΙϹΘωΤΟΥΟΦЄΙλΟΜЄ
ΑΙϹΚΑΤΑλΙΠΟΙΞЄΝωϹΥΝΓЄΝЄΙΗΦΙλωΤΟΥΤωΝΤΙΤωΝ
ΥΤΟΥΗΔωΡЄλЄϹΤωΔЄΤΗϹΠΟλЄωϹ ΤΟ ΧωΡΙΟΝ ЄΙΔ
ΘΗΚΑϹΤЄλЄΥΤΗϹΑΙωΜΗЄΙϹΙΝΝΟΜΙΜΟΙΚλΗΡΟΝΟΜΟΙΠ
ΟΤЄΡΑΚΛΗΡΟΝΟΜΟϹΤΟΥЄΑΥΤΗϹΚΤΗΜ/ .ΟϹΗΠΟΛΙϹ

ΜΙΝΙΟϹ ΜΟΔЄϹΤΟϹ ΑΝΘΥΠΑΤΟϹ ΘΙϹΒ
ΤΗ ΒΟΥλΗ ΚΑΙ ΤωΔΗΜω ΧΑΙΡЄΙΝ ΙΚΑΝΟΝ
ΚΥΡΙΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑΥΜЄΙΝΠЄΡΙΤΗϹΠΡΟΤЄ
ΓЄΓЄΝΗΜЄΝΗϹΚΑΙΤΟΤΟΥΑΞΙΟΛ
ΠΙΥΤ◠ΝЄΠΙΧωΡΙΟΥΚΑΙ

Fragmenti *E B* primi versus suppleri nequeunt, sed agnoscuntur haece: Vs. 2 *γραφέτω [δ'] ἐνε..* Vs. 3 *[κ]αὶ τὴν ποσό[τη]τα τοῦ φόρου.* Vs. 4 *[τοῖς] τε ἄρχουσιν καὶ δεκατ[ευταῖς] κα[ὶ ...].* Vs. 5 *τ[ὴ]ν πρόσοδον τὴν ἐ[κ τούτ]ων καὶ ...* Inde a versu sexto continuus verborum ordo restituitur hunc in modum:

[λήψε]τ[αι] δὲ [ὑ]πὲρ ἑκά[στου χωρίου ὁ καταλαβὼν] | ἄνεσιν τοῦ φόρου τῶν πρώτων [ἐτ]ῶν πέν[τε· ἔπειτα δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν] | δώσει τὸν φόρον τὸν ἐτήσιον το[ῦ κ]αταλαμβανομ[ένου χωρίου τοῦ μηνὸς τοῦ] | Ἀλαλκομεν[έ]ου τ[ῇ] πεντεκαιδεκ[άτῃ]· οἱ δὲ μὴ πράξαντες σ[τρατηγοὶ τὴν πρόσο]‖δον ὑπεύθυνοι ἔσονται ὧν οὐκ ἔ[πρ]αξαν. § εἰ δέ τις λαβὼν [ἐν]τὸς [τῆς πεν]‖ταε[τί]ας μὴ [φ]υτεύσαι, τό τε χωρίον [με]ταπωλήσουσιν οἱ καταλαμβάν[οντες] | στρατηγοί, (κ)αὶ ὃν ὑπέστη τελέσει[ν φόρ]ον πράξουσιν παρ' αὐτοῦ τῆς [πενταετί]‖ας. § εἰ δὲ φυτεύσει ἓν μέρος, ὡς ε[ἶναι] ἄξιον τοῦ φόρου τῶν πέντε ἐτ[ῶν, τὸν μὲν] | φόρον μὴ πραττέσθω, πιπρασκέσθω [δὲ] τὸ χωρίον πολείτῃ, καὶ τὸ ἀργὸν κα[ὶ τὸ πεφυ]‖τευμένον, ἐπὶ τῷ τὴν μὲν τειμὴν τ[οῦ π]εφυτευμένου εἰσκομισθῆναι τῇ πόλ[ει, τὸν] | δὲ φόρον παντὸς τελεῖσθαι καθ' ἕκαστο[ν] ἐνιαυτὸν ὅσον τελέσ[ε]ι[ν] καὶ ὁ πρότερο[ς ὡμο]‖λόγησεν, συγχωρουμένου τῷ πριαμ[ένῳ] τοῦ φόρου τῆς πενταετίας ὑπὲρ [τοῦ ἀρ]‖γοῦ μόνου. § λαμβανέτω δὲ [ὁ πολεί]της ἕκαστος μὴ πλέον πλέθρω[ν ....]· | εἰ μέντοι τις φωραθείη [φ]υτεύσας τ[οσού]τοις πλέον, πωλήσουσιν [οἱ στρατηγοὶ | τῷ βουλ]ομένῳ τῶν πολειτῶν ἐπὶ τῷ καὶ [ἐ]κ τούτου σώζεσθαι [τῇ πόλει | ..... φόρον] τοσοῦτον ὅσον τ[ελέσειν] | ὡμολόγησεν ὑπὲρ ἑκάστο[υ πλέθρου. | § ἦν δέ μηδεὶς βούληται πρίασθαι, πράξουσ]ιν παρὰ το[ῦ πρώτου λαβό]ντος τὸν γεινόμε[νον φόρον, | ὅσον ὑπὲρ ἑκάστου πλέθρου τελέσειν ὑπεδέ]ξατο.

In frustulo *C* haec leguntur: Vs. 1 *[πλέ]θρον [τ]ο[ῦ ....].* Vs. 2 *...αμενος καί.* Vs. 3 *...ου ἐξ ὅσου τ...* Vs. 4 *[π]αρὰ τῆς πόλεω[ς].* Vs. 5 *.....ίῳ καὶ τὰ ἄλλα κα......* Vs. 6 *[πραττ]ομένου τοῦ φόρου.* Vs. 7 *[πολ]είτῃ δανειστῇ, ὡς κα[ὶ ....].* Vs. 8 *[δημ]οσίου χωρίου ἡ δ[ωρεά].* Vs. 9 *[δ]ημοσίου καθ' ἡμ[έραν].* Vs. 10 *[α]ὐτὸ[ς] γραφέτω.* Vs. 12 *πόσον ἢ οτ...*

Finem edicti continet fragmentum *D*. Primo versu agnoscuntur vocabula *[τ]ό τε ὄν[ο]μα [τ]ο[ῦ ....].* Deinde vs. 2—9 haec sequuntur:

εἰ δέ τις ἐξαπατήσα[ς τῶν] ὀφειλόν[των ξένῳ ὑποθείη | τι τῶν χωρίων τ]ῶν δημοσίων, καὶ τοῦτο ἐλενχθείη, ἀφαιρε[ίσθω αὐτὸν τὸ | χωρίον τὸ ὑποτεθὲν] ἡ πόλις, ὁ δὲ δανειστὴς ὁ ξένος ἐκ τῶν ἄλλ[ων κτημάτων | τῶν τοῦ ὑποθ]έντος τὴν εἴσπραξιν ποιείσθω τοῦ ὀφειλομέ[νου. § εἰ δέ τις | διαθήκ]αις καταλίποι ξένῳ συνγενεῖ ἢ φίλῳ τούτων τι τῶν [χωρίων, ἄκυρος | ἔστω α]ὐτοῦ ἡ δωρε[ά], ἔστω δὲ τῆς πόλεως τὸ χωρίον. § εἰ δ[έ τις μὴ καταλι|πὼν δια]θήκας τελευτήσαι, ᾧ μή εἰσιν νόμιμοι κληρονόμοι, [ὑ]π[αρχέτω κατ' | ἀμφ]ότερα κληρονόμος τοῦ ἑαυτῆς κτήμ[ατ]ος ἡ πόλις.

Sequebatur epistula proconsulis ad Thisbenses:

[Φλα]μίνιος(?) Μόδεστος ἀνθύπατος Θισβ[έων τοῖς τε ἄρχουσι καὶ] | τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν· ἱκανὸν [................... | εἶναι] κύρια τὰ δόξαντα ὑμεῖν περὶ τῆς πρότε[ρον .... | ....] γεγενημένης, καὶ τὸ τοῦ ἀξι[ώ]μ[ατος .... | .... ἐ]π [α]ὐτ[ῶ]ν(?) ἐπιχωρίου καὶ .....

De harum quidem litterarum argumento nihil certi statuere licet; neque enim est cur haec duo instrumenta ulla alia de causa in una eademque tabula coniuncta statuamus, nisi quod ad eiusdem Thisbensium civitatis res pertinebant (cf. n. 2870).

P. 384 n. 2231. Edd. F. B. Tarbell et I. C. Rolfe *The American journal of archaeology* VI (1890) p. 119 n. XIII. Quorum exemplum sic se habet:

ΔΕΥΞΙΑΣΑΣΚΛ
ΟΥΓΙΗ

Memorabile est, pro nomine miro *Δειξίας* hic apparere *Δευξίας*, quae est Boeotica volgaris *Ζευξίας* forma.

P. 388 n. 2249. Thisbae etiam E. Schaubert vidit anno 1848, qui vs. 2 *ἄγει* legit (F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 36). Sed de littera *υ* Velseni et Lollingii consensu plane constat.

P. 395 n. 2331. Eiusdem tituli apographum minus accurate confectum sine dubio est, quod F. B. Tarbell et I. C. Rolfe ediderunt *The American journal of archaeology* VI (1890) p. 114 n. IV. Qui ΜΑΟΜΕΙΛΟΣ exhibent, quod perperam pro *Σαόμειλος* lectum existimant. Sed apparet trium elementorum ΦΙΛ reliquias ΙΙΛ errore pro ΜΑ acceptas esse.

P. 397 n. 2348. Sine dubio idem titulus est, cuius corruptissimum sane apographum ex E. Schauberti schedis publici iuris fecit F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 40. Quod exemplum sic se habet:

ΙΝΕΙΠ | ΕΔΙΚΩΜΙ | ΧΕΑΝ

P. 400 n. 2376. Minusculis ex E. Schauberti apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 13.

P. 400 n. 2377. Minusculis ex E. Schauberti apographo ed. F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 12.

P. 400 n. 2379. Minus accurate ab E. Schauberto exscriptum titulum exhibet F. Koepp *Archäol. Anzeiger* 1890 p. 143 not. 59 n. 15.

P. 412 n. 2420. Ed. E. Szanto *Mitth. des arch. Instituts zu Athen* XV (1890) p. 379 n. 2. Cf. quae de hoc titulo disputavit R. Meister *Berichte über die Verhandlungen der Kgl. sächsischen Gesellschaft der Wissensch. zu Leipzig, philol.-histor. Classe,* 1890, I p. 1 sqq.

P. 415 n. 2425*a*. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 384 n. 4 et p. 385 n. 5.

P. 417 n. 2428. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 378 n. 1.

P. 424 n. 2442. Col. II vs. 3 Ἱεροκλῆς Ἱσ[μηνοκλέους] supplendum videtur ex titulo Acraephiensi n. 4149.

P. 431 n. 2457. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 389 n. 6.

P. 431 n. 2458. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 391 n. 22.

P. 431 n. 2459. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 391 n. 20. Is ἱαρός legit; vix res ad liquidum perduci poterit, cum quia in extrema littera utique erratum est, tum quia et masculinum et neutrum nominis adiectivi genus hic per se recte se habet.

P. 431 n. 2459*a*. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 387 n. 10, qui ['A]ρτάμιδο[ς] supplevit minus probabiliter, si quid video.

P. 431 n. 2460. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 387 n. 12.

P. 434 n. 2467. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 385 n. 6.

P. 434 n. 2467*a*. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 386 n. 8.

P. 434 n. 2468*b*. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 386 n. 7.

P. 435 n. 2470. Cf. quae de hoc epigrammate exposuit Ericus Preuner *Zu Inschr. Griech. Bildhauer* p. 8 sqq. n. IV, qui versu primo [ἐν Ἰσθμῷ] supplet et deinde Εὐάγκριτον nomen proprium esse statuit, id quod mihi quidem non persuasit.

P. 442 n. 2513. Ex Cockerelli apographo versum quartum a Pocockio omissum supplevit E. A. Gardner *Journal of Hellenic studies* VI (1885) p. 149 n. 26, qui Leakii et Lebasii exempla cognita habuisse non videtur.

P. 443 n. 2518*a*. Edidit etiam E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 386 n. 9.

P. 444 n. 2520. Ed. G. Kaibel Epigr. Graec. 890.

P. 446 n. 2533. Disputavit de hoc titulo Ericus Preuner *Zu Inschr. Griechischer Bildhauer* p. 5 sqq. n. III et versus sic restituere conatus est:

Παῖδ[ας] ὅδε κρατέ[ων Πυθοῖ ἐνὶ παγκρατιασστὰς]
Κορϝείδας ἱερᾷ νί[ψ]α[το Κασταλίᾳ·]
ἐγ νίκας ἔτι θερμὸς ὅ[ρουσεν δῖ' ἐπὶ λουτρά,]
Φοίβου τῶν ἐτύμων [ἐκγεγαὼς τροφίμων].

Quae ut sollerter excogitata sunt, ita non carent offensionibus, ex quibus sane una, quae est in asyndeto inter vs. 2. 3, facili negotio vitatur supplemento ὁ[ρούσας] pro ὅ[ρουσεν]. Gravior est sententiae hiatus inter enuntiata versus tertii et quarti arctissimo structurae grammaticae vinculo inter se conexa. Neque omnino intellegitur, quonam consilio tamquam res admodum memorabilis narretur, victorem statim a certamine ad lavacrum Castaliae cucurrisse.

P. 450 n. 2544 vs. 6 fin. θανοῦσι supplendum fuisse ex n. 2543 vs. 1 monuit me Ernestus Hoffmann.

P. 469 n. 2706*c*. Ed. E. Szanto *Mitth. des archäol. Inst. zu Athen* XV (1890) p. 387 n. 11.

P. 477 n. 2713. Editus est hic titulus etiam Δελτίον ἀρχαιολογικὸν 1888 p. 192 n. 7.

P. 489 n. 2731. Πραόλλειος legit Kretschmer Hermae XXVI p. 123 sqq. admodum probabiliter, cum nomen Πραόλλει(ς) fuisse in sermone Boeotico non testatum quidem sit, sed propter frequentiam eiusmodi hypocoristicorum, quale est Τιμόλλει, neutiquam improbabile. Idem contulit Πραούλα n. 1360 et Πραύχαε n. 600, ex quibus illud mihi magis huc pertinere videtur quam hoc, nam ni fallor et Πραόλλεις et Πραούλα ab adiectivo quod est πρᾶος descendunt, cum Πραύχα sine dubio alius originis sit.

P. 564 n. 3167. Summa cum probabilitate U. de Wilamowitz-Möllendorff Commentarioli grammatici tertii Gottingae a. 1889 editi p. 12 coniecit, Daphitam huius Agedici patrem eundem esse sophistam, quem Attalus I maledictis ab eo lacessitus interfici iussisset (Posidonius ap. Cic. de fato 3, 5. Strabo XIV, 1, 39 p. 647 Cas.).

P. 622 n. 3346. Supple Καλλ[ικράτιος] ex titulo n. 3309.

INDICES.

I.

Respublicae Graecorum.

1. Senatus et comitia.

2. Magistratus.

3. Res militaris.

4. Metrologica et Numismatica.

5. Praemia et Privilegia.

6. Varia.

Tribus et gentes.

II.

Respublica Romana.

Tribus.

Fasti.

Imperatores Romani.

CAESAR.

AVGVSTVS.

AVGVSTI FAMILIA.

TIBERIVS.

DRVSVS MINOR.

GAIVS CAESAR.

CLAVDIVS.

NERO.

III.

Res sacrae.

1. Dii deae heroes cum templis et sacerdotiis.

2. Feriae.

3. Menses.

4. Certamina gymnica equestria musica scaenica.

5. Varia.

IV.

Nomina civitatium regionum locorum cum ethnicis.

V.

Artificum nomina.

VI.

Nomina virorum et mulierum.

(Asterisco notantur adiectiva Boeotorum patronymica.)

VII.

Nomina Romana.

1. Praenomina.

2. Nomina gentilia.

3. Cognomina.

VIII.

Res et verba notabiliora.

Ex typographia Imperii Germanici.